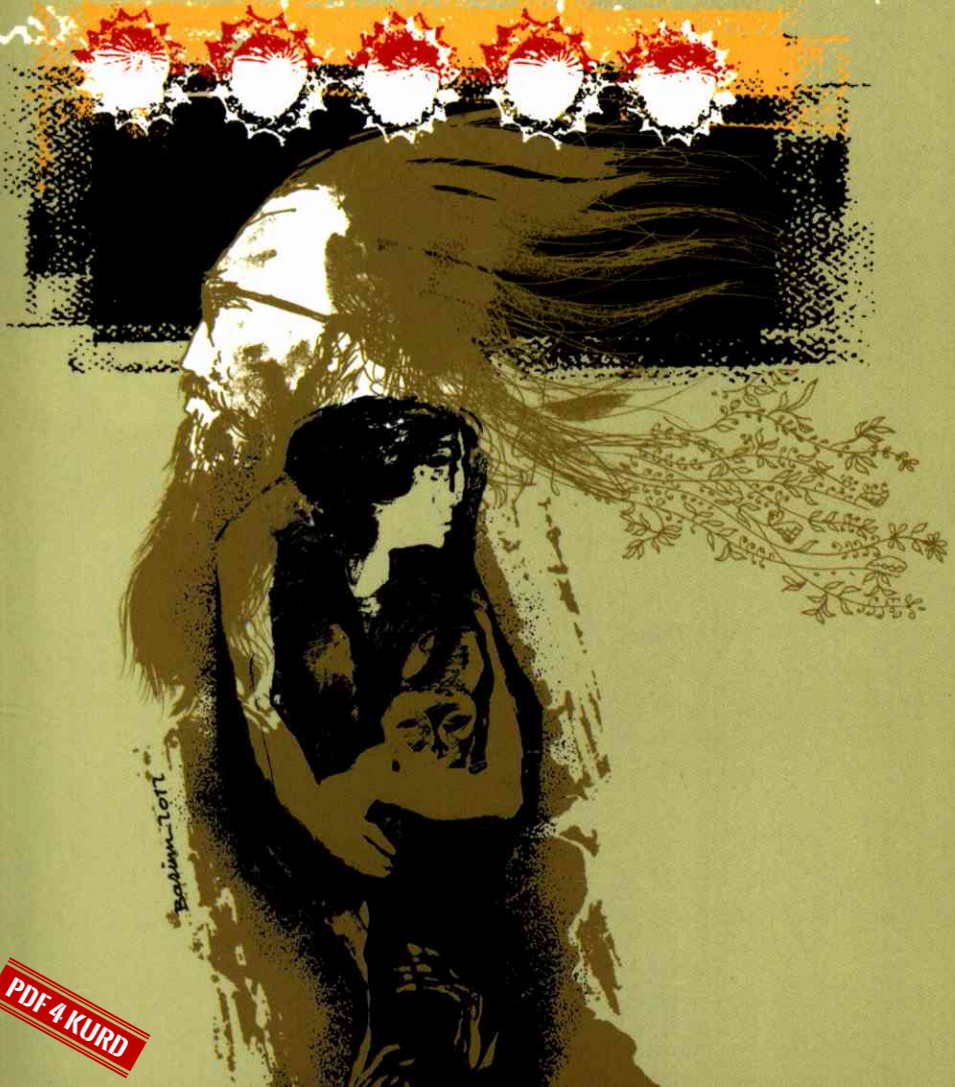

به اختیار عهلی

غەزەلنوس و باغەکانی خەیاڵ

لتحميل أنواع الكتب راجع: (منتدى اقرأ الثقافي)

بو دابه زاندنى جوړه ها كتيب سه ردانى: (منتدى اقرأ الثقافي)

برای دانلود كتابها مختلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافي)

[www. iqra.ahlamontada.com](http://www.iqra.ahlamontada.com)

غەزەلنوس و باغەکانی خەیاڵ بەختیار عەلی

ناوهندی رۆشنبیری و هونهری ئەندیشه
بەپنۆهەری چاپ و بڵاوکردنەوە: دانا مەلاحەسەن
بەپنۆهەری هونەری: باسم رەسام

ناوی کتێب: غەزەلنوس و باغەکانی خەیاڵ
ناوی نووسەر: بەختیار عەلی
بابەت: پۆلمان

تۆبەتی چاپ: دووھەم ٢٠١٤

چاپخانە: رجایی / تاران

تیراژ: (٢٠٠٠) دانە

نرخ: (١٥٠٠٠) دینار

ژمارە ی سپاردن: لە بەپنۆهەرایەتی گشتی کتێبخانە گشتییەکان
ژمارە (١٠٥٦) ی سالی (٢٠١٤) ی پێدراوە.

ISBN: 978-1-63068-985-8

ماڵی ئەم بەرھەمە پارێزراوە. بەبێ رەزامەندی نووسەر، هیچ کەس و کتێبخانە و چاپخانەیەک لە
ناوئێوەی وڵات و دەرەوەیدا ماڵی کۆپیکردن یان لە چاپدانەوە ئەم کتێبە نییە. ھەرھەما کەس
ماڵی ئەوەی نییە بێ رەزامەندی نووسەر ئەم بەرھەمە یان بەشێکی بھاتە سەر تۆری ئینتەرنێت
یان لە شێوەی CD و کتێبی خوێنراوەدا بۆ مەبەستی بازرگانی تۆماریکات. بە پێچەوانەشەوە
دوو بە دووی بەرپرسانی یاسایی دەبیتهوه.

ناوهندی رۆشنبیری و هونەری ئەندیشه/ ئەندیشه بۆ چاپ و بڵاوکردنەوە
سڵێمانی - شەقامی مەولەوی - تەلاری سیروانی نوێ - نەۆمی چوارەم
www.endeshe.org • andesha.library@yahoo.com
<http://www.facebook.com/Andeshacenter>
07501026400

دولیا له باغیځدا خاپوور و له باغیځدا ږزگار بوو

پاسکال

لە سەرەتای بەهاری ساڵی ۲۰۰۶ دا، پیاویکی درێژ و باریک و پەنگ
 ئەسمەر، بە ئەرکێکی تاییەت و بەرپرسیارییهکی گەلەک نەتیی، چوو
 بۆ گوندیک لە ناو چیا زۆر عاسییەکانی باکوورد، فەرمانێکی تاییەت و
 ترسناکی پێیوو، دەبوایە ئیشیک جێبەجێبات کە بە هیچ ئادەمیزادیکی
 دیکە جێبەجێ نەدەکرا. یەکێک بوو لەو پۆحە فیلباز و فریودەرانی
 هەمیشە خۆیان بێگوناھ نیشانەدەن، ئەو زەرەخەنە پێ فریووی سەر
 لێوی کۆمەکیکی گەرەبوو، بتوانیت خۆی بە هەزار جور بگۆڕیت.
 یەکێک بوو لەو لیبوکە بۆینانەیی، فیلزانا دەیتوانی یاری بە هەموو
 دلێک و گەمە بە هەموو پۆحیک بکات. خەندە و خۆکە ساسکردن و غەم
 چەکی کوشندەیی ئەو بوون. ئەرمەن لەو دۆخدا بیدیایە، خۆشحال و
 بەختەوەر دەبوو، کە وەچەیهکی وەها هونەرماندی دروستکردو، پیاویک
 دەزانیت لەسەر هەموو پەتەکان یاریبکات، بەلام لە قوولایی پۆحیدا
 تۆکەرێکی دلسۆزە. ئا، خۆشی شەرم لەو ناکات بلێت، من تۆکەرێکی
 دلسۆزی ئەوانەم کە بەخێومدەکن و هیژم دەدەن. کە گەیشتە ئەوێ،
 سەیری لە قایمی و سەختی ئەو زەمینە هات. هەشت سەعات بوو
 بێوچان، بە دەم فیکە لێدانەو، وەک شەیتانێک بە تیشوویەکی کەمەو،
 بە بەختەوهرییەکی زۆرەو بەو هەوارزە دوورودرێژەدا سەردەکەوت. پێشتر
 ئەم جیگایە نەبینی بوو، لەگەڵ هەموو ئەرمەنکاری و بەدکانزایی
 خۆیدا، لەگەڵ ئەوێ ژياننامەیهکی خراپی هەبوو، ویستی خۆی لەم
 کارە بدزیتەو، لەبەرئەوێ ترسی هەبوو سەرکەوتن بە دەست نەهێنیت.

کەم و زۆر شتێکی لەسەر مەعدەنی ئەوانە دەزانی کە دەچیت بۆ ناویان، ئەوانیش شتێکیان دەربارەی کائزا و خولیاکانی ئەو دەزانی. بەلام هێشتا دەروازەیەک هەبوو لێوەی بپواتە ژوور، هێشتا پێگایەک هەبوو بتوانیت بەکاربیهێنیت و ئومێدێکی هەبوو ئەو ئێشە بە دروستی تەواویکات کە بۆی هاتوو. لە دواجاردا بە وێنەیەکی جوانەو ئەوانی بە جێهێشتبوو، بەو وێنە جوانەشەو دەگەڕایەو بۆ ناویان. کە بە پێگادا پوو و ئەو شاخە عاسی و سەرکەشە سەردەکەوت، دڵنیاوو، گەرچی ژایانی پەرە لە کرداری بەد و فێلی نامەردانە، بەلام خۆی کەسیکی دڵپەق و پۆحیکی پەش پەفتار نییە. لەگەڵ هەموو خراپەکانیدا، ژایانی ساتی باشیشی تێداپوو. سات هەبوو و یستویتی شتێکی دیکە بیت، و یستویتی پۆحی خۆی لە دەست ئەهریمەن دەربیهێنیت و پاکیکاتەو. بەلام دەیزانی ئەو هەرگیز نەفسێکی ئازاد نەبوو، خۆی پۆژیک لە پۆژان شەرمی لەو نەکردووە بڵێت من «نەفسێکی ئازاد نیم». ئەو گوندە ی ئەو بۆی دەچوو، چکۆلانە و نادیار، لە ناو چیاکاندا ونبوو، جوړیک بوو لە بەندیخانە و مەنفا، چواردەوری سەرتاپا چپای عاسی بوو، تەنیا سێ پیاو لەو گوندەدا دەژیان. یەکیک بوو لەو گوندە پوخواوە ی دوا ی پاپەڕین کەس ئاوەدانێ نەکردبوو، مۆلکیکی کۆنی «سەحەر ناغا» بوو (کە هەلبەت ئەمڕۆ هەموومان بە نازناوی «بارۆنی خەیاڵ» ئەو دەیناسین). مۆلکیکی عاسی کە جەنابی ناغا لەبەر سەختی و دووری و کەم بەرھەمی فەزائۆشیکردبوو. دواجار میریان بارۆن «کە یەکیک بوو لەو پیاو بە شان و شەوکیەتەنە ی لە پازدە سالی پابوردوودا بە نھیتی کاریگەری لەسەر زۆر شتی ئەم ولاتە هەبوو» لەسەر پاسپاردە ی سەرۆک و بەپێی لیبوردنێکی تایبەت، ئاوەدانکردنەو ی ئەو گوندە ی خستە ئەستۆی ئەو سێ پیاو کە جگە لە یادگار هیچی دیکەیان نەبوو بۆی بژین. دەبایە ئەو گوندە دروستبکەنەو، گرنگ نەبوو چەند

سالی پێدەچیت، گرنگ نەبوو چەند مال و خانووی تیا دروستدەکەن، گرنگ نەبوو چۆن بینا و دیوار و پەنجەرەکان دروستدەکەن، بەلکە گرنگ ئەوە بوو نیشبکەن. مانگی جارێک لۆرییەکی ئاخچەمی گەورە لە سەر جادەییەکی قیر، لە دامینی تەماوی و ساردی چادا، بارێک بەرد و چیمەنتۆ و کەرەستە جۆراوجۆری بینای دادەگرت و دەبایە ئەو سێ پیاو، بە سێ هێستری پیر ئەو کەرەستانە بۆ نزیک تروپکی چیا سەرخەن و لەوێ نیشبکەن. دەبایە شەو و پۆژ نیشبکەن. سێ پیاوی پێشن و تۆزای و پەش داگەراویبون. ئەو پۆژەیی ئەو پیاو نوێ و نامۆیە گەیشتە گوند، یەکەمجار «ماجەلانی راستەقینە» کە ناوی راستەقینەیی خۆی زوهدی شازەمان بوو پێشوازیکرد، پیاویکی سەرسپی و قژ درێژ و پێشەتوو بوو، گەر مەسیح زۆر بەگەنجی نەمردبایە و تۆزێک بجووبایە تە سەڵەو، لەوانەبوو دواجار جۆرە شیو و پوخساریکی وەهای ببایە، شازەمان گەرچی تەمەندار بوو، بەلام گەلیک پتەو و هیژن بوو، لەو پیاوانە بوو لە پیریدا سیحریان لەسەر ئافرەت زۆرتەرە وەک لە گەنجی. وەستای راستەقینەیی ئەم شارە و دیوارسازیکی کارامەبوو. ئەو بە گومانەو سەیری ئەم میوانەیی کرد و بەرەو لای ھاورپێکانی پێشیکەوت. ئەو سەرەتای ئەو یارییە سەیرەبوو کە دەبایە ئەو پیاو پێ فریو و گەمەییە بیکات. دەبایە بچیتە پۆچی ئەم سێ مۆقەو و لە ناووە ھەلیانکۆلیت و بیانوسیتەو، بۆ ئەوێ لەو شەدا سەرکەوتوو بیت دەبایە لیپۆک بیت، فیلزان و بێرەحم و ساختەکاریش بیت... ھەموو ئەو سێفەتە بەدانەش بە زیادەو لەو پیاویدا ھەبوون، کە خۆی بە یاوهرێکی نزیکی شەیتان و براھەکی دڵسۆزی فریشتەش دەزانێ. ئەم کتێبەیی ئێمە چیرۆکی ئەو ھەلکۆلینە پۆچیەییە کە ئەو پیاو شەیتانئاسا و فریودەر و فیلزانە لە ژیان و یادەوهری و خەیاڵی ئەو پیاوانەدا کردی، گەشتە درێژەکەییەتی بەدوای نەپتییەکدا کە تەنیا ئەو سێ پیاو دەیانزانێ.

چیرۆکی هەلکۆلین و دۆزینەکانی ئەو پۆخە شەپانگێزە، دەمامککارەییە،
 کە فریودەری وەک خۆی دەگەن و کەمەلکەوتە. ئەم کتێبە بەرهەنجامی
 مانەواییەکی درێژی ئەوە بۆ چەندەها مانگ، تا سەرەتای بەهاری ساڵی
 ٢٠٠٧ لەو چیا عاسیانە. هەروەها حیکایەتی کەمێک لەو پووداوانەشە
 کە دەکەونە دواي ئەو بەهارە. دەبێت بزانی ئەو پیاو، نەفسیکی هێند
 مەکریازبوو، کە بەوردی و درێژی ئیشیکردووە. ئەوەی لە هەلکۆلینی
 ئەو سێ پۆخەدا دەستی نەکەوتوو، خۆی بەپێگای خۆی بۆی گەپاوە،
 ئەوەی ئەو سێ زارە نەیاندرکاندووە لە پێگای کرپنی زانیاری و کرپنی
 خەیاڵەو تەواویکردووە، پیاوانی فێلزانێ وەک خۆی خستۆتە کار تا لە
 پێگای جیاوازی و سەرچاوەی جیاوازی بۆ کۆیکەنەو. بەوهدا
 خۆی لە قوناغێکدا بەشتیکی گرنکی پووداوەکان بوو، لە نزیکەو هەندێ
 جەمسەری گرتوو کە مەبەستتیی. چۆن ئەم سێ پیاو گەیشتنە
 ناو ئەو چیا عاسیانە، ئەوەیان چیرۆکیکە، گەر لە سەرەتاوە بەسەر
 هەموو حیکایەتەکەدا نەچینەو لە هیچ تێناگەین. لەگەڵ ئەوەشدا مەزۆف
 کە دواجار بەسەر هەموو شتێکدا دەچیتەو، تێدەگات ئەم حیکایەتە
 سەرەتای نییە، شتێکە پێشەکانی دەگەرێتەو بۆ پیش لە دایکبوونی
 پالەوانەکان، بەلام لەگەڵ قوولی پێشە سەیرەکانیدا، کەم و زۆر شتێکی
 لە پۆحی ئەم سەردەمەي من و تۆ تێدایە. بۆ نمونە، پۆحیکی لیبۆک و
 فیلپەرستی وەک ئەو پیاوێ ئەم هەموو لاپەرانی نوسیو، ناکرێت لە
 هیچ دەور و زەمانێکی دیکەدا لە وێنەي هەبووێت. هەر پۆزگارو شەیتان
 و فریشتەي خۆي هەي، لە هەر دەور و زەمانێکدا شەیتان و فریشتە بە
 جۆریک یاریدەکەن، لە دەور و زەمانەکانی دی ناچیت. لە کاتی یاریشدا
 شوێنی خۆیان دەگۆڕن، سەیرترین شت لە شەیتاندا ئەوەیە هەندێجار بۆ
 ئەوەي سەرکەوێت دەبێت وەک فریشتە یاریبکات، فریشتەش بۆ ئەوەي
 ئاشکرا نەبێت، دەبێت وەک شەیتان پوختساری خۆي بگۆڕێت و تەلەب.

تاریک دەرکەوێت.

بەداخەوێت ئەم چیرۆکە لەو چیرۆکانەدا کە دەبیست بە تێکەڵاوی
 بگێڕدێتەوێت. لە کۆتایی هاوینی ئەمسالدا کە بەپێوەبەری ئاسایش لابرا،
 یەکێک لە یاوەره نزیکەکانی، کۆمەڵێک فایلی زۆر گرنگ و نەتێنی لە
 خەزێنەی ئاسایش دەرھێنا، تا دواتر لە لایە لاوونەوێت سیاسییەکاندا دژ
 بە نەیارەکان و لە تۆلەی هاوێی بیبەش و لێدراوەکانیدا بڵاویان بکاتەوێت،
 فایلەکان تازە بە تازە بە پێگایەکی نەتێنی کە من سەری لێدەرناکەم،
 گەشتبوونە لای بەپێوەبەری ئاسایش، من لەو باوەرپەدانییم جەنابی
 بەپێوەبەری ئاسایش یان هیچ کەسێکی دیکە تەواوی دۆسیەکە لەم
 سەر بۆ ئەو سەر خۆیندییەوێت، بە تاییست بە هاری سالی ٢٠٠٧ پێپۆ
 لە دەرەدی راوکردنی تیرۆریستە ئیسلامییەکان. خۆشتان دەرزانن لە دوا
 راپەرینی سالی ١٩٩١ ئەو فایل لە ولاتی ئێمەدا بایەخیکی بپۆنە
 وەرەگرت، مۆف دەتوانیست قسە لە «چاخی زێڕینی فایل» بکات،
 سەرەدەمیکە دڵنیام لە میژوودا وەک سەرەتای عیبادەتکردنی نەتێنی
 و ئاشکراکردنی دەرەدەوێت، سەرەدەمیکە پاستی و درۆ بە جۆریک
 تێکەڵاوەدەبن مۆف ناتوانیست لە یەکیان جیا بکاتەوێت. ئەو یاوەره دڵ
 بریندارە کە فایلە نەتێنیەکان لە دۆڵەبەکانی ژێر زەمینی ئاسایش
 دەرەدەهێنێت، بە پێکەوت هاوێیەکی نزیک «شیر»ە، ئەو کۆرە قز
 زەرەدە جوانە لە زۆر لاپەرە ئەم کتێبەدا تووشماندێتەوێت، کۆرپێکە
 بە دڵناییەوێت خۆشتان دەوێت و دوا ئەم کتێبە حەز بەبێنی دەکەن.
 ئەوێ لە پێگای شېرەوێ دەست ئێمە کەوتوو، کۆمەڵێک کاغەزی
 پەرتوێلۆ و کاسیتی دەنگ و وردە دۆکۆمێنتن، هەزاران لاپەرەن کە ئەو
 پۆخە مەکرپازە بە مەبەستی یاریکردن و فریودان بە کۆمەڵێک دەست و
 خەتی جیاواز نوسیونی. ئێستا دوا پێکخستنێکی زۆر، دوا پێستکردنی
 حیکایەتەکان بە جۆریک بتوانین بزانیین لە سەرەتاوە چی پویداو،

دەستدەکەین بە پۆلینکردن و پریزەندکردنی ئەو لاپەرە و دۆکۆمێنتە زۆرانەیی کە لە بەردەستماندان، بەشیوەیەک مانابەدن و بخوێنرێتەو. شتەکان چۆن و چاڵیانەکەینەو، هێندە هەیه چاڵیانەکەینە و کورتیانەکەینەو و پێکیانەخەین و بەپێی تواناش سالفۆزیان دەخەینە سەر. لە زۆر شوێندا کە دەزانین حەقیقەت بە تەواوی دیارنێیە، ئێمەش گەپان و پشکنینی تاییبەتی خۆمان کردووە. ئەمە جگە لەوەی ئەو زمانەیی کە تەواوی پاپۆرتەکی پێنوسراوە، بە جۆریک ئالۆز و تەماوییە، گێڕانەو و دانانەوێ وەک خۆی هەمووان بە هەڵدا دەبات، بۆیە بەر لە هەر شتێک دەبایە زمانی ئەو پاپۆرتنوسە بەدنیازە دەستکاریبکەین و تۆنە جیاوازیەکانی پاکبکەینەو کە بە ئەندازەیەک وازیکەر و بەدگوزارەییە تا ئێستا ئێمەش لە نیازی هەندیک یاری و لە مەبەستی هەموو گەمەکانی نەگەیشتووین. دەبایە بۆ نوسینی پوون و پێکانی مەبەست، پستەکان وەرەبگیرینە سەر زمانیک بەو ئەندازەیە ئالۆز و فریودەر و پەر نەیتێ نەبێت، وای لێبکەین لەبری ئەوەی بۆنی پاپۆرتی پۆحیکی بەدکاری لێبێت، بۆنی ژبانی لێبێت، بۆنی چیرۆکیکی لێبێت کە حیکایەتخوانیکی دەنگ زوڵالی هەیه، کە شیواز و قسە و پوانینی لە هەموو گوشەیهکەو دەبێنرێن. لەوێشدا خودا شاھیدمانە کە مەبەستمان تەنیا گەیشتن بوو بە حەقیقەت. لە سەرەتاوە دەمانویست چیرۆکیک بگێڕینەو، دەقوادەق وەک ئەو پووداوانە وابێت کە بە شیوەیەکی مەجازی لەگەڵ لەدایکبوونە سەیر و ناوازیەکی غەزەلنوسدا دەست پێدەکات و بە پۆزگاری ئەمڕۆماندا گوزەردەکات و ئێستاش کۆتاییان نەهاتوو. ئەو بەشانی کتێبەکەمان کە تاییبەتن بە بارۆنی خەیاڵ، ئیشی ھاوڕێیەکی نزیکی بارۆنە کە بۆ حیسابی بالێکی دیکە حیزب، تەواوی قسەکانی بارۆنی لەسەر چەند کاسیتێکی بچوک تۆمارکردووە و بەجۆریکی لابەلا وەک هەلپێچێکی جیاواز و سەریخۆ تیکەڵ بە فایلەکان کران. نیازی ئێمە لە بلۆکردنەو.

و دەرخیستنی ئەم چیرۆکەدا، بە دیوێک ئاگادارکردنەوهی دونیایە لەو
چیرۆکە سەیرە بەشی زۆری پووداوه غەمگین و ترسناکەکانی دەکەوێت
دوای بەهاری سالی دووھەزاروچوارھە. ھەروەھا گەشتێکی وردیشە لە
ناو ئەو ھۆ ترسناک و سەیر و تێکەڵاوانەدا کە نەیانھێشت گەرەکیکی
ئەفسانەیی و خەیاڵی لە شارەکەماندا دروست ببێت، کە دەشیا بتوانیشت
ئەم شارە پیس و ناچیز و بێھەبەتەمان بکاتە خاوەنی یەکێک لە
عاجباتییە نوێکانی دنیا. بەلام بۆ ئەوێ لە ھۆکارە ورد و قوول
و پاستەقینەکانی تێکشکانی ئەو پرۆژەیە تێگەین، دەبێت بچینە ناو
وردەکارییەکانەوه، چونکە بە پێچەوانەی ئەو قسە باوەی کە دەبێژێت
شەیتان لە وردەکارییەکاندا بەکار، ئێمە باوەرمان وایە گشتگیری و
عمومیات لە ئیشی شەیتانە و فریشتەش لە وردەکارییەکاندا ئێشەدەکات.

یادداشتەکانی بارۆنی خەیاڵ

گەر ناوی خۆشم نەلیم، ھێند نابات ھەموویان دەزانن من کێم...
من وەک بە لەسەر زەمینێکی بەریندا، وەک شەپۆلێکی زیرینی بھوک
لە گۆمیکێ گەورەدا دیم و دەچم. ناوی من زۆر گرنگ نەبوو. ئەو
شەوێ دەستم پێکرد، بڕیارمدا ناوی خۆم ئاشکرانەکەم، وەک یەکێک
کە نیازێکی بەدی ھەیە گوێبگرم، ئێشبکەم، بە پەنھانی بێنمەوه. بەلام
ھاوڕێیان سوپێندان بۆ دەخۆم شتەکان بەو جۆرە بگێرمەوه کە
پوویاندا. بێنێن پەیوەندی بە ئێشکردنی ھەموو ھەستەکانمی دیمانەوه
ھەیە، من توانیم بە دلم، بە پەنجەکانم بێنم. توانیم بە کۆمەکی رۆحم،
بە کۆمەکی بیستن و بۆنکردن و ھەستکردن، بە کۆمەکی ئەو پیاوانە
دەمناردن و ئەو چاوانە وەک کۆتر بەرەلامدەکردن لە ھەموو ئەو

جیگایانەبم کە دەبایە لەوێم. بەلام جیگایەک هەبوو دەستم پشیدا
 نەگەشت... هەموو ژيانى من حەسرەتى نەگەشتە بەو شوێنە، غەمى
 دەربەدەربوونە لەو هەوار و مال و دیارە. تۆ ئێى ئێوێ گۆیم
 لێدەگریت، گەر دەتەویت لە سەرەتاوە لەگەڵدا بیت، باش گۆی لە
 مەرجهکانم بگرە. دەبیت وەک ئەندازاریک وەها بیت کە لە بناغەى
 کۆشکێکى دێرینى روخاودا کاردەکات، دەبیت سەرت لەو دونیایە
 نەسورمیت، دەبیت حیسابى چاکە و خراپەم لەگەڵدا نەگەیت... دەبیت
 ئامادەبیت لەسەر نەخشەیکى چکۆلانە سەیری هەندى هیلکاری سادە
 بکەیت و چاوت لێکنیت و بە خەیاڵ هەموو ئەو کۆشکە مەزنانە
 ببینیت کە دەکرا لەسەر ئەو پارچە کاغەزە خەوتوانە لە خەو هەستن.
 دەبیت هێزى ئەوەت هەبیت، کاتیک سەیری کەلاوێک دەکەیت،
 تێبگەیت پۆژیک لە پۆژان پەربووە لە باق و بریقى ژيان، کاتیک سەیری
 کەللەسەریک دەکەیت بتوانیت بچیتە ناو خەونەکانییەو، بزائیت چ
 ئومێدیکى هەبوو، پەربووە لە چ نیازگەلێکى خراپ و چاک. دەبیت لە
 هەموو شتێوەکانى سەفەردا شارەزائیت. بتوانیت ریزى نەخشە بگریت.
 دەبیت نەخشە وەک هێما و سەمبولى دونیای نۆج تەماشابکەیت...
 هەموو جۆرەکانى نەخشە. نەخشەى ئەندازیارەکان، نەخشەى
 جوگرافیانەسەکان، نەخشەى رێگا پێچاوپێچەکانى دەرون. من بە
 پێچەوانەى ئەو مەخلوقە خەیاڵیانە هەمیشە لەسەر نەخشە کارمکردووە،
 ئەو جیاوازی گەورەى نێوان من و ئەوانەیە کە تەنیا خەیاڵیان هەیە.
 گەر دەتەویت لەگەڵ مندا بیت، دەبیت لە گرنگى نەخشە تێبگەیت...
 کەمێک خۆت فێرى نەخشەبکەیت. من چیم لە دەستبیت ئامادەم
 بۆتێکم، بە مەرجێ تۆ بەراستى بتهویت فێربیت. من بێزاربووم لەو
 درۆزنانەى دەیانەویت فێربن و خۆیان ماندووناکەن، ئەوانە شێمەدەکن،
 دەهرى دەبم، ها... تێبگە، ئەوکاتانە دەسەلاتم بەسەر خۆمدا نامینیت و

لەوانە یە هەندیک شتێکەم کە تۆ چاوەروانی ناکەیت. هەمیشە وابوو، هەمیشە کە سێک هەلکەوتوو دەهەرمبکات و بە جۆریکی تر هەلسوکەوتم کردووە کە نامەوێت. لە سەرەتاوە پێتدەلێم ئەوانە ی لە بنەرەتەو کە مژەن، زۆر لەوانە باشتەرن کە دەیانەوێت تێبگن و پەنجی بۆنەن. گەر تۆ لەوانەیت بڕۆ بە پێی خۆتەو، بەدریژایی ژیاڵم بە دەست ئێوەو نالاندوو و نامەوێت چێتر ئازارتان بە دەستەو بەکێشم. من تورەتر و فێلزانترم، لەوەش ئالۆزتر و نیاز پیسترم کە خەیاڵی ئێوە دەیکات. گەر دەتانەوێت لەگەڵمدا بن، هەموو شتێک دەگێرمەو تا بتوانن ببینن و حوکمبەن. وەک پیاوچاکیکی حیکایەتخوان تەماشای من مەکن، تێبگن و بەزەیتان بە حالدا بێتەو، ئێشی من لەو قورستەرە بتوانم پیاوچاکیکم. من لە کەشتییەوانێک دەچم شەیتان پەوانە ی دەریای ئومێدە سەخت و ئەستەمەکانی کردی. لەزەت لەو دەبینم ئێوە و کەشتییەکانتان وەک من بە هەلدا بچن، لەزەت لەو دەبینم نەگەنە ئەو شوێنانە ی خەونی پێوە دەبینن. زۆرجار خۆم وەک مەلەوانێکی بێرەحم دێتە بەرچاو کە لە لیواری حەوزیکی مەلدا بەزەردەخەنەو تەماشای خنکانی مەلەوانێکی مندالکار دەکات. وەک چۆن ئێوە چێژ لە خنکانی من دەبینن، منیش چێژ لەو دەبینم بۆتانیتم دەخنکێن. بەلام وامەزانن هەرچاریک بە هەلداچوون و خنکان و سەرئاونەکەوتنەو، ئیدی ئەو گوناھی منە. دلایەت هەموومان زۆرجار بە هەلدا دەچین، چونکە پێویستە بە هەلدا بچین، دەبێت بە هەلدا بچین، بە هەلدا چوون بە شێکە لە ژیاڵی ئێمە، بەلام پرسیارە کە ئەو یە کە ی و لە کوێدا بە هەلدا دەچین؟ گرنگ ئەو یە نەزانین لە کوێدا تووشی فریو و هەلەڕۆیی بووین، ئەمەیان لە پێناوی ئێوەدایە، گەر مەرووف هەموو هەلەکانی خۆی بزانیت شێت دەبێت. من کە سێکی سەرپاستم دەبێت لە سەرەتاوە بزانن کە من نیازم لەم حیکایەتەدا

میزیکی گه وره ئاوه لایبکهین و بیخوینینه وه... شتیک نییه بهر له سه فهر
 ئاماده یبکهین و به قه لیم به سه ریدا برۆینه وه، به لکو شتیکه خۆتی
 تیا ده دۆزیته وه... ده پۆیت و سه یرده کهیت له ئاوه پاستی پێگایه کی
 دوور و درێژدای، له جیگایه کی نه زانراودایت و تووشی فریو یکی به د
 بوویت ده ته ویت تا کوتایی مل بنییت و نه وه ستیت. به لی نه خشه کان
 چهنده پێئاسانیت بۆ ده کهن، هیندهش کوشندهن، کوشندهن کاتیک
 ده ته ویت پێگا کانت به ئاراسته یه ک به ریت و ده بینیت پێگا کان نا پۆن.
 ئازیزان... زۆر جار نه خشه کان له هیستریکی چه موش و ناب له د ده چن
 که ده وه ستن و نا کرینه وه و نا پۆن. زۆر جاریش ئه و شوینه سه یرانه ی
 تو ده ته ویت بیان هینیته سه ر نه خشه که، ده بنه جیگای سه رسه خت و
 دوور ده ست و نه گیراو که به هیج نه خشه یه ک ده سه ته مۆنابن.. ئیدی
 هه سه تده کهیت له به رده رگایه کدایت نا کریته وه و نا کریته وه. له ویدا
 تیده کهیت، بۆ ئه وه ی برۆیت و نه که پێیته دوا وه، ده بیت بکه ویته پو خان
 و وێران کاری. به دب خته ئه و که سه ی وه ک من پوو له شار یک ده کات
 که هه رگیز نایگاتی... به دب خته. سیا چاره یه ئه و که سه ی وه ک من
 نه خشه یه کی وه ها دا خراوی له به رده سه تدا بیت... سیا چاره. به لام
 ساده کاری و فریو و یه ک په نگیه که ر و ابزانن من ته نیا که پیده یه کی
 بینگینم و نه که یشته و مه ته نیازی خۆم. نا، چیرۆکه کان و نه خشه کان و
 خه یاله کان پێکرا له وه دا له یه کده چن که له کومه لیک گریی په ش و
 پلانی ورد و ئالۆزی نا کوتا دروسته بن. هیج یه کێک له ئیمه که
 به پێگادا ده پۆین نه خشه یه ک له گیرفانماندا نییه، به لکو کومه لیک
 نه خشه ی تیکه لاو و پێکدا چوو له سه رماندا یه، ده رومان هیج نییه جگه
 له زه ویه یه کی خه ت خه ت که پۆژانه نه خشه ی نوێی له سه ر
 دروسته کهین، زۆر جار نه خشه تازه کهانمان له سه ر نه خشه کونه کان
 ده کیشینه وه، ئیدی به جۆریک هێله کان به یه کدا ده چن ئاسان له یه کدی

جیاناکرێتەو. ئاە... بەلام ئیتر بێدەنگ بە ئەی زاری زۆربەیی و بەدگۆ،
 بێدەنگ بە و هیچ شتیکی دی ئاشکرامە که که ناییت ئاشکراییکەیت،
 بێدەنگ بە و حیکایەتی خۆت بگێرەو، هەموو شتیک دەبێت لەویدا
 ئاشکراییت... بەلام بیرتان نەچیت، هەمیشە توپێک هەیه که خلدەبیتەو،
 هەمیشە توپێک هەیه خلدەبیتەو، تۆ دەبیینیت یان ناییینیت گرنگ نییه،
 وەک میژیکی بلیارد، که لە پال تۆپە راستەقینەکاندا چەند توپێکی
 نادیاریشت هەبێت. ئاە خودایە، من ئەو یارییە شیتەدەکات، بینوتانە
 که یاریکەرە باشەکان یاریدەکن، وەک ئەوێ هەمیشە چەند توپێکی
 خەیاڵی لەسەر میزەکه بێت، وەک ئەوێ ئەو تۆپەیی من و تۆ دەبیینین،
 ئەو تۆپە سببییە بە «دارنوک» ئەکە دەیناژون، تەنیا سیپەری کۆمەلیک
 تۆپی خەیاڵی دیکەبێت که ئیمە نایانبینین، ئەوانن لە بری ئەو شاتۆپە
 شتەکان وەها سیراوی دەجولێتن. لێمەگرن، ژیان خۆی چیه جگە
 لە بلیاردیکی ئاوا، بە تۆپی راستەقینە و خەیاڵی. هەر یەکەمان
 تۆپێکین تەنها یاخود دووان و سیان و چوار لە کونجێکدا، لە گۆرەپانیکدا
 وەستاوین، لە ناکاو تۆپێکی بزوین دیت، تۆپێکی بەهێز، تۆپێکی
 راستەقینە که کۆمەلیک هێزی خەیاڵی و یاوهری خەیاڵیشی هەیه، دیت
 پەرشماندەکاتەو، هەر یەکەمان بە ئاراستەیک دەبرۆین، چاوەڕێدەکەین
 تا هێژیکی دی، تۆپێکی دژ لە ئاراستەیکە ترهوه دیت و دەمانجولێنیت.
 مەرۆف لەم مەملەکەتدا هیچ نییه جگە لە تۆپێکی بلیارد، که دەبێت
 چاوەروانبکات و ببینیت، بە چ پرویەکدا خلدەبیتەو. من حەزم لەو
 خلبوونەوێه بوو. هەموو ژیانم خولیاام بوو لەو تۆپە سببییە بلیارد
 بچم، بێم بەو تۆپە، نا، هێند گێل و نەقام نیم حەزبکەم بێم بە
 دارنوکە. نا، من تۆپەکەم، ئەو نیم که یاریدەکات، ئەویم که یاری
 پێدەکەن... بەدریژایی ئەم ژیانە ئەو دەبینم، ئەو تۆپانە دەبینم که
 بەر یەک دەکەون و دوور دەکەونەو، نزیک دەکەونەو و لێکدەترازێن.

دەپۆن و لە چالێکی پەشدا وندەبن، هەندیکیان نایەنەدەرەو و هەندیکیان دین.

خودای بالانشین کۆمەک بە پۆحم بکە، لە چاکە و لە گوناھدا یارمەتیدەرم بە... لە پیسی و پاکیدا دەستم لێبەرمەدە... هەرگیز حیسابی چاکە و خراپەم بۆ مەکە، بەلکو بە گەرەویی و حیکمەتی خۆت تێمبگە.

ماجەلانی خەیاڵی یەكەمین لاشە دەبینیت «ماجیدی گۆل سۆلاف، بەهاری ساڵی ۲۰۰۴»

نەمدەتوانی بوەستم و چیدی چاوەڕێیکەم، لەوکاتەوێ بەمەن ناسر دەناسم هەمیشە دواوەکەوێت، هەردەم بەهەنەیهکی هەیه بتوانیت بێدەنگمبکات. ناتوانم لێیزویرم، دواي چەند ساڵ کارکردن دەبیت لە هەلە بچوکهکانی بیورم. هەندێجار چەند دواوەکەوێت چاوەڕوانیدەکەم، چونکە دواجار دیت و جانتا چکۆلانەکی دەکاتەو و شتیکی نوێی پێیه. هیچ شتێک وەک چاوەڕوانی خەیاڵم ناکوژیت. ئەو پۆزە ئاواتم دەخواست نەناسیبایە. پۆژیکیان لە پۆلەکەمدا وانەم بەو منداڵە کوێرانە دەگووتەو کە ئاوڕمداپەو لە دەرگای ژوورەکەدا وەستابوو و بە زەردەخەنەو گویی لێدەگرتم. کە تەواوبوو دەستی خستە سەر شانم و گوتی «هە، بەپێز لە خۆرا نییه پێتدەلێن ماجەلان. تۆ لە سەفەرەکاندا شتی سەیرت بینیوە». بە شەرەو گوتم «سەفەر؟ سەفەری چی؟ من سەفەرم نەکردووە، هەموو چیرۆکەکانی من بە خەیاڵن، پۆژیک لەپۆژان لەم شارە نەچوومەتە دەرەو، لەدەمیکەوێکەهاتوومەتەدوونیاو لێرم،

لەلەدایکبۆنمەوێم شارەم جێنەهێشتوو». ئەوکات نەمەدەزانی پێیدەلێن «غەزەلنوس»، چەند جارێک لە دوورەوێ بینیبووم، بێتەوێ بزانم کێیە. خۆی پێناساندم و گوتی «لەلایەن تریفەوێ هاتووم بۆ لای تۆ، من و تۆ دەبێت ببین بە هاوێی».

دوای ئەو بووین بە دوو هاوێی نزیك.

ئەو چەند سالی دوای من و بەهەمن و تریفە پێکەوێ لە سەر ئەو کتێبە گەورەییە لەگەڵ دەفتەردارەکاندا نیشمانکرد. من لەوان منداڵتر و کەم ئەزموونتربووم، هەرچەند هەموومان بەشیکبۆوین لە لەشکرێکی گەورەتر، لە سوپایەکی گەورەیی خەیاڵی پەرەیان. بەلام من بەجۆش و خڕۆشێکی گەورەوێ، وەک شیتیک خۆی بەهۆتە دەریاوێ، خۆم فرێدایە پڕۆژەیی نوسینی ئەو کتێبە گەورەییەوێ کە دەبایە لەسەر مێژووی نوێی مەرگ لەم شارەدا بمانوسیایە. کەس بە پڕۆژەیی ئەو کتێبەیی نەدەزانی، لەراستیدا هیچ کەسیش راینەسپاردبووین جۆرە کتێبێکی وەها ئامادەبکەین. خولایەکی شیتانەبوو، سەرۆختیک چووبوو سەری غەزەلنوس و تریفە یابەحری و دواتر هەموومان نیشمان بۆکرد، لە کۆتاییشدا وەک زۆر ماندووبوونی دیکەیی ژیان، سەراپای نیشمان بە فێرۆ و هەموو پەرەنجان بە باچوو. هەر یەکەمان ناویکمان هەبوو، من ناوم ماچەلانی خەیاڵی بوو «سەرەتا تەنیا بە ماچەلان بانگیانەکردم، بەلام دوای دەرکەوتنی ئەو گەپیدە گەورە و دونیاتەیکەرە مەزنە منیان وەک ماچەلانی خەیاڵی ناوانیەوێ، بۆ ئەوێ لەو عاشقە بالابەرزەم هەلاوێردن و وەک وێنەیی پێچەوانەیی ئەو بە دونیام بناسیتن». تریفە کچیکێ پەشکەل و چکۆلانی بوو، قزیکێ پەشی زۆر درێژی هەبوو، جووتیک چاوی قەترانی ئیجگار جوان. بەهەمن ناسریش ئەوکات لە ژێر نازناوی غەزەلنوسدا تەواوی شار دەیانناسی. ئەوێ پۆڵ کە بووینە هاوێی، ئەو خاوەن شوێن و ناوی خۆی بوو، لە هەموو جیگایەکی ئەم شارەدا دۆست و هاودەردی هەبوو.

مێژوویەکی درێژی مەلەوانی لە بەحرێ خەیاڵدا بەدوای خۆیدا پادەکێشا، شاهێکی بێتەخت و تاج بوو، ژن و پیاوێ پێ خەیاڵەکانی ئەم شارە پیس و پۆخلە، وەک پۆحیکی نزیک لە خۆیان تەماشایان دەکرد. بەوەدا من تاکە پۆحی تەنیا و تاکرەو و بێدۆست بووم لە ناویاندا، هیچ جیگا و پێگا و گروھێکم نەبوو تیا نیشتە جێم، بۆ ئەوەی بیکەس و بپاودەم نەکەومەو، لە پێزی نوسەرانی ئەو کتێبەدا وەریان گرتم.

بەلام غەزەلنوس زۆر دواوەکە وێت، هەرگیز ناتوانیت کاتەکانی خۆی پێکبخات، هەندێجار پەلە و شپێزەیه، هەندێجاریش خاو و بێوزە و بێئاوێز، وەک پۆحەبەرێکی ون لە نێوان سادەیی و مەزنی، خەیاڵ و حەقیقەتدا ها توچۆدەکات، بەلام هەمیشە شتێک لە ویقاری گەورەکان و لە پوختاری عاریفان لە سیمایدا. ئەو پۆرە بۆ یەکەجار بپارمدا بپۆم و بەجێبەجێم، جانتاکەم هەلگرت و وێستم لەو شەقامە ناشیرینە بپەرەمەو، کە شپێزە و شیت لە تاکسییەک دابەزی و بە دەنگی بەرز گوتی «مەرۆ، توخوا مەرۆ، واها تم». وەک هەمیشە ناریک لە جلەکانیدا، ناریک لە قزیدا، بەلام سێحراوی لە نیگا و دلپەین لە خەندە و قوول لە چاوەکانیدا. بە تورپییەو وەستام و گووتم «ئیتەر من لە گەڵ تۆدا ئیش ناکەم، تۆ پیاوێکی پێزی هیچ ناگریت، هیچ... ئەو چۆن دەکریت من ئەو هەموو کاتە چاوە پێی تۆ بکەم؟». بە پارانەو و شیرینەکی خۆی گوتی «نا وانا کەیت، دەتناسم، تۆ دلێکی گەورەت هەیە، تۆ قەت لە غەزەلنوسی برات زویرنابیت، نابیت لە غەزەلنوسیکی نەگبەت زویربیت. گەر لە من زویربیت، جاریکی دی تا مردن غەزەلنوسیکی دیکە نەگبەت نابینیتەو، شتی وا هەموو پۆژیک نایەتە پێت، هەموو پۆژیک مەرۆف بۆی هەلناکە وێت غەزەلنوسیکی بەدبەختی وەک من بناسیت. دوا ئەو بووەستە شتێکم پێیە ساردتە کاتەو، دوینی شوو شتێک پویداو، شتێکی گرنگ... حەزە کەیت بپیسیت یان نا؟».

من لەو چەند سالا دا وەزیفەم نوسینەوێ ئەو دەفترانە بوو کە تریفە لە دەفتردارەکانی وەرەگرت و دەیدایە دەستم. بەلام دواچار هەزم بە شتێک دەکرد ژبانی تیابیت، ترسی تیابیت، پڕ نەیتی بیت. غەمگین و دەستەپاچە سەیرمکرد و نەمدەزانی چی بلییم. بیئەوێ چاوەپوانی وەلامی من بکات گووتی «دەرسیم تاهیر درۆ ناکات، تێدەگەیت، تۆ هەر بلی درۆدەکات، بەلام ماجەلانی خۆشەویست، تۆ هەلەیت. دەرسیم تاهیر درۆ ناکات. تۆ گومانی خراپت هەیە، پۆتیک نەمبینوی چاوەپوانی شتی باش لە خەلک بکەیت، خەیاڵە خراپەکانت چالاکترن، دەمیکە ئەوهم پێگوتوویت، عەزیزم هەقە خۆت تۆزیک چاکبکەیت. ئا، خوایە تۆ چەند خراپ بێر لە خەلک دەکەیتەو، چەند خراپ. هەندێجار دەلییم، چۆن ئەم سەرە پڕگومانەت دەتوانیت لەگەڵ ئەو دلە جوانەتدا بژی، چۆن ئەم گومانە زۆرەت لەگە ئەو خەیاڵە فراوانەتدا دەژی، چۆن ئەو لایەنە پڕ خەیاڵ و پاکەت بەرگەێ ئەو لەخۆپازیبوون و غرورەت دەگریت... چۆن؟ تێناگەم».

من لە سەرەتاوە لەو ترسام کە نابیت بازنەێ ئیشەکانمان زۆر فراوانبکەین. تریفە یابەحری و ئەوانی تر وادەزانن من دەریاوانیکی ترسنۆکم، بەلام من ترسنۆک نیم، بەلکو پێموایە ناشیت بەو جۆرە خەیاڵ تیکەلاری ژبان بکەین، دیارە دەزانم خەیاڵ لە ژبان جیا ناگیرتەو، بەلام لە هەر شت گرنگتر، دەستووڕەکانی ئەو تیکەلاریبوونە، گرنگ دەستووڕەکانە. ئەو پۆزە چاوانی غەزەلنوس گەلەک پاستگوبوون، بەلام قزێ بە جۆرێک هەلچوو بوو، چەند جارێک ویستم دەستبەرم و شانەکی گیرفانم دەریهێنم و بیدەم و تکای تیا بکەم تۆزیک دەمی داخات و کەمیک قزێ دا بهێنیت. دیمەنێکی سەیرمان هەبوو، من بەو قاتە شەکەریبەێ بەرمەو، بەو کراسە پەشە بێملوانەو، بەو قۆپچە تەلایی و بچوکانەو کە لەسەر یەخە و سەردەستەکانم دەبریسکانەو، قزەم بە جۆرێک

شانه کردبوو، وەک «جۆنی دێپ» لە فلیمی «دۆزینەوێ نێفەرلاند» دا، بەرێکی لەقەرەو بەرەو لای راست دامەینابوو، بە جێلێکی کەمێک برێقەدار سافمکردبوو، جانتایەکی دیبلۆماسی پەشم گرتبوو بە دەستەوێ و وەک پێیوارێکی هێمن لەسەر شوێستە وێستگە یەکی دوور چاوەپروانی هاتنی شەمەندەفرێک بکات، وەستابووم. ئەو لە پانتۆلێکی نیلیدا، بە کراسێکی زەیتونی قۆلکۆرتەو، وەک هەمیشە غەمگین و پۆمانسی، بەو چاویلکە چکۆلانە یەو، بەو قەزە درێژ و بژەو دەرکەوت. نمونە ی ناریکی بوو، بەلام ناریکییەکی جوان. هێدی هێدی سەری تالی سپی تێدەکەوت، تەمەنێکی بردبوو سەر، لە نازناوی غەزەلنوس بەولاه خاوەنی هێچی تر نەبوو. نەمدەوێرا زۆر باسی وردەکارییەکانی ژیانی خۆی لەگەڵدا بکەم، لەو کەسانەبوو کە بیرباندەچێتەو کەمێک بۆخۆیان بژین، ئەو پێنج سالا ی دوا یی بە چەشنێک لە ناو شتەکاندا نوقمبوو، هەستم بە ونوونی دەکرد. ئەو ئێوارە یە کە خەریکبوو لەو شارە ناشیرینە دا، لەو شەقامە ناشیرینە بپەرینەو، پێیگوتم «کە تاریک داها ت دەتەم، شتێک دەبینیت لەوێ بەر نەتبینیو».

لە یە کەم پۆزەو کە ناسیم پێیگوتم، بەشیکی گەورە ی ژیانی سەفەرکردنی بەردەوامە بە هەندێک دونیا ی نەتیندا. پیاویک بوو نەیدەتوانی خۆی ئاشکرا بکات، وەک ئەو گۆل و بالەندانە ی ناتوانن لە تەلیسمی خۆیان تێبگەن، ئەویش لە تەلیسمی خۆی تێنەدەگەیش ت. ئەو ی وایدەکرد غەزەلنوس کە سێکی ئالۆز بێت و ئاسان نەچێتە ناو تەفسیرەو، ئەو بوو نەتینی خۆی بە نەتینی دونیاوێ گرێدابوو. لەگەڵ ئەوێشدا بە چەشنێک کە مەرخەم و بێتەرس ئێشیدەکرد، منی دەخستە سەر سام و دلە پاوکێ. لە شارێکی پیسی وەک ئەم شارە ی ئێمە دا، هەر کە سێک پڕبێت لە جوانی، بێتەو ی خۆی بپەریت، خەلکانێک پەیدا دەبن هەلەدەن تا قوولترین جێگا پۆخی بپشکنن و بوونی گەمارۆیدەن و نەتینی جوانی وەک

مەترسییەکی گەورە بۆسەر ئاسوودەیی ھەموو شتەکان نیگابکەن. لە بەرئەوە لەو پۆژەوێ دەیناسم، ترسم لە بیباکییەکی ھەتی. گەرچی خۆی و غەزەلەکانی ژبانی ئێمەیان پرکردبوو لە ھیمەت، بەلام خۆی سارد و کەمتەرخەم دەینواند. تریفە یابەحریش کچیککی بە ھیمەتبوو، ئەو لە بواری ئافرەتانیشدا ئیشیدەکرد، واھەستدەکەم نەرەسی خوشکم پۆلێکی گرنگی لەویدا بینی بکەوێتە نیو ئەو دونیایەو، دواتر گەشتەکیان دەرەنجامگەلی وەھا ئالۆزی ھەبوو تا ئەمڕۆ نەینیبیەکانی بە من شیناکرێتەو... سەرەتا غەزەلنوس تەنیا بە پەرورەدەو بەخێوکردنی مندالانەو خەریکبوو، دەیویست ھەموو ژبانی خۆی بۆ ئەوان تەرخانبات. من بەرپێکەوت ھاتمە ناو ئەوانەو، بەر لە ناسینی ئەوان بەرەنجی خۆم پۆلێکی چکۆلانەم بۆ مندالانی نابینا دروستکردبوو. من کەسێکی پر خەیاڵم، بەس خودا دەزانێت پۆژانە چەند چیرۆک لەسەرمدا لەدایکدەبێت و دەمرێت. بە درێژایی ژبانی ھەم لە جلی جوان کردو، ھەزەم لەوێ قەژم پێک بێت، قامەتم قەج بێت، پێکۆشیم و بە یقارەو کتیبێک بھەمە بندەستم یان جانتایەکی دیبلۆماسی ھەلگرم و بە شاردا لەم سەرەو بۆ ئەو سەر پیاسەبەکم. لە مندالییەو ھەزێکی کوشندەو سەفرکردنم تێدایە، بەلام بێپارەیی و بێکەسی بەم شارە ناشیرینەو گرتیانداوم. تەف لەم شارە... پێگام بەدەن ھەر کاتێک باسی ئەم شارەم کرد، پق و قیزی خۆم نەشارمەو... تکیا پێگام بەدەن. لەو سالانەو داویدا ھاوڕێکانم ھەموویان پۆشتن بۆ دەرەوێ ولات و من بە تەنیا مامەو. من بیرم لەو کردەو بە جۆریکی دی سەفریکەم، نەخشەیکە خەیاڵیم دروستکرد، نەخشەو سەرزەمینێکی خورافی، نەخشەیکە تەنیا لەسەری مندا ھەیە، نەخشەو سەرزەمینێک کە تۆپێکی گەورەو پوویار و زۆ و زەریاچە داپۆشیو، چەند مانگێک خەریکی ئەو بوم ئەو خاکە بەسەر ئیقلىمە خورافییەکانی خۆیدا دابەشبەکم، دەبایە دۆنم بە دۆنم و ھەکتار

بە هەکتار لە خەیاڵدا بێخولقیتم. ماوێهەکی درێژ وای لێهات پەییوەندیم بە سەر زەمینەوه لە پەییوەندیم بە ژیاڵەوه توندوتۆڵتریوو، کاتی خۆم وەک کرێکارێکی زەحمەتکێش بە سەر ئێشە سەختەکانی دروستکردنی ئەودا دابەشکرد. هەندێک پۆژ تا ئێوارەیهکی درەنگ تەنیا لە سەر دروستکردنی درەختەکان ئێشەمەکرد. لە سەر دیواری ژوورەکەم ئەو نەخشە گەورەیهی دەکردهوه و بست بە بست پووبەرە خەیاڵییەکانم ئاوەداندەکردهوه، لەو ماوێهەدا بە وردی هونەرەکانی نەخشەکێشان فێربووم، جیاوازی قوولی نێوان جوگرافیاناسەکان و زەویناسەکان لە بواری نەخشەسازیدا تێگەیشتە، سەیری نەخشەی گەڕیدە کۆنەکانم کرد، ئەتەسە خەیاڵی گەڕاڵە دێرینەکانم بە سەرکردهوه، پێوهره کۆن و نوێکانی نەخشەکێشانم لە سەر دەستی مامۆستایەکی پەسپۆڕ خویند. پۆژانە چەندین سەعاتم لە گەورەکردنی نەخشەکەمدا بە سەر دەربرد، ئەو کاتەی دەمایەوه بە دروستکردنی کەشتییەکی خەیاڵی گەورەوه سەر قەڵبۆوم تا بتوانم بە ناو پووبارە خەیاڵییەکانی ئەو سەر زەمینە خەیاڵییەدا سەفەر بکەم. بۆ ئەوێ زۆر لە کەشتییەکەم دوورنەگەومەوه ئەو جیهانە خەیاڵییەم پڕکرد لە پووباری وەک درەخت پەلوپۆدار. شەوگەرەکانی خۆم پڕکرد لە ئاسمانی ئەوتۆ لە گەڵ ئەو زەمینە نوێیانەدا بگونجێن، بە جۆری لە دروستکردنی شار و شارۆچکە و میللەتەکانی سەر ئەو نەخشەیهوه ئالام، پیاسەیی ئێوارانم بێرکرد و ناسیاوێهەکانی خۆم و کەسوکارم بێرچوووهوه، گەیشتمە دۆخیکێ ئەوتۆ خەزمەکانی خۆم بۆ ئەو ناسراپەوه، هەر کەسێک دەبینی وەک مەخلوقێکی خورافی ناو شارێک لە شارەکانی خۆم سەیرمەکرد، تووشی بێخەوی و وێنەی پۆژانە و زیندەخەوی بێبڕانەوه هاتم. پۆژێکیان کە هەستمکرد هێدی هێدی لە سنووری شێتی نزیکدەبەوه و خەریکە لە نێوان ژیاڵ و خەیاڵدا سنوورەکان تێکەڵدەکەم، ئەوەندەم هۆش تێدابوو بێر لەرێگایەکی بکەمەوه دووبارە بەهێنیتەوه ناو دنیا. بەیانییەکیان چووم

بۆ پێکخراوی نابیناکان و بەشەرمەوێ لە دەرگای دەرهوێم دا، پێشتر هیچ شتێکم دەربارەی ئەو پێکخراوە نەبیستبوو، بەلام لە هاتوچۆکانی خۆمدا نیشتهجێی کارکردنیانم بینیبوو. کە چوومە ژوورێ، بەپێوەبەرێکی گەنج پێشوازی لێکردم و بەسەبرەوێ گوتی لێگرتم. کورتە ییژۆکەم ئەوێبوو کە پۆلیکی چکۆلانە بۆ هەندیک مندالی نابینا دابنێم و لەگەڵ خۆمدا گەشتیکی خەیاڵیان پێیکەم. ئەو کات گوتیم لەبەرئەوێ نابیناکان لە ئێمە کەمتر دونیایان بینیو، خەیاڵیان کەمتر، بەلام لەبەرئەوێ لە دونیاشدا قوول نەبوونەتەوێ ئاسانتەر لە گەشتیکی خەیاڵیدا دەبنە هاوڕێت. لەبەرئەوێ گۆیگرەکەم تەواو نەیدەزانی دەلێم چی، بەشەرمەوێ گوتی «دەتەوێت هەندیک نابینا لەگەڵ خۆتدا ببەیت بۆ سەفەر؟». من گوتیم «بەئێ، بەلام سەفەرەکی من سەفەرێکی خەیاڵییە، سەفەرێکە لە ناو حیکایەتیکدا، من چیرۆکی گەشتەکانم بۆ ئەوان دەگێڕمەوێ و ئەوانیش کۆمەکمدەکن، وەک ئەوێ هەموومان بە ئەرزێکی خەیاڵیدا بپۆین، بە کەنار ئاوێکی درێژدا، پواریک کە کەس نازانێت لە کوێو هەڵدەقوڵێت و دەپژێتە کوێو، من ناخودایم و ئەوانیش کارکەشتی و پێسوار... دەچین هەندیک دارستان و شاخ و شارۆچکە دەدۆزینەوێ کە تەنیا بە خەیاڵ دەدۆزینەوێ». بە غەمبارییەکەوێ سەیریکردم و گوتی «وەک ئەوێ تۆ ماجەلان بیت؟». منیش بە خۆشحالیییەوێ سەرم لەقاند و بە زەردەخەنەیکێ گەورەوێ گوتیم «ئە... وەک ئەوێ من ماجەلان بێم، راستدەکەیت». پێکەنینەکەم شتێک لە سەرسامی و گێلێتیشی تێدابوو. ئەو پۆزە بە زەحمەتیکێ زۆر ئەو پیاوێ لە بیژۆکەکی من تێگەیشت. من دەموست گەشتە خەیاڵییەکانی خۆم، لەسەر ئەخسە خەیاڵییەکانی خۆم لەگەڵ کۆمەلێک مندالی نابینا ئەنجام بدەم، چونکە مندالانی نابینا پێویستیان بە سەفەرە. هەلبەت لە دونیاوەکدا کە ئێمەش بە چاوە نابینان، دونیاوەک بۆ ئەوان و ئێمە وەک یەکە،

هەموومان بە خەیاڵ تیا دەژین و تیا دەجولێنەو. ئەو بیروکەیه کە ئێمە ی چاوساغانیش لە گەشتیکدا پوو لە دونیایەکی بکەین، تیایدا نادیدە و نابینابین، خەیاڵی ئەو بە پێوە بەره گەنجە ی وەها وروژاند، دەبویست دەمو دەست هەموو کوێرەکانی و لا تەم لە ژووریکدا بۆ کۆبکاتەو و من بەرەو خاکێکی نادیار پیشیانکەوم. لە سەرەتاو پێمگوت چاوە پوانی زۆر خەیاڵم دەکوژیت، لە بەر ئەو نامەوێت زۆر بوەستم تا تۆ وە لا م دەدەیتەو. بە لا م هەر زوو ترسی چاوە پوانی تیا کوشتم و گووتی «لە خێراترین کاتدا هەموو شتیکت بۆ دەبرمەو و دەبیت بە سەردارباشی کەشتییەکی تازە». وشە ی «سەردارباشی» وشە یەکی تازە بوو بۆ من، بە لا م پێمخۆشبوو بە «سەردارباشی» بانگمبەن. گەرچی کابرا سەرەتا زۆر بێخەیاڵ و گێژ دەینواند، بە لا م بیروکەکی من وەها هێنایە خرۆش، بە خۆشحالییەو گووتی «مامۆستا، دەتوانین وابکەین پۆلە کە پۆلیکی گە پۆک بیت، وایێت نابیناکان بە راستی هەست بە جولە بکەن، هەستبەن لە ئاودان و بە پواریکی بیسەر و بێبندا دەپۆن». کابرا بیر ی لەو دە کردەو کەرەفانە یەکی بکڕیت و ببەستیت بە پیکاییکی چکۆلەو و هەر کاتیکی من ویستم فەرمان بە شۆفیژەکی بدهم بچولیت و لەو پێگایە شەو نابیناکان هەست بە شە پۆل و جولە ی بیسەرەوتی ئاو بکەن. ئەو بیروکە یە منیشی دلشادکرد، چونکە دەمەینایە پیشچاوی خۆم لە گە ل نابیناکاندا دانیشتووم و واهەستە دەکەم لە دەریاداین. دەمەینایە بەر دەم کە پێمە لێن «ئەدمیرال ماجەلان، کوێمان لێو دیارە؟»، منیش بە دەنگی بەرز دە لێم پە لە مە کەن... هێی پە لە مە کەن، کە میکی تر دە گە یە و شکانی و ئاوە دانی، ها هەر ئێستا زەوییه کی سەوز لە ئاسۆکانەو دەرکەوت، ئیدی وا گە یشتین... هێی ئاوە دانی... ئاوە دانی... سەو لێ کان خاوە نەو و بەرەو راست بچولین.

بە لا م دەبیت بلێم بە داخەو ئەو پیاو وەک زۆریه ی ئەو لێپرسراو

کوردانە ی لە نێوان کۆتایی سەدە ی بیست و سەرەتای سەدە ی بیستویە کدا قوونیا ن خستە سەر کورسی دەسەلات، درۆژن بوو. دواتر نە کەرەفانە ی بۆ کرین، نە سەلکە تورێکی قورپاویشی دایە دەستمان، بەلام لە بینای پێکخواوەکە ی خۆیدا ژوورێکی داینێ و نەهاتەو بە لاماندا. دیارە من زویرنەبووم و یەک تۆزیش چییە دلم گەردی نەگرت. بێرتان نەچیت ئیمە لەناوچە یەکی دنیادا دەژیاین، من لەسەر نەخشە خەیاڵییەکە ی خۆم ناوم نابوو فشفشستان، شوێنێک بوو درۆکردن کەسی ناپەحەت نەدەکرد. لە سێ چوار هەزار سالاوە درۆکردن بووبوو بە بەشێک لە کولتوری پۆژانە، ئەو مێژوو خەیاڵییە ی من بۆ فشفشستانم دانابوو، پرپوو لە خەلیفە و والی و خان و بەگزادە ی درۆژن، پرپوو لە شەپە شمشیری درۆ لە نێوان ئەو میر و پادشاهانەدا کە بە درۆ شەپاندەکرد و خۆیان دەمران، یان خۆیان سەردەخست، بێئەوێ مردبە یان سەرکەوتبە. پرپوو لە شەپە ناوخۆی سەیر سەیر کە قوریانییەکانی شەهیدی راستەقینەبوون، بەلام شەپەکانی تێکرا درۆبوون. لە راستیدا فشفشستان دەهێنیت مەرۆف ببینیت، دەهێنیت گەر لە ولایتی زۆر دووریش بیت، پارە ی بۆ کۆبکەیتەو و ببینیت، بەتایبەت چەند سالتیکە ئەو سەر زەمینە عەزیزە پرپوو لە فرۆکەخانە ی درۆ، کە هەموو ئادەمیزادێک دەتوانیت لە هێڵێکی ئاسمانی درۆ بلیتەکە ی بپریت، سوار فرۆکە یەکی درۆ ببیت و برێکی درۆ لە عومری عەزیزی خۆی لەوێ بباتەسەر.

بەلام بابگەریمەو بۆ ئەو ئێوارە یە کە چاوەپوانی بەهەمن ناسرم کرد و نەهات. ئەو ئێوارە یە ی من خەریکبوو بڕۆم و ئەو لە دوا چرکەدا شپەزە و قزبژ لە تاکسییەکی پیس دابەزی. ئەو یەکەمین شەوی راستەقینە ی من بوو لەگەڵ ترسدا، بەهەمن ئەو ئێوارە یە تا دەمی خۆرئاواوون منی لە چایخانە و سەرئۆستە و نێوباغچەکاندا سەرقالکرد. لەگەڵ کەوتنی

تاریکیدا بەرەو قەرەغشار بەرپکەوتین. دواى سەعاتیک پۆیشتنى ئارام و
هەلمژىنى هەواى پىس، لە شەو و زەنگى گەرەکیكى پىسدا، سلاومان لە
میوه فرۆشیکى درەنگە و تووی شەو کرد کە بە خۆی و چرایەکی بچوکە و
سەر کوچە یەکی غەمگینی ئاوەدان کردبوو وە. لەوێ حەسەن تۆفانیشتان
بینى لە تەنیشت ئەو میوه فرۆشە بێدەنگە وە لە سەر تەنە کە یەکی پىس
دانیشتوو و تریى تۆزای دەخوات.

ئەو شەو لە شەو بێدەنگەکانى ئاغای تۆفان بوو، هەندىجار هیند
دەمدلێر و چەنە بازبوو، بواری مەخلوقیکى دى نە دەدا قسە بکات. بەو دەنگە
منگەى خۆیە وە کە بۆنى پیری لێدەهات بەردەوام دەپرسا. هەمان شەو
لە سەر سیلەى هەمان کۆلان، سەر و فەسالى دەر سیم تاهیریش دەرکەوت،
قوممۆکە یەکی خیل کە وەک سەگیکى بە وەفا لە بەردەم ئەو پوخسارە
پۆمانسییەى غەزەلنوسدا نوشتایە وە دەستى ماچکرد و بێئەوێ کەس
هیچى پێبۆلێت پێشمانکەوت. گەنجیکى چکۆلەى قەلەو بوو، تۆزیک لە
بستە بالاکان بۆندتر بوو، بە خێرایەکی سەیر دەپۆی، لە شتیکی خێر
دەچوو زەوى لە گەل جۆلە نەینییەکانى خۆیدا خلیبکاتە وە. بۆ پیاویکی
بە وىقارى وەک من کە باریک و بۆشناخ لە قاتە ئینگلیزییە کەى خۆمدا
وەک نەجیبزادە یەک پێم دەکرد، شورەییبوو لە دواى ئەم گیاندارە سەیرە وە
بپۆم. لووتیکى هیند زلی هەبوو سەرى قورسکردبوو، ئیدی نەیدەتوانى
ئاسان مل هەلبێت و پوو بە پوو سەیر بکات. پێشتر لووتیکى وەها
زلم نەبینى بوو، شەو تاریک و سارد بوو، هیند پۆیشتن هەستمان
بە بێزاری کرد. من جگە لە تاریکی هیچى ترم نە دەبینى. تا ئەو کات
باوەرم وابوو، تاریکی پوو بە رێکی بۆش و بێمانایە، نە نەینى تێدایە و
نە پەردەى هیچ تەلیسمیکە، بەلام ئەو شەو زۆر شت لە ژيانى مندا
گۆرا. دەر سیم وەک جانە وەرێک عومری خۆی لە زۆلمەتدا بردبێتە سەر
ئاشنا بەرپگاکان قەلەمبازی بە سەر کەند و کە لە بەرە کاندادا وەدا و ئاوپى لە

ئىمە نە دەدايەو، دەبايە غەزەلنوس زوو زوو بيوەستىنى و لەگەل خىرايى
ئىمەدا كۆكيىكاتەو، توفان خۆي تاريكە پۆ بوو، لە كونه پەپويەك دەچوو
چاوانى بە ھەموو پلە جۆراوجۆرەكانى زۆمەت پراھاتبىت، منيش دەلليلىكى
نەينى لە ناخمدا شەو زەنگى بۆ پوناكە كەردمەو، بەلام غەزەلنوس لە
ئىمە خاوتر و لەسەرەخۆتر دەپويشت، لە ھەر شتيك زياتر سەرسامى
ئەو ساردى و لەسەر خوييەى بووم. دواى سەعاتيىك پويشتن دەرسىم
تاھير وەك سەگيىكى پەسەن دەستىكرد بە بۆنكردى زەوى، من لە دلى
خۆمدا گووتم ئەم سەگ جنسە سووديكي باشى لە لووتە زەكەى خۆي
بينيو، خەلكى تر زۆن شتى زليان ھەيە و سوودی ليئابينن. بۆ ئەوھى
تورپەيىكەم بانگمكرد «ھىي تۆ لووت زل، سووديكي زۆرت لەم لووتە
حيزبابەى خۆت بينيو، دەتەوئيت چى بۆنكەيت؟ ھا... بۆ وەك سەگ
قوون بەرزەكەيتەو و زەوى بۆندەكەيت؟». دەمگووت «شالوتۆف خۆ
گۆپى باوكە سەگەكەت لەم خاك و خۆلەدا نيبە، بۆ ئىمەت خستۆتە ئەم
وشكەلانە؟». بىئەوھى وەلاممبەداتەو ھەندىجار دەوەستا و وەك يەكەك لە
نەخشەيەكى گەورەى ناو سەرى خۆي وردبىتەو، بە وردبەيەكى سەيرەو
ھەنگاوەكانى خۆي دەژمارد و لەگەل پنتيىكى خەيالى دىكەدا كە ئىمە
نەماندەبينى دەپيوا. ھىندى نەبرد لە شويىنىكدا وەستا و وەك جرجيىكى
ترساو بە چنگۆلە كورت و بەھىزەكانى كەوتە ھەلدانەوھى زەويەكە.
گەر دوو كرێكار بە خاكەناز خۆليان لابدايە فرياي نەدەكەوتن، بە
جۆريىك زەويەكەى دەپرى گومانم لە چاوى خۆم دەكرد، دەستى وەك
دوو ئامپىرى ئاسنين لە بنەوھرا خۆلەكەيان پادەكيشا و ھەليانەدايەو.
من چاوەپوانى دەرکەوتنى سندوقىكى پىر زىرم دەكرد، بەلام زىرى چى،
لە برى خشل و تەلا، بەشى سەرەوھى لاشەيەكى لە زەويەكە دەرهينا و
بە خۆشبيەو گووتى ئەمە خۆيەتى. لەگەل قسەكانى ئەودا بۆ يەكەمجار
لە زيانمدا بۆنى لاشەى ئادەمىيەك چوو بەسەرمدا، ئەو يەكەمجارىو.

ببینم لاشەیهک لە خاک بەیئەنەوه دەری. دیاریبوو لاشەکە زۆر کۆن نییە و تازە کراوە بە ژێر گلەوه. بێشەوهی گوێدەمە پێسبوونی جلەکانم لێنیزیکبوومەوه و لەبەر پوناکی لایتەکاندا سەیرمکرد. بینینی لاشە وەک بینینی تابلۆیەکی ھونەری یان تەماشاکردنی یاقووتێکی دەگمەن شتێکە بیرناچیتەوه. مەژۆف زۆر بۆنەی شیرین و تال لە یاددەکات، دەموچاوی زۆر کچی جوانی بێردەچیتەوه، بەلام بە دەگمەن بتوانیت بینینی لاشەیهک لە بیریکات. زۆربەی ئەو کەسانەی دەیانناسم لەگەڵ بینینی لاشەدا خەیاڵی فەلسەفی و پرسیاری تایبەت بە مانای ژانیان لاوژاوه، بەلام لەو ساتەدا ئەز شتێکم لا نەوژا... هیچ شتێک. تاکە شتێک بە زارمدا ھات ئەوھوو بۆلیم «لێیگەرێن ئاسوودە بخوێت». بەلام پاستیەکی خۆشم نەمدەزانی مەبەستم چییە. لە یەکەم ساتی بینینی لاشەکەوه، ھەستم بە ئولفەت و نزیکییەک کرد لەگەڵیدا. ئەو شەو بە ھەر چوارمان لاشەکەمان لە زەوی ھێنایەدەری. گەنجیک بوو پانتۆلێکی کاویۆ و کراسیکی قۆلکورتی پرتەقالی لە بەردابوو. بەلام فیشەکیک لە مەلاشووە وە چوو بوو ناو سەری. فیشەکیک لە ناوکەووە پۆشتبوو و لە پشتەووە ھاتبوو دەری. کە تۆفان ئەو دوو برینە گەورەیی بینیی بە دەنگی بەرز گووتی «ئەمە ئیشی مەغۆلییە، تەنیا مەغۆلی بەمژۆرە کاردەکات، ھەر ئەو لە نزیکەووە دەیانکوژیت، ئیشی خۆیەتی... مامۆستایان سویند دەخۆم ئەمە دەستوخەتی جەغفەر، جەغفەر مەغۆلی. ھاوڕێی خۆم بوو، بەلام تۆ بووەستە، من بزانم مەغۆلی ھەوت ساڵ لە مەوێر چوو بۆ ھۆلەندا... ھەوت ساڵ لە مەوێر، توخوا ھاوڕێیان سەیرکەن بزانن گوللە ی تری پێوہیە؟».

شالووت چەند جارێک لاشەکە ی ئەمدیووە و دیوکرد و ھیچی نەبینی. تۆفان خۆشی لە نزیکەووە سەیری دەموچاوی کوڕە بەستەزمانەکە ی کرد و سەری مردووەکە ی بە مالاوлада جولاند، چەند جارێک دەستی

دا لە سنگی و بە ئارامی دەستیگیرا، بەلام شتێکی نەوتوی دەست نەکەوت. هەستاو دەستی بە شەپۆڵەکەئێ سەری و گووتی «فەخری عالم، چ باسە؟ نەگەر مەغزلی هاتییتهوه ئەوا خۆیەتی». غەزەلنوس چاوانی پرپووبوون لە فرمێسک، من خۆم تێکنەدا و پرسیم «کەستان دەیناسن؟». غەزەلنوس بە دەنگێکی تاساو و دلێکی پڕپووە گووتی «موراد جەمیلە، موراد جەمیل، چەند پۆژیکە دیار نییە، یەکیک بوو لە عاشقە بیسەرەوت و خەیاڵییەکان». غەزەلنوس واقسەیکرد وەک ئەوێ قوربانییەکە زۆر باش بناسی. من نەمەزانی موراد کییە، پیشتر ناوی وام نەبیسستبوو، بە ئەسپایی گووتم «بەپای ئێوێ چەند پۆژ دەبێت مردووە؟». تۆفان بۆنێکی بەلاشەکەوه کرد و گووتی «لە سێ چوار پۆژ تێناپەرێت، مەیتێکی تازەیه». بە دەنگێکی گەرمەوه گووتم «با ئاسایش خەبەرداریکەینەوه... ئاسایش دەبێت بزانیت؟». تۆفان سەری بادا و گووتی «ئاسایش ناتوانیت هیچی بۆ بکات... دوور نییە ئێمە لە مەسەلەکەوه تێو بگلیین. بەپای من تا کاتیکی تر دایپۆشینەوه، بەلکو بیرێکی وردتری لێکەینەوه». من سەیری غەزەلنوسم کرد و گووتم «چۆن لەم حیکایەتە تێدەگەیت؟». دەمزانی ناتوانیت وەلامەبداتەوه، هەستمکرد ئێجگار غەمگین و ماندوو. بە ئارامی دەستم خستە سەرشارنی و گووتم «خۆت زۆر سەغڵەت مەکە».

سەری خستە ناو دەستی و گووتی «دلێم پێی دەسووتیت، زۆر گەنج بوو».

من لایەکم لە حەسەن تۆفان وەرگرت و لە نزیکەوه سەیریکی دەموچاوی قوربانییەکەم کرد... زۆر گەنج بوو.

سەرەتا دێرێك غەزەل بوو

لەبەشی پێشوو دا گوێمان لە مەجەلان گرت، بێرێك لە چیرۆکی خۆی و غەزەلنوس بگێڕێتەو. ئیدی لەم سەفەرەدا ناوێ ناوێ دەوێستین بۆ ئەوێ گۆی لە پاز و نەپنی قارەمانەکانمان بگرین، ئەوانە ی بە چیرۆکی خۆیان ئەم کتێبە دەنوسن. ئەم کتێبە ی ناوێ سادە بە بێرێک لە یادەکانی مەجەلان دەستمان پێکەرد، لە راستیدا ئالۆزتر و فرەدیوتر و گرێدارترە لەوێ سەرەتا حیسابی بۆ دەکەن. لە سەرەتاوێ دەبێت بڵێین «مەجیدی گۆل سۆلاف» کە لەم چیرۆکەدا وەک مەجەلانی خەیاڵی دەیناسین، جەمسەرێکی پێچەوانە و نێگارێکی ئاوەژووی «مەجەلانی راستەقینە» یە، ئەو پیاوێ لە بەشیکی ئەم سەرپۆردە گەورەیدا پۆلێکی گرنگ دەبینیت و بەشێک لە سزای ئەم چیرۆکەشی دەکەوێتە ئەستۆ. دیارە دەبێت پێشمان بکەوێ و بڵێم مەجەلانی راستەقینە لە چیرۆکەکی ئێمەدا، دوور و نزیک پەیوەندی بە مەجەلان خۆیەوێ نییە، ئەو دەریاوانە بە ناویانگە ی بە دەوری زەویدا سوپایەوێ و لە ۲۷ ی ئەپرێلی ۱۵۲۱ دا لە دورگە ی ماتان لە فلیپین لە شەپێکی بێمانادا تیاچوو. بە لێکو مەجەلان ناوانێکی مەجازییە بۆ پیاویک گەلیک و لات گەراو، گەلیک سەرزمینی بینیو، گەلیک شەو، لە گەلیک دورگە ی سەیر و دور دەستی ئەم زەمینەدا لە گەل ژنانی جیاواز جیاوازدا خەوتوو، بۆن و بەرامە ی گەلیک پەرگەز و هۆزی سەیری لە گەل خۆیدا هێناوێتەو، بۆنی گەلیک درەخت و گژوگیای نەزانراو لە خەونە ئەفسووناوییه کانی ئەوێ پزاونەتە ئەم چیرۆکەو. بە کورتی مەجەلانی راستەقینە بە پێچەوانە ی مەجەلانی خەیاڵییەو سەفەرەکانی خۆی لە سەر نەخشە ی

پاستەقینە و لەگەڵ بوونەوهری پاستەقینەدا ئەنجامداوه . ئەم دابەشبوونە و گەلیک دابەشبوونی دیکەش وادەکەن هەر لە سەرەتاوه ئەم کتیبەى ئیمە تیکەلیک بێت لە زۆر چەشنە کتیبی جوراوجۆر . هەندىجار پۆمان بێت، هەندىجارىش لەو تابلۆیانە بچیت کە نىگارکێشە کلاسیکیەکان دروستیانکردون . هەندىجار سەفەرێک بێت وێڵ لە جوگرافىایەکی خەيالى و هەندىجارىش دەستنوسێک بێت خنکاو لە ناو تەپوتۆزى زەماندا، شتێک لە پۆحى باغپەرستە دێرینەکان و شتێکیشى لە خولیاى ئەندازىارە نوێکان تىدايیت . بەلام دواجار ئەم کتیبە کە خۆى بوونەوهرێکی فرەپووه، هەم حىکایەتە هەم نىگارکێشان، هەم پێکىيە و هەم ناپێکى، هەم حەقیقەتە و هەم خەون . هەلگى چىرۆکى ئەو کەسانەشە کە پۆحەبەرى فرەپوون، هەم نىشتەجۆن و هەم گەپۆک، هەم خۆشەختن و هەم غەمبار، هەم نین و هەم هەبوون، هەم دڵسۆزن و هەم بىبار . دەبیت بلێم کەجۆرە کتیبێکى وەها، کتیبى پاستەقینەى پەژارە و نااسوودەگىن کە حەسرەت و پىرى بۆ نوسەرەکانیان دەهێنن و غەمێکى قوول و پاستەقینەش بۆ خوێنەرەکانیان، کتیبێکەن کاتێک لە نوسىنیا دەبینەوه، هەستدەکەین لەگەڵیدا مالاوايىمان لە چەندىن فرىشتە و ئەهرىمەنى تايبەتى ناو پۆحى خۆمان کردوه، دەرگامان لە هەندىک تۆفانى تارىک و باغى پىر نەینى و پێگای نەکراوهى ناو تارىکستانەکانى دڵ کردۆتەوه .

لەم کتیبەدا سەرەتا بە ئالۆزترین مەخلوقاتى ناو چىرۆکەکە دەست پىدەکەین، بە غەزەلنوس، ئەو کوپەى دەشیت لە هەندىک پووهوه وەسفکردنى سەخت و ناساندنى ئەستەم بێت، چونکە هەندىجار بە ساف و پۆشنیەکی بىوێنە دەدرەوشیتەوه و هەندىجار تەماوى و پرتەلیسم دەنوێنیت . بوونەوهرێکە پەگەزێکى خەيالى و ئەفسانەى

لە لە دایکبوونیدا هەیه . پێدەچێت کە سێک بێت هەر لە منداڵییەوە
 لە شەیتانەکان هەڵاتبێت. تکایە ... کاتێک دەلێم لە شەیتانەکان
 هەڵاتوووە راستە و راست خەیاڵتان بۆ هیچ چەشنە چیرۆکیکی دینی
 نەچێت، چیرۆکی پیغەمبەرێک کە خراپەکاران دواى کەوتوون و ئه‌ویش
 وه‌ک پۆحیکى موباره‌ک زه‌مینا و زه‌مین پاکیتی خۆی هەلگرتوووە و
 لە پیسی و سەڵەبی و نامەردیان هەڵاتوووە. نا، بەلکو مەبەستم
 چیرۆکی راستەقینەى منداڵێکە لە هەفتەى یەکەمى لە دایکبوونیدا،
 بێشومار شەیتان و جنۆک و بوونەوه‌رى ده‌عجان و پوخسارى پموزن
 له‌گه‌ڵیدا له‌دایکده‌بن. حیکایه‌تى له‌دایکبوونى غه‌زله‌نس یه‌کێکه‌ له‌
 چیرۆکه‌ سه‌رسوپه‌ینه‌کان. ئه‌و هه‌فته‌یه‌ى غه‌زله‌نس تێیدا له‌ کۆتایى
 په‌نجاکاندا له‌دایکده‌بێت، ده‌یه‌ها منداڵى دیکه‌ له‌گه‌ڵیدا دێنه‌ دونیاوه‌،
 هه‌موویان پێکرا شێواو و پووqرنج و به‌دغه‌سائى. به‌ر له‌ له‌دایکبوونى،
 ئه‌و مامانه‌ى بېاره‌ ئه‌و ده‌ربه‌نێت، دایک و بابى ئاگاداره‌کاته‌وه‌ که
 ده‌شیت منداڵه‌که‌یان گێڕیان ئه‌هریمه‌نپوو بێت، چونکه‌ هه‌فته‌یه‌که‌ نه‌
 ئه‌و نه‌ هیچ مامانیکى دى، منداڵیکى ئاساییان له‌ بنى بیری عه‌ده‌م و
 له‌ منداڵدانى ژنى ئه‌م شاره‌ ده‌رنه‌هێناوه‌. به‌لام به‌ پێکه‌وتیکى سه‌یر و
 به‌ هه‌لاوێردیکى خودایى، به‌ په‌حمیک که‌ ده‌ستکردى یه‌زدان و نیشانه‌ى
 به‌زه‌یى خودایه‌، غه‌زله‌نس وه‌ک منداڵیکى فریشته‌پوو له‌ کیسێکى
 زیویندا له‌دایکده‌بێت. تاکه‌ منداڵى راسته‌قینه‌ و ئاسایی ئه‌و وه‌رزه‌یه‌ که
 به‌جۆریکى ئاسایی پره‌ له‌ مه‌خلوقاتى شێواو و منداڵى ده‌عجان. وه‌ک
 ئه‌وه‌ى شەیتان وه‌رزیکى دوورودرێژ له‌گه‌ڵ هه‌موو ژنانى ئه‌م وڵاته‌دا
 خه‌وتبێت، وه‌ک ئه‌وه‌ى له‌ شه‌وه‌ هه‌ر سارد و هه‌ره‌ زه‌مه‌هریریه‌کانى
 ئه‌م ده‌قه‌ره‌دا، کاتێک ژنان بۆ شتێک ده‌گه‌ڕێن گه‌رمیان بکاته‌وه‌،
 ئه‌هریمه‌ن به‌ یه‌کێک له‌ فیله‌ بالداره‌کانى خۆى، هاتبێت و نوتفه‌ى
 خۆى تکانده‌بێته‌ په‌حمى خانمانى ئه‌م نیشتمانه‌ ئازیزه‌وه‌ که‌ پێدەچێت

سالگەلێکی زۆر جگە لە منداڵی ئەهریمە ناسا زادهی دیکەیان نەبوویت. مامانەکه که دیمەنی گەش و چاوی پرشەوق و پوخساری بیخەوشی غەزەلنوسی چکۆلانە سەرسامیدەکات، بێئەوهی ئەو پووداوە ناوەختە دڵخۆشیبکات، بێئەوهی بەختەهریبەک نیگاری بگەشێنیتەوه، وەک ئەوهی دووربینانە سەیری پاشەپۆژ بکات، منداڵە چکۆلانەکه هەڵدەگرێت و بە دایکی دەلێت «مروڤیکی تەواوه، باش هەلیگرە، ئاگاداری بە، منداڵە جوانەکان دواتر پیاوی بەدبەخت و غەمگینیان لێدەردەچێت». «مروڤی تەواو» ئەوه یەکه مین وشە و یەکه مین وهسفیکە غەزەلنوس لە ساتی یەکه می لەدایکبوونیدا دەبیستێت، گوزارەیه که دواتر وەک نەفرەت دواي دەکه ویت و دەبێتە خولیاي سەرەکی ژیا نی. بە کورتی ئەو وهرزەي غەزەلنوس تێیدا لەدایکبوو، وهرزەي لەدایکبوونی پموزن و چرچەلۆک و لەتەئادەمییه کان بوو. ئیستا وا هەستدەکه م غەزەلنوسی بچوک تاکە بوونەهرێکی تەواو بوو لە سالگەل و وهرزەمانتیکدا مروڤەکان نیوه ناچل دەهاتنە دونیاوه. بەلام که دایک و بابی یەکه مین جار پێکه وه تەماشایانکرد، شتێکیان لەسەر سینه ی بینی ناپههه تیکردن، شتێک لە نوسراویکی هەلکه نراو یان لە برینیکی درێژ دهچوو. ئەو مه لایه ی بانگی بە گویدا خویند و ناوی بەهمەنی لێنا، کاتێک مه لۆتکه چکۆلانەکه ی وهرگرت و بیسمیلایه کی قوولی کرد، ئەو قوماته شینه ی کردوه که تێیدا کۆرپه یه کی بزۆک و بزۆرەک، به پهنگی بیچووه که رویشکیکی ترسنۆک دهست و پایه کی چکۆلانە ی هه واده دا، له سەر سینه ی ئەو خه ته درێژه ی بینی که ته نیا به چاویلکه و تیرامان، به کۆمه کی خه یال و هزر، به یارمه تی ئاوینه و گیراوه ی تابهت له خه لۆز و خوێ ده خوینرایه وه. مه لا دواي هه ولێکی زۆر به منجه منجیکی ژێرلیو ئەو دێره شیعه ری خوینده وه که به جوړیکی سه ره وخوار و پێچه وانه وه له سه ر سینگی کۆرپه که هه لکه نرابوو. ئیستا ده لێن ئەو شیعه ره غه زه ل بووه.

به هیما و ناماژهیه کی فەلسەفی قوولەوه که جگە له پیاوه ئاینیه کان کهسی دی له مانای تێنه گەیشتوو. غەزەلێک زوو له سنگی ئه و مندالە دا نوقمده بیست و ده چیتە ژێره وه و وهک نوقمبوونی کهشتیهک ژێر ئاو دهکه ویت و له خوین و گوشتی ئه و کۆرپه یه دا ونده بیست و سالانیکی دی وهک فەیزیک له هیزی عاشقانه له پۆحیه وه دیتە ده ری. ئه وانه ی دواتر غەزەلنوس له گه وره ییدا ده بینن، به خوێ و بالا باریک و قزە بژ و چاویلکه که یه وه، هه رده م کراسیکی زه یتونی له به ردایه، پانتۆلیکی کاوبۆی کال و جووتیک کاله ی سپی که هه میشه تازه ده نوینیت، هه موو چیرۆکی ئه و دێره له بیرکراوه ی غەزەلیان بیرچۆته وه، که ئه م گه نجه سه رمه ست و نازکه به پۆژگاری پیاوه کلاسیکیه کانه وه ده به ستیتە وه، به ده ور و زه مانیکه وه عه شقی خودا و عه شقی مرۆفی به چه شنیک تیکه لاوبوون، کوفر و ئیمان ده یانتوانی بیته وه ی له یه کدی ئاشکرابن له ته ک به که وه بژین.

ئه مپۆ وینه ی غەزەلنوس وهک گه نجیکی نوێ که سه رقالی کۆمه لێک کیشه ی ئینسانی گه وره و پۆژانه یه، ته واه به سه ر نیگاری ئه و مه لۆتکه یه دا زاله که پێده چیت دوا هه مین په وانه کراوی ئه و شاعیره کلاسیکیانه بوو بیست بۆ زیندوو کردنه وه ی عه رشی ئه ده بیاتیکی به باچوو. ئیستا پتر په نگ و پووی دانا یه کی دووربین یان شاعیریکی هیمنی هیه، بیته وه ی پوخساری خالی بیست له ناماژه بۆ پیشه ی تر و خولیای دیکه ش. واته گه ر به نیگایه کی دیش لێبیروانین، ده شیت له به رچاومان پوخساری پزیشکیکی ئارام و به ویقار و گه نجی هه بیست، له و پزیشکه پوخوشانه ی مرۆف هه ندیجار له ده ره وه ی خه سه تخانه پیکه وتی یانده کات. به لام به هه ر چاوێک سه یریه کین و به هه ر دلێک ببیینین، پوخساری له سیحری ئه و ناماژه و مانا قوولانه بییه ش نییه که له دایکبوونه وه هاو پیتی بوون و له

مەندالییەوێ یاهەریریانکردووە .

بەرلەوێ هێچ شتێک لەسەر ژیاڵی «بەهەمن ناسر سەعید» ناسراو بە غەزەلنوس باسبکەم، دەبیئت لەوێدا کۆمەکمبکەن پێکەوێ وەلامی ئەو پرسیارە بدەینەوێ کە ناخۆ «مرووفی تەواو»، چ مانایەکی هەیە؟. بیرتان نەچێت کە کتێبەکی ئێمە خاڵی نییە لە کۆمەلێک لادانی زۆر، لە پرسیارێ ناوێخت کە ناچارماندەکەن بچینەوێ نێو ژوورەکانی خۆمان و دەرگاگان داخەین و لە بەر پۆشنایی مۆمێکی کزدا بیرمان لێکەینەوێ . بەهەر حال لێتان ناشارمەوێ کە هەندێک فەسلێ تایبەتی ئەم کتێبە دەبیئت لەبەر مۆمێکی کزدا بخوێنرێتەوێ، نا لەبەر ئەو هەوا و هەوسە کلاسیکییە لە بەلاغەت و داڕشتنی نوسینەکەدا هەیە، بەلکو لەبەر ئەوێ خوێندنەوێ هەندێک بەشی ئەم کتێبە تووشی دوودلی و بێباوەڕی و گومانمان دەکەن لەو شتانەوێ دەیانبینین و لەو دونیایەوێ تێیدا دەژین... ناچارماندەکەن بگەڕێنەوێ ژوورەکانی خۆمان و لەو دیو دەرگا داخراوەکانەوێ بیر لەوێ بکەینەوێ ئێمە چەندەمان لە راستیدا و چەندەمان لە خەیاڵدا دەژی. من کە لە نوسین و پێکخستنی ئەم کتێبە بوومەوێ، کەوتە گومانەوێ لە خۆم و ناچار بەسەر مانای ژیاڵ و مەنداللی و گەنجیتی خۆمدا چوومەوێ. دەبیئت لەسەر تاشەوێ لەمن ببورن من لێردا تەنیا حیکایەتخوانێکی بێناوم کە تا کۆتایی دەمامکی خۆم لانا بەم و پوختاری خۆم ئاشکراناکەم. نا من پۆلی خۆم بە پۆلی حیکایەتخوان لە شاتۆنامەکانی برێشتا ناووبهێنم، پۆلی من پتر لە پۆلی کۆنترۆلی ئەو ئامێرە ئەلەکترونییە تازانە دەچێت کە دەتوانن لە جیگایە کدا فلیمە کە بوەستێنن و نەهێڵن هیچتان بەسەردا تێپەرێت، ئەو ئامێرانەوێ دەتوانن دیمەنەکان پاش و پێشبخن، بتانگێرنەوێ بۆ دواوێ و بتانەن بۆ پێشەوێ، دیمەنەکانتان بۆ خێراکەن و خاویبکەنەوێ. ئا، خۆزیا پۆزێک لە پۆژان حیکایەتخوانەکانی دونیا

بیانتوانیبایه وهک کۆنترۆڵیکێ وردەکار و نۆرفەرمان کاریانیکردایه، ئەو ئامێرهی لهیهک کاتدا دهتوانیشت ژمارهیهکی نۆر ئامپێر بکۆژێنێتهوه و دایانگیرسیێنێت، کهی ویستی دیمه نهکان دهوهستیێنێت و دهیانخاتهوه گهر، بهلام ئەسته مه پۆژیک له پۆزان هیچ حیکایهتخوانیک بگاته ئەو پله بالایه له میکانیکیهت و دهسهلاتی پهها. ئەگهرچی من نۆر ههولدهدم وهک ئامپێرکی بپهحم ئیشبکه، ئەو لاپه پانه پیکبهم که له بهرهستمدان، ئەو قسانه پۆلێنکه که نۆرچار ناریک و پهتره وازه له لاپه په و کاسی و چیرۆکی زارهکییه وه وهرمگرتوون. ئیشیکێ نۆرم له پێشدهمدایه که من گرنگی و قورساییهکی باش دهزانم. دهمهویت وهها خهیاڵم لای تهکنیکی ئیشه کهم بیئت، نه حهقیقهت ونبکه و نهتووشی زیادهپهوش بېم له تهسلیمبوندا به خهیاڵ. بهلام لهگهڵ ههموو ئەو دهردهسهرییهدا، لهگهڵ ههموو ئەو دهردهشدا خاڵی نیم لهو ساتانهی وهزیفهکهی خۆم له یادهکه و لهگهڵ تهلیسم و پرسیارهکاندا دهپۆم. ئیستا که واههستدهکه تێمهگه و شتیک له پهزارهم حالیدهبن، سوود لهم ههله وهردهگرم و لهم فاسیله کورتهدا لیتان دهپرسم ناخۆ هیچ کام له ئیوه بیرتان لهوه کردۆتهوه، مڕۆفی تهواو مانای چی؟. ناچارم له سهرهتاوه ئەم پرسیاره سهخت و بیوهلامهتان لیکهم، بۆ ئەوهی بزائن و تیگهه من وهک حیکایهتخوان کوشتهی چ دهردیکم. خۆتان دهزانن پوونکردنهوهی ئەم مهسهلهیه ئاسان نییه، کهمییک سهبرتات ههبیئت، تا له نیوان تهکنیکی خۆم و خواستهکانی ئیوهدا پینگایهک دهئۆزمهوه. تا من بهوکاره ههڵدهستم و ههندییک له گیرانهوهی ئەم چیرۆکه سهیر و ئالۆزهدا دهتانبه مه پیش، ئیوه بیر لهوه بکه نهوه ناخۆ مڕۆفی تهواو دهبیئت چی بیئت و کی بیئت؟.

پۆژێک غەزەلنوس لە ناو لەشکرێک لە منداڵانی ئازەلپەنگ و دەعبانیگادا ھاتە دنیاو، وەک منداڵێکی تەواو وەسفیانکرد کە چ خەوشیکی ئینسانی تیدا نییە، واتە شتێک لە نیگار و پوخساریدا نەبوو ئازەلمان بیرخاتەو، ھەموو شتێکی ئامازەییەکی دروست و پاستەوخۆ بوو بۆ فۆرمێکی ئادەمی کە پێشتر ھەمووان وەک سیفات و سیمای ئادەمیزاد قەبوولمانبوو. ئەوانەی لەو دەمدا غەزەلنوسی کۆرپەیان بینیو، ھەموویان پێ لەسەر پوخسارە مۆفانە پاستەقینە و بێگەردەکەی دادەگرن، ھەموو سوورن لەسەر ئەوێ بڵێن مۆفەتیکی تەواو بوو. بەلام سەیر و ناوازیی لەدایکبوونی غەزەلنوس ناگەرێتەو، بۆ سێفەتە کەمە و فۆرمە ئادەمییە بێگەرێکی، بەلکو دەگەرێتەو بۆ ئەو چەمکە خەیاڵی و بێتەفسیرە دیکە کە چەندین ساڵ دواي لەدایکبوونی چیرۆکە پاستەقینەکە گەشتە دەستی خۆی.

لەسالی ١٩٧٥ دا کە شۆڕشی کورد بەسەرکردایەتی بەرزانییەکان ھەرسدەھینت، لە کاتێکدا دەیان ھەزار جەنگاوەری بەدبەخت و ناوئۆمێد سنوور بەرەو ئێران دەبەن، لە بەیانییەکی تەماوی کۆتایی ئازاردا چوارکەس لە تەمومانی پۆژێکی سارد و شێداردا، بە دەستەبەرەیک (کە لە بەتانی شێر و قەدی باریکی سوورەچنار دروستیانکردو) پیاویکی نەخۆش لە یەکێک لە مەرزەکانەو بۆ بیمارستانیەک لە ئێران دەگوێژنەو. پیاویکی پێش درێژ و نەخۆش، پتر گومانی سیلی لێدەکرێت، پەیتاپەیتا خۆین دەھینێتەو و یەک لەسەر یەک لەرزوتای کوشندە دەیگرێت. ئەوانەی کە ھەلیانگرتوو چوار کۆپی گەنجن، دووانیان کۆپی ئەو پیاو و دووانەکی دیکەشیان خزمی نزیک و ناسیاوی دڵسۆزن. بە نێو بەفرانبار و تۆفانیکی دووردرێژدا ھاتوون، بە درێژایی پێگا بەھەر کەسێک دەگەن پرسبیری ئەوێ لێدەکەن ئاخۆ کاغەز و پینوسی پێی، بەلام لە پۆژگارێکی وادا و لە دەقەرێکی

لەو جۆردا پەیدا کردنی کاغەز و پیتنوس کارێکی ھەروا ئاسان نییە .
 پێدەچیت پیاوێ نەخۆشە کە ململانێیەکی سەخت لەگەڵ مردندا بکات ،
 بۆ ئەوێ خۆی بگەینیتە پارچە کاغەزێک تا شتیکی زۆر گرنگی
 لەسەر تۆماربکات . نە کۆرەکانی و نە ناسیاوێ نزیکەکانی لە نەینێ ئێو
 داواکارییە سەیرە تێناگەن ، ھەر چواریان دەزانن ئێم نەخۆشە ئێ چەندین
 پۆژە لە باران و لیتە و بەفردا ھەڵیانگرتوووە چەند سالیکی دەستی بۆ
 پیتنوس و دەفتەر نەبردوووە . ئێو نەخۆشە مەلا غەریبی ھاجەرە کە لە
 سالانی سی و چلی سەدە ئێ پابوردوودا ، سەردەمانێک کە تازە ئامیتری
 چاپ دیتە کوردستان و تازە پۆژنامە بلۆدەبیتەو ، کۆمەڵیک غەزەلیات
 بە ناوی «غەزەلیاتی غەریب» ھەو چاپدەکات و بێئەوێ کەس بیناسیت
 لە ژێر نازناوی سوختەدا ئاوبانگێک لە ناو مەلاکان و گولستانناسەکان و
 حافزخوێنەکاندا پەیدا دەکات ، کە ھەر زوو سەرھەڵدانی مەوچی ئێ دەبیاتی
 نوێ ، خۆی و شیعەرەکانی بێر دنیا دەبەنەو و دەکەوێتە پەرەوێزەو .
 ھاجەر دوا ئێ تەڕکردنی شیعر واز لە قەڵەم دەھێنیت و دەبیتە
 پیاویکی ئاسایی ، بەلام وەک ھەموو مۆفە ئاساییەکان شتیکی ئااسایی
 لە پۆچیدا دەمێنیتەو ، ئێو شتە سەیرەش بریتیە لە ھیزی عاشقبوون
 بە بێدەنگی . لە تەمەنی پەنجاوپێنج سالییدا دوور بە دوور ھەز لە
 بەھاریانو دەکات کە ژنیکی سپیکەلانی و سینەپر و شەرمە . ئێواران
 لە سەریان لە کاتی جێ چاکردندا بۆ مێردەکێ ، بەیانینیش لە کاتی
 بازارکردندا ، مەلای ھاجەر ، بەھاریانو دەبینیت . مەلا لەوانیە کە بە
 بێدەنگ عاشق دەبن ، لە جنسی ئێو پیاوانیە کە سالیەکانی سالی
 دەسووتیت و پێگا نادات ھیچ بوونەوێک ناخی بخوینیتەو ، لە جنسی
 ئێو مۆفانەییە کە دەتوانن زۆر قایم دەرگای پۆچی خۆیان داخەن
 و نەھێلن ھیچ بوونەوێک لە ناو وەرپا دەرگاکیان بشکێنیت . لەو
 سەردەمدا کە شاردنەوێ عەشق فەزێلەت و دان بەخۆداگرتن لە بەردەم

فیتنەى مەعشوقدا ھێمایە بۆ دەسەڵاتی پیاوھ جوامیڤرەکان، مەلای
 ھاجەر چ ئێرادەیک لە جەستە و شعوریدا ھەیە دەیخاتە کار تا ئەو
 خۆشەویستیە ناوھخت و بێدەنگە لە دڵی خۆیدا بخنکێنێت. دەگەرێتەو
 سەر سازدانی سروتە دینیە سەختەکان و خۆگرێدانەوێکی شیتانە بە
 میحرابەو، بە پۆژ ھەندێجار بۆ سازدانی جەستەى خۆى و بۆ مراندنى
 خەیاڵ بە کەوا و سەلتەیکى کۆنەو، بە تەشویەکی تیز و ٻرپەنگى
 گەورە و چەقویەکی دەم پانەو ٻوودەکاتە دەرەوێ شار، بۆ ئەوێ لە
 درەختەکان ئایەتى قورئان ھەلکەنێت و لەسەر بەردەکان سزای خۆى
 بنوسێت و لەشى خۆى لە کارى بێھودە و بێئامانجدا ماندووبکات. مەلا
 لەو وەرزەدا خۆى تا ئەندازەى مردن سزادەدات، بەلام ھەندیک چەشنە
 عەشق ھەیە گەر پێگای سروشتیان بەرەو مەعشوقە نەدۆزییەو،
 پێگای ئەفسانەیی دەگرەبەر، لە ئیمان بەھێزترن و لە ھیزی عەقل
 بالاتر، پوناکیان لە سنووری جەستەى ئیفسان تێدەپەرێت، شەبەنگىک
 دروستدەکەن و چواردەوری خۆیان بە شەوقێک پوناکدەکەنەو، کە ئەو
 شەوقە ھەندێجار پوناکی بەختەوێ و ھەندێجاریش تیشکی ترسناکی
 غەم و کارەساتە. عەشقی مەلای ھاجەر لەو جۆرە عەشقە دەگمەنانە
 بوو کە دەیتوانی لە خاوەنەکەى جیا بپێتەو و لە دەرەوێ دەسەڵاتی
 ئەو بچوڵیتەو. شەوێک لە کاتێکدا مەلای سوختە لە پەنجەرەى
 نھۆمى دووھمى مالا کە یەو سەیری ئەستێرە دەکات، گەنجىکی جوان
 دەرگای ژوورەکەى دەکاتەو و بە ھێمنی دەستدەخاتە سەر شانى مەلاو
 دەلێت مەلا مەترسە، من بە شێکم لە خۆت، من ئەو عەشقی تۆم
 کە لە پۆحى خۆتدا خنکاندوتە و دەتەوێت بیکوژیت. دواى گفتوگۆیەکی
 فەلسەفى دوورودرێژ، مەلا تێدەگات، خۆشەویستى ئەو بۆ ئەو ئافەرەتە
 سپیکەلانە شەرمە چیتەر لە دەسەڵاتی ئەودا نەماو، بەلکو چۆتە
 ئاستىکی دیکەى وجود و بۆتە ملکەچى کۆمەلێک پێسا لە دەرەوێ

توانای تیگە یشتنی ئەو. هەمان شەو لە کوچه خامۆشەکانی شاردا
 دوای ئەو کوڕە دەکەوێت و بۆی ناگیرێتەو. مەخلوقێکی سەرکەشە لە
 مەیخانە تاریکەکانی خەیاڵی مەلادا درستیوو، بوونەوهرێکی خەیاڵییە لە
 خولیا تاریکەکان و ژوورە نەینییەکانی وجودی ئەو پاپکەردو، مەخلوقێکە
 دەچێتە ئەو جیگایانەی مەلا بە درێژایی ژیاڵی لێیانترساو. چەندەها
 شەو مەلا بە پەتیکێ ئەستورەو وەک ئەوێ پاپی گیاندارێکی ترسناک
 بکات، لە کوچهکاندا، لە گوزەرە تاریکەکاندا، لە دەورووبەری مائێ
 بەهاریانو، لە مەیخانە چەپەک و لە کوپری قومارچیەکانی شەویدا بە دوو
 چاوی توپە و ئێرادەییکی پۆلایینەو پاپیدەکات. چەندەها جار دەیگرێت
 و دەییەستێتەو، چەندەها جار بە عەمودەکانی شار و بە درەختەکان
 و بە کۆلەکەکانی بازارپەرە شەتەکی دەدات، بە گۆپاڵی شوانێکی
 کێوی دارکاریدەکات، بە قامچی عەرەبانچیەکان دەیداتە بەر جەلدە،
 وەک ئازەلێکی یاخی پەتیدەکاتە مل و بەدوای خۆیدا پاپدەکێشییت.
 گەنجیکی بەرەلایە بێوچان غەزەلی شاعیرە کورد و عەرەب و فارسەکان
 دەخوینێتەو، مەست و بێئاگا لە ئەدەبیاتی عەشقدای مەلەدەکات. مەلا
 چەندە ئازاری دەدات، هێندەش بۆی دەگری. چەند دەییەستێتەو،
 هێندەش حەز بە ئازادکردنی دەکات. دوای هەموو جەنگیکی دوورودرێژ،
 دوای هەموو ململانێ و ئۆرانێکی کوشندەیی نێوان ئەو دوو بوونەوهرە،
 مەلا دۆپاو و دەستەوستان کۆت و پێوەندەکانی دەکاتەو و پێیدەلێت
 «بڕۆ... بڕۆ و مەیهەرەو». بەلام شەویەک ئەو عەشقه بەرەلای و چاوەترس
 و غەزەلگۆیە لەگەڵ بەهاریانودا دەگەرێتەو، لەگەڵ ئەو ژنە شەرمن و
 سەرکەدا کە غەزەلە عاشقانهکان مەستییانکردو و بە کراسێکی شیفونی
 مۆرەو خۆی داووتە دەست ئەو کوڕە خەیاڵییە کە بەشیکی لە مەلا
 و بەشیکی نییە لەو. مەلا باوهرناکات... بەلام خۆیەتی، هەمان ئەو
 بەهاریانە سپی و ئەفسانویییە کە بە بەرچاوی مەلاو پووتدەبێتەو

و لەسەر ئاھەنگی خۆیندنەوێکی بیوچانی غەزەلیاتدا لەگەڵ نیوێ
عاشقەکە ی ئەودا دەخوێت. خەوتنێک لە سەرچێکردنی تەقلیدی ئێ
و پیاوی ئەو سەردەمە ناچێت کە بە ئەستەم شەپوڵ و دەریپێکانیان
دادهکەن و بە جلەوێ خۆیان دەدەن بەسەر یەکدا، بە لکو جووێکە لە
سێکسکردن کە چەندین سەعات دەخایەنێت، دوو مەخلوق پووتدەبنەو
و هەموو ئەو دۆخە جنسییانە تاقیدەکەنەو کە لە کتێبی کاماسوترا
هەیە. هەر دووکیان دوو گیانلەبەری خەیاڵین لە دیوێکی خەیاڵی ژياندا،
خەوتنێکی خەیاڵی پێکەوێ دەخەون. لەدوای ئەو شەوێ ئەو دیمەنە
دەیانجار دووبارە دەبێتەو. تا پوژێک مەلای هاجەر، لە کوچە و کۆلانە
تەسک و تۆزاییەکاندا بە هاریانوی شەرم بە زگیکی نوێ و نیگایەکی
تازەوێ دەبینێت. بانوی دووگیان بە نیگایەکی هێند نااسایی سەیری
مەلای دەکات، وەک ئەوێ ناگاداری ئەو یارییە بێت کە نیوێ خەیاڵییەکە ی
خۆی، شەوان لەگەڵ نیوێ خەیاڵییەکە ی مەلادا سازیدەکات، گەمە یەکی
ئەفسوناوی و ئەفسانەییە کە بەرھەمەکە ی مندالێکی راستەقینە یە کە
ئێستا بە هاریانو لە دوورەوێ «بەلادانی عەباکە ی و دەرخیستی زگی»
نیشانی مەلای دەدات. کاتێک غەزەلنوس لەدایکدەبێت، مەلای وەک شێت
بە دەوری مائی بە هاریانودا دەسووێتەو. حیکایەتی ئەو کۆرپە یە ی
دێرێک غەزەل لەسەر سەنگی نوسراو، هێندە ی تر مەلای و جەریانە
خەیاڵییە دانیادەکاتەو کە چەند وەختە ژيانی پێکێرێ. بەلام ئەو
هێند پێ نەیتنی و سەختگیرە تاسەرەمەرگ کەس هیچی لێنا بێستێت.
بە هاریانو مندالەکە ی خۆی ناودەنێت بە هەمەن، ناسر سەعیدی باوکیشی
کە فەرمانبەرێکی سالداری پەرورەدە ی، بێشەوێ هەست بە هیچ شتێک
بکات، کۆرپەکە ی دەگریتە باووش و گومانی لەوێ نییە مندالێکی لە گۆشت
و خوێنی خۆی لە ئامیزگرتووە. دوای لەدایکبوونی بە هەمەن ناسر، مەلای
هاجەر لە دەست ئەو نیوێ شاعیر و غەزەلخوێنە ی خۆی پزگاری نابێت،

شەوگارانێکی دووردیژ دێتەو و یەزەو و غەزەلیاتی ناوازه و عەشقنامە ی دووردیژی بۆ دەخوینێتەو، مەلا دەخاتە ژێر گوشاریکی توندەو و تا غەزەلیاتە نوێکانی بۆ تۆماربکات و لە دیوانیکدا بینوسیێتەو، بەلام مەلای هاجەر توپە و بێزار لە فەیزی ئەو هەموو عەشقه، بپاردهدا تا مردن پێنوس نەگرێت بە دەستیەو. لە حەسرەتی ئەو دۆخە ی خۆی و بۆ ئەو ی هەموو شتیکی بیربجێتەو، منداڵەکانی هەڵدەگرێت و پوو لە شارۆچکە یەکی دوور دەکەن، لەوێ خۆی فرێدەداتە ناو زەریای بیتەمانی سیاسەتەو، کە باشترین جینگایە مەرف دلی خۆی تیا بخکێنێت. جەنگ بۆ کوردستان و شەپی بیوچان لەگەڵ کۆمۆنیستە کافرەکاندا بەجۆریک هۆشیدەبن، کاتیکی بەناگادیێتەو دەبینێت هەم تەمەنی پۆیو و هەم ئەو نیو عەشقی خۆشی پیرکردو کە زەمانیک پەڕیشان و ئاوارە ی کرد. ئیدی پۆزگاریکی درێژ ئەو گەنجە شاعیر و غەزەلخوینە ی ناو پۆخی جێدەهێلێت و دەپوات و تا مردن یەکتر نابیننەو.

لە کۆتایی زستانی سالی ١٩٧٥ دا کاتیکی مەلای هاجەر لە حەسرەت هەرسە شۆپش تووشی نەخۆشییەکی کوشندە دەبێت و بە ناو تۆفان و لافاودا بەرەو ئێران دەیبەن، دەیهوێت حیکایەتی ئەو کۆپە خەیاڵییە لەگەڵ خۆیدا نەباتە ژێر گلەو. بە درێژایی رێگا بەدوای پێنوس و دەفتەریکدا دەگەرێت، تا بەر لە کۆچ و مالاوایی چیرۆکی لەدایکبوونی غەزەلنوسمان بۆ بنوسیێتەو. لە پۆژیکی تاریک و باراناویدا ئەوانە ی مەلای نەخۆشیان لە دەستەبەرە یەکدا هەلگرتوو، لە کوێرە گوندیکی سەرسنووڕ لادەدەن، نەخۆشە کە دەبەنە مایک و دەکەنە گەپان بەدوای پێنوس و دەفتەردا، دوای ماوە یەک بە چوار دەفتەر و کۆمەڵیک پێنوسەو دەگەرێنەو. مەلای سوخته لە کاتیکدا لە نیوان ژیان و مەرگدا جۆلانی دەکات، جارێک گوێ بۆ دەنگی بروسکە و بارانەکان

پادەدیڤریت و جارێکیش وەنەوزی مەرگ دەدات، لە ساتەوهختێکی وا سەختدا، تین دەداتە ئێسکە پیر و ماندووەکانی خۆی، سەرنیکی گەورە دەخاتە ژێر دەستی و لە بەردەم چرایەکی بچکۆلەدا «کە وەک ژبانی ئەو بە ئاستەم نوزە ی تێدا» دەکەوێتە نوسینی نامەیەکی ترسناک و درێژ بۆ کەسێک هەرگیز نەیبینیوە و نایناسێت.

سەرەتاکانی جەعفەری مەغولی و حەسەن تۆفان

من «حەسەن تۆفان» لەگەڵ جەعفەری مەغولیدا پێکەوه لە شانە حیزبێهەکاندا گەورەبووین، ئەو پۆزە ی مامۆستا «شەوێیان» بانگیکردین و مژدە ی پێداین کە هەردووکمان بووینەتە ئەندامی گروپێک بۆ کوشتن و پاکسازی نەین، بەجووتە لە خۆشیاندا خەریکبوو بەلمان لێدەپوا. ئەگەر یادگارییەکان خیاڵەتم لێنەکەن لە یادمە ئەو پۆزە مەغولی سەدجار لە من دڵخۆشتەر و پوگەرمتەر بوو. کاتیەک لە بەردەم سمێلە قولاپی و نیگا وەحشییەکانی مامۆستادا وەستا بووین، مەغولی کە کورتەبنەیهکی، لێ ئەستووری، لووت پلێشاوه بوو، وەک بت، وەک سەربازێک فەرمانێکی گەرم لە فەرماندار وەرگرت، قیت خۆی پارگرتبوو. جامانە چلکەنەکی لە ملیدابوو، بەشیوەیهک قنچ و بە نێزام دیاربوو وەک مشکێک هاتە بەر دیدەم لە قەوارە ی خۆی زیاتر ئاوساییت و بەدەر لە سروشتی خۆی لەسەر دووپێ چەقی بێت. بەجۆریک دڵشاد و سەرمەست بوو لام وابوو وادەزانیت بۆتە شاهی عەجەم. جەعفەری مەغولی بە خۆی دەگووت من بۆ پیاوکوشتن خولقاوم. ئەو پای وابوو وەرگرتنمان لە تاقمی ئیغتیالاتدا سەرەتای سەرکەوتنمان دەبێت بۆ پلەوپایە بەرزەکان. ئەوکاتیش وەک ئێستا برۆی وابوو ئەو کەسانە ی

له هونه‌ری کوشتن و پاکردنه‌وه و پښافکردن نازانن تا ده‌تۆپن له خواری خواره‌وه‌ی هه‌رمه‌که‌دا ده‌بن. من و ئه‌و وه‌ک دوو که‌س که هیچ به‌هره‌یه‌کمان نه‌بوو، هیچمان له‌و پۆشنفیکره لوسکانه نه‌ده‌چوو که به ناز و نوزی زۆره‌وه ده‌هاتنه ناو حیزب و زووده‌بوونه هه‌موو شتیک، له‌ده‌مانچه‌کامان و بێده‌ماغی خۆمان زیاتر سه‌رمایه‌ی ترمان نه‌بوو به‌کاربهێنین، دوو سه‌رمایه‌ی به‌نرخیشبوون، که که‌م که‌س به‌پاست و دروستی قه‌دریان ده‌زانیت. من هه‌رده‌م گووتوومه گه‌ژه‌یه‌کی ده‌مانچه به‌ده‌ست له‌م ولاته‌دا ده‌توانیت تا پله‌ی سه‌ره‌ک کۆماری بپروات، قسه‌که‌شم زۆربه‌ی کات پاست ده‌رچوو. من و مه‌غۆلی هه‌ردوو‌کمان گه‌ژه‌بووین، به‌لام ده‌مانزانی چۆن کاسبی به‌ بێعه‌قلی خۆمانه‌وه بکه‌ین. هه‌ردوو‌کمان له‌ مامه‌له‌ی کارژۆله‌یه‌کی چکۆلانه‌وه له‌ پیره پیاویک که بابی تاقمه‌ کچیکێ شۆخی گه‌ره‌ک بوو، بووینه هاوپی... هه‌ر دوو گه‌نجبووین... هه‌ردوو بۆ سه‌یری کچه عیاره‌کانی کابرا نه‌وه‌ک بۆ کرپنی کارژۆله‌ چووبووین. که له‌یه‌کدی ئاشکرا‌بووین، وه‌ک دوو‌که‌س که ده‌بنه‌ خاوه‌نی یه‌ک نه‌ینی، بووین به‌ هاوپی. ناسینی ته‌واوه‌تی من بۆ ئه‌و ده‌گه‌پته‌وه بۆ پۆزانی کارکردنمان له‌ شانه‌ی ئیفتیالاتدا، که من به‌ شانه‌ی کوشتنی نه‌ینی وه‌رمده‌گێڕایه سه‌ر کوردی و جه‌غه‌ری مه‌غۆلی به‌ زمانه‌ بازای و عه‌قله‌ ساده‌که‌ی خۆی ناویده‌نا «تیپی وه‌رزشی فیکردن». ئه‌وکات هه‌ردوو‌کمان لای کادیتریکێ ناسراوی حیزب قوتابی بووین که ناوه نه‌ینییه‌که‌ی «سابیر فه‌له‌کران» بوو. فه‌له‌کران سه‌رکرده‌یه‌کی خه‌باتی نه‌ینی و سیاسیه‌کی وردی سالانی هه‌شتابوو، ئه‌و له‌و سه‌رده‌مانه‌دا به‌ره‌وی به‌ قوتابخانه‌یه‌کی تایبه‌تی خۆیدا که به‌رنامه‌یه‌کی هه‌مه‌گیر و فره‌دیوی هه‌بوو. ده‌بیست بلۆم یه‌کێک بوو له‌ باوکانی زه‌ه‌ربوزه‌نگی شۆرشگێڕانه‌ی ئه‌و ده‌م و عه‌یامه‌ که به‌ دید و بپوای من گه‌له‌ک تاریک بوو، که چی لای هاوپی‌کانی دیکه‌م پیر ژیان و

سەرشار لە خۆشی بوو. ئەوکات قوتابخانەگەلیکی زۆری کوشتن لە ولاتدا لە ئارادا بوون، بەلام کەس وەک ئەو شتەکانی نەدەخستە قالبی عەقل و تێپامان و بیرکردنەوە. فەلەکران پیاویکی لاوازی چاویلکە لەچاوی زۆر چرچ بوو، خۆی لە ژیاڵیدا میروولەیهکی نەکوشتبوو، مریشکیکی سەر نەبریبوو، بەلام بە خۆی دەگووت تیورەستینی شوێش. ئەوکات زۆر شتی لێ تێنەدەگیشتم، بەلام ئەوە حاڵی دەبووم کە دەیگووت، تەواوی ئەم ژیاڵە، تەواوی ئەم دونیایە لەسەر شتیکی بەندە کە ناوی «بێدەنگی» . ئەو دەم لە نێوان سیاسەتبازانێ ئەو دەورەدا دوو پێگا لە گۆپێ بوو، پێگایەکیان من بە ئیجتیهادی خۆم ناومەدنا قوتابخانەی ئابووبردن، چونکە جەوھەری پرۆپاگەندەیی سیاسیان لەسەر ئابووبردنێ نەیاران بەندبوو. پێبازی دووم کە پێبازیکی ترسناکتر بەلام بە حورمەتتربوو، ناومناو پێگای کێکوزان، ئەوانەبوون نەیارەکانی خۆیان گەلەک بێدەنگ و لە ھەلومەرجیکی تەمومزایی ئالۆزدا لەنێو دەبرد، بەجۆریک گەلەک پرسیار بێو ئەلام جێدەما و گەلەک گرێ بێکرانەو و گەلەک نەیننی بێشیکار. ئەوان فەزایەکیان دەسازاند کوشتنەکان وەک جۆرە تەلیسمیک دەگەوتنەو کە تێیدا کەس نەدەگیشتە یەقین. من کە خۆم بە یەکیک لە دروستکەرانی ئەو سەردەمە دەزانم، سالانی سەرەتای پەرۆردەیی سیاسی خۆم لە بن دەست فەلەکراندا بردەسەر کە یەکیک لە پابەرە گەورەکانی سیاسەتی بێدەنگی بوو. من و مەغولی پێکەو ھە کارمان بۆ ئەو دەکرد، لە پاکردنەوەی ھەندیک لە فاشیستەکاندا بەشداریمانکرد، ژمارەیهکی زۆر خائین و خۆفرۆشی ولاتمان بە سزای گەل گەیاند. ھەندیک لە نەیارەکانی فەلەکرانمان لە حیزیدا بێسەرۆشین کرد، چەندان کادییری پارتە سیاسییەکانی ترمان بۆ ئەو لەناو برد، ھەموو شتەکانیشمان بە بێدەنگیەکی بێوێنەو نەجامدەدا. فەلەکران ئەو ھەموو سالە دوور و درێژەیی خەبات، دوکانیکی بەرگدرونی ھەبوو.

و هەک پۆحیکی بێگوناخ خۆی بە سەر مەکینە کەیدا دەنوشتانە و بە چاوە
 کزەکانی بە زەیی و سۆزی میوان و کڕپار و پێپوارانی پادەکیشا . بە
 جۆرێک بێجۆرم و کەمتین بوو، کەس خەیاڵی بۆ ئەو نە دەچوو،
 بوونە وەرێکی وەها لاواز بتوانیشت لە پشت ئەو هەموو ئێشە ئالۆز و
 خۆینینە وە بێت، وەها پێو ئە و نەخۆش دیاریوو، مرۆف کە دەیبینی
 کسبە لە هەناوی دەهات و دەیکووت خودایە ئەمە چ مەخلوقێکی
 بەدبەخت و بێچارەیه . لە بەر ئە و پوختسارە کە ساسەیی، لە سەختترین پۆژ
 و ئالۆزترین سەردەمیشدا، بێئەوێ تووشی هیچ گرفتێک بێت، لە
 چاوی سیخوڕەکانی دەوڵەت و ن بەدوربینی هەواڵگرەکانی دەسەلات
 نەدۆزرایە وە . دەبێت بۆ ئەو زەمانیش فەلەکران زۆر بە مەغۆلی
 سەرسامبوو . جەغفەری مەغۆلی شیوازیکی زۆر تاییەتی لە کوشتندا
 هەبوو، زۆر لە قوربانییەکان نزیکدەبوو وە، قسەیی لە گەلدا دەکردن،
 لە گەلایاندا دەدوا، نوکتەیی بۆ دەگێرێ و ئەو سەستی پادەکیشا و
 دەمانچەیی لە پوودا بەرزەکردنە و دەیکوشتن . هەمیشە دەمانچەکی
 لە گیرفانییدا هەلەدەگرت . ئەو نەبێت تانیستاش کە سەم نەبینیو وە
 گیرفانییدا دەمانچە هەلگرت . بە هەر بیانوویەک بایە لە نیچیرەکی
 نزیکدەکە و تەو و لە نزیک وە پافیشەکی دێکی دەنا بە ناوکییە وە، کە
 دەکەوت و دەمی بۆ هاوارکردن دەکرد وە، یەک فیشەکی دیکەشی دەنا
 بە مەلاشوویە وە . شیوازی مەغۆلی تەواو لە شیوازی مەلاشوویە وە
 لە دوری پازدە تا بیست مەتر وە، بە دەستیکی بەهێز و پێک و
 نەلەرز وە تەقەم لە سنگی قوربانییەکان دەکرد . بیرم نایەت هیچ
 جارێک گوللەیی مە جگە لە سینەیی کوژراوەکان جیگای دیکەیی
 پێکابێت، هەرگیز هەلەم نەکرد وە . هونەری کوشتن ئەو نێیە هەر
 جیگایەکی نیچیرەکەت لێدەرکەوت بێپێکی، ئەو دەستوخەتی پیاو کوژە
 کەم بە هەرە و بێغیرەتەکانە . کوشتن بریتییه لەوێ سینەیی دۆژمەکەت

بێتکیت، سینه و هیچی دیکە. لە شیۆهی من و مەغۆلی بترازیت، گەلەک شیوازیتەر لە بازاردا بوون، شەبر لەوانەبوو تەنیا تەقە لە ناوچاوان دەکرد، ئەوانە لە گۆتایی حەفتاکان و ناوەراستی سالاخی نەویدا نۆچاوانیان پێکرا، سەرچەمیان بە دەستی « شەبر مستەفا » تیاچوون. بەلام «تەقسیم» لە سەرەوێ بۆ خوارەوێ بە هێڵێکی راست کۆژاوەکانی گوللەباران دەکرد. «بێژنگ» کە مەتر لە پەنجای فیشەکی بە نیچیرەکانییەو نەدەنا، کۆژاوەکانی دەستی ئەو وەک بێژنگێکی کۆن کۆنیان لێدەهات. ئەوانە لەو بوارەدا کارماندەکرد پەنجای کەسیک بووین، ئیشمان لە ناوێردنی یەکدی و پاکردنەوێ نەیارە حیزبەکان و دوژمنە نەتەوێیەکانمان بوو. هەر یەکەمان لە پێگایەک و لە بەردەستی کادیڕیک و بۆ مەبەستێکی تایبەتی کارماندەکرد. من و مەغۆلی زیاتر پێکەوێ ئێشەکانمان ئەنجامدەدا. ئەو بەردەوام دەستکێشێکی چەرمی گەورە دەکردە دەستی و بە پەنگ و پوخساریکی بێپەحمەوێ قسەیدەکرد. دەنگێکی ناسک و خوشزەنگی مەبوو، ئەو دەنگە خوشەیی وایدەکرد بە قسە بێتوانی زۆر لە نیچیرەکانی نزیک بێتەوێ، کە گوێت لەو مۆسیقا هێمن و شارداراوەیی دەنگی دەگرت، گومانی خراپت نەدەما و دڵنیادەبووێتەو. بە هۆی ئەو سەرۆزمانە شیرینەوێ دەیتوانی زۆر لە قوربانییەکانی بچێتە پیشی. هەندێجار کە بێدەنگی دەکرد و دەکەوتە نیگای، نەدەچووێ عەقلم ئەو سەرۆفەسالا ئاوساو و چاوە دەپەرپو و لێچە گرملانە، دەنگێکی وەها جادووھێنیان لێهەستیت. هەر جارەیی یەکیکمان تەقە لە قوربانییەکان دەکرد. من دەستوەشێتەر و خێراترین بکوژی ناو بکوژان بووم. هێندەیی کەسی نیازم دەردەکەوت، هەر بێدەییە سێنەیی بەرابەرم دیت، بێتەوێ کات بەفەرپویدەم لە چاوتروکانیکدا مەموو شتێکم تەواودەکرد. گەر یادەوێریم خیانەتم لێنەکات، بیرم نییە نیچیری خۆم پێچەکاندبێت و خستبێتە گومان.

دوودلییه وه . جارێک نه بووه بواری بیرکردنه وهم پێداپیست، گوناھترین شت ئه وهیه نیچیره کهت بتوانیست بیر له مردن بکاته وه . ئه و ساته ی مرۆف تێیدا ته قه ی کوشتن له یه کێک ده کات، له و هه ناسه کورته دا نه سیاسهت، نه پق، نه تۆله نامینن، ته نیا شتی که تۆ به نیچیره که ته وه گرێده دات مردنه . گرنگترین شت لای من ئه وهیه نیچیره که م بمیست و بواری ئه وه ی نه بیست بترستی، به و فاسیله درێژه دا نه پوات که له نێوان یه قینی مردن و مردن خۆیدا ده وه سستی. مه غۆلی به پێچه وانه ی منه وه، جیاوازییه کی زۆری له نێوان پاره وه که و پاری ئاده میزاددا نه ده کرد. باوه پری وابوو چۆن که و هاو پیکانی بۆ مردن بانگهیشتنده کات، مرۆفیش ده بیست به جۆره خویندن و قاسپه یه کی تایبه تی نیچیره کانی تا ناو بۆسه که پاکیشیست، ئه و سا که هه ردوولا دلنیا بوون، که هه ردوولا زانیان که وتونه ناو گێژه لۆکه یه که وه که سه ریکی سوپاندنه وه ی به ده سستی بکوژ و سه ره کی دی به ده سستی کوژراوه وه یه، ئیدی هه ر یه که یان پازی به قه ده ری خۆی، یارییه که به ره و کۆتایی پاده کیشیست. تا سالیکی دوا ی پابه پینیش من هه ر نه دمامی ئه و شانیه ی پیاو کوشتنه بووم. پۆژیک لیستیکی دوورودریژ ناوی ئافره تیان بۆ ناردین که ده بایه یه ک یه ک بمانکوشتنایه . من له وه و به ر ژنم نه کوشتبوو، ئیواره یه ک منیان نارد بۆ کوشتنی ئافره تیکی شوخ که له گه ل میردیکی زۆر گه نجدا له مایکی هه ژاردا ده ژیان. ئه زموونی سالانی پێشوو له حیزیدا فیڕیکردبووم زۆر ده رباره ی کوژراوه کان نه پرسم. ئه وه نه بوو فزولم نه بیست، وه لئ ئه زموون فیڕیکردم ناسینی نیچیره کان ئیش و ئازاری زۆری به دواوه وه یه . زانیاری زۆر واده کات ده ستت به رزیست، نه توانیست دلنیاپیست و فیشه که کانیشت جوان نه پیکن. هه روا زانین و نه زانینی ئه و زانیاریانه هیچ له کاره که ناگوپیست، دوا جار ده مزانی گه ر منیش نه یانکوژم، مه غۆلی یان تونچی یان فازیل قه ندیل ده یانکوژن. خه لکانیکمان هه بوون ده چوونه بنج و بناوانی حیکایه ته کان،

دەیانویست هۆی کوشتنەکان بزانن و بەهەنەکانی بدۆزنەوه و لە قەناعەتەوه پیاوکۆژین، ئەوانە زۆربەیەن بە پێگەوتی سەیر و لە شەوی تەماویدا ژانی خۆیان دانا و تیاچوون. گەر پۆژیک بویە پیاوکۆژ هەولبەدە شتیکی ئەوتۆ دەربارەی نیچیر و قوربانییەکان ئەزانن، زانیاری زۆر دەربارەی مردووەکان ئێشەکە سەختتر و دەرهەنجامەکان سامناکتر دەکات. ئەو پۆژە ی چووم بۆ کوشتنی ئەو خانمە شوخە، هەموو گیانم دەلەرزێ، وەک ئەوەی پێشتر لە ژیاندا کەسم نەکوشتبێت. ئێستاش لە بەرچاومە... پەخشێکی ناسک و بالابەرزبوو، کە پێمخستە دەرگای ئەودیوی مایان خەریکبوو تەشتیک جلی شۆراوی بە تەنەفێکی نایلۆندا هەڵدەخست. جلیکی کوردی تەنکی لە بەردابوو، لە بنیدا ژێرکراسە پەشەکەیم وەک گۆڵ دەبینی. بە درێژایی ژیانم زۆر شیت و شەیدای ئافەت نەبووم، بەلام کوشتنی ژنیکی وەهاش لەگەڵ هۆش و خەیاڵدا نەدەهاتەوه. مەندالێکی چکۆلانەم بینی لەسەر پێلەیهکی چکۆلانە قاپێکی خالی بەدەستەوهبوو دەگریا. لەو کاتەدا دەمانچەکەم دەرھێنا و دەستی خۆم درێژکرد، لە ئێستێکدا هێندە ترپە ی چرایەک بێت و نەبێت، هێندە ی لێدانی دلیک بێت و نەبێت، دوودلییەک دایگرتم، بۆ یەکەمجار لە ژیاندا ویستم دەمانچەکەم داگرم و فەرمانێکی حیزب جێبەجێ نەکەم، لەوانەبوو نەیکوژم. بەلام لە بەدەختی من، مێردە گەنجهکی لەو کاتەدا لە ژوورەوه هاتەدەرێ و منی بە دەمانچەکەوه بینی. نیگای ترساوی ئەو پیاوه، ئەو هاواری خەڵاوەی گەروی، ئەو پەشوکانە سەیرە ی کەوتە سەر پوختساری... وایانکرد لە چرکەبەکدا بێتوانایی و لاوازی خۆم ئاشکراکەم و دەست بێم بە پەلەپیتکەکەدا و ئەو ژنە شوخە لە دلەوه بپێکم. خۆتەکی تا دوور پێژا، گەرچی فاسیلە ی دە مەتریک لەو دووریوم، بەلام وەک چەپۆکیکم لێدات و پالم پێوهنێت، سەرپام بووه خۆین. ئافەتەکە کەوت و من پەشوکاو لە

جیڳای خۆم له عەردا چە قیم. تا ئەو پۆژه پێکەوتی ئەوهم نەکردبوو
 دڵۆپە خۆیتیک بگاتە جەستم. مەغۆلی بەردەوام خۆی خۆیناوی دەکرد،
 هەر کەسیکی بکۆشتبا، دەستەسپێکی لە خۆینەکیدا نوقمەدەکرد و بۆ
 یادگار هەڵبەستە. بەلام من هەردەم فاسیلەیهکی وام وەردەگرت
 قوربانییەکان خۆینپۆژنم نەکن. عەدەتم بوو خێرا شوینکارم جێبەجێم و
 وەک با بفرم و وێڵم، هێند خێرا دەرەچووم پێیاندا گۆتم تۆفان.
 وەلئ ئەو پۆژه وەک یەکیک سیحرم لێبکات، شتیک قاچم بگرت،
 ماوەیەک لە شوینی خۆم نەچولام. سەدای فیشەکەکان بەچەشنیک
 گۆرەبوون هەستم بە کاسییەک کرد، بۆنی باروتی گوللەکە ئەو
 حەوشەیی پێکردبوو. پیاوێکەیم بینی بە گریانەو بەرەو پووم دیت،
 بینیم لەسەر پێلەکە دەوێستت و هاوارەکات. من کەمەکەمە چوومە
 سەر تەرمی ژنەکە کە لە خۆیناوی خۆیدا گیانیدا. ئەو چاوە سەوزە
 گەورانەیم بینی کە بێمانا و بێرسیار سەریاندا کردم. بە خۆینەکەو
 گەرمەو و لەبەرەدەرگا کەدا مەغۆلیم بینی پەلم پادەکیشتت و دەقیژنیت.
 ئەو دواوەمین پۆژی ئیشکردنی من بوو لەگەڵ حیزیدا. هەر ئەو
 ئێوارەیە وازم لەهەموو شتیک هێنا و لە هەموو گەمەیک دەرچووم...
 دواي من مەغۆلی و تونچی و دانساز و حاجی کۆتەر تەواوی کارەکانی
 دییان جێبەجێکرد، لە ماوەی کەمتر لە سالتیکدا ژمارەیهکی زۆر ژن و
 کچیان لەم سەرە و سەری ولاتدا کۆشت. ئەو یەکەمین جیاپوونەوی
 من بوو لە جەغفەری مەغۆلی. دواتر سیازدە سال مەغۆلیم نەبینیو،
 کە بینیمەو وام هەستکرد ئەگەرچی دونیا زۆر گۆراو، ئەگەرچی زەمین
 و زەمان سووپیکی کۆشندە و بازیکی عاجباتیان داو، بەلام ئەو وەک
 خۆیەتی و نەگۆراو.

کێشەى خانمى شەمس لە گەل کچە منداکارە کەیدا «سەرەتای زستانی سالی ۱۹۹۲»

«خانمى شەمس، خانمى شەمس... دەبیئت تیبگەیت ئەم کچە
خەیاڵى نییه، دەبیئت تیبگەیت، من چەند پۆژه دەمەویئت تیبگەیتەم کە
هەندیک زیندەوەر هەیه زۆر بچوکن، زۆر زۆر بچوکن بە چاو نابینرێن،
دەمەویئت تیبگەیتەم هەندیک زیندەوەری دیکەش هەن زۆر گەورەن، بە
هەستەوەرە ئاسایی و بێتواناکانی ئێمە نادۆزێنەو، دەمەویئت تیبگەیتەم
پووەک هەیه دەتوانن مەوێ بخۆن، بەلێ دەتوانن مەوێ بخۆن، بەلام
کێشەى ئەم کچەى تۆ ئەوێه کە خەیاڵى نییه. خانم گوپیگرە، من بە
دریژایی هەفتەى پێشوو لە هەولێ ئەویدا بووم بەم خانمە بەسەلمێم
کە هەندیک لە زیندەوهران بەبێ جووتبوون زاورێدەکەن، بەلێ بەبێ
جووتبوون، خۆی گەورە هەرحێجەکم کرد ئەم خانمە چکۆلانەى تۆ
لەو تێنەگەشت زیندەوەرەکان چۆن دەتوانن بەبێ جووتبوون زاورێبکەن،
یەعنى منى گەیانده حالەتیک هەندیک وشە بەکاربهێنم کە جوان نییه
پیاویکی وەک من لە بەردەم خانمیکى بەحورمەت و پاکیزى وەک ئەودا
بیخاتە سەرزوبان، دواوە ئێمە وانەى زۆر سەختەمان لە پێشە، گەر
مەناز خانى کچتان ئێستا لە زاورێى هەندیک زیندەوەری دەریایی
بچوک تێنەگات، نازانم سەبەبى چۆن لە کۆتەندامى زاورێى مێشولە،
سوڤى خوێنى تێمساح تێدەگات. چۆن دەتوانیئت لە پەیکەرى ئێسكى
ئەو بالەندانه تیبگات کە پەنجا ملیۆن سال لە مەوێر ژیاون... خانمى
بەرێز بمبۆرە، بەلام شتەکان بەو جۆرەن... بەو جۆرەن».

چەند سالییک بەر لەو پۆژەى ماجیدى گۆل سۆلاف و دەرسیم تاهیر و
بەهمەن ناسر یەکەمین لاشە دەر بهێنن، مامۆستا سەعید بایۆ، مامۆستای

زیندەوهرزانی بەو جۆره قسەى بۆ خانمى شەمس کرد، كە ژنى يەكێك لە پیاووە گەورەكان بوو. مامۆستایەك بوو تەمەنى لەسەر و پەنجا سالاووە بوو. كابرا ئەو پۆزە بە جۆریك دەستپاچە و غەمگین دەینواند، گەر بتاندیبایە دڵتان بەحالى دەسووتا، بە جۆریك بە دەست ئەو كچە جوانەى خانمى شەمسەووە گیرى خواردبوو مەپرسن. هەر شتیك پەيوەندى بە زانین و فیڕیوون و بیرکردنەووە هەبایە، مەهناز سەرى لێدەرنەدەکرد... كچێك بوو بیۆینە لە جوانیدا، بیۆینە لە تەمەلیدا، بیۆینە لە بێدەنگیشدا. كەس نەیدەزانی چۆن گەیشتۆتە پۆلى پێنجى ئامادەیی، هەندێك مامۆستا سویندیان بۆ خواردم تا ئەوكات خستەى لێكدانى لەبەرنەبوو، هیچ شتیكى لەسەر بیردۆزەكانى ئەندازە نەزانیو، لە زیندەوهرزانییدا بە ئەستەم توانیویتی حوشتەر لە گۆلەباغ جیابكاتەو.

خانمى شەمس بە مەراقێكى زۆرەووە تەماشای سەعید بایۆى دەکرد و نەیدەزانی چى بلیت. خۆى رقی دنیای لەم مامۆستا رەزاگرانەبوو، بەلام ئەمجارە هەستیدەکرد لەسەر هەقە، كچەكەى لە خۆگۆرپین و مەكیاجكردن و سەیرکردنى تەلەفزیۆن بەولاوە هیچى تری نەدەزانی. خانمى شەمس كە لە تەنۆرەیهكى رەشى تەسكدا دانیشتبوو، دەستی دەخستە سەر میزەكەى بەردەمى و بە مامۆستای دەگوت «جا مامۆستا ئەو دەبیّت چى بكەین، عیلاجى چیه؟». سەعید بایۆ پالیدەدا بە كورسییەكەو و دەیگوت «خانم من پێمگوتى مامۆستایەكى دەویّت فیڕى خەيالى بكات. یەكێك وابكات هەستى بۆ ئەو شتانەش هەبیّت كە لە بەردەمیدا پوونادەن، تیگەیشتنى بۆ ئەو شتانەش هەبیّت كە مرۆف بە جەستە و پۆحى خۆى تێیاندا نازى. واتە مەرج نییە مرۆف گول بێت بۆ ئەوێ تیبكات گول چۆن دەمریّت... مەرج نییە مرۆف زیندەوهریكى ناو ئوقیانوس بێت، بۆ ئەوێ ژيانى ناو دەریا تیبكات. خانم من زۆر

بەپاستمە دەبیّت بۆ مامۆستایەکی تایبەتی خەیاڵ بگەڕێن، کچە کەتان خەیاڵی نییە». خانمی شەمس بیئەوێ تێبگات مامۆستا سەعید باسی چی دەکات، گووتی «تۆ هیچ کەس دەناسیت، مامۆستای خەیاڵ بیّت، چونکە نازانم من وانەی لەو جۆرەم نەبیستوو». سەعید بایۆ لە کاتی دەستبردندا بۆ چاکەی بەردەمی، کەمێک قاپی کولیچەکانی جولاند و سەیرێکی سەر ئەژنۆ سەپییەکانی شەمسی کرد و بە ناپەرەتییەو گووتی « ھەر کەس کە لەدایکدەبیّت بەشی خۆی خەیاڵی ھەیە، لەپاستیدا من لە ناچاریدا وا دەلێم، من پارە لە ئێوە وەرەگرم، بەلام کچە کە هیچ فێرنابیّت... ھەر قوتابیێک من وانەم دابیّت، دەستبەتال نەگەراوەتەو، خوا شاھیدە پێرار بیست و سێ قوتابیم چوونە کولیجی پزیشکی. ناخر خانم لەسەر ناو و ناویانگی من قورسە گەر خانمی مەھناز، ئەم کچە پاکیزەی ئێوە دەرنەچێت و لە زیندەوەرزانیدا بگەڕێتەو، بۆ من گران تەواودەبیّت، ئێوە خێزانیکی ناسراون، ھەر شتێک لەم مالەی ئێوەدا پووبادات دەچێتە دەری، خەڵک ھەموو دەلێن ئەھا سەعید بایۆ سالتیک ھاتوچۆی مالی سەیفەدین مارۆی کرد، سالتیک لەگەڵ شەمس و مەھنازی کچیدا لە ژوورەو بوون و دەریش نەچوو... ئەوکات چۆن شتەکان تەفسیردەکەن؟ ھا چۆن؟... خانمی بەرێز، من هیچ کەسێکم نەدیووە وەک مەھنازی خانی کچتان بێخەیاڵ بیّت، من مەمنونی ئەم ھەموو چا و کولیچە خۆشانەیی دەستی تۆم، بەلام بە کەسەرەو پێتدەلێم، گەر وا بپروات ناتوانم بێمەو بۆ ئێرە، چونکە ھاتن و نەھاتنم سوودی نییە، من پارەیی خۆپایی بۆ لە تۆ بستیتم... ھا بۆ لێتی بستیتم؟».

خانمی شەمس کەمێک لە دوا پستەکانی مامۆستا ترسابوو، لە دواي ئەوێ مێردەکی بووبوو بە فرمانبەرێکی بالاً و متمانەیی سەرۆک و کادیەرە گەورەکانی حیزبی بەدەستھێناوو، دەوڵەمەندییەکی کوتوێر بوو.

تێکەردبوون، دەترسا منداڵە کە ی دەرنەچێت و ژنە ناسیاوێکەکانی دەورووبەری
 بڵێن تەماشاکە دڵی نەهات مامۆستایەکی باش بۆ کچە کە ی بگرت. لە
 شتی وا زارە ترەک دەبوو، دەبایە هەر شتێک دەکرێت بیکات تا کەس
 قسە ی وای بە زاردا نەیت. کچە کە ی لە هەموو وانەکاندا خراپبوو، بەرزترین
 پلەیەک بە دەستی هێنابێت لە کوردیدا بوو کە جارێک لە جارهکان
 پەنجاوستی وەرگرتبوو، لەووە بترازێت لە دەرسێکی تردا دەرنەچوو. بوو.
 دەبایە ئێستا لە سێ زانکۆ بایە. ئەگەرچی شەمس و باوکی هەموو
 شتیکیان بۆ دا بینکردبوو، ژووری خۆی هەبوو، بەلکۆنی خۆی هەبوو،
 هاوێی کچەکانی دەیان توانی هاوچۆی بکەن، دەستگیرانداربوو، دەیتوانی
 لە ئسولدا بچێتە دەری، گوێی لە گۆرانییەکانی سیمۆن و بۆلند ئارسۆی
 دەگرت... بەلام لە قوتابخانە دەرنە دەچوو. ئەو یە کە مجاریبوو ببیستێت
 یەکیەک بڵێت «کچە کە تان خەیاڵی نییە». سەیفەدین مارۆی مێردی «کە
 لە تەشتیک بەزی پۆکراو دەچوو» بەردەوام بە پۆیێکی درێژەو بە سەریکی
 پووتاوێ زلەو، بە ورگیکی هەلپژاوەو بە ماله کەدا دەسوپاوەو و
 دەیگوت «ئەم کچە مێشکی نییە... پارە ی تیا سەرف مەکە... مێشک
 بە پارە ناکردێت». ئێستا شەمسی بەستە زمان نەیدەزانی جیاوازی
 نێوان ئەو دووانە چییە، گەر مۆف مێشکی نەبێت لە گەڵ ئەو ی مۆف
 خەیاڵی نەبێت. لە دڵی خۆیدا تا ئەندازە یەک قسە کە ی مامۆستا سەعید
 بایۆی پێراستتر بوو، کچە کە مێشکی هەبوو، بەشی خۆی شەیتان بوو،
 گەر بیویستبایە تا بپی بێشەرمی عیاریبوو، گومان ی ئەو ی هەبوو هەتا
 لە پشت دەستگیرانە کە یەو، شتێکی کەمی لە گەڵ کە سێکی تردا هەبێت،
 وەک ئەو ی دڵی بە یەکیکی تریشەو ییت، بەلام کێ... نەیدەزانی. بە
 گشتی جیاوازییەکی نەبوو لە گەڵ کچانی تەمەنی خۆیدا. گرنگترین شتیش
 بۆ شەمس ئەو بوو قسە ی نەیتەسەر. کە گووتیان مامۆستا سەعیدی
 بایۆلۆژی لە هەموو کەس باشتەر، بێ بیرکردنەو، بپاریدا بانگییەکان

و تەکای لێبکات وانهی تایبەتی پێبۆلێتەوه. بەلام ئیستا بۆ یەکەجار لە
ژیانیدا ناچارە بەدوای مامۆستایەکی بگەرێت بۆ خەیاڵ. «مامۆستای
خەیاڵ» پۆتیک لە پۆزان شتی وەهای نەبیستبوو. کە سەعید بایۆ پۆی،
شەمس خان چوو ژوورەکی خۆی، سەری خستە ناو هەردوو دەستی
و دەستی کرد بە گریان، هیچ شتێک لەو ناخۆشتر نییە لە گەڵ پیاویکی
ناشیرینی وەک سەیفەدین مارۆدا بژیت و منداڵەکانیشت تەمەل بن. لە گەڵ
تێپەڕینی عومر و بەسەرچوونی پۆزگاردای بە ناشیرینی سەیفە پراھاتبوو،
دلی خۆی بەو خۆشکردبوو کە ئەندامیکی بەرزێ حیزبە، بەلام بەو
پراھەتە کچەکی نەبێتە هیچ. هیچ شتێک لە دنیادا لەو خراپتر
نییە، منداڵە کەت لە قوتابخانە دەرئەچێت، هیچ شتێک. هەموو جارێک
وای بە ژنەکانی هاوڕێی گوتیبوو. حەزیدە کرد کچەکی بە هەقی خۆی
بچیتە زانکۆ، هەر کۆلێژێک بێت گرنگ نییە، گرنگ ئەوێە بە هەقی
خۆی بچیتە زانکۆ.

ئەو ئێوارە یە کە سەیفەدین گەپایەوه، گەردەلوی لێکی گەورە
چاوەروانیدە کرد، کابرا هیشتا خۆشی لەو نەبینیبوو کە بۆتە بەرپرستی
بەرزێ حیزب کەچی پۆز دوا پۆز ژیا نی تالتر دەبوو. ئەو چ جوورە
بەدبەختییە کە مەرووف توشیدیت، هەرکات خۆی ئامادە دەکات لە زەت لە
شتێک ببینیت، سەرکەوتنێک تەمبکات، شتێک پوودەدات، تەواوی تام
و خۆشی ژیا نی لێتێک دەدات. ئەو ئێوارە یە هێند نەبوو پێخستبوو
حەوشی مەل، خانمی شەمس بە پێو هەموو قسەکانی سەعید بایۆی
بۆ گێپایەوه. سەیفەدین لە سەر ئەم پەفتارە، سەدجار لە گەڵ شەمسدا
بە شەپراھاتبوو، هێندە ی لە دەرگاوە دەرە کەوت، ژنەکی پراستە و پراست
بێئەوه ی بوازی هەناسەدانی بدات، دەردی دنیای بە سەردا دەرپشت.
سەیفەدین هەندێجار توپە دەبوو، هەندێجار پێدە کەنی، هەندێجار دەگریا،
هەندێجار بێدەنگ سەیری دەکرد و هیچی نەدەگوت. کێشە ی مامۆستای

خەيال شتێكى تازەبوو، پێشتر كێشهگەلى لەو جۆرەى نەبێستبوو، لەمێژبوو مەسەلەى پەرەردەى مندالەكانى بۆ خانم جێهێشتبوو، بەلام خانم دەيگوت هەر ئێستا دەبێت مامۆستايەكى خەيال بدۆزێنەوه... هەر ئێستا.

دواى شەوێكى پڕ دەنگەدەنگ و تورەيى، مارۆ درەنگ وەختێك تەلەفونى بۆ «سەرکەوت نەزمى» كرد و تكاى لێكرد مامۆستايەكى بۆ بدۆزێتەوه خەيالێ كەچەكەى بەهێزىكات. كە زەنگى تەلەفونەكە لای سەرکەوت نەزمى لێدا، ئەو لە ژێر جێگاوه، بەدەستوورى مەهراجا هیندىيەكان خاويلیەكى گەورەى لەسەر یەوه ئالەندبوو و سەیری فلیمیكى فیدیۆى عەرەبى دەکرد. سەرکەوت ئیشێكى دیاریکراوى نەبوو، کاسبێكى گەپۆك بوو، هەموو شتێكى دەکرد. گەر بۆ ئوتومبیلی مۆدیل بالا بگەراییاتایە بۆی پەیدادەکردی، گەر كەلەشێرى شامیت داواکەردایە پەیدادەکرد، وەستای بەلۆعات بویستبایە لە چەند سەعاتێکدا بۆی دەناردی، گەر پێشت بگوتبایە بۆ مامۆستايەكى باشى فیزیایەكى نەدەخستى. هەموو ژيانى لە بازاردا بردبوو سەر، بەلام پێشتر شتێكى بە ناوی مامۆستای خەيالەوه نەبێستبوو، بەلام نەیدەویست بە نەزان دەرچێت، مەبەستیشى بوو خۆى لای تازە بەرپرسيك شیرینبكات كە دڵنایابوو درەنگ یان زوو ئیشى تێدەكەوێت. بێئەوهى خۆى تێكبدات گووتى «ئاسانە مامۆستا گیان، زۆر ئاسانە سبەى مامۆستايەكى خەيال پەیدادەكەین». گەر سەرکەوت نەزمى وای نەگووتبایە، لەوانەبوو شتەكان بە جۆرێكى تر بپۆن، لەوانەبوو كۆى ئەم چیرۆكە پێگا و پەتێكى دى بگرتەبەر. بەلام سەرکەوت بێئەوهى بزانیت مامۆستای خەيال چییە، گفتى بە سەیفەدین مارۆدا و لەگەڵ ئەو گەشتەشدا یەكەمین گەمەى شیتانەى ئەم كۆتیبەى ئێمە دەستى پێكرد.

دوووانە یەکی نە یار و خەیاڵی «لەدایکبوونی تریفە یابەحری لە کوێایی سالانی شەستدا»

پۆژیک لە پۆژان جەوهر زاهیر یابەحری برای تریفە زاهیر، بریاریدا
بیتەوێ عەقل و لەشی بەکاربەیتیت، ببیتە ملیۆنێر. واتە بیتەوێ نە
عەقڵی بە راستی بخاتە کار و نە دەست و بازوو بوەشییت، ژانیکی
نۆر خۆش بزێ، ببیتە خاوەنی هەموو شتێک، جوانترین ماشینی هەبیت،
کۆشکی گەورە دروستبکات، زیباترین ژن بەیتیت، گرانترین پۆشاک
دوینا ببۆشیت، لە خۆشترین نوسینگەدا دەوامبکات. دەبیت بلییم بەر لە
پاپەرینی سالی ١٩٩١ کەس نەیدەتوانی خەونی وەها ببینیت، ئادەمیەکی
لە ولات و مەملەکەتی ئێمەدا نەبوو جورئەتی هەبیت جورە بریاریکی
وەها بدات، بەلام لەگەڵ هەڵهاتنی خۆری هەمیشە درەوشاوی ئازادیدا،
ولاتی ئێمە پرپوو لەو جورە پیاوانە دەیانتوانی بیتەوێ عەقڵی خۆیان
بخەنە کار، بیتەوێ بە راستی ئیشبکەن و ماندووبین هەموو خەونەکانی
خۆیان بهێننە دی. جەوهر لەگەڵ تریفە زاهیردا دووانە نەبوون، بەلام
وەک دووانە بە دنیا ناسیندرا. کەس تا ئیستا چیرۆکی راستەقینە
لەدایکبوونی تریفە یابەحری نەکردۆتەو، پێشموایە ئەو حیکایەتە بە پادەیهک
ئالۆز و تەلیسمای و بیتەفسیرە، پوونکردنەوێ نەشیاو و ئەستەمە، ئەو
دراوانەش کە ئیستا لە بەردەستی ئێمەدان بواری دۆزینەو و درکاندنی
راستیمان پێناوە. هێند هەیه لە سالی ١٩٦٨ دا چەند هەفتەیهک دوا
کۆدیتای ١٧ ی گەلاویژ، لە گەڕەکیکی کۆن و داڕوخاودا، لە شەویکی پر
میشولە و لە ژێر پانکەیهکی ژەنگاویدا، لە سەر جیگایەکی نوقم لە ژان
و عارەقدا، فەوزیە خانی ژنی زاهیر ئاغای یا بەحری، جەوهر ئاغای یا

بەحرى ھىتايە دونياوہ . ھەموو دونيا دەيزانى فەوزیە خان کە ژنێكى بەرپر
و بە حورمەتى نەوہزادى ياسەمییەکان بوو، دواى پێنج ساڵ شووکردن
بێوہچە و بيمندال مابووہوہ، لەو پێنج ساڵەدا فەوزیە خان ھەرچییەكى
کردبوو، خودا بە مندالێک ئاسوودە و بە پشتێک خوشنوودى نەکردبوو.
تا لە دواى سێھەمین ساڵى شووکردنییەوہ، خوێ وەک درەختێكى
بێھەر و مەخلوقێكى بێخێر و بێوہچاگ دەبینى . وەک ھەموو ئەو ژنانەى
مندالانىان نابێت، غەم بە جۆرێک داگرەتبوو، بینى ھەموو کۆرپەيەک
و دەرکەوتنى ھەموو مندالێک دلى لە پشەوہ ڕادەچلەکاند . وای لێھات
مندالبوون بوو بە گەورەترین خەيال و خولای ئەو ژنە چاک و داوینپاکە .
کە فەوزیە ياسەمى زگى پرپوو، خەيالێكى گەورە دەبوو بە واقع و
خەونێكى بێکۆتا دەبوو بە راست . بەلام کێشەکە تەنیا غەمە گەورە
و بێسنوورەکانى خانمى ياسەمى نەبوو، بەلکو گرفتى گەورەى خێزانى
يابەحرى، ئەو ئیرەيى و ھەسوودییە گەورەيە بوو کە لە مندالییەوہ لە
نیوان زاھیرى يابەحرى و سەمیرە يابەحرى خوشکیدا بەرقەرار بوو.
خوشکەکە لە مندالییەوہ ئیرەییەكى زۆرى بە برا نازدارەکەى دەبرد .
سەمیرە لەو ژنانە نەبوو ئاسان تەسلىمى قەدەرى ژنانەى خوێ بێت و
بەو ناز و فەزلە پازیبێت کە نیرانى خێزانى يابەحرى لە دێر زەمانەوہ
ھەیانبوو . ئەوہ جەنگێكى سەرسەختى لە نیوان زاھیر و خوشکەکەیدا
ھەلگیرساند، کە درێژکراوہى کۆمەلێک جەنگى دێرینەى دیکە بوو لە
نیوان نێر و مێکانى تايەفەى يابەحریدا . کینەى قوول و گەورەى زاھیر
بۆ خوشکەکەى وایکرد سوێند بخوات ھەرگیز نەیدا بەشوو و نەھێلێت
پۆژێک لە پۆژان بە وەچەى خوێ شاد بێت و مندالى خوێ بگرێتە
باوہش . لە ساڵى ١٩٦٣ ھەوہ زاھیرى يابەحرى ھەموو خوازیینیکەرانى
سەمیرەى بە جۆرێكى شیتانە و بێرەحمانە ڕەتدەکردەوہ . سەمیرە لەو
ماوہیەدا لە ڕێگای نوشتەنوسەکانەوہ، بە نھێنى دۆعای دەنوسى و

سەحرییە کرد، تا خودا وە چاخی زاهیر یا بە حەری بۆ کۆڕبەکتەو و هەرگیز بە منداڵ و نەوێ خۆی شادەنەبێت. ژانی ئەو پێنج سەلە یابەحرییەکان جە هەنەم بوو. سەمیرە کە کچی شەپانی و دەر بوو، چەندین جار جەنگی ئاگرین و دۆزەخناسای دژ بەو خانە نازدار و بەحورمەتە بەرپاکرد کە بە بێدەنگی باری دیق و مەراقی ژانی لە ناو یابەحرییەکاندا پادەکێشا. کاتێک سەمیرە یابەحەری حیکایەتی زگپەرپوونی فەوزیە خانی یاسەمی بیست، وەختبوو شەیت بێت. شەوگارانێکی درێژ خەوی لێتەکەوت. ئیرەیی وایکرد شەو و پۆز بیر لەو بەکتەو چۆن ئەویش منداڵێکی ببێت، چی بەکت بوو ئەوێ درێژ بە وەچاخی خۆی بدات تا لە مۆلک و مائی یابەحرییەکاندا مافی نەخورێت. دەیان شەو لە خەیاڵ و خولیای دروستکردنی وەچەیکدا بوو کە زاهیری برا و جەلاد لەوێ حەرامکردبوو. کەس بەدروستی نازانێت لەو ماوەیەدا چی پوویدا، بەلام ئەو شەوێ کۆتایی هاوین کە فەوزیە خان کەوتە سەر ژان تا جەوهر ئاغای یا بەحری لە دایکبێت، هەمان شەو لە هەمان سەعاتدا سەمیرە یابەحەریش کەوتە سەر ژانێکی توند. بەدرێژی ئەو ماوەیە کە فەوزیە دووگیان بوو هیچ کەس هیچ ئامازەیهکی ناسای لە سەمیرە نەبینیوو. ئەو شەوێ سەمیرە کەوتە سەر ژان، هەموو پێیانوابوو ئەو شەو بەزمێکی دیکە و نمایشێکی دیکە بەدە لە بەزم و نواندە شەیتانی و شەپانیهەکانی ئەو. کە دکتۆریان هێنا بە سەری، پزیشکیکی میسری زیرەک و وردەکار بوو، لە مێژبوو لەو شارەدا دەژیا. پاش پشکنینیکی ورد گەشتە دەرەنجامێکی سەیر، سەمیرە هێشتا کچ بوو، پەردەیهکی پاکیز و ساغ و سەلامەت و جوانیشی هەبوو، بەلام زگیشی پڕیوو... دیارە خۆشەختیهەکانی ئینسان هەمیشە هاوڕێی بەدبەختی و لکە یەشی غەم و پەژارەن، زاهیری یابەحەری کە سەر لە ئیوارە خەریکبوو لە خۆشیدا دەفڕی، خۆی بە خۆشەختترین کەسی دنیا دەزانی، دوا

سאלەهای سەبر و ناوومیدی چاوەڕوانی ئەوێ بوو وەچەبەکی تازە
 بۆ یابەحرییەکان بێتە دنیاوە، هەوایی زگپربوونی خوشکە پاکیز و
 بەدنیاز و بەخێلەکی خستییه بەحرێکی گەورە بێقەرارییه. راستە
 زاھیر ناغا بیری نەدەھات پۆژیک لە پۆژان خوشکەکی خۆشویستی،
 بەلام نەشیدەویست بەو جۆرە کوتایی بە ژبانی بھێنیت. ئەو شەرم
 و شۆرییەکی وەھابوو گالتە لەگەڵدا نەدەکرا، عەیبەیک بوو
 لکەبەکی وەهای دەنا بە میژووی یابەحرییەکانەو تا دنیا دنیا
 لە بیرنەچیتەو، بۆیە ھەرجییەکی کردووە دەبایە خێرا ئەو دەرگایە
 داخات و ئەو شەرمە داپۆشت. زاھیر ناغا بە پارە و ئەو زەمانە پرە
 دراویکی خەیاڵی بەخشی بە دکتۆرە میسراییەکان تا بەنھێنی سەرپرەشتی
 مندالوونی خوشکەکی و ژنەکەشی بکات و نھێنیەکەش تا قیامەت
 ھەلگریت و لەگەڵ خۆیدا بیاتە گۆرەو. بەو جۆرە فەوزیە یاسەمی
 و سەمیرە یابەحری لە دوو ژووردا لە تەنیشت یەکەو، لە گەرمای
 ھاوینی ساڵی ١٩٦٨ دا، لە ژێر دوو پانکە ی گەورەدا، لە یەک ساتدا دوو
 مندالیان بوو، یەکیکیان جەوھەر زاھیر بوو، ئەوی تریان تریفە زاھیر.
 دوو مەخلوق وەک دووانە بە دنیا ناسیتران، وەک کچ و کۆرپک لە
 مندالانی فەوزیە یاسەمیدا سازاین، ھەردووکیان بە ناوی فەوزیە و زاھیر
 یابەحرییەو شوناسیان بۆ دەرھات، بەلام دوو بوونەوہربوون لە ھەموو
 شتیکیاندا جیاوازان. یەکیکیان بەرھەمی حەقیقەت بوو ئەوی دیان بەرھەمی
 خەیاڵ، جەوھەر کە لە دایکبوو سەری بۆ سەرەو بوو، تریفە کە ھاتە
 دنیاوە سەری بۆ خوارەو بوو. جەوھەر لەگەڵ لەدایکبوونیدا دەستیکرد
 بە گریان، بەلام تریفە پێکەنی. جەوھەر سپی بوو، تریفە ئەسەمەر و
 توکن. جەوھەر چاوی کال بوو، ئەو چاوانی قەترانی. لەوشەوہو تا
 پۆژی مردنی، سەمیرە یابەحری لە ژووریکە نھۆمی دووی مائی زاھیر
 یابەحریدا دیلبوو. سێ ساڵی یەکەم زاھیر دەرگاکی لەسەر داخست نەبا

هەلبێت، بەلام لە سالی چوارەمدا فەوزیە دڵچاک و میهرەبان، دواى چەند پۆژێک گریان مێردە سەر سەخت و بەدنیادهکەى پازیکرد، دەرگای ژووری خوشکەکەى بکاتەو و ئازادیبکات. سێ سال بوو فەوزیە یاسەمى سەمیرەى نەبینیبوو، سێ سال بوو پێى نەخستبوو نەوێمى سەرەو. دواى ئەو ماوە دووڕۆژێک کاتێک زامیری یابەحرى دەرگاکەى کردەو و فەوزیەى بردە بەردەم سەمیرەى خوشکى. فەوزیە لە برى سەمیرەى جارێ، بوونەوێکی پیر و تیکشکاری بینى کە هیچى لەو ژنە دەر دەمەرashedی پابوردو نەدەچوو، بەلکو ئافەرەتێکی زەلیل بوو لە سێبەرى شەکان و لە بۆنى ئادەمییەکان دەترسا. لەو سێ سالەدا سەمیرە یابەحرى زۆر شتی بێرچووبوو، ترسێکی ناوەکى و بێپەى لە ناخیدا سەوزبوو نەیدەهێشت لەو ژوورە بێتەدەری. لە ماوەى ئەو چوارە سالەى دوایدا، بەر لەوێ سەمیرە یابەحرى لە ئیوارەى کى فێنک و خەیاڵێ بەهاردای بە بێدەنگى بمریت، فەوزیە یاسەمى، لە هەمان ژووردا وەک خوشکێکی دلسۆز و لە خۆبوردو خزمەتیکرد. سەمیرە هەموو ئەو تەمەنە، نیمچە شیت و نیمچە ئیفلێج لە دونیایەکی پەر لە شتو و نیگار و پەنگى خەیاڵیدا دەژیا. لەو کاتەوێ تریفەى بوو، لەگەڵ کۆمەڵێک پۆلەبەرى سەیردا دەژیا کە تەنیا خۆى دەبینین.

فەوزیە خانى یاسەمى خۆى ئەو تەفسیرەى سەبارەت بە لەدایکبوونی تریفە لە زارى سەمیرە یابەحریەو بۆ گواستینەو. تەفسیرێک پێدەچیت خانمى یاسەمى زۆر برۆای پێبوو. لەو ماوەدا سەمیرە یابەحرى لە ساتەکانى هۆش و لە چرکەکانى گەرمبوونی سۆزى هاودەردى و خوشکایەتیدا، بەردەوام فەوزیەى دڵنیاکردبوو کە ئەو لەگەڵ هیچ پیاویکدا نەخەوتوو تا منداڵى راستەقینەى ببێت، بەلکو ئیرەیی وایکردووە پردیک لەگەڵ بوونەوێرە خەیاڵییەکاندا دروستبکات، شەوانە

له گه‌ل چه‌ندین پیاوی خه‌یاڵکردا به‌وێت تا گهر به‌ خه‌یاڵیش بووه
 مندالێکی ببێت. سه‌میره به‌ جوړێکی هێنده چر و به‌ ئاره‌زوویییه‌کی هێند
 گهرم خولایای مندال‌بوون ده‌کات، له‌ نا‌کاو «بێئوه‌ی هه‌چ که‌س بزانی‌ت
 چۆن» ئه‌و خولیا و خواسته‌ ده‌بێت به‌ حه‌قیقه‌ت. وه‌ک فه‌وزیه‌ ده‌لێت
 تریفه‌ یا به‌حری له‌ فووی بوونه‌وه‌ره‌ خه‌یاڵیه‌کان دروستبووبوو. به‌ره‌می
 ئاره‌زوویییه‌کی خه‌یاڵی بوو که‌ به‌ پێگایه‌ک له‌ پێگا‌کان توانیبووی ببێته
 راست. دیاره‌ وه‌ک هه‌میشه‌ که‌سانێک هه‌ن باوه‌ر به‌م چیرۆکه‌ نا‌که‌ن.
 گهرچی چه‌ندین سه‌ده‌یه‌ ته‌واوی به‌ شه‌ریه‌ت باوه‌ری به‌ له‌ دایک‌بوونی مه‌سیح
 له‌ فووییه‌کی خه‌یاڵیه‌وه‌ کردوه‌. به‌لام من ده‌لێم، بۆ میله‌تیکی وه‌ک ئێمه‌
 که‌ سه‌دان ساڵه‌ ته‌نیا له‌ خه‌ون و خه‌یاڵدا ده‌ژین، هیوا‌کانه‌ن ته‌نیا
 به‌ خه‌یاڵ دینه‌دی، تێگه‌یشتن له‌ جوړه‌ حیکایه‌تیکی وا ئاسان و ساده‌یه‌.
 من خۆم کێشه‌یه‌کی راسته‌قینه‌م له‌ قه‌بوڵکردنی حیکایه‌تی له‌ دایک‌بوونی
 تریفه‌ یا به‌حریدا نییه‌، زۆرجار گهر مرۆف توند و له‌ دل‌وه‌ ئومێد
 بکات، چه‌ند ئاوا ته‌کانی ئه‌فسانه‌یی و هیوا‌کانی خورافی ده‌رکه‌ون، شتی
 ئاناسایی و هه‌یزی ئه‌فسونساز دینه‌ مه‌یدان ئه‌و ئومێدانه‌ی بۆ ده‌هه‌ینه‌
 دی. پێکه‌وتوووه‌ له‌ گهرمای هاویندا سه‌رم بۆ ئاسمان به‌رزکردۆته‌وه‌ و
 داوی بارانی‌کم کردوه‌، بیه‌نیومه‌ له‌ نا‌کاوه‌ و تێکچوووه‌ و که‌ش گۆراوه‌
 و هه‌وری سه‌نگین به‌ خۆیان و دلۆپه‌ بارانی قورسه‌وه‌ ده‌رکه‌وتوون و
 له‌ چه‌ند ساتی‌کدا دونه‌یا بۆته‌ تۆفان و په‌هه‌یله‌... پێکه‌وتوووه‌ له‌ دل‌وه‌
 هه‌زیه‌که‌م مرۆفیک بیه‌ینم، داوی ته‌مه‌نایه‌کی قوول، له‌ نا‌کاوه‌ له‌ گۆشه‌ی
 شه‌قامێ‌کدا، له‌ سه‌رسوچی کوچه‌یه‌کدا ده‌رکه‌وتوووه‌ و باوه‌شم پێدا‌کردوه‌
 و ئاوا ته‌که‌م هاتۆته‌دی. من ده‌لێم کێشه‌ی مرۆفه‌کان هه‌ندی‌جار ئه‌وه‌یه‌
 ئاواتی قوول... زۆر قوولیان نه‌ماوه‌، ئاواتیک هێند له‌ قوولایی ناخه‌وه‌
 بیه‌ته‌ده‌رن، دونه‌یا ناچار بکات گوێی لی‌بگرێت. هه‌رکات مرۆف ئومێد و
 هیوا‌کانی له‌ ناخی ناخه‌وه‌ هاتنه‌ده‌رن، هه‌یزێکی ئه‌وتۆ ئه‌فسوناوی

وەردەگرن، دەتوانن سنووری یاسا فیزیکیەکان و لەمبەرە گەورەکان
 بپەڕن. ئومێد تاکە شتێکە دەتوانیت مەتریاڵە پەقەکان بشکێنیت، یاسا
 زەمینیەکان و بەریەستە واقعیەکان بگۆڕیت و بیانھارێت. بەلام کە
 ئومێدی وەها گەورە و قوولمان نەما، دنیا لە شوێنی خۆی دادەنیشیت
 و بێغەم خۆی دووبارەدەکاتەوە. من پێموایە تریفە یابەحرێ دەستکردی
 ئەو ئومێدە ناگرین و ئارەزووە بورکانییە ناو پۆحی سەمیرە یابەحرییە،
 کە دواجار وەک نەخشی پاستەقینە مۆفیک لە پەحمی ئەو ژنە پەر
 ئومێدەدا چنراوە و ھاتۆتەدی، ئەو ھێندە ئەتەمینیکی وردی خەیاڵە
 کە لە چینیکی وردەکارەو ھاتۆتەدەر، کچیکی پاستەقینە نییە تا
 وەک کچانی دی بگیری و دەستەمۆبکری. دەبێت بزانی دواجار
 مندالانی ئافرەت ئاوێنە خەونەکانیتی، زۆر خانم کە مندالیان نابیت،
 وادەزانم ھۆکە ئەوھە لە ناخی ناخدا، لە تاریکیە ھەرە نەبێراو و
 دەجورئاساکە دەروندا لە شتیکی ئەم دنیاوە یاخیدەبن، لە قەدەرێکی
 نوسراو، لە وزیفەیکە ئەزەلی کە دەبێتە ھاومانای مردن و کۆیلەیت،
 چیدی خەون نابینن و پۆحیان بە ئومێدیک بارناکەن. بە کورتی پەحمی
 ئافرەت تەنیا بەشیکی ئۆرگانی لەش نییە، بەلکو ھەرئیمکی ئۆرگانی
 پۆحیشە. پیاوان ئەو ھەرئیمە گرنگە پۆحیان دۆزاندووە، لەبەرئەو زۆرجار
 داھێنانی خۆیان، ئیشە پۆحییەکانی خۆیان بە دەست دەنوسن، لێرەو
 جیاوازی داھێنانی پیاو بەراورد بە خەلاقییەتی قوول و ژیاوسازی
 ئافرەت، وەک جیاوازی نێوان بەرھەمێکە کە سروشت خۆی بێبەخشیت،
 لەگەڵ بەرھەمێکدا بە جووتکردن و کێڵان و ئارەقپێژی بێتەبەر. بۆیە لە
 سەرەتاوە پێتان دەلێم من چیرۆکی خەلیقەت تەواو بە پێچەوانەو تێدەگەم،
 ئەو ژن نییە کە مەحکومە بە ژان و ئازارەو بزێ و بێتەبەر، بەلکو
 ئەو پیاو مەحکومە بە پەنج و ئارەقپێژی و ھەولێ بێسەرەوت شتیک
 بخاتە سەر دنیا. پەحمی ژن بەشیکی گرنگی پۆحیتی، بەلام ئێمە

پیاوان کامه یه به شه گرنگه که ی پۆحمان؟... ها، کامه یه؟. بۆیه پیموایه ئافرهت مه خلوقێکی تهواوتره له پیاو، تاکه مه خلوقی ناو سیفری وجوده که لهشی ئاوینه ی پۆحیتی و پۆحی ئاوینه ی لهشییتی، ئیدی تیده گه م چۆن منداڵدانی سه میره یابه حری، لۆژیکی پۆژانه و تیگه یشتنی ساده ی ئیمه ی تپه پاندوه و موعجیزه یه کی دروستکردوه که بهرله وه ی موعجیزه ی جهسته بیته، موعجیزه ی پۆح و ئومیده کانیته. غه زه لنوس سالانیک دواتر به گالته وه تریفه ی ناوده نا «کچی نوتفه خه یالیه کان»، له راستیشدا ئه و کچی نوتفه نه بینراو و سیراویه کانی خه یال بوو.

تریفه تا گه ورهش بوو هه ر وایده زانی له گه ل جه وه ر زاهیردا به زگنیک له دایکبوون. له منداڵیه وه هه ردووکیان له جه نگیکی کوشنده و بیپرا نه وه دا ده ژیان، دوو پۆحله به ری نه گونجاو که به ره مه ی پیکدادانی دوو دنیای جیاواز بوون... ئه و پچه قوول و بۆما وه یه ی نیوان سه میره یابه حری و زاهیری برای، به که نالێکی نه ئینیدا گواسترایه وه بۆ هه ریه ک له تریفه یابه حری و جه وه ر یابه حریش، که له راستیدا خوشک و برای یه ک نه بوون، به لکو دوو جه مسه ری پچه وانه و دوو پۆلی له یه ک هه لها تووی دوو دنیای به یه ک نه یاربوون. تریفه یابه حری له منداڵیه وه بوونه وه ریکی خه یالوی بوو، هیشتا مندا ل بوو که سه ری به سه ر به رمیلی حه مامه که دا شۆپده کرده وه و سه یری ئه و بوونه وه ره ئاویه خه یالیا نه ی ده کرد که ته نیا ئه و ده یبینین. جگه له وهش به رده وام نه خش و زه خره فه ی ئالۆزی له سه ر دیواره کان دروستده کرد که فه وزیه وای هه سته کرد نیکاره کانی ده فین و پاده کن و ده جولینه وه. پۆژیک خانمی یاسه می وه ختبرو بتوقیت که په تیکی بینی سه ریکی له هه وادا وه ستاوه و سه ره که ی دیکه ی به ده سته تریفه وه یه، کچی بوو ده ی توانی په ته تی نه له گه ل هه ندیک که سدا بکات که ئه و نه یده توانی بیانی نه یته. دوا جار یه کیک له و پۆحله به ره خه یالیا نه

دەستگیرت و بە قادرمەکانی نەهۆمی دووهمدا بەرەو ژوورەکی سەمیرە
 یابەحرێ سەریخست. سەمیرە بە قژژکی بژ و ئالۆزکاوەوە، بە نیگایەکی
 ساردەووە لێپروانی و دەموودەست تیگەیشت ئەم مندالە کچە راستەقینە
 - خەیاڵییەکی خۆیەتی. دەبێت بڵێین سەمیرە یابەحرێ لەگەڵ ھەموو
 تیکچوون و دابڕان و شیتییەکدا، ھۆشی ئەوێ ھەبوو دایکایەتی خۆی
 ئاشکرانەکات و مندالەکی تووشی جوۆرە موسیبەتیک نەکات، کە دەیزانی
 جگە لەوێ ژیانی بە تەلیسمیکی بێتەفسیرەووە گزێدەدات سوودیکی دی
 نییە. جەوھەر زامیر بە پێچەوانەی خوشکەکیەووە، بوونەوهریکی فێلباز
 و نەخشەکیش بوو، باوکی زۆر بە سەلیقە وردەکی و توانای لەسەر
 پلاندانان سەرسامبوو، لە مندالییەووە ئارەزوویەکی بێوێنەیی کوێردنەوێ
 شت و وەدەستخستنی یاری گرانبەھای ھەبوو. وەک تاقە وەجەیی نێرینەیی
 یابەحرییەکان، ئەو نازەیی ھەبوو ھەموو ژیانی لە بەردەمدا بکریتەووە
 و ھەموو خەونێکی بێتەدی، ئەویش بە سروشتی سمۆرەییەکی برسی
 دەیویست لە قەلەمپەرەووە بچوکهکی خۆیدا دەست بەسەر تەواوی دونیادا
 بگرت. مندالێکی سورفلی قەلەویچکە بوو بە چەناگەییەکی چالەووە، بە
 پوویەکی توپە و چاویکی بزۆک و نیگایەکی شیتانەووە. زامیر گەلەک
 سیفەتی باپیرە سورفلەکانی خۆی لە کورپەکیدە دەبینییەووە، ئەو باپیرە
 بزۆ زەردە چاوبرسیانەیی سەردەمانێک وەک لەشکرێک لە میژولەیی سپی،
 دەیاندا بەسەر ئەو قافلە گێژانەدا کە لە بەغداوە کالایان بۆ ھەرێمە
 سێحراوییەکانی باکوور دەگواستەووە، ئەو قافلانەیی گەرما گێژیکردبوون و
 خۆری باشوور سووتاندبوونی، ھێندەیی لە ئاران دەترازان و پێیان لە
 زەنویران دەنا، چەتەکانی یابەحرێ پووتیان دەکردنەووە و دەستبەتال و
 بارخالی دەیانناردنەووە بۆ بنەو ھەواری خۆیان. جەوھەر یابەحرێ شتیک
 لەو پۆحە دونیابەرست و سامانخواری چەتەکان لە خۆتیدا بوو، بەلام
 دەبێت بڵێم کە بێرک لە ھۆشی پلاندانان و فریوبازیشی بۆ زیادکردبوو

کە پاستەوخۆ لە پۆحی پۆزگاری ئەمپۆمانەو وەرگیرتبوو. بە کورتی جەوهر یابەحری پۆحەبەرێک بوو خالی لە خەیاڵ، بەجۆرێک لە دنیا و خواستە تێپەرەکانیدا نوقمبوو، بە ئامیزێک دەچوو جگە لە غەریزە دەر و کێویەکان پەیوەندییەکی بە دیوەکانی تری مۆفەو و نەماییت. لە مندالییەو جەنگێکی درێژ و بێرەحم و پرکینە لەگەڵ خوشکەکیدامەززاندا. هەر زوو بە غەریزە بندۆز و وردبینەکی خۆی گەشتە دوو پاستی ترسناک کە تا ماویەکی درێژ هەمووان نیگا و بۆچوونەکانیان وەک دەمدەرێژی مندالێک و وێنە زارۆیک تەماشادەکرد، کە زیاد لە پێویست نازی دراوەت و پتر لەو تخبەیی ئەدەب بواری پێدەدا، زمان درێژدەکات. جەوهر یابەحری لە مندالییەکی زووەو رایگە یاند کە تریفە یابەحری نە خوشکی ئەو و نە کەسیکی پاستەقینەشە، بەلکو هیچ نییە، بلقیکی سببی، کەفێکی تێپەر، هەوایەکی بەتالە و پۆزێک لە پۆزان و ندەبێت و لە هەوادا ئاوا دەبێت و لە وێنەیکدا دەتوێتەو.

زۆرجار ژبانی مندالان هیچ نییە جگە لە نیگارێکی ئاوێنەیی و هەلگەپاوەی ژبانی باوکانیان، هەمان نمایشە لەسەر سەحنەیی شانۆیەکی تر ئەنجام دەدرێت، هەمان تێکستە کە کۆمەلێک ئەکتەری دی دەخوێننەو. زاهیر یا بەحریش هەرچۆنێک تەماشایدەکرد، لە پەرەفتاری کورەکیدامێژووی پابوردووی خۆی دەبینیبەو، سەیریدەکرد ئەو کینە ئەزەلییەیی نێوان نێر و میکانی ئەو تایەفە غەمگینە دووبارە لە پەیوەندی نێوان جەوهر و تریفەدا سەرھەڵدەداتەو. سالانێک زاهیر یابەحری هەولیدا خۆی لە تریفە نزیکباتەو، درێغییەکی لە پەرورەکردن و بەخێوکردنیدا نەکرد، هەرشتێک پێویستە بکڕێت کردی، هەر واجیبێکی باوکانە هەبوو ئەنجامیدا، بەلام کچەکە بێباک و کەمتەرخەم لە دنیای خۆیدا دەژیا. لە قوولایی دایدا ترسیکی گەورە هەبوو کە جەوهری کوپی، هەمان چیرۆکی ئەو دووبارە بکاتەو، زاهیر کە تادەهات لە

ژێر گوشاری تەمەندا دلی نەرمتر و پۆخی پڕ سۆزتر دەبوو، پۆژیک بە دزی هەموو وەرەسەکانەوه، لای پارێزەرێک و بە شاهیدی چەندان ھاوڕێی خۆی، سییەکی سامان و مولکی خۆی بۆ تریفە نوسی، نەبا لە دواى مردنی ئەو جەوهری کوپی هەموو شتێک زەوتبکات و بیتاگا و بێدەرەبەست ئەو کچە فرۆشدا تە سەرچادەکان. کاتیک «دواى مردنی زاهیر» وەسیتەکە ئاشکرا بوو، زنجیرەیهک پووداوی شیتانەى لێکەوتەوه، کە دواجار کۆمەلێک دەرەنجامی سەیر و تراژیدی بۆ هەموو پالەوانەکانی ئەم چیرۆکە هێنا، کە ئەو دەم کەسیان چاوەڕوانیان نەدەکرد.

«حوسنی ماردینی» خاویلیه کی کۆن پیشانی «عەتار» دەدات «سەرەتای زستانی سالی ١٩٩٢»

دواى تەلەفونەکەى سەیفەدین مارۆ، «سەرکەوت نەزمی» بۆ بەیانی پۆژی داهااتوو کەوتە گەڕان بەدواى مامۆستای خەیاڵدا. ئەو یەكەمجار بوو لە ژیا نیدا بەدواى شتێکدا بگەرێت نەزانیت چیه. لەو چەند سالەدا شتی سەیر و سەمەرەیان لێداوا کردبوو. توانیبوو هەندیک شت پەیدا بکات کە لە خەیاڵی کەسدا نییه، فەرۆی پلنگ، زویانی شیر، گۆلی نەغمەخان، بۆلبۆلی زمانزان، پەپۆلەى بۆنخۆش و سەدان شتی سەیر و سەمەرەى تر. لە بازاردا بە «عەتار» ناوبانگی دەرکردبوو، ئێشەکەى جۆرێک بوو لە عەتاری نوێ. وەک چۆن سەرەدەمانى زوو مەرۆف بۆ وەدەستخستنی شتە نااسایی و دوور دەستەکان پەنایان بۆ عەتاران دەبرد، ئیستاش بۆ بەدەستخستنی شتە دەگمەنەکان خەڵکانێکی وەک سەرکەوت نەزمی و کەسانی دیکەى لەو شیۆهەیان پادەسپارد. خۆی نازناوی عەتاری وەک شەرەفیکی گەورە تەماشادەکرد، توانی

بویى لە نۆز لاوه پەيوەندى سەیر دروستبکات، مۆرى بالۆیزخانەکانى
 دونیا و پاسپۆرتى لۆكى نۆزبەى ولاتانى دونیای لەلابوو، ھەر شتێكى
 کردبێت زانیویتتى چییە و بۆچى دەگەرێت، بەلام ئەو پۆزە بۆ یەكەمجار
 بێدەنگ دەسوپایەو و نەیدەزانى بۆ كوێ بچێت و لە كێ بپرسێت.
 پۆزێكى ئێجگار خۆشبوو، جەنجالی بازار و ھاتوھاواری دەستگیرەكان
 نەیانەتوانى فێنكى ھەوا و خۆرى نەرمدووی بەیانى بشیونن كە لە
 برى ساردى زستان ھەواى بەھاریكى درەنگوختیان بلۆدەكردووە. بەلام
 عەتارى ھاوێژمان لەزەتێكى نۆزى لەو بەیانییە خۆشەنەدەبینى، بەجۆرێك
 غەمگین بوو ھەركەس دەبینى دەیزانى بێر لە شتێك دەكاتووە كە
 دەستخستنى قورس و ئامادەكردنى زەحمەتە. ھەراقى وەك ھەراقى پادشای
 حىكایەتە كۆنەكان بەپوخسارییەو دیاربوو. نۆزبەى ئەوانەى دەیانناسى
 فێربوویون دەموچاوى بخویننەو. كۆرێكى سەر زل بوو كەمێك پێشى
 سەرى پووتابووو، جووتێك چاوى پەشى ھەبوو، لووتێكى گرێدار،
 پێستێكى بۆرباوى خالۆى، پێش و سمیلێ دەتاشى و بەردەوامیش بۆ
 عەرەقى لێدەھات. ھەركات شتێك بيجۆشاندایە، دوو دڵۆپ عەرەقى
 گەورە، وەك دوو دڵۆپ شەونم بە ھەر دوو گوێیدا شۆپدەبوونەو. كە
 ناپەحەت دەبوو گوێكانى دەنیشتنە سەر عەرەق، ھاوێژى نزیكەكانى
 پێیانەدەگوت «گوێژ ئاونگ». ئەو پۆزە تا نزیكى نیوھەژ بێھودە بە
 بازاردا دەسوپایەو بێئەوێ بزانیت چى دەكات. ھەركات ئاوا ناھارام
 و بێلەنگەریایە گرێكانى لووتى ئەستوورتر دەبوون، دەموچاوى تارىكتر
 و چاوانى دەرپەرپوتر. گەرچى تا ئەوكات كەس شتێكى ترسناكى لێ
 نەبینیبوو، بەلام لە ساتى پەشوكاندا بە پیاوكوژێك دەچوو ئەمىستا
 لە لاشەى نیچیرێكى خۆى دووركەوتبێتەو. وەك نۆزبەى خەلكى ئەم
 شارە شتێك لە بێرەحمى تێداوو كە ھەندێجار بە بێدەنگى و ھەندێجار
 بە شەرم و جارجارێكیش بە توپەبوون دەشاردەو. ئومێدێكى گەورەى

هەبوو ببێتە پاره‌دارێکی گەورە، توانیبوو سامان و دارایی خۆی لە هەرسە یەک لە دواى یەکەکانی بازار پەڕێژێت. بەلام ترسی بەردەوام لە دۆران، دوودۆلی لە تیاچوون و نوقمبوون لە بەردەم ئەو هیژە نادیار و سەیرانەدا کە پۆژانە لە شوێنی جیاواز جیاوازه‌وه وەک بورکان دەتەقینه‌وه ژانیان تالکەردبوو، ئەو دەولەمەندانەى لە ئەسپی سیاسەت دادەبەزین و خۆیان دەکرد بە قەیسەری و گوزەرە تاریکەکانی بازاردا، دەرونیان هەڵتەکاندبوو. بێئۆقرەیی پیاویک دەژیا کە دەیه‌وێت ئەوێ هەیه‌تى بپارێژێت و زیاتریبکات، ئەو کارێکی کردبوو فێلی نوێ و شێوێ تازەى خۆزێاندن فێریی. پۆژ دواى پۆژ پتر لە شتی سەیر و بازرگانی ناوازه‌وه دەئال. ئەوپۆژە لە دەمەو نێوه‌پۆدا ترسی ئەوێ لێنیششت کە چیدی ئەو عەتارە بلیمەتە نەبێت کە هەموو شتی سەیر و سەمەرەى دونیای لا دەستدەکەوێت. لای نیوه‌پۆ کاتییک حیساباتی تەواوی خۆی کرد، لە دوو کەس زیاتری لە بەردەمدا نەبوو پڕویان تێبکات، یەکیکیان حوسنی ماردینی بوو، خاوەنى یەکیک لە کۆگا گەورەکانی شار، ئەوێ تریان گەلاوێژ باهیریو ژنى بەپۆه‌به‌رى کارگەیه‌کی مافوورچنین، کە کچیکى خەیاڵچنى هەبوو سەرپەرشتى نەخش و نیگاری فەرشەکانى بۆ دەکرد. یەکەمین جیگا پڕوی تێکرد، لای حوسنی ماردینی بوو، کە دۆستیکى نزیک و پەقیبیکى نەینى و ژێره‌وانگێشى بوو. هەندیک بە حوسنی خەیاڵ ناویانده‌یتنا، چونکە پیاویکی گەلەک پەر حیکایەت و زێدە خەیاڵبازیو. حوسنی خەیاڵ دوکانیکى خاوی فروشتنى هەبوو، لە خاوی بە‌ولاهە هیچى تری تیانەبوو، هەندیک لە خاوییه‌کانیش بۆ فروشتن نەبوون، بۆ دەست لێدان نەبوون، بە‌لکو تەنیا بۆ ئەوه‌بوون سەیریانبکەیت و گوێ لە حیکایەتە دوورودرێژه‌کانیان بگریت کە حوسنی بە لەزه‌تیکى بێئەندازه‌وه دەگێژانە‌وه. کاتییک عەتار لە بەر دوکانە‌که‌یدا دەرکەوت و حوسنی گوێ عارەقاوییه‌کانى بینی تیگە‌یشت بۆ شتیکى

تایبەتی دەگەرێت، راستەوخۆ بە دەنگی بەرز گووتی «عەتار وەرە ژوورێ»، خاویلیەکم لایە ئەمیری کویت خۆی پێ و شکرکردۆتەو، حەریری ئەسلە، شتی وا لە دنیا دا نییە، لە کوپی قانید فەیلەقی سیم کپیو تەو، باوکی پایکردووە... نەتبیس تو؟ چۆن؟ ئەو بیشرە فەهفته یە کە لای جەماعەتی خۆمانە. وەرە، هێ ئەو یە بیبینیت... وەرە ژوورێ، چیتە، ئەها، بۆ قسە ناکەیت... دیسانە وە باران لە گویت باریو؟». ئەو جۆرە شتە عەتاریان دەخوێشان، حوسنی خەیاڵی دەیزانی چۆن دەیگرێت، دەیزانی عەتار خاویلیەکی وەها بە پارە ی زۆر دەکڕێت. پێشتر دووجار خاویلی گرانبەهای بە عەتار فرۆشتبوو، یەکیکیان خاویلی حەمامی کچە عەرەبی ک بوو، زەمانیک لە وەوبەر لە تەلە فزیۆنی بە غداد بەرنامە یەکی گەنجانی پێشکەش دەکرد، ئەو ی تریان خاویلی ئەکتەرێکی ئێرانی بوو، لە دەورانی شاهەنشادا ناو ناویانگێکی باشی پچریبوو، دای مردنی ئیمام و هاتنە سەر کاری خامنە ئی فۆرسەتی هێنا بوو لە ئێران دەرچیت، بەلام لە سەر مەرز جانتاکە ی لێبە جێما بوو، هەندیک دەرپێی ژێرەو و دوو خاویلی تێدا بوو، حوسنی خەیاڵ هەموویانی بە پارە یەکی ناچیز کپیو، دواتر پارچە پارچە فرۆشتبوونی و سەر وەت و سامانیکی باشی پێ پەیدا کردبوو. بەلام ئەمڕۆ عەتار مەراقێکی تری هەبوو، بە دەنگە گرە کە یەو کە زۆر لایەقی قیافە و هەیکەلی بوو گووتی «حوسنی عەزیزم، عەفوومکە، ئەمڕۆ بۆ سەیری خاویلی نەهاتووم... هاتووم پێویستیم بە یارمەتی تۆیە، یەکیکم بۆ بدۆزیتەو وەک خۆت خەیاڵی هەبیئت و بتوانیئت ماو یەک مامۆستای بکات، کچی برادەرێکم هە یە تەمەلە، دەبیئت یەکیک وانە یەکی پێبلێت بتوانیئت لە دەرس و دەور تێیگات». حوسنی خەیاڵ بە سمێلە سپییە ئەستورەکانییەو پێکەنی و گووتی «تا هەفته یەک لەو وەبەر پیاویکی عاقل بوویت، چی قەوماو؟. من خاویلی فرۆشم، چ کارم بە وانە گووتنەو وەهە یە؟». سەرکەوت لە بەر ئاویئە یەکی گەورەدا

گوێکانی وشککەردووە و گووتی «هیچ، دەلێم ئامۆزگاریم بکە، پێنماییم بکە. کەسێکم بۆ بدۆزەرەو کۆمەکمبکات، کاتم زۆر نییه و ناشزانم بچم بۆ کوێ؟». یەكەمجار بوو عەتار وەها غەمگین و دەستەپاچەبیّت، حوسنی کەمێک ئاوی دایە و گووتی «دانیشه بزانی چیت دەوێت؟». هەناسەیهکی غەمی هەلکێشا و بەپوخساری یەکیکەوێ شەرم لە داواکەیی بکات، گووتی «مامۆستایەکی خەیاڵم دەوێت، دەبیّت ئەرپۆ تا ئیوارە مامۆستایەکی خەیاڵ بدۆزمەو». حوسنی بە کەمێک تێرمانەو گووتی «بەلام چ جۆرە خەیاڵێک؟ خەیاڵ شیۆهێ زۆرە، هەر شتە و خەیاڵی خۆی هەیە». عەتار بە پەڕیشانییهو دەستیکی پانکەردووە و گووتی «نازانم. چۆن بزانی چ جۆرە خەیاڵێکیان دەوێت؟ نازانم... خودایە لە کوێ بزانی، خەیاڵێک وابکات کچیکی تەمەل لە مەکتەب دەریچێت، لە دەرسەکانی تێبگات. مامۆستاکی دەلێن لەبەرئەوێ خەیاڵی نییه لە هیچ تێناگات، بۆ هەموو دەرسەکان مامۆستایان بۆ گرتووە، بەلام هیچ ناچێتە مێشکی، ئێستا دەلێن دەبیّت خەیاڵی خۆی چاکبکات».

عەتار نەیدەزانی چی بلێت، هەرگیز بیرى لەو جۆرە شتەنە نەکردبوو، تێنەدەگەیشت کێ سەیفەدین مارۆی خستۆتە سەر ئەم کەلکەلەیه، دواى ئەو خەیاڵ خۆی چیه تا مامۆستای هەبیّت؟ ئاە گەر ئیشیک بایە وەك ئیشەکانی تر، گەر شتیک بایە لە بابەت چاککردنی تەلەفزیۆن، شەحنکردنەوێ ماتۆپی سەلاجە، دانانی تەنکی سەریان، چەند ئاسان بوو. ئێستا دوا هیواى ئەم خاوی فروشه زۆربلێتیه کە لەپێگای خاوییهکانییهو هیکایەتی دونیامان بۆ دەگێرێتەو. حوسنی وەك هەموو کاسبە سەبۆر و دلفراوانەکانی بازارى سەری بادا و گووتی «بەهەر حال ئەم سەگانه هەر پۆژەو شتیک دەدۆزنەو بۆ ئەوێ پارە بکێشنەو، هەر پۆژەى هیکایەتیک دادەهێنن». پاش ئیستیک گووتی «بەلام راستە... ئەو راستە. خەیاڵ دەتوانێت ئینسان لە بنەو بگۆرێت.

خەیاڵ دەتوانیشت مەرۆف بکاتە شتیکی تر، جۆرە خولیا و خەونیکی تری تیاچینیشت. «عەتار بە پەڕیشانییەوه گووتی «وامدەزانی، هیچ کەسیک ناتوانیشت بەخەیاڵ بژی، من تا ئەمڕۆ وا تێگەشتبووم مەرۆف ناتوانیشت بە خەیاڵ نان پەیدا بکات. بەلام پێدەچێت هەلەبەم... وانییە، لەوانەیە من هەلەبەم؟». ماردینی گووتی «خەیاڵ هەیە، مەرۆف دەکوژیشت، وای لێدەکات پەڕەندییەکی بە ژیاڵەوه نەمینیشتەوه، ئەمجۆرە خەیاڵە لە شتیکییەوه نزیکترە وەک لە عەقل. بەلام خەیاڵیش هەیە مەرۆف زیندوودەکاتەوه، لە مردن پزگاریدەکات و ژیاڵ دەکاتەوه بە بەر هۆش و هەستی مەرۆفدا».

عەتار سەری بادا و جاریکی تر ناوچاوانی سەری و بەسەرسامی دەنگی هەلبەری «من وا تێگەشتبووم خەیاڵ سەرمان لێتێکدەدات، ناھێڵیشت زۆر باش لە دنیا تێگەین». حوسنی کەمیک وەستا و گووتی «نا، زۆر جار گەر خەیاڵ نەبێت مەرۆف لە هیچ شتیکی تێناگات». دواتر کەمیک دەنگی نزمکردەوه و بە ئەسپایی گووتی «گەرەترین ترسی من ئەوەیە خەیاڵ لەشارەدا خەریکە دەمرێت، پۆز بە پۆز زیاتر هەستدەکەم خەیاڵ دەمرێت، عەتاری هاوڕێم من لە مێژە هەستم پێکردووه، لە مێژە، بەراست تۆ هەستی پێناکەیت؟». عەتار بە زەرەخەنەیکەوه وەلامیدایەوه «حوسنی هەست بەچی بکەم، راست دەوێت، لە ئەسڵا من نازانم خەیاڵ چییە. خۆت دەزانی کە پیاو لە بازاردا ئیشیکرد لە خەیاڵات دوور دەکەوێتەوه. بیرم نییە پۆزێک لە پۆزان ساتیکم بۆ خەیاڵات و شتی وا تەرخانکردبێت. خۆت دەزانی ژیاڵ قورسە، شت گرانبە، پارە لە بەرز و نزمیدایە، ئەوانە هەموو کار لە خەیاڵ دەکەن. من ئەوەتەئێ لە دایکبووم لە بازاردام، لە ناو قەساب و سلقفرۆشاندا چاوم کردۆتەوه. بەلام دەزانم تۆ دەتوانیت یارمەتیمبەدەیت، شتیکی لە دڵمدا بۆ لای تۆی هێنام، تۆ تەنیا کەسیکی دەتوانیت کۆمەکم پێکەیت». حوسنی بێشەوهی گوئی بگرت

گووتی «راستدەکەیت بازار خەیاڵ دەکوژیشت، هەق بە تۆیە، ئاە بەلام

ژیان خۆشی لە بازاریکی چەپەڵ و پەر خۆڵ و خاشاک بە ولایە هێچی تر نییە. من دەلێم بە لکو خەیاڵ بتوانیت لە مردن پزگارمانبکات، لەم ژیاوە تالە دورمانبخاتەو، عەتاری بڕام حیکایەتیکم هەیە لەوانەیە تۆ سوودی لێبینیت. من دەزانم تۆ بە شەڕیکی کەم خەیاڵیت، بە لām پیاویکی زیرەکی، عەقڵت باش نیشدەکات، ئەو بە شەڕانە ی عەقڵیان باش نیشدەکات دەتوانن لە خەیاڵیش تێگەن».

عەتار دڵنیابوو کە حوسنی خەیاڵ لە سەرەتای ئەو دەبایە چیرۆکیکی بۆ بگێڕیتەو، هەر کات حوسنی بیویستبایە چیرۆکیک بگێڕیتەو، دەنگی دیاریوو، جۆلە ی دەستی دەگۆرا، چرچ لە پوخساریدا نە دەما. حوسنی دەستی برد لە ژێر بەستە یەکی گەورە ی خاویلیەو کلیلکی ژەنگاوی بچوکی دەرھێنا و بە پە یژە یەکی بچوکدا سەرکەوتە بەشی سەرەو ی دوکانە کە ی و پاش کە مێک بە خاویلیەکی گەورەو هاتە خوار ی. خاویلیە کە ی لە بەردەم سەرکەوت نەزمیدا کردەو، خاویلیەکی دوو بەری گەورە بوو، پڕبوو لەو جۆرە نەخشە چینیانە ی عەتار لە سەر فەخفورییە کۆنەکانی نەنگی بینیبوونی. دەستوخەتی چینیەکان شتیک نەبوو لە گەڵ دەستوخەتی تردا تێکە لاویبکات، وەک پیاویکی بازار دەبایە سەنەتی ولاتان بە وردی بزانی و شێوەکانیان بە پاستی بناسیتەو. لەم سالانە ی دوایدا ئەو ئێرانییە کافرانە بازاریان پڕکردبوو لە کالای کەمبەهای چینی و کۆری، لە تایوان و هۆنگ کۆنگ و مالیزیایە، لە پێگای ئەو چینیە تسکەنانەو کە بۆ بازەرگانی و رابواردن دەچوون بۆ تایلاند، گرێبەندی گەورەیان مۆردەکرد و هەموو شتێکیان دەکڕی، هەر کالایەکی ستۆک کە لەم سەرە و سەری دنیادا بازار ی نەبوایە بە پۆلێکی کەم دەیانکڕی، دەیانزانی ئەو تاجیرە کوردە بۆ یژدانانە زێلێش دەکڕن و ساغیدە کەنەو. ئەو خوای گەورە چەندجار ئەم مەسەلە یە لە گەڵ بازەرگانەکاندا باسکردبوو، بە لām کێ گوێدەگریت، مەگەر خوا بزانی عەتار چ مەراقێکی

لەو دەخوارد، مەگەر خوا بزانی. خۆی لەو باوە پەدا بوو جگە لە
 فەخفوری و پۆرسە لان و بلوور، جگە لە پۆیی حەریر و شالی نەخشدار
 ئاوریشمین هیچ شتیکی چینی نییە شایستە ی ئەو بەیت مەزوف پویتی
 قەلبی تیا خەساریکات. «چینیەکان ئەم مەملەکتە هەژار و داڕوخاوانە
 هێندە ی دی پووتدە کە نەو» هەر کاتی ک بەهاتیایە تە سەر قسە عەتار
 ئاوەی دەگووت. عەتار شیتی ئەو شتانە بوو کە لە خۆرئاوای دەهاتن،
 شیتدە بوو گەر یەکی ک بیویستبایە کالایەکی قەلبی چینی بە زیمینزی
 ئەلمانی پیفرۆشتبایە. ئەو نیو پۆیە کە حوسنی خەیاڵ، ئەو خاویلیە
 لە بەردەمدا کردەو، لە دلی خۆیدا گووتی ئەم کوپی سەگە ئەم شتە
 عەجیبانە لە کوئی دەهینیت؟ وەک هەموو ئەوانە ی لە بازاردا نیشدە کەن
 بەردەوام لە بۆسە دابوو بۆ ئەوانی دی، بە غیل و پڕ ئیرەیی بوو... لە
 میژبوو حوسنی خەیاڵی دەناسی، بە لām ئەو پیاوێ چەندە سادە دەیاناند،
 چەندە دەمبەخەندە و شیرین زویان بوو، چەند پوو لە پزق و شە کەرلە فز
 بوو، هێندە ئالۆز و سەیریش بوو. خۆدایە ئەو هەموو سەرۆت و
 سامانە ی لە کوئی بوو؟ عەتار هەموو جۆرە کاسبییەکی دەکرد و هیشتا
 پیاوانە دەگەشت، بە لām ئەم کوپی سەگە، ئەم سمیل سپییە پووخۆشە
 بەبێ ئەوێ وەک ئەم ماندووبییت، وەک پادشا دەژیا. کە حوسنی
 خاویلیە کە ی لە بەردەمدا کردەو، وەک شتیکی عەنتیکە و سەرسوڕهین
 هاتە بەرچاوی. شاکاریکی جوان و پارچە یەکی پەنگین و قەشەنگ بوو.
 لە قوولایی دڵەو تەمەنایکرد بیتوانیایە بیکریت و لە نیو شتە ئەنتیک
 و ناوازهکانی خۆیدا هەلیگریت، بە لām دانیابوو حوسنی ئایفرۆشیت.
 دیاریوو سەنعتیکی ئاسایی نییە، پارچە یەکی ناوازه و ئیشیکی دەگمەنی
 سەنعتکاریکی کۆن بوو، سیحری دەر و تۆزی زەمان ئاشکرا لە سەری
 نیشتبوون، ئەو تۆزە ی عەتار لە سەر هەر شتیکی دنیا بیدیایە شەیدای
 دەبوو. حوسنی بۆ ئەوێ زیاتر خەیاڵی عەتار بورۆژینییت و بۆ

بەسەلمیڤیت کە شتە ناوازه و ئەنتیکەکان لای ئەو زۆرتەن، خاویلێه کە ی بەرزکردەوه و گووتی «عەتاری بڕام سەیری ئەم خاویلێه بکە، ئەمە چیرۆکی جەنگێکی زۆر کۆن دەگێڕێتەوه کە کەس نازانیت لە چ زەمین و زەمانێکدا پوویداوه. من لە میژە هەلمگرتووه، نازانم چەند ساڵە هەمە، بەلام هەردەم سەربوردە کە لە خەیاڵمدا بووه. چیرۆکی سوپایەکی بێگانه کە دەچێتە شارێکی کۆنەوه، سەرگۆزشتە ی پادشایەکی گەنج کە نازانیت چی بکات، بەردەوام بێت لە پادشایەتی یان بێت بە شاعیر؟ خۆی پادشایەکی گەنجە کە بەهره یەکی گەورە ی شاعیریشی تێدا یە، چەند جارێک دەیهوێت واز لە تەخت و تاج بهێنێت و پووبکاتە شیعەر نوسین و وهک قەلەندەرە کۆنەکانی ئەدەب، پوو لە هەرد و نزاران بکات، ئەشکەوت و لانە ی چەپەک و گۆشە ی لە عەوام دوور بکاتە هەواری خۆی، بەلام گزیر و وهزیر... شالیار و مالیاری دەوروپەری ناهێلن و پەشیمانیدە کەنەوه. واریدە کە وێت شاهەنشای گەنج لە گەڵ پادشاهیکی زۆر بە جاهوجەلالی تردا کە بەناویانگترین شاعیری ئەو زەمانە لە دیوێخان و دەریاریدا دەژی، بچێتە شەپکی گەورەوه. گەنجەشای خوێن گەرم و بێئارام، بڕیارە دات گەر بەسەر ئەو دوژمنە سەر سەختە ی خۆیدا سەرکەوت و پادشاهی بەدیل گرت لە گەڵ ئەو شاعیرەدا بیانخاتە نیو کێپرکێتەکی سادەوه تا بزانی ت شاهی چاکترە یان شاعیری. بۆ ئەو ی هەریەک لە پادشا و شاعیریش باشتە ی شتی خۆیان پێشکەش بکەن، بە دەستوپێوێهەندانی دەلیت هەر کامێکیان لەو پێشپەرکێتەدا بیا تەوه لیخۆش دەبێت و هەریەکێک بیدۆرێنێت لە ناوەرپاستی شاردای سەری دەدرێت. ئا... عەتار گیان، باش بیر ی لیبکەرەوه... ئیتر چی بێت لە تۆ نەین ی، دەبێتە شەر و گۆلمەزێکی بیسەرۆب، جەنگێکی درێژخایەن و خوێنین، دوا ی چەندین لێکە و تیکە ی زۆر، شاهی گەنج خودا هیدایەتی دەدات و سەر سەختە ی دوژمنی خۆی دەبەزێنێت و بەسەرکەوتەوه.

دەچیتە ناو قەلای و قایمەمالی دوژمنەو. کە گەرەترین پادشای دەر و ناودارترین شاعیری زەمان بە دیلی دەکەونە دەستی و بە زنجیرەو و بۆ پێشدهمی شاهەنشا پاپچیاندهکەن، گەنجەشا کە خۆی هەم شایە و هەم شاعیر فورسەتییکی بیویەتی بۆ دیتەپیش بەراوردی تواناکانی شاهان و شاعیران بکات. لەگەڵ هەریەک لەو دوو دیلە گەرەییە خۆیدا گەشتیک بە شاردادەکات. داواکی ئەوێە هەریەکەیان بە شیوەی خۆی ئەو شاری بۆ وەسفکەن کە تیاژیان و تیا گەرەبوون، هەریەکەیان بە ئەندازەی توانا و بەهرەی خۆی بەلگە و بەهانی بەدەنە دەست تا لە خاپوورکردنی ئەو ئیمارەتە دودڵ بێت و ئەو ئاوەدانی و قەلایە لا خۆشەویست بێت... عەتاری بڕام سەیرکە چ پادشاهیکی فێلزان و وردبین دەبێت... بابەتیک هەڵدەبژێرت بۆ ژبانی خۆیان و ژبانی خەلک و پاشەپوژی مەملەکتیش گەنگ بێت».

هەر کەسێک بەهاتبایە بۆ لای حوسنی دەبایە خۆی بۆ ئەو جۆرە حیکایەتانە ئامادەبکات. عەتار نەیدەزانی ئەم چیرۆکە پەیوەندی بە دەرەکەیی ئەوێە چییە، بەلام بێچارە گوێدەگرت. کەس نەبوو بوێرت گوێ لە حیکایەتی حوسنی نەگرت، خۆی دەیگووت «گوێنەگرتن لە حیکایەتەکانی من شوومە... ئینسان تووشی بەلای قورس دەکات». گەرچی عەتار باوەڕی بەو قسانە نەبوو، بەلام لە گوێگرتن بەولاوە چارێکی دیکی نەبوو. حوسنی دەیزانی تا ئەو کاتە عەتار لە مانای چیرۆکە تێنەگەشتووە، دەیویست بە خێرای ماناکە بدات بەدەستەو، دیوێکی خاویلیەکی نیشاندەدا و دەیگووت «ئامۆزا گیان تەماشاکە، ئەم دیوێ خاویلیەکی حیکایەتی گەشتی شاھی سەرورە لەگەڵ شاھی بەزیو و شکستدا... ئینسان کە بیردەکاتەو دەلیت، حەتمەن شاهەنشا کە مەملەکت مەملەکتی خۆیەتی، مال مالی خۆیەتی لە هەر کەسیکی دی

باشتر دەتوانیشت شار وەسفبکات، چونکە ئەو دوا ھەلە خۆی ئازادبێت و شارەکەشی دەستبکەوێتەو. ھەلبەت پادشا ھەموو زیرەکی و عەقڵی خۆی دەخاتە کار تا بەسەر شاعیردا سەرکەوێت و تاج و سەولەجانی خۆی وەرگرێتەو... وانیه ئاغام؟ وانیه؟ سەیرکە عەتاری ھاورپم... پادشا و دیلەکە ی لەگەڵ یاوەرەن و پاسەواناندا لیژرەو دەستدەکەن بە گەشتەکەیان... سەیرکە عەزیزم، ھەموو شتێک بە شیوەی نەخشە کێشراو، لە ھەموو وێستگەکانی گەشتەکەدا پادشا و دیلەکە ی و یاوەرانی دروستکراونەتەو، شامی دۆراو لە ھەموو وێستگە یە کدا ئاماژە بۆ جێگایە ک دەکات، بەلام لە وێنەکەدا جگە لە وێنە ی پووت و قووتی ئەو جێگایە ھیچی تر نابینن، یەعنی وەسفی پادشا خەیاڵی تیا نییە، شوێنەکان وەک خۆیان وەسفدەکات، بە درەخت دەلیت درەخت، بە باغ دەلیت باغ، بە دەریاچە دەلیت دەریاچە. کە دەست بۆ خانوویە ک درێژدەکات دەلیت ئەمە خانووە و ھیچی تر. دنیا بەو وەسفی پادشا فەقیر و بێرەنگە... عەتار ئەو ی خەیاڵی نەبێت دنیا بێرەنگ دەبینێت... سەیرکە خاویلیە کە وامان پێدەلیت، خاویلیە کە لەم دیویدا گەلە ک لە نەخش و نیگاردا فەقیرە، وێنە ی کەمتر و پەنگی کەمتر و جوانی کەمتری تێدا یە. بەلام سەیری ئەم دیو ی تر بکە، بپوانە دیو ی دوو ی خاویلیە کە، ئەمە یان ھەمان ئەو شارە ی بەو وەسفی شاعیرە کە، ھەمان نەخشە ی بەلام پەنگینتر و دەوڵە مەندتر و پەزنیگارتر... شاعیر وەسفی درەختەکان ناکات، بەلکو وەسفی ژیا نی بالندەکانی سەریان دەکات، وەسفی نەخشەکان و یادگارییەکانی ئەو درەختانە دەکات، وەسفی ئەو عاشقانە دەکات کە لە ژێر دارەکاندا خەوتوون. وەسفی خانووەکان خۆیان ناکات، بەلکو باسیکی خەیاڵی لەژیا نی ئەوانە دەکات کە لە نۆییدا دەژین، سەیری ئەم گوشە یە بکە... سەیرکە ئەمە مالتیکە خیزانییک بە بەختەو ی تێیدا دەژی، سەرتاپای نیگارە کە سروشتی بەھشتیکی خەیاڵی ھە یە کە

و نینگاردنی ئاسوودەیی دەبەخشیت. ئەمە مایکی دیکە یە دوو عاشق پیکەو بە ئارامی تیا خەوتوون، ئەمە هەتیو خانەیکە مندالانی پرکەسەر و دەردی تێدایە، بەلام هیزی شاعیرانە ی خەیاڵ وەها ورد و قەشەنگ نینگاریانی چنیو، مەرووف مەست و سەرسام دەبیت. ئەمە دەریاچەیکە پر لە ماسی سەیر سەیر کە شاعیر خۆی بە وەسف دروستیکردون... تێدەگەیت عەتار، ئەم خاویلیەت بۆیە پیشاندەدەم بۆ ئەوێ جیاوازی نیتوان ئەو دوو دنیا یە ببینیت و سەیریانیکەیت، دنیا یە ک جاریک بە چاوی کەسیک کە خەیاڵی نییە و جاریک بە چاوی کەسیکی دی کە پر خەیاڵە... ئیتردەبیت خۆت لە کۆتایی حیکایەتە کە تێگەیت، خۆت بزانیت کێ شایەنی ئەو یە بژی و کێ شایەنی نییە».

وەک ئەوێ عەتار لە مەبەستی حوسنی خەیاڵ تێگەیشتبیت، گووتی «ئاه حوسنی تۆ دۆستیکی زۆر باشی، کەواتە دەبیت شاعیریک بۆ کچەکی سەیفەدین مارۆ بدۆزینەو». شاعیران مامۆستای خەیاڵن، وانییە... ئاخۆ لە مەبەستی تۆ گەیشتووم؟». حوسنی سەری بادهدا و دەیگووت «من یەکیک دەناسم، یەکیک دەناسم دەتوانیت بە کەلکی دەردی تۆ بیت، پیاویکی زۆر خەیاڵییە، غەزەلنوسی پێدەلێن، چەند سالتیکە لە شاردان و شۆرەتیک باشی بۆ خۆی سەندو. دەردی تۆ لەوانە یە تەنیا لای غەزەلنوس چارەبکریت، بیستوومە دەلێن پیاویکی خەیاڵپەرور و دوورە دنیا یە».

عەتار کەمیک پادەما و لەسەرەخۆ بییری لە قسەکانی حوسنی ماردینی دەکردهو، کەمەکیک لە سەر وشە ی «دوورە دنیا» دەووستا، یەکەمجار یو وشە ی دوورە دنیا وەک ستایش و فەزڵ ببیستیت. خودایە، دەبایە لە زووهو بیزانیایە، کەسانیک شیفته و شەیدای خەیاڵ بن، دەبیت خەلکانیک بن سەروکاریکی زۆریان لەگەڵ دنیا دا نەبیت، خەیاڵات وەها بیانبات بۆ دنیا یەکی تر بفرین و پە یوهندییەکی ئەوتویان بە

زەوی ئیمەوێ نە مینیت. ئیستا تێدەگەشت خەیاڵ مانای چی... ئیستا تێدەگەشت.

***

دەمە و ئیوارە یەکی درەنگی هەمان پۆژ، عەتار بە خۆی و سەرە زل و عارەقاویبە کە یەو، کە پۆژ دواي پۆژ کە چەلتەر و بێموتەر دەینواند، گەیشته بەردەم مائی گەلاویژ باهیر. سالتیک لە مەوێر لە کاتیکدا خەریکی کڕینی فەرشیکی بوو بۆ یەکیک لە بەرپرسە گەرەکانی حیزب، پێگای کەوتە ئەو کارخانە چکۆلانی مافوورەو کە عەبدولقادی نیا و گەلاویژ خانی ژنی دەیانبرد بە پێو. عەتار لە منداڵییەو عەبدولقادی نیای دەناسی، «نیا» ناوی کۆگایەکی گەرەبوو کە سەید قادر شتی ئەنتیک و شوشەواتی بەنرخ و بابەتی کریستالی تیا دەفرۆشت، خۆشی هەر بە ناوی کۆگاکەو بە سەیدقادی نیا بانگە کرا. پاش چەند سالتیک کە ئیشوکاریان باش بوو، سامان و پوڵیکی زۆریان چنگەوت، ئەو کارخانە چکۆلە و پەکەوتەیی مافووریان لە دەوڵەت کڕیبەو کە لە قوناغیکی جەنگدا هەندیک لە کارخانە بچوکهکانی خۆی فرۆشت. ژن و میردێکی پوخۆش و دەم بە پێکەنین بوون، لە کاتی پشوو بەردەوام پێکەو تاولەیان دەکرد، هەندیک شەو لە بری ئەوێ لە جیگای خۆیاندا بخەون بەسەر تاولە کەدا خەویان لێدەکەوت. دەبێت بڵێم کەس نەبوو بە ئەندازەي گەلاویژ خان تاولە بزانی. هەندیک عەسر کە هاوڕێکانی خۆیان لە کارخانەي مافوورە کۆدەبوونەو، گەر زار نامەرد نەبوایە لە هەموو ئەو پیاوانەي دەبردەو کە سەریان لە قیپەقیپێ هەپی بە یاز و دوو شەشدا سپی کردبوو. ژنیکی چکۆلانی لاوژیو، بە جۆریکی سەیر پوخساری خۆی پشتگوێ خستبوو، قۆزکی ماش و برنجی هەلچووی هەبوو سالتە و سالت شانی بەردەکەوت، خاتوونێکی نێرێ.

پەتر لە پازدە ساڵ بوو یەكجاریش چیبە مکیاجی نەکردبوو، بەیانیان تا سەعات دوو ئەو کارخانەکەی دەبردبەرێوه، وایپاریبوو ئیواران سەیدقادر جێگای بگریتهوه، بەلام کاتیکیش ئەو دەهات... گەلاویژ هەر لە کارخانە دەمایهوه. لەگەڵ کچە ئیشکەرەکاندا نانی دەخوارد، لەگەڵ باجیبەکاندا شوێنەکەی پاکدەکردەوه، دانی دەدا بەو مریشک و قاز و مروایانەی لە پشت کارخانەکەوه بە خێویدەکردن، ئیوارانیش لەگەڵ ئەو پیرەمێردانەی دۆستیاندا یان تاوڵەیدەکرد، یان خەریکی گەشاندنەوهی مەقەڵی و چاکردنی مەزەبوو. ئەو ئیوارەیه که عەتار لە دەرگای دا بە پێکەوت لە مالبوو، دواي دەوامی خۆی بە تاکسییهکی کۆن گەرابوووه بۆ مائێ و یەك تەختە لەسەر پشت لێیکەوتبوو. که دەرگاکی لە عەتار کردەوه هیشتا خەو بەرینهدابوو. عەتار بەو سەر و بیچمەي خۆیهوه لە سەفیری مەملەکەتیکي دور دەچوو پێگای هەڵکردبێت، بۆ ئیستیکیش گەلاویژ باهیر پێیوابوو ئەم پیاوه بالا بەرزە سەر پووتاوهیه، که لە ئیوارەیهکی زستاندا هاتۆتە بەردەرگای ئەو، میوانی هەڵپێی یەکیک لە دراوسیگانه. عەتار هەرکاتیک لە بەردەم خەلکی بەحورمەتدا قسەپیکردبايە شتیک لە شەرم و حەيای منداللی تێدەگەرايهوه. ئەو ئیوارەیه بە دەمیکی وشکەوه بە خانمی گەلاویژی گووت «خۆمتان پێدەناسیت، خانم، من ناوم سەرکەوت نەزمییه، کوپی نەزمی بەگی بازرگانم، کۆن دوکانەکه مان لە پشتی گوزەری ئێوهوه بوو. نەزمی بەگ بە کونجیخۆر بەناویانگ بوو، هەلبەت دەزانن کێ دەلێم، ها خانم، من کوپی ئەوم... پار لە هەلومەرجیکي نااسایی و قورسدا بە دیداری بەپێرتان شادبووم، هەلبەت سەردانیکی کورت بوو، پەيوەندی بە جیبەجێکردنی هەندیک کار و کاسبییهوه هەبوو که لەگەڵ ئێوهي پێزداردا جیبەجێمانکرد، گەر منیشت بێرنەبێت ئاساییه، ئا لهوانهيه له بېرت نه بێت، من سەرکەوت نەزمیم، خەلک بە عەتار ناوم دەبن... ببوره، پاستییەکەي من بۆ

مامۆستایەکی خەیاڵ دەگەرێم و واھەستدەکەم زۆر پتوویستم بە کۆمەکی ئێوەیە. ئێوە دواھەمین هیوای منن».

شتیک لە پاکێ و بیگوناھێ لە دەنگی عەتاردا بوو، بەشی ئەوێ دەکرد گەلاویژ گومانی خراپی لێنەکات. بەلام سەرەتا هیچ لە قسەکانی تێنەگەشت. ئەو ژنیکی بوو گەر لە یەکیەک تێنەگەیشتایە توپەدەبوو، بەلام کەمەکی دانی بە خۆیدا گرت و گووتی «کۆپی خۆم دەزانیت ئێرە مانی کێیە و تۆ بۆلای کێ ھاتوویت؟». عەتار بۆ ئەوێ ھەلەکی خۆی چاکبکاتەو، بە پەلە گووتی «دەزانم... بیگومان خانمی بەپێز دەزانم، بەپێزتان گەلاویژخانن، کەس نییە ئێوە نەناسیت، من پار مافوورم لە ئێوە کچی، ژمارەییەکی زۆر مافوور، بۆ شەیدا نەرویجی، ئەو بەرپرسە گەورەیی لەوانە لە حکومەتی داھاتووی کوردستاندا ببیتە وەزیر... مافوورەکان بۆ ئەووبوون... بیرتە تۆ گووت مافووریکت دەدەم خەیاڵیکی ساف و پاک چینییتی، بیرتانیە واتان بە من گووت، بەر لە یازدە مانگ لەوێر سەرەتای زستانی پێشوو، خودایە، خانم چۆن لە بیرت نییە؟ ئەوکات شەیدا نەرویجی فەوجی ھەبوو. تۆ نەتووست راستەوخۆ مافوورم پێبفرۆشیت، گووتت بۆ بۆلای پەحیمی فەرش، من پارامەو و گووتم من مافوورەکانم بۆ شەیدا نەرویجی دەوێت، راستەوخۆ لە کارخانەکە نەبیت نایکرم، لای خۆت نەبیت نایبەم، تاقەتم نییە کەس دەستم ببیریت. تۆ نەتەزانێ شەیدا نەرویجی کێیە، کەمیک توپەبوو بوویت، لە منت پرسی شەیدا نەرویجی چ گەواڤیکە؟. من گووتم خانم، چۆن نازانیت شەیدا نەرویجی کێیە... تۆ سەیری کەنالەکانی تەلەفزیۆن ناکەیت، سەیری ھەوالەکانی سەعات ھەشت و نیوی شەو ناکەیت، پۆژنامە کوردییەکانی مەملەکەت ناخوینیتەو؟. تۆ بەردەوام دەتگوت، نا سەرزێل من سەیری تەلەفزیۆن ناکەم، سەیری ھەوالەکان ناکەم، سەیری پۆژنامەکان ناکەم. من گووتم خانم ئەوەندە توپەمەبە، من کپیاریکی باشم، بەلام تۆ ھێمن

نه بوو پته وه و هیمن نه بوو پته وه، تا وه عدم دایتی تاو له یه کت بۆ بینم له به ردی مه پمه، به لام دوا جار شه تاو له یه م ده ستنه که وت، ئیدی تاو له یه کی ترم بۆ هینایت له ستیلی یابانی، تۆ گووت هه رگیز تاو له ی وات نه بینیه، زۆر دلت پیتیخوشبوو، ئیتر له گه ل مندا گوپایت و دلت چاک بوو. دوا یی ئیمه مافووره قه شه نگه کانی تۆمان کپی و پۆشتین، تۆ ناردته وه به دوامدا و گووت گه ر ئیشم هه بوو پیتیبلیم، من وه ک کوپی تۆ وام و له و جوړه قسانه ی تر که ئیوه خۆتان باشتر ده یزانن».

گه لاویژ خان ئیستا هه موو شتیکی بیرده که وته وه. ئه م کوپه سه رزه ی بیرده که وته وه که سالیک له مه به ر که میک لاوازتر و قژپتر ده یواند. عه تار که دلنیا بو له وه ی خانمی نیا ده ینا سیتته وه، گووتی «به پیز، سالی پار تۆ شه و کچه ت پیشانی مندا که داده نیشیت و به خه یال گول و نیگار و نه خشی سیحراوی سه ر فره شه کان دروستده کات. به منتان گووت، جوانی قالی و مافووره په نگینه کانی ئیوه ده گه پیتته وه بۆ خه یالی شه و کچه. من بۆ ئیشیکی بچوک و بۆ ماوه یه کی که م پتویستم به خه یالی شه و خانمه هه یه، به کووتی زۆر شادومان ده بم گه ر به پیزتان پینگام بده ن قسه له گه ل شه و کچه دا بکه م، چونکه من عه ودالی یه کیکم بۆ ماوه یه کی که م بییت به ماموستای خه یال».

پیده چوو گه لاویژ خان ئاسان له م چیرۆکی ماموستای خه یاله تینه گات. ده بوو عه تار له نوکه وه حیکایه تی شه و کچه ی سه یفه دین مارۆ بگیزیتته وه، باسی شه وه بکات مه سه له که په یوه ندی به پاشه پۆزی کچی به رپرستیکی بالآوه هه یه. وه ک هه موو شه و که سانه ی به جوړیک له قودسییه ته وه ناوی به رپر سه گه مژه کان ده هینن، ده بایه له کاتی ناوهینانی سه یفه دین مارۆدا دهنگی خۆی بگوپیایه. به لام شته کان وانا سان نه بوون، شه و کچه ی شه و باسیده کرد ترسیکی زۆری له ده رکه وتن هه بوو، گه لاویژ باهیر نهیده توانی برپاری وه هابدات، وه لامی ته واو و راسته قینه ده بایه لای

کچەکه خۆی بێت، بۆیە خانمی باهیر کاتیکی بۆ دانا سبەه ی بێت
 بۆ کارخانە و لەوێ ئەو خانمە ببینیت. دەبێت بڵێم ئەو کەسە
 لە کارخانە مافوور نیشیدەکرد و عەتار عەوداڵی بوو تریفە یابەحری
 خۆمان بوو... ئاھ ئازیزان سەیرتان لێ نەیت، سەیرتان لێ نەیت،
 هەر خۆی بوو... ئەو کچە باشە بە ئەسڵ و نەسەب وەچەزای یەکیک
 لە بنەمالە خانەدانەکان بوو، بەلام شتگەلێکی ئەوتۆ ترسناک پوویندا،
 تریفە یابەحری بەستەزمانیان فریادایە ئەو کارخانەییە. کورتە
 حیکایەتەکە ئەوێە لە دواى مردنی زاهیر یابەحری، شتەکان لە دەستی
 خانمی فەوزیە یاسەمی دەرچوون و جەوھەر یابەحری بوو دپندەییەکی
 ئەوتۆ کە کەس نەیدەتوانی لەگەڵیدا بژی، ئیدی تریفە ماوێەکی درێژ
 لە مالى جەوھەری براى مەلھات و لەو کارخانە بچوکی مافووردا دەژیا.
 گەر پەلەنەکەن و سەبرتەن مەبێت کە مێکی تر تەواوی چیرۆکەکان بۆ
 دەگێرمەو... کە مێکی تر.

نامە یەك بەر لە مردن « نازاری ۱۹۷۵ »

بەلام ئەمە لا غەریبی هاجەر، چی بەسەرھات؟
 ئاھ، مەلای هاجەر بەرلەوێ لە یەکیک لە خەستەخانەکانی شاری
 ورمیدا بمیشت، نامە یەکی دووردریژی، لەگەڵ کۆمەلێک بەلگەنامە ی تردا
 دایە دەست کە سێک و تەکا لێکرد بە هەر پێگایەک بوو بێگەنێتە
 دەست کۆپێک بە ناوی بەھمەن ناسرەو. پێدەچوو مەلای هاجەر
 شەپێکی دووردریژی لەگەڵ مردندا کردبێت، تا ئەو نامە یە بەو داپشتە
 بنوسیشت کە خۆی دەیهوێت. دواى تەواوکردنی نامە کە، چەند سەعاتێک

له په‌نجاره‌ی ژووره‌که‌ی خۆیه‌وه سه‌یری نه‌و کۆتره‌ غه‌مگینه‌ی کرد که له‌سه‌ر دره‌ختیک هه‌لکۆرمابوون، دواچار به‌ بێده‌نگی چاویلکه‌که‌ی دا‌که‌ند و به‌ ئاسووده‌بیه‌کی ناوه‌خت و نا‌ئاساییه‌وه پۆ‌حی به‌ فریشته‌کان سپارد. مردنه‌که‌ی هاجه‌ر دوا‌ی نه‌و هه‌موو پێگا سه‌خت و درێژه، بۆ یار و یاوه‌رانی که‌لێک تراژیدی و دلته‌زێن بوو، به‌لام بۆ مه‌لا خۆی کۆتایی که‌شتیکی ترسناک و پشوویه‌کی درێژی دوا‌ی گه‌رده‌لوول بوو. نه‌و ناسیاوه‌ی نامه و به‌لگه‌نامه نه‌هێنیه‌کانی هه‌لگرت، به‌ پێگایه‌کی درێژ و پێچاوپێچدا که‌راپه‌وه بۆ کۆنه‌ هه‌واری مه‌لا، له‌ پێگای که‌پانه‌وه‌دا چه‌نده‌ها جار به‌ کاری هێزێکی خه‌یالی له‌ شوێنی نیازی خۆی دوورده‌که‌وته‌وه و پێچی ده‌خوارد، پێگا‌کان بۆ سه‌ر زه‌مینی تریان ده‌برد و به‌ ئه‌رز و ئاسمانی خه‌یالیدا ده‌یانرپاند. دوا‌ی سه‌فه‌ریکی سه‌خت و ماندوو‌بوونیکی زۆر، که‌یشته‌ نه‌و شاره و ناو‌نیشانی به‌همه‌ن ناسری دۆزیه‌وه. وه‌ک خۆی له‌ باریکی ترسناک و نه‌فسونا‌وی پزگاریکات، بێ‌و‌چان و بێ‌ ساته‌وه‌ختیک وه‌ستان، پاسپارده‌که‌ی برد بۆ به‌همه‌ن که‌ له‌ هه‌وشی قوتابخانه‌ی خۆیدا سه‌رقا‌لی له‌به‌رکردنی شه‌په‌ شیعیریکی «جه‌ریر» و «فه‌رزده‌ق» بوو. کابرا به‌ هێمنی له‌ به‌همه‌نی لاواز و چاویلکه‌دار نزیک‌بووه‌وه و نه‌و پاسپارده‌ پێچراوه‌یه‌ی دایه‌ده‌ستی و تکای لێ‌کرد به‌ وردی بیخوینێته‌وه. به‌همه‌ن بێته‌وه‌ی بزانیته‌ چی له‌ زه‌رفه‌ پێچراوه‌یه‌دا هه‌یه‌ وه‌ریگرت و خستییه‌ ناو جانتا‌که‌یه‌وه و هێچی نه‌گوت. وه‌رگرتنی نامه‌که‌ کورته‌ ساتیکی که‌می برد و له‌ چاو‌تروکانیکدا ته‌وا‌و‌بوو. شته‌کان به‌جۆریک خێرا و بروسکه‌ ئاسابوون دواتر غه‌زه‌لنوس دلنیا‌نه‌بوو، ئاخۆ نه‌و په‌یامه‌ینه‌ی نامه‌که‌ی دایه‌ ده‌ست بوونه‌وه‌ریکی راسته‌قینه‌بوو یا‌ن خه‌یالی، نه‌یده‌زانی نه‌و ده‌ور و ته‌سلیمه‌ له‌ پاستیدا پوویداوه‌ یا‌ن له‌ خه‌وندا. سالانیک دواتر چه‌نده‌ ویستی پوخساری نه‌و کابرایه‌ی بێته‌وه‌ یاد که‌ له‌ هه‌وشی قوتابخانه‌دا نامه‌که‌ی لێ‌وه‌رگرت‌بوو، به‌لام شتیکی یادنه‌ما‌بوو... هێچ شتی‌ک.

بە ھەمەن دەیزانی پۆژیک لە پۆژان لە جیگایەکی دوورەو نامە یەکی
 بۆ دیت سەرتاپای ژانی دەگۆریت. لەو ساتەوێ فامی کرابوو،
 ھەموو شەویەک لە خەونەکانیدا پەیامبەرێکی خەیاڵی شتیکی لە دوورەو
 بۆدەھێنا و دونیای ئەو دەدا بە یەکدا. ئەو لەو جۆرە کەسانە بوو کە
 ھەردەم چاوەپوانی قاسید و پەیامبەرتیکی خەیاڵین، بێت و ژانیان بۆ
 بگۆریت. وەڵێ لە نێو ئەو تەرز و شیوێ خەڵکەدا غەزەلنوس لە پیزی
 راستگۆکاندا بوو. ھەندیک مەوێ ھەن، ھێندە ی دینە دنیاو، چاوەپوانی
 ئەو ھەن شتیکی کتوپر پەوبەدات و سەرلەبەر ژانیان بگۆریت. زۆر کەس
 لەوانە دواي خولیا یەکی پوچ دەکەون و نابنە خاوەنی ھیچ شتیکی
 ھەرگیزیش لە ھیچ جیگایەکی دنیاو ھیچیان بۆ نایەت، ئەوانە لە
 چەشنە راستگۆکە ی ئەم توخمە لە ئادەمیزاد نین. تەنیا لەبەر ئەوە ی
 ھیچ شتیکی دیان نییە خۆیان پێوە سەرقالبکەن، چاوەپوێ نادیار
 و نمایشی چاوەپوانی دەکەن. بەلام چاوەپوانکەران پاستەقینە، خاوەنی
 ھەستیکی دوور و بۆتیک زەمانبەرن. دەتوانن بۆنی ئەو سەردەمانە بکەن
 کە ھیشتا نەھاتوون... بۆ پاداشتی ناگەپۆین، عەوداڵی خەزەنە یەکی
 زۆرین و خەلاتیکی کوتوپر نین، بەلکو دەزانن ئەوە ی لە نادیارەو دیت
 پێشەکانی لە ناو وجودی خۆیانەو سەرپەلداو، ئەوان شیتی پاداشتیکی
 ناوختی زەمان نیین کە کتوپر مەدالیایەکی گەورە بکاتە نەسیبان،
 بەلکو لە نادیاردا بۆ تەفسیرکردنی لایەنە تاریکەکانی خۆیان وێڵن و
 بۆ مانایەکی شارداروێ ژانیان عەوداڵن. غەزەلنوسیش یەکیک بوو لەو
 کەسانە ی بێئەوێ ھیچ بزانی، پێیوابوو شتیکی نەزانراو و بێتەفسیر
 لە ژانییدا ھە یە کە پۆژیک قاسیدیکی لە دوورەو دیت و پێشچاوی
 بەرامبەر ئەو نەپتینیانە پۆشنە کاتەو. نامەکی مەلای ھاجەریش ئەو
 بۆچوونانە ی لا بەھێزتر و ئەستورتر کرد. نامەکی چیرۆکی دووردرێژی

ژیانی مەلا خۆی بوو، پێپوو لە وردەکاری گەوره دەربارەی پاپوردوو، سالانی مندالی و عاشقبوون و پیریوون. ئاشکرایە مەلای هاجەر هەموو حەرفێکی بە برۆایەکی تەواوە نووسیوە، دواي دوودلی سالاھای سال لە ناخەووە گەشتۆتە ئەو برۆایە دەبێت هەموو شتی بۆیت و هیچ شتی نەشارێتەو. لە دێر بەدیری نامەدا هەستی بۆ باوکەنە گەورە دەبینرێت، باس لەو دەکات ئەو پۆزگاریک چ عاشقی و چ غەزەلبازیکی گەورەبوو، بۆنیکی گەشی مردن و پەنگی تاییەت بە ئیشراقاتی کوتایی لە هەموو برۆکانی نامەدا دەبارێن. پێدەچێت مەلای هاجەر کێشەیهکی زۆری هەبووبێت خۆی بگەینێتە مەبەستی حیکایەتە و دوا قسەی خۆی بکات. هەلبەت ئاشکرایە لە هەندێ شوێندا، ترسی مەلا، ترسی کەسێکە دەیهوێت کۆرەکی خۆی بریندارنەکات، تا بتوانێت ئارام و بێهەلا نەینێیەکی بۆ ئاشکرایە کە لەوانەیه سەر لە بەری ژیانی بگۆرێت و بیکاتە مۆفیکی دیکە.

زمانی مەلای هاجەر زمانی کەسێکە لە سی و چلەکانی سەدەی پێشوو دای بە وشە شادبوو و لە نەینی بەلاغت پاماو، ئیدی هەر بە بەلاغتێ ئەو زمانە نامەیهکی پڕ لە وشە عەرەبی دەنوێت، کە تا ئەندازەیک بۆ کوردپەرۆری سەختگیری وەک ئەو سەیر و ناکۆک دەکەوێتەو. لە جیگایەدا دەلێت «سەختە بۆ پیریکی وەک من کە قەدەمێک لە قەبر و نەفسێ لە مردنەو دوورم یاری بە حیاتێ کەس بکەم، بەلام سەختیشە ئەم دنیای فانییە جێبەجێم و تۆ بە من نەزانیت. دواجار من زیاتر لەوێ باوک بێم، تارماییەکم دیم و پاستییەکت پێدەلێم. پاستییە گەورەکانیش لە خەیاڵەو نزیکن، ئەو ئیساس و تەجروبی پیریکی وەک من، خەڵک تەنیا پووکەش و سەتھی ئەم عەلەمە دەبینن، جیهان وەک حەقیقەتیکی گەورە ناسن، پووکاری ئەم عەلەمە ئالۆزە بە حەقیقەت تێدەگەن، بەلام ئینسان ئاوێنەیهکی شکاو

لەتێکی دەپەرپتە ئەم حەیاتە، بەلام لەتەکانی تری لە کوێن؟ لە چ
عەلەمێکدان؟ ھەر خودا و فریشتەکانی دەزانن».

مەلای ھاجەر، پێگایەکی پێچاوپێچ دەدۆزیتەووە بۆ ئەوێ لە
بەھمەن ناسر و چیرۆکی لەدایکبوونی نزیک بێیتەووە و دەنوسیت «
بەھمەنی عەزیزمان، من تا ئەمڕۆم پراکێشاوە، ئێستا لە بەینی مردن
و ژیاندا وەستاوم... لەحزەییکی ئەستەم دەژیم و ھێندەم نەماوە وەک
ھەر عەبدیکی بێقودرەت خودا حافیزی بکەم، دنیا برستی لێبڕیوم و
غەم تاقەتی لێسەندوم، چەند سالیکی پیری لە گوشت و ئێسقان
دەخوات و گەشتتۆتە ئاخیرین تیکە ی خۆی. پۆحەم پەرپوت و پوچ بوو،
جەستەم ھێلاک و ئارەزووم فەتووە. سێک ھەیە دەبیت تۆ بیزانیت،
نەیتییەک لە ئەسراری مەرگ قوولتەر و لە تەلیسمی حەیات بێبێتەر.
شتیکە تۆ دەتوانی ئیمانی پێبھێنیت و دەشتوانیت بە وێتە ی پیریکی
حیساب بکەیت کە لە بیمارستانی ولاتیکی غەریبدا سەردەنیتەووە.
شتیک ھەیە بە درێژایی حەیاتم ئازاریداوم. ئێستا تۆ بەشی ئەو
گەورەبوویت تێگەیت، بەر لە ئێستا ھەر نوتیقەم بدایە دەبوو ھەوا
و ھەر حەرفیکەم بنوسیایە دەبوو ھیچ... چونکە فەقەت پۆحەلەریک
لەم حیکایەتە ھالیدەبێت، کە لە عەشق تێگات، مەعناکە ی بھامێت.
بەس خواش دەزانیت، ئاخۆ ئێستا تۆ لە عەشق تێدەگەیت یان نا؟
بەس خوا دەزانیت... خوا. من کە واجییکی و سەخت و ئەرکیکی و
عەجیب بەسەر دلێکی تازە پشکووتوی وەک دلێ توێا دەدەم، ئاخۆ
خۆم لە عەشق تێگەییوم؟ ئاخۆ ئادەمیەک و ئادەمزیەک ھەیە لە
عەشق تێگەیبێت؟ یاخو ئەو ھەش سێکە لە ئەسراری ئیلاھی، قودسیکە
لە ئەقداسی گەورە و جەلابوونی بە من و تۆ نامومکینە؟. بەھمەنی
عەزیزمان... ھەژدە ساڵ لەمەوبەر... ھەژدە ساڵ لەمەوبەر لە شەویکی
ساف و سامالدا، سەرگەرمی نیگاکردن بووم لە بەحری ئەستێرە».

لە ناکاو گەنجیک کە بە نیکار و پوخسار لەو پەسمانە دەچوو کە
نەقاشە کۆنەکان لەسەر بەرگی کتییی شا و شارزادەکان دەیکێشن، ھاتە
ژوورەکەم. گەنجیکی سەیر، ھەر غەزەلیک من لەبەرم بوو، ئەویش
لەبەری بوو، ھەر شیعریک من نوسیبووم ئەو چاکتر و باشتر دەیوتەو،
لە ئەوانی شیعرا دەقیق و لە قافییەدا جوت و مکتوبو، وەک بەشی
لە من خۆی بە من ناساند، وەک سێبەریکی من و نیوہیەکی تری من
خۆی نوان، وەک ھەر گەنجیکی جوان لەخۆبایی و بێپەحم بوو، بە
منی گووت من نیوہەکی تری تۆم، ئەو نیوہیەکی لە سەردابیکی تاریک
و ترسناکدا دیلتکردوم. من نیوہ خنکاو و بەدبەختەکی تۆم. منیش
باوہرم پێکەرد.

نازانم دڵی خۆمت چۆن بۆبکەمەو، ئێمە وا خولقاوین ھەر دەستمان
بۆ عەشق برد شتیک دەشکێنین. بۆیە سەرت نەسوپم، عاجباتی
داتنەگری گەر لەم ئانوساتی دەور و تەسلیمەدا دەستی لەرزۆک و
نەفەسی شکستەم، لەحوکمی ئەم دەردە نەیان و شتی تر بشکێنن.
کوپی خۆم، ئەم سەری من بە تۆی دەلێم، ھەژدە سالا وەک
شوشەیکە پێ ئەسرا خستومەتە پشت دەیان شوشە ترەو و لەسەر
پەفیکی بلند خەواندومە. زۆر لۆمەم مەکە و عەبیم لێمەگرە، مەلێ
ئەم پیرە دلپەرە، چ حەیاہیکی شەر و چ ناموسیکی بەربادی ھەیە.
ئێحساسم وایە ئەو کەسانە تا سەرەمەرگ پاستی نالێن، ترسنۆکن،
بەلام ھیشتا لەوانە ئازاترن کە دەمرن و نھینی خۆیان دەبنە گوپەرەو.
وەک پیریکی لەرزۆک، ئێستا دەبیست بە سەر پەیزەہیکی شکاودا
سەرکەوم، کە پەیزەہی پارایی و ترسنۆکی خۆمە، لەسەر ئەو پەفە
بەرزە، کە پەفەہی خەوف و سامی حەفتا سالاہی عومری بەباچوومە،
بەم پەنجە چرچەلۆک و بۆ پرین شەیدایانەم، شوشە لادەم و یەک یەک
لەو حەواہەو تورپانەم، شت بشکێنم و شت بشکێنم و شت بشکێنم.

ئینسان لە لەحزەیی مەرگدا دەبیئت سندوقی ئەسراری خۆی بکاتەو،
تا دواتر باش لە حوکمی ئیلاهی تیبگات. لە ساتی دەوروتهسلیمدا
ئینسان دەبیئت جورئەتی پوانینی لە زوڵمەتی نەفسی خۆی هەبێ،
گەر وانەکا، ئەو لەسەرچی لەگەڵ واحدولقەهەرا قسەبکا؟. من ئیستا
دەبیئت نەزەرم تیزکەم و دەفتەری نەینی خۆم داگرم و نامە ی پەشی
خۆم بکەمەو. ئەو گەنجە هەر من بووم، من کە شەیدای ئافەرەتییکی
شەرم و نەجیب و پڕحەیا بووبووم، هیچ کەس لە پیاویک بەدبەختتر
نییە کە حەز لە ژنیکی بەحەیا و حورمەت بکات، من کە مردم وەک
میرولەیهکی تەپ و نەخۆش غیرەت دەدەمە قەلب و قالدبی شکاوم و بە
سەیدی مەخلوقات دەلیم کەس لەو عاشقە سیاچارەتر نییە کە خودا
دەیخاتە بەر لەعەتی حەزکردن لە ژنیکی شەرم و ناموسباز. من
لە سالانیکدا کە تەمەنم بەرەو مالوایی دەکشای و نیازم بوو تاەتم
توندکەم و ئیمانم قایمتر قفلەدم، لەو عومرەدا باری تەعالا و فەخری
کاڤینات، دەردیکی بۆ ناردم ئیستاش لە پێشەوێ جەزم دئی و لە
هەناوێ دود و گراوێ دەپۆنگی و قولپ دەدات. پۆژیک لە خەو هەستام
و سەیرمکرد عاشقم، عاشقی خانمیکی بە حورمەت و ناموسناس، کە
ناوی بەهاریانو بوو، کە دایکی خودالیخۆشبووی ئێوەدەکات، ئەمشەو
گۆپی لە هەر شەو پڕ نورتر بێ. عەشق شەرفی نییە، تەنها شتیکی
کە لەسەر شەرفەوێه عەشقە. تاکە شتیکی شەیتان و خودا بەقەد
یەک ئیشیان تیاکردووە... بە کوفر لیمی وەرەگرە و بە ئیلحادی
نەفسیکی بیچارە لیتی مەپوانە. عەشق شتیکی کۆپم، دوو دەموچاوی
هەیه، دەموچاویکیان شەیتان بەدڵ دروستیکردووە، هیژی خۆی تیا
خەسارکردووە، فنونی پەشی خۆی تیا بەکارهێناوە، سیحری خۆی
خستۆتە ناوی. ئەوێ تریان خوا بە عەزەمەتی خۆی تاشیویتی، پێوێ
ماندوویووە، سپی خۆی تیا داناو، پاک و تەهوور خولقاندویتی. هەموو

عەشقی دۆنیا وایە، نە خوا دەستبەرداری زەرەیه‌ک عەشق دەبێت و نە شەیتانیشت دەستدەگیرێتەوه، هەموو قەترەیه‌ک عەشق نیوێ مۆلکی خودایە و نیوێ مۆلکی شەیتان. ئایەمی بەدبەختیش کە دەیخوا تەوه نازانێت ژەهری هەلقۆراندوێ یان شەربەتێکی ئیلاهی نۆشیوێ... وەک پیرەمێردێکی بێحۆرمەت تەماشام مەکە، کە دەستی دەله‌رزێت و نەفسی مەر پەرە لە تەماحی دۆنیا، مەن قەت عەبدی نەفس نەبووم، بەلام ئەوێ ژۆر دەرگای نەفس داخات، شتێکی تر و سەرێکی تر دێتە پێگای. نەفس سەلتەنەتی خۆی هەیە، مەخلوقاتێ خۆی و خەلقى خۆی هەیە. ئەوێ مەن هەموو عومرم لە دواي کۆشتنی بووم، لەسەردابی پەشی خۆی لە شێوێ ئادەمییەک و گەنجی سێحریازدا هاتە دەر، کە سێک هەم حەقیقەت بوو هەم خەیاڵ، هەم مەن بووم و مەنیش نەبووم. بەلێ کۆپم، تۆش... بەلێ تۆش هەم لەو بووێت و لەو نەبووێت».

مەلای ھاجەر، لە چەندین بێرگەي تێکەڵاو و دووردرێژدا، دەیه‌وێت حیکایەتی دەرکەوتنی ئەو گەنجە شاعیر و غەزەلنوسە لە پۆحی خۆیەوه تەفسیری کات، بە دوودلییەکی ژۆرەوه، چەندین لاپەرە دەربارەي ئەو ئەزموونە سەیر و ئیروۆتیکییە دەنوسێت کە نوسخەیکەي خەیاڵی بەھاریانو بە نیوێیه‌کی خەیاڵی مەلای ھاجەرەوه دەبەستێتەوه. بە لەزەتێکەوه کە دەبایە لە پیرەمێردێکی نیوێمردووی وەک ئەو دووربایە، بە ئارەزوویەکەوه کە بۆنی پۆحی ئەو پیاوێ داخراوێ لێتایەت کە عومرێکی شەرمی لە بۆتەي حەیادا بردۆتەسەر، چەندین لاپەرە لە سەر ئەو شەوێ خەیاڵی و ئیروۆسییانە دەنوسێت کە دوو لەشی تینوو و دوو پۆحی کێوی تێیدا دەگەنە یەک. هەندێجار داوای پۆزێش دەکات و هەندێجاریش تەواو بیری دەچێتەوه کە ئەو قسە لە دایکی بەھەمەن دەکات. ئەو فەرمانۆش دەکات کە قسەوباسی ئەو دەربارەي ژنێکە، بەھەمەن وەک

مەخلوقێکی پاک و بێئارەزوو سەیریکردووە. مەلا لە هیچ جێگایە کدا
 ئامارە بە پەيوەندییەکی پاستەوخۆ لە نێوان خۆی و بەھاریانودا نادات.
 کەسێکە بە خەیاڵ ژیاو، بە خەیاڵ عاشقبوو، بە خەیاڵ لەگەڵ
 بەھاریانودا خەوتوو. حیکایەتێکە پیاوان و ژنانی ئەم وڵاتە پتر لە ھەزار
 سالە تێیدا دەژین، ھەزار سالە پیاوان و ژنانی ئەم مەملەکەتە تەنیا بە
 خەیاڵ لەگەڵ یە کدا دەنوون، لە دوورەو ھەز لە یە کتری دەکەن، بە
 نھێنی عاشق دەبن، وەک پاوکەر و ئاھو خۆیان لە یە کدی ئاشکراناکەن،
 نایانەوێت ئەمیان بە نھێنی دڵی ئەو بزانی. سەدە لە دواي سەدە یە
 خەیاڵی خنکاو لە کوچە و شەقام و ژوور و ھەیوانی ئەم مەملەکەتەدا
 کۆدەبێتەو، سەدە لە دواي سەدە یە ئەو خۆگرتن و دڵخکاندنە دەبێتە
 زانستێکی نھێنی قوول کە ھەکیم و زانای خۆی دروستدەکات، سەدە
 لە دواي سەدە کۆلانەکانی ئێمە دەبێتە سەحنە ی خەیاڵ، سەر بەرماڵ
 و بەر میحرابەکانی ئەم نیشتیمانە دەبێتە شاتۆی ئاھ و ھەناسە ی ئەوتۆ
 کە پالەوانی تراژیدیا یۆنانییەکان و خوداکانی ئۆلۆمپ نەیانبینیووە.
 پێدەچێت ئەو ھەموو خەیاڵە بەشیکی زۆری لە نەفسی تاریکی مەلا
 ھاجەردا کۆبووبێتەو، لە بنی بێقەرار و لە سەردابی قفلدرای دڵی
 ئەودا مۆلبووێت، پیاویک ئەوپەری شەرم تیکەلای ئەوپەری ئارەزوو
 دەکات، ئەوپەری دین تیکەلای ئەوپەری شیعەر دەکات، سەرپەرتین
 ملکەچی بۆ مەرچەکانی دنیا، تیکەلای سەرپەرتین خەیاڵ دەکات.
 پێدەچێت ئەو دژایەتی قوولە، ئەو دووکەرتبوونە بێسنوورە بە جۆریک
 لە ناوھە مەلای ھاجەریان لە تکرەبێت، پۆحی مەلای ھاجەر، وەک
 پۆحی ئەو سەردەمە، لە نێوان دوو مەخلوقدا دابەشبووێت، یەکیکیان
 سەختگیر و خۆخکێن، ئەویتریان ئازاد و بێشەرم و پێ شیعەر. یەکیکیان
 لەم دنیاوەدا چەقیو، گوێگری فرمایشت و مەرچەکانیت، ئەویتریان
 لە دنیاوەکی خەیاڵییەو ھاتوو، گوێگری ھیچ فرمانێک نییە. مەلا

هاجر به به لاغه تیکی کلاسیکیه وه دهنوسیت « ئادهمیزاد تیکه لاویکی
 سهیره له مهخلوقاتی جیاواژ، له ناوه وه هم وهحشه و هم په ریزاد...
 من نه وهحشبووم و نه په ریزاد، من هیچیان نه بووم، به لام هه زاران
 شه وگرم لیژپویه که ته نیا خه یال مکردوه، خه یال که خودا سزای له سهر
 دانه ناوه و ئاده مییه کانی تر ناییبینن. له گهنجی و سه باوه به درژیایی
 پوژ خۆم وهک زاهید و دهرویشیکی خودایی نیشاندهدا، تا دهخرامه ژیر
 جیگا جگه له زیکری "یاخودا... یاخودا" هیچی دی له دلما نه بوو،
 به لام که سهرم ده نایه سهر بالیفه کم و دلنیا ده بووم عالم نوستوه
 و خزم و کهس، نه حباب و نه غیار چاویان له من نییه، هیندهی
 سکون داده کهوت و خشپه و چرپه کائینات ده برپا، شه به قیکی تاریک
 له هه ناوی مندا ده کرایه وه، سه حنه یه کی تر دهاته سهری و پوچم
 ده بووه مه سهرهی شتیکی تر. هه رچی نه فسیک به پوژ ده مخکاند،
 هه ته ماح و ئاره زوویهک به پوژ بیده نگمه کرد، له سه کلی مهخلوقاتی
 عه جایه بدا دههاته وه سهری، ئیجساسیکی سه یرم هه بوو که قوه تیکی
 خیفی من به ره و ئهرز و ئاسمانیکی تر جه زبده کا، ده مبا بۆ شویتنیک
 تر، له وئی شتی سه یر ده بینم، حۆری و غیلمانی پووت، ئافرهت که له
 خه یاللی به شهردا نیین، خوان و خواردن که خودا بهس له جه نه تدا
 وه عدی به به شهرداوه، له و کوچه تاریک و خفیانه دا، هه ئاوینه یه کم
 ده بینن له ویادا پوخسارم ده گوپا، جار دواي جار شکل و شه مایلی ترم
 وهرده گرت. وهک ئه وهی مهخلوقیکی موخه یرم و خودا ئه و نازهی
 داییتمی بۆ شه کلی خۆم بگه یرم. ئاه، خه یال م تا ئه و جیگایه ده یرم،
 له نیوان پوخساری ئاده مییه کاند ده متوانی ئه و هه یه ته بگرم که
 خۆم ده مه ویت. ئه و ده موچاوه بکه مه سهرم که ته ماحم لییبوو. له و
 شه وانه دا من بووم به ساحیبی دیوانیکی غه زه لیات. وه قتی جورته تمکرد
 و قه سیده کانم چاپکرد، کهس له و باوه په دا نه بوو ئه م گهنجه شه رمن

و پوو لە خودایە، کتێبیکی وەها بنوسیت، کە خالی نەبوو لە سیبەری
 کوفر و لە نەغمە ی فجور. ئەو مەحسولێ زۆلومات و تاریکی بوو،
 مەحسولێ ژیانیکێ تر بوو کە من بە خفییە تیا دەژیام. بەلام من
 هەر زوو هاتمە دەست و حاشا مکرد ئەو کتێبی من بێت، لە هیچ
 جێگایەک خۆم دەر نەخست و لە هیچ مەجلیسیکدا خۆم نەواند، لە
 قوولایی قەلب و لە نیهانی بە دەنا، ئیحساسم بوو ئەو من نێم ئەو
 شیعرانەم نوسیوه، من نێم کە شەوان لە بەحری غەزەلدا نوقمە بێم. لە
 نێوان من و ئەو سەحنە سەیرانەدا کە لە دونیایەکی تردا پڕویان دەدا
 تۆرانیک دروستبوو. منیک کە لە تیکم لە عالەمیک و لە تەکی ترم
 لە عالەمیکێ تردا مەلەیدە کرد، بووم بە ئەسیری شەپۆک نەمە زانی
 خۆم سەر بە کویم و لە چ جەبەهە کدا وەستاوم. عومریک ئارەزوو
 دەیهێنم و شەرم دەبیرم، حەیا دە یگوشیم و خەیاڵ دەفراندم، ناموس
 دەبخستم وە سەجی بە دەنی خۆم و ئارەزوو وەک شیتیکێ وەحشی بۆ
 خۆی جەزیدە کردم. پۆژە دای پۆژە و شەو وە دای شەو وە زیاتر
 لە تەدەبووم... بەلام کێ هەیه لە ئێمە لەت نەبێت، کێ هەیه؟ کامە
 مەرۆف لە ناو وە بوونیکێ دووفاق و پۆحیکێ چەند سەری نییه، بابێت
 و بەردەبارانم بکات. ئێمە هەموومان مەخلوقی دوو دیوین، زۆرمان
 تەنیا یەک دیوی خۆمان دەبینین، چونکە جورئەت ناکەین لە ئاوتەدا
 سەیری دەموچاوەکی تەمان بکەین. شەویک ئەو مەخلوقە ی تری من
 هاتە دەری و بێحەیا و بێسەل خۆی پێناساندم. وتی من هەر خۆتم، هەر
 خۆتم و هیچی تر. مەغرور و بادیهەوا و فیزن بوو، جوان بوو، بەلام
 جوانی و جەمالی بۆنیکێ تریان هەبوو. ئیستاش تێدەفکرم و دەلێم بۆ
 نەمکوشت؟ بۆ نەمکوشت؟ خۆ ئەو قەتل نییه و نابێتە جورم، ئیدی
 بۆ نەمکوشت؟. هەموو بەشەر، هەموو ئادەمیەکانی تر بە لەحزەو
 ساتی وادا عبوریان کردووە و بێتەوێ دوو لێن، ئەو بوونە وەرە دێم

و ئیجساسی ناپه‌حه‌تی ناکه‌ن، هه‌ر که‌س و ده‌مامکه‌ پیری خۆی ده‌کاته‌وه‌ سه‌ری و ده‌پوات و پاش ئیستیک یادیشی نامیئت. به‌لام من مه‌لا غه‌ریبی هاجه‌ر، که ئیستا چه‌ند قه‌ده‌می‌ک له‌ مرده‌وه‌ دوورم، دان به‌وه‌ قه‌ده‌دا ده‌نیم و ده‌لیم، من نه‌متوانی نه‌وه‌ بکوژم که خه‌لکانی تر ده‌یکوژن. شتی‌که‌ کوشتنی هه‌قه‌، نه‌کوشتنی زنبوسی پێوه‌یه‌ و که‌بائی‌ر ده‌هینیت. نازانم به‌لام خاتره‌م که شه‌وگه‌لی بی‌حیساب و زۆرم هه‌بوو، که من تیتیدا خه‌نجه‌ردا ربووم و سیلاح به‌ده‌ست، ده‌متوانی ئیستیکه‌م و خه‌نجه‌ر هه‌لکیشتم، سیلاح له‌ به‌ینی من و نه‌و تارماییه‌ مه‌لونه‌دا پاگرم. ده‌متوانی دوا‌ی فجوری نه‌و نه‌که‌وم، به‌لام درۆده‌که‌م، جازیه‌ و سیحری له‌وه‌ قه‌ویتر بوو له‌ فیکری شتی وادابم. وه‌ک نه‌وه‌ی تینیکی لاموته‌ناهی هه‌بیئت، به‌ میسلی نه‌وه‌ی شه‌پۆلانی به‌حریکی پر نه‌سرا‌ر بیئت منی ده‌برد، زۆرجار نه‌ده‌ستم ئیشیده‌کرد و نه‌ده‌مم، که ده‌هاته‌وه‌ هۆش و له‌ حیسابی ختوره‌تی خه‌یالی ده‌گه‌یشتم، نه‌ جه‌لدی من و نه‌ عه‌سای من سوودی‌ان نه‌بوو. هه‌ر داریکم له‌و ده‌دا، کسپه‌یه‌ک له‌ هه‌ناوی خۆم ده‌هات. هه‌ر قامچییه‌کم له‌و بی‌ناموسه‌ ده‌سه‌ره‌واند، قامچییم له‌ پۆحی خۆم و به‌ده‌نی خۆم ده‌سه‌ره‌واند. ئیستا چه‌ند به‌وه‌یئت بۆتی ته‌فسیریکه‌م، ته‌فسیری نییه‌، به‌لام ته‌ئریخی به‌شه‌ریش، ته‌ئریخی نه‌و تارمایی و نه‌شباحانه‌یه‌ که له‌ خه‌یالی ئینسان پرایانک‌ردوه‌، من سویندت بۆده‌خۆم که له‌ عیقابی بی‌وچانی خۆمدا، درێغم نه‌ک‌ردوه‌. به‌لام دل‌م به‌ جو‌ری ئاره‌زووی دایکی سیحری‌از و به‌پ‌ر‌یزتانی ده‌کرد، گه‌ر ئاره‌زووی ویسالم له‌ قیامه‌تیشدا هاتۆته‌دی ده‌بایه‌ حاسلیکه‌م. من به‌ هه‌موو زه‌ره‌یه‌کی وجودم هه‌زم لی‌یبوو، هه‌زی له‌و جو‌ره‌ش سه‌ر به‌ لامه‌کان و لازمه‌مانه‌. که شه‌ویکی مانگه‌شه‌و نه‌و گه‌نجه‌ غه‌زه‌لگۆیه‌ هات، له‌ ناخی شه‌وه‌کانی منه‌وه‌ ده‌رده‌چوو، نه‌و سیما و هه‌ینه‌ته‌ی هه‌بوو که ده‌شیا گه‌ر موخه‌یه‌ربم، من بۆ خۆم هه‌لا‌وی‌ردایه‌. له‌ شه‌کلێکی دلخواهی من

دەچوو کە زۆر لەسەر سەحنەکانی شەو ھەلمبژاردبوو، فجوری ئەو بەشێک بوو لە فجوری پەنھانی ناو وجودی خۆم. کە شەویەک لەگەڵ نیوہیەکی خەیاڵی تری دایکی نەجیباندا دەرکەوت، من ھەموو دونیام لێتێکچوو، بەر جۆرە دیوارێک کە وتم لە تاقەتیی عەقڵی من و لە قودرەتیی ھۆشی من گەورەتریوو، ئیتر ئیمانم کەوتە خەتەر و دینم ھاتە زەلزەلە. نەمدەزانی چیبکەم، سیحری ئەو ھەموو شادییەیی و یسائ گێژیکردم و ترسی ئەو ھەموو فجورەش لە توانای بەدەنم گەورەتر بوو. بەسەرێک لە بەھەشتابووم و بەسەرێک لە جەھەنەمدا، وەک دەلێن غەریقی ئاو و ئاور بووم. تۆ لەو شەوانە دروستبوویت. پاستە تۆ لە پەحمێکی پاستەقینەیی، دایکێکی پاستەقینە و وەک مەخلوقێکی خودا کردی تەواو لەدایکبوویت، لە ھەفتەیکدا ھاتیتە دنیا، بەرێکەوت ھەفتەیی لەدایکبوونی منداڵانی ناکامڵ و نوستان بوو. بەلام ھیچ کەس نەیدەزانی تۆ منداڵێکی پاستەقینە نیت. تۆ کوپی خەیاڵیت، منداڵی شەو خەیاڵییەکانی منیت لەگەڵ بەھاریانودا، گەر تۆ کوپی من نیت، چ شتێک تەفسیری ئەو غەزەلە دەکات کە لە منداڵیدا لەسەر سینەت نوسرابوو، لەسەر پێست و گوشتی تۆ ھەلکەنرابوو؟

ئەو تیفلی پۆژ، تۆ بەرھەمی ئەنگامی شەوی
بەرھەمی ئەسەری من و بەرھەمی ئەسەری ئەوی
تۆ ناتێجی عەشقی، نە پرکوع بە و نە سجد
بەرھەمی ئەسەری خەیاڵیت، بەرھەمی ئەلغازی وجود

ئەمە ئەو دێرانەبوو کە غەیری من بەشەرێکی تر نایزانیت و لە مانای تێناگات، ئەو بەیتە کافرانەییەبوو کە ئەو گەنجە غەزەلگۆیە، شەوان دواي مەستی دەیوت. ھەمان ئەو بەیتانەیە کاتێک لە جیماع

تێردەبوو ئیلقایەدەکرد. ئەو مەلایە ئۆی ناونا، عالمیکی دین بوو، دۆستم بوو، پێکەووە لەسەر سونالاتی ئیمان و مەکامینی شەرع جەنگ و جەدەلمان بوو. پیاویکی حافیزو لێسەرار بوو، شتیک لە عەزاباتێ دڵی منی دەزانی، قەسەمدا کە نەینێ ئەو شیعرەم بۆ بینێ و ئەو بەیتەم بۆ تەدوینکات کە لەسەر گوشتی نازکی تۆبوو. ئەو شیفرەشکێنێکی شارەزا و موفەککل ئەسەرار بوو، ئەو نەبایە کەس تەلیسمی ئەو بەیتە و قافیەیی ئەو سەرپی بۆ نەدەخوینرایەو. من پۆژیک تا ئیوارێ لەسەر پشکۆ دەسووتام، لەبەینی ئاگر و فرمێسکدا جولانیم بوو، کە بەو بەیتەو هاتەو بۆلام، من واوەیلام بوو. ئەو حایربوو لە ئەشکم و مەدھۆش بوو لە فیغانم، ئەو هێندەیی دێری یەکەمی وت، من تەواوی بەیتەکانم بۆ ئیلقاکرد، بە غەم و کەرەبیکی زۆرەو خودا حافیزیکرد و لە هیچ حاڵی نەبوو. کێ دەیتوانی تییگات... کێ؟ تۆ کوپی من بوویت، شاھیدیشم ئەو دێرەییە کە لە خوین و گوشتی تۆدا غەرقبوو. من باوکی تۆم... باوکیکی خەیاڵی، تۆش کوپی منیت، کوپیکی خەیاڵی».

بەو چەشنە نامە کە دەروات و دواي چەندین حیکایەت کۆتایی پێدیت. نامەییکی درێژە کە نوسینەوێ هەموو بەشەکانی لێرەدا نەشیاو و نەکردیە، بەلام دەبایە ئێوە هەندیک بپگەیی بینن تا لە نزیکەووە لە تەواوی چیرۆکە کە ئاگاداربین. ئەو نامەیە ژبانی بەھەمن ناسر لە بنەووە هەڵدەتەکێنیت. ئاراستەیی پوانین و جووری تەماشاکردنی بۆ خووی دەگۆریت، ئیدی بەھەمن ناسر دەبێتە مەوۆیکی تر... لەگەڵ ئەوەشدا هیشتا ماوەییکی دەوێت تا ببێتە خاوەنی نازناوی غەزەلنوس، کە ئەویش چیرۆکیکی تایبەتیە و لە هەلومەرجیکی دیکەدا دێتە پیش.

تریفه یابەحری و مافووڕەکان «سالی ١٩٨٦ - ١٩٨٧»

دوای مردنی زاهیر یابەحری گەلێک پوودوای ناخۆش پوویندا،
 کە تریفەیان ناچارکرد مāl بەجێبەجێلێت و پووبکاتە ئەو کارخانە
 چکۆلانەی مافووڕ. دوای مردنی سەمیرە ی دایکی، قاتی سەرەوێ
 بالەخانەی یابەحرییەکان چۆل بوو، دەبایە تریفەش خۆی بۆ
 تاقیکردنەوێ سەختی بەکەلۆری ئامادەبکات. ئەو بە پێنمایی فەوزیە
 یاسەمی گواستییهو بۆ نۆومی دووهم، تا لەویدا بێقرە و دوور لە هەرا
 و هوریا ی جەوهر خەیاڵ بخاتە سەر خۆیندەکە ی. تا زاهیر یابەحری
 مابوو، هێژیک هەبوو جەوهر حیسابی بۆبکات و لیبترسیت، بەلام
 شەوێک کە تەرمەکە ی زاهیریان لە خەستەخانەو هینایەو، یاساکانی
 یارییە کە سەر لەبەر گۆڕان، ئیدی هیچ شتیکی نەبوو ئەو جانەوهره
 پابگریت کە مردنی باوکی کردبووی بە فەرماندار و داریەدەستی مāl.
 دوای ئاشکراپوونی وەسیتەکە ی زاهیر یابەحری، جەوهر ی سورفل بە
 چاوشیت و نیگا شەیتانییەکانییەو، کە ئەوکات گەنجیکی شەهوەتبان
 و داوین پیسی لێدەرچوو بوو، وەک دیوانە یەکی بەرەلای لیها ت. جووتیک
 برۆی زەرد و ئەستووری هەبوو، بالایەکی بەرز و گۆشتیکی پتەوی
 ماسولکەدار، خیزە و مرخەمرخی سنگی، ئازەلێکی شیتیان بیر مرۆف
 دەهینایەو کە لە دەشتیکی بەریندا لە دەست هەندیک پاوکەر هەلبێت.
 هەوایی وەسیتنامەکە ی باوکی وەک تەوڕیکی تیژ بەر پۆحی کەوتبوو،
 گەر گویزانیکی تیژیان بە دلیدا بهینایە هەر هیندە زامدار و هەر
 هیندەش خۆیندەلێن دەرەکەوت. فەوزیە یاسەمی لە زوووە ئاگاداری
 نیهادی پڕ خراپە ی کۆپەکە ی بوو، بەلام لەو باوەپدا نەبوو پۆژیک

ئاو-ها بېتە گایەك بە ھەموو ھێزی خۆی، شۆق بە دیواری بەردین و بەرەستی ئاسنیندا بکێشیت، بېتە بەرازیکێ ئوتۆ حورمەتی ھێچ شتیکێ مرقانە نەگرت. فەوزیە سالانیکێ دووردریژ زەجری نۆدی بە دەست زاھیر یا بەحرییەو ھە کێشابوو، توپەبوونە ناگاوەکانی ئێو مێردە بێمەزاج و کەم تاقەتە تووشی جۆرە غەمۆکیەکی قوولیان کردبوو، لە ژنیکێ پەر ئیمانەو ھە کردبووانە خانمێک باوھەپی بە ھێچ نەبوو، سال دواي سال بپوای بە خۆی کەمتر و کەمتر دەبوو، بە جۆریک ھەزێ نەدەکرد چیتەر تەماشای پوخساری خۆی بکات، کە ئیستا لەبری جوانییەکی جارن، پەژارەکی بێنی تیا دەبینی. چیتەر ئێو فەوزیە شۆخە نەبوو کە دنیا شیفەتی جوانی و یقاری بوو، ئیستا خانمێک بوو غەم پۆژ دواي پۆژ دەپروخان و شەو دواي شەو تووشی بێخەویەکی ھەمیشەیی دەکرد، دواي مردنی مێردەکی شەکان خراپتر تێپەڕین و پووداوەکان خیراتر پوویان لە کارەسات کرد. ھەفتەیک دواي مردنی زاھیری مێردی، سەربوردی ئوتۆ غەمبار ھاتنە پێش و پووداوی ئوتۆ سامناک پوویاندا، خانمی یاسەمی دلنیاوو خێریک لەو کورەش نابینیت، کە نازی تاقانەیی و سامان و مۆلک شیتیانکردبوو. جەوھەر یا بەھری نەدەچوو ھەقلییەو سێ یەکی مال و سامانی باوکی بۆ ئێو کچە پەشتالە چکولانەییە بچیت، کە ھەردەم ھێچ و ناچیز تەماشایکردبوو. ھێچ کات باوھەپی نەکردبوو ئێو خوشکی خۆی بێت. وەك ھەموو یا بەحرییەکان بە گومانەو ھەزیری ئافرەتی دەکرد، وەك مەخلوقیکێ کرمناسا و بێبەھا کە شایستەیی بەزەیی و پەحمەت نین. بەلام لەگەڵ ھەموو ئێو دپی و سیفاتە ئازەلئاسایانەیی جەوھەردا، گەر تریفە ئاو-ھا پێک و پاست بە پوویدا نەتاقاباوەو ھە بێ ھێچ شەرم و پەریزیکی پێی نەگووتباوە « من خوشکی تۆ نیم، ھێچی تۆ نیم، من کچی سەمیرە یا بەحریم و لە دایک و بابی تۆ نەبووم » لەوانەبوو

PDF 4 KURD

لێکرد و سویندی دا راستی بلێت، وهک یه کێک ته لیسمی عومری خۆی به تالباکاتهوه، به گریانوه له بهرههه تریفه دا ئه و راستیهی درکانه و پێیگوت «تۆ کچی من نیت، به لām خودا ده زانیته ... خودا به گه وره یی خۆی له و سه ره وه شاهیده که له جه وه ره م خۆشتر ده ویت و بۆ تاوکیش له زیاندها، بیرم لای ئه وه نه بووه که تۆ کچم نیت». پتووستی نه ده کرد فه وزیه یاسه می ئه و قسانه بکات، تریفه به گریانوه باوه شی پیاکرد و پێیگوت «تۆ هه تاهه تایه دایکی منیت ... دایکی منیت ... و له تۆ زیاتر که سم نییه». بێته وه ی درێژه به چیرۆکه که بدهین، ده بیته بلێم به سه ره هاتی ئه و شه وه هێند دلبزۆین و کاریگر بوو بۆ کتیبیککی وهک ئه م کتیبه ی ئیمه ده ستاندات، که وابریاره خۆی له دیمه نی عاتیفی توند بپاریزیت. به کورتی فه وزیه یاسه می و تریفه پێکه و تن «زاهیری پیر» هه یج له حیکایه تی ئاشکرابوونی نه ئینییه کان نه زانیته، چونکه دلی له وه لاوازتریوو به رگه ی به ده بختی وه ها بگریته. پاش مردنی زاهیر به هه فته یه ک زیان له مالی یابه حریبه کانه دا بووه دۆزه خ. ئاشکرابوونی وه سیته که ی زاهیر یابه حری که له پوی قانونیه وه کونیر و بێخه وش بوو، جه وه ره ی شیته کرد. ئه و دپنده یه جورته تیکرد و ده ستی له دایکیشی به رزکرده وه، قسه ی ناشیرینی کرد و سیفه تی نه وتۆی خسته پال یاسه مییه کان پێشتر که س نه یویرابوو جنیوی وا به خیل و عه شره تیکی پاک بدات. تریفه ی بێگونه ه و خه یالزاد گه رچی به له ش زۆر چکۆلانه تر بوو، به لām به ئیراده هێند به هیژ و چاونه ترس بوو، ده یوانی بجیته پیش ئه و کێوه گه وره یه و له بهره ده میدا بوه ستیت. تریفه پێیگوت «تۆ چ دپنده یه کیت ده ویت، هه فته یه ک دوا ی مردنی باوکت، باس له میرات و پول و پاره بکه یته ... ته نیا حه یوان ده توانیت وهک تۆ بیت». جه وه ره به راده یه ک بپه حم بوو، به قز کیشیکرده ده ره وه و پێیگوت «یان به

ئاره‌زووی خۆت ده‌ست به‌رداری هه‌موو شتی‌ک ده‌بی‌ت، یان سه‌رت
 لێ‌ده‌که‌مه‌وه، تۆ قه‌ت خوشکی من نه‌بوویت، هیچ نیت جگه‌ له‌ ده‌له
 سه‌گیکی دز که پۆژی تۆپینت هاتوو». بوو به‌ به‌زم و هاوارێک،
 مه‌پرسن. فه‌وزیه یاسه‌می ئه‌و ژنه‌ هیمن و ئاغره‌ پڕ به‌ حه‌وشه‌که
 ده‌یقیژاند، جه‌وه‌ر که وه‌ک حه‌یوانێک لرخه‌ی ده‌هات، به‌ قژ ئه‌و
 به‌سته‌زمانه‌ی تا به‌رده‌م به‌رمیلی نه‌وته‌که‌ پاده‌کێشا، بێنه‌وه‌ی قژی
 ئه‌و منداله‌ بێجورمه‌ به‌ردات، ده‌به‌یه‌ک نه‌وتی دانراوی پیا ده‌کرد و
 قه‌سه‌می ده‌خوارد که به‌ زیندوویی ده‌یسووتی‌نێت. خوشکه‌ بێچاره‌که‌ش
 له‌ به‌رده‌ستیدا ده‌که‌وت، فه‌وزیه‌ی به‌حه‌یا و شه‌رم هی‌ند ده‌یقیژاند
 هه‌موو گه‌په‌ک داده‌بارین، دراوسێکان ده‌رگا‌که‌یان ده‌شکان، جه‌وه‌ری
 بێدل و نابه‌شه‌ر قژی تریفه‌ی به‌رده‌دا بۆ ئه‌وه‌ی شقارته‌یه‌ک له‌
 گیرفانی ده‌ره‌بێنێت، کچه‌ به‌سته‌زمانه‌که‌ ئه‌و هه‌له‌ی به‌فرسه‌ت ده‌زانی
 و له‌به‌رده‌ستی هه‌ل‌ده‌هات، ده‌چوو سه‌ر پله‌که‌کان و زه‌ق و زۆپ به‌
 ده‌موچاوی‌دا ده‌یقیژاند «جه‌وه‌ری حه‌یوان، من خوشکی تۆ نیم، من
 له‌دایک و باوکی تۆ نیم، من کچی سه‌میره یابه‌حریم... تۆ حه‌یوانی».
 جه‌وه‌ر هی‌نده‌ی تر شیت‌ده‌بوو، پیاوان و خه‌لک و خوا ده‌نیشتنه
 سه‌ری و ده‌یانگرت، تریفه‌ که ده‌سه‌لاتی به‌سه‌ر خۆیدا نه‌ما‌بوو وه‌ک
 بال‌نده‌یه‌کی بریندار ده‌یقیژاند و ده‌گریا. پیاوان به‌ پاله‌په‌ستۆیه‌کی زۆر
 جه‌وه‌ریان له‌ ده‌رگای حه‌وشه‌ ده‌برد به‌و دیوا، له‌ودیه‌ وه‌ک گایه‌کی
 هار ده‌بی‌پۆراند، خۆی پاده‌پسکاند و ته‌کانی ده‌دایه‌ خۆی، به‌ خوشکه
 شه‌ریف و ئاب‌پوداره‌که‌ی ده‌گه‌وت «قه‌حه‌» قسه‌ و قسه‌گه‌لی ئه‌وتۆ
 له‌ زاری ده‌بارین، تا ئه‌و کاته‌ که‌س له‌و شاره‌دا شتی وه‌های به‌
 خوشکی خۆی نه‌گه‌وت‌بوو. ژنه‌ دراوسێکان له‌ده‌وری تریفه‌ کۆده‌بوونه‌وه
 که له‌سه‌ر پلی‌کانه‌کان ده‌گریا. فه‌وزیه‌خان له‌ ته‌ریقی و حه‌یاچوون‌دا
 له‌ هۆش خۆی ده‌چوو، له‌ ناو چیمه‌نی حه‌وشه‌که‌دا ده‌که‌وت. ژنی‌ک

دەقیقێژاند «وەی فەوزیە خان مرد، وەی بە قوربانت بۆم، وەی بە ساقە ی
 حەیاو حورمەتەکت بۆم». پیاوانی دراوسێ ژمارەیان زۆرتر و زۆرتر
 دەبوو، بە ھەمووان جەوھەر زاهیریان کێشەدەکردە مائیکی دراوسێ،
 لەوێشەو دەنگی نالەنالی دەگەیشتە ئاسمان، دووبارە لە دەستیان
 دەریازی دەبوو، ئەمجارە پووی نەدەکردەووە حەوشی خۆیان. پیاوان
 بەدوایدا پایاندەکرد و ئەو وەک پەشەبایەکی شیت لە بەرچاو وندەبوو.
 ژنان بە پەلە پەلە جەلە نەوتایبەکانیان لە بەری تریفە دادەکەند، فەوزیە
 یاسەمی ھۆشیدەھاتەووە بەر، کاتێک خۆی لەو دۆخەدا دەبینی شەرمەزار
 و شکستە لە ژێر بالی ژنەکاندا دەچووو ژوورێ و زمانی ھەلنەدەھات،
 دەبیت ژنێکی وا پاک و بەشەرم لە کاتی وادا چی بلێت؟ بەلام ئەو
 تاقانە کوپە ی کە پۆژێک مایە ی شادی و بەختەووەری ژیا نی بوو وازی
 نەدەھێنا، دوا ی چەند سەعاتێک بە خۆی و دەمانچە یەکەووە دەگەراپەووە.
 بەس خودا خۆی دەیزانی گەنجیکی مندالکاری وەک ئەو دەمانچە ی لە
 کوێ پەیدا کردبوو. بەر لەوێ بیتە ژوورێ بە ھات و ھاواریکی زۆر
 دەرگاکی دەدایە بەر گوللە، نالە ی فیشەکەکان ھەموو گەپەکەکیان
 بە ئاگادەھێنایەووە. ھەندێک پیاوی بەغیرەت دووبارە دەھاتنەووە
 دەست، سەرلەنوێ دەبوو بە ھەرایەکی زۆر، سەرلەنوێ خەلک و خوا
 دادەبارینەووە. فەوزیە یاسەمی و تریفە زاهیر ھەردووکیان لە ژوورەووە
 دەرگاکیان لە خۆیان دادەخست، جەوھەر بە خۆی و دەمانچە یەووە
 خۆی دەکرد بە حەوشەکەدا، پیاوان دەگەیشتنە سەری و تکیان لێدەکرد
 دەمانچەکی دانیت، ئەو وەک گایەکی ھار بە ھەر چوارەووری خۆیدا
 ھەپەشەیدەکرد، گای ھاری چی، وەک شەیتانێک میتشکی لەدەستداییت
 و سەری ھێستریکی خستبیتە شوین سەری خۆی. ناچار دراوسێیەکی
 موستەشار بە خۆی و پاسەوانەکانییەووە دەھاتە یارییەکەووە، فەوزیە لە
 ژوورەووە دەگرا و تریفە لە پەنجەرەکانەووە دەقیقێژاند. جەوھەر بیتەووە ی

سڵ لە هیچ بکاتەوه فێشەکی بە دەرگا و دیوار و پەنجەرەکانەوه دەنا،
 مەن دەلێم لە بەرازێک دەچوو شێت بوویت، ئێوە بلێن لە سەگێک
 دەچوو هاری گرتیبتی. خودایە گەر ئێوە موستەشارە نیشتیما نفروشه
 لووتی خۆی نەخستایەتە ئێشەکەوه و دەستی خۆی لەو شەوه شومە
 وەرەنا، کەس نەیدەزانێ چی دەقەومیت، لەوانەیە ئێوە کچە پاکە
 کە بەشیکی چیرۆکەکی ئێمە دروستکردووه، ببوایەتە قوریانی ئێوە
 جانەوهرە بێلغاه. موستەشارە مل ئەستووهرەکە لە فورسەتێک دەگەرێ
 پیاوهرەتی خۆی تیا دەریخات، بە خۆی و پاسەوانەکانییەوه خۆیان
 کرد بە حەوشەکەدا. کەس نەیدەزانێ بۆ ئاغازی موستەشار لەو شەوه
 درەنگەدا بە تەواوی چەک و عەتادی خۆیەوه ئامادەیه. بە پوخساری
 پیاویک بیهویت ترس بخاتە دڵی بەرامبەرەکەیهوه لە جەوهەری خوێ
 «هێی کوپە... هێی... ئەوەهاریە چیه ناوتەتەوه. پیاویک پیاو بیت
 تەقە لە خوشک و دایکی خۆی دەکات... ئا چەکیبکەن و بیگرن...
 دەهێ هەر ئێستا». لە چاوترۆکانێکدا پاسەوانەکان جەوهەر زاهیریان
 قۆلبەستکرد و بردیان. ئەوە کۆتایی شەویکی گەرمی ژانی تریفە
 یابەحرێ بوو. لەو شەوهوه ئیدی جەوهەر زاهیر بوو بە مۆتەکەیهکی
 ترسناک و لەهەموو شوێنێکدا بەدوای تریفە یابەحرییەوه بوو. پۆزانی
 دواتر سەلماندیان جەوهەر بوونەوه ریکی پق ئەستووری ترسناکە، کە
 دەبێت مەرووف حیسابیکی راستەقینە بۆ هەلچوونە کوتوپرەکانی بکات.
 چەند پۆزێک بێتەرس و خاترجەم خۆی و فەوزیە یاسەمی لە مالهەوه
 مانەوه و دەیانویست کۆی ئێوە دیمەنە ترسناکە وەک بەشیکی لە
 شانۆگەرییەکی وەحشەتەناک تەماشابکەن کە پەردەکانی دادراونەتەوه
 و کۆتایی هاتوو. بەلام پۆزێک تریفە یابەحرێ و خانمی یاسەمی
 بۆ کرپینی هەندیک پێویستی چوون بۆ بازار، ئەوە لە بەردەم یەکیک
 لە قوماشفرۆشەکاندا بە خۆی و کێردیکی درێژەوه بۆیان دەرپەڕی،

بەرلەوێ دەستی بگاتە قژی تریفە، ئەو قیژاندی و لە چنگی مەلەت.
 فەوزیە یاسەمی کە بەدریژیایی ژیاانی دەستی بە حەیاو حورمەتی خۆیەو
 گرتبوو، لە خەیاڵی ئەودا نەبوو پۆژیک بێت ئاوا لە ناوەرپاستی
 بازاردا بێتە سینه‌ما. جەوهر لەو قەیسەرییە گەورەدا، بەو کێردە
 گەورەیه‌و دوا تریفە کەوت کە لە کاوبۆیەکی شیندا خێراتر لە ئاسک
 پایدەکرد. خۆدایە خەلکێک هەبوون تەنیا تەماشایان دەکرد و پێدەکەنین،
 هەردووکیان بە خێراییه‌کی ئەوتۆ تێیان دەتەقاند، کەس دەرەتی ئەوێ
 نەبوو بپرسێت چییە؟ چی پویداوه؟ بیهێنە پێشچاوی خۆتان کچیک
 لە ناو بازارپی ئەم شارە چاوچنۆک و بێشەرەدا بە پانتۆلیکی
 تەسکەو پابکات، بقیژێنێت، بەسەر فەردە نۆک و جامە ماستدا
 بکەوێت، گوێی لیبێت ژنان پێی بلێن «بێئابوو و براکە ی لەگەڵ
 خەلکدا گرتویتی». بیهێنە پێشچاوی خۆتان کچیک و نازک تەنیا
 بۆ ئەوێ خۆی و نیکات، لە ناو هاتوهارای خەلکدا خۆی بکات بە
 مزگەوتیکدا، بچێتە ئاودەستی پیاوانەو، سێ سەعات لە ئادابخانەکی
 پێیدا دەرگا لەسەر خۆی داخات، نەیتەدەرێ، بۆنی پاشەلی پیاوانی
 زۆرخۆری ئەو شارە بچێ بە لووتیدا کە دەستەدەستە دێن و دەپۆن،
 گوێی لە شلپ و هوپی دەست و باو بۆرانی قوونیان بێت. ئاە ئەو
 ئەزموونیکی هێند تالبوو تا مردن لە یادی ناچێتەو. دواتر سەدجار
 ئەو چیرۆکە ی بۆ کچانی مافوورخانە کە گێڕایەو، سەدجار گەلاوێژخان
 دایدەنا و دەیگوت تریفە حیکایەتی مزگەوتە کەمان بۆ بگێرەو.
 هەر ئافرەتیکیش پوویکردبایە تە کارخانەکە، دەبایە تریفە هەموو
 چیرۆکەکی لە نوکەو بۆ بگێرێتەو، دەبوایە هەمووان سەراسیمە
 بپوانن و تێنەگەن، چۆن کچیک و هەما خۆی گەیانداوتە ئاودەستی
 پیاوان لە مزگەوت. ئاە، بەلام کە دەگەیشتە سەر ئەو بەشە ی کە
 چۆن ئێوارێ گەراوەتەو بۆ مال، ئیدی دەگرایا. لەگەڵ فرمێسک و

فیغاندا باسیده‌کرد چۆن فه‌وزیه یاسەمی له‌ داخی کوپه‌ تاقانه‌که‌ی «به‌رخۆله‌که‌ی باوان» «نێری نێرانی یابه‌حری» گریاوه‌، چۆن تووشی غەمیکی ئه‌وتۆ بووه‌ خه‌ریک‌بووه‌ ده‌می خواربێت، چۆن ئه‌و به‌په‌له‌ له‌ تاکسییه‌کی کۆن و په‌رپوتدا فه‌وزیه‌ی گه‌یاندۆته‌ خه‌سته‌خانه‌، چۆن دکتۆره‌کان گووتووایه‌ ئه‌گەر زوو نه‌هاتبایتایه‌ ده‌مرد. ئینجا باسی سێ شه‌و و سێ پۆژ گریانێ بیپرانه‌وه‌ی فه‌وزیه‌ خانی ده‌کرد. تریفه‌ به‌ دلێکی پاکه‌وه‌ ئه‌و سه‌ربورده‌ی بۆ هه‌مووان ده‌گێڕایه‌وه‌، هه‌تا بۆ هه‌سەن تۆفانیشت، که‌ خنده‌ی به‌م قسانه‌ ده‌هات. هه‌میشه‌ که‌ ده‌گه‌یشته‌ ئه‌وه‌ی بۆی ئیتر بریارمدا شوینی منداڵی خۆم به‌جێبه‌یڵم و مالاوایی له‌ خانه‌ی یابه‌حریه‌کان بکه‌م، فرمیسک وه‌ک لیژمه‌ی به‌هار له‌ چاوانی ده‌بارین.

به‌لام ده‌بێت کچیکی وه‌ک ئه‌و بۆ کوێ بجێت، جێگایه‌ک هه‌م ژیانی تیا زامن بێت و هه‌م حه‌یاو حورمه‌تی؟

گیرسانه‌وه‌ی تریفه‌ یابه‌حری له‌ کارخانه‌که‌ی عه‌بدولقادری نیادا ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ براهه‌کی پیاوچاکی فه‌وزیه‌ یاسەمی، که‌ دۆستیکی دێرینه‌ی ئاغای نیا بوو، چهند سالێک له‌وه‌ به‌ر پێکه‌وه‌ چهند ده‌ستیک مه‌حبوس و گۆلبه‌هاریان کردبوو. ئه‌و به‌باشی و دلگه‌وره‌یی خۆی ته‌له‌فونی بۆ کاک قادر کرد، ژنه‌که‌ی هه‌لیگرت، نزیکی سه‌عاتیک قسه‌یانکرد. دواي ئه‌وه‌ له‌یه‌کتر ئاشکرا بوون، شته‌کان خۆشتر و باشتر به‌پۆه‌چوون. ده‌رکه‌وت خانمی نیا کۆنه‌ ناسیاویکی فه‌وزیه‌ یاسه‌مییه‌، ده‌جار له‌ پرسه‌ و پاشتیلا نه‌دا یه‌کتریان بینیه‌. که‌ پێکه‌وه‌ له‌ ته‌له‌فونه‌که‌دا قسه‌یانکرد گه‌لاویژخان ده‌یگوت ئه‌یه‌ پۆتۆ ئه‌وه‌ نیت له‌ حه‌فه‌که‌ی مالی ئافتاوی ژنی نه‌کره‌مدا، که‌وایه‌کی پوله‌که‌ی مۆرت له‌ به‌رابوو، له‌لای سه‌ره‌وه‌ دانیشتیبویت. ئه‌ی نه‌بوو له‌ ته‌عزیکه‌ی

عوسماندا، ئامۆزاكەى شەفەقە خان لای مەلا گۆرونەو بوو، ئەى نەبوو كە كچەكەى عەنایەت تەخەپوجىكرد تۆ تاقمىكى زىوت بۆ هیتا... ئەى نەبوو... ئەى نەبوو. ئاواهاوو... بەپىكەوت شەكان هەموو بەپىكى پۆشتن، گەلاوێژ باهیر كە ئەسل و نەسەبى ئەو كچەى باش دەناسى، كە زانى بەستەزمانە ئەمسال تاقيكردنەو بەكەلۆرى هەبوو و وازی لە هەموو شتێك هیتاوه بۆ ئەوێ ژيانى خۆى بپاریزیت، دلى نەرمتر و خۆشروتر بوو. كە هەموو چیرۆكەكان بۆ گێرپاىو بۆ دوودلى گووتى وەك نوری چاوم هەلیدەگرم، بابیت، خۆى حەزى لە چىيە ئەو بەكات. خانمىكى مېهرەبان بوو هیتد دلتەرم و خۆشخەندە قسەى لەگەڵ فەوزیە یاسەمیدا كرد، باوهرى نەدەكرد. فەوزیەى بەستەزمان ئەو ماوێهە هیتدە زەجرى كیشابوو، وەختبوو باوهرى بە بوونی مەوێ باش نەدەما. ئاخەر ئەوێ ئەو لە كۆپى خۆى بینیبوو كەم نەبوو. كە تەلەفونەكەى داخستەو گووتى سوپاس بۆ بارى تەعالا، هیتا خەلكى وەها دلتروون و شیرین لەفر لە دونیادا ماون.

بۆ پۆزى دواى تریفە یابەحرى چوو بۆ كارخانەى مافوورەكە، هیتدەى گەیشتە ئەوێ و تەماشای یەكەم مافوورى كرد، خەيالىكى سەیر و بیۆینەى بۆهات.

تریفە یابەحرى هیتدەى یەكەمین مافوورى بینى تیگەیشت دەتوانیت چى بەكات. لە یەكەم سەعاتەو وەك نىگاركىشى مافوورەكان خۆى بە هەموویان ناساند. بە خانمى گەلاوێژ و سەید قادری مێردیانى گووت «بەرەمەتەننى مافوورى سادە و ئاسایى چ سوودىكى بۆ ئیو نیه، ئیو كارخانەىكى چكۆلەن، لە هەرىمىكدا ئیشدەكەن لەسەرتاسەرى

دونیادا بە مافوور بە ناوبانگە . شازادە و ئەکتەرە ناودارەکانی دنیا دین و لەم هەرمەوێوە فەرش دەکەن، جوانترین قالی و قەشەنگترین پاخەری دنیا بە ئاسانی لە سنوورەکانەوە دین بەم دیودا . فەرشفرۆشەکان سەنەتی وەستاگانی کاشان و تەوریز و کرمانیان لە دەستکردی ئێرە پێیاشترە . بەرھەمی ئێوە کەمە و توانای ئیشتان سنووردارە، لەبەرئەو دەبێت شتێک بکەن ناوازی و تاییبەتی بێت، شتێک بێت جیاییت و بناسرێتەو» .

دەبێت بۆلێم سەید قادر و ژنەکەیی بە بۆچوون و بیرکردنەوێ تریفە بەختەوێربوون، لە سەرەتاشەوێ خۆیان وا بیرباندەکردەوێ، بەلام نەیان دەزانن چی بکەن؟ . ئیستا تریفە یابەحری، ئەو کچە خەیاڵزادە دەیسکوت من دەتوانم خەیاڵتان پێشکەشبکەم، مافوورەکانمان لە ئیستا بەدواوە لە مافووری هیچ جیگایەکی دیکەیی دنیا ناچیت، نە لە فەرشی کارخانەکانی تاران دەچیت و نە لە دەستکاری قالیبافەکانی خوراسان . ئێتر لەو نەخش و نیگارە کلاسیکییە کۆنانە دوور دەکەوینەوێ کە هەندیکیان سەدان سالی دووبارە دەبنەوێ . لە ئیستا بە دواوە فەرشی تر دروست دەکەین، مافووری بۆیۆنە و قالی ئەوتۆ هەر کەسێک لە دونیادا ببینێت کارخانەیی نیای بیریکەوێتەوێ .

تریفە بە ئەندازەیک چاوەتەرس و پێ کاراکتەر بوو، دەیتوانی دەنگی خۆی بەسەر هەموواندا زالبکات، بەلام بە تەرزیک ناسک و پووشیرینیش بوو، هەموو دەیانزانی کەسێک نییە بیهوێت ئەوانی دی وەک ژێردەستەیی ئەو بنوێنن . پێشیارەکانیشی بە چەشنێک عاقلانەبوون، نەدەکرا کەس بۆت نایبیت و ناگریت . پلانەکەیی وابوو، تەوێ گەرەکان و ئامێرە سەرەکییەکان خەریکی ئیشی ئاسایی خۆیان بن، لە پالدا ئەو بەرپرسی فەرشی بێت کە نەخشەکانی زادەیی خەیاڵی خۆی بن . خانمی نیا ژنیکی گومانکاریبوو «بە پێچەوانەیی سەید قادری

نیاوه که خۆی دەدایه دەم لافاو و نهیده پرسی بۆ کویم ده بهیت». دواى بیرێكى ورد و دووداییه کی زۆر، بیرۆکه کی تریفه نه میکرد و گووتی «نمونه کهم بدهری و دواتر ده پوانین ده شیت چی بکریت و چی بکین». ئەو شهوه تریفه یا به حری نه خشی یه که مین مافووری خۆی کیشا «کچیکی وهک په ریزاد له نزیک ئاوێک دانیشتووه و به دوو چاوی پر خه یال وه کتیب ده خوینیت وه، کورپکی شوخیش له سه ر ئەسپێکی بالدار به رامبه ری وه ستاوه و ته ماشایده کات، ئاسمانی ژوور سه ری کورپه که پرپه له ئەستیره ی گه وه گه وه و دره ختی خورافی، ئاوی ده ریاچه که ش پرپه له ماسی زیڕین که به سه رسامیه وه سه یری هه ردوکیان ده کهن، فاسیله یه ک له نیوان کورپ و کچه که دایه ناکۆتا و نه به دی ده نوینیت، په نگه کان هه ستی داپران و به یه کدی نه گه یشتن ده رده خه ن. پوله کی ماسیه کان یه کی له په نگێکن و شالشیانی کورپه که ش له پيشالی بریسکه داره، شتیگ له خه یال و مه ستی له چاوی هه موو بوونه وه ره کاندایه، بایه کی قایم یاری به قژی کورپه که و یالی ئەسه شه شیته کی کردوه، به لام فه زای ده وری کچه که ئارام و سه ره وته، له ئاسۆکانیشدا هه مان بای هار یاری به تیشکیکی غه مگین و په ریژانده کات».

ئوه کورته ی بیرۆکه ی ئەو فره شه بوو که تریفه دا پرشت. ده بایه له ماوه یه کی کورتدا ئەو فره شه دروستبکه ن، تریفه هه موو خه یالی خۆی خسته ناو ئیشه که وه. وهک ئەوه ی ئەفسون بنوینیت و خه یال له ئاسمان پاکیشیت، پر ئومید ده ینواند. ئەو خه یال له لافا وره نگه ی ئەو، ده ستوپه نه جی کیژ ه مافوورچه کانی پرکرد له ئاره زوو، ئەوانه ی ئیشیان له گه لدا ده کرد وایانده زانی مه ستن و با له پۆحیاندا هه لیکردوه، وهک ئەوه ی شه پۆل بیانیه یت و بیانبات به خیراییه کی ئەفسوناوی

دەجۆلان. وردەکارییه‌کانی تریفه، کچه قالیبافه‌کانی سه‌رسامکرد، وه‌ک
ئەوه‌ی شته‌کان له‌سه‌ر له‌وحنیکی خه‌یالی چنرابن و ئەو سانتیم به
سانتیم هه‌لیانگریّت و بیانخاته سه‌ر ئەو مافووره. چاوی لێکده‌نا و
پیز به‌ دوا‌ی پیز ده‌یزانی ده‌بیّت ئامیهره‌کان چیبکه‌ن و جۆلاکان چ
ده‌زوویه‌ک پاکیشن و له‌ مه‌ودای سه‌ره‌ ده‌رزیه‌که‌دا چ په‌نگیک به‌رواته
پال چ په‌نگیک و چ هیلّیک له‌ چ هیلّیک بترازیّت. وه‌ک ئەوه‌ی هاریکاری
دیرینی وه‌ستا ئه‌رمه‌نییه‌ کۆنه‌کان و خه‌لفه‌ژنی پێشده‌ستی قالیچه
به‌ناوبانگا‌کانی تورکومانستان بوویّت، له‌ مافووری یه‌که‌مه‌وه، ئەندازه‌ی
بابه‌ت و تیکه‌لاوی په‌نگه‌کانی به‌جۆریکی هیند رێک هه‌لده‌سه‌نگاند،
وه‌ستا باشه‌کانی قالی و فه‌رشفروشه‌ شاره‌زا‌کان ئاسان نه‌یاندە‌توانی
عه‌یب له‌ نیا‌گاره‌کانی بگرن و له‌ نه‌خشه‌کانیدا گریّ بدۆزنه‌وه. ئیلهامی
شته‌کانی له‌ خه‌یالیکی سافه‌وه‌ بۆده‌هات، که‌ شه‌وان به‌ده‌م خه‌ویشه‌وه
تیا ده‌ژیا. ئەو ماوه‌یه‌ی کاریکرد نه‌یه‌شت که‌س مافووره‌که‌ ببینیّت،
ده‌یگوت «جوانی پاسته‌قینه‌ شتیکه‌ وه‌ک بروسکه، ده‌بیّت که‌شوه‌وا
بره‌خسیت تا ئیشی خۆی بکات و گورزی خۆی بوه‌شینیّت». به
قاقاوه‌ به‌ که‌که‌کانی ده‌گوت «کچی دایکم، جوانی خۆ ئاو نییه‌،
قوم قوم بیخۆیته‌وه، جوانی پمیکی تیزه‌ و ناگه‌هان ده‌تیکیّت، ئیمه
ده‌بیّت ئاوها خانمی نیا و عبدولقادی می‌ردی بپیکین».

تریفه‌ به‌ پێوه‌ری پیاوانی ئەم شاره‌ جوان نه‌بوو، به‌لام ناسکییه‌کی
هه‌بوو هه‌موو که‌سی ده‌بزواند. هاتنی تریفه‌ بۆ کارخانه‌ی مافووره‌که‌
هه‌مووانی دلخۆشکردبوو، زۆرجار که‌ کرێکاره‌ به‌دبه‌خته‌کانی ده‌خسته
سه‌ر هه‌وای پێکه‌نین و تریقه‌ی بێبرانه‌وه. هه‌موو ده‌یانگوت «به‌ر له
تۆ، ئیمه‌ قه‌ت پێنه‌ده‌که‌نین». دوا‌ی ماندوو‌بوونیکی سه‌یر و کارکردیکی
بێوچان مافووره‌که‌ ته‌وا‌بوو. ئەو به‌یانیه‌ که‌ ده‌بوا‌یه‌ مافووره‌که‌
نیشاندە‌ن، هه‌مووان خۆیان گۆپیوو و له‌ به‌رده‌م ئیشه‌که‌دا وه‌ستا‌بوون.

تەریفە کەمێک پەنگزەرد و پەشۆکاو دەینواند، دەبایە یەكەمین کەس
 عەبدولقادی نیا تەماشای سەنعەتە ناوازه کە بکات. کاتیەک لەبەر دەم
 فەرشە کەدا وەستا، ئاغا نەیدەزانی چی بڵێت. مافووڕە کە بیسنوور
 جوان بوو، پێشتر شتێکی لەو جۆرە ی نەبینیبوو، بە خەیاڵی ئێو
 فەرش شتێک بوو لە زەخرەفەو نزیکتربوو وەک لە نیگارکێشان.
 یەكەمجار بوو جۆرە نیگارێکی وەها ورد لەسەر فەرش ببینیت، گەرچی
 لە منداڵییەو لە کۆگا و بازاردا سەرقالی کڕین و فرۆشتنی شتی
 مāl بوو، بەلام خودی ئەم فەرشە ی وەک وردە ئەتەمینێک دەبینی کە
 خەیاڵی فریشتە یەك بایدابێت نەوێک دەست و پەنجە ی ئەم کچە سادە
 و غەمگینانە. چەندین جار دەستی لێدا و ئەمدیو و دیوی کرد بۆ
 ئەوێ دڵنیابێت ئاخۆ ئەوێ دەیبینیت راستە یان خەیاڵ، نیگارە
 یان فەرش، ئەتەمینێکی وردە یان قالییەکی راستە قینە یە. بێئەوێ
 هیچ بڵێت، چەند جارێک بە دەوری مافووڕە کەدا سوپایەو، چەندین جار
 سەری بادا و چەند جارێک هەناسە ی هەلکێشا... دوا جاریش بێئەوێ
 هیچ بڵێت، شوێنە کە ی بە جێهێشت و پۆیشت.

حالی خانمی نیا لە عەبدولقادی میدی باشتەر نەبوو. وەک بینینی
 مافووڕە کە گێژیکردبێت و نەتوانیشت هیچ بڵێت، وەک کوتوپر تایی
 لێهاتبێت و سەرئێشە ی گرتبێت، دەستگیرت بە سەرییەو و ئاهێکی
 لێدەرھات و دوو سێ جار گووتی «خوایە گیان... خوایە گیان» و
 بێئەوێ هیچ بڵێت، دوورکەوتەو. پۆژێک تێپەری و کەس قسە ی
 لەگەڵ تەریفەدا نەکرد. ئەو شەو تەریفە یابەحری خەوی لێنەکەوت.
 بۆ پۆژی دوایی خانمی نیا و عەبدولقادی میدی بانگیانکرد و بەرەبەر
 خۆیان لە کورسییەکی چەرمی گەورەدا دایاننا. سەرەتا عەبدولقادر
 پێیگوت «کچم تەریفە، دەزانم ئێستا حەزە کەیت پای ئێمە لەسەر
 فەرشە کەت بزانی، هەردوو کمان ئاگادارین تۆ بە دڵ و بە گیان

نیشیت لەو مافووڕەدا کرد، گله‌ییمان لە تۆ نییه، گله‌ییمان لە جوانی مافووڕەکه نییه... بە‌لام شتیکی تێدایه‌ له‌ مافووڕی ئاسایی ناچیت... شتیکی سه‌یر که‌ ناتوانین به‌ ته‌واوی ناوی بنێین».

گه‌لاویژخان ده‌ستی به‌ نیوچاوانیه‌وه‌ گرتبوو، گووتی «شتیکی تێدایه‌ به‌ که‌لکی بازارپ نایه‌، زیاتر له‌ تابلۆی نیگار کێشان ده‌چیت. فهرش جوړیکی تره‌، فهرش به‌بێ زه‌خه‌فه‌ نابیت، له‌وه‌ش بترازیت هه‌سته‌که‌م ئیچگار جوانه‌... هێنده‌ جوانه‌ مرۆف لیبترسییت. هێنده‌ جوانه‌ مرۆف نازانیت چۆن نرخێ له‌ سه‌ر دانیت».

تریفه‌ به‌ ده‌نگیکی گریاوه‌وه‌ گووتی «من د‌ل‌نیام بۆ بازارپ ده‌بیت، د‌ل‌نیام، بینێرنه‌ بازارپ و ببینن. خه‌لکیک لیمانی ده‌ک‌رن».

سه‌ید قادری نیا ده‌ستی خسته‌ سه‌رشانی و گووتی «تریفه‌ تۆ به‌ هه‌له‌ تیگه‌یشتوویت، ئیمه‌ ده‌زانین بازارپی ده‌بیت، ده‌زانین ده‌فروشریت، به‌‌لام ده‌ره‌نجامه‌که‌ی چیه‌؟ تۆ بیرت له‌ ده‌ره‌نجامه‌که‌ی کردۆته‌وه‌؟». تریفه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ هه‌چ تێنه‌گات سه‌یریکی گه‌لاویژخانی کرد و گووتی «تێناگه‌م، خانم گیان، هه‌چ تێناگه‌م».

گه‌لاویژ پێیگووت «د‌ل‌نیام داوی فهرشی ترمان لێده‌که‌ن، د‌ل‌نیام به‌رپرسه‌ به‌رزه‌کان و موسته‌شاره‌کان و پیاوانی حوکومه‌ت داوی ئه‌م نمونه‌یه‌ ده‌که‌ن، ئیتر پێیان ده‌کرێته‌وه‌ و ژيانمان لێتالده‌که‌ن. من و قادر، هه‌زنه‌که‌ین ئه‌وانه‌ ببینن، له‌ ده‌ردی سه‌ری زیاتر هه‌چیان به‌دواوه‌ نییه‌. داوی ئه‌وه‌ خو‌ تۆ تا دنیا دنیایه‌ لێره‌ نامینێته‌وه‌، له‌م کارخانه‌ پيس و پو‌خ‌له‌دا دانانیشیت فهرش بۆ من دروستبکه‌یت. ده‌بیت برۆیت فریای ژيانی خو‌ت بکه‌ویت، به‌ ته‌نگ دایکه‌ داماوکه‌ته‌وه‌ بێیت. داوی ئه‌وه‌ مافووڕه‌که‌ شتیکی تێدایه‌ له‌ تلیاک ده‌چیت، مرۆف گێژده‌کات، به‌ره‌و خه‌یالات پرایده‌کێشیت، به‌ره‌و دنیایه‌کی تر، خوايه‌ گیان، چیت بۆ باسبکه‌م... کچم هه‌موو که‌س به‌رگه‌ی ئه‌و خه‌یالانه‌

ناگریت.

تریفە ئیستا لە خوڤشیدا پێدەکەنی، دڵنیابوو کێشی فەرشەکە ی
ئەو نییە ناچیز و ناڕێک بێت، بە لکو ئەوێهە کە قەشەنگ و بیۆتێهە .
بە جۆش و خروۆشی هەرزەکاریکەو هەواریکرد «ئاسانە خانم، باوەرپ
بێت زۆر ئاسانە، لێرە فەرش نافرۆشین، لە بەردەرگا کە دەنوسین
فەرش نافرۆشین، یەکیک دەکەین بە وەکیل، هەر کەس هات دەلێتین
فەرشمان نییە، پارە ی زۆری دەخەینە سەر، با نرخەکە ی لێرە لە
نرخە بازار بەرزتر بێت، باوەرپ بێت خانم ئاسانە، با ماوەیە ک
ناقیبکەینەو و ببینین» .

خانمی گەلایێژ و سەید قادری نیا نەیان دەزانای چی بڵێن،
هەزریان دەکرد سنووری بازارە کە یان گەورە بکەن، شتی نوێ بیهێنن، زیاتر
بفرۆشن و ئامیتری تازە تر بۆ کارخانە کە بکڕن، بە لām لەو دەترسان
بکەوێنە بەرچاوی ئەو هەموو دز و درۆزێی لەم شارەدا بۆلایوونەتەو .
دوای چەند پۆژ بیرکردنەو، دوای ئەوێ هەم مافوورە کە یان نیشانی چەند
فەرشفرۆشیکی دا، هەندێک هاوڕێی بەسەلیقە قسە ی خۆیان تیا دا
کرد، گەیشتنە ئەو برۆایە ی دەستی تریفە ئازادبکەن و لێگە پێن
بیبەرەبەست مافوور دروستبکات. هەموو شتیکی باش بە پێوێ چوو، زۆر
شتی جوانیان بینی و زۆر شەوی شاد و خەیاڵیان برده سەر. بازارپیان
بیۆتێهە و فرۆختیان بێنەندازەبوو، کالایان گەیشتنە دەفەری دوور و سەر
زەمینێ دیکە، سالانیکی دووردریژ وایان دەزانای، ئەو برپارە باشتترین و
بوێرانەترین برپارە دابێتیان. بە لām نا، دوای تێپەڕینی چەند سالێک،
ئێوارە یە ک سێ پیاوی بۆشناخ و هاوێهەنگ و سمیل پەش لە بەردەرگای
کارخانە کە یان دابەزین، ئەو ئێوارە یە تێگەیشتن ئەو برپارە هەلە ی
هەرە گەورە ی زیندەگی و فریوی هەرە ترسناکی ژانیان بوو .

دواھەمین نامەی باران شوکۆر «هاوینی ٢٠٠٤»

لە پۆژیکێ مانگی ئابی سالی دووھەزارچواردا، بە خۆی و جانتایەکی کۆنەو، لە پێشەم ئوتیلی «بەفر و سەراب» دا لە تاکسییەک دابەزی، پیاویکی درێژی باریک بوو لە پانتۆلیکی تۆزاویدا، بالای لەسەر دوو مەترەو بوو، قژیکی سپی درێژ و دەموچاویکی ساف و پاک تاشراوی ھەبوو، سەروسیمای ھەموو تۆز و خۆلی پێگا بوو. لەگەڵ پیسی و ناپیکی جەلەکانیدا، لەگەڵ لەر و لاوازی جەستەیدا شتیکی لە پوخساریدا بوو پادشا و ئەمیرە کۆنەکانی بیر مەروڤ دەھێنایەو. لەو دەچوو دیمەنی ئەو شارە گێژکردبێت، کە لە تاکسییەک دابەزی و جانتاکە لە سندوقەکە دەرهێنا، چاوانی بە ئەندازەیەک کرابوونەو، پێدەچوو ھەر ئیستا شتیکی ترسناکی بینیبێت. بە ماندووبوونیکی زۆرەو، وەک یەکێک لاشەیەک پراکیشیت، جانتاکە بەرەو ناو ئوتیلەکە پراکیشا. دای بیستوچار سالی یەکەمجار بوو بگەڕێتەو. کە پاسپۆرت و بەلگە ئینگلیزییەکانی دا بە خاوەن ئوتیلەکە، دەنگیکی غەمگینی لێوھات، ورتەیکە کورت و خنکاو. خاوەن ئوتیلەکە پیاویکی چکۆلانە سمیل باریک بوو، لەو سمیلانە لە نیوہەترپکی قرتاوی سەر نامەیکە بۆر دەچن. کابرا سەری ھەلەبێ، وەک بوونەوہریکی ناسروشتی و مەخلوقیکی ناشیرین بینیت زەردەخەنەیکە پیسی گرت. شتیکی چەپەل لە پوخساریدا بوو، مەکرکی تیکەلەو بە گومان و دلپێسی. ھەر کاتیکی یەکێک لەم کوردانە ئەوروپای بدیبایە، نەیدەتوانی پێنەکەنیت، ھەموو ئەوانی بە کۆمەلێک ئازەلی گێژ دەزانی کە دەتوانیت بە کەیفی خۆی

گالته به عه‌قلیان بکات. رقتیکی گه‌وره‌ی لئیان بوو. به هاوړیکانی ده‌گوت، تا بۆم بکړیت قوځیان ده‌برم، ئه‌ی چوڼ، ئه‌وان چين؟ کومه‌لېک جان‌وه‌رن پاره‌ی مفتیان ده‌ستکه‌وتوو. به‌لام پېده‌چوو پېشتر که‌سیکی وه‌ها درېژ و لاوازی نه‌بینیږت، که‌سی نه‌بینیږت به‌و چه‌شنه قزدرېژ و په‌نگ بزپکاویږت. کابرای میوان نیگایه‌کی وا په‌شوکاوی هه‌بوو، ده‌گوت ئیستا له‌شپه‌ر تفه‌نگیکي سخت هاتوته‌درئ. گه‌رچی به‌پوخسار و په‌نگی پېستیدا گه‌نج دیاربوو، به‌لام سه‌ری ته‌واو سپی بوویوو. تا ئه‌و کاته هه‌ر کوردیکي گه‌راوه‌ پووی له‌و ئوتیله‌ کړدېت، هه‌موو لووتبه‌رز و فیزن بوون، هه‌موو ده‌یان‌ه‌وېت وه‌ک جوړه «ته‌یریکي دانسقه» سه‌یربکړین. به‌لام ئه‌مه‌یان په‌شوکاوتر و ئالوژتر دیاره. له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو قه‌د و قامه‌ته‌ به‌رزه‌یدا، له‌گه‌ل ئه‌و وبقاره نه‌ئنی و ده‌سه‌لاته سه‌یره‌ی ناو پوخساریدا شیټ و بېئارام ده‌نویږت. خاوه‌ن ئوتیله‌که به‌لاقرتییه‌وه گوتی «خوشه‌ایت‌ه‌وه، بۆ کوردستان... بیرمانده‌کردی، چه‌ند ساله‌ تو له‌ کویت؟». بېته‌وه‌ی گویداته ئه‌و خنده‌ چه‌په‌له‌ی سه‌ر پوخساری کابرا، به‌ کوردیه‌کی ساف گوتی «ژووړیکي هیمنم بده‌رئ، ژووړیکي هیمن». له‌گه‌ل وشه‌کاندا به‌ جدیه‌تیکي نؤره‌وه سه‌یری کابرای کرد. خاوه‌ن ئوتیله‌که که‌مه‌کېک سله‌مییه‌وه و گوتی «به‌سه‌رچاو همنترین ژوورت ده‌ده‌مئ».

«کەس هیچی لە لای ئیمە و ناییت، بە پێزتان دەتوانن پاسپۆرتە کە هەلگیر و شوناسنامە کە جێبەجێلن، دەمانبۆن، ئیمە شتی کە سمان ناوێت، بە لام ئاسایش هەندیک شە و دین و شوناسنامە کان دەپشکنن، ئەو پێشمەرجی ئەوانە. هەرکەس شوناسنامەی نەبوو، ناییت لە ئوتیلدا بخەوێت».

بێ ئەوێ سەیری کابرابەکان، گووتی «بە ئاسایشەکان بێ، ئەوێ شوناسنامەی نەبێت ئەزێ خودا زۆر و زەبەندەیه تیا بخەوێت». کابرا دانیابوو، ئەم پیاوێ کە سێکی ئاسان نییە. پێشتر میوانی لەم جووێ نەبینیبوو. خۆی بە پێزێکی زۆرەو جانتاکەی بۆ هەلگرت و بەرەو ژووری ژمارە ٢١٢ پێشیکەوت. ئەو باشترین ژووری ئوتیلە کە بوو، پەنجەرەکانی گەورە بوون، دیمەنە کە خراپ نەبوو، کەمتر لە ژوورەکانی دیش دەنگی ماشین و وێهێ پاسی دەگەشت. جانتاکەی بۆ هێنایە ژووری و بە حورمەتەوێ گووتی «بە پێزتان پشووێ خۆتان بدەن، ئاوی گەرم هەیە دەتوانن خۆتان بشۆن، گەر خواردنیشتان ویست بۆتان داوادم، ئەم ناوێ پێرە لە چێشتخانەی باش».

بێتەوێ وەلامیبداتەوێ، سەیرێکی ژوورە کە کرد و دەستیکی بە دیوارەکاندا هێنا و لە ژێر لێوییهوێ گووتی «تۆ دەتوانیت بپۆیت، دەتوانیت بپۆیت، دەمەوێت بە تەنها، نامەوێت هیچ بخۆم».

کابرا بە ئارامی دەرگاکی داخست و بە جێبەجێشت. کە کابرا پۆیشت، بە هێمنی کراسە کە داگەند و لە سەر لێواری قەرەوێلە کە دانیش، ئێستێکی کورت چاوانی لێکنا و هەناسەیهکی قوولێ وەک هەناسەی یۆگییەکان هەلکێشا، پاشان بە دەنگی بەرز گووتی «چەند کات دەوێت، بۆ ئەوێ بیدۆزەوێ؟ چەند کات دەوێت؟ هەفتەیهک، مانگیک، سالیک...؟؟». لە سەرەخۆ زیرەیی جانتاکەی پراکێشا، لە بن ئەتەلە سێکی شەرەوێ کە پتر لە بیستوچار سالی بوو بەردەوام پێی بوو. فایلیکی شینی ئەستووری دەرھێنا و کردییەوێ، نامەیهکی لە فایله کە

دهرهینا و له سه ره خۆ دایخسته وه. پارچه کاغه زێکی ساده بوو، یه کێک به دهستوخه تیکی ورد شتگه لیکی زۆری له سه ر نوسی بوو. وهک هه موو جاره کانی تر، یه که مجار سهیری دوا هه مین لاپه ره ی کرد، سهیری ناوی پشت کاغه زه که «باران شوکور»، ناوی خوشکه زا غه مگینه که ی، ته نیا که که ی «گولستان شازه مان» ی خوشکی. ئه و تاکه که سێک بوو له نیشتمان هه نامه ی بۆ ده نارد. له و پێنج ساله ی دوا ییدا پتر له سی و سێ نامه ی بۆ نوسی بوو، هه میشه نامه کانی وا ده ستیان پێده کرد «خالی خۆشه و یستم، بێزاری خه ریکه ده مکۆژیت». هه ر سی و سێ نامه که ی به و جۆره ده ست پێده کات، هه مووش به وه کۆتایی دین له دوا سوچی به تالی نامه که دا، له جێگایه کدا که به ئه ستم شوین ماوه ته وه، نوسی ویتی «خوشکه زای ناکامی خۆت - باران شوکور». هه میشه نونی بارانه که ی خستۆته سه ر ئه لفه که، کافی شوکوره که ی به رزکردۆته وه، ئه لفی یه که می بارانه که ش وهک ئه وه ی بفریئت، به رزبۆته وه. نوسی نیکی سه یره، له هه ر جێگایه کی دویادا بیهینیت ده یناسیته وه. دوا هه مین نامه ی پێنج مانگ له مه و به ر پێگه یشته، له و کاته وه ئیدی ده نگ و سه نگی نییه. له و پێنج ساله دا، ئه م ته نیا سێ نامه ی زۆر کورتی بۆ نوسی بوو، دلنیاش نه بوو ئاخۆ نامه کانی گه یشته ون یان نا؟ به لام باران وهک دلنیا بیت ئه وی به رام به ر گوپی لێده گرت و ده یخوینیت ته وه، نامه کانی به قوولی و پاستگویی بۆ نوسی وه. کاتی که دلنیا بوو ئیدی نامه ی دی که ی بۆ نایهت، به یاریدا بگه رپته وه و سۆراغی بکات. له به ر هۆیه کی نه زانراو، له به ر ترستی کی قوول و ناوه کی پۆژ دوا ی پۆژ سه فه ره که ی دوا ده خست، هه ندیک پۆژ له به یانی به وه تا ئیوار ئی به پۆخی ده ریادا پیا سه ی ده کرد و چاوه پوانی هاتنی نامه یه کی تر بوو، ئیواران ده چووه سه ر به ردی کی گه وره ی نزیک که نار و قسه ی له گه ل زه ریادا ده کرد، له و بیسته و چار ساله دا فیرو بوو بوو که ده بیت قسه له گه ل شتی کدا بکات، له گه ل به ردی کدا، یان گولێک، یان

بآئەندە یەك. بەر لەو نامانە پە یۆەندییەكی بە كوردستانەوێ نە مابوو، هیچ
 پە یۆەندییەك، نە یۆیستبوو شتێك لەو وڵاتەوێ بێیستێت، هەتا هاوڕێیەكی
 كوردیشی نەبوو. لە سەر دەمی كارەساتە گەورەكاندا سەراسیمە بەرەبەر
 تەلەفرێزۆنەكان دانیشتبوو، ئازارە گەورەكانی خەلكی بێنیبوو، وەك
 هاو دەردیی لە گەڵ هەموو ئادەمیزادێكدا غەمی خواردبوو. بەلام هەردەم
 شەوان پۆیشتبوو دەری، لە هەوای ئازاد و لە ژێر هەور و ئەستێرەدا
 مەست بووبوو، هیچ شتێكی نە كردبوو، پێگای نەدابوو هیچ ئازاریكی
 نیشتمانی قوول بێبێرێت و تیز بە پۆچیدا تێپەڕێت، ئەو دەیتوانی چی
 بكات؟ هیچ. لە بڕوایەكی قوولەوێ بڕیاریدا بوو غەم بۆ وڵات نەخوات، وەك
 زۆر لەوانە ی سالاگەلێكی بێشومار تاراوگە دەكەون، بۆ ساتێك هەستی
 نەكردبوو شوێنێكی هەیه ناوی نیشتمانی. بەدرێژی زانی گالتهی بە
 نیشتمانی پەرەری هاتبوو. نیشتمانی ئەو جێگایەبوو كە ئەو ساتە تیا
 دەژیا، ئەو چركە یەبوو كە بە ئارامی هەناسە ی تیا هەڵدەمژی. زۆریە ی
 پۆژ قژی دەشت، پێش و سەمێلی دەتاشی، جلی چەرمی لە بەردەكرد
 و سوار ماتۆرێك دەبوو و وەك شێت بەسەر ئوتۆبانە دووردرێژەكاندا
 دەپۆی. نیشتمانی بۆنی ئەو درەختانەبوو كە با لە كەنارەوێ دەیهێتایە
 سەر ئەو پاستە پێگا ئەژدیا پەنگانە. كوردبوون لای ئەو پیریوون بوو
 وەك قەرەجێك لە سەر شەقام و ئوتۆسترا دەكانی ئەم دونیایە. كوردبوون
 مانای ترس لە دیوار، هەڵهاتنێكی ئەزەلی لە بەر یەستەكان. كوردبوون
 مانای وەك شێت ماتۆرەكەت لێخوڕیت و ئاوپنە دەیتەوێ، مانای بتوانیێت
 وەك دیلێك لە دۆزەخ هەڵهاتبێت، پێ بە بەنزیندا بنییت و نەپرسی لە
 دوا ی منەوێ چی لە دۆزەخدا پوودەدات. كوردبوون مانای ئەوێ تووشی
 دەردێك بووبێت هەموو ژیا ئات هەڵبەدیت دۆزەخ لە بیر خۆت بەریتەوێ،
 هەموو شتێكی كردبوو بۆ ئەوێ دۆزەخی بیریچێتەوێ. بەر لە پێنج
 سال لە مەوێر كە یەكەم نامە ی بارانی بۆهات، نۆژدە سال بوو هیچ

«بۆ خاڵی خوشەویستم

من بێزاری خەریکە دەمکوژیت

لە نامەی پێشوووتردا هەموو شتێکم بۆ باسکردیت، شتەکان زۆر خراپ دەپۆن، هەستەدەکم میژدەکم بە هەموو شتێک دەزانیت. ئەگەرچی من نامەکانی ئەو کوڕەم هەموو سووتان، ئەگەرچی دواجار پێمگوت نامەویت ئیتر بتبینم، ئەگەرچی هیچ ئافرەتێک نییه لە دنیادا بتوانیت بەو کوڕە بلێت «نامەویت بتبینم». بەلام شتەکان زۆر ترسناک دەچنە پیشی. دوینێ شەو ناگاداریبوم میژدەکم ئەو پیاوێ هێنا... مورتەزای شەیتان... خودایە، خاڵۆ، تۆ نازانیت، ئەو چ پیاویکی خراپە. پێشتر کچێکی هاوڕێم بۆی باسکردوم، ئەو مەخلوقە ناشیرینە سەرۆفەسالی لە هەر مالتێکدا دەرکەوتیت کارەساتێک پوودەدات. ئەو دووهم جاری بوو بێت بۆ مالتی ئێمە، دوینێ وەک سەگ شانی سامانی میژدەمی ماچکرد و بە پێکەنینیکی ناشیرین گووتی «بارۆنی کولەکە ئێوە هەرحییەکم پێلێن، هەر فەرمانێک لە ئێوەوە دەرچیت، بەسەر سەر جێبەجێدەکم». ویستم بزانم باسی چی دەکەن، بەلام نەتوانی، دەرگا و پەنجەرەکانیان هەموو داخست، لە ژووریشەو پەردەکەیان دادایەو، ورتەیکم نەبیست، پێدەچیت لە ژووریشەو بە چرپە قسەیان کردبیت، جارجار گویم لە قاقاکانی مورتەزای شەیتان بوو، کە زۆرجار لە خۆیەو پێدەکەنیت. ئەو دووجارە یەکیکی نەناسیاو نامەیکم بۆ دەنێریت و پێدەلێت «بڕۆ، باران خان بڕۆ... چونکە بارۆن و مورتەزای شەیتان دەیانەویت بتکوژن... بڕۆ». خاڵە تۆ نازانیت مورتەزا چ پیاویکی ترسناکە... لەچەند ئاھەنگ و داوەتدا بینیم، لە خۆیەو پێکەنیو. خاڵە گیان لە دوا ئاھەنگدا بەردەوام سەیری منی دەکرد، شەویکی ناخۆش بوو. دەبوا بە جیوینایە بۆ یانە «نەمام». ئەو یانەیکە گەورە، تورکیکی پیس و پۆخل

دەبیات بە پێوە، کە نە خۆی و نە ژنە کە ی لە و تورکانە ناچن کە لە سە تە لا ی تدا دە یان بێنم. کچی کی هاو پێم تورکیای بێنیو، یە عنی شوو یکرد بە کو پێک و چوو بۆ ئە ستە مبول، دواتر نازانم چی پوویدا، پۆ ژێک بە گریانە وە گە رایە وە و ئە ل فە کە ی ناردە وە بۆ مائی کو پە کە. ئە و دە لێ ت تورکە کان گەر مە کیاج نە کە ن و عە دە سە دانە نێن جوان نین. ئای خوا یە، خە ریکە وە ک هە مێ شە سە ر ی تۆ بە شتی پڕو پو چە وە دە ش بێنم، بە لām مە ن لێ رە دا لە ناو ئە م ژن و پیا وانە دا لە شتی پڕو پو چ زیاتر هێ چ نابیس تە م. ئە و شە وە شە پێکی گە و رە بوو لە سەر ئە وە ی تورکە کان جوان ترن یان ئێ رانی یە کان، خودای گە و رە پیا وە کان هە موو چر پە چر پیا ن دە کرد و پێ دە کە نین، ئێ مە ی ژنە کان هە موو دە مان زانی دە لێ ن چی، ئێ نجا ئێ مە ی ژنە کانیش هە موو چر پە چر پیا ن کرد و پێ کە نین. مە ن سە یری چوار دە وری خۆ م دە کرد و نە مدە زانی چی ب لێ م، ژنێکی تێ دا بوو دە یگوت «وێ ئێ وە چو زانن، مە ن لە تاران ژیاوم، بە و خوا یە کو پی فارس لێ یان جوان تر نی یە». مە ن بۆ ئە وە ی ژۆ ر گە مژە دیار نە بم، بە را و ردی دوو گۆ رانی یێ ژ ی کۆ نی ئێ رانی و تورک م بە یە ک دی کرد، کچی ک گووتی «پە زات خواتە وە چە ند کۆ نی، کە ی مۆ دی ئە وانە وە ما وە، ئێ ستا مۆ دی مە نسور و تارکانە»... لێ رە بە دە گمە ن یە کێکی عاقل دە و ژ مە وە قسە ی لە گە لدا بکە م، هە موو دە لێ ن کچ ئە و شتانی نا وێ ت. هە موو دە لێ ن مە ن بە ختە وە ترین کە سم، مێ ر دە کە م دە و لە مە ن ترین پیا وە، کە چی بێ زاری خە ریکە دە مکو ژێ ت. ئە و شە وە لە ئا هە نگە کە دا مور تە زای شە ی تان ژۆ ر سە یری کردم، هەر جا رێک کە سە یری دە کردم پێ دە کە نی، ئە و دانە زە رد و زە قانە ی دە م تر سێ نێ ت. سە رە تا لە سەر مێ ژێکی تر دانیش ت بوو، لە وێ شە وە سە یری دە کردم، کچە کە ی تە نیش تە م چپانی بە گوێ م دا «خوا پە حە م بکات، مور تە زا ژۆ ر سە یر تە دکات» هە موو ژنە کانی سەر مێ زە کە بە چر پە بە یە کیان دە گووت کە مور تە زا ژۆ ر سە یری مە نکات. ژنێکیان

دەستی خستە سەر دڵی و گووتی « توخوا وامەلێن... لەوانە یە هیچ نەبێت، ئەو ددان سەگە ئەمانی نییە». من بە درێژایی ئەو شەووە ویستم سەیری نەکەم، بەلام پاش ماوێک هاتە سەر میزەکه مان، بە زەردەخەنە پیس و چەپەلەکانی خۆیەو بیئەوێ شەرم لە میژدەکەم بکات، بە دەنگی بەرز گووتی «باران خان، ئەمشەو زۆر جوانیت». خۆیە گیان، خۆ ئێرە ئەوروپا نییە، کەس لێرە ناتوانیت لە ناو کۆمەلێک خەڵکدا بە دەنگی بەرز بە ژنی کەس بلیت «تۆ جوانیت». با من جوان بم، پیاو نابێت بە دەنگی بەرز پێمبلیت «تۆ جوانیت». میژدەکەم هیچ قسەی نەکرد، هیچ، من وامدەزانی توپەدەبێت. جار بوو لەسەر شتی بچوکتەر توپەبوو. کەچی گووتی «جوان دەبێت، بۆ جوان نابێت، خەریکە خۆیندنەکە ی بۆ دەرەدەچێت، دەروات بۆ ئینگلتەرە یان ئەلمانیا». هەموو چەپەسان، هەموو سەیری منیان کرد، من نەمدەزانی بلیت چی، خودا دەزانیت ئاگام لە شتی وا نییە، یەکەمین جار بوو شتی وابیستم. مورتەزا بە دەنگێکی زۆر بەرز پێگەنی، بە ماناوە سەیری کردم و گووتی «ژنی بارۆنی کولەکە شایستە ی هەموو شتیگە». من زۆر بەستەدەبووم کە پێیاندا گووتم ژنی بارۆنی کولەکە. هەستمکرد شتیکی قورس بەرگەرۆم دەرگرت، هەموو سەیری منیان دەکرد و پێدەگەنین، من خەریک بوو دەستبکەم بە گریان. بۆ ئەوێ لە بەرچاوی ئەوان نەگرم، جانتاکەم هەلگرت و چووم بۆ تەوالێتەکان. کە هەستام لە هەموو میژەکانەو سەیریاندا کردم، هەموو میژەکان. کە بەلای ئەو پیاو سەرخۆشەندا تێپەریم، یەکی توانجیکیان تێگرت. لە تەوالێتەکە بیئەوێ گۆییدەمە مەکیاجەکەم، بیئەوێ گۆییدەمە کراسە شیفۆن و گرانبەهاکەم گریام، زۆر گریام. کە ژنیکی تر هاتە ژوورەو، بۆ ئەوێ زۆر گۆی لە هەنسکەم نەبێت خۆم گرت، بەپەلە چاوم سەری، بە پەلە ماسکاراکەم دەرھێنا، بە

به له خۆم به جۆرێک بۆیه کردهوه کهس نهزانیت گریاوم. به لام هه
 کهس سهیری بکردمايه دهیزانی گریاوم. ئه و شهوه ئیتر قسه م نه کرد.
 که گه پاینه وه میژده کهم مهست بوو، که مهستده بیته ده توانیت باشتر
 درۆیکات، پیاوهکانی ئیتره که مهستده بن باشتر درۆده کهن، هه موو
 ئه و درۆیانه ی به هوشیاری بۆیان ناکریت به مهستی دهیکه ن. له
 ئوتومبيله کهدا به منی گووت «خرپن گیان، ئه ی چۆن، ده تنیژم بۆ
 ئه لمانیا. هه موویان وا ده کهن، ژن و کچی خۆیان ده نئیرن بۆ ده ره وه،
 تۆ بۆ وانه کهیت، خۆ تۆ له وان که متر نیت، تۆ نالیت خالیکم هه یه
 له خاریج. چی ده کهیت، ماوه یه ک بچۆ بۆ لای ئه و». من ده مزانی
 درۆده کات، پتیمگووت بۆ درۆم له گه لدا ده کهیت، بۆ؟ من ژنی تۆم. به
 نازکی سهیری کردم و گووتی «ویشش به به گیان، چۆن ده توانم درۆ
 له گه ل تۆدا بکه م». ئینجا به خیرایی لیخوریی... به خیرایی، وه ک
 ئه وه ی توپه بوو بیت، وه ک ئه وه ی گالته ی به من بیت، گالته ی به
 هه موو قسه کانم بیت، له ناکاو ئوتومبيله که ی وهستان و پر به دنیا
 قیزاندى «ئه ی تۆ چۆن ده توانیت درۆ له گه ل مندا بکهیت، تۆ؟». من
 دهستمکرد به گریان و هیچم نه گووت، نه مه ده زانی چی بلێم، نه مه ده زانی
 ئه و راستده کات یان من؟ ئه و شه وه به جیا خه وتین، له و شه وه وه
 ده ترسم. خاله گیان خۆزگه تۆ لیتره ده بوویت. ئیستا لیته ترسم. هه ر
 شتیکم بۆ پوونبیته وه بۆت ده نوسم، هه ر شتیکم، هیوادارم لیم زویر
 نه بیت، ده زانم دیته وه، من ده زانم، گرنگ ئه وه یه بتبینم و باوه شت
 پیابکه م. غه م له من مه خو، غه م له م خوشکه زا غه مگینه ت مه خو.
 ئه گه رچی هه ندیجار زۆر هه ست به لاوازیی ده که م، به لام هه ندیجار
 هه ستده که م زۆر به هیژم. ئه گه رچی هه ندیجار هه ست به ترس ده که م،
 به لام هه ندیجاریش هه ستده که م له هیچ ناترسم. ده بیت ناگات له خۆت
 بیت، لیتره ده لێن ئه وروپا زۆر سارده. هه ندیجار له سه ته لایته کهدا

سەیری کەناله‌کانی ئێوه دەکەم، دەلێم خواپە چەند خۆشە خاڵم لەو
جیگا خۆشە دەژی. لە بەر من ئاگات لە خۆت بێت، زۆر زوو نامەی
تەرت بۆ دەنوسم، بەلام هەر چییەک بوو نیکەران مەبە. وەعدەم بەرێ
نیکەران نەبێت. باشە؟ چاوانت ماچدەکەم. خوشکەزای ناکامی خۆت
- باران شوکۆر -

سەدجار ئەو نامەیە خۆیندبوو، شتێکی نەوتو گەری تیا نەبوو.
کاغەزێکی سادەبوو، کچێکی سادە نوسیویو. نامەیەک بوو وەک
هەموو نامەکانی دیکە دنیا، بەلام هەر جارێک دەخویندەوه دڵی
لەتەبوو. لە پێگای نامەکانی ئەو و زانییوی کە خوشکەکەی مردو،
کچێکی تەنیا بوو، نە دایکی هەبوو نە باوک و نە برا. پەنگە ئەو
بێکەسییە وایکردبێت هانا بۆ ئەو بەریت. بەلام بۆ پێنج مانگە
هیچ نانێرت، بۆ؟ هەستا و لە پەنجەرەکەوه سەیری گۆشەیه‌کی
بچوکی ئەو شارە کرد، هیچ شتێکی لە شاری یادگارەکانی ئەو
نەدەچوو، شارێکی تریبوو. دەستێکی تری لە دیواره‌کانی ژوورەکە
دایه‌وه و بریاریدا کەمێک بخەوێت، ئێجگار ماندووبوو، پتر لە سی و
شەش سەعات بوو بە تەواوەتی نەخەوتبوو. هەموو ژیاڵی لە سەفەردا
بردبوو سەر، بەلام بیری نایەت هیچ کات و ماندووبووبێت. خۆی
نەیزانی چۆن خەوی لێکەوت، کە بە ئاگا هاتەوه سەری بە جۆریکی
سەیر بەلادا کەوتبوو، سەرەنجیدا سی سەعاتە خەوتوو و بەردەوام
لە خەویدا لەسەر دیوارێکی دوور و درێژ و بیکۆتایی ئێشده‌کات. لە
دڵی خۆیدا گەوتی دەبێت سەرلەنوێ لێره‌وه دەست پێکەمەوه. ئیدی
هێدی هێدی شەو داهەات، دەبوایە هەستیت و بڕوات. دەبوایە
نەه‌ستیت... بەلام نەیدەزانی بچیت بۆ کوێ و چ ئاراستەیه‌ک بگریت؟

دواى شۆرش، باشتەرە مروۆف ماو دەيەك بچیتەووە خەلۆت «خەسەن تۆفان - دواى راپەرین»

دواى ئەوێ وازم لە حیزب هێنا و گەرماووە بۆ مالى، پۆژیکیان یەکیک
لە بەرپرسە بەرزەکانى حیزبى نەیار و ئەغیارمان کە دەمیک سالت بوو لە
یەکیدمان دەکوشت، هات بۆ لام و گووتى «خەسەن تۆفان، تۆ باشتەرىن
تەقەکەر و ئازاتەرىن چەک بە دەستى ولاتى ئیتمەیت، ئیمە دەزانین تۆ چ
خزمەتیکى گەورەت کردووە، دەزانین خەلکێکى زۆرت لەبۆ دوزمانى ئیمە
لە گورپناو، هەر کەسێک تۆ تەقەت لیکردییت، ناوێکەیمان لایە، ئیستا
حیزبمان پیشنیارت بۆ دەکات، بێیتە پرێزەکانى ئیمەو، هەر شتیکیش
داوا بکەیت ئیمە دەینیینە بانچاو». ئەو سەرەتای سەردەمیک بوو، شېر
دواتر ناوی دەنا «سەردەمى کرپنى ئینسان». من بەو پیاوێ گەورەیم
گووت «من بریارمداوێ کەس نەکوژم، تازە بە کەلکى سیاسەت نەماوم،
دەمویت چەند سالتیک لە مالى خۆمدا دانیشم و هیچ نەکەم». کابرا
زۆرى لەگەڵمدا گووت، تەماحیکى باشى خستەبەرم، نرخیکى بۆدانام لەو
سەردەمەدا وەک پارە یەکی خەیاڵى سەیردەکرا، قسەکانى هەندیک و دە
هەرپەشەش تێدا بوو. بەلام بەندە گووتم «سەروەرم، من ئارەزوویەکم لە
ئیشەکە نەماو، ئیستا بازار پرپیوو لە منداڵ و مەزن، بە پارەى ئەو
کەمتر نەهەنگت لە بەحرادا بۆ سەردەبێن، هەق نییە ئێو بەو جورە
یارى بە بودجەى حیزب بکەن، دواچار پیاوکوشتن هەر پیاوکوشتنە،
منیش مەعدەنتیکى وەها دانسقە نیم، خەلک زۆرن لە من باشتەرن، هەقى
خۆیەتى بۆ ئەوانە بگەرێن. من دەمویت واز لەم شەپۆالە بهێنم و دوو
سێ سالت بۆ خۆم بە بیجامەو بەژیم، لە منداڵییەو خەزەدەم چەند
سالتیک وەک خەلک شەوانە شەپۆالە کەم داکەنم و جلیکى تر لە بەریکەم،

کەمێک پشوویدەم و لەگەڵ دایکەدا خەریکی گولای دروستکردن بـمـ». کابرا گووتی «حەسەن تۆفان، تۆ پیاویکی پیاوانەیت، گولای دایکیش تە لە شاردا دانسقەیه، ئێمە دەزانین پیاوکۆڵ لەم شارەدا هەزاری بە فلسێک، بەلام دەزانین ئێوە خەڵکی خاوەن بڕوان، دەست و خەتی ئێوە شتێکی ترە، متمانە و ناوی ئێوە بۆ ئێمە شوێنێکی زۆر دەگرێت. هەموو کۆشتنێک وەک دروستکردنی مەتەلێک وایە، پرسیاریکە و دەبێت ئاسان شینەکرێتەوه، نەهێنییهکە و دەبێت تەلیسمی نەشکێت و گرتی نەکرێتەوه، ئێشەکە ی ئێوە جوێرێکە لە کاری ھونەری کە عەقل و بیرکردنەوهی دەوێت. ئێمە ئێشی گەرە و کاری ئالۆزمان ھەیە کە بە منداڵ و مەزن ناکرێن، کۆشتن ھەست و تێفکری، وەک دروستکردنی نیگارێک و نویسنی شیعرێک وایە، لوغزسازی و فاقەکارییە». کابرا لەو قسانە ی زۆر بۆ کردم، بەلام من هیچیانم نەبیست. کابرا تێنەدەگەیش، بۆ من لە ناکاو گۆپاوم و وازم لە هەموو شتێک ھێناوه. منیش سەرسامی ئەوە بووم، کە چی درزێک کەوتۆتە ئاسمان، نرخێ پیاوکۆژێکی نەفامی وەک من چۆتە حەوا و بەھای مرواری و ئەلماسم وەرگرتووه. دواتر زانیم کە ئێمە مەعشەری پیاوکۆژانی پێش راپەرین، لە ھەر گروھ و تاقمێک بین، ھەموومان دواي راپەرین شتێک لە زویری و غەمۆکیان تێدا دروستبووه. ھەموومان ھەستمان وابوو حیزبی خۆمان بێقەدری بەرابەرکردوین، ئێدی ژمارەیک لە پیاوکۆژ و تەنگجانی ئەولا دزەیانکردبووه لای ئێمە، ئەوەریش دەیانەویست تۆلەبکەنەوه و ئێمە بە پارە ی زۆر بکڕن و بمانبەنە بەری خۆیان. دەبێت بڵێم ئێمە لەو داشانە بووین کە پۆژێک لە پۆژان شوێنێکی نەگۆرمان لە ناو یارییەکەدا نەبووه، دارتاشیک بووین ھەم تەختی سولتان و ھەم بلوێری منداڵیشمان دروستدەکرد. کارمان بەووه نەماوو کێ کێ دەکوژیت، گرنگ ئەوەبوو سەنەتەکە بمێنێت و ئێشەکە بگەرێ. من نەمدەزانێ ئەم پێشەیی ئێمە لە چ ئانوساتیکیدا

پەيوەندی بە هیچەو نەماوە. برادەرەکانم وەک ئەو بەرگدرۆو لاتانەیان
 لێتاتبوو کە کورتانی کەر و کەوای پادشاشیان دەدوریی. بەلام من
 وازمەینا و بە بێدەنگی مالاواییم لە هەموو شتێک کرد و چۆمەو و بۆ
 لای دایکم و بە کەوگیریکەو بە دیار مەنجەلە پێ گۆلەباغەکانی ئەو وە
 دانیشتم. لە سالانی شەپێ ناوخوا، من لە بری شەپ و خەلک کوشتن،
 لەگەڵ دایکەدا خەریکی دروستکردنی ئەو شوشە گۆلوانە بووم کە
 دەیانکرد بە کوژراوەکانەو. خۆشحالبووم دواچار شتێکی باش بۆ
 شەهیدەکان دەکەم. دەمگوت، گەر بێت و زەمەن بگەرێتەو دواوە،
 لەگەڵ دایکەدا تەنیا خەریکی گۆلۆ دروستکردن دەبم. لەسەر دەمی
 شەپێ ناوخوا هەندیک لە هاوڕێکانم نرخیان بە جووێکی سەیر فەری،
 هەندیکیان لە پلەوپایەیی سیاسیدا بەرزبوونەو و وایان لێتات خەلکی
 وەک من بە ئاسانی نەدەگەیشته بەر قاپی ژوورەکانیان، هەندیکیان
 تێوگەلان و خەلکانیکیان کوشت نە یاری ولاتانی دیبوون و بۆ دالە
 و پەنا هاتبوونە شار و مەملەکەتی ئێمە، هەندیکیان هەر وەک جاران
 مانەو و بوونە پیاو کوژی زۆر پێسوا کە بە پارەیی زۆر کەم خەلکی
 زۆر سادە و بەستەزمانیان دەکوشت. سالانی شەپێ ناوخوا، هەندیکات
 باری دەروویم تێکدەچوو، هەندیکاتی دیش باش و بەختیار و خۆشەخت
 بووم. کاتیکی زۆرم لەگەڵ ئەو پیریژنانەدا دەبردەسەر کە دەهاتن بۆ
 لای دایکم و لە زەمین و باغیکی خەیاڵییەو گۆلیان بۆ دەهێناین تا
 گۆلوانیان لێبگیرن. من سوودیکی زۆرم لە حیکمەتی ئەوان بینی، هەرکات
 تووشی غەمۆکی دەبووم گزۆگیای ئەوتۆیان بۆ پەیدا دەکردم و ئاوێتەیی
 ئەوتۆیان بۆ دەگرتەو دەمۆدەست دەیکردەو بە مەوێکی خۆشحال
 و پور بە خەندە. بۆنی ئەو گۆلوانە منیان بەجووێکی سەیر بە مالی
 خۆمانەو گرتدا، کە بە پێچەوانەیی بۆنی پیسی دنیای دەروە، هێند
 سێحراوی بوو، وەها لە دڵمەو ئەلا، نەهێشت بچوێم و وەک زنجیر

پێیەستیکردم. ئەو بۆنە خۆشانە، ئەو گۆلە سىحراویانە منیان کرد بە
 بوونەوهرێکی مالى. من و دایکەم پارەیهکی کەممان دەستدەکەوت، بەلام
 زۆر ئاسوودەبووین. هەندیک شەو نەقامی سوار سەرم دەبوو و بێهێج
 بەهانهیک دەکەوتمە گێڕانەوهری چیرۆکی پیاوکۆشتنەکانی خۆم بۆ دایکەم،
 ئەو لە ژێر بەتانییەکەوهر سەری دەردههێنا و دهیگوت «ئەم بوختانە
 گەورانە بۆ خۆت مەکە، ئەم درۆ زلانی چێین بۆ پیرۆزنیکی وەک منی
 دەکەیت، عەیب ناکەیت». دایکەم لە منداڵییەوهر بە درۆزنیکی بێشەرم
 و حەيام دەزانیت. لەو چەند سالا دا «شیر» سێ جار سەری لێدام و
 هەوالی هاورێکانمانی لەگەڵ خۆیدا هێنا. من وەها لە دنیا برابووم،
 نەمدەزانسی لەسەر زەوی چ باسە. کاتیک دەستم لە حیزب هەلگرت و
 وازم لە هەموو شتیک هێنا، تەلەفریۆن و رادیۆکەشم بەخشی و بریارمدا
 ئیدی گوێ لە دەنگوباس نەگرم. نیوهری موسیبهتی ئەم دونهیایە بەهۆی
 دەنگوباسەوهری، خەبەر خۆیتندنەوهر لە دونهیادا هەلگرن، بزانی زەوی دەبێت
 بە چ مێرگیکی سەوز و بەچ هەوارێکی ئاسوودە. ئەو پۆزە نەگبەتی
 مەرووف دەست پێدەکات کە یەکەمجار گوێ لە هەوالەکان دەگریت، ئەوهر
 دهردی گەوهری ژيانى من بوو. گەر باوکی پەحمەتیم رادیۆی نەکرپایە،
 لەوانەبوو بێم بە پزیشک یان ئەندازیار یان هەر شتیکی گرنگی تر. من
 گوێگرتن لە دەنگوباس و پاکردن بەدوای هەوالدا و تێکەڵبوونیکی عاتیفی
 توند لەگەڵ پووداوهکاندا کردمی بە پیاوکۆژ. هێندەهێ ئەو کرمەت تیا
 جولا گوێ لە هەوالەکان بگریت، بزانی تیاچوویت، ئیدی بێ مالاوا ئەهێ
 بەختەوهری. چیدی گرنگ نییه لە دونهیادا چ باسە، گرنگ ئەوهری تۆ
 بۆ هەتاهەتایە بەدبەختیت و لە مەراقی پڕوپوچدا دەمریت. بۆ ئەوهری
 ئەو دهرده چارهەبکەم بە جۆریک لە دونهیای دهرده دابرام، نەمدەزانسی لە
 شەپی ناوخۆشدا کێ براوهری و کێ دۆراو. شارەکەمان چەند جارێک گیرا
 و بەردرایەوهر، بەنده هەمیشە دهرنگ هەوالم دەبیست. تاکە سەرچاوهی

زانباریم ئەو پیریژنانه بوون کە پۆژانە دەهاتن بۆلای دایکم، من درەنگ تیگە یەشتە هەندیک لەو پیریژنانه ئەهلی خەیاڵ بوون، ئەو پووداوانە ی دەیانگێڕایەو، پوودای سەردەم و زەمانی تریوون. ئەوان شتەکانیان بەجۆرێک لای من تیکە لاوکرد، دواتر بۆم نەدەخرانەو جیی خۆیان. کە پیریژنەکان دەهاتن و دەمپرسی «دەنگوباس چییە؟». باسی کوشتنی مەلیک غازیان دەکرد، پۆژی هاتنە سەرکاری پەشید عالیان وەک پوودای ئەو ئانوساتە دەگێڕایەو، لە نەخۆشییە ژنانەکانی مەلیکە عالییە ئاگاداریان دەکردمەو، باسی فەرهودی چلەکانیان دەکرد، ورد و درشتی کۆچی جوولە کە بەستە زمانەکانیان بۆ فەلەستین دەگێڕایەو، پێکەو بەو شاهەنشای ئێران و دکتۆر موسەدەق دەگریان، جنیوی زۆر خراپیان بە بەکر سەدقی دەدا. منێک کە هیچم لە مێژوو نەدەزان، بووم بە قوریانی ئەو پووداوە سەیر و خەیاڵیانە ی پیریژنەکان بۆیان دەگێڕامەو، لە کاتی کەدا دنیا لە دەرەو دەور و زەمانێک دەژیا، من لەگەڵ دایکم و هاوێکانیدا بە سەربوردی دەور و زەمانیکی ترەو خەریکبووم.

«شیر مستەفا» سێ جار هاتە لام. هەر سێ جارە کە حیزب نادربوویان تا لە خەلوەتی خۆم دەرمبەیتیت و بگەڕیمەو بۆ کارکردن. ئەو بە لاندکروزیکی بەرزەو دەهاتە بەرمالی من، بەلام من بە بیجامەیهکی درپاوەو دەچوومە پیشوازی. جارێکیان دەستیک جلی کەتافی قاوەیی تۆخی لە بەردابوو، بالای بچوک و سمێلی وەک جاران زەرد و بریقەداربوو، کراسیکی سپی زۆر جوانی لە ژێر چۆغەکەو پۆشیبوو، قژی وەک مۆدیلی باوی ئەو زمانە بۆ سەرەو هەلدابوو. کە منی بەو کەوگیرەو بینی پێگوتم «بوویت بە ژنی مالهەو، ئەمجارە کە هاتم دەرپێیهکی کوودەریت بۆ دەهێنم، بە حیزب دەلێم خەنە و وسمەت بۆ بکڕیت». گەر جاران یەکیک وای بگوتبایە دەمکوشت، سەردەمیک

کەس نەیدەوێرا قسەى وا بە حەسەن تۆفان بڵێت، ھەموو پیاوکرژەکانى ئەم ولاتە حیسایىكى تاییەتیان بۆ دەکردم، بەلام ئیستا تەواو، کەس لە من ناترسێت. بە زەردەخەنەى کە ساردەووە بە شېرم گووت «ھەقە حیزب کوودەرى بۆ خۆى بکڕیت، ئەو لە من زیاتر پێویستى پێیەتى، من ئیشىكى بچوکی خۆم ھەبە و پێیدەژیم». شېر دڵسۆزانە باوەشى پیاکردم و گووتى «ھەموو دلمان لاتە، پێمانخۆش نییە تۆ وا دووریت. سابیر ئیستا لە حیزبدا زۆر گەورە، ئەو قەدر و قیمەتى تۆى لایە، دەتوانیت لە زێرت ھەلکەشیت». لە راستیدا تینەدەگەیشتم بۆ ھەمووان دەیانویست من لە زێر ھەلکەیشن، من لەو بێبەھرە و نەفامەترى بۆم بەو جۆرە کەس لە زێرم بگرت. دواتر ھەر شېر خۆى ھەموو شتىكى بۆ پوونکردمەو و گووتى «ئەو ھەسەرەتای سەرھەلدانى کرىن و فروشتنى ئینسان بوو. لەو قوناغەدا ھەر ھێزە و لیستىک ناوى درێژى ئامادەدەکرد و نرخى لەسەر دادەنان، دەلالەکانیان دەھاتن و سەواى نرخى خۆتیان لێدەکردیت. گرنگ ئەو ھەبوو مرۆف ناوى بگاتە ئەو لیستە، خەلکانىک پارەى زۆریان دەدا تا یەکیک بیانخاتە لیستەکەو... بازارىک بوو وەک بازارى کرىن و فروشتنى کۆیلە کۆنەکان، کاسیبیەکی تازە و بەدەستکەوت بوو، گرنگ ئەو ھەبوو یەکیک بدۆزیتەو بکڕیت. لیستەکان پێویون لە ناوى جیاواز جیاواز. لەو سەردەمەدا حیزب پێویستى بە ھەموو کەسىک بوو، دەیانەویست سەرمایەى کە بە شەرى گەورە کۆبکەنەو تا تەواوى سوچ و کەلتىن و پەناى ئەم دونیایە بگرن، ئیتر ھەموو شوپىنکیان داگیرکرد، ئیدی وای لێھات جگە لە خەيال شوپىنک نەمایەو نەیکرن».

شېر ھەوالى کوژرانى ھەندىک لە برادەرە کۆنەکانى بۆ ھێنام، ھەر ئەو پێى راگەیاندم جەغەرى مەغۆلى دواى سووکە بریندارىیەک سەفەریکردووە بۆ ھۆلەندا. ھەولەکانى شېر بۆ راپێچکردنەوێ من بۆ

دونیای جاران بێسوودبون، بەنده لەسەر مانەوێم لە مالهێوه سووربووم،
 مەرۆف تا دونیای خۆی بچووکباتهوه ئاسوودهتر ده‌ژی. له پاستیدا من
 به‌راورد به جاران ژيانتيکی خۆشترم هه‌بوو، به‌لام ئاسووده‌یش شتی‌که
 مەرۆف زوو لێی وه‌پسده‌بیت. هه‌ندێجار زۆر بیرى ده‌مانچه دێرینه‌که‌مم
 ده‌کرد، هه‌ندیک شه‌و ده‌رمده‌هینا و بۆنم پێوه‌ده‌کرد، ده‌مخسته‌ سه‌ر
 سنگی خۆم، به‌ خه‌یال ته‌قه‌م له هه‌ندیک جانه‌وه‌ری ترسناک ده‌کرد که
 له تاریکیدا بۆم دانیشتون. بیرى ئه‌و پۆزانه‌م ده‌کرد که له مه‌ترسیدا
 ده‌ژيام. ئه‌و هه‌سته‌ی که ئاسووده‌یی هێدی هێدی له بێمیشکی و
 که‌مه‌یه‌م زیاده‌کات، غه‌مگین و دلته‌نگی ده‌کردم، به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا
 ئاماده‌نه‌بووم بگه‌ڕێمه‌وه بۆ ژيانى جاران. نزیکى شه‌ش سالی پێک،
 ده‌رگای خۆم به‌ کێلونیکی ئاسنینی گه‌وره‌ کلۆمدا و نه‌مه‌یشت شتیکی
 ئه‌وتۆ ده‌رباره‌ی من دزه‌بکاته ده‌ره‌وه. دواى ئه‌و هه‌موو ساله‌ ئێستا
 ده‌لێم، بریا هه‌موو هاوڕێکانم، چه‌ند سالتیک به‌و جۆره‌ بگه‌ڕابانه‌یه‌وه
 مالى و ده‌رگای ژووره‌کانیان به‌ کێلونی ئه‌ستوور بگرتبايه. ئه‌که‌رچی
 ده‌زانم پای من شتیکی هێند گرنه‌گ نییه‌، به‌لام دواى شوپش مەرۆف
 چه‌ند سالتیکی ده‌وێت تا له‌گه‌ڵ سه‌رده‌میکی تردا ده‌سازێت. من
 به‌ ئه‌زمونه‌ هه‌زار و بێنرخه‌که‌ی خۆم ده‌مزانى ئه‌وانه‌ی سه‌رده‌میکی
 ده‌پوخێنن و وێرانیده‌که‌ن، ناتوانن سه‌رده‌میکی تر دروستبکه‌ن. چون
 ته‌نگ له ناکاو نابێته‌ گۆل، ئه‌و که‌سه‌ی مەرۆفیش ده‌کوژیت له ناکاو
 نابێته‌ باغه‌وان. من نزیکى هه‌وت سال ته‌نیا ییم پێویست بوو بۆ ئه‌وه‌ی
 له میژوو بچمه‌ ده‌رێ، میژووی تاییه‌تى خۆم و میژووی ئه‌و چه‌ندین
 ساله‌ خوێنینه‌ی دیمه‌نه‌کانی به‌رده‌وام له‌سه‌رمدا ده‌خولانه‌وه. پیریژنه
 گولفرۆشه‌کانی هاوڕێی دایکم که له باغیکی ئه‌فسوناوییه‌وه گولیان
 ده‌هینا، بۆ له بیرکردنی ئه‌و ده‌ور و زه‌مانه‌ خوێنینه‌، کۆمه‌کیکی زۆریان
 پێکردم. مەرۆف چه‌نده‌ کارامه‌ و راستگو بیت ته‌نیا بۆ ماوه‌یه‌کی کورت

دەتوانیشت لە مێژوودا بژی، دواى ئەو دەبیشت بگەڕیتەوە بۆ مالى خۆی. لەسەفەرى دووهمدا بە شېر مستەفام گوت «شېر، من و تۆ وەک برا واین، ئامۆزگارییەکتە کەم گویم لێیگەر، بپۆرەو بۆ مالى خۆتان و چەند سالیگەرگا کە لە خۆت داخە و مەیرەدەری، ئێمە گەر دەمانەویشت ببینەو بە مڕۆفی ئاسای پتووستیمان بە خەلۆهتیک هەیه. مڕۆفی شۆرشگیر ئەو کەسەیه کە شۆرش تەواو بوو پرواتەو بۆ مالى و هەولبەدات هەموو شتەکان لەیادبکات، من ئەو پۆزە کە ئەو ژنەم کوشت و گەپامەو بۆ مالى جەغەر مەغۆلی، هەموو گیانم خوین بوو. ئەو پۆزە گووتم، سەردەمی خۆش و جوان بە من دروستناکرێت. گووتم، ئیستا کاتی ئەوەیه بپۆمەو بۆ مالى و پشوویدەم. ئیدی جەکانم گۆپی و هاتمەو بۆلای دایکم. مڕۆف بە شەپۆلێکی خۆیناوییەو ناتوانیشت پاشەپۆز دروستبکات. شېر تۆ وەک براى گیانى بە گیانى من وایت، بەقسەم بکە و بپۆ خەلۆهتیک بۆ خۆت دروستبکە».

بەقسەى نەکردم، شەش مانگ دواى ئەو لە شەویکی تاریکدا، کەسیکی نەناس تەقەى لێکرد و لە ناوکهوهر بۆ خوارى ئیفلێج بوو. ئیستا تەواوى ژيانى لەسەر عەرەبانەى کەمەندامان دەباتەسەر، زۆرجار دەچم بۆ لای و دەبەینمە ناو بازار، هەندێجار دەگری و دەلێت «دەبایە بە قسەى تۆ بکەم، دەبایە زوو وازبەینم». کوپێکی جوان بوو، زۆر زوو ژيانى وێرانبوو. هەر کاتیگەر خوشکەکەى کارى هەبیشت، من لەگەڵیدا دەچم بۆ وەرگرتنى موچهکەى. جارێکیان لەو سەرە دووردرێژەدا کچێکی چاوسەوزى ناسى، کە ئەویش خوشکیکی لەسەر عەرەبانە دەبەینا مانگانەکەى وەرگرێت. زۆر حەزبان لەیهککرد. نە شېر دەیتوانى ئەو بەهێنیت، نەئەویش دەیتوانى شووبکات، بەلام خۆشەویستییهکی گەورە لە نێوانیاندا دروستبوو، ئەو ماوەیهک دونیای بێر شېر بردەو و بوو بە کەسیکی ناسکی دوور لە حیزب و سیاسەت. سالانى دواتر کە گەپامەو

بۆ دنیا و لەگەڵ غەزەلنوسدا بووم بە هاوڕێ، شېر یارمەتییهکی زۆری
داین لەو پۆزگارانە تیپگەین.

گەڕان بە دواى موراڢ جەمیلدا «ماجیدی گۆل سۆلاف - بەهاری ۲۰۰۴»

ببورن، من ماجەلانی خەیاڵیم، کە لەسەرەتادا باسی دۆزینەوێ
لاشەکی موراڢ جەمیل بۆ کردن. دەزانم ئیستا ئەو مردووە بەستەزمانەتان
بیرچۆتەو، بەجۆریک لە وردەکاری ئەم چیرۆکەدا نوقمببون خەریکە
مەیتی ئەو کۆرە بەستەزمانە فرامۆشەدەکن. وا نابێت... ئێوە چۆن
خوێنەرێکن، یاخود بێئارام و کەم هەناسە و کورتبینن، یان لە بەشیکیەو
تا بەشیکی دی شتەکانتان بیردەچیتەو. هەرگیز لەو باوەڕەدا نەبووم
ئێوە لاشەکی موراڢ جەمیل لە بیریکەن و وابزانن هەروا سەرپێی ناوی
هاتووە. من دواى ئەو شەوێ لەگەڵ غەزەلنوس و تۆفان و دەرسیم
تاهیردا ئەو لاشەیەمان دەرھێنا، خەوم لێتەکەوت، لەوکاتەو هەستدەکەم
ئەو لاشەیە لێمەو نزیکە و بەردەوام لەگەڵمدا دەپوات. ئەو شەو کە لە
شوێن مەرگی ئەو دوورکەوتینەو هەستێکی نادیار لە دڵمدا بوو کە من
لە لاشەی خۆم دووردەکەومەو. تا ئەو شەوێش من بەراورد بە هاوڕێکانم
لە ژبان دوورتر و لە زیندەگی تۆراوتریووم، بە جۆریکی دەردناسا خۆم
تووشی ئەو سەفەرە خەیاڵییە ناو پووبار و جەنگەڵ کردبوو. بەلام
بینینی ئەو لاشەیە منی هێناوە سەر زەوی و پریکردم لە دەرد و
پەژارەى دنیاى، کە گەلیک لە دەرد و پەژارەى خەیاڵی بەسووترن.
من کە وەک لۆردیکی ئینگلیزی بە خۆم و چاکەتە درێژەکانمەو بە
شاردا دەپۆیشتم و هەوا و فیزم دەفرۆشت، بینینی دەموچاوی ئەو

کۆرە گەنجە ماوێهێک خەیاڵی کوشتن و وانەکانی خۆم لە پۆلی منداڵە نابیناکاندا وەستان. کە دەخەوتم بەردەوام خۆم لە شوینی ئەو لاشەیەدا دەبینی، لە نیهانی خۆمدا دەمگوت، سزای ئەوەی ئێمە لە شوینی خۆی جولاندومانە، وەک مردوویەکی بێچارە ئاسودەبێمان تێکداوە، دەبێت هەروا فرامۆشی نەکەین و شتیکی بۆیکەین. حەزەدەکرد بۆ ئەوەی خۆم لە شیوە و بۆن و دەسەلاتی بپاریزم بکەومە خەمەتکردنی. پۆزێک دواى دۆزینەوێ لاشەکە، هەموومان بە ئامادەبوونی تریفە یابەحرێ کۆبووینەو. من وەها بێچارە و دەستەپاچەبووم نەمدەزانى چ جۆرە پێشنیاریک بکەم، ئەوان هەرگیز پێشنیاریەکانى منیان قەبوول نەدەکرد، بیرم نایەت جارێک لە جارەکان کەس نرخى بۆ پێشنیاریکی من دانابێت. تریفە ئەو پۆزە پێچەوانەوێ نەریتی خۆی، تەنورەیکى سووری لەبەرکردبوو، جووتیک بووتى سوور، چاکەتیکی سوور، سوواویکی سوور، وام هەستکرد بۆ وێرانکردنی خەیاڵی من وادەکات. من لەوانەبووم کە رەنگی سوور خەیاڵی دەکوشتم. ئەو پۆزە بێدەنگ دانیشتم و خۆم وا نیشاندا مەسەلەکە بۆ من شتیکی زۆر گرنگ نییە. ئەز دەتوانم لە هەندیک باسوخواسد، خۆم وەک کەسیکی بێمەبەست نیشانبدەم کە کاری بە شتەکانەو نییە و تەنیا لە فزولێکی سارد و بێباکییەکی جەنتلەنەو پرسیاردەکات. ئەو یەکەمجار بوو حیکایەتی لاشەیک بێتە شوین قسەى ئێمە. حەسەن تۆفان لە هەمووان وردتر سەیری شتەکانی دەکرد، خۆتان دەزانن پیاوکوشتن ئیشی دێرینەى خۆی بوو. دەم هەراشیکی منگن بوو، بە هەستیکی راستگۆ و جوانەو ترسەکانی خۆی دەخستەپوو. ئەو پیاوکۆزانە کە پەشیمانەبنەو مەروڤى زۆر قەشەنگیان لێدەردەچێت، هێندە جوان و راستگۆ دێنەو مەیدان، هەرکەسیک بیا بنییت لە ناخەو دەلیت ئاخ خودایە من بۆ پیاکوژیکی دەستخەپۆ و پەشیمان نەبووم، تا دواتر ئاوا جوان و پاک لەسەر زەوی بپوێمەو.

ئەو پۆژە پێیگوتین «گەر جەغفەری مەغۆلی دەستی لە ئێشەکەدا
 ھەبێت، دەبێت دەست لەو ە بشۆین ھێچمان بە ئاسانی دەستبەکەوێت،
 ئەو ە یەعنی گرتکە لەو ە توندتر و ئێشەکە لەو ە سەختتر ە کۆمە ە
 نەشارەزایەکی ەک ئێمە بکێتەو، ئەو مانای دەستی زۆر گەورە ە
 مەسەلەکەدا ە، جەغفەری مەغۆلی پۆژیک ە پۆژان کە سی بۆ حیسابی
 خۆی نەکوشتو ە. خۆی کورپکی بیو ە، کێشە ە لە گە ە کە سدا نییە» .
 تۆفان لەوانە نەبوو ئاسان کۆلبدات، مەیل و ئارەزوو ەکانی بە جۆرێک
 گۆراپوون خۆشی باو ەری نەدەکرد . ە پایاوکۆژکی دەستبەکار ەو ەبوو
 بە جۆرە مۆفیککی دەست و دلپاک . ەسەن بەراورد بە من پایاوکی زۆر
 نەخویندەوار بوو، ەتا بەراورد بە غەزەلنوس و تریفەش شتیکی ئەوتۆی
 ە زانست و ماریفەت نەدەزانی، بە ەم دەم ەراشییەکانی خالی نەبوون
 ە ەندیک دیوی فەلسەفی . نازانم بۆ ئەو پۆژە ئاڭای تۆفان منی
 پێشنیارکرد زانیاری دەربارە ە مورا ە جەمیل کۆبکەم ەو ە ەلبەت گەر
 خۆم پێشنیاری ەو چەشنەم بکردایە کەس نەیدەبیست، بە ەم بەو ەدا
 ەسەن تۆفان کردبووی ەمووان قەبوولیان بوو . ەستمکرد غەزەلنوس
 زۆر مەبەستیتی دوا ە چیرۆکی ئەو مردنە بکەوین... لە گە ە ئەو ەستەشدا
 کە من ە دەست و نیگا و سەرسامییەکانی غەزەلنوسدا دەمین، ئەو
 بە زار ەچی نەدرکاند و پوو بە پوو داوا ە ەچی ە من نەکرد . ئەو
 کات نەمدەزانی ئەم چیرۆکە ەری کەمان دەباتە سەر بنج و بناوانی
 پۆحی خۆی . لەپاستیدا من نەمدەزانی چۆن و ە کوێو دەست پێکەم،
 بە ەم ەک قەرزدارێک ە ژێر منەتی یەکیکی دیدا بنالینیت، دەبایە ەری
 چییەکم کردو ە ەری پەنجیکم داو ە بەو کارە ەستم . خولیام بوو دواجار
 ە حیکایەتیکەو ە تێو ەلیم ە خۆم گەورەتر بێت . ە مێژە ەزەدەکەم
 تیکەلوی گیرمە و کێشە ەکی ە ەابم، ژیانم بکاتە فلیمیکی قەشەنگ .
 گەلیک ئیرەیییم بە ەسەن تۆفان و حیکایەتەکانی دەبرد، ژیا ە ەموو

ئەوانی دی لە ژبانی من پەرتر و زیندووتر بوو. هەركات بە دیار فلیمیکی تۆم هانكز، جۆرج كلۆنی، جیم كاری و تیم پۆینز و ئەوانی ترهوه داده‌نیشتم دەستەمە‌كرد بە گریان. ئاخ‌ر گەر دەرھێنەرێك بیویستبایە ژبانی من بکاتە فلیم دەبایە وێنەی چی بگریت؟ وێنەی گەنجیک بگریت كە پێیوابە لە جۆنی دێپ دەچیت، خۆی وەك گەنجیكی غەریزه‌دهی قۆز نیشاندە‌دادات كە بە چاكەت و پانتۆلیكی هەمیشە ئوتوكراوه‌و لە شارێكی پیس و پۆخلدا لە‌وپە‌ڕی دنیا شەو و پۆژ بە‌سێ چوار جاده‌ی تۆزای و پیسدا بێهۆده دە‌سو‌پێته‌وه. ژبانی من دە‌بایە شتیکی ترسناکی تێدا‌بی‌ت تا لە ژبانی مرقە‌كانی تر بجیت.

ئەو پۆژه، وەك غەزەلنوس بیه‌و‌یت لە زەربای خەیاڵات دەر‌مب‌هێن‌یت و ڕیگای دنیا‌یە‌کی دیکەم نیشاندات، هەندیک زانیاری دەر‌بارە‌ی ژبانی مورا‌د جە‌میل خستە بە‌رده‌ستم، من دە‌بایە لە‌وانە‌وه زانیاری دی دەر‌بارە‌ی مردنی ئەو كۆبە‌مە‌وه. لە‌سەر پۆشنایی زانیاری‌یە‌كانی غەزەلنوسدا، هەر زوو ئامۆزاکە‌ی مورا‌د جە‌میل ناسی كە زۆر لە‌ کیفن سە‌پە‌سی دە‌چوو لە‌ فلیمی «ئە‌م‌ی‌ری‌كان بیوتی» دا. تە‌مە‌نی چل ساڵ بوو، بە‌ نە‌زاكە‌ت و شە‌رم‌ن بوو، زۆر شتی‌شی لە‌سەر ئەو كۆپە‌ دە‌زانی. بە‌ خۆ‌یست با‌سی هە‌موو شتی‌کی بۆ‌كردم، هە‌تا هە‌ندیک جلی مراد جە‌میلی بۆ‌ هێ‌نام و گووتی «بۆ‌ بە‌ری تۆ دە‌بی‌ت، بال‌تان بە‌ ئە‌ندازە‌ی یە‌ك بوو». من وە‌ك جۆنی دێپ لە‌ فلیمی «دەر‌وا‌زە‌ی تۆ‌یە‌م» دا بە‌ چا‌ویلکە‌یە‌کی چ‌كۆ‌لە و پێ‌شی‌کی كە‌می ژۆ‌ر چە‌ناگە و جانتایە‌کی درێ‌ژ‌ه‌وه بە‌رابە‌ری داده‌نیشتم و گویم لە‌ چیرۆ‌كە‌كانی دە‌گرت. سەر‌ه‌تا وە‌ك نو‌ینە‌ری پێ‌خ‌را‌وی‌كی جیهانی كە لە‌سەر خە‌لكانی ونبوو كار‌دە‌كە‌ن خۆ‌م بە‌ كە‌سو‌كاری مورا‌د جە‌میل ناساند، گووت‌م نیش‌مان ئە‌وه‌یە‌ تێ‌ب‌گە‌ین بۆ‌ هە‌ندیک خە‌لك ما‌ڵ بە‌جێ‌ده‌هێ‌لن و ناگە‌ڕێ‌نه‌وه. بۆ‌ ئە‌وه‌ی

باسی مردنی مۆرد نەكەم، بە جۆریكى پێچاوپێچتر و ناپاستەوخۆ
 وەسفی مردنم كرد و گووتم « پێكخراوەكەمان لەسەر تاسەرى دۇنيادا
 لەدیاردەى ونبوونى مۆرف دەكۆلێتەو، دڵنیاين جۆرە پەيوەندىيەكى
 نەيتى لە نێوان هەندىك مۆرف و هەندىك شێو مەخلوقاتى دىكەدا
 هەيە كە تەكنىكێكى بالايان هەيە، دەتوانن خۆشەويست و ئەزىزانى
 ئێمە بۆ لاى خۆيان بەرن، لە دۇنيایەكى تردا دىليانبكەن و نەتوانن
 بگەڕێنەو». خزمەكانى مۆردا جەمىل تێئەگەيشتن، من بەو وەسفەم
 هەر باسى مردن دەكەم، بەلام بەجۆرىكى دى و بە كەمىك پتۆشەو.
 ئەوان چىرۆكەكەى منيان وەك جۆرە هيوایەك تەماشاكرد و منيشيان
 وەك فریادپەسىك بىنى كە دەشیتەتوانم كۆپەكەى ئەوان لە دەست
 ئەو مەخلوقانە دەرپەینم و بپهیتەو بۆ ئەم دۇنيا. پێدەچوو شێوێ
 قسەكردنم و خۆ ئالۆزنىشاندان و نىگاكردنم، ئەو بەستەزمان و جەرگ
 سووتاوانى خستبێتە سەر خەيال و خولایەكى وەها كە من هێزىكى
 لە پادەبەرم هەيە و تواناگەلىكم تيا پەنھانە مۆرفى ئاسایى نىيەتى. لە
 ئەنجامى پرسەكانمەو گەيشتمە ئەوێ مۆردا جەمىل كۆپىكى بێئەندازە
 قەشەنگ بوو، گەنجىكى هەرزە كە جوانى خۆى بەشێوێيەكى سەرپەپانە
 بە كارھێناو، جۆرىك لە كازانقۇا كە بېياكانە لە شارىكى وەك ئەم
 شارەدا تۆپىكى گەورەى پەيوەندى لەگەڵ دەيان كچدا دروستكردو،
 بێئەوێ بىر لە دەرەنجامە ترسناكەكانى بكاتەو. بە قسەى ئامۆزاكەى،
 مۆردا پۆزىك بى پركىشىيەكى عاتىفى نەزىاو، لە چىرۆكىكى ترسناكەو
 چۆتە ناو چىرۆكىكى تر، لە بەزمىكدا تۆقرەى نەگرتووە و بازىداو تە
 ناو بەزمىكى تر. كۆپە بەستەزمانەكە لەو بوونەوەرە خەيالايانەبوو
 كە پێيوابوو دەتوانیت هەموو ژنى دۇنيای خۆشبویت، بړىكى ئەوتۆ
 عاتىفەى تىدابوو وایزانىو بەشى هەموو خانمانى ئەم ئەستێرە
 دەكات. لەوانەبوو كە وىستویتی لە ناو پاستى كچگەلى ئەم شارەدا

بوەستیت و بەدەنگی بەرز پێیان بلیت « دەتوانم هەمووتانم خوشبویت
 و هیشتا هەر دڵم پرپیت لە سۆز». بە وێنەکانیدا گەنجیکی هیند
 جوان بووه، کچیک یان ئاfrهتیک نهبووه به خوشه‌یستی ئەم فریشتە
 گەنجە بلیت نا. بە قسەی ئامۆزا غەمگینەکی « ئەوانەی که حەزبان
 لێ نه‌کردوه، ئەوانه‌بوون که خۆیان له‌وه به‌ بچوکتەر بینوه، کورپکی
 وا حەزبان لێیکات». پۆژیک ئەم زانیاریانەم برده‌وه بۆ ناو هاوڕێکانم،
 حەسەن تۆفان بە پێچه‌وانەی چاوه‌پوانی منه‌وه، تورپ‌بوو و گووتی
 قسەکانی من هیچ نین جگە له‌ راپۆرتیکی خەیاڵی که له‌ ژێر کاریگەری
 فلیم و کتێبدا نوسیومه و سوودیکی بۆ ته‌فسیری ئەو دۆخە ئالۆزه
 نییه که مורادی تیا کوژراوه. من گووتم، هەلبەت ماوه‌یه‌کم ده‌وێت
 تا فیرده‌بم وه‌ک ئەفسەریکی هەوالگر سه‌یری شته‌کان بکه‌م و خۆم له
 نیگای ده‌ره‌ینه‌ریکی پۆمانسی دووربخه‌وه، که هه‌میشه به‌شیک بووه
 له کاراکته‌ری من. جاری دووهم شته‌کان باشت‌ر تێپه‌رین و دانیشه‌که‌مان
 خوشتر و دۆستانه‌تریوو. ئەو جاره ئامۆزا دڵسۆزه‌که‌ی، ئەرشیفیکی زۆر
 گه‌وره‌ی خسته به‌رده‌ستم که بریتیوو له‌ سه‌دان نامه، له‌ وێنەی ده‌یان
 کچ و ژنی جیاواز که مורاد به‌ر له‌ ونبوونی هه‌موویانی به‌ ئەمانه‌ت لای
 ئا‌غای کیفن سه‌په‌یسی دانابوو. ئەو کاته‌ی ئەو ته‌واوی ئەرشیفه‌که‌ی بۆ
 هێنام، پتر له‌ سێ هه‌فته بوو موراد دیارنه‌ما‌بوو. یه‌که‌مجار ئەرشیفه‌که‌م
 بێسوود بینی، زۆربه‌ی وێنه‌کان بێناو‌بوون و زۆربه‌ی نامه‌کان بێ به‌روار.
 له‌ زۆر جێگادا کچه‌کان ناوی راسته‌قینه‌ی خۆیان نه‌نوسیوو، نامه‌کانیان
 زۆربه‌ی به‌و پرسته و کلێشه‌ خراپانه‌ نوسرابوون که به‌پاست و دروستی
 تین و تاوی عاتیفه‌یان تیا‌ده‌رناکه‌وێت. له‌ پۆزانی سه‌ره‌تای گه‌نجی‌مدا
 ئەو جو‌ره‌ نامه‌نه‌ وایان کرد بۆ هه‌تا‌هه‌تایه‌ واز له‌ دڵداری به‌یتم. دوو
 کچم خوش‌ویست، هه‌ردووکیان ماوه‌یه‌ک به‌و نامه‌ خراپانه‌ دایانگرتمه‌وه،
 نامه‌کان به‌پاده‌یه‌ک له‌یه‌کده‌چوون و به‌جۆرێک پرپوون له‌و گوزاره

کلیشه‌ییانه، چیتەر ئاماده‌نه‌بووم کاتی خۆم به‌و قسه‌ پرپوچانه به‌بادهم که کچان له‌به‌ریه‌ک ده‌یاننوسییه‌وه. به‌گشتی له‌دوینادا که‌م که‌س ده‌توانن نامه‌ی راسته‌قینه‌ی دلداری بنوسن، عاشقه‌کانی مورا‌د هیچیان له‌و توخمه‌ نه‌بوون، به‌لکو له‌توخمی ئه‌و دوو که‌چه‌بوون که‌ کاتی خۆی دلداریان به‌ من ته‌رککرد. من هیچ یه‌ک له‌ خاوه‌نی وینه‌کانم نه‌ده‌ناسی، بیرم نه‌ده‌هات به‌ پێکه‌وتیش چاوم به‌ پوخساری ئه‌و خانمانه‌ که‌وتبێت. به‌لام دیاربوو ئامۆزا غه‌مباره‌که‌ی هه‌ندیک له‌ که‌چه‌کانی ده‌ناسی و له‌ به‌ر ترس ئاشکرای نه‌ده‌کردن. که‌ له‌ دانیشتنیکی دیکه‌دا نامه‌ و وینه‌کانم برد بۆ ناو هاو‌پێکانم، ئه‌مجاره‌ هه‌سه‌ن تۆفان پوخۆشتر و با‌شتر پیشوا‌زی لێکردم و گووتی «ئهم ئه‌رشیفه‌ شتمان زۆر بۆ ئاشکراده‌کات، له‌وانه‌یه‌ نه‌یننی مردنی ئه‌و کو‌په‌ له‌ کاغه‌زێک له‌و کاغه‌زانه‌دا بێت». هه‌سه‌ن به‌وردی سه‌یری وینه‌کانی کرد، ئه‌و له‌ من و تریفه‌ دو‌نیادیده‌تر بوو، خه‌لکی زۆرتر ده‌ناسی، به‌لام پێشتر هه‌وت سا‌ڵ چووبوو خه‌لوه‌ته‌وه‌، یاده‌وه‌ری لاوازی‌بوو، خۆی زۆر هه‌ولیدا و هیچ یه‌ک له‌ وینه‌کانی بۆ نه‌ناسرایه‌وه‌، غه‌زه‌لنوسیش هیچی نه‌گووت. ئیدی هه‌سه‌ن هه‌ندیک له‌ وینه‌کانی هه‌لگرت و له‌گه‌ڵ خۆیدا بردنی، هاو‌پێه‌کی هه‌بوو له‌ خۆی خه‌لکنا‌ستر بوو، کو‌پێکی مو‌وزه‌ردی جوان بوو، له‌سه‌ر عه‌ره‌بان‌ه‌یه‌کی که‌مه‌ندامان ده‌سو‌پرایه‌وه‌. زۆرجار تۆفانم ده‌بینی له‌ نێوان مه‌زاتخانه‌که‌ و گوزه‌ری مه‌لاجه‌کان و کوچه‌ی فلیم‌فرۆشه‌کاندا ها‌توچۆی پێده‌کرد، هه‌میشه‌ ده‌ستێک جلی پاکی له‌به‌ردابوو، پێده‌چوو سه‌رده‌مانێک کو‌پێکی خۆشبه‌خت بووبێت. من ناویم نه‌ده‌زانی، به‌لام پۆزێک گویم لێم بوو یه‌کێک له‌وانه‌ی له‌ مه‌زاتخانه‌که‌ را‌دی‌و ده‌فرۆشن، بانگی‌کرد «شیر... شیر، ته‌حسین ته‌سجیلکی بۆ تۆ داناوه‌، وه‌ره‌ بیه‌».

که‌ هه‌سه‌ن وینه‌کانی برد دانیابووم ده‌یانبات بۆ شیر. به‌لام خۆم وا نیشاندایه‌ که‌ هیچ نازانم.

ژووری عەشق «ناوەراستی حەفتاکان»

غەزەلنوس «کاتێک نامەکی مەلای ھاجەری خوێندەو» گەنجیکی زیرەک و بێدەنگ بوو، جووتیک چاویلکەکی گەورەکی لە چاودا بوو، قژیکی لوولی پەشی ھەبوو، پێستیکی سپی و پاک، بالای باریک و لاواز بوو، جۆرە جوانییەکی تێدابوو زیاتر خەلکانی زیرەکی کێشەکرد. لەو مندالانە بوو گەر بتدیبايە دەتگوت «ئەھا، ببیت و نەبیت، ئەمە لە ماتماتیکدا بەتوانایە». دەستەکانی باریک و درێژ بوون، پەنجەکانیشی ھەروەھا. کەم قسەیدەکرد، بەلام گەر قسە بکردبایە بەجۆرێک دەستی دەجولاند وات ھەستەکرد لە ھەوای ژوور سەری خۆیدا بۆ شتێک دەگەریت و بە وشە شتێک لە ھەوادا دەچنیت. ھیچ سیفەتێکی تێدا نەبوو و لە مرقف بکات بلێت ئەمە لە پاشەپۆژدا دەبیتە غەزەلنوس، لە شیوەدا پتر لەو کەسانە دەچوو کە لە زانستە سروشتییەکاندا بلیمەتن. نە لە باوکی دەچوو و نە لە بەھاریانوی دایکی، شتێکیشی لە مەلای ھاجەر تێدانەبوو «کە وێنەکانی لە ئەرشیفی شۆرشی ئەیلولدا، پیرەپیاویکی پێش سپیمان نیشان دەدەنەو، بە لچیکی ئەستوور و جووتیک برۆی زلەو». کە نامەکی پێگەشت، پێنج سأل بوو دایکی کۆچیکردبوو. بەھمەن بەبێ دایک لە مالتیکی گەلیک فراوان و پڕ ژووردا گەورەبوو. مالتیکی و بۆ کورپیک و باوکیکی پیر، پووبەرێکی بەرین و گەورە بوو، پێدەچیت ئەو پووبەرە گەمی زۆری بە پوانین و خەیاڵاتی کورپەکە کردبیت. باوکی کلیلداری خەزینەبوو لە پەرورە، بۆن و بەرامەکی ئەسیدەکان و پەنگی درەوشاوێ میتالە دەگەنەکان

چاویان کزکردبوو، بەجۆریک لە ناو کاغەز و لیستی دووردیژی هاتن و
پۆیشتنی سولقات و کلۆر و یۆددا نوقمبوو، کاتی بۆ کوپەکی نەمابوو.
بەهەمان هێند منداڵێکی بیسەرپەرشت و تەنیاوو، مەشق و شیکاری
پرسیارەکانی قوتابخانەی لەسەر دیوارەکانی مائ ئەنجامدەدا. کاتی
باوکی ھۆشیارە و سەری ھەلبێی، عاجباتی لەو ھات سەرتاپای
دیوارەکان، لە بنمیچەکانەو تا خوارەو، ھەموویان شیکاری پرسیری
ماتماتیک و نوسینەوێی بیردۆزەکانی ئەندازە و تۆمارکردنەوێی ھاوکیشە
کیمیاییەکان. ئەو وەرزەسالیکی بوو دیوارەکانی کردبوو پەشنوسی
خۆی، بەلام لە پال شیکاری لۆگاریتمات و ئیعرابی عەرەبی و نوسینەوێی
وشە بە وشە و وانەکانی ئینگلیزی، باوکی نیگاری چەندەھا باغ و
گول و گولزاری بەرین و لالەزاری پەنگاوپەنگیشی بینی کە بەهەمان
دروستی کردبوون.

دوای گەشتنی نامەکی مەلای ھاجەر، بەهەمان بە قوئاغیکی
تێفکرینی قولدا تێپەری، لە ناکاوتەوای وانەکانی فرامۆشکرد و
بپاریدا واز لە قوتابخانە بەیئیت. گۆرانی بەهەمان بە جۆریک سەیر و
خێرابوو، کەس باوەری نەدەکرد، گەنجیکی وەھا لە خۆرا و بئ هیچ
بەھانەیک واز لە خۆیندن بەیئیت. پێدەچیت نامەکی مەلای غەریبی
ھاجەر ھاوگفتی شتیکی دی بوو پێت کە پێشتر لە ناوەوێی ھەرزەکارەدا
ئامادەبوو، یان وادەردەکەوێت پۆچی ھەر لە سەرەتاوە بۆ بیستنی
ھەواڵیکی لەو جۆرە لەسەر پێ بوو پێت. کە نامەکی خۆیندەوێ خەیاڵی
بۆ هیچ خەوشیکی ئەخلاقی نەدەچوو، نە یگوت دایکم بە ھەرام منی
لە پیاویکی تر خولقاندو، بەلکو دڵخۆش و پوگەش خۆی بۆ جۆرە
ژیانیکی تر ئامادەکرد، ژیا نیک لەگەڵ پۆچی ئەم ھیکایەتە تازەیدا
بگونجیت. باوەریکی تەوای ھەبوو کە ئەو زادەیی خۆشەویستیەکی

ئەفسانەییە... لەبەری ئەوێ کاتی خۆی بە زانستی بێهۆدەوه بکوژیت،
 لیبرا ژيانی بۆ شتی گەورە تەرخانبات. پۆژیکیان نامەیهکی بۆ
 مامۆستاکانی نوسی و پێیپاگەیاندا ئە ئیدی وازی لە قوتابخانە دەهێنیت.
 مەندالانی ئەو سەرەدەمە زۆریان بە هۆکاری تەمەلی و هەژاری لە
 خۆیندا دوور دەگەوتنەوه، پێشتر کەس بە نامەیهکی لەو جۆرە وازی لە
 خۆیندا نەهێنابوو. نامەکی کامبۆون و کرانەوێ هوشیاری مۆفیکی
 پێوە دیارە کە بۆ مانایەک دەگەرێت. لە نامەکهیدا نوسیویتی «بەپێزان
 خۆیندا پۆچی مە سێر دەکات و دەمکات بە پیاویکی بێسوود، مە
 لەم چەند سەڵەدا دەمویست لە پێگای ئێوێوه و لە پێگای وانەکانەوه
 فێری شتیکی سوود بەخش بێم. فێربم چۆن حەزم لە ژیان بێت و
 بکۆمێوه، لە خۆ ئامادەکردن و لەبەرکردن و تێگەشتندا کە مەتەرخەم
 نەبووم، هەر ئەرکیک قوتابییهک پێیە ئەستێت بەوردی پێیە ستام،
 بەلام پۆژ دواي پۆژ زانستەکان لە بەرچاوی مە نرخی خۆیان دۆراند،
 ئیدی حەز دەکەم دواي زانستیک بکەوم کە لێدانیام و دەزانم سوودیکی
 بۆ مۆف هەیە». کە غەزەلنوس ئەو پستانەي بۆ مامۆستاکانی نوسی،
 خۆشی تەواو لە ماناکەیان نەدەگەشت، نەیدەزانی چ زانستیک دەشی
 لەو زانستانە سوود بەخشتر بێت کە لە قوتابخانە دەخۆیندا.

گەر بە وردی بگەرێنێوه بۆ پووداوه تاریکەکانی ئەو سەرەدەمە،
 دەتوانین تێبگەین بۆچی غەزەلنوس هێندە زوو پووی لە دونیای پاستەقینە
 وەرگیرا و گەیشته ئەو پنتەي تێیدا شتەکان بوون بە خەیاڵیکی ساف.
 لەو سەڵەدا کە غەزەلنوس وازی لە خۆیندا هێنا شتەگیکی ترسانک
 پوویاندا، شۆرش هەرسێهێنا، شکست بە جۆریکی سەیر تێکەلاری
 پۆچی هەموو مەخلوقاتەکان بوو، بەهاریک تێپەری بێئەوهی کەس هیچ
 غونچەیهک ببینیت، ژیان بۆنی کۆتایی و زەوی بۆنی خەلۆزی کۆژاوهی
 لێدەهات. کپیەک و بێرەنگیەک کە لە کپی دواي سووتانی کێلگەیهکی

گەنم دەچوو بەلای بەسەر خاکدا کێشا، مەژەکان خەیاڵیان مرد و زەوییهکی بێفەر و زەمانیکی مەناسا سەریان هەڵدا، سەدان هەزار مەژە شەستی شۆڕشیان وەک شەستی تاییهتی خۆیان تەماشادەکرد. نەویەکی هاتەپێشی کە دەیویست زوو هەستیتهوه، «هەر نەویەکیش بیهوێت زوو لە شەستی هەستیتهوه، نەویەکی ترسناکه». ئێتر خۆین و خەون بە جۆریک تێکەڵاویبون بیهوێتەبوو.

غەزەلنوس ویستی بێ زیان لەو جەنگە بێتەدەرئ، نامەکی مەلای حاجەر بوار و دەربازیکی سەیریوو تا لەوێو پووبکاتە خەیاڵ. لەو سەڵەدا تەنیا لە شەکان وردەدەبوو، لەو بڕوایە دابوو هەموو مەژە شەستی دەبێت سەڵەدا تەنیا لە ژیاڵی تەنیا بۆ تەماشاکردن تەرخانبات، تەنیا نیگەرەکان و دۆخی شەکان و پۆخی هەواناسای بوونەوهرەکان لە خۆیدا بنوسیتەوه. لەو سەڵەدا وەک شەتی بە کوچه سادە و سارد و بێماناکاندا دەگەرێ، شەکان و هەوا کال و بێپۆجیوون لە بەرچاوی، نەیدەتوانی دنیا وەک جەهەنمیکی گەرە نەبێت. هەستیتهوه کرد لە هیچ جێگایهکی ئەم شارەدا پێشە نیه. وەک ئەو بوو لە هەوا و هەستایەتی و هیچ شەتی نەبێت. لەو پۆزانەوه ویستی بۆ جۆرە سروشتیکی تر بگەرێت، شۆنێک خۆی لە ناودا ونبکات و ئەو هەستە قوڵە ونبوون نەبێت. لەو سەڵەدا تەنیا بە مەشقیکی دووردرێژ، پووکاری ئەو دنیایە بگەرێت کە تیادەژیا، هەموو درەختەکانی بەخەیاڵ پەنگکرد، بۆنی دیکە و شێوێکی دیکە بەخشی بە گەرە و بازەر و بەردەرگاگان، شەقامەکانی پێکرد لە پەنگی دیکە. بە خەیاڵ نەخشەیهکی تری کێشا و شارێکی تری دروستکرد، یەکیەکی کوچهکانی ئەو شارەشی لە دای خۆیدا نوسییهوه، بەجۆریک ئیدی لەسەر نەخشەیهکی تر و لە وێنەیهکی تری دنیادا دەسورایهوه. دیارە لەو زێرەکتربوو بێت بگاتە سنووری

شیتى، ئەو هیزەى لە خۆیدا دروستکرد بتوانیت دونیای راستەقینە و نەكات. لە یەككاتدا دوو جیهان و دوو پوانگەى هەبوو، دەیتوانى بە خەیاڵدا بپروات و دەشیتوانى بازدا تەو بە دۆنیا، بۆ ناو بۆن و بەرامە ناخۆشەکان، بۆ سەر زەمینى پەنگە دیزەکان، بۆ ناو سیبەرە تاریکەکانى زەوى و خاشاکى خەراباتەکانى شار.

ئێوارە یەك لە ناو جیهانە پەنگاوپەنگەكەى خۆیدا دەسوپایەو، جیهانێك ئاسمانەكەى ئەرخبەوانى و زەویەكەى نیلۆفەرى و ئاسۆكانى زەردبوون. لە ناکاو دیمەنى گەنجىكى غەمگین وەستاندى، گەنجىك پوخسارىكى گەلیك پەژانى هەبوو، بەلام خەندەیهكى فریشتەى لەسەر لیوى بوو، جلەكانى لە جلی بەگزا دەیهكى سالانى بیست دەچوو، بەلام قژ درێژى و لاجانە پانەكەى مۆدیلى ئەو سەردەمە بوو. لەو خۆبەندەوارە بێئۆقرانەى دەکرد كە بە دواى ئافەرەت و ناویانگدا ئاوارە دەبن، لە ساتێكدا دەرکەوت كە تێیدا غەزەلنوس لە بەحرى پەنگەکانى خۆیدا وێڵ و لە شیفتهى بۆیەکردنى دۆنیادا ونبوو. خۆى وا نیشاندا چاوەپوانى كەسیكى دیکە دەكات، بە خەندەیهكى تەماوییهو یارى بە زیرەكەى دەکرد. كە بەهمەن گەیشته ئاستى كۆرەكە، ئەو بە دەنگىكى ساف و قوول گوتى «نامەكەى مەلا غەریبى ھاجەر ژيانى تۆشى تێكدا؟». بەجۆریك غەزەلنوسى راپلەكاند پەنگەکانى پێشچاوى فرین و جوانییەکانى نێو نیگای كۆژانەو، ئاسمان پەنگى دیزى ھەور و زەوى پەنگى بۆرى خۆل و ئاسۆكان پەنگى شەویان گرت. دەنگىكى قوول بوو، ترسناك بوو، بەلام پەرسو لە خەیاڵ. بەهمەن ناسر بە ترسەو لێپەرسى «تۆ كىیت؟». گوتى «من دۆستم».

وێك لە خەودا بێت و یەكێك بە پەتێكى باریك بە دواى خۆیدا راپێكشیت، كەوتە دوى ئەو گەنجە كە بە حورمەتى پۆشنفیکریكى

کۆنەوێ داواى لێکرد لەگەڵیدا بڕوات. گەنجى باریک بوو لە پۆشتنیدا خۆشحال دەینواند، لەشى بەجۆریکی هارمۆنى و پێک دەجولایەو، پەلەکردنى دوور بوو لە شپەزەیی و پارایی، بە کەسیک دەچوو پەون و ئاشکرا ئامانجى خۆى بزانیت. بەهمەنى زۆر دوورنەخستەو، پاش چەند کۆچەیک دەرگای مالىکی کۆنى بۆ کردەو. بەهمەن هیندەى یەکەم هەنگاوی خستە ئەودىو دەرگاکیو، بە توندی بۆنى سەردەمىکى تر هات بەسەریدا. پێکەو چوونە ناو حەوشىکى کۆن، چوونە ناو دونیایەک بۆنى گلى تەپ و دیواری تلیساو و زەمانى خوساوى لێدەهات. بە تەنافیکەو کۆمەلێک جلی کۆنى بینى، پێدەچوو دەیان سال بیت ئەو جلانە بەو تەنافەو بن، بارانى دەیان وەرژ لێدیان و خۆرى چەندین سال وشکی کردبێتتەو. بایەکی ناوەخت لە حەوشەکەدا وەک پاسارییەکی دیل شیتانە دەسورایەو. گەنجەکە سەیریکرد و گووتى «ئەمە ئەو خانووە دێرنەى مەلای سوختە، باوکی راستەقینەى تۆ، ئەو عاشقە گەورەى لێردەدا ژیا و مرد».

گەنجەکە وەک بیر لە سەردەمىکى زۆر دوور بکاتەو، گووتى «چەندین سال لە مەوێر مەلا غەریبی هاجەر لەگەڵ باوکی تۆدا، لەم حەوشەىدا دەستیان دایە یەخەى یەک. ئەو یەکەمجار بوو مەلای سوختە ئاشکرا لە پوویدا هەلگەپێتەو، لە بن ئەو دارە گەورەىدا بەرابەرى وەستا و لێیایخیوو. ئەوسا مەلای سوختە پلانى هەبوو تۆ بفرێنیت و بتهینیت لێردەدا بەخۆتێکات. بەلام هاجەر سویندى خوارد گەر کارى وابکات لە سزادا چى کتیبێکى غەزەل لە دونیادا هەیه ئاگرى تێبەردەدات، کێلى گۆپی هەموو عاشقەکان دەشکێنیت، خۆى دەکوژیت و لەگەڵیشیدا مەلای سوختە دەکوژیت».

بەهمەن کە سەراسیمە سەیری ئەو دونیا داڕخواوەى دەکرد، بە دەنگى کز پرسى «بەلام تۆ کیت؟ بۆ واقسەدەکەیت، وەک ئەوێ

تۆ لەو پۆژەدا لیڤەر بووییت. تۆ مەلای سوخته له کۆئ دەناسیت؟». به شتیک له خەمەوه گوتی «من هاوپی باوکت بووم، هاوپی مەلای سوخته، بەرەحمەت بێت لەم پازدەسالە ی دوایدا هەموو ژیاڵی لیڤەدا بردەسەر، لەدوای مردنی بەهاربانوووە لەم مائە نەچوووەدری، تەواوی عومری لیڤەدا غەزەلی ئیلقادەکرد، شەو و پۆژ غەزەلی دەخویندەوه. مندالبووم کە ناسیم، پۆژیکیان بەدوای تۆپیکدا هاتمە ئەم حەوشەیه، ئەو وەک دەرویشیکی ریشن و قەلەندەرئاسا لە سەر کورسییەکی کۆن، لە ناوەرستی حەوشەکەدا شیعی دەخویندەوه، نزیککی سەعاتیک گویم لیڤەگرت، دەنگی لە دەنگی هیچ پۆحله بەریکی زیندوو نەدەچوو، نە پیشتر و نەدواتر شتیکم نەبیستوووە سەدای گەری ئەوی هەبێت. بێئەوی ئەو ئاگاداربێت، من بێهۆش و مەجروب نیگای ئەوم دەکرد. یادێ بەخیرییت، پەیوەندی لەگەڵ جیهانی چواردەوری خۆیدا نەبوو. بەردەوام لە جیهانیکی تردا دەژیا، ئەو پۆژە کە منی بینی. دەستبەرد و جامیک ئاوی بۆ درێژکردم و گوتی تینوتە؟ بیخۆرەوه. کە لەو ئاوم خواردەوه تووشی ئەفسونیک هاتم و خروشیک لە ناخەوه دلی بە سۆزیککی گەرم پێکردم، وامزانی تام لیھاتوووە و لەشم سەرتاپای بۆتە هەست. مندال بووم، جەستەم لاوازیوو، دەستەکانم باریک و پۆحم ناکامل بوو، کاتیک لەو ئاوم خواردەوه بۆ یەکەجار هەستمکرد لەشم هەیه، گیانم لیوان لیو بە ئارەزوو. ئیتر بووم بە هاوپی، دەهاتم و ئیشم بۆ دەکرد، غەزەلەکانیم تەدویندەکرد. پاداشم تەنیا ئەو جامە ئاوه ساردانە بوو کە تامی شەرابی بەهەشتیان دەدا، هەرکات ئەو ئاوم دەخواردەوه ئارام و پێ ئومێد دادەنیشتم و گویم لەو سەدا قوول و فینکە ی دەگرت. تا گەورە نەبووم چیرۆکی خۆی نەگێڕایەوه...

یەکەمین نەینی کە درکاندی، نەینی تۆ بوو».

بەھەمن ناسر لە ناوھەراستی جینگایە کدا کە بۆنی پوخانی کوتوپر و تیگچوونی ناکاوی لێدەھات، سەیریکی خۆی کرد، نەیدەزانی لە کویادا وەستاوە و ئەم کۆپە باسی چی بۆدەکات. بە نیگەرانییەو سەیری دار و پەردوی پوخاوی شویتەکە ی کرد و گووتی «مەلای سوختە سالتیک لە مەوێر، لە خەستەخانەیەک لە ورمێ مرد».

گەنجە کە گووتی «نا، ئەوێ لە ورمێ مرد، مەلای غەریبی ھاجەر بوو، مەلای سوختە دواي ماوێەکی کەم لە بیمارستانی ئێرە مرد. پۆحیک بوون، بەلام بووبوون بە دوو ئادەمیزادی جیاوازان، لەبەرئەوێ مردنیان یەک مردن بوو کە لە دوو شوێن و دوو کاتی جیاوازا پوویدەدا. ھەردووکیان دەرگای ئەمبەرەو بەری سەر یەک پیاوێ بوون. مەلای سوختە ئاگاداری ھەموو شتیکی مەلای ھاجەر بوو، دەبیست بلیتم ئەو نامەیی بۆ تۆ زۆر توپەیکرد، وەک ئەوێبوو مەلای غەریب تا دوا چرکەسات ھەر حاشا لە سوختە بکات، تا دوا ھەناسەش ئومیدی وابوو، ھاجەر بیستەو ھۆش خۆی و تیگات مەوێ ناتوانیست شتیک بیست جیاوازان لەوێ ھەبە».

بەھەمن گووتی «مەلای ھاجەر ھەموو شتیکی بۆ من پوونکردۆتەو».

گەنجە کە پتیکەنی و گووتی «تیگەیشتن لەو دوو مەوێ ئاسان نییە. لەو چەند سالتی دوایدا، بەردەوام غەزەلیاتەکانی مەلای سوختەم تەدویندەکرد، لەو ساتەوێ کە مەلای ھاجەر دەستی کرد بە نامە نووسین بۆ تۆ، ئەویش لە ھەمان ساتدا نامەییکی بۆ تۆ نوسی، دەبیست تۆ گویت لە سوختەش بیست، چیرۆکە کە لە نیگای ئەوێوەو شێوێەکی دیکە ھەبە».

غەزەلنوس پرسی «ئەو نامەیی لای تۆیە؟ ئیستا تۆ ھاتوویت ئەو نامەییەم بدەیت... وانیه؟».

گەنجە کە پیش بەھەمن ناسر کەوت بۆ ژێرخانیکی بۆنخۆش، لە

کورسییهک و تەختێکی خەو بەولایە هێچی دیکەی تیا نەبوو، بۆنی کپی
 لێدەهات و ئاسمانی لێوە دیار نەبوو. گووتی «من ناوم سەرەب بەهەتە،
 باوکم لەسالی شەست و هەوتدا لە شەپدا کوژرا، ئێستا مالممان لە
 کۆلانی ئێودیبو، کۆچەیهک لە پشتەوهین. کەس نەیدەزانێ مەلای
 سوخته لێرە دەژی من نەبیتم، ئەو هەمیشە تەنیا بوو. دواي ئەوەی
 تۆ لەدایکبوویت، جەنگی نێوان سوخته و مەلای هاجەر گەرەتر بوو،
 هەردووکیان بە شێوەیهکی سەیر ئازاری یەکتریان دەدا. پۆژیک مەلای
 هاجەر گەیشته ئەو بڕوایەي ئەم ماله چۆلەبات، سوخته ماوێهەک
 دواکەوت، دەبویست مەلای هاجەر بیکوژێت و پرزگاری بیتم، ئارەزوویەکی
 راستەقینەي بۆ ژیان نەمابوو. بەلام دیاربوو مەلای هاجەر ناتوانیتم
 بیکوژێت، کوشتن ئاسان نییە. شەویەک سوخته شکست و ناوێم
 گەپایەوه و لەم ماله دا ژیا، زۆری کاتەکانی خۆي لەم ژێرخانەدا
 دەبردەسەر، هەندێک شەو درەنگ دەچوو نەوێ دووهم و تا دەمو
 بەیان نەدەهاتەخوارێ، ئەوێ ژووری خەوتنە سێحراوییهکانی خۆي بوو
 لەگەڵ بەهاریانودا. بەلام بۆ ساتیکیش چییە، پێگای بە من نەدا بچم
 ئەو ژوورەوه، تا نەمرد نەمتوانی ئەو دەرگایە بکەمەوه. کە دواتر
 سەرکەوتم و دەرگا کەم کردەوه تیگەیشتم چ هەلەیهکی کوشندەم کردەوه،
 تیگەیشتم بۆ ئەو سەلهای سالی پێگای نەدام سەرکەوم. پیاویکی
 بەپەحم بوو، بەر لەوەی لەگەڵ سێ هاوێژیدا بێخەینە دەستەبەرەیهک
 و بێبەین بۆ بیمارستان، چارێکی تر بەرۆکیگرتەم و ئاگاداریکردمەوه
 نەچم ئەو ژوورەوه، تەنیا کەسێک بۆي هەبوو بچێتە ئەو ژوورەوه
 تۆ بوویت. بەلام من فزولم هێندە توند و خەیاڵم هێندە برسی بوو،
 خۆم نەگرت. پۆژیک دواي مردنی سەرکەوتە سەرەوه، بە هێمنی وەک
 دەرگای موسیبه تێک بکەمەوه دەرگای ئەو ژوورەم کردەوه، وەک ئەوەی
 بایەکی بەهێز لێمبات، هەستم بە فێنکیهەک کرد، هەستمکرد شتیکی

کوشنده دلم ده بریت، هیزیک له پیشه وه پامده ته کینیت و به توندی به ره و خوی جه زیمده کات. به ههمن ناسر، ئه وهی بچیته ئه و ژوره وه مه حکومه به وهی تا هه تاهه تابه غه ریب بیت... له ویدا ئه و هه وایه له مرۆف ده دات که گیرۆده ی سیحری غه زه لی ده کات».

به ههمن له هه وای شیداری ئه و ژیرخانه دا، چاویلکه که ی داکه ند و گووتی «ده بیت مه لای سوخته ویستبیتی من تووشی ئه و ده رده بم... ده بیت؟».

گه نه که که میک ده سستی به قزیدا هینا و گووتی «مه لای سوخته به دریزایی ژیا نی غه زه له کانی خوی بو هیچ که س نه خویندبو وه، ئه و غه زه لانه به شیک بوون له به حرکی گه وه که له سینهی ئه ودا شه پۆلانیان ده دا. له م چند ساله ی دوا ییدا هه سستی به شکستی خوی ده کرد، دلنیا بو مه لای هاجه ر توانیوتی بی به زینیت و له بیر دنیای بیاته وه. توانای عاشق بوون تاکه سه رمایه یه کی ئه و پیا وه بوو، له عه شقیکی جاوید و ئه به دی زیاتر خاوه نی هچ ی تر نه بوو، ده یویست ئه و سامانه بو تو جیه یلایت، دوا جار ده یویست دوا ی مردنی یه کییک هه بیت ئه و ئازاره بچیزیت و له مانای غه زه له کانی دا قوولبیته وه، پیموایه له تو زیاتر که سی تری نه ده ناسی».

غه زه لنوس به ده نگیکی کپ که بۆنی ترسی لیده هات، ده سستی خسته سه رشانی سه راب و گووتی «به لام ئه م ماله ده پوختیت، ئه م دیوار و دار و په ردوانه له کو تاییدان. سه رتا پای شوینه که بۆنی ته پین و هه ره سی لیدیت، هه سته ده که م ئه م شوینه ده ور و زه مان ی ته واویوه».

سه راب گووتی «زیاتر له شانزه ساله ئه م جیگایه فه رامۆشکرا وه، ئه و جلانه ی به ته نافه که وهن، جلی شانزه سال له مه و به ن، مه لای هاجه ر به یانییه ک زوو، له گه ل شه به یخوندا ماله که ی بارکرد و پویشیت،

ئەو سالانەى سوخته لێره دەژیا، دەستکاری هیچى نه کرد. نهیده توانی وه لāmى زۆر پرسىار بداتەوه. دواى مردنى سوخته، چەند مانگێک له مه و بهر کۆپه کانی هاجەر هاتن و ده رگا که یان شکاند. خانووه که له تاپۆ مولکى ئەوانه، دوو ههفته له مه و بهر هاتنه وه، هه رچۆنێک بوو خۆم تێکه لاویان کرد و ده رباره ی نیاز و خواستیان پرسىارم کرد، واتێگه ی شتم له چەند پۆژێکى دیکه دا ئێره ده پوخێن. هه سته که م له وه دا له سه ره قن، شوینێکه به که لکى نیشه جیبوون نایه ت. به لām بهر له وه ی ئەم ماله بروخیت ده بایه تۆ بییت و ببینیت. ئەوه دوا هه مین وه سیه تی ئەو بوو، هه ر ئەو پێیگوتم، سه بریکه م و زوو نامه که ت نه ده مى، هه ردوو که مان دلنیا بووین تۆ کاتێکى زۆر ده ویت تا له هه موو شتێک تیده گه یه ت». غه زه لنوس گووتى «ده مه ویت ئەو ژوره ببینم. پێویسته ئەو ژوره ببینم، هه موو ئەم چیرۆکه له و ژوره وه ده ستى پێکروه، له و پۆژه وه که مه لای هاجەر له په نجه ره که ی خۆیه وه له نهۆمى دووم سه یری به حرى ئەسته یره ی ده کرد».

سه راب پێش غه زه لنوس که وت و گووتى «تا نامه که ی سوخته نه خوینیتەوه، له دارشتنى چیرۆکه که دا په له مه که، مرۆف ده بیته به وردى هه ر دوو نامه که بخوینیتەوه و به راوردیان بکات. به وه دا تۆ ده بیته خاوه نى هه ر دوو نامه که ده توانیت وردتر بریار بده یه ت».

سه راب به هیمنى پێشیکه وت... له سه ره خۆ ده رگای ئەو ژوره پر ئەفسونه ی بۆ کرده وه... وه ک پێخاته ئوقیانوسێکى تر سناکه وه، بهر له به مهن یه که م هه نگاوى نا. غه زه لنوس ده ستى خسته نێوان ئەمبه ره و به یری ده رگا که و وه ک هه وای ته لیسمی ک لێدا، بۆنێکى به هه شتى چوو به سه ریدا، بێئه وه ی بزانیته چۆن، خۆى له ناو تۆفانی ک له شه نه باى فینک و گهرداوی ک له گوللادا بینیه وه.

ماجه لانی راسته قینه و دیواره کان

که دواى بیستوچار سال له ئوتیلی « به فر و سهراب » دابهزیم و تیکه لاوی ئەم شه قام و کوچانه بوومه وه، دهنگیک له دلمدا پییگوتم « برۆ... جانتاکهت هه لگره و بگه پیره وه، تو چی ده کهیت له م شاره پیسه دا ». به لام من زورجار پیچه وانه ی دهنگی دلی خۆم، پیچه وانه ی عه قلی خۆم بریارمداوه، مرۆف ده بیئت بتوانیئت به دلی خۆی بلێ « بیده نگ به ئە ی دل »، به سه ر خۆیدا هاواریکات و بلێت « بیده نگ به ئە ی هۆش »... من ئە زموونیکى درێژ له ده ریا و له وشکانیدا، سه فه ریکى درێژ به مسه ره و سه رى زه ویدا، به دوورگه گه وه رکان و به ئیمپراتۆرییه ته بچوکه کاند، ئە و برۆایه ی تیا سه وزکردم که من له سه ر ئەم زه ویه بیوینه و له م خاكانه دا بیهاوتا و له م ده قه ردا بیینه زیرم. بوهستن، من پیتان ده لیم بوهستن، نا من به ئیوه نالیم بوهستن... به لکو به م دیوارانه ده لیم که هه رده م گه مارۆم ده دهن، رهنگه پیتان سه یربیئت، یه کیک هاوار له دیواره کان بکات بوهستیت؟. دیواره کان گه وه ترین ئافه تی سه ر ئەم ئە ستیره یه ن، پتر له با ده جولین و خیراتر له شه پۆل ده پۆن. ئاه ئە گه ر دیوار نه بایه، شه رم نه ده بوو، شه ره ف نه ده بوو، مو لک نه ده بوو، جه نگ نه ده بوو. لیتمه گرن ده زانم ئە مه لوژیکی پیاویکی عاقل نییه، به لام راستیه کی ساده و له بیرکراوه، ئیمه ی مرۆف بۆ ئە وه ی توژیک باران لیمانه دات ئە و هه موو ده رده مان بوخۆمان دروستکرد. به لام دیواره کان ناوهستن... ده یانبینم ئابلقه مده دهن. من پوژیک له پوژان باوه پم به بیدهنگی و نه جولانی شته کان نه بووه،

هەموو مەخلوقاتەکانی تر و شتە بێتەفەسەکانیش دەجولێن... ئا، باوەڕم پێیکەن، هەموویان دەجولێن. گۆیگەرن، من باس لە گۆپان ناکەم، باس لە جولە و نەسرەوتن و ئارام نەگرتنی شتەکان دەکەم. من ئەو مڕۆفەم پتر لە هەمووتان زەویم لەم سەرەوه بۆ ئەو سەر تەیکردوه، لە هەمووتان زیاتر گەراوم، هەزاران شەو بێئارام، بێسەرەوت، بێجیگا لەم نەستێرەیه‌دا بێهاو دەم و بێئامانج سوپاومەتەوه، سەدان شەو تا بەرەبیان لە ژێر باران و لە ناو گەردەلوولدا بووم. من لە جولەیی شتەکان و لە بزێوی ئەو بوونەوهرانە دەترسم کە نەگۆپ و بێوزە دیارن و وهک شتەگەلیک دەرەکه‌ون کە ناجولێن. لە راستیدا من لە هەموو ئەو شتەکانە دەترسم کە ناجولێن. من ئێستاش نازانم ئەو هەموو پۆیشتنەم، ئەو پیاسە دوورودێژەم بە زەویدا، لە چی دوورده‌که‌وتمه‌وه و بەره‌و پووی چی دەپۆیشتم. ئە‌ی دڵ... ئە‌ی دلی بێقه‌رار، دوا‌ی سالانێکی درێژ، دوا‌ی ئەو هەموو ئوقیانوس و کیشوهره‌ دوورانه‌، دوا‌ی ئەو هەموو گەشتە هیمن و شیتانەیه‌ بەزەویدا، نازانم ئاخۆ لە شتیکی هەلدیم یان بە دوا‌ی شتیکی هەلدیم. گەپان و پاکردن ئە‌وه ژیا‌نی منه‌، لە زەمانێکدا کەس بیرى لە ئازادی نەدە‌کرده‌وه‌، سەر‌به‌ستیم گرێ‌دا‌یه‌وه‌ بە بازێکی شیتانە‌وه‌ بۆ ئە‌و دیو... ئە‌و دیوی هەموو شتیکی. ئە‌ی دڵ، من لە گەنجیمه‌وه‌ وه‌ک شیتێکی لە‌ه‌ریا‌یه‌کی لە‌ خۆی شیتتر بپا‌رێته‌وه‌ هاوارم‌کرد بازده‌ ئە‌ی پیاوی شیت.. بازده‌. وه‌ک ناحالیه‌ک کە چاو دە‌نوقیتیت و لە‌ لیوی خەره‌ندی‌که‌وه‌ بە‌ره‌و ناو زه‌ریا‌یه‌کی شیت و نا‌ارام بازده‌دات، باز‌مدا. هاو‌پ‌رم ژیا‌ن بازێکی کو‌یرانه‌یه‌، هیچ زینده‌گی‌یه‌کی گه‌وره‌ نییه‌ بازێکی کو‌یرانه‌ی بۆ ناو تونێلیکی تاریک تیدا نه‌بی‌ت. ژیا‌ن بریتییه‌ له‌وه‌ی بجێته‌ لی‌واری خه‌ره‌ندی‌ک و چاو بنوقیتیت و بازده‌یت. ئە‌ی ئە‌وانه‌ی گۆیتان لێمه‌، ئە‌ی ئە‌وانه‌ی خۆش‌حال‌ن بە‌ ع‌زا‌بم، بە‌خته‌وه‌رده‌بن کە تلانه‌وه‌ و شپ‌رزه‌ییم ده‌بینن، پێتان‌خۆشه‌ کوردیک دوا‌ی بیست‌و‌چار

سال بەدبەخت و بالەشکاو بگەرێتەو. گەر ژیاانتان ئەو ساتەى تیا نییه... ساتیک چاوت دەنوقینیت و بیئەوێ بزانیست لە کوێو و بۆ کوێ باز دەدەیت، لە جیگایەکەو خۆت فرێدە دەیت، بیئەوێ بزانیست چەند بەرزە، چەند قوولە و بۆ کوێ دەچیت، تا زوو تەمەنى خۆتان بە بازیکى وا کوێر و شیتانە برازێتەو. بەرزى ئینسان لەو دایە لە جیگایەکەو بازیدات، نەزانیست چەند بەرزە، نەزانیست بۆ کوێ دەچیت و لە چیدا کوتایى دیت.

لە بیرمە بیستوچار سال لە مەوێر لە دیوارەکانى ئەم شارە پامکرد. پاکردن لە دیوارەکان دەردیکى گەرەى منە، ئەو دەردەیه که سەرمای شەو تۆفانییهکان و گەرمای پۆژە ترسانەکانى هاوین نەیاننوانى لە مندا بیکوژن. هەموو وەختیک وەک شیت لە دیوارەکان پادەکم، بەلام مەوێ بیئەوێ لە دیوار پادەکات... بیئەوێ. پۆژیک لە شاریکى دووردا پێمکەوتە ناو کەرەفالیکی گەرە، لەویدا کاتیکی مەستانە سەیری جوانى و قەشەنگى بیسنوورى ژيانم دەکرد، کاتیکی بە پیکیک شەرابەو سەمامدەکرد، لە بەردەم کچیکى پەشپێستى ئیجگار جواندا بە دەنگى بەرز گۆرانییهکی خۆلێۆم دەگووتەو، بۆ چرکەیهک گێژبووم و وەختەبوو هاوسەنگیم لەدەستچیت و بکەوم. بۆ ئیستیکى زۆر کورت شتەکان لە پێشچاوم پەشبوون و وامدەزانى کوێربووم، بەلام لە ناکاو شەپۆلیکی گەرەى مۆش و خەیاڵم تیگەرپایەو و تیگەیشتم هەلەاتنى من بیئەوێ. ژيان خۆی، بە جوانى و کامەرانییه گەرەکانیشەو، بە ئازادییهکانیشەو دیواریکی گەرەیه، دیواریکە دەپوات و نابڕێتەو، مەوێش ئاهوییەکی ترساو بە پۆخى ئەو دیوارەدا پادەکات. من لەو سەفەرە دوورودرێژانەمدا گەپیدەیهکی زۆرم بینییو، خەلکانیکى تری وەک من، که هەموویان لە دیواری مالهەکانى خۆیان، دیواری شارەکانیان، دیواری نیشتمانهەکانیان هەلەاتوون. مەوێ پادەکات و پێیوایە دیواری کوچەکەى خۆیان، لە

هەموو دیوارێکی دیکەی دنیا بە دترە. بە لām که زۆر بە سەر زەمیندا
 دەگەرێت، که دەست لە دیوارەکانی تر دە دەیت، که عومریکی درێژ
 خەریکی تاقیکردنەوێ دیوارەکان دەبیت، دواى ماوێەک تێدەگەیت
 دیواری شارەگەى تۆش، وەک دیوارەکانی دیکە، خراپتر و بە دتر و
 ترسناکتر نییە، نا... دلنیا تان دەکەمەوێ که خراپتر نییە، شتێکی ئاساییە،
 دیوارەو تەواو... لە بەر ئەوێ دڕوستیکە و بێدەنگ بە و لە ناویدا
 نیشتهجێ بە. من ئەو پۆژە که دەستم لە کەمەری ئەو خانمە بەردا،
 نیشراقێکی پەش لە ناوێوێ پیگوتەم که ژيان پەرە لە دیواری سەیر و
 نەبێنراو، هەتا لەو ساتاندا که هەستەدەگەیت لە تروپکی ئازادیدایت و
 سەمادەگەیت، ئا لەو ساتەدا تەواو تێدەگەیت بۆەر کوێیک بڕویت
 دیوارەکان بە دواتەوێ. هاوڕێیان ئاوا سەیرمەکەن، ئیستا دواى بیستوچوار
 سأل گەپانی بیوچان بەم سەر ئەستێرەیدا دەگەرێتەوێ بۆ شاری
 مندالیم. کراسێکی درێژم لە بەردایە، قژم وەک دەریاوانە پیرەکان سپی و
 خاوە و درێژ هاتۆتە خوارێ، پێش و سمێلم تاشیوێ، بالām لەو کاتە
 بەرزترە که ئێرەم بە جێهێشت، پێتان سەیر نەبێت گەر بلیم من
 پێچەوانەى یاسا فیزیکیەکانی گەشەى ئادەمیزادەوێ، تا چلوپینج سألەش
 بەردەوام بالām بەرزەبوو، ئیستا لەسەر دوو مەترەوێ ئارامگرتووێ،
 باریکتر و غەمگینتر لە جاران دەنوێنم، چەندەها زمان دەزانم، لەچەندەها
 پرشتەدا قال و لە زۆریەى شارە گرنگەکانی دنیا دا میوان بووم. تەمەنم
 بیستوچوار سأل بوو که ئێرەم بە جێهێشت، دەستگیراندا بووم، عاشق بووم.
 تەنیا عەببێکی گەورە لە ژياندا ئەو بوو وەستای دیواریووم. لە هەژدە
 سالییەوێ بووم بە وەستای دیوار، لە هەژدە سالییەوێ. که وازم لە
 قوتابخانە هێنا خۆم کرد بە لال و وشەیک چیبە لەگەڵ هیچ ئادەمیە کدا
 نەمگۆرییەوێ، هەتا ئەو کچەش که حەزی لێکردم، پتر حەزی لەو نامە
 ئاگرینانە دەکرد که من دەمنوسی، ئەو بەدەختە بە جۆریک حەزی لە

نامەکانم بوو، بەلایەوه گرنگ نەبوو من ناتوانم زارم بە نوتقیکی پوون
 ھەلھێنم. بە ھەرحال عاشقیکی بێدەنگ سەدجار لە عاشقیکی زۆر بۆل
 چاکترە. ئەزموونی دواتریشم پێدەلێت ژنان ھەندێجار پیاوی بێزمان و
 کەمدووێان لە پیاوی تورپ و زۆر بۆل لا پەسەندترە. ئەو خۆلاکردنە
 دواتر موسیبەتی گەورەی بۆمێنێ، پۆژیک پیاوھەکانی دیکتاتۆری گەورە
 ھاتن و منیان بۆ دروستکردنی بەندیخانەیکە نھێنی راپێچا، لەو زەمانەدا
 ئەستەم بوو دیوارسازیکی دەستپەرەنگین و لێزان و لالی دیکەیان
 دەستکەوت، بۆ یەکێک دەگەرێن نەتوانیت حیکایەتەکان بگێڕیتەو،
 شوێن و شیوەی بەندیخانەکان بۆ کەسیکی دیکە ئاشکراکات. پێدەچوو
 ھەموو ولات بۆ وەستا و کرێکاری بێزمان گەراییەت. لە شەویکی دەجیوردا
 منیان گرت، وامدەزانی وەک ھەموو بۆگوناھەکانی دیکە دەمکوژن، بەلام
 ھەر ھەمان شەو لە ئوتومبیلیکی داخراودا لەگەڵ پێنج کرێکاری لالی
 دیکەدا بردیانین بۆ شوێنیکی نادیار و نھێنی، لەوێو سەفەری من وەک
 وەستایەکی لێزان و دەستپەرەنگینی بەندیخانەکان دەستی پێکرد. لە یەکەم
 شەووەو زانیم بەندیخانەی تاریک و ترسناکم پێ دروستدەکەن. ھەر ئەو
 شەو تەم لە دەستەکانی خۆم کرد، بەلام لەو ترستۆکتربووم بتوانم
 دەستیەکم یان پەنجەیکەم بشکێنم، خۆم لە سەر دیواریکی بەرزو
 بەردەمەو و دەریازیم، ئەو کات باوەڕم بەم بازە شیت و مەستانانەی
 ئەمڕۆ نەبوو. شارە و شارمەن و کرێکارە لالەکانیان گێرا، لە ھەرجیگایەدا
 تونلێکی نھێنی و لە ھەر کونجێکدا ژێرزەمینێکی پەنھانیان بوستبایە
 ئێمەیان دەبرد، لە دۆکوئیتە پەسمیەکانی دەوڵەتدا ناومان گروھی
 ئیشکەرە لالەکان بوو. من ئەو چەند سالە دەترسام شەویک بە دەم
 خەووەو بدویم و نھێنیم ئاشکراپێت و دەمۆدەست بمکوژن، سەدان شەو
 لە ترسانەدەخوتم، ئەو ھێندە ترکەنەفت و بێھیزی دەکردم. شەوان
 بە چاوی بەستراووە دەیانبردینە ئوردوگا و سەریازگە و بنکەکانی

ئاسایشەو، دەیانبردینە سائۆنە تاریک و ترسناکەکانی وەزارەتی بەرگری،
 وەک کۆیلە دێرینەکان ئیشیان پێدەکردین و وەک سەگ نانیاں دەداین.
 مەن دیوارسازێکی گەورەبووم، ئیستا کە بەم قیافەت و پوخسارە
 بۆشناخەو دەمبین، کە هەمووتان وادەزانن مەن کۆنتێکی ئەوروپی یان
 دەریاوانێکی دێرینەم و لەسەدەکانی ناوەراستەو هاتووم، بە هەڵدا
 چوون. ئەز خۆمتان پێدەناسینم، بە خۆم و ناوێ عەجباتییە کەمەو
 «زۆهدی شازەمان». ئەو ناوێ راستەقینە کە من، ناویکی بێمانا و
 بێئاھەنگ و بێئەغمە. بە ئێ، مەن زۆهدی شازەمان سەردەمانێکی زۆر
 دیوارسازێکی لالابووم، خۆشم نازانم چەند پەناگای نەیتنی و چەند
 بەندیخانە ی تاریکم دروستکردووە... ئەوانە وایانکرد پەرم لە دیوار بێت.
 پۆژیک سەربازەکان ئازادیانکردم و لە پیکاییکی سەوزدا منیان هێناوە.
 ئەوێ بەلامەو عەجباتی بوو، ئەو بوو دەستگیرانە کەم دواي چوار
 سالی شەشتا چاوە پوانیدەکردم، بێھودە کچیتی بێگەرد و سۆزی ناگرینی
 خۆی بۆ مەن هەلگرتبوو. بەلام چیتەر نەمدەتوانی لە هیچ ژوورێکی ئەم
 دۆنیایەدا ئارام بگرم، تووشی ئەو دەردەبووم کە خۆم لە دیوارەکان بە
 دووربگرم، شتییک لە دڵمدا پێیدەگووتم دووبارە دەمگرن و ناچارمە کەن
 دیوار لە دواي دیوار دروستیبکەم. خولیاي ئازادی عومری منی لە بنەوێ پرا
 هەلته کاند. دەستگیرانە کەم کچیکی بەدبەخت بوو، ئەو جارە نەمویست
 هەموو شتیکی بە نامە بۆ پوونیکەمەو، بۆ ئەوێ خواحافیزی لێیکەم
 و بۆ هەتاهەتایە جیببھێلیم، راستی خۆم لادراکند و گووتم چ عەیبیک لە
 دەم و زمانمدا نییە و هەردەم توانیومە قسەبکەم... هەردەم، بەلام بە
 ویست و ئیرادەي خۆم پێدەنگیم هەلبژاردووە، ئیستا دەبێت مالاوایت
 لێیکەم و بپۆم بە دواي خۆمدا بگەرێم. لەو سەردەمەدا بە هەر کەسێک
 بگووتبایە، دەمەویت خۆم بدۆزمەو، ئاسان باوەرێ پێدەکردیت، دەور و
 زەمانێک بوو مەوێ زیاتر بۆ خۆی دەگەرا، وەک ئیستا نەبوو ئادەمیەکان

حه ز له خو و نكردن و خو له بیركردن بكه ن. كچه بهسته زمانه كه ی دهستگیرانم، شتهكانی ساده و ئاسایی وه رگرت و به دلئیکی ساف و زه رده خه نه یه كی غه مباره وه خواحافیزی لئكردم و گوتی «تامردن» منی بیرناچیته وه. دواى ئه و خانمه چكۆلانه یه، هه رگیز كچئى وه ها ساده و دلئاساف و بیگرتم نه بینیه وه، به لام یادم نییه پۆژئك له پۆژان غه مئى قوولم بۆ خواردبئت، نا یادم نییه هه رگیز غه مئى قوولم بۆ ههچ ئافره تئىكى دنیا خواردبئت. ده بئت راستی بئیم ترسی قوولئى من له دیواره كان منی له ناخه وه دوو كه رتكد، هه میشه خه یالم لای شتی تربوو، ئه گه رچى ئه و شتانه ی په یوه ندیان به ئافره ته وه هه یه پوه یه رئى كی گه و ره ی خه یالى منیان داگیركردوه، به لام هه رده م له و دۆخه ده رو نییه ناله باره دا ژیاوم كه پئموایت شتئى كی گرنكتر له غه م و ده رده كانى ئه وان له ژیانى مندا هه یه. هه میشه پئموایه ئه و بایه ی له سه ر زه مینى خانمانه وه هه لده كات، من ناكوژئت. من شتئى كی تر و نه یئیه كی تر ده مخنكئیت، شتئى كی تاریك و په ش كه له ناو خۆمدایه. دواى بیستوچوار سال خۆم و تارما ییه تاریكه كه ی خۆم گه پامه وه، له و بیستوچوار ساله دا له ژئیر زۆر دیواری گه و ره ی دنیا دا خه وتم و ده ریای گه و ره م برئى، ئه گه رچى به درئزایی ژیانم له دیواره كان هه لئا تووم، به لام پووم له زۆر زه مین و له زۆر ئاوه دانى دووركرد بۆ ئه وه ی سه یری دیواره به ناویانگ و خورافیه كانیان بكه م، ده ستیان لئبده م و تاقیانكه مه وه، به زۆر خپل و نه ته وه ی نه بیستراو تئكه لاو بووم و هه زاران ته رز شه رابم نۆشى و له گه ل سه دان ئافره تی جیاوازا خه وتم. له به رئه وه ی هه میشه به په له له ولاتئكه وه ده چووم بۆ ولاتئك و له زه ریایه ك ده په پیمه وه بۆ زه ریایه ك، بیرم نییه ههچ كات له ژیاندا دووچار له گه ل یه ك ژندا خه وتم. له دواى ئه و خانمه چكۆله یه وه هه رگیز عاشق نه بوومه وه، به لكو له شاره دوور و له پۆخه ساره كانى ئه م زه مینه دا هه رده م یه كئكم دۆزیوه ته وه له گه لدا

بخەوێت، بۆ یەک شەو، بۆ یەک سەعات، بۆ یەک یادگار. تا دواجار لەم شارە تۆزایەدا، کە بە ڕووکەش پێناچێت ژنیکی تێدا بێت، زۆر لە هونەری خەوتن و سەرجیکردن بزانی، ئەو ژنە ئەفسوناوییه م ناسی، کە تێپوانین و تێگەیشتنی منی لە سەر سیکسکردن گۆپی، تا ئەوکات وامدەزانی نەپنی کێشە کە لەوە دایە کە بەردەوام ئەو ژنە بگۆریت کە لەگەڵیدا دەچیتە ناو جیگا، سەرکەوتن ئەوەیە زۆرترین ژمارە لە خانم نەرمبکەیت. بەلام لەم شارەدا کە گۆرینی کچ و یاریکردن بە مەعشوقە ئاسان نییه، ئەو ژنە گەنج و بێئامانە فێرکردم کە نەپنی کارە کە لە گۆریندا نییه، بەلکو لە دووبارەکردنەوە دایە. لەزەتی هەرە گەورە لە یەكەمجاردا نییه، بەلکو لە دووهمجار و سێهەم و چوارەم دایە. ئەو ژنە ناسک و لێزان و هێمنە تێگەیاندە کە یەكەمجار هیچ نییه جگە لە تاقیکردنەوەیەکی بچوک، وەک ئەو وایە پەنجەیک بخەیتە ناو بەحرێکەو و هێچی تر، تێگەیاندە نەپنی و شادومانی و فرین لەو ئێشەدا پابەندی دووبارەکردنەوەیەتی لە هەلومەرجی شاعیرانەدا، ئاە چ شاعیریکی گەورەبوو، چ شاعیریکی بوو. بەلام دەبێت بێدەنگم، چونکە ناتوانم بێتان بڵێم و ئەو چیمان بەسەر هات، ناتوانم بێتان بڵێم.

عەتار و دەرسیم تاهیر «سەردەمی شەری ناوخۆ»

لە گەرمەیی شەری ناوخۆدا عەتار یەكەمین خانووی گەورەیی خۆی کڕی، دەتوانم بڵێم، ئەو لە پێشەنگی ئەو کەسانەدا بوو کە بیریان لە دروستکردنی کۆشکی گەورە کردەو، بڕیکی گەورەیی سەرمايەکەشی خستە کڕینی زەوی و زاری ئەوتوووە کە سەرەتا بێنرخ دیاربوون، بەلام

به مه زنده‌ی ئه‌و پاشه‌پۆژێکی باشیان هه‌بوو. نازناوی عه‌تار وه‌ک کپاریکی گه‌وره‌ی ئینسان ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ چه‌ند سالێک دوا‌ی ئه‌و نیوه‌پۆیه‌ی له‌گه‌ڵ حوسنی خه‌یاڵدا بریده‌ سه‌ر، دوو سال دوا‌ی ئه‌و ئیواره‌یه‌ش «گوێ ئاونگ» پیاویکی ئاسایی و کاسبیک بوو له‌ هیلی کاسبانی دی و له‌ مۆزایی بازارپ دوورنه‌که‌ وتبووه‌وه‌. ناویانگی عه‌تار وه‌ک بازرگانێکی گه‌وره‌ی ئینسان هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو ده‌ستیپێکرد، سه‌ره‌تا بێزیان و ساده‌پۆ بوو، شتیکی تیدا نه‌بوو مرۆف لیبترسیت، گه‌له‌ک دره‌نگ پوخساری درپدانه‌ی ئیشه‌که‌ی ده‌رکه‌وت و خوشی که‌وته‌ ئامیزی حیکایه‌تی سه‌یر سه‌یره‌وه‌ که‌ خه‌لکوخوا‌ی بازارپ تاماوه‌یه‌ک باوه‌ریان پێته‌ده‌کرد. یه‌کێک له‌و شتانه‌ی عه‌تاری خسته‌ سه‌ر ئه‌م که‌لکه‌له‌یه‌ پوخساری ئینسان بوو، په‌نگه‌ ئیستا ئیوه‌ پێتان سه‌یرییت، یه‌کێک بتوانیت کاسبی به‌ سیمای ئاده‌میزاده‌کانه‌وه‌ بکات، بتوانیت پوخساریان بفروشتیت، به‌لام عه‌تار که‌سیک بوو ده‌یتوانی کاسبی به‌ هه‌موو شتیکه‌وه‌ بکات. سیمای ئینسان شتیکی بوو، وه‌کو هه‌موو شته‌کانی دی بۆ فروشتن. سه‌ره‌تا له‌وه‌وه‌ ده‌ستی پێکرد که‌ کۆمه‌لێک پوخساری زۆر تایبه‌تی بۆ فیلمسازێکی ئێرانی دۆزییه‌وه‌، که‌ بۆ کۆمه‌لێک ده‌موچاوی بێخنده‌ و غه‌مزده‌ ده‌گه‌را. ده‌ره‌ینه‌ریک بوو له‌سه‌ر ئه‌کته‌ری ئاماتۆر کاریده‌کرد، بۆ جوړه‌ سه‌روسیمایه‌ک ویل‌بوو په‌ژاره‌یه‌کی قوول و سیبه‌ری کاره‌ساتیکی بیپه‌رانه‌وه‌یان له‌سه‌ر بیست. برای ده‌ره‌ینه‌ری ئێرانی وه‌ک ئیمه‌ عه‌تاری نه‌ده‌ناسی، وه‌ک ئیمه‌ شاره‌زای به‌هره‌ و توانا‌کانی ئه‌و نه‌بوو، باوه‌ری نه‌ده‌کرد سه‌رزلیکی وه‌ها به‌ لووتیکی گریبایی و پێستیکی وه‌ها دی‌زه‌وه‌، تیبگات پیاویکی هونه‌رمه‌ند و هه‌لاوێردکاری وه‌ک ئه‌و بۆ چ جوړه‌ ئه‌کته‌ریک عه‌ودا‌له‌ و له‌ چ پوخساریک ده‌گه‌ڕێت، به‌لام هی‌زی عه‌تار له‌وه‌دا بوو ده‌یتوانی به‌ دروستی بزانییت تۆ چیت ده‌ویت، هه‌میشه‌ ئه‌و شته‌ی په‌یداده‌کرد که‌ نیازداران له‌دووی بوون. عه‌تار ئه‌و ئیواره‌یه‌ تاقمه‌

دەموچاویکی بۆ فیلمسازە ئێرانییە کە برد، ئاغای عەجەم گەشکە پوو
 وەستا و نەیدەزانی چی بڵێت، گەر خۆی بگەراییە، بە چەندین مانگ ئەو
 سیما و قیافەتە غەماویانە ی نەدەدۆزییەو. ئەو یە کە مین کاسبیکردنی
 عەتاریبوو بە پوختساری مۆفەو. دواتر چەندەها جار پوختساری مۆفی
 لە بازارەکاندا کەری و فرۆشت، هەندیک سیمای بە پارە یەکی زۆر بە
 فۆتۆگرافیکی یۆنانی فرۆشتەو کە فلیمیکی دۆکۆمێنتی لەسەر ژانی
 بێئارایشت لە خۆرەلاتدا ئامادە دەکرد. وەک ئەو ی نەخشە ی نهێنی ئەم
 شارە لە گیرفانییدا بێت، ئێوارە یە ک لە ماو ی چەند سەعاتیکدا دەیان
 قەمووری بۆ پزیشکیکی پسپۆر پەیدا کرد، کە دەربارە ی کاریگەری هەتاو
 لەسەر گەشە ی سروشتی مۆف وانە ی دەگوتەو. دەنگووت خاوەنی
 سندوقی شتە سەیرەکانە، کەس نازانیت ئەو هەموو قەموورە شەرمەن و
 نیوەرپووی لە کوێو هێنا کە پێدەچوو سەلەهای سەل بێت پوناکیان
 نەدیبت و هەتاویان بەرنەکەوتبیت. وای لێهات عەتار بوو بە یەکیک لە
 پسپۆرە وردەکانی تێپامان و تیگە یشتن لە سەرۆفە سەلی بەشەر. ئەو بە
 کاوێ خۆ لەو کیمیا نهێنییە تیگە یشت کە لە پشت نیگا و تەماشاکردن
 و زەردەخەنە ی مۆفەو یە. کیمیا یە ک عەتار دەیتوانی بیگۆریت بۆ کالاً
 و بفرۆشیت. پووکاری ترسناکی ئیشە کە ی ئەو پۆرە دەستی پێکرد،
 کە دەبوایە کۆمە لێک گەنجی گەمژە و نەخویندەوار بدۆزیتەو، تا
 بیانکەن بە پاسەوانی یەکیک لە وەزیرەکان. لەو پۆرەو وەک بازەرگانیکی
 گرانبەهای ئینسان لە ناو سیاسییەکاندا ناویانگی پۆی، وەک یەکیکی
 کارامە کە دەتوانیت پاسەوانی تایبەت بکڕیت و بفرۆشیت، بوو بە
 میوانیکی بەردەوامی سەر سفرەکانی ئەوان. لەسەر تادا تەنیا پۆلی دەلال
 و میانە چی لە نێوان کڕیار و فرۆشیارەکاندا دەبینی، بەلام پۆزیک کەوتە
 سەر کە لکە ئە ی کڕین بۆ خۆی. یە کە مین مۆفی پاستە قینە کڕیبیتی،
 مندالێک بوو ناوی شەهرە یاری شوشە بوو، دەیتوانی ئەو دیو دیوارەکان

ببینیت، به پاره‌یه‌کی خه‌یالی منداله‌که‌ی له باپیری کرپیه‌وه، شوینتیکێ تاییه‌تی بۆ ته‌رخانکرد، ئه‌وه له‌و کالایانه بوو که نه‌یده‌فرۆشت و ته‌نیا به پاره‌ی بیۆینه ده‌یدایه کرێ. که‌ستان له‌وانه‌یه نه‌زانن ئه‌و منداله چ پاره‌یه‌کی بۆ عه‌تار په‌یداکرد و چ پولتیکێ به‌ره‌مه‌ینا، عه‌تار تا نه‌بوو به‌ خواهنی ئه‌و منداله چاوتیژ نه‌یده‌زانسی چه‌ها می‌ردی دلپیس له‌م شاره‌دا هه‌یه، چه‌ها ژنی پاراو دوودل هه‌یه، چه‌ها سیاسی حیه‌باز و باززگانی فاقه‌چین له‌ بازارپدان. جاریکێ دی کچیکێ چکۆلانه‌ی له‌ دایکێ کرپیه‌وه « له‌ کاتی شه‌پی ناوخۆدا له‌ شوینتیکێ نه‌یتیدا شار‌دیه‌وه و به‌ پاره‌ی زۆر زۆر نه‌بایه‌ ده‌رینه‌ده‌خست ». کچیک بوو، ده‌یتوانی پیت بلت له‌ چل و هه‌شت سه‌عاتی داهاتوودا ده‌ژیت یان ده‌مریت، ئه‌وده‌مه‌ شه‌پکه‌ره‌کان زۆر پتوستان به‌جۆره زانیارییه‌کی وا هه‌بوو تا هیزی جه‌نگ و غیره‌تی پتک‌دادانیان هه‌بیت. بیکه‌لکترین بوونه‌وه‌ری کۆمه‌له‌که‌ی، ده‌رسیم تاهیر بوو، ئه‌و می‌ردمنداله‌ لووتنه‌ی ده‌یتوانی له‌ بازنه‌یه‌کی گه‌وره‌دا هه‌ر لاشه‌یه‌ک له‌ ژێر زه‌ویدا بیت ببینیت و ده‌ریبه‌یتیت. ده‌رسیم تاهیر یه‌که‌مجار له‌ بن بالی عه‌تاره‌وه ده‌رپه‌ی واته‌ده‌رێ. ئه‌و چیرۆکی راسته‌قینه‌ی منداله‌کانی عه‌تاری بۆباسکردین، باسی ئه‌و کوپه‌ی کرد که ده‌یتوانی گولله‌ بوه‌ستیتیت، ئه‌و کچه‌ی گه‌ر سه‌یری زه‌رده‌خه‌نه‌کانیت بکردبایه‌ خه‌وت لیده‌که‌وت، ئه‌و کوپه‌ی له‌ شوینی فرمیسکه‌کانیدا گولتیکێ بۆنخۆش ده‌پوا، ئه‌و کچه‌ی ده‌یتوانی به‌ ده‌ست جنسی مندالان له‌ زگی دایکیاندا بگوریت. عه‌تار له‌ پتگای ئه‌و مندالانه‌وه له‌ چه‌ند سالیکێ که‌مدا پول و پاره‌یه‌کی بۆشوماری خسته‌ سه‌ریه‌ک. عه‌تار وه‌ک چۆن شتی عه‌نتیکه‌ی کۆده‌کرده‌وه، ئاوها ئاده‌میزادانی سه‌یر و ناوازه‌شی ده‌کری.

ده‌بیت بلتیم که‌ په‌فتاری عه‌تار له‌گه‌ل منداله‌ بلیمه‌ته‌کانیدا په‌فتاریکی جوان بوو، له‌گه‌ل پۆحی سه‌رده‌م و ئیقاعی پۆزگادا ده‌گونجا، ئه‌و

منداڵە بلیمە تانە ی کە نە یان دەویست لە دایک و باوکیان جیا بینە وە،
 پەیمانێکی کاری لە گەڵدا مۆرکردن و لای دادگا پێی ئیمزاکردن و لێگەرا تا
 کاتی پتویست و پۆژی راستە قینە ی بەرەم لای دایک و باوکی خۆیان بن.
 ھەموو شتەکانی لە ژێر ناو نیشانی گریبەستی ئیشکردندا تۆمار دەکرد. ئەو
 چەند سائە ی لە ناو قەیسەری و مەزاتخانە و بەر سینە ماکاندا بردبوو یە
 سەر، ئەزمونیکی بۆ دروستکردبوو کە دەتوانیت ھەموو مۆفیک بکڕیت،
 دەیتوانی لە سەرۆکی حیزبەکانە وە، تا بەرپر سەکانی ئاسایش، تا
 داوەرەکانی دادگا ھەموویان بەشتیک نەرمبکات، لای ئەو ھەموو مۆفیک
 شتیکی ھەبوو بتوانیت لێو ی بچیتە ناو وە و نیازی خۆی لێبستینیت.
 ئیشەکانی خەوشیکی قانونیان تێدەنەبوو. بۆ ئەو منداڵانە ی دیکەش کە
 لە خەلکی پێیوار و پاگوزەر کپیوونی، شوینی پاک و جلی نوێ و
 خەوشی تاییبەتی یاریکردنی بۆ دروستکردبوون. لای پێکخواوەکانی منداڵان
 و لە بەشی جەھێڵانی دادگا مۆلەتی چاوەدێری و سەرپەرشتیکردنی
 وەرگرتبوو. لەوێش گرنگتر عەتار کاسبێکی شیت و توپەنەبوو، ھەموو
 جارێک کە دەکەوتە سەواکردنی شتیک، گەر بیزانیایە بەرابەرەکی
 کەللە شەق و بیسەبرە، خۆی خەندە یەکی دەستکردی دەگرت و دەیگوت
 «ھەفال، توپەمەبە، بازار یە عنی زەردەخەنە، ئیستا زەردەخەنە یەک بگرە
 و دەبینیت پێک دەکەوین». لە گەڵ کالاً ئادەمیەکانیشدا پەفتاری جوان و
 بەپێزبوو، گرنگترین شت لای ئەو پارە بوو، زەردەخەنە و پێزیش شتیک
 بوون پارەیان رادەکێشا. لێرەو نەگلا ی ئەو کاسبییە خراپانە ی پیاو
 سووک و بیبەھرەکان تێدەکەون، وەک کپین و فروشتنی ئافرەت، ھێنان
 و بردنی سۆزانییەکان بە ناوی سکر تیرەو، شکاندنی شەرەفی کچان بە
 بەھانە ی دامەزراندنیان لە ئیشیکدا. دەبیت بڵیم لەو پووەو پیاوکی
 پاک بوو. بەلام وەک دواتر دەبینن دەستیکی تر سناکی لە گەلەک شتی
 تردا ھەبوو، کە دوا یی ئێو ی بەپێزیش بەپوونی تێیان دەگەن.

ئەگەرچی ئیشەکانی ھەندێجار کارەساتیان دەنایەو، بەلام لە قوولایی دڵیدا خۆی بێخەتا دەبینی... دنیا وابوو، ئەو ھەموو ھەولێکی دەدا شتەکان باش و لەسەرەخۆ بپۆن، ھەر دەردێک کە دروستدەبوو بە سادەترین و گونجاوترین شیوە لێدەرچێت. لەگەڵ ئەوەشدا بەھرەى منداڵەکانی بەجۆریک ترسانکبوون، لە ژێر مەرجی زۆر سەخت و بە گەشتی زۆر قورس نەبایە نەدەچووێ ژێرباری ھەندێک ئیش، دڵنیاوو ئەو منداڵانە دەتوانن نەپێنی ئەوتۆ بزانی کە فیتنەى گەرەى لە دواى دەشیئ ژانی ئەوانیش و خوشی بکەوێتە ئەگەر و نەگەرەو، ئیدی بۆ ئەوێ لە مەترسی کەمبکاتەو و بپری قازانجیش بالابەرێت، نرخى ئەوتۆ خەیاڵی دانا کە تەنیا ھەندێک پارەدارى کەم پێیان داویندەکرا. دەرسیم تاهیر بێخێرتترین و سەرسەختترین کەسیک بوو لەوانەى عەتار پارەى پێدان، میژدمنداڵێکی لووتزل و ناشیرین بوو، ژانی منداڵەکانی دیکەشى تالکۆدبوو. سالی ١٩٩٨ لەبەغداد لە سەربازێکی عەرەبی کرێیەو. دەرسیم ئەوکات تەمەنى چوارده سال بوو، خێرکی کورت، بەسەرێکی زل و ورگیکی خەرەو، گەر لووتی نەبایە، لە پشیلەیهکی پەشى زۆرخۆر دەچوو، کوردی و عەرەبیشی بە تەواوی دەزانی. شەش سالان بوو لە یەکیک لە ئۆردوگاگاندا و لە شەپێکی عەشایەریدا باوکی کوژرا، خۆی بە چاوی خۆی تەرمەکەى ئەوێ بینى بۆ پێدەشتیکی دوور پایانکیشا، سێ پیاوی تورەبوون سویندیان خواردبوو بیکوژن و گۆرۆنییکەن. گەر دەرسیمان بدیایە ئەویشیان دەکوشت، بەلام پێکەوت کۆمەکی منداڵەکی کرد و لەدەست پایاکوژان دەربازیبوو. دەرسیم لە خاڵێکی چاپۆرسى و پارەپەرست بەولاه کەسى دیکەى نەبوو، دواى کوژرانی باوکی چەند پۆزێک خالە بیعاتیفەکەى لە کادانێکدا گلیدایەو و نەبێشت دەرکەوێت، شەوێکیان دەرسیمی چکۆلە دەرگای کادانەکەى شکاند و بەرەو پێدەشتە ترسناک و پڕ گۆرگەکان تێیتەقاند، ئەو لە ھەموو دنیا دا تەنیا باوکی

هەبوو. بەو شەوێ گەرمی ھاوین بەناو دێک و دالدا هەلەت، چەندین پۆژ بەدوای لاشەی باوکیدا بۆنی زەویکرد، لەو کاتەوێ هەستی کرد دەتوانیشت لەدوورەوە بۆنی لاشەکانی ژێر زەوی هەلمژێت و بیانبینیشت، بەو چنگە چکۆلانانەی زەوی بدڕیشت و گۆپی مردووەکان هەلداتەو، لە دوو شەویدا چەندین لاشەی دۆزییەو، تا دواچار لە کەندیکی دێکاویدا گەیشته سەر لاشەی باوکی و دەریهێنا. کەخالی بە حیکایەتەکی زانی تیگەیشته دەرسیم مەخلوقیکی ترسناک و نەفرەت لێکراو، گەر لێرە بمینیتەو سەری خۆی و ئەویش دەخوات. بێتەوێ بوازی بداتی، هەر ئەو شەوێ بردی بۆ لای نەقیبی ئیستیخبارات قەحتان سابیر و تەواوی حیکایەتەکی بۆ گێڕایەو. جەنابی نەقیب پێشتر نەبیستبوو کە سێک لە دونیادا هەبێت بەو جۆرە مردووی بدۆزێتەو. تەلەگرافیکی بەپەلای نارد بۆ دەزگای بالای ئیستیخبارات لە بەغداد و تەواوی چیرۆکەکی تیانوسی، هەمان شەو لە بەغداوێ وەلام هاتەو و دەرسیم تاهیریان بەرابەر پارەیهکی دیاریکراو لە خالی کرپیهو، کە بێتەوێ منداڵە کە ماجبکات دایە دەست عەرەبەکان و بە خۆی و جامانە قیتەکیەو لە دەزگای ژوورەکی نەقیب هاتەدەر.

دەبایە دەرسیمی بچکۆلە لەگەڵ هێزێکی تایبەتدا لە سنوورەکان و لە مەیدانەکانی جەنگدا، بۆ لاشەی ئەو سەربازە عێراقیانە بگەرێت کە سالانی دوورودرێژی جەنگ لە بەرەکانی شەپدا کرابوون بە ژێرگەو. پتر لە پێنج سال لە هەلومەرجی جیاوازی و شوێنی جیاوازدا هەمان ئیشیکرد. هەموو منداڵی خۆی لە ناو بۆنی لاشەی سەربازی عێراقی و ئێرانیدا بردهسەر، لەباشوورەوێراست بەست بەست و بازنە بازنە زەوی دەپشکنی. شەوان لەگەڵ سەگ و هێستری سوپادا دەیانخەواند، مەڕۆفیکی لێدەرچوو هەستی بە پاکوتەمیزی و جوانی نەبوو، هەستی بە سووکایەتی نەدەکرد، وەک ئازەلێکی ملهوپ لێیاندهخوپی و ئازاریاندهدا. لە دوا

سالی ۱۹۹۳-هه، دهولت نهو گوردانهی ههلوهشاندوهه و دهرسیم تاهیر وهک مهیتەرێکی نهسپ له خزمهت یهکیک له نهفسهره بهرزهکانی سوپادا مایهوه. لهگهڵ نهسپهکاندا دهژیا و لهناو نهواندا نانی دهخوارد. بههۆی نهو بۆ تهرسهی لێدههات، نهیدهوێرا تهویهکه جێبهێڵێت، بۆنێکی وهها کوشندهی ههبوو، ئادهمییهکان بۆیان قهبول نهدهکرا. که تهمنی بوو به چوارده و هیدی هیدی بالقبوو، وهک مهیمونێکی بێشهرم که هیچ له حهیاو حورمهت فێرنهبووه، شهرمی له دهرخستنی هیچ شوێنێکی خۆی نهدهکرد. له دیسداشه عهرهبیههه دراوهکانیدا شتی ناشیرین و سهروهیری خراپی لێدهوهشایهوه، خهریک بوو دهبووه باریکی قورس بهسهه نهفسهرهکهوه. کابرای پایهدار، پۆژێکیان به پهیامنێرهکهی خۆیدا، ناردی بۆ حهمام و جلی نوێی بۆ کړی و شوشهیهک عهتری بهسهردا رشت و به جێبێکی تایبته رهوانههی نهقلایاتی باکووری کرد. کابرا بریاریدا بوو به پارهیهکی کهمیش بێت، بیداته دهست کوردێک و خۆی لێدهربازیکات. دوو پۆژ کوردێکیان نهبینی نهه مهخلوقه لووتزل و ناشیرینهی به فلسیک بویت. سیههم پۆژ به پێکهوت عهتاری بهدبخت، لهدوای ساغکردنهوهی باره فهرشیکی قاچاغ، بۆ جێبهجێکردنی ئیشیک چوو بۆ نهقلیات. پهیامنێرهکه که دوو پۆژ بوو بۆ بهدوای دهستکهوتیکدا عهودال بوو، دواچار له عهتاردا نهسیبی خۆی دۆزییهوه. دوای باسوخواسیکی درێژ، که تێیدا فروشیاره ماندووهکه سیفهته دانسقه و کهمهاتاکانی دهرسیم تاهیری ژمارد، پارهیهکی ناچیزی وهرگرت و خواحافیزی له ههردووکیان کرد و به خۆی و بێرییه سهربازیهکهیهوه شاد و شوکور له نهقلیات چوووهدهری. سههرتا عهتار به تهواوهتی نهیدهزانی پارهی خستۆته کپینی چ جوړه ئادهمییهکهوه، دلخۆشی خۆی بهوهدهدایهوه که نهو پارهیهی له کپینی دهرسیمدا خهرجیکردوه پارهی قهلیکی خرت نییه. دهیزانی گهر سوودی نهبێت دهیبهخشێته پێکخواههکانی منداڵان،

دەیدات بە هەتیوخانەکان، چیرۆکیکی بۆ دروستدەکات و لای بە پێوە بەری
ئاواریەکانی جەنگ خۆشەویستیدەکات. لە راستیدا عەتار زۆر درەنگ زانی
کە نە دەبایە دەرسیم تاهیر بکڕیت، بەلام تازە کار لە کار ترازابوو.

عەتار مایکی زۆر خۆشی بۆ منداڵەکان تەرخاندبوو، ئافرەتیکی
دڵسۆز و بێدەنگ خەزمەتیدەکردن، هەر کامیکیان کێشەی هەبایە خۆی
ئامادە دەبوو، گەر نە خۆش بکە و تەنایە پزیشکی بۆ دەبردن، لە وەرزی
سەیراندا هەموویانی دەخستە ماشینی کەو و لە قەرەغشار کەمپینیکی
هاوینەی بۆ دەسازاندن. بەلام دواجار هاتنی دەرسیم تاهیر زانی
منداڵەکانی تێکدا، بە پێس و پۆخلییەکی، بە بێدەنگییەکی، بە
بێشەرمییەکی، بەو بۆن ئەسپەیی بەردەوام لێدەهات، بە میزکردنە
ناوەخت و نابەجێکانی، بەو لووتە زلەییەو کەسەری بەلادا قورسکردبوو.
منداڵێک بوو بە لەش لەوانی دی گەورەتر، بەلام بە عەقڵ چکولانەتر.
قەسە نە دەکرد، یاری نە دەزانی، گەر قەسەشی بکردایە تەنیا باسی دوو
شتی دەکرد لاشە و ئەسپ.

لەو ماوەیەدا عەتار زۆر هەولیدا سوود لە دەرسیم تاهیر ببینیت،
ماوەیەک تەنیا لە سۆراغی ئەویدا بوو، بزانییت کەس هەیە بیهێت
جیگا لاشە یەک بدۆزیتەو؟ لە نێو بازاردا پرسیاریدەکرد، لە هاوڕێکانی،
لە ناو سیاسی و دەولەتمەندەکاندا. بەلام زۆر بەلایەو سەیریوو کەس
لەو ولاتەدا بە دوا لاشەدا نە دەگەڕا. مردوووەکان یە کجار مردبوون و
فرامۆشکراوون، یەکیک ناستبوونی و دواتر بە تەواوی بیرچوو بونەو.
عەتار دەیزانی لەم شارە و لە شارۆچکەکانی دەورووبەریشدا بەردەوام
خەڵک دەکوژیت، دەیزانی سالانە کۆمەڵێک لاشە بە نهێنی دەکرین
بە ژێر زەویییەو، تەماحی لەو بوو لقیکی کاسبییەکی بباتە ناو
پەیداکردن و فروشتنی ئەو لاشانەو، بەلام هەرچییەکی دەکرد لە نهێنی
و نبوونی لاشەکان و کەمەرخەمی دنیا تێنە دەگەشت. خەڵک زیاتر

لاشه‌کانیان دەشاردەووە و گۆپونیا نەکردن، نەوێک بێر لە دەرھێنان و دۆزینەوێان بکەنەوێ. هەندێک لە ھاورپێکانی ئامۆزگاریانکرد، لە دەرگای ھەر شتێک دەدات، لە دەرگای مەرگ نەدات، چونکە ھیچ شتێک لە زیندووکردنەوێ حیکایەتی لاشەبەک ترسناکتر نییە. ھەموو ھاورپێکانی گوتیان «عەتار، زۆر ئاساییە لە کوشتنی کەسیکدا بەشداریت، بەلام ئاسایی نییە کۆژاوێک لە خەو ھەستێتیت». عەتار زۆرباش لە و قسانە تێدەگەشت، دواي نو مانگ بپاریدا دەرسم تاهیر لە کۆل خۆی بکاتەوێ و ببفرۆشێت. بەلام بپاریکی بێمانابوو، چونکە کپاری دەستەدەکەوت. تاکە چارەبەک لە خەیاڵیدا بوو ئەو بوو بیبات بۆ غەزەلنوس کە ئەو کات لە مائی خۆیدا بە کۆمەکی پێکخراویکی بیانی ھەندێک مندالانی بێسەرپەرشتی بەخێودەکرد.

ئێوارەکیان عەتار دەرسم تاهیری خستە پێشی ماشینەکەبەوێ و چوو بۆ لای غەزەلنوس. ھەلەبەک نەدەبایە بازارپناسێکی وێک ئەو تێبیکەوێت. بەلام لەگەڵ ئەو مندالە لووتزلە بێخێردا دەکرا چێتر بکات؟... دەبوو چ پێگایەک ھەلبژێرێت و چ چارەبەکی ھەبوو؟.

مافووڕە قەشەنگە کان و خانمە غەمگینەکانی

زۆر مافووڕیان چنی کە خەلکانیان بۆ خەیاڵ پادەکێشا و بێنەرانیان بەرەو چیرۆکی ئەفسانەیی دەبرد. ھەر ئەو مافووڕانەیی ئەو بوون کارخانەیی نیاپان خستە پرێزی کارخانە ناسراوەکانەوێ، پرپیون لە نیگار و نەخشی پێشتر نەبێنراو. نێودارترین زنجیرە فەرشیکی کە دەست و نەخشی تریفەیی بە دەرەو ناساند، زنجیرە مافووڕی «خوشکە غەمگینەکان» بوو. ئەو سەدایەکی ئەوتۆی لە بازاردا ھەبوو، خەلکانێک لە ولاتانی

دووڕەوێ هاتن و کریان .

هەندێ لە مافوورەکانی پەسەمی کۆمەڵێک کەچ بوون ... جارێک لەسەر دەریا وەستا بوون و بە دەموچاویکی خەیاڵییەوێ دەگریان، فرمێسکەکانیان بابردبووی و لە ئاسماندا دڵۆپ دڵۆپ بووبوون بە نەورەس . لە شوێنێکی دیکەدا هەمان ئەو کچانە لەسەر تۆپکی چیا یەکی سەخت، بە یاری بە قژیان دەکرد و ئەشکیان بووبوو بە پاساری ... لە مافوورێکی دیکەدا ئەو کچانە لە بەلەمێکدا گریابوون و فرمێسکیان لە ئاوەکەدا ماسی بوو ... لە شوێنێکی دیشدا بەسەر هەندێک کتێیدا نوشتابوونەوێ و فرمێسکیان لە هەوادا پەپولەبوو .

دوای ئەو زنجیرە یە، کۆمەڵە مافووری «کەچ و کوکوختییەکان»، «ئەمیرەکانی شەو»، «کچە پاوکەرە مەستەکان» یان دروستکرد .

لە سالی ١٩٩٠ - ١٩٩٢، واتە لە پۆزگاری داگیرکردنی کویتەوێ تا دروستبوونی یەکەمین حکومەت لە کوردستان، کارخانە ی نیا فرۆشێکی ئەوتۆی نەبوو، بەلام بە درێژایی ئەو دووسالە ئیشیان نەوێستا، بەپێچەوانەوێ لەسەر دەمی فەرهود و تالانیدا، عەبدولقادی نیا دەستی گەیشتە هەندێک مەکینە ی نوێ و پارچە ی بەسوود و دوو هۆلی تری بۆ ئامێرە تازەکان دروستکرد . لەو ماوەیەدا تریفە و کچەکان، وەک ئەوێ خەیاڵ دیلیکردن شەو و پۆز لە خولیای ئیشکردندا بوون، وەک ئەوێ خەوێکی موگناتیسیان لێکەوتبێت بەردەوام ئیشیان دەکرد . خەیاڵە ئەفسووناوییهکانی تریفە سەرپای کارخانەکە ی بەدوای خۆیدا کێش دەکرد، وەک ئەوێ خودی ئامێرەکانیش تەسلیمی هەمان ئیقاع و تیکەلی هەمان سیحریووبیستن، بەجۆریکی مۆسیقی و بێتیکچوونی لە ناکاو بە یاشی دەگەڕان . لەو دوو سالەدا تریفە لەگەڵ باجییەکی دیکەدا لە کارخانەکەدا دەخەوت . فەوزیە یاسەمی دایکی کە نەخۆشی

یەك لە دواى یەك پڕوی تێكردبوو، لەو پۆژه سەختانەدا «كە خەلك لە ناوهراسى عێراق و باشوورەوه بەرەو كوردستان پاریاندەكرد» هەراسان لەدەست جەوهەرى كۆپى، مالى جیهیتشت و چوو بۆ لای برایهكى خانەدانى خۆى لە بەغداد و دواتریش هەر لەوێ گيانى سپارد. سەرەتا فەزى خولیاى وابوو تریفەش لەگەڵ خۆیدا بەریت بۆ ئەوێ، بەلام كە چیرۆكەكانى ئەوێ بیست و خۆى بە چاوى خۆى، رەفتارى پۆلیس و ئاسایشەكانى ئەوێ دەرەق بە كچان و ژنانى ئەو شارە بەدەختە بىنى، هەموو شتیكى تێكدا و پێى باشبوو تریفە هەر لەسەر ئیشەكەى خۆى بمیشتەوه. لەو ماوەیدا كچانى كارخانەكە بپشوو کاریاندەكرد، هەتا لە پۆزانى پاپەپین و لە سەردەمى پەوه گەرەكەى خەلكیشدا كەسەر لە بەرى زەمىنى هەژاند، ئەوان لە ئیشكردن نەوستان. كار بە جۆریكى سەیر فرییداوونە دەرەوهى میژوو و لەمەملەكەتێكى تردا دەژیان. كچانى كارخانەكە سالانێكى درێژ لەزەتێكیان لە چىن و خۆشییەكیان لە ئیشەكەیان نەبینیبوو، بەلام هاتنى تریفە بە خەونە پرەكانییەوه، شادی خستبووه ناو پۆخ و سەر دەستوپەنجەى ئەوانیش. مەرف لە هەر سەردەم و زەمانێكدا ئیشبكات، گەر ئیشەكەى خالى بوو لە خەيال، واتە نزیکە لە مەرگ. هەر بۆیە تریفە بەو خەيالە پرەوه هەمووانى لە ژيان نزیككردەوه. هەموو دەزانین كە خانمى یابەحرى، مندالى خۆى لەگەڵ بوونەوەرگەلێكى نەبینراودا بردبووه سەر، بەلام پێدەچیت ئەو بوونەوەرە سەیر و نەبینراوانە تەنیا پاسەوانى مندالى ئەوى خەيالزابوویتتن. هێندەى لە تەمەندا هەلكشا و كەمێك گەرەبوو، لەگەڵ قورسبوونی وانەكانى قوتابخانەدا، لەگەڵ تێكەڵاویوونی بە دونیای كتیب و خویندەوهى بیوچاندا، هەموو شتیكى ئەوانى بیرچووهوه. بەلام لەبرى ئەوان شەوانە پەیتا پەیتا خەيالەتسى بۆدەهات، وێنەى سەیر سەیر كە دواتر هەندىكیانى لە دروستكردنى مافوورەكاندا بەكارهێنا.

شاری دەبینی لە خۆلەمیش، کوچی دەبینی لە بەردی پەش، مائی دەهاته پێشچاو تاریک وەک تونیلێکی ئەبەدی. بۆ هەر کوێیەک دەچوو وێنەی تێکەڵاوی لە غەم و سەرسامی نوقمیاندهکرد. مافورەکان ئەو هەلەیان خستە دەست بەهرە کۆیی و خەیاڵە پامەنەکراوەکانی خۆی لە شوێنێکدا بنوسیتەوه. تا نەگەیشته ئەو کارخانەیە، خۆی وەک نەخۆش دەهاته بەرچاو کە وێنەیەکی سامناک بەخۆرا ئازاریدهدا. چ شتێک لەوە دڵشکێنتر نییه نەزانی خەیاڵەکانی خۆت چی لێبکەیت، ئەویش نەیدەزانی سوودی ئەم هەموو خەیاڵە چییە کە بەشێوە و پەنگی جۆراوجۆر لە سەریدا سەمایاندهکرد. بەر لە مردنی زاهیر یابەحری باوکی، ماویەکی پێویستی بە چارەسەری دەرونی هەبوو، پاستە کچەکە ئەسەمرێکی چکۆلانی و خۆشپووبوو، بێئەوهی بێحورمەت و زۆرپوو دیاریبێت لەگەڵ بێگاناندا دەکرایەوه، کە کەسیکی غەریبی بدیبایە پاستە و پاست دەبوو هاورپی، گەلەک زووش دیوارهکانی لە نیوان خۆی و خەڵکدا هەڵدەگرت، هەردەم لەگەڵ خەڵکدا پووگەش و دەم پێ خەندە بوو. بەلام لە مائەوه تەنیا و غەماوی و پەشەهوا دەینواند، بەردەوام سەری پێ بوو لە خەیاڵی خۆلەمیشی. زۆرجار دەیگوت بۆنی ژیاڵی من لە بۆنی فاتۆسیکی کوزاوه دەچێت، بۆی جەستەم بۆی ئاگردانیکی یەکیک لە ناکاو خامۆشیکردبێت. پێدەکەوت بە هەفته توشی هێرشێ ئەو خولیا و وێنانە بێت کە لە جێگادا دەیانخست، بەچەشنێک هەستی دەگۆرا پێیابوو لە پێخەفیەکدا خەوتوو هەمووی چیلکە و خاشاکە، ناو نوێنەکە لە ئێدەبوو بە سەرجییەکی پێ خۆلەمیش، وەک بە لەشی تەپەوه کەوتبێتە ناو کادانیکی گەورە و سەر تا خواری بووبێتە پوش، پرایدەکردە حەمامە ساردەکە و سەیری لەشە لاوازهکە لە خۆی دەکرد. بە کورتی خەیاڵەکان ئەشکەنجەیان دەدا، بەلام لە کارخانەی مافورەکە بەختەوهربوو، لەوێ وێنەکانی لەو

هەوا تاریکە هاتنە دەری و پوخساری پەنگاوپەنگیان گرت.

لەگەڵ هەموو خۆشڕوویی خۆیدا، فەرشەکانی پێپوون لە کچی غەمبار. بە دەگمەن فەرشیکی هەبوو کچی گریاوی تێدانه بیت. لە کارخانەی مافوورە کە چەندە لە خەیاڵ و قوولایی ئەندێشە ئەفسوناوییه کانی خۆی تیگیشت، هێندەش لە ژیاکی کچە بەستە زمانەکانی کارخانە کە نزیکبوووە. ئەو ئەزموونە بڕوایەکی لە تریفەدا چاند کە هیچ مۆفیک خالی نییه لە خەیاڵی قوول، بەلام زۆریەکی خەڵک کاتی ئەوەیان نییه دەستبەرن بۆ ناو پۆچی خۆیان تا بزائن چی تێدايه. هاوڕێکانی کۆمەڵێک کچ بوون بە چەند شەفتیکی جیاواز کاریاندا کرد، ئەو لە هەموو کاتەکاندا لەگەڵیاندا بوو، لەو پووهشەوه باریکی قورسی لە کۆڵ گەلاوێژ خان کە مەردبوووە، کە بەر لە هاتنی تریفە بەتەنیا غەمی هەموو کچەکانی دەخوارد. زۆریەیان خانمی غەمگین و چاوە ئەشک بوون، کێشەکانیان شتیک نەبوو مۆف بتوانیت چارەبیکات، زۆریەیان کچی هەژار و بەستە زمانی ئەو خێزانە لادێیانەبوون کە لە زەوی و زاری خۆیان هەلکەنرابوون و دەبایە بژێوییهک پەیدا بکەن. تریفە لە سەرەتای ئیشکردنیدا کۆمەڵێک کچی بێدەنگ و شەرمی بینی کە وەک گوناھبارین، چاوشۆپ و کزنیگا لەسەر ئامێرەکان دەستیان دەجوڵاند. ئەو ترسەیی نێو چاویان و ئەو نیگا کزانەیان تریفەیان پەڕێشانکرد، بەلام فەزای کارخانە کە وەها پووتەن و ساردبوو جگە لە غەم هیچی تری لەو مەخلوقە لاواز و بیتێنانەدا نەدەبژواند. بەیانیان، هاوڕێ بە کزەیی ساردی زستان یان شەنی فێنکی هاوین بە خۆیان و لەچکێکی چلکەنەوه لە پاسیکی کۆن دادەبەزین و دەهاتن بۆ ئیش، شەوانیش بە دەستە و پەنجەیی کوپ و خوین تێزاووە دەگەرانیوە بۆ مأل. بۆنی عارەق و برسیتی لە لەچک و عەباکانیان دەهات. جگە

لە ئیشکردن بۆ سەید قادری نیا و شەپکردن لە گەڵ یە کدا هیچی
 تریان نە دە زانی، بە لām خۆشحالبیون کە لایەنی کەم وە ک کارخانەکانی
 تر نیری شەپوآل پیس و پیایوی چاوجنۆکیان لە گەڵدا نییە. لە
 کارگەکانی ترەو هەوآلی ئەو ژیا نە تالەیان بۆ دە هات کە کچان و
 ژنانی ئیشکەر تیا دە ژین، ئیشی زۆر، مۆچە کەم، پیایوانی نە خۆش و
 کە لە باب مە زەب. هەردەم دڵخۆشی خۆیان بەو دە دایەو، کە لێرە،
 لە بەر دەستی خانمی نیادا، شەرفیان سەلامەتە. دە بیست بۆ کە
 هاتنی تریفە سەر لە بەر ژیا نی کچەکانی گۆپی. وە ک خوشکیکی نازدار
 سەیریان دە کرد کە لە پال هەندیک وردە ئێرەیی و کە مە پەدا، هەمووان
 لە سەر پێزگرتنی پێکبوون. لە گەڵ ئەو هەشدا کە سیان نە یانویێرا خێرا
 دلی خۆیان بکە نەو. بە لām ناخر ئەو بێدەرە تان و بە دەبەختانە دلی
 خۆیان چۆن بکردایە تەو؟ چما بە سەتە زمانانە دە یانزانی دلیان هەیه؟
 دە یانزانی شتیک هەیه ناوی دڵکردنەو هیه؟. زۆری ویست تا تریفە یە ک
 بە یە ک ناسینی و خۆشیویستن، مەراقی ئەوان زۆر شتی لە تریفە دا
 گۆپی. گەر ئەو کچانە نە بانایە لەوانە بوو تریفە لە کچیکێ پرخەیاڵ
 زیاتر هیچی تر نە بایە.

تریفە پۆژ بە پۆژ، و کەم بە کەم دلی ئەوانی بۆ خۆی پاکیشا و
 پاش سألوهختیک تیکەلی و دلیایی، هییدی هییدی بنی ئەو ئوقیانوسی
 غەمە ی بۆ دەرکەوت کە هەر کچیکیان لە گەڵ خۆیدا دە یگێرێت. نابیت
 وابزانین کە تریفە یابەحری بە پلان شتی وە های کردو، بە لکو خەیاڵ
 جورئەتی بە خشییە ئەو کچانە قسە بکەن، خەیا لیش کیسە لیکێ خواو،
 زۆری دە ویست تافییری فرین دە بیست. شتە کان سروشتی و خۆر سە
 هاتن، کاتییک تریفە بییری لەو کردو وە خولیاکانی بکاتە مافوور، هییدی
 هییدی دە نکە زێپینەکانی خەیا لی وە ک بارانییک بەر ئەو کچانە کەوت،
 کە هیئەندی مافووریکیان تەواو دە کرد شتێتانە لە دەوری کۆدە بوونەو

و لێپێڕاده‌مان و خۆش‌حالانه‌ چه‌پله‌یان بۆ لێده‌دا و به‌شه‌رمه‌وه‌ پێی سه‌رسامبوون. پۆژ دواى پۆژ و مانگ دواى مانگ پتر باوه‌ریان به‌م كچه‌ په‌یداده‌كرد كه‌ ده‌تگوت له‌ ئه‌ستێره‌یه‌كی تـره‌وه‌ هاووه‌. تـریفه‌ یا به‌حـری له‌كاتى ئیشدا وه‌ك ئیلهامزه‌ده‌یه‌ك، وه‌ك باڵنده‌یه‌ك به‌ده‌م خه‌وه‌وه‌ بفریئت، هه‌موو له‌شى سـروشـتى تارماـیه‌یه‌كی وه‌رده‌گرت كه‌ له‌ ئاستى پـوـده‌ستى شـته‌كان به‌رزبووینـه‌وه‌ و له‌ زه‌وى بـراییـت. تـریفه‌ خۆی هـیچى نه‌ده‌كرد، له‌سه‌ر كورسییه‌ك داوه‌نیشـت و چاوى لێكده‌نا و خه‌یاڵده‌كرد، ده‌زوو ده‌زووش ئه‌و خه‌یاڵه‌ ورده‌ی ده‌گوازه‌وه‌ بۆ سه‌ر مافووره‌كان، به‌ قالیبافه‌كانى ده‌گوت چیبكه‌ن و چى نه‌كه‌ن، له‌ سه‌مفۆنیستیک ده‌چوو ئۆته‌كان پێشتر له‌سه‌رىدا نوسرابن، ئه‌وكاتانه‌ی ئیشیانده‌كرد، كچه‌كان بیویستى خۆیان نه‌یانده‌توانى له‌ كاره‌ستن. به‌شیوه‌یه‌ك له‌ خه‌وى تریفه‌دا نوقمده‌بوون ده‌بوو به‌ خه‌وى خۆیان. هه‌موو ده‌یانبینى تریفه‌ له‌و سه‌ر كورسییه‌ كالتـر و كالتـر ده‌نوینـیئت، ده‌بیته‌ خه‌یاڵ، ده‌بیته‌ بوونه‌وه‌ریك ئه‌ودىوى دیاره‌. ئه‌وانه‌ی شه‌فتى شه‌و له‌گه‌ڵ تریفه‌دا کاریانده‌كرد، ده‌یانگوت سات هه‌بووه‌ به‌ته‌واوى ونبووه‌، له‌وه‌ ده‌رچوو هه‌سته‌ی هه‌بیئت و بۆته‌ خه‌یاڵیکى ساف.

من ده‌لێم مـرۆڤ خۆی بوونه‌وه‌ریكه‌ هێند بوێر نییه‌ خه‌یاڵبكاتـه‌وه‌، هه‌رده‌م پـتـویستى به‌ یه‌كێك هه‌یه‌ له‌ نزیکى بیئت و به‌رده‌وام خه‌یاڵاتى هه‌بیئت تا ئه‌ویش ده‌ستبه‌ری و ده‌رگای گه‌نجینه‌ی فه‌نتازیاكانى خۆی بكاتـه‌وه‌. ترس له‌ خه‌یاڵ شتیكه‌ پـیشه‌كانى قـوول له‌ پۆحى مـرۆڤدا چه‌قیوه‌، چونكه‌ مـرۆڤ نازانـیئت خه‌یاڵ بۆ كوێى ده‌بات، نازانـیئت چ ده‌رگایه‌كی لێده‌خاته‌ سه‌ر پشت، ترسى مـرۆڤ له‌ خه‌یاڵ له‌ ترسى مـرۆڤ له‌ دوپشك و ئه‌ژدیه‌ها و گورگی برسى به‌هێزتره‌. كچه‌كانى مافوورخانه‌ی نیا هه‌موو گه‌نج بوون، ته‌مه‌نیان له‌ نیوان چواره‌

و سی سالدای بوو، سیانیان ژن بوون و شوویانکردبوو، به لام هر سیکیان به دبخت و چاره په شیبوون. یه کیکیان میرده که ی سرخوشتیکی به دمه ست بوو که شه وان لییده دا و به یانیان به بهرچاوی شینه وه دهاته وه بو ئیش، یه کیکی دییان میرده که ی نه خو شبوو، به ده گمه ن له ژیر به تانییه که ی دهاته ده ری، له و باوه په دابوو کومه لیک دوزمن له ده ره وه چاوه پوانیده که ن بیکوژن. سته میان میردیکی باش و دلگه وه ی هه بوو، به لام له شه ردا ده ستیکی په پیوو و نه یده توانی کاربکات. کئ ده یگوت ئه مجوره بوونه وه ره به دبختانه ده توانن خه یالیان هه بیئت، ده توانن به خه یال مه ستبن و بویرن خه و ببینن. به لام هارپیتی تریفه به ره و جیهانئیکی تری بردن، جیهانئیک تیایدا غم ده ی توانی ته نیا غم نه بیئت، به لکو په تی گریدانه وه ی پوخی ئه م مه خلوقه پر تازارانه بیئت له گه ل یه کدا، ئه م مه خلوقه بیچاره و بچوکانه که ئیستا وه ک چوون مه یخوړئیک به ئه لکهول پادیت، له و سالتونه سارد و پر جیکه جیکی نامیره دا به خه یالاتی تریفه راهاتبوون، له گه لیدا ده فرین، هه ستیان به ماندوویوون نه ده کرد، هه ستیان به ده رده کانی جه ستیان نه ده کرد، ژانه کانی مال و غمه کانی هه ژاریان له بیرده چووه وه، خه یال زه وییه کی بو دروسته کردن که من و تو ی به سته زمان ناییبینن.

چیدی مافوره کانی کارخانه ی نیا کومه لیک زه خره فه ی گیز نه بوون که سه مبولی قه رنه دووره کان و دینه بابچووه کانی بو ده هینانین، به لکو ئیشیک بوو پر له چاوه پوانی، دووریوو له دووباره بوونه وه.

مانگ له دوی مانگ و سال له پشتی سال، کچه کان فیریوون چیرۆکی خویان بو تریفه بگیزنه وه، فیریوون خه ون ببینن، خه ون ته نیا به فیگه ر و نیگار و فه زای ناو فره شه کانه وه نا، به لکو خه ون به ژیا نی خویان و پاشه پوژی خویانه وه. نیوه پوان له سه ر نانخواری

شه‌پیان بوو کامیان له نزیک تریفه‌وه دانیشیت و باسی خۆی بکات، تریفه به زه‌رده‌خه‌نه گه‌وره‌که‌ی خۆیه‌وه، به‌و قۆله باریکه په‌شانه‌یه‌وه که پرپوو له گه‌نده‌مووی په‌ش، ده‌ستی ده‌خسته سه‌ر ده‌ستیان و ده‌یگوت «شلیر گیان بۆم باسکه، ده‌ته‌ویت چیم پتیلیت؟»، « نازنازی گول، چ مه‌راقیکته، وه‌ها غه‌مباری، بیر له چی ده‌که‌یته‌وه، خوشکه نه‌شمیله‌که‌ی من، خوايه چاوت خه‌فه‌تیکي تیدایه به‌رد ده‌توینیته‌وه، تو بۆ وای گولی من»، «گزنګ گیان، که به‌رده‌وام ناوا بیده‌نگ و شه‌رم نه‌تبینم ده‌لیم خوايه ئه‌م کچه چۆن ده‌ژی، تو زیک چاوبکه‌ره‌وه».

به‌کاوه‌خۆ توانی وایان لیبکات قسه‌بکه‌ن، خه‌ونه‌کانی خۆیان بگێڤنه‌وه، باسی ئه‌و شته جوانانه بکه‌ن که حه‌زیان لیه‌تی، باسی ئه‌و کورانه بکه‌ن که له دله‌وه ئاواتیان بۆ ده‌خوازن... وایان لیهات چیتر بوونه‌وه‌ری سارد و مردوو نه‌بوون، که له ژیر له‌چکه‌کانیانه‌وه پیشاون و له پشت شه‌رمیانه‌وه مردوون، به‌لکو پۆژ دواي پۆژ په‌یوه‌ندی ئه‌و کچانه به‌ ژیانه‌وه گۆڤا، دواي هه‌موو مافووریک و دواي هه‌موو مه‌له‌کردنیک له‌ خه‌یالدا ئازایه‌تی و جورته‌ت و بویریان ده‌چووه سه‌رئ. سه‌ید قادی نیا سه‌یری لیهات که له ماوه‌ی چهند سالیکی که‌مدا ئیدی کیزه‌کانی پروگه‌شتر و دهم به‌ خه‌نده‌تر و ئازاتر ده‌بینی. هه‌لبه‌ت له سیمای هه‌ژاری و به‌دبه‌ختی پاک نه‌بوونه‌وه، به‌لام ئیستا ده‌یان‌توانی شتگه‌لێک بکه‌ن که پێشتر نه‌یان‌ده‌ویرا. خه‌یالیش هه‌یج نییه جگه له سه‌ره‌په‌رتین شوینی ئازایه‌تی، ئازایه‌تییه‌ک که ده‌شیت زۆرجار کوشنده‌بیت.

نامە کە ی مەلای سوختە

غەزەلنوس لەو ژوورەدا کە شەنبای عەشق لێیدا و هەوای سۆزێکی ئاسمانی هەلگیرت، جۆرە عەشقیکی گەردونی و سەرتاسەری تیا سەوزبوو کە تا مردن لە گەلێدا بوو. زۆر کەمن ئەو مۆفانەی ئەو ساتە دەژین کە تیایدا عاشق دەبن. عاشقبوون بە مانا مۆفانە سادە کە نا، وەک ئەوەی کتۆپر هەستبکەیت دیلی مۆفێکی تری و ناتوانیت لێدەریازبیت و بیرێ لێنەکەیتەوه. بە مانا سۆفیسست و دینیە کەشی نا، کە عەشق جۆرە پەڕەندییەکی قوولە بە خالێق و وێنە جیاوازه کانییەوه، بە لکو بە مانای ئەو هیزە گەورەیی مۆف و الێدە کات خەمخۆری مۆف بێت، مۆف بەرەو پەڕەندییەکی قوول لە گەڵ ژیاندا بەریت و وا لە مۆف بکات بۆ مۆفەکانی دی بگری، ئیدی هەر مۆفێک بێت، لە هەر جیگایەک... عەشق بەو مانایە بمانکات بە عاشقی ئازارەکانی ئینسان، بمانکات بە خاوەنی نیگایەک مۆفمان لە بەرئەوه خۆشبویت، چونکە بوونەوه رێکی ئەشکەنجە کێشە، قوربانییەکی ئەزەلییە، بێهاودەردێکی هەتا هەتاییە.

غەزەلنوس دواتر کۆی ژیانی لە بەر پۆشناوی ئەو هەواوەدا تەفسیر دەکرد کە لەو ژووری عەشقهدا بینیبووی، ئەو ساتە ی بە ساتی راستە قینە ی لە دایکبوونی خۆی دەزانی، پێیابوو هەموو مۆفێک دوو پۆژی لە دایکبوونی هەیه، پۆژیکیان تیا دیتە دونیاوه، پۆژیکیان مانای لە دایکبوونی خۆی دەدۆزیتەوه. ئەزموونیکی بوو لە دەرەوهی توانا بچوکهکانی زمان، هەوا یەک بوو وەک ئەوەی لە هەموو سوچ و کەلێنێکی دونیاوه بێت و بپۆزیتە جەستە یەوه، وەک ئەوەی لە قوولایی زەمین و زەمانە دوورەکانەوه، چی عەتریک خەوتوو، هەلگیریت و لە پۆجی ئەودا خالێبکاتەوه. وەک ئەوەی بە هەموو پێشە قوولەکانییەوه باغ هەلگیریت و لە دلێدا بپوینیت، خۆر

بە ھەموو تیشکەکانییەو بەریت و لەودا بېشارتتەو، زەریا بچوکباتەو
 بۆ شەپۆلێک و بېخاتە ھەناویەو، جەستەییەکی دیکە ی باتن، سەرلەنوێ
 بە ناو گێژەنێکدا بېیات و دووبارە لە دایکبیتەو. جۆرە ھەستێک بوو
 لە دەرەوێ توانای وشە و لە دەرەوێ ھەر وەسفێک... شتێک بوو نە
 یادەوێ ھەڵیدەگرت و نە ھوشیاری تەفسیریدەکرد، ئەزموونێک بوو
 تەنیا خەیاڵ دەیتوانی ھەندێک بەشی ئامادەبکاتەو و ھەندێک ساتی
 دروستبکاتەو. لەو ساتەدا، لە گەرمی ئەو گەرداوەدا غەزەلنوس لە
 پاستییەکی گەورە یانی خۆی تێدەگەشت، تا ئەو کات گەنجی سادە
 بوو بە ھەڵە لە شتەکان تێگەشتبوو، گەنجی چاوکزی نەفام بوو کە
 خراب دنیای لە خۆی شتواندبوو، واتێگەشتبوو بۆیە کردنیکی جوانی
 کوچە و کۆلانەکان لە وەرزێ و خرابی دنیا پزگاریدەکات. دەیگوت
 پەنگردنیکی دیکە شەقامەکان، خەیاڵاندنیکی دی بۆ کوچەکان دەتوان
 ژانم بگۆین... نەفام بوو... نەفام... دواي شەویکی درێژی تیغفرین،
 دواي خوماربوونیکی قوول بە ھەوایەک کە ئیسکەکانی پرپەردە کرد لە بۆن
 و بەرامە ی شەرابیکی سىحراوی، گێژ بە قەزە لولەکە ی خۆیەو، مەست
 بە چاوە بچوک و چاویلکە تەنکەکانییەو، وەک قامیشێک بای شەو
 بېشکێنیتەو، دەنوشتایەو و بە ئازاریکی سەختەو دەیگوت «خەیاڵ...
 تێگەشتنە لە حەقیقەت».

ھەر ئەو شەو غەزەلنوس نامەکە ی مەلای سوختە ی خوێندەو،
 نامەیک بوو بە ھەمان زمانی نامەکە ی مەلای ھاجەر نوسرابوو. وەک
 ئەو بوو ھەمان کەس، بەلام لە دۆخیکی دەرونی دیکەدا نوسیبیستی.
 بۆ ئەوێ کات زۆر نەگرت و خۆتان لە نزیکەو ئاگاداری ئەم چیرۆکە
 سەرەبن، باشترە نیگایەک لە ھەندێک بەشی نامەکە ی مەلای سوختەش
 بکەین. مەلای سوختە ئاوا دەست پێدەکات

«سەختە بۆ پیریکی وەک من کە قەدەمێک لە قەبر و نەفەسی
لە مردنەوه دوورم یاری بە حیاتی کەس بکەم، بەلام سەختیشە ئەم
دونیای فانییە جێبەجێ و تۆ بە من نەزانیت. دواجار من زیاتر لەوێ
باوک بم، تارماییەکم دێم و پاستییەکت پێدەلێم. پاستییە گەورەکانیش
لە خەیاڵەوه نزیکن، ئەوێ ئیساس و تەجروبە ی پیریکی وەک منە،
خەڵک تەنیا پووکەش و سەتیی ئەم عەلەمە دەبینن، جیهان وەک
حەقیقەتێکی گەورە نائاسن، پووکاری ئەم عەلەمە ئالۆزە بە حەقیقەت
تێدەگەن. بەلام هەرچیەک بێت ئینسان بوونەوه رێکی گەورەیه، ئەم
زەمین و زەمانە مائی ئەوه، ئێرە عەلەمی ئەو مەخلوقە جاویدەیه،
ئێرە نیشتەجێی ئەو و مەکانی ئەبەدی ئەوه، کە ئینسان نەما وجود
وەک حەیانێکی خەوتووی لێدیت، نە هیچ شتێکی لامەحدود هەست بە
ناموتناهییوونی خۆی دەکات، نە هیچ کەینونەیهکی فەواقانی لە ئیمتیاز
و علوی دەرەجاتی خۆی تێدەگات. ئەوه ئینسانە مەحدود و نامەحدود
دەزانیت، بەرز و نزم جیا دەکاتەوه، نرخ بە تەلّ دەدات و قیمەت لە
خۆلەمیش و خاشاک دەستینێتەوه».

مەلای سوخته بەردەوام دەبێت و بە هەمان وشەکانی مەلای حاجەر
دەنوسیت «بەهەمی عەزیزمان، من تا ئەمڕۆم پراگتیشاوه، ئیستا لە
بەینی مردن و ژیاندا وهستاوم... لەحزەیهکی ئەستەم دەژیم و هیندم
نەماوه وەک هەر عەبدیکی بێقودرەت خودا حافیزی بکەم، دنیا بپرستی
لێپرێوم و غەم تاقەتی لێسەندوم، چەند سالیکی پیری لە گوشت و
ئیسقام دەخوات و گەیشتۆتە ئاخیرین تیکە ی خۆی. پۆم پەرپوت
و پوچ بووه، جەستەم هیاک بووه و ئارەزووم فەوتاو. سێک هەیه
دەبێت تۆ بیزانیت، نەهێشێک لە ئەسراری مەرگ قوولتر و لە تەلیسمی
حەیات بێبتره. شتێکە تۆ دەتوانی ئیمانی پێبەنیت و دەشتوانیت بە
وێنە ی پیریکی حیسابیەت کە ئیستا نا ساتیکی دی سەردەنیتەوه.

شتێک هەیه بە درێژایی حەیاتم ئازاریدام، ئیستا تۆ بەشی ئەو
 گەورەبوویت، تێبگیت، بەر لە ئیستا هەر نوتفیکم بدایە دەبوو هەوا
 و هەر حەرفیکم بنوسایە دەبوو هیچ... چونکە فەقەت پۆخە بەرێک
 لەم حیکایەتە حالی دەبێت، کە لە عەشق تێبگات، مەعناکە ی بفا مێت.
 بەس خواش دەزانیت، ئاخۆ ئیستا تۆ لە عەشق تێدەگەیت یان نا؟
 بەس خوا دەزانیت... خوا. من کە واجبێکی وا سەخت و ئەرکیکی وا
 عەجیب بەسەر دلێکی تازە پشکووتوی وەک دلی تۆیا دەدەم، ئاخۆ
 خۆم لە عەشق تێگەییوم، ئاخۆ ئادەمیەک و ئادەمزیەک هەیه لە
 عەشق تێگەیییت یاخو ئەو هەش سڕیکە لە ئەسپاری ئیلاهی، قودسیکە
 لە ئەقداسی گەورە و جەلابوونی بە من و تۆ ناموێنێ؟ بەهەمنی
 عەزیزمان... هەژدە سالی لەمەوبەر... هەژدە سالی لەمەوبەر لە شەویکی
 ساف و سامالدا، سەرگەرمی نیاکردن بووم لە بەحری ئەستێرە، لە
 ناکاو پیریکی لە دەرگای دام، پیریکی ناگرین و پووگرژ، پیریکی نیگای
 لە نیگای ئەو ئەهەرمە نانە دەچوو کە ئەقاشە کۆنەکان لەسەر بەرگی
 کتێبێک لە کتێبەکانی دۆزەخ دەیکێشن، پیریکی سەیر، هەر غەزەلێک
 من لەبەرم بوو، ئەویش لەبەری بوو، هەر شیعریک من نوسیبووم ئەو
 چاکتر و باشتر دەیوتەو، وەک بەشی لە من خۆی بە من ناساند، وەک
 سێبەریکی من و نیوێهکی تری من خۆی نواند، وەک دلێکی وشکەنە و
 بەردسروشت بێرەحم بوو، بە منی گووت من نیوێهکی تری تۆم، ئەو
 نیوێهکی سی و پێنج سالی لە سەردابیکی تاریک و ترسناکدا دیلتکردوم.
 من نیوێه خنکاو و بەدبەختەکی تۆم. منیش باوەرم پێکەرد.

نازانم دلی خۆمت چۆن بۆیکە مەو، ئێمە وا خولقاوین هەر دەستمان
 بۆ عەشق برد شتێک دەشکێنین. بۆیە سەرت نەسوپی، عاجباتی
 داڵتەگرێ گەر لەم ئانوساتی دەور و تەسلیمەدا دەستی لەرزۆک و
 نەفەسی شکستەم، لەحوکمی ئەم دەردەنە یەن و شتی تر بشکێنن. کۆپی

خۆم، ئەم سەرە ی من بە تۆی دەلێم، هەژدە سالا وەک شوشە یەکی پر
 ئەسرار خستومە تە پشت دەیان شوشە ی ترەو و لەسەر پەفێکی بڵند
 خەوانومە. وەک پیرزگی لەرزۆک، ئیستا دەبێت بە سەر پەیزە یەکی
 شکاودا سەرکەوم، کە پەیزە ی پارایی و ترسنۆکی خۆمە، لەسەر
 ئەو پەفە بەرزە، کە پەفە ی هەفتا سالا ی غەزەلی بە باجوومە، بەم
 پەنجە چرچە لۆک و بۆ پزین شەیدایانەم، شوشە لادەم و یەک یەک
 لەو حەوا یەوە تورپان دەم، شت بشکێنم و شت بشکێنم و شت بشکێنم،
 ئینسان لە لەحزە ی مەرگدا دەبێت سندوقی ئەسرا ی خۆی بکاتەو، تا
 دواتر باش لە حوکمی ئیلاهی تیگات. لە ساتی دەوروو تە سلیم ئینسان
 دەبێت جورئە تی پوانینی لە پوناکی نەفسی خۆی هەبێ، گەر وانەکا،
 ئە ی لەسەر چی لە گەڵ و احیدولقە هارا قسە بکا؟. من ئیستا دەبێت نەزەرم
 تیزکەم و دەفتەری پازی خۆم داگرم و نامە ی پەنگینی خۆم بکەمەو.
 ئەو پیرە هەر من بووم، من کە شەیدای ئافەرە تیگی شەرم و نەجیب
 و پڕحەیا بووبووم. هیچ کەس لە پیاویک بەدبەختتر نییە کە حەز
 لە ژنیکی بەحەیا و حورمەت بکات، من کە مردم وەک میرولە یەکی
 تەر و نەخۆش، غیرەت دەدەمە قەلب و قەلبی شکاوم و بە سەیدی
 مەخلوقات دەلێم کەس لەو عاشقە سیاچارە تر نییە کە خودا دەیخاتە
 بەر لەعنە تی حەزکردن لە ژنیکی شەرم و ناموسناس. من ئەوکات
 گەرچی لە تەمەندا هەرزەکار نەبووم، بەلام پۆچی گەنج و هەوای عەشق
 بەشیکی گەورە ی وجودم بوو، سەراپای پۆحم ستایشی مەعشوقە و
 غەزەلی میهری ئەو بوو. لەو دەمەدا کە ئەو پیرە شەپانی و بەدنیگایە
 لە ژوورە کەمدا دەرکەوت، من باری تەعالا و فەخری کائینات پەحمە تیگی
 تیگرتبووم ئیستاش لە ناخەو دەشنیم و لە هەناوەو گولاو و عەتر
 و عەنەر دەبارینم. چەندین سال لەمەوبەر، پۆژیک لە خەو هەستام و
 سەیرمکرد عاشقم، عاشقی خانمیکی بە حورمەت و ناموسناس، کە ناوم

بەھاریانو بوو، کە دایکی خودا یخۆشبووی ئیو دەه کات، ئەمەشە و گۆپی
 لە ھەر شەو پر نورتییەت. عەشق شەرەفیکی گەورە یە کە تەبیەت
 بە کەم کەسی دەبەخشیت، تەنیا شتیکە لە وێقاری و گەورە پیدا ھێچ
 شتیکێ مەزن و لاموتەنامی نایگات. عەشق تەنیا شتیکە کە سەنعتی
 مەرۆف خۆیەتی، تاکە شتیکە شەیتان دەستی تێیدا نییە و خوداش
 راپەر و مەرچەعی نییە. خودا خۆی مەعشوقە، مەعشوقی راستەقینەش
 خۆی عەشقی خۆی دەستکرد دروستناکات، خودا بابەتی عەشقە نەوێک
 خالیقی بیّت، گەر خۆی خالقی عەشق بیّت، دەبیّت بە مەعشوقیکی
 ساخە، وەک ئەوێ من سامانیک یان کوپەیک تەڵا لە خەزینە ی تۆدا
 بشارمەو، تا دوا یی تۆ بیدەیتەو بە خۆم، لەبەرئەو تەنیا نەفام و
 گەژەکان وادەزانن عەشق دەستکردیکی ئیلاھییە، خودا گەمەکاریکی وا
 نابە ئەد نییە، عەشقت بەداتی تا عاشقی بیّت... ئای خودایە، ئەمە چ
 سووکایەتی بە خالق. عەشق تاکە شتیکە خودا و شەیتان دەستیان
 تێیدا نییە. شەیتان لەبەرئەوێ عەشق نایگریتەو، لەبەرئەوێ عەشق
 دوور و نزیک بەئێقلیمی ئەودا ناپوات، بە خاکێ ئەودا تێنابەریت،
 ناچیتەو سەر حیلە و مەکرێ ئەو. ھەر کەسێک ئیدیعی رابیتە ی نێوان
 شەیتان و عەشق بکات، لە شەیتانەو نزیکە نەک لە عەشق، شەیتانە
 و بۆ کوشتنی عەشق ھاتووە، نەوێک عەشق بیّت و دەستی شەیتانی
 پێو بیّت. ھەر تەفسیرێک عەشق بباتەو سەر خودا یان شەیتان، لە
 مەنزوری وەھاو تەماشایبکات، ھێچ نییە جگە لە موفەسسیک کە فەنونی
 خۆی بۆ سووکایەتی بە ئینسان بەکار دەھێنێت. گەورە یی ئینسان و
 بچوکیشی تەنیا لە عەشقدایە، موحیبەت مێیاسی بەشەرە، مێیاسیک
 لە ھەموو مێیاسەکانی تر گەورە ترە، نە ئیمان مێیاسی پۆچی ئیمە،
 نە ئەخلاق، بە ئەکو موحیبەت جەوھری بەشەر و مێیاسی ئەوێ و
 ئەخیری. خالییون لە مەحەبەت خالییونە لە ھەموو شتیک. کوڕم

و هەک پیرەمێردیکێ بێحورمەت تەماشامەکە، کە دەستی دەلەرزێت و نەفسی هەر پەرە لە تەماحی دنیا. من هەمیشە عەبدی ئەو ئینسانە ی ناو خۆم بووم، ئەوەی عەبدی ئەو ئینسانە ی ناو خۆی نەبێت، ناتوانێت عەبدی خودا بێت. بەلام ئێمە بەشەر کە لاوازی و ناچیز تەماشای خۆمان دەکەین، هەمیشە شەیتانیکی ترسناک هەیە بە گوێماندا دەچێنێت، خۆت فەرامۆشکە، خۆت فەرامۆشکە، خۆت فەرامۆشکە، لە خالیقدا بتوێرەو، لە عەشقی ئیلاھیدا زەوەبانکە... زەوەبان. چونکە ئەو ساتی ئینسان خۆی لە یاددەکات، دەبێتە هیچ. ئینسان کە عەشقی بۆ خۆی نەما دەبێتە گورگ، لە هەر شتێکدا زەوەبانیکرد ماھییەتی خۆی لەدەستدەدات، ماھییەتی ئینسانیش عەشقە، هیچ مەخلوقیکیش نییە بتوانێت کە خۆی دۆراند خودا بباتەو. لێرەو ئینسان دەبێت عەقل بخاتە گەر و ھۆشی بێتێتە میدان، ئەو خودا نییە داوامان لێبکات، لە عەشقی ئەودا بتوێنەو، ئەو شەیتانە ئەو داوایەمان لێدەکات، خودا خۆشەویستی خۆی بە ناو خۆشەویستی ئینساندا بردو، مەرجی مەحەبەتی خودا مەحەبەتی ئینسانە. بەلام ئەو پیرە وەسواسناسە ی ناو من، ئەوەی سەردەمێک نابەدڵ لەگەڵدا غەزەلی دەگووت، کە خودا نێعمەتی عەشقی پێدام و بە نوری موحیبەت ئاوەدانیکردمەو، ئەو ھەراسان لە من، ھەراسان لەو غەزەلیاتانە ی دەمگووت، لەسەردابی پەشی خۆی لە شیوەی ئادەمیەک و پیریکی پەقەزەبدا ھاتەدەر، کەسیک بوو ھەم حەقیقەت بوو ھەم خەیاڵ، ھەم من بووم و منیش نەبووم، بەلێ کوپم، بەلێ، بەلام دڵنیا بە تۆ لە من بوویت و لەو نەبوویت». «بەھەمنی ئازیز. من وەک مەلایەک دەستم پێکرد، علمی سەردەمی خۆم خوێند، ناوی حەقیقیم مەلا غەریبی ھاجەرە، وەک زۆریە ی مەلاکان خلاقیکی ئەوتۆم لە نێوان مەلایەتی و غەزەلیاتدا نەدەبینی. غەزەلیات فەنیکی مەعشەری مەلایان بوو کە لە گۆنەو مابوو، کاتیکی ناوی

مه‌لای سوخته‌م وه‌ک له‌قەب هه‌لبژارد، ته‌قلیدی‌کم ئیجراده‌کرد شوعه‌رای
 پێش منیش هه‌ر وایانکردبوو، پۆژیک ژماره‌ی نه‌شعارم زیادی‌کرد و دیوانی
 یه‌که‌می خۆم چاپ‌کرد. له‌گه‌ڵ چاپ‌کردنی دیوانی یه‌که‌مدا، بۆیه‌که‌مجار
 نه‌وه‌سواسه‌ سه‌یرانه‌م زیادیان‌کرد و گه‌یشتنه‌ پله‌یه‌ک هاوده‌می خه‌وف و
 سامیکی بی‌بن بوون، وه‌ک نه‌وه‌ی شه‌و و پۆژ ته‌وریکی په‌نهان له‌ ناوه‌وه
 دوو‌که‌رت‌مبکات، وه‌ک نه‌وه‌ی بیلا فاسیله‌ چه‌قویه‌ک زه‌ره‌ زه‌ره‌ دابه‌شمبکات.
 هه‌ستم‌کرد شتی‌ک له‌ ناوه‌وه‌مدا دابه‌شده‌بی‌ت. نه‌مه‌ه‌زانی چیه‌، هه‌ژیک
 بوو دوو دیو، وایده‌کرد دوو ژیان بژیم، له‌سه‌ری‌که‌وه‌ وه‌ک هه‌ر مه‌لایه‌کی
 دیندار و خوداناس خه‌زانم پێکه‌وه‌نابوو، له‌ حورمه‌ت و ناموس ده‌ترسام،
 له‌سه‌ری‌کی تریشه‌وه‌ فیتنه‌ی عه‌شقیکی خه‌یالی که‌ نه‌مه‌ه‌زانی چیه‌ و
 له‌ کوپوه‌ هه‌لده‌قولی‌ت، له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌بیردم. له‌لایه‌ک غه‌زله‌لخوی‌تی‌ک
 وه‌ک بولبول له‌ ناومدا ده‌یخویند، به‌لایه‌کی دیش مه‌لایه‌کی به‌وی‌قار به‌
 پوویه‌کی جیدی و به‌جه‌به‌روتی ئیمانداریکه‌وه‌ له‌ زی‌کردابوو. شه‌پی ناو
 من شه‌پی نیوان چاکه‌ و خراپه‌، یان نه‌فین و پق نه‌بوو، نا... به‌همه‌نی
 نه‌زیز، بێم‌پشکن نه‌وانه‌ی له‌ت له‌تبوونی من به‌ له‌ت له‌تبوونی ئاسایی
 به‌شه‌ر له‌ نیوان چاکه‌ و خراپه‌دا ته‌شبهه‌ده‌که‌ن. هه‌موو ئینسانیک له‌
 نه‌عماقی خۆیدا له‌ نیوان چاکه‌ و خراپه‌دا له‌ت له‌ته‌. نه‌وه‌ له‌ به‌دیه‌یا‌ته‌
 که‌ ئینسان له‌ شتی‌ک چاکه‌ و شتی‌ک خراپه‌ دروست‌بووه‌، حیکمه‌تی‌کی تی‌دا
 نییه‌ ئینسان تی‌بگات که‌ خه‌پ و شه‌پ له‌ پۆچیدا شه‌پ‌ده‌که‌ن، شه‌پی ناو
 ناخی من شه‌پی نیوان دوو مه‌خلوقی جیاوازه‌بوو، من و مه‌لای هاجه‌ر
 له‌ یه‌ک شتدا جیاوازه‌بوین، نه‌و پیاویکی ترسنۆک و من پۆچیکی ئازاد
 بووم. من له‌ می‌ژه‌ نه‌زه‌رم خستۆته‌ سه‌ر مه‌خلوقاتێ ئه‌م مه‌مله‌که‌ته‌،
 له‌ می‌ژه‌ ته‌ئه‌مولیان تیاده‌که‌م، به‌ری‌که‌وتیش ئینسانیکم نه‌بینیوه‌ نمونه‌ی
 گونا‌ه‌باری گه‌وره‌ بی‌ت، پۆچی‌ک هه‌ند خه‌تاباری‌ت شایسته‌ی نه‌وه‌ بی‌ت
 مرو‌ف بلای‌ت خودایه‌ ئه‌مه‌ نمونه‌ی نه‌و ئاده‌میزاده‌یه‌ که‌ تو سه‌قه‌رت بو

پاخستوو و شایستە ی جەهەنەمی تۆیە . من دلنیام جەهەنەم هیچ نییە
جگە لە تەشبییهیکی مەجازی، کە بۆ دەرخستن و تێگەیشتنی فێردەوس
دروستبوو . ئێنسان کائینیکی لەو پاكترە شایەنی دۆزەخ بیت . هاجەر
پیاویکی خراپ نەبوو، هەموو حەز و ئارەزووەکانی منی هەبوو . بەلام
سال دواى سال ترسەکانی گەورەتریون و هەفتە لە دواى هەفتە خەوفی
زیاتری لێنیشست . تامن زیاتر شیعرم بگوتبایە، زیاتر عاشق بوومایە، ئەو
زیاتر دەترسا، مودەتیکی درێژ لە گفتوگۆی ئەو دابووین ئاخۆ من ئەوم
ناچارکردووە ئیقلیم و هەواری خۆی جیا بکاتەو یان ئەو منی ناچارکردووە .
زیاتر ئەو دەستی دەخستە هەناسەم، ئەو بە ناھەق خۆی بە ساحیبی
هەموو شتێک دەزانی، ئەو دەچوو لەی هاوسەرەکم و لەگەڵیدا
دەخەوت، هەموو ئەولادە شەریعیەکانی منی بە ئەولادی خۆی دەزانی،
منی وەک ئازەلیکی بەرەڵا دەبینی کە لە کۆلبەیهکی شکاوی سەر
عەردیکی بیئەتراف و پڕئافاقی ئەو بەریووم . خۆی وەک پەوزیکی ئیمان
تەماشادەکرد کە خاریکی پەشی تیا پەواوە . هەندیک شوو من فورسەتم
دەهینا و وەک عاشقیکی غەزەلخوین لە هاوسەرەکم نزیکەبوومەو، وەک
عاشقیکی سەوداسەر و لێزان لە فنونی بیسنووری جیماعدا لەگەڵیدا
دەخەوتم، کە ئەو بەئاگا دەهاتەو وەک بەوریکی برینداری لێدەهات،
بە چڕنوک لە ئازای جەسەدم بەردەبوو، من جیماعە سارد و خێرا و
کورتەکانی ئەوم دەبینی و دەمگوت مەلای هاجەر لەزەت لە ژبان بەرە،
لەزەت لە جەسەدی خۆت وەرگرە، نیکاح بەم نەوعە زۆلمە لە تەبیەت .
بەلام پۆژ دواى پۆژ و سال دواى سال منی دوورخستەو، وەک سەگێک
خۆی کردبێتە پاسەوانی خەزنەیهک منی تەراندە مەکانی وەها تاریک و
چڕزۆلومات، گەر نوری عەشق نەبایە کوێردەبووم و بەسەر و بەسیرەشم
دەدۆراند . ترس و خەوف تا دەهات زەفەریان پێدەبرد، عەلەمیان وەها
لێتەسککردبوو وە جێگایەک بۆ نور نەماوو . شەوانگەلیکی زۆر بەسەر

شانمدا دەگریا، فیغان و بوکای دلیان لە پێشه دەهێنا. دەبویست وەک
 من بژی، بپواته دەری، تەماشای جوانیبکات، لەزەت وەرێگریت، مە
 بنوشتیت، بەدیار ساقی و پیاڵەو گۆزانی بلیت، بەلام نەیدەتوانی. لەو
 دەمەدا شەوان بە دزیه‌وه‌ لە گۆتتی غەزەلیاتدا بەردەوامبووم، بەلام
 هەرچیەک من بە شەو دەمنوسی مەلای هاجەر بە پۆژ دەیدپاند. هەر
 پەنجیک بە شەو دەمکیشا، ئەو بە پۆژ تێکێدەدایەو. من دەمزانئیدی
 پێگەو نازین، غەزەلخوێنێکی بێشەرم و خوداناسێکی وشکەلۆک، هیچمان
 لەیەک ناچیت. زەمانیک هاتەپێشی کە عەشقی بەهاریانو هەموو شتیکی
 لە ئێوان من و مەلای هاجەردا پساند، من و بەهاریانو پێگەو دژ بە
 ئێرادەئیدی، تۆمان دروستکرد، دژ بە ئێرادەئیدی ئەو و دژ بە ئێرادەئیدی
 بەهاریانویەکی شەرم و ناموسپەرست کە لە ناخدا ئەو ژنە عاشق و
 پەرچۆشەئێ نازاردەدا. بەهەمنی نازین، هەموو یەکیەک لە ئێمە لە ناوێو
 لە کۆمەلێک مەخلوقاتێ جیاواز خولقاوین. ئێنسان شتیکی پەر ئەلوانە،
 تۆپێکە بە هەزار چەشنە بۆیە پەنگراوە کە بە وردی بیسورپێنیتەو
 لە هەر جوژنێکی بچوکدا لەو نێک و تەبیعەتێکی هەیە. گەمژەن ئەوانەئیدی
 قسە لە تەبیعەتێکی سابت دەکەن، ئێنسان لەشکرێکی گەورەئیدی
 مەخلوقات کە لە پێستی یەک کائیندا کۆبوونەتەو ... »

« دوا ئێوێ مەلای هاجەر کۆچیکرد، من وەک شەبەحێکی بێ
 مەئوا و پەش لەو مەلەدا مامەو، ژانم جگە لە پەقسێکی بێ ئاخیرەت
 لە ناو ستایش و مەدیحی بیسوری حەبیبەدا هیچی تەنەبوو، شەو و
 پۆژ من بەم شوێنەدا دەگەڕام، لەیل و نەهار بۆنی ئەو شەوانەئیدی لەگەڵ
 بەهاریانودا بردبوومەسەر لە زینەدا، لە ئەحاسیسی قوولمدا جووشیانەدا.
 ئەو ژوورە بوو بە ژووری عاسیفە و بۆران و بەرقی عیشق. سەلەهای
 سەل من و بەهاریانو لەم شوێنەدا لەم مەلەدا کە بەزاهیر خەرابات و بە

باتین پیاوی بەهەشت بوو پێکەوه خەوتین. وەک پاسەوان ئەم جێگایەم پاراست، وەک شەبەحیکی ترسناک خەلکم هەموو لەم بەیت و مەئوای عیشقە تەراند. مەلای هاجەر هەراسان لە دەست ئەو هەموو مەنزەرە ی فجورە هەلەات، من و بانو، دوو شەبەحی ئەزەلی بووین و لێرەبووین. من دەستەدەدایە ئەو دەرگایە و بە پێخاوسی و فەقیری دەچومە ئەو ژوورە، چاوەڕێمەکرد تا دەهات، چ شتێک لە ئینتیزاری یار خۆشتر و ناخۆشتر نییە. بەر لە قدمی ئەو، ئەنواعی بۆن، ئەنواعی میسک و عەنبەر، عتوری عەتارەکانی چین و ماچین، بەسەر نەفسەدا دەباری. بای بەحرە دوورەکان و شەنە ئەو شەمالە نازکە لە موحیتاتی گەورەدا سەفینە ی شێت نازک نازک بەرەو ئەعماقی فێنک بابەخسەدەکن، منیان دەبرد، گۆلی هەموو جینانی دونیام تیا سەوزدەبوو. بەهەشتی لایەجوزی عیشق کە دوو دەرگای هەیه، یەکیکیان بۆ عاشقانی سادەیه و یەکیکیان بۆ عاشقانیک کە دلایان بۆ موستەحیل لێدەدا، دەرگای دووهمی خۆی بۆ دەخستە سەر پشت. عیشق مەملەکەتێکی دوو دەرگایە، دەرگایەکیان بۆ مەخلوقاتێ بچوکه، بۆ بەشەرێکە کە بۆ مەلەکردنێک لە بەحرێ عیشقدا غەوسدەکن و دینەدەری، بۆ غەواسی نەفسکورتە کە جارێک دین و خۆیان بە ئاوی عەشق تەپدەکەن و دەپۆن، دەرگای دووهم بۆ جۆرە غەواسێکی ترە کە یەكجار دەچنە ناو بەحرێ عیشق و ئیدی بپۆهستان و بیلافاسیلە بەرەو بنی ئەم بەحرە دەپۆن و بەبێ پاوەت تا دەمرن بۆ ئەعماقیکی بێبن پەلەهاون. من لە دەرگای دووهمەوه پۆیشتم و ئیدی تا مردن لە بیجاری عیشقدا غەرق و لە هەوای موحیبەتدا فریم. سەڵەهای سەل لە غەزەل زیاتر پیشەم نەبوو، لە عیشق زیاتر خۆراکم نەبوو، لە کەلامی پڕ موحیبەت زیاتر بەروبووم نەبوو، پۆژ دوا ی پۆژ دیوانی من گەورە و گەورەتر دەبوو، بە جۆریک ئیحساسم وابوو هیچ ساحیب نەفەسیکی تر هێندە ی من غەزەلی نەچریوه و ستایشی ئینسان

و موحیبه تی نه کردوه . ئیستا که ده مرم ته نیا ئیرسیک بۆتی جێدههێلم
 ئه و هه موو غه زه له یه، سه دان هه زار بهیت، که ته نیا ستایشی یارناکات،
 به لکو مه دیحم مه دیحی ئاده میزاده، مه دیحی جنسی به شه ره، مه دیحی
 جه مالی بیکه رانی ئاده مییه . ده بیته شه به حیکی پیری وه ک من له غه زه ل
 به ولاره چی جێبه یێلێت... غه زه ل له دوا ی غه زه ل، که هه موویان له
 چه ندین جلدی که ورده دا نوسراون، له سندوقی که وره که ورده دا قوفلی
 ئه سه راتیان لیدراوه، تۆ تاکه که سیکی واریسی ئه و هه موو ئه شعاره ی،
 تۆ تاکه مه خلوقیکی خودایت ده توانیت ده ست بۆ ئه و غه زه لانه به ریت.
 من به نی ئاده م نه بووم، من ئومه تی پێغه مبه ره نازداره کانی خودا نه بووم،
 من غه زه لخوا یین بووم و هیچی تر. به شه کلێ له به حری مه حبو به دا
 غه رقبووم، پێم نه بوو به ره و نور سه رکه وم و بیر له نه شید کردنی
 ئه شعارم بکه مه وه . شیعی من له به حری ئه سراردا هاته دی و له زاری
 پۆحیکه وه چرا که پێگای عالم و مه عبهری زینده گی ونکرد، من جگه
 له به سته یه ک کلیل، جگه له ده یان سندوقی پر غه زه ل هیچم بۆ تۆ
 نییه، ئه وه نسیمی تویه، ئه وه تۆیت ده توانیت ئه و ئه شعارانه به دنیا
 بنا سێنیت... ئه وه تۆیت... که جلی من له به رده کهیت و ئه شعاری من
 به ناو به نی به شه ردا نه شرده کهیت»

نامه که ی مه لای سوخته له وه درێژتره له جو ره کتێبیکی وه هادا
 جێگای بێته وه، له وه قوولتر و تاریکتره که هه موو خوینه ریک هیزی
 به سه ر نه یینییه کانی دا بشکیت. که به هه مان ناسر له خویفنه وه ی نامه که
 بووه وه، داینا و له په نجه ره ی ژووره که یه وه سه یری ده ریای ئه سته یره ی
 کرد، به خۆشه ویستییه کی بیۆینه وه سه یری دونه یای کرد، سه یری شه ی
 هه ندیک دره ختی دووری کرد، بۆنی ئه و ده ریا دوورانه ی مه حبه ت که
 له شوینیکی دیکه ی ژیا نه وه ده هاتن چو و به سه ریدا. چاویلکه که ی داگرت

و دەستیکی بە قزیدا هینا، هەستیکرد پەنجەی بە ناو هەوایەکی فینکدا تێدەپەرپیت، بۆنی شێداری هەندیک باغی نزیکی کرد، هەستی کرد هەندیک بالەندە، خامۆشی شوو دەشکێنن و وەک نەیزەک بە ئاسماندا دەفین. بە لām هەموو شتەکان فریوی خەیاڵ بوون، هەناسەیەکی قوولێ هەلکێشا و دەستی خستە سەر دڵی خۆی، هەستیکرد خۆشی پارچەبەک خەیاڵە ... خۆشی بۆنێکی ئەفسوناوییه و با بەرهو نادیار دەبیات.

یە کەمێن یە کتر بینینی غەزەلنوس و تریفە یا بە حری لە مائی سەیفەدین مارۆ «سەرەتای زستانی سالی ١٩٩٢»

لە سەرەتای زستانی سالی ١٩٩٢ دا، کاتیک حوسنی ماردینی لە گەڵ عەتاردا بە سمیلە سپیەکی، بە پێکەنینە بەرز و ویقارە بازارپێهەکیەو لە بەر مائی غەزەلنوسدا دەرکەوت، دڵنیاوو بە ئەرکیکی باش و بە نیازتکی پاک هاتووە بۆ لای غەزەلنوس. بیروکەکی مامۆستای خەیاڵ بۆ غەزەلنوسیش شتێکی نوێ بوو، بیروکەیک بوو دوورنەبوو لە فەلەکی ژیانی ئەو، بە لām سەیر و تازە هاتە بەر گوێی.

ئەو یە کەمێن جار بوو غەزەلنوس «عەتار» ببینیت، بیرى نە دەهات پۆژیک لە پۆژان پێکەوتی سەروکەللەیکە و هەا سەیری کردبیت. عەتار لە هاو دەمی حوسنی ماردینیدا خۆی وەک پیاویکی بچوک و شەرم دەرخست، بە لām لە دڵەو دڵنیاوو گەر بیهوێت دەستبالاتی خۆی دەریخات دەتوانیت شتی بپۆینە بکات، ئەو زەفەری بە زۆر شت دەبرد کە ماردینی زەفەریان پێتبات، بە لām ئەمڕۆ ئیشیکە و هەا گرنگی بە ماردینی بوو، پتووستی نە دەکرد بپێتە قلی و هەا بنوینیت و ماردینی بخاتە

حالیكه وه كۆمهكى نهكات، هه ر كاتیك ئیشیكى گرنكى به كه سێك هه بوایه خۆى بۆ بچوكده كرده وه، به لām له ناخدا نه وهشى به فێلێك له فێلهكانى گه وره یى خۆى ده ژمارد. گه رچى خۆى به مامۆستای شته ناوازهكان ده زانى، پێیوابوو هه چ شتیكى عاجباتى نییه ئه و پسیپۆرى نه بیته، هه چ كه سێكى گرنك نییه نه یناسیته، سه یری لیتهات له ژيانیدا ئه م غه زه لنوسه ی نه دیوه. ئه و كات غه زه لنوس گه له ك قوئاغى سه یری سه یری بوو، قوێكى درێژى شه پرزه و پشیشكى په یری هه بوو، چیت ره له و گه نجه بارێكه شه رمنه ی جارن نه ده چوو، به و نیگا و په شه وه زیاته ره به شاعیرێكى وێلگه رد یاخود ده رویشیكى نا ئومیدی ده كرد، نیگاكانیشى خالى نه بوون له نیگای فیزیكناسیكى غه مبار كه له لایه رێكى گه وره دا گیرى خواره بیته. شتیك له هه مهنى و كاملى و قوولى له نیگایدا بوو، شتیك وای لیده كرد له هه چ ئاده میزادیكى تر نه چیت، شتیك وایده كرد كه س نه توانیت ئاسان تییبگات و بچینه ناوى. ئالۆزنه بوو، به لām هه تده ساده و ساف و بێگه ر هاته به رچاوى عه تار، كه میك ترسا و هه ستیكرد شتیك له شوینی خۆیدا نییه. په شتر كه سێكى وه ها سافى نه بینیبوو، كه سێك سه یری چاوى بكات و نیازێكى دونیایى تیا نه خوینیته وه. ئه و بازار په یرێكرد بوو، هه موو جوله یه كى مرؤف تیبگات، به ده نگدا، به نیگادا مرؤف هه لسه نگینیت، به لām غه زه لنوس به ئه ندازه یه ك ساده بوو، عه تارى قفل كرد. زانسته كانى ئه و، ئه و مه عریفه ته ی له بازار په یرێكرد بووه وه سوودیان نه بوو، لیته دا و به رابه ر ئه م مه خلوqe نه یانده خوارد كه په یده چوو شه ره زاییه كى زۆرى له بازاردا نه بیته. غه زه لنوس هه تده خه یرا به بیروكه ی مامۆستای خه یال پا زیوو، عه تارى تووشى ترسیكى گه وره كرد. گه ر بازار و مامه له كردن و په دویه ده لى نێو كه یرار و فروشیاره كان ئاوه ی لیبیت، ژیان ده بیته به جه هه نه م. ئه و هه موو ته مه نى له كۆكردنه وه ی ئه و زانسته دا به سه یردبوو، گه ر ئه و زانسته نرخی نه مینیت، ئه و هه چ

شتیکی دی نازانیت. لە پاستیدا مامەڵەکردن لەگەڵ غەزەلنوسدا بێمانا و دلشکێن بوو، هەستیکرد هیچ شتیکی نەکردووە، بەهیچ جۆریک هونەری خۆی تاقی نەکردۆتەووە، نەیتوانیوە بەو سەرۆسەودایە هیچ لەم پیاووە تییگات، کە لە کراسیکی زەیتونی و بلوسیکی زەیتونیدا دانیشتبوو، بە جۆریک پووخواش بوو، پێدەچوو هەرتیستا لە دادگایەکی گەورە بێگوناھ دەرجووپیست.

«مامۆستای خەیاڵ... مامۆستای خەیاڵ» غەزەلنوس چەند جارێک وایگوت و وەک یەکیک داوەتی سەفەریکی کردبێت و ئەویش قەبوولی بێت، گووتی باشە. بێئەوێ لە هیچی تر بپرسیت، بێئەوێ بلیت سەیفەدین مارۆ کێیە؟ مەهناز خان کێیە؟ گرتی چییە؟. حوسنی ماردینی کە تەواو لە پەشوکانی عەتار تێدەگەیشت، دەیزانی لە نیوان دوو پۆخدا وەستاو کە دوو جەمسەری پێچەوانەیی دوو دونیان کە هەرگیز بە یەک ناگەن، جیهانی بازار و جیهانی خەیاڵ. ماردینی بە سمێڵ سەپییەکە یەو وەها پێکەنی دیوارەکانی ئەو ژوورە سەیر و خاڵییە غەزەلنوس لەرینەو. ژوورێکی چۆڵ چۆڵ بوو، تەنیا هەندێک کورسی نایلۆنی تێدابوو، هەندێک کورسی و هیچی تر، لەودیوەو گۆیی لە دەنگە دەنگ و پێکەنین و گریانێ هەندێک منداڵ بوو، تا ئەوکات نەیبیستبوو غەزەلنوس منداڵی هەبێت، بەلام هیندەیی بەتالی ژوورەکە سەرەنجی پاکیشا، دەنگی منداڵەکان سەرقاڵی نەکرد. ماردینی هەر جارێک پێکەنایە، لەسەدای دەنگی خۆی دەترسا و بە سەرسامییەو سەیری ئەو فەزا کراوێی دەکرد و هیچی نەدەگوت. شتێک پەوی نەدا شایستەیی باس بێت و عەتار بیکات بە حیکایەتی خۆی. ئەفسوس سەد ئەفسوس کە ئەمڕۆ وەها بێتام تێپەڕی، ئەفسوس سەد ئەفسوس کە شتەکان وەها منداڵانە چوونە پێش. غەزەلنوس بێئەوێ هیچ پرسیارێک بکات، هیچ گرێ و گۆلێک بخولقێنێت، پێکەوت سەبەیی شەو دواي کەوتنی

تاریکی، لە گەڵ ئەم پیاوێ سەرزەدا کە لە بەلۆیزی جەهەنەم دەچوو
بجێت بۆ مائی سەیفەدین مارۆ.

ئاه، گەر دواتر ئەو چاوپێکەوتنە سەیرە لە گەڵ خانمی گەلاوێژی
نیادا نەکردبایە، گەر ئەو ژنە خەوآلۆو کە مێک نە یەتێنایە و نە یەردایە،
هەستیدە کرد پۆژیکی بێخێر لە عومری پۆیو.

بۆ پۆژی دوا یی تریفە یابەحری بە عەتاری گووت «من سەرقالییەکی
نۆر و ئیشیکی بێوچانم لێرە هەیە، کارخانە ی مافووڕە کە ئێستا نۆر
پتووستی بە منە، ئیشەکان بێ من ناپۆن. نۆر زەحمەتە بتوانم ئیشیکی
تر بکەم، بە لām بوەستە، لەوانە یە پۆژانی هەینی، ئا لە پۆژانی هەینیدا
کە پشوو دەدەین، بتوانم ئیواران وانە یەکی خەیاڵ بە مەناز خان
بلیم... بە داخووە لە پۆژانی هەینی بە ولووە، من پۆژیکی ترم نییە،
سەیرمە هەمیشە شتیکم هە یە بیکەم، ئیشی کارخانە کە بە جۆریک
نۆرە بە هێچی تر دا پاناگەم، لەم وەختە شدا کە بازارمان تۆزیک جوآووە،
نا بەرپێزم... سوپاستدە کەم، تۆ منت وەها لە بیربووە، بە لām بێئەو ی
زویربیت و دڵت بشکێت، من لە پۆژانی هەینی بە ولووە کاتی ترم نییە...
دیم و دەبینم گەر حەزم بە ئیشە کە کرد، دەیکەم».

لە راستیدا عەتار پتووستی بە یەک مامۆستای خەیاڵ هەبوو، بە لām
بۆ ئەو ی خۆی وەک کە سێکی هەمەچیزە دەر خات و پتر خۆی لە
سەیفەدین مارۆ نزیکبختەو، مەبەستی بوو دوو مامۆستای خەیاڵ بەریت،
مەبەستی بوو خۆی و نیشانبدات هێچی بۆ سەخت نییە و شتیک نییە
لەم دونیایە دا لە دەستی دەرچیت، جگە لە وەش دە یوست بزانیت ئەم
مامۆستای خەیاڵانە چ جۆرە ئادە میزادیکن و چی دەکەن. بێئەو ی خۆی
پازی نیشانبدات، لە گەڵ تریفە یابە حریشدا پێکەوت کە ئیوار یی هەمان پۆژ،
دوا ی کە و تنی تاریکی، لە کارخانە کە وە بیبات بۆ مائی سەیفەدین مارۆ.

بێتەوهی له وردهکاری بێمانادا نوقم بین، ده‌بی‌ت بلێم غەزەلنوس له سالۆنه‌ گه‌وره‌که‌ی م‌ال‌ی سه‌یفه‌دین مارۆدا بۆ یه‌که‌مجار تریفه‌ یابه‌حری بین. دیمه‌نی ئه‌و سالۆنه‌، په‌نگی سووری مۆبیله‌کان، بۆنی ئه‌و عه‌ترانه‌ی خانمی شه‌مس و مه‌هناز مارۆ دابوو‌یان له‌ خۆیان هه‌رگیز له‌ یاده‌وه‌ریان ده‌رنه‌چوو، ساله‌های سال دیمه‌نی ئه‌و ئیواره‌یه‌ ده‌ی به‌ شه‌پۆله‌کانی خه‌یاڵ ده‌دا و ده‌هاته‌وه‌ سه‌رئ، چه‌ند سال دواتر که‌ تریفه‌ یابه‌حری له‌ پۆژێکی تاریکی م‌ال‌اوا‌ییدا ده‌ستی خسته‌ ده‌ستی غەزەلنوسه‌وه‌ و ده‌ریاره‌ی ئه‌و ئیواره‌یه‌ په‌رسیاری لێکرد، غەزەلنوس هه‌موو شتیکی له‌بیریوو، بۆنی تیکه‌لاوی عه‌تری تیرۆز و هاوای و فۆن مان شو، بۆنی ئه‌و گۆله‌ نایلۆنانه‌ی له‌ سوچیکی ژووره‌که‌دا دانرابوون، په‌نگی پرته‌قالی په‌رده‌ ته‌نکه‌کان، گۆلی وردرد و زێپینی سه‌ر ئینجانه‌ شینه‌کان، تیشکی شیرێ ئه‌و گلۆپه‌ گه‌ورانه‌ی به‌ هه‌ر چواره‌وه‌ری سالۆنه‌که‌دا هه‌ل‌واسرابوون، مه‌لمه‌سی قه‌یفه‌ی مۆبیله‌کان، بۆی چه‌رمی ده‌سکه‌کانیان، ئه‌ژنۆ سپیه‌یه‌کانی خانمی شه‌مس له‌ ته‌نوره‌ ته‌سکه‌که‌یدا، قژی خاو و شانه‌کراوی مه‌هناز مارۆ که‌ ده‌وری ئه‌میره‌یه‌کی شه‌رمی ده‌بینی. هه‌یج شتیکی... هه‌یج شتیکی نه‌بوو له‌و سالۆنه‌دا بیران چووبێته‌وه‌، هه‌تا هه‌ردوکیان ئه‌و دوو تابلۆ گه‌وره‌یه‌شیان له‌ یادما‌بوو که‌ یه‌کێکیان وێنه‌ی که‌روێشکیک بوو به‌ره‌و ناو ئاگرێکی داگیرساو پایده‌کرد، به‌ره‌و ناو کلپه‌ و نیله‌نیلی جه‌نگه‌لیکی گرگرتوو، ئه‌وی دیشیان دیمه‌نی شه‌ویکی تاریک و به‌له‌میکی فه‌رامۆشکرا‌بوو له‌ پۆخی ئاوێکی هه‌مندا.

خانمی شه‌مس ژنیکی سپیه‌که‌لانه‌ی جوان بوو، سه‌یفه‌دین مارۆش سه‌ر پووتاوه‌یه‌کی سه‌رزل، که‌ داده‌نیشت له‌شی وه‌ک نایلۆنیکی تواوه‌ به‌سه‌ر شوینه‌که‌دا ده‌پژا، چه‌ورییه‌کی زۆر که‌ له‌ م‌ال‌ولای پانی و سمتی و که‌مه‌رییه‌وه‌ ده‌هاتنه‌ خوارئ. به‌لام مه‌هناز مارۆ بوونه‌وه‌ریکی جوان بوو، له‌ پانتۆلیکی په‌ش و تی شیرتیکی نیوقۆلی سپیدا دانیشتبوو، قژیکی

خاوی زەردی هەبوو، لیۆکی دەنۆکی چکۆلە، جووتی چاوی کال و کراوە لەسەر پوومەتیی باریک و سپی. جوانی مەهناز مارۆ بە جۆریک بوو، نە عەتار و نە غەزەلنوس کاتیی ئەوتۆیان بە تەماشاکردنی تریفە یا بەحرییەوه سەرف نەکرد، بەلام تریفە لەو کچانە نەبوو ئەو شتانە بریندارییەکان. لەگەڵ ئەوەشدا دەبێت بڵێم کە تریفە لە شەوی یەکەمەوه هەستی بە جۆرە نزیکیەتییهکی پۆخ و خزمایەتی دڵ لەگەڵ غەزەلنوسدا کرد، نا غەزەلنوس بەو قژە لوولەیهوه، بەو چاویکە بچوکیهوه، لەو کورپانە نەبوو لە نیگای یەکەمەوه حەیرانیان بیت، بەلام شتیی تێدا بوو، نیگایەکی تاییهتی، سیحریک کە لە مڕۆڤە ناوازه و تاییهتییهکاندا هەیه، جۆرە جەزبیکی پەیهەندی بە جوانییەوه نییه بەلکو هەندێجار لە جوانی بەهێزتره، شتیکە وەک درەوشانەوهی بڕوا وەهایه، وەک ئەوهی لە ناکو هەستەکهیت لەبەردەم شوشەیهکی سافدا، لەبەردەم یەکیکدا، پۆشن دەدرەوشیتەوه، لە بەردەم کەسیکدا جگە لە پوناکی هیچی دیکەت بۆ ناهێنێت. بەلام دیمەنی سەیفەدین مارۆ و شەمسی ژنی تریفەیان ترساند، هەر لە یەکەم نیگایەوه بۆ یقاری خانمی شەمس و چاوه سەیرهکانی سەیفەدینی مارۆ بپاریدا نەگەریتەوه ئەو ماله، هەلبەت ئەو کات نەیدەزانی قەدەر بە چ پێگایەک و لە چ فەزایەکی جارێکی تر ئەو دەهینیتەوه ناو ئەم ژوورانە. کە گەرپایەوه بۆ کارخانەی مافوورەکە بە درێژایی شەو دەیویست غەزەلنوس لە خەیاڵی خۆی دەریکات، دەیویست بییری لێ نەکاتەوه بەلام نەیتوانی، جۆرە ئامادەگی و سەیرکردن و وەستانیی هەبوو تریفە یا بەحری بۆی فەرامۆش نەدەکرا. پوخسار و قسەکردن و نیگاکردنی ئەو کورپە بە جۆریک بەسەریدا زالبوو وەخت بوو هەمان شەو تەلەفون بۆ عەتار بکات و ناوێشانی مالهکەیان بپرسیت، بەلام شەرمیی کچانە قوول دەستیگرت و پەشیمانیکردەوه. ئاگاداربوو کە غەزەلنوس بە کەمێک بێبایەخی و فەرامۆشییهوه سەیری ئەوی کرد،

بەلام گرنگ نەبوو، گرنگ ئەوەیە ئەو لە کەسیک دەچوو لە بێگوناھیی
هەلکێشراوە. لە کەسیکی ئاشنا دەچوو، یەکیک بوو تریفە دڵنیاوو
دەیتوانی زوو داگیربیکات، چەندە دوور بێت دەستی پیاوگات... دڵنیاوو
ئەو کۆرە پۆلێک لە ژیاویدا دەبینیت... بەلام چ پۆلێک؟ نەیدەزانێ.

ئەو پۆرە دەستگیرانەکی مەھناز مارۆش ئامادە بوو، کۆرێکی بالابەرز
سمیل پەش، لەو گەنجانە بوو گەر بەیانیاں چاکەت و پانتۆل بپۆشن،
ئێواران دەبێت بیکەن بە جلی کوردی، گەر عەسر شەپۆل و مراخانی
لەبەرێکەن، شەو دەبێت بیکەنەو بە پانتۆل و کراس، لەو کەسانەبوو
کە گۆرینی خێرا خێرای جل و شێو و پەنگی پۆشاکی کانی جۆرە
گریهکی دەرونی و هەستیکی قوولی نادۆلنایێ ئاشکرا دەکرد، شێو
وستان و سەیرکردنیشی ئەو جۆرە دوولێیەتی تێداوو. ئاشکرا ئیدیعی
ویقارێکی دەکرد کە تیا نییە، تەزبێحێکی درێژی بەدەستەو بوو، بە
جووتیک چاوی پەش و برۆی ئەستورەو سەیری هەموو میوانەکانی
دەکرد و هیچی نەدەگوت. عەتار دەیناسی، ناوی نەجۆ ئەشکانی بوو،
کۆنە پێشمەرگەیک کە لە دواي پاپەڕینەو بە پارەیک بپشومارەو
هاتبوو بە بازارەو، لەگەڵ کۆمەلێک بازرگانی دراو و بەرپرسی بە توانادا
سەروکاری هەبوو، لەوانەبوو کە بۆ فرسەتی گەرە دەگەرێ، گەرچی ئێجگار
قۆزبوو، بەلام بە زەحمەت دەچوو دڵەو. لەوانەبوو کە حیکایەتی ئەم
مامۆستای خەیاڵە زۆر بپتاقەتی کردبوو، دەیویست لە نزیکترین کاتدا
مەھناز بگۆڕێتەو و بپتە ژنی، بەلام خواستی ئاسنینی خانمی شەمس
پێگای لێدەگرت. لەگەڵ ئەوەی هەندێجار پۆلی پیاوی خاوەن قەسە
دەبینی، بەلام لەبەردەم ئەو ئێرادە ئاسنینهی شەمس خاندا کە بەرابەر
نەجۆ بەجۆرە ناسکییەکی ژنانە دەیسەپاند، هیچی بۆ نەدەکرا، تەواو
دەستەپاچە بوو. خانمی شەمس دەیویست هەرچۆنێک بوو کچەکی
زانکۆ تەواوێکات، بەو مەرجە دابوو بە شوو. کردنەوێ ئەو زانکۆ

تازه‌یه که بریاربوو له وه‌رزه‌کانی داهاتوودا بکه‌وێته‌گه‌پ، هه‌موو خێزانه ده‌وله‌مه‌ند و خاوه‌ن ناوبانگه‌کانی شاری خستبووه هه‌له‌که‌سه‌ما، ئیستا چۆن ده‌کرا که‌که‌ی ئه‌و تاقه‌ منداڵکی ئه‌م شاره‌ بێت که نه‌چیت بۆ زانکۆ، شتی وا چۆن ده‌بێت، خانمی شه‌مس مردنی له‌وه‌ پێشتر بوو. ده‌بێت بلێم که مه‌هناز هه‌یچ جوړه‌ هه‌ستیکی تایبه‌تی بوئه‌م کوڤه‌ نه‌بوو که ته‌نیا له‌ ناو کۆنه‌ پێشمه‌رگه‌ و پیاوانی بازاردا ده‌یتوانی قسه‌بکات. دوا‌ی شه‌ش مانگ ده‌ستگیرانی، دانێشتن و چوونه‌ ده‌ره‌وه‌کانیان به‌ په‌رده‌یه‌کی بێ‌وێنه‌ی شه‌رم و پێزی وشک دا‌پۆشرا‌بوو. هه‌رکات به‌جوته‌ بۆ چێشخانه‌یه‌کی تازه‌ ده‌چوونه‌ده‌ری، یاخود ئاهه‌نگیک یان سه‌یرانیکی به‌ کۆمه‌ڵ کۆیده‌کردنه‌وه‌، زۆربه‌ی کاته‌کان هه‌ر دوکیان بێده‌نگ بوون، مه‌هناز هه‌ستیده‌کرد له‌گه‌ڵ ئه‌ودا پتر داده‌خړیت و ده‌به‌ستریته‌وه‌. پاسته‌ ئه‌شکانی جوانیه‌کی پیاوانه‌ی هه‌بوو، به‌لام له‌و کوڤه‌ ناسکانه‌ نه‌بوو که خه‌یاڵی هه‌رزه‌کارانه‌ی مه‌هنازیان تێده‌کرد. نه‌جۆ یه‌که‌مجار له‌ ئاهه‌نگیکی نه‌وڕۆژدا مه‌هنازی بینیبوو، یه‌کسه‌ر بریاریدا‌بوو خوازیینی بکات، ئه‌وه‌ی کاره‌که‌ی بۆ ئاسانکرد ئه‌و به‌رپرس و هاوڕێ و دۆسته‌ حیزبیانه‌ بوون که سه‌یفه‌دین مارۆیان ده‌ناسی. مه‌هناز که حیکایه‌تی داواکارییه‌که‌ی بیست، هه‌یچی نه‌گوت، هه‌لبه‌ت ده‌یتوانی بلێت نا، نامه‌وێت شووی پێکه‌م، به‌لام شتیک له‌ شیوه‌ی کوڤه‌که‌دا بوو په‌تکردنه‌وه‌ی ئاسان نه‌بوو. که که‌ه‌کانی هاوڕێی په‌سمه‌که‌یان بینی، گوتیان «مه‌گه‌ر شیت بیت شووی پێنه‌که‌یت، چه‌ند کوڤی وا له‌م شاره‌دا هه‌یه‌؟». باوکیشی ده‌یگوت پاشه‌پوژکی پوناکی له‌ حیزیدا ده‌بێت، به‌لام خانمی شه‌مس له‌ سه‌ره‌تاوه‌ نه‌یده‌ویست شوو به‌م کوڤه‌ بکات که ده‌یگوت هه‌شتا بۆنی گه‌وڕی لادیی لیدییت. پاسته‌ کوڤه‌که‌ هه‌رکات قات و بۆینباخی ده‌به‌ست هه‌یچی له‌ ئه‌ندازیار و ده‌وله‌مهنده‌ شارییه‌کان که‌متر نه‌بوو، به‌لام خانمی شه‌مس ده‌یگوت کوڤیکی بێ شه‌هاده‌یه‌، نه‌خوێنده‌واره‌،

سەرۆزمانی مەجلیسی ئەم زەمانەیی نییه ... دوانەوێ شار پەرە لە کچی
لادێی جوان که لایەقی ئەون، کچی ئێمە که به ناز گەورەکراوه، بۆ
ئەو نابێت.

دەبێت بڵێم که خانمی شەمس لە سەر هەق بوو، گەرچی کچەکه
خۆی بێباک و کەمتر خەم سەیری مەسەلەکەیی دەکرد، بەلام گەر گونجان
و هەلگەردن بخەینە حیسابەو، دەبایە نەجۆ ئەشکانی خاڵۆزایەکی
خۆی بخوازێت که شێتی نەجۆ بووبوو. بەلام نەجۆ بیری لە پاشەپۆژ
دەکردەو، لە یەکێک لە بەرپر سە بەرزەکانی حیزب نزیك بووبوو،
هێدی هێدی بە پارەکانی ئەو و لە ماوێکی کەمدا قاچیکێی لە بازاردا
داکووتیبوو، گەشتنی بە کچی سەیفەدین مارۆ دەرگایەکی تری
لێدەکردەو، ئەمە جگە لەوێ که کچەکه نوقول بوو، چێرەر چێیهکی
دەکرد ئارەزووی لەو کچە لادێیانە نەمابوو که سالانی پێشمەرگایەتی
هەندیکێ لێتاقیکردبوونەو، سوێندی خواردبوو دەبێت ژنەکەیی لەم کاوبۆ
لەبەرە شاریانە بێت، لە هەرە جوان و ناسکەکانیشیان.

لەو ئێوارەوێ نەجۆ ئەشکانی پەقی لە غەزەلنوس هەلگرت، بێهۆ،
بێ هیچ بەهانیەکی ئاشکرا. جۆرە پەیک هەموو مەوێک جارێک لە
ژیاویدا تاقیکردۆتەو، پەیکە بەهانیەکی دیاریکراوی نییه، بەلام لە پەقی
ئاسایی توندتر و کوشندەتر و تەمەن درێژترە. دەبێت بڵێم نەجۆ لەو
جێسە ئادەمیزادانە بوو که پەقیان لەو کەسانەوێ که شتیکی دەرزان ئەوان
نایزان و تێناگەن، لەو بەشەرانیەوێ که تەنیا پەو لە یەكجۆرە کۆر و
کۆبوونەو دەکەن، لەگەڵ یەكجۆر ئادەمیزاددا دەتوانن بکێنەو، دڵیان
بە یەك شێوێ قسەو یاس پۆشنی لێدەگەڕێت. پۆزێک پێشتر سەیفەدین
مارۆی خەزوری بە تەلەفون باسی ئەو مامۆستای خەیاڵی بۆ کرد،
ئەو وەک دەستگیرانی کچە دەبایە خەبەری لە هەموو شتیکی هەبێت،
هەر مامۆستایەکیان بۆ گرتبوو ئەو لە نزیکەوێ ئاگاداری هەموویان بوو،

به لām هیچ یهک له مامۆستاکانی تر ترس و ئیرهییان تیا نه بزواندبوو،
خودایه ئاخیر ترسی له کۆ هه بووایه له سه عید بایۆ، له خه سه روی
جه بر، له عه له توان دوو، یان له مه جه ئیکسیلانسسی ئینگلیزی. نا،
هیچیان سه رو پوخساری نه وه یان نه بوو، نه جۆ نه شکانی کورپه قۆزه که ی
هه ری می سه د و سی و سئ، پێشمه رگه پێکپۆشه که ی پۆژانی سه ختی
شۆرش، ئیره ییان پێبه ریّت و به شایسته ی به راوردیان بزانیّت. به لām که
یه که مجار ئهم غه زه لنوسه ی بی نی دلی پاچله کا، هه لبه ت خۆی به قۆتر
و له بارتر ده زانی، دلنیا بوو به را به ره قامه ت و سمیل و چاو و برۆی ئهو
غه زه لنوس هیچ نییه، به لām هه ستی کرد شتیکی تیدا یه که نازانیّت چیه،
شتیکه له ده ره وه ی توانای زمانی ئهو، جۆره شتیکه له ده سه لاتی
فه ره نگ ی ئهو دا نییه کۆبی کا ته وه. که ته وقه ی له گه لدا کرد فیتکییه کی
سه یر له ده ست و په نه کا نی دا بوو، دلنیا بوو جۆره مه لمه سی کی وه ها
ئا فره ت پا ده چله کێنیّت، به لām جگه له وه شی وه ی سه یر کردنی و سه روشتی
هه لکه وتنی ده مو چاری و ئهو گونجانه ی له نیوان ده نگ و پوخسایدا
هه یه، تاییه ته ندیه کیان دا وه تی که که س نا توانیّت ئاسان چاری
له سه ر لا بات. ئاه خوا ی مه زن ده بیّت ناوی پا سه ته قینه ی خۆی چیییّت؟
ده بیّت مروفیک هه بیّت ناوی غه زه لنوس بیّت؟. نه جۆ تا ئهو دانیشته
ته وا و بوو، سه یری مه ه نازی ده کرد، سه یری ئهو ی ده کرد چون ته ماشای
غه زه لنوس ده کات، به لām هیچ شتیکی له نی گای مه ه نازدا نه خوینده وه،
له پا ستیدا که س نه یده توانی هیچ له نی گای ئهو که چه دا بخوینیّت وه؟
ده مو چاری شتیکی بوو نه ده خوینرایه وه. هه تا عه تار به هه موو بلیمه تی
خۆیه وه هیچی تیا نه خوینده وه.

خانمی شه مس ئهو شه وه به ر ده وام ئهو ی دوو باره ده کرده وه که
ده یه ویّت که چه کی بخوینیّت، سه یفه دین مارۆش بیته وه ی زۆر گو ییدا ته

هەست و نەستی منداڵەکەی پێی لەسەر ئەوێ دادەگرت کە کچەکە
 بێمیشکیکی گەورەیه و هیچی لێ سەوز نابێت. ئەوێ لای تریفه زۆر سەیر
 بوو ئەوێبوو، گەرچی قسەکانی باوکی زۆر بە ئێش و بریندارکەریبون،
 کەچی کچەکە دڵتەنگی و برینداریی پێو دیار نەبوو، گەرچی تەواوی
 دانیشتنەکە لەسەر بێمیشکی ئەو قسەدەکرا، بەلام بۆ ساتیکیش چیه
 دەموچاوی نەگۆڕا. تریفه تێنەدەگەشت ناخۆ ھۆکاری ئەو ھێمنییە
 دەگەرپێتەوێ بۆ کەمھۆشی یاخود بۆ بڕوابەخۆبوونیکی گەورە. غەزەلنوس
 لەو دانیشتنەدا گووتی «خەیاڵ ماوێکی درێژی دەوێت تا پێدەگرێت،
 چونکە یاریکردن بە خەیاڵ ھەر وا ئاسان نییە، دوو جۆر لە خەیاڵ
 ھەیە، یەکیکیان کوشندەیه، لە بێنی حەقیقەت دوورمان دەخاتەوێ،
 جۆریکی دیش مەرۆف دەگۆرپێت سەر بوونەوێکی دی، وای لێدەکات
 لە یەککاتدا بتوانێت لە دوو دنیا دا بژی، کاریکدەکات مەرۆف زیاتر لە
 راستی تێیگات». غەزەلنوس مەبەستی نەبوو زۆر لەسەر شتەکان بپروات،
 دانیشتنەکە کە سێکی وەھای تێدا نەبوو لە شەرحیکی قوول بۆ خەیاڵ
 تێیگات، بەلام ئەو وشە کە مانە تریفەیان ھەژاند، وەک ئەوێ نەبەوێت
 لەویدا هیچ بلیت، وەک کۆی شوینەکە بە جیگایەکی گونجاو بۆ جۆرە
 قسەوباسیکی وا نەزانیت، بە زەردەخەنەیک لە زەردەخەنە گەورەکانی
 خۆی سەیری ھەمووانی کرد و هیچی نەگووت. سەیفەدین مارۆ بە گشتی
 کۆی ئێشەکە بە شتیکی بێسوود دەزانای کە شەمسی ژنی بە زۆر
 سازیکردووە. بەلام دایکی دەیکووت، کچەکە پێویستی بە مامۆستایەک
 نییە توتیانە بایۆلۆژی و فیزیای بۆ باسبکات، بەلکو پێویستی بە
 یەکیکە خەیاڵی بکاتەوێ. دوا قسەوباسیکی زۆر پێکەوتن غەزەلنوس
 ھەفتە ی دووجار وانە ی دادات، ئەوێ دوا ھەول و تەقەلایەک بوو سەیفەدین
 مارۆ لەگەڵ مەھناز مارۆدا بیدات کە چارەنوسی وەک قوتابییک تەواو
 لە مەترسیدابوو.

ئەو شەوێ عەتار نەبێت هیچ یەک لە سالتۆن نشینەکانی مالمی
 سەیفەدین مارۆ ئاسۆدە سەری نەخستە سەر سەرین، هەموو پێیان وابوو
 شتێک لە ژایاندا گۆراوە، بێشەوێ کەسیان بزانن چییە. دەرکەوتنی
 غەزەلنوس لەو مالدەدا شتەکانی بەجۆریکی کتوپڕ سەرەو ژوور کرد، وەک
 ئەوێ سێحریکی نەینیان لێکرایت، هەموویان بە شیوەی جۆراوجۆر
 بیریان لەو دەکردهوه. وەک ئەوێ غەزەلنوس هەوای دونیایەکی تری
 هێناپیت، هەموویان تووشی پاچەنینیکی ناوکی بووبون. سەیفەدین
 مارۆ کە سالتیک زیاتر بوو جگە لە چەقەقەیی بەرپرسە حیزبیەکان
 و بۆلەبۆلەکانی شەمس هێچی نەبیسنبوو، لە هەمووان پەریشانتربوو،
 دواچار دەترسا ئەم پیاوێ خەیاڵپەرە شتێک لە مال و مندالەکەیدا
 بشکێنێت کە بە زەحمەتییکی زۆر و بە چەندین سال پەنج و ماندوویی
 فێرکردبوون، ئەو سالەهای سال بوو بە ژن و مندالەکەێ دەگووت ژیان
 کۆمەلێک جەنگ و جەبر و پاهاتنە، ئیستا گەر ئەم غەزەلنوسە دەرگای
 شتییکی دی بخاتە سەر پشت، تەنیا خودا دەزانێت عاقیبەتەکەێ چی
 دەبێت. بەلام خانمی شەمس بە پێچەوانەوه، هەستیدەکرد کۆرەکە شتێک
 لە فێنکی و کرانەوێ لەگەڵ خۆیدا هێناوه، کە لە میژوێ لە ژایاندا ونە.
 حەزیدەکرد کۆریکی ناوای میژدی کچەکەێ بایه، حەزیدەکرد خۆشی لە
 سەرەتاوه ژایانی پێچکەیهکی وههای نەگرتبايه و تووشی میژدیکی وههای
 نەبايه، بەلام وای لێهاتبوو نەیدەتوانی بێ سەیفەدین مارۆ پێشبینی ژایانی
 خۆی بکات، وەک ئەوێ هەر لە سەرەتاوه لەگەڵ ئەودا لەدایکبوویت،
 سەیفەدین چیدی لە میژد نەدەچوو، بەلکو لە نەخۆشییهکی کۆنەماک
 دەچوو کە هەر لە ئەزەلەوه تووشیبوویت. بەلام کەس وەک تریفە
 بابەحری لە ناووه نەجولابوو، تریفە دواێ چەند سالتیکیش لەو پۆژە
 هێشتا دلی خۆی بە بەردیک دەشوبهاند، کە ئەو شەوێ با لە جیگای

خۆی جولاندویتی، هەركات حىكایەتى ئەو سالتۆنەى دەگێژایەوه، باسى
 پەنگى كراسەكەى خانمى شەمسى دەكرد، قسەى لە بۆنى مۆبىلەكان
 دەكرد، لەو هەستانه دەدوا كە پەنگى تابلۆ و فەرش و ئىنجانەكان لە
 ناویدا دروستیانكردوه، دەىگوت «بای ئەو ئیوارەىە دلى جولاندەم».
 هەر ئەو شەو شەهناز مارۆ جوړە خەونىكى تری بینى، خەونىك لە
 خەونەكانى جاران نەدەچوو، بۆ یەكەمجار لە ژيانیدا لە شیرین خەودا
 پاچلەكى و هەستى بە تینویتییهكى گەورەكرد، هەستىكرد پێویستى بە
 هەواى، هەستىكرد دەبیت پەنجەرەكان بكاتەوه، بۆ یەكەمجار لە ژيانیدا
 حەزیدەكرد هەواى پاك هەلمژت و بگرى، وەك ئەوێ هەموو شتێك
 لە دنیاىدا گۆرابیت، هەستى بە داماییهكى گەورە كرد. لە ژوورەكەى
 چووه دەرى، بە حەسرەتێكى بێۆنەوه دەمى نا بە ئاوى بەلۆعەكەوه،
 كەمێك دەموچاوى خۆى تەركرد و دەرگای بالۆنەكەى كردهوه و خۆى
 دایە بەر هەواى ساردى شەو، بۆ یەكەمجار هەستىكرد لە ناخى دڵەوه
 پقى لە نەجۆ ئەشكانییه... ژۆر پقى لە ئەشكانییه... ژۆر ژۆر.

گەڕانى بەردەوامى ماجیدی گۆل سۆلاف بەدواى کاراكتەرى لاشەكەدا ٢٠٠٤ ھاوینی

دەبوایە لە حىكایەتى ئەو لاشەى تێبگەین... ئیشى ئیمەبوو لەو
 لاشەى تێبگەین. گەرچى من حەقیقەت خەیاڵم دەكوژیت، بەلام وەك
 ئەوێ لاشەكەتەلیسمى لێكردبم، دەمویست بێسەرەوت دواى چیرۆكەكەى
 بكەوم. لە ژياندا دوو شت ئەفسونى پاستەقینەیان لەسەر من هەیه،
 دوو شت و هیچى تر، یەكێکیان ئەو شتەیه كە پێیدەلێن حەقیقەت،

ئەوى تىرىشيان ئەو شتەيە كە پېيدەلېن خەيال. مېژوو، سىياسەت، خۆشەويستى، پىق و ھەموو شتەكانى دى ئەم گەردونە ملکہ چى ئەو ململانى گەورەين كە لە نىوان ئەو دووانەدا پوودەدات. ئەو لە سەرەتاو تا ئەمڕۆ تىگەيشتنى من بوو لە زيان. مەرفىش مەخلوقىكە دەبىت لە ناوەرپاستى ئەو گىژەلووگەيەدا بژى، دەبىت خەتېكى گەورە لە نىوان ئەو دوو دونيايەدا بکېشیت، شارستانیيەت ھېچ نىيە جگە لەو ھێلە ئەستورەي مەرفى لە نىوان حەقىقەت و خەيالدا دەبکېشیت، زانست ھەر ئەو ھێلەيە، ھەتا ھونەرىش زۆرجار تۆخکردنەوہى ئەو ھێلەيە. كەستان باوہرپدەكەن كە من ماجیدی گول سۆلاف كە خوشحالانە نازناوى ماجەلانى خەيالېم وەرگرتوو، پۆژىك كەوتبىتمە سەر كەلگەلەي پېشكەشکردنى كۆپىك لەسەر سنوورەكانى خەيال و حەقىقەت لە ھونەردا، ھا، كەستان باوہرپدەكەن؟ بەلام من ھەشت سال لە مەوہەر وىستم كۆپىك لەسەر ئەو بابەتە پېشكەشكەم، خۆم بە پارەي خۆم ھۆلېكم بە كرېگرت، لە ھەموو جىگايەكى شاردا پۆستەر و نوسراوى تايبەتېم بۆ ھەلواسى، بەلام ھەتا يەك مەرفىش نەھات، ھەتا يەك كەسېش چىيە پووى نەكردە ئەو كۆرە. لەو كاتانەدا تەنيا خەيال مەرفى پزگاردەكات، من بىئەوہى گوئىدەمە ھېچ، تەواوى ھۆلەكەم پركرد لە گوئگر، پرمكرد لە كوپ و كچى خەيالې كە بېچرپە گوئيان لە باسەكەي من دەگرت لەسەر ھونەر. من لەوئىدا گووتم، ھەتا ھونەرىش كېشانی ھېلېكى ئەستورەبوو لە نىوان خەيال و حەقىقەتدا. من تاكە كەسېك بووم ئەو ھێلە ئەستورەم دەپاراست، ھەر يەك لە تریفە يابەحرى و غەزەلنوس بەردەوام لە خولياي تېكدانى ئەو ھێلەدابوون، من بە جۆرىك لە جۆرەكان گىرم خواردبوو، بەلام خوشحال و كامەران بووم گەر بتوانم لەگەل گەمەكانى ئەوانىشدا بپۆم. من كەسېكم حەزەدەكەم ھەر دوو كېشورەكە تا دوورترىن قوولايى خويان بدۆزمەو، تا ئەو

جیگایە بپۆم لە بنکدا، لە دوا پنتدا کە خەیاڵ دەگاتە دوا سنووری
خۆی و حەقیقەت دەگاتە دوا شیوەی خۆی. هەمووان سەیرکردنی من
بەسەیرکردنی گەمژەیەک تێدەگەن کە دەیه‌وێت سەر سەختی بنوێنێت و
خۆی لەبەرەوی دژدا دروستبکات. چونکە واتێدەگەن خەیاڵ نزیکبۆنەوێه
لە راستی و راستی نزیکبۆنەوێه لە خەیاڵ، واتێدەگەن گەر مەرۆف لە
یەککاتدا قاچیکێ لەم جیهان و لەوی دیشدا نەبیّت شیت دەبیّت. ئەوان
وەک من دژایەتی و جیاوازی لە نێوان ئەو دوو جەمسەر و دوو پۆلە
دژ و دوژمنەیی بۆندا نابینن، ئەوێ زۆرجار تووشی شیتێ و غەمۆکی
و تەنهاییم دەکات. من ناتوانم وابم، زۆر هەولمداوە وابم، بەلام ناتوانم.
کاتیەک دەبم بە ماجیدی گۆل سۆلاف چیتەر ماجەلانی خەیاڵی نیم،
کاتیەک دەشیم بە ماجەلانی خەیاڵی و لەسەر ئەو نەخشە خورافییە
خۆم سوار کەشتییەکم دەبم ئیتەر ماجیدی گۆل سۆلاف نیم، من
خەتەکانم پێ گرنە، گەر مەرۆف ئەو هیڵە لایەریّت، شیت دەبیّت، هەموو
شە ترسناکەکانی خەیاڵ و گەمە کوشندەکانی نا ئاگاییمان دەپڕێتەو ناو
دوێنا. کەستان فلیمی «ژمانژی» پۆین ویلیامزتان بینیوه، یان فلیمی
«ساتورا»، گەر ئەو هیڵە لە نێوان راستی و خەیاڵدا نەپاریزێن دوێنا
دەکەوێتە نارێکی و شپڕزەییەکی و هەا ترسناکەو، وەک لەو دوو فلیمەدا
دەبینن. بیهێننە پیشچاوی خۆتان گەمەیک هەیە و مەرۆف دەبیّت بە
پاستی بیكات، وەک ئەو شەترەنجە ترسناکە هاری پۆتەر لە بەشی
یەکەمی پۆمانەکی جوانا پۆلینگدا دەیکات، کە هەم گەمەیکە و هەم
پاست، هەم سیحرە و هەم حەقیقەت.

کە من بپارمدا لە نوسینی کتێبی باغە خوێنێنەکاندا بەشداریم،
دەمزانێ ئەو کتێبە بەرەو ناو جەرگەیی راستیم دەبات. من نادیارترین
کاراکتەری گروپەکە بووم، ئەو کات غەزەلنوس وەک شاعیرێک ناسراو بوو،

تریفە یابەحرێ لە گەڵ گروپەکانی ژناندا پۆلیکی لە دونیادا هەبوو، هەسەن تۆفان لە هەموو کونج و کە لە بەریکی ولاتدا دەیانناسی، ناویانگی پشت و پەنایەکی گەورەبوو بۆی، بەلام من کەس نەیدەناسیم. گەرچی پۆژانە چەندین سەعات پیاسەم بە شاردا دەکرد، بەلام کەس نەیدەبینیم، بیرم نایەت لە هەموو ژیانمدا کەس سەلۆی لێکردیم، تاکە هاوڕێم ئەو مندالە کوێزانەبوون کە ئەوانیش نەیان دەبینیم. ئەوەی بێم بە ئادەمیزادیکی بینراو و کەمێک لە زەتی مەترسی بچێژم شەیدایکردبووم. بیرۆکەی کتییە مردن بیرۆکەی تریفە و غەزەلنوس بوو، ئەو و تریفە پێشتر لە پێگای کۆمەڵێک پوداوی ترسناکەوه، ئەزموونی تال و ئازاری بۆیەنی کۆمەڵێک قوریانیان بینیوو، شتەکانیان بەجۆریک تال و بەسوێ دەگیرا، هەو، من باوەرم نەدەکرد. بە برپاوی من مەوۆف بوونەوهریکی درۆزنە، چونکە زۆرجار وەسوەسەیی تێکەڵاوەکردنی خەیاڵ و راستی دەکەوێتە سەری. بەلام تریفە و غەزەلنوس منیان وەک خەتخۆشیکی بێپروا تەماشادەکرد کە تا ئاقاری سووکایەتیکردن بە ئازاری مەوۆف دەپۆم. بیرۆکەی کتییە کە شتیکی سادەبوو، دەبایە مێژووی مردن لە دواي پاپەرینەوه بنوسینەوه، واتە شتیکی بنوسینەوه کە کەس نەیدەوێرا بنوسیتەوه، من کتییە کەم لای خۆمەوه ناوناو بوو «کتییە هەزار لاشە»، هەلبەت ئەو ناوە شتیکی مەجازی بوو بۆ ئەم شارە و بۆ هەموو شارەکانی تری ئەم هەرێمە، ناویک بوو من بۆ ئەو کتییەم دانابوو، هەر یەکەمان ناویکمان بۆ ئەو کتییە هەبوو، غەزەلنوس ناوی نابوو «باغی خوێن»، تریفە یابەحرێ ناوی نابوو «دەفتەری دۆزەخ». کتییە کە لە سێ بەشی سەرەکی دروستبوو، بە ناوی فەسلی خوێن و فەسلی ئاگر و فەسلی ئاو. فەسلی خوێن بەشی ئەو مردوانەبوو کە دەکوژرێن، فەسلی ئاگر بەشی ئەو مردوانەبوو کە دەسووتێن، فەسلی ئاو بەشی ئەو مردوانەبوو کە دەخنکێن. ئیشی ئێمە ئەوەبوو کۆمەڵێک حیکایەت کۆیکەینەوه، بچینە

ناو هۆی مردنەکانەوه، ژیاانی کوژراوەکان و خەونەکانیان بنوسینەوه. مەرووف گەر لە شاریکی پەر مردندا بژی، دەبیست لە مردن تێبگات، ناکرێت تا هەتا هەتا یە چاوی خۆی بگرێت و نەوێرێت سەیری مردووەکان بکات. بەلام گرنگ ئەوه بوو پاستی خەیاڵم نەکوژێت و سەر لە سەفەرە سێحراوییهکانی خۆم تێکنەدات. غەزەلنوس دەیگوت «ئەم کتێبە هێزی ئەو مان دەدات سەیری مردووەکانی ئەم شارە بکەین، سەیرکردنی مردووەکان سەیرکردنی حەقیقەتە». غەزەلنوس دەیویست گەشتی دوورودرێژی خۆی بەسەر زەمینە خەیاڵدا لە ئامێزی حەقیقەتدا دواپی بێت، بەلام من کەشتییه خەیاڵییهکە ی خۆم بە ئاراستە ی سەر زەمینە حەقیقەت نەسەولاند... ئیستاش کە دوورم لەو کەشتییه، هەست ناکەم ئەو لەو پویارە خەیاڵی و لەو سەر زەمینە بیکەراندە جگە لە خەیاڵ ئاراستە ی کی دی هەبیست و جگە لە سەرکەوتنی بیوچان بە بواری یەک لە دوا ی یەکی چەم و جەنگەلدا پێگای تری گرتبێتە بەر.

شەویەک کە لاشەکە ی مورا دمان دۆزییهوه دەمی سالی بوو چیرۆکمان کۆدە کردەوه، دەفتەردارەکانی ئێمە بە کۆڵانەکاندا دەگەران و دەچوونە مانی مردووەکان و حیکایەتی کۆچ و مائاواپی ئەوانیان دەهینایەوه، بەلام پێشتر هەرگیز خۆمان پێگامان نەکەوتبوو سەر لاشە یەکی غەمگین، لاشە یەک بجێتە خەونەکانمانەوه و بەردەوام داوامان لێبکات شتیکی بۆبکەین. ئەمڕۆ دەتوانم سوێندتان بۆ بخۆم کە هاملێت درۆی نەکردووه و بەپاستی تارمایی ئەو مردووی بینیوه، چونکە من لەو چەند شەوهدا چەندەها جار تارمایی مورا د جەمیل بینی، دەمبینی لە ناو ماله کەماندا دەگەرێت، دەمبینی لەو بەری شەقامەکانەوه بانگمەدەکات، لە کاتی پیاسەکاندا هەندێجار لە تەنیشتمەوه دەپوات، هەندێجار بەرەو پوم دێت. سەرەتا وامدەزانی هەر من وام، هەر من ئەو تارماییه دەبینم، بەلام دواتر تێگەیشتم غەزەلنوس و حەسەن تۆفانیشت خالی نین لەو

خولیاپە ... ئەوانیش بەردەوام تارمایی ئەو کۆپە دەبینن. ئەو پۆژە کە
 حەسەن تۆفان وێنەکانی ھێنایەو، پۆژیککی سەیربوو بۆ من، حەسەن
 ناوی دوو کچی لە خاوەن وێنەکان ھێنابوو، دوو کچ لەوانە ی کە دەباپە
 من بیانۆزەو و بە جۆریک لە جۆرەکان زانیاریان لێدەر بھێنم. بەو ھەدا من
 دەمزانی ھەندێجار دەرھێنانی ئاو لە لمی بیابان لە دەرھێنانی زانیاری لە
 کچیک دەر بارە ی دلدارییەکانی پێشووی خۆی ئاسانتەر، ویستم خۆم لە
 گەمە کە دەر بھێنم و تریفە یابەحری پاسپێم کە ھەک کیژیککی لە بار و دەم
 بەخەندە ئەو کارەم بۆ تەواوبکات، بەلام ھەر کاتیک پێویستم بە تریفە
 ھەبووایە سەر سەختییەکی مندالانە دایدەگرت و نەیدەکرد. تریفە پای وابوو
 لە بەرئەو ی من بێمیشکم و ھیچ لە ئافەرەت نازانم و لە خۆھەلکێشیکی
 بێمایە زیاتر ھیچی تر نیم کە بەردەوام بە جوانی خۆمەو دەنازم،
 ئیستاش لەو پاستییە تێنەگەیشتووم کە لەم جۆرە حیکایەتانەدا ژن
 پتر برۆا بە پیاو دەکەن نەو ھەک بە ژن، دلایان بۆ کۆپیککی جوان
 دەکەنەو نەو ھەک بۆ کچیک. من ئەگەرچی زۆرجار بە قسەکانی تریفە
 بریندار دەبووم، بەلام نەمدەگرتە دل، دلنیا بووم تریفە لە ناخەو منی
 ھەک براپەک خۆش دەوێت، ئەو ھەندێجار پاگۆزەر پێیگوتبووم کە دلای
 منی لا مەبەستە، بەلام زۆر زوو ئەو قسانە ی بیردەچوو ھەو و لە یەکەم
 دەر فەتدا پیامدا ھەلدەشاخا. لە پاستیدا من پتر لە چوار سالی بوو لە
 تریفە یابەحری زیاتر کچیککی دیکەم نەدەناسی، لە پۆژیککەو ھەپیارمدا بوو
 چیتەر دلداری نەکەم و دلای خۆم بە عەشقو ھەنیشینم، کە مەترخەمیەکی
 قوولم بەرابەر ئافەرەت تیا دروستبوو. کە حەسەن تۆفان وێنە ی ئەو
 دوو کچە ی خستە بەردەستم، خۆم وانیشاندا کە قسە توندەکانی تریفە
 کاری تێنەکردوم. گەرەترین ھیزی من ئەو ھەبوو کە دەمتوانی ھەست و
 نەستی خۆم بشارمەو و یقاری خۆم نەدۆرینم. ھەندێجار لە ناخەو
 دەگریام، بەلام لە پوخساردا شتیکم پێو دیارنەبوو، نەمدەھیشت ئەو

ویقارە جوانەم بژاکیـت. ئەو پۆژه که تریفە قسە توندەکانی کرد، من خۆم بە وێنەکانەوه سەرقالکرد، دوو کچی جوان بوون، یەکیکیان ناوی سەلما نەجیب بوو، ئەوی تریان گولزار خالید، دوو ناوی بێمانا که لە ناوی ئەو ژنانە دەچوو که لەلای بەقالێکی دراوسێمان مانگانە بایعیان وەردهگرت. من بە هیمنی وێنەکانم هەلگرت و گووتم ماوێهەکم بدەن، تا دەیاندرۆزەوه. وامگووت و بە ویقاری خۆمەوه هەستام و دانیشتنەکم بەجێهێشت. بێئەوهی بهێلیم کەس بزانیت من چەند بریندارم.

سەلما نەجیب مامۆستای قوتابخانەیهکی ئامادەیی بوو. بێئەوهی شەرمبەکم بە جانتا دیبلۆماسییەکی دەستەوه، لە جلە ئوتوکراوەکاندا لە پێشدهم قوتابخانەکیدا وهستام و چاوهرپێمکرد، تەنیا چەند دەقیقەیهک بەر لە دەست پێکردنی دەوام، بە ناز و عیشووی مامۆستایەکی جوانەوه گەیشته قوتابخانە. من بە حورمەتییکی زۆرەوه لێی چوومه پێشی و بە ئەدەبێکی بەرزەوه که کهمجار ژنان لە پیاوانی دەبینن، خۆم پێناساند و گووتم لە پێکخراویکەوه هاتووم کاری لێکۆڵینەوهیه لە چارەنوسی کەسانی بزربوو، پتویستم بەوهیه چەند ساتیک لە کاتتان بگرم. هێند پر ئەدەب قسەمکرد باوهری پێکردم و لەگەڵ خۆیدا بردمی بۆ ژووری مامۆستاگان. دیارە بەشی ئەوه هۆشم هەبوو پتیبێلیم که دەبیت قسەکانمان دوو بە دووین. بەوهدا ئەو سەرەتا هیچی لە بابەتەکه نەدەزانی، پتیبوو هاتووم دەربارەوی کەسێک لە یەکن لە قوتابییه کچهکان پرسیاربەکم. که تیگەیشته پرسیارەکان ئاراستەیی ئەو دەکرین، بە حەپەسانیکەوه سەیریکردم و نەیزانی بلێت چی. من نەمويست مامۆستاکانی دی هیچ بزائن. بەرلهوهی بگەینه بەر ژووری پر ژاوه ژاوی وانه بێژان دەرڤەتم وەرگرت و خێرا وێنەیهکی موراڤ جەمیل نیشاند و گووتم خانم دەمەوێت دەربارەوی ئەم کوپه قسەت لەگەڵدا بکەم. که وێنەکهی بینی پەنگی سپی بوو

و به دهنگیکی غه مگین گووتی «لیره؟ لیره؟ له ئیستادا؟ ناکریت» . دهنگی شتیک له پارانه وهی تیدابوو، له بولبولیک دهچوو قاچی بوویت به فاقهیه کی ئاسنه وه . ئه وه یه که مجارم بوو ترسی کچیک ببینم له حه یای خۆی، پیشتتر شه ره فی ئه و ساته وه ختم پینه برابوو ئافره تیک ببینم له ترسی ئاشکرابوونی نه ئینییه کی دهستی به لرزیت، ویستم که میک له سه ری برۆم، به لام ئه و به و په نگه بزپکا و دهنگه له رزۆکه ی خۆیه وه گووتی «تکات لیده کهم، من ئیستا ژنی میرددارم، سه بی ئیواری دوا ی دهوام له شوینی وه ستانی پاسه کانی پشت بیمارستانی گه و ره چاوه پوانمبکه، له و ئی که سواربووم و ره ته نیشتمه وه، ژماره ته له فونیکت ده ده من ده توانیت به و ژماره یه قسه م له گه لدا بکه یه» . من سه رم له وه سوپما چۆن به خیراییه کی و سه یر توانی بیریکاته وه و هه موو شته کان به و جۆره جه هه نه مییه پتکبخات، خودایه ئافره ت له و شتانه دا چه نده له ئیمه ی پیاو زیره کترن، راستیتان ده ویت ئیمه له و جۆره کارانه دا به راورد به خانمان هیه نین جگه له کۆمه لیک ده به نگه گه و ره . من که نیازم نه بوو شتیک بکه م حه یای ئه و ژنه بریندار بیته، به زه رده خه نه یه کی چه په له وه دوور که و تمه وه، به زه رده خه نه ی پیاویکه وه ئامانجیکی پیسی پتکابیت. به سه بریکی نۆره وه چاوه پوانی پۆژی داها تووم کرد. بۆ پۆژی دوا یی وشه به وشه زانیاریه کانی ئه وم جیبه جیکرد و له پاسیکدا که دهچوو بۆ گه په کیککی دوور له ته نیشتییه وه سواربووم، له پاسه که دا به زه رده خه نه یه کی گه و ره وه سه یریکردم و پارچه کاغه زیککی نایه مستم. پیدهچوو له زه تیککی نۆر له و کاره ببینیت، وهک ئه وه ی بیزی جاران و ساته کۆنه کانی دل داری بکاته وه . ده بیته بلیم که نیگای سه لما خالی نه بوو له سۆزیککی عاشقانه، له خواستی ژتیک بیه ویت سه ره له نو ئی خۆی فپیداته ناو چیرۆکیککی تازه ی نه ئینه وه . من له کاتی دابه زیندا وهک کوپزیککی لیزان به چاو خواحافیزیم لیکرد و به ئا راسته یه کی دیدا گه رامه وه بۆ

مالی. پارچە کاغەزەکی تەنیا یەک ژمارە ی تەلەفون و یەک سەعاتی دیاریکراوی لەسەر بوو. من لەو کاتەدا تەلەفونم بۆ کرد، ژنیکی ھاوڕێی ھەلیگرت، لە چەند ساتیکی کورتدا بۆیان بانگکردم، بەر لەوەی من هیچ بلییم، بە دەنگیکی پر مەکرکە هیچی لە دەنگی ئەو مامۆستا ترساوە نەدەچوو کە لە سالتونی قوتابخانەدا منی دواند، گووتی «من ژنم شوومکردو، تاقەتی دلداری و شتم نەماو، نازانم بۆ وازم لیناھینیت، بۆ بە منەو گرتووتە؟». قسەکانی بەجۆرێک بوون وەک بلی «تینگە... گەر تۆزێک لەگەڵدا خۆت ماندوویکەیت، دەشتیت لەگەڵدا بێمە ھەر بەزمیکەو کە تەنیا خودا و پێغەمبەر سەرەنجامی دەزانن». بە ھێمنی تینگەیاندا کە من جگە لە کۆمەلیک زانیاری دەریارە ی موراڤ جەمیل، هیچی دیم لەو ناوێت و جۆرە مەبەستێکی دیاریکراویشم نییە. وەک ئەو ی ناو میدبوو بێت گووتی «ناخەر دەترسم کە باسی موراڤ جەمیل بۆ کردی، داوی داوی شتی تریش بکەیت».

من دانیامکردو کە هیچ شتیکی ترم ناوێت، بەلام ئەو ھەر بەجۆرێک قسەیدەکرد وەک ئەو ی من شتی ترم بویت.

قسەکانی سەلما نەجیب زۆریان چوونە ناو کتێبی گەورە ی مردنەو، ئەو بە دەنگی ژنیکی گەلیک ساتی شاعیری و جوان لەگەڵ موراڤا ژا بێت قسەیکرد، دەنگی پرپوو لە تەزووی یادگاری سێحراوی، هیچی دەریارە ی مردنی موراڤ نەبێستبوو، منیش نەموست غەمی بەدەمی و گووتم، کوپە بەستە زمانە کە دیار نییە و ئێمە بۆی دەگەڕێین. ئەو یە کەم کەس بوو بە درێژی باسی ئەو ئەستێرانە ی بۆکردم کە موراڤ بەجێدەھێشت، بە کەمێک بێشەرمییەو کە پێشتر لە دەمی کچان نەبێستبوو گووتی «کە یە کەمجار لەگەڵ موراڤدا خەوتم، وامدەزانی ئاساییە، بەلام دواتر کۆمەلیک وردە ئەستێرە لەسەر لەشم دەرکەوت، کۆمەلیک ئەستێرە ی

پاسته قینه و دره وشاوه، له زۆر شوینی له شمدا، موراڤ له هه ر جیگایه ک، له گه ل هه ر کچیک یان ژنیکدا به وتایه کۆمه لیک ئه ستیره ی له دوا ی خۆی به جیده هیشت. له نێوان مه مکیدا، له سه ر شانی، له هه ر جیگایه کی تر دا که تۆ خه یالت بۆی بجیت، هه ندیجار ئه ستیره ی له سه ر دیواره کانیش به جیده هیشت، ئه ستیره ی گه وره گه وره که تاماوه یه ک له هه وای ماله که دا ده مانه وه. من ئه ستیره کان وه پزیان نه ده کردم، دوا ی گه پانه وه م بۆ ماله وه ده رگای ژووره که م داده خست و خۆم پووتده کرده وه و سه یری ئه ستیره کانم ده کرد. هه ندیجار که زۆر مه ست و هه یران بووما یه ئه وه ئه ستیرانه چه ند پوژیک له سه ر له شم ده مانه وه».

سه لام وه ک کچیکی پاستگۆ هاته به رچاو که ئه گه ر ژیا ن ناچار ی نه کردبا یه له وانه یه وه ک ئافره تیکی ئازاد له ده ره وه ی په یوه ندی ژن و مێردا یه تی بژیا بایه. سه لما ئه وه پاستیه ی پێگوتم که موراڤ هه میشه له مه ترسیدا بووه، به لام خۆی کوپکی بیباک بووه، هه رگیز خه یالی لای مردن نه بووه، کوپک بووه خودا بۆ ئه وه دروستیکردوه به جوانی خۆی شیرینترین یادگار له دلی ده یان کچدا به جیبه یالت. به لام سه لما نه یه زانی دوا ی شووکردنی ئه وه موراڤ چی لیها توه. که ئه وه زانیاریانه م بۆ هه سه ن تۆفان برده وه زۆر گرنگ ته ماشای نه کرد، ئه وه ی به لاره گرنگ بوو بزانی ت موراڤ له وه چه ند مانگه ی دوا ییدا په یوه ندی له گه ل کیدا هه بووه، به سه رسه ختییه کی بیمانا وه گووتی چیڕۆکه کۆنه کانی موراڤ نرخیکی گه وره یان نییه، ئه وه ی موراڤی کوشتووه په یوه ندیه کی ترسناک بووه که له دوا هه مین پوژانی ژیا نییدا تیا ژیا وه. ئه وه ی ده رگای نه یینییه کانی نیشاندام گولزار خالید بوو، ئه وه ژنه ی بۆ نه شته رگه ربیه کی کتوپری زرا و له خه سه ته خانه که وتبوو. من نه خوشیه که یم به هه ل زانی و فرسه تم لیهیتا و له سه ر پێخه فی بیماری قسه م له گه لدا کرد، هیشتا

سۆندەکه له لوتیدا بوو، بەلام بە غەمی یەکیکەوه بۆ ساتیکیش
مورادی له یادنهکردبێت بە دەنگیکى نەخۆش چپاندی بە گوێمدا و
گووتی «من هیچ نازانم، هیچ، یەخەى من بەردە. ژنەکەى بارۆنى
مڕیشک بدۆزەرەوه، ژنەکەى ئەو هەموو شتیک دەزانیت».

بەو جۆرە من یەکەم کەسبووم دونیای بارۆنەکانم دۆزییەوه، ئەو
دونیاىەى چیرۆکى خەیاڵى ئێمە، دەستکردى راستەقینەى ئەوانە.

یانەى پیاوکۆژە بێئێشەکان

هاتنەدەرەوهى حەسەن تۆفان لە خەلۆت لە سالى ١٥١٩٩٨

دواى زیاد لە شەش ساڵ گۆشەگیرى، شەویکیان دایکم کۆچى دواى
کرد و لە گەڵ دوو سێ پیاوى دراوسێ و ژمارەیهکى بێشومار پیرۆژندا
بردەمان بۆ گۆرستان، ئەو یەکەمجار بوو مردوویهک بمڕیت و لە برى
پیاوان تەنیا ژنان بێبەن بۆ گۆرستان. پیرۆ دواى مردنى جگە لە
کەرەستەى گولۆ دروستکردنەکە و دەستەیهک کلیلى گەرە، هیچى
دیکەى دواى خۆى جێنەهێشت، من سەرەتا نەمدەزانى ئەو کلیلانە چين.
کە پیرۆ مرد، من بە چاوى پڕ فرمێسکەوه دەستمکرد بە گیرفانیدا،
هەستم بە شتیکى سەیرکرد، تادەستم بە گیرفانى پیرۆدا دەبرد قوولتەر
و قوولتەر دەبوووه، هەرچارە و چەند کلیلیک دەهات بە دەستمەوه،
گیرفانى پیرۆ لە کلیل زیاتر هیچى دیکەى تیدا نەبوو، من لە ژيانمدا
ئەو کلیلانەم بە پیرۆى نەبینیبوو، نەمدەزانى کلیلى چيين و دەبێت چ
دەرگایەک بکەنەوه. دواچار هەموو کلیلەکانم کرد بە ئەلقەیهکى ئاسنینى
گەرەوه و بێئەوهى بزەنم سوودیان چیبە، وەک دواھەمین یادگار و

پاشماوهی پر نهی نی ئه و ژنه پۆجسوک و پر خه یاله له شوینیکی گونجاودا ههلمگرت. ئیستا دواى ئه وهه موو ساله ده لیم گیرفانی هه موو مردوویه ک کۆمه لیک کللی وه های تیدایه، گهر مرۆف به لیژانی ده سته ریت و به سه لیه وه په نه به جولی ئیتته وه، ده توانیت ده ریا نه ییت. مردنی «پیزۆی گولۆ» که هاو پزی گه وری پیریزنه کانی ئه م ولاته بوو، بۆشاییه کی گه وری له ژیا نی مندا به جیه یشت. دایکم ناوی پیزۆ بوو، به لام من له مندا لیدا به هۆی نه فامی و ناکاملی زمانه وه هه ر به پیزۆ بانگم کردبوو، ئیدی له ناو خزم و ناسیاودا به پیزۆی گولۆ ناوی پۆیشت. له پۆزی ناشتنه که دا سه را پای گۆرستانه که په ش ده چووه وه، سه دان پیریزن که هه مو یان بۆنی گولۆی دایک میان لیده هات، ته واوی گرده کان و شوینه نزیکه کانیا ن پر کردبوو. دواى پرسه ی پیاوان، چواره پۆزی پیک من پیشوازی ئه و پیریزنه م کرد که له شوینی جیاوازی دویاوه بۆ سه ره خۆشی ده هاتن بۆ لام، هه ندیکیان بۆنی ده ور و زه مانى تریان لیده هات و پۆحی ئاواره ی پۆزگاری تریان له گه ل خویاندا ده گێرا. که سیان منیا ن به ناوی هه سه ن تۆفان نه ده ناسی، ئه وان پێیانده گروتم «هه سه نی پیزۆی گولۆ». هه موو پیکرا ئه وه یان دووباره ده کرده وه که من کوپی ئه وانم و ئیدی ئه وان دایکی منن، له پریکدا بيشومار دایکم بۆ دروستبوو بوو که دلسۆزانه ده یا نلاواندم. دواى ته واو بوونی پرسه که، ئیدی من جگه له وه ی له مال ده رچم و بگه پیمه وه بۆ ژیا ن کاری ترم نه بوو. دواى زیاد له شه ش سال، له پاییزی سالی ۱۹۹۸ دا بوومه وه به مرۆفیکى ئاسایی و تیکه لاوی دویا بوومه وه. سه ره تا به کۆمه کی دۆستیکم وه ک پیشمه رگه یه کی خانه نشین ناو نو سیان کردم و موچه یه کی که مم ده سته کو ت، چونکه دواى مردنی دایکم ئاره زوویه کم نه بوو دریزه به گولۆ دروستکردن بده م، هه ستمده کرد ئه و هه و ت سالی له گولۆ دروستکردندا برده سه ر ئیشی خویان کردو منیا ن له پیشه وه گۆپی و

کردیانم بە مۆفێکی تر. بۆ هەر کوێەک بچومایە ئەو بۆن گولاه بە جۆریک لە خەیاڵدا چەسپیبوو، دەگێژامەو بە بۆ ئەو سەردەم و پۆزگاری بریاری پاکبۆنەوێم تێدا دابوو. ئیدی ئاسایی بوو بگەڕێمەو بە بۆ ناو خەلک و درێژە بە ژبانی ئاسایی خۆم بدەم... وەک یەکیک پابوردی خۆی بنیژیت، دەمانچە و ئەسبابی گولاه دروستکردنەکەم خستە ژێر زەمینی ماله و بە قفلێکی ئەستور قفلدا و خۆم بۆ ژبانیکی تازە تەیار و پڕئۆمید کرد.

سەرەتای گەڕانەوێم وەک قەلەندەرێکی گێژ بەردەوام بە شاردا دەسورامەو، ئەو حەوت سالا زۆر شوینی بیربردبومەو و زۆر شت لە پیشچاوم گۆڕدراوو. لە ماوەی یەکەمدا هیچم نەکرد جگە لەوەی بە بازاردا بسورپێمەو و سەوای شت بکەم. هەندێجار دەچومە دوکانیکەو و سەوای هەموو شتەکانم دەکرد، لە نرخێ هەموو شتی بکەم دەپرسی. پۆزێکیان لای داپووفروشیکی سەرقالی هەلسەنگاندنی جۆره کان و شیوهکانی گولاهووم کە لە پشتهو یەکیک دەستیکردە ملم و گووتی «برای غەریبم تۆ لە کوێی؟». یەکسەر دەنگیم ناسیبەو، فەرە تونجی بوو، کە پازدە سال لەوێوەر لە بەردەم ماسیفروشهکاندا تەقەمان لە ئەفسەرێکی ئاسایشکرد و فەرە چوو سەر سەری و هاواریکرد «ئەو کوپێ قەحەبەم کوشت... ئەو خوشک حیزەم کوشت». هاواریک بوو زۆرجار دەهاتەو گۆیم، لە زۆر خەودا دەمبینیەو، لە زۆر ساتی وریایدا بیهۆ دەهاتەو بیرم. فەرە پیاویکی بێرەحم بوو، هەریکات بیرم لە دلێرقی و بێرەحمی ئەو دەورەمانە بکرایەتەو، دەموچاوی ئەو دەهاتەو یاد، لە پۆزانی شوێشدا زۆر ئیشی خراپی کردبوو، یەکیک بوو لەوانە ی زۆر سەلم لێدەکردەو. ئەو ناوێشانی شوینیکی دامێ و گووتی شەوان برادەرە کۆنەکان هەموو لەوێ کۆدەبینەو، تۆش وەرە بۆ ئەوێ.

شوێنەکە یانە یەکی گەورە ی خواردنەو بوو، سەر بە ئوتیلێکی گەورە

لە قەرەاغ شار، شۆفۆرێکی پیر لە تاکسییەکی گۆندا منی گەیانده ئەوێ .
 لە سالۆنی ئوتێلە کەدا گارسۆنێکی ئەسمەری بچکۆلانە، کە خاڵێکی زۆر
 گەورە لەسەر لووتی بوو، پێشمکەوت و بردمی بۆ ژوورێکی دی کە
 دەکەوتە دەستە چەپی سالۆنێکی خواردنەوهوه . یەكەمین کەس لەوێ
 بینیم فازیل قەندیل بوو، کە بە خۆی و پەرداخێکی پڕ بێرەوه پێشوازی
 لێکردم . پێشتر شوێنی وەها سەیرم لە ژيانمدا نەبینیبوو، هۆلێکی
 گەورە بوو، پڕپوو لەو کەسانە ی لە ئیفتیالاتدا چالاکبوون، لە هەفتا
 و هەشتاکاندا هەموویانم لە بۆنەی جیاواز و پێگای جیاوازه ناسیبوو،
 تەنیا ئەوانە نا کە لە حیزبی ئێمەدا کاریانده کرد، بەلکو ئەوانەش کە
 دوژمنی ئێمە بوون، تەقەیان لێکردبووین، بۆ حیسابی حیزبی تر و
 گروپی سیاسی تر چالاکبوون . تونچی لەگەڵ کۆپێکی قەلەوی سمیل
 پەشدا قسەیدەکرد، کە منی بینی هەردوو دەستی بۆ کردمەوه و بە
 دەنگێکی بەرز هەمووانی بێدەنگکرد و گووتی «کۆپێنە سەیرکەن کێ
 لێرەیه، سەیرکەن، شیخی گەورەمان، مامۆستا و حەکیمی هەموومان،
 حەسەن تۆفان» . هەموویان منیان دەناسی، کەس نەبوو پۆژیک لە
 ئیفتیالاتدا ئیشیکردبێت حەسەن تۆفان نەناسێت . بەلام من حەوت سال
 بوو کەسیانم نەبینیبوو، سەیرم لێدەهات دواي ئەو هەموو سالە لە
 شوێنێکی وادا بیانبینمەوه . هەمووان پێشوازییەکی گەرمیان لێکردم،
 من وامدەزانی لەخەودام، تەنیا خەو دەیتوانی ئەو هەموو پوختسارە
 کۆن و ئەو هەموو پیاوه نەیارە لە یەك ژووردا کۆبکاتەوه . هەموو
 پێکرا هەستیانکرد کە من کەمێک گێژ و سەراسیمەم، وەختە هەناسەم
 تونددەبیّت . بۆ ئەوێ پێگای هەناسەدانم بۆ بکەنەوه کورسییەکی
 تاییەتیان نیشاندام و بە عەدەتی دانیشتن لەسەر ئەو میزانه تونچی و
 فازیل قەندیل هاتنە تەنیشتمەوه . من پوختساری هەردووکیانم وەك دوو
 پوختساری ناو خەو بینی، دوو دەموچاوی درێژیان هەبوو، دوو دەنگی گر

و بە تەزوی شەراب تەپ. تونچی گووتی «حەسەنی برام، نازانیت چەند خۆشحالم کە لیڤرە دەتبینمەو، ئێمە دواى تۆ پۆژى ناخۆشمان زۆر بینی، تا سەرەتای شەپى ناوخۆش، قەدر و حورمەتیکمان هەبوو، ئیشمان هەبوو، بەلام ئیستا ئیواران لیڤرە کۆدەبینەو، ئیستا تاکە خۆشیمان ئەم ژوور و سالۆنەیه کە تیا دەخۆینەو و چاوەپێدەکەین».

فازیل قەندیل کەمێک مەست بوو، کە فەرەى تونچی بە دەموچاوە داکەوتوو و سەیلە بۆر و لووتە کونجەکەیهو قسەیدەکرد، ئەو وەک خەو بینیت بە دەموچاویکی هێمن و پۆمانسییەو، بە دوو چاوی پڕ خەیاڵەو سەیری بنمیچەکەى دەکرد. دواچار وەک تورپەییەکی زۆر لە خۆیدا بخواتەو، وەک ئیشیکی دورودریژ بخاتەو ناو دلی خۆی، بە لووت هەناسەیهکی قوولی هەلمزی و بیرەکەى لەسەر میزەکە دانا و گووتی «تونچی، هەموو شتیکی پێبلێ، هەموو شتیک، حەسەن تۆفان کەسیک نییە من و تۆ شتی لیبشارینەو، تۆفان هاوپی ئێمە بوو، دلی ئێمەیه، نوری چاوی منە. پێبیلێ کێیان هیناوە بۆ حیزب، چ حیز و لوسکەیهکیان کردووە بە پیاو».

تونچی وەک یەکیک بیهوێت هەوالی وەفاتی نازیزنکەم پێبلێت، کەمێک چوووە دواو و ئیستیکی کرد و دەستیگرتە و گووتی «ئێمە لیڤرە یانەیهکمان دروستکردووە، ناوی «یانەى قارەمانە بێئیشەکانە»، هەندیکمان بۆ گالته و لاقرتی پێدەلێن «یانەى پیاوکۆژە بێئیشەکان» . هەلبەت هەندیکمان چووینەتە سەر ئیشی تر، بەلام هەندیکی ترمان بە پۆژ تا ئیوارێ دەخەوین و ئیواران دێین بۆ ئێڤرە و دەخۆینەو، پێدەکەنین و گۆرانى دەلێین و مەستدەبین. تۆفانی برام ئێمە هەموومان لیڤرەین، ئێڤرە وەک مالی خۆت و ئێمە وەک برای خۆت تەماشابکە . شوێنەکەمان ماوێهەکە ناسراو، کەسیک ئیشی هەبێت دێت بۆ ئێڤرە بۆلامان، تێدەگەیت، گەر شتیکیان هەبێت دێن بۆ لای ئێمە، من و فازیلی قەندیل. من

و ئه وه موو شته كان دياریده كهین، ئیشه كان دابه شده كهین، پاره كان دياریده كهین، واده كهین كهس ببهش نه بیئت».

به ترسیگه وه پرسیم «یه عنی تا ئیستا خه لك ده كوژن، وانیه تا ئیستا خه لك ده كوژن؟».

فازیل قه ندیل دهستی برده وه بۆ په رداخه كهی و گووتی «مه رج نییه، ئیستا وهك جاران نییه. كوشتن گهر به فهرمانی زۆر تایبه تی نه بیئت، ناكریت. نا به پاستیمه ئیستا وهك جاران نه ماوه، ده بیئت یه كیكت له پشت بیئت، یه كیك له سه رزله كان، له هه ره هه ره زله كان، گهر وانه بیئت ئاسان نییه. ماوه یه كه قانونی یارییه كه گۆپاوه. ئیش هه یه به لām زۆر نییه، به ترس و له رزێکی زۆره وه ده كریت، بۆ شتیکی پتویست نه بیئت حیزب ده ست بۆ چهك نابات، به پاستیمه، شته كان گۆپاون... زۆر گۆپاون... كه سمان چاوه پانمان نه ده كرد وای لیبیئت».

من به فزولێکی زۆره وه پرسیم «ئه ی ئۆوه چی ده كه ن؟».

تونچی لووته كو نه كهی خوراند و گووتی «هه ندیكمان له ته شكیلاته كانی تردا جێمان بۆته وه، هه ندیکی دیشمان چوینه ته ناو سوپا، به لām ئیره شوینی سه ره کی ئیمه یه، ئیستا كهس ناتوانیئت بۆ حیزب ئیشبكات، ده بیئت بۆ خه لكی تر ئیشبكهیت، ده بیئت لیره دانیشیت و بخوێته وه و گورانی بلێیئت تا دین، تا ئیشیكت پێده سپین. حیزب ئیشی زۆر نه ماوه، به لām براده ره حیزبیه كانمان ئیشیان پێمان ده بیئت».

فازیل ده ستیكرده ملم و به دهنگی یه كیك هێدی هێدی مهستی زه هه ری پێیبات گووتی «حه سه ن تۆ نوری چاوی منیئت، تێده گه یئت، له عه زیزه كانیئت، له هه ره عه زیزه كان. ئه وه ی كاری پێمان بیئت دیت بۆ لامان، تێده گه یئت، خووی دیت بۆ لامان، به لām كوشتن ها تۆته كزی. من ده زانم حيكایه ته كه ی تۆ ده زانم، ده زانم تۆ ناتوه یئت جاریکی تر كهس بكوژیت، مه لئ چۆن... به لām بیستوومه، هه موو شتیك ده زانم.

ئێستا شتەکان ئاسانتە، کوشتنی تیا نییە، هەندێجار هەپەشەپە،
 لێدانه، دەپەپاندنە، تەقە بەسەردا کردنە. سەگبایک پارچەیک زەوی
 هەپە لێی دەستینیت، یەکیکی تر دوکانیک چۆل ناکات، تۆ بە شەق
 پێی چۆلدەکەیت. یان ئیشیکێ ترە کە مەسئولیک پێت دەسپێرێت،
 گواستەوێ پارەیکێ زۆر، دەرکردنی عەرەبیکە بۆ ئەو دیو سنوور،
 دەرکردنی کرێچییە کە. هەر پزقیکێ ترە کە خوا لە لایە بێنێرێت.
 پارەشی تێداپە، خەریکە وردە وردە دەجولێت، شەش مانگ لەمەوپێش
 گیرفانمان قالۆنچە تێیدا بوو، ئێستا باشترە، پۆڤ بە پۆڤ باشتر دەبێت،
 ئێشە کە جولۆ، لە جارانیشت پاکترە، زۆر لە جارێک پاکترە. حەسەن
 باپێت بلێم، بەچاوی عەزیزم، بە گوپی مردوم، هیچ مەبەستم نییە،
 ئیشیشم پێت نییە. هەر ئەوێ تۆ لەگەڵماندا بیت بۆ ئێمە خۆشترە».

نەمزانی چی وەلامی قەندیل بدەمەو، وەستام و سەپێکی دەوروپەری
 خۆم کرد، هەوای سالۆنە کە وەها پێ دوکەل و بۆنی بیرە بوو، خەریکبوو
 دەخنکام. دەموچاوەکان هەموویان درێژتر و سەیرتر، دەنگەکان دوورتر و
 بەسەداتر دەهاتنە گویم. بەشی هەرە زۆری ئەوانەم دەناسی کە دەمبێن،
 بەلام لە دلێشەو هەستەمە کرد کەسیان نانا سەم و بایەکی غەریب منی
 هێناو بۆ ئێرە. واژەواژیکێ گەرە لە دەوری سەرم سەمایدە کرد، دەیهە
 پیاو بوون پیرێتی و سەرسپێتی دەستی لێو شاندبوون، گەنجیتییەکی
 پوچیان بە جێپێشبوو و بەرەو شوێنیکێ نەزانراو دەچوون، هەندیکیان
 فێربوویون قات لە بەریکەن، بەلام قاتەکانیان جۆریکی تر لە بەریاندا
 وەستابوو، لە قاتانە نەدەچوو کە پێشتر من بێنیووم، زۆریەیان هێدی
 هێدی مەست دەبوون، جگەرە لەسەر جگەرە دەیانکێشا. دەنگەکان بە
 جۆریک لەسەری مندا تێکەل دەبوون، وەک دەنگی دەهۆلێکی رەق و
 گەرەیان لێدەهات کە بەبێ ئاواز گرمی دێت. بێئەوێ هیچ بلێم،

بێتەوهی بتوانم وه لآمی فازیل قەندیل بدەمه وه سه یڕیکی درێژی هەردووکیانم دەکرد. ژاوه ژاوێک دەچوو سه رمه وه به سه ره موو شتیکیدا ژالده بوو، ئیتر هیچم نه ده بیست، سه رم پرده بوو له دهنگی ته قە ی کۆن، له یادگاری ئەو نالە و شریخانە ی حەوت سال له یاده وه ریمدا کیمکردبوون، هەناسەم پرده بوو له بۆنی باروت، باروتی ئەو فیشەکانە ی ئیمە ته قانده بوومان، سه یری دەستی خۆم دەکرد و یه که یه که سه یری دەستی ئەوانی دیشم دەکرد، هەلمی زەمانیکی مردوو و هالآوی قە پنیکی خویناویم له نیوان په نجه کانیاندا ده بینی، ده ستمده گرت به لیواری میزه که وه و هەلده ستم، ئاگام له تونچی و قەندیل نه ده ما... له ناکاو ئەو بۆن گولآوه ده هات به سه رمدا... ئەو بۆن گولآوه ی پیزۆ له دووره وه بانگیده کردم و ده یبردم، بۆنیک بوو منی راده کیشا... وهک دوا ی ئەفسونیک که وتیم چاوم لیکنه نا و ده رۆیشتم. هە ستمده کرد ده نگه کان دوامده که ون، وهک به زمانیکی تر قسه بکه ن هیچ تینه ده گیشتم، کورپیکی گه نجم له به رده رگا که ده بینی، ئەو گارسۆنەم ده بینییه وه که خالکی گه وره به لووتیه وه بوو، وهک بپاریمه وه ده مگوت بمبه ره وه بۆ مالت. له تریکم ده دا و یه کیک ده یگرتم. ده مزانی خه ریکه ده که وم، ده که وتم و ئیدی هیچم له بیر نه ده ما... هیچ شتیکی.

که چاوم کرده وه له مالتی شبر مسته فا بووم. که له هۆش خۆم چوو یووم، که س مالتی منی نه زانیبوو، یه کیک ته له فونی بۆ شبر کردبوو، ئەویش راپسپاردبوو بمبه نه ئەوێ. تا ئەو کات نه مده زانی شبر له سه ره کورسییه کی که مته ندامه کان ده جو لیته وه، ئەویش هیچ هه والکی منی لانه بوو، که هۆشم هاته وه و شبرم به و جوړه بینی، ده ستم کرده ملی و تیر بۆی گریام، ئەویش زۆر له گه لمدا گریا و گووتی «حه سه ن ژیا نی من هه ر ده بایه وا دوا یی بیت». که شبرم به و جوړه بینی، له غه مدا

چیرۆکی بورانەوێکە ی خۆم لە یادکرد. شبر ئەو شەوێ زۆر شتی لەسەر
یانەی پیاوکۆژە بێئێشەکان پێگوتم. لە دواى راپەرینەو هێدی هێدی
ئێشى ئەوان هاتبوو کزى، یانەى پیاوکۆژە بێئێشەکان ناویکی گالته کار
و بێرۆکەیه کی سەیری شبر خۆی بوو، تا هەموو هاوڕێکان کۆبکاتەو
و لەوێ بێر لە پاشەپۆژی خۆیان بکەنەو. ئەو بەچاوی پرته شکەو،
دەستی بە قژە درێژە زەرەدەکیدە دەهێنا و دەیگوت «من بێرم
لەو دەکردەو لەو یانەیدا دووبارە بێر لە ژيانى خۆمان بکەینەو،
حیکایەتى خۆمان بنوسینەو، ئیش بدۆزینەو، کۆمەکی یەک بکەین، لە
مەسەلە سیاسییەکاندا دەنگمان هەبێت، شاعیرەکان بانگبەین شیعرمان
بۆ بخوینەو، موسیقارە باشەکان بهێتین و موسیقامان بۆ لێبدەن، لە
پێکخراوەکانى تردا چالاکبین و کۆمەک بە ئیشی باش بکەین. دەمویست
نیگارکێشەکان بهێنم و فیڤى پەسمان بکەن، ماوە ماوە بچینە باغچەکانی
ساوايان و لە منداڵانەو شت فیڤیبین، گەر کرا کۆمەک کۆبکەینەو بۆ
ژنەیان و مائى دروستکردنى یەکتەری، ئەو خەونى من بوو... بەلام هێچ
شتیک سەرى نەگرت، چونکە ئەوانە لووت لە هەموو شتیک دەژەنن،
لە هەموو شتیک».

شبر چیدی ئەو کۆپە نەبوو کە جاران دەمناسی، هەستیدەکرد بە
خۆپا ژيانى خۆی و گەنجى خۆی دۆراندەو، ناو میدییهک و تورپیهیهکی
گەورە لە دەنگیدا بوو، هەموو ئەو پوداوانەى بەسەریدا تێپەریبون
لە پێشەو هەلپانتەکاندبوو، چیتەر باوهری بە هاوڕێ کۆنەکانى
خۆی لە حیزیدا نەما بوو. دواى برینداربوونى چەند جارێک لە زەرفى
سپیدا پارەیان بۆ ناردبوو، ئەو هەموو جارێک پارەکانى دابوو و
بە دەموچاویاندا و داواکردبوو لێیگەرێن، ئێستا مۆچەیهکی بچوکی
کەمەندامى هەبوو بەو دەژیا. سەردەمێک خولپای ئەو بوو پێکخراوێک
بۆ هاوڕێ کۆنەکانى دروستبکات، کە زۆریان بێئێشبوون، بەلام کە

ئەو یانەییە دروستکردبوو، زوو لە چنگیان دەرهێنا بوو. ئەو شەو دەخوار دەو و بێتارام لە سەر کورسییەکی دەجۆلۆ قسەیدەکرد، چاوی پرپوو بوو لە فرمێسک، لەوەوپێش نەمدیوو شبر لە کاتی قسەکردندا بگری. دەستی دەگرت بە چاوییهو و دەیگوت «حەسەن، ئەوانە فێری گریانیشیان کردم، تێدەگەیت، ئیستا وام لێتاتوو لە خۆمەو دەگریم. دەزانیت چیان کرد؟ دواى هەفتەیک لە دامەزراندنی یانەکە، تونچیان بۆ نارد، ئەو دوپشکە کە حەوت چەزوی جیاوازی هەیە، دەزانیت چ کەسێک بە چ جۆرە ژەهرێک دەمریت و بەو ژەهرە پێوهیدەدات. پیاو بەرزەکانی حیزب، سەرۆکەکانمان، ئەوان تونچیان بۆ ناردین. جگە لە خۆیان نایانەوێت پۆخەبەرێکی تر هەناسە بدات... بە قسە لوسەکان و درۆ گەورەکانیان هاتن و هەموو شتێکیان تێکدا، تا دنیا دنیا ناهێڵن کەس لە یارییەکە بچیتە دەری، ناهێڵن... یان دەبێت حەوت سالی بچیتە ژوورەو و بیر دنیا بچیتەو وەک تۆ کردت یان ئەوان بە جالجالۆکەکانیان چواردەوهرت دەتەنن، دەست و قاچت دەبەستن و تا بەر ئەو کونە پاندەکیشتن کە دەیانەوێت. هەفتەیک نەبوو من ئیشمەکرد... فازیلی قەندیلیان نارد، هیدایەتی گورجیان نارد، پۆستەمی عەزیز ئاوارەیان نارد، خەلیل کیسەلیان نارد، فاتیحی مەجید باجەریان نارد... هەرچی هەیە و نییە لەو سندوقە پر ژەهرەیاندا دەریانھێنا و کردیان بە گژمدا. ئەو یانەییان وا لێکرد ببیت بە شوینی ئیش، ببیت بە مەیدانی کار. وەک چۆن خەلک بۆ کرێکار دەگەرێت و دەچیت بۆ مەیدانی کرێکاران، هەر کەس بۆ پیاو کوژێک بگەرێت دەچیت بۆ ئەوێ. پاش مانگیک من خۆم و عەرەبانەکم لە سەر جادەکە بووین... تێدەگەیت، من خۆم و عەرەبانەکم فرێاندامە دەری، ئینجا بە عەریف بستمەدا پارەیان بۆ ناردم، تێدەگەیت، هەر کات بیانەوێت بتکێنەو بە عەریف بستمەدا پارەت بۆ دەنێرن، جارێک و دوو و سەد. ئیستا زۆر پێویستیان بە

پیاو کوژی وهک من و تو نییه، زیاتر ژمێریار و موحاسیبه کان خەلکیان
بۆ ده کوژن... تێده گهیت؟» .

من گووتم « شبر گرنگ ئه وهیه خه لک نه کوژن، تێده گهیت، گرنگ
ئه وهیه خوینی تیا نه پژییت، شتهکانی تر گرنگ نین» .

من به پاستم بوو، به لامه وه گرنگبوو خوین نه پژییت. نه و گووتی « تو
واده لیت، هه قته، به لام فیشهک هه موو شتیکی نییه، زۆرجار فیشهک
له هه ندی کوشتنی تر به رحمتره، دوا نه وه وامه زانه خه لک ناکوژن،
وامه زانه» .

شبر نامۆژگاری کردم که چیدی نه چمه وه بۆ نه و یانهیه ... نه و شه وه
که له سالۆنه که ئی مالی شبر مسته فادا خه وتم هیشتا هه ناسه م پرپوو
له بۆنی گولاههکانی دایکم، هه ستمکرد نه و گولاهه ناھیلایت تیکه ل به
پابوردوو بيمه وه . بۆ پۆژی دوا یی شبرم به کورسی که مئه ندامه کانه وه برد
بۆ بازار... له و پۆژه وه من و شبر بووین به دوو هاو پێی زۆر نزیک، دوو
هاو پێی که ته نیا مردن له یه کمان جیا ده کاته وه .

یاداشتهکانی بارۆنی خەیاڵ

ئێستا دووباره نۆره ی منه قسه بکه م، نه وان زۆریان گووت، وهک
ئه وه ی من له دهره وه ی یارییه که بم، وهک ئه وه ی نه خشه ی ئەم دونیا یه
هه ندیک پیاوی بینه خشه و بیتیان که خو پرسک پوا ون دایرێژن، وهک
ئه وه ی میزی بلیارده که ته نیا دارنوکی غه زه لنوسی له سه ر بیته و من
ته نیا تو پێکی ساده بم که بیهوده له ناو چێوه ی میزه که دا ده سو ریمه وه .
نا، بیرتان نه چیت، من یه کێکم له یاریزانه که وره کانی یارییه که، یه کێکم
له تو په گرنگه کان، هیند هیه ده زانم که ی و له کویدا و له چ تو پێکی

دی دەدەم. ئیستا کەمیک بیرتان لای منیش بیت و گویم لیبگرن. دواى دەستپیکردنى سەدەى بیست و یەك بە ماوهیهکی کەم، حیکایەتى دەفتەریکی گەرۆک کەوتە ناوانەوه، دەفتەریک لە شاردا بە مەجازی ناویان نابوو «دەفتەری بالدار». دەفتەرەکە بە شیوەیهکی کتوپەر و سەیر لەو مالانەدا دەرەکەوت کە بەجۆریکی تراژیدی خەلکیکیان لێ مردووە، داوەتییکی پەرمانابوو تا هەر کەسە و بە شیوەی خۆی چیرۆکی مردنی ئەزیزانی خۆی لەناودا بنوسیتهوه. من لەرێگای هەواداران و دلسۆزانی خۆمەوه، چیرۆکەکەم بیست. گەرچی من باوهرێکی زۆرم بە هێزی خەیاڵ هەیە، بەلام سەرەتا تەواوی حیکایەتەکەم وەك خورافەتیک لەو خورافەتە پۆژانانە هاتە بەرچاو کە خەلکی ئەم شارە، بێ هیچ شەرمیک دروستیدەکەن. بەلام چیرۆکەکە بە جۆریک بەربلاوبوو نەدەکرا هەروا ئاسان پشتگوێ بخریت، ئەوکات بەپێوەبەری ئاسایش و دەزگاکانی هەوالگری حیزب شتیکی ئەوتویان لەسەر مەسەلەکە نەدەزانی، لەبەرئەوه من زیاد لە کەسیکی دلسۆزی خۆم بۆ سۆراغی ئەو مەسەلەیه خستە بازارەوه کە پیکرا بوونی جۆره دەفتەریکی وەهایان سەلماند. هەر لە رێگای ئەو مرقفە دلسۆزانەوه هەندیک خەلکیشم بینی کە بەراستی خۆیان دەفتەرەکیان بینیوو و شتیشیان لە ناودا نویسیوو. ئەوهی بەندە لە تەواوی حیکایەتەکە تێگەشت «بە پێچەوانەی تێگەشتنی عوامەکانەوه»، مەسەلەکە پەيوەندی بە بوونی زیاد لە دەفتەریکەوه هەبوو کە بە جۆریکی ناریک بە تەواوی شاردا دەگەران، هەندیک خەلکی نەناسراو و سەیریش دەیانگێتێ، کە هیچ کەس ئاسان نەیدەتوانی پەچەلەک و شوینی نیشتهجێبوونیان بزانی. تەنیا مەبەستیشیان کوکردنەوهی حیکایەتەکانی مردن بوو. من لە کوپوونەوهی بیروى سیاسى حیزبى خۆمان و لە کوپوونەوهی هاوبەشی حیزبە کوردستانییهکانیشدا حیکایەتى ئەو دەفتەرە بالدارانەم

باسکرد، بەلام وەک هەمیشە بە چاویکی سەیر و سارد و بێماناوە
سەیریانکردم و هیچیان نەگوت. لەو سەرەدەمدا ترس لە گەرانه‌وه‌ی
هێزەکانی سەدام حوسەین یان دابەزینی سوپای تورک لە باکوورە بە
جۆریک گەرەبوو، بوون و نەبوونی وەها دەفتریک سەرەنجی کەسی
پارەدەکێشا. بەلام من لە دواى پاپەرینەوه، مەترسی پشتگوێ خستنی
ئەم وردە شتانەم دەزانی. هەلبەت شتەکە مەترسییەکی راستەوخۆی
لەسەر ئاسایشی نەتەوەییەمان نەبوو، بیرووی سیاسى حیزبیش لە
باشترین حالدا، تەواوی مەسەلەکیان وەک گەمەى منداڵانەى هەندیک
کەسى بێتیش سەیر دەکرد، کە باشترە لێیانگەرێن چى دەکەن بیکەن.
کە حیکایەتى ئەو دەفترانەمان بیست، تازە بە تازە لە سۆراغى
قەسیدەکانى غەزەلنوسدا بووم. تا ئەو کات بیرۆکەیکەى ئوتۆم لەسەر
ئەو نەخشەى نەبوو کە دەبایە بیکێشم و بەتەواویش نەمەزانی چى
دەکەم و سەر و کارم لەگەڵ چ جۆرە بوونەوەرێکدا. بەلام پۆزێکیان
زۆر سەیر و کوتوپر جەنابی سەرۆک بانگیکردم و پڕۆزەیکەى لەگەڵدا
باسکردم کە بەندە لە پەنھانى خۆیدا دەمێوو بیری لیکردبوو،
بەلام جورئەت و ئازایی ئەو مە نەبوو بە دەنگى بەرز باسیبکەم. بەلێ،
سەرۆک بانگیکردم و پێگوتەم نەخشەیکەى وەها لە خەیاڵییایەتى کە
لە بیست سالى داھاتوودا بناغەى گەرەکیکی خەیاڵی دابمەزرێنیت، کە
نەمەى خەیاڵی بەرز و ئەفسوناوی بیت، شتیک بیت، بێتە پروکاری
«ئەزمونە تاییەتى و دیموکراسییەکەى کوردستان» و بشیت کە
میوانانى بیانی ھاتن بە شانازییەو نیشانیان بەدەین و بلێن «ئاغایان
ئەمەى کورد، گەر دەرفەتى دەستگەوت موعجیزە دروستدەکات...
موعجیزە». لەگەڵ پێژمدا بۆ جەنابی سەرۆک، دەبیت بلێم کە ئەو
بەدروستی نەیدەزانی باسى چى دەکات... نەیدەزانی چۆن برینی
من دەکولێتێتەو. ئەو کات سەرەتای سەدەى بیست و یەک بوو،

تازه گه په کی نویمیران دروستده کرا، هه ندىک کوشكى ته واو بوو بوو، هه ندىكىشى هيشتا له کاردا بوو. من بۆ سه روکم باسکرد که چ په نچىکم داوه، چ ماندوو بوونىکم چه شتوو به بۆ نه وهى نه هيلم نویمیران ببيتته شویتىكى داخراو و ئاساى، به سه روکم گووت «گه وهى هه موومان و رابه رى مه زن، من ويستم له جىگای ئه م گه په که تازانه ی ئىستا بناغه ی بۆ داده نین، شتىكى تر دروستبکه م، شتىكى خه یالى، شتىک که مروف پىخسته ناوى، واهه ستبکات، له سه رزه مین ده رچوو و چۆته ناو فه تازا یاه... من ئىستاش له وه دام بۆ رۆحه به رگه لىكى خه یالى بگه پیم کومه کمبکه ن و له دروستکردنى ئه و شاره دا ده لیل و هاوکارم بن». من بيشه وهى بزانه م چى ده که م، ئه و فه رمانه م خسته ئه سترى خۆم که بیر له دروستکردنى گه په کىكى خه یالى بکه مه وه. به لام حىکایه تى ئه و ده فته ره بالدارانه پشوویان لى بریووم. من لىتانی ناشارمه وه، خه یال وه ک هیزىک تیگه یشتووم، مردن و ئازار و تاریكى بیر مروف ده باته وه. خه یال م بۆیه پئویسته تا راستیه کی تر دروستبکه م، راستیه ک له هىچ یه کىک له و راستییانه نه چیت که ئىستا له م شاره دا ده بیینم. خه یال وه ک جىگه رى حه قىقه ت. به لام حىکایه تى ئه و ده فته رانه زۆر ئازاریان ده دام، شتىک بوو له ده ستردى جۆره خه یالىكى تر، خه یالىک نایه ویت راستى بیربچىته وه. من گه له ک ورد که وتمه دواى ئه وانیه ی که ده شیت له پشت ئه و ده فته ره گه رۆکانه وه بن، به لام هیچم ده ست نه که وت، پیده چوو ئه وانیه ی ئه و کاره ده که ن هیند مه خلوقاتى خه یالى بن ئاسان نه دۆزىنه وه. مروف به ئاسانى ناتوانیت بوونه وه رىكى خه یالى بگریت، به لام که گرتیشى و نه توانى ده سته مۆبىکات... خواى گه و ره ئه ی ده بىت چى لىبکات؟

ماجەلانی راستەقینە تووشی هەندیک کێشە دەینت «هاوینی ۲۰۰۴»

دوای هەفتهیهك له ئوتیه‌دا زومدی شازەمان هیدی هیدی
چاویکرایه‌وه و به‌کوچه و بازاره‌کان ئاشنابوووه. خاوه‌ن ئوتیه‌که
ده‌یویست هه‌رچۆنیک بووه‌ دلی پازیبکات. بیهۆ ترسیکی نادیارێ له‌م
پیاوه‌ بالابه‌رزه‌ قۆدریژه‌ هه‌بوو که‌ ورده‌ ورده‌ ده‌نگۆ و حیکایه‌تی سه‌یر
و نه‌سه‌لمینراوی له‌سه‌ر بلاوده‌بووه‌وه. یه‌کیک ده‌یگوت کوپری یه‌کیک
له‌ خاوه‌ن مولکداره‌ گه‌وره‌کانه‌ و به‌ هۆی مه‌سه‌له‌ی ئیرس و ناکوکی
گه‌وره‌وه‌ له‌سه‌ر به‌شه‌ وه‌ره‌سه‌ی خۆی هاتۆته‌وه، یه‌کیکی دیش
ده‌یگوت پیاویکی زۆر ده‌وله‌مهنده‌ که‌ له‌ ژنی بیگانه‌ وه‌پزیوو و هاتوو
کچیکی باش بدۆزیته‌وه‌ و له‌گه‌ڵ خۆیدا بیبات بۆ ئه‌وروپا، حیکایه‌تیکی
دیکه‌شیان وه‌ک سیخوڕپکی ئینگلیزی باسیده‌کرد که‌ بۆ جێبه‌جێکردنی
ئیشیکی نه‌ینی لیڤه‌یه. خاوه‌ن ئوتیه‌که‌ یه‌ک دوو جار چوووه‌ ژوره‌که‌ی
و شته‌کانی پشکنی و هه‌چی ئه‌وتۆی نه‌دۆزییه‌وه، چەند جارێک دۆسییه‌ی
نامه‌کانی ده‌ره‌ینا و جگه‌ له‌وه‌ی تێگه‌یشته‌ خوشکه‌زایه‌کی هه‌یه‌ ناوی
باران شوکوره‌ له‌ هه‌چی تر حالێ نه‌بوو. نامه‌کان شتیکی ئه‌وتۆیان
تێدانه‌بوو کابرا پوون و ئاشکرا تێیانبگات. ژیانی دوورودریژی وه‌ک خاوه‌ن
ئوتیلێک فیڕیکردبوو، ژووری میوانه‌کانی به‌شکنیت و پارچه‌ پارچه‌ سه‌یری
که‌لوپه‌له‌کانیان بکات، بیه‌وه‌ی هه‌چ ئاسه‌وارێک جێبه‌یلت. چەند جارێک
ویستی خۆی لێنزیکبکاته‌وه‌ و شتیکی لێده‌ره‌ییت، به‌لام کابرا له‌وه‌
په‌قتر و داخراوتریوو ئاسان خۆی بدات به‌ده‌سته‌وه‌، له‌وه‌که‌سانه‌بوو
دیواریکی ئه‌وتۆیان له‌ نیوان خۆیان و به‌راهه‌که‌یاندا دروستده‌کرد،
ئاسان نه‌ده‌شکیترا.

کابرای ئوتیل دیقیده کرد بۆ ئەوێ بزانی ئەم کابرایه کێیه و چی دەوێت؟ بەلام خوێشی نەیدەزانی چەند دەمینیتهوه، نەیدەزانی دەبیئت چی بکات، وەک ئەوێ چاوه پوانی موعجیزەیک بیئت، تا ئەو ساته هیچ کەسیکی ئەوتۆی نەبینبوو پرسایاری باران شوکوری لیبکات. دەبایه به وریاییهوه نزیک بییتهوه، دلنایبیئت کە باران سەلامهته، دلنایبیئت هیچ پووینه داوه، ئاه، ئه ئه گەر شتیکی به سەر هاتییئت؟ نا، نەیدەتوانی ئەگەری وا دابیئت.

ئەو شەوه کە گەپایهوه بۆ ئوتیلە کە یەکەمجار ژنی خاوهن ئوتیلە کە ی بینی، ژنیکی چکۆلانە ی ئەسمەر و چاوپەش. ئافەرەتیکی گەنج کە به دوو نیگای پڕ شەوقهوه سەیریکرد. بلوسیکی شینی کەمیک تەنک و تەنورە یەکی مۆری لە بەردابوو، به پوخساریدا خوێندەوارتر و شاریتەر له ئیشکەرانی دیکە ی ئوتیلە کە دەینواند، لەوانەبوو کە چاویلکە یەکی پەش دەکەن به ناو قژیاندا. خانم کە کلێلە کە ی دایه، خەندە یەک لە سەر لیوی بوو. ژنیکی جوان بوو، بەلام شتیکی له شیوه ی مەکیاجکردنە کەیدا زوهدی شازەمانی پراچە کاند، کە کلێلە کە ی وەرگرت، هەستی کرد خانمە کە مەبەستی بوو دەستی بەر دەستی بکەوێت. شازەمان سەرەتا وایدەزانی تەنیا کچیکی ئیشکەرە و ئەو پیشتر پێکەوتی نەکردوه، به پێچەوانە ی عادەتی خوێهوه کە پیاویک بوو بێدەنگی هەلەبژارد، پرسی «خانم تۆ لیترە ئیشدە کەیت؟». به چرپهوه وەک ئەوێ نەینییەکی پێی لیئت، گووتی «من ژنی ئەوم». به شیوه یەک گووتی، وەک ئەوێ دلنایبیئت ئەو جۆره قسەکردنە، لەو یەکتەر بینینه سەرەتایی و کورتەدا به خیرایی کۆمەلێک گریژدە کاتەوه و هەندیک بەریهست دەشکینیئت. چرپە یەکی ناسک و قوول بوو، لەو بیستوجوار سالا دا زوهدی شازەمان دەنگی هیچ

ئافره تێکی کوردی نه بیستیوو بهو چه شنه پاسته وخۆ قسهی له گه لدا بکات،
ئهو ناسکییه ناوه خته ته زوویه کی سهیری تیا دروستکرد. بیستو چوار سال
بوو ته نیا به پێکهوت له زاری ئافره ته وه گوئی له مانه بوویوو، هر
جیگایه ک کوردان تیا مۆلیان بههستایه ئهو نه ده چوو، ههتا گوئی له
مۆسیقا و گۆرانی کوردیش نه ده گرت. ئیستا ئهو پسته کورته، ئهو
دهنگه کچانه ناسکه که به ئولفهت و دۆستایه تیه وه دوانی شتیکی تیا
گۆپی، سهری بهرز کرده وه و بیته وهی پێکه نیت یان ته عبیریکی دیاریکراو
له سه ر پوخساری بیته، گووتی « ئه ها، تو ژنی ئه ویت ». ئهو دهستیکی
به قژی دا هینا و به چرپه یه کی سوو کتر له و ی پێشوو گووتی « نا، نه ی
چۆن من ژنی ئه وم، ژنی خاوه ن ئوتیله کم ».

ئهم شار ه له و شار ه که مانه ی دونیا یه که ژیا نی شه و ی تیدا نییه،
به لام له گه ل چۆلی و بیژیا نی شه قامه کانی شدا گه رمای ئاب کاری کیده کرد
هاتنه ده ره وه ی شه وان خۆ شتر بیته. ئهو چهن د پۆژه بیته وه ی ه یچ
ده روازه یه کی ده سته بکه ویت به ر ده وام ده گه را، ژۆر شوین ده گه را، له
هه ندیک چاخانه دا داده نیشت و گوئی ده گرت، به لام نه هیچی ده سته ک وه
و نه هیچ سه ره داوێکی بو دۆزایه وه. به و قژه درێژ و چاوه گه ش و
گه ورا نه وه، به و پوخساره پاک و نیگا قوولانه وه، ده چوو ه هر شوینیک
پاسته و پاست ئیره یی و گومانی ده بزواند. پیاوێکی جوان بوو، به لام
له و جوانیا نه ی خه لکی ساده ی ئهم شار ه لێیده ترسن. ئهو شه وه دوا ی
ئهو وه ی به عاده تی هه میشه یی خۆ ی به ر له خه و تن قژه درێژه که ی
به ست، سه ری خسته سه ر سه ری نه که و هه سته یکرد چرپه ی ژنی خاوه ن
ئوتیله که له گوئی دا ده زینگی ته وه. ژیا نی پرپوو له چرپه ی ژنان، به لام
ئه مجاره یان شتیکی ترپوو، شتیکی تر. هه سته یکرد هی دی هی دی نو قمده بیته
و ونده بیته ... نه ی توانی به خه ویت، هه ناسه یه کی هه لکیشاو و له خۆ ی پر سی

«ئەي پیاوی غەریب و بەدبەخت بۆ کۆی دەچیت... بۆکۆی دەچیت و چیت دەوێت؟»... لەو چەند ساڵە زۆرە غەریبیدا فێربوو بوو بەو زمانە قسە لەگەڵ خۆیدا بکات، بەلام خۆشی نەیدەتوانی وەلامی خۆی بداتەو.

بینینی ژنی خاوەن ئوتیلە کە ھۆیەکی گەورەبوو بۆ ئەوێ لەو ئوتیلەدا بمیشتەو، لە ماوەی ئەو ھەفتەیەدا چەند جارێک بیرى لە گۆرپینی ئوتیلە کە کردبوو، بەلام ئەو چرپە ناسکە وەستاندی، ھەندێجار ئافەرەتییکی جوان و ناسک ئەو دەھێنیت مەرۆف شارە و شار و کیشوەر و کیشوەر بۆی بپروات. ھەندێجار مەرۆف تەنیا لە پێناوی یەک ئافەرەتدا بە جیگایەکی دونیاو دەنوسیت، خوو بە شارێک یان شارۆچکەیکەو دەگرت و تەواوی دنیا فرامۆش دەکات، ئەو ماوە کەمەى لەو شارەدا بەسەر بێردبوو، ئەزمونیکی تال بوو، شارێک بوو جگە لە دەنگی ئوتومبیل و قیرەقیرپی شۆفێر و دیدەى پاسی نەفرەبەر ھیچی دیکەى تیانەبوو. بەلام چرپەى ئەو ژنە ناسکە، سێحەر و ئەفسوونیکى ئەوتۆى تێدا بوو لە جیگای خۆی وەستاندى، وەک ئەوێ پێیبلێت ئەم شارە لە ژێرەو بەحرێکی قوولتر و پرنھێنترە. چرپەیکى کوشندەبوو، وەک ئەوێ ھەرچی فریو و نازکیەک لە ئافەرەتى دنیا دا ھەبە لەو چرپەیدا کۆبووبێتەو. چرپەیک بوو دەیتوانی لەم شارەدا دیلیبکات. گرنگ نەبوو لەگەڵ چەند ژنی دنیا دا خەوتوو، لە کچە ئەسمەر و تورت و لیۆپرەکانى سانتیاگو تاقیکردبوو، تا ئەو چینیە قژرەشە بێمەکانە کە ھەردەم بە توکەبەرە نەرم و قوونە سفتەکانیانەو بۆنى جوورە بەھاراتیکى چینیان لێدەھات کە ئەو حەزى پێنەدەکرد. لەوکاتەوێ لە ئوتیلە دا بەزیبوو ھەستیدەکرد ئەم پیاویکی لەو بێشەرمتەرە بتوانیت لە شارێکی وا بە حەیا و حورمەتدا بژی. لە ھەموو سەفرەکانیدا خۆی لەو شارانە دەپاراست کە بە حەیا و حورمەتن. لە قوولایی دایدا دایا بوو کە

گەرمترین ئافره تانی دنیا و شیتترین و مه سترینیشیان له م شاره توژای و به شه ره فانه دا ده ژین، به لام دۆزینه وه و پیگه یشتن و ناسینیان هیند سه خته، ته نیا به و پیاوانه ده کریت که له ناو هه مان بازنه ی شهرم و شه ره فدان، به هه مان شیوه ش شیت و مه ست و داغن. ئه و له و پیاوانه نه بوو که هه ول بۆ ئافره تی دوورده ست و سه ره سخت بدات، هه میسه بۆ ئافره تی سووک ده ست و تیپه پ گه راپوو، بۆ ئه وانه ی پینده گوتن «کوتری یه ک شه وه». بۆ سۆزانییه کان، بۆ ئه وانه ی شه و له سه ره شه قامه کان ده وه ستن تا شوڤیره کان هه لیا نگر نه وه، بۆ ئه و ژنانه ی له پشوو ی سالانه دا له پۆخه گه رمه کانی دنیادا، بێ پیاو، بێ هاوپی ده سوپینه وه و به چاویاندا دیاره بۆ شه ویکی په نگین وێلن. زۆریه ی ئه زموونه کانی له گه ل کچانی به جیماوی باره کان و ژنی ماتۆپسوار ی وێلگه ردی وه ک خۆیدا بوو. به لام بیر ی نایه ت چه یه کی وه های بیستبیت، وه ک ئه وه ی هه موو ژیا نی به دوا ی ده نگیک ی وا فیتنه کار و فریوده ره وه بووبیت، وه ک ئه وه ی بۆ ژنیک گه راپبیت مه ستییه ک له ده نگیدا بیت، مه ستی ئه لکهول نه بیت، به لکو مه ستی خانمیک بیت که یاری ده کات... یاری ده کات و هیچی تر. تا ئه و کاته به رابوردووی خۆی شاد و به خته وه ربوو، هه ستیده کرد زۆر زیاتر له پیاوانی دیکه ی دنیا ژیا ن و شادی وه رگرتوو ه. دوا جار کوردیکی وێلگه پ به سوار ماتۆپیکه وه، ده بیت چیتری ده سته بکه ویت؟ جگه له سۆزانییه به جیما وه کانی نیوه شه و، جگه له و ئافره تانه ی بۆ شه ویک ده گه رپن ئازاری ژیا نیان بیر به ریته وه. ئه «کوردیکی وێلگه پ به سه ر ماتۆپیکه وه» ئه و وینه یه له ناخی دل وه زۆر ئازاری ده دا، ئیستا هه ستیده کرد چۆته ته مه نیکه وه ناتوانیت به رده وامبیت، هه ندی جار هه ستیده کرد که درۆ ده کات ئه و به دوا ی باران شوکورد نه گه رپاوه ته وه، به لکو ماندوو بوون و پیریتی و بیکه سییه کی کوشنده هیناویانه ته وه، وه ک کوردیک که به درژیایی ژیا نی خیا نه تی له خۆی کرد وه، ئیستا ها تۆته وه بۆ ئه وه ی سزای خۆی

وهه گریت... سزایه که که له میژ ده زانیته چاوه پوانیده کات... به لام چ جوړه سزایه که؟ نهیده زانی.

شه و درهنگ ههستا و گه پاپیه وه بۆ سالۆنه بچوکه که ی پیشدهم پیشه نهدری ئوتیله که، یه کهم شه و بوو ههست به گهرمای ئاب نه کات، به پیچه وانیه وه ژۆر سهرمای بوو، نهیده زانی سهرمایه کی راسته قینه یه، یان ته نیا جوړه ههستیکی نادیاره که پیاویک له سهره تای پیریتیدا ههستی پیده کات. له سالۆنی ئوتیله که دا ئه و پاسه وانیه رپوه له ئه سمهره ی بینی به سمیلکی بژ و ژاکاو و دوو چاوی ماندوووه، له بهردهم ته له فزیونه که دا ئه بله ق سهری که نا له ئیرۆتیکیه کانی ده کرد. بیته وه ی شهرم له و بکات یان که نا له که بگوپیت، سهریرکرد و هیچی نه گووت. نهیده زانی بۆ وای ههستکرد که سیبه ری ئه و ژنه له ژوره که دا ئاماده یه، به دهنگی یه کیکی نه خۆش له پاسه وانیه که ی پرسى «خاوه ن ئوتیله که لیږه یه؟». ئه و وه ک ناره زووی وه لامدانه وه ی نه بیته، ژۆر به کورتی گووتی «نه، لیږه نییه». زوهدی شازه مان به هه مان دهنگی نه خۆش دوباره پرسیاریرکرد «ئه ی خانمی خیزانی... ئه ویش لیږه نییه؟». کوپه که سهرسام سهریرکرد و گووتی «مه به سته ئه فسانه خانه؟». زوهدی شازه مان سهری له قانده و گووتی «مه به ستم ئه وه». وه لامیدایه وه «نا... ئه فسانه خانیش ئه م شه و لیږه نییه».

مه به سته بوو بزانیته ناوی چیه. ئیستا دهیتوانی له ئه فسونی ناوه که شى پامینیت. ئه و شه وه ژۆر به زهحمهت خهوی لیکهوت، بۆ پوژى دواى که به ناگاهاته وه سهرتا پای گیانی عاره ق بوو، بیرى نه دههات خهونى بینبیت، به لام ههستی به سهر ئیشه یه کی کوشنده کرد، دواى دوشیکی خیرا، به خۆی و قزه ته په که یه وه گه پاپیه وه بۆ سالۆنی ئوتیله که. خاوه ن ئوتیله که به چاکه تیکی په شى کوون و سمیلکی قهیتانی باریک و خنده یه کی پیسه وه که ددانه زهرده کانی پیستریان

کردبوو، چاوه پوانیدە کرد. بە دەنگ و پوخساری کەسیکەو بە دەبەختی خەڵک شادومانیدە کات، گووتی «یەکیک لە ئاسایشەو، هاتوو بۆ لات». زوهدی شازەمان سەیری سالتۆنەکی کرد و پیاویکی بچکۆلە و پانی لە قاتیکی مەدەنی ئوتوکراودا بینی. ئەفسەرێک بوو هەموو شتەکانی پان بوون، لەشی، سەری، دەموچاوی، لووتی، دەستی، قوونی. قاتیکی نیلی و بۆینباخیکی سووری بەستبوو، گرتی بۆینباخەکی تا نزیک خنکان لە ملیدا توندکردبوو. لەو ئەفسەرەنەبوو کە وادەزان هەندیک لە گەمە منداڵانەکانیان دەتوانیشت هەموو مەخلوقێک بترسیشت، بیئەوێ پێیکە نیشت تەوقەیکە ساردی کرد و گووتی «دوو چامان بۆ بهێنن». زوهدی شازەمان بیئەوێ هیچ قسەیک بکات لە سەر یەکیک لە قەنەفەکان دانیش. کابرا بە دەنگی قرخن گووتی «من نەقیب سەمەدم، لە ئاسایشەو هاتووم، یەک دوو پرسپاری چکۆلەم هەیە و دەپۆم».

زوهدی شازەمان سەیریکی درێژی کرد و هیچی نەگووت. کابرا وەک لە نیگا پاسپۆتینییه تیز و بڕندەکانی بترسیشت، سەری دانەواند و گووتی «کاک زوهدی پێدەچیت خەڵکیک گومانی لێتان هەیشت، ئەو راپۆرتانە لە سەر تۆ هاتوون باش نین، کەس نازانیشت تۆ کیشت، لەم شارەدا چی دەکەیت و لەم ئوتیلەدا ئیشت چییه؟». زوهدی شازەمان گووتی «من زوهدیم، زوهدی شازەمان، هیچ ناکەم، ئەم شارە شاری منداڵیمە، لێرەدا ژیاوم و گەورەبووم، هاتوومەتەوێ دوای یادگارییەکانم بکەوم، بۆینباکەم. لەبەرئەوێ کەسم نەماو، خێزانیک شک نابەم بچمە لای، لەم ئوتیلەدا دابەزیوم».

کابرا وەک بیر لە پرسپاریکی قوول بکاتەو، گووتی «بەلگەت چییه، کە تۆ خەڵکی ئەم شارەیت؟». زوهدی شازەمان بە جیدیەتیکی زۆرەو، بە نیگایەکی خاڵییەو لە ئاسەواری هەر خەندەیک گووتی «بەلگەم ئەوێ کە زۆر رقم لێیەتی. مەرۆف رقمی لە شاری خۆی

نەبێت ناتوانێت بیستوجوار ساڵ ئاواره بێت، بیستوجوار ساڵ جێبەجێلێت و بپوات. ئەوانەی هەموو ژانیان لەسەفەردان، کەسانێکن پرسیان لە شاری خۆیانە».

کابرای ئاسایش کەمێک وەستا و گوتی «بەلگەی تەرت نییە؟». زوهدی گوتی «بەلێ، بەلگەکەی تەرم ئەوەیە، کە گەپاومەتەو. مەرۆف چەندە دونیا بگەرێت، دووبارە دەگەرێتەو بۆ شاری خۆی، ئەوە ناشیرینترین نەخۆشی ئینسانە. مەرۆف ناتوانێت ئەو شارە ی بیربجێتەو کە بە منداڵی تیاژیاو، ئەوە ناشیرینترین دەرددێتی».

کابرای ئاسایش وەک نرخیەک بۆ قسەکانی دانەنیت، وەک نەیهوێت تێبگات، بەو لووت بەرزییە ئاسایی و هەمیشەییە ئەفسەرائی ئاسایشەو گوتی «دەمانەوێت ژوورەکەت بپشکنین؟». زوهدی بەسەر سوپمانەو کەمێک سەیری کرد و گوتی «لە جانتایەک زیاتر هیچی تەرم نییە، لەو کاتەوێ لە سنوور هاتووم بەو دیویدا هەژدە جار پشکنیوتانە، دەتانەوێت کتێب لەسەر دەرپێ کورتەکانم بنوسن، بۆ هێندە دەردەهێنن و دایدەنێتەو؟». نەقیب سەمەد بۆینباخەکەی زیاتر توندکرد و بە پوویەکی گەژەو گوتی «واجیبمانە». زوهدی بە هێمنی گوتی «گەر دەرپێ کورتەکانم خەتەرن، چاکترە جانتاکەم بەرن بۆ ئاسایش، من دێم لەوێ لە پێیاندەکەم». ئاسایشەکە بێتەوێ گوتی لە قسەکانی شازەمان بگرت، دواي هەندێک چرپەچرپ لەگەڵ یاوهرێکی گەنجدا کە ئەوساتە خۆی کردبوو بە ژووردا، بێتەوێ هیچ بلێ هەستا و لەگەڵ خاوەن ئوتیلەکەدا بە ئاراستەی ژوورەکەی ئەو پویششت. پاش ئیستێک بە دۆسییە نامەکانەو گەپانەو و نەقیب سەمەد لەو دیوەرگای سالۆنەکەو، وەک قسە لەگەڵ یەکێک لە وێنەکانی سەر دیوارهکەدا بکات گوتی «کاک زوهدی دلتەنگ مەبە، تۆ هیچی دیاریکراوت لەسەر نییە، ئیشی ئاسایشە لەگەڵ هەندێک غەریبەدا پرسیار و وەلامی هەبێت».

ئێستا دەنێرین ئەم نامانە کۆپیەکەن و تۆش دەتوانیت ئەو شتە بگەیت کە دەتەوێت». زوهدی گوتی «ئەو نامانە نامەی تایبەتین، منیش گوناھێکم نەکردووە، بە چ مافیەک کۆپیدەکەن؟». نەقیب سەمەد لە کاتیەکدا بەرەو دەرەووە هەنگاوی دەنا، بە پێکەنینەووە گوتی «تۆ نازانیت، ئاسایش مافی هەیه هەموو شتێک کۆپیەکات. هەموو شتێک. هیچ کەسیش نییه لە دنیا دا گوناھی نەکردبێت».

ئەو پۆژە کە نەقیب سەمەد پۆی، ئیدی نەگەراپەووە، زوهدی شازەمان دانیابوو نامەکانی تیاچوون. هەستیشیکرد شتێک هەیه ئەو تێناگات. دوو پۆژ تێپەری و هیچ شتێک پوویندە، بەلام پۆژی سیهەم دوو شتی گەورە لە ژبانی زوهدی شازەماندا پوویاندا کە سەرلەبەر ژبانیان گۆری.

غەزەلنوس و پۆحله بەرە خەیاڵیەکان «کۆتایی سالانی حەفتا و سەرەتای هەشتاکان»

غەزەلنوس لەو ژوورە ئەفسوناوییهی عەشقد، چەندین سندوقی پڕ غەزەلی دۆزییەووە. لە شەویکی تاریکدا بە ئوتومبیلی هاوڕێییهک هەموو ئەو شیعراوەی گواستەووە بۆ مایێ خۆیان، دەیهەا سندوقی پڕ غەزەل، کە دەکرا مەزۆف هەموو عومری خۆی لە خوێندەووە و تەفسیریاندا بپاتەسەر.

بەهەمان ناسر لە کۆتایی سالی ١٩٧٥-هەو لەگەڵ غەزەلەکانی مەلای سوختەدا چوو ژوورێ، شەش سال کتێب کتێب و دیوان و دیوان چەندێ دەرەقەت هات و چەندێ توانی ئەو غەزەلانەیی لەبەرکرد. لەو شەش سالەدا کە متر پەيوەندی بە دنیاووە هەبوو، لەو سالانەدا باوکی

بێئەوێ هێچ بێت، بێئەوێ پێگەری لێبکات، بێئەوێ دەریارە ی ئەر
سندوقە سەر و تۆزای و گۆنانە هێچ پرسیاریکی لێبکات لێگەر پەر
مالەدا بژی، تەنیا جارێکیش لێی نەپرسی بۆ ناچیتەدەرئ، لێی نەپرسی
لە چ گێژاویکدا نوقمیت و ئەر کتێبە سەرانیە باسی چیدەکەن، بەلکو
وەک پاسەوانێک ئیشی ئەرەبێت لەقەلایەکی کۆندا قارەمانێکی نەخۆش
پارێزێت، خەزەتیکرد. پەرەندی ناسر سەعید بە کورپەکە یەر، لە هەر مو
شتیک دەچێت لە پەرەندی باوک و کورپە نەبێت، باوکێکی بێدەنگ کە
جگە لەوێ دەیهوێت کورپەکە یەر و سەفەرە درێژە لەگەڵ کتێبەکاندا
تەواویکات خواستیکی تری نییە. ئەر هەر مو سەلە باوکە بێدەنگ و
کورپە شەیداکە یەر جگە لە هەندیک وشە یەر کەم، هێچی دی ناگۆرناوە،
لەر ماوێەر دا ناسر سەعید ئیشی ئەرە یەر هەر سەرچاوە یەر غەزەلنوس
لەر تیگە یشتنی قەسیدەکاندا پێویستی بێت، بیکرێت و پەیدا یبکات و
بیهێنێتە مالەو. غەزەلنوس لەر شەش سەلە دا وەک خۆی دە یگوت «بوو
بەر غەواسیکی ناو بە حەری کلاسیک».

غەزەلنوس پێویستی بەو هەر مو سەلە هەر بوو تا بتوانێت عاشق
بێت، عاشق بەو مانایە یەر کە خۆشەویستی مەرۆف بە هێچ مەر جیکەر
گرێ نەدەیتەر. ئەر کاتە یەر غەزەلنوس لە خەلۆتە یەر خۆی هاتەدەرئ،
سەردەمیکی سیاسی تاریک و ترسناک بوو، غەزەلنوس لە چەند مانگی
سەرەتای خەلۆتە یشتنیدا یەر کەمین ئەزمونی عەشقی خۆی ژیا. ئەر
دەمۆدەست دوا یەر شکاندنی خەلۆت و کۆتاییهێنان بە گۆشەگیری، عاشقی
کچیک بوو ناوی «نیرگز فورات» بوو. کچیکێ قژرەشی ئەسمەر بوو
بەر لێویکی ئەستور و جووتێ چاوی شینەر، ئەرە یەر کەمین عەشقی
غەزەلنوس بوو.

بێئەوێ لە شەش بەجگەکاندا وێڵبێن و سەرودەر ونبکەین، دەبێت

بەلێن، سەرەتا غەزەلنوس هێزی غەزەلیاتەکانی خۆی لەگەڵ نێرگز فوراتدا تاقیکردەووە، کە دیارە وەک زۆریە کچانی دڵ ناسکی ئەم شارە لەو دۆخە عەقڵی و پۆچییدا نەبوو لە قوولایی غەزەلەکان تیڤگات. غەزەلنوسی دۆستمان سەرەتا دواي فێربوونی عەشق و مەستبوون بە ئەدەبیاتی ستایشی مەعشوق، دەیویست بە جۆریک لە جۆرەکان بەو پێگایەدا بپروات کە مەلای سوخته و بەهاریانو پیاپۆیشتن، بەوهدا خۆی بە بەرھەمیکی خەیاڵی دوو مەعشوقی خەیاڵی دەزانی، تەیکردنی ئەو پێگایە ئاسان و بێگەرێ دەبینی. بە کورتی لەو دەمدا بەھەم ناسر وەک زۆریە شیعەرەیدایانی دنیا کە بەراستی دەچنە ناو بەحری عەشقەو، ئەو هێزە پۆچی و ئامادەگییە وێژدانییە تیڤابوو چیرۆکیکی جاوید و شیتانە ئوین بژی. نێرگز فورات سەرەتا لەبەردەم ئەو جۆرە غەزەلە نەبیستراوەدا، بێئەوێ بزانی ئەزەل مانای چییە بوو ھاوڕەوتی ئەو شیعەرە. هیچ ئافرەتێکی دنیا نییە بە غەزەل شادومان نەبێت، بەلام جیاوازییە کە لەو دایە تا چەند پێی مەستدەبیت و ئەو مەستیەش چەند دەتگێت؟ زۆریە ئافرەتان غەزەلیان تا ئەو شوێنە پێ قەبوڵە کە لەگەڵ ھاتنەدی ئارەزووەکانی دیکەدا بێت. ئەو کچانە عەشقیان تەنیا وەک عەشق دەوێت، جنسیکی کەمن لە ئادەمیزاد. دەبێت بۆ ئینساف بەلێن ئەو جۆرە پەگەزە لە ئێو پیاوانیشدا دەگەن و کەم وێنە. ئەو پراستیەکی تال و پشتشکێتە بۆ خوداوەندە جۆراوجۆرەکانی عەشق گەر بزانی، عەشق بێھێچ یاوەرێک، وەک شۆرەسوارێکی تاقانە بە دەفتەرێک لە غەزەلیاتەو، وەک ئەسپسوارێک جگە لە تیری عاتیفە هێزی تری نەبێت، دیاردەیکە مبین و فرە دانسقیە. بەلام غەزەلنوس جگە لەوێ ئیرسیکی گەرە ئەدەبیاتی عەشقی بۆ بەجێماوو، یەکیکیش بوو لەو شۆرەسوارە تەنیاانە لە هێزی ئەفین بەولاو هێزی تری نەبوو. ئێستاکی زەحمەتە مەرۆف بەتەواوەتی تیڤگات کە لە چ ئان و

زه مانیکدا جوړه عه شقیک هه بووه خالی له هیچ نیازیک جگه له خولیاى
 عه شق خوئ. پیده چیت له سه رده می زودا، له پوژگار ه زور کونه کاند،
 ده ور و زه مانیک که دنیا تاکه تاکه مه خلوقاتى وهک لاس و غه زالى
 دروسته کرد، جوړه سوچ و که لیتیک له سیستم و سروشتدا هه بوو بیت،
 نه مجوړه عاشقانه لیوهی دزه یانکرد بیته دنیاوه. غه زه لنوس سه رده تا له و
 شاسواره کلاسیکیانه ده چیت که عه شق به ته نیا ده خه نه جه نگه وه. که
 له گه ل نیرگز فوراتدا بووه دوست، جگه له ئەفین هیچی تری نه بوو،
 له کاتیکدا کچهی به سته زمان جگه له عه شق شتی تریشی ده ویست،
 ده ویست مالى هه بیت، شوویکات، مندا ل دروستبکات و میرده که ی له
 پیشی ماشینیکى بخات و بییات بو شارانی تر و زهوی و خاکی دیکه ی
 نیشاندات. داواکارییه ساده و دنیا ییه کانی کچه که، غه زه لنوسی به جوړیکى
 سهیر تووشی نا ئومیدی و په شوکان کرد، که شیتانه و عاریفانه له
 عه شقدا نوقمبوو. نه و خواسته سهیرانه ی نیرگز فورات غه زه لنوسیان به
 جوړیکى سهیر گیرایه وه بو دنیا، بو سهر زه مینى شته بیرهمه کان،
 بو نه و شوینه ی حقیقه ت ده موچاوی ناشیرینی خوئ له ده ره وه ی
 هر فه نتازیا و خه یالیک نیشاندات. دوور که وتنه وه ی غه زه لنوس له
 نیرگز فورات، دوور که وتنه وه شی بو له وه ی خو شه ویستی مروف به
 گشتی له خو شه ویستی یهک ئاده میزادا کورتبکاته وه. هیچ شتیک له وه
 تر سناکتر نییه، مروف ته واوی خو شه ویستی خوئ بخاته به رده ستی یهک
 مروفه وه، یهک مروف که دواتر ده شیت ته واوی نه و خو شه ویستی یهک
 یاریچه یه کی مندا لانه ته ماشابکات و له بالکونی به رزی مالیکه وه توپیدات
 و بیشکینیت. خو شه ویستی سامانیکی نه وتویه مروف ده بیت وهک چو ن
 خه زنه یه کی ته لا به سهر زیاد له کونچ و جیگا و که لیتیکدا به شده کات،
 ده بیت له زور شت و زور شوین و زور ئامانجدا بیشاریته وه. پیده چیت
 غه زه لنوس دواى خویندنه وه ی مه لای سوخته، دواى قوولبو نه وه له مانای

خۆشەویستیدا، دواى هەرەسى یەكەم ئەزموونى خۆشەویستى خۆى، لەو
 پاستییە تیگەیشتییت کە لە عەشقدانەوێ بۆ مامۆستا پاستە بۆ
 قوتابی پاست نییە، مەلای سوخته ئەو پاستییەى فێرى غەزەلنوس کرد
 کە هیچ شتێک لەسەر زەوی وەک عەشق جیاواز و فرەپووی نییە. بەوەدا
 ئەفین نە سەرچاوەیەکی خودایی و نە کانگایەکی ئەهریمەنانەى هەیە،
 سەنەتێکە مرۆف دەبییت بە دەستی خۆی بیتاشییت و شیوەی بداتی و
 بیخاتە جێگای خۆی، ئیدی بە ئەندازەى جیاوازی مرۆفەکان، عەشقیش
 پەنگی جیاوازی هەیە. غەزەلنوس دواى نێرگەز فورات لەو پاستییە
 تێدەگات، عاشق ئەو کەسە نییە کە مەعشوقەى خۆشدەوێت، هەموو
 ئادەمیزادێک دەتوانییت یەکیکی دی خۆشبوییت، هەموو مرۆفێک دەشییت
 بۆماوەیەک عاشق بییت، هەتا ترسناکترین مرۆفەکان دەشییت جارێک
 لە جاران عاشق بووبن. گرنگ ئەوەیە لە عەشقی یارەوێ چۆن بەرەو
 عەشقی نەیار دەگوازیتەوێ. گرنگ لە مەحەبەتدا ئەوێ نییە مرۆف چۆن
 دەبێەخشیت بە یەکیک، گرنگ ئەوەیە چۆن دابەشیدەگات، عەشق وەک
 جۆگەلەیک وایە گرنگ نییە تا بنی درەختێک پایکیشتیت، گرنگ ئەوەیە
 وەک خەتێک بە ژێر هەزاران داردا ببەیت، بە ناو دەیان پێچ و بەرەو
 هەزاران گیای پەشمورده و پووهو چەندین گۆلى سیس پایکیشتیت، مەرج
 نییە هەموو درەختێک بزانییت چۆن ئاوی عەشق دەخواتەوێ و هەموو
 گۆلێک بتوانییت بە خۆشەویستى بکریتهوێ. غەزەلنوس لەو باوەرپەدا
 بوو کە پەيوەندى نێوان ئەو و مەلای سوخته وەک پەيوەندى نێوان
 گۆلێک وایە کە تۆوى ئەفینى هەلگرتووێ لەگەڵ بایەکدا کە ئەو تۆوێ
 بە زەویدا دەبات. سوخته ئەو باغە گەورەى بوو کە بێشومار تۆوى
 غەزەلى دروستدەکرد و بەهەمن ناسر ئەو بایەبوو کە دەبایە ئەو تۆوانە
 هەلگرت و بەدونیادا پەخشیانبکاتەوێ. ئەو پۆژەى نێرگەز فورات لەبەر
 شتەلێک کە سەر بە باغی عەشق نەبوون، دلى غەزەلنوسى شکاند و

عاتیفەى بيمارکرد، تىگەيشت، ئەو ناتوانىت بايهكى شىت بىت، ناتوانىت گەردەلولوئىك بىت بى هق و بى پرسىار عەشق پەخشان و تەخشان بکات. لەو پۆزەو غەزەلنوس، مەلای سوختەى وەک ئەقلیدىسى موحىبەت تەماشادەکرد کە لە هەموو کتیبەکانیدا بىردۆزەکانى عەشقى نوسیوه، ئەو بىردۆزە نۆزانەى گۆشە جىاوازهکانى پۆحى ئىنسانى تیدا پىواوه و هێلە ئالۆزەکانى دەرونى تىادا نەخشکردوه. خۆشى بەو ئەندازىارە دەزانى کە دەبىت دەستپىکات و شارىكى پىر شورى موحىبەت لەو بىردۆزانە دروستبکات. بەلام نەیدەزانى چۆن دەست پىکات، گەر ئەو بايه و دەبى تۆوى موحىبەت هەلگرىت، چۆن دەبىت هەلبگرىت و لە کىس دونىای نەدات؟ گەر ئەو ئەندازىارە و دەیهوئى شارى موحىبەت دروستبکات، دەبىت لە ژىر چ ئاسمانىک و لە چ پارچە زەوییهکەو دەست پىکات؟. نىرگىز فورات کە ژيانىكى کورت و پەيوەندىیهكى تىپەر و زوومردى لەگەڵدا دروستکرد، هەر زوو ئاشکرابوو کە درەختىک نىیه عەشق گەشەى پىدات، زەوییهک نىیه غەزەلنوس دەروازەى ئەو شارەى پىدروستبکات. غەزەلنوس سالانىک دواتر کە تەواوى گۆرپانکارییه پۆحىیهکانى خۆى بۆ ماجیدى گۆل سۆلاف باسەدەکرد دەىگوت «من دواى نوشوستى یەکەم عەشقم تىگەيشتم، من مەلای سوختەنیم لە خەلۆتە ئەبەدىیهکەى خۆیدا، بەلکو سوختەم کە دىتەدەرى بۆ دونیا، سوختەم کە قاچ و دەست پەیدا دەکات و لەم دونیایەدا دەگەرێت».

غەزەلنوس باوهرى وابوو ئەگەرچى عەشق بەبى خەيال نەکردە و نەشیاوه، بە هەمان شێوەش خەيال بەبى عەشق ترسناک و کوشندەیه.

***

کەس بە دروستى نازانىت، کى یەکەمجار قاچى بەهەمن ناسرى بۆ

ناو ئەو یانەی مەیی و شەرابنۆشینە پاکیشا، کێ بەهەمەنی کرد بە
 کەپیری کۆپی شەوانەی ئەو مامۆستا و فەرمانبەرە بچوکانە کە ویستگەیی
 سەرەتای سەفەری دوورودریژی غەزەلنوس بوو بە جیهاندا. غەزەلنوس
 دواى جیاپوونەوهی لە نێرگەز فورات لەگەڵ ھاوپیەکی چکۆلانەدا کە
 سەمیلێکی پەشی قۆقز و لووتیکی چکۆلانە و جووتیک چاوی زەردی
 ھەبوو ئیواران لەو یانانەدا دەرەدەکەوت. لە گەنجیکی بیئەزموون دەچوو،
 بیه‌وێت شوینیکی لە پیزی ئەوانەدا ھەبێت کە خۆیان بە دانا و زانای
 ھەموو شتیک دەزانن. غەزەلنوس ھەر دەبایە لەوێوە دەست پێکات، لە
 جیهانی ئەو مرقفە بیتومێد و بچوکانەو کە ژانیان مەستی و دیسانەو
 مەستی و ھەمیشە مەستی بوو. یەكەمین قەسیدەى ناو غەزەلیاتەکانی
 سوختەى بۆ ئەو پیاو ھەستەنە خوێندەو ھە. سەرەتا چەند شەوێکی
 بێدەنگی لەو یانەدا بردەسەر، دواچار شەوێکی باران لە ژێر کاریگەری
 دەنگی لیژمە و بۆنى شەرابدا کەوتە سەر ھەوای خوێندەو ھە یەکیک
 لە غەزەلەکان. کە دەستی بە ئیلقای چەند بەیتی یەكەم کرد، یاوەرە
 چکۆلانە و سەرزل و سەمیل پەشەکەى باوەرپی نەدەکرد بەھەمەن شیعی
 و ھا سەیر و نازک بزانیئت، قەسیدەکانی ھۆشی دەھێناو ھە بەر مردوو،
 ھەستی و ھا لەو ھەستەنەدا دەگێرا دەخستە سەر جوورە خەیاڵیک
 پێشتر نامیان نەکردبوو. ئەو شەو باران بە جووریک شیتانە دەباری،
 غەزەلنوس قەسیدەکانی دەخوێندەو ھە و پیاو بیکەس و ھەستەکانی شەو
 بالیان دەگرت، وەك ئەو ھەى بفرن لەگەڵ وشەکاندا تیکەڵ دەبوون و
 دەستیان دەجولاند، ئەویش بە وێنەى سەرەپۆیەکی بێھۆش کە خوێشی
 لە دەرخستنی مەستی و شیتیتی خوێ بیینیئت، وەك یەکیک چاکەتى
 و یقار داگەنیئت و توپیداتە ژێرپیی، بە ھەموو ھاوار و نالینی ناو غەزەلە
 ناگڕینەکانەو ھۆلى گەرمی یانەکەى جێدەھێشت و بێھۆ، بیئەو ھەى
 کەس لە حیکمەتى ئەم شیتییە تیبگات، پایدەکردە ناو چیمەنى

حه وشه كه وه بۆ بهر باران. عومریك بوو حه زیده كرد شیئی خۆی له بهر باراندا تاقیبكات وه. ئیستا شهوی پاكیسانی مهستی و بیهۆشی بوو تا نه وه پهی، دهیویست له ژیر ئهم باراندا قه سیده كانی خۆی بخوینیت وه ته ماشابكات چۆن وشه كانی خه لك مه سته كه ن. یاوه ره سمیل ره شه كه ی به كه مین كه س بوو بۆ ژیر په هیلله و توفانی شه و دواكه وت، به لام دهنگی غه زه لنوس هیدی هیدی هه موو مه سته كانی پاكیشا، ئه وانه ش كه هیشتا كه میك هۆش و وبقاریان مابوو خۆیان نه گرت و به ره و ژیر بارانه كه دواكه وتن. مه سته كانی ئه و شه وه، ئه و پیاوانه ی قه سیده كان خستبوونیه سه ره وه ای عه شقیك كه له ئه زه له وه خودا له دلایندا خه واندبووی، له ژیر بارانه كه دا مه ستانه دوا ی ئه و دهنگه گر و پر عه شقه ی ئه و گه نجه ته ره كه وتبوون كه جوړه كلاسیكاتیکی ده خویند كه سیان نه یانبیستبوو، كه س به ته واوه تی نازانیت كامه له و فره مانبه ره مه ست و موچه خوړه هه ژارانه دهنگی به رزكرده وه و هاواریكرد «غه زه لنوس به رده وام به، به رده وام به، من ئاماده م هه موو شه و تا هه له اتنی سوپ له ژیر باراندا بوه ستم و گویت لییگرم».

ئه وه به كه مجار بوو مه خلو قیك به هه من ناسر به «غه زه لنوس» بانگبكات. پشتر هه تا به هه من ناسر خووشی ناوی غه زه لنوسی نه بیستبوو. ئیدی له و شه وه كه س نه پیرسی ناوی ئهم كوړه شه یدایه چیه كه به حریك له كلاسیكات له سینه یایه تی، له و بهر بارانه دا به هه من ناسر مرد و غه زه لنوس له دایك بوو. له و پوژه وه به «غه زه لنوس» ناسرا و به و ناوه وه بانگیانده كرد، له گه ل تیپه پینی كات و به سه رچوونی زه مانیشدا ناوی راسته قینه ی خۆی بوو به جوړه یادگاریکی كۆن و شیوه میژویه کی دیرین كه خۆی نه بیست كه س یادی نه مابوو. ده بیست بلتین كه به هه من ناسر كاتیك ئه وه ی قه بوولكرد فره مانبه ره شه ونشین و موچه خوړه شه رابه رست و ماموستا مه یزه ده كان به غه زه لنوس بانگیبكه ن له قوولایی

دڵیدا دڵنیابوو، ئەو دەرکەوتە یەکێ دیکە ی مەلای سوختە یە. لەو پۆژەوێ لەو ژوورە تەلیسمایێ عەشق ھاتە دەری، دڵنیابوو مەلای سوختە بە ھەموو ھیز و تینوتاوی خۆیەو لە ژێر پێستی ئەودا جینگێریوو، ئەو شەش سەلەش کە لە گەڵ قەسیدەکاندا ژیا، بە جۆریک لە وشەکان و بەیتەکاندا ونبوو، خۆی تەنیا وەک پاسەوانی خەزەنە نوسراوەکانی مەلای نەدەبینی، بە لکو خۆی بە ھەلگری پۆحیانەتی ئەو دەزانی. ئەو کوپی مەلای سوختە نەبوو، ئەو خودی مەلای سوختەبوو، ئەو کوپی بە ھاریانو نەبوو، بە لکو خودی بە ھاریانو بوو.

لە پیزی ئەو موچەخۆرانەدا کەسانێکی لیژان و شارەزا لە کلاسیکیاتدا ھەبوو کە ئەو قەسیدە سەیرانە خستنییە سەر خولبای دۆزینەوێ نوسەری پاستەقینە ی ئەو بەیتانە. لە کتێبخانە کۆن و لە بەیازە دپاوە دێرینەکاندا کەوتنە پشکنین و ھیچیان دەست نەکەوت، دواتر یەک دوو نمونە ی قەسیدەکان کەوتە بەر دەستی ئەو دکتۆرانە ی زانکۆ کە ئیدیعای شارەزابوونیان لە کلاسیکیاتدا دەکرد، ئەوانیش شتیکی پۆشنیان لێدەرنەھێنا و قسە یەکێ پوونیان دەریارە ی نەبوو. کەس باوەڕی نەدەکرد ئەو شاکارە قوولانە دەستکردی گەنجیکی وەھابیّت، ھەموو خۆیان دەجەپاند لە بەیازنیکدا، لە جینگایە کدا سەرچاوەکانی بدۆزنەو. بەلام ھەرچی بەیت، ئەو شەو غەزەلنوسی گۆپی بوو ئەو پۆجە ئاوارە ی ئیرسی عاشقە خەیاڵییەکانی بە زەویدا دەگێرا. لەو یانە چکۆلانە ی فەرمانبەراند، شەو دوا ی شەو ھەمووانی مەستدەکرد. ئەو موچەخۆرە بەستە زمانانە لە غەزەلەکانی ئەودا بە خەیاڵ ئەو سەرزەمینە عەشقە دەژیان کە بەراستی نەیانبینیبوو. یەکەمین گۆیگران و عاشقانی ئەو غەزەلە سێحراویانە، ئەو سەرخۆش و عارەقخۆرانەبوون کە خیزان و دایک و باوک نەفرەتیان لێکردبوون، ژنەکانیان بێتێرخ و ھیچ تەماشایانەکردن،

منداڵەکانیان لێیانده ترسان و قیژیان له بۆنیان دههاتهوه، شهوان که به بۆینباخه خوار و دهمه لیکاری و چاوه گێژهکانیاندهوه دهگهپانهوه بۆ مالت، ههمووان وهک جانهوهریک سهیریاندهکردن که شایستهی پزیز نیین. بهلام له نێو ئهو مهخلوقه نهفرهت لیکراوانه دا بوونهوهری ئهو تو جوان ههبوو که غهزهلنوسیان سهرسامکرد، ئهو ماوه که مهی ئهو له گهڵ پیاوه مهستهکاندا بریدییه سهه، سهههتای مامهلهکردنی ئالۆز و پرکێشهی غهزهلنوس بوو له گهڵ وینه بێشومارهکانی مرقفدا. زۆریه ئهو فرهمانبه ره چاکه تخوار و پش هاتوو و ددان زهردانه، زۆریه ئهو پیاوه شیواو و نارێک و ئه لکهولیکانه که به پوخسار و بۆن و دهنگ له مهخلوقاتێ ترسناک دهچوون، له ناوهوه مرقفی ئاومید و زوالم لیکراو و شکستبوون که بچوکتزین غهزهل دهیخستنه جۆش و کهترین سۆز دهیخستنه گریان.

له پۆزگاری شهپی ههشت سالتی ئێراندا «ئهو شهپهی پوخساری جیهانی بۆ ههتا هتا یه گۆپی»، غهزهلنوس کۆپ و کۆبوونهوه بهناوبانگهکانی خۆی گێپا و گهشته بهناوبانگهکانی خۆی نهجامدا، لهو کۆپانهدا غهزلهکانی مهلا ی سوختهی دهخویندهوه. کاریگهری شیعهرهکان بهجۆریک بوو خه لکی له هۆش دهبرد. وهک یه کێک له گهورهترین غهزهلنوسانی گهورهی میژوو، ناو و ناوبانگی به نێو خهیاڵبازان و شیعهردۆستاندا پویشته. لهو کۆپانهوه پهیوهندی به پۆله به ره خهیاڵیهکانهوه دروستکرد، سهیری لێدههات ئهو ههموو پۆحه خهیاڵپهروه ره لهو شاره ناچیز و ناشادهدا هه بیست، به دیوانهکانی غهزلهوه دهچوو هه سه سه کۆکان و غهزله سیهراوییهکانی دهخویندهوه، شیعهرهکان توانای عهشق و خهیاڵیان له مرقفدا بینه ندازه گهوره دهکرد، له سه هه سه کۆیهک داده بهزی، گهنج و پیره خهیاڵپهروه رهکان گه مارۆیاندهدا، ئهو که سانه دهوریان دهگرت که

تەنیا دواى بىستنى ئەو شىعرانە تىدەگەيشتن عاشقن، ئەوانەى شىعرەکان بەجۆرىک مەستىدەکردن دەم و دەست ئامادەبوون تیشوو بۆ سەفەرى خەيال ئامادەبکەن و بەرەو سەر زەمىنى پەنھان بپۆن و نەگە پێنەو. لەو کۆرانەو، جەمعیەتى عاشقە خەياليیەکانى ناسى، ئەو مرقفانەى سەر تاپا عەشقبوون بەلام مەعشوقەيان نەدەدۆزیو. هیچ شویتیک لە دۇنيادا بە ئەندازەى ئەو شارە عاشقى بى مەعشوقى تیدانەبوو، ئەو مرقفانەى مەستیاندهکرد توانایەكى بىسنوورى عەشقیان تیدایە، بەلام هیچ مرقفیک لێیان وەرناگریت و کەس پێوستى بە مېهر و مەحەبەتى ئەوان نییە. یانەى دەنگخۆشە سىحراویەکانى ناسى، ئەوانەى کاتیک گۆرانیان دەچرى تەواى شتە حەقیقیەکان دەبوون بە سېبەر و لەبرى ئەوان زەوى تر و خەونى تر و نىگارى تر لە خەيالدا سەوزدەبوو. عاشقە ئەبەدیەکانى ناسى کە مردن و خۆشەويستیان لە ھاوکیشەیهكى سەیردا پیکەو گرێدەدا، بوو ھاوپی پراوچى پلنگە خەياليیەکان، بوو دۆستى ئەو ماسیگرە خەياليانەى دواى ماسییهكى سەوز کەوتبوون کە هیچ تۆپیکى ئاسایى نەیدەتوانى پراویکات، لە ھەموو شویتیک غەزەلەکانى خۆى دەخویندەو، لە جەنگەلەکاندا، لە دارستانە دوورەکاندا، لەسەر بەلەمەکان، لە ناو جووتیارەکاندا. لە ھەر شویتیکیش ئەو غەزەلى خۆى چرپیت، لەمەر و ئەستەنگە سەختەکانى بەردەم خەيال شکاوان و مرقفەکان شتەگەلێکیان بینووە کە پێشتر نائاشناو و نەبینراویو. بە ھیزی ئەو قافییە سىحراویانە، بە ھیزی ئەو وشانە، ماسیگرەکان ئاسانتر بە پەوى ئاوى خەيالدا دەپۆشتن، کوچە نەنئیەکانى دارستان پتر پوناک دەبوونەو. ھەر پۆخلەبەریک گوێى لە غەزەلەکان دەبوو، وەک نامەیهكى نەینى و ئاماژەیک لە قەدەرەو تىدەگەيشت، وەک ئەوێ خەيالى ناو ئەو قەسیدانە بانگەوازیكى خودایى و ئیلاھامیکى ئاسمانى بیت بە تايبەت بۆ ئەو ھاتبیتەخوار. لە سالانى شەپدا غەزەلنوس شارە

و شار و کوچه و کوچه گهرا، نیشی نهوه بوو پۆحله به ره خه یاللیه کان بدۆزیته وه، نه و مرقانه ی له دنیای پاستیدا هیچیان چنگ نه ده که وت و ئیدی به ره و زه ریای بیسنووری خه یال ده پۆیشتن. توپژیکی گه وره ی له نیوان نه و مرقه سه یرا نه دا دروستکرد، زه ی و زه مانه جیاواز و پارچه پارچه کانی خه یالی له یه ک نزیک کرده وه، هه ندیجار ده یویست هه موو سه ر زه مینه خه یاللیه کان بدات له یه ک، دارستانه خه یاللیه کان و باغه خه یاللیه کان بکات به یه ک هه ریم، جوپیاره چکۆله کانی خه یال بخاته سه ر یه ک و پوباری نه فسانه بیان لیدروستبکات. خه یال له و سه ر زه مینه دا، کۆمه لیک هه ریمی په رته وازه و جیاواز و دوور له یه کبوو، پریوو له ترس، له کوچه ی تاریک و نه دۆزراوه، له خواستی نه ئینی که غه ریزه په شه کانی مرقه ده یانجولاند، نه و ویستی بیانگۆریته سه ر پنگایه کی کراوه و ناکۆتا بو هه موو نه وانه ی ده یانه ویت بیسنوور به خه یالدا سه هه ربه کن. قه سیده خه یاللیه کانی مه لای سوخته وه ک چرای سه ر مناره یه کی به ر ده ریا وه هابوو، که له هه موو زه مین و زه مانیکه وه که شتی راده کیشا، شه وقیکی هیند به تینی هه بوو، پۆحله به ره خه یاللیه خه وتووهر کانی له قوولاییه هه ره دوور و تاریکه کاند له خه وه لده ستان. به لام ده بیت بلین، مرقه گه ر خوی دلکی پر خه یالی نه بایه له غه زه لنوس تینه ده گه یشت، غه زه له کانی نه و ته نیا کاتیک هیز و ناسه واریان ده رده که وت که پۆحله به رژیکی خه یالی ده بییستن.

له و ده ور و زه مانه وه غه زه لنوس وه ک پیاویکی ریشن، به قژیکی لوول و ده رویشناساوه، به ده ستیک جلی زه یتونی کاله وه، به هه گبه یه که وه که هه ندیک کۆپی دیوانه کانی غه زه لی تیدابوو ده گه را. له سه ر سنووره کان تیکه ل به به تالیونی نه و پيشمه رگه خه یالیا نه بوو که بو کوردستانیکی خه یالی شه پرانده کرد، کوردستانیک ته نیا له خه وه سه یر و پونا که کانی نه واند هه بوو، نه و شه هیده غه مگین و خه یالیا نه ی ناسی که بو باغیک

دەگەر پان ئاشتى و ئاسودەییەکی ئەبەدى تێداییت. شیعری بۆ ئەو باغەوانانە خوێندەووە کە درەختەکانیان میوەی پێ پۆشنایی دەگرت، هەموو ئەو پۆخەبەرانی ئەو لەو گەشتانەدا ناسینی، کەسانیک بوون وەک خۆی، نیوەیان لە حەقیقەت و نیوەیان لە خەیاڵ دروست بوویوو. غەزەلنوس پۆژیک بە دەم غەزەل خوێندنەووە گەیشتە دەشت و تەلانیکی سەوز، وەک دەرویشی دەرووزەمانە دوورەکان، گۆپالیکى درێژی پێبوو، بە خۆی و هەگبەیهکی کۆنەو بە پێگادا دەپۆشت، پێشی تا سەر سنگی هاتبوو، قژیکى لوول و قەترانی تاسەر شانی بەردابووەو. لە ناکاو ژنیکی بەتەمەن هاتە سەر پێگای و گووتی « ھا غەزەلنوس بۆ کوێ دەچیت؟»، غەزەلنوس بە دەستووری پالەوانی ناو حیکایەتە ئەفسانەییە کۆنەکان گووتی « داپیرە، چۆن دەزانیت ناوم غەزەلنوسە ئاوماش دەزانیت بۆ کوێ دەچم». پیریژنە کە گووتی «کەواتە دوامکەو، ژنیک هەیه ئیحتیاجی بە هاو دەستی تۆیە». غەزەلنوس چوار شەو و چوار پۆژ بە بێدەنگ دواى ئەو داپیرەیه کەوت. بە خاکی گەلیک سارد و بەسەر زەمینی زۆر گەرمدا پابوردن، بە باغی گەلیک سەوز و بە چیمەنى زۆر پەژمورده و بێئاودا تێپەڕین، بە گونددا پابوردن نوقمی وشکەسالی بوو، بە ئاوەدانى بە خوڕەم و پڕپێزیشدا گوزەریانکرد. دواچار گەیشتنە گوندیکى زۆر بێدەنگ و فەرامۆشکراو، گوندە کە تەنیا لە چەند مالتیکى چکۆلانە و نزم و داڕوخاو پێکھاتبوو. لە یەکیک لەو مالانەدا غەزەلنوس ژنیکی چکۆلانە و نەخۆشى بینی لەسەر جیگایەکی چکۆلانە و پەڕپووت کەوتبوو. دۆشەکیکی داپو، لێفەیک بە مێتلیکی بۆر و سەرىنیک لە سوورمەى مۆر و هەلۆهشاو، هەموو شتیک سارد و کۆن و بێرەو نەق دەینواند، پیریژنە کە گووتی «تۆم هێناو بۆ کۆمەکی ئەم ژنە. ئەمە زەستانیکى نەخۆشە، پەنگ و پووی دیارە کە دەمریت. هەفتەیکە مەندالیکى زۆلى بوو، برازای منە، باوکی دەمیکە ئەمری

خوای جیپیناوه، خوشکیکی بهشوی ههیه، میردهکهی بزانیته ئویشی پیوه دهکوژیته، ههوت پۆژه کوپکی بووه، بهرلهوهی بمریت ویستی تۆ ببینیته، له ترسی خوشکهکهی نهبوویه، سهرشینی وام نهدهگرتیه خۆم، قهحهیهی وا».

ئافرهتیکی گهنج بوو، ئاسهواری جوانیهکی مردوو به پوخسارییهوه بوو، جوانیهک لهوانهیهی ژیانی سهخت و کارهساتی له ناکاو دهیانکوژیته. گهرچی جلی کیژیکی گوندهکی له بهردابوو، بهلام خانمیکی که ساسی شاری بوو، پهنگی بهجۆریکی ترسناک زهردبووبوو، له ژیر لیفه کهیهوه سهری دههینا و سهرسامانه گووتی «غهزهنوس تۆ لیژهیت، تۆ لیژهیت، چۆن لیژهیت؟». وا قسهیکرد وهک ئهوهی زۆر له میژیته غهزهنوس بناسیت. له سه رهخۆ و بهزهحهتیکی زۆرهوه خۆی له جیگا که راستکردهوه و گووتی «له و باوه په دا نهبووم پۆژیک له پۆژان بتبینمهوه». غهزهنوس به وردی سهیری کرد، جگه له ژنیکی نهخۆش و پهنگزهرد که هیوای ژیانی لیناکریت ههچی دیکه تیانهبینی، به ئەندازهیهک لاوازیوو ئیسکهکانی پهنجه و مهچهکی یه کهیه که دهژمێردران، گووتی «خانم تۆ ئیجگار نهخۆشیت، ده بیته بتهین بۆ بیمارستان، بۆ لای پزشکی، بۆ لهم ژووره تاریکه دا که وتوویت؟». کهچه که به زهحهته ههناسهی بۆ ده درا. به هیمنی وهلامی غهزهنوسی دایه وه «نا، ناکریت، ناتوانم بچم بۆ خهستهخانه، نامه ویت پزشکی ببینم، من که سیکی مردوم، دلنیا م». غهزهنوس گووتی «چۆن دلنیایت، چۆن، ههچ که سیک نایته ئاسان ته سلیمی مردن بیت. تا تۆ ده ژیت و ههناسه ده دهیت شتیک نییه ناوی مردن بیت». کهچه که بهجۆریکی سهیر ده له رزی، وهک چه ندین پۆژ نانی نه خوارد بیت لاواز و بیگیان دهینواند. به که ساسی گووتی «غهزهنوس پیم خۆش بوو هاتیت، له و بپوایه دا نهبووم پورم بتدۆزیته وه، من دوو

سالا له وه و بهر له كۆپێكدا گویم له غەزەلەكانی تۆبوو، ئەو غەزەلەنە
تۆ ژيانى منيان گۆڕی». غەزەلنوس وهك سه بری ئەو قسانەى نه بیست
وه لامیدایه وه «تۆ زۆر نه خۆشیت، زۆر، ده بیست بچیت بۆ لای پزیشك،
هیچ قسه یهك نه كهیت، هه ستیت و من بتهام بۆ لای پزیشك». كچه كه
گووتی «ده ته ویت ئابرووی هه موو خزمهكان و خوشكهكانم به ریت،
ئەو كات هه موو دونیا ده زانییت من مندالێكى بێباوكم بووه، مندالێك
باوكی نییه، دوا نه وه من بپۆم بۆلای پزیشك و نه پۆم هه ر مردوم.
غەزەلنوس، من مردوم، من شوینێكم له م دونیایه دا نه ماوه، گه ر زیاتر
بژیم نازانم چیبكه م، تاكه ئومیدێكم نه وه یه په ناگایه کی باش بۆ كۆپه كه م
بدۆزمه وه». غەزەلنوس به نا په حه تییه وه، پرچه ده رویشانه كه ی با دا و
گووتی «تۆ ده لێیت چی، چۆن ده بیست وا قسه بكهیت، چۆن ده بیست وه ها
حورمه تی ژيانى خۆت بگريت. نابیت وا بلێیت، من ده توانم باوكی ئەو
مندالە بدۆزمه وه، بیدۆزمه وه و وابكات مندالە كه ی خۆی به خۆبكات،
وابكه م خۆی چاكبكات و تۆ به یینیت و پێكه وه بژین». ژنه كه كه میك
پالینا به سه رینه مۆره كه وه و گووتی «غەزەلنوس من چه ندين پۆژه
مردوم، به لام نه مویست دونیا جێبهێلیم، بۆ ئەوه ی تۆ ببینم، هیچ
كه س ناتوانیت باوكی ئەو مندالە بدۆزیته وه، هیچ كه س، له به رئه وه ی
من له گه ل یه كێكدا دروستمكردوه كه ئاگای لێ نییه، له گه ل كه سێكدا
له خه یالدا له گه لیدا خه وتووم، ته نیا له خه یالدا، ئەو ئاگا دار نییه. من
و ئەو سێ سال یه كترمان خۆشویست، به لام پێكه وه نه خه وتین، قه ت
په نجه مان به ر په نجه ی یه كتری نه كه وت. من سویندت بۆ ده خۆم كه
پێكه وه نه خه وتوین، به لام كه س باوه ریم پێناكات، من هه موو شه وێك
به خه یال له گه لیدا بووم، هه موو شه وێك، ئەم كۆپه به ره مه ی خه یالێ
منه، من غەزەلەكانی تۆم ده خوینده وه و بیرم له و كۆپه ده كرده وه،
هه موو شه وێك به ر له وه ی بخه وم ئەو غەزەلانه م ده خوینده وه، من زیاده

له ههفتهیه که مردوم، دهستم لیڤده، من وهک ئاسن ساردم، گهر بمبهیت
بۆ لای پزیشکه کان ده بیته گالته جار، تیده گهیت، من ئیستا لاشهیه کم
حهوت پۆژه مالاوایم له دونیا کردوه.

غزه لنوس دهستی دا له دهستی کچه که، لاشهیه کی سارد و بیخوین
بوو. وهک باوه پنه کات گووتی «تۆ مندالیکت بووه خۆشه ویستی
دروستیکردوه، عه شقیکی گه وره دروستیکردوه. خانم تۆ ژنیکى مه زنیته
ده توانیت شوڕای موعیزه بشکینیت». کچه که سهیری غزه لنوسی کرد
و سهیری نزیک کردوه و گووتی «ئو غزه لانه واده که ن مرۆف شیتبیت،
مه دهوشانه عاشق بیت. غزه لنوس له م دنیا گه وره یه دا ته نیا تۆ تیده گهیت
من باسی چیده که م، ته نیا تۆ ده توانیت ئو مندال به ختوبکهیت،
ئو مندالی غزه له، ئو مندالی تویه، نابیت جیبی بیلیت». دهنگی
ژنه که پارانه وهیه کی قوولی تیدابوو، نهیده زانی ئو خانمه به راستی
یان ههردووکیان له خهوندان، نهیده زانی ئاخۆ ئو خۆیه تی تیکه ل
به خهونی ئو ژنه بووه، یاخود ئو ژنه یه هاو ته خهونی ئو، به لام
دلنیاوو به ککیان له دونیای حهقیقهت و ئه ویتریان له دونیای خه یال دان.
غزه لنوس گووتی «به لام خانم من ده توانم چی بۆ ئو مندال به که م،
چی؟». کچه که به غه مگینی گووتی «نازانم، به لام گهر تۆ ئو مندال
هه لئه گریته وه ده مریت، له تۆ زیاتر هیچ که سیکی نییه، نه باوکی هیه
نه دایک، ئه م پیری ژنه ئو زه حمه ته ی کیشا و هات به دوای تۆ دا تا
تۆ ئو مندال ی له کۆلبکه یته وه. من چوار مانگه له شار پامکردوه و
ها توم بۆ لای ئو... چوار مانگه». غزه لنوس گووتی «ئو له هه ر
که س باشت ده توانیت مندال به که به ختوبکات، من ده توانم کومه کی به که م،
دلنیا به من کومه کیده که م». کچه که چپاندی «بیده نگ به، بیده نگ،
گهر بزانیته تۆ مندال به که نابهیت ده خنکینیت، تیده گهیت، بیده نگ بیت
باشتره، من ههفتهیه که شیرى مردوو به و کوپه ده ده م، شیریکى خه یالی

لەم مەمکە بێڕۆحەم بۆ ئەوێ بژی. ئیستا بزانییت، تۆ ئەو کۆپەت ناوێت دەیکوژیت، ئەمشەو دەیفخکێنیت و دەینێژیت، ئەو پورمە، چوار مانگە دەیهوێت من بکوژیت، تێدەگەیت، ئەو کۆپە ببە و بپۆ. تێدەگەیت ببە و بپۆ». غەزەلنوس، جاریکی دی دەستی لە دەستی ئەو کچەدا و بە ئەسپایی گووتی «تۆ بە پاستی مردووت، هەست بە تریەیی دڵت ناکەم، هەستی پێناکەم». کچەکە دەستی پاکیشا و گووتی «غەزەلنوس وەرە گوێ لە دڵم بگرە، وەرە و گوێی لێبگرە». غەزەلنوس سەری نا بە سنگی ئەو کیزەو و هاواریکرد «خوای گەرە، خانم تۆ جەستەیهکی سارد و سرپیت، سارد و سڤ». کچەکە بە کەمێک تورپیهو گووتی «پێویستە ئەو منداڵە پزگاریکەیت، ئەو منداڵە چاوەڕوانی تۆیە، تێناگەم بۆ ئەو تێناگەیت. دوائەو تۆ دەبییت ئەو منداڵە ببینیت، دەبییت ببینیت، پورئ پورئ، پورئ». بە دەنگێکی زۆر بەرز کە لە دەنگی مردوو نەدەچوو، بانگی لە پیریژنە کە کرد. داپیرە مەرج و مۆنە کە وەک ئەوێ گوێی لە هەموو قەسەکان بوو بێت بە خوێ و مەلۆتکەیهکی بچووکەو هاتە ژوورئ، منداڵە کە ی خستە باوەشی ئافەرەتە کە و گووتی «منداڵە کە ت بگرە، برسییەتی. داپژێی بۆ چ دایکێکت، کۆرە کە برسییەتی». منداڵێکی چکۆلانی فریشتەرەنگ بوو، پێستیکی سپی و جووتی چاوی چکۆلانی و قزیکێ نەرم. بە پێچەوانەی دایکە کەو لە منداڵێکی برسی و ماندوو نەدەچوو، پێدەچوو هەر ئیستا لە پویاریکی پاکدا شوێراییت. غەزەلنوس کە بینی لە دای خۆیدا گووتی «وادیارە لە باغیکی سحراییووە هاتوو». کە گرتی بە دەستیووە هەستیکی سەیری هەبوو، وەک ئەوێ ئەو ساتە ژیاویی، وەک ئەوێ پێشتر بە جۆرە ساتیکی وەها دا پابوردییت، وەک وشەکانی مەلای هاجەر لە ناکاو بگەرێنەو خەیاڵی و لە پۆچیدا دووبارە بدرەوشینەو. بە پەلە مەلۆتکە کە کردووە، ویستی بە پووتی تەماشاییکات، ویستی دەست لە پێستە سپی و ناسک و سحراییووە

بدات. لەو کاتەدا سنگی منداڵەکی بێنی، موچرکێکی قوول و تەزەویەکی سارد بە گیانیدا تێپەڕی، نەدەیزانی هەلەیه یا پێشکە و پێشکە ی چاو، راستە یان خەیاڵیکە زادهی ماندوو بوونێکی زۆر و کەمخۆراکییەکی درێژە، بەلام بە پۆشنی دەیتوانی ببینیت، بە پۆشنی. بەیتیک شیعەر کە وەک برینێکی قوول لەسەر سنگی ئەو کۆرپەیه هەلکەنرابوو:

ئەو تیفلی پەش، ئە تۆ گۆل —وویت ئە من سووت
ئەو ناتێجی غەزەل، لە من عەشق و لە تۆ پرووت
تۆ بەرھەمی شمشالی خەیاڵی، بەرھەمی ئەنغامی وجود
زاهیر بە وەکو باغ و دەرکەو وەکو یاقووت

ژنە گەنجەکە ئاگاداری سەرسوپمان و خەپەسانی غەزەلنوس بوو، سەیریکرد و گووتی « ئیستا دەبینیت، ئەمە برای تۆیە، برای تۆ. بەلام تۆ دەتەوێت فری بدهیت. ئەمە لە تۆوە نزیکە، لە تۆوە نزیکە، چەند خۆت لە خۆتەو نزیکیت، هێندە لە تۆوە نزیکە ». غەزەلنوس بۆ ئیستیک وەک تاساو وابوو، وەک ئەوێ دوتیا لە دەوری خول بخوات، وەک کۆی شتەکانی چواردەوری بپوختن، گێژ و سەراسیمە سەیری ئەو ئافەرەتە نەخۆشە ی کرد و هیچی نەگووت. ژنە گەنجەکە منداڵەکی لە دەست غەزەلنوس وەرگرت و دەستی کرد بە پێچانەوێ مەلۆتکە کە و گووتی « ئیستا تێدەگەیت، تۆ بەتەنها نیت، دەبینیت خەلکانێکی تر هەن خەیاڵ و غەزەل تێکەڵاوی هەموو ژیاانیان بوو، لەوانەیه تۆ نەتدیییت، بەلام جنسیک لە مەروف هەیه، کە وەک تۆ دەستکردی غەزەلن، چەند وەختە بە زەویدا دەگەڕێیت و مەروفی خەیاڵی دەبینیت، بەلام پۆزێک هەستت نەکرد خەلکێکی دی هەن وەک خۆت منداڵی غەزەلن، عەشق

دروستیکردون. مەرۆف کە بەراستی نەتوانیشت لەگەڵ مەحبوبی خۆیدا
بخەوێت، باغیکی سىحراوی و خەیاڵی ھەیە پرۆدەکاتە ئێوێ و لەوێ
مەعشوقی خۆی دەبینێت. بمبۆرە غەزەلنوس، مەرۆف ئەگەر بێمیشک
نەبێت لەو تێدەگات. خەلکێک ھەن بێمیشکن، گەمژەن، وادەزانن کە
دوو دڵدار بەراستی پێکەو ھەخەوتن، ئیتر پێکەو ھەخەوتوون. ئەو
درۆیە، ھەموو عاشقەکانی دنیا بە خەیاڵ پێکەو ھەخەون، بەلام
بمبۆرە غەزەلنوس، ھەندێجار ھەستدەکەم تۆش زۆر گەمژەیت، ھێندە
گەراویت ناتوانیشت تێگەیت. ھەموو کەسیک شوپنێکی خۆی ھەیە، لەوێ
ھەموو ئومێدەکانی دینەدی، من لەوێبووم، تێدەگەیت سەدان شەو لەوێ
بووم، سەدان شەو، سەدان شەو. بەلام تۆ زۆر ماندوویت، غەزەلنوس
زۆر ماندوویت. تۆ ئەم ماوێ ھە زۆر شوپنێت بینی، بینینی زۆر خەیاڵت
ماندوودەکات... دەبێت ئاگات لە خۆت بێت».

بە ھێمنی سەری بەرزکردووە و گوتی «ئێستا ئەم منداڵە لە تۆ
زیاتر کەسی نییە، ناتوانیت تا ھەتاھەتایە دانیشیت و بیریکەیتەو.
دەبێت ئەو برا بچوکەى خۆت ھەلگرت و برۆیت، لە بیریشت نەچیت
ئەو منداڵە لە تۆ زیاتر کەسی نییە».

غەزەلنوس تا ئەو کات نەیدەتوانی قسەبکات، کچەکە گوتی
«بیرکردنەوێ زۆر مەرۆف دەگۆریت سەر کەسیکی پارا، تۆ پێگایەکی
زۆر درێژت لەبەرە، منیش دەبێت بڕۆم، تۆ و ئەمانەتی ئەو کۆرە، ھەر
خۆت ناوی بنێ، مردووەکان نابێت زیندووەکان ناوینن... بەلام پێتبلێم،
بڕۆ بۆ لای ئەفسانە، تێدەگەیت، بچۆ بۆ لای ژنیکی ناوی ئەفسانە ھە لە
ئوتیلی بەفر و سەراب، ئەو یارمەتیت دەدات... ئەو یارمەتیت دەدات،
بەلام بیرت نەچیت ئەو منداڵی تۆیە... لە تۆ زیاتر کەسی نییە».

غەزەلنوس بێدەنگ مەلۆتکەکی وەرگرت و بە ھێواشی نای بە

سنگییه وه، له دهره وه بایه کی سارد هه لیده کرد، شه وه هیدی هیدی ده کشا و بیکوتایی ده یواند، بیته وهی ورته بکات منداله کی به خویه وه نوسان و شه ژوورهی به جیهیشت. شه وکات ناوه پاستی پاییزی سالی هه شتا و هه شت بوو، سه رمایه کی ناوه خت و زوو واده هه لیکردبوو، غه زه لنوس بیته وهی بوه ستیت، بیته وهی له پیکا و با و شه و بترسیت، به خوی و کۆرپه یه که وه گه پایه وه بو شار، شه یه که مین مندالی غه زه ل بوو شه ببینیت، یه که مین مه خلوقی پاسته قینه و هاوشیهی جنسی خوی بوو.

پهریناز له گولیتی ژه هراوی ده خوات «ماجیدی گول سولاف — هاوینی ٢٠٠٤»

من یه که م کهس بووم باسی بارۆنه کانم وروژاند. پیشتەر غه زه لنوس و تریفه یابه حری ناوی «ئاغا، میر، خواجایان» بیستبوو، به لام وشه ی بارۆنیان بهرگویی نه که وتبوو. نه مده زانی ئاخو حه سه ن توفان شتیک دهرباره ی شه وان ده زانیت یان نا، هیتد ناوی بارۆنه کانم هیتا بیوه ستان سه ییری پوخساری شه وم کرد، وه ک موچرکیک یان له رزیککی کتوپر له هه ناویدا ببینم وه هابوو. ئیواره یه کیان هه ر سی هاوپی گه وه که ی ژیانم، که پۆژ دوا ی پۆژ تارمایی موراد جه میل له سه ر هوشمان گه وره تر و تاریکتر ده بوو، بپارماندا بو بارۆنه کان بگه پیتن. دوا ی دانیشتنیکی دوورودریژ، وه ک شه وهی موراد جه میل پادشایه کی نه خوشبیت و سی فه رزه ندی دلسۆزی هه بیت و به دوا ی داپوویه کی ده گمه ندا بکه ونه پی، هه ر سیکمان پیکه وتین تا کوتایی دوا ی چیرۆکی شه و کۆرپه بکه وین و تاسه ر دۆزینه وهی بکۆژه کانی نه وه ستین. ده بیت بلیم که غه زه لنوس به رده وام به جۆریکی بیتانا و سه یر ده یگووت «خوتان مه خه نه

تەهلۆکەو، بۆ من یاری بە ژیاڵی خۆتان مەکن. تا ئێ و شوینە
 بپۆن کە دەزانن مەترسی گەورە ی تیدا نییە». ئەوکات تینەگە یشتەم بۆ
 غەزەلنوس واهەستدەکات ئیمە ئێ و ئیشە بۆ ئێو دەکەین؟ هەستیکی
 بێمانابوو کە هەمووانی ئازاردەدا. لە راستیدا ئیشکردن لەسەر پابوردووی
 ئێ و مردوو بۆ من شتیکی تایبەتی و پۆحی خۆم بوو، وەک جۆرە
 قولاپێک وابوو منی لە دنیا یەک دەر دەهێنا و دە یخستە ناو دنیا یەکی
 تر... سەر تا دەمویست بە تەنها هەموو ئیشە کە ئەنجام دەدم، بەلام
 کە سەیری چاوی ئێوانی دیم کرد، هەستەم کرد گریکان بە جۆریک ئالۆزن
 و کێشەکان بە ئەندازە یەک قورسن، لێرە بە دواو و من بە تەنیا لە
 هێزیان نایەم. هەموو پێیان وابوو من کەستی کارامە نیم، دەیانزانای
 هەمیشە خەیاڵم لای ئێ و فلیمانە یە کە بوون بە بەستیکی گەورە ی
 ژیاڵم، خەیاڵم لای ئێو یە چۆن پۆژیک لە پۆژان بپۆم بۆ هۆلیۆد، لەوێ
 بپەرە یەک لە گەڵ مۆرگان فریماندا بخۆمەو، لە گەڵ کامیرون دیازدا بە
 ماشینیکی سەر بە تال لە تەکساسو وە بچم بۆ کالیفۆرنیا، لە گەڵ
 جولیا پۆبەرتدا لە چێشتخانە یەکی شیکاغۆدا نان بخۆم. گەر ئێ بە دوا ی
 بارۆنەکاندا ئیشی من بوو، بەلام هەموو دەیانزانای هیچ سەر داویکم
 بە دەستو و نییە، نازانم لە کوێو دەست پێیکەم، پە یوهندی هێند
 قوول و بەربلاییشم نییە بیکەمە پرد. هەمووش دەیانزانای هەندێجار بە
 شتو یەکی بێمیشکانە خۆم دەخەمە مەترسییەو، لەزەت لەو دەبینم
 خۆم فرێدەمە تەهلۆکەو، خۆشییەکی گەورە دەچێژم کە دەبینم
 کە وتوومە تە دۆخیکی وەها پەشیو و مۆلەقەو خەریکە نەتینیەکانم
 ئاشکرادەبن و دەبێت شتیکی بکەم پێستی خۆم دەربازیکەم. ناوی
 بارۆنەکان جۆریک لە گەورە یی و شکۆ ی تیدا بوو، هەموومان ی ترسان.
 هەستی ئێوان بە مەترسی، لە هەستی من قوولتر و وردتر بوو، بە
 تایبەت حەسەن تۆفان کە زوو بۆنی مەترسیدە کرد و دروست دەیزانی

له چ خالێکدا مڕۆف پێ دهخاته ههڕیمێکی ئااساییهوه، دهیزانی هێله سوورهکان له کوێدان. وشه‌ی بارۆنه‌کان، وه‌ک نزیکبونه‌وه وابوو له‌ بازنه‌یه‌کی نادیار و ئااسایی، شتیکی نوێ بوو، که‌ نه‌ده‌کرا مڕۆف ئاسان وه‌ریبگریت. گهرچی ته‌واوی گروپه‌که‌ ئه‌رکیکیان به‌ من نه‌سه‌پارد به‌لام به‌پارمدا چیم له‌ ده‌ست بیته‌ بیکه‌م، نه‌ده‌بوو هه‌میشه‌ وه‌ک که‌سه‌تیکی سووکبار و بیسوود ده‌ریکه‌وم که‌ ئیشه‌ ساده‌ و ساکاره‌کان ئه‌نجامده‌ده‌م، ئه‌وه‌ له‌گه‌ڵ وینه‌ی مندا نه‌ده‌گونجا که‌ خۆم وه‌ک پۆحیکی سه‌رکه‌ش و کتیی و پامه‌کراو ده‌بینی. وشه‌ی «بارۆنی مریشک» ته‌نیا سه‌ره‌داوی ده‌ستم بوو. سه‌ره‌تا له‌ ناو مریشکفرۆشه‌کانه‌وه‌ ده‌ستم پێکرد، من به‌ ده‌گه‌ن پێمه‌که‌وته‌ ناو بالنده‌فرۆشه‌کان، هه‌میشه‌ شیوه‌په‌فتاری ئه‌و فروشیاره‌ تووشی له‌رزوتای ده‌کردم، ئه‌و شیوازه‌ی ده‌ستیان بو‌ ناو قه‌فه‌زه‌کان درێژده‌کرد و بالنده‌کانیان راده‌کێشا، ئه‌و جوهری پتیا‌ن ده‌خسته‌ سه‌ربالیا‌ن و چه‌قۆ کوله‌کانیا‌ن به‌میلاندا ده‌هینا، ئه‌و هه‌موو خوینه‌ی له‌سه‌ر شوسته‌کان جیا‌نده‌هێشت، پێکرا کومه‌لێک دیمه‌ن بوون نه‌مه‌ده‌توانی ئاسان ته‌ماشایانکه‌م. هه‌یچ یه‌ک له‌ مریشکفرۆشه‌کان نه‌یانده‌زانی وشه‌ی بارۆن مانای چی. هه‌ولمدا به‌ زمانێکی ساده‌ لێیان به‌پرسم، کێ به‌ناوبانگترین بازگانی مریشکه‌، به‌لکو له‌ و پێگایه‌وه‌ ده‌رگام بو‌یکه‌نه‌وه‌ و بگه‌مه‌ به‌ر قاپی نه‌هینییه‌ک. له‌ پاستیدا که‌س نه‌یده‌زانی کێ به‌ ناوبانگترین بازگانه‌، زۆربه‌یان فروشیاری چکۆلانه‌بوون له‌ هه‌ندیک کێلگه‌ی تایبه‌تی مریشک به‌خێوکردن بالنده‌ به‌سته‌زمانه‌کانی خویان ده‌که‌ری. یه‌کیکیان پێیگووتم، باشتره‌ له‌و مریشکفرۆشانه‌ به‌پرسم که‌ مریشکی به‌ستوو ده‌فرۆشن، بازگانه‌ گه‌وره‌کانی مریشک ئه‌وانه‌ن، نه‌وه‌ک ئه‌م فروشیاره‌ چکۆله‌ و ناچیزانه‌ که‌ به‌دیار قه‌فه‌زێک بالنده‌وه‌ داده‌نیشن. دوا‌ی گه‌رانیکی زۆر دوکاندارێکی جامانه‌ به‌سه‌ر، به‌ خۆی و سمیلێکی کا‌که‌یه‌وه‌، به‌پێچه‌وانه‌وه‌ی فروشیاره‌ ده‌نگ وشک و

بێخەندەکانی ئەم شارە، پوخۆش و پڕخەندە و سەرشار بە ژیان
 پێیگوتەم «برام بۆی مەگەرێ، کەس لە بازاردا ناوی بارۆنی مریشکی
 نەبیستوو، ئەو ناوێ لە دەستکردی خەڵکی ناو بازار ناچێت... ئەو
 ئیشی یەکیکە شتێک لە دنیا تێدەگات، بێرۆ و لە جیگایەکی تر
 بپرسە». ئەو شەو ناوێد گەرەمەو بۆ مائی و نەمدەزانی بچم بۆ
 کوێ، بەردەوامیش ئەو لاشە جوانە ی موراڵ جەمیل لە پێشچاوم بوو،
 کە پێدەچوو تیا مەدا بپارێتەو شتێکی بۆ بکەم. دڵنیا بووم هاوڕێکانم
 بە زانیاری زیاترەو دەگەرێتەو، ئەوان پێگای تر و کەرەجی ئەوتۆ
 شارەزان کە مە زەفریان پێناوەم. لەو هەست و تێفکێرینە شەو ئە
 نەبووم، لە کاتی کەدا مە نەگەشتە ئەنجامێک، ئەوان هەر سێکیان
 بە کۆمەڵێک زانیاری گەرەو گەرەو. ناوی بارۆنەکان ناوێکی
 تازەبوو، لە سەرەتای بەهاری دوو هەزار و چوار دا کە تەرمەکی موراڵمان
 دۆزییەو، بارۆنەکان هێشتا لە قوڵاغی دروستبوون و گەرەبووندا بوون.
 وەک هەمیشە حەسەن تۆفان لە هەمووان زیاتر زانیاری پێبوو، وەک
 هەمیشەش هەموو زانیاریەکانی خۆی نەدەدرکاند، مە هێندە تێگەشتە
 کە بارۆنەکان گەرەوێک دەوڵە مەندن لە سیاسەتمەدار و بازرگان و
 مۆلکداری گەرەو دروستبوو کە پێکەوێ کار دەکەن، هەر کەسەیان لە
 شتێکی ژیان بەرپرسن، زۆرە ی شەوان پێکەوێ دادەنیشن، پێکەوێ
 دەخۆنەو، پێکەوێ ئێش دەکەن، پێکەوێ سەیراندە کەن و پێکێشەو
 حوکم دەکەن، ئەم شارە پاستەوخۆ و ناپاستەوخۆ لە دەستی ئەواندا بوو.
 دیارە ئەو جۆرە زانیاریە هێندە سەیر و سەرەتایی بوو سوودیکی
 پاستەقینەیان بۆ پوونکردنەو ی مەردنی موراڵ جەمیل نەبوو، مە لە
 کاتەدا گورزی خۆم وەشاند و تۆلە ی خۆم لە ئاغا ی تۆفان کردەو
 و شە بە و شە پێمگوت «بەرێز حەسەنی پێرۆ، هیوادارم لێم زویر
 نەبێت، بەلام واهەستە کەم ئەم زانیاریانە ی تۆ سوودیکی پاستەقینە ی

بۆ تېگەيشتن له كۆچى دوايى موراڧ جه ميلى جوانه مه رگ نه بىت، كه وهك به پىرتان ده زانن ئىمه به دواي پوونكرده وهى ورده كارىيه كانى كۆچى نه وه وهىن و هيجى تر». ده مزانى نه و شىوه قسه كردنهى من پۆحى حه سەن تۆفان درده هيتىت، وه ها وه پز و بىتاقه تى دهكات، دلى در بىت و هه ناسهى بۆ نه درىت، هه ندىجار دانى به خۆيدا ده گرت و هه ندىجارىش وهك تووشى به لايه كى گه و ره بو بىت، به ده موچا و پكى گريا وه وه سه رى بۆ ئاسمان به رزده كرد وه و ده يگوت «ناخ، خوايه ... ئىستا چى لىبكه م». نه و پۆزه حه سەن تۆفان پاش بىده نكييه كى كه م، ده ستى بۆ ده ستنوسى كتيبه گه و ره و به ناوبانگه كه مان برد كه من به خه تىكى جوان ده منوسيه وه و گوتى «گه ر ده مانه وىت نه م كتيبه ته واوبكه ين، گه ر ده مانه وىت مىژوى مردن له م شاره دا بنوسينه وه، مىژوى راسته قينهى مردن، ده بىت بپۆينه ناو بارۆنه كانه وه، تىده گن يانى چى بپۆينه ناو بارۆنه كانه وه، يانى نابىت له مردن بترسين، ده بىت يه كى كمان هه بىت له مردن نه ترسىت و بچىته ناو كونى نه ژد يها كه وه». من بىنه وهى بىر بكه مه وه گوتم «من ده چم، من له هه مووتان بىياكتر و چاونه ترسترم». حه سەن تۆفان گوتى «بۆ نه م ئىشه يه كى كمان ده وىت بىياك نه بىت و چاونه ترسish نه بىت، واته يه كى كمان ده وىت له تۆ نه چىت، پيا وىكى له تۆ عاقل ترمان پىويسته».

هه ر كه سىكى دىكه بووايه ده موده ست له وىدا كۆبوونه وه كهى چىده هيشت، به لام من بريندار و دلپىكراو، گوتم «حه سەنى پىزۆ، چۆنت پىخۆشه باوا بىت، به ئاره زوى دلى خۆت ده توانيت بريندارم بكه يت، به لام من ئاماده م بچم و به و جوړه ش كار بكه م كه ئىوه ده تانه وىت، هه ق نيه ئاوها سووك و بىمايه سه يرى من بكه ن، من دوا جار كه سىكم ده توانم شتى گه و ره نه نجام بده م».

من هەلێکم دەویست تا توانا و بەهرەى خۆم وەک کەسێکی
سەرکەش و چاوەتەرس بەسەلمێنم. بەلام غەزەلنوس قسەکانی پێبپریم و
گووتی «گۆل سۆلاقی بڕام، ئێمە تۆ ناخەینە مەترسییەوه، هیچ یەک
لە ئێمە دەست نادات بۆ ئەو کارە، ئەوەی دەبێت لە ناو بارۆنەکانەوه
زانیاریمان بۆ بهێنێت، پێویستە یەکیەک بێت لە بارۆنەکان، دەبێت
یەکیەک بێت لە خۆیان».

غەزەلنوس لەسەر هەق بوو، بەلام ئەو کارێکی نەکردە و نەستەم
بوو، چۆن دەمانتوانی لە ناو بارۆنەکاندا کەسێک بدۆزینەوه هەوایی
بارۆنەکانمان بۆ بهێنێت، ئەو خەونیکی تریوو لە خەو بێماناگانى
غەزەلنوس.

لە راستیدا ئەوکات لە هیچ تێنەدەگەیشتم، ئێمە ئەوکات لە بەردەم
دەرگایەکی داخراودا بووین.

من غەمگین و ناوێم پشوووەکەى خۆم پچپان و گەپامەوه بۆ
سەفەرە خەیاڵییەکانم لەسەر نەخشە خەیاڵییەکەى خۆم. هەستمکرد
ئەو بێتواناییە گەورەیهى لە دنیای راستییەکاندا هەمە دەتوانم لە
دنیای خەیاڵدا قەرەبوویکەمەوه، بە جۆریک لە جۆرەکان سەردارباشی
کەشتییەکی گەورەبووم کە بە زەوییهکی بێسنوور و ئەفسوناویدا
دەمگێرا، هەرچی لاوازییەک لە دنیای شتە راستەقینەکاندا هەستم
پێدەکرد بە گەشتە خەیاڵییەکانم پرمەدەکردەوه.

***

لەوکاتەوهی لەگەڵ منداڵە کوێرەکاندا دەستم بەو سەفەرە خەیاڵییە
کردبوو ژيانم لە جاران ئاسوودەتر و پوونتربوو. پێگایەکی راستەقینەى

خۆم هەبوو، لە پێگای هیچ ئادەمیزادێکی دی نەدەچوو. کەشتییەکی خۆم هەبوو بە ئازادی بە پوباریکی درێژ و بێپرانیوەدا سەولمەدا، کەناری ئەو پوبارە پڕپوو لە شانشین و ولاتی خەیاڵی، کە بە رەنجیکی ورد چنێبووم. ئەو پۆژە کە گەرمەو بەو ناو منداڵە کوێرەکانم هەموو چاوەپوانیاندا کردم، دواجار کە گەشتەکەمان وەستان لە پۆخی شارێکدا بووین گۆپەکانی وەک گۆپی ئاسایی نەبوون، بەلکو کۆمەڵێک بالەندە پوناکبوون بەسەر ئاسمانی ئەو شارە گەورەدا دەسوپانەو، کۆمەڵێک بالدار شەوان لە دارستانەکانەو هەڵدەفرین و وەک کۆمەڵێک چرای گەورە دادەگیرسان و دەفرین و تا هەلەاتنی خۆر نەدەنیشتنەو. من و منداڵەکانم کە هەریەکەیان دەریاوانێکی چکۆلانە و کەشتییەوانێکی شارەزای لێدەرچوو، لە شەویکی ئەنگۆستە چاودا لە پۆخی ئەو شارە سێحراوییەدا دەوەستان و لەنگەرمان بە کەشتییەکەمان دەگرت، لەو گەشتەدا هەمووان منیان بە ماجەلانی گەورە بانگەکرد. لەو سەفەرمانەدا من سێ دەست جلی هەلبژاردەم هەبوو، کە بە نۆرە لەبەرم دەکردن، یەکیکیان لە جەلەکانی پای دانتۆن دەچوو لە فلیمی «تۆلە ی ساندۆکان» دا، دەستەجەلەکی دیم لە جەلەکانی ئەنتۆنی کوین دەچوو لە فلیمی «کاروان» دا، شتیکی تێکەڵاو بوو لە مۆدیلی خۆرەلاتی و خەیاڵی خۆرئاوایی، دەستەجلی سێهەمیشم وەک سیپاڵی ژیرار دیپاردیۆ وابوو لە فلیمی «داگیرکردنی بەهەشتا» دا، کە باس لە گەشتی دۆزینەوێ ئەمریکا دەکات لەلایەن کریستۆف کۆلۆمبەسەو... بەلێ من بەو سێ دەستە جەلەو بەو سەزەمینی خەیاڵ دادەبەزیم. لە نۆری شارەکاندا شوناسی خۆم ئاشکرانە دەکرد و وەک کەشتیارێکی سادە خۆم نیشاندا کە هەندیک منداڵی کوێر بە دنیادا دەگێرم. لەو سەفەرە خەیاڵی و سەیرانەماندا کە ماوێکی درێژپووی ئێمە بە پۆخی درێژترین پوباری دنیادا دەبرد، گەشتینە گەلیک شاری سەیر و بە زۆر کوچی

بۆینەدا گەپاین. لە سەفەری سەر ئەو نەخشە خەیاڵییەوه تێگەیشتم
دوو جۆر شار لە دنیا دا هەیە، جۆریکیان چەشنە شارێکە ناتوانیت
بچیتە ناوی، هەتا کە دەشچیتە ناوی، هەرگیز نەچوویتە ناوی، هەمیشە
لە دەرەوویت، هەمیشە بە دەوری شوراگانیدا دەسوڕییتەوه، هەمیشە
دووڕیت و پێت تێنەخستوو، شارێکی دیکەش هەیە کە هەرگیز
ناتوانیت لێدەرچیت، یەكجار دەچیتە ناوی و بۆ هەتا هەتایە لە ناویدا
بە زیندانی دەمێنیتەوه، بۆ هەر جێگایەك بچیت تۆ هەمیشە لەوێیت،
دەتوانیت تێکەڵ بە شوێنی تری بکەیت، دەتوانیت بیخیتە ناو شاری
گەورەترەوه، دەتوانیت وەک قەلبی کێک شاری دیکەى بخیتە سەر،
بەلام بتوانیت لێی دەربازبیت؟ ئەو کارى نەکردەیه. ئەو ئێوارەیه من
و کەشتییەوانە کوێرەکانم گەیشتبووینە شارێک لەو شارانەى پێگات
پێدەدەن بیانبنیت، بەلام هەرگیز پێگات پێنادەن بچیتە ناویان، هەموو
ئەو شارانەى کە وندەبن فۆرمێکی بازەنیان هەیە، شەقامەکانی بە
جۆریکی ترسناک دەخولێنەوه، تۆ پێتوایە لەسەر هێڵێک دەجولێتەوه
کە لە دەرەوه بەرەو ناووه دەتبات، بەلام بە پێچەوانەوه هەمیشە تۆ
لەسەر هێڵێک دەسوڕییتەوه کە لە ناووه بۆ دەرەوه دەتبات. چەشنە
شارێکە لۆژیکی هەیە جیاوازه لە لۆژیکی گەپیدە و پێیواریکان، لە
کاتێکدا گەپیدە و گەراییەکان لەسەر بازەنیەکی سپرنگ ئاسا بەرەو
ناووه دەپۆن، ئەو جولەیه بۆ خودی شار ئاراستەیهکی پێچەوانەى
هەیە، لێرەوه لە کاتێکدا تۆ پێتوایە تۆ بەرەو ناووه دەپۆیت شار
پێی وایە تۆ بەرەو دەرەوه دەپۆیت، بەو شێوەى تۆ هەرگیز ناگەیتە
ناووه، ناتوانیت فێلبکەیت و بەرەو دەرەوه بپۆیت تا شار بەرەو ناووه
تبات، لێرەوه تا هەتا هەتایە تۆ لە دەرەوویت. بە پێچەوانەى شارە
خەنکێنەرەکانەوه، ئەو شارانەى مەرووف زینداندەکەن و کەس ئاسان لە
داویان دەرنەچیت. شارگەلیکن تۆ پێتوایە بۆ دەرەوه دەپۆیت، بەلام

شار بۆ ناووه دهتبات، لیڤهوه تۆ چەند بۆ دەرەوه بپۆیت پتر خۆت
له ناووه ده‌دۆزیتەوه . ئیدی من و کهشتیبه‌وانه‌کانم له یه‌ک کاتدا له‌ناو
ئه‌ندازه‌یه‌کی ئه‌ستم و نه‌کرده‌دا ده‌سوراپینه‌وه، به‌سه‌ریک بیئه‌وه‌ی بچینه
شاریکه‌وه لیڤه‌رده‌چووین بۆ شاریکی تر، به‌سه‌ریکی تریش بیئه‌وه‌ی
له شاریک ده‌رچووین له شاریکی دیدا بووین . هاوکیشه‌یه‌کی خه‌یالی
سه‌خت و قورس بوو که ده‌بایه‌ من و هاوپی‌کانم پیکه‌وه پیا‌پۆین و
پیی رابیین . پاسته‌ دوا‌جار هه‌موو ئه‌و شارانه‌ی ئیمه‌ پ‌رومان تیڤه‌کردن
ته‌نیا له‌سه‌ر نه‌خشه‌ خه‌یالییه‌که‌ی من بوونیان هه‌بوو، به‌لام ده‌بی‌ت
بزانن خه‌یالیکی مه‌حکەم و چنراو ئه‌ندازه‌یه‌کی هه‌یه ئالۆز و سه‌خت و
ده‌ره‌بیردۆز، ماتماتیکی خه‌یال هه‌ندئ مه‌رج و بیردۆزی هه‌یه قورستر
له ماتماتیکی ئاسایی . من به‌سوار ئه‌و کهشتیبه‌ خه‌یالییه‌وه تیڤه‌یشتم
که خه‌یال ئازادی په‌ها نییه، د‌ونیای خه‌یال د‌ونیاییه‌کی ئیجگار پر
مه‌رج و ئه‌ندازه‌یییه، من تا ئه‌و کاته‌ی ده‌ستمکرد به‌ دارپشتنی نه‌خشه
خه‌یالییه‌که‌ی خۆم، لام وابوو هه‌ریم و کیشوهره‌ خه‌یالییه‌کان، سه‌رزه‌مینی
ئازادی پاسته‌قینه‌ن، به‌لام نا، سه‌رزه‌مینی خه‌یال شوینیکی بیئه‌ندازه
نییه، جیگایه‌ک نییه‌ بتوانیت چیت ده‌و‌یت تیا ئه‌نجامده‌یت، خه‌یال
هه‌ندیجار له‌ حقیقه‌ت جه‌برگه‌راتره . زۆرجار هه‌ستمکردوه به‌ کۆمه‌کی
خه‌یال ده‌توانین له‌ حقیقه‌ت تیڤه‌گه‌ین، به‌لام به‌ کۆمه‌کی حقیقه‌ت
ناتوانین له‌ خه‌یال تیڤه‌گه‌ین . من له‌ پۆزی یه‌که‌می ناسینی غه‌زه‌لنوسه‌وه،
که‌وتمه‌ به‌ره‌یه‌کی دییه‌وه، من پیموایه‌ خه‌یال زۆرجار وه‌ک حقیقه‌ت
ترسناکه، حقیقه‌ت به‌روارد به‌ خه‌یال زه‌مینیکی ئارام و له‌سه‌ره‌خۆ
و که‌مکیشه‌یه، به‌لام ئه‌زمونی من له‌و گه‌شته‌ درێژدا به‌ پۆخی
پوباریکدا که هه‌رگیز کۆتایی نایه‌ت، فیریکردم که خه‌یال زه‌مینیکی
پر بوونه‌وه‌ری سه‌یر و م‌رو‌فی پیشبینی نه‌کراوه، م‌رو‌ف له‌ جیهانی
پاسته‌قینه‌دا دره‌خت وب‌النده‌ و ئه‌ستیره‌کان ده‌ناسی‌ت، فیری جو‌ره

سیستیمی ژیان و مامەڵەکردن بوو، بەلام لە خەیاڵدا هەموو شتەکان دەگۆڕن، هەموو شتەکان بە مڕۆف نامۆن، نازانیت کە ی پێتخستۆتە ناو خاکێکی ترسناک و کە ی لە پواری سام و ترسەوه بەرەو پۆخیکی شاد و دلنیا پەڕیویتەوه، زۆرەمان ئاسان بە ناو تاریکی و زۆلوماتی حەقیقەتدا تێدەپەڕین، بەلام بە دەگمەن دەتوانین لە زۆلوماتی خەیاڵ تێبگەین. هەموو جار کە لە گەڵ دەریاوانە چکۆلەکاندا دەکەوتینە گەشت، لێیانەپرسیم سەردارباشی بۆ هیندە لە تاریکی دەترسیت، ئە ی ئەم زەوییە خەیاڵیانە خۆت دروست نەکردون؟ پرسیاری کەشتیکارە کوێرە چکۆلەکانم ئە گەرچی زۆر دووبارە دەبوو، بەلام هەموو جار مایە ی سەرسامی و تێرمان بوو بۆ من. من هەندێ جار دەمگوت «کەشتیدۆستانی خوشەویست، سەول بە دەستە ئەفسانەییەکانی من، مڕۆف کە بە خەیاڵ جیگایە ک دروستدەکات، سەرەتا تەنیا چێو ی ئەو جیگایە دەکێشیت، خەتێکی سادە دەکێشیت و پەنگرێژی دەکات، دەسەلاتی من بە سەر خەیاڵدا هەندێ جار لە سنووری ئەو هێڵدا دەووستیت، ئیتر چی لەو دیو ئەو هێڵەوه هەیە نازانم... هەندێک خەلک هەن خوشەبەختن، خەیاڵی گەلەک فراوان و گەورەیان هەیە، بەلام هەموو شتێک دەبینن، تا کۆتایی چ باغێک هەیە چاویدەکەن و چ گۆلێک هەیە دەیناسن، بەلام خەیاڵی سەردارباشییە بەدەختە کە ی ئێو جۆرێکی ترە... تاریک و ئالۆزترە. تۆ دەتوانیت هەموو شتێک دروستبکەیت، بەلام بەردەوام پووبەرێکی گەورە بۆ شتی نادیار و کتوپر دەمێنیتەوه، مڕۆف ناتوانیت بە عەقل مەترسییەکانی خەیاڵ لە ناوبەریت. شتە خەیاڵییەکان لە ناکو دینەدەرئ. من لەوانەم کە نازانم پێشوەخت چی شتێک لە خەیاڵدا نوستو، دەتوانم شارێک بە خەیاڵ دروستبکەم، بەلام ناتوانم هەموو کوچەکانی ئەو شارە و هەموو کۆلەنە تاریکەکانی زامبکەم، دەتوانم دارستانی خەیاڵی گەورە گەورە دروستبکەم، بەلام لەو دارستاناندا

چ جان وه ریک ده ژی، چی پووده دات، چۆن ده کریت به نئو تاریکی و چرستانی ئه و جهنگ له دا بپۆین، ئه وه یان جوړه پړسا و یاسایه کی هیه ماموستا سیچاره که ی ئیوه ناتوانیت ده ستیشانی بکات. زورجار مروڤ نازانیت له خه یالدا بوچی ده گه پیت، چاوه پوانی چی ده کات، له پوژگاری زودا ئه م دوخه یان ناوده نا ئیلهام یان غه بیبینی. ئیلهام ئه و سیفته کوتوپر و سهیر و ناوه خته ی خه یال له که له ناکاو په لامارده دات، ئینسان سه ره تا ته نیا شیوه ی دهره وه ی خه یال ده بینیت، به لام که س نازانیت له ناوه پوکه تاریک و قووله کهیدا چی تیدایه».

من پوومه کرده منداله نابینا کان و ده مگوت «سه ولبه دهسته نازاکانی من، ئه ی پیپوارانی پښگای خه یال، مروڤه کان دوو جوړن، جوړیکیان ناتوانن پیبخنه سه ر خاکی خه یال، ئه وانه خه لکانیکسی سه لامه تن، به لام پیبهن له جوانی خه یال، له تامکردنی ئه و مه ترسیانه ی خه یال، خه لکانیکش وه ک ئیمه که سوار که شتیبه ک ده بین و ده مانبات، به لام له کوئ ده گیرستی نه وه؟ چ شاریک چاوه پیمانده کات؟ چ شیوه و چ هه ستیکی نه بیستراو و نه بینراو ده ژین؟ نازانین. هیه نادیاریک له تاریکی و زولوماتیدا ناگاته نادیاری خه یال».

من له وانه بووم که باوه پریان وایه خه یال هیزیکی نازاده، ده بیت لیگه پرتین چۆن ده مانبات بمانبات، خو مان بدهینه ده ست نهینیه کانی، هه لبت مروڤ بو ئه وه ی تامی خه یال بکات پیویستی به عه قل هیه، خه یال بیهووشی نییه، نا ناگایی و مه ستی نییه، به لام ئه وه ی چاوه پوانی ئه وه بیت عه قل هه موو شتیکی ناو خه یال بخوینیته وه، بزانیته چی تیدایه، ئه وه ویرانکردن و کاولکردنی سه رزه مینی خه یاله، من له سه ره تاوه جیاوازییه کی گه وره م له نئوان که سانی عاقل و پوچی خه یالزادا ده کرد، من پوچیکی خه یالزاد بووم، نه زانا بووم و نه دانا، هه سه نی

پێزۆ پاستیدەکرد کە هەردەم لە بێتەقلی من دەترسا. من بۆ ئەوەی
خەیاڵزایەکی پاستەقینەم، دەبایە نەزانم ئەو کەشتییە بۆ کویم دەبات،
هەمیشە چاوەروانی پەحمەت و نەفرەتی خەیاڵ بێم، دەبایە ئەوانەی
لەو کەشتییە شێتەدا لەگەڵمدا سوار دەبن نەزانن چی چاوەروانیاندا دەکات،
خەیاڵ نابێت لە حیکایەتێک بجێت کە بیستووتە، بەلکو دەبێت چیرۆکی
بێت نەتوانی پیشبینی کوتاییەکی بکەیت. ئیستا هەستەدەم ئەو
جیاوازی هەرە گەورە نیتوان من و غەزەلنوس بوو، ئەو لە سەرەتاوە
کۆتایی ژیاڵی خۆی دەبینی، من لەوەدا لەو بەختەوەرتەر بووم و وەک
کوێر هیچم نەدەبینی. سەفەرەکانی من لەسەر ئەو کەشتییە لەبری
دونیای پاستەقینەبوون، زۆرجار هەستەدەکرد غەزەلنوس پتر لەوەی
خەیاڵزاییت عاشقە. من هەموو جار بە بیزارییەو دەمگوت غەزەلنوس
تۆ شەمەندەفەر تەهەیه، شەمەندەفەرێکی زۆر درێژ کە پرتکردوو لە
مەخلوقاتێ خەیاڵی، ئیمە پۆخەبەرە خەیاڵییەکان هەموومان میوانی
ئەو شەمەندەفەرە تۆین، ئەم شەمەندەفەرە تۆ لەسەر دوو سکا
دەپوات، دوو ئاسنەپێی درێژ و بیکۆتایی، ئاسنەپێیەکی شەمەندەفەرەکی
تۆ خەیاڵە و ئاسنەپێیەکی تریان حەقیقەتە، شەمەندەفەرەکی تۆ لە
دیوێک دەچێت دوو لاقی هەبێت، لاقیکیان خەیاڵییە و لاقیکیان پاستییە،
ئەم دیوێی تۆ ناتوانێت دەستبەرداری هیچ یەک لەو دوو لاقە بێت،
گەر بێت و یەکیەک لەو دوو لاقە لابەدیت، دیوێکی تۆ دەکەوێت و
هەموو شتێک دواپێدیت، بەلام من جووڕە ئادەمیزادێکی ترم. من وەک
تۆ شۆفێری شەمەندەفەرێک نیم کە لە سەر دوو سکا دەپوات، من
کەشتییەوانم، کەشتییەکی من لاقی نییە، خۆی کەشتییەکی خەیاڵییە،
لە ئاوێکی خەیاڵیدا مەلە دەکات.

تا ئەو جیگایە مەخلوقاتە خەیاڵییەکان تەنیا لە خەیاڵدا هەن،
مەترسییەک لە گۆڕی نییە، تا ئەو جیگایە سنووری سەر زەمینی

مەملەكەتەكەیدا بنوێنیت. لە بەردەم دەرگای ئەو شارەدا كە وەك شیت
بۆ دەروازەیهكی كراوە دەگەڕاین بپۆینە ناوی، هەستەكرد حەقیقەت
چەندە سەخت و عاسییە خەیاڵیش هەمان شتووە ناوالو نەكراوەیه.
ناثومیدی من لە دۆزینەوێ حەقیقەتی مردنی موراڤ جەمیلدا، ئیستا
هاورپی ناثومیدیم بوو لە تێكەڵبوون و شكاندنی دەرگاكانی ئەم شارە
خەیاڵییە، كە شارێكە تاریك بە كۆمەڵێك قوڵەیی بەرز و بالەندەیی وەك
چرا داگیرساوێه.

ناثومیدی لە هەر شت زیاتر خەیاڵم دەكوژیت، ناثومیدی و مردنی
خەیاڵ یەك شتن. ئەو شەوێ بۆ ئەوێ منداڵە كوێرەكان زیاتر هەست
بە بیتوانایی من نەكەن، بۆ ئەوێ نەلێن لەمە زیاتر لە بەردەم دەرگای
ئەم شارەدا پامانەگرە، بۆ ئەوێ لێمنەپرسن ئەو تۆ خۆت سولتانی
ئەم پوبار و نەخشە گەورانە نیت؟ تۆ نیت ئەم شارەت لێرەدا لەسەر
ئەم نەخشە مەلعونە دروستكردووە؟ هەر خۆت نیت بەست بە بستیت
لێرەدا خولقاندووە؟ ئیستا چۆن ناتوانیت بپۆیتەو ناوی؟ پۆیشتم و لەو
پێگایە دووركەوتمەو. گەر پرسبیری وایان لێكردمابە دەبایە پێیان
بڵێم ئەزیزانی ماجەلان، ئێو لێتان تێكچوو، خەیاڵ یادەوێ نیه،
ئەو پاستییە كە یادەوێ هەیه نەوێك خەیاڵ، مەرۆف هەرگیز دووجار
ناتوانیت بچیتە ناو شارێكی خەیاڵییەو. ئەوێ درۆیه كە هیراكلیتس
دەلێت مەرۆف ناتوانیت دووجار بچیتە یەك پوبارەو، پوباری حەقیقەت
دەكریت مەرۆف دەیانجار بچیتە ناوی و هەمیشەش هەمان پوبار بیت،
ئەو پوباری خەیاڵە كە هیراكلیتس باسیدەكات. من چەندەها جار
لەگەڵ هاوكارە چكۆلە و بێئەزمونەكانی خۆمدا تاقیمكردۆتەو، شارێكی
خەیاڵیمان چۆلكردووە و دواتر گەپاویەتەو ناوی، هەرگیز ئەو شارەمان
نەدۆزیوێتەو، هەرگیز... مەرۆف یەكجار دەتوانیت بچیتە ناو شارێكی
خەیاڵییەو، با ئەو شارە لەسەر نەخشەیهكی خەیاڵیش بیت كە تۆ

دروستکردووە، شارەکانی خەیاڵ هەتا کاتیەک دبلیشتە کەن، هەتا کاتیەک وەک شیت بە دەوری یەک کۆچەدا دەتەن و دەتسورپێننەو، هەمیشە شتیکی نوێیان هەیە، هیچ کات ناتوانیت بجیتەو ناو هەمان کۆچە، خەیاڵ هەمیشە توند دەستکاری هەر نەخشەیەک دەکات کە تۆ کێشاوتەو. من لە ئەزموونی خۆمەو قسە دەکەم، ئەزموونم وەک ماجەلانی خەیاڵی ئەو پیاوێ بە خەیاڵ کیشوهریکی ئەفسانەیی دروستکردووە، تاقیمکردۆتەو من هەرگیز ئەو نەخشەیەم وەک خۆی نەبینۆتەو، هەر نەخشەیەک بۆ خەیاڵ بیکێشیت دواتر شتیکی تری لێدەردەچیت، شتێک کە چاوەڕوانت نەکردووە. بە کورتی من نەخشەیەکی خەیاڵی گەورەم هەبوو کە لەسەری دەپۆشتم، نەخشەیەکی زۆر ورد و گەورە، بەلام ئەو من بووم کە لەسەر ئەو نەخشەیە دەپۆشتم، خەیاڵ خۆی لەسەر نەخشەیەکی تر دەپۆشت، ئەو نەخشەیەش لە دەرهەوی هێزی من یاسای خۆی هەبوو.

ئەو شەو بۆ ئەوێ درێژە بە ئاومیدییه گەورەکانم نەدەم، پاشەکشیم بە سوپا چکۆلانەکەم کرد و سوار کەشتییەکەم بوومەو. لەسەر ئەو کەشتییە، هەندێجار هەستمان بە ئازادی و خوشبەختی دەکرد، هەندێجاریش لە کۆمەڵێک پیاوی هەلەاتوو دەچووین کە لە پووباریکی شیتدا لە کۆمەڵێک هێزی ترسناک هەلدیین، هەندێجاریش بە کۆمەڵێک زیندانیمان دەکرد هەندێک پاسەوانی خەیاڵی لە کەشتییەکی چکۆلانەدا بەرەو دوورگەیەکی نەزانراو و دوور بمانبەن. بەلام هەردەم هەستمانکردووە کە ئێمە کۆیلەی شارگەلێکی زۆرین، ئەو شارانەی خەیاڵ کە چووین و بۆ هەتا هەتا ئێمەیان دیلکردبوو بانگیان دەکردین، ئەو شارانەی لە سەرەتاوە گووتم دامینت دەگرن و ئازادت ناکەن، ئەو شوێنانەی تۆ وا هەستە کەیت جێتەشتوون و بەلام هەرگیز جێت

نەهێشتوون، ئەو شوێنانەى پاتەندە کێشەنەو، فێلت لێدەکەن... تۆ بەرەو جیگایەکی دیکە، بەلکە پواریکی تردا بەرەو جوۆرە سەرچاوەیەکی ناداری دیکە لێدەخوڕیت، دەبینیت شوێنیک بانگتدەکات، شوێنیک بەر لەوێ لەسەر نەخشەکان بوونی هەبێت لەسەری خۆتدا، لە خەیاڵی خۆتدا، کاتیەک دەچیتە پێش و لەنگەردەگرت، دەبینیت هەمان ئەو شارەیه کە دیلێکدووت، کە فریوداوت، شارێکە فێلت لێدەکات و بە شیوێ جۆراوجۆر خۆی دەگۆڕیت. هەموو ئەوانەى لەسەر نەخشەى خەیاڵی سوپاوەتەو، دەزانن مانای چى بییت بە دیلى شوێنیکى خەیاڵی. دیلبوون بۆ شارە خەیاڵییەکان ئەو نێبە هەردەم لەهەمان شوێن و هەمان کۆچەدا خۆت ببینیتەو، بەلکو ئەو هەستە ئاشکرایە کە جیگایەک فێلت لێدەکات، پەنگى خۆی دەگۆڕیت بۆ ئەوێ بترگرت، خۆی جواندەکات بۆ ئەوێ نەهێلێت دەربازیبیت، خۆی لە هەر خۆ دووبارەبوونەوێک دەپاریزێت بۆ ئەوێ تۆ هەستبکەیت دەپۆیت، لە شوێنى جیاواز و کاتى جیاوازا دیتەو پێگات. بەلێ... دیلى لە خەیاڵدا بریتى نێبە لە وەستان لە جوغزێکدا، بەلکو ئەو هەستە سەیرەیه بە پۆشتن لە کاتیکیدا تۆ وەستاویت.

ئەو شەو بەناو جیگایەکی زۆر تەنگەبەری لکە پواریکی زۆر بەر تەسکدا داگەراين، هەمووان ترسمان لەمبەرەو بەرى پویار هەبوو، پێدەکەوت لەو گەشتە سەیرانەماندا لەو بەرى ئاوەو، خەیاڵی زۆر فریودەر بانگمانبکات، بەلام ئەو کەسەى لەسەر زەوی خەیاڵ بچوونەو ناییت فریوى هەر شیو و هەر بانگ و هەر ئاماژەیک بخوات. لە جیگایەکی پوباردا، لەدوورەو کۆمەلێک چرامان بینى، لە جیگایەکی بێدەنگدا لەنگەرمان گرت، منداڵە نابیناکان گەرچى هەموو ژيانیان لە تاریکی بەولاه جیگایەکی تریان نەبینیبوو، کەچى هەركات من باسم لە زۆلمەتى جەنگەل و تاریکی نیشتووی سەر سینەى ئاو دەکرد

ئەوان پێکرا ترس دایدەگرتن، من بەوەدا دەمزانى تاریکی ناو خەیاڵ
لە تاریکیەکانى دیکە جیاوازترە، ئەو منداڵانە بە تاریکی پاستەقینە
پاهاتبوون، بەلام تاریکی خەیاڵیان نەبینیبوو، لەبەرئەوە وەک من
لێدەترسان. ئەو شەو لە کەشتییە کە دابەزین و پۆشنایی گوندیکی
نزیکمان بینی و پێکرا بەپێ بەرەو پووی پۆشتین، گوندیکی پاک
و پڕ خانووی نوێ بوو، لە پێگای کۆمەڵێک ئاسکی زامدارەو کە
بە برینداری بەرەو پوومان پایاندەکرد تیگەیشترین گوندە کە بەشیکە
لە خاکی شکارستان، خاکی ئەو راوکەرانی هەمیشە لەگەڵ نیچیرە
کوژراوەکانیاندا دەژین.

تا دەپۆشتین پتر راوکەرمان دەبینی بە خۆیان و تەنگە درێژ و
جلە سەیرەکانیانەو دەهاتن و دەچوون، زۆریەیان غەمگینبوون، بەلام
ئەوێ بۆ ئێمە سەیربوو، ئەو نیچیرە بریندارانەبوون کە بە کۆچەکاندا
دەسوپانەو، ئەو ئاسکانە بە خۆینەو دەگەران، ئەو کە رویشکانە
لە نێوان باغ و چیمەنەکاندا یاریاندەکرد و ئەو کۆترە کوژراوانە
لە سەر شانی راوکەرەکانیان نیشتبوونەو. لەو شارەدا زۆریە ئەو
جانەوەرە سەیرانەمان بینی کە مەرووف بە درێژای مێژوو پاویکردون،
ئەو یەكەمجار بوو منداڵە نابیناکانم وا بە پوونی هەندێک بالەندە و ئازەڵ
بینن، ئەو بالەندە و ئازەڵانە من لە فلیمەکاندا بینیووم و ئەوان
نەیانبینیبوون. سەیرمان لێتات کاتێک تیگەیشترین هیچ پۆحە بەرێک
نەماوە مەرووف پووی نەکات، لە زەرەقوتەو بیگرە تا شیر و پلنگی زۆر
دێ. لەو شارۆچکەیدا ماسیگرەکانمان بینی بە خۆیان و تۆرەکانیانەو،
ماسییەکانمان بینی لە پووباری گەرە گەرەدا مەلەیان دەکرد، بە تەنیش
ئاوێکی بێکەراند پۆشتین، شوێنێک لە کۆتایی زەریایەکی گەرە
دەچوو، لەوێدا نەهەنگی غەمگینمان بینی لە ئاوەکان سەریان دەردەهێنا
و سەیریان دەکردین، چاویان هێندە سەیر و نیگیان وەها پڕ غەمبوو،

کەشتییەوانە بچوکهکانی من گریان. ئیدی ئەو کێشە هەرە گەورە
 زۆریە شوینە خەیاڵییەکانە، تۆ بە حیسابی جیگایەکی چکۆلانە
 دەچیتە ناوی، بەلام هیدی هیدی دەکریتەو، پردهبێت لە پواری تر،
 پردهبێت لە دەریا، لە کوچە ئوتۆ کە کۆتایی نایەت، سەرشاردەبێت
 بە نەخشە گەورەتر و سەیرتر کە هەرگیز لە کاتی ئاساییدا لەسەر
 ئەو نەخشە بنەرەتیە تۆ دیارنێن. بۆیە سەفەری خەیاڵ هیچ وەخت
 لەسەفەری راستەقینە ناچیت، لەسەفەری راستەقینەدا مەرۆف دەزانیت
 بۆ کوێ دەچیت، بەلام لەسەفەری خەیاڵدا تاکە شتیک بکریت لێی
 دلتیابیت ئەوێە ئایا دەپۆیت، یان وەستاویت. هەتا زانیی ئەوێەش
 ئاسان نییە، ئا، هیچ شتیک لە سەفەریکی خەیاڵدا ئاسان نییە.
 هەموو گەشتیکی راستەقینە بەسەر زەمینە خەیاڵدا، گەشتیکی خاوە
 بە کاوەخۆ و هیمنە، ئەو ماوەیە بۆ بینینی هەموو دنیا دەمانەوێت،
 هەزارانجار لەو ماوەیە کەمترە کە بۆ بینینی تەواوەتی یەک شاری
 خەیاڵی پێویستمان پێیەتی. ئەو شەو لەو شاردا هەندیک ماسیگر
 داوەتی ماسی خواردنیان کردین، من خۆم کەسێکی ماسی خۆر نیم،
 بەلام ماسی خەیاڵ جۆرە تامێکی تری هەیە، لە پۆخی ناویکی هیمن
 لەگەڵ کۆمەلێک راوکەری پیردا خۆشترین ماسی ژانمان خوارد،
 خواردنیک کە ئێوە هەرگیز ناتوانن بیخۆن، چونکە ئەوێە نەوێریت
 سوار کەشتییەکی خەیاڵی ببیت و لەگەڵ سەردارباشییەکی وەک مندا
 بەرەو نادیار سەرکەوێت، تامی خۆراکە خەیاڵییەکانیش ناکات. دەبیت
 پێتان بڵێم کە ئەو پۆزانە سوار کەشتییە دەبووین، من و منداڵە
 خەیاڵییەکانم بەدرژایی پۆژە کە هیچ جۆرە خواردنێکی راستەقینەمان
 نەدەخوارد. دلتیابووین، ئەم کەشتییە دەمانباتە شوینی ئوتۆ کە
 خوانی خەیاڵی تێدا یە. ئێمە لەو سەفەرەدا گەلێک میوەی خەیاڵی و
 سەوزە نەبینراو و داوەتی ئەفسانەیمان خواردبوو، هەمیشە لە خەیاڵدا

سفره یه کی ئاوه لا هه یه که ده توانیت له سه ری دانشیت. ئیمه ئه و شه وه کاتیک گازمان له و ماسیه خه یالیا نه ده گرت، په رینازی چکولانه که تاکه گیاخوری تیه که مان بوو، هه ندیک گولی چکولانه ی ده خوارد، هه ندیک گول که به درهختیکی سهیره وه بوو، درهختیکی تاقانه و غه مگین، وهک ئه وه ی شه ی تان بۆ فریودانی ئیمه له ویدا پروانده بیستی. درهختیک بوو، گول هه سپیه کانی له گولی دارچواله یه کی سه ره رزی به ر ده چوون، به لام بیگومان دارچواله نه بوو. له کاتیکدا ئیمه سه رقالی ده ره ی تانی ئه و درکه خه یالی و نازکانه بووین له ماسیه کان، په ریناز له ناکاو زگی دایه ژانیکی کوشنده، ژانیکی نااسایی، من ئه وه ته ی هه م له وه ده ترسم پۆژیک درهختیکی ژه هراویمان تووش بیست و هه موومان بکوژیت، چونکه ده زانم دارستانه کانی خه یال پین له درهختی ژه هراوی. ئازاره کانی په ریناز وه ها توند و ترسناک بوو، من دهسته پاچه و بیکار ماوه یه ک سه یرمه ده کرد، هه موو وامانده زانی ده مریت، من ترس دهستی به ستبووم و زمانی گرتبووم، سه یرم لیها ت کاتیک ئه و ماسیگره خه یالیا نه م بین، په ریناز هه لده گرن و به ره و که شتی که پانه وه مان ده یرفیتن، ئه وان پاده که ن و ئیمه ش به دوا یاندا. من له که رمه ی پاکردندا هۆشم ده هاته وه به ر خۆم، ده مزانی ده بیست به په له په ریناز بگه یتمه خه سته خانه، من به یررسی ئه م مندا له کویرانه بووم، به لام له راستیدا باوه یم نه ده کرد ژه هریک به خه یال بیخویت به راستی ژه هر خواردت بکات. که گه یشتینه که شتی به که من به ره و باشوور پیچم پیکرده وه و وهک شیت به ره و دوا که پامه وه، مرۆف هه رگیز نازانیت چۆن و له کویدا له و نه خشه یه دیته ده ری، به لام هیند له و ئه فسونی خه یال هه دابه زین، په رینازمان بین، به راستی بیماره. وهک یه کی که فره ندیکی خوی له مردن پزگار بکات، به مندا له کاند هه والم بۆ که سوکاری نارد و به ده ست هه لمگرت و به په له که یاندمه بیمارستان، که گه یشتینه ئه و پیه ریناز هیشتا ژیا نی

تیا مابوو، بە لām کەس نەیدەزانی دەژی یان دەمریت. بە پارەوی بەشی چارەسەری خێرادا باوەشمکرد و فراندەم، لە گەرمە ی پاکردندا، هەستمکرد کە سیکی تر لە تەنیشتمەووە پادەکات، کە سیکی نەناس، کە سیکی پۆژیک لە پۆژان نەمبینیووە. لە کاتی کەدا هەردوو کەمان بە پارەووە کەدا پامان دەکرد، ئەو پیاووە بە قەڵافەت و نەناسە پییگوتەم «من ناوم «میر سەفین»» ه، خەڵکانیک بە «بارۆنی بوکە شوشە» بانگەدە کەن، مە ترسە، من لە گەل تەدام، من خالی پەرینازم من کۆمە کتەدە کەم». من بە دەم پاکردنەووە گووتەم «زۆر سوپاس بۆ لوتفت. هەل بەت پیو یستیم بە یارمەتی دەبیت». من خێراتر پام دەکرد و تەواو خالی نە دەبووم ئەو دە یگوت چو. لە بەر پەریناز «کە لە نێوان ژیا ن و مردندا دە گەرا» ناگام لە هیچ نە مابوو، بە لām ئەو پاکردنە خێرایە ی ئەو پیاووە، ئەو سەرە کە چە لە بی توو کە ی، ئەو پێشە سپی یە بریقە دارە ی، ئەو دەنگە پەر مۆسیقایە ی لە خەیاڵ و گوێمدا مایەووە. شەو ئی کە سەرم خستە سەر جیگا کەم بۆ ئەو ی بخەوم، لە نا کاو پا چە کیم و ناووە کە یم بێرکە و تەووە «بارۆنی بوکە شوشە... بارۆنی بوکە شوشە... بارۆنی بوکە شوشە». وەک ئەو ی کە و تەبیتە ناو چالیک ی تاریکەووە، وەک ئەو ی دەملووشیک قووتەمدا، هەستیک ی تەلخ و قورس لە سەر د ل م نیش ت. هەستەدە کرد هیژیک بە خێرایە ک ی گەورە بەرەو خوار پام دە کیشیت، بەرەو ناخیک ی زۆر دوور و تاریک، بەرەو جیگایە ک کە نازانم کوێ یە.

ئەو شەووە خەوتم و خەونم بە بارۆنی بوکە شوشەووە بینی، کە شان بە شانی من لە سالۆنی درێژی بیمارستانە کەدا بە خو ی و پێشە سپی یە بریقە دارە کە یەووە پایدە کرد و قسە ی دە کرد.

زانباریه کانی شبر دەربارە ی بارۆنە کان

لەو پۆژەوێ لە گەڵ شبردا بووینە هاوێ، هەولمەدا بیر لە پابوردوونە کەینەو. من و ئەو پابوردوویەکی هێند پاک و سەرفەرازان نەبوو، بیکەینە بابەتی گفتوگۆ. هەردووک پەمان لە پابوردووی خۆمان بوو، بەلام ئەو نەفرەت و پشتەهێکردنە لە پابوردووی لای من بەرەو گۆشەگیرییەکی سەخت راپێچیکردبووم، کەچی بۆ شبر هێند قورس و پرسیوێ نەبوو. شبر بۆ هاوێ و کەسانی نزیکە خۆی کورپێکی دڵسۆزیو، کەجار لە هاوێ و دۆستەکانی دادەبەرا. هەلبەت ئەو چەند سالی دوازی زۆر لە دۆستە نزیکەکانی بوویوون بە بەپرسی بەرز و کەسیان بیریان لای ئەم کوپە قۆزەردە چاوکالە نەبوو کە بیکەس لەسەر عەرەبانەیک دەسووپایەو. لە حیزیدا هێندە ی دوو هەفتە ونبوێت و سەرفەسالی خۆت دەرەخست ئیدی کەس حیسابت بۆ ناکات. ئەوکات من خۆشحالانە یارمەتی شبرم دەدا، کۆمەککردن بەو کوپە بوویو بە بەشیکی زانم، زۆربە ی پۆژ لە بەهار و هاوین و پاییزدا، ئیوارانی شاد و پرتیشک، کاتیکی سیبەری فێنکی پێش مەغریب ئومێدی بۆ دەهێناین، پالم بە عەرەبانەیک ئەوێ دەنا و دەمگێرا. شبرۆک هێندە قسەخۆش و پووکرابوو، ناسیایوییەکی بەریالۆی بۆ خۆی پەیدا کردبوو، خەلک تێنەدەگەشتن من بەم دەموچاوێ مۆنە ی خۆمەو، چۆن هاوێی ئەو کوپە پووخواشەم کە دنیا دەلاوێنێت و بێپۆج دەهێنێتە زمان و بە راست و چەپدا قسە ی شیرین بلۆدە کاتەو. پێشتر ئادەمیزادیکم نەبینیبوو بە ئەندازە ی ئەو بگورپێت، بوو بوو بە ئادەمیزادیک کراو و ئامادە بۆ لێبوردن. دیارە لە ناو بازاردا خەلکانێکی زۆر هەبوون منیان نەدەناسی، زۆربە ی خەلک سەردەمانێک ناوی حەسەن توفانیان بیستبوو، بیئەوێ

بزانن کێیە، ئێستاش ئەو سەردەمە بۆ هەتا هەتا یە سەرچووبوو، من
 هەر کە سێکەم بناسیبایە تکام دەکرد بە هەسەن پیزۆ بانگمبات،
 نەمەوێست کەس ناوی تۆفانم لێبنێت، چیدی لە هەولێ ئەو دا بووم
 پوخساری خۆم لە پیاوکۆژێکی بەناویانگ و ناسراو وە بگۆرمە سەر
 شێوێ کە سێکی بێدەنگ کە هەست و نەستیکی ئاشکرای نییە. لە
 راستیدا زۆرکەم لە جەنجالی بازار و قەرەبالغی گەرە نزیکدەکە وتمەو.
 ئێواران کە شێرم دەگێرا، زۆری کات تا ئەو جێگایە مەبەستی
 بوو دەمگەیاندا و لە گەڵ دۆستەکانی خۆیدا جیمە دەهێشت و دەپۆشیستم.
 ژیانم بێدەنگییەکی گەرە و ئارامییەکی بێسنوور بۆ بەسەر کێشابوو،
 دەگەرپام و هەستەمە کرد کەس لەم شارەدا نامناسێت. ئەو خەڵکانە
 من لە گەڵیاندا گەرەبووم یان لە جەنگدا کوژران، یان بۆ هەندەران
 پۆشیستن، یاخود بووبوون بە پارەدار و دەسەلاتدار و منیان نەدەناسی.
 ئەو بێدەنگییە سەرسامیدەکردم، حەزەمە کرد تا بتوانم ئەو هێمنییە
 قوولتر و قوولتر بکەمەو. ئەو سەردەمانەدا هەستەمە کرد توانایەکی
 سەیرم تیا دروستبوو، توانایەکی هێچ ئادەمیزادێک نەیتە من نەبێت،
 دەمتوانی بیستم داخەم و بیکەمەو، چۆن خەڵکی بە ئارەزووی خۆیان
 دەتوانن قسە بکەن و بێدەنگبن، من دەمتوانی بە ئارەزووی خۆم گوێگرم
 و گوێنەگرم. دەمتوانی گوێی خۆم داخەم و لە بێدەنگییەکی بێسنووردا
 نوقمبیم. زۆرجار لەو چایخانە لاتەریکانەدا دادەنیشتم و چەناگەم
 دەخستە سەر سنگم و بەسەعات لە هێمنییەکی گەرەدا نوقمەبووم،
 لەو ساتانەدا جگە لە بۆنی گۆڵ لە هێچێ دیدادە نەدەژام. نۆز پۆژ
 هەبوو حەزەمە کرد مۆفێک هەبێت قسە بۆ بکەم، بەلام کەس نەبوو.
 شێر هاوڕێی لە من زۆرتر بوو، لە من زیاتر شارەزای دنیا بوو، ئەو
 هێشتا ئارەزوویەکی قوولێ هەبوو بزانیت لە دنیادا چی دەگوزەرێت،
 من بە پێچەوانەی ئەو وە ئارەزوویەکم نەما بوو بزانم لەم مەملەکەتە

ئىمەدا چى دەقەومىت و چى پودەدات، دەترسام ھەر تىۋەگلانىكى نوئى گىرۋەدى سىياسەتم بىكەتەو، خۆم وەك يەككە دەھاتە پىشچاۋ كە بە پەرەشوت لە ئاسمانەو كەوتۆتەخوارى و ھاتۆتە شارىكەو كە ناتوانىت لەگەلیدا بىيىتە دۆست. كە وا دەلەيم ماناى ئەو نىيە كە من لەم شارەدا نامۆم و بەس، لە پاستیدا من لە ھەموو دونيا نامۆم، لە ئادەمىزاد نامۆم و لە خۆم نامۆم. لە دواى كۆچى دواىى دايكم و گەرانەو ەم بۆ دونيا، ھىشتا ھەر بىدەنگ و غەرىبىووم. پەنگە تا ئىستا زۆرەتان چەندجار پرسىارتان كەربىت، پىاوگوزىكى وەك من، مەخلوقىكى بىسود و لە كاركەوتوى لە وىنەى ھەسەنى پىزۆ، چكۆلە و دىز و ناشىرىن و منگن چى كەردى بە ھاوپىي خەلكانىكى ناسكى وەك تەرىفە يابەحرى و غەزەلنوس؟. خۆم دەزانم، من جگە لە تەنگى ژەنگاوى سەردەم و زەمانىكى تر، ھىچى دى نىم. لە كۆنە پىاوگوزىكى لىكەوتەى حىزب بەولاو ھىچى دى نىم. زۆرەو لەگەل شېردا قسەمان لەو كەردو، ئىمە چەقوى كولى ناو مۆزەخانەيەكى داخراوين، كەرسەتەيەكى كۆنى تاوانىن كە ھىشتا خويىنى قورىانيەكانمان لەسەرە و كەس نەيسىرپوين. ئىو ھەقتانە وابلىن. من كەسكى لەو خراپترىووم شايستەى ئەو جۆرە مەشەرە ناسك و مېھرەبانە بىم، بەلام ژيانى منىش وەھا پۆى، گولۆو ئەفسوناويەكەى پىزۆ منى وابرد كە دەبايە لە ناو ئەو پۆخلەبەرە ساف و پاكژانەدا بگىرسىمەو.

بىشاگاي خۆم بووم بە يەككە لە پۆخلەبەرە خەيالىيەكان. لە پاستیدا مەرووف نازانىت چۆن دەبىتە پۆخلەبەرىكى خەيالى، شەويك لە شەوان ھەندى پىرىزنى پوخۆش ھاتن بۆلام و گووتيان ھەسەنى پىزۆ تۆ دايكت قوتابخانەيەكى گەورەى گولۆو دروستكردن بوو، كىلىلى زۆرەى باغە عاسىيەكانى دونيا لای ئەو بوو، ھەموو كىلەكانىشى بۆ تۆ بەجىھىشت، ئىستا تۆ بەتەويت و نەتەويت كىلەدارى دەيان باغيت كە بى

تۆ گۆلەکانیان دەمریت، ئیستا وەرزى ئەو گۆلەنە یە و ساتی گرتنى
 گۆلۆه لەو باغانە، گەر تۆ ئەو دەرگایانەمان بۆ نەکەیتەو، دەیان جۆر
 گۆلى خەیاڵی دەمرن. من هیچ لەو پیریژنە پوخواشە تینەگەیشتم کە
 هەموویان بە جلی پەش و لەچکی پەش و کۆلوانەى پەشی سەرشانەو
 ھاتبوون بۆلام. شەویەک لە شەوێ تارێک و ئەنگوستەچاوەکان من لەگەڵ
 کۆمەڵێک پیریژنی پوخواش و دەم بە خەندە و سوحبەتچیدا کەوتە پێگا
 بۆ جیگایەکی نەزانراو، پێمۆایە هەموو سەفەرە سەیرەکانی مەرۆف لەو
 ھەنگاوەو دەست پێدەکات، کە بە ئاراستەیکە نەزانراو دەینیت. بۆ
 ئەوێ بییت بە پۆلەبەرێکی خەیاڵی دەبیست سەرەتا ئەو ھەنگاوە
 بنیست، جارێک لە جارەکان پێگایەک بگریتەبەر کە نازانیت بۆ کوێ
 دەچیت. من باوەرێکی زۆرم بەو پیریژنانە ھەبوو، بەلام نەمدەزانى چ
 نەینیبەکیان لە ژێر سەردایە، مانای ئەو کلیلانەش کە دایکم جێھێشتن
 گینگلیان پێدەدام. دەمزانی جگە لەم پیریژنانە هیچ کەسێکی دی نییە
 ئەو نەینیبەم بۆ والابکات. ئیتر دەبایە ھێز بدەمە خۆم و کلیلەکانم لە
 جیگایەکی نەینى دەربھێنم و دواى ئەو پیریژنە جوانانە بکەوم کە
 بەردەوام باسی کۆمەڵێک باغی سیحراویان بۆ دەکردم، گەر بیست و من
 فریایان نەکەوم دەمرن و وشکدەبن. ئەو شەو پیریژنەکان منیان بەرەو
 گەرەکیک برد کە پیشتر ھەستم نەدەکرد ئەم شارە شوینی وەھای
 تێدا بیست، ناوی «ھەزارباغ» بوو. پیشتر ناوی ئەو گەرەکەم نەبیستبوو،
 گەرەکیکی گەرەبوو، پڕ لەو پیریژنانەى شەو و پوژ گۆلۆیان دەگرت،
 بۆنى کوچەکانی پڕبوو لە بۆنە تریک مەست و شەیدای دەکردی. لە
 سەرەتای کوچە بۆندارەکاندا کۆمەڵێک پیریژنی تر پیشوازیان لێکردم،
 ھەموویان بە جۆریک لە جۆرەکان لە پیزۆی گۆلۆ دەچوون، ئەوان
 بەرەو باغیکی گەرە پێشمکەوتن، لەو یادا ئەو گۆلە سەیرانەم بینی کە
 ڕەنگە تەنھا لە بەھەشتدا ھەبن. من لە سالانی گوشەگیریدا ھەندیک

لهو گولانه م بینى بوو، به لām به وه دا پیاوێكى گولناس نه بووم، ژيانم
 دوور له دونیای پهنگین و قهشهنگی لاله زار و باغچه كان بر دبووه سه،
 ههركیز پوژیک له پوژان له پیزۆم نه پرسى، ئه رێ پیزۆ گیان ئه م
 گولانه ت له كوێ بوو، نه مپرسى ئه مه چ باغیکه ئه م هه موو گول
 عاجباتیان ه ی له خوگرتووه . ئه وه یه كه مین شه و ی ژيانى من بوو به
 پونى تیڤگه م، له پشت ئه م ژيانه ساده و ئاساییه وه، من مائیكى
 دیکه م هه یه ده توانم په نای بۆه رم. دیمه نى ئه و باغه سىحراویانه له
 ژێر شه و قى مانگه شه و دا به جوړیک سه رسامی کردم، هه زمده کرد هه رگیز
 نه یه مه ده رێ، هه رگیز پوو له جیگایه كى تر نه كه م. هه ر کاتیکیش
 گه یشتیه جیگایه ك و ویستت نه یه یته ده رێ، ئه و د لنبابه پیتناوته سه ر
 زه مینى خه یال. پیریژنه كان منیان گه یانده به ر هه ندیک ده رگای داخراو،
 كه ده بابه به کليله كانى خو م بیانكه مه وه، دواى تا قیكر د نه وه ی یه ك به
 یه كى کليله كان، هه موو ده رگا داخراوه كانى ئه و باغه خه یال ییهم كرده وه،
 له گه ل پیریژنه كاندا چوومه گوزه رى بچاوبیچی ئه و گولستانه گه ورا نه وه،
 گولێ وه ها سه یرم بینى هیچ شاعیریكى دونیا به خه ون نه ییبنیوه .
 باغه كان وه ها جوانبوون ده كرا مرو ف تا مردن به ناویاندا بگه رێ و
 هه ست به ماندوویوون نه كات، له و باغانه دا من پابوردووی خو م
 بپیرچووه وه، پێشتر هه ستم نه ده كرد بشیت باغی وه ها گه و ره ده رگا له
 هه سن تۆفان بكاته وه . ئه و شه وه سه ره تای ئاواره بوونى من بوو له
 باغی پیریژنه خه یال ییه كاندا، باغی ئه و دایكه پیر و پاكانه ی به هه شتیكى
 نه یینیان بۆ خو یان دروست كرده بوو، له و یوه به شى هه موو ئه م شار و
 مه مله كه تانه ی نزیکمان گولایان دروست ده كرد. له و شه وه وه من بووم به
 یاوه رى ئه و خاتوونه سه نگین و سه لاره پیرانه كه له جیهانیكى پر گول
 و گولزاردا منیان ده گێرا و هه ر شه وه ی ده رگای باغیكیان پێده كرده وه
 و هه ر جاره ی جو ره گولێكیان پێ ئاوده دام. هه ر ئه و پیریژنه سه روزمان

شیرینه‌اش میان به غزله‌لنوس ناساند. غزله‌لنوس یه‌کیتک بوو له و پیاوه زور ده‌گمه‌نانه‌ی گه‌یشتبوونه ئه‌م باغه. من له‌ویدا غزله‌لنوسم ناسی، له‌ویدا بووم به‌هاوړیی ئه‌و. غزله‌لنوس له‌ژیانی جه‌نجالیی خویدا وهک به‌ناویانگترین غزله‌لخوینی ولات برپکی زور پوځله‌به‌ری خه‌یالی ناسیبوو، یه‌کیتک له‌و پوځله‌به‌رانه «گولستان خان» بوو، که به‌پررسی چه‌ندین باغی ئه‌م گولستانه‌ بوو. گولستان خان کچیکي ئیجگار جوانی ده‌بیټ که سستهری خه‌سته‌خانه‌یه و به‌رده‌وام بوون گولاییکی سهر له‌پرچ و هه‌ناسه‌ی دیت، بوټیکی وه‌ها هر که‌سیک به‌لایدا ده‌روات دم و ده‌ست عاشقی ده‌بیټ. بوټیک نه‌خوشه‌کان له‌ده‌ردیک چاکده‌کاته‌وه و ده‌ردیکی تریان ده‌داتئ. کچه‌که ناوی سهریبه، جوانی نیگاکانی و بوټی پرچ و هه‌ناسه‌ی سالانیک ده‌بیټه سهردیپی گه‌وره‌ی گورانبیژان و بابته‌ی یه‌که‌می هه‌یرانبیژانی ئه‌م ده‌فهره. ژماره‌یه‌ک خه‌لک هیند شیتانه عاشقی سهری ده‌بن ده‌یانه‌ویټ له‌به‌ر پییدا بمرن و ده‌یانیان شه‌وان وهک پاسه‌وان له‌به‌رقاپی ماله‌که‌یدا بخه‌ون، کچه‌که سهری لی تیکده‌چیت و نازانیت چوون له‌ده‌ستیان هه‌لبیټ و به‌ره‌و کوټی سهری خوټی هه‌لگرتئ. بوټه‌وی له‌نه‌فره‌تی ئه‌و هه‌موو عه‌شقه‌ نازاد بیټ، بوټه‌ویه‌ک خوټی له‌ناو گوله‌کانی گه‌ره‌کی هه‌زارباغدا ده‌شاریته‌وه. نه‌گه‌رچی پیریژنه‌کانی هه‌زارباغ ناهیلن منداله‌کانیان بیټه ئه‌م کوچیه، چونکه هر که‌نجیک پوو له‌م باغانه‌ بکات، به‌جوړیک شیت و شه‌یدای گوله‌کان ده‌بیټ، ژبانی بیرده‌چیته‌وه و دنیای پاسته‌قینه‌ فراموشده‌کات. به‌لام سهری که له‌مندالییه‌وه بوون گولوی ناو په‌حمی دایکی گرتوه، پیریژنه به‌په‌حمه‌کان وهک کچیکي به‌دبخت ته‌ماشایده‌که‌ن که ده‌بیټ ده‌ردی جوانی بکیشیت. بوټه‌وی سهری له‌گورانبیژ و شاعیر و عاشقه بی‌شوماره‌کانی بشارنه‌وه، ماوه‌یه‌ک له‌ناو گوله‌خه‌یالییه‌کاندا دالده‌ی ده‌دن. به‌لام ئه‌و باغانه به‌جوړیک سحراروین گه‌ر مرووف زور له‌ناویاندا

مايه وه، ناتوانيت جاريكي دي بهرگه ي بينيني شته ئاساييه كان بگريت و بگه پريته وه بۆ دونيا. سه برى كه بۆ ماويه كي دريژ بهرده وام له باغه كاندا دهژى، ئيدى ناتوانيت بيته وه دهري و دهبيت به به شيك له باغه كان... كچه كه تاقانه ي گولستان خانيشه، نو قمبرونى كچه له به حري بيسنورى گولدا، مهراقىكي گه وه تووشى دايكى دهكات كه وهك هه ر دايكىكي دي حه زى ليه كچه كي شووبكات و ببيت خاوهنى ميتر و منداليكى پاك و ئاسايى. هه رچى هه وليك گولستان خان دهيدات بۆ هيئانه وهى سه برى و ده رهيتانى له سنورى گولزاره كانى هه زارباغ بيسوده، ئه و بهرده وام له ناو باغه كاندا ده سورپته وه و ده ليت « شوو ناكم ». دواچار پيريژنه كان هه ولده دهن سه برى به شتيكى سىحراوتر له سىحرى گوله كان راكيشنه دهري. تاكه شتيك كه له ئه فسون و سىحريدا به رته قاي جوانى و ئه فسونى گوله كانه، شيعره كانى غه زه لنوسه . پيريژنه گولوسازه كان كه زور له سه ر پاراستنى نهيني ئه م باغانه سوورن، ناچار حه قيقه تى خويان وهك كۆمه ليك مه خلوقاتى خه يالى لاي غه زه لنوس ئاشكراده كن و به ره و گه ره كي هه زارباغ پيشيده كه ون. غه زه لنوس كه ده گاته ئه و باغانه به جوړيك سه راسيمه و سه رسام ده وه ستيت، وهك ئه وهى كه وتبيت خه ياليكه وه قوولتر له هه ر خه ياليكى پيشينه ي تر. ئه ويش وهك من، چه ندين جار به پوژ به لاي هه زارباغدا تپه پيپوو، به لام وهك هه زاران هه زار خه لكى ديكه ي ئه و شاره نه يده زانى ئه م گه ره كه ناچيزه ي له كاتى ئاساييدا به گه ره كي سيياغ ده ناسريت، شه وان كاتيگ دونيا ده خه وييت، ده گورپيت و جوانى راده په رپيت و ده بيته گولستانىكي گه وه . له و باغه دا غه زه لنوس بۆ يه كه مجار سه برى بينى... تا ئه و كات وايد ه زانى سه برى ته نها كچيكه له ده ستردى خه يالى گورانبيژه ميلليه كانه . چيروكى غه زه لنوس و سه برى چيروكى دريژه كه دواتريش باسده كريت. به لام گرنگ ئه وه په من له كوتاييه كانى

سەدەى بیستدا، لە شەویکی تاریک و فێنکی هاویندا کاتیکی پیاسەیهکی دوور و درێژم بە باغە خەیاڵییەکاندا دەکرد، لە پێچی یەکیەک لە کوچەکانی گۆلستاندا گویم لە قەسیدەیهکی ئەفسووانی غەزەلنوس بوو، کە لە ژێر شەوقی مانگەشەودا بۆ سەبری دەخوێندەوه. ئەو شەوه کە لە ناو بۆن و بەرامەى ئەو گۆلەندا گویم لەو قەسیدانە بوو، هەستمکرد شتێک قوول لە ژياندا گۆپاوه، گوێگرتن لە غەزەلنوس دەرفەتێکی گەورەى پێیەخشیم پۆحی خۆم بناسم، من تا ئەو ساتەى گویم لەو غەزەلانە نەبووبوو لە بوون و نەبوونی پۆح دڵنیانەبووم. ئەو شەوه بە نەهێنی تا درەنگ گویم لە غەزەلنوس گرت، بەرەیان خۆم لێناشکراکرد و گووتم تا مردن ناتوانم ئەم شەوێم بیربچێتەوه، تا مردن لە ژێر کاریگەری ئەو غەزەلانەدا دەژیم و سێحری ئەو شیعرانە لە دڵم ناچنە دەروە. دیارە ئێستا هەموو سەیرتان لێدیت پیاوکۆزێکی وەک من کە زۆرکەم سەرۆکارم لەگەڵ شیعردا هەبووه، ئاوها بکەومە ژێر سێحری ئەو قەسیدانەوه. لە راستیدا شیعەرەکانی غەزەلنوس و بۆنی گۆلەکان و جوانی مانگەشەو و هیمنی هاوینەى ناو باغ پێکرا ئەو ئەفسونەیان دروستکرد کە من لاواز و کەمتین لە پیشدەمیدا دەرکەوتم، بەلام دواتر وام هەستمکرد شیعەرەکانی غەزەلنوس سێحری شتەکانی دەورووبەری پێکرا هەلمژیبوو، لەو ساتەدا بۆنی گۆلەکان و تریفەى مانگ و هیمنی ناو باغچەکە تەنیا لە ڕێگای غەزەلەکانەوه دەردەکەوتن. من لە کاریوێى ئەو پۆژەوه بوومە هاوڕێی غەزەلنوس، هەر ئەو بەیانییە سەریوردی خۆم لە نوکەوه بۆ گێڕایەوه. حیکایەتى من بەجۆرێک مایەى سەرسوپمانی بوو تا ماوێیهکی درێژ باوهری پێنەدەکردم. پێش من پیاوکۆزى دیکەى نەناسیبوو، هەرگیز باوهری نەدەکرد من یەکیەک بۆم لەوانەى دەستم لە کوشتنى ژناندا هەبووه. بەلام دەبوایە هەموو شتێکی لا بدرکێتم، بپارمەدابوو پابوردووی خۆم لە پۆحیکى وەها پاک نەشارمەوه، لەو

شەوی غەزەلەوێ ئەو کۆرپە قژلۆلە غەمگینە بوو بە نزیکترین هاوڕێم. ئێستا دەلێم گەر غەزەلنوس حەقیقەتی منی نەزانیبایە ئێستەم بوو لە ناو چەندین پۆحەبەری خەیاڵیدا، من بۆ نوسینی ئەو کتێبە دەربارەی مێژووی مردن هەڵبژێرت. ئەو شەو کە پێکەو تەرمەکەی مۆراد جەمیلمان دەرھێنا هەستمکرد بە راستی وەک یەکێک لە خۆیان حیسابم بۆ دەکات، وەک یەکێک لە پۆحەبەرە خەیاڵییە راستەقینەکان. من کە چۆمە ناوێوە زوو تێگەیشتەم غەزەلنوس زۆر پێویستی بە منە، گەرچی غەزەلنوس شارەزایەکی وردبوو، ژبانی ئەم شارە وەک کتێبیەک سەیردەکرد کە بەرگی پێشەوای حەقیقەت و بەرگی دواوەی خەیاڵە، لەگەڵ ئەوەی ئیجگار شارەزای هەردوو دنیا کە بوو، بەلام هێزی ئەوەی نەبوو وەک من بپروایە ناوێوە، بۆ ئەو جیگایە مەشێتەکانی مردن نیشدەکەن. من کۆرپی راستەقینە و ئەو دنیا بە بووم، لەو دنیا بە دا گەرەبووبووم، بەرغو بە بەرغو شارەزای مەکینەکان بووم، دەمزانێ چۆن نیشدەکەن و کە نیشدەکەن. غەزەلنوس لە من زیاتر دنیاوی دیبوو، بەلام ئەو دنیا بەی ئەو بینیبوو لەو دنیا بە دەچوو کە من بینومە، ئەو پۆژیک لە پۆژان لە نزیکەو تێکەڵاوی دنیاوی سیاسەتەبازانی کورد نەبووبوو، لەو باوەڕەدام کە سەردەمانێک وەک خەڵکی زۆر پاک و نیشتمانی پەرور سەیری هەمووانی دەکرد، وەک دەیان هەزار خەڵکی دیکە ئەم ولاتە دوا پەرورین تووشی ناویمیدی و غەمۆکی بووبوو. لە دوا پەرورینەو بەردەوام بە دوا سەر زەمینێکی خەیاڵیدا گەرابوو، پێموایە حەزیکردبوو هەموو کوردستان وەک کوچەکانی هەزارباغی لێبێت. من بەش بەحالی خۆم تێناگەم، چۆن پۆشنفیکرانی ئەم ولاتە خولای و دەپەریتە سەریانەو لە شارێکی وێرانەدا، شارێک کەسانی وەک فازیل قەندیل و تونچی تیادەژین، لە هەموو کونجێکەو چاوەپوانی دەرکەوتنی هەزارباغ بکەن، چاوەپوانی سەرھەڵدانی لالەزارێک بکەن وەک غەزەلنوس

دە یگوت «گولۆه کە ی بەشی هەموو بە شەریبەت بکات». من هەمیشە گووتوومە، هەندێجار پۆشنفیکران دەبنە بێمیشکترین خەلکی دۆنیا، ئەوان گەر وەک من تونچی و هیدایەتی گورجیان دەناسی هەرگیز چاوەڕوانی شتی باشیان لەم شارە نە دەکرد. کە غەزەلنوسم لەو باغەدا بینی، یەکەمین شت پێمگوت ئەو بوو «هێمنی ئەم باغە لە گەڵ دۆنیادا تێکەڵاوەکە». لەو پووەوە من لە ماجەلانی خەیاڵییەو نزیکبووم، ئەو کوڕە لە خۆباییە، کە وەک لۆردیکی ئینگلیزی بۆشناخ خۆی دەگوێزێت و قسە لە کەشتییەکی خەیاڵی دەکات کە بە سەر زەمینێکدا دەڕوات دوورە لە دۆنیای راستەقینە. من ماجیدی گۆل سۆلاڤم زۆر درەنگ ناسی، راستە ئەو وەک هەموو پۆشنفیکرەکان گەنجیکی لە خۆباییو، بەلام دەمانێک دادەنیشتم و پەرە لە دواي پەرە چیرۆکەکانی خۆم لە ناو کتێبی میژووی مردندا دەگێرایەو ئەو بە دەستوخەتە قەشەنگەکی خۆی بۆی چاکدەکردم و بۆی دەنوسیمەو. گەنجیکی بێمایە و بێزەرەر بوو، تەنیا بە خەیاڵی خۆیەو دەنازا، بەلام دەبێت بۆلێم ماجەلانی خەیاڵی دەستوخەتێکی هێند جوانی هەبوو، هەرکەسێک سەیری بکردبایە راستەو راست دەکەوتە خەیاڵەو، لەو دوايیدا هەندێجار بە گالتهو ناومدەنا «بارۆنی خەت»، بەلام ئەو بەردەوام تەکاوی لێدەکردم بە «سەردارباشی» بانگییکەم. ئەگەرچی لە هەمووان تەنیا تر و لاتەریکتر و پەرەوازەتر دەردەکەوت، هەموو خراپ سەرکۆنەمان دەکرد، بەلام ئێستا هەستدەکەم ئەو راستەقینەترین پۆخلەبەری خەیاڵی دۆنیا بوو، هەتا لە غەزەلنوسیش راستەقینەتر و خەیاڵیتر بوو.

ئەو پۆژەي ماجیدی گۆل سۆلاڤ گەپایەو و ناوی بارۆنی مریشکی لەسەر پارچە کاغەزێکی سپی نوسیو، من هەستمکرد هیدی هیدی پێدەخەینە ناو هەرمیکێ ترسناکەو. ئەو ناوێ راستەوخۆ فەلەکرانی

پێوەڵەیی بەیاداهیتنامەووە. لە ناووەپاستی سالانی هەشتادا فەلەكزان نامەیه‌کی پێچراوەی دامی بیبەم بۆ سەرکرده‌یه‌کی گه‌وره‌ی ناو چیاکان. وه‌ك عاده‌تی هه‌میشه‌یی خۆم، له‌ پێگا نامەکه‌یم کرده‌وه و خوێندمه‌وه، له‌سه‌ری سه‌ره‌وه نوسیوی «بارۆنی گه‌وره‌مان، سالۆیکی کوردانه و شۆرپشگێژانه». ئه‌وه یه‌که‌مینجار بوو له‌ ژياندا ئه‌و ناوه‌ بیبستم، بۆیه کاتێک ماجیدی گول سۆلاف ناوی بارۆنی مریشکی خسته‌ به‌رده‌ستم، هه‌ستم به‌ مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌کرد. دیاره‌ ده‌بایه‌ خۆم ده‌رنه‌خه‌م و ترسی په‌نه‌انم له‌وانی دیکه‌شدا نه‌پوینم. من نه‌مه‌زانی وشه‌ی بارۆن یانی چی، ئه‌وکات بۆ ئه‌وه‌ی کردنه‌وه‌ی نامه‌که‌ ئاشکرانه‌بی‌ت له‌ که‌سم نه‌پرسی وشه‌ی بارۆن مانای چی. دوا‌ی ئه‌و هه‌موو ساله‌ که‌ ئه‌و ناوه‌م بیسته‌وه، ترسی ئه‌و سه‌رده‌مه و سی‌یه‌ری ئه‌و دونیا کۆنه‌م هاته‌وه‌ بیر که‌ به‌رده‌وام لێی هه‌لده‌هاتم.

گه‌رچی من غه‌زه‌لنوسم له‌ ناو باغه‌ خه‌یالیه‌کاندا ناسی، به‌لام له‌به‌ر هۆیه‌کی نادیار هه‌ستمده‌کرد من هه‌رگیز پۆخله‌به‌ریکی خه‌یالی نیم، هه‌ستمده‌کرد خراپی و پیسی من له‌وه‌ قوولتیه‌ بیم به‌ یه‌کیک له‌و پۆخله‌به‌رانه‌، ده‌بایه‌ پێگایه‌کی سه‌خت بگرم تا هه‌ست به‌ پاکبونه‌وه‌ بکه‌م. که‌ شه‌ویک له‌به‌رده‌م غه‌زه‌لنوس و ماجیدی گول سۆلاف و تریفه‌ یابه‌حریدا سویندم خوارد له‌ پێخستن و پاراستنی کتێبی گه‌وره‌ی مه‌رگدا به‌شداریه‌که‌م، ده‌مزانای ئه‌وه‌ ته‌نیا پێگا و تاکه‌ ده‌رفه‌تی منه‌ خۆم به‌ هاوڕێی پاسته‌قینه‌ی ئه‌وان بزاتم. ده‌بایه‌ هه‌موومان له‌ کۆکردنه‌وه‌ی زانیارییه‌کاندا کۆمه‌ک به‌یه‌ک بکه‌ین. ئه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌کانی ئالۆزکرد، ئه‌و منداله‌ لووت زله‌ بوو که‌ ده‌یتوانی مردووه‌کان له‌ ژێر زه‌ویدا ببینیت و ده‌ریانبه‌هێنیت. که‌ لاشه‌که‌ی مورا‌د جه‌میلمان ده‌ره‌یتا، ده‌مزانای چیرۆکی ئه‌م لاشه‌یه‌ ئیدی لێناگه‌پێت ئاسووده‌ بزین. له‌گه‌ڵ بیستنی ناوی بارۆنی مریشکدا بووه‌ خولیا‌یه‌کی گه‌وره‌م بزاتم ئه‌و چ جو‌ره‌ ئاده‌میزادیک و ژنه‌که‌ی

چ جۆره خاتوونیكه . تاكه لهنگەر و كۆمهكم لهو دۆخ و باره سهختانهدا
شبر بوو. شبر له نزیکهوه ئاگاداری دونیا بوو، كه م شتی گرنگ
ههبوو نهیبیستیت. كاتیک بابتهكه م لا وروژاند و باسی بارۆنی مریشكم
لهگهڵداکرد، له هه یوانه سپی و پاكهكه ی خۆیاندا به تانییهکی دابوو به
قاجیدا و گوئی له گۆرانییهکی زۆر كۆنی «سێلدا باگچان» دهگرت. كه
ناوی بارۆنی له من بیست، ته سجیلهكه ی خامۆشکرد و كه میك سه رسام
گووتی « بارۆنی مریشك؟ تۆ بارۆنی مریشك له كوێ ده ناسیت؟ ». من
نه ده بایه راستی بلّیم، شبر تا ئه و كاته هیچ شتیکی له په یوهندی من
و پۆله به ره خه یالییه كان و سه فهره كانی من به گۆلزاره كانی هه زاریاغدا
نه ده زانی، له به ر ئه وه گووتم هاو پتییه كم كێشه یه کی هه یه و دۆستیکی
ئامۆژگاریكردوه داوی كۆمهك له ژنی بارۆنی مریشك بكات. شبر گووتی
«سه یرم له وه دیت ناوی بارۆنه كان وه ها بلّابوو بیتته وه، چونكه نازناوی
بارۆن جۆره ناویکی تاییه تییه كۆمه لّیک خه لکی تاییه تی له ناو خۆیاندا
به کاریده هێنن». من قسه كانی شبرم به هه ل زانی و پرسیم «شبر
ده بیت وشه ی بارۆن مانای چی بیت؟ پیشتر ئه م وشه یه م به ر گوئی
نه كه وتوووه و هیچ له ئه سلّ و فه سلّی نازانم؟». شبر به زه رده خه نه
كه شه كه ی خۆیه وه گووتی «هۆ و حه سه نی پیرۆ، بارۆن نازناوی
پیاوه گه وره كانه، جۆره پیشناویکی ئه وروپییه، ئه وان سه رده مانی زوو
به کاریانده هێنا، وشه یه كه بۆ خه لکی خانه دان و شكۆمه ند به كاردیّت.
وشه كه به جۆریکی سه یر ها تۆته دونیای ئیمه وه، له م چه ند سا لّی
دوا ییدا كه سه روه ت و سامان زۆریوو، خه لكانیك كه فه رمان په وای ئه م
ولّته ن، فیریوون به یه كتی ده لّین بارۆن. سه ره تا نازناویك بوو بۆ
پێكه نین. تۆفان تۆ خۆت ده زانیت، ئه وان به هه موو شتیك پێده كه نن،
به هه موو شتیك. یه كه مجار به یه کیان ده گووت میر یان به گ یاخود
میرزا، دواتر كه ئه و نازناوه كه وته ناوانه وه، شه وان كه داده نیشتن، كه

دەكەوتنە نوكتە گێڕانەوێ لەسەر بەكتری، بۆ گالته‌كردن ناوی بارۆنیان
 لە بەكدەنا. یەكەمین كەس كە ناوی بارۆنیان لێنا «غەنی كرمانج»
 بوو. تۆ دەزانیت غەنی كرمانج كێیە؟ دەیناسیت... زۆر چاكە. جاران
 لە حیزبدا بەرپرسی كاروباری پێكخستن بوو، پێیانداگووت دكتۆر غەنی،
 دواي پاپەڕین، كە شەڕی ناوخۆ هەلگیرسا بە هەندێك هێڵی زۆر نەهێنی و
 تاییبەتی لە تورکیاوە كەوتە هێنانی ئارد، حیزب دەپاراست و شەڕی
 لە حیزبەكانی تریشدا هەبوو. لە ماوەیەكی كەمدا ملیۆنەها دۆلاری
 كۆكردەو، شەوان كە بە كۆمەڵ دادەنیشان و سەرخۆش دەبوون،
 هاوڕێكانی بۆ گالته‌ پێكردن ناویان دەنا «بارۆنی ئارد». ئەوێ من
 بزنام بارۆنی ئارد یەكەمین كەسە نازناوی وەهای هەبێت. من لە میژە
 غەنی دەناسم، پیاویكی پقاوییە، لەوانەیە ئەو نازناوێ زۆر ئازاری داوبێت،
 بە تاییبەت دەلێن ناوێكە تا سەری سەرەوێ پۆشتو، خەڵكانێك دەلێن
 هەتا سەرۆك خۆی لە كۆبوونەوێ گەورەكاندا بە ناوی بارۆنی ئاردە و
 غەنی بانگكردو. بە هەرحال هەرچۆنێك بێت، ئەم نازناوێ وەك پزێسك
 لە پوش بەربێت، خێرا كێپەیکرد و بلۆبۆو، هێدی هێدی بوو
 نازناویكی راستەقینە. لەگەڵ زۆربوونی ژمارەي دەوڵەمەندەكاندا، ئەوانەي
 لە یەككەتادا دەسەلاتی حیزب و حكومەت و بازاڕیان بەدەستەو، یانەي
 بارۆنەكانیان دروستكرد، كە شوێنێكی داخراو، جگە لە دەستەيەكی
 بالۆ لە پیاوانی گەورەي حیزب و خاوەن كۆمپانیایان و بەرپۆبەرە
 گەورەكان و پەرلەمانتارەكان و وەزیرەكان كەس بۆی نییە بجێتە ناوی.
 تۆفانی برام مەرۆف ئاسان ناگاتە دنیای بارۆنەكان، مەرۆف دەشیبێت
 جارێك بەلایدا تیپەڕی، بۆ كۆمەكێك لە دەرگای یەكێیان بەدات،
 ئیشی لای یەكێیان یەبێت و یەكێكی دیان بكاتە واسیتە. بەلام
 ئەوێ بەتەواوەتی تیپگەیت لە دنیای بارۆنەكاندا چی دەگوزەری،
 بۆ خەڵكانی كلۆلی وەك ئێمە ئاسان نییە... گەشتن بە دورگەي واق

واق، سەرکەوتن بە سەر قوللە ی قافدا لە گەشتن بە دۆنیای بارۆنەکان و هەڵدانه‌وه‌ی نەینییەکانیان ئاسانتەرە».

دواوەمین وشەکانی شبر زۆر منیان ترساند، وام هەستکرد ئەو شتێک دەزانیت و سوسە ی نەینییەکانی منی کردووە و بە ئارامی و ویقارەوه ئاگادارمەدەکاتەوه، سەیری چاوانیم کرد، غەمێکی قوولێ تێدابوو، وەک ئەوه‌ی ئاگادارمەبکاتەوه، وەک ئەوه‌ی بزانیت چ شتێک لە خەیاڵی مندا، وەک ئەوه‌ی تێگەشتبیت، منیش وەک هەزاران مۆشی تری ئەم ولاتە، گینگلی ئەوه دەدەم شورای ئەو دۆنیایە بێرم و بە سەر دیواری نەینییەکانیاندا سەرکەوم. لیمپرسی «شبر من و تۆ هاوڕێین، پێمبۆی تۆ چۆن ئەو وردەکاریانە دەزانیت».

توند بە تانییەکی لە خۆیەوه پێچاو بە زەرەدەخەنە یەکی دۆستانەوه سەری هەلبێری و گووتی «تۆفان من کوپێک دەناسم خزمەتچی بارۆنی ئارده، سەله‌های سەله ئیشکەر و قاپشۆر و سفەرپاخەری ئەوه. تێدەگەیت، ئەوان چینیکی گەورە ی خزمەتکار و ئیشکچی و پاسەوانیان لە دەوری خۆیان دروستکردووە، حەسەنی تۆفان تۆ لەوانە یە باوەرپنەکەیت، ئەو لەشکرە ی خزمەتی بارۆنەکان دەکات، دەیانجار لەوه گەورەترە کە من و تۆ دەیزانین، لە تۆ وایە من و تۆ لەم شارەدا دەژین؟ نا حەسەن، من و تۆ دوو قەرەقۆزی پەککەوتەین لە پەراوێزی ئەم دۆنیایەدا کەوتووین. من و تۆ گەر بچینه قوولایی ئەم شار و مەملەکەتەوه، نابناسینەوه، زۆر ئیواری کە تۆ جێمەهێڵیت و تەنیا پوو لە کونجی چایخانە یەک دەکەیت، دلشاد و خۆشەخت دەبم، حەزەدەکەم تۆ لەم چیرۆکانە بە دوربیت. من و تۆ تازە لەوه دەرچووین خەلکی ئەم شارەبین. هەر ئیوارە یەک دەچمە دەرێ واهەستدەکەم شارەکی دۆینی نییە، پۆژ دوا ی پۆژ دەگۆریت،

کوچه‌کان ده‌گورپښ، شه‌قامه‌کان و خانووه‌کان و پوځله‌به‌ره‌کانی... هه‌موو به‌رده‌وام ده‌گورپښ. هه‌سه‌ن گوپیگره، من پیاوړیکی زانا نیم، به‌لام خوټ ده‌زانیت من له گه‌نجیمدا یه‌کیک بووم له مارکسییه هه‌رسه‌خته‌کان، نیستا ده‌مئ ساله کتیب ناخوینمه‌وه، من و هاوړنکام نۆربه‌مان وازمان له کتیب خویندنه‌وه هیناوه، به‌لام هه‌ندیک شت پیده‌لیم که راستین. گه‌ر پوړتیک بی من تیکه‌لی ئه‌و دونیا یه‌ بوویت و تووشی گيچه‌لی گه‌وره‌هاتیت. بزانه له‌مشاره‌دا هه‌زاران هه‌زار خه‌لک هه‌ن خرمه‌تکاری بو بارونه‌کان ده‌که‌ن. که‌سانی وه‌کو من و تو بیکه‌سین. به‌قسه‌ی من ده‌که‌یت خوټ له‌دونیای ئه‌وان بپاریزه، چو‌ن دوور به‌دوور ده‌ژیت، هه‌روابه. نیستا له‌من ناترسن، به‌لام هه‌سه‌ن تو هیشتا به‌پیوه‌یت، هیشتا نه‌که‌وتوویت».

هه ستمکرد شبر بۆنی شتیك دهكات، ده زانییت من خه ریکه پیده خه مه
دونیا یه کی پر مه ترسییه وه، به لام له گه ل ئه وه سه ته کال و بیده لیله شدا،
هیچم بۆ نه درکانه. دلنیا بووم گهر شتیك بلیم به جوریک ده مترسی نییت
کار له ئیشکردنم دهكات، ده بایه له نهینی مردنی موراد جه میل تیبه گه یه.
من ئه وه ئیواره یه شبرم به بازاردا گه ران، ئیواره یه کی فیتک و خوش
بوو، به لام شبر به جوریکی سه یر بیتاقهت و وه پس بوو، تا ئه وه کاته
که مه ده یخواره وه، ئه وه پۆژه پییگوتم «بمبه بۆ لای شه هابی فه ل»
من نابه دلیم نه کرد و تا به ر مه یفرۆشییه که ی شه هاب پالم پیوه نا،
که غه م دایده گرت سوو کتر ده بوو، جورمی خو ی ده دۆراند، ده بووه
پارچه یه ک خه فه تی بابرده له . ئه وه ئیواره یه بۆ یه که مجار له ژیانیدا دوو
بو تل عاره قی تورکی کر ی، پیشت ره هندی جار بیر ی ده خواره وه، به لام
ئه وه ی بیه ویت سه ریکاته سه ر خوارد نه وه ی قورس شتیکی تازه بوو،
من ده مزانی ته ندروستی ریگای پینادات، له شی به رگه ی کحولی زۆر

ناگریت. ئەو پۆژه قسەم نەکرد، بەلام هەستمکرد ترسێکی گەورەى لە چارەنوسی من هەیە، ئەوە یەكەمجاریبوو هەستبەكم مەژۆتێك غەمی مان و نەمانى منى هەبێت. بە بوتلەكانەو هە منى برد بۆ گەپەكێكى قەرەغشار. من بێئەوێ هەست بە ماندووبوون بەكم پالم پتووەدەنا. ئیوارەى كەى ئیجگار سىحراوى بوو، شەنبەبايەكى فێنك یاری بە قژە زەرەكەى شېر دەکرد، كۆپێكى هێند جوان بوو، پێش و سەمێلێكى زەرد و قژێكى وەها ئالتونی هەبوو، كچێكم نەدەبینى تەماشای جوانى ئەو نەكات. كە بە كوچە و كۆلانە كۆنەكاندا دەمەبرد خەلكى یەكتریان بانگەدەرد بۆ ئەوێ سەیریكەن، من نەمەزانى كە دەگرى. لە پێگا وەستام بۆ ئەوێ لە دوكانێك ساردییەكى بۆ بكێم، شوشەى بیسییەكەم داوە دەستى و سەیرمەكرد دەگرى. شېر لەو ئیوارە خۆشەدا بەزەیی بە خۆى و مندا دەهاتەو. من فرمیسەكانم بۆ سەپى و پێمگوت «شېر مەگرى، ئەو ناهێنێت». پێیگوتم «حەسەن، ژيان ناهەقە، زۆر ناهەقە، وانیه؟». بە هێمنى سەرىم ماچكرد و گوتم «شېر گیان، ژيان زۆر ناهەقە، ئینسان خۆشى زۆر ناهەقە».

ئەو ئیوارەى دانیابووم شېر بەپاستى دەیهوێت من بپاریزێت، دەزانیت كە مەكینهیەكى ترسناك و گەورە هەیە من نایانسم، وێنەى من لەسەر دنیا هێشتا وێنەى پۆژگارى جارانه. شېر مەبەستى بوو پێمبەیت حەسەنى پێزۆى تۆ هەلەیت، دنیا بە جۆریك گۆپاوه تۆ تێناگەیت. ئەو مەكینهیەى جاران من و تۆ ئیشمان لەسەر دەكرد و لە ناویدا بووین، ئەو نەماوه. ئێستا ماشینیكى زەبەلاح و سەیرتر و ئالۆزتر ئێشەدەكات، كە تۆ تێناگەیت. شېر نەیدەویست پاستەوخۆ وام پێبەیت، بەلام بە فرمیسەكانى تێیگەیاندم و ئاماژەى كەى لەو جۆرەى دامى.

وانەى خەيال وەك وانەكانى تر نىيە... مەھناز خان زستان و بەھارى سالى ۱۹۹۲

«دەرسى خەيال وەك دەرسەكانى تر نىيە... مەھناز خان. خەيال
لە ھىزە ھەرە گەورەكانى دونىايە، مەرۆف ئەو ساتە دروستدەبىت كە
خەيال دروستدەبىت، حەقىقەت سەرەتا لە خەيالدا ھەيە، مەھناز خان
لە تۆ وايە مەرۆف لەسەرەتاي سەرەتاوہ باغچەى ھەبوو؟ بىگومان
نا. ھەموو شتێكى ئەم دونىايە بەرھەمى خەيالە، ئەم باغچەيەى ئێوہ
سەرەتا لە خەيالدا ھەبوو، ئەم گولانە سەرەتا لە ناو سروشندان،
بەر لەوہى مەرۆف دەستبەرىت و بەپاستى بيانھييت بۆ ئێرە، بۆ ناو
ئەم باغە، بە خەيال دەيانھييت و دەيانھييت. گەر باغيكى خەيالى
لەسەرماندا نەبىت، ناتوانين باغيكى راستەقینە دروستبکەين. ھەندىك
ھەن دەيانەويت باغيكى راستەقینە دروستبکەن، بەلام لەبەرئەوہى
باغيكى خەيالى لە سەرياندا نىيە ناتوانن دروستبکەن. مەرۆف سەرەتا
بە خەيال خانوو دروستدەكات، بە خەيال ئاميرەكان دادەھييت. مەھناز
خان، زانست سەرەتا خەيالە، ھەتا جەنگ سەرەتا خەيالە، خۆشەويستى
سەرەتا خەيالە، خودا سەرەتا خەيالە، ھيچ شتێك نىيە سەرەتا خەيال
نەبىت، ھەتا بەر لەوہى وشە ھەبىت خەيال ھەيە».

غەزەلنوس لە باغەكەى مالى سەيفەدين مارۆدا بەو جۆرە باسى
خەيالى بۆ مەھناز دەکرد. مەھناز بە كراسيكي زەردەوہ بە جۆرىك
لە ناو رەنگى زەردى چيمەنەكەدا نوقمبوو، بە ئەستەم چاوە باغە
پەژموردەكەى جيا دەکردوہ. كچە بەستەزمانەكە پيشتەر وانەى وەھا
سەيرى نەبىستبوو، وانەكە لە يەكەم دىپپەوہ مەرۆف لە بىزارى

ئازادبەكات و فێری شتە سەرەتاییەکانی ژيانی بەکاتەو، ئەو شتە زۆر سادە و سەرەتاییانەى كە هێندە سادە و سەرەتاییەن هیچ ئادەمیزادیک نایزانیت. ئەو شتانەى مەهناز لە منداڵییەو دەبویست فێریاننیت و نەیدەزانى چۆن؟ غەزەلنوس دەیگوت « مەهناز خان، بۆ ئەوێ مەرۆف سەرەتا فێرى خەیاڵ بێت، دەبیت فێرى شتە سادەکانى تر بێت، بۆ ئەوێ بتوانیت خەیاڵبەکاتەو، دەبیت بتوانیت ببینیت، بۆنبەكات، لەمى هەبیت. هیچ شتێك لە بۆنکردنى تەواوەتى گۆلێك زەحمەتتر نییە، هەركات فێربووین بۆنى گۆل بەکەین، مانای وایە فێربووین خەیاڵ بەکەین. یەكەمین لێشاوی گەورەى هەست، یەكەمین لێشاوی خەیاڵیشە».

مەهناز لە وانەى یەكەمەو هەستیکرد ژيانى شتێكى گەورەى كەمبوو، هەستیکرد تا ئیستا لەسەر ئەم ئەستێرە نەژیاو و پۆژەکانى بەتال و خالى پۆیشتوون، هەستیکرد تێنەگەیشتنى لە مەكتەب دەگەرێتەو بۆ تێنەگەیشتنى لە شتە سادە و ئاسانەکانى دنیا، تەمەلى لە بايۆلۆژى و فیزیک و ماتماتیکدا دەگەرێتەو بۆ تێنەگەیشتنى لە باغەكەى مالى خۆيان، دەگەرێتەو بۆ تێنەگەیشتنى لە درەختە بچوکهكەى حەوشەكەيان، لە منداڵە تەنهاکانى كۆلان، لە چۆلەكە برسییەكانى بەر پەنجەرەكەى خۆى. لەوانەى یەكەمەو هەستیکرد ئەو چەند لە هیچیدا ژیاو، لە دنیاى كەدا ژیاو بێتەوێ لە مانای ئەو شتانەى دەورەبەرى تێیگات. غەزەلنوس پێدەگوت « مەهناز... بۆ ئەوێ تێیگەیت دەبیت حەقیقەتە سادەكان بە خەیاڵ بانگهێشت بەکەیتەو، تۆ ناتوانیت تەنیا بە چاوی گۆلى حەوشەكەى خۆتان ببینیت، بەلكو پتویستت بە خەیاڵ، حەقیقەت شتەكان دەگەرێتە سەر شتى یەك دیو و سادە. كە باسى خەیاڵت بۆدەكەم مەفرە بۆ دوور، خەیاڵ سەرەتا نیشتنەوێ لە باغەكەى مالى خۆتاندا، نیشتنەوێ لەلای یەكەمین چلە گيا و لەلای نزیکترین پاسارى، دواتر هەر ئەو شتە بچوكانە خۆيان دەتەن بۆ شوێنى زۆر

دوور».

کاریگه‌ری غه‌زنه‌لنوس له‌سه‌ر مه‌هناز سه‌یفه‌دین سه‌یر و سه‌رسوپه‌ینه‌ریوو، له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا که‌که‌ تووشی کرانه‌وه‌یه‌کی قوول و گه‌وره‌هات. گزپانی له‌وانه‌کاندا جی‌گای باوه‌پنه‌بوو. سه‌عید بایۆ به‌ره‌وپیش‌چوونی که‌که‌ی وه‌ک موعجیزه‌یه‌کی بایۆلۆژی ته‌ماشاده‌کرد. مه‌هناز به‌خیراییه‌کی سه‌یر کرایه‌وه‌ و به‌هره‌ و توانایه‌کی ناوازه‌ی ده‌رخست. وانه‌کانی خه‌یال له‌همان کاتدا وانه‌ی عه‌قل و سۆز و هه‌ستیش بوون، که‌که‌ ته‌نیا نه‌بوو بو به‌قوتاییه‌کی به‌توانا که‌ به‌خیراییه‌کی گه‌وره‌ له‌وانه‌ قورسه‌کاندا ده‌چوو پێش، به‌لکو بوو بو به‌کچیک که‌ کاتیکی زۆری له‌سه‌یرکردنی باغ و سروشت و هه‌ور و ئاسماندا ده‌برده‌سه‌ر، نه‌ک هه‌ر نه‌وه، به‌لکو مه‌هناز مارۆ عاشق‌بوو، به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یر و شیتانه‌ و نه‌یتی و بیده‌نگ حه‌زی له‌م مامۆستا بیۆینه‌ و قه‌شه‌نگه‌ی خه‌یال کردبوو، که‌ هه‌رده‌م به‌چاویلکه‌یه‌کی چکۆلانه‌وه، به‌قۆتایی شیتته‌وه، به‌پیشیکی ده‌رویشانه‌ی په‌شه‌وه‌ ده‌رده‌که‌وت و ده‌ریایه‌ک له‌ سه‌رسامی ده‌هیتا. مه‌هناز له‌یه‌که‌م شه‌وه‌وه‌ که‌ غه‌زنه‌لنوسی بینی، حه‌زی لێکرد، حه‌زی شیتانه‌ی کچیکی هه‌رزه‌کار که‌ له‌ نا‌کاوه‌سته‌هات پۆحیکی گه‌وره‌ و خه‌یالیکی بیسنوور و هه‌ناسه‌یه‌کی شاعیرانه‌ی بێپه‌ی به‌ر ده‌رگای پۆحی گرتوه‌وه. له‌یه‌که‌م شه‌وه‌وه‌ که‌ په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌ی کرده‌وه، که‌ ده‌رگای بالکۆنه‌که‌ی خسته‌ سه‌ر پشت، هه‌ستی به‌رقیکی گه‌وره‌ کرد به‌رابه‌ر نه‌جۆ نه‌شکانی، هه‌ستیکرد پێشه‌ی نه‌و رقه‌ی ده‌گه‌پته‌وه‌ بۆ جۆریک له‌هه‌ستی سه‌ره‌تایی به‌رابه‌ر غه‌زنه‌لنوس. پاسته‌ نه‌و کچیکی ته‌مه‌ل بوو، پاسته‌ هه‌موو وه‌ک بێمیشک سه‌یریانده‌کرد، به‌لام له‌و شه‌وه‌وه‌ که‌ غه‌زنه‌لنوسی بینی، که‌ نه‌و مامۆستا سه‌یره‌ی خه‌یالی بینی، له‌هه‌ست و نه‌ستی خۆی تیگه‌یشت. پێشتر هه‌میشه‌ به‌رابه‌ر بپیاره‌کانی خۆی دوودل بوو، به‌لام نه‌مجاره‌ دلنیا‌بوو چی ده‌وێت. له‌و شه‌وه‌وه‌ هه‌چ

دەرفەتییکی لە دەست نە دەدا بۆ ئەوێ لە گەڵ نە جۆ ئەشکانیدا شەپکات. خانمی شەمس لە هەر کەس زیاتر پەفتاری کچەکی پێ سەیریوو، ئەو دەیزانی گەر کیژە بەستە زمانە کە هەست و نەستیکیشی هەبێت، ئەوا لە ژێر گوشاری زۆری مامۆستا و دایک و باوک و خەزمەکانیدا ناتوانیشت ئاشکراییکات. ئەوێ ئیستا دەیتوانی لە گەڵ ئەشکانیدا شەپکات شتییکی تازەبوو، نیشانەی گۆرانیکی پاستەقینەبوو کە دیار نەبوو بە چ ئاراستەیک دەجولێت و بەرەو کوێ دەپوات. دواي دە وانی خەیاڵ، تەنیا ئاستی خوێندن و شیوەی بیرکردنەوێ مەهناز نەگۆراییوو، بەلکو تەواوی کاراکتەری بەرەو گۆران دەچوو. چیتەر خۆی بەشیوەی جارێک نە دەخست، ئەو بایەخە زۆری سەرۆختیک بە قژ داهێنان و ئوتوکردنی جلەکانی دەدا، لە ناکاو بەجۆریک سەیر و توندپەرەوانە بوویوو بە فەرمانۆشی و خۆلەبیرکردن. پۆژیک مەهناز بە قژیکی کۆرانیی کورتەوێ لە سالتۆنی قژ برینەکی هاوسێیان گەپایەو، ماوەیک بوو وەک جارێک جلی ئاسایی دەفگرتووی کچانە و وەک کیژانی هاوتەمەنی مۆدیلی نوێی لەبەرەندەکرد، لە ماوەی دوو مانگدا هەموو شتیک گۆرا، لە کچیکی شیکەوێ کە کۆرانی گەپەک ناویان دەنا «کچی بۆردە»، بووێ کیژیکی یاخیبوون و چاوقایمییهکی گەورە لە جلو بەرگ و پەفتارییدا بوو.

سەیفەدین مارۆ خۆی بە ئیشی ئەم مامۆستای خەیاڵە سەرسامبوو، بەلام نەیدەزانی چۆن شتەکان هەلسەنگیێت، لەسەریکەوێ زیرەکبوونی لە ناکاوی کچە کە شتییکی دڵخۆشکەربوو، بەلام لەسەریکی تریشەوێ گۆرانیکی کتوپر و شیتانە و بێدەنگی دەبینی کە نەیدەزانی لە کوێدا دەگیرسێتەوێ. لەبەرھۆیکە نەزانراو چیرۆکی ئەم مامۆستایە خەیاڵی لە هاوڕێکانی خۆی شار دەوێ. بەپێچەوانەی شەمسەوێ کە بە شانازییەوێ باسی باشبوون و زیرەکبوونی کچەکی دەکرد، سەیفەدین هەستیدەکرد،

کچه که ی به جوریکی هیند خیرا ده گورپیت عاقیبه تی دیار نییه . نه جو
 نه شکانی له هه مووان زیاتر برینداربوو، له گه ل ده رکه وتنی ئه م ماموستای
 خه یال ده مه هناز ته واوله گه لیدا گورابوو، له زۆریه ی چوونه ده ره وه کاندای
 بیده نگ و بیزار ته ماشایده کرد و هیچی نه ده گووت . سه ره تا که مه هنازی
 ده ستنیشان کرد ههستی به شتیک له ساردی و که مه ترخه می کردبوو،
 به لام به گشتی وادیار نه بوو که به هاوسه رگیری و شووکردن نارپازی بیته .
 بیده نگی دوو رو دریز و شهرمی قوولی نیوانیان وایده کرد نه توانیته زۆر لیی
 نزیک ببیته وه ... پێش ئه وه ی سه روه سالێ ئه م غه زه لنوسه ده رکه ویت،
 کاتی که ده چوو بۆ مالیان هه ستیده کرد بینینی ئه م خۆشحالیده کات، گه ر
 جلیکی تازه ی بکریبایه ده پیرسی «ها، نه جو جوانه له به رمدا؟» . گه ر
 پرستۆرانتیکی تازه بکرایاته وه ده یگووت «ها نه جو هه زده که یته بیته
 له گه لمدای؟» . به لام ئیستا بیته وه ی پرس به و بکات، بیته وه ی زه وقی
 ئه وی به لاره گرنگ بیته ، قزێ وه ک کورپیک کورته ده کاته وه و لییشی
 ناپرسیته . به دیوه که ی ترده فه رامۆشکردنی مه هناز بۆ ئه و، به بایه خیکی
 بیوته بۆ ئه و ماموستا پریشنه ی خه یال ده وه رکه رابوو، له به ر خاتری ئه و
 ده یویست زیره ک بیته ، ده یزانی گه ر زیره ک نه بیته ، دایکی ناھیلتیته چیتر
 غه زه لنوس ببینیته وه . ئاشکرا بوو، مه هناز هه موو شتیک ده کات بۆ ئه وه ی
 غه زه لنوس ببینیته وه ، نه جو ش به غه ریزه ی نیریک و عاشقیکی بریندار
 ههستی به هه موو شتیک ده کرد .

مه هناز ئیستا ده یویست ئازایته ، غه زه لنوس به رده وام پێیده گووت
 «بۆ ئه وه ی خه یال بکه یته وه ، ده بیته ئازا بیت ... خه یال و ئازایه تی
 یه ک شتن» . ئازایه تیش ئیستا ئه وه بوو به نه جو ئه شکانی بلایته «شووت
 پێناکه م» . کچه که له ماوه یه کی که مدا خه یالی به جوریکی سه یر
 گه وره بوو بوو، غه زه لنوس خۆشی باوه ری نه ده کرد . له ماوه ی ئه و چه ند
 سال ده کومه لیک ئافه رت هاتبوونه سه ر پێگای که به شیوه ی جۆراوجۆر

خۆشیانویستبوو، بەلام پۆزێک لە خەیاڵی ئەوەدا نەبوو کچیکی وەک مەهناز مارۆ ئەوی خۆشبویت. دواجار ئەو مامۆستا بوو، مامۆستای کچیکی دەستگیراندار کە چەندین ساڵ لەو مەدائەتربوو، هەر هەڵەیهکی چکۆلانی ژیاڵی کچە بەستەزمانەکەی وێرانەکرد. بەلام مەهناز چەندە پرسی لە سەرۆسمێڵە پەش و قیافەتە سەریازی و زمانە بێبەهرەکەی نەجۆ دەبوو، هێندەش غەزەلنوسی خۆشەویست. ئیستا بە هۆی ئەو توانا گەورانیوە لەسەر خەیاڵ دەیتوانی دنیا بگۆڕیت سەر شوێنیکی تر. ژوورەکەی خۆی شەوان دەبوو بە باغیکی بێسنوور، دەیتوانی هەموو مالهە کە پرپکات لە بۆلبول، لە بالەندە سەیر سەیر کە خۆی بە خەیاڵ دروستیدەکردن. غەزەلنوس هەردەم پێیدەگوت «قورستین شت یەکەمین بالەندە خەیاڵییە، کە مرۆف توانی یەکەم بالەندە خەیاڵی دروستبکات، دوا ئەوە هەموو شتیکی تر ئاسانە». مەهناز زۆر زوو یەکەمین بالەندە خەیاڵی خۆی دروستکرد، بەجۆرێک ئالودە ی ئەو جیهانە خەیاڵییە بوو، گەر ئەو خواستە قوولە ی نەبایە بۆ بینینی غەزەلنوس لەوانەبوو چارێکی دی نەگەڕیت ئەو بۆ دنیای شتە پاستەقینەکان. ئەو لە هەموو کەس باشتر خۆی دەناسی، پۆزێک لە پۆزان کچیکی دەبەنگ نەبوو، هەموو وادەزانن کچیکی دەبەنگ، خۆشی بەردەوام خۆی و نیشانەدات، هەموو بە کچیکی جوانی بێ میژگ سەیریدەکەن کە هیچ نازانی. بەلام بە دیرزای سالی پابوردوو، بە تاییەت لەوکاتەو کە نەجۆ ئەشکانی بووبوو بە دەستگیرانی، ئارەزووی فێربوونی هیچ شتیکی نەماوو. کچیک دانیاییت ژیاڵی لە وێنەیک دەچیت پێشتر ئەوانی دی هەموو شتیکیان تیاکیشاوه، ئیدی ئارەزووەکانی دەمرن. تا غەزەلنوس نەهاتبوو ژیاڵییەو، هەستیدەکرد ژیاڵی سفرەیهکی ئامادەیه و ئیشی ئەو ئەوەیه بێتە سەر سفرەکە و بخوات و هەستیتە سەرین، چ پێوستییەکی بەو نەبوو گوێ لە سەعید بایۆ و مەجە ئیکسلاند بگرت. بەلام ئیستا

نا، ئیستا ههستدهکات ژبانی زۆر بچوک و ههژاریوه. ههستدهکات تا نهو کاته گولێ نهبینیوه، بالندهی نهبینیوه، باغی نهبینیوه. ئیستا دهیویست فێربیت، ههموو شتیگ برانیت، چیتەر پقی لهو وینهیهی خۆی بوو، وینهی کچیکی جوانی ههیشه ریکپۆش و جل ئوتوکراو، شیک و ناسک، دهستگیراندار و مسۆگەر، که بهدهنگیکی باریک و دهستکردهوه تهنیا ئیشی نهویه بهخێرهاتن و خوداحافیزی له میوانهکانی دایک و باوکی بکات... کچیگ بپاره تا مردن له ههموو ئاههنگیکدا، له ههموو چوونه دهرهوهیهکدا، له ههموو داوهت و سهیران و نانخواردنیکدا لهگهڵ نهجو ئهشکانیدا بێت، نهو پیاوهی تهنیا سیحری ژبانی شانازیکردنه به قره ئالتونی و درێژهکهی نههوه، دهبیت له ههموو شوینیکدا وهک کچیگ دهرکهوێت که یهکیگ له کوپه بۆشناخ و پارهدار و بازارپاسهکانی بۆ خۆی سهندوه. سههرتا وایدهزانی ژبان بهو جوهریه، بهلام هاتنی غهزلهنوس شتیکی نیشاندان که کههکانی دیکه ناتوانن بیبنن. مروف که دونیای خهیاڵی بینی ناتوانیت به کهسانی وهک نهجو ئهشکانی که له باسی خواردن و پاره و سیاسهت بهولاوه هیچ شتیکی دی نازانن پازیبیت. ههر شهوێک بیری له نهجو ئهشکانی بکردایهتهوه، دهبا به پهنجهرهکه بکاتهوه و ههوا ههلمژیت. ئیستا بهردهوام شهوان پهنجهرهکان دهکاتهوه، ههستدهکات بوونهوه ره خهیاڵیهکان لهودیو پهنجهرهکهوهن، شهو بهو قره کوپانه تازهیهوه دهچیت بهلکۆنهکه، نهتهلهفون بۆ هاوڕێکانی دهکات و نه گوێ له گۆرانی دهگریت، تاکه شتیگ دهیکات نهویه بیر له غهزلهنوس دهکاتهوه، بیر له گولێ خهیاڵیهکانی خۆی دهکاتهوه، خهیاڵی لای نهو بولبوله ئهفسوناویانهیه که لهسهریدا دهخوینن. ئیستا دلنایه ناتوانیت لهگهڵ نهجو ئهشکانیدا بژی، گهر شوو بهو پیاوه بکات خهیاڵی دهرمیت. هیچ شتیگ وهک دیمهنی نهو سمیلێ پهرش و برۆ پهرش و یقاره سیاسیهی نهو خهیاڵ ناکوژیت. نهوه قسهی خاتوو شهمس

دایکی بوو، کە خۆ پەفکردن و وەستانی نەجۆی بە «ویقاری سیاسی» ناودەنا. هەر پۆژیک نەجۆ ئەشکانی ببینیایە، بە زەحمەت دەیتوانی بگەریتەو، بۆ ژوورە خەیاڵییە بچوکهکەی خۆی.

دوای شەش مانگی بەردەوام مەهناز یەکیک بوو لە پۆخەبەرە خەیاڵییەکان. غەزەلنوس سالانیک دواتر کە باسی مەهناز مارۆی دەکرد، دەیگوت «یەکیک بوو لە پۆخەبەرە خەیاڵییە تەنیاکان، لەو پۆخەبەرە خەیاڵیانەی خۆیان دروستدەبن و لە هیچ گروو و کۆمەڵێکدا ناتوێنەو...». لە ماوەی ئەو شەش مانگەدا غەزەلنوس چەندین جار هەولیدا مەهناز تێکەڵاوی هەندیک لەو پۆخەبەرە خەیاڵیانە ببێت کە ئەو دەبناسین، بەلام مەهناز نەیدەتوانی بە هیچ کۆمەڵە ئادەمیزادیکەو بەجەسپێت، دنیا خەیاڵییەکەی مەهناز ژوورەکەی بوو، ئەو دەیگوت «هەندێ مۆفی خەیاڵی هەن، جیهانە خەیاڵییەکیان لە سنووری مائی خۆیان تێناپەریت، مەهناز لەوانەبوو».

لەگەڵ سەرەتای خۆنامادەکردندا بۆ تاقیکردنەو گەرەکانی کۆتایی سأل، مەهناز ئیوارەیک بە نەجۆ ئەشکانی گوت نامەوێت شووت پێیکەم. شەویک پێشتر لە داوەتی یەکیک لە ناسیاوەکانی نەجۆدا لە کاتیکدا ئەو بە دەنگی بەرز باسی شەپ و ململانێی هەمیشەیی نێوان دوو حیزبە سیاسییە گەرەکەی ولاتی دەکرد، مەهناز بە پێچەوانەی چاوەڕوانی هەمووانەو «کە پێکرا فیژیوویون گۆییان لە دەنگی نەبێت» گوتی «نەجۆ ئەشکانی، لەم باسانە زیاتر هیچی تر نازانیت، ناتوانیت لەم قسە پرپوچانەی سیاسەت بەولاو بەسی هیچی تر بکەیت؟». قسەکانی هێند راستەوخۆ و پەق و بریندارکەریوون، ئەشکانی بۆماوەیک وەها وریو نەیدەزانی سەیری کوێ بکات. سەختبوو بۆ نەجۆ لەناو

خزمەکانی خۆیدا، لە جیگایە کدا لە هەر شوێنێکی دی زیاتر و یقاری خۆی بە لایە گەرنج بوو بشکێنرێت. ئەو شەووە کە مەهنازی بردهوه، بە جۆریک توپەبوو، خەریک بوو ماشینە کە ی دەدا بە عەمود و دار و دیوارەکانی پێگادا، بە لایە مەهناز وەک کاریکی بە توپەیی ئەووە نەبێت، لە پێشەووە وەک خانمێکی بە یقار دانیشتیوو و نیگاریکی وەها خەیاڵیشی هەبوو، دەتگوت نوقمی نەشئە و پۆشناییەکی خودایی بوو. کە گەیشتنە بەردەرگا، لە کاتی کدا نەجۆ ئەشکانی کە فی دەردهدا، مەهناز بە ئارامییەو دەستی خستە سەر دەستی و گوتی « نەجۆ، گۆیگرە، من و تۆ بۆ یەک نابین، کە لە گەڵ تۆدا دەبم ناتوانم خەیاڵ بکەمەو، دەمبوریست، بە لایە گەر وازم لێبەیت، تۆش خۆشتر دەیت».

مەهناز مارۆ لە ژانییدا وەها ئازا نەبوو، هەمووان وەک ترسنۆکیک سەیریان دەکرد، بە لایە ئیستا دەیتوانی تا گەیشتنە سەر سنووری مەرگ ئازابێت. چەندین هەفتەبوو برپاری خۆی دا، لە نێوان مەرگ و نەجۆ ئەشکانیدا، مەرگی هەڵدەبژارد. ئیستا شەوان کە هەڵدەستا و بە ماکسییە ئەرخی وانییە کە یەو دەچوو بە لۆکۆنە کە، بیرى لە مردن دەکردهوه، مردنیک لە سەیفە دین مارۆی باوک و لە نەجۆ ئەشکانی دوورباتەو، ئیواران زۆرجار لە و باغچە خەیاڵییە خۆیدا ناچار دەبوو، گۆی لە باوکی و نەجۆ بگرێت، قسە بێ پرانەو دووبارە گانیان لە سەر سیاسەت بپێستێت. ئیستا هەریکات گۆی لە باسی سیاسەت دەبوو، دەیویست بپێستەو و بمرێت. جگە لە غەزەلنوس کە سی تر لە ژانییدا نەبوو باسی گۆل بکات، باسی ئەو پۆخانه بکات کە شەوان لە ژێر تریفەدا گەورە دەبن و بە یانیان دەمرن، جگە لە غەزەلنوس هیچ کە سێکی تر نەبوو فییری هونەری نزیکبۆنەو ی بکات لە بەلەندەکان. چەند سەیریوو کە دەیبینی غەزەلنوس دەتوانیست کوکوختییەکان پازیبکات لە سەر دەستی بنیشنەو. دانیابوو غەزەلنوس ناتوانیست تا هەتا هەتا یە لە گەڵیدا بێت، ئەووە گەورەترین غەمی ژانی

بوو، چۆن دەتوانیت جارىكى تر بى ئەم باغە خەيالى و بالەندە سەيرانە
 بژى، چۆن دەتوانیت هەستەکانى بگيرتتەو بۆ ئەو کاتەى كە هيشتا
 غەزەلنوسى نەبينىبوو. دووجار بە دزى سيفەدين مارۆ و بە مۆلەتى
 خاتوو شەمس لەگەڵ غەزەلنوسدا چووبوو دەرهو، دوو تاقمى خەيالى
 بينى بوو، دوو گروپ لەو موقوفە خەياليانەى هەر دەستەيەکیان لە
 جورىكى تايەتى خەيالدا قال و بليمەتن. بەلام ئەو پۆچىكى تەنيا بوو،
 لە شەمسى دايكى بەولاه كەسى تری نەبوو، ئارەزوويەكى نەبوو تىكەل
 بە هېچ پۆخلەبرىكى تر بىت، خۆى دونيايەكى هەبوو، دەترسا گەر
 لە مال بىتەدەرى ئەو دونيايەى لە دەست بچىت. لەگەڵ ئەو ترسەشدا
 هەموو شتىكى دەکرد بۆ ئەوەى غەزەلنوس لە ژياندا بمىنیتتەو،
 هەموو شتىك. چەند پۆژىك بەرلەوہى بە نەجۆ ئەشكانى بلەيت باواز
 لەيەكدی بهيتين، شەويك بە درىزايى بىرى لە خەوتن دەكردهو لەگەڵ
 پياويكى وەك نەجۆدا، يەكەمجارىبو لە ژياندا بىر لە لەشى پووتى
 پياويك بكاتەو، ئەو هەستەى كە دەستى نەجۆ دەكەوێتە سەر لەشى،
 شىتيدەکرد، مردنى لەو پى چاكترىبو لەگەڵ نەجۆدا پووتبىتتەو. بەلام
 دەبىت خەوتن لەگەڵ غەزەلنوسدا چۆن بىت، چ سىحرىك و چ خەيالىك
 بىت؟

دەبايە بەرلەوہى بچىتە تاقىکردنەوہى كۆتايىوہە هەموو شتىك لەگەڵ
 ئەشكانىدا بپريتتەو. دەيزانى سيفەدين مارۆ هەرشتىك قەبوولبكات،
 ئەو قەبوول ناكات. دەيزانى گەر سەرەتا لای خاتوو شەمس ئەو
 مەسەلەيە باسبكات، لەوانەيە شتەكان وەها خراب بشكىنەو لەدەست
 دەريچن و دواتر نەگيرىنەو. بەلام بۆ خۆى تاقى نەكاتەو؟ بۆ ئازايەتى
 خۆى نەخاتە بەر ئەزمونىك كە درەنگ يان زوو دەبىت پياپروات؟
 ئىستا دەبايە بپياربەدات، دەبايە بچىتە بەردەمى سيفەدين مارۆ و
 بلەيت من شوو بە نەجۆ ئەشكانى ناكەم. ئىتر دواى ئەو هەرجىيەك

پووده دات... به جهه نه م.

سه یفه دین مارۆ شه وان تا درهنگ خه ریکی ته له فونکردن بوو. تا یه که م
 هه لێژاردنی گه وره ی ولات، ماوه یه کی زۆر که می له بهرده مدا مابوو، حیزب
 رایسپاردبوو له دیاریکردنی لیستی هه لآوێرداندا به شداریی کات، سه یفه دین
 چهنده له ماله وه پیاویکی په ق و بیسه بر و زوو هه لچوو بوو، له دهره وه
 زمانیکی دیبلۆماسی و نه رم و به شیوازی هه بوو. چه ند شه و مه ناز
 چاوه پوانبوو، به لام باوکی کاتی بۆ هه یچ شتیک و هه یچ که س نه بوو.
 شه وێکیان دوا ی چه ندین سه عات ته له فونی دووردریژ، مه ناز بیئه وه ی
 گوێبداته هه یچ شتیک، چوو ه ژوو ره تایبه تییه که ی باوکی، ئه و ژوو ره ی
 له وێوه قسه ی له گه ل سه رانی حیزب و کاندیده تازه کانی هه لێژاردندا
 ده کرد، هه ر له وێوه دکتۆر و ئه ندازیار و پارێزه ره کانی ده خسته سه ر
 که لکه له ی خۆ کاندیدکردن بۆ یه که مین هه لێژاردنی نازاد له میژووی
 خۆ ره لات ی ناوه راستدا «وه ک سه یفه دین مارۆ له بهرده م نه جۆ ئه شکانی
 و خانمی شه مسدا، به دلنایای و فه خره وه دانی پیاده نا». دوا ی چه ندین
 سال ئه وه یه که مجار بوو مه ناز شه وێکی وا درهنگ و بۆ ئیشیکی
 تایبه تی بچێته ژوو ره که ی باوکی. سه یفه دین مارۆ ئه زمونیکی سیاسی
 نه وتو ی هه بوو بزانی، مرۆف چ وه ختیک شتیک گرنگی بۆ گووتن
 هه یه. بیر ی نه ده هات له و چه ند ساله ی دوا ییدا دانیشتنیکی هاو پێیانه ی
 له گه ل که چه کیدا ئه نجامدا بیست، هۆ که شی هێنده ی ئه و دوور په ریزی و
 بیژده نگیه گه وره یه ی مه ناز بوو، که مه رخمی و سه رقالی سه یفه دین
 نه بوو. به گشتی له ژن و مندالدا خۆ ی به که سیکی به ده بخت و بیبه ره م
 حیسابده کرد. بهرده وام هه ستیده کرد ژنه که ی هێنده ی ئافره تیکی زۆر بلی
 خۆ هه لکێشه، خانمیکی کۆمه که ر و گرفتشکێن نییه، که چه که شی زۆر
 بیهۆش و که م عه قل و ساکار ده هاته پێشچاو، به لام دلی خۆ ی به وه

خۆشەدەکرد، بلیت مندالی ئەم سەردەمە پیکرا وەهان. سەیفەدین مارۆ دلی بەم مامۆستای خەیاڵەش نەدەکرایەو. جۆرە پیاویکی دەگمەن بوو، پیشتر پیکەوتی تەرەزە مەخلوقی وەهای نەکردبوو، نە لە سیاسییەکان دەچوو، نە لە دکتۆر و ئەندازیارەکان، لە خەلکی ناو بازار و لە گۆرانپێژەکانیش نەدەچوو. هەتا وەک پۆشنبیرەکانیش نەبوو، پۆشنبیران شتیکی ترن، ئەم دەیانناسیت، زۆریەیان بە یارمەتی کەم پازیدەبن، سەرە گەرەکانیان حیزب مسۆگەریکردن و خستونیەتە بنگلی خۆیەو. لەو کاتەو کە بووبوو بە سەرۆکی لیژنەی هەلبژاردنی کاندیدەکانی پەرلەمان هەرکەستیکی دەبینی بەچاوی ئەووە تەماشایدەکرد ئاخۆ بۆ پەرلەمان دەستدەدات یاخود نا؟ دلی بەو خۆشبوو، کە ماوێەکی دیکە، خولیک یان دووانی دیکە نەجۆ ئەشکانی زاوی کاندیدیکی باش دەبیت بۆ پەرلەمان. قیافەتی، دەم و سمیلی، شیوەی پاوەستان و پیز دەربیرینی هەموو هی پەرلەمان بوون. سەیفەدین مارۆ زۆر دلی بەو زاویەیی خۆشبوو، بۆ مەهناز مێردیکی نمونەیی بوو. ئەو شەو کە مەهناز چوو ژووری، خەیاالی بۆ هەموو شتیکی دەچوو، ئەو قسانە نەبیت. لەو باوەرەدا نەبوو، کچیکی وا منداڵ بەو جۆرە چاوپووی کرابیتەو، لە بەردەم باوکیدا بێتەس بلیت من ئەم کابرایە بە کەسیک نابینم، شایستەیی ئەو بێت لەگەڵیدا پووتبیمەو و بخەوم. جۆریک بوو لە بیئەدەبی، لە بیحورمەتی بیۆینە و لە ئەندازەبەدەر. ئەو شەو سەیفەدین خەوی لیئەکەوت، تا بەیانی لەناو نوینەکاندا لۆلدەبوو و دەکرایەو، دەکرایەو و لۆلدەبوو. بە پێچەوانەی مەهنازەو کە بە قرە کورتەکە یەو، بەو بیجامە ساتانە سفت و لووسەو، خۆشەخت وەک یەکیک باریکی گەرەیی لە ئەستۆی خۆی داگرتبیت، ژوورەکەیی مارۆی جێدەهیشت. دەبایە پوون و ئاشکرا بلیت کە شوو بە نەجۆ ئەشکانی ناکات، دوو مانگ بوو دەیویست ئەم پرستەیی ئاشکراکات و نەیدەتوانی،

ههتا نهیده توانی لای غه زه لنوسیش ئه و قسانه بکات. به لام ئیستا ته واو، تا ههتا ههتا به ته واو، سهیر له وه دابوو که ته وای جهنگ و جه دهل و ههراکه که وته پۆژی دواتر. بپیاره که بۆ خانمی شه مسیش وهک بروسکه وه ها بوو، وهک دۆغایه کی ناوه خت که دهست و ده می مروف ده به ستیت و ئیفلجیده کات. ئه و پۆژه به ته له فون مامۆستاکانی ئاگادار کرده وه، که له بهر هۆیه کی خیزانی هه موو وانه تایبه تییه کان دواده که ویت و ده خرینه کاتیکی تر. راسته خانمی شه مس سه رهتا دژی شوو کردنی مه هناز بوو به نه جۆ نه شکانی، راسته دلی به و کوپه نه ده کرایه وه، راسته کهچه کی خوی به شایسته ی که سیکی باشتر ده زانی، به لام ئیستا بۆ سالیکی زیاتریو ده ستگیریانی بوو، پیکه وه له چنده ها بۆنه دا ده رکه وتبوون، پیکه وه گه پابوون و شه و درهنگ هاتبوونه وه مالی، کوپه که هه موو شتیکی کردبوو، ئالتونی ته واو، مالی ته واو، یهک به یه کی مه رجه کانی ئه ویشی قه بوو لکردبوو. به هانه یهک نه بوو په شیمان بینه وه، ههچ به هانه یهک نه بوو. دوا وه قسه ی خه لک، ئه و هه موو حیکایه ته ی که بلوده بیته وه، ئه و هه موو پرسیاره ی که ده کریت، ئه و هه موو عیبه یه ی جیده مینیت. نا چیت نه ده کرا مه هناز په شیمان بیته وه، په شیمانی هه روا ئاسان نییه، دوا وه بۆ په شیمان بیته وه، هه مووان به دیمه نی نه جۆ نه شکانی و سه ردانی ئیوارانی راهاتبوون. مه هناز قسه یه کی گونجاو و به هانه یه کی راسته قینه شی نییه. خانمی شه مس ههچ له قسه کانی مه هناز تینه ده گه یشت، ده رباره ی ئه وه ی بینینی نه جۆ خه یالی ده کوژیته ... ههچ تینه ده گه یشت ... ههچ. خه یال خوی چیه، تا بینینی نه جۆ به سته زمان بیکوژیته؟

سه یفه دین مارو ئه و پۆژه ده بایه تا درهنگ له گه ل هه لاوێرده کانی هه لێژاردندا ته له فونبکات، کوپونه وه یه کی له گه ل سکرتری سه روکدا بۆ کاروباری هه لێژاردن هه بوو، دانیشتنیکی له گه ل به رپرسی پروپاگه نده دا

هەبوو، دەبایە لەگەڵ دوو خانمدا سەبارەت بە کاندیدە ژەکان قسەبکات. پۆزێکی ئیجگار جەنجال بوو، ئیجگار. بەلام بەردەوام خەیاڵی لای مەھناز و قسەکانی ئەو بوو. مەواڵی پەشیمانبوونەوی کچەکە ی دواى سالتیک لە دەستگیرانی، کاریگەرێیەکی خراپی لە ناو حیزیدا دەبیت، نەیارەکانی بەکاریدەهێنن بۆ ئەوێ ناویانگی بزپێنن، نەجۆ دەبیت بە دوزمەنی، خەڵکانیک ناوی کچەکە دەخەنە بازارەو. دەبایە هەرجییهکی کردووە کچەکە لەو ئارەزووە کتوپر و بێمانا و بێهەڵانە پزگاریکات. ئیستا دڵنیابوو کاریگەری ئەو «مامۆستای خەیاڵە سەگابە» لەسەری کوشندەیه، لە سەرەتاوە دەبایە بە هاتنی ئەو گەنجە ئالۆز و سەیر و فیتنەکارە پازنی نەبیت، کە پشێکی وەک پشی دەروێشەکان هێشتۆتەو و خۆی ناوناو غەزەلنوس. دەبایە پیاویکی لەو عاقلترین پێگا بە مامۆستایەکی خەیاڵ بەدات پێخاتە مالهەکی. سەیفەدین کە بەیانی چوووەدەرێ، دەیزانی بەزمی گەرە دەکەوێتە ئیوارەو، ئەو کاتە دەگەرێتەو. خانمی شەمسیش دڵنیابوو کە سەیفەدین هەروا ئاسان لێناگەرێت کورپێکی وەک نەجۆ ئەشکانی لە دەست بجیت، هەموو گوشارتێک دەکات تا مەھناز پەشیمانبکاتەو، بپاریدابوو لەو کارەشدا پێگری نەکات. هەر بەیانی زوو پێک و پاست بە کچەکە ی گووت «گەر باوکت سەریشت بپێت، کارم پێوە نییه، ئەوەندەم لەسەرە چەقۆکی بۆبەینم». مەھناز بێئەوێ بترسیت، گووتی «گەر بمدات بە نەجۆ ئەشکانی، پێویست ناکات سەرمبێت، چونکە بێسەرپێن کوشتوومی».

هیچ شتێک لەگەڵ مەھناز مارۆدا سوودی نەبوو. هێزێک نەبوو لەم دونیایەدا پەشیمانبکاتەو.

سالانیک دواتر غەزەلنوس بۆ ماجیدی گۆل سۆلاقی گێراپەو «ئیوارەیهکیان چووم بۆ مامۆ مەھناز مارۆ، وەک ئیوارەکانی تر بێناگا لە

هیچ شتێک و بێخەیاڵ لە هەر غەمیەک، سادە و ساکار پۆیشتەم، خانمی شەمس لە سالتۆنە گەورەکی خۆیاندا پیشوازی لێکردم. خاویلیه‌کی دا بەسەر ئەژنۆیدا و بە هێمنی بەرابەرم دانیشت، گروتی مامۆستا بمبۆرە، لە مەپۆوە ئیتر دەرسەکانی خەیاڵ تەواویون، من و سەیفە هەستدەکەین وانه‌کانی تۆ کاریکی خراپی لە کچەکە کردبێت، باوکی پێیوایە وازەهێنانی لە نه‌جۆی دەستگیرانی پەپۆهندی بەم دەرسانەوه هەبێت کە لە تۆی وەرەگرێت. وەک ئەوه‌ی کچەکە پەپێیتە دنیایه‌کی تره‌وه، ئاگای لە خۆی نه‌ماوه و بەرده‌وام قسه‌ی سه‌یرده‌کات.

من ئەو پۆژه قسه‌م نه‌کرد، دەمزان‌ی هەرچییه‌ک بلیم بێسووده، هیچ یه‌ک لە خانمی شەمس و سەیفەدین مارۆ نه‌یانده‌توانی تیپگه‌ن من ده‌لێم چی، مەرووف گەر خۆی پۆحله‌به‌ریکی خەیاڵی نه‌بوو، چەند باسی خەیاڵی بۆ بکه‌یت تێناگات. دوو پۆژ دای ئەوه ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ کچی‌ک نامەیه‌کی مه‌هناز مارۆی بۆ هێنام، نامە‌ی دلێکی گه‌نج و تیکشکاو، به‌ گریان‌وه نوسی‌بووی منی خۆشده‌وێت و له‌به‌ر من وازی له‌ نه‌شکانی هێناوه، ناتوانی‌ت بێ من بژی و ده‌بێت هەرچییه‌کم کردوه پزگارییه‌که‌م، چونکه‌ گەر من نه‌بینی‌ت خەیاڵی ده‌مری‌ت. من نه‌مده‌زان‌ی چیه‌که‌م؟ هیچ شتێک له‌وه ناخۆشتر و غه‌مگینتر نییه، کچی‌کی مندالکار و گه‌نج تۆی خۆشبویت. هیچ ئازاری‌ک له‌م سه‌ر زه‌مینه‌ وەک ئەو ئازاره‌ نییه، پیاوی‌ک بیت و کیژی‌کی ناسک خۆشی بوییت و تۆ له‌ به‌ر هه‌زار هۆ و هه‌زار پێگری بێمانا نه‌توانی‌ت خۆشبویت‌وه. من ئەوکات به‌خاییم به‌ نه‌جۆ ئەشکانی ده‌برد، نه‌مده‌زان‌ی ده‌توانم چی بۆ ئەو کچه‌ بکه‌م، نه‌مده‌زان‌ی چۆن ده‌کرێت کۆمه‌کییه‌که‌م. مەرووف ناییت هه‌ست و نه‌ستی کچی‌کی گه‌نج به‌ گالت‌ه وەرگیرێت، من ئەوکات ئەو ئەزمونه‌ گه‌وره‌یه‌م نه‌بوو. ئیواره‌ی ئەو پۆژه نه‌جۆ ئەشکانی به‌ جووتیک چاری سووره‌وه، به‌ هه‌ستیکی پقاوییه‌وه، به‌ لمۆزی به‌رازیکه‌وه هاته‌ به‌ر ده‌رگام، منی

بەوێ تاوانبارکرد کە مەهنازم لە خشتە بردییت، ئەمانەتی مامۆستایەتییم خستبێتە ژێرپێمەوێ و قوتابییهکی بەستەزمانی خۆم فریوداییت. من بەو پەڕی توند و تورپییهوێ تۆمەتەکانم دوورخستەوێ و گووتم ئاگام لە هیچ حیکایەتێک نییه. بەلام کۆپییهکی ئەو نامەیهی مەهناز بۆ منی نوسیبوو، لای ئەویش بوو، هەر ئەو کچەی کە مەهناز نامەکی پیاوێرێبوو، کۆپییهکی نامەکەشی بە ئەجۆ ئەشکانی فرۆشتبووێوێ. بەلامەوێ گرنگ نەبوو ئەو چی دەزانیت یان نازانیت، ئەوکات تەنیا خەیاڵم لای مەهناز بوو، من بە ئەشکانیم گووت واز لە کچە بەستەزمانەکە بهێتە، دڵنیام ئەو کچە منی خۆشناویت، بەلام رقی لە تۆیە، هێندە رقی لە تۆیە ناچار بۆ کەسێکی تر دەگەریت، بیکات بە پشت و پەنای خۆی. گەر دەتەوێت ئەو بەستەزمانە تووشی دەردی گەرێوێ نەکەیت، لێگەرێت با جارێکی تر لەسەرخۆ و بە هێمنی خۆی بدۆزیتەوێ. ئەجۆ ئەشکانی گوێی لە قسەکانی من نەبوو، ئەو لەو مەخلوقانەبوو کە بەهەرەیهکی کەمی خەیاڵیشیان نییه، لەوانەئێ گەر شتێک ئاسان نەهات بە دەستیانەوێ بە زۆر دەیسێنن. ئیدی ماوێهێک من هیچ ئاگایەکم لە مەهناز مارۆ نەما، لەو ماوێهێدا ویستم لە پێگای هونەرەکانی خەیاڵەوێ بیدۆزمەوێ، بەلام سودیکی نەبوو. دەمزانی پێگای ئەوێیان لێبەستوێ بچێتە قوتابخانەش. ئیدی مەهناز مارۆم لەم دنیا پاستەقینەهێدا بە یەكجار و بۆ هەتا هەتایە و نەکرد و نەمبینییهوێ».

دوورکەوتنەوێ غەزەلنوس لە خانمی مەهناز مارۆ دەرەنجامی کوشندەئێ هەبوو، لە ماوێهێکی کەمدا هەمووان زانیان کچەکە بە شیوێهێکی شیتانە عاشقی ئەم مامۆستای خەیاڵەبوو، سەعید بایۆ لەهەر کەس پەشیمانتر بوو کە لە سەرەتاوێ جۆرە پێشنیاریکی وەهای کردبوو، کێ دەیزانی شتەکان بەو جۆرە دەشکێنەوێ؟. حەزی مەهناز لە غەزەلنوس بەجۆرێک

بوو، داوايکرد گهر پښگاييدنه غه زه لنوس ببينيت، ناماده يه شوو به نه جو نه شکاني بکات، به لام نه عورف و نه عه قل پښگايان به شتي وهما نه ده دا. به پيچه وانه ي چاوه پوانی مه هنازه وه دايکی و سه يفه دين مارو ئيجگار دلپهق و خالی له هر نه رم و نيانيه ک بپارياندا کچه که له بری نه وه ي تاقيرکدنه وه کاني کوتايی سال نه نجامبدات و بچيت بو زانکو، شوويکات و به زوترين کات بپواته مال و ميړدی خو ی. نه وه دوا بپاري سه يفه بوو که شه مسيش به ناچاری و ملکه چی قه بووليکرد. هيچ که س به ته وایي حياکيه تي دوا هه مين پڙه کاني ژيانی مه هناز مارو نازانيت، دايک و باوکی قسه له ته نهايه کی قول و بيده نگیه کی ترسناک ده که ن، مه هناز هيچ شتيک ناليت، هيچ شتيک ناکات. چوار سه عات بهر له وه ي نه جو نه شکاني، به خو ی قيافته سه ربازي و سمي له نه ستوره کانيه وه، به جلی کونی پيشمه رگايه تيه وه «که تايهت بو پوژی زاوا بونی هه لگرتبو» بگاته بهر ده رگا، له چيمه نه که ي خوياندا، ناگر له خو ی به رده دات و هيچ خو له مي شتيک دوی خوی جيتا هيتيت، هيچ که سيک دوی سووتانی مه هناز ئيسکيکی سووتاو، يان پاشماوه ي جهسته يه کی خه لوزين نادوزيته وه، وهک نه وه ي کچه که هه و ا برديتي، وهک نه وه ي له شي له و ماوه يه دا بووييت به هه نديک ئيسک و پروسک و په پوبالي خه يالي. شه مس و سه يفه دين مارو هه ردوکیان ده يبينن که له ناوه راستی چيمه نه که دا خو ی ده سووتيتيت، به لام نه بونی بوکپوزی جهسته يه ک ده که ن، نه دوی ناگره که خو له مي شتيک ده دوزنه وه. هه موو خه لک پيتيانوايه حياکيه تي خو سووتانی مه هناز هيچ نيه جگه له درويه کی گه وه بو داپوشيني شتيکی عيبت و شه رمينتر، ده نگويه ک بلاوده بيتته وه که مه هناز له گه ل کورپکی تر دا پايکرد بيت بو دهره وه ي ولات. به لام نه و شتانه ي دوی مردنی مه هناز پوياندا و نالينن، دوی تپه پيني پرسه که به چه ند پوژيک، مالی مارو، پرده بيت له و گوله

خەیاڵیانەى بەهەموو لایەکدا دەروێن، پرپەبیست لەو بآلئەدە سەیرانەى کەس نەیبینیون، پرپەبیست لە دەنگى مەخلوقاتى سەیر کە دەنگى گۆرانیان لە ناو پارەو و ژووڕەکاندا دەنگەداتەو، گىایەکی درپەندە و کێویش بەسەر زەویيەکەدا دەکشیت، خانمى شەمس و سەیفەدین چەند ئەو گولانە لە دیوارەکان دەکەنەو، چەند ئەو بآلئەدە دەردەکەن، چەند ئەو گىایانە لە پێشە دەردەهێنن، سوودی نییە. خانووێک دەهێننە سەر فرۆشتن، عەتار وەک یەکەمین کەپیار دیت و لە بینینی ئەو هەموو گول و گىا و بآلئەدە سەرسامدەبیست، وەک ئەوێ لە نەفرەتیک بترسیت، بە پەلە دەکشیتە دواو و هیچ نرخیک لەسەر شویتنیکى وەها سەیر دانانیت. لە ماوێکی کورتدا مآلى سەیفەدینی مارۆ بەجۆرێک دەگۆریت هیچ کەسێک ناتوانیت تیا بژی. سەیفەدین و خیزانەکەى دەگوازنەو بۆ خانوویەکی دی لەو پەڕى شار. ماوێک هیچ کەس ئەو خانوو ناکریت و نایگریت، بەلام دواى ماوێکەى کەم پۆژێک کەپیاریکى سەیر دیت و ئەو خانوو بە نرخیکى بەرز دەکڕیتەو.

پۆژیکى سەیر لە ژيانى ماجەلانى راستەقینە «پۆژیکى ئابى سالى دوو هەزار و چوار»

زۆمەدى شارەزەمان لە پۆژانى دی زووتر بە ئاگاهاوە، هێشتا خۆر تەواو نەکەوتبوو، سەرەتا لە جیگاگەیدا هەستى بە جۆلەیکى سەیری پەردەکان و فیتنکییەکی ناوخت کرد، کە لەگەڵ گەرمای کوشندەى شەودا نەدەگونجا، هەستیکرد هەوایەکی زۆر بەهێز لە پەنجەرەکانەو دیتە ژوورێ، هەوایەک لەگەڵ خۆیدا فیتنکییەکی سىجراوى دەمەویەیانى دەهێنیت. ئەو چەرچەفیکی سبى تەنکی دابوو بەسەر خۆیدا، بیری بوو

شه و که خهوت په نجه ره کانی داخست تا هه وای فینکی سازه کان که میک ژوره که سارد بکه نه وه. که سه ری هه لبرې هه سستی به شتیکی سه یر کرد، بیده نگیه کی نااسایی و قوول که له بیده نگی پوژانی دی نه ده چوو، وهک نه وهی بوونی شتیکی دی یان ناماده گی ته نیکی گه وره نه و جوړه بیده نگیه ی سه پان دیټ. وهک له ترسی جان وه ریکی زه به لاج راجله کیټ، قژی لادا و له جیگای خو ی پاستبو وه. پیاوکی باریک و لاواز و دريژ له کورسی به رامبه ر سیه مه که دا دانیشتبوو، پیاوکی له وه به ر نه یینیبوو، که سیکی ناشیرین بوو به دوو ده سستی ده ماروی ژور دريژ وه، پیشتر له ژانیدا پیکه وتی دیمه نی وه های نه کردبوو، له ناکاو راجله کیټ و مه خلوقیکی غریب به رابه ری بیټ. هه سستی به ترسیکی کتوپر کرد، له چنه د چرکه یه کی کورتدا عاره قیکی سارد به له شیدا هاته خوارئ، گه ر نه و عاره قه سارده نه بایه پیو ابوو که هیشتا خه وتوو و مه خلوقیکی دزیو ده بینیت له وانه ی جار جار دزه ده که نه ناو خه ونه کانیه وه. به لام به پوونی گوئی له و ده نگه گه رم و خوشحاله ی کابرا بوو گووتی «به پیز زوه دی شازه مان... زوه دی شازه مان، مه ترسه و مه شله ژئ، مه ترسه و مه شله ژئ... هه موو شتیکی ساده و نااسایی، ساده و نااسایی، وهک به یانییه کی به هار، وانیه، سه یرکه، له په نجه ره که وه سه یرکه، نیجگار فینکه، وهک به یانییه کی به هار وایه، که مجار به یانی وای جوان پیک ده که ویټ، هه وای سیراوی بیټ، شار بیده نگ بیټ، فینکی دلکاته وه، سه یرکه، فینکی چنه د دلده کاته وه». زوه دی به زه حمه تیکی ژور خو ی کوکرده وه و گووتی «تو کیټ؟ چو ن ناوها بیپرس دینه ژوره که ی من؟ ئیره کوئی، ئوتله یان خومخانه یه، کی ئیوه ی ناردوته ئیره، کی؟ نابینیت ئیره ژورویکی یهک نه فه ریبه، نابینیت؟». پیاوه که وهک نه وهی گوئی له قسه کانی زوه دی نه بوویټ «هی هی هی هی» پیکه نینیکی سه یر پیکه نی و گووتی «زوه دی شازه مان هی هی... ده لیت

چی، من زۆر حەزم لە بەیانانی هەینییه، شێتی بەیانانی هەینیم، ئاه
 حەزم لەم کەش و ماتییە سەیرەیه، حەزم لێتەتێ، من مەخلوقێکی
 بێخەوم، حەزم لە بەیاننییه، حەزم لە بەیاننییه، بەتایبەت کە ئاوا هێمن
 بێت، هەوا ساف بێت، شەقامەکان چۆڵ بن، مەرۆف بەدەرەوه نەبێت،
 وییسی، بەیانانی هەینی لە مانگی ئابدا، بەیانانی هەینی، تۆ نازانیت
 ئەو چ خۆشە... چ خۆشە... چ خۆشە». زوهدی گووتی «تۆ کێیت؟
 من کارم بە بەیاننییهوه نییه، دەمەوێت تێگەم تۆ چی دەکەیت لەم
 ئورەدا؟». کابرا گووتی «چۆن کارت بە بەیاننییهوه نییه، مەرۆف لە
 بەرخاتری هەندیک بەیانی خۆش دەژی، ئاخ ئەگەر بەیانی خۆش نەبێت،
 مێهی مێهی ژیان دەبێت بە جەهەنم. هەر ئێنسانە و بۆ شتێک دەژی،
 من بۆ بەیانانی هەینی دەژی، بەیانانی هەینی خۆشتەین کاتی ژیانمە،
 سیولالا، گەر بەیانی هەینی نەبێت، شەوانی شەمان تەمیان نییه». زوهدی
 بە تورپییهوه گووتی «باشترە هەر ئێستا برویتە دەر، من
 دەمەوێت بەیانان بخەوم، هەر کەسێک هەیت، برۆرە دەر، گەر کاریشت
 بە من، دەتوانیت کاتێکی تر بێیتەوه، من ئێستا دەمەوێت بخەوم». پیاوه
 ناشیرینهکه گووتی «خەوتن؟ بەرێز زوهدی شازەمان، خەوتن؟ لە
 پۆزێکی وادا، لە بەیاننییهکی وا خۆشدا، لە ساتێکی وا هێمندا؟». زوهدی
 شازەمان بەسەرسامییەوه پرسی «پێدەچێت لە ئاسایشەوه تۆیان
 ناردبێت؟ گەر لەوێوه ناردوینیت قسەبکە، دواجار دەمەوێت بزانم تۆ
 کێیت و چیت دەوێت؟». پیاوهکه بۆ یەکەجار هەستایە سەرێ،
 پیاویکی درێژ بوو، بالای لە قامەتی زوهدی خۆیهوه نزیکبوو، هەردووکیان
 دوو مەخلوقی باریک بوون، بەلام زوهدی بە قزێکی درێژی رێک و ئەو
 بە قزێکی کورتی زۆر ناپێگەوه. کابرا لەشیکی پێچخواردوی زۆر ناشیرینی
 هەبوو، شەپۆلانی و کورپیەک لە جەستەیدا بوو ناشیرینتری کوردبوو،
 لەگەڵ بالا زۆر بەرزەکهیدا شتێکی لە جەمینەوه و قەمووری تیا دەبینرا،

لایه‌کی شانی به جورێکی سه‌یر داكه وتبوو، هه‌ركه‌س بیدبایه هه‌ستی ده‌كرد یه‌كێك له ده‌سته‌كانی له‌وی دیکه‌یان درێژترن، دانه ده‌رپه‌ریو و شاش و زه‌رده‌كانی، لیوه به‌رز و پوکه سووره‌كانی، پوخساری جانه‌وه‌ریکی ناوازه‌یان پێبه‌خشیبوو. به‌ پێکه‌نینه سه‌یره‌که‌ی خۆی گووتی «زوه‌دی شازهمان، من ده‌زانم تۆ ئیشت به‌ منه؟، تۆ له‌وپه‌ری دنیاوه هاتوویته‌وه، به‌ دوا‌ی مندا بگه‌ڕیت؟ وانیه، تۆ به‌ دوا‌ی مندا هاتوویته‌وه؟». زوه‌دی وه‌ك ئه‌وه‌ی له‌م پیاوه ناومێدبوو، گووتی «گه‌ر ناوی خۆتم پێ نه‌لێیت، گه‌ر نه‌زانم چ کاره‌یت، ئێستا ئه‌م ژووره و ئوتیله‌که‌ش جێده‌هێلم؟ تێناگه‌م ئه‌مه‌ چۆن ژيانیکه‌ له‌م ئوتیله‌دا؟ چۆن ژيانیکه‌؟». پیاوه‌که‌ له‌سه‌ر هه‌مان پێتمی پێکه‌نین گووتی «نا، نامه‌وێت ئازارت بده‌م، من مورته‌زام، مورته‌زای شه‌یتان، تۆ به‌دوا‌ی مندا ناگه‌ڕیت؟». زوه‌دی وه‌ستا و سه‌یریککرد و گووتی «مورته‌زا؟... مورته‌زای شه‌یتان؟». که‌مێک بیریکرده‌وه و گووتی «ئاوها، تۆ مورته‌زایت، ئێستا دلنایام ئه‌و ئه‌فسه‌ره ده‌به‌نگه‌ی ئاسایش، هه‌موو نامه‌کانی منی داوه به‌ تۆ، وا نییه، هه‌موو نامه‌کانی منی داوه به‌ تۆ؟ چه‌ند پوچ و بیمانایه». زوه‌دی شازهمان ئێستا جیدیت‌ر ده‌ینواند، قزێ به‌ شتیک به‌ست و وه‌ك چاوه‌پوانی شتیک بکات گووتی «کێ ده‌لێت من به‌ دوا‌ی تۆدا ده‌گه‌ڕێم؟ من به‌ دوا‌ی تۆدا ناگه‌ڕێم، من به‌دوا‌ی باران شوکوردا ده‌گه‌ڕێم، من کارم به‌ تۆ چیه، تۆ کێیت تا به‌دواتدا بگه‌ڕێم؟». مورته‌زای شه‌یتان له‌ شوێنی خۆی دانیشته‌وه و وه‌ك یاری به‌ زوه‌دی شازهمان بکات گووتی «ئه‌گه‌ر باران شوکور نه‌دۆزیته‌وه، دواتر بۆ من ده‌گه‌ڕیت؟ وانیه؟ من هه‌موو نامه‌کانم خوێنده‌وه، نامه‌ جوانه‌کانی خانمی باران شوکور، ژنی به‌پێزی بارۆنی کوله‌که، که‌ له‌ ژێره‌وه له‌گه‌ڵ گه‌نجیکی جواندا ده‌ستی تێکه‌ڵکردبوو، هیه‌یه هۆ هیه‌ی». زوه‌دی شازهمان گووتی «تۆ ده‌زانیت باران له‌ کوێه؟ وانیه ده‌زانیت؟».

مورته‌زا به پێکه‌نینه شه‌یتانییه‌که‌ی خۆیه‌وه گوتی «وابلیت لی‌ت زویرده‌بم؟ زۆر زویرده‌بم، زوهدی شازهمان. تۆ پیاویکی عاقلیت، وانیه‌؟ عاقلیت یان هیچ تێناگه‌یت؟ ...». له‌و ساته‌دا وه‌ک له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ سه‌ما‌بکات، خۆی باده‌داو چه‌ندین جار ئه‌و پرستانه‌ی دووباره‌ده‌کرده‌وه‌ . زوهدی ته‌ماشایده‌کرد و ده‌یزانی سه‌روکاری له‌گه‌ڵ مه‌خلوقیکی فی‌لباز و لی‌بۆکیکی ترسناکدايه‌ . به‌رابه‌ری وه‌ستا و گوتی «مورته‌زا به‌پاست تۆ نامه‌کانی باران شوکورت خوێندۆته‌وه‌؟ به‌پاست؟». مورته‌زا ده‌وه‌ستا و که‌میک یاری به‌ده‌موچاوی ده‌کرد و ده‌یگوت «هیه‌ی هیه‌ی. من خوێنه‌ریکی زۆر باشم، هه‌زم زۆر له‌ خوێندنه‌وه‌یه، هه‌ندێجار ده‌چم بۆ‌لای هاو‌پێکانم له‌ ئاسایش، دۆ‌لابی فایله‌کان ده‌که‌مه‌وه، ئیفا‌ده‌ی تاوان‌باره‌کان ده‌خوێنه‌وه، هی هی، زوهدی شازهمان، هیچ شتی‌ک له‌وه‌ خۆشته‌رییه‌ که‌ مرۆف خۆی بێ‌گونه‌ه‌ بی‌ت و گوێ له‌ تاوان‌باران بگرێت، هی هی. من هه‌زم له‌ خوێندنه‌وه‌ی کتێب نییه، به‌لام هه‌زم له‌ خوێندنه‌وه‌ی فایله‌کانه، له‌ ئاسایش، له‌ دادگا... ته‌حا ته‌حا... پۆ‌ژیکی زۆر خۆشه، پۆ‌ژیکی زۆر خۆشه، بۆ من له‌ هه‌موو کاتی‌ک خۆشته‌». زوهدی شازهمان وه‌ک هه‌ول‌به‌دات، بی‌رو‌زینی‌ت و له‌و مه‌زاجه‌ دایگریت گوتی «نامه‌کان وه‌ک جانه‌وه‌ری‌ک باسی تۆ ده‌که‌ن، وه‌ک که‌سی‌کی ترسناک، وه‌ک پۆ‌حله‌به‌ری‌کی ناشیرین. که‌ ئێ‌ستا خۆشت ده‌بینم، هه‌ستده‌که‌م تۆ زۆر له‌وه‌سفه‌کان ناشیرینتریت، زۆر ناشیرینتریت». مورته‌زا بی‌ته‌وه‌ی هیچ شتی‌ک له‌ مه‌زاجی گۆ‌پایی‌ت گوتی «شازهمانی برام گوێی‌گه‌ره، هه‌موو وام پێ‌ده‌لێن. باران خان، زۆر خراپ سه‌یری منی ده‌کرد، ژنان هه‌موو خراپ وه‌سفی من ده‌که‌ن، به‌لام من هه‌زم لێ‌یه‌ خه‌لکی‌ک لێ‌م بترسن، هه‌زم لێ‌یه، گرنگ نه‌وه‌یه من ده‌ستم پاکه، بێ‌گونه‌هم، گرنگ نه‌وه‌یه، گرنگ نه‌م ده‌سته‌یه، تێ‌ده‌گه‌یت هی هی هی... که‌ ده‌ستت پی‌س نه‌بوو، شته‌کانی تر باشن، وانیه، هه‌موو شتی‌ک باشه». زوهدی به‌رابه‌ری

وەستا و گوتی «هێشتا ناتناسم، نازانم، بەلام بە شێوە لە جانەوەر دەچیت؟». مورتەزا بە قاقایەکی بەرزەووە هەڵدەستا و دەیگوت «مورتەزا ناتناسیت، مورتەزا پەپۆلەیه. من قەت خراپ نەبووم، قەت». زوهدی شازەمان دەیگوت «تۆ دەزانیت باران لە کوێیە؟ وانیه؟ دەزانیت». مورتەزا لە ناکاو دەگۆڕا، دەنگی جیدیتر و گەرمتر دەینواند و دەیگوت «زوهدی شازەمان، بۆیه من لیڤەم، تا لە تۆ بپرسم، باران شوکۆر لە کوێیە؟ قەسەم بەم بەیانیه جوان و فێنکەیی جومعه، قەسەم بە خوێشی ئەم سەببیدەیه، بۆیه لیڤەم، ئەو پیاووە باشە ناردومی، من لەو پیاووە بێئەدەبانە نیم کە سەعات شەشی بەیانی هەڵکۆتە سەر خەڵکی خەوتوو، هیهیهیی، ئەو پیاوچاکە بە زۆر ناردومی، دەزانێ مەبەستم کێیە، ها دەزانێ؟ مەبەستم بارۆنی کۆلەکەیه، ئەو شەو هات بۆ لام و پێیگوتم، کە دەبێت بێم، شەو زۆری لێکردم، سەبری لێپرابوو، لە تەیریکی بریندار دەچوو، لەو پۆژەووی کە ژنەکەیی دیار نییه لە تەیریکی سەرپراو دەچیت، لای هەموو خەڵک درۆدەکات، لای هەمووان دەلێت بارانم ناردووە بۆ ئەلمانیا، هیهیهیی ئەوەندەیی درۆکردووە، خوێ بەزەیی بە خۆیدا دێتەو، ئێستا خەڵک بزانتن تۆ خاڵی باران شوکۆر لیڤەیت، دەبێت بە حیکایەت؟ سیولالا... سیسی، بەس خوا دەزانیت، دەبێت بە چ مەحشەریک. ئەو بەستەزمانە لای هەموو خەڵک گوتوویتی، من ناردووە بۆ لای خاڵی. بەستەزمانە درۆ دەکات، درۆدەکات، ئەوەندەیی درۆکردووە ناتوانیت سەیری ئاوێنە بکات، دەزانیت چ شۆرەیه گەر بزانتن ژنەکەیی هەلەتەو، پایکردووە، دیارنەماو؟ خۆت دەزانیت گەر ژنی بارۆنی کۆلەکە هەلگیراییت، دەبێت بە چ حیکایەتیەک لە شاردا. بەستەزمانە تەحەمولێکی هەیه بە ئەیوبەووە نییه، من ناوم ناووە بارۆنی سەبر، بارۆنی تەحەمول، بارۆنی ئیرادە... بەلام دوینی شەو کە هات بۆلام، لە تەیریکی سەرپراو دەچوو، کەس بارۆنی کۆلەکە وەک من ناتاسیت، من

دەیناسم، دەیناسم، زۆر باش دەیناسم. داماوە لە ژندا بەختی نییە، وەک من، وەک من. ھەر پیاویک لە ژندا بەختی نەبێت بەدبەختە، با بارۆنی کولەکش بێت، با پادشاش بێت... ھەر بەدبەختە».

مورته‌زای شەیتان بە ھەردوو دەست ھەڵدەسوڤا، بەلە خوار و درێژەکانی لە ھەوای ژوورەکەدا سەمایاندەکرد، یەکەمجار بوو جیدی دەینواند، بەلام لەوانەبوو کە مەرۆف نازانیت پاستدەکەن یان درۆ. زوھدی شازەمان بە غەمیکەو سەیریدەکرد و دەیگوت «ئەو کەواتە باران شوکۆر لە کوێیە؟ لە کوێیە؟». مورته‌زای شەیتان دەستی پادەوێشان و دەیگوت «مێردە بەستەزمانەکی لە تەیرێکی بریندار دەچیت، لە چۆلەکەیک دەچیت واشە لێدایبیت، بەستەزمانە بەسەر زووییەو نییە، چەندین مانگە بەسەر زووییەو نییە، چەندین مانگە ناگای لە دنیا نییە. ھیە ھیە، بە وێژدانێکی ناپەچەتەو درۆدەکات، بێتەوێ گوناھێ ھەبێت ھەست بە گوناھ دەکات. من کە نامەکانی باران شوکۆرم دەستکۆت، یەکسەر بردم بۆی، بێتەوێ بوەستم، نامەکانم لە نەقیب وەرگرت و بردم بۆی، ھیە ھیە، سیولالا، نەقیب دەناسم، خوای گەرە، واھستدەکەم من ھەموو دنیا دەناسم، ھەموو دنیا. گەر دەتبینی ئەو کاتە نامەکانی کردەو و سەیریکردن، گەر دەتبینی. وەک تەیرێکی بریندار بۆنی بە کاغەزەکانەو دەکرد، ھۆن ھۆن وەک ژنێک دەگریا، ھیە ھیە ھیە... قەسەم بەم بەیانی جومعەو وەک ژنێک دەگریا، بۆنی بە کاغەزەکانەو دەکرد و دەیگوت باران گیان تۆ لە کوێی، پیاویکی تر نییە وەک بارۆنی کولەکە، تێدەگەیت. پیاویکی تری وەک ئەو لەم دنیاوە نییە. فریشتەیکە تەواو، مەلاکیکی بێ بەلە و لە ئاسمان بەربۆتەو، دەیزانی کە باران پەیوەندی لەگەڵ ئەو کۆرەدا ھەیە، ھیە بەلام سەبریدەکرد، تەحەمولی ھەبوو. کە نامەکانم بۆ برد، بەلایەو گرنگ نەبوو چی تیانوسراو، ئەو قسە سارد و سووکەنە بارانی بۆ گرنگ

نه بوو. گرنګ بوو بۆنی نامه کان بکات، سهیری دهست و خه ته که ی بکات، ناوه که ی ماچبکات... قه سه م به هرچی نه سحابه یه، هیهی هیهی نه و پیاوه به سته زمانه نامه که ی بارانی بهرزکرده وه و ماچیکرد، ناوه که ی ماچکرد، سی و سئ جار، له هر سی و سئ نامه که دا ناوه که ی باران شوکوری ماچکرد. هیهی... من له ژیره وه سه یرمه کرد و پیده که نیم، هر که سیکی تر بوایه تفیده کرد، به لام له بهر نه وه ی بارۆنی کوله که فریشته یه، له جنسی مه له که، سی و سئ جار ناوی ژنه خیانه تکاره که ی ماچکرد. هه موو هیوای نه وه یه تو شوینی نه و بزانی، تو بلئیت، من ده زانم باران شوکور له کوپیه. نه و بو نه و ساته ده ژی، به سته زمانه له ته یرکی بالشکاو ده چیت. نیوه ی سه روه و سامانی خویت ده داتی، تو پیی بلئی باران شوکور لای منه، نیوه ی زیاتریش... هیهی، من به قه ده نه و باش نیم، به لام نه و له جنسی به نی ئاده م نییه. مه لایکه تی ئاسمان بیبینن خو شیانه ده ویت، به لام باران خان رقی لیبوو، هیهی. من که نامه کانم بینی یه کسه ر بۆم برد، نه قیب سه مه د ناسیاومه... وهخت بوو شیت بیت، سیولالا، من چوومه ژیریاالی، ده ستم گرت، گووتم بارۆنی سه بر دان به خۆتدا بگره، بارۆنی تهحه مول خۆت به پتیه پاگره و به سته، هه موو شتیک باش ده بیت. هیهی هیهی... پیاویکی سه یره که ده لئیت هه موو شتیک باش ده بیت، یه کسه ر واهه سته دکات هه موو شته کان باشده ی، هه موو شته کان».

مورته زای شه یقان به قه د و قامه ته خواره که یه وه هه ستابوو، له شی به له شی ئازه لیک ده چوو بای خواردییت، ترۆپکی چه ماوه یه ک له پشتییه وه ده ستی پیده کرد، له که مه ریدا ده که یشته نرمترین شوینی خۆی، له سه ر قوونی که میک به رزده بووه و له ژیر نه ژنۆکانیدا ده چووه وه قوولی. سه رتا پای له شی له زیکزاکیکی نارپک ده چوو، به لام دهنگی ساف و کاریگره بوو، دهنگیک بوو دهیتوانی هه ناسه ی پۆحیکی مه کریاز

بگوازێتەو. زوهدی شازەمان کە لە میژێوو تێکەڵاوی ئەمجۆره دونیایە و ئەمشێو ئەدەمیزادانە نەبوویو، ئەزموونی زۆری لەگەڵ دونیادا بەشی ئەوێ نەدەکرد، پاست و درۆ لە قسەکانی مورتەزادا جیا بکاتەو. وەک ئەوێ فریوی مورتەزای شەیتانی خواردبێت گووتی «دەتوانم بارۆنی کۆلەکە ببینم؟ مەن دەمەوێت بارۆنی کۆلەکە ببینم، مەن هیچ شتێک دەریارە ی باران نازانم، هیچ شتێک، هەتا لە ژیا نەدا وێنە یەکی شیم نەبینیو، تێدەگەیت، نازانم بۆ، بەلام هیچ کات وێنە یەکی خۆی بۆ نەناردم، زۆرجار هەستە کەم کە سێک لەم دونیایەدا نییە ناوی باران شوکر بێت، هیچ کەس نییە ناوی باران شوکر بێت، هەمووی خەیاڵێکی بێمانایە، مۆتە کە یەکە، سێبەرێکە لە سێبەرە ترسناکەکانی راپۆردوو کە راوم دەنێت».

مورتەزای شەیتان بە خەندە ی پیاویکی چەپەڵەو تەماشای زوهدی شازەمانی دەکرد، کە لە سەر لیواری قەرەوێڵە کە وەک ئەوێ لەگەڵ خۆیدا بدوێت قسە ی دەکرد، مورتەزا وەک ئەوێ پلە یەک لە مەکری خۆیدا سەرکەوێت، گووتی «مەن گووتم، مەن بە درێژایی دوینی شو بە بارۆنی کۆلەکەم گووت، عەزیزی مەن بارۆن، دڵی مەن بارۆن، ئەم شازەمانە پیاویکی بەستە زمانە، پیاویکی خەتەر نییە. لەوانە یە بۆ هاوینە هەوارەکان هاتبێتەو، لەوانە یە سەر لە شوێن یادیکی مندالی بدات، لەوانە یە هی ی بۆ لای ژنێک هاتبێت. ئینسان ژنی جوان لە بیرناکات، هی ی مەن خۆم ژنی جوانم بیرناچێتەو، هی ی بیرم ناچێتەو. ئاخ گەر ئینسان بیر ی نەبوایە، گەر بیر ی نەبوایە، سیولالا، چەند خۆش دەژیا. کێ چۆرانی تۆ بۆچی هاتوویت؟ گەر ئەو نامانە نەبوایە، گەر لە ئاسایش ئەو مەلەونە ئەو نەدە فزۆل نەبوایە، ئەو نەقێبە ی ئاسایش کە حەزی لە سەیرکردنی دەری ئێ کورتی ئەوانە یە کە لە خارێجەو دەین. حەزە کات لە سەیتەرەکان بوەستیت، خۆی بکات بە ئوتیلەکاندا و جانتاکان هەلبداتەو

و سهیری ده‌پس کورته‌کان بکات، نه‌خۆشه هیهی هی، به شه‌رفم نه‌خۆشه. بارۆنی کوله‌که نازانیت، هیچ نازانیت، ماوه‌یه‌که له هه‌موو شتیک ده‌ترسیت، له پاسارییه‌ک ده‌چیت دال لێداییت، من پێده‌لیم، من پێده‌لیم و نه‌و گویم لێناگریت».

زوه‌دی شازه‌مان گووتی «ده‌مه‌وێت بارۆن ببینم، ده‌بیت ببینم، من به‌دوای باران شوکورد هاتومه‌ته‌وه، بۆ هاوینه‌هه‌وار نه‌هاتومه‌ته‌وه، بۆ هیچ نه‌هاتوم، ده‌مه‌وێت بزنام باران شوکور له‌ کوێه؟ بارۆن می‌ردی باران شوکوره، ده‌بیت نه‌و بزانیته‌ له‌ کوێه؟ وانیه، تۆ نامه‌کانت خویندۆته‌وه. تێده‌گه‌یت بۆ وا ده‌لیم».

مورته‌زا به‌ ده‌نگێکی خنکاو له‌ پێکه‌نیندا ده‌یگووت «قه‌سه‌م به‌ هه‌رچی نه‌ستێزه‌ی ئاسمان هه‌یه، قه‌سه‌م به‌ فه‌له‌که به‌رزه‌کان که‌ نه‌و هه‌موو جورمه‌ عاجباتییانه‌ له‌سه‌ریان ده‌سوڕێته‌وه، قه‌سه‌م به‌ هیهی هیهی به‌... هیهی... به‌ نور که‌ له‌دوره‌وه‌ دیت، به‌ تیشک که‌ که‌س سه‌رچاوه‌ی نازانیت، قه‌سه‌م به‌ به‌یانیا‌نی هه‌ینی له‌ مانگی ئابدا. بارۆنی کوله‌که هیچ نازانیت، هیچ».

زوه‌دی ده‌یگووت «منیش نازانم، منیش نازانم، به‌لام ده‌بیت یه‌کێک هه‌بیت بزانیته، وانیه... واز له‌م پێکه‌نینه‌ شوومه‌ی خۆت به‌ینه، که‌ ده‌نگی هه‌ندیک ته‌یرم به‌یادا ده‌هینیته‌وه که‌ نه‌گه‌تی ده‌هینن. نه‌م پێکه‌نینه‌یه‌ واده‌کات له‌ جنۆکه‌یه‌کی به‌دفعه‌سه‌ل بجیت... ناتوانیت پێنه‌که‌نیت، ناتوانیت؟ پێمبێت من ده‌توانم بارۆنی کوله‌که‌ ببینم یان نا؟ ده‌توانم یان نا؟».

مورته‌زای شه‌یتان وه‌ک نه‌وه‌ی شه‌پۆلێکی گه‌وره‌ی خۆشی راپێچیبکات، پێکه‌نین به‌ر گه‌روی ده‌گرت، پێکه‌نین ده‌یخست به‌ زه‌ویدا، له‌سه‌ر ته‌ختی ژوره‌که‌ له‌ قاقادا کلا‌فه‌ده‌بوو. قاچه‌ نارێکه‌کانی له‌ هه‌وادا

جووتەیان لە هەوادەدا، دەستەکانی وەک دەست و قاچی قالدۆنچەیک
کەوتبێتە سەرپشت دەجولانەو، زوهدی وەک سەیری لیۆکیک بکات،
بێئەوێ بزانیت بەچی پێدەکەنیت لە مورتەزای شەیتان پادەما. مورتەزا
وەک خۆی لە سەحنەی شاتۆیک بکیشیتەو، هەلەگەر و بە چنگۆلان،
بە دەم قاقاوو لەسەر هەر چوارپەل ژوورەکی جێدەهێشت. بێئەوێ
هیچ بلێت، بێئەوێ هیچ گفتیک بە زوهدی شازەمان بدات، دەروێشت
و وندەبوو.

شازەمان لە ژوورەو هەستیدەکرد پێکەنینی ئەم مەخلوقە ناشیرینە،
پێکەنینیکی جەهەنمی سەیرە، بۆنی شەیتانی لێدیت... بۆنی شەیتان
و هیچی تر.

کە مورتەزا پۆشت، ماوەیک نەیدەزانی چی بکات، نەیدەزانی بەدواید
بەرواتیان لێگەرپێت. شتیگ لە غەریزە زیرەک و هەستە ژێرەوانکیکانیدا
دەیگوت «لێگەرپێت بەرواتی... لێگەرپێت». دڵنیابوو، ئەم پیاوێ جارێکی
تر دیتەو، تەفسیری بۆ ئەم دەرکەوتنە سەیر و لە ناکاو نەبوو.
شەکان وەک خەو هاتنە پیشچاوی، پێشتر جۆرە بوونەوێکی وەها
ناشیرینی نەبینیبوو. نەیدەزانی چ جۆرە مۆشیکە. بەلام دڵنیابوو لەگەڵ
بینینی ئەودا سەفەرەکی چۆتە قوناغیکی نوێو. ئەو پۆزە تا ئێوارە
بیتارپاستە پیاسەیکرد، بازارە کۆنەکانی شار و قەیسەرییە تازەکان هەموو
گەر. وەک پیاوێکی بیتاز و بێبەرنامە و بیتومێد لە چەندین چاخانەی
چکۆلانەدا چایخواردەو. بەدرێژیی ژیاڵی پیاوێکی بیتاز و بیتومێد
بیتارپاستەبوو، بەدرێژیی ژیاڵی هەر پێگایەکی گرتبێتە بەر وەک یەک
بوو. ئێستا دەبێت بوەستیت و چاوەرپێکات، لەو پۆزەوێ هاتبوو ناو
ئەم شارە هەستیکی سەیری هەبوو کە شەکان بەرەو لای ئەو دین.
هەموو گەرەکانی خۆی بێهۆدە و کەم مانابوون، دەبایە بوەستیت و
چاوەرپانیت تا شەکان خۆیان بەرەو پووی دین.

کە ئیوارە گەرایەووە بۆ ئوتیلەکە، ژنی خاوەن ئوتیلەکە لە سائۆنەکەدا لەگەڵ خانمێکی دیکەدا قسەیدەکرد، زوهدی شازەمان خۆی و نیشاندا کە نایببێت. کلێلەکانی وەرگرت و بە هێمنی پووێکردە ژوورەکەی خۆی، هێشتا پێی نەخستبوو ناو دەرگای ژوورەکەی، خانمی ئەفسانە لە دواوە و بە چەپەیکە ئەفسوناوی گووتی «دەمەوێت قسەت لەگەڵدا بکەم». دەنگی هەمان ئەو سێجەرە سەرەتای تێدابوو، هەمان ئەو فریووی یەکەمین سات کە لە پیشەنگدەری ئوتیلەکەدا بینى، دەنگی هیچ ئافەرەتێک پێشتر وەها کاری تێنەکردبوو. بێئەوێ ئەو لاوازییەى خۆی دەرپشت گووتی «فەرموو دەتوانیت، قسەم لەگەڵدا بکەیت». ژنەکە بە هەمان سووکى پرسى «دەتوانم بێمە ژوورەو؟». شازەمان گووتى «گەر تۆ بتهوێت بۆ نا، دەتوانیت».

زوهدی شازەمان لە ژوورەکەدا پتر جوانى ئەو ژنەى بینى، خانمێکی باریکەلەى چاوپەش بوو. بەدەنگێکی ناسک، کە بە مەبەست ناسکتری دەکردهووە گووتى «بمبۆرە، بەلام ئەمڕۆ بیستم کە ئەم بەیانییە مورتەزای شەیتان لێرەبوو. ئەم بەیانییە بیستم. بەیانى زوو ویستم بێم بۆلات، بەلام تۆ لە ژوورەو نەبوویت، بە راستى من خەمى تۆمە، نازانم ئێوە ئەم پیاو دەناسن یان نا؟». قسەکانى خانمى ئەفسانە سەیربوو، هاتنە ناوێکەى خێرابوو، شتێک لە خەمخۆرى لە دەنگى ئەو ژنەدابوو دەیهێنا مەرۆف بۆى بمریت، زوهدی شازەمان لە ژيانیدا ئافەرەتێکی خەمخۆرى نەدیوو، ئیستا ئەو دەنگە دەیتوانى نوقمى گێژاویکی بپۆینەى بکات. وەک یەکەمجاری بێت قسە لەگەڵ ئافەرەتێکدا بکات، هەستى بە کەمێک شلەزان کرد. مەرۆف چەند ئەزموونى لەگەڵ ئەو جنسەدا هەبێت،

هەندىجار پىڭەوتى ئافرەتتىك دەكات دەيگىپتەو، بۆ سەر سفر، وەك
ئەو، پىشتەر خانمىكى لەسەر ئەم ئەستىرەيە نەدىيىت، وەك ئەو،
هەرچىيەك تا ئەو كاتە فېرى بوو، بېمانا و بىكارىگەر بىت. يارى پىاو
لەگەل ژندا لە مارو پەيزەيەكى بېمانا دەچىت، تۆ چەند خۆت بە
شارەزا و خۆگرتو دەريخەيت، لە ناكاو خانمىكت لى پەيدا دەبىت، لە
سەرى سەرەو، بەرەو خوارى خوارەو، دەتگىپتەو. بە جۆرىك مەو
دەتوانىت بلىت سىزىف پىاو، نىيە كە بەردىكى گەورەي بە شانەو،
بەرەو تۆپكىكى بەرز سەرىدەخات، سىزىف بەدەختىكە كە ئافرەتتىكى
لەسەر شانە دەيگەننەتە سەر لوتكە و لەوتەو لەدەستى هەلدەيت و دەبىت
دوچار بەدوايدا راپكات و سەر لەنوئى سەرىخاتەو. زوهدى شازەمان
لەگەل بىننى ژنى خاوەن ئوتىلەكەدا تووشى ئەو دۆخەبوو، تا ئەو
كاتە چى لە ئافرەت دەزانى هەموو بوو بە هەوا و دەبايە لە سفرەو
دەست پىڭەتەو. بەسەر سامىيەو پرسى «خانم تۆ لە كوئى مورتەزاي
شەيتان دەناسىت؟». ئەفسانە گووتى «من ناوم ئەفسانەيە، گرنگ نىيە
لە كوئى دەيناسم، گرنگ ئەو، تۆ ئاگادارى بىت». زوهدى لەسەرەخۆ
پىڭەي بۆ كەردەو و لەسەر كورسىيەكە دانىشت، كەمجار خانمىكى
بىنى بوو وەها درەوشانەو، تايبەتى هەبىت. جەستەيەكى ناسكى
چكۆلانەي هەبوو، لەگەل بارىكى و چكۆلانەي جەستەيدا جوانىيەكى
وەها زالى هەبوو، مەو شەيدادەكرد. وەك ئەو، بزانىت ئامادەگى
ئەو چ كارىگەريەكى گەورەي لەسەر شازەمان هەيە، بە عەيارىيەو
قزى هەلدەيەو و گووتى «بىگومان تۆ هاوپی ئەو نىت، من دەزانم
تۆ هاوپی ئەو نىت، تۆ هاوپی كەس نىت لەم ئوتىلەدا. بەزەيىم
بە تۆدا دىتەو، تۆ شایستەي جىڭايەكى باشترىت». هەمىشە بەچە
قسەيدەكرد. شازەمان بەرامبەرى دانىشت و گووتى «خانم تۆ لە كوئى
من دەناسىت؟ كى دەلىت من شایستەي شوينىكى باشترم؟ نامەوئىت

بچم بۆ هیچ ئوتیللکی تر، لایه نیکه م له م ئوتیله دا ژنیککی جوانی وه کو
تۆ هه یه مرۆف بیبینیت، ئوتیله کانی دی چی لیه؟». ئه فسانه بیته وه ی
له سه ر ناوه پۆکی قسه کان بوه ستیت، وه ک بیه ویت به خۆلادانی یه که م
پتر له م پیاوه نزیکبیته وه، به و ده نگه چرپه نامیز و سیراوییه ی خۆی
گووتی «مورته زای شه یتان پیاوی یه که می بارۆنه کانه، تیده گه یت؟ هه ر
ژنیک بارۆنه کان بناسیت، ئه ویش ده ناسیت، من خۆم زۆر نایناسم،
خه لکیک ده ناسم که زۆر باش ده یناسن، شتی سه یری لیده گپنه وه،
له وانه یه تۆ باوه پنه که یت، ئه وانه ی له خارجه وه ده گپنه وه باوه پ به
زۆر شت ناکن». زوه دی به سه رسامیه وه گووتی «به لام من نازانم
بارۆنه کان کین؟ زانبارم له سه ر کوردستان له و شتانه تینا په پیت که
به گشتی له ده نگوباسدا باسده کرین، ئاره زویه کی زۆریشم له سیاسه ت
نییه، سیاسه ت زه لکاویکی گه وره یه». ئه فسانه قاچی خسته سه ر قاچی
و گووتی «زانیم تۆ نایانناسیت، زانیم بارۆنه کان ناناسیت؟ لیڕه ش هه موو
که س نایانناسیت، هه موو شتیکی ئه م شاره به ده ست ئه وانه». ده نگکی
به جۆرکی سه یر نزمکرده وه و به چرپه گووتی «میرده که شم ئیش
بۆ ئه وان ده کات، تیده گه یت، ئه م ئوتیله هی خۆی نییه». زوه دی
شازه مان پرسی «تۆ بارۆنی کوله که ده ناسیت؟». سه ری بادا و گووتی
«ناویم بیستوه، به لام نایناسم، گه ر به ویت ده توانم بپرسم، ده توانم». زوه دی
شازه مان که میک وه ستا و گووتی «حه زده که م یارمه تیمبه دیت،
به لام هه زده که م بشزانم بۆ ده ته ویت یارمه تیمبه دیت؟». خانمی ئه فسانه
به په له گووتی «له به رئه وه ی تۆ غه ربییت، له به رئه وه ی چه ند پۆژه هه موو
ده یانه ویت بزائن تۆ چی ده که یت، تۆ نازانیت هاتویه چ شاریکه وه،
وانییه؟ تۆ زۆر له میژه ئیهره نه بینیه وه، وانیه؟ زۆر ده میکه؟». زوه دی
به ماندویتیه کی زۆره وه گووتی «به س ته نیا خودا ده زانیت
چه ند ساله من پۆیشتووم، راست ده ویت واهه ستده که م لیڕه نه زیاوم،

تاکە شتێک لە بیرمە مەلمەسی دیواره‌کانە، مەلمەسی دیواره‌کان». ئافەرەتە کە بە ھەموو نازکی خۆیەو پرسى «چى؟ دیواره‌کان؟ بۆ دیواره‌کان؟». زوھدى چاوى لێکنا و گووتى «لەبەرئەوێ پەيوەندییەکی سەیرم بە دیواره‌کانەو ھەبە، لێیانەترسم... ھەستدەکەم بۆ لای ئەوان گەراومەتەو». ئەفسانە بەوێنەى پۆحیک بیه‌وێت لێرەدا نەوہستیت و پتر لەمبەرەکان بێشکێنیت، دەستێکی ھێمنی خستە قژییەو و گووتى «بێستوو مە کە تۆ بۆ باران شوکور دەگەریت؟ راستە، راستە کە تۆ بۆ باران شوکور دەگەریت؟ راستە یان درۆیە؟». یەکەمجار بوو دەنگی جیدیەتیکی گەورەى تێدا بوو. ھێچ شتێک لەم دونیایەدا لە ئافەرەتیکی ناسک جوانتر نییە کە لە ناکاو دەبێتە بوونەوہرێکی جیدی. زوھدى سات دواى سات پتر گیرۆدەى دەبوو، بەسەر سامییەو پرسى «تۆ چۆن حیکایەتى باران شوکور دەزانیت، چۆن؟». ئەفسانە بە چرپەو گووتى «گویم لێبوو، نەقیب سەمەد قسەى بۆ مێردەکەم دەکرد، گویم لێبوو کە باسى باران شوکور یان کرد، من سەیرم لێھات، سەیرم لێھات، چونکە ئێمەش بۆ باران شوکور دەگەرین». زوھدى بەسەر سامییەو پرسى «ئێوہ کین؟». ئەفسانە تەواو خۆى لە زوھدى نزیک کردەو و بەچرپەو گووتى «زانیم نامانناسیت، زانیم، من زانیم». زوھدى گووتى «چۆن بتانناسم، من پیاویکی غەریبم، کەس ناناسم، ھێچ کەس. ناشناسیم بەم شارە زۆر لەوہ کەمترە کە تۆ بیرى لێدەکەیتەو». وەک نەینییەکی گەورە بدرکێنیت گووتى «من سەر بە کۆمەلەى ژنە سەرگەردانەکانم، ژنە پەژمور دە و غەمگینەکان، ئێمە بە شتێکین لە پۆحەبەرە خەیاڵییەکان، من سەرەتا تۆم بینی وامدەزانى یەکیکیەت لە پۆحەبەرە خەیاڵییەکان». زوھدى وەک لە شتێک بترسیت، کەمێک کشایەو دواو و گووتى «بەلام ئێوہ بۆ لە باران شوکور دەگەرین، چ کارتەن بە باران شوکورەو ھەبە؟ خواى گەورە، حیکایەتى ئەم کچە جییە؟ وردە وردە دڵم تەواو

دەکەوێتە مەترسییەوه». ئەفسانە بە هەمان سووکى و سادەیی گروتى «چۆن وادەلێیت، چۆن؟ باران یەکیک بوو لە ئێمە، کچیەک بوو تازە وەرمانگرتبوو، ژنى یەکیک لە بارۆنەکان بوو، من لە سەرەتاهە دژی وەرگرتنى بووم. من پەم لە ژنى بارۆنەکانە، هەموو دەیانەوێت خۆیان بەدەخت و غەمبار نیشانبدەن، بەلام درۆدەکن، سەرەتا وامدەزانى ئەویش درۆدەکات، زۆر نەبوو هاتبوو ناو جەمعیەتى ئێمەوه، من زۆر نەمدەناسى، بەلام لە ناکاو ونبوو، بێئەوهی کەس هیچ شتێک دەربارەى بزانییت، هەموو چەند وەختە بەدوایدا دەگەرێین، یەکیک لە مەرجهکانى ئەو کۆمەڵەیه ئەوێهە کە ژنەکان مشوورى یەک بخۆن... ناگایان لە یەکتربیت». زوهدى پرسى «دەتوانیت پێمبەڵێت پۆخەبەرە خەیاڵیەکان چیین، ژنانى سەرگەردان کێن؟ من ئەم شتانەم نەبیستوه». ئەفسانە بە سادەیی گروتى «دەزانم نەتبیستوه، بەلام مەترسە هیچ نییه، ئێمە کۆمەڵێک ژنى غەمگینین کە خەیاڵات کۆیکردوینەتەوه، هەریەکەمان لە پال ژيانى ناخۆشى خۆماندا، ژيانى خەیاڵیمان هەیه، تێدەگەیت، ژيانى خەیاڵى، هەموو پەمان لە مێردەکانمانە، زۆرێمان نەزۆکین، تێدەگەیت؟ زۆرێمان مندالمان لە مێردەکانمان نابیت». ئینجا دەنگى زۆر زۆر نزمکەردەوه و بە ناسکترین چەپى دونیا گروتى «لەبەرئەوهى نامانەوێت مندالمان لەو جانەوهرانە ببیت، باران شوکوریش وابوو، ئێمە کۆمەڵێک ژنى نەزۆکین کە بە خەیاڵ دەژین».

شتەکان بۆ زوهدى شازەمان سەیرتر و ئالۆزتر بوون لەوهى چاوەڕوانیدەکرد. وەک کەوتیبێتە گێژەنى کۆمەڵێک شتەوه کە لە مانایان ناگات بە ئەفسانەى گووت «تۆ ژنێکى قەشەنگیت، ژنى خاوەن ئوتیلێکى گەورەیت، بۆدەبیت بەدەخت بیت؟». ئەفسانە بێئەوهى پێیکەنیت یان خەندەبگریت، گروتى «لەبەرئەوهى ئەمە ئەو پیاوه نییه کە دەمەوێت لەگەڵیدا بژیم، ئەمە ئەو شەقامە نییه کە دەمەوێت ئیشى تیاکەم،

ئەمانە ئەو ھاوڕێیانە نین کە دەبێت من خەزمەتیاربیکەم، ئەمە ئەو شوێنە نییە کە دەمەوێت سەرپەرشتیبیکەم، ئێرە ئەو باغە ی لێ نییە کە دەمەوێت بۆی بچم، ئێرە ئەو کتێبە ی لێ نییە کە دەبێت ببخوێنمەو. من لێرە مەیتێکم بەسەر ئاوەو، بیستوچوار سەعات دەبێت ژنیکی بەرپێز بـم... هیچ ئادەمیزادیکە عاقل نییە بتوانێت پۆژ بیستوچوار سەعات بەرپێزبێت، بەلام لێرە ھەموومان مەحکومین بەو... تێدەگەیت؟ تێدەگەیت مەرۆف ھەموو ژیاڵی مەحکوم بێت بەو ی بەرپێز بێت... مانای چی؟. چی شتێک لە دنیادا لەو خراپترە تا ھەتاھەتایە لە جەھەنمدا بێت و ویقاری خۆشت تێکنە دەیت، لە جەھەنمدا بێت و خۆشت بەختەوەر نیشانبدەیت. من دەزانم لەمن بەدبەختتر ھەیە، بەلام منیش بەدبەختم، منیش بەدبەختم... ھەر ژنیکی لەگەڵ ئەو پیاویدا نەژی کە خۆی دەیهوێت، لەو شوێنەدا نەبێت کە خۆی دەیهوێت، لەو خێزانەدا گەر ھەر نەبێت کە خۆی دەیهوێت، بەدبەختە». زوھدی قسەکانی پێپێری و گووتی «تۆ لەو جوانتریت بەدبەخت بێت». ئەفسانە ھەک پەلە ی بێت، ھەک لە شتێک بترسێت، ھەک ئەو ھەست بە زیادەپەرە ی بکات گووتی «ئەو گەنگ نییە من چیم، نەھاتووم باسی بەدبەختی خۆم بکەم، باوەر پت بێت بۆ ئەو نەھاتووم من دەمەوێت بزانم، تۆ بەدوای باران شوکەردا دەگەرێت یان نا؟». زوھدی گووتی «چیت لێبشارمەو، باران شوکەر خوشکەزای من، چەندین مانگە دەنگی نییە، لە من زیاتر کەسی نییە... ھاتوومەتەو سۆراغیبیکەم». ئیدی ئەو لە شوێنی خۆی ھەستا و گووتی «دەمبوری، دەمبوری، من کاتیکی زۆرم نییە، بەپر تاو ھاتم و بیستم تێبگەم، گەنگ بوو بزانم تۆ چی بارانیت، دەبوا بە بزانم. دوایی پێتدەلێم دەبێت چیبکەین، دوایی، ئێستا دەبێت بپۆم، دەبێت بپۆم». لە بەر دەرگا کە بە ھێمنی و بەچپە سێحراویەکی خۆیەو گووتی «شەوان دەرگا کە دامەخە، تکیا بە. لە ھەر دەرگە تێکدا بێت

دیمه‌لات، گەر وستیشت ئوتیله‌که جیبه‌ئیت پی‌شتر ئاگادارمبکه‌ره‌وه،
نه‌پۆیت به‌رله‌وه‌ی ئاگادارمبکه‌یت‌وه.»

که ژوو‌ره‌که‌ی به‌جیبه‌ئیت، زوهدی هه‌ستی‌کرد له‌وسه‌ری دونیاوه بۆ
بینینی ئەم ژنه‌هاتووه. هاتۆته‌وه بۆ ئەوه‌ی له‌م ئوتیله‌ ناچیز و پیس
وچه‌په‌له‌دا به‌م خانمه‌ سىحراوییه‌ بگات. له‌وساته‌دا هه‌زیکی سه‌یری
تیا‌بوو جارێکی تر نامه‌کانی باران شو‌ک‌ور بخوینیت‌وه، بی‌وستی خو‌ی
ده‌ستی برد نامه‌کان ده‌ربه‌ئیت، تا جانتا‌که‌ی نه‌کرده‌وه بی‌ری نه‌که‌وته‌وه
نامه‌کانی باران ئیستا لای بارۆنی کوله‌که‌یه.

له‌ یاد‌اشته‌کانی بارۆنی خه‌یاڵ

هه‌موو دونیا ململانیه‌کی سامنا‌که‌ له‌ نێوان خه‌یاڵ و ده‌سه‌لاتدا...
ئاوها له‌ جیهان‌که‌یشتووم، به‌لام من هه‌وایه‌کی شیتانه‌ چووبووه
سه‌رمه‌وه‌ که هه‌موو ئەم پیتاسه‌یه‌ هه‌له‌یه، پێم پێمه‌که‌نن، نه‌با و یقاری
خۆم له‌ده‌ست‌ده‌م، خه‌یاڵ ده‌سه‌لاته‌ و ده‌سه‌لات خه‌یاڵ. خه‌یاالی
بێده‌سه‌لات، هه‌یج نیه‌ جگه‌ له‌ که‌فێکی سارد و سه‌ی که‌ ژیان ده‌بیات
و نایگێرپته‌وه، ده‌سه‌لاتی بێخه‌یاڵیش، هوکمیکی سارد و خالی له
خه‌ونه. ده‌سه‌لاتیکی بێخه‌یاڵ و کۆیله‌یه‌کی خه‌یا‌لا‌وی به‌یه‌که‌ده‌چن،
هه‌ریه‌که‌یان هه‌زیکی گه‌وره‌یان که‌م و که‌ره‌سته‌یه‌کی کارایان لێ‌دو‌وره.
ئێوه‌ تێگه‌ن و تێنه‌گه‌ن وه‌کو‌یه‌که، من پێ‌وستیم به‌ خه‌یاالی هه‌موو
مرو‌فه‌ خه‌یا‌ل‌داره‌کان هه‌بوو، ئەوه‌ی بیه‌و‌یت شتیکی جوان له‌سه‌ر
زه‌وی دروست‌بکات ده‌بی‌ت سل له‌وه‌ نه‌کاته‌وه بۆ هه‌موو خاوه‌ن
خه‌یا‌لیک سو‌ژده‌ به‌ریت. من نا‌وی ده‌نیم شه‌ر له‌ نێوان نه‌خشه‌ و

خەیاڵدا. پوژیکیان چووم بۆ لای حوسنی خەیاڵ، ئەو خاویلفرۆشە پروخۆشەیی خاوی ناوازی هەبوو. شەویەک لە شەوانی مەستی، ئەو عەتارە بە دەمەزەبە چیرۆکی ئەو خاویلیە مەلعونەیی بۆگێرامەو، ئەو خاویلیەیی حیکایەتی سەرکەوتنی خەیاڵ بە سەر دەسەلاتدا دەگێژیتەو. تکام لەو پیاوێ کرد، لێپارامەو، و یقار و هەببەتی خۆم خستەلاو، ئەو خاویلیەم نیشانبدات. خۆم وەک نەجیبزادەییەکی ئەم شارە دەرەخست، گەرچی کۆری وەهاغزادەکان و ئاغا بە حورمەتەکان بووم، گەرچی یەکیەک بووم لە سیاسییە گەورەکان، بەلام ئەوکات هێشتا سیمایەکی نەناسراو و دەموچاویکی کەم بینراو بووم. ئەوانەیی بۆ ئەسل و ئوسول دەگەران، ناوی منیان بیستبوو، بەلام خەلکانی رەشۆکی و مسکینی نێو کۆچە و بازار منیان نەدەناسی، خۆگۆرین و خۆنکردن ئارەزووی نەیتی و گەورەیی من بوون. لەم شارەدا مەزۆف بە یەک دەموچاوە ناژی... سوێند دەخۆم گەر دەمامک نەبێت، مەزۆف پێسوا دەبێت. من لە گەنجییەو فێربووم دەمامک لەسەر بکەم، حەقیقەتی خۆم دەرەخەم، بە ناوی جیاواز و بە جلی جیاواز و بە دەمامکی جیاوازیووە پوو لە مەیدانە جیاوازیەکانی ژیان بکەم. بەجۆریک خۆم دەگۆری کەس منی نەدەناسییەو. جاریک وەک بازرگانی ئەسپ و پەشەولاغ، جاریکیش وەک قاچاخچیەکی بێدەنگ پوومدەکرده ناو خەلک. ئەو پوژەیی چووم بۆ لای حوسنی خەیاڵ، وەک کۆندۆز و ئەنتیکناسییک خۆم ناساند، بەزەحمەت رازیمکرد ئەو خاویلیەم نیشانبدات، گوتم لە شارێکی دوورەو هاتووم و لەسەر خەیاڵ لە ئەدەبیاتی دیریندا دەنوسم، بێشەوێ بەیلت نیکاری بکێشم یان وینەیی بگرم، ئەو پارچە دەستکردەیی خەیاڵی پێشاندام. خاویلیەکی ئێجگار قەشەنگ بوو، زۆر سێحراوی و دلەهێن. ئەو شەوێ حوسنی خەیاڵ ئەو خاویلیەیی پێشاندام، وەک ئەوێ فریوی دەردیکی هەتاھەتایی بخۆم کەوتەو

ناو گێژاوی ئه و پرسیاره قوولانهی له گهنجیه وه ده مهیتن و ده مه بن. ده سه لات یا خود خه یال؟ ئه وه پرسیاره ئه به دی و تر سنا که ی منه. ئه و پوژیه ی حوسنی خه یال ئه و خاوییه عاجباتی و ناوازه یی نیشاندام، من چیرۆکه که م به جۆریکی تر خوینده وه، هه ستمده کرد ئه و جهنگه که و ره یه هه رگیز له راستیدا پووی نه داوه، سه رتا پای ئه و شه ره شتی که له خه یالی ئه و پادشا شاعیره دا به پووه چووه. شه ریکه تییدا نیوه شاعیر و ناسکه په رسته که ی ناو پادشا، نیوه ده سه لاتدار و حوکمرانه که ی کوشتنوه. به لام چی ده بیته گه ر مرۆف شاعیر بیته و ده سه لاتداریش بیته؟ ئه و خاوییه شتی که بوو ده ی توانی ژیا نی من بۆ هه تا هه تایه و یرانبکات. له میژبوو من به ده ست ئه و پرسیارانه وه ده منالاند. هیدی هیدی و پوژ له دوا ی پوژ تی ده گه ی شتم، خه یال ته نیا کاتی که مانای هه یه که له سه ر پلانیکی که و ره نیشبکات. خه یال چیه گه ر ده سه لاتیکی که و ره ی له پشت نه بیته؟ من ده بوو به ئارامی نیشبکه م، هه ی شتی که وه ک پلان و نه خشه ی دوورودریژ په ر نه شکه نه چه نییه، به لام ئه وه ی بیه ویت هه یزکی که و ره ی هه بیته، ده بیته به وردی پلان دانیت، هه م نه رم و نیان بیته و هه م ئارام. هه م دل په ق بیته و هه م به سوژ. ده بوو دوا جار من نه خشه یه که م هه بیته و هه موومانیش له ناو ئه و نه خشه یه دا بن. وامه زانن گه ر یه کێک کوپی وه چاغزاده کان بوو، ئیدی ده رد و ئازاری نییه. من وه ک شیت ده موچاوی خۆم ده به ست و به شاردا ده که رام، له پیاوه دانا کان و مامۆستا کان و خه لکی ساده و په شوکی شم ده پرس ی «گه ر تۆ هه یز و ده سه لات هه بیته چی ده که یته؟». هه موو ئاده میزادی که بۆ ئه وه ی بۆتوانیت وه لامی ئه و پرسیاره بداته وه، پتو یستی به خه یاله. خه یال له ده سه لات به ستینه وه، وه ک کویری لیدیته، نازانیت چۆن به روات و بۆ کو ی به روات. من پوژیک له پلینیۆمیکی حه یزدا، گوتم «هاو پتیان، هه قالانی من،

ئیمە کوێرین نەوێک لە بەرئەوێ نایین، بە لکو لە بەرئەوێ خەیاڵمان نییە». نا ئێوەش بە هەلە تێمەگەن، وامە زانن من شیفته و شیت و شەیدای خەیاڵم. ئەوانە بە بێ دەسلەت خەیاڵبازی دەکەن، سامانیکی بێسوودیان هەیە، هێزێکیان هەیە تەنیا خۆیان پێ وێران دەکەن. من هیچ خۆشەویستیێکم بۆ ئەوانە نییە کە وزەیهکی گەورە خەیاڵیان هەیە و ناخەنە خزمەتی هێزێکی لە خۆیان گەورە ترەو. من پێزم بۆ سەحرا و فەلگەرەو و ئەستێرەدۆزەکان و فەلەکناسی سولتانهکان لە وانە زیاترە. لێمەگرن... نا لێمەگرن، بەلام پێتان دەلێم، خەیاڵ دەبێت ملکەچی پەهای هێز بێت، خزمەتکاری بچوکی بێت، بەردەستی بێت، ئەوسا مانای هەیە. خەیاڵ لەوانە بە تەنیا بتوانێت جارێک لە جاران پۆچی یەکیەک پزگاریبکات، بەلام لەگەڵ دەسلەتدا دەتوانێت بەهەشت دروستبکات... بەهەشت. خۆدای گەورە کۆمەکم بە و دەست بە بالمەو بگرە. بۆنی بەهەشت لەسەر زەوی، ئەوێ من شیتدەکات... گەر ئێنسان لەسەر زەوی بۆ بۆنی بەهەشت نەگەڕێت، دێوانە، دێوانە، تەواوەتی و ئەبەدییە. کە یەکەمجار ئەو خاڵییەم بینی هەستەمکرد چ حیکایەتیکی ترسناکە، ئاخەر چ شتێک لەو ترسناکترە بۆ دۆنیا شا و شاعیر بێتە شەریان و شاعیر بیباتەو و جیهان بێ شا، بێ سەمبولی گەورە دەسلەت بژی، ئاخەر دەبێت شتێک لەم دۆنیایەدا هەبێت لەو ترسناکتر؟ کە من لە مانای قوولی ئەو چیرۆکە پامام، جوانی و سەحری نەخشەکانم لە بیرچوووە... هەفتەیهکی دوورودرێژ بیرمکردهو، وێژدانی خۆم دەکرده حەکم، دواچار نامادەبووم، بەلێ ئەزیزانی من بۆ هەموو شتێک نامادەبووم. ئێوارەیهک درەنگ هەر لە جلی ئەو کۆندۆزە ئەنتیکە پەرستەدا چوومەو بۆ لای حوسنی خەیاڵ، وابەرپاربوو گەر ئەو خاڵییەم نەدات بیکوژم، هێزی ئەوێم تێدا بوو، دەیان گۆللە بنێم بەو جەستە سەبی و سەرە زللەیهو، هێزی ئەوێم

هەبوو بینێرم بۆ جەهەنەم و هەموو دوکانی خاوی فرۆشییەکی
 ئاگر تێپەردەم. سەرەتا وەک دوو کاسب قسەمانکرد کە لەسەر نرخێ
 کالایەک پێناکەون. نەیدەویست ئەو خاوییە مەلعونە بفرۆشێت...
 نەیدەویست. خۆی وای نیشاندا کە دەیهوێت تا مەرگ ئەو خاوییە
 لەگەڵدا بێت. من بە سەبری دێرینە خۆم لەگەڵیدا جولامەوه، سەرەتا
 هەزار بە هەزار سەردەکهوتم، دواتر دەیەزار دەیەزار. تەماحی
 مولک و مالم خستە بەر، تەماحی سەفەر و ژنی جوان و سۆزانی
 گەنج، بەلام هیچیان سوودیان نەبوو. نەمدەویست کاربگاتە ئەوهی
 دەمانچەکەم دەرخەم. بەلام دواجار بیسەبری و تورپەیی و شیتیتیم
 دەرکهوتن و هەموو شتیکیان تێکدا. نەدەبوو ئەم خاوییە ترسناکە تا
 قیامەت لە دوکانی ئەو پیاویدا بێت و پیشانی هەموو ئادەمیزادێکی
 بدات. پێدەچوو ئەو نیازی منی وەک گالتهی هەرزەکاران وەرگرتبێت،
 لە گەرمە قسەکردندا پێمگوت « ئاغای خەیاڵ، حیسابی خۆت
 رابگر و سەرت لێتەشیوێت. من وازی ناکەم و گەمە نییه، بە هەر
 نرخێک بووه ئەو خاوییەم دەوێت». ئەو قوول سەیری چاوی کردم
 و تێگەیشت شتەکان سەواو مامەلە و گەمە نییه. بە ترسیکەوه دەستی
 خستە سەر خاوییەکە و گووتی سەد هەزار دیناری سوپسری دانێ
 و بییه. گەر داوای زۆرتیش بکردایە دەمدا. من دەبایە ئەو خاوییە
 مەلعونە هەلگرم و بیشارمەوه... چ گوناھێکی گەورە شاعیران شاکان
 بکوژن... نا ئەزیزان، من خەوم بەوهوه دەبینی شا لەگەڵ شاعیردا
 پێکەوه دانیشن و خەیاڵات بگۆرنەوه. ئەو شەوه ئەو خاوییەم
 هەلگرت و لە جێگایەکی قایمدا شاردمەوه، جێگایەک من نەبێت هیچ
 ئادەمیزادێک نەیدەزانی.

چیرۆکی بارۆنی بوکەشوشە نەیلولی دوو ھەزار و چوار

لە پۆزانی دواتردا بارۆنی بوکەشوشەم زیاتر ناسی، پتر ئەو پۆحەم لە ناکوکییە سەیرەکانی خۆیدا بینی و ھەستکرد ئەو نوێنەری بەشیکی سەیر و دەرەعەقلی دونیای ئێمە، ئەو دیوێی کە مەرۆف چەند بیهوێت تەفسیریبات ھەمیشە لە زمان پادەکات و لە ڕافەکردن عاسیدەبێت. تاکە وشەیەک بتوانم بارۆنی پتر وەسفبکەم ئەوێە پۆحیکی ھەمە دیوێ سەیربوو، کوکەرەوێ گەلیک سێفەتی سەیری ناو کوێ بارۆنەکان بوو. بەدیوێکدا لە شاھەنشای ناو شاتۆنامەکانی شکسپیر دەچوو، بەدیوێکیشدا بوونەوێکی جەنگەلنشین دیاربوو، دەکرێت بۆ شتێک لە پۆحی ئەو کوردە کوئانەیشی تێدایوو کە لەسەدە کوئەکاندا ژیاون و لە جەنگەل و دارستان و شاخ و پاو زیاتر ھێچیان نەزانیو، بەلام وێقاری بازرگانە لیژانەکانیشی ھەبوو، کە دەشی ت مەرۆف لە سەفەریکی دووردا لەسەر کەشتیەک بیانبینیت. بارۆن لە پوانینی منەو خالیش نەبوو لە خەیاڵی ئەو پیاوێ ئازایانە ی بە دوا ی زێ یان ئەلماس یان ھەر کانێکی نھیتی دیکەدا خۆیان فرێدەدەنە تەھلوکەو. ئەو لە پەوتی ژیاویدا لەبەرە ی زۆر دوور و جودا لە یەکدا جەنگی بوو. ماوێەک لە سوپادا لە گوردانی تۆپ ھاوێژەکاندا خزمەتیکردبوو، لە پێشمەرگایەتیدا پلەو پایە ی بەدەست ھێناوو. بارۆن شاعیریش بوو، بەو مانایە نا کە دیوانی شیعی ھەبێت، بەلکو بەو مانایە ی مەرۆف شیعر بدوێت و شیعر بژی، من کە یەکەمجار بینیم نەمدەزانی بۆ ئەم پۆحەبەرە لە کوردیکی پاشماوێ سوپای ئیمارەتە غەمگینەکان دەچێت یاخود دەوڵەمەندیکی ترسناکی

دوای پاپه پینه که ده زانیته له ژێر هه زار چه شنه پهنگ و شێوه و وشه وه خۆی بشارێته وه. بوونی له ناو بارۆنه کاندای وهک شتیکی سهیر و ناوازه هاته بهرچاوم، سه رهتا واتیکه یه شتم بوونی ئه و له ویدا هه له یه کی که و ره یه، به لام دلم به جوړیکی سهیر پاچله کی که زانیم ئه و به راستی بارۆنه کانی خوشده ویت. ئه و به ئه سل له به گزاده کان بوو، وهک نه وهی ئه میره که و ره کانی کورد ته ماشای خۆی ده کرد، فه لسه فه یه کی ئاغا یانه و پۆحیکی په تریاریکی سهیری هه بوو، که من هیدی هیدی ناسیم و تییگه یه شتم.

پۆژیک بارۆن داوه تیکردم و من خوشحالانه داوه ته که یم قه بوولکرد، له و پاره داره بێترسانه بوو که هه موو که سیان داوه تی سه رسفره و خوانی خۆیان ده کرد. له دانیشتنی یه که مدا سفره یه کی سهیری پارا ئه دبوو وه، زیاتر و که و ره تریوو له سفره ی دوو که س، لیمپرسی «جه نابی میر سه فین چه زده که م بزانیم تۆ بۆ ناوی بارۆنی بوکه شوشه ت هه یه، بۆ جوړه ناویکی وه هایان به سه ردا بریویت، تۆ کیت و بارۆنه کان کین؟». ئه و قاتیکی ئاوویشمین و کراسیکی شینی بریقه داری له به ردا بوو، پیاویکی شیک که پشه سپی و سه ره پووتا وه که ی نه ده بووه پنگری ئه وهی ژنان شیفته ی و یقار و دهم و قسه ی بن. به و زمانه پر له نه غمه و ئاوازه وه ئه و قه ده رگه راییه سهیره ی خۆی بۆ ئاشکرا کردم، به و یقاریک ته نیا له ئۆرانس ئولیفیه م بینیبوو گووتی «پۆحه کان وهک په پوله وه هان، گیانه کان که پۆکن، پۆحی ئینسان پۆحی بولبولیکی پاکه. بولبول که ر له قه فه زدا بێت یان له ئاسمانیکی ئازادا بفریت، هه ر بولبوله. ئیدی وه هایه و قه ده ره، پێشهاتی که نازانین تاریکه یان پوناک، چاره نو سی که تینا گه یین سیا هه یان سپی، که زه وی ده چه رخی ت و له گه لیدا قه ده ری ئیمه خوله خوات، هه ر یه که مان له جیگایه کدا ده وه ستین و له شوینیکدا ده وه رین، ئیمه هه میشه له گێژا و نکدا یین

ٲه ٲرٲماندهدات، ئەمشەو خولانەوێ دوتیا دهمانخاته سه‌ر ٲرٲگاهه‌ك
 و سه‌به‌ی شه‌و دهمانخاته سه‌ر ٲرٲگاهه‌كی تر، ئەم‌ٲرۆ له‌سه‌ر سه‌فره‌یه‌كین
 و به‌یانی له‌سه‌ر سه‌فره‌یه‌كی تر، ئیستا ئیهمه‌ین كه‌ له‌ گوشتی ئەوانی
 دی ده‌خۆین و سه‌به‌ینی به‌كێكی دییه‌ كه‌ له‌ گوشتی ئیهمه‌ ده‌خوات،
 ئینسان خۆی شوٲینی خۆی له‌م گه‌ردونه‌دا هه‌لنا‌بژێرٲت، ئەوه‌ گه‌ردونه‌
 شوٲنمان ده‌دات، من بارۆنی بوكه‌شوشه‌ بم یان كۆتره‌كی غه‌مگین
 كه‌ ئیستا به‌سه‌ر باغیكی زه‌رددا ده‌ٲرٲت، ٲۆحیكم وه‌ك ٲۆحه‌كانی تر
 ده‌سو‌رٲمه‌وه‌، من و میروله‌ بیچاره‌كان له‌ چاوی ئەم سه‌روشته‌ كو‌یر و
 بیسنو‌وره‌دا وه‌ك یه‌كین، ده‌نگی هاواری وه‌حشیكی ترسناك و جوانترین
 غه‌زەل له‌ گوٲی ئەم گه‌ردونه‌دا وه‌كو یه‌كه‌، گوٲی به‌ ناوه‌كان مه‌ده‌
 و یاری خۆت بكه‌. هه‌میشه‌ ده‌لٲم یاری خۆت بكه‌، یاری خۆت
 بكه‌. له‌ چ سه‌فره‌یه‌كه‌وه‌ نزیکه‌ی دانیشه‌ و لٲی بخۆ، ئەو یارییه‌ بكه‌
 كه‌ لٲته‌وه‌ نزیکه‌. گه‌ر كه‌وتیه‌ ناو بارۆنه‌كانه‌وه‌ بارۆن به‌، گه‌ر
 كه‌وتیه‌ جه‌نگه‌وه‌ جه‌نگاوه‌ر به‌، گه‌ر كه‌وتیه‌ به‌حه‌ره‌وه‌ كه‌شتیه‌وان
 به‌، گه‌ر بالٲشت هه‌بوو، مه‌ل به‌ یان فریشه‌. له‌ هه‌ر جیگاهه‌كی
 ببه‌، ئەوه‌ تۆ نیت له‌وٲیت، ئەوه‌ ده‌سته‌یكه‌ تۆی له‌و یا داناهه‌، من و
 تۆ ئیستا وه‌ك یه‌كین و نزیک له‌ یه‌كین، به‌لام دوورین و دوورین و
 دوور. م‌رۆفه‌كان به‌ر یه‌كه‌ده‌كه‌ون، به‌لام چاره‌نوسه‌كان نا. هه‌چ هه‌یزه‌ك
 نییه‌ له‌م گه‌ردونه‌دا تۆ بكا‌ته‌ بارۆنی بوكه‌شوشه‌ و من بكا‌ته‌ ما‌جیدی
 گول س‌ؤلاف، هه‌چ هه‌یزه‌ك نییه‌ ق‌ف‌ل‌ی من بشك‌ین‌یت و ٲۆحی تۆ بخاته‌
 جه‌سته‌مه‌وه‌، من و تۆ به‌یه‌كه‌ده‌گه‌ین، وه‌ك چۆن دوو بالنده‌ی بٲم‌ش‌ك
 و بٲن‌یا‌ز و بٲخه‌یا‌ل به‌یه‌كه‌ده‌گه‌ن، به‌لام ژیا‌ن‌مان به‌یه‌ك نا‌گات. گه‌ر
 مه‌حكوم‌بو‌وین به‌ جه‌نگ با به‌ره‌حمه‌وه‌ یه‌ك بكو‌ژ‌ین. م‌رۆف ته‌ن‌یا
 ده‌ستی به‌سه‌ر یه‌ك شتدا ده‌شك‌یت، یه‌ك شت، ٲه‌حم. كه‌ كه‌وتیه‌
 جه‌نگه‌وه‌ چ چاره‌یكه‌ هه‌یه‌ گه‌ر جه‌نگاوه‌ر نه‌بیت كه‌ كه‌وتیه‌ ناوه‌وه‌

چ چاریکت ههیه گهر مهلهوان نهبیت، که کهوتیته بازارهوه بازراگان به، گهر پتویست بوو بکوژیت تا نهکوژیت، ئه ی عهزیم بکوژه، بهلام بهزهبیت له یاد نهچیت، بکوژه بهلام نهوهت له بیر نهچیت که دهبیت بۆ کوژراوهکان بگریت، گهر توانیت نههتایت نازاریان بگات، مههتله نازاریان بگات. نهوه ی که ئیستا من دهمرم و تۆ نامریت، تۆ دهمریت و یهکیکی دی نامریت، تۆ دهبیته کوژراو و من بکوژ، من دهبمه راوکه ر و تۆ نیچیر، شتیکه من و تۆ دیاری ناکهین... بازنهیهکی گهریه و سوپدهخوات، گیزاویکه و هر یهکه مان فریده داته سهر خانهیهک، وهک چۆن سهریازیکی شهترهنج ناتوانیت بپرسیت من بۆ فیل نیم، بۆ شالیار نیم، بۆ ئهسپ نیم، منیش بۆم نییه بپرسم من بۆ بارۆنم و تۆ بارۆن نیت».

من ماجیدی گۆل سۆلاف دهمزانی ناتوانم شوینی خۆم لهگه ل ههچ مهخلوقیکی ئه م دونیایه دا بگۆپمه وه، بهلام له و باوه په دانه بووم مرۆف گهر کهوته ناو درنده کانه وه، دهبیت ئه ویش بلورینیت. وهک یهکیک له یهکه م پرسته وه نهیتنی خۆی بدرکینیت، گوتم «ئه وه قه ده ر نییه، کوپکی گه نچ بکوژیت که په یوه ندی له گه ل ژنیکدا هه یه، وانیه، ئینسان ده توانیت ته سلیمی قه ده ری وانه بیت؟». بارۆن دهستیکی به ریشه پر وبقاره کهیدا هتیا، به گومانه وه سهیریکردم، نیگای نه رقی تیابوو نه خۆشه وستی و گووتی «به ده ختین گهر وهک کۆتریکمان لیبیت وایزانیست دارستان به هه شته. به ده ختین گهر تینه گهین چ خۆیتیکی دووردریژ پڑاوه. به ده خته ئه و که سه ی به مرۆف ده لیت نه کوژیت و نه کوژیت، ئیمه ته نیا نه وه مان له سه ره مرۆفمان خۆشبویت، به لام پتی بلین مه کوژه، گونا مه که، دزی مه که، درۆ مه که، ئه مه تیگه یشتنی خوداکانه، تۆ بۆ هه مان داوای خوداکان له من ده کهیت؟ خوا مرۆفی وهک فریشته دروست نه کردوه، به لام داوای لیده کات فریشته بیت. تۆ

بۆ داوای وا دووبارە دەکەیتەوه؟. ماجیدی گۆل سۆلاف من چوومه ته
 جەنگەوه و مۆفەم کوشتوه، بەلام بوکەشوشەشم فرۆشتوه و مندالانم
 شاد و بەختەوه رکردوه. من باوهپم بە بێگنای نییه، شتیکی نییه
 لەم سەر ئەستێرەیه بێگناه بێت، لێره تاوانبار و بێتاوان نییه، بەلکو
 براوه و دۆراو هەیه».

دەمزانێ تێگەیشتنی تهواوهتی له بارۆنی بوکەشوشە ئاسان نییه.
 سەرەتا واتێگەیشتم کە ئەو بارۆنیکی راستەقینە نییه، وامدەزانێ
 دەکرێت بە کامی دڵ پلانهکانی خۆمی پێبێلیم، من پۆژی یەکەم دیوه
 فریشتە ئاساکە ی بارۆنم بینی، بەلام کە چەند جارێک دواتر بە و قاتە
 ئاوریشم و پێلاوه ئیتالییە بریقەدارانەوه بینیم، هەستمکرد میر سەفین،
 میریکی راستەقینەیه، میریکە لهوانە ی پێن له هیز و شکۆی میریتی
 و سەرشارە له هەوای بەگزادهیی. بۆ یەکەمجار له ماشینهکە ی ئەودا
 سوار ئوتومبیلێکی گرانبه‌های گه‌وره‌بووم، تا ئەو کات من ته‌نیا سوار
 پاسه‌ نه‌فه‌ربه‌کانی شار بووبووم. بیرتان نه‌چیت من پێگه‌پێکی گه‌وره
 بووم، گه‌ر حیسابی ئەو ماوانەم بکەربایه کە به‌پێ له سنووری ئەو
 شارەدا سوپاومه‌ته‌وه، به‌بێ دوودلی کۆی میل و مه‌وداکانی له‌و ماوه‌یه
 زیاتریوون کە مارکۆپۆلۆ یان هەر گه‌راییکی تری دنیا بریویستی.
 چۆن بالنده‌یه‌کی بچوک له‌قه‌فه‌زه‌کە ی خۆیدا ئەمبه‌ره‌و به‌رده‌کات،
 منیش سەرته‌پای عومرم وه‌ک ئەو بالنده‌ بچوکانه‌ ی ناو قه‌فه‌ز له
 نێوان جاده‌کانی ئەم شارەدا ئەمبه‌ره‌وبه‌رم کردبوو. سه‌یرم لێهات کە
 بارۆنی بوکەشوشه‌ سوار ئوتومبیله‌کە ی کردم، ئەوه یه‌که‌مجارم بوو
 ئاده‌میزادیکی بانگه‌بکات سوار ئوتومبیله‌کە ی بم، من گه‌رچی له‌وانه‌بووم
 کە ده‌شیت به‌ نه‌وه‌ی دوا ی پاپه‌پێن ناوم به‌یتن، به‌لام هه‌تا بۆ
 جارێکیش له‌ ژيانمدا سوار ئوتومبیلێکی وه‌ها نه‌بووبووم. هه‌موو ژیانم
 به‌پێ ده‌مکووتا و به‌پێ ده‌هاتم و ده‌چووم. بارۆن سه‌یری لێهات کە

زانی تا ئەو کات لە پاس بە ولایه ماشینیکی دیکه گه پۆکم له سه رهوی به کارنه هیناوه، باوه پری نه ده کرد مرۆفی وهک من له دونیادا هه بیته، چه ندین جار سه ری بادا و نه یده زانی باوه پم پێبکات یاخود نا. که زانی له م شاره نه چوومه ته ده ره وه پتر پیم سه رسامبوو. ئەوه ی پالی پتوه نا بیته هاو پیم و به نزیکیم خۆشحال بیت، ئەو په ره ورده سینهماییه زۆر و شاره زاییه بیۆینه یه ی من بوو له دونیای فلیمدا. من له سینهمادا وه ها شاره زا بووم، وای هه ستده کرد من درۆده که م، بپێک له عومرم له هۆلیۆد ژیاوم یاخود سینهمام له یه کێک له په یمانگا کانی فلیمسازی ته واو کردوه. که سوار ئەو ئوتومبیله سهیره ی ئەو بووم تیگه یستم مانای چی مرۆف بارۆن بیت، تیگه یستم بۆ کاتیکی مرۆف له و دونیایه نزیکده که ویتوه نایه ویت جاریکی دی لێیده رچیت و بیته ده ری. من ده بایه له گه ل بارۆندا له په ریزدا بم و به په له دیواره کان نه شکینم و به شیوه یهک خۆم نزیک نه که مه وه گومانم لێبکات. ویستم بیه دۆستی، بیته وه ی وایزانیته مه به سستیکم هیه. پیمگووت «جه نابی بارۆن من ده ستوخه تیکی جوانم هیه، جوانترین ده ستوخه تی دونیایه. له ئیشی پاگرتنی حیساباتدا که مه به هره یه کم هیه، بۆنامکه یته ده فته رداری خۆت؟». بارۆن به پێکه نینه وه گووتی «سێ کچم له لایه ئیشی ده فته رداریم بۆده که ن، ده ستوخه تیان زۆر جوانه و خۆشیان له ده ستوخه تیان جوانترن. چ پتویستیم به تۆیه کاری وام بۆ بکه یته؟ گه ر ده ته ویت ببین به هاو پت بیر له ئیش مه که ره وه لای من، هه ر که س لای بارۆن ئیشبکات، ده بیته به ئیشکه ری بارۆن، چه زده که م تۆ هاو پیم بیت».

به سووکییه کی گه وره وه باسی ئەو که سانه ی کرد که له لای ئیشده که ن. گووتی «که مرۆف بارۆن بوو، ده بیته ئیشکه ره کانی پێزی بارۆنی لێبنین، گه ر ببیت به ئیشکه رم وینه که ت له پێشچاوم ده گویت».

من هیچم نەگووت، گرنگ نەووەبوو بۆمە ناو بارۆنەکانەو، لەوێش بارۆنی مریشک بناسم و هەولێدەم دەمم بگاتە ژنەکەی تا سەبارەت بە مורاد جەمیل قسەئێ لەگەڵدا بکەم... ئەووە گەورەترین ئامانجی من بوو. لە کاتیکیدا بارۆن بە شەوقەووە ماشینتەکەئێ لێدەخوڕی من لیمپرسی «بارۆن» تێمناگەئینیت، تەنیا تۆ بارۆنیت یان خەلکی تریش هەن وەک تۆ بارۆنبن؟». بە لاچار سەیریکردم و گووتی «بارۆنەکان تروپکەن، لوتکەن، پوناکیان هەیە و دەشسوتینن، گەر دەتەوێت دەتوانم بێتەم بۆ ناویان، پوخۆش و گەشن، دەم بە پێکەنین و مەشرەبخۆشن، شتێک نین جیاوازیان لە مەرفەکانی تر. پێدەکەنن و جێبەدەدەن و سەرخۆشەدەن و پاشقۆل لە یەکدیش دەگرن. هێندە هەیە، سامان و دەسەلاتیان زۆرترە. لاوازەکان بە سروشتی خۆیان پقیان لەوانە یە کە خاوەنی سامان و دەسەلاتن، وەک جنسیک لێیان دەپوانن لە باغی ئینساندا نەپوابن. لاوازەکان پقیان لە هێز و وێقاری هێزە. من خۆم کوپێ میرەکان بووم، حەزەدەکرد بێم بە ئەفسەری تۆپخانە و شەپیکەم، ناو ئاگر ببینم، پەلاماریدەم. «هێزی خۆت تاقیبکەرەو ئەئێ ئادەمی» ئەووە دروشمی من بوو، ماجید سۆلاڤ «بەردەوام وا بانگیدەکردم» گەر لە ناو گەورەکاندا جێگات نەبوووەو، مەبەرە پشیلە یەکی سێلە، لێگەپێ گەورەکان لەزەت لە گەورەیی خۆیان ببینن. لێگەپێ... مەپرسە گەورەکان چۆن گەورەبوون، ئەو پرسیاری لاوازەکانە».

من هیچم نەگووت، سەرسام بووم کە بارۆن ئەو جۆرە برەوا سەیرانەئێ هەیە. نەمدەویست وەک پیاویک دەریکەوم کە برەوائێ سیاسی ئەوتۆم هەیە سەرودلێ بارۆنەکان دەگرێت. لەسەرەخۆ گووتم «جەنابی بارۆن تۆ بەشیوەیەکی هێند جوان باس لە بارۆنەکان دەکەیت، پڕ بە دل حەزەدەکەم بیانناسم. بەلام نازانم کەسیکی وەک من تا چەند بە کەلکی ئەووە دێت لە سەر مێزی ئەو پیاو بەرزانە دانیشیت؟».

بارۆن وهك حهز لهو جوۆره گه مانه بكات، گووتی «تۆ له بارۆنیکى راسته قینه ده چیت؟ سویند ده خۆم سیمای بارۆنیکى سه دهی نۆزدهت ههیه، سوودیکى گه ورهت له ته ماشاگردنى فلیمه کان بینیه، هیچ بهك له بارۆنه کان وهك تۆ وبقاریان نییه، دلنایام بهم پوخساره وه ده توانم وهك بارۆن به وانى تهرت بناسینم»، ها، ده لئیت چى، ناوت ده نیتم بارۆنى حیکایهت». بۆ ساتیک من تروسکه یهكى شادى به پۆحمدا تپیه پى، به لام زۆرى نه برد ده ستیکرد به پیکه نین و گووتى «فیلى وا به سهر میره تازه کانی ئەم شارهدا تینا په پیت. كه له كى وا به سهر میر و وه چاغزادهی هیچ شار و مهمله كه تیکى تریشدا ناگوزهری. تۆ بارۆن نیت، بارۆنه کان لهو پوهوه غه ریزه یه كى په وشه نیان ههیه، ده زانن كى به راستى میره و بۆته میر، كیش نه بووه. مه سه له كه ته نیا ناویك نییه مروف وه ریگریت، به لكو نه خلاق و په فتاریکیشه له پۆحدا دروسته بیته».

دواتر گووتى «نا، وانا كه م، وهك میوانیک به وانت ده ناسینم، وهك حیکایه تخوانیک كه به چیرۆكه کانت ده توانیت سه رسامانیکهیت. به لام ده بیته زۆر بیرى لیکه یته وه، ئەوهی بچیته نویمیران به ئاسانى ناتوانیت بیته ده ری».

ئه وکات تینه ده گه یستم مه به ستى چیه، بیته وهی بیریکه مه وه، گووتم «شه ره فیکى گه ورهیه بیمه ئەو دونیا یه وه، شانازییه بۆ كه سیکی بچوک و ناچیزی وهك من پێخمه دونیا ی ئیوه وه».

به ده م لیخوړپنى ماشینه كه وه گووتى «شه ره فه یاخود نه فره ته، دواى ده رده كه ویت، دواى. ئیستا هیچ مه لئ، به لاغه تی مردوو و هه رفی بیگیان چووزان ته عبیر له شتیک بکه ن كه نه بینراوه. کوتریک كه به سهر دره ختیکه وه ده نیشیته وه چووزانیت گولله چاوه پوانیده کات یان پۆشنایى، هه ندیجار ئاو زۆرى ده ویت تا ماسییه مردوو ه کانی

خۆی دەناسیتهوه، شەو زۆری دەوێت تا ئەستێرە خەوتوووەکانی خۆی دەدۆزێتەوه. نیازی تاریک لە دڵدا هەلەمەگرە. من بە هەموو میرەکانی ھارپیم دەلێم «خواجه و شاسوارە خۆشەویستەکانی بڕام، دەرگاتان بۆ ھەر کەس کردەوه، پێیبلێن، نیازی تاریک لە دڵدا هەلەمەگرێت...». ھەبە ھەک گەدا دێت بۆ دونیای میرەکان و ھەک بارۆن دەپواتە دەرەوه، ھەبە ھەک بارۆن دەپوات و ھەک گەدا دەگەرێتەوه. دەسەلات و سامان ھەک جوانی و ھەبە ھەم بەختەو ھەرتدەکەن و ھەم شیتتدەکەن. زۆرین لەوانە ھەک فیلبازێک دەخزێنە ناو بارۆنەکان و ھەک سەگێکی تۆپیو کۆتاییاندێت. ئەمە جەنگە جەنگ، ھەر کەسیک لە جەنگدا دەستی بەرزێت دۆراوه، کە دێیت بۆ ناو بارۆنەکان کەس ناتوانێت بێتاریزێت، تەنیا خۆت دەتوانیت پەحم بە خۆت بکەیت. لە ناو بارۆنەکاندا مەرووف دەبێت خۆی پەحم بە خۆی بکات».

من ھیچ شتێک لەو قسانە ھەبارۆن تێنەگەیشتم، بێتەو ھەبە بزانم دەلێم چی، گووتم «بارۆنی بوکەشوشە، بێتەو بۆ ئەو، بێتەو بۆ ناو بارۆنەکان، ھەستدەکەم من بە ھەلەم دونیایەدا لە دایکبووم». بە ھەسەرەتەو ھەبە بیرکردم و گووتی «تۆ دەبایە لە ناو میرەکاندا لە دایک ببیت، بەلام لەو ھەبە دایک نەبوویت، ھەر کەسیکیش لەو ھەبە دایک نەبێت واتە میر نییە. ئەوەت بیر نەچێتەو ھەبە تۆ میر نیت، وەسەو ھەبە واتە نەچێتەو ھەبە».

کەمێک بێدەنگ بوو گووتی «دەبێت ئیشیکت بۆ بدۆزمەو ھەبە بگونجێت و لایەق بێت، دەبێت سەبەرت ھەبێت، سەبەر».

من بە ئەسپایی گووتم «سەبەرم دەبێت، جەنابی بارۆن سەبەرم دەبێت».

غەزەلنوس و ئەفسانە و ھەزارباغ کۆتایی سالانی ھەشتا

لە کۆتایی سالانی ھەشتاکاندا باوکی غەزەلنوس، ناسر سەعید بە یەکیک لە دەردە نەزانراوەکانی پیریتی مرد و ئەو مائە گەورەیی بۆ ئەو جێھێشت، لەو چەند سالەدا غەزەلنوس سندوقە بێشومارەکانی غەزەلی لەو ژێر زەمینە گەورە و کاشیکراوەی مائەویدا ھەلگرتبوو. سندوقی چی؟ ھەر یەگەیان دەروازەی زەریایەکی بوون لە غەزەل. لەو ھەموو سالەدا ھەموو پۆژیک غەزەلی لەبەر کردبوو. سەدان ھەزار بەیت غەزەلی لە بەربوو، بەلام نەگەشتبوو کۆتایی. پۆژ دواي پۆژ لەگەڵ ھەر دیوانیک و ھەر غەزەلیکدا کە دەبخویندەو، دەگەشتە ئەو بېروایە مەلای سوختە ئەو کتێبانە بەتەنیا نەنوسیو، بەلکو پۆچی ھەموو مەخلوقاتێ دڵ بە عەشق لە زەوی و ئاسماندا، لە دەریا و وشکانیدا کۆمەکیانکردو. پۆژ دواي پۆژیش کە کاریگەری ئەفسوناوی غەزەلەکانی دەبینی، ھەستیدەکرد ئەو کتێبانە سەمبولیکی گەردونین بۆ خەیاڵیک کە ھەمیشە پاک و عاشقانە دەمینیتەو. ئەو دواي گەرانەوێ لەگەڵ ئەو کۆرپەیدا، منداڵە چکۆلانەکی ناونا «خەیاڵوان». چەند ھەفتەی یەکەمی بەخێوکردنی خەیاڵوان سادە و ئاسان ھاتە پێشچاوی، بەلام قسەکانی ئەو کچە زەرد و نەخۆشە سەبارەت بە «ئەفسانە» ناویک لە یادەکرد کە دەشیئە یارمەتیبدات. دواي مانگیک، غەزەلنوس ئیوارەیک منداڵە چکۆلانەکی لای ژنی ھاوڕێیەکی دانا و خۆی چوو بۆ ئوتیلی «بەفر و سەراب». ئوتیلیکی دوو قاتی چکۆلانە بوو، کە لە کۆتایی سالانی چلدا بۆ پێشوازی ئەو جووتیارانە دروستکراو کە لەلایەو بۆ فەحسی توتن و بینینی نھینی و سیحری شار دەھاتن، لە سەرھەتای ھەفتاکاندا جاریکی

تر بۆ پیشوازی سەیرانکەرە عەرەبەکان نوێکرا بوو، لە هەشتاکانی شەشدا بۆ پشووێ ئەو سەربازانەی لە بەرەکانی جەنگەو دەگەرانیو گەرەتر و خۆشتر کرابوو. ئەو ئیوارەیە کە غەزەلنوس چوو ئوتیلە، خانمی ئەفسانە لە گەڵ باجیبە کدا لەوانەی ژوورەکان پاکدەکەنەو هەندیک بەرگە پشنتی شۆراوی پێکدەخست. ئەفسانە لە کۆتایی سالی هەشتاو هەشتدا تەمەنی بیست و دوو سال بوو، نزیکي پێنج سال بوو شووی بەو خاوەن ئوتیلە کردبوو. گەر بهاتبایە و یەکیک شانسێ هەبایە و ئەفسانەی لەو دوو پۆژە جیاوازداد بادیایە، جارێک ئەو ئیوارەیە کە غەزەلنوس چوو بۆلای و جارێکیش ئەو ئیوارەیە زوهدی شازەمانی بینی، هەستیدەکرد ئەو خانمە لەو شازدە سالەدا، جگە لەوێ جوانتر و سێحراوێتر بوو، نە پیریوو و نە گۆراو. غەزەلنوس لە یەکەم ئیوارەو ناوینا «خانمی چرپە ئەفسوناوییەکان». ئەو پیشتر غەزەلنوسی بینیوو. بێئەوێ شەرمبکات دەستیگرت و بردی بۆ سالتۆنی نانخواردنی میوانەکان، بە چرپەو پێیگوت «دەزانین هەموو دەزانین کە نەشمیل مردو، پێمەڵێ، هیچم بۆمەگێڕەو، منداڵەکش لای توییە، دەزانم... دلم لای ئەو منداڵە چکۆلانیە، غەزەلنوس دلم لایەتی، پێمەڵێ ناوت ناو چیی؟» «ناوی خەیاڵوانە». ناوی منداڵەکش لای ئەفسانە ناوێ و بێئەوێ بوو. ئەفسانە باسی ئەو چیرۆکە بۆ کرد کە نەشمیلی گەیانده سەر پێخەفی مەرگ. خۆی بە یەکیک لە هەرە کەسە نزیک و دۆستە قایمکارەکانی ئەو خاتونە نیشانداد، وەک شتیکی سەیر بەدرکێنێت بە غەزەلنوسی گوت «سالانێک لەوێوە نەشمیل منی برده ناو «جەمعیەتی ژنە پەژموردهکان»-ئەو. ئەو یەکەمجار بوو غەزەلنوس ناوی ئەو جەمعیەتە بپێستێت. هەر ئەفسانە پێیگوت ئەوان هەفتەی جارێک کۆدەبنەو و باسی ئازارەکانی خۆیان دەکەن، قسە لە شاسواری خەیاڵ و خەونەکانیان دەکەن، باس لەو شوێنە سێحراوی و زەمانە قەشەنگ و هەریمە پۆمانسیانە دەکەن

کە دەیانەویّت بۆی بچن و تیا بژین. هەر ئەو پۆژە خانمی ئەفسانە، غەزەلنوسی بۆ خوێندنەوهی هەندیک غەزەل بۆ ناو خانمانی پەژمورده داوه تکرد. ئەو ه سەرەتای تیکە لاویوونی راستە قینە ی غەزەلنوس بوو بە و ژنە غەمگینانە ی کە پڕپوون لە خەیاڵ و حەسرەت و ئومید. غەزەلنوس لە و چەند سالا دا چەندە ها جار غەزەلی بۆ خوێندنەوه. لە پڕگای ئەو ئافەرە تانە وه ئەو مندالە خەیاڵیانەشی ناسی کە لە پە یو هەندییە خەیاڵی و ناشەرعییە کانی ژنانی ئەم شارە دروستبوو بوون. خەیاڵوانی چکۆلە و گپۆز دوا هەمین مندالی ئەو وه چە سیحراوییه نەبوو کە یەکی دێرێک غەزەل لە سەر سنگیان بوو، بە لکو گە لە ک مندالی خەیاڵی دیکە ی بە دوا دا هات.

جەمعییەتی ژنانی سەرگەردان گەورەترین جەمعییەتێک بوو غەزەلنوس دیبیتی، لە و چەند سالا دا بە چەندە ها گروپی خەیاڵکاری بچوک گە یشتبوو، بە چەندە ها باغدا سە فەریکەردبوو، بە سەر شاخی بەر زدا سەرکەوتبوو کە ترۆپکە کانیان لە خەیاڵدا دوا یی دە هات، لە هەموو جیگایەکی نیشتیمان مۆفی پڕ خولیا و خەیاڵی بینیبوو، جەمعییەتی بچوکی گەنجان و شاعیران و خەیاڵپەرستانی بینیبوو، بە لام هیجیان وهک ئەم جەمعییەتە گەورە و بیسنور دیارنە بوون. هەندیک لە ژنانی ئەو جەمعییەتە دایکی مندالگە لێکی خەیاڵی بوون کە لە عەشقی ناکام دروستبوو بوون. هەندیکیان لە بارێکدا بوون دە یانتوانی مندالە خەیاڵییه کانی خۆیان بە خێوبکەن، بە لام هەندیکی دیکە یان دە بایە کۆرپە کانی خۆیان بگەیننە دەست ژنانی تر تا مندالە کانیان بپاریزن و لە مردن پزگاریان بکەن، لە ماوه یەکی کەمدا غەزەلنوس لە پڕگای جیاواز و بە شیۆه ی جیاواز... لە باغی جیاواز و لە کوچە ی جیاوازه وه بووه خاوهنی کۆمە لێک لە و مندالە خەیاڵیانە کە جگە لە مالی غەزەلنوس شوێنێکی دیکە ییان لە دنیادا نەبوو. ئەو شەوه ی مە هەنازی ناسی، باوکی سی مندالی

خەيالى بوو، كه كچانى نه ناسراو له عاشقى نه ناسراو دروستيان كردبوون. هه موو ئه و مندا له هه رامزادانه، به رهه مى ته سليمبوون و توه وهى دايكه غه مگينه كانيان بوون له ساته خەيالى و بيسنووره كانى عه شقدا. بۆ غه زه لنوس سه يربوو بيبنييت ئه و ژنانه ي له ئاميزى ميژده كانياندا مندا لايان نابييت، له پڙگاي خه زه ئاناسايى و ناشه رعييه كانيانه وه ده توه ان مندا لى به و چه شنه سىحراوى و جوان دروستبكه ن. پۆڙيک له گه ل خانمى چرپه ئه فسوناوييه كاندا گه را، وهك ئه وهى به دواى به هاريانووى دايكيذا بگه پڙ، وهك ئه وهى له بيبينى ئه و ژنانه دا بۆ رابوردوى خۆى عه ودا ل بييت، هه زنده كرد تيبيگات، بۆ جگه له خۆشه ويستى ميژيكي ديكه نيه هه پ و به ره كه تى مندا لبوون له هه نديك له خانمانى ئه م دونياه دا بخولقيتييت. ئه فسانه هه نديك له و خيژانانه ي نيشانى غه زه لنوسدا كه ئه و كۆرپه هه رام و خەياليانه ي عه شقيان له خۆگرتوه. ئه فسانه به چرپه كانى خۆى گووتى « پق واده كات پياوان يه كترى بكوژن، به پۆن بۆ جهنگ، به لام ژنانيش نه زۆك و غه مگين ده كات». پينچ سال بوو شووى به و خاوه ن ئوتيله كردبوو، له شهوى يه كه مه وه پلانى دانابوو بيكوژييت و نه يده توه نى. غه زه لنوس له پڙگاي ئه وه وه ئه و ژنه غه مگينه نه ي بيبى كه له كه نارى شييتى نزيكبوون و له سه ر سنوورى ديوانه گى ده ژيان، ئه و ژنانه ي له كۆبوونه وهى جه معيه تى ژنه خەيالييه كاندا جگه له فه نتازياكانى عه شق جوړه فه نتازيايه كى تريان نه بوو، هه نديكيان به ئه ندازه يهك رقيان له ميژده كانيان بوو، توه شى وپڙنه ي تاريك و موته كه ي دلخنيكڻ بووبوون. غه زه لنوس تاكه پياويك بوو بۆى هه بييت دانيشييت و گوڤ له و قسه نه پڙنيانه ي نيوان ژنانى ئه م شاره بگرييت. هه ميشه له ژوورى تاريك و كوئجى فه رامۆشكراودا يه كديان ده بيبى، له جيگاي ئه وتودا هه يچ پياويكى ئه م دونياه گوڤى له پازه كانيان نه بييت، زۆرپه يان به ئه ندازه يهك په نگ زه رد و نه خۆش دياربوون بۆى مردنيان

لێدەهات. ژنانی هەمەچیزەبوون، لە ژنی پیاوانی زۆر هەزارهوه که نانی پۆزیان نییه تا ژنی دەسه‌لاتدار و پاره‌داره‌کان، لە ژنانی نه‌خوێنده‌واره‌وه تا خانمانی شاعیر و شانۆکار، پیکرا بوونه‌وه‌ری غه‌مگینبوون که بۆ چەند ساتیک ئاره‌زووی پاسته‌قینه‌ی خۆیان باسده‌کرد. له‌ ناو ئه‌و ژنانه‌دا غه‌زه‌لنوس تێده‌گه‌یشته‌ ئه‌و له‌ هه‌رمێکی دونه‌یادا ده‌ژی، شته‌ ساده‌کان له‌ هه‌مانکاتدا شته‌ هه‌ره‌ خه‌یالییه‌کانن، شته‌ ئاساییه‌کانیش شته‌ هه‌ره‌ ئه‌فسانه‌یی و دوورده‌سته‌کانن. له‌و کۆبوونه‌وه‌ داخراوانه‌دا، هه‌موو به‌ بازنه‌یه‌کی گه‌وره‌ له‌ ده‌وری مۆمیک داده‌نیشتن، هه‌ندیکیان پووی خۆیان ئاشکراده‌کرد و هه‌ندیکیان به‌ نیقاب و په‌چه‌وه‌ قسه‌یان له‌ تاریکترین خواست و خه‌یالترین ئاره‌زووی خۆیان ده‌کرد، هه‌ندیکیان به‌ جلی جوان و هه‌ندیکیان وه‌ک ته‌داره‌کی تایبه‌ت بۆ سروتیکی نه‌ینی خۆیان ده‌گۆپی. هه‌ندیکیان نه‌یاندته‌وانی قسه‌بکه‌ن، له‌ بری قسه‌ سه‌مایاندکه‌رد یان ده‌گریان. خه‌یال دواه‌مین مائی ئه‌وان بوو، گه‌ر ئه‌و خه‌یالانه‌ نه‌بایه‌، ده‌بوونه‌ دلێکی ترسناک و ده‌ستیکی کوشنده‌. له‌ دوا به‌شی پرۆگرامه‌کاندا، دواي ئه‌وه‌ی ژنان ته‌واوی ئازاره‌کانی خۆیان باسده‌کرد و هه‌موو ئه‌و پرستانه‌یان ده‌درکاند که له‌ زمانێ پۆزانه‌دا حه‌رام و له‌ قسه‌ی ئاساییدا قه‌ده‌غه‌ن، ئه‌و وه‌ک وزه‌به‌خشیکی گه‌وره‌ ده‌هات و قه‌سیده‌ سیه‌راوییه‌کانی خۆی ده‌خوێنده‌وه‌. غه‌زه‌له‌کان هێنده‌ی تر خولیا و ماخۆلان و شیتی تیا دروستده‌کردن، وه‌ک ئه‌وه‌ی بیانباته‌وه‌ سه‌ر ئه‌و کانگا پاسته‌قینه‌یه‌ی لێوه‌ی هاتوون، بیانباته‌وه‌ سه‌ر ئه‌و دونه‌یایه‌ی ته‌نیا دونه‌یایه‌که ئه‌وان بۆی ده‌گه‌پێن، به‌ جۆریک به‌ غه‌زه‌له‌کان مه‌سته‌ده‌بوون، غه‌زه‌لنوسیان وه‌ک نوێنه‌ری پۆحی ئه‌و پیاوه‌ خه‌یالی و سوارچاکه‌ ئه‌فسانه‌ییانه‌ ده‌هاته‌ به‌رچاو که له‌ مندالییه‌وه‌ بۆی ده‌گه‌پێن و نایگرن. جیهانی ئه‌و خانمه‌ په‌نگ زه‌ردانه‌ گه‌رچی هه‌زارتر و نه‌هینتر و داخراوتر له‌ دونه‌یایه‌کانی تر ده‌ینواند، به‌لام بۆ غه‌زه‌لنوس دوورتر و

نااسایترین باغی سەر ئەم ئەستیرەیه بوو. ئەوێ جیگایەک بوو لە
 ھەر شوێنێکی تری دنیا زیاتر دەتوانی دلی کچە پر ئازارەکانی تیا
 ببینیت، تییگات چۆن تەسلیمی ساتە سىحراویيەکانی ئەفین دەبن و
 جەستەیان بۆ شەنبای خەیاڵ دەکەنەو. «خانمی ئەفسانە» باسی
 ئەو دیوێ تاریکەى پۆچی ژنانى بۆکرد کە لەم تاریکیەدا نەبیت، لەناو
 ئەم جەمعییە تەنھێنیەدا نەبیت، ناتوانیت بێتەدەرێ و پوناکی ببینیت.
 نیوێهەک پرە لە خۆشەویستی و پقی حیساب نەکراو، لە ئازار و خۆشی
 کە ملکەچی ھەمان ئەو یاسا و پرسیارە نین کە دیوێ ئاشکراو و
 بینراوێکەى مەرۆف دەبەنەپتو، بەو چرپە ئەفسوناویيە کە لە چرپەى
 ژنی خاوەن ئوتیلێک نەدەچوو، بەلکو لە ھەناسە و گەروى ژنێک دەچوو
 ژيانى لە خۆتەندەوێ شیعردا بردبیتە سەر، باسی ئەو باغە نەینییانەى
 کرد ھەر ژنێک لە دلی خۆیدا ھەلیدەگریت، باسی ئەو جەھەنمە تاریک
 و ئازارە قوولانەى لە دەھلیزە داخراو و بێپێگا و بیکلیلەکانى ناوێوێ
 ئافرەتدا ھەیە. ھیدی ھیدی غەزەلنوس تێدەگەشت کە جگە لە عەشقی
 زۆر و غەمی زۆر، ھێچ پێگایەکی دی مەرۆف ناگەینیتە ئەوسەرى خەیاڵ.
 ھەر لەو سالانەدا ژنێک بە ناوی گولستان خان غەزەلنوسی برد بۆ
 ھەزارباغ، لەوێ بۆ یەکەمجار لە ژيانیدا لەو پەرى دلەوێ عاشق بوو، لە
 ھەزارباغ «سەبرى» ناسی، ئەو خانمە خەیاڵییەى لە میژبوو لەو باغە
 بێسنوورە نەھاتبوو دەرێ، گۆرانییژەکان نەو لە دواى نەو گۆرانیان بە
 جوانى ئەودا گووتبوو، جوانییەکی جاویدان و نەمر کە ھەموو شەویک
 بۆنى گولەکانى ئەو باغە سىحراویانە دووبارە دەیانگەشاندەو. کێژێک لە
 ترسی عاشقە بێشومارەکانى چووبوو ئەو باغانەو و ئیدی لەو سەرزمینە
 سىحراویيە نەترازابوو. شەویک غەزەلنوس بە ئومیدی ھێنانەوێ بۆ دنیا،
 بە خولیای جیاکردنەوێ لەو لالەزارە بێسنوورە، چوو ئەو باغەکان.
 سەرەتا غەزەلەکانى خۆى بە زمانى یەکیک بۆ خۆتەندەو شەیداییگات

و بیخاته نێو بیھۆشی و خولیا یە کە وە کێش بکات وە سەر زەمین، بە لکو بە غەزەل کە مە کە مە خەوێکی سێحراری لێخات و بە دەم خەو وە لە دەرگا ئەفسوناویە کانی هەزار باغ بیهێنێتە دەری. بە لām شەو دوا ی شەو و غەزەل بە دوا ی غەزەل سێحر لە ساحیر وەرگەر و وای لێهات غەزەلنوس نەتوانی ت ئەو جوانییە فەرمانۆش بکات، لە ماوێەکی کورتدا غەزەلنوس خۆ ی بە عاشقی بینی وە. ئەگەرچی ئەو گەورەترین غەزەلخوین بوو، هەموو پێیانوابوو ئەو ی دەخوینێت وە لە خوینی دلی عاشقانی دنیا هاتۆتە دەری، لە گەل ئەو شدا تا ئەو ساتە ی لە گۆلستانە کانی هەزار باغدا سەبری بینی بە راستی عاشق نەبوو بوو. پێدەچوو قەدەر هەلیگرتبێت، دوا جار لە دەروە ی ئەم دنیا راستە قینە ی ئێمە، لە گۆلزاریکی خەیا لیدا کچیکی خوشبویت کە لە میژوو گۆلەکان کردبوویان بە مەخلوقێکی خەیا لی. کچی ک هەرگیز ناتوانی ت مالی لە گەلدا دروست بکات، ناتوانی ت لە گەلدا بچیتە ژێر ساباتی کە وە، ناتوانی ت لە ژێر خۆری شارە کانی من و تۆدا، لە کوچە ی گەرە کە غەمگینە کانیماندا پیاسە یەکی لە گەلدا بکات، کێژیک بە جۆری ک تێکەل بە لالە زار بوو، بە ئەندازە یە ک نوقمی تریفە و گۆل بوو، ژیا نی لە دەروە ی باغە خەیا لییەکان نە کردە یە. غەزەلنوس لە یە کەم شەو وە تێدەگات ئەم کچە تەنیا لە نێو ئەم باغەدا دەژی، لە دەروە ی ئەم گۆلە خەیا لیانە دەبێتە تۆز و سەراب، ئەو نمونە ی ئەو کچە خەیا لییە یە کە تا ئە بەد پێینا گەیت و ناگیریت. شەو لە دوا ی شەو دەگەرێت وە و غەزەل بۆ ئەم خانمە ئاھو ئاسایە دەخوینێت وە کە هەندێ جار دەستەمۆ و نیان و غەزەلمە یلە، هەندێ جاریش سەرک و هەلاتوو و بێسووکنا یە. سەبری هەندێ جار غەزەلەکان پایدەر گرن و دەوەستێت، هەندێ جاریش هەلاتی و نەگیرە و هەلدێت. غەزەلنوس بە دوا ی ئەو خانمەدا زۆر کوچە و زۆر کونجی هەزار باغ دەگەرێت، یە کە مجار هەستدە کات مانای چی مەرۆف لە ناو وە بۆ ئافەرە تی ک بسووتیت. شەوان درەنگ مندا لە

چکۆلانه‌کانی خۆی داده‌پۆشی و ده‌چیت بۆ هه‌زارباغ، به‌یانانی‌ش به‌ر له‌وه‌ی خۆر هه‌لبێت و که‌له‌بابی به‌یانان بخوینن ده‌گه‌پتیه‌وه. هه‌زارباغ هه‌ریمێکه‌ ده‌رگا‌کانی ته‌نیا له‌ شه‌ودا ده‌کرێته‌وه، به‌پۆژ چهند كوچه‌یه‌کی هه‌ژاره‌ که‌ پڕه‌ له‌ گه‌نجانی شه‌رواڵ له‌پێ و کچانی شه‌رم و ترس‌نۆک، ده‌گووتریت له‌ کۆن زه‌ماندا سێ باغی چکۆلانه‌ له‌ویدا هه‌بووه، دواتر له‌گه‌ڵ کشرانی شار و گه‌وره‌بوونی مائێشینه‌کاندا بوون به‌ ژێر شه‌قام و چیمه‌نتۆ و نه‌سفهلتي پڕشه‌وه. ئیستا نه‌و سێ باغ هه‌وان که‌ ئێمه‌ی ئاده‌میزادانی بێخه‌یاڵ ده‌خه‌وین، به‌ دیوێکی تری دونیادا ده‌کرێته‌وه و ده‌بنه‌ لاله‌زاریکی بێکوتا، کلیلی ده‌رگا خه‌یاڵیه‌کانیشیان ته‌نیا لای نه‌و پیریژنه‌ پڕه‌شپۆش و غه‌مگینه‌یه‌ که‌ گوڵه‌کان ئاوده‌ده‌ن و چه‌پکیانده‌کن و گوڵاویان لێده‌گرن. سه‌بری تاکه‌ کچیکه‌ که‌ به‌پۆژ باغه‌کان نایکه‌نه‌ ده‌ره‌وه، تاکه‌ کچیکه‌ کاتیکی خۆر هه‌لدیت و هه‌زارباغ ئاواده‌بیت ئه‌ویش له‌گه‌ڵ گوڵه‌کاندا ده‌پوات و ئاواده‌بیت، که‌ شه‌ودیت و باغ هه‌لدیتیه‌وه ئه‌ویش دیت و هه‌لدیتیه‌وه. سه‌بری جۆره‌ جوانیه‌که‌ له‌سه‌روو پێوه‌ره‌کانی ئێمه‌ و جه‌بره‌ سه‌خته‌کانی ژاکان و پیری‌بونه‌وه. غه‌زەلنوس به‌ هه‌موو هێزی غه‌زه‌لی خۆی ناتوانیت ده‌ستمۆییکات، ئازاریکی سه‌خت و سوێیه‌کی ترسناکی عه‌شق ده‌چیته‌ دلێیه‌وه، نه‌و پیاوه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی کچان و خانمان له‌ پێشده‌م غه‌زه‌له‌کانیدا ده‌شکێن و به‌لادا ده‌که‌ون، له‌ عه‌ردی خه‌یاڵدا عاشقی جوانیه‌کی جاویدان و سرک ده‌بیت که‌ غه‌زل به‌ ئاسانی نایگریت، له‌ویدا هه‌موو ژانی ئه‌فین و دۆزه‌خی موحیبه‌ت ده‌چێژیت، نه‌و غه‌زه‌لانه‌ی غه‌زه‌لنوس له‌ هه‌زارباغ ده‌یانخوینیتیه‌وه ئه‌و غه‌زه‌لانه‌نین که‌ له‌ کتێبه‌کانی سوخته‌دا له‌به‌ریکردون، یه‌که‌مجار غه‌زه‌لنوس بۆ عه‌شقی خۆی غه‌زه‌له‌سه‌رایي ده‌کات و قه‌سیده‌ی خۆی ده‌خوینیت. سه‌ره‌تا باوه‌رناکات، واده‌زانیت ئه‌و قه‌سیدانه‌ی وه‌ک عاشقیکی شیت له‌ كوچه‌ی گوڵه‌ جاویدانه‌کاندا ده‌یخوینیت، به‌شیکن له‌ غه‌زه‌له‌کانی سوخته. که‌

پۆژ ده‌بێته‌وه به‌په‌له ده‌گه‌پێته‌وه ناو کتێبه‌کانی غه‌زهل و به‌راوردی سروده‌کانی شه‌وی خۆی و ده‌قه‌کانی سوخته ده‌کات، ده‌بینیت ئه‌وه‌ی له باغاتێ گۆلدا خۆیندویتی له غه‌زه‌له‌کاندا نییه، دروستکراوی دلی خۆی و خه‌یالی عاشقانه‌تی. له‌و شه‌وانه‌دا له ژێر تریفه‌کانی هه‌زار باغدا تێده‌گات له ناو هه‌موو مۆفیکدا غه‌زه‌لنوسیکی شاردراره هه‌یه که پۆژیک له پۆژان سرودی خۆی ده‌چریت و ناچێته‌وه سه‌ر غه‌زه‌لی که‌س.

که‌ران بۆ بارۆنه‌کان «حه‌سه‌ن تۆفان — ته‌موز و ئابی ۲۰۰۴»

پۆژیک هه‌موو شتی که‌م لای شبر درکاند و پێمگوت من به‌شیکم له کۆمه‌ڵیک خه‌لک که ناومان پۆحله‌به‌ره خه‌یالییه‌کانه. خه‌لکانێکین هه‌ر که‌سه‌مان پارچه زه‌وییه‌ک و جێگایه‌کی تایبه‌تیمان له دونیایه‌کی تر هه‌یه که له خه‌یالی خۆماندا، باسی هه‌زارباغ و گۆله ئه‌فسوناوییه‌کانم بۆ شبر کرد، باسی غه‌زه‌لنوس و شیعره سێحراوییه‌کانی که هه‌ر که‌س بیا نیستی پوو له جێگایه‌کی نه‌زانراو و هه‌ست به مه‌ستییه‌کی نه‌بێستراو ده‌کات. قسه‌م هه‌تایه سه‌ر باسی پویاره خه‌یالییه‌که‌ی ماجیدی گۆل سۆلاف که له‌گه‌ڵ خۆیدا کۆمه‌ڵیک مندالی کوێر به‌ره‌و سه‌رزه‌مینێ خه‌یال ده‌بات. شبر سه‌ره‌تا پای وابوو گالته‌ده‌که‌م و ته‌نیا بۆ که‌رمکردنی ده‌مه‌ته‌قی دونیایه‌کی ترم بۆ خۆم دروستکردوه که ته‌نیا له خه‌یالدا هه‌یه. من بێته‌وه‌ی پوخساری خۆم تێکده‌م، به ده‌نگه‌ منگن و قووله‌که‌ی هه‌سه‌نی پێژۆه، پێمگوت، ئێشمان ئه‌وه‌یه مێژووی مردن له ده‌سالی راپوردودا بنوسیته‌وه، باسی ئه‌و هه‌زاران ژنه‌م کرد که سووتان، ئه‌و هه‌زاران گه‌نجی له پێگاکان ونبوون و

خەنکان، کوژراوەکانی شەپ، دواتریش ئەو کوشتن و خۆکوشتنە زۆر و لە
 ناکاوەی لەم شارەدا پوودەدەن. شەبەر سەیری لێهات، منیکی سەردێزی
 شەپوأل لەپێ لە دونیای وا جوانەو ئالام. بەلام من بەتکاوە داوای
 یارمەتیم کرد و پێمگوت دەبیئت زانیاری زۆرترمان دەربارەی بارۆنەکان
 و سەرائی حوکمراڤ هەبیئت و پۆلیان لە کۆی دیمەنەکەدا بزانین. شەبەر
 سەرەتا پێیوابوو قسەکانم بوارێکی خەیاڵین بۆ پەڕینەو لە پوچی و
 سادەیی ژیاڵی پۆزانەیی خۆم. بەلام بە وردی بۆم پوونکردووە کە ئیستا
 لەسەر تەلیسمی لاشەیهکی نەزانراو نیشدەکەین، لاشەی کوڕێک ناوی
 موراڵ جەمیلە، باسی ئەوەشم کرد یەکیەک لەو سەرەداوە بچوکانەیی
 لە بەر دەستمانداوە دەمانباتەو بۆ ناو بارۆنەکان. کە قسەم هێنایە
 سەر بارۆنەکان، شەبەر هەلۆیستەیهکی کرد و بە نیگەرانییەو گوتی
 «ماوەیه کە هەستمکردووە تۆ خۆت دەخەیتە تەهلۆکەیهکی گەورەو، خۆت
 دەخەیتە شەپکەو لە توانای تۆدا نییە». دانیامکردووە و گوتم «شەبەر،
 ئێمە ناچینە شەپەو، ئێمە کتییێک دەنوسین کە تا دنیا دونیایە
 تەواو نابێت، پۆزێک لە پۆزان چاپ ناکرێت، هەموو ژیاڵمان خەریکیین
 ناتوانین بەشیکی بچوکی حیکایەتەکانی مردن بنوسینەو. کێ دەتوانێت
 چیرۆکی ئەو هەموو ئافەرەتە بنوسیێتەو کە سووتان و دەسووتێن؟ مەرۆف
 دەتوانێت هەندیک حیکایەت بنوسیێتەو، هەندیک حالەت، ئەوەی ئێمە
 دوایکەوتووین خەیاڵە، ئەو کتیبەش کە دەینوسین کتییێکی خەیاڵیە،
 دواتر ئەو کتیبە تەنیا بۆ ئێمەیه، بۆ پۆخەبەرە خەیاڵیەکانی خۆمانە،
 بۆ منداڵەکانمانە، بۆ ئەو کچانەیه کە ئەگەر سەد سالی تر بە ئازادی
 لەدایکبوون بزانن ئەو ئازادییەیی ئەوان لەسەدەیی بیست و یەکدا هەزاران
 ئافەرەت بە ئاگر کرپویانە. مەترسە... شەبەر... ئەوە پڕۆژەیهکی تازە
 نییە، سەرەتا غەزەلنوس دەستی پێکردووە، دواتر تریفە یابەحری. بۆ
 ئەوە نییە ناویانگی پێدەریکەین، یان باسی پیاوکۆژەکان بکەین و ناویان

بەئینە ناوانەوه، ئەو کتێبە بۆ خۆمانە، بۆ ئەو وەچە خەیاڵپەرورەرانەى
 دواى ئێمەىە کە خەیاڵ نۆرچار پاستیان لێوندەکات، بۆ ئەوێە خەیاڵ
 کارێک نەکات پاستیمان بیرپچتەوه. پاستى و خەیاڵ هەر دوکیان یەک
 بازنەن، لە هەر جیگایەکەوه دەست پێکەیت دەگەیتە ئەوى تریان،
 پاستى لەوێپەرى خەیاڵەوه دەست پێدەکات. وەک چۆن خەیاڵیش لەوێپەرى
 پاستییەوه دەست پێدەکات، بە هەر پێگایەکدا تا ئەوسەر برۆیت دەگەیتە
 پێچەوانەکەى، ئێمەش دەمانەوێت بازنەکە تەواویکەین... گەر ئەو کتێبە
 نەنوسین یانى لە ناو پاستى خەیاڵدا دەووستین، مانای بازنەکەمان تەواو
 نەکردووە». ئەوێە یەکەمجار بوو شېر مەن بێنیت واقسەدەکەم. دەیزانى
 بپێک لەو وشە و پستانە لە کەسانێکی لە خۆم زیرەکترەوه فێربووم.
 شېر گەرچى هەستى بە مەترسییەکان دەکرد، بەلام شتەکان سەیر
 و سەرەنچاکیش هاتنە بەرچاوى، لە ساتێکدا وا هاتە بەردیدەم وەک
 بپرسیت، ئەى بۆ ئەو لە پۆخەبەرە خەیاڵییەکان نییە؟ مەن بۆ ئەوێە
 جۆرە غەمێکی وای تیا دروست نەکەم گووتم «شېر تۆ تەنیا کەسیکی
 لەم دونیایەدا دەتوانم ئەم پاستییەت پێبەڵێم و ئەم نەهێنییەت لا بدرکێنم،
 تۆ ئێستا بوویت بە تەنیا مۆفێک کە پۆخەبەرێکی خەیاڵی نیت و
 چیرۆکی ئێمە دەزانیت. بۆیە پێتدەڵێم تا بزانی تۆ چ هاوڕێیەکی
 گەورەى مەیت... تا ئاگادارییت مەن چەند پێویستم بەتۆیە». قسەکانم
 شېرى دلشادکرد، لەسەر کورسى کەمەندامییەکەى تۆزێک وەرچەرخوا
 و بەدەنگێکی هێمن گووتى «خەسەنى پێرۆ، بۆ تۆ وادەزانى مەن لە
 ژيانى خۆم دەترسم؟ بڕام، لەو پۆزەوێە کەوتە سەر ئەم عەرەبانەى
 خۆم بە زیندوو حیساب ناکەم، تا بەمجۆرە پەکم نەکەوت، نەمدەزانى
 ئێمە چەندە بچوکین، چەند شتیکی بێتێرخین، ماوێەک بەکارماندەهێنن
 و دواى فێماندەدەن. پێرۆ، مەن لە تۆ دەترسم. شتیکت پێدەڵێم
 باش بیری لێکەرەوه، خۆت دەزانى مەن لە دواى پاپەپینەوه ماوێەکی

دریژ ئیشم لەگەڵدا کردون، خەڵکم بۆ کوشتون، شەپم بۆ کردون.
 ئەوان دوو شتیان زۆر خۆشە دەوێت هێزی خۆیان و پاکیان. ئیستا وەک
 جاران سەیری هێز ناکن، سەردەمێک کە ئێمە پێشمەرگەبووین، لە
 شانە حیزبییەکاندا ئیشماندەکرد، هێز شتیکی تر بوو، ئەوەبوو دەست
 لە داگیرکەرەکان بوەشینین، خەڵک بەئینە پێزەکانی شۆرشەو، بستیکی
 کوردستان لە چۆکی فاشیستەکان پاکبکەینەو، ئا هێز ئەوکات شتیکی
 لەو جۆرە بوو، پیزۆ ئیستا هێز ئەوەیە هەموو شتیکی ئەم دونیایە
 می ئەوان بێت، لە خانوووە جوانەکانەو بۆ بازارە گەورەکان، لەو
 شارە بچوکانەو کە ئیستا دروستیدەکن بۆ سەیرانگا خۆشەکان، بۆ
 بینا بەرزەکان، بۆ بورجەکان، بۆ ئوتومبیلەکان، بۆ ژنە جوانەکانی
 ئەم شارە، بۆ شاعیرەکان، بۆ ئەوانەی مۆسیقا لێدەدەن، بۆ ئەوانەی
 دەنوسن. هەموو شتیکی... حەسەنی پیزۆ... هەموو شتیکی. من
 پێتدەلێم، ئەوان هەموو کەسیکیشیان دەوێت، ئامادەن هەموو کەسیک
 بکڕن، هەموو کەسیک. حەسەنی پیزۆ من دواي پاپەرین ئیشم زۆر
 بۆ کردن، هەموو کەسیکیان دەوێت، لەوانەو کە پێش نوێژیدەکن
 تا ئەوانەی لەشیان دەفرۆشن، نرخێ گۆترەش لەسەر ئادەمیزادەکان
 دادەنێن. ئەم ولاتە دەبێت می ئەوان بێت لە پۆژنامەکانەو بێگرە
 بۆ یاریگا و حەوزەکانی مەلە، لە چاپخانەکانەو تا چێشتخانەکان، لە
 سائۆنەکانی قەزیرنەو تا زانکۆکان، لە هەندیک لەو لۆتیە تێکەنانەو
 کە ئاھەنگیان پێسازدەکن تا مامۆستاکانی زانکۆ، لەو لیبۆکانەو
 کە دروستیانکردون خەڵک بەئینە پێکەنین تا فرمێسکی ژن و کچی
 شەھیدەکان، دەبێت هەمووی می ئەوان بێت. هەموو شتیکیان دەوێت
 حەسەنی پیزۆ، هەموو شتیکی. ئەو سۆزانیانەیان دەوێت کە لە ولاتانی
 ترەو دەیاننێن، کچە پاکیز و داوین پاکەکانی ئێرەشیان دەوێت، جبەیی
 مەلاکان و ستیانی سەماکەرەکان، پیاوکۆژێکی وەک تونجیی دەکڕن و

ناسکترین مۆسیقاژەنیش. تەنیا لە وێژگایەوه دەژین و دەتوانن مانایان هەبێت. ئەوه جوژه ژبان و پێکخستنیکە من و تۆ تێیناگەین، نازانین چۆن ئێشێدەکات، بەلام حەسەنی پێژۆ بەو جوژهیه. حەسەن، بەلام پاکێ خۆشیان ئێجگار خۆشەدەوێت، شێتی ئەوەن هەمیشە ئەو پیاوه پاک و خەباتگێڕ و خۆشەویستەبن کە میژوو کردارەکانیان تۆماردەکات. من دەیانناسم، تۆ لەدوای پاپەرین خۆت دوورخستەوه و پۆیشیت، بەلام من دەیانناسم، لە هیچ کەسیک نابورن لکەداریانبکات، پێیانوایە بەهەشتیکی گەورەیان بۆ خۆیان و ئێمەش دروستکردو، قەبوولی ناکن کەس یاری بەو وێنەیه بکات».

نەمدەزانێ ئەو وێنەیهی شێر نیگاریدەکات تا چ ئەندازەیهک پاستە. من بە جوژیک لەو شارەدا غەریببووم، نەمدەزانێ چی پوودەدات، گەرچی شەش سالی زیاتریوو دەگەرێم بەلام لە هیچ تێنەدەگەیشتم، زۆر مەبەستم نەبوو لە ژانی نەیتی ئەو شارەدا قوولبمەوه، خەڵکانیک هەن دەیانەوێت بە دەهلیزه نەیتی و شاردراوێکی شاردا بپۆن، خەڵکانیکیش هەن دەیانەوێت بە کوچەو بلوارە خەیاڵییەکانیدا گوزەربکەن، شێر لە جوژی یەکەم و من لە جوژی دووەم بووم، ئەو زۆر باوەڕی بەو دونیایە نەدەکرد کە من تیا دەژیام و منیش زۆر باوەڕم بەو دونیایە نەدەکرد کە ئەو تیا دەژی، بەلام ئێستا هەر دوو کەمان ناچاربووین شەقامەکانمان لە یەکتەر نزیکبکەینەوه، پێگاکانمان وا ئاراستەبکەین لە جێگایە کدا یەکتەر بپۆن.

ئەو پۆژهی من و شێر قسەمانکرد، نزیکێ شەش سالی بوو یانە ی پیاوکۆژە بێئێشەکانم نەبینیبوو، هەندێجار لە کوچە و بازارەکاندا یەکیک لە هاوپی دێزینەکانی سەردەمی زووم دەبینییەوه و سلاویکمان لە یەکدی دەکرد و دەپۆیشیت. ئەو پۆژه کە بۆ شێرم درکاند پێویستیم بە زانیاری لەسەر بارۆنەکان هەیه، لەگەڵ هەموو گومانیکدا گووتی «دەبێت بپۆین

بۆ یانە ی پیاو کوژە بێئیشەکان، ئەو ئ تاکە جیگا یە کە هەندیک زانیاریمان دەستبەگە ویت، بەلام نابیت وادەرکە ویت کە بۆ کۆکردنەو ی زانیاری دەچینە ئەو ئ، تێدەگەیت، نابیت. دەبیت سەبرت هەبیت».

یانە ی پیاو کوژە بێئیشەکان بەراورد بە شەش سالی لەو وەبەر گۆرانی گەورە ی بەسەردا هاتبوو، جیگا کە بە شیوەیەکی سەیر پازینرا بوو وە، پارە یەکی زۆر لە دیکۆر و ئەساسدا سەرفکرابوو، کاتیک من و شەبەر پۆشیتین هێشتا شەو دانەهاتبوو، جگە لە یەک دوو کەس کە لە سوچیکدا دەیانخواردو وە کەسیکمان نەبینی. کچیک ی گەنج پێشوازی لیکردین و گووتی گەر شوناسنامە ی تایبە تیمان نەبیت ناتوانین دابنیشین، تا نەمانگوت، ئیمە هاو پێی نزیک ی تونچی و حاجی کۆتەری ن وازی لێنەهێتاین. مۆسیقایەکی هێمنیان خستبو و سەر و جیگا کەیان ناونا بوو «سوارانی زۆزان». پێدەچوو شەبەریش ماو یەکی درێژبیت نەهاتبیت، بەلام بە ئەسپایی گووتی «حەسەنی پیزۆ، لە ماو ی ئەم چەند سالەدا دنیا زۆر گۆرا وە، ئیستا هەموویان گۆی لە مۆسیقا دەگرن، هەندیکیان گۆرانیبیژی خۆیان هە یە، پارە ی خەیا لی دەدەن بە هەندیک دەنگخۆش کە لە دەروە ی مەملە کەتە وە دەیاننێتن، با پیت بلیم، هەندیکیان بگرە تپیی مۆسیقای تایبە تیان هە یە». من گووتم «بەجە هەنەم هەر چیە ک دەکەن، بە جە هەنەم، بەس خە لک نەکوژن». ئەو ئەو پرستە سەیرە بو کە من بەردەوام دووبارە مدە کردو وە. ئەو شەو نو ی دانیشتنی ئیمە هیدی هیدی یانە کە پرپوو لەناسیا ی دیری ن و هاو پێی کۆن. ئەوان پێشوازیەکی گەورە یان لیکردین، هەموویان بەرپادە یە ک بەو سەردانە ی ئیمە سەرسامبو و باوەر یان بە چاوی خۆیان نەدە کرد. هەموو گۆرایی و بە جۆریکی ترسناک قە لەو بو و بو و، زۆرە یان قاتی پەش و کراسی سپیان لە بەردابوو. هەموو میژەکان پرپوو، من کەسانیک ی زۆرم بینی کە پیشتر نەمبینیبوو و نەمدەناسین، لیگە رام شەبەر بەسەروو زمانە

شیرین و له فزه شه که رینه کانی خۆی زانیاریم بۆ کۆبکاته وه، ئه و به خۆی و عه ره بانه که یه وه، به و سه ر و پشه زه رد و زێپنه وه، به خۆی و شوشه یه ک بیره وه سه ر میزه کان ده گه را، له گه ل هه مو یاندا قسه یده کرد، قاقای لیده دا. هه ندیجار له دووره وه بانگیده کردم و به ده نگه ی به رز به سه ر هه مو میزه کاندا هاواریده کرد و ده یگوت «حه سه ن تۆفان ئاگات لییه، به شه رفم ئه م شوینه به هه شتی سه ر پوهی زه مینه، ناوی سوارانی زۆزانه. سوارانی زۆزان گویت له م شیعهری خله میروه» ئیتره شوینی سوارانی زۆزانه کوا ژنی که لله گه رمی ئاران — شه وی پرشتنی باده یه، مه یکه به گه رمه و باو بۆران». من ده مێ سال بوو خله میروم ده ناسی، پیریکی بوو له گه ل شۆرشدا که وه بووبوو. خه باتی دووردرێژ هه یج شتیکی نه وتۆی بۆ نه کردبوو، به هه ره یه کی که وه ی تیدابوو بۆ گووتنی شیعهری بیمانا، دواجار ئه و شیعهره پرپوچانه کردبوویان به کاراکته ریکی ناودار و له مه جلیسی به رپرس و سیاسه ته داراندا شوینیکی که وه ی بۆ خۆی کردبووه وه، هه ندیجار به پاره ی زۆر ئه و شیعهره بیته هایانه ی ده نوسی، وه ک شبر ده یگوت له ماوه ی ده سالدا به ئه ندازه ی هه موو شاعیرانی کورد له بابه تاهیری هه مه دانیه وه تا ئه مێ ده ول هه ندوبووو. خله میرو شه وان له و یانه یه دا سه رخۆشده بوو و ئیدی ستایش و هه یجای ده هۆنییه وه، من پرشانه وه م به شیعهره کانی ده هات. ئه و شه وه چه نده ها مه خلوقات ی وه ک خله میروم بینیه وه که ده مێ سال بوو نه مبینیوون. شبر زۆر ئاسان ده ی توانی بگه پێته وه ناویان، وه ک ئه وه ی کللیکی سهرای پیبیت، له گه ل ئیفلجی و په ککه وته بوونی شیدا هه یشتا ئه فسوونیکی که وه ی له سه ر هه مووان هه بوو. تونچی وه ک چاوه پوانی ئیمه بکات شتیکی بلێین، جگه له حورمه ت و پێز و خۆشه ویستی شتیکی تری نه وانده، به لام ده مزانی له ناخه وه ده پرسیت و گومانده کات. شبر شه وی یه که ممانی ناوده نا شه وی به زم، ئه و شه وه من تا کو تایی له سه ر کورسییه که ی

خۆم نەجولام، قاپێک فستق و قاپێک لەبلەبیم خوارد و هیچی تر، بەلام شەبر بێباک دەیخواردەوه، شەو درەنگ کە گەڕاینەوه بۆ مائێ، من هیچم چنگ نەکوێتوو، بەلام شەبر گووتی «لەوێیوون، بارۆنەکانیش لەوێیوون، بارۆنی هەنگوین و بارۆنی پەش، هەردووکیان لەوێیوون. کە بارۆنەکان لەوێیوون مانای شتێک نەنجامدەدەن، هەرگیز بە تەنیا و بەبێ نیش نایەن بۆ ئەو جێگایە. زۆریە ئیشەکان و پێکەوتنەکان لەو یانە مەلەونەدا نەنجامدەدرێت، بە لەعنەت بێت بۆ چ جێگایەکە، بە لەعنەت بێت.». من بەسەرسامییەوه پرسیم «شەبر پێمبۆی، بۆ ئەو کارانە بە پیاوانی خۆیان ناکەن، گەر دەیانەوێت شتێک بکەن، لە کێ دەترسن؟ خۆیان پیاویان هەیە، دەست و دایەرەیان هەیە. وانییە، ئەوه کەئێ قسەیە تۆ دەیکەیت... وانییە؟». شەبر گووتی «حەسەنی پێرۆ لە کەیهوه وا گەمژە بوو، کەس ئێستا نیش بە پیاوی خۆی ناکات، تێدەگەیت، هێندە نەفام و کەم دەرک نین، وەها دەستی خۆیان دەرخەن. دەستیکی نەیتنی شتە گەورەکانی ئەم وڵاتە نەنجامدەدات، تۆ گەمژەیت یان بێئاگا، شتێکی موقەدەس لەم وڵاتەدا هەیە ناوی نەیتنییە، زۆرجار وانیشاندەدەن کە هەموو شتێکیان دیار و ئاشکرایە، هەندێجار کەمێک لە قوونی خۆیان دەرەخەن و دەلێن سەیرکەن ئێمە هیچی شارداراوەمان نییە. کوپی پێرۆ، تۆزێک لە دەریچکانیان دەهێننە خوارەوه و دەلێن سەیری دیموکراسییەت بکەن، ئەوه دیموکراسییەتە نایبیین. بەلام لەم وڵاتەدا یەک شتی پێرۆز و موبارەک هەیە، ئەویش نەیتنییە، نەیتنی دینی ئەم وڵاتە، سیازدە سالا لەم وڵاتەدا یەک دین لەسەرەوه هەموو شتەکانەوهیە، ئەویش نەیتنی پەرستەن. تۆزێکی گەورە هەیە وەک گێژی ئاو وایە، ناھێڵێت هیچ تاوانێکی گەورە ئاشکرایێت. بێرۆ بۆ بەندیخانەکان، بێرۆ بۆ ئەوێ، ئەوسا دەزانیت من باسی چی دەکەم، جگە لە تاوانباری بچوک، جگە لەوانەی لە خوارەوه گوناھ دەکەن

کەسی تری لێ نییه ...». شبر بە ئەندازەیەک توپەبوو، ترسام لێم زویربوویت، بەلام لە قسەکانی ئەووە تیگەیشتم کە نەینێ پۆلەبەرە خەیاڵییەکان بەراورد بە نەینێ بارۆنەکان زۆر ناچیز و بچوکه. شبر بە جۆریک رقی لێیان بوو گەر ئەو توپەییە ترسناکە ی خۆی بەو جۆرە خالی نەکردایەتەو دەمرد. پۆژیکیان پێمگوت «شبر بۆ وا لە حیزب توپەیت، راست دەوێت، گەر بتهوێت ئەوان پێت لێدەنێن، پارە ی باشت بۆ دەپرنەو، مالت بۆ دروستدەکن، هەمووی سوچی خۆتە؟». پێگەنی و گوتی «کێ دەلێت لەوان توپەم، کێ دەلێت؟ حەسەنی پیزۆ، من لەو بچوکتەم بتوانم لەوان توپەم. من لەو توپەم کە پازدە سالی خەلکم دەکوشت و وامدەزانی خزمەتی مەسەلەیک دەکەم، تێدەگەیت، لەو توپەم، پازدە سالی نیشمەدەکرد و دواتر تیگەیشتم هیچ مەسەلەیک لە گوپی نییه. من پۆژیک لە پۆژان پیزم بۆ خۆم نەما، حەسەنی پیزۆ، کە مەوێ پیزنی بۆ خۆی نەما ئیدی مردووە. تۆ مەخلوقیکی سەیری، پیزۆ سوێند دەخۆم کەسی وەک تۆ لەم دنیایەدا نەبێت، لەوانە یە لە هیچ ئەستێرەکی تریشدا نەبێت، نازانم بە راستی تۆ چیت؟. وادەزانی من نازانم مافم هەیە، تێدەگەیت؟ وادەزانی نازانم هەقی راستەقینە ی خۆمە مالتکم هەبێت تیا بژیم، مۆچەیکم هەبێت برسی نەبم؟ نازانم. من بەچی دەزانیت بە حیوان یان چی؟. بەلام ئەوان ئەو نەوانە، تێدەگەیت، ئەوان کە مۆچەیکە ی خۆشت دەدەنێ نالێن ئەو بەری رەنجی خۆتە، بەری ماندووبوونی خۆتە، ئەوان پێیانوایە دەتکێن ... حەسەنی پیزۆ، وابیردەکەنەو». وەک لە بێدەنگی من بسلەمیتەو گوتی «کە مۆچەت دەدەنێ نالێن ئەو پاداشتی خەباتی خۆتە بۆ خەلک و نەتەو، و نالێن. دەلێن ئەو نرخێ دەستەکانتە، ئەو نرخێ قاچتە، نرخێ ئەو دەمە یە کە دەبێت ئیدی داڕێژیت و قسەتەکەیت...». هەستمکرد هیچ هێزیک نییه شبر والیبکات جاریک دی حیزب قەبوولبکاتەو، هیچ

هێژیک.

چەند شەوێکی دی لەسەر یەک گەڕاينەووە بۆ ئەو یانەیە، شەڕ هەموو
شەوێک هەمان گەمەیدەکرد، دەچوووە سەر هەموو مێژەکان و قسەی
لەگەڵ هەموواندا دەکرد، بێرەیی دەخواردووە و مەست دەبوو. شەوێکیان
کە گەڕاينەووە بەسەر سامییەووە گووتی «حەسەنی پێتۆ، جەغەری
مەغۆلی لێرەییە، تێدەگەیت، جەغەری مەغۆلی لێرەییە. من ئەمشەو
زانیم کە جەغەری مەغۆلی ماوێکی درێژە لێرەییە». ئەو سەیرترین
هەوالێک بوو لەو وەرزدادا بێبیستم. هاوامکرد «شەڕ، دەمەوێت بێبینم،
پێویستە بێبینم». بە پێکەنینەووە گووتی «چۆن دەتوانیت بێبینیت،
ئەو لەناو بارۆنەکاندا دەژی؟... تێدەگەیت لە کوێ؟ لە نوێمیران، کەسانی
وێک من و تۆ ناتوانین بچینە ئەو گەڕەکە، ئەو شوێنێکی تاییبەتیە
کە داموای وێک من و تۆ نایگاتێ». شەڕ پاستی دەکرد، کەس بە
ئاسانی نەدەگەیشتە نوێمیران... بەلام دۆزینەووەی جەغەری مەغۆلی بوو
بە خولیای گەورەم. لەو شەووەو دڵنیابوو کە درەنگ یان زوو مەغۆلی
دەبینمەووە، بەلام چۆن و لە کوێ نەمدەزانی.

ئای چ باغیکی قەشەتگت هەیه... مەهناز خان

«غەزەلنوس - زستانی سالی ۱۹۹۳»

لەدوای مردنی مەهنازەووە بۆنی لاشەی سووتاو بەرۆکی غەزەلنوسی
بەرئەدەدا. شەوان بەردەوام لەسەر ئەو بۆکپۆزە سارد و ترسناکەیی جەستەیی
ئادەمییان بە ئاگادەهاتەووە، بۆنێک شەو دوای شەو دووبارە دەبوووە، لە
هەر جێگایەک بایە ئەو بۆنە دەهاتە ژوورێ و سەرەوتی لێدەبڕی، چەندە
دەرگاگانی کلۆمدەکرد و پەنجەرەکانی دادەخست و پەردەکانی دادەداوە،

کەچی ئەو بۆنە هەر هەراسانیدەکرد. لە هێژیکێ گەورە و نەهێنی دەچوو بانگیبکات و بیهوێت شتێکی پێبێت. دەیزانی ئەو بۆنە هیچ نییه جگە لە پۆحی سووتاوی مەهناز کە بە ژیا نییە ئەودا دەسوپێتەو. پۆژانی دیدار کە بیمارستانەکانی شار دەرگایان بۆ میوانان دەخستە سەرپشت، ئەو بۆ ئەوێ لە نەهێنی ئەو بۆنە تیبگات، دەپۆیشتە بیمارستانە گەورەکان، خۆی دەکرد بە بەشی سووتاوەکاندا، لە قاوشە کۆن و پیسبۆکاندا دەسوپایەو، هەر پۆژیکیش ئەو گەشتە پۆختەزێن و دڵسووتینە بکردبایە، دەیان کچی نەخۆشی دەبینی لەسەر قەرەوێڵەکان ئازاریکی ئەفسانەیی و لە وزەبەدەریان دەچەشت.

ئەو دەمەی مەهناز مارۆ مرد، غەزەلنوس جگە لەو ماله گەورەیی باوکی کە خۆی و منداڵە خەیاڵییەکانی تیا دەژیان، دوو خانووی گەورەیی دیکەشی هەبوو کە ئیرسی باپیرانی بوون. دواى تێپەرینی شەش مانگ بەسەر مردنی مەهنازا، چیرۆکی ئەو باغە ئەفسوناوییه سەیرەیی کە ماله به سەیفەدینی مارۆ و شەمسی ژنی چۆلکرد، یەکیک بوو لەو چیرۆکە سەیر و بەربلوانەیی لە هەموو جێگایەکی شاردا باسەدەکرا، چیرۆکە کە دەماو دەم گەیشتهو غەزەلنوس. ماله کە وەک شوێنێکی سوکنا بە خێو و تارمایی ناویانگی پۆیشت، پێشتر هیچ خانوویەک لە گەرە کە دەوله مەندەکانی شاردا بەو جۆرە باس نەکرابوو، چونکە ئەو گەرەکانە خەلگێکی خۆیندەوار و پارەداری تیا دەژیا کە پێیانوابوو تۆزی خورافەتیان لە خۆیان تەکاندوو، بەلام وەرگەرپان و تیکچوونی ئەو ماله بۆ باغێکی پامەنەکراو، چیرۆکی درۆ نەبوو، هەموو کەس بە چاوی خۆی دەبینی.

سەیفەدین مارۆ کە دواى مردنی کچە کەى ماندوو و کەفتەکار دەینواند، سەیری لیتهات کە ئێوارەییکی درەنگ وەختی زستانی سالی نەو دەوسێ دەبایە کتوپر لە سالی سالی تازە کەیدا پێشوازی غەزەلنوس بکات

کە بە پێش و چاویلکە و یقارە بۆھیمیەکیەوہ بێ هیچ پێکەوتنێکی
پێشوەخت، بۆ دیداریکی گەنگ ھاتبوو. مارۆ لە ناخی دڵدا ئەم مامۆستا
غەمگینەیی خەیاڵی بە گوناھبار دەزانی، ئیستا ھەموو دونیا دەیزانی کە
مەھناز بەر لە مردنی عاشقی ئەم پیاوہ دەروێشئاسا سالوکە بووہ. لە
قوولایی دڵیدا ھەزیدەکرد سەر بەو بالە مەدەنییەیی حیزب نەبایە کە
باس لە ئاشتی و مافە بنەپەتیپەکانی خەلکی سڤیل دەکەن، ئاواتی
دەخواست لەو بالە سەربازییەبایە کە تەنیا باوہریان بەتۆلەییە، لە دڵەوہ
ھەزیدەکرد نەجۆ ئەشکانی پۆژیک تۆلە لەم پیاوہ بکاتەوہ کە دەرگای
دۆزەخی لە خۆی و مال و منداللی خستە سەر پەشت. سەیفەدین مارۆ
کە لای ھەموو کەس خۆی وەک کۆتری ئاشتی نیشانەدا، نەیدەویست
لە چاوی ھەوادارانێ دیموکراسییەت و لایەنگرانی حیزبەوہ وەک پیاویکی
توندپەر و دەرپەکیوێت، بە ناچاری دانی بە خۆیدا گرت و ئازارەکانی خۆی
لە دڵیدا پەنھانکرد و بە یقاری پیاویکەوہ کە خۆی وا دەرەخات ھەرگیز
عەقڵی خۆی لە دەست نادات و ناھێڵێت عاتیفە بێشکێتێت، پێشوازی لە
غەزەلنوس کرد. دەبیئت بۆئیم خانمی شەمس دواي خۆسووتاندنی مەھناز
مارۆ، بە پێچەوانەیی سەیفەدینەوہ، ھەموو دەرد و نەگەتی خێزانەکەیی
دەگێڕایەوہ بۆ نەجۆ ئەشکانی و بێرەحمی لە ئەندازە بەدەری سەیفەدین
مارۆ. بۆ یەکەجار لە ژانیدا بیرێ لەوہ کردەوہ سەیفە جێبەجێلێت و چەند
سالیکی بخزێتە کونجیکەوہ و بۆ کچەکەیی بگری. وەلێ فشاری کەسوکار،
دەنگەدەنگی ژنانی ناسیاو، نەھی شیخ و مەلا پەشیمانیانکردەوہ. دواي
مردنی مەھناز سەرۆکی حیزب کۆشکیکی پێشکەش سەیفەکرد لە سالانی
نەوہدەکاندا بێژینەبوو. مارۆ بە خۆی و ورگییەوہ بووبوو بە یەکێک لەو
ئیداری و سیاسەتمەدارانەیی لە ناو حیزیدا شوێنێکی بەرچاوی ھەبوو،
کەمەکەمە خەریک بوو دەبووہ بەرپرسی تەواوی بودجەکان، خۆی فایلی
حیساباتی گومرگی لەگەڵ سەرۆکدا تاوتوێدەکرد، خۆی سەرپرەشتی

ئەو عەقاراتانەى حیزبى دەکرد کە کەم گەورە دەبوون و لە پێژە نە دەهاتن. سەیفەدین لەو ماوەیەدا تەنیا مۆلکی کەپیبوو، بۆ خۆی و بۆ حیزب، بەلام مۆلکی نەفروشتبوو. سەرسام بوو کە تێگەشت غەزەلنوس هاتووە خانووە دێرینە کەى لێبکریشت. شەش مانگ بوو بۆ کەپاریک دەگەرێ و دەستی نە دەکەوت، بەلام ئیستا ئەم دوژمنە ناشیرینە، ئەم سالوکه بە کراسە زەیتونى و چاویلکە بچوکه کانیهو هاتوو ئەو خانووە بکریشت. نەیدەزانى بلیت چى، گەر بەم کەپارە رازى نەبایە، دەیزانى ئاسان کەسى تری چنگ ناکەوێت، لە دۆنیادا کەپاریک نییه خانوویەکی وەهای بویت ژوو کەنى پەڕین لە گز و گیا، لە درەخت و بالەندە، پەنجەرەکانى دانەخوێن، بۆنى دارستانى شیت لە دەرو دیوارى بیست، پەڕیست لە جوړە شەوقى تێکەلاو لە پەنگى خوړ و تریفە. بەلام بە سەرىکى دیش هیندەى پق لە غەزەلنوسە، فروشتنى هەر شتیک بەو غەمگین و دلگرانى دەکات. لە ناخى دایدا واتێگەشت غەزەلنوس نایەوێت ئەو خانووەى لێبکریشت، بەلکو هاتووە مەهنازى بە مردووی لێبکریشتەو. بیئەوێ هیچ گەفتى تەواویدات، بە شێوەیەکی دۆستانە مالاوایی لە غەزەلنوس کرد، بە جوړى دیبلۆماسى بۆ پێکەنى و گووتى لەگەڵ شەمسى خێزاندا بە وردى تاوتوێدەکەین. «ئەوکات وشەى تاوتوێ تازە پەربوووە سەر زمانى سیاسییەکان، سەیفەدین مارۆ بە راست و بە هەلە بەکاریدەهێنا». سەیفە لەو پیاوانەبوو لە پاگەیاندى حیزب بەولاه گوێی لە هیچی تر نە دەگرت، بپاریدابوو تەنیا باوەر بەو شتە بکات کە حیزب دەبلیت، لەبەرئەو هەرچى وشەى کى نوێ بهاتبایاتە پاگەیاندى حیزبەو، یەکەمین کەس ئەو بەکاریدەهێنا.

کە غەزەلنوس پۆی، شەمس لە دلى خویدا بپاریدا ئەگەر ئەمجارە کوشتووایە دەبیت کارىک بکات ئەو خانووە بۆ غەزەلنوس بیست، ئەگەر کچەکە بە زیندویتی بە عەشقى خۆى نەگەشت دەبیت بە مردووی

پێیباگات. دڵنیابوو غەزەلنوس بەم کڕپنە، ئەو هەڵە کوشندەیه دەسپێتەوه
 کە لە دوامەین پۆژەکانی ژيانی مەهنازدا کردی، کاتیک فرامۆشیکرد
 و بێباکانە تەسلیمی چارەنوسیکی پەشی کرد، کچە هەرزەکارێکی عاشق
 کە خۆشەویستییهکی بێئومێد شیتیکردبوو، مرد و هیچ کەسیکیش لەم
 دونیایەدا تێنەگەشت، هیچ کەسیک. کە غەزەلنوس پۆی، شەمس وەک
 خۆی بۆ جەنگ تەیارکردبێت، چوو بەردەمی سەیفە و وەک فرمانتیک
 بپراوه و ترسناک دەریکات گووتی « ئەو خانوو دەفرۆشیت بەو کۆرە،
 هیچ نەبێت پیاویکی هێندە بە هۆش و ئینسافە نایەوێت یادگاری
 کچەکەت بکەوێتە دەستی کەسیک نرخی نەزانیت». سەیفە بێتەوهی
 هیچ بلایت، لەسەرەخۆ خۆی گوێی و ویستی بچێتە دەرەوه. کاتیک
 بۆ بەستنی بۆینباخەکی، چوو بەردەم ناوێتە ژووری نوستەنە، لە
 دڵەوه دەگریا... بێویستی خۆی دەگریا. هەرگیز برینی مردنی مەهناز
 لە دڵیدا سارپێژ نەبووبوو، هەموو دنیا دواي مەهناز هیچ نەبوو جگە
 لە درۆیهکی گەورە کە خۆی پێ هەڵدەخەڵەتاند، هەندێجار کە لەگەڵ
 سەرۆکدا دادەنیششت خاتیرەیهک یان وێنەیهکی مەهناز بە بەردەمیدا
 پادەبورد و هەموو خۆشی دنیای دەکوژاندەوه. ئیستا هەندیک پۆژ بە
 دزی شەمسەوه دەچوووه بۆ ئەو ماله کۆنە، لەویدا لە بەردەرگای
 ژوورەکی ئەودا دەووستا و مەهنازی دەهێنایەوه پێشچاوی خۆی...
 لە ناو درەخت و گیا و بالەندەکاندا دەووستا و دەگریا. بۆ ئەوهی
 لەو خولیا جەهەنمییه پزگاری بێت، هەرچییەکی کردووە بایە ئەو
 خانوو بفرۆشیت. دڵنیابوو کوشتنی غەزەلنوس ئاسوودەي ناکات، گەر
 بیزانیایە لە ناوبردنی ئەم پیاو ئاسوودەیدەکات، دەیکوشت، بەلام
 دڵنیابوو ئاسوودە نابێت، لەگەڵ ئەوهشدا هەر دەیویست بیکوژیت، ئەوه
 وەک خواستیکی نەیتی هەر لە پۆچیدا بوو. ئیوارەیهکی ساردی زستان
 بوو بە تەنیا پیاسەیهکی بە ئوتومبیلەکی کرد، دوو مانگ بوو بێ

پاسه وان نه ده چوو ده ری، به لām ئیستا چه زیده کرد به ته نیا که میک پروات. ماوه یه ک بوو به هۆی قه له وی بهرده وامه وه تووشی دل ئیشه ی کتوپر ده بوو، له ناو ماشینه کهیدا عاره قه ی ده رده دا و خاوده بووه وه و له ماندوویتی و غمدا وه ک پیاویکی نیوه هۆش ئوتومبیله که ی وه ک عه ره بانه یه کی کۆن که کۆمه لێک نه سپی نه خووش پایکیشن، ده ئاژوو. ئه و پۆژه وه ک ته سلیمی قه ده ریک بیته، وه ک له هه موو شتیک پابکات، وه ک دلنیا بیته ناتوانیته له سه راب و پوچی ده ربازی بیته، به خۆی و ئه و ورگه ناشیرینه وه که قه ده ر بۆی برپیوووه بریاریدا ئه و خانوو به دات به غه زه لنوس و ئیدی وابژی وه ک ئه وه ی له ژیانیدا کچیکی نه بوو بیته ناوی مه هناز بوو بیته. سیاست فیری ئه وه ی کرد بوو چۆن بۆ پیشه وه پابکات، ئیستا ده یویست قاچه کورت و گۆشتن و سسته کانی هه لگرت و به گریان وه پابکات، تا ده توانیته پابکات، بۆ جیگایه ک بتوانیته ببیته که سیک به رابوردوو یه کی تروه .

دوو پۆژ دوا ی ئه وه، کلپله کانی دایه ده ست غه زه لنوس و بریاریدا تا هه تا هه تایه ژیا نی خۆی بۆ حیزب ته رخانبکات. غه زه لنوسیش هه ر دوو مو لکه که ی خۆی فروشت و کلپله کانی ئه و ما له ی له سه یفه دین مارۆ وه رگرت و له شه ویکی زستانی سالی نه وه دوستیدا بۆ یه که مجار چوو ه ئه و ما له وه. غه زه لنوس ده یان جیگای عاسی و ده یان کوچه ی خه یالی و ده ره بندی پر ته لیسمی برپیوو، هه سته ی به ترس نه کرد بوو، به لām ئیستا له چه وشه ی ئه و ما له دا سامیکی بیۆنه دایگرت. بایه کی خیرا له ده ره وه یاری به دنیا ده کرد، وه ک ده سته یک به ره و ژوره وه پایکیشیته، ته وژمیکی گه وه به ره و ناوه وه بردی. سالۆنه که بوو بوو به نیشته جی گی و دره خته، چه ندین بالنده ی ئارام و خه وتووی له ناو دره خته کاندایینی، هه مان ئه و بالنده خه یالییه سه یرانه بوون که له وانه کانی خه یالدا ئه و مه هناز به یه که وه دروستیان کرد بوون، هه مان ئه و

گۆلە درێندە و گەورانە بوون کە دواجار بۆنە خەیاڵییە کە یان مەهنازی بۆ شوینی نادیار ڕاکێشابوو. سەر تا پای ماله کە وەک جەنگە لێک وەها بوو، لە دوورە وەها تێت و بە پەلاماریکی کوتوپر ئەو ماله ی داگیر کردبێت و نە یەوێت چۆلێبکات. پلە کە کانی قاتی سەر وە پووە کێکی شیت و پەلکێش گرتبوونی، تیشکی مات لە سەر چاوە یەکی نادیار وە هەموو شتێکی پۆشنە کردە وە، بە هێمنی بە ناو گیاکاندا تا ژوورە کۆنە کە ی مەهناز سەرکەوت. چەندین مانگ لە وە و بەر ژوورێکی ئاسایی بوو وەک هەر ژوورێکی تری دنیا، ژووری ناسکی کچیک هێند نەبوو لە دنیای مندایی ترانابوو و پێخستبوو جیهانی گەورە کانه وە. کەچی گەورە بێرەحمەکان، ئەوانە ی تێناگەن گەنجیتی و مندایی چییە، بەو جۆرە ترسناکە پێشوازیان لێکردبوو. مامۆستاکان لە ویدا مەهنازیان چەوساندبوو وە، بچوکیانکردبوو وە، تواناو هۆشیان ئیقلجکردبوو. غەزەلنوس کە دەرگای ئەو ژوورە ی کردە وە، لەبری ژوور، باغێکی بێسنووری بینی، باغێکی پۆشن و دابراو لە دنیا، پڕ گۆلی پەمەیی گەورە گەورە، جینگایەکی بێوێنە لە جوانیدا کە وەک ئەو ی تەلیسم و ئەفسانە بێت تا ناکۆتا درێژ دەبوو وە، ئەو باغی خەیاڵە ئەفسوناییە کانی مەهناز بوو کە دوا ی مردنی خۆی لە ویدا بە جێما بوو. کە غەزەلنوس بەو باغەدا گەرا لە خۆی پرس ی دەبێت سەعید بایۆ و مامۆستاکانی دی زانیبێتیان باغێکی وا سێحراوی و خەیاڵی لە دلی مەهنازدا یە؟ دەبێت چەند مروفی وەک مەهناز هەبێت کە لە دەر وە بێبەهرە دیارن و لە پۆحیاندای باغی وەها سێحراویان هەلگرتوو؟ غەزەلنوس بە درێژایی شەو لەو باغە خالی و غەمگینەدا سوڕایە وە، باغێک بوو پڕ لە گۆلی درەوشاو، پڕ لە بالەندە کە تا هەتا هەتایە دەفرین و دەیانخویند. غەزەلنوس هەستیکرد ئەم باغە سێحراویە بەر تەقای مولکی هەموو زەمینە. لە ویدا دەیتوانی نزیک لە پۆچی مەهناز وە بژی، دەیتوانی تا هەتا هەتایە سەیری جوانی ئەو کە

بکات، جوانییەک دواى خۆى لە وێنەى باغێکدا جێپهێشتبوو. دڵنیاوو مەهناز ئەو باغەى بۆ ئەو بەجێپهێشتوو... لە پۆژى سووتانى ئەو و ئەو ئاسوودەگى نەبینیبوو، بە ئەركێكى پۆحى گەورەى دەزانى لەم باغەو نزیك بێت، ئەمە باغى ئەو بوو، باغى غەزەلنوس بوو، گەورەترین دیارى بوو لە هەموو ژيانیدا مەخلوقێک پێشکەشیکردبێت. دیارییەک وەک مولکێكى ئەفسوناوى دەمێنێتەو.

بیرۆکەى کتێبى مردن لە سەرى غەزەلنوسدا یەکەمجار لەناو ئەو گۆلە پەمەییە گەورانەدا، لە نێوان ئەو گەلا سەوز و پان و بۆندارانەدا لەدایکبوو. لەو باغەدا هەستیکرد دەبێت چیرۆكى مەهناز و ئەم باغە بنوسیتهو. دواى ئەو بۆنە ترساناکانەى سووتان ئیستا ئەم باغە گەورەیه بانگێدەکات و خۆى بۆ دەکاتەو. دڵنیاوو ئەم لاله زارە پەمەییە، بەشێکە لە پۆحى ئەو، بەشێکە لە جیهانى ئەو کچە ناسک و پاکە و دواى مردن بۆ ئەوى بەجێپهێشتوو. ئیستا دڵنیاوو هەموو مەڕۆفێک بەباغێكى وەهای لە ناودایە، بەلام کەم مەڕۆف هەن بتوانن باغچەکەى ناو خۆیان بۆ ئەوانى دى جێپهێلن. مەهناز ئەمسەرەوسەرى حەقیقەت و خەيالى نیشاندەدا، داواى لێدەکرد وەک چۆن بۆنى مردنى بۆ هەلگرتوو، ئەو باغەشى بۆ هەلگرت. ئیستا دڵنیاوو مەهناز بەم باغە گەورەیه، پێدەلێت « غەزەلنوس تەماشاکە، تۆ باسى خۆشەویستى خەيالى دەکەیت، من خۆشەویستى راستەقینەت نیشاندەدم ».

ئیستا دڵنیاوو بەبێ خۆشەویستى ئەستەمە مەڕۆف بتوانیست لە خەيالەو بێتەو بۆ راستى و لە راستییەو بچیتەو بۆ خەيال، ئەو سەردەمانێكى درێژ تەنیا گەڕیدەى خاکە بێپەیی و عەردە بێکەرانهکانى خەيال بوو، ئیستا لە نێو گۆلە ئەفسانەییەکانى باغى مەهنازدا دەوێست و لە ژێر کاریگەرى ئەو سیحرە سەیرەدا کە خەيال لە پۆحیدا جێدەهێشت، بریاریدەدا شتێک بۆ ئەم دونیایە بکات. دەبایە ئەو پرێگایە

تەواوبکات کە لە خەیاڵەوه دەستی پێکردبوو، دەبایە حەقیقەتی ئەم باغە بنوسیتەوه. بەلام دەبایە لە کوێوه دەست پێکات؟ نەیدەزانی. تا ئەو شەوهی لەگەڵ تریفە یابەحریدا و لەو باغەدا یەکتریان نەبینی و پێکەوه بپاریاندا کتییەک دەریارە یە مردن بنوسن... درێژترین کتییی دونیا... نەیدەزانی دەبێت چی بکات.

شەویەک لە گەڵ ئەفسانەدا «ماجەلانی راستەقینە - ئابی ۲۰۰۴»

چاوه پوانی ئەوه بووم مورتەزای شەیتان دەریکەوێت، بەلام دەرنەکەوت. پێنج پۆژی سارد و بێدەنگ تێپەڕین. وەک ئەوهی بیهوێت یاری بە دلم بکات... ئاه ئەو دڵی سەبوور، ئارام بگره... دانیابووم ئەوان نازانن من کێم، جگە لەو زانیاریانەی خاوەن ئوتیلەکە دابوو بە ئاسایش هیچی دیان لەسەر من نەدەزانی، چاکترە هیچ شتێک لەسەر من نەزانن. لەبەرئەوهی لەم مەملەکەتەدا گەر مەرۆف وەک خاوەن نەینییەکی گەوره دەرنەکەوێت، کەس حورمەتی ناگرێت. گەر نەینییەکم نەبێت، هەمووان بە پیاویکی بچوک و بێحورمەت لەقەڵەمەدەدەن، بە چاوی سووک سەیرمەدەکن. بەلام من جگە لە دەنگی ئەو ئافەرەتە سەحیرازە کە بەردەوام چرپەکانی لە گوێمدا دەزڕینگانەوه، نەینیی گەورەم نەبوو. ئەو ئومێدی بەباچووم، دەشێت باران شوکوریش نەینیی بێت؟ دەشێت؟ بەلام نازانم، هیچ شتێک تێناگەم و هیچ شتێک نازانم. لەو پێنج پۆژەدا دووجار ئەفسانەم لە پێشەنگدەری ئوتیلەکەدا بینی، هیچ جارێک قسەی لەگەڵدا نەکردم، هەموو شەویەک دەرگای ژوورەکەم بە کراوویی جێدەهێشت و چاوه پوانمەکرد، بەلام هیچ شتێک پووینەدا. لەم سەر زەمینەدا هیچ

له وه ترسناکتر نییه ژن و پیاویک به رابه ره کتری بوهستن و هیچ شتیک له نئوانیاندا پوونه دات، نه وه ئیدی قیامهت و کۆتایی دونیایه، ده بیئت شتیک پوویدات، شتیک، هر چیه که گرنه نییه، به لام ده بیئت شتیک پوویدات. من به دله ی سه بووری خۆم گووت چاوه پوانبکات، تیمگه یاند که شتیک پوویده دات... شهوی شه شه، له نزیکه سه عات سیی به یانیدا له سه ره خۆ ده رگا که ی کرده وه و هاته ژوو، بۆنیکه ئه فسونای مه بوو، له هیچ شوینیکه دونیادا ئافره تیکم نه بینیبوو، بۆنیکه وه ها سه یر و هه ژینیه هه بیئت. چرا که ی دانه گیرساند و له سه ره لیواری قه ره وێله که م دانیشته. نیمچه پووت له ناو جیگا که مدا چاوه پوانمه کرد، هه ستم به ده سته ناسک و ئه فسونایه کانی کرد له سه ره شانم، ده سته ژنیک په نجه له هه شتیک بدات ده یکات به پارچه یه که خه یال. که ده سته لیدام، وه که له ئه سته ره دروست بوویم دره وشامه وه. وه که نه وه بوو هه سته به ته ورمیکه ئه فسونای بکه م به ناو پۆحمدا، وه که یه که مجاری بیئت ژنیک له سه ره نه ئه سته ره یه ده ستم لیدات، جۆره ساردیه که و خاوبوونه وه یه که ته لیسماوی له شی داگرتم. به ئارامیه که ییوینه وه ده ستم گرت، هه ردو که مان بیده نگبووین. هه موو ئه وانه ی شاره زای ئافره تن ده زانن نه و بیده نگیه چیه، ده زانن نه وه قورستین و سه ختترین ساتی دونیای ژن و پیاوه، له و بیده نگیه دا نه وه ی قسه ده کات نیر و می خۆیان نین، به لکو شتیکه تره، هه ندیجار ده لیم نه وه نه ینی وجوده له و بیده نگیه دا وه سته وه، هه ندیجار یه ده لیم، نا... نا، نه وه دووری و ترس و شه رمه زمانمان گریده دات، هه ره دوو پۆخه به ریک نه و ساته بیه ن ده توانن پیکه وه دوور... ژۆر دوور بپۆن، من ئاماده ی نه وه بووم بۆ دوور بپۆم، ژۆر دوور دوورتر له و جیگایه ی عاشقه کان باسیده که ن، من به دوا ی هه تاسه ی نه و ژنه دا تا قوولایی جه هه نه میش ده پویشتم. من له میژبوو نه م ولاته م ونکردبوو، نه مده زانی چی راسته و چی هه له، بیه وه ی کاتی نه وه م

هەبێت بیر لە هیچ بکەمەوه، هەستمکرد بە ئەندازەیەک لێم نزیکە گویم
لە دەنگی هەناسەیهتی. نازانم چ یەکێک لە ئێمە هەوایەک زیاتر هاته
پێشێ بەجۆرێ پێگا بۆ یەکەمین ماچ خوشبکات. هیچ شتێک لەم سەر
ئەستێرەیه لە یەکەمین ماچ ئەفسوناویتر نییه، لەگەڵ یەکەمین ماچدا
شەریعت و دەستوورە ترسناکەکانی دنیا بێدەنگدەبن. هەموو شتێک
دەووستێت و ئیدی ناوێ هەوای مەرۆف، قوولایی دڵی، ئارەزووێ پاستەقینەکانی
قسەدەکن. یەکەمین ماچی نیوان من و ئەفسانە لەو ماچانەبوو کە ژیان
دەگوێن، وادەکن دنیا پێش ئەو ماچە و دواي ئەو ماچە هەمان شت
نەبێت. من گووتم ئەو دڵ بێدەنگ بە و ئەو لەش هاواریکە. باسی
ناسکی لێوی ناکەم، باسی ئەو تەزووێ ساردانە ناکەم کە پۆچی ئەوی
بە منەوه گرێدا، باسی ئەو دەستە باریک و قامکە گولتاسایانە ناکەم
کە هێنای بە قژمدا، باس لەو دەکەم کە یەکەم ماچ، یەکەمین
تاقیکردنەوهیە دوو لەش پیادەپۆن، لەو ماچەدا ئاشکرادەبێت چەند
دەتوانن تێکەڵاوی یەک بن، چەند دەتوانن لە یەکەوه نزیکبن. لەو ساتەدا
کە هێشتا فاسیلەیهکی زۆر کورت لە نیوان لیوانماندا بوو، فاسیلەیهک
نە بە کات و نە بە پێوانە حیساب ناکرێت، فاسیلەیهکە تێیدا لێوهکان
بەریەکدەکەون و ناکەون، من ناوی دەنێم مەودای پۆچ، جیگایەکە هێشتا
گۆشتی ئادەمیەکان تەواو لە یەکێ نەداوه، بەلام پۆچەکان بەخێرای
یان بەرەو پووی یەکدەپۆن، یان لە یەکدی جیادەبنەوه. ئا لەو فاسیلەیهدا
هەستم بە ڕاکێشان و جەزبیکێ فشارهێن و بێپەرۆ کرد، دڵنیا بووم لەو
سەری زەوییهوه بۆ ئەم ماچە هاتومەتەوه. وەسفکردنی خودی ئەو
ماچە پەنگە سەختترین شتی ژيانی من بێت. ئاه، دەزانم ئێوه وا
تێدەگەن من لە وەسفی ئەو ماچە نێو تاریکیدا زیادەپۆییدەکەم،
واتێدەگەن ماچێکی ئاسایی ناو تاریکیان وەک موعجیزەیهک بۆ
وەسفدەکەم، بەلام ئێوه هەلەن، هەلەن. مەرۆف لە میژووی خۆیدا هەرگیز

نەیتوانیوه بە قوولسی باسی یەكەمین ماچی خۆی بكات، نە نوسەر
 گەرەكانی ئەم سەر زەمینە، نە ئەفسانەكانی مەرۆف، نە فلیمه
 سحراییەكان، هیچیان ئەفسونی ئەو ساتەیان بە قوولسی نەگواستۆتەو.
 شەو بوو، من و ئەو ماچماندەكرد، من و ئەو خیانهتمان دەكرد، ئەو
 هەستەئێ كە خیانهتدەكەیت سحراییترین هەستی ناو مەرۆفە. ئەو دەیزانی
 خیانهت لە چی دەكات، بەلام من نەمدەزانی، ئەو خیانهتی لە مێردایەتی
 و پاکی دەكرد، بەلام من خیانهتم لە هەموو ئەو پابوردوو سەیرەئێ
 خۆم دەكرد، كە خاڵی بوو لە هەر پردێك لە نیوان پۆج و لەشەمدا.
 بەدریازی ژیانم لەگەڵ هەر ئافرەتێكدا خەوتبێتم، لەشم لە جیگایەك و
 پۆجم لە جیگایەكی تر بوو، هەمیشە گوتووتمە ئەئێ پۆج بپۆ و لێم
 دووركەوەرەو، بپۆ و جارێ پوختاری خۆت دەرەخە. تا ئەو شەو بە
 پۆج لەگەڵ هیچ ژنیكی دنیادا نەخەوتبووم، لە ژیانمدا پۆخی خۆم
 نەبردبوو ناو پێخەفەو. بەلام ئیستا نا، یەكەمین ماچی من لەگەڵ
 ئەفسانەدا، لەو ماچانەبوو كە مەرۆف لەگەڵیدا خۆی دەدۆزیتەو. گەر
 بیستوچار سال لەمەوبەر ئەم ژنەم بدیایە ئەم ولاتەم چۆل نەدەكرد،
 بیستوچار سال بوو بە سوار ماتۆرەكانەو لەسەر شەقامە دووردۆزەكانی
 دنیا بۆ نیشتمانیك و بۆ ئافرەتێك دەگەرەم، ئەو شەو كە ژنی
 خائینی ئەو خاوەن ئوتیلەم ماچكرد، هەستەمكرد ئافرەتێك دۆزیووەو
 كە لە ئەزەلەو بۆی دەگەرێم، هەستەمكرد ئەم بوونەوەرە چكۆلانە و
 ناسكە خودا بۆ منی دروستكردووە و ئەم خاوەن ئوتیلە ناشیرینە
 دزیویتی، هاو دەمی منە و ئەو فراندویتی. ئێو نازان من باسی چیتان
 بۆدەكەم، ئەو خانمێك بوو سحرئێ هەموو ژنی دنیا لە مەلمەسی
 ناسكی دەستیابوو، دەستدانێكی بچوك لە مەكەكانی وەك دەستدان
 وابوو لە سحرئێ هەموو گەردون. چرپەكانی لە گەروییەكی كەمێك
 نوساوەو دەهاتنەدەرەو، نوسانێك سەیرترین مۆسیقای تێدایوو. جاویدانە

ئەو مەروڤەى ماچ وەها بییات فرییداته دەرەوێ زەمان . من نازانم چۆن مەروڤ لە ماچەو بەرەو شیوەکانی تری عەشق دەگوازیتهو، لەگەڵ ھەر ئافەرەتیکدا خەوتبیتم ئاگاداریبوم، ھەستەکردووە ھوشیار و بەخەبەرم، گەر لە پێخەفدا بە ئاگا و ھۆشمەند بوویت، ئەوا سیحری یەكەمین ماچ وەها بپھۆشی نەکردوویت زەمین و ئەفلاکت پێخەرەمۆشبات . من ئەو شەو تاکە شەوی ژانم بوو لە پێخەفدا خۆم لەبیرکەم، ھێندە دەزانم لەسەرەخۆ، بە ئیشیکى ورد و دوورودریژ پووتبووینەو، شتیک لە نێوان لەشی من و لەشی ئەودا بوو لە عەشق قوولتریبوو، وەك گێژەنێکی پەنگین، بەلام پرکیش و تابنەر . من و ئەو سیحری ئارەزوویەکی گەورە کێشیدەکردین، ئەوێ ببینە دوو لەش تا ئەندازەى خەیاڵ یەكتری بدەینە دەست یەك . من بەپێھۆشی دەتوانی لەشی ئەو لە تاریکیدا ببینم، ئەو ئارەزووی لەشی من و ئەوێ دەدا لەیەك لە عەشق بەھێزتریبوو . من زوھدی شازەمان ھەرگیز باوەرم بە عەشقی یەك لایەنەى جەستە یاخود پۆج نەبوو، عەشق شتیکە نە تەنیا بە جەستە و نەتەنیا بە پۆج ناکرێت، بەلكو تاکە شتیکە ھەردوو ھێزە ترسناکەکی ناو مەروڤ تیایدا دەبێت بە جۆریکی بپۆینە تیکەلبن . لە خۆشەویستیدا گەر لەش نەیتە ناو گەمەى پۆجەو، پۆجەکان وندەبن و ناگەن بەیەك، گەر پۆجیش نەخزێتە ناو گەمەى لەشەو، ئەوکات لەشەکان بپزاردەبن و دوورەدەکەونەو . عەشق تاقینابیتەو تا لەش بەیەك نەگات، پۆج بە تەنیا ھێزی ئەوێ نییە خۆشەویستی بپاریزێت . ھەلە یە مەروڤ وا تییگات مەروڤ تەنیا لە پەییوەندى پۆجەو دەست پێدەکات و دواتر دەگاتە جەستە . نا، زۆرجار بە پێچەوانەو دەبێت سەرەتا لەش قسەبات، تا پۆجەکان بتوانن پرد ھەلبەستن و لەیەكدی نزیکبینەو . بە پای من گەورەترین دۆزمنانی پۆج ئەوانەن كە پقیان لە جەستە یە . من ئەو شەو كە لەگەڵ ئەفسانەدا پووتبوومەو، كە دەستم بەر ئەو پێستە ئەسمەرەى كەوت، كە لیوم

گەشتە عاسیتەری جیگاکانی لەشی، کە تامی هەموو جوانییە
 ئەفسانەییەکانی پێشە سەر پەنجەم، کە بە ئارامی وەک کردنەوهی
 گۆلێک لە چلێکی خەوتوو هەلمگرت، وامدەزانی مانگ هەڵدەگرم، دەست
 لە تیشک دەدەم، پەنجەم بەرگەورەیی خالیق دەکەوێت. پووتبوو، پریو
 لە ئارەزووییەکی پامەکرایی ژنانە، ئارەزوویەک سنووری عەقل دەبەزینێت
 و وەک خەیاڵێکی بێسنوور لە چاوی دەتکێت. هیچ شتێک لەم دونیایەدا
 لەو خەیاڵە قوولتر و جوانتر و سافتر نییە کە لەکاتی پێکەوهخەوتندا
 لە چاوی ژنێک دەتکێت. هیچ شتێک لەو ئارەزوو سەیراویتەر نییە کە
 لە ناکاو لە پەنجەکاندا وەک تەزووییەکی ئەهەمەنکرد لە خەو
 هەڵدەستێت، هیچ شتێک لەو وشانە عاسیتەری نیین کە لە نیوان لیۆکی
 تینوو و لەشیکی نامادە و کراوەدا دروستدەبێت، شتێکە ناخۆشە ناو
 پیت و لە هیچ دەنگێکی دونیادا جیگای نابێتەوه. چەند هەولێدەم تامی
 ئەو خانمە پرچەپەتان بۆ باسبەم، سەیر و ئارەزووی ئەو ژنە
 خائینەیی خاوەن ئوتیلە کە بگێرمەوه فیلان لێدەکەم، من و ئەو بە
 جۆریک پێکەوهخەوتین هیچ زمانێکی سەر ئەم ئەستێرە ناتوانیت
 وەسفبکات. یەکەمجار بوو هەستبەم دەستدان لە پووتی ئافەرەت مەرۆف
 بۆ پلەیهکی بالاتر سەردەخات، لە ئاستێکی پۆخەوه بەرەو ئاستێکی
 بالاتر بەرزیدەکاتەوه. لەشی لە حەریێک دەچوو، بە سەیری باغێکی
 دوور پەنگرابێت، بۆنێکی هەبوو، مەرۆف دەبێت هەموو گۆلی دنیا
 بۆنەکان، تا تێبگات ناخۆ دەتوانیت ئەو بۆنە بدۆزیتەوه، دەنگێکی نەرم
 و نوساوی هەبوو، کە مەرۆف دەبێت گۆی لە موسیقایی هەموو دنیا
 بگێرێت، تا بزانی ئاوازی وەها ئەفسوناوی لە هیچ ئامێرێکەوه دێتەدەرێ.
 هەستکرد ئەو یەکەمین جارە لەگەڵ ژنێکی سەر ئەم ئەستێرەیدا
 دەخەوم، پێشتر هەرحێبەکم کردبوو، جۆرە خۆخاڵیکردنەوهیهکی
 میکانیکی و جۆرە عیشقەبازییەکی بوون بە پۆحێکی مردوو، بەلام لەگەڵ

ژنی خائینی خاوەن ئوتیلە کە دا ئەوسەری خەیاڵم بینی، چۆمە جیگایەک
هیچ ئادەمیزادێک نەیبینیوو. ئاە ئەی دڵ بێدەنگ بە... ئەی زار سەرەوتی
خۆت مەدۆرپێتە و ئارام بە.

کە تەواو بووم تەزووە سێحراویەکانی لەشی ئەو ژنە ماوێهەکی درێژ لە
لەشەدا بوو. دواى تەواو بوون بڕیسکەى سەیری ئەو تەگە عارەقەنەى سەر
جەستەى وەک یاقووت سەر تاپای لەشی پونا ککر دبوو، هەموو شتیکی
برۆنزی دەینواند. بە هێمنی وەک کە رویشکیکی ماندوو لە تەنیشتمەو
خەوت، لە مەخلوقێک دەچوو دواى جەنگیکی موبارەک خەوتبێت، وەک
بێهۆشێک لە ناو گژو گیای باغچەیهەکی تاریکدا کەوتبێت، بە نەرمی
دەستی خستبوو سەر دلی خۆی. دەترسام پۆژ هەلبێت و مێردەهەى
بەمجۆرە لە پێخەفی مندا بیدۆزێتەو، بەلام دلم نەهات خەبەرێکەمەو...
ئامادەبووم بمرم و خەبەرى نەکەمەو. بێئیرادەى خۆم هەندیک لە دلوپە
ناسکەکانی عارەقم لە دەوری ناوکی بە لێو سړی، دەمویست عارەقهی
جەستەى تامبکەم، پەنجی ئارەزووکانی تامبکەم، چێژ لە ماندوو بوونە
پاکەهەى ببینم. تا دنیا پونا کبوو، تەنیا تەماشای جەستەیم دەکرد،
لەسەر پێخەفەکەم دادەنیشتم و لە لەشیم دەپوانی، سانتیم سانتیم لەو
سێحەر و درەوشانەو قوولەى جوانی ئەو وردەبوومەو. تا ئەوکات چەند
جەستەى پووتم بینی بوو، هێچیان لە پێکی و هارمۆنییەتى و گونجاندا
نەدەگەیشتنە ئەم لەشە چکۆلانە و لاواز و پەر ئارەزووێ ئەفسانە.
دەمویست تادەمرم هیچ نەکەم و تەنیا سەیری ئەو پووتییە سێحراویەى
ئەو بکەم، ئەو هەستەى من لە ناو جەستەیدا بووم، لە ناو قوولایی
ژنیى و شەرمیدا بووم، لە ناو تەپیتی وجود و شیلەى ژیا نیدا بووم
جۆرێک لە شانازی تیا دروستەکردم. کە دەستیکی ناسک بەسەر
کەمەریدا دەهینا، کە بە سەرى پەنجە بە هێمنی پانە چکۆلەکانیم
دەلاواند، کە بە دەستیکی گەورە ئەژنۆکانیم دەکردەو، حەزمەکرد

پۆژیک بێت بتوانم ئەو شەو سەرتاپای بنوسمەو، بتوانم حیکایەتی ئەو شەو لەگەڵ ژنی خائینی خاوەن ئوتیلەکەدا بۆ هەموو دنیا بگێرمەو. بەلام دەمزانێ ئەستەمە مرۆف بگاتە ئاستیکێ ئەوتۆ لە زمان و خۆشەرحکردندا، ئەو ساتە بە هەموو تەزوو و هەلچوون و فرینەکانیەو بنوسیتهو، هیچ پەرەیهکی دنیا نییه بتوانیت بەرگە ی وەسفیکێ وەها بگریت و نەسووتیت.

دوای سەعاتیک خەو، لە ناکاو خەبەری بوووەو. بێتەوێ هیچ بلایت، بێتەوێ هەست بە پەشۆکان و ترس بکات، زۆر لەسەرەخۆ خۆی گۆڕی، بە ئارامییەو جەلەکانی ژێرەوێ لە بەرکرد، دەری و ستیانیکێ پەمەیی شیوە حەریری لە بەردابوو. زولفی بە جۆریکی سەیر پەشۆکابوو، نیو پووت لە بەردەمدا وەستا، وەک ئەفسونی خۆی لە چاودا بخوینیتەو، بە ئەسپایی ماچیکردم و بەو دەنگە نوساوەی گووتی « دەبوایە وابوایە ». تێنەگەیشتم مەبەستی چییە، هیچی دیکەشی نەگووت، تەواو خۆی گۆڕی، چەند جارێک دەستی بە قزیدا هێنا و بە ئەسپایی دەرگای ژوورەکی کردووە و چوووەرێ. من وەک بێهۆشەکان، وەک ئەوانە دەبورینەو خەوتم، کە بە ئاگا هاتمەو خۆرئاوا بووبوو. پۆژیک بەسەر من و ئەفسانەدا تێدەپەڕی کەچی لەشم هیشتا گەرمی لەشی ئەوی تیاوو. خۆم شت و چوومە سالتۆنەکە، لەویوو، دەستیک جلی نوێی ئیجگار قەشەنگ و گرانی لە بەردابوو، قزێ وەک تاجیکێ گەورە بەرزکردبوو، وەک هەمیشە بینینی مەستیکردمەو، یەکەمجارم بوو هەستبەم لە شیتییەو نزیکم، زۆر زۆر لە شیتییەو نزیکم، زۆر.

تریفە یابەحری و غەزەلنوس

سالانی ۱۹۹۵ و ۱۹۹۶

پۆژیک لە پۆژان تریفە یابەحرێ و غەزەلنوس لە بیمارستانی شاردای
 پێکەوتی یەکیان کرد. ئەو یەکدی بینینە سەرەتای نزیکبوونەوهی
 راستەقینەی تریفە یابەحرێ و غەزەلنوس بوو. تریفە تا ئەوکات هیچ
 شتیکی لەسەر چارەنوسی مەهناز مارۆ نەبیستبوو، هەوایی مردنی ئەو
 کچە بەستەزمانە، لە دڵەوه غەمگینیکرد. غەزەلنوس بە دەنگێکی ماندوو،
 وەک یەکیک ئازاریکی نەیتی لە ناوێوه بیخوات، یەکەیهکە دەردەکانی
 خۆی بۆ تریفە گێڕایەوه، باسی ئەو دوکەڵ و بۆکپۆزە سەیرانەیی بۆ کرد
 کە ژبانی بەر نادەن، باسی گەشتی هەفتانەی خۆی بە بیمارستاندا و ئەو
 ژنە سووتاووانەی سەریان لێدەدات. بە کەساسییەکەوه کە ئێجگار جوانتر
 و ناسکتیری دەکردەوه گووتی « لەم مەملەکەتەدا سیاسەت، عەشق،
 بیرکردنەوه، ئومێد، شەرف، هەموو پێکرا لە بیمارستاندا تەواودەبن...
 دوا ویستگەیی گەشتی مەرۆف ناو پێخەفەکانی ئەم بیمارستانەیه ». تریفە
 یابەحرێ کە ئەو پۆژە سەردانی کێژێکی مافوورچنی نەخۆشی دەکرد،
 بە بینین و دەنگ و قسەی ئەم کۆرە وەها مەستبوو، وەک نەشتەرێکی
 پڕمەیی بریندارییەکات وەها بوو. کەس نازانیت چۆن گەشتە ئەوهی
 پێکەوه سەردانی ژبانی سووتاو و خەڵکانی بیمار بکەن. تا ئەو کاتە
 تریفە یابەحرێ زۆرجار ئەو هیژە سەیرەیی لە خۆیدا بینیوو ئارامی
 و هیجوری ببەخشیتە ئازارە کوشندە و قوولەکان، بۆ ناکرێت ئێستا
 کەمێک ئاسوودەیی بدات بەم هەموو دەردەدارانە. خواستی ئەوهی لەم
 کۆرەش نزیکبێتەوه لە ناوێوه پایدەکیشا، بێتەوهی شەرم ئیفلجیبکات
 غەزەلنوسی بۆ سەیرکردنی مافوورە خەیاڵییەکانی خۆی داوەتکرد و
 گووتی بەختەوەر دەبێت گەر بێت و هونەرەکانی خەیاڵی ئەو ببینیت.
 کاتێک غەزەلنوس یەکەمجار چوو بۆ کارخانەی نیا، بینینی ئەو وێنە و
 نەخشە سێحراوییانەی تریفە سەرسامیانکرد، وای هەستکرد لە زۆر شوێن
 و لە زۆر فەرش و لە زۆر جێگادا یابەحرێ هەمان ئەو نیگار و مەخلوقات

و شوپناهی پەسمکردۆتەووە کە ئەو بە خەیاڵ بینوونی و بە ناویاندا تێپەریوە، بەلایەو ئەسایى بوو کە زانی فەرشەکانى یابەحرى گرانبەهاترین فەرشى شارن، هەتا لەو فەرشە فارسییە پەسنانەى کاشانیى گرانترین کە باشتترین وەستاکانى دنیا بە ئاوریشم دەچنن. بینینی ئەو فەرشانە ھۆیکى گەورەبوو غەزەلنوس ھەولەبات زیاتر لە نھیتی ئەو کچە تێبگات. چەند سەفەریکردبوو، چەند بە دنیاى گەرابوو، پۆژیک لە پۆزان لە هیچ شوپنیک پیکەوتى قالى و مافوورى وەھای نەکردبوو. کە پیکەو دانیشتن تێگەشت مافوورەکانى خانمى یابەحرى خەلکانیک دەیکەن پارەدارى گەورە و بەرپرەسى سیاسین. حەیفى لەو ھەات کە مافوورە خەیاڵییەکانى تریفە وەھا خەلکێک لەسەرى دادەنیشن بێخەیاڵترین بوونەو ەرى دونیان. تریفە تا ئەو کات هیچى لە دنیاى پۆخلەبەرە خەیاڵییەکان نەدەزانى، نەیدەزانى غەزەلنوس ھاوڕێى ئەو مۆفە دوو گەرتانەى کە نیوھیان لە حەقیقەتداى و نیوھیان لە خەیاڵداى. کاتیک بە ھێمنى باسى دروستکردنى مافوورەکانى بۆ غەزەلنوس کرد، باسى ئەو سەروت و فەزایەى کرد تێدا فەرشەکان دروستدەبن، غەزەلنوس بەسەرسامى سەیریکرد و گووتى «خانم تۆ لە کارخانەى کى خەیاڵیدا ئیشدەکەیت». ئەو پستەى بۆ یابەحرى وەکو پاجەنینیکى ترسناک وابوو، تا ئەو کات کارخانەکەى وەک شوپنیکى ئەسایى و بەشیک لە دنیاى بینى بوو، بەلام وەک ئەو ەى لە ناكاو چاوى لەسەر پاستییەکى ترسناک بکێتەو ە شۆھى شتەکان لە پێشچاوى گۆران، لە وێنەى سمۆئاغای پاسەوانەو کە هیچ نەبوو جگە لە ئاغاى کى خەیاڵى، تا وێنەى ئیشکەرە غەمگینەکان کە بەردەوام نوقمى خەیاڵى بێھودە و ناكام بوون، وەک کۆمەلێک کەسى خەیاڵى ھاتنە پێشچاوى. تریفە یابەحرى سەبرى چاوە غەمگینەکانى غەزەلنوسى کرد، سەبرى ئەو قژرە دەروێشئاسایەى کرد، سەبرى ئەو پێشە پەشەى کرد. دواچار وەک کچیک بۆیکەمجار ھەست بە تروسکەى عەشق بکات

گووتی « غەزەلنوس، تۆ چیدە کەیت؟ ... حەقیقەتەم بیردە بەیتەوه؟ ». ئەو پستە یە پردی راستە قینە ی تیکە لاوبوونی ئەو دوو مۆفە بوو. کە لەو ساتەوه تەمردن دەکەونە سەر خولایای خەوینکی نەکردە و ئەستەم، خەوینیک دەشیت یەکیک بیت لە سەختترین خەونەکانی مۆف لە میژووی دوور و نزیکی خۆیدا، خەونی هەموو ژن و پیاوێ گەورەکانی دونیا، خەونی هەموو شاعیر و پیغەمبەرەکان، خەونی ئەوێ بوونەوهریکی خەیاڵی بیت و حەقیقەتیشیت بیرنەچیتەوه .

لەو پۆژە بەدواوه هەر یەک لە تریفە یا بەحری و غەزەلنوس چەندین جار یە کدیان بینییەوه، غەزەلنوس هەندێجاری دیکە سەردانی کارخانەکە ی کرد. پیکەوه سەردانی سەدان ژن و کچی دەردەداریان کرد، سەردانی دەیان خەلکی بیمار و بیچارە کە لە چاوه پوانی مردندا لە سەر قەرەوێڵەکانیان دەتلانەوه، تریفە دەست و پەنجە یەکی هیند سیراوی هەبوو، کاتیک دەستی لە دەستی نەخۆشەکان دەدا، بۆ ماوێ یە کیش بایە ئازارەکانیان هێژدەبوووه. ئەوه سەرەتای ئەو پە یوێ ندییە ئالۆزو تەلیسماییە بوو، کە بناغە ی ئەم چیرۆکە ی داڕشت کە ئێمە لە سەرەتاوه باسیدەکەین... هەستدەکەم لەو پۆژانەوه غەزەلنوس عاشقی خانمی یا بەحری بوو، لەو کاتەوه کە سەیری ئەو میهر و سۆزە ی لە چاویدا کردو، کە سەرەنجی ئەو ئارامی و ئاسوودەگییە ی داوه، کە بیمارەکان بە دەست و پەنجە ی ئەو هەستی پێدەکەن. چاری نەبووه، هیچ چاریکی نەبووه، جگە لەوێ خوشیبووت.

بەلام چۆن چیرۆکە کە مان گەیشته ئەوێ تریفە یا بەحری و غەزەلنوس ماوێ یەکی درێژ پیکەوه لە ژێر سەقفیکدا بژین، ئەوێ تان بەمجۆرە ی خوارووه بۆدەگێرمەوه .

لە سالی حەوتەمدا جەوهر یابەحری شوین و حەشارگای تریفەى دۆزییەو. لەو حەوت سالاەدا دونیا زۆر گۆرپابوو، فەوزیە یاسەمى سالاە جارێک یان دووان سەردانى تریفەى کردبوو، ئەوانە خۆشتەین ساتەکانى ئەو دەمەى تریفەبوون کە جارێکى دى لە باوەشى پەر مېهرى فەوزیە یاسەمیددا مندالی خۆى وەک بەهەشتیکى ون دەدۆزییەو. لەو حەوت سالاەدا جەوهر یابەحریش بووبوو بە کەستیکى تر، چیتەر ئەو شیتە زنجیرپستینەى جاران نەبوو کە بەوینەى گایەکی هار پەلاماریدات، تیکەلایوونى بە کاسبە تازەکان و خاوەن قازانجە نوێکان، حەزى گەورەى بۆ سەرکەوتن و بەرزبوونەو، جۆرێک لە ئارامى و هیمنیان بەسەردا سەپاندبوو. دەیزانى و یقار و سەبر و زمان لوسى بەرەمیان لە تورەپى و هێرش و شەپانگیزی زیاتەر. پۆژێک کە هات بۆ کارخانەکە، مەبەستى نەبوو شتیکى خراپ بکات، چیتەر ئەو کورپە نەبوو لە ناوەپاستى بازاردا چەقۆ لە خوشکەکەى هەلکیشیت، بەلکو پۆییەکی سووریو کە یارى ئالۆزتر و بازرگانى گەورەترى دەکرد. کاتیەک لە پێگای هاوێکانییەو چیرۆکی فەرشەکانى تریفەى بیست، حەزیدەکرد خۆى نیشانبدات و ترس و سامى خۆى تاقیبکاتەو. لەو سالاەوێى لەگەڵ سیاسەتمەدارەکاندا تیکەلایوویو یەکەمین وانەیک فێریانکرد ئەوەبوو ترساندن لە کوشتن باشترە، سام دروستکردن لە خۆتێرشتن خیراتر بەردەگریت. جەوهر لەو شەش سالاەدا سامانیکی گەورەى دروستکردبوو، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا هەمیشە چاوى لەسەر ئەو چەند دۆنمە زەویيە بۆو کە باوکی بۆ تریفەى جێهێشتبوو. ئەو بەشێک بوو لە توێپکی گەورە کە چەک و تفاق و کەرەستەى سەربازیان بە نهێنى لە باشوورى عێراقەو بەرەو ئێران دەرەکرد، لە ئێرانەو بەرەو باری گەورە گەورەى هەمەپەنگیان بەرەو باشوور دەگوازتەو، کەسانى گەورەیان لە پشت بوو، بە ماشینی زۆر

نۆی هاتوچۆیانده کرد. ئەو ئیوارەیه که له کارخانەکه دا دەرکهوت، نیازی نه بوو هیچی دهستکهوێت، ته نیا قولایێکی هه لده دا. هه لسوکه وتی زۆری له گه ل سیاسیه کاندای فێری قولاپ هه لدانی کردبوو. تریفه سه ره تا که جه وه ری بینی خورپه یه کی کوشنده ی تیگه را و ویستی هه لبێت، به لام دهنگیک له دهرونی دا پێیگوت تریفه یابه حری له چی ده ترسیت، چیت هه یه بیدۆرینیت؟. ئەو ساله دووردریژانه ی خەیاڵ له ناوه وه دلێکی تریان بۆ دروستکردبوو. دواوه وه له و کارخانه یه زیاتر ده یتوانی به ره و کوێ هه لبێت؟ هیچ جیگایه کی نه بوو.

هه موو ده یانزانی تریفه یابه حری مولکیکی زۆری هه یه، به لام شوینی خراپی زه وییه کان و دۆخی خراپی خۆی دهره تیکی پێنه ده به خشی سوود له و مولکانه ببینیت، ئیستا هینده ی نیگاری ناو مافوره کان مال و مولکی راسته قینه ی ئه ویوون، هیچ پارچه زه وییه کی دنیا مولکی ئه و نه بوو. تریفه له و پۆله به ره که م و ده گه نانه بوو که هیچ سامان و ته لایه ک، به نه ندازه ی چینی مافووریک دهره تی ئازادبوون و فڕین و مه ستبوونی پیشکesh نه ده کرد. لای ئه و هه موو سامانه گه وه رکهانی دنیا کلیلی خه زنه یه کی خه یالیا ن نه ده هینا که چاوی مرۆف به سه ر زه وی و زه مانێکی تر دا ده کاته وه. ئەو پۆزه که تریفه یابه حری جه وه ری بینیه وه هه ستی به هیزێکی گه وه کرد له خۆیدا، هه موو کات ئه و کچیکی به هیزبووه، به لام هه میشه ش ترسیکی نادیا ری له مردن، له دپنده یی، له خه نجه ری ناکاوی نیو تاریکی هه بوو. ئەو شه وه له به رده م ده ستشۆری کارخانه که دا سه یری ده موچاوی خۆی کرد، کچیکی ماندووبوو، به لام چیر ئه و مرۆفه نه بوو که په ژاره و په شوکانی له ناکاو ئیفلجیانه ده کرد. ئەو خانمه په شه وا و فیکرتووه ی جاران نه بوو، که سه رئیشه ی کوشنده ده یگرت و نه یده زانی له م دنیا یه دا ده بیئت چی بکات. کاره ساتی گه وه ری مرۆف ئه وه یه که نه زانیئت چی بکات، هه میشه چاوه پوانی ئه وه بیئت

ژيان شتێکی پێشکەشبات و ئەم بە دواي هێڵەکان و داوێکان و شوین پێکانیدا پابکات. ئیدی دەیزانی بۆچی دەژی، ئەو لە هەر شتێکی تر گرنگتر بوو، ئەو بۆ ئەم کچە بەدەختانەي کارخانەکە دەژیا، بۆ ئەم کرێکارە ئافەرەتە بەدەختانە دەژیا، کە دالەدە و پەنایەکیان لەسەر ئەم ئەستێرە نەبوو، بۆ ئەو خەیاڵە سێحراویانەي خۆی دەژیا کە دەیتوانی بەختەوهرییهکی قوول و هەمیشەیی لە ناخی ئەم ژنە بەستەزمان و غەمگینانەدا بپوێنێت. گەر جەوهر یابەحری زەوییهکانی دەوێت دەتوانێت هەموویان بەریت، هەر هەموویان و تەنیا پارەي مایکی بۆ بەجێبهێڵێت، یەک خانوو و هیچی تر.

بۆ جاری دووهم کە جەوهر یابەحری بە ناوی کرپنی فەرشەو هه‌پایه‌وه بۆ کارخانەکە، بێئەوه‌ی سەلی لێبکاتەوه یان بترسێت، مۆلەتی لێخواست و لە ژوورە چکۆلەکەي خانمی نیادا دوو بە دوو دانێشتن. شەش سەل زیاتریو پوو بە پوو سەیری چاوی یەکتریان نەکردبوو، هەردووکیان دوو دۆژمنی گەورەي یەک بوون، دوو جەمسەری جیاواز کە هێزێک لەم سەر ئەستێرە نەبوو بێتوانێت کۆیانبکاتەوه، وەک دوو دۆژمن کە دواي جەنگێکی درێژ لەسەر مێزێک دوا هەق و حیسابی جەنگ دەپێننەوه، بەرامبەر یەکتري دانێشتن و دوا حیسابی خۆیان کرد. هەموو شتێک خێرا و ئاسان پوێشت، تریفە یابەحری بەرابەر نرخي خانوویەکی گەورە دەستبەرداری هەموو مۆلکە گەورەکانی خۆی بوو، کە لە پاستیدا گەر دەست کراوه‌بایە دەیتوانی بە قازانجی ژۆر گەورەتر بیانفرۆشێت. بەلام لەو ساتەدا پتووستی بە برە پارەيەکی گەورە بوو، پارەيەکی ژۆر بە یەکجار بێتەدەستی.

هەلبەت دەستبەرداریوونێکی ئاسان نەبوو، وەک ئەوه‌بوو تریفە خیانت لەو خەونە دێرینەي سەمیره یابەحری دایکی بکات کە بۆ پاراستنی بەشه

مافی میکانی عەشرەتی یابەحری تریفە ی هینابوو دونیاو، وەک ئەو
 بوو شکستی ژنان لەو تایەفە مەلەونەدا پابگەننیت، بەلام نا... لەگەڵ
 هەموو ترسی زۆر و سامی کەلەکەبووی ناو دەمار و دڵدا، دڵنیاوو ئەو
 بەشیوەیەکی دی دەتوانیت هێزی لە بن نەهاتووی ژنانی یابەحری و ژنانی
 ئەم شارە بسەلمینیتەو، دڵنیاوو. ئەو پۆژە جەوهر زاهیر مەست بە
 سەرکەوتنێکی گەورە لە کارخانەکە چوو دەری و دەستی لە ژنانی تریفە
 کیشایەو. ئیدی لەو پۆژەو یەکیان نەبینیەو، هەتا لە پرسە ی خانمی
 فەوزیە یاسەمی دایکیشدا لە پایتەخت کەس نەیتوانی ناستیانیکاتەو
 و پیکەو بیانخاتەو سەر یەک سفرە. بەلام ونبوونی سیبەری جەوهر
 ئاغای یابەحری لە ژنانی کچە چکۆلە و ناسک و نەسمەرەکی ناو
 چیرۆکەماندا، مانای ئەو نییە کە پیاوانی هاوشیوەی ئەو، ئەوانە ی
 دەیانەوێت سەراپای دنیا مولکی ئەوان بیت، واز لە خانەمان دەهێنن
 و دەست لە پاوکردنی بەردەدن. سالانیک دواتر کە تریفە یابەحری و
 کیزانی هاوپی لە بەردەم شەهرە یاری شوشەدا و چەکارەکانی و سوو
 ئاغادا وەستان، تریفە پوونتر تیگەیش، زەوی پرە لەو جۆرە پیاوانە ی
 سیبەری یەکن و پیکرا تەواو کەری ئەو سەفەری پاونان و پاوکردنە کە
 جەوهری برای لە مندالییەو لەگەڵیدا دەستی پیکردبوو.

پەنگە ئیستا هەمووان بپرسن چی وای لە تریفە یابەحری کرد
 تەواوی مأل و سامانی خۆی وەها ئاسان بەهە دەربادات؟ بۆ ویستی ژنانی
 خۆی بەرابەر شتیکی وەها کەم لە چنگ سیبەری ترسناکی جەوهر
 دەربیننیت؟ تریفە ئەو چەند سالە ی لە کارخانەکەدا ئیشیدەکرد،
 جگە لە ئازاری ژنان و بیکەسی و بێشوینیان چیرۆکی تری نەدەبیست،
 گەورەترین هێزی پیاو ئەو بوو کە هەموو شوینەکانی ئەم شارەیان
 داگیرکردبوو، کوچەکان و مألەکان و شەقامەکان سەرتاپا مولکی ئەوان
 بوون. لەو کاتەو دەویست مالتیک دروستبکات و بیخاتە بندەستی

ئەو ژنانەوێه که شویتیان نییه، که بیچاره و بیتومیدن. هیندهی هەقی خۆی لە جهوهر یابه‌حسری وه‌رگرت، به‌ کۆمه‌کی سه‌ید قادری نیا خانووێه‌کی گه‌وره‌ی کړی. تریفه‌ ئیشیکێ ژۆری له‌و خانووهدا کرد، بۆ ئەوه‌ی بپیته‌ په‌ناگای ئەو کچه‌ بیکه‌سانه‌ی جیگایان نییه‌ خۆیانی تیا به‌شارنه‌وه‌. له‌ پێگای خانمی نیاوه‌ په‌یوه‌ندی به‌ پێکخواوه‌ کاراکانی ژنان کرد و ماله‌ تایبه‌تییه‌که‌ی خۆی خسته‌ خزمه‌ت ئەو لیقه‌وماوانه‌وه‌ که له‌ می‌رد و که‌سوکار هه‌ل‌دین. ئەزموونی دوورودریژی له‌گه‌ڵ ئازاری کچانی مافوورچندا هینابووێانه‌ سه‌ر ئەو به‌روا قووله‌ی ده‌بیته‌ ژیا‌نی خۆی بۆ جو‌ره‌ کارێکی وه‌ها ته‌رخانه‌بات.

نایبته‌ ئەوه‌شمان بیریچیت که‌ مافووره‌کانی تریفه‌ ناویانگیان وه‌ها به‌ دنیادا پۆیشت، کاری کارخانه‌ی نیا به‌ هۆی خه‌یالی زێڕینی ئەوه‌وه‌ له‌گه‌ڵ تیکچوونی زه‌مان و ناخۆشی ده‌وران و هه‌ژاری خه‌لکیشدا هه‌ر له‌ به‌ره‌ودا بوو، خه‌یاله‌کانی تریفه‌ یابه‌حسری به‌ قاچاخ ده‌گه‌یشته‌ دیوه‌خانی سولتان و سه‌رۆک و ئەمیره‌کان. هه‌ر ئەو ناویانگه‌ش دوا‌جار بووه‌ مایه‌ی نه‌هامه‌تی و خۆکاولی ته‌واوی کارخانه‌که‌. ئەو فروشه‌ ژۆره‌ی مافووره‌کان به‌ده‌ستیانه‌یتنا و ئەو سامانه‌ گه‌وره‌یه‌ی له‌ دوا‌ی سالانی نه‌وه‌دووه‌وه‌ په‌یدا‌یکرد، له‌بری ئەوه‌ی بپیته‌ مایه‌ی خۆشه‌بختی، به‌ده‌بختیه‌کی گه‌وره‌ی له‌گه‌ڵ خۆیدا هیتا. له‌یه‌کیک له‌ پۆژانی به‌هاری نه‌وه‌دو شه‌شدا، ئیواره‌یه‌کی دره‌نگه‌خه‌ت، سه‌ید قادری نیا له‌ په‌نجه‌ره‌ی بیرو‌ تازه‌که‌ی خۆیه‌وه‌ له‌ کارخانه‌که‌ ته‌ماشای دره‌وه‌ی ده‌کرد، سێ پیاوی پاره‌دار و به‌رپرس و ده‌ست پۆیشتووی ئەو شاره‌ی بینی له‌ ماشینیکی تازه‌ دابه‌زین و به‌ره‌و پووی کارخانه‌که‌ هاتن. له‌و ساته‌دا که له‌ په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ سه‌یری ئەو سێ پیاوه‌ی ده‌کرد، که له‌ ژێر نه‌رمه‌ بارانیکی به‌هاره‌دا به‌ره‌و لای ئەو هه‌نگاویانده‌نا، بیری‌کرده‌وه‌ که نه‌ده‌بایه‌

ئەم چەند سالا پێگا بە تریفە یا بەحرێ بدات هێند خەیاڵی ئەفسوناوی
 بەهێنتە ئەم کارخانە چکۆلە و ناچیزەوه، بەلام چیتەر کار لە کار ترازابوو.
 بە هەنگاوی ئەو پیاوانەدا، بە نەرمە پەوتیاندا، بەو یقارە دەستکردە
 لە هەنگاوهکانیاندا بوو تیگەشیشت بۆچی هاتوون. سێ پیاوی گەورەبوون
 هاتبوون ئیشیکێ گەورە جێبەجێبکەن، کاتیەک هاتنە ژوورێ فرمانیاندا
 کەس نەیتە ژوورێ و دەرگاگان بۆ کارێکی نەتێی دابخێن. وەک سێ
 کەس کە مەشقیکی زۆریان لەسەر حورمەت و پێژنواندن وەرگرتووه
 پەفتاریانکرد، شتێک لە ئاکاری جەنتلمانی نوێ و لە هەوای ئاغا
 کۆنەکان لە دانیشتن و وشەکارییاندا بوو. سێ سمیلێ قەترانیان هەبوو،
 پێشی سەریان کەمێک پووتابوووه، زەرەدەخەنە و جۆلەیی دەست و
 شێوێ سەیرکردنیان زۆر لە بەکتری دەچوو، گەر شێوێ لووت و درێژی
 چەناگەیان نەبایە، مەزۆف دەیگوت هەرسێکیان بەیەک سک بوون یان
 دەستوخەتی نیگارکێشیکی نەشارەزا لەسەر یەک وێنە کۆپیکردنەتەوه.
 بەپێژیکی زۆرەوه قەسەیان لەگەڵ سەید قادری نیادا کرد، بە یەک شێو
 زمان، وەک ئەوێ پێکرا یەک جۆر کاسیتیان قووتدایەت سەید قادریان
 وەک پیاویکی نیشتمانپەرور ستایشکرد. قادری نیا دەیزانی مردن
 لەم وڵاتەدا بەمجۆرە ئاوازانە دەست پێدەکات. ئەو شارەزاییەکی زۆری
 لە بازاردا هەبوو، زۆربەیی کاسبە خۆکرەدەکانی شار دۆستیپوون. لە
 مێژبوو دەیزانی هەموو قولاپێکی ئەم پیاوانە پارچەبەک شیرینی پێوێه،
 سەرەتا شیرینیپێهە دەردەهێنن و دواتر قولاپەکە ئاشکرادەبێت. بە
 ترس و غەمێکی زۆرەوه گوێی لیگرتن، لە پێش راپەریندا لەوه دەترسا
 پیاوانی ئاسایشی بەعس تۆمەتێکی درۆی بۆ دروستبکەن و تیا بچێت،
 بەلام لە دواي راپەرین و هەلبژاردنەکانەوه بەردەوام بیری لەم ئیوارەیه
 کردبووهوه. دەیزانی درەنگ یان زوو پۆژێک لە ئوتومبیلەکانیان دادەبەزن
 و بەو هەنگاوه سەیر و نەگزانەوه، بەو سەر و سمیلە بەویقارەوه دینە

ژووری و پێدەلێن دەرگا و پەنجەرەکان داخات و گۆیگرێت. لە بەهاری سالی نەو و دودوو و بەردەوام ئەو خەوێ دەبینی، بەلام هیچ جارێک ترسەکانی خۆی لای گەلاوێژیش ئاشکرانە کردبوو. ئیستا خۆی بەرابەر ئەو پیاوانە دەبینییەو، کە پێشتر چەندین جار هاتبوونە خەونی. بە زمانیکێ پر مانا و پێچ و پەنا تێیانگە یاند کە حیزب ئاگاداری هەموو شتیکی ناو کارخانە کە یە، بەلام کارخانە کە شتیکی تیدا نەبوو سەید لێی بترسیت. دڵنیاوو یاریدە کەن، ئەو جۆرە یاریکردنە هونەرێکی سەختە کە ماوەیەکی درێژی دەوێت تا مەرۆف فیتری دەبێت، لەولاتانی دی خەڵکانێک وەک زانست دەیخوێنن، بەلام لێرە خۆیان بە هۆی ئەزموونی دوورودرێژەو فیتری دەبن. یەکیەک لە سێ پیاو کە گوتی «حیزب بە هەموو شتیک دەزانیت، لە چۆنیتی کرپنی خوری و بەن و پەنگەو تا شیوێ دروستکردنی مافوورەکان، تا یەکیەکە کرێکارەکان، تا دەگاتە چۆنیتی بەکارهێنانی ئێو بۆ بازار و ئەو پێگایانەی مافووری پیاوە نێرن بۆ دەرەو، هەموو شتیکیان لە ئاستی ژۆر بەرزدا خستۆتە بەر باس و لێکۆڵینەو». سەید قادری نیا دەیزانی قسەکردن و نەکردن وەک یەکی، ئیدی بەرامبەر یان دانیش و چاوەپوانی دواوەمین پستە ی ئەوانی کرد. پاش چەندەها چیرۆک و هێنان و بردنی سەیر، دوا ی تیکە لاوکردنی چەندان قسە ی خوێش و هەپەشە ی ژێرەوانکێ، دوا ی باسکردنی هەولێ حیزب بۆ چاککردنی ژێرخانی ئابووری و گەورەکردنی سنووری پیشەسازییە خۆمالییەکان، هاتنە سەر ئەو داوایە ی حیزب دە یەوێت کارخانە کە بە هەموو شتەکانییەو بەکێتەو، بە کرێکار و ماشین و بینا و بیرۆکانییەو. لە میژوو هاوێکانی سەید قادری نیا ئاگاداریان کردبوو وە کە تا زوو کارخانە کە ی بە نرخیکێ باش بە یەکیەک بفروشی، چونکە دەرەنگ یان زوو بە جۆریکی قانونی زەوتیدە کەن و هیچیشی بۆ ناکرێت. بەلام هەرکاتیک بچووبایەتە ناو سالۆنی مافوورەکانەو،

تریفە یابەحری لە ساتی خەیاڵکردندا ببینیایە، ئەو کچە غەمگین و
 بێگەسانە ی تەماشابکردبایە کە ژبان و ئاسوودەییان گریزدرای ئەم
 ئیشەبوو، بیروکە ی فروشتنی کارخانەکە ی لە مێشکی خۆی دەردەکرد.
 بینینی ئەو فەرشە خەیاڵکردانە، ئەو دەست و پەنجە مەستانە، ئەو
 کڕیارە دلگەرمانە ی مافووڕەکانی یابەحری سەری لێدەشیواندن و نرخ ی
 خەیاڵیان دەگووت، هەموو بەهانی گەورەبوون سەید قادری نیا نەچێتە
 ژۆرباری ئەو قسانەو، نەیدەزانی دوا ی ئەو کارخانە یە چی بکات و چۆن
 بژی. بە پێژیکێ نۆر و حورمەتیک ی بیۆنەو بە سێ میوانەکە ی گووت،
 ئەم کارخانە یە هەموو ژبانی منە، ناتوانم دەستبەردار بێم و بيفروشم. سێ
 پیاو کە ئەزموونیکی زۆریان لە کڕین و فروشتندا هەبوو، ماوە یەک بوو
 بۆ یەکیک لە بەرپرسە بالاکانی حیزب ئیشیان دەکرد، هەرگیز قسە یەکی
 ناشیرین و توندیان بە کارنەهێنابوو، هەر پەشەکانیان هەمیشە لە ژۆر
 توێکلی شیرین و لە چێو ی قسە ی ناسکدا دەپێچایەو، ئیشی ئەوان
 دوورنەبوو لە پاک ی و پەوشتی بەرز. کە کار دەگەیشتە قسە ی توند
 ئەوان دەچوونە دواو و خەڵکانیک ی تر لە سەر شاتۆ دەردەگەوتن. ئەوان
 پسپۆری قسە ی خۆشبوون، نە دەبایە هەرگیز لە وێقاری خۆیان دەرجن،
 هەوڵیان دەدا بە بەرامبەرەکیان بڵێن، مەسەلە کە لە گەڵ ئێمەدا بپێتەو
 باشترە، نەو کە لە گەڵ کەسانیکدا کە هەمان ئاکار و پێزیان نییە. خۆیان
 وانیاندا کە قسەکانی سەید قادری نیا گەلەک ئاسایی و سڕوشتییە و
 تیگە یشتنی تەواویان بۆ هەموو هەست و نەستە ناسکەکانی سەید هە یە،
 بەلام پێیان گووت دەبێت وردتر بیربکاتەو و لە مەسەلە کە پتر پابمێنیت،
 چونکە ئەوان هیچ نین جگە لەو ی فەرمانیک لە دەسەلاتیک ی بەهێزتر و
 گەورەترەو دەگوازنەو کە شیو ی دیکە ی بۆ پازیکردن لەلایە.

کە ئەوان بە هیمنی و پێژەو بیروکەیان بەجێهێشت، سەید قادر
 دانیابوو، بۆ هەتا هەتا یە کارخانەکە ی لە دەستچوو، بەلام نەیدەویست

هه‌روا ئاسان و که‌مه‌رخه‌م هه‌موو شتی‌ک بدات به‌ده‌سته‌وه . دواى چه‌ندین پۆژ ديسان ئه‌و پیاوانه‌ گه‌پانه‌وه، به‌هه‌مان زمانى جارى پێشوو قسه‌يانکرد، به‌حورمه‌ت و پې پۆزببون، به‌لام که‌هه‌ستان گووتیان «کاکه‌ سه‌یى، باش بیری لێبکه‌ره‌وه، له‌ چه‌ند پۆژى داهاتوودا شته‌که‌ له‌ ده‌ست ئێمه‌ ده‌رده‌چیت. دواى خه‌لکی خراپ‌تر ده‌که‌ونه‌ ئیشه‌که‌وه و هه‌موو لایه‌کمان لکه‌دارده‌بین... ئه‌مشه‌و سێ و دووی دلی خۆت بکه‌ و به‌ ئومیدی خودا ده‌گه‌يته‌ بپاریکی پاست و دروست، که‌ که‌سمان شه‌رمه‌زارنه‌کات». له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌و قسانه‌دا سه‌ید قادری نیا سووربوو له‌سه‌ر بپاری خۆی. ده‌ شه‌و دواتر هه‌ندیک چه‌کداری نه‌ناسراو، سه‌ید قادریان له‌به‌رده‌م مالى خۆياندا فراند و له‌ ناو هه‌ندیک دار و دره‌ختی باشووری شاردا دواى ئه‌زیه‌تدانیکی زۆر نیوه‌ مردوو به‌جێپانه‌یشت. به‌لام سه‌ید قادر بپاریدابوو تا ئه‌و جێگایه‌ی ده‌توانی‌ت و هی‌زی به‌سه‌ر که‌مه‌که‌دا ده‌شکێت شه‌پکات. ده‌یزانی که‌س نییه‌ له‌م جۆره‌ شه‌په‌دا سه‌رکه‌وتوو‌بیت، به‌لام گرنگی شه‌پ ئه‌وه‌ نییه‌ ده‌یه‌یه‌ته‌وه یاخود ده‌یدۆزینیت، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ بزانی‌ت گه‌ر نه‌یکه‌یت، دۆژمه‌که‌ت دواى تو تا کوێ ده‌پوات. جه‌نگاوه‌ری پاسته‌قینه‌ به‌رگری له‌ خۆی ناکات، به‌لکو به‌رگری له‌ دواى خۆیه‌وه‌ ده‌کات. تا ئه‌وکات شه‌په‌کانی سه‌ید قادر له‌ سنووری زار و تاوڵه‌ و هاتوهاواری مه‌رز و قاپووت و گۆلبه‌هاردا گیریانکردبوو، ئیستا کاتی ئه‌وه‌ هاتبوو شه‌پ بۆ شتیکی گه‌وره‌تر بکات، بۆ ئه‌م کارخانه‌ چکۆلانه‌یه‌، بۆ ئه‌م کیزانه‌ که‌ ده‌بیت بیانفرۆشیت. بیریکی جه‌هه‌نمی هات به‌ خه‌یاڵیدا، بێته‌وه‌ی بترسیت، ده‌بایه‌ ئه‌مجاره‌ به‌ ده‌ستی خۆی زاره‌کان هه‌ڵدات. شه‌ویک به‌سه‌ر و گۆیلاکی به‌ستراوه‌وه، له‌ کاتی‌که‌دا هه‌موو ئیسکه‌کانی ژانیانده‌کرد، هاوړی پیره‌کانی خۆی کۆکرده‌وه، هه‌موو ئه‌و پېش سه‌پی و په‌که‌وتانه‌ی له‌ چاکه‌ت و پانتۆلی خوار و کورتدا به‌رده‌وام تاوڵه‌یانده‌کرد و به‌ده‌م چا

خواردنەو و شەوانی بێکۆتایی زستان و هاوینیان بە یاری دەگوزەران. پتر لە بیست پیرەمێردبوون کە هەندیکیان خانەنشین و پەککەوتە ی مأل و ئەوانی دیکەشیان کاسبی پیر، تاوڵەچی چاوکز، کۆنە هاوپی دیرینی سەید بوون. هەموویان لەوانەبوون لەو چەند سالاوەدا چەند جارێک هاتبوونە ئەو شوێنە و لە سەیرانەکانی پشت کارخانە و لە پیشبەرکێ درێژ و بێکۆتاییەکانی تاوڵەدا بەشداریانکردبوو. سەید قادر دڵنیابوو ئەم پیرەمێردانە ناتوانن شتیکی گەرەبەن، بەلام دەتوانن لەو شەپەدا کۆمەکیبکەن. ئەو شەو پێکرا، بیست پیرەمێرد بە یارمەتی یەکتەر بەیاننامەیەکیان نوسی، پۆژی دوایی سەدان دانەیان کۆپیکرد و بە کوچەو کۆلانەکانی شاردا بلالۆیان دەکردهو. بەیاننامەیەکی چیرۆکی کارخانە ی نیای دەگیرایەو، لە سەرەتاوە تا دەگاتە هەولێ زەوتکردنی. پیرەمێردەکان ئیجگار چاپووکانە ئەو کارەیانکرد، بە خۆیان و پشتە کۆم و دانە پزیو و تاقمە شلەکانیانەو، بەخێرایەکی ئەوتۆ کە لە تەمەنی ئەوان چاوەپوان ناکرێت، وەک ئەوێ با هەلیانگرت و تینیکی ئەفسانەیی چووبێتە قاجیان دەیان دانەیان لەو بەیاننامەیە بە دیواریکاندا هەلواسی و خستیانە مالانەو. لەگەڵ بەیانی پۆژی دواتردا شار لەسەر چیرۆکی کارخانە ی نیا بە ئاگاهاتەو. سەید قادر دڵنیابوو، کە گەرە پیاوان لێی نابوون، ئاشکراوو لەگەڵ بلالوونەوێ هەوالە کەدا دەگەنەسەری، پیشوخت تریفە یابەحری بانگکرد و هەموو چیرۆکەکی بۆ گیرایەو، هەتا ناوی هەموو پیرەمێردە سەر سپیەکانیشی لادراکند و وەک هاوپی گەرە و دلسۆزی راستەقینە وەسفیکردن. چەند سەعاتیک دواتر هیژکی نەناسراو سەید قادری نیای بەرەو جیگایەکی نەزانراو برد. لە چەند پۆژیکی کەمدا خانمی گەلۆژی نیا، کە هیوای گەرە ی بەو بوو دەستبەرداربوونی ئەو لە کارخانە کە مێردەکی ئازادبکات، بە ناچاری و لەگەڵ لاقاوی فرمێسکدا عەقدی فروشتنی کارخانەکی بۆ ئەو سە.

سمیل پەشە مۆرکرد و بە پارەیهکی ناچیز دەستبەرداری ھەموو شتێک بوو، بەلام قادری نیا نەگەرایەو.

لەو نێوەندەدا تریفە یابەحری و کچانی کارخانەکە ھەستیانکرد ھیزیکی دیوناسا فراندوونی و بەرھەو قوولایی تاریکییەکی گەورە دەپۆن. ھەولێ بێوچانی پیرەمێردەکان بۆ پرگارکردنی سەید قادر بێ ئێجام بوو، گروپی پیاو ھەرسپیپەکان چەندەھا بەیاننامەی دیکەیان نوسی و بلۆیانکردەو، بەلام بەرپرسەکان ھەمیشە حاشایان لەو کرد ناگیان لە ھەسەلەکە بێت. ئەو سەرەدە سەرەتای دارپشتنی دەسەلاتیکی نوێ بوو لە بازاردا، سەید قادر یەکیک بوو لە قوربانیانی ئەو شەپۆلە گەورەیی ھەموو شتێکی لەپیش خۆیدا پادەدا. سێ سمیل پەشەکە بەردەوام بە خانمی نیایان دەگوت «نەدەبایە ھەلەئێ وایکات، ئەو کەسانە ئێمەیان نارد حەزیان لە ئیشی وانییە، ھاولاتی باش کەسیکی عاقلە، عاقلیش واتە ھاولاتی باش. حیزی باش پێویستی بە ھاولاتی عاقلە، ھاولاتی باشیش پێویستی بە حیزی عاقلە. حیزی عاقل دەبێت بەشدار بێت لە عاقلکردنی ھاولاتیاندا، کۆمەلگای عاقلیش بەبێ حیزی عاقل نازی، کەواتە سزای ھاولاتی بێعەقل بەشێکە لە کرداری دروستبوونی کۆمەلگای عاقل، ئیشی حیزی عاقلیش پاراستنی کۆمەلگای عاقلە، کە ھاولاتی بێعەقل نەتوانێت تیا ئاسودە بێت، بۆ ئەوێ زۆرینەی عاقل ئاسودەبن، دەبێت کەمینیەکی بێعەقل ئاسودە نەبن، خانمی نیا شتەکان ھەموو سادە و ساکارن... وانییە؟». خانمی نیا بێئەوێ ھیچ تێگات، دەگوت «وايە، وايە، ئێو پاستدەکەن، بەلام گەر بەریبەدن، دەبێت بە ھاولاتییەکی عاقل». پیاو سمیل پەشەکان دەیانگوت «مرووف دەبێت بەر لە گرتن عاقل بێت... خانمی نیا وایە یاخود وانییە؟».

دوا جار خانمی نیا ھەستیکرد لە بازنیەکی خالی و پوچدا

دەسورپتەو.

پیرەکان وەک هەنگ کاریان دەکرد. کەس لەو باوەرپەدا نەبوو ئەم
کەنەفت و چرچەلۆک و پەککەوتانە، بە ملە کوپ و چاویلکە گەورە
و چاوە کزەکانیانەو لە پشت ئەو هەموو بەیاننامەییەو بن. کوپ و
تینێکی گەورەیان تیگەراییو، هێزێکی سەیر پالی پتووەدەنان ئیشبکەن،
بەلام پەنجی ئەوانیش وەک پەنجی زۆر خەلکی دی کە دەیانویست
شتیک لەم شارەدا بچوڵێنن بێسوودبوو. ئەو پۆزەیی بەرپرسە تازەکان،
کارخانەیی مافوورەکیان وەرگرت، ناردیان بە دواي تریفەدا و گووتیان
«خانمی یابەحری تۆ نازانیت ئێمە چەند خۆشحالیین کە تۆ دەبینین،
ئێمە هەر چییەکیان کردو، بۆ ئەو بوو نرخی زێر لەسەر خەیاالی
تۆ دانین، هەر پارەیهکیان خەرجکردو، بۆ ئەو بوو ئەو خەیاالە
جوان و بەر فراوانەیی تۆ ببیتە مۆلک و مائی ئێمە. گویمەدەرە پارە،
خەیاالی تۆ بە پارە ناکیشریت و بە دراو حیساب ناگریت، مافووری
سیحراویمان بۆ بچنە، ئێمەش دەیبەین و دەیهگەینینە دەرباری پادشا و
ئەمیرە گەورەکان، بۆ هەموو مافوورێکی جوان تۆ خەلاتێکی گەورە
هەیه، ژيانیکت بۆ دروستدەکەین ژنی شاهەنشاکانی ئێران و خاتوونی
سولتانە تورکەکان بەو جۆرە نەژابن، دەتوانیت کەنیزەکت هەبیت و
بەردەستان لیڤە و لە مالیش لە پێشەمندا کاریکەن، هێند هەیه خەیاالی
خۆت بخەرە کار و فەرشی نوێ و ناوازمەن بۆ بچنە». بەلام تریفە
یابەحری لە پۆژی یەکەمەو هەستیکرد ناتوانیت کاریکات، لە سەعاتی
یەکەمەو بە خاوەنە نوێکانی کارخانەیی گووت نایەوێت کاریکات. ئەو
یەکەماریبوو هەستبکات کەسانیک هەن دەیانەوێت خەیاالی لێبکرن،
ئەو لەو کارخانەییەدا خۆی دۆزیبوو، لە ناو ئەو مافوورەدا شوێنە
دوورەکانی دنیا و نیگارە ئەستەمەکانی جیهانی بینیبوو، کەچی ئیستا
هەستیدەکرد خەیاالی ئیشناکات. دواي فروشتنی کارخانەکە هەموو شتیک

گورابوو. هه‌لبه‌ت ژانێکی بێسنوور بوو بۆ ئه‌و، هه‌سه‌ره‌تیکی گه‌وره‌بوو ئه‌و کچه‌ به‌سه‌ته‌زمان و بێکه‌س و بێپه‌نایانه‌ جێبه‌یانیته‌، که‌ جگه‌ له‌ ئیشکردن تا مردن چاری دییان نه‌بوو. به‌لام هه‌سته‌یده‌کرد گه‌ر خه‌یالی خۆی به‌م پیاوه‌ کوشندانه‌ بفروشیته‌، ده‌مریته‌، تووشی نه‌خۆشییه‌کی ترسناک ده‌بیته‌، سه‌ری پرده‌بیته‌ له‌و درنده‌ و مۆته‌که‌ سامناکانه‌ی شه‌و و پۆژ لێناکه‌پێن بکه‌ویته‌ و هه‌ناسه‌ بدات. که‌ له‌ ده‌رگای سه‌ره‌کی کارخانه‌که‌ چوو ده‌ری، دڵنیاوو ناتوانیته‌ ئاسووده‌ بژی، به‌ هه‌موو هێزی خۆی ده‌یویسته‌ ژيانێکی نوێ ده‌ست پێبکات. له‌گه‌ڵ کێژێکی بێکه‌سی کارخانه‌که‌دا چوو خاوه‌نه‌ تازه‌که‌ی خۆی و چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک پشوویدا، نه‌یده‌زانی چۆن درێژه‌ به‌ ژيانێ بدات و ده‌بیته‌ چی بکات. هه‌ر له‌و ماوه‌ کورته‌دا سه‌روه‌ف سه‌الی عه‌تار ده‌رکه‌وته‌وه‌. ئه‌مجاره‌ خۆی وه‌ک په‌وه‌انه‌که‌راوی خاوه‌نه‌ تازه‌کانی کارخانه‌که‌ پێشکه‌شکرد، سویندی خواردبوو هه‌موو پێگایه‌ک ده‌گرێته‌ به‌ر تا خانمی یابه‌حری سازبکات و بێگێڕته‌وه‌ بۆ ئیشکردن. پۆژانی دواتر تریفه‌ خۆی له‌ ژێر فشارێکی ترسناکدا بێنیه‌وه‌، عه‌تار وه‌ک تاعونیکی په‌ش به‌دوایه‌وه‌ بوو، هه‌ر له‌و ده‌مه‌دا چه‌نده‌ها کپیری تر و کارخانه‌ی تر و پیاوی نه‌ناسراوی دی ده‌رکه‌وتن که‌ هه‌موو ده‌یانویسته‌ خه‌ونه‌کانی تریفه‌ یابه‌حری پاوانه‌ن و له‌ کاسبیه‌ سه‌یر و کالā ناوازه‌کانی خۆیاندا سودی لێبێنن. بۆ ئه‌وه‌ی له‌ هه‌موویان پابکات، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌که‌ویته‌ ئه‌و چاله‌ تاریک و تونێله‌ بێنه‌وه‌ که‌ له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ زارای بۆ والا کردبوو، ده‌بایه‌ بپوات و ونیته‌. هه‌ر له‌و ده‌مه‌شدا تریفه‌ یابه‌حری سه‌ره‌تای ئه‌و ده‌رده‌ ترسناکه‌ی تیا ده‌رکه‌وت که‌ دواتر ژيانێ له‌ بته‌وه‌ هه‌لته‌کاند، له‌و سه‌رده‌مه‌دا ترس له‌وه‌ی بخوریته‌، بوو به‌ مۆته‌که‌یه‌کی گه‌وره‌ی ژيانێ. له‌ سه‌الی نه‌وه‌دو شه‌شدا کاتیکی شه‌ری ناوخۆ گه‌یشته‌ چله‌پۆپه‌ی خۆی، له‌ سه‌رده‌مێکدا هه‌زاران مرۆف پایانکرد و نیشتیمانیان به‌جێهێشت، تریفه‌

یابەحرى و غەزەلنوس پێکەو دەستیان بە ئەزموونیکی سەیر و ناوازه و دورودریژ کرد، کە شتێک بوو لە نێوان عەشق و خۆکوژیدا، ئەزموونیکی لە لاپەرەکانی دیدا بە وردی هەندیک بەشى بچوکی دەگێرمەو.

ئەو پۆژەى کە بووم بە حیکایەتخوانى مندالى بارۆنە کان «ماجیدی گۆل سۆلاف - حوزەیرانى ۲۰۰۴»

چیرۆکی راستەقینەى من لەو پۆژەو دەستى پێکرد کە لەگەڵ بارۆنى بوکە شوشەدا چووم بۆ گەرەکی بارۆنەکان. نیوەپۆیەکیان بە ئوتومبێلە گەرەکەى هات بە دوامدا و گووتى ئیشیکم لە نویمیران بۆ دۆزیویتەو. نویمیران ناوی ناسراوى گەرەکی بارۆنەکان بوو لە سەر نەخشەکانى شارەوانى و لە راگەیانندى پەسمیدا. من خۆشحالانە قژم وەک کوپە پادشایەکی غەمگین داھێنا، جوانترین جلی خۆم پۆشى و وەک بچم بۆ پیشواى شازنێکی گەنج، لەگەڵ بارۆندا سواربووم. بارۆن بە جلوبەرگ و خۆگۆپى من سەرسام بوو، لایەنیکەم وەک هیچ پیاویکی دیکەى ئەو شارە خۆم نەدەگۆپى، قاتەکانم بە جۆریک لەگەڵ باریک و پێکی جەستەمدا دەگونجان دەکرا پێکپۆشتەین کوپى دنیا ئیرەیم پێبەرن. لێتانی ناشارمەو کە بێباکی من بەرابەر بە کچان، بە شێکی دەگەرپایەو بۆ سەرسامیم بە جوانى خۆم. راستە ئەوانەى ھوارپێ نزیکی من بوون، بەردەوام گومانیان تیا دروستدەکردم، بەلام ھەر کات خۆم لە ئاویئەدا دەبینى، ھەستم بە سیحری نیگا و جوانى پوانینەکانم دەکرد. دڵنیابووم دەتوانم دواجار لە ناو بارۆنەکاندا سوود لەم پێکپۆشى و قەشەنگیە ببینم تا بگەمە شتێک ئەوانى دى ئاسان نایگەن. نویمیران کە من ناومناو بوو بارۆنستان گەرەکیکی ئیجگار گەرە و نوێ بوو لە ناو پاستى شارد.

له نێوان ئه و گه په که و به شه کانی دیکه ی شارد، زه و بیه کی باز نه یی
 گه وره یان جیه ی شت بوو خالی له هه ر جوړه پوهه ک و گیانداریک. باز نه یه کی
 گه وره که هیچ شتیکی تیا سه وز نه ده بوو، ئه و ده شته ته خت و بیگیانه
 وهک دیواریککی ئه ستوو، گه په کی بارو نه کانی له سه رجه می دونیا جیا
 ده کرده وه. جگه له و باز نه ساراپه نگه، ته لبه ندیککی ئه ستوو ریش دونیای
 بارو نه کانی له دونیا داپریبوو. به لام له پاستیدا نه گه یشتنی خه لک به
 نویمیران به هوی ئه و ته لبه نده وه نه بوو، به لکو به هوی ترسیکه وه بوو
 له سه ره تاوه ده ستیکی نه ناس ده رباره ی ئه و جیگایه دروستیکردبوو. من
 بهر له وه ی ناوی بارو نه کانیش بیستم شتیکم له سه ر گه په کی نویمیران
 بیستبوو، خه لکانیک که ده چوونه ئه و ئی به جوړیک شیفته ی ژیان
 و شیوه ی کۆشکه کان و ئه ندازه ی ماله کان و ئه ته کێته کانی خواردن و
 خه وتن و عه شقبازی ده بوون تا هه تاهه تایه له و ئی ده مانه وه و ده بوونه
 به رده ست و ئیشکه ر و خزمه تکاری بارو نه کان، یاخود نیوه شیته به خه یال
 و خولیای گه یشتنه وه به پله و پایه ی جینشینیانی نویمیران ده گه پانه وه.
 گه په کیکی ئیجگار گه وره بوو، مرقف ده بایه بپواته ناوه وه تا هه سته
 پێبکات. ئه و ماوه یه ی من له و ئی ژيام سه دان مالی گه وره م ژمارد که
 به جوړیککی ئه ندازه یی هیند ئالۆز پێکخرا بوون ژماردنیا ن ئاسان نه بوو.
 له وه ش سه ختر ئه و باغه دووباره و وهک یه کانه بوو که بۆ ونکردن و
 سه ر لیتیكدانی نابه لده و نه شارازه یان دروستکرا بوون. ئه وه ی وایده کرد
 چوونه ناو ئه و گه په که وه سه خت بیت، ئه و حه سه ره ته بوو که له دلی
 خه لکانی بیتوانادا دروستیده کرد، سه رده میک هاتوچو ی نێوان نویمیران
 و گه په که کانی تری شار ئاساییبوو، به لام ئه وه ی ترسی خسته دلی
 بارو نه کانه وه ئه وه بوو، هه موو ئه و که سانه ی که ده هاننه ئه م گه په که
 خه ونیان به وه وه ده بینی له ویدا جیگایان ببیته وه. سیحری شه قام و
 کوچه کانی، جوانی خانمه کانی، شیوه ی باغه کانی، هیزیککی پاکیشانی

ئەوتۆیان ھەبوو مەروۇشی شەتەدەکرد. ئەو خواستە گەورەییە، سەرەمەیک
 ھەک ھەستەریایەکی بەربەلەوی لێدەیت و بارۆنەکان ناچارەدەکات، نویمیران
 بە تەلبەندیک لە دنیا جیا بکەنەو. ھەر بارۆنەکان خۆیان ئەو بازە
 و شک و بێگیاھەیان کێشا، کە ھەک شەریایەکی ئەستەور جیھانی ئەوانی
 لە ئێمە داپری. ئەوانی سەلی دوو ھەزار «ئەو سەلی من غەزەلنوسم
 تیئاسی» بارۆنستان بوو بە خاکیکی جیاواز و سەرەخۆ کە جگە
 لە سیاسییە گەورەکان و ئەندازیارە پارەدارەکان و بازەرگەنە ناودارەکان
 نیشەتە جێی کەسی تر نەبوو. نەخی زەوی لەو ناوچەییەدا بە جۆریک
 زیادەکرد، خەڵکانی ئاسایی لەو ھەریمە تەکنەو و پەرویان لە شوینی
 دیکە کرد. کە ھەزیر و پەرلەمانتار و پەرلەمانتارەکانی حکومەت لەو ناوھەدا
 نیشەتە جێبوون، ئەو بە ھەنەییەکی بەھێزبوو، گەرکە کە نەخیکی سیاسی
 ھەریگری و پاراستن و جیاکردنەو ی بێتە بە شەیک لە ستراتیژی کاری
 ئاسایش و شارەوانی. ئەو چەرۆکانە ی دواتر دروستیانکرد سەبارەت بە
 گەپوون و نەخۆشکەوتن و مردنی ئەوانە ی دەیانەوێت دزە بکەن ئەو
 گەرکە، دەستکردی ئەندازیارە نەتەنەییەکانی نویمیران خۆی بوو. ئەو
 پۆزە کە من لە گەڵ بارۆنی بوکە شوشەدا کە و تەمەری، ترسیکی نەینی و
 ئارەزوویەکی ترسناک لە دڵدا بوو. زانیارییەکانم لە سەر نویمیران کەم
 و تەماواییبوو. بارۆنی بوکە شوشە بە دەنگیکی گەری و قوول پێیگوتەم «
 ماجید سۆلاف، ئێشە کە ی تۆ شتیکی قورس نییە، دەبێت حیکایەت بۆ
 کچ و کورپکی مندال بگێریتەو. یەکیکیان کچی بارۆنی سەبەرە و ئەوی
 دییان کورپی بارۆنی مەیکە دەیە. من دەمێ وەختە ئاگادارم، مندالەکان
 ھەر دووکیان غەمۆکی و بێگەسن، ئەم نویمیرانە مەلەونە بۆ مندالان
 جیگایەکی خۆش نییە. بۆ پیاوان خۆشە، بۆ ژنان بەھەشتە، بەلام بۆ
 مندالان نا، جیگایەکی خۆش نییە. ئێستاش نازانم چ شتیکی مندالان
 دڵخۆشەدەکات؟ گەرچی بیست سەلە بوکە شوشە فرۆشم و گەورەترین

بازرگانی یاری منداڵانم له م هه‌رمهدا، به‌لام ئیستاش به‌پوونی له‌ دلی منداڵان تیناگه‌م... راستنده‌وێت به‌ر له‌وه‌ی بێمه‌ نویمیران باشتەر له‌ منداڵان ده‌گه‌یشتم، ئه‌وه‌ی دێته‌ ئه‌م گه‌ره‌که‌ منداڵی خۆی بێرده‌چێته‌وه‌، من زۆر ورد سه‌ره‌نجمداوه‌، دانیشتوانی ئه‌م گه‌ره‌که‌ که‌سیان منداڵی خۆیان له‌ یاد نییه‌... تو‌ ماجید سۆلاف پێمبۆی، منداڵی خۆت له‌ بیره‌؟». له‌سه‌ره‌خۆ، به‌ هیمنی وه‌لاممدایه‌وه‌ گووتم «جه‌نابی بارۆن، هه‌ستده‌که‌م من گه‌وره‌نه‌بووم. له‌ دایکبوونمه‌وه‌ تا ئیستا وه‌ک خۆم. دیاره‌، جه‌نابی بارۆن مه‌به‌ستم قه‌د و قامه‌ت و بالا نییه‌، به‌لکو شیوه‌ی سه‌یرکردن و تیگه‌یشتمه‌ له‌ دنیا. هه‌ر کات مرۆف ته‌نیا بوو له‌ نێوان سه‌رده‌می منداڵی و گه‌وره‌یدا جیاوازییه‌کی ئه‌وتوی بۆ ناگریت، چونکه‌ منداڵان به‌ گشتی ته‌نه‌ان، به‌لێ جه‌نابی بارۆن، مرۆف به‌ ته‌نیا یی له‌ دایکده‌بیست... جه‌نابی بارۆن، گه‌ر راست ده‌وێت، ته‌نیا یی جه‌وه‌ری ئینسانه‌. ده‌رد و مه‌ینه‌تییه‌ گه‌وره‌کانی مرۆف ئه‌وکات ده‌ست پێده‌کات که‌ مرۆف گه‌وره‌ده‌بیست و ده‌یه‌وێت ئه‌و ته‌نیا یی به‌شکێنێت. به‌لام به‌رێزم، له‌به‌رئه‌وه‌ی من تا ئه‌مڕۆ ته‌نیا م، هه‌ستده‌که‌م هیشتا منداڵم و جیهانی دێرینه‌ی خۆم جێنه‌هیشتوو. سه‌یرکه‌ جه‌نابی بارۆن، ئیمه‌ی به‌نیاده‌م هه‌ر له‌ منداڵی ده‌ترازین، ده‌که‌وینه‌ سه‌ر خولیای دل‌داری و عه‌شق و ئه‌و جو‌ره‌ خواسته‌ پرۆپوچانه‌ی تر. به‌لێ جه‌نابی بارۆن... من منداڵان باش ده‌ناسم، وه‌ک چۆن فیه‌ریک ده‌زانیت ماشینیک به‌چی ئیشتده‌کات و چۆن ده‌که‌وێته‌ کار، منیش به‌و شیوه‌یه‌ له‌ دنیا یی منداڵ شاره‌زام. منداڵان به‌ ته‌نیا یی خۆیان کامه‌ران. ترس له‌ ته‌نیا یی سیفه‌تی پیر و گه‌وره‌کانه‌. به‌لێ... جه‌نابی بارۆن... مرۆف تا منداڵه‌ له‌ ته‌نیا یی ناترسیت، به‌لکو ته‌نیا یی خۆشترین مال و نیشته‌جێیه‌تی. ئه‌وه‌ ده‌ردی خۆشه‌یستییه‌ واده‌کات مرۆف له‌ ته‌نیا یی خۆیدا ئارام نه‌گریت، جه‌نابی بارۆن عه‌شق ده‌ردیکی پیسه‌، که‌ مرۆف عاشق بوو واته‌ ده‌یه‌وێت

تەنیا نەبێت. جەنابی بارۆن قسەیک لە من وەرگرە، لە منداڵی تەنیا مەترسە، ئەوان ژيانى پاستەقینەى خۆیان دەژین، لە پیاوانى تەنیا مەترسە ئەوانیش هیشتا منداڵن و گەورە نەبوون، لەو کەسانە بترسە کە لە تەنیاى دەترسن».

بارۆن ئەو پۆژە چاکەتیکى سەپى و کراسیکى پەشى لە بەرکردبوو، جووتیک پیللوی قاوەیى نوێى لە پێدا بوو، پێدەچوو تا نێو پۆ لە گەرماویکی تاییەتیدا لەشى خۆى نەرمکردبێت، بۆ ئەتێکی لێدەهات نە هێند بەهێزیو تەواو هەستى پێکەیت، نە هێند بێبۆش بوو هەستى پێنەکەیت. ماشێنە پاپۆرئاساکەى بە جۆریک خۆش و پشوو هێن بوو، دەمویست تا پۆزى قیامەت نەگەینەجێ و دانەبەزم. کاتیک سەبارەت بە منداڵان قسەمکرد، وەک پێشتر بۆچوونى وەهای نەبێستبێت، کەمیک بیریکردووەو گووتى «منداڵان دەیانەوێت یاریبکەن، وانییە، دەیانەوێت یاریبکەن یان نایانەوێت؟».

ئەو جۆرە بەلاغەتە سادە و ساکارە، بەزارى بارۆن نامۆبوو. من گووتم «منداڵان کاتیک یاریش دەکەن تەنیا، ئەو ئیمەین منداڵان ناچار دەکەین بە کۆمەل یاریبکەن، ئەوان کاتیک بە تەنیا یاری دەکەن لەزەت دەبینن... جەنابی بارۆن... خۆشترین یارى ئەو یاریانەیه کە مەرۆف بە تەنیا دەیکات».

بێنەوێ زۆر لەسەرى بڕوات، وەک ئەو پێداگرتنەى من لەسەر تەنیاى ماندووییکات گووتى «ئیشى تۆ ئەوێە چیرۆک بۆ ئەو دوو منداڵە بگێڕیتەو، دەبێت چیرۆکەکانت وەها جوان بن، دونیایان لە بیربباتەو و بکەونە جیهانتیکەووە حەزى لێکەن، ئەو سەنەتەى تۆیە کاریکبکەیت دواتر هەموو شەویک داواى چیرۆکە ئەفسووناوییهکانت بکەن، تۆ لەمپووە حیکایەتخوانى منداڵانى نوێمیرانیت... ماجید سۆلاف من لەلای بارۆنەکانى دوستم، ستایشیکى بۆینەى تۆم کردووە، بارۆنەکان بۆ

شتی پێویست نه بێت ناهێلن غه ریه یه ک بجێته مالیان، ئه و دوو منداله نامۆن و غه مۆکین، پێویستیان به هاوێ هه یه ... له به ره وه زۆر له سه ر ته نهایی مه پۆ.»

نوێمیران جیگایه ک بوو، وه ها ئاسنین و کۆنکرێت ئاسابوو، ده بایه من وه ک ماجة لانی خه یالێ خۆمی لێ نه ده م و خواستی پشکنینم نه بێت، به لام خولیا ی کۆمه ککردن به موراد جه میل له خوینمدا بوو. بۆ ئه وه ی هه سته که م له گوشت و خوینم، ده بایه وه ها پرکێشییه ک بنوینم و به گژ سه ر زه مینێکی وه ها پاسته قینه دا بچم. ئه وه ته ی سه رنشینێ ئه م که لاهه گه وره یه م که به زۆر ناوی شاریان لێ ناوه، من هه موو ژیانم له سه ر شه قامه پیسه کانی ئێره دا بردۆته سه ر، که چی ئه وه تا هه یچ ئاده میزادێک نامناسیت، له دوا ی هاتنه ده ره وه م له قوتابخانه بووم به گه پۆکیکی بیئیش، ئێستا ده مه ویت شتێک بکه م پۆچی تیا بێت، ده مه ویت ژیانم وا لێ بکه م له ژیان بجێت. نازانم له گه ل هه موو ئه و نه فره ته شدا، له گه ل ئه و هه موو ئاسن و قه رمید و به رده دا که ئه و گه په که یان دروستکردبوو، وام هه سته کرد ئه م نوێمیرانه گه وره یه به ره مه می خه یاله، به لام خه یالێ هه ندیک مه خلوقی نیوه شیت و نیوه شاعیری وه ک من و غه زه لنوس نا، به لکو خه یالێ که سانیک که له ئێمه به هێزترن، ئامیریان هه یه، چیمه نتۆ و کۆنکرێت و شیش و ئه سفه لتیان هه یه، کرێکار و په نجبه ر و کۆیله ی شادومانیان هه یه، ده توانن خه یاله درنده و شیته کانی خۆیان له سه ر زه وه ی دروستبکه ن. که ماشینه که له به شه پوته ل و بێ پو خساره که ی شاره وه گه یشته به رده م پاسه وانه چکۆله و کاسکی ت له سه ره کان، وه ک ئه وه وابوو له سنووری ولاتی که وه بجێته سنووری ولاتیکی دی، پاسه وانه نه جیه کان ئێمه یان پانه گرت و بارۆن به خیراییه کی وه ها لێخوړی، وامده زانی ئێستا نا ساتیکی دی وه ک ئوتومبیله که ی پۆین و لیا مزل له

فلیمی «فلۆپەر» دا دەفرین. بارۆن دەرفەتییکی جێنەهێشت بە وردی ئەو
 پێگایە ببینم، کە چوینە نێو مالهەکانی بارۆنستانەوه من لەسەرسامی
 زیاتر هیچی ترم نەبوو، گەشتن بەو جێگایە خەونی زۆر کەس بوو،
 وەک گەشتن وابوو بە سەرزمینی ئەفسانەیی پادشا کۆنەکان، دەرگا
 و پەنجەرە مالهەکان زیاتر لەوەی سەرەنجی شارێکی نوێ خولقاوم
 پێبەخشن، دیکۆری ئەفسانەیی هەندێک لە فلیمە کۆنەکانیان بە
 یاداهێنامەوه. نیوهرۆیهکی گەرم بوو. گەرچی جوانی مالهەکان و زەخرەفە
 سەیرەکانی زۆر رایانگرتم، بەلام هەستەمکرد هێشتا هیچ لەو میعمار و
 بیناسازی و فۆرمە ستاتیکیانەئێ ئێویە حالی نەبووم. باوەرم بەو نییه
 نیوهروانی گەرم لە ژێر هەتاوی زەق و زۆپدا سەیری دونیا بکەم، بۆ
 ئەوەی لە جێگایەک تێبگەم دەبێت ئێواران ببینم یاخود شەو، یان
 بە ماوێک بەر لە کاریوه و شەفەق، بەلام نیوهروان نا. هەتاوی
 زۆر سیحری شوێن دەمرێت و پەنگەکان دەکوژێت، من لەوانەم کە
 باوەرم بە هەتاو نییه. هەموو جێگایەکی دونیا غەمییکی قوول و تاییەتی
 خۆی هەیە، هەتاو ناهێڵێت ئەو غەمە ببینم. هەموو ئەو میلەتەنە
 زۆر لە بەر هەتاودا ژیاون، کامەرانی و ئازاریان ئاسان بۆ لەیەکدی
 جیاناکرێتەوه. کەس لە خۆی پرسێوه بۆ دونیا لە ساتی خۆرئاواووندا
 دەگاتە پۆمانسیتێرین و جوانترین ساتی خۆی؟ چونکە لەو ساتەدا زەوی
 لە ژێر پەحمی هەتاو و لەژێر منەتی تریفەدا نییه، لەو ساتەدا زەوی
 خۆیەتی، ئا لەو کاتەدا سەیری درەخت و ئاو و هەور و جەنگەل بکەن،
 سەیری شارەکان بکەن، سەیری مەزرا و باغ و جۆیارەکان بکەن، تەنیا
 لەو ساتەدا پووه پاستەقینە و غەمگینەکەئێ دونیا بە پوونی دەردەکەوێت،
 هەتاو جۆرێکە لە کۆمەکی ئیلاهی تا بەردەوام ئەو غەمە نەببینم کە
 لەسەر هەموو گەلایەکی جیهان و لە ناو هەموو دۆڵپە ئاوێک و لە
 هەموو گزنگێکی وردداپە... من بۆ ئەوەی لە نوێمیران تێبگەم، دەبایە

له ژیر هه تاودا نه بیینم، ده بوو بوهستم و چاوه پوانبم.

بارۆنی بوکه شوشه شه ره فیکێ گه وهی لێنام و بردمییه مائی خۆی. تا نه چوومه کۆشکی بارۆن تینه گه یشتم بۆ بینینی ئهم شوینه مه ترسییه کی گه وهی له سه ر خه یائی ئاده میزاد هه یه. کۆشکێک بوو هه موو ئه و په گه زه خه یالێانه ی تێدابوو که ئه ندازیاره کانی ئهم مه مله که ته پێیگه یشتبوون، ئاشکرا بوو ئه و گروپه له ئه ندازیار به شیوه یه کی سه یر که وتوونه ته قه فه زی ئاره زووی بارۆنه کانه وه. میری بوکه شوشه به ره و سالۆنێکی ئێجگار گه وه پێشمکه وت، له ویدا گه وه ره ترین چلچرای دونیام له سه قفه که دا بینى. سالۆنه که له شیوه ی بازنه یه کی گه وه دا بوو که به دوو چه شن قه نه فه ی شاهانه پڕکرا بووه وه، به ئه ندازه یه ک فێنک بوو، وه ک ئه وه ی ئه ندازیاره کان لوله یه ک له هه وای به هه شتیان بۆ ئهم سالۆنه پراکێشاییت. بێته وه ی هه یچ بلییم ماوه یه ک ته نیا له ده ورپه رم ده پوانى، له و شته ئه نتیک و سه یرانه وردده بوومه وه که پێشتر له خه یاله کانی خۆشما ده مبینیبوون. له سوچیکێ سالۆنه که وه پلێکانیک به ره و سه ره وه به رزده بووه وه، له پلێکانه ی سیه راوی ناو تابلۆکانی مۆریس ئیشه ر ده چوو، وادیار بوو تا فه زایه کی قولله ئاسا به روا ت و له ویدا له سالۆنێکی دیکه دا ته واو بێت که له سه ره وپا به جۆریکی بازنه یی به سه ر ته واوی پوه به ری ماله که دا ده کشیت و به سه ر هه موو شاریشدا ده پوانیت. سالۆنه که ی میر سه فین وه ک زۆربه ی سالۆنه کانی دیکه ی بارۆنستان، هه م باغه چه بوو هه م شاتۆ، هه م ژوور بوو هه م مۆزه خانه. پڕپوو له گه لای سه یر که پێشتر له هه یچ جێگایه کی دونیادا نه مبینیبوو، هه وزی ماسی که سه دان ماسی ورد و په نگا وه نگیان تێدابوو، چه ندین په یکه ری سه پی و برۆنزی که وه ک په یکه ره یۆنانییه دێرینه کان دروستکرا بوونه وه، هه ندیک مافوور که به ئه ندازه یه ک قه شه نگ بوون، مرقوف هه زیده کرد ئه ژنۆدادات و به سه عات ته ماشای ورده کاری نیگاره کانیان بکات. بارۆن له

ماله‌که‌ی خۆیدا قیت تر و گورجتر هاته به‌رچاوم. وه‌ک چۆن حەقیقه‌تی من وه‌ک ماجة‌لانیکی خەیاڵی ته‌نیا له‌سه‌ر که‌شتیه‌که‌م ده‌رده‌که‌وت، و یقاری پاسته‌قینه‌ی بارۆنی بوکه‌شوشه‌ش ته‌نیا له‌م سالۆنه‌دا ته‌واو ده‌دره‌وشایه‌وه. هه‌موو موزۆئیک له‌ لانکی پاسته‌قینه‌ی خۆیدا له‌ شیر ده‌چیت، میر سه‌فینیش له‌ سالۆنه‌ گه‌وره‌که‌ی خۆیدا له‌ شیر ده‌چوو. بارۆن وه‌ک بزانی‌ت بیر له‌ چیده‌که‌مه‌وه، گووتی «چی تیده‌گه‌یت؟ وه‌ک ئه‌وه‌ی هاوینیکی گه‌رم بی‌ت، وه‌ک کاتی‌ک بی‌ت گۆل به‌ هه‌تاو به‌رمی‌ت و ئیمه‌ له‌سه‌ر کانیه‌کی جاوید دانیشتی‌تین و فی‌ئکی بمانخواست؟. هه‌موو نه‌زانی‌ک واده‌زانی‌ت ئه‌وه‌ی له‌ بورجیکی وه‌ها جواندا بزئی، چاوی له‌ جیهان دووره‌ و دلی له‌ مه‌خلوقاتێ تر غافل و هه‌ناسه‌ی له‌ هه‌ناسه‌ی ئاده‌میزادان ناچیت. به‌لام ماجید سۆلاف، مرۆف لی‌ره‌وه‌ جوانتر دونیا ده‌بینیت، ئه‌م قه‌لا چکۆلانه‌یه‌ش قه‌لغانی منه. ئه‌م ماله‌ شوین جه‌نگی منه له‌گه‌ڵ دونیادا. ئه‌وه‌ی له‌ شیر به‌ترسی‌ت ناتوانیت ده‌سته‌مۆبی‌کات و تی‌بی‌کات، ئه‌وه‌ی له‌ ئاو به‌ترسی‌ت ناتوانیت مه‌له‌ی له‌ ناودا بکات، ئه‌وه‌ی له‌ تیشک به‌ترسی‌ت ناتوانیت هاوینی خۆشبو‌یت. منیش له‌م شاره‌ ناترسم. من دونیام فه‌رامۆش نه‌کردوه، واتیمه‌گه‌ که‌ له‌ جۆره‌ کۆشکیکی وه‌هادا بو‌ویت، ئیدی له‌ دنیا غافل و له‌ غه‌م په‌خساویت. من دونیام بۆ له‌ بیرناکریت. چاوه‌پوانی چیت، ئیمه‌ لی‌ره‌دا بخه‌وین؟ سیاچاره‌ و بی‌پاشه‌پۆژه‌ ئه‌و بارۆنه‌ی که‌ تی‌ناگات له‌ پشت ته‌لبه‌نده‌کانی ئه‌م گه‌ره‌که‌وه‌ چی پۆده‌دات».

قه‌سه‌کانیم وه‌ک گه‌مه‌ی پیاوی‌ک ته‌ماشاکرد لی‌زانانه‌ ده‌توانیت به‌لاغه‌ت به‌کاربه‌نینیت. ئیستا به‌ دل‌ناییه‌وه‌ قاچی خسته‌بووه‌ سه‌ر قاچی و به‌رامبه‌رم دانیشتبوو، هیدی هیدی سی‌گاری‌کی گه‌رده‌دا و مژی قوولی ده‌کیشا، بالابه‌رز و پڕ پڕز ده‌ینواند، که‌سێک به‌سه‌ر و سیما پیر بوو، به‌لام به‌ جۆله‌ و له‌ش له‌ هه‌ر گه‌نجیک چاپوکت‌ر بوو. پیاوی‌کی

خۆدار کە پشووێ ژۆر و خۆشی ژیان نە یخستبوو، لە ئازەلیکی پتەو و تۆکمە دەچوو کە بشیت بۆ شەپی گەورە لە قەفەز بەریدەیت. تا ئەو کات سەرەنجی ئەو هەموو ئەنگوستیلە زیرانی دەستیم نەدابوو، بەلام دواجار پتر لە دە ئەنگوستیلەم لە پەنجەکانیدا بینی، هەر یەکەیان جۆرە نەخشیکی و شێوە نەقیمیکیان هەبوو. بۆ ئەوەی نەهێلم گومانم لێبکات، خۆم و نیشاندا پەلەمەو جۆشیکی ژۆرم بۆ بینیی منداڵەکان هەیه. بەلام بۆ ئەوەی میریش ناویمێد نەکەم گووتم « ماله کەت ئەندازیاریکی زیرەک و دەستپەنگینی هەبووه، کە چی هونەرێکی زانیوه لێرەدا بەکارهێناوه ». میر سەفین بە پێکەنینەوه گووتی « هەروابوو، دونیا بێداده. ئەندازیارەکان هەردەم بەروبومی باغیک بۆ خۆیان دەبن کە خەلکی دی دەچیێنێت. هەموو کەس وادەزانێت ئەم گەرەکە بەرهەمی ئەندازە و خەیاڵی ئەندازیارەکانە، بەلام وانییه شارە تازەکان، کۆشکە پێتوێنەکان، بالەخانە نھۆمدار و بلندەکان، یەکەمین جار لە سەری ئێمەدا دروستدەبن. وەک چۆن ئەوەی باران دروستدەکات ئاسمان نییه و دەریایە، ئەوەی کۆشکیکیش دروستدەکات، هێزی هێلکاری و زیرەکی ئەو نەخشانە نییه کە ئەندازیاریک دەیکێشێت، بەلکو ئەو خەونیە کە لە منداڵییەوه لەسەری خاوەن کۆشکەکاندا خەوتوو. خەیاڵی کۆشک دروستکردن لە منداڵییەوه لە مۆڤدا سەوزدەبیێت. پێش ئەوەی ئەم گەرەکە لە سەر نەخشەێ ئەندازیارەکان بەرزبێتەوه، لە خەیاڵی ئێمەدا خولقاوه، پێش ئەوەی ئەم ماله کاری ئەندازیاریکی زیرەک بێت، کاری خولیاکانی منە. من لە منداڵییەوه ئەم ماله لە خەیاڵی خۆمدا دروستکردبوو، بۆ ئەوەی کۆشکیکی جوانت هەبیێت، سەرەتا پێویستیت بە خەیاڵە ».

قەسەکانی کەمێک پرایانچڵەکاندم، سەیریوو بەلامەوه بارۆن وەک پۆحله بەرێکی خەیاڵی قەسەبکات. من لە بیرکردنەوهدا بووم کە بارۆن داوەتیکردم سەیری بالەندە و گۆلەکانی بکەم، بەوهدا من خەیاڵم لای

ئەو بوو چۆن ئەو ئیوارەییە دەبەمەسەر، لە نیوان وەسفی گۆل و ستایشی بآئندەکاندا هەموو دەرغەتیکم بەکار دەهێنا لە پووی دەرونییەو خۆم بۆ شتە چاوەڕواننە کراوەکان ئامادە بیکەم، میر سەفین هەستی بە ماندوویتی و گێژیم کرد و گووتی ئیستا دەتەمە جیگایەک پشوویدەیت. دواى ناساندنی گۆل و توتی و کەنارییەکان، دەرگای ژوورێکی بۆکردمەو و گووتی ئەمە ژووری ئەلبومەکانی منە. یەكەمجار بوو لە ژياندا شتێک ببیستم ناوی ژووری ئەلبوم بێت، ژوورێکی زۆر گەورە بوو، دیوارەکانی سەرەپا بە وێنەی گەورە پارازبوو، وێنەکان نیکاری بارۆن بوون لە گەڵ سەرۆک و سیاسی و وەزیرەکاندا. ژوورەکە سێ پەفی درێژیشی تێدا بوو، دەیان ئەلبومی نیکار لە سەر ئەو پەفانە دانرابوون. ناسیاوی من لە گەڵ بارۆندا هیشتا توێژاڵی و پووکەش بوو، زۆر خوشم لەو هات مەرحەمەتیکرد و منی بردە یەکیەک لەو ژوورنەو کە جیگایەکی گرنکی خۆی و خانەوادەکی بوو. تا ئەو کاتە نەمدەزانای بارۆن خولایەکی وەها زۆری وێنەگرتنی هەیه. پەفکیان وێنە کۆنەکانی بنەمالەکیان و کۆمەڵێک نیکاری ناوازیبوو کە میژووی هەندیکیان دەگەڕایەو بۆ سەدەى نۆزە. دوو تاقەکی دیش، ئەو وێنەبوون کە بارۆن لە ژيانی خۆیدا گرتبوونی، لە منداڵییەو تا ئەمڕۆ، دەیان ئەلبومی گەورە کە هەموویان بەپێی سالفۆژ پۆلینکرا بوون. بارۆن لە گەنجیدا کورپێکی مۆرەشی قز درێژ بوو، بەردەوام لە شارە گەورەکانی دەورووبەر وێنەى گرتبوو، وەک زۆریەى گەنجی ئەو سەردەمە برێکی زۆری وێنەکانی لە سەر خواردنەو و میژى یانەکان بوو. بارۆن نیکاری کچ و کۆرەکانی خۆی نیشاندام کە زۆریەیان ئیستا لە دەرەوێ و لات بوون. ئەو دووجار ژنی هێنابوو، پازدە منداڵی هەبوو کە ئیستا بەسەر زەویدا دابەشبوو بوون، هەندیکیان لە ئەمریکا و هەندیکیان لە ولاتە جیاوازیەکانی ئەوروپا و چەندان ئیکیشیان لە ئوسترالیا دەژيان، من و بارۆن لەو ژوورەدا چەند

جاریک قاوه و چامان خوارده وه و بهرده وام خه ریکی سهیرکردنی وینه کان بووین، پتده چیت بارۆن له گه ل هه موو میوانیکی نویدا نه و کاره یکردیت. نیشاندانی نه و وینه نه به شیکیبوون له سروتی پزلیندان و نزیکبوونه وه لای بارۆن، شانازییه کی گه وهی به ژیا نی خویه وه ده کرد، پابوردوی خوی وهک پابوردوییه کی ناوازه نیشانداده، ژیا نی وهک پوباریکی نه وه ستاو نیگارد ده کرد که پۆزه کانی پرن له سیبه ری ئیش و له تارمایی په یوه ندی و له ویتگی پر له بریاری گه وه گه وه. من زوو هه ستم به وه کرد بارۆن به ستایش و سه رسامی من خوشحال ده بیت، که سیک بوو بو نه وه ده ژیا نه وانی دیکه سه رسامبکات، ده بایه پزیککی زۆر و مه دهوشیه کی گه وه نیشانبدهیت تا وانه زانیت تو نرخ بو نه و ژیا نه جه نجال و دلّه دونیا گه په ی نه و دانانیت، نه و په وشه پر سه رکیشیه ی ژیا نی که له کوپی تاقانه ی دارتاشیکه وه کردبووی به بارونیککی گه وه، لای خوی سه فه ریکی سه ند بادا ئاسای گه وه بوو که ده بایه بنوسریتته وه، من بو نه وهی خۆم نزیکبکه مه وه، بهرده وام ده مگوت «جه نابی بارۆن تو که سیک زه جری زۆرت کیشاوه، مهینه تیه کی زۆرت بینوه، ماندوو بوویت، شته کان ئاسان نه بوون». نه و به ویقاریکی شاهانه وه ده یگوت «هه ن زین و ده وه رین و ده بن به خۆله میش و خاشاک، هه ن له مه عده نی ترن و ده توانن بین به زین. هه ن له دایکه بن و چنگیان پر له ته لا، به لام که ده مرن کیلی گوپه کانیان له بلۆکی شکاوه، هه شن له دایکه بن برسین و که ده مرن تابووته کیان له زین. من له جوړی دووه مم، نه وهی ده زانیت چۆن له سه رزه مینی ره ق ته لا ده رهیتیت».

ده مه وئیوارئ بارۆن منی له گه ل خویدا برده ده ری و پیاسه یه کی گشتی به «نویمیران» دا پیکردم، گه په کیکی له وه گه وه تریو که من چاوه پوانمه کرد. دوو یانه ی گه وهی نیشاندام، یه کیکیان له م سه ری نویمیران و نه وی تریان له سه ری بوو، یانه یه کیان ناوی «یانه ی نه مام»

بوو ئەوی دیکەیان ناوی «مرواری» بوو. بارۆنەکان و خێزانەکانیان پتر دەچوون بۆ ئەو دوو یانەیە، باسی لە کۆمەڵیک مەزرا و خانووی ھاوینەش کرد کە لە دەرهووی شار بۆ پشوو دروستیکردون. بارۆن پێگوتم «نۆمیران گەرەکیکی گەرەیه، سنووریکی دیاریکراوی نییه، لە ناواخندا سەیرتر و گەرەترە وەک لە شیۆدی دەرهکی و پووکاری دەرهویدا دەبینیت. کتیییکی سیحرە لە داخراندا بچوک و لە کرانەویدا گەرەیه. ژیان لەنۆمیران وەک ژیان وایە لە ناو مەتەڵێکدا، حیسابیکی پێکەوت پۆلێکی گەرەیه تیا دەبینیت، هیچ کەس ناتوانیت دڵنیا بێت کە یەکیک لە دەرگاگان دەکاتەوێ چۆ دەبینیت. لێرە ھەموو دەرگاگان بە جوړیک لە جوړەکان تەلیسمای و سەر بە دونیای نھێنین. تەنیا ئەو کەسانە ئاسوودەدەین کە نایانەوێت مەتەلەکان شیکەنەو. وەک چۆن نھێنی ئاسمان بە تیگە یشتن لە نھێنی تەنیا ئەستێرەیک ناشکێت، نھێنی ئێرەش بە شکاندنی تەلیسمی تەنیا مروفیک یان تەنیا مالتیک ناشکێت... ئێرە وەک تیبە نییه، دەزانیت تیبە کوێیە. ھا، وامەزانە بارۆنی برات گیل و هیچ نەدیده، باسی ئەو شارە مەلعونەت بۆدەکەم کە ئۆدیووس چوو و لەوێ ژۆکاستای دایکی خۆی مارە کردووە، ئەو دیوہ گەرەیهی پیش شارت لە بیر، ھا، لەبیرتە، خۆ ئەمە حیکایەتیک نییه کەس نەبێستبێت. تۆ کە شارەزایەکی وەھا زۆرت لە سینەمادا ھەیه، دەزانیت ئۆدیووس کێیە، دڵنیام دەزانیت، ئەو مەتەلەت لە بیرە کە ھەر کەس ھەلینەھێنێت «سفینیکس» ئەو شیرئادەمە ترسناکە کە لەسەر بەردیکی زل دانیشتووہ دەیکوژێت. نا برای من، ئێرە تیبە نییه، لێرە دڕندەیهکی تر ھوكمەدەکات، لێرە بە پێچەوانەوہ ھەر کەس وەلامی مەتەلەکان بزانیت دەکوژیت، ھەر کەسێک مەتەلەکان شیکاتوہ لەوانە یە تیا بچێت. شوین ھەیه بە مەتەلەکانی ناوی دەرزی و دەمێنیتوہ، نۆمیران لەو شوینانە یە. نە شەرمە و نە کوشتنی خۆرە، نە نھێنییە و نە شکاندنی زولمەتگام.

شەو، نویمیران نیشتمانی نەینییە وردەکانە . هیچ کەس بە دروستی نازانیت نەینی گەورەى ئەم گەرەکی چییە، بەدبەختە ئەوێ بۆ نەینییەکی گەورە دەگەرێت، هەموو شتەکان نەینی بچوک بچوکن. نویمیران مانای هەزار دەرگا لە پشت هەر دەرگایەکیە هەزار تەلیسم، لە کۆی ئەو تەلیسمانە شتیکی نوێ دروستبوو، دۆنیایەکی تر... ئەوێ نویمیران». تێنەگەیشتم بۆ بارۆن ئەو زانیاریانەم دەدات، بەلام هەستمکرد بارۆن دەیهوێت هەر لە سەرەتاوە دلچنۆکی و نیهاندۆزیم بکوژێت، نەبا زۆر ئەو حەرامانە بپریم کە تووشی دەرد و گێچەلی گەورەم دەکەن. هەر لەو گەشتە گشتی و خێرایەدا بە کۆلانە بێدەنگەکانی قەلای بارۆنەکاندا میر سەفین، بەدەستیکی شۆفیژی دەکرد و بەدەستیکی جگەرەیی دەکێشا و قسەیدەکرد، گەلەک بە سادەیی گووتی « گونا، گونا، گونا» بارۆنەکان نییە، لە هەر شوێنێک مەرۆف مەحکوم بێت بە ئەخلاق، سەرتاپای ژیان دەبێتە نەینی. مەرۆف بۆ ئەو دروستەبوو، بوونەوهریکی بە ئەخلاق بێت». پاش ئێستێک گووتی « دواى عومریکی درێژ گەشتوومەتە ئەو برۆایی، نەینی ئەو شتە نییە کە مەرۆف لەوانی دی دەشارێتەو، بەلکو ئەو شتەیه کە مەرۆف لە خۆی دەشارێتەو، خەلکی ئەم گەرەکی بەر لەوێ شتەکان لە دنیا بشارنەو لە خۆیانى دەشارنەو... لەبەرئەو هەموومان زۆر بەختەوهرین». هەستمکرد بارۆنی بوکەشوشە دەیهوێت کەسێک لە دەرەوێ ئەم جیهانە، لە دەرەوێ هاوێ و کەسە نزیکەکانی خۆی، یەکیک لە خواری خوارەوێ دنیا گوێی لە بۆچوونەکانی بێت، زۆر مەبەستی بوو من شتیکی لە بۆچوونەکانی سەبارەت بە دنیا بزانم. زۆرجار بێدەنگ دەبووم و گویمەگرت، خۆم وەک گەنجێک نیشانەدا کە زۆر خوشالە کەسێکی بە ئەزموونی وەک بارۆنی دەستکەوتوو قسەى بۆ بکات. گەرچی هەستم نەدەکرد بارۆنم خوشبویت، بەلام هەستم نەدەکرد پقیشم لێی بێت. قسەکانی سەبارەت بە نەینی بۆ من سەیر و دوومان

بوون، من و تێگەیشتم ترسی بارۆنەکان لە خۆیان، وادەکات لە هەموو شتێک بە گومان بن. لەسەرەخۆ و بەشەرەمەو بە بارۆنم گووت «میری ئازیزمان، گەر وابێت ئەوا مەرۆف تاکە بوونەوهرێکە دەتوانیت درۆ لەگەڵ خۆیدا بکات، پێتوانییە کە هیچ بوونەوهرێکی تر جگە لە مەرۆف ئەو توانایە تیا نییە کە درۆ لەگەڵ خۆیدا بکات؟». بارۆن گووتی «هەر کات نەتێنێهک ئاشکرادەبێت، مەرۆف دەبێت پوو بە پوو سەیری پوخساری خۆی بکات. هەبێت شکێنە مەرۆف ناچارکەیت سەیری خۆی بکات، هەموو ئەو کەسانەمان خۆشەوێت، کە ناھێڵن ناخی خۆمان ببینن، هاوڕێتی ئەوێه پێگامبەدەیت پتر لە خۆم ونبم... هەر کاتێک ئەو هەڵە کوشتنەدەیت کرد و بووێتە مایە ئەوێ بارۆنێکی ئەم شارە سەیری ناو دڵی خۆی بکات، سەیری نەتێنێهکانی خۆی بکات، بزانە تیاچووێت، دەبێت بپۆیت و ئەم ولاتە بەجێبهێڵیت». لەم قسانە ی بارۆن زۆر ترسام، بەلام دەمزانسی تازە ناتوانم پاشەکشییەکەم. ئوتومبیلە کە هەندێجار هێند خاوەن دەپۆی، گەلای بابردوو پێشماندەکەوت، باغەوانێکمان بینی چیمەنەکانی ئاودەدا، کۆترێکمان بینی دوودل بوو لە نیشتنەو، پاساریهکمان بینی سەیری پاساریهکی تری دەکرد. پاش کەمێک، لە بەردەم مالتیکی ئیجگار ئەفسانەیی و گەورەدا وەستا، دیوارهکانی بەردی سپی و پەنگی پەنجەرەکانی شەرابییوون. خانوویەکی سێ نۆمی گەورە کە پێدەچوو شەیتان خۆی ئەندازیاری بووێت. لەگەڵ هەموو جوانییەکیدە شتێکی شەپانی تێداوو، شتێک راستەوخۆ نە لە دیکۆر و نە لە کەرەستە ی تەلارە کەدا بەدەرەدەکەوت، شەپانگیزیەکی شاردراو و نادیار، کە پێدەچوو بە تەنیا من هەستی پێیکەم. بارۆنی بوکەشوشە بەدەنگێکی گەڕ و خالی لە هەر نەغمەیک، وەک گۆپی کەسیکم نیشانبدات گووتی ئێرە مالتی بارۆنی سیبەرە. من هەنگاری یە کەم بەرەو دەرگا کە نا، هەستکرد سیبەرەکانمان زۆر لە پیش خۆمانەو دەپۆنە ژووری.

ناوی پاسته قینه ی بارۆنی سیبەر، مه هدی خوداداد بوو، له و
 که سانه بوو که له دوا ی سالی نه وه دوحه وته وه ده وله مه ند بووبوون سه ره تا
 ته نیا به رده ستی یه کیک له بهر پرسه گه وره کانی حیزب بوو، له وانه بوو
 که بازایی بۆ ده کردن، له نانه و خانه نانی بۆ ده هیتانه وه، ئو تومبیلی
 دهشت، دواتر بوویوو به یه کیک له پاره گێره کان. که سیکی سورفلی
 چکۆلانه بوو به ده موچاویکی گوشتن و پر گریوه، له پیتەر ئه ستینۆف
 ده چوو له فلیمی «سوپانه وه به ده وری زه ویدا له هه شتا پۆژدا» له گه ل
 پیرسی برۆساندا زه مانیک که برۆسان تازه ئه ستیره ی ده دره وشایه وه
 و هیشتا پۆله ئه فسوناوییه کانی خۆی له زنجیره فلیمه کانی جهیمس
 بۆندا نه بینیبوو. به لام مه هدی خوداداد ده وله مه ندبوونی به هانایه وه
 نه هاتبوو. چاکه ت و پانتۆلیکی په شی بریقه داری له به ردا بوو، ورگیکی
 وه ها ده ره پیری هه بوو، هیه ج جلیکی جوانی دنیا راستی نه ده کرده وه،
 قژیکی خاوی چه ور به سه ریه وه بوو که هیند خراپ په شی کردبووه وه،
 هه ر که س بیدیایه ده یزانی خراپترین جۆره بۆیه ی هیندی و پاکستانی
 به کارده هینیت. بارۆنی بوکه شوشه گووتی «بۆیه ناویان ناوه بارۆنی
 سیبەر، چونکه هه ندیک وا هه سته ده که ن به ئاسان بۆته بارۆن، له
 هیه چه وه دروستبووه، له بهر سیبهره وه هاتووه، وه ک ئیمه په نجیکی
 دوورودریژی نه کیشاوه، عاره قه ی نه پشتووه. به لام هه ندیکی دی وه ک
 پیاویکی ژیره وانکی سه یریده که ن که له ژیره وه، له دنیای سیبەر و
 تاریکیدا کارده کات».

بارۆن پیتشوازی گه رمی لی کردین، خولقیکی زۆری قسه کردنی هه بوو،
 هیند له بالکۆنه قه شه نگه که یاندا دانیشته ی له گه ل بارۆنی بوکه شوشه دا
 که وتنه باسکردنی ئه و نه گه ره زۆرانه ی دوا ی پوخانی دیکتاتور هاتوونه
 ده ست، له قسه کانیاندا تیگه یشتم ژماره یه ک بارۆن هه ندیک له به ردی
 ناوازه و ئاسه واری سه یری مۆزه خانه کانی باشووریان ده سته که وتووه و به

پارەیی خەیاڵی فرۆشتوو یانە تەو بە ئێران. بە لām له ناکاو بابەتەکانیان گۆڕی و کەوتنە باسی پرۆژە یەکێ گەورەیی ئاوەرۆ، کە بارۆنی سیبەر بە تەمایە لە گەڵ یەکێکی دیدا جێبەجێبکات. وەک گۆڤگرێکی شەرمەن خۆم لە باسەکان وەرئەدا و بە هیمنی سەیری دەست و قاچی بارۆنی سیبەر دەکرد کە لە کاتی قسەکردندا دەجولاند، پێشتر کە سیکم نەبینیبوو وەک ئەو لە کاتی قسەکردندا هێندە قاچی بجولێنێت، ئادەمیزادەکان زۆربەیان نیوەی سەرەوێیان دەجولێن، بە لām بارۆن، بە جۆرێکی کۆمیدی و خۆنەویست یاری بە قاچی دەکرد. میر بە هەموو ویقاری خۆیەو بە رابەر مەهدی خوداداد دانیشتبوو و بە وردی گوێیدەگرت. ئاغای «سیبەر» سەرەتا بایەخیکی وەهای بە من ئەدا، گەرچی قسەکانیان لە گەڵ میر سەفیندا گەشتی و هەمەکاتەبوو، شتێک نەبوو پێویست و زووکارێت، لە گەڵ ئەوەشدا وەها خێرا دەستی دەجولاند و بە ئارەزوویەکی وا گەرم باسی لە شتەکان دەکرد، وادەزانی لە شتگەلیک دەدوێت بۆ ئەو زۆر ترسناک و گەرنەگن. لە نێوان قسەکاندا دووجار کۆرێکی گەنج بە جووتیک چاوی شین و قژێکی درێژ و کالەو، کاکاو و بسکویت و جۆرە شیرینییه‌کی دیکە بۆ هێنانێن کە پێمابوو لە خورما و گوێزی هیندی و بادەم دروستکراو، ئەو شیرینییه‌ هێند بە تام بوو ئومێد و چاوەڕوانی و هیوای تیا دروستکردم، هەندێک تام هەن وەها دڵت خۆش دەکەن وواتر حەزەدەکەیت زۆر بژیت.

بەلکۆنەکەیی بارۆن بە چەشنێک شاعیری و هیمن بوو، پێپوو لە دەنگی بۆلبۆلە خوشخوانەکانی ئێوارانی هاوین، من دەموویست زۆرترین ماوە لێرە دانیشم و لە شیرینییه‌ خوشە بخۆم و گوێ لە دەنگی بۆلبۆلەکان بگرم. وەک ئەوەی بارۆنی سیبەر بزانیێت من گوێ لە بۆلبۆلەکان دەگرم، گووتی «خودایە ئەم بۆلبۆلە مەلعونانە، خودایە لە دەست ئەم بۆلبۆلە مەلعونانە، هەموویان هەڵهاتووی قەفەزن، هەموویان لە قەفەزەکان هەڵ

و دەپۆن و لە دەرەوێ لەسەر درەختەکان دەخوینن، بۆ هەر کوێ بفرێن
 دێنەوێ بۆ نوێمیران، لە بەھاردا پادەگەن و تا دەخوینن دەخوینن و
 دوایی دەمرن. من لە بۆلبول تێناگەم، راستیت دەوێت جەنابی میر
 من هیچ لە بۆلبول تێناگەم». من بەلامەوێ سەیر نەبوو پیاویکی
 وەھا لە بۆلبول تێنەگات، دواتر زانیم بە گشتی بارۆنەکان لە بۆلبول
 تێناگەن. دواى ماوێهەکی درێژ، پوویکردە من و گووتی «کەواتە تۆ
 حیکایەتخوانەکەمانیت، پێمبێ، تۆ چ جۆرە حیکایەتیک دەگێڕیتەو؟»
 پرسیارەکەى کتوپەر و لە ناکاو بوو، من کەمێک پاجێلە کیم. هەمووتان
 دەزانن ئەو چ پرسیارێکی بێمیشکانە، تەنیا ئەوانە دەیکەن کە هیچ
 لە حیکایەت نازانن. بێئەوێ بیریکیە مەوێ بە هیمنی گووتم «جەنابی
 میر، حیکایەتی ئەو فریشتە پاکانەى کە لە ئاسمانەوێ دێن و ماوێهەک
 لەسەر زەوی دەمیننەوێ، حیکایەتی پەپولەیهەکی پەش کە لە نێوان دوو
 باغدا شەپکی گەورە هەڵدەگیرسێت، حیکایەتی «هەنگوینی خەیاڵ»
 کە هەر کەس بێخوات شیوێ و پەنگی دەگۆڕێت و لە سیمای پوخساری
 پەربیان نزیکدەبێتەوێ، حیکایەتی کچێکی نەخۆش کە ناوی فرمیسکە
 و بەردەوام لەگەڵ ئەو مروایانەدا قسەدەکات کە لە گۆمى ئەشکی
 ئەودا مەلەدەکەن... ئەوانەو سەدان حیکایەتی تریش». ئاڤای سیبەر
 کەمێک پێشی خوراند و گووتی «حیکایەتی خەیاڵی شتێکی باشە، بەلام
 حەزەدەکەم منداڵەکانم فییری بینینی دونیا بن، فییری پەوشتی بەرزین،
 فییری خۆفیداکاری بن و نیشتمانیەکەى خۆیان خۆشبویت». لەو ساتەدا
 هەستێکی سەیرم تێدابوو پێلاوێهەکانم داکەنم و بیدەم بەسەری بارۆنی
 سیبەردا، من پەرم لەهەموو ئەو پیاو و ژنانەیه کە زۆر باسی نیشتمانیان
 دەکەن. لە منداڵیمەوێ دەزانم هەموو ئەوانەى زۆر باسی نیشتمانیان دەکەن،
 لەوانى دى زیاتر ئەگەری خیانت و دلەرقى و بێوێژدانیا ن تێدا یە. بەلام
 بە نەزاکەت و پێزەوێ گووتم «جەنابی بارۆن، منداڵان بەر لەوێ فییری

خۆشه‌ویستی نیشتیماڵ بێ، دەبیّت فێری خۆشه‌ویستی ژیاڵ بێ، دەبیّت
 فێرێن پەپولەیاڵ خۆشبویت، حەزیاڵ لە دەنگی بۆلبۆل بیّت، جەنابی
 بارۆن، نیشتیماڵ لە کۆمەڵیک شتی بچوک درستیبوو، مەرف گەر
 ئەو شتە بچوکانە ی خۆشەوێت نیشتیماڵنیشی خۆشناوێت». پێدەچێت
 قسەکانم بۆ بارۆن سەیر و تازە بووین، بەلام هەستمکرد هەڵەیه‌کی
 گەورەم کردووە، نەدەبایە لە یەکەم پستەووە بەو چەشنە تۆوی گومان
 سەوزیکەم. بەلام خۆشەختانە کابرا لەو گێل و کالقامتریو لەو قسانە
 تێبگات. سەیرم لێهات بارۆن قسەیه‌کی توندی بەرابەر نەکردم، دواتر
 تێگەیشتم بارۆنەکان ترسیکی گەوێیان لەو خەڵکانە هەیه‌کە پێیانده‌لێن
 پۆشنییر، دیاربوو ئەویش منی لە ریزی ئەواندا حیسابکردووە. پێدەچوو
 لە ساتی یەکەمەووە بۆیستی خۆم، وەک پۆشنییریک خۆم وێناکردیّت.
 بارۆنی سییەر دوا ی ئەو قسانە پووی لێوهرگێڕام و بە شتیکی لە گەرمی
 و خێراییه‌وه، وەک ئەوێ شتیکی وشەکان لە گەریدا پراوینێت بە میر
 سەفینی گووت «بە هەر حال، منداڵەکانم حەزیاڵ لە هەموو چیرۆکیکە،
 بارۆن منداڵی ئێمە و ئەوان نابێت بە یەک، وانیه‌، وانیه‌ نابێت بە
 یەک، نابێت بە یەک». ئەو بەهەمانه‌یه‌کی دی بوو، ئەم پیاوهم خۆشەوێت،
 ئەو مەرفانە ی منداڵی خۆیاڵ بە منداڵانی دیکە بەراوردەکان ترسانکێ،
 دەشیّت هەمیشە لە بۆسەداڵن بۆ ئەوێ تۆلە ی خۆیاڵ لە جیهان
 بستیێن. من حەزمەکرد زوو بەو منداڵەم بناسیێن کە دەبایە چیرۆکی
 بۆبگێرمەو. من پۆحیکی غەمگینم تەنیا لەگەڵ منداڵاندا ئارام و ئاسوودە
 دەبم. بەلام هەردوو بارۆن بیئەوێ گوییدەن من، بەردەوام قسەیانده‌کرد،
 ناوی کۆمەڵیک سیاسی و بازرگانیاڵ دەهێنا من نەمدەناسین، هەندێجار
 ناوی یەکیک لە کۆمپانیاکان دەپەڕییه‌وه ناو پستەکانیانەو، هەردووکیان
 دانیابوون من سەر لەو قسانە دەرناکەم. کە ئێوارێ پووی لە تاریکی
 کرد، بارۆنی سییەر بەو قامەتە خڕچەشنە ی خۆیه‌وه، پێشمکەوت بۆ

قاتی سەرەوه، مالهەکی بارۆنیش سەرتاپا فەرش و هۆرتە ی گرانە هابوو، خامۆشییەکی قوول و بێدەنگییەکی سەیر بالی بە سەرتەواوی کۆشکە کەدا گرتبوو. بارۆن لە سەرەوه دەرگای ژوورێکی گەورە ی کردەوه و پێکەوه چووینە ژوورێ. سەرەتا بە هۆی تاریکییەوه هیچ نەبینی، لە ناکاو وەک تیشک بە لێشاویکی گەورە پەلامارماندات، چەندەها گڵۆپ داگیرسان، پێشتر لە ژيانمدا ژوورێکم نەبینیبوو هێندە زۆر گڵۆپی تێدا بێت، تا چەند چرکە یەک بەردەوام گڵۆپ دادەگیرسا، بۆ ئێستێک پوناکی هێند زۆربوو من دەستمگرت بە چاومەوه، لە ناوەرەستی ژوورە کەدا وەستام و ئەو منداڵەم لە دەستێک جلی سەپیدا بینی، کراسیکی سپی و کاوبۆیەکی کچانە ی سپی. لە سەرتەواوی قەرەوێڵە کە ی دانیشتبوو، کەمێک تەرە و غەمگین دیاریوو، هیچ شتێکی لە باوکی نەدەچوو، دەموچاویکی باریک و ساف و سپی هەبوو، قژیکی نەرمی زۆر پەش، جلەکانی و روخساری بەجۆریک سەپیبوون دیمەنیکی ترسانکیان پێبەخشیبوو، بەلام نیگای هێمن دەینواند. ژووری منداڵە کەش لەوه خۆشتر بوو لە ژووری منداڵان بچیت، پریوو لە دۆلابی گەورە گەورە کە پێکرا لە تەختە ی زۆر گران و نایاب دروستکرا بوون، قەرەوێڵە کەشی لە دیکۆر و شێوەدا لە شێوە ی دولفی نیکی بچکۆلەدا نەخشکرا بوو. هەستمکرد بینینی بارۆنی بوکەشوشە منداڵە کە ی دلخۆشکردو، بە نیگا و سەیرکردنەکانیدا دیاریوو باوهری بە بارۆن لە باوهری بە باوکی گەورە ترە. گەرچی بارۆن پیاویک بوو هیچی نەوتی لە منداڵان نەدەزانی، بەلام بە هۆی دیاری و یاریبەکانییەوه منداڵان خۆشیان دەویست. ئاغازی سێبەر منی بە منداڵە کە ی خۆی ناساند، کچیکی نوو سال بوو بە ناوی «نەونیگا» وه، بارۆن بە نەونەو بانگی دەکرد. جووتیک چاوی سەوز و گەورە و سێحراوی هەبوو، لە چاوی پشیلە یەکی پەش دەچوو لە تاریکیدا بدرەوشیتەوه. بارۆن وەک هەموو ئەو پیاوه بێمیشکانە ی ئەم ولاتە کە نازانن قسە لەگەڵ منداڵدا بکەن، دەمی

پانکردهوه و گووتی «کاک ماجید حیکایەتی خۆشت بۆدەکات». منداڵەکه بە چاوه‌گەشەکانی سەیریکردم و هیچی نەگووت، نە ئەو هەستی بە شتیکی تایبەتی کرد و نە من. ترسناکە منداڵان لە ساتی یەکەمەوه پقیان لێتبیت، دواتر زۆر بە زەحمەت دەتوانیت شتەکان پاستبکەیتەوه. لە پاستیدا منداڵان زۆر پاک و بێگوناھ نین، هەموویان بە جۆریک لە جۆرەکان جۆرە حوکمیکی پێشووەخت و کیناویان لە دڵدا هەیە. کە «نەونیگا» سەیریکردم لەوه دەترسام پێشووەخت پقی لێمبیت، بەلام شتیکی ئەوتۆ تایبەتیم لە چاویدا نەخویندەوه. پێم سەیریوو کە بارۆن بەر لە خودا حافیزی بە ئەسپایی بە منی گووت، نەونیگا کچی ئەو نییە، بەلکو برازای ژنەکەیتە کە لە پووداویکی نادیاردا تیاچوو... منداڵەکەش دواى مردنی باوکی تووشی کۆمەلێک دۆخی دەرونی سەخت بوو کە مەرۆف دەبیت زۆر ئاگاداری بیت.

پاش ئیستییکی کەم ئەوان پۆیشتن و من و ئەو پێکەوه لە ژوورەکەدا ماینەوه. دوو سەعاتم هەبوو لەگەڵ نەونیگادا بیبەمەسەر. لەگەڵ پۆیشتنی ئەواندا خامۆشییەکی گەرە بەرە بەللی بەسەر ژوورەکەدا کیشا، ئەوەی لە مالی بارۆنی سیبەردا سەیریوو ئەو بێدەنگییەبوو، بێدەنگییەکی هێند قوول و دەستسار بوو مەرۆف دەترسا. بۆ ئیستیک وەک شتیک ئیفلجیکردبم، سەیری ئەو منداڵەم کرد و لە شوینی خۆم نەجولام. پاش تۆزیک ئەو گووتی «تۆ بەراستی ناوت ماجیدە، بەراستی، یان گالته‌دەکەیت؟». ئەوه منی تۆزیک ئارامکردهوه و گووتم «بەراستی ناوم ماجیدە، بەراستی». بە چاوه‌ سەیره‌کانی گووتی «تۆ چەند حیکایەت دەزانی؟». چوومه تەنیشتییه‌وه و گووتم «هەزار حیکایەت. لەوانەیە زیاتریش... بەتەواوی نازانم؟ کەس ناتوانیت بزانی‌ت چەند حیکایەت دەزانی‌ت، کە دەستدەکەین بە ژماردنی حیکایەتەکان، ورده‌ ورده‌ چیرۆکی تریشمان بێردە‌کە‌ویتە‌وه کە حیسابمان نەکردون». بە شەرمە‌وه‌ گووتی «بەلام من دوو حیکایەت

دەزانم، دووان و هیچی تر. پوره نەرمینم دەلێت، دوو حیکایەت بۆ کچیک لە تەمەنی مندا زۆر کەمە». من دەستیکی بچوکم بە قژیدا هێنا و گووتم «من دڵنیام تۆ لە دوو حیکایەت زیاتر دەزانیت، دڵنیام». بە خەفەتیکەوه گووتی «نا من بەس حیکایەتی سەندریلا دەزانم، لەگەڵ حیکایەتی «ئاوێکی کچی پادشا»... لەوه زیاتر، هیچ شتیکی تر نازانم. من سەیرمکرد و بە دڵنیاوییهوه گووتم «نا تۆ حیکایەتی زۆرتر دەزانیت، مەروە زۆر شت دەزانیت کە وادەزانیت نایانزانیت. زۆر شتیش نازانیت کەچی وادەزانیت دەیانزانیت، ئێمە ی مەروە وەهاین».

بەسەرسامییەوه سەیریکردم، چاوەکانی بە ئەندازەیەک جوان بوون، مەروە دەترسان. من لە سەفەرە خەیاڵییەکانیشمدا، چاویکی وەها پاک و ساف و بریسکەدارم نەبینیبوو. بە ئەسپایی پرسی «ئەو تۆ حیکایەتیک دەزانیت، کە من دەیزانم و کەچی وادەزانم نایزانم؟». تۆزیک وەستام و سەیری بوکەشوشەکی تەنیشتم کرد و گووتم «بێگومان، حیکایەتی ئەو بوکەشوشەیه، کە یەکیکە لە حیکایەتە خۆشەکان، تۆ دەیزانیت و کەچی وادەزانیت نایزانیت». سەیری بوکەشوشەکی کرد و گووتی «مەبەستت هیسۆیه؟». من بە کەمتەر خەمییەکەوه شانم هەڵتەکاند و گووتم «هەلبەت مەبەستم هیسۆیه». بە خەفەتیکەوه سەیریکردم و بە ئەسپایی بۆ ئەوێ بوکەشوشەکی گۆیی لێتەبیست گووتی «بێدەنگ بە، هیسۆ باوکی مردووە، نابێت بزانی». من گووتم «ئاه، باوکی مردووە؟ چۆن مردووە، بۆ پێینالێت کە باوکی مردووە؟». بەچرپەوه گووتی «باوکی لە ئەسپ کەوتۆتە خوار، تێدەگەیت؟ باوکی لە شەپدا لە ئەسپ کەوتۆتە خوار و مردووە». گووتم «ئەو هیسۆ ئیستا چی دەکات؟». بە ئەسپایی گووتی «هیچ ناکات، بە پۆژ دەچێتە بەر ئەو پەنجەرەیه و چاوەپوانی باوکی دەکات، من ناهێلم کەس پێی بلێت، تێدەگەیت، هەتا تۆش بۆت نییه پێی بلێت، پوره نەرمینیش بۆی نییه

پێی بڵێت. «بە ئەسپایی گووتم «گەر تۆ حەزەنە کەیت، من پێیناڵێم، بە لām دەتەوێت تا کە ی پێی نەلێیت؟». بوکە شوشە کە ی گرتە باوەش و گووتی «تا هەتا هەتا یە». من دەستم بە سەریدا هێنا و گووتم «زۆریاشە پێی نالێین، تێدەگەیت؟ پێی نالێین، من و تۆ پێکەو نامە ی بۆ دەنوسین، تێدەگەیت دڵخۆشیدە کەین، دەلێین ئەو نامە ی باوکتە، دیاری بۆ دەنێرین، دەلێین باوکت چوو بە و لاتیکی تر، تا بتوانیت لەوێوە دیاریت بۆ بنێریت». زەر دەخەنە یەکی گەورە کەوتە سەر پوختاری و بە گەرمییەو گووتی «دەلێین باوکت چوو نالتون بدۆزیتەو، تێدەگەیت چوو نالتون بدۆزیتەو». خۆشەختانە هەستمکرد لێم نزیکدەبێتەو. من گووتم «دەبینیت، تۆ حیکایەتی هیسۆ بە تەواوەتی دەزانیت، ئێتر پورە نەرمین ناتوانیت بە ئاسانی پێتبلێ تۆ حیکایەت کەم دەزانیت، ناتوانیت، تۆ ئێستا سێ حیکایەت دەزانیت». بە سەر سامییەو گووتی «بە لām ئەو ی هیسۆ حیکایەت نییە، باوکی هیسۆ بە راستی مردووە». منیش پێمگوت «دەزانم، بە لām کە تۆ دەیگێریتەو دەبێت بە حیکایەت، هەر وەختیک تۆ بە جوانی شتێک بگێریتەو، ئەو حیکایەتە ... گرنگ نییە راستییە یان نا». بە گومانەو سەیریکردم و گووتی «بە لām نامەوێت حیکایەتی هیسۆ بۆکەس بگێرەو، گەر پورە نەرمین بزانی، هیسۆم لێدەسەنیت، چونکە ئەو دەلێت، من نابێت قسە لەگەڵ هیسۆدا بکەم، هیسۆ بوکە شوشە ی، پۆحی لە بەردا نییە». من نەمزانی بڵێم چی، گووتم «نەونیگا، کوێیگرە، من ئەمشەو دوو چیرۆکت فێردەکەم، دوو چیرۆک، دەتوانیت سبە ی هەردووکیان بۆ پورە نەرمین بگێریتەو، من هەر شەوێک بێم دوو چیرۆکت فێردەکەم، پاش ماوە یەکی تر تۆ لە پورە نەرمین چیرۆک زیاتر دەزانیت». بە خۆشحالییەو سەیریکردم و گووتی «ئێتر دەتوانم بە پورە نەرمین بڵێم کە بۆنی پیاوی لێدیت، دەتوانم پێشی بڵێم لەو حیکایەت زیاتر دەزانم، دەتوانم واشی لێبکەم

بگری». من سه‌یرمکرد و پیمگوت «به‌ئی، ده‌توانیت وای لێیکه‌یت بگری».

زۆریه‌ی منداڵانی نویمیران غه‌مگینبوون، زۆریه‌یان وه‌ک نه‌ونه‌و چیرۆکی نه‌ینی له‌ دلایندا بوو، ته‌لیسمیک و گریه‌ک له‌ ژانیاندا هه‌بوو که نه‌یانه‌ویست که‌س بیکاته‌وه‌ و بیزانیت... دواتر که له‌ دونیای ژن و پیاوانی نویمیرانیش نزیکبومه‌وه‌، بۆم ده‌رکه‌وت نویمیران گه‌رێکه‌ سه‌رتاپای له‌ نه‌ینی دروستبوه‌.

ئه‌وه‌ شه‌وه‌ ده‌ستمکرد به‌ گێرانه‌وه‌ی یه‌که‌مین چیرۆکی خۆم بۆ نه‌ونیکا...

به‌و جۆره‌ بووم به‌ حیکایه‌تخوانی منداڵانی بارۆنه‌کان، له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا چیرۆکه‌کانم له‌ نویمیراندا ده‌نگیاندايه‌وه‌، ئه‌وه‌ حه‌زه‌ بێسنووره‌ی منداڵان له‌ حیکایه‌ته‌کانم ده‌رگای هه‌موو نویمیرانی بۆ خسته‌ سه‌ر پشت، وای لێهات له‌ ئێواره‌وه‌ به‌ سه‌ر مائی بارۆنه‌کاندا ده‌گه‌رام. کۆشکی هه‌چ بارۆنێک له‌ کۆشکی ئه‌وی دی نه‌ده‌چوو، هه‌میشه‌ له‌ به‌رده‌رگا ئیشکه‌ریک یان خزمه‌تجێیه‌ک ده‌رگای لێده‌کرده‌وه‌ و به‌ ناو سالۆن و پارێزگای درێژدا منی ده‌برده‌ قاتی سه‌ره‌وه‌، منداڵانی نویمیران هه‌موویان تێکرا له‌ قاتی سه‌ره‌وه‌ ده‌ژیان. ده‌میک ده‌چومه‌ مائی بارۆنه‌کان، کۆشکه‌کانیان وه‌ها خامۆش و بێده‌نگبوون، ترسم لێده‌نیشت. چه‌ندین هه‌فته‌ کارمکرد و یه‌ک ئافره‌تیشم له‌ نویمیراندا نه‌بینی، وامده‌زانی ئه‌م گه‌رێکه‌ گه‌وره‌یه‌ ته‌نیا پیاوان و منداڵان تیا ده‌ژین، پێگای منیان وا پێکخستبوو نه‌چێته‌ سه‌ر پێگای هه‌چ ژن و کچیکێ ئه‌وه‌ گه‌رێکه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی یه‌کیک به‌ نه‌خشه‌یه‌کی ورد هه‌موو پێگای هاتوچۆی منی کێشاییت. تا شه‌ویکیان بارۆنی بوکه‌شوشه‌ داوه‌تیکردم و له‌و داوه‌ته‌دا جوانترین ژن و کچانی بارۆنستانم بینی و له‌ویدا ژنی بارۆنی مریشکیشم ناسی.

له شهوگاری ئەم شارە پامام و خوینم بینی «حەسەن تۆفان - مایس و حوزەیرانی ٢٠٠٤»

یەكەمجار غەزەلنوسم لە بەهاری سالی ١٩٩٨ دا ناسی، ئەو كات
ئەو لە میژوو بە هەزارباغدا دەسوپایەو. غەزەلنوس زۆر بە ئاسانی
دەرگای مائی خۆی بۆ خەلكی غەریب دەكردهوه، لەدوای پاپەڕینهوه
مالەكەى ناوناوو بنكهى منداڵانى بیسەرپرشت. خۆى دەرهمەتییكى وهما
گەورەى نەبوو، كۆمەڵێك پێكخراوى بیانی لە بەختیكردى منداڵەكاندا
كۆمەکیانده كرد. ماوهیهك بەر لەوهى دەستبەگین بە نوسینی ئەو كتیبه
گەورەیه، ئیوارەیهك چووم بۆ مائی غەزەلنوس و منداڵە خەیاڵیهكانی
ئەوم بینی. بەختیكردى دە منداڵی كچ و كوڕ لە ئەستۆی غەزەلنوس
بوو، پیریژنیك و پیرەمێردیكى چكۆلانە لە بەختیكردى منداڵەكاندا
كۆمەکیان دەكرد. زارۆ خەیاڵیهكانی جوانترین منداڵی دنیا بوون،
هەموویان شتیك لە نیگاری فریشتە و كەمێك لە عەترى ئاسمانیان
پێوهبوو، ئەو هەردەم بە شانازییهوه دەگووت «ساف خەیاڵن و پاك
عەشقن». بەیانیان شوڤیژێكى پیر بە پاسێكى كۆن دەهات بەدوایاندا
و دەبێردن بۆ خوێندنگا، هەمیشە بە هاتوهاواری زۆر و بە سەرسەدای
بیۆینه ئەو مالەیان پێ كردهبوو لە دەنگ. كە دەرسیم تاهیرم لە ناویاندا
بینی سەرسامبووم، ئەو تەنیا لەوانى دی گەورەتر و ناشیرینتر نەبوو،
بەلكو بۆنێكى خراپیشى لێدههات. گەنجیكى سەرزل كە بەجۆرێكى
بێمانا شەرم و ترسنۆك دیاریوو، جۆلە و پۆششتنى لە ئەسپ دەچوو
نەوهك مەوۆف، لووتى بە ئەندازەیهك بوو مەوۆف لە تەماشاكردنى
دەترسا. هەولەكانى غەزەلنوس بۆ پاهێنان و فێركردنى تێكرا مایهپوچ
و بیسوودبوون، ئەم كۆرە لە دۆخێكدا نەبوو هیچ فێربێیت. پۆژێك

کە سێک بە ناوی عەتارەوێ دابووێ غەزەلنوس و لەو کاتەوێ غەزەلنوس سەرپەرشتیدەکرد. تاکە بەهەری ئێوەبوو دەیتوانی گۆڕ هەلکەنیت و لاشە بدۆزیتەوێ. بەر لەوێ لاشە موراو جەمیل بدۆزیتەوێ، کەسمان باوەرمان بە تواناکانی نەدەکرد، غەزەلنوسیش بە گومان بوو لە هێزی ئێو، بەلام دۆزینەوێ ئێو لاشە، سەرەتای برۆی بەتینی من بوو بە بەهەر سەیر و توانا نەینییەکانی ئێو. دوا دۆزینەوێ لاشەکی موراو داوام لە غەزەلنوس و هاوڕێکانی دیکەم کرد، تا تەلیسمی موراو جەمیل شینەکەینەوێ بە دوا هیچی دیکەدا نەگەڕێن، ئێمە گرۆپێکی لەوێ بچوکتربووین بزانین لە یەک کاتدا دوا کۆمەلێک حیکایەت بکەوین، دواوێ ئێشەکەش لەوێ پڕ مەترسیتەر بوو کە حیسابمان بۆ کردبوو. ئێو شەوێ دەرسم لاشەکی لە پێشچاومان دەرھێنا، من لەو باوەرەدا نەبووم زانمان بەو جۆرە بگۆڕیت، پێش ئێو لاشە هەر یەکەمان کۆمەلێک حیکایەتی لەبەردەستدا بوو، زۆریان پڕ تەم و سەرشار لە نەینیی بوون، بەلام پڕوی ترسناکی مەرگ ئێو کاتە دەست پێدەکات کە مەرۆف لاشەکی نەناسراو دەدۆزیتەوێ. هیچ شتێک لە لاشەکی نەزانراو سێحراوێتر نییە. سألگەلێک کە پیاو کوژبووم، هەرگیز نەچوو بوومە سەر قوربانییەکانم، بەردەوام لە دوورەوێ تەقەمدەکرد و هەک با هەلەدەهاتم، ئێگەرچی خەلکانێکی زۆرم کوشتبوو، بەلام دوو بە دوو لەگەڵ لاشەیکدا نەما بوومەوێ، بە دیار کوژاویکەوێ نەوێستابووم. من پیاویک بووم لە لاشەکان هەلەدەهاتم بۆیە ناویان نابووم تۆفان. دوا دۆزینەوێ لاشەکی موراویش من شتەکانم ئاسایی وەرگرت، بەلام هێدی هێدی هەستەمکرد ئێو مردووە کاریگەرییەکی سەیری لەسەرم هەیە، هەستەمکرد شەوان دێتە خەوم، چەند شەویک بۆ ئێوێ لە مۆتەکە و نیگاری ترسناکی ئێو دەربازیم هەلەدەهاتم بۆ هەزاریاغ، بەلام ئێو مەیتە بەدوامەوێ بوو. دواجار مەرۆف چەند دڵپەق و بێزەحم بێت، چەند ژانی لە کوشتن و

خوێنپشتندا بردیته‌سه‌ر، مردوویه‌کی بۆ په‌یدا ده‌بێت وازی لێناهی‌نێت. مورا‌د جه‌میل له‌و مردووانه‌بوو که ده‌ستبه‌رداری مرۆف نابن و ده‌بێت دوا‌ی چیرۆکه‌کیان بکه‌ویت. ئاده‌میزاده‌کان هه‌موو ده‌مرن و ده‌کوژێن، ئه‌وه چاره‌نوسی مرۆفه‌، به‌لام له‌ ناو ئه‌و لی‌شاوه‌ ئه‌به‌دیه‌دا، مردوویه‌ک له‌ نا‌کاو له‌ نی‌وان هه‌موواندا ده‌رده‌که‌وێت و مردنی وه‌ک ته‌لیسم و سی‌حرێکی جیا‌واز و بێ‌بن ده‌رده‌که‌وێت، وه‌ک ئه‌وه‌ی چی نه‌ی‌نیه‌ک له‌ دونه‌یادا هه‌یه‌ له‌ مردنی ئه‌ودا خۆی قه‌ل‌دابه‌یت. من زۆر بیرم لێ‌کردۆته‌وه‌، هه‌موو مردنێک له‌ سندوقێک ده‌چێت. مردن هه‌یه‌ سندوقێکی کراوه‌یه‌ و ده‌توانین ئاسان سه‌ری هه‌لبه‌دینه‌وه‌ و ته‌ماشای ناوه‌که‌ی بکه‌ین، ده‌توانین ده‌ستبه‌رین و له‌ بنی ئه‌و سندوقه‌دا هه‌موو نه‌ی‌نیه‌ک ده‌ره‌یه‌نین، به‌لام مردنیش هه‌یه‌ سندوقێکی داخراوه‌، گه‌ر سندوقه‌که‌ش بشکێنین نه‌ی‌نی زیاتر و زیاتر ده‌دۆزینه‌وه‌ که بۆمان ته‌فسیرنا‌کرێت. راسته‌ من پیاو‌کوژبووم، له‌ سالانی هه‌شتادا خه‌ل‌کانێک زۆر کوشتی چه‌کی من بوون، له‌ نی‌و ئه‌وانه‌دا خه‌ل‌کانێکی خراپی تێ‌دابوو که شایسته‌ی مه‌رگ بوون، یاخود به‌ بیر‌کردنه‌وه‌ی شو‌رش‌گی‌زانه‌ی ئه‌و سه‌رده‌م و زه‌مانه‌ به‌ شایسته‌ی مردنم ده‌زانین، خه‌ل‌کانێکی‌شی تێ‌دابوو بێ‌گناه بوون، هێند هه‌یه‌ به‌ جو‌ریکی دی بیر‌یان له‌ شو‌رش و ژیا‌ن ده‌کرده‌وه‌. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هه‌ستم نه‌ده‌کرد هه‌چ یه‌ک له‌و مردووانه‌ پامده‌گرن و واده‌که‌ن بیر‌یکه‌مه‌وه‌. هه‌موو شو‌رش‌یک له‌گه‌ڵ خۆیدا کۆمه‌لێک مرۆفی له‌و جو‌ره‌ دروست‌ده‌کات، که ده‌کوژن و نا‌گه‌ڕێنه‌وه‌ سه‌ر ته‌رمی کوژراوه‌کان. دوا‌ی مردنی دای‌کم من به‌ جو‌ریک له‌و گولستانه‌ گه‌وره‌یه‌دا نو‌قمی‌وی‌بووم، به‌ جو‌ریک سه‌رقا‌لی کردنه‌وه‌ و داخستنی ده‌رگا نه‌ی‌نیه‌کانی هه‌زاربا‌غ بووم، خه‌ریک‌بوو له‌ یادمه‌ده‌کرد چی له‌م دونه‌یادا هه‌یه‌. به‌لام ئه‌و لاشه‌یه‌ی مورا‌د جه‌میل منی ناچار‌کرد بکه‌ڕێمه‌وه‌ دونه‌یا، وه‌ک ئه‌وه‌ی لاشه‌ی من بێت و نیشی من بێت ئه‌و که‌سه‌ بدۆزمه‌وه‌ که کوشتومی. هه‌ندیک مه‌رگ

وهك ئاويته وايه، كاتيک سه يريده كه ين خۆمانى تيا ده بينين. من لهو شه وه وه هه ستمده كرد له ژير گوشارى ئه و مردوه دام. ئاه، هه نديجار بينيني لاشه يه ك له خويندنه وهى هه زار كتيب زياتر كار له ژيانى مرؤف دهكات، من لهو شه وه وه سه راپاي تيروانينم گؤڤا و ده مگوت ده بيت شتيك بۆ ئه و لاشه يه بگه ين.

من ئوميدم ئه وه يه كه س پنگاي نه كه ويته سه ر لاشه يه ك، به لام گه ر پنگاتان كه وته سه ر جه سته يه كى وه ها جوان، نابيت هه لبيت و پشتى تيبكه ن، ده بيت تاكو تايى له گه ليده برۆن.

ماوه يه ك به سه ر دۆزينه وهى لاشه كه دا پويشت و ئيمه هه چ شتيكى گرنگمان چنگ نه كه وت. به ئهركى خۆمانم زانى، لاشه كه بگوازينه وه بۆ جيگاهه كى لايه قتر و به نهينى له سوچى گورستانىكى به حورمه تدا بينيژين، ئه وه كه مترین شتيكه مرؤف بتوانيت بۆ لاشه يه كى بيكه سى بكات. ئيواره يه ك ويستم بيتاگاي غه زه لنوس، لاشه كه بگوازمه وه بۆ گورستانى گه وده ي شار و به نهينى له ناو گورپه كاندا جيگاهه كى بۆ بگه مه وه به جوړيكي به حورمه تانه بيخه مه وه ژير خاك. ئيمه تازه ده ستمان له وه شتبوو پۆليس و ئاسايش شتيك بدۆزنه وه. هه موو دلنيا بووين بكوژانى موراد جه ميل گه ر بيت و به دهردى خودا نه مرن و تووشى به لای دى نه بن، تا هه تاهه تايه به ئازادى ده سوپينه وه. شه ويك گه رپامه وه بۆ سه ر گورپى ئه و مردوه غه مگينه ي له كه نده لانيكى چه په كى قه راغشاردا نيژرابوو، شوين لاشه كه م هه لدايه وه به لام هه چى تيدا نه بوو، هه چ شتيك. وهك شيتم ليها، وهك ئازه لايكى نا ئوميد زه ويم به چوارده وري خۆمدا هه لده كه ند، به لام سوودى نه بوو. ئاشكرا يه كيك دواى ئيمه دووباره گورپه كه ي هه لدا بووه وه و لاشه كه ي دهره ينا بوو. من هه نديك ورده جل و ئاسه وارى ديكه م له جيگاهه كه دا دۆزيه وه كه ئاشكرا له كاتى گواستنه وهى لاشه كه دا كه وتبوون، له هه موويان گرنگتر پارچه يه ك

قوماشی کراسە پرتەقالییەکە ی بوو. ونبوونی تەرمی موراڤ جەمیل تەلیسمیکی گەورە ی تریوو کە ھاتە ناو حیکایەتەکەوہ. کە چیرۆکەکەم بۆ غەزەلنوس گێڕایەوہ بێتەوہ ی بایەخ بە چیرۆکەکە بدات بە جۆرێکی پڕ خەیاڵ سەیریکردم و ھەندیک شتی لەبەر خۆیەوہ گووت کە ئەو کات ھیچی لێ تێنەگەیشتم. ئەو ھم وا تەفسیرکرد کە غەزەلنوس ھێندە ی مەراقی دۆزینەوہ ی نەیتنی کوشتنەکە یەتی، مەراقی لاشەکە ی نییە.

ونبوونی ئەو لاشە یە بووہ خولایەکی کوشتنە ی من، واتێگە یشتە ئەوہ ی موراڤی کوشتووہ یە کەمێن جار نەیتوانیوہ لاشەکە ی بشاریتەوہ، بە لکو خێرا لەو کەندە لانیە دا کردویتی بە ژێر گلەوہ، دواتر پاش ماوہ یە ک لە بەر ھەر ھۆیە ک بێت، لاشەکە ی گواستۆتەوہ بۆ جیگایەکی دی، جیگایە ک کەس دەستی نەگاتنی. شەوێکیان بۆ یە کەمجار دوا ی چەندەھا ساڵ دەمانچە کەم دەرهێنایەوہ و کەوتە ئەو دەشت و دەرانە ی قەراغ شار. ئەو چەند شەوہ ی پێشتر لە یانە ی پایاوکوژە بێئیشە کاندە بردمەسەر، ئەو ھەستە یان تیا دروستکردم کە بە شەو شتگە لیکی ترسناک لەم شارە دا پوڤە دەن، شت گە لیک کەس نایببستیت و نایببیت، ئەوانە شتی دەیببستن و دەیزانن بێدەنگی لێدە کەن. بێتەوہ ی بە ھیچ کەس بلێم، شەوان بەرەو ئەو پێدەشتە ساردانە ی نزیک شار دەکەوتە پێ، دانیابووم گەر دان بە خۆمدا بگرم، گەر سەبرم ھەبێت، شتێک دەبینم. من چەند شەوێکی دی لە گەڵ دەرسیم تاهیردا چووہ دەری و پووبەریکی زۆری دەشتایی و پووتەنە خۆلاوییەکانی نزیک شارمان پشکنی، بە لām ھیچی تازەمان دەست نەکەوت. دەرسیم بە چنگە بلدۆزە راساکانی بە خێرای چەندەھا جیگای ھە لکۆلی، لە ھەندێ جیگادا کە لاک ی ھەندیک ئازە ل و ئێسکی بە جێماوی سە گێک و کۆمە لێک کە لاسەری مانگامان دۆزییەوہ، بە لām نە گەیشتینە شتێک پە یوہندی بە ئیشەکە ی ئێمەوہ ھەبێت. ئەو ماوہ یە ھێند شەوان دەرسیم ھێنا بووہ دەری، بێخەو یی

و ماندویتییه کی زۆر له سه ر پو خساری بوو. گه نجیک بوو نهیده توانی
 بلیت نا، هه ر شتی کمان پی بگووتبایه ده یکرد و زۆر که میش قسه دیده کرد.
 به جۆریکی سه یر گو ی پرایه لی غه زه لنوس بوو، هه ستمده کرد له دل وه
 خۆشیده ویت، گه ر غه زه لنوس لی زو یربایه تووشی تو په یی و هه لچوون
 و نا ئارامیه کی گه وه ده بوو. به وه دا زۆر جار خراپ له گه ل منداله کانی
 دیکه دا ده جولا یه وه، غه زه لنوس زو یریده کرد و زۆر پیا هه لده شاخا، له گه ل
 نه وه شدا هاو کاریک و دۆستیکی نزیک ی نه بوو، زۆر پۆژ نه و نانی
 ده کپی، نه و ورده شتی بۆ مندالان ده هینایه وه. نه و ماوه یی من شه وان
 ده مبرد بۆ پشکنینی ده وری به ری شار، گو ی پرایه ل و بی چر په بوو، هه موو
 شته کانی وه ک خۆی ده کرد، هه ستمده کرد جۆره توانایه کی نه ین ی له
 ناخیا یه تی گه ر مرف باش ئاراسته یی کات، له وانه یه شتیکی دیکه ی
 لی ده رجیت. که زه وی ده دپی له ئامی زکی گه وه ده چوو، به لام دواتر
 ماندووبوونیکی سه یری پی وه دیاریوو، زۆر جار ئامۆزگاریم ده دایه که
 له سه رخۆ ئیشبکات، به لام له زو هه ل هاتنی خۆر و ئاشکرا بوونی به یانی
 ده ترسا. هه رده م به ر له پونا کبونه وه ی دنیا ده مگی پرایه وه بۆ شوینی
 خۆی، که ده گه یشته نه وه مالی غه زه لنوس، وه ها ماندوویوو سه رتا پای
 پۆژه که یه ک ته خته ده خه وت.

دوا جار بریارمدا به ته نیا و بی درسیم تاهیر پوویکه مه قه راغ شار.
 شتیکی تاریک و په ش، خواستیکی نه ین ی بۆ تیگه یشتن له م شاره
 پیس و پۆخ له ده بی زواندم. چه نده ها شه و بی هوده سو پامه وه، له و دیو
 شه قامه که مه ره ندیه که ی شارد بۆ سه م داده نا. چۆر شه وی یه که م
 شتیکی نه و تۆم نه بی نی، له شه وی پی نجه مدا له که نده لانی کدا خه وم
 لی که تبوو له سه ر ده نگ ی و په وپی ماشینی ک به ئاگا هاته مه وه، ماشینی ک
 لای ته کانی کوژاند بو وه وه به هه موو ده شتدا سه رده که وت، دوو سه د
 مه تر دوو ره له من وه ستا و دوو که س دابه زین و ده رگای پشته وه ی

ماشینە که یان کردەو و یەکیەک بە دەنگی بەرز هاواریکرد «کۆپی حیز دابەزە». هاوارە که وەها بلەند و بەرزبوو وامدەزانی ئەو وە شەو خۆیەتی دەقیرپننیت. لەبەر پۆشنایی مانگە شەو و کەدا بینیم کۆرپکی گەنجیان داگرت و کەوتنە لێدانی. یەکیەک لە ناو ماشینە کەو و گوتی «کۆپی قەحبە، دایک حیز، خوشک لە باو و ش، کە پێمگوتی لێدەردەچیت، یە عنی لێدەردەچیت، تێدەگەیت، لێدەردەچیت... کۆپی حەیان، ئێتر تووشی سەرئێشەمان ناکەیت». کۆرپە که بۆ ئێستێک لە بەرچاوم ونبوو، دڵنیا بووم لە سەر زەوییه که کەوتوو. بە وردی نازانم لێدانه کانیان چەندی خایاند، بە لām ماوێه کی درێژ لەو کۆرپەیان دا، لەو ماوێه دا گویم لە دەنگی پیاویکی دی بوو که پێدە کەنی و دەیگوت «ئاغا گیان، ئەزیه تی مەدە، قەسەم بەم تاریکیه پاکە، قەسەم بە پۆشنایی سوێج که تۆزێکی دی تەواوی دنیا پونا کدە کاتەو، ئەم کۆرپە بە قەسەمان دەکات. ئاغام، من هەستدە کەم بە قەسەمان دەکات، ئەمە که سێکی دڵپاک و بە حورمەتە، زۆر بە ناموسە، تابلێی ساحیبی نەزاکەتە...». پیاویکی درێژیوو، دەنگی لە تاریکیه کەدا لە دەنگی هەمووان بەرزتر بوو، بەردەوام پێدە کەنی و لەو جۆرە قسانە ی دەکرد، زۆر لەو قسانە ی کرد، باسی جوانی سوێجی کرد، سوێندی بە بولبول و عەندەلبیبه کانی باغ خوارد، سوێندی بە بۆنی کەنێرە و پێحانە خوارد، وەها ناسک قەسەیکرد سەیرم لەو سەرو زمانە شیرینە ی هات. ئەوانی دی جنیویان بە کۆرپە کە دەدا و ئەو بەو شیوێه دڵنەوایی دەدا یه وە. جار جار یەکیەک لە ناو ماشینە کەو و دابەزە ی و هەندیک شەقی لە کۆرپە که هەلەدا و دەیگوت «گەر بە خۆشی خۆت لێدەردە چیت، یە ک هەفتە ی تر فلیمی خوشکە کەشت بۆ لێدە دەم، تێدە گەیت... تەنیا دوو پۆرت هە یه لێدە رچیت و هەموو ئەوانی تریش رازیبکەیت، تێدە گەیت». ماوێه کی زۆر درێژ لە کۆرپە کەیان دا، بە درێژیایی ئەو ماوێه چرکە یه کم لێنە بیست، دوا ی ئەو ی ماندوویی

سوار ئوتومبیلەکیان بوونەو و پۆیشتن. من لەو ماوەیەدا چەند جارێک خەیاڵی ئەو کەوتە سەرم خۆم بەاومە ناو مەسەلەکەو، بەلام نەمدەتوانی پیشبینی دەرەنجامەکان بکەم، دەترسام شتەکان پێگایەک بگرنەبەر دواچار بە من نەگیرێتەو و ئەو کوپە بەدەبەختەش تیا بجێت. وەستام و چاوەپوانی ئەوهم دەکرد شتەکان پەوشی سروشتی خۆیان وەرگرن. کە ئەوان پۆیشتن و ماشینەکیان گەیشتە سەر شەقامەکە و جارێکی دی لایتەکانی پۆشنبوونەو، من خۆم گەیانده ئەو گەنجە بەستەزمانە، کە پێدەچوو ئازاریکی زۆر بەسەر و سنگی گەیشتبێت. کوپەکە ئێجگار بێجورم و چکۆلەبوو، تێنەگەیشتم چۆن بەرگەیی ئەو لێدانەیی گرتوو. سەیری لێهات لەو شەو تاریکەدا، لەو دەشتە کاکی بە کاکی و پووتەنەدا، یەکیەک دەم و دەست بگاتە سەری و یارمەتی بدات، پێدەچوو بەتەمای مردن بووبێت و هیوايەکی بە ژیان نەمايێت. من هەلمگرت و سەرم خستە سەر رانم و دڵسۆزانە لێمپرسی «چیت بۆ بکەم؟». بە هیواشی گووتی «بمبە بۆ مانی خۆت، بۆ جێگایەک پشووبدەم، ئاو بخۆمەو». دام بە کۆلی خۆمدا و لە لێواری شەقامی گەورەو دوای چاوەپوانییەکی زۆر بە تاکسییەکی خەوالتووی دەمەوبەیان گەیاندمە مالهەو. ئازاریکی کوشندە لە زگیدا بوو، ویستم ببەم بۆ بیمارستان، بەلام تکیایەکی زۆر و نااسایی تیاکردم نەیبەم، گووتی برینەکانی کوشندە نین و لە بیمارستان تووشی دەرەسەری گەورە دەبێت. منیش بێتەوێ هیچ پرسیارێکی لێیکەم وازم لێهێنا بخەوێت. بە شێوەیەک شەکەت و ماندووبوو، هەشت سەعاتی بێوچان خەوت، کە بە ئاگاهاوە دووی پاش نیوہ پۆ بوو. من خواردنم نامادەکرد و سفرەییەکی فەقیرانەم پازاندەو، لە دەموچاوا شتندا کۆمەکمکرد و پێمگووت «بە برايەکی خۆت حیسابم بکە و چ شتێک بەمن دەکریت من کۆمەکتدەکەم». دیاریوو گەنجیکی وەفاناسە و بەپێزیکی زۆرەو گووتی، تامردن ئەو فەزێ

و یارمەتییهی منی لە یادناچیت. بێتەوهی من هیچ بۆلیم خۆی حیکایەتی
خۆی گێڕایەوه و گووتی ئەمە دووهم جاره لێدەدەن، ئەوانەشی لێیانداوه
پیاوانی قەیسەرن. بە قەسەئێوە قەیسەر شابازرگانی شارەکهیه
نزیکیەتییهکی زۆری لە حوکمران و پیاوانی دەسەلاتەوه هەیه، هاوڕێی
زۆری بهرپرسە گەورەکانە. مەسەلهکه ئێوەیه قەیسەر که شەریکی دوو
بهرپرسی زۆر پایهدارە بە پارەیهکی ناچیز بازڕێکی کۆنی کڕیوەتەوه،
ئێوە سێهەمین گوزەرە که دەیکڕیتەوه، ئەمجارە دەیهوێت هەموو
دوکاندارەکان دەربکات بۆ ئێوەی بیروختنیت و شتیکی نوێی لە جێگادا
به‌رزیکاتەوه، ئەم و هەندێ دوکانداری دیکە سویتدیان خواردوه دەرەنچن.
بەلام دوا ئێوە لێدانەئێ دوتنێ شو دڵنیاوو گەر دەرەنچیت دەیکوژن.
من نەمزانی چۆن ئامۆزگاریبکەم. لێمپرسی «ئەوانە دەناسیت که لێیان
دایت؟». گووتی «بیانناسم و نەیانناسم سوودی نییه، ئەوان هیچ نین،
کریکارن، نیشی خۆیان دەکەن و پارە وەرەگرن». ئێوە پۆژه بە غەمیکی
زۆرەوه مالاوایم لەو کۆپە گەنجە کرد و چووم بۆ لای شەبەر و تەواوی
حیکایەتەکەم بۆ گێڕایەوه. شەبەر بەلایەوه سەیر نەبوو. بە پێکەنینەوه
سەیریکردم و وهک گالته بە عەقڵی من بکات گووتی «هەموو پۆژێک
شتی لەوه خراپتر پوودهات... هەموو پۆژێک، حەسەن تۆفان تۆ لە
میژە لەم شارەدا نازیت».

من لەو پۆژهوه بڕیارمدا بەردەوامم، دەبایە بزائەم چی لەم شارەدا
پوودهات، لاشەکهی موراڵ جەمیل بەردەوام بەرەو ئێوە دەشتاییه
پایدهکێشامەوه، شەوان هەستمەکرد لاشەکه بە ژیانمدا دەسورپێتەوه،
دەبوایە بزائەم و ببینم و تێبکەم. لە شەوی بێدەنگ و ترسناکی ئەم
شارەدا شتی سەیر و عاجباتی پوویاندا. لەو شەوه سەیرانەدا،
ئافەرەتێکم بینی کوشتیان و لاشەکهیان لەگەڵ خۆیاندا برد، کۆرێکم
بینی بە بلۆک سەریان پانکردهوه و لاشەکهیان سووتاند، کۆمەڵێ

مندالّم بینی پیره میزدیک به بهرد ده کوژن، خه لکی تریشم بینی ده هاتن و له چۆله وانیدا ده گریان، دزی بچوک و ناچیزم ده بینی که پارچه ئالتونی دزراویان ده هیتنا و ده یانشارده وه، ژن و پیاوم ده بینی له ناو ئه و بهرده لانه دا به دەم ترس و له رزیکه وه که ده ماری ده ته زاند رایانده بوارد، کچ و کوپم ده بینی ده هاتن و بیتنه وهی په نجه بو یک ببه ن به سهر شانی یه کدا ده گریان و ده پویشن. هه ستمکرد له و شه وانده به رزبونه وه و نزمبونه وهی فریشته ش له نیوان زهوی و ئاسماندا ده بینم، خودا خۆی ده بینم داده به زیت و سهر دانیکی کوچه خه وتوه کانی ئه م شاره ده کات و ده پوات. هه موو شتیکم به چاوی بینه ریکی غه مگین ته ماشاده کرد، نه مده توانی ده ست له هیچ وه رده م، نه مده توانی هیچ بگویم. من له و شه وانده تیگه یشتم که گه وره ترین درنده یی و بیترحمی ئه م دونیایه ی ئیمه له وه دایه، گهر مرۆف ده ست بو چهک نه بات ناتوانیت هیچ بگوریت، به لام من ناشیرینی دونیام زیاتر پی قه بوول بوو له وهی به چهک بیگویم، چه کیش هیچ نییه جگه له تاوانیک که مرۆف ده یخاته سهر تاوانه کانی دیکه. له و شه وانده دا چون ماجه لانی خه یالی سهیری فلیمه سهیر و عاجباتییه کانی خۆی ده کرد، منیش سهیری فلیمی ترسناکی ئه م دونیایه م ده کرد، منیش وهک گوڵ سۆلاف ته نیا بینه ریکبووم له سینه مایه کی گه وره تر و سهیرتر و کراوه تر دا. هه ندیک شه و هینده م خه و ده هات، به و ئیسکه رهق و ئیراده ئازه لپهنگه ی خۆمه وه، له ته پوتۆزی نزیک ئه و شه قامه باز نه ییه مه لعونه دا شه کهت و بیترست، وه نه وز گێژیده کردم و وام هه ستمه کرد هه موو ئه و شتانه به دەم خه وه وه ده بینم. به لام هه ندی شه ویش به ئه ندازه یهک وریابووم فینکی ده مه و به بیان و سه رمای بهر له کۆتایی شه و به خته وه رایانده کردم. گهر کاره با هه بایه هیچ شتیک له دونیادا به ئه ندازه ی بینینی ئه و هه موو گلۆپه داگیرساوه ی شار له لام جوان نه بوو... به لام بینینی ئه و هه موو خوینه ی ناو شه و

غەمگینی کردیم. جاران وام هەستە کرد ئەم شارە بە خەوتووێی جوانە،
بەلام ئیستا نا، هەستە کەم بە خەوتوویش پەرە لە تارمایی و جنی
پەش، بە خەوتوویش پەرە لە خوێن و غەم.

مەعشوقە یەکی راستی لە باغیکی خەیاڵدا
یان مەعشوقە یەکی خەیاڵی لە باغیکی راستیدا؟
«غەزەلنوس و تریفە یابەحری لە دوای سالی ١٩٩٦ و»

کە تریفە یابەحری لە بەهاری سالی ١٩٩٦ دا ونبوو، عەتار وایدەزانی
لەگەڵ قافلە یەکی قاچاخدا دەرچوو بۆ دەرەوی ولات. ئەو بە حوکمی
ئەوێ نزیکی تییەکی زۆری لەگەڵ هەموو قاچاخییەکاندا هەبوو،
ئاگاداری ئەو گروپانەبوو کە بە شو و پتکە خزان و لە شارەو بەرەو
ئەستەمبول دەکەوتنە پێ. چەند هەفتە یەک بێپیشوو تەواوی قاچاخی و
پیشکاروانەکانی بەسەرکەدەو و پرسیاری ئەو کچە چکۆلانە چاوپەشی
لێکردن. بەلام هەولەکانی بێسوودبوون، کەس زانیارییەکی ئەوتۆی
نەدەزانی، ئاخەر لەم شارەدا چەند کچی ئەسەمەر و چکۆلە و چاوپەش
هەبوو؟ سەد هەزار؟ نازانم لەوانەیە زۆرتیش. جگە لەو ئەوانە ی کە
بۆ ئەستەمبول دەکەوتنە پێ، زۆریەیان شوناسی نادروست و ساخەیان
بێبوو، کەس ناوی راستەقینە ی کەسی نەدەزانی.

لەو دەمەدا کە عەتار بۆ تریفە یابەحری دەگەرێ، خانمی یابەحری
لە مائلی غەزەلنوسدا بوو. لەو ماوەیەدا پتکەو چوو بوونە بیمارستانەکان،
پتکەو گولیان بۆ ئەو کچە نەخۆشەنە بردبوو کە لەسەر قەرەوێڵەکانی
بیمارستانی گشتی بێهاو دەم و هاو غەم مێش تێیدا بوون. ئەو نزیکییە
شتیک لە ئولفەتی لە نێوانیاندا دروستکردبوو، لە هەوای سەرەتا

مەحەبەت دەچوو. کێشە ی هەرە گەورە ی غەزەلنوس ئەو عەشەقە سىحرای و قوولە ی بوو بۆ شارانی هەزارباغ، کە وەک نەینییەکی گەورە ی ژبانی دەپیاراست، شتیکی بوو نەیدەویست تریفە یابەحرى بیزانیت، نەدەبایە هیچ ژنیکی ئەم دونیایە بە حیکایەتی ئەو خۆشەویستیە نەینییە ی بزانیت لەگەڵ کچیکدا کە هەمووان بە پەرمزکی خەیاڵی ناو گۆرانى گۆرانییژە کوردەکانى سالانى زوی دەزانن. ئەو پۆژە ی تریفە یابەحرى لە کارخانە ی مافوورە کە هاتە دەری بە جۆریک تەنیا و تیکشکاو بوو، هەموو دلیک بۆی دەسووتا. خۆی بەبوونەریکی پووت دەبینی کە کەسێک نییە بیپاریزیت، ئەو پیاوانە ی کارخانە کەیان کړیوو ئاسان لێنەدەگەران بپروات، ترسێکی گەورە ی هەبوو وەک سە ی قادری نیا بیرفینن و وەک کۆیلە کارى پتیکەن، ترسی هەبوو بیخۆن «ماوەیک بوو لەو قۆبیا سەیرەدا دەژیا کە جانەوهریکی گەورە لە ناو تاریکییەو سەیریدەکات و دەیهوێت بیخوات».

شەویکی باران بوو چوو بۆ مالى غەزەلنوس، ترسەکانى بەجۆریکبوون، جگە لای غەزەلنوس لە هیچ جیگایەکی دی دونیا ئارامى نەدەگرت، لەگەڵ ئەوەشدا هیشتا شتیکی ئەوتۆی لەسەر ئەم پیاو پێشنە نەدەزانی کە بە غەزەلە سەیر و خەیاڵییەکانى دونیای پڕکردبوو. پێشتر بیرى لەو نەکردبوووە کە دەخوازیت و لە خەیاڵییەتی شووبکات، وەک کچانى تر عومریکی لەویدا بەسەر نەبردبوو، بیر لە سیفاتی میردى پاشەپۆژ بکاتەو. لەو کچانەبوو کە زۆر کەم بیر لە شووکردن و پیاو و سۆز دەکەنەو. دەبیّت بلیم ئیمە لە ولاتیکداين لەو جۆرە ئافەرەتە ئاسنینانە ی زۆر تێدا، لەو ژنە پەقەنە ی گەر بمرن ئامادەنین بچوکتیرن هەوای سۆز لە پوخساریاندا دەرکەوێت، بەلام لە پاستیدا تریفە لەو خانمە کەللەپەق و بنزگ بەردینانە نەبوو، بەلام ژبانی وەها پۆشیستبوو پێکەوتى پیاویک نەکات ژنیتی لە خەو هەستییت. زۆریە ی ئەو خانمانە ی

ئاوها سارد و پەنگ زەرد و خێوناسا زەوی تەیدەکەن، خەڵکێکن دواچار
 کە سێک نەبوو لە خەویان هەستیییت، ئەو تووشی سەهۆلبەندانی دڵ و
 بەتەختەبوونی لەشی کردون، وەک چۆن مەرۆف دەبیست ماندووییست تا
 بپهۆشێک دەهینیتەو سەرخۆی، دەبیست پیاویش ئاوها ماندووییست تا
 لە ژێرەو پرا پشکۆی خامۆش و سووتەکئاسای ژنیستی لەوانەدا دەگەشیینتەو،
 هەندیک پیاو هەن دەتوانن خامۆشتەین خۆلەمیشت داگیرسیینتەو، بەلام
 زۆریە پیاو ئەو سەبرەیان نییه، راستەوخۆ مەخلوقیکیان دەوێت بۆیان
 پووتیییتەو و هەموو هونەرەکانی پێکەوهخوتن بپشەرمانە بزانیت و
 ماندووییستی نەوێت. وەلێ دەبیست بزانین، مەرۆف تەنیا بەسەبر دەگاتە
 ئەو پلەیە، بە سەبری زۆر. تریفە لەو کارخانەیەدا جگە لە مەستی و
 خەیاڵ هیچی دی نەژیاوو، لەبری ئەوەی بیر لە لەشی خۆی و عەشقی
 خۆی بکاتەو، خەیاڵی لای ئەو پالەوانە مەستانە بوو کە لە مافورەکاندا
 بو ئومێد و بەختەوهری و وەفا و خۆشەویستی دەگریان. دڵی لای ئەو
 کچانەبوو کە هاوکار و هاوئەمی بوو، ئازاری ئەوان بە چەشنێک دەیبرد
 خۆی لە بیردەچوو. ئەو چەند سالی کارخانە کە سالانی نزیکبوونەوهری
 بوو لە ئازاری ئەو کچە کرێکارانە، ماندووییستی کارخانەیان لە چاو
 دۆزەخی مالدای بەبەهشت دەزانی. هەردەم دایەن و برینپێچ و لەلەیان
 بوو، پەنگە ئەو ژنانە خۆیان نەبن کەس نەزانیت تریفە چەند بە تەنگ
 ئیش و ئازاریانەو هاتوو. هەموو دەردی خۆیان دەبردە بەردەمی ئەو،
 تا وای لێهات تریفە ساتیکی نەبوو تەماشای ژیانی خۆی بکات. ئەوانە
 مەراق و کێشەکانی خەڵکی دەیانبات زۆرجار دەکەوێت ناھەقی دەرھەق
 بە مەرۆفەکە ناو خۆیان، بەلام هەموو دەزانین دادپەرورترین مەرۆف ئەو
 کەسە کە دەرھەق بە خۆی بپێرجمە. تریفە کە لەو کارخانەیش
 هاتەدەری هەردەم بیر لای ئەو خانمە غەمگین و کەساسانە بوو. ئەو
 پۆزەیی دەیویست لە عەتارە لێبێت چوو بۆ لای یەکیەک لەو ژنە چالاکانە.

لە کۆمەک و یارمەتیدانی ژناندا دەستبەکاربوون، کلیلی خانوو تازەکە ی خۆی خستە بەردەمی و گووتی «من ماوەیەک دەبێت لە پێش چاو نەمێنم، هەندیک کێشه و دەردی تایبەتی خۆم هەیە، هەر کات ویستتان کە سێکی بەدبەخت حەشاربەدن ئەو کلیلی مائی منە، خۆتان چۆنتان پێ باشە وایکەن». ئەو پۆژەیی کە تریفە کلیلی مالهەکی خۆی دانا و ویستی خۆی ونبکات، لە راستیدا نەیدەزانی بۆ کوێ بجێت. ئیوارەیک درەنگ چوو بۆ لای غەزەلنوس، پێیابوو وەک سەرەتا ئەو دەشی ت کۆمەکیبکات و جیگایەکی بۆ بدۆزێتەو. دەترسا خۆی لای گەلاوێژی نیا یاخود لای کێژانی تری قالیچن حەشاربەدات، کێ دەیزانی ژیا نی ئەو بەستەزمانانە چۆنە؟ دواوە عەتاریش لەو شەیتانتر و فیلچنترە لەو جیگایانەدا نەیدۆزێتەو. غەزەلنوس دواوەمین هیوای راستەقینە ی بوو، دانیابوو کەس خەیاڵی بۆ ئەم پیاوێ پێشنە پۆمانسی و خەیاڵزادەیکە ناچێت. لەو کاتەوێ غەزەلنوسی ناسیبوو زۆرجار ئارەزووی ئەوێ هەبوو مالهەکی ببینێت. مەسەلەکە تەنیا فزولێکی کچانە نەبوو، بەپێچەوانەو هێزێکی نەهێنی و ناوێکی و قوول ئەو حەزە ی تیا سەوزدەکرد. کە گەیشته لای غەزەلنوس لەو باوەرەدا نەبوو لە جیگایەکی وها سەیردا بژی، مائی غەزەلنوس لە دەرەوێ بچوک و خەوتوو و سادە دەینواند، لە یەکیک لە هەرە کۆنترین گەرەکانی شاردای بوو، جیگایەکی مالهەکان هیشتا تۆزی ئەمارتە دێرینەکانیان لێهەڵدەستا، شار لەویدا هیشتا بۆنی ئەسپسواری دێرین و بۆنی تاعوون و بۆنی باجگرە عوسمانییەکانی لێدەهات. تریفە کە پێی خستە کۆڵانەکانیانەو هەستی ئەوێ هەبوو دەگەرێتەو بۆ دوور، دەچێتەو بۆ سەرەدەو دێرینەکان، بۆ پۆژگاری فەقیی عاشق و مەلای لە ئیلاهیاتدا خنکاو. بەلام کە بەرەو مائی غەزەلنوس هەنگاوینا هێزێکی لە خۆی گەرەتر و سەیرتر دەپرفاند. لەبەردەرگا کەدا تەماشای خۆی کرد، لە یەکیک نەدەچوو بێگوناھ بێت و

بۆ کۆمەک بگه‌ڕێت، به‌ڵکو به‌ خانمیکی ده‌کرد دواى سه‌فه‌ریکی پر له
 کاری حه‌رام به‌ شه‌رمه‌وه بگه‌ڕێته‌وه بۆ مائى خۆی. پێشوازی غەزەلنوس
 پێشوازییه‌کی گه‌رم بوو، گه‌رچی هاتنى کوتوپرپیوو، به‌لام وه‌ها دیاربوو
 وه‌ک ئه‌وه‌ی پێکخراپیته‌ و نوسراپیته‌ و یه‌کیکی دی به‌ وردی ئاماده‌یکردیته‌.
 مائى غەزەلنوس و باغه‌که‌ی له‌ ناوه‌وه شتیکی دی بوون، ئێجگار پر
 شکۆ و سیه‌راوی ده‌یاننواند. له‌ ده‌ره‌وه که‌ لیته‌ ده‌پوانی ته‌نیا یه‌ک دوو
 ده‌خشی سه‌وز دیاربوو، به‌لام له‌ ناوه‌وه گوڵه‌کان و داوه‌کان شکۆی
 خۆیان و هه‌یه‌یه‌تی شاهانه‌ی خۆیان هه‌بوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ شکۆی
 باغه‌که‌ی شه‌رمبکات، وه‌ک له‌ بیرى چووبیته‌وه ئه‌ویش له‌ نه‌وه‌ی یه‌کیک
 له‌ خێزانه‌ ناوداره‌کانه‌، به‌ ترس و شه‌رمیکی گه‌وره‌وه له‌ ژووری میوانه‌که‌دا
 دانیشته‌ و سه‌یری له‌ وه‌موو منداڵه‌ فریشته‌ په‌نگه‌ هات که‌ به‌ده‌وریدا
 پاینده‌کرد و ده‌یانقیژاند و هاواریانده‌کرد. که‌ ئه‌و وه‌موو منداڵه‌ی بینی
 واهاته‌ خه‌یاڵی که‌ غەزەلنوس چه‌ندین ژنی هه‌بیته‌ و حیکایه‌تی ژانی
 خۆی به‌ دروستی بۆ ئه‌و نه‌گیژاپیته‌وه. له‌ و کاته‌وه‌ی ئه‌و کوپه‌ی دیوو،
 ئه‌و جوړه‌ هه‌سته‌ سه‌یره‌ی هه‌بوو، هه‌ستی که‌ وه‌سف ناگرێته‌، وه‌ک
 ئه‌وه‌ی له‌ ناکاوه‌ وایه‌کی سارد ناخست بگرێته‌. ئه‌و کات نه‌یده‌زانی
 خۆشه‌یستی چیه‌، عه‌شق تا ئه‌وساته‌ش لای ئه‌و نه‌رخێکی ئه‌خلاقی بوو
 که‌ وه‌ک کچیکی گه‌نج ده‌بایه‌ به‌رگری لێبکات، به‌لام پێشتر نه‌زموونیکی
 عاشقانه‌ی پاسته‌قینه‌ی نه‌دیوو. ئیدی دونه‌یایه‌کی عه‌جیبه‌ خه‌ڵکانیک
 هه‌ن نازانه‌ عه‌شق چیه‌ و ده‌بن به‌ پاسه‌وانی، خه‌ڵکانیکیش هه‌ن
 عاشقن و ده‌بن به‌ جه‌لادی. به‌لام دلنیا‌بوو ئه‌و ئیواره‌یه‌ شتیکی
 ناسروشتی له‌ دلایه‌تی، شتیک کاتی ده‌وێته‌ تا به‌ ته‌واوه‌تی بزانیته‌
 چیه‌. هه‌ڵبه‌ت خۆشه‌یستی وه‌ک ده‌رد وایه‌، نزیکایه‌تی و خزمایه‌تییه‌کی
 زۆری له‌ گه‌ڵ نه‌خۆشیدا هه‌یه‌، ئه‌و چه‌ند مانگه‌ی دوا‌ی که‌ چه‌ند جارێک
 غەزەلنوسی بینی بوو، که‌ پێکه‌وه سه‌یری مافووره‌ خه‌یاڵیه‌کانیا.

کردبوو، هه موو جارێک ئه وهسته ساردی هه بوو، شتی که وات لێ دهکات
 هه زی کهیت به تانییه که له خۆ ته وه بپێچیت و خۆت دا پۆشیت، ههستی که
 وهک سه رمای پێش داگیرساندنێ ناگرێکی که وره وه هایه له ناخدا.
 تریفه ئه و پۆزه که له ژووری میوانه خالی و ساده کی غه زه لنوسدا
 دانیشته، چاوه پوانی ئه وهی ده کرد دایکی منداله کان ده رکه ویت و
 به خیرهاتنی بکات، به لام ههچ کهس دیار نه بوو. له ناکاو ههستی به
 ئولفهت و مالخویی کرد، وهک ئه وهی جارێکی دی که له م ماله دا بوو ویت،
 وهک ئه وهی که پابێته وه بۆ جیگایه که جیگای راسته قینهی خۆیه تی.
 خودایه چهند سه رسامبوو که چیرۆکی ئه و مندالانهی له ده می غه زه لنوس
 بیست، له و کاته دا بروسکه ئاسا کۆی ژیا نی خۆی به به رده میدا پابورد،
 تیگه یشت ئه وهی ئه وی به ره و ئه م ماله هه ناوه دهستی رێکه وت نییه،
 به لکو هه زێ چاره نوسه. تریفه له سه ر کورسییه کی ساده له هۆله کی
 مالی غه زه لنوسدا داده نیشت و به چاوی پر فرمی سه که وه گوێده گرت،
 غه زه لنوس حیکایهت دوا ی حیکایهت چیرۆکی ئه م مندالانهی ده گه یارپه وه
 که به ره می عه شقی خه یالی بوون، کهچ و کوپی کۆمه لێک دایکی
 بپچاره بوون که له گه ل خه ونه کانی خۆیاندا خه وتبوون، به حه رام
 عه شقبازی خه یالیان کردبوو، دوا جار ئه م منداله بێکه سانه یان
 دروست کردبوو که ئه گه ر غه زه لنوس نه یگرته بانه ته خۆی له وانه بوو خۆیان
 و دایکیشیان بکوژرێن. غه زه لنوس بۆ ئه وهی منداله کان له کوشتن و
 سه ربهرین پزگاری بکات جار دوا ی جار له م بنکه ی ته نهاییه ی خۆیدا ئه م
 کوپ و کهچه فریشته ئاسا و خه یالیانه ی گرتبووه خۆی، نه وه یه کی
 حه رامزاده بوون که نیوه یان له جوانی و نیوه یان له نه فرهت دروست بوو بوو.
 جگه له غه زه لنوس کهس نه ینی راسته قینهی ئه وانی نه ده زانی. تریفه
 یابه رری تا کۆتایی گوێده گرت، به چاوی پر ئه شکه وه به سه ر دهستی
 غه زه لنوسدا ده نووشتایه وه ماچی بکات، پێیده گووت «تۆ فریشته ییت، تۆ

لەجنسی مەزەلێ، تۆ وەک ئێمە گوناھت نییە». وەک شێت یەکیەک
 لە منداڵەکانی هەڵدەگرت و دەگریا، وەک شێت یەکیەکە یەکیەکە دواى ئەو
 منداڵە بچوک و گەورانە دەکەوت و دەگریا، خۆی بە خوشکی هەموویان
 دەزانى، بە دەم فرمێسکەوێ دێر دێر حیکایەتێ خۆی دەگێڕایەوێ،
 حیکایەتێ زگێڕبوونی دایکێ بەو، چیرۆکی لە دایکبوونی بەبێ باوک لە
 ژنیکی نەخۆش، ژيانى وەک کچێکی بێکەس لە گەڵ جەوھەر یابە حەریدا.
 شتەکان بۆ غزەلنوس سەیر و سەحراویبوون، ئەو لەو کچانەبوو کە
 وزە یەکی سەیری گێڕانەوێ هەبوو. تا ئەو کات کچێکی وەها کامڵی
 نەبینیبوو، بەرھەمی ئەو عەشقی ناکام و ئارەزووێ خەیاڵیانە بێت کە لە
 برى ئەوێ بمرن و ببن بە سەرەب، لە شێوێ مەزەلێکی خەیاڵیدا
 دەردەکەون. هەر لەو شوێ سەیرەدا غزەلنوس بەسەر دەستە
 سەحراویبەکانیدا دەنوشتایەوێ و ماچیدەکرد و دەیکووت «تریفە یابە حەری
 شووم پێکە و ببە بە ھاوڕێی ژيانم». کەس نازانیت داوا یەکی واسەیر و
 کوئوپەر لە چییەوێ هاتووێ؟ دەبێت پێشەکانی لەو کۆلتووڕە لە ناکاو و
 پەلە یەوێ هاتبێت کە نێزانى ئەم وڵاتە چەندین سەدە یە دە یگرنە بەر؟
 ئەو کۆلتووڕە ی پیاویک لە ناکاو دەچێتە بەردەمی خانمێک و داواى
 پە یوێندى لێدەکات، داواى ھاوسەرى لێدەکات و لە هەمان ئان و ساتیشدا
 وەلامێکی پۆشن و پوونى دەوێت؟ یان لە شەیدایی غزەلنوس و
 سەرسامییەوێ بە تریفە یابە حەری سەرچاوە ی گرتووێ، یان لە هەولێکی
 جوامێزانە ی پیاویکی مەردەوێ هاتووێ کە بە پراستی و یستویتی ئافەزە تێک
 لە میحنە تێکی پراستە قینە و گەورە دەربھێنیت؟ هەموو ئەو منداڵانە ی
 ئەو شوێ هاتنى تریفە یابە حەریان لە نزیکەوێ دى، تەواوى وردە کاریبەکانى
 ئەو چەند سەعاتە یان لە یاسە، هەموو ئەو ساتە یان لە بیرە کە
 غزەلنوس وەک ئەوێ جنۆکە یەکی پەش دەستى لێوێ شاندبێت، یاخود
 بووبێت بە داوى یەکیک لە خەیاڵە بێپەر و بە ئادارەکانى تریفەوێ،

بەردەمیدا کەرنۆشەدەبات و دەلێت «ئاسمان و هێزە سەیر و نادیارەکانی
دوونیا تۆیان ناردووە، من و تۆ بە پێکەوت بەکترمان نەبینیوە، تۆ
ئەمشەو هەروا ئاسان پووت لە مائى من نەکردووە، من وەچەى
غەزەلنۆسەکان و تۆ کچی خەيالە ناکامەکان، نامردن ھاورپێت دەبم.
پێویستیم بە تۆیە و تۆش پێویستت بە منە، تۆ ئەو نیووە خەيالێیەى
منیت کە فەریووت و کەوتوویتە سوچیکى تری دوونیاوە». سالانێکى درێژ
منداڵان ئەو قەسە سەیرانەى غەزەلنۆسیان دەگووتەوہ... ئەو تۆن و شێوہ
گووتنەیان وەک خۆى لاساییدەکردوہ، کورپەکان دەچوونە بەردەم کچەکان
و کەرنۆشیان دەبرد و بە لاقرتییەوہ دەیانگووت «ئەم شەو خەيال تۆى
ناردوہ، تا پزگارمبکەیت و پزگام بەدەیت پزگارتبکەم».

پووداوہەکانى ئەو شەوہ بە ھەر جۆرێک گوزەریانکردیبت، نیشانەى
ئەوہن کە تریفە یابەحرى و غەزەلنۆس لەو ساتەوہ زانیویانە کە بەبێ
یەک ناتوانن بژین، ھەموو دەزانین ئەوہى ئەوکات بەیەکییەوہ بەستوون
خۆشەویستى نەبووہ، بەلکو ھێزێکى لە خۆشەویستى گەورەتر و ئالۆزتر
و قوولتر بووہ کە خەيالە. خۆشەویستى بەبێ خەيال وەک پێکەوتنى
دوو دوکاندارە لەسەر تێکەڵکردنى دوکانەکانیان. ئەوہى سیحری خەيال
پێکیانەوہ دەبەستیت، پەيوەندییان درێژتر و خۆگرتەدەبیبت، خۆشەویستى
پووت، زوو پیردەبیبت و دەمریبت. بەلام دوو بوونەوہر کە دوو خەيالێ
ناکووتایان ھەبیبت، ھەستبکەن ھەردووکیان بە پزگایەکی درێژدا ھاتوون
و ئەو پزگایە لە دورى دوروہ بە جۆرێک ئاراستەى وەرگرتووە بگاتە
یەک، ھەر یەکەیان تیشووییەکی درێژى ئازار و خەيالێ پێبیبت و بیەویبت
نیشانی ئەو یەکیەى بدات، ئەوکات دەکەونە ناو دەریایەکی ناکووتاوە
کە تەنیا مەرگ دەتوانیبت کووتایى پێبھێنیت، خەيال یەکیتییەکی قوولتر
و پتەوتر لە خۆشەویستى لە ناو ئادەمیزادەکاندا دروستدەکات.

ئەو کاتەى یەکتریان ناسى غەزەلنۆس کورپیکى پز ئەزمونتر و دوونیا

دیده‌تر بوو، تریفەش خەیاڵێکی در و سافتری هەبوو، بە‌لام هەردووکیان نەیان‌دەزانی چۆن درێژە بە‌ ژایانیان بدەن، مەرۆف چەند خەیاڵی بە‌هێز و بە‌رین بێت، پێویستی بە‌ حەقیقەتێک هەیه‌ بۆی بژی. لە‌و شە‌وه‌دا دوو کە‌س بە‌ یە‌ک‌دە‌گە‌یشتن و هە‌ر یە‌کە‌یان بە‌شی‌وه‌ی خۆی بۆ پاستییە‌کی گە‌وره‌ دە‌گە‌را. تریفە‌ پێ‌وابوو لە‌و م‌الە‌دا خە‌یزان و قە‌بیلە‌ی خۆی دۆ‌زی‌وه‌تە‌وه‌، دوا‌ی پیری‌وون و نە‌خۆشکە‌وتنی فە‌وزیە‌ یاسە‌می ئە‌و کچێ‌کی بێ‌کە‌سبوو. بە‌لام ئێ‌ستا د‌ل‌نی‌ابوو کە‌ ئە‌و هە‌میشە‌ یە‌کێ‌ک بو‌وه‌ لە‌ پۆ‌حله‌بەرە‌ خە‌یاڵییە‌کان. غە‌زە‌لنوس باسی ئە‌و دابە‌شبوونە‌ ترسناکە‌ی خۆی بۆ دە‌کرد لە‌ نێ‌وان خە‌یاڵ و حە‌قیقە‌تدا، بە‌و شە‌وه‌ دە‌ستیدە‌گرت و وە‌ک شێ‌ت دە‌ی‌برد بۆ باغی مە‌هناز، پێ‌کە‌وه‌ دەرگای ئە‌و خان‌ووه‌ خە‌یاڵییە‌یان دە‌کردە‌وه‌، غە‌زە‌لنوس ئە‌م جێ‌گایە‌ی وە‌ک کە‌عبە‌ی خۆی تە‌ماشادە‌کرد. تریفە‌ بە‌و باغە‌دا دە‌گە‌را، دە‌ستی لە‌ گۆ‌لە‌ پە‌مییە‌کان دە‌دا، بۆ‌نی پۆ‌حی کچێ‌کی دە‌کرد گۆ‌لستانێ‌کی بێ‌سنووری جێ‌پێ‌شتبوو. تریفە‌ ئە‌و باغە‌ی وە‌ک خە‌یاڵێ‌ک دە‌بینی کە‌ پە‌لاماری حە‌قیقە‌ت دە‌دا، ئێ‌ستا کە‌ بۆ‌نی بە‌و گۆ‌ل‌نە‌وه‌ دە‌کرد، دە‌یزانی هە‌موو خە‌یاڵێ‌ک دە‌بێ‌ت بە‌ جۆ‌ری‌ک لە‌ جۆ‌ره‌کان پە‌لاماری حە‌قیقە‌ت بدات، دە‌بێ‌ت هە‌موو مەرۆ‌فێ‌ک برێ‌ک لە‌ خە‌یاڵی خۆی لە‌ ناو جەرگە‌ی حە‌قیقە‌تدا سە‌وزیکات، ئێ‌دی لە‌ شی‌وه‌ی گۆ‌لێ‌کدا بێ‌ت، لە‌ شی‌وه‌ی باغی‌کی چ‌کۆ‌لە‌دا بێ‌ت، یاخود لە‌ شی‌وه‌ی مندالێ‌کی خە‌یاڵیدا بێ‌ت. غە‌زە‌لنوس لە‌ ناو گۆ‌ل و بال‌ندە‌ و تریفە‌کانی مە‌هنازدا کە‌ مێ‌ک پە‌ش‌وکاو دە‌ردە‌کە‌وت، نە‌یدە‌ویست پ‌استە‌وخۆ وانیشاندات کە‌ پێ‌شنیاری هاوسە‌رێ‌تی لە‌لایە‌ن ئە‌وه‌وه‌ بە‌ره‌نجامی غە‌مخۆ‌رییە‌تی بۆ ژایانی تریفە‌، یاخود بە‌ هۆ‌ی ترسی ئە‌وه‌وه‌یە‌ لە‌ سەرگە‌ردانبوونی خانمێ‌ک کە‌ وە‌ک دوورپێ‌کی دە‌گمە‌ن و یاقووتێ‌کی بێ‌پۆ‌نه‌ دە‌بینی. بریاری هاوسە‌رێ‌تی لە‌گە‌ڵ تریفە‌دا بریارێ‌کی شێ‌تانه‌بوو، هە‌موو مەرۆ‌فه‌ عاقلە‌کان بە‌جۆ‌ری‌کی شێ‌تانه‌ ژندە‌هێ‌تن و شو‌ودە‌کان، ئە‌وه‌ تە‌ن‌

کهسانی دنیا په رست و قازانجیپتون به وردی هه موو شتی که هه لده سه نگین و بریاری هاوسه ری دده ن. ژنهینان شتی که هه میسه بریک له شیتی و هه له شهیی و بیروه لاوه نانی دهویت، گهر مروف ژور ورده کار پتوانه کاری بکات، ناتوانیت هاوسه رگیری بکات. غه زه لنوسیش یه کیک بوو له و پیاوه شیتانه که ژوریهی رهوشی ژیانی بیبیر کردنه وه ته یکردبوو، خه یالزایه ک بوو که خه یال و خولیای له ناکاو دهیپنا و دهیبرد، وازهینانی له قوتابخانه شیتانه بوو، خه لوه تی شهش سالی له ناو غه زه لدا شیتانه بوو، بازدانی بۆ سه ر مینه ره کانی شیعر شیتانه بوو، سه فهری به کیشوه ری خه یالدا شیتانه بوو، له خوگرتنی بۆ مندا له بیباو که کان شیتانه بوو، بوونی به ماموستای خه یال شیتانه بوو، کرپنه وهی بۆ مالی سه یفه دین مارو شیتانه بوو، حه زی بۆ سه بری شیتانه بوو... هه موو شتی که شیتانه بوو، به لام شیتی به کی پر وبقار، شیتی به ک مروف به ئومیده وه گریده دات. ئیدی بۆده بیت ژنهینانی، بوونی به میرد و باوک شیتانه نه بیت؟ به لام چون ده توانیت له سه عاتی که جوش و داخبوونی دل و هه ستانی سۆزدا بریاری وه ها گه وره بدات، که ی ئه وه له گه ل ئه و وبقاره ده رویشیهی ئه ودا ده گونجیت که شیتانه غه زه ل ده خوینیتته وه و جیهان به خوی هه سته دکات؟ نا ئه وهی غه زه لنوسی ئازارده دا، ئه و عه شقه ئه سته م و ناکام و هه له اتوهی ئه و بوو بۆ سه بری، بۆ گولستانه کانی هه زارباغ. عه شقی هه ره گه وره ی ژیانی ئه و سه بری بوو، که بوونه وه ری که شه وانه و سه رابی و نه گیراوه، بوونه وه ری که جگه له ئیلهامی غه زه ل، جگه له په یوه ندی به هه موو کانگایه کی نه مری خه یال وه، پښگایه کی بۆ ئه م سه ر زه مین و دنیا یه پښ نییه. سه بری ئه و خانمه ئه فسانهیی و نه گیراو و خه یالیهی به که هه موو پیاویتی دنیا له خه و نه تاریک و نهینیه کانیدا پاویده دکات، ئه و ئافره ته ئه فسانه ییه به که مروف ده بیت بهش بهش له ناو هه موو ئافره تانی دیکه ی دنیا دا بیدوزیتته وه، سه بری نمونه ی

ئەو ژنە بوو کە عاشق نایبێت، بە لکو تەنیا عاشقی دەبن، لەبەرئەوە مۆلکی هیچ یەک لە عاشقانی نییه. ئەو نەینێ گەورە دلی بوو کە دەبایە تا هەتا هەتا یە بیشاریتەو. سەختە مەوێ بە ئافەرەتیک بلیت تۆ دەکەمە هاوسەرم لەبەرئەوەی بڕیک لەو سیفەتە تەنێت ئیدایە کە لەو خانمە خەیاڵییە ناو باغەکانی پۆحمدا هەیە، هیچ پیاویک بە جۆرە زمانیکی وەها لەگەڵ مێنە یە کدا قسە ناکات. بەلام پێدەچێت غەزەلنوس هێند بە خەیاڵی تریفە و کاراکتەر و ژیاڵی سەرسامبووێت، بڕیکی زۆری ئەو سیفەتە سەیر و خەیاڵیانە ی تیا بینیبێت کە لەو خانمە نمونەییە ناو باغەکانی خەیاڵیدا هەبوو.

تریفە لەو کچە ئەسەمەرە پۆح سوکانە بوو کە مەوێ پاستە و پاست حەزەدە کات بێت بە هاوڕێیان. لەو کچانە بوو بە دیتنی شتیک لە هێمنی و بڕوا و مەستبوون تیا دروستدەبوو، لەوانە ی گەر پەنجە یە ک بەدات لە دەست، ئازاریکی گەورە شت هەبێت هێور دەبیتەو و لەسەرەخۆ ژانە کانت ئارامدەبنەو. شتیک لە چاوە پەشەکانیدا بوو کە پاستەوخۆ خەفەتی دەبرد و ئاسوودە یی بانگدەکرد. هەموو ئەو ژانە ی تر کە هاتبوونە سەر پێگای غەزەلنوس ژنبوون، قەشەنگبوون، پێ خەیاڵ بوون، بەلام هێچیان بوونەوێک نەبوون بە سەیرکردنی چاویان پۆح لە ئازارەکانی پاکبێتەو. تریفە لەو ژانە نەبوو کە سێحریان بەسەر هەموو جەستە یاندا دا بەشەدەبێت، بە لکو لەو کچە چکۆلە بێجورمانە بوو کە دەبێت لە نزیکەو سەیری چاوی بکەیت. هەموو سێحری لەو چاوە پەشە سەیرانەیدا بوو کە لە ناکاو زیرەکی و بڕیسکە و غەمخۆرییەکیان تیا دەرەدەکەوت دەگەن و پۆحه ژێن بوو. غەزەلنوس هەر جارێک یابەحری بینێ بوو، سەرەنجی ئەو چاوە سەیرانە ی دابوو، سەرەنجی ئەو دەستانە ی دابوو، گەر دە یخستە سەر شانی هەر کە سێک وەها پێ سۆزبوون، تیشک و شەبەنگی ناو پۆحی پاستەوخۆ لە سیمای دەرەدە دارەکاندا وەک ئاسوودە گییەکی قە

دهرده که وتوه. له و ماوه یه دا که پیکه وه ده چوون بۆ لای خه لکانی نه خووش، نه و دهستانه ی تریفه، نه و په نجه باریکانه ی، نه و چاوانه ی که له ناکاو به سۆزکی سه یر ده دره و شان وه، غه زه لنوسیان ماندوو کردبوو. نه و له گه ل جه معیه تی ژنانی سه رگه ردان و په ژمورده دا هه زاران ژنی له م شارهدا بینیبوو، ژنانی سه دان جار له تریفه جوائتر و غه مگینتر، به لام هیچ کات چاوئکی وه ها ئارام و پر خه یال و بینیازی نه بینیبوو، چاوئک جگه له مه حبه ت نیگایه کی تری بۆ دونیا تیا نه بیّت، ده ستيکی دیکه ی وه های نه بینیبوو. غه زه لنوس ده یزانی پیاوانی دی وه ک نه و نه و سحره ی تیا نابینن. پیاوانی نه و شاره، سیمو و پیست و مه مک و سعتی ئافره ت شیتیانده کات، به لام که سیک حه ز له ده ستي کچیک بکات، حه ز له په نجه باریکه کانی بکات، تیشکیکی نه ئنی ناو چاو شیتیبکات، نه و شتيکی ده گمه ن بوو.

تریفه له وه زیره کتربوو تینه گات غه زه لنوس به و سه رسام و مه دهو شه، به لام هیشتا شیتانه عاشقی نییه. بیرو که ی زه ماوه ندکردن شتيکی کتوپر و قورس، به لام بزوين و خه یال نه نگیز بوو. له قوولایی دلیدا حه زیده کرد شوو به غه زه لنوس بکات، به لام وه ک سه رسه ختیه کی کچانه رایپچیت، وه ک نه وه ی بۆ شتيکی قوولتر و خه یال تر بگه ریت، په زامه ندی شیتانه و په له ی خۆی ئاشکرانه کرد. نه و شه وه تا دره نگ پیکه وه له باغی مه هنازدا مانه وه، مه وه لکانی غه زه لنوس بۆ پارزکردنی تریفه یا به حری بیسوودبوون. نه گه رچی نه زموونیک ی له خو شه و یستیدا نه بوو، به لام غه ریزه یه کی قوول ی کچانه وای لیده کرد بلیت «ته نیا نه و عه شقانه نه مرن که ناگه ن به یه ک». قه ناعه تیک ی دیرین و سو فیا نه و کلاسیکی بوو که ئیستا جوانیه کی زیاتر و سه یرتر و کتوپری ده دا به تریفه. نه و شه وه له گه ل مه موو ده رده کانیدا، واهه ستيکرد شته کان خیرا و ئاسان تیده په پرن، به لام تیگه یشتنی نه و بۆ خو شه و یستی قورستر و ئالۆتر بوو.

خۆی گه لێک سووک دههاته پێشچاو، گهر له شه ویکی وه هادا شووبکات. دواتر حیکایه ته که بۆ هه بیته و یقاری کچانه ی قورس ده که وته وه، وهک ئه وه ی له شه ویکی لێقه وماندا پرووێکردبیت مالمی که سێک و ههر له وه شه وشد له بهر ترسی وێلی و بیکه سی شووێکردبیت. ئه وه له میژه ئه وه سهسته سهیره ی بۆ غزلهلنوس هه بوو، له وه شه وه دووره وه که له ماشینه که ی عه تاردا یه کیان بین ی، له وه کاته وه به ئومیده بیبینیته وه. به لام نیستا شته کان وه ها ئاسان دههاتن، هه چ خه یالبارێکی پاسته قینه ی نه ده خسته سه ره وه و جۆش و خرۆش، خه یالبارێکی پاسته قینه به عه شقی وه ها ئاسان پازی نابیت. تریفه شته کان ی ئالۆزتر و قورستر دهووست. له ده می مندالییه وه، له سه رده میکه وه که له گه ل مه خلوقه نه بینراوه کاند یاریده کرد، گه ران بۆ شتیکی نه ستم و خه یالی له دلیدا بوو. هه چ گه مه یه ک له وه عاشقانه تر نییه، ببیته عاشقیکی نه گیراو، که بۆ مه عشوقیکی نه گیراو ده گهریت.

نیستا دوا ی چه ندین سال که مرۆف بیر له وه پۆژه ده کاته وه، وهک ئه وه وایه دهستیکی نهیتی پالی به غزلهلنوسه وه نابیت له سه ره تاوه ده ستپێکردنیکی تراژیدی ده ست پێکات. ئه وه هه موو ژیا نی له غزله لدا برده بووه سه ر، دلنیا بوو خۆشه ویستی شتی که له سه رکه وتندا ده مریت و له نوشوستیدا ده ژ ی. ئه وه له هه موو جیگایه ک ناوی وهک عاشقیکی جاوید پۆشیتبوو. نیستا که بیر له وه خولیا کتوپر و سهیره ی ده که ینه وه، له شه ویکی وه هادا، له میوانیکی وا ناسک و شه رمن داوی هاوسه ری بکات. هه قمانه بپرسین؛ کێ ده لیت غزلهلنوس هه ره له سه ره تاوه نه یزانیه که تریفه یابه حری مه خلوقیکی سه رابی و نه گیراوه؟ ئه وه له وه پیاوانه بوو که پیشه یان ئه وه یه سه راب بدۆزنه وه و دوا بیکه ون. من واهه سته ده کم غزلهلنوس دوا جار ویستویتی خۆی به خۆشه ویستی ناکام و نه ستم که مارۆبدات... بۆیه هه مان ئه وه شه وه تریفه ی برده بۆ باغی مه هنان.

نیشانیبیدات عه شقی ناکام چ سحر و جوانییه کی ئه به دی به جیده هیلێت، چ باغ و لاله زاریک سازده کات و چ خه یالێکی ناکوتا ده خولقینێت. غه زه لنوس ویستویتی له عه شقدا هه رگیز نه گاته کۆتایی. ئه و شیتییه کتوپر و خۆفریدانه له ناکاوه ی بۆ به رپیی تریفه یابه حری پێگایه ک به وه بۆ ئه وه ی درێژه به غه زه له کانی بدات، به جۆریک له جۆره کان دلیابوو سه روکاری له گه ل چ بوونه وه ریکی سه ختدایه. ویستویتی له عه شقیکی ئه فسانه یی و ئه سته مه وه بازیدات بۆ عه شقیکی ئه فسانه یی و ئه سته می تر. په نگه له ساتی یه که مه وه دلیابوو بیئت که تریفه یابه حری هه مان یاری له گه لدا ده کات، هه مان گه مه ی ئومید و نا ئومیدی که عاشقان شیتده کات. هه ر دووکیان که م تا زۆر نه یینی گه مه که یان زانیوه، زانیویه ته نیا کاتیک ده توانن تا هه تا هه تایه پێکه وه بن که ده ستیان نه گاته یه ک. ئه وه ی عه شق پله یه ک له زه وییه وه به ره و ئاسمان به رزه کاته وه ئه وه یه له مه عشوقه دا بۆ دیوه ئه سته م و خه یالیه که ی بگه رپیی. مرۆف له هه موو چه شنه کانی خۆشه ویستیدا بۆ ئه و که سه پاسته قینه یه ناگه رپیت که له به رده میدایه، به لکو له ناو ئه و که سه پاسته قینه یه دا بۆ بوونه وه ریکی دیکه ی خه یالێ ده گه رپیت. خۆشه ویستی سه ره تا ته نیا بینینی ئه و بوونه وه ره یه، سه ره نجدانی تارمایی ئه و مه خلوقه یه که له ژیر به رده یه کی ئه ستووره وه ده جولیته وه، عه شق که گه رده ده بیئت ئه و به رده یه هیدی هیدی ته نک و ته نکتر ده بیته وه، به لام که ده مریت ئه و به رده یه هیدی هیدی ئه ستور و ئه ستورتر ده بیئت، ئیتر چیتر مرۆف ئه و مه خلوقه خه یالیه ی ناو ئه وه ی دی نابینیت.

ئه و کات که له باغی مه هنازدا ده سوپانه وه، هه ر دووکیان سه یری چاوی یه کیان کرد و قوول ئه و پۆحه به ره خه یالیه یان بینن، هه رکاتیک نیر و مییه کی سه ر ئه م زه وییه سه یری چاوی یه ک ده که ن، بۆ ئه و بوونه وه ره خه یالیه ی ناو یه کدی ده گه رپن، وه لێ که مجار ده یدۆزنه وه.

تریفە یابەحری سووریو لەسەر ئەوێ دەبیست هەموو شتیەک تەنکتر بیست، سووریو لەسەر ئەوێ هەر دووکیان گەمەکە تا دوورترین جیگا پاکێشن. عەشق یارییە، بەلام یارییەکی قورس. ئەوانە ی عەشق زۆر ئاسان دەکەنەو دەیکوژن. تریفە یابەحری وا بیریدەکردەو.

ئەو شەو کە تریفە نوست، هەستیکی سەیری هەبوو، هەستیکی تیکەڵو لە خۆشی و ئازار، یەکەمین جاربوو لە ژانییدا لە مالتیکی گەورەدا لەگەڵ پیاویکی غەریبدا بنوێت، پیاویک لە جیگایەکی نەزانراوی ئەو مالدەدا وەک ئەو خەوتبوو. تا بەرەیان بیرى لەو پێشنیارە سەیر و کتوپرە ی غەزەلنوس دەکردەو. دانیابوو لە ناو ئەم غەزەلنوسەدا مەخلوقیکی تر هەیە کە ئەم دەبیینیست و ناییینیست، دەرەکەوێت و دەپوات. ئەو ئەم مرقفە نەبینراو و خەیاڵییە ی خۆشەوێت، نەوێک ئەم کەسە ی لە گوشت و خوێن و ئێسک دروستبوو و لە بەردەمیایەتی. دەبوو بگاتە ئەو کەسە، بگاتە ئەو مەخلوقە خەیاڵییە. بەیانی کە هەستا هەموو بیرکردنەوێکانی شەوی بە غەزەلنوس گووت. لەو پۆژەو پێگای ئەو پەیوەندییە سەیرە ی نێوان تریفە و غەزەلنوس درێژ بوو، هەر دووکیان چاوەپوانی ئەو ساتە سێحراویە ی ئاشکراوونیان دەکرد...

ساتیک مرقف نازانیست پێیدەگات یاخود نا؟

تریفە یابەحری وەک بەرپرستی سەرەکی مندالە بێسەرپەرشتەکان لەو مالدە مایەو. ئەو پێکخراوە بیانیانە ی کە دەرامەتی بەخێوکردنی ئەو مندالە هەتیوانەیان گرتبوو ئەستو، شادومانبوون ئافەرەتیک سەرپەرشتی خانەکە بکات. مالدە کە چەپەک و دوورەزار بوو، ئەوانە ی دەهاتنە ئەوێ خەلکانی تاییەت و بڕواداربوون، بەوێدا شوێنەکە وەک بێکە ی کۆمەلێک مندالی بێدایەن سەیردەکرا، مانەوێ تریفە وەک سەرپەرشتیار و بەخێوکر و دادە ی مندالەکان ئاسایی و بێگرتی چوو پێو. ئەو ماوێە غەزەلنوس زۆرە ی کات لە ژێر زەمینەکەدا خەریکی غەزەلیات بوو، پێشکی درێژت.

قزڤکی دهرویشناساتر و نیگایهکی له جاران غه مگینتری هه بوو، ماوهیهک بوو ته نیا غه زه له کانی له بهر نه ده کرد، به لکو خۆشی غه زه لی ده نویسی. به یانیان که له هه زارباغ ده گه پایه وه، غه زه له کانی شه وی تو ماره کرد که له لاله زاره کاندا به ئیلهامیکی نهینی بۆیده هات. هه ندیجار به خۆی و کراسه زه یتونییه که یه وه ده هاته سه ری و تا ماندووده بوو کۆمه کی به منداله کان ده کرد و یاری له گه لدا ده کردن، هه ندیجاریش هه ندیک له غه زه له کانی خۆی بۆ تریفه یابه حری ده خوینده وه و مه ست و دیوانه ی ده کرد. له یه ککاتدا نزیک یه ک و دوو ریش له یه ک ده ژیان. ئه وه یاسای گه وری هه وسیتی و هاوپییه تیان بوو. پۆژ دوی پۆژ ئاگرکی چکۆلانه له ناخیاندا گه وری ده بوو، پۆژ دوی پۆژ هه ستیانه کرد شتیک له ناوه وه ئازاریانده دا، هه ر دوو کیان بۆ ئه و ئازاره ده گه پان، ئه و ئازاره تاکه نیشانه ی ئه وه بوو که نزیکن له یه ک و بۆ یه ک ده ژین. ئه وه ئه و پێوانه کلاسیکییه ی ئه فین بوو که هه ر دوو کیان له باوانیانه وه بۆیان مابووه وه «عه شق گه ر تاسه ر ئیسقان ئازارت نه دا، ناتوانیت کامه رانتبکات».

غه زه لنوس هی دی هی دی پو خساری ده رویشیکی شی تی وه رده گرت، ئیستا له کۆپ و کۆبوونه وه کاندا وه ک دیوانه یه ک ده رده که وت، وه ک جاران ته نیا غه زه لی نه ده خوینده وه، به لکو هه ندیجار غه مگین و ئه شکبار ده ینواند. شه وان هه میشه ده چوو بۆ هه زارباغ، تریفه یابه حری ماوه یه کی درێژ ئاگاداری ئه و گه شته شه وانانه ی غه زه لنوس نه بوو، ئه و هه موو شه ویک منداله کانی به سه ر ده کرده وه، دا یده پۆشین، ئای ده دانئ، ده ستیده دا له ده موچاویان. شه ویکیان «مراوی ئای» نه خۆشبوو. مراوی کچیکی چکۆلانه بوو، ئای پاسته قینه ی خۆی هه رمین بوو، به لام له مندالییه وه هه مووان به مراوی ئای بانگیانده کرد، شیرین و په ریاسا بوو. کچه که تایه کی وا زۆری هه بوو مرۆف دلی بترسیت. تریفه یابه حری هه موو ئه و ماله به دوی غه زه لنوسدا گه را تا له خه و بیداریبکاته وه و کچه که به رت

بۆ بیمارستان، بەلام نەیدۆزییەو. شەوانی دیش دیسانەو. ئەو چیرۆکە دووبارەبوو. تریفە یابەحرێ دلتیابوو غەزەلنوس زۆریە شەوان دەچیت بۆ جیگایەکی نادیار، لە شوێنێکی دیکە و لەسەر زەمینێکی خەیاڵیدا وندەبێت. ئەو پیاو لە پال ئهتینیە گەرەکانی ژیا نیدا خاوەنی نهتینیەکی تاریکتریوو که تریفە ئاسان بۆی تەفسیر نەدەکرا.

غەزەلنوس پۆژ دواي پۆژ لە نێوان دوو عەشقی خورافی و ئەستەم و بیخاسلدا دابەشەبێت.

ئێستا که بیرى لێدەکەینەو. خەیاڵەنگیز و باوەرپەنە، ژن و پیاویکی گەنج که هەر دووکیان بە جۆریک لە جۆرەکان شەیدای یەکن، بەلام ماوێهەکی درێژ لە مەلێکدا دەژین، پێکەو کار دەکەن، بەلام دەست بۆ یەک نابەن، لێویان بەر لێوی یەک ناکەوێت، لەزەت لەو دەبینن که دورین، دەستیان نەگاتە یەک و ئازار بچێژن. ئاشکرا دوا ئومیدیان ئەو بوو بگەنە پلەى سوتان، دوا ئاواتیان ئەو بوو ئەزمونی سۆفییه کۆنەکان دووبارەبکەنەو. لە دوو پۆح نەدەچوون سەر بەم سەردەمە بن، دوو جەستەى نامۆبوون بەم شارە و بەم سەر زەمینە. غەزەلنوس بۆنى کتیبە کۆنەکانی غەزەلى لێدەهات، بۆنى ئەو لاپەرە زەردانەى مەلای سوختەى لێدەهات، وەکو ئەو بوو مەحکوم بێت بەوێ وەک شاعیرە کۆنەکان بژێ، وەک عاشقە دێرین و قەلەندەرەکان عومەر بەرپیگات، تریفەش نەوێ مافوورچنە خەیاڵییه کۆنەکان بوو، لە کچی سەر فەرشە خەیاڵییهکانی خۆی دەچوو... ئەو کچانەى عاشقیان دەبین و نایانگرن. ئەمڕۆ دواي ئەو هەموو سائە وای تێدەگەین، خولیاى تریفە یابەحرێ بۆ عەشقی سوتینەر، بۆ حەسرەتیک که تێرنا بێت، پەنگە پەرچە کرداریکی پۆحی بووبێت بەرابەر سەردەمیک که هێدی هێدی شار تێیدا پر دەبوو لە خواستی ژیا نى پەر لەزەت و ئاسان. سەردەمیک هیچ مۆفیک نەیدەویست کاربکات، ولات پرپوو لە پیاوی بێئیش، لە دەیان هەزار جووتیار که

کێلگەکانیان بەجێدەهێشت و لە کۆمەڵێک شار و شارۆچکە ی تاریک و نۆتە کدا لەسەر و پەوپی دینەمۆ، شەو و پۆژ نانیا ندەخوارد و سەیری سەتەلایتیان دەکرد، مەرۆف سیحری زەوی لە یادکرد و سروشت بە ھایەک و ئیش نرخیکێ نەما، خەڵک ھەموو پێکرا شادومان بوون، ھەموو پێکرا ئاسوودە لە سایە دەسەلاتیکدا دەژیان ھەولیدەدا بێئیشی خۆی وەک ئیش نیشانبدات. سەردەمێک، دەروازە و سەرەتای ئێ و پۆژاگارانە ی دواتر بوو کە پارە ی زۆر، خواردنی زۆر، لە ئاسمانە وە دەبارین. خەڵکانیک دروستبوون کە تەنیا شیتێ ئوتومبیلی پەونەقدار بوون و شەویش لە ناو ئوتومبیلەکانیاندا دەخەوتن. خەڵکانیک تریش تا تووشی دڵپەشتی دەبوون و دەمردن سەیری فلیمە ئیروئیکییەکانیان دەکرد، کە تازە بە تازە بە لێشاو پوویدەکردە ئێ و شارە. لە شاردا ھەندیک گروپی سەیر و پەفتاری پێشتر نەبینراو دەرکەوت. ئێ و گروپە پەیدابوون کە گەنجیکێ لە خۆبایی بە ناوی «میزپاشا» وە سەرکردایەتیدەکردن، پەلاماری کتێبخانەکانیان دەدا و میزبان بە کتێبەکاندا دەکرد. گروپی ئێ و گۆرانیبێژە دەنگ ناخۆشانە سەریانە ئدا کە کەچەلێکی کاسکێت لەسەر بە ناوی «بولن بولن» پێشەنگیان بوو، لە ھەر جێگایە کدا گۆرانیان بگوتایە سەدان پۆخی مەیموناسا لە دەوریان سەمایدەکرد. ئێ و یانە و چێشتخانە تاییبەتە کرانە وە کە مەرۆف دەیتوانی لەوێ تا وەک بە رازی لێدێت بخوا. شەقامەکان بە شەو پر دەبوون لە بۆنی پشانە وە ی ئێ و سەرخۆشانە ی ھەموو شاریان وەک ئاودەستخانەکانی مائی خۆیان سەیر دەکرد، خەڵک لەو شارەدا دەیانخوارد و دەپشانە وە، دەیانخوارد و دەپشانە وە. شەوان بای پوو وە باشوور، دوکەلی ئاگردانی پیاو و مەست و بخۆرەکانی لە چیاکانە وە دەگێرایە وە و لە ناو شاردا ئێ و دوکەلە مەرۆفی دەخنکاند. ئیواران سەدان ھەزار سەیرانکەر دەچوونە قەرەغشار و بە رابەر یە ک دادەنیشان و وەک لە کتێپکێیەکی ترسناکی خواردن دا بن،

یەك پێشانی یەكتریان دەدا كە دەتوانن چەند زۆر بخۆن. مەرووف بۆ هەر جیگایەك دەچوو ئادەمیزادێکی بە لەفەیهك گوشتی گەورەوه دەبینی. تریفە یابەحرێ كە ئەو كات چەند ساڵ بوو لە بەحرێ خەیاڵدا تەنیا مافووری قەشەنگی چنێبوو، لەم دونیا تازەیه تێنە دەگەشت. لەو دەمدا كە خەریکی مامەڵەی كڕینی خانووەكەی بوو، بۆ هەر لایەك دەڕۆشت خەڵکی دەبینی لە پارەوی دائیرە و لەسەر مێزی ئێشەكانیان بە پارووی گەورەوه دانیشتوون، ژنانی قەڵەوی دەبینی بە گووپی پەرەوه، فایلی تاپۆ و باج و مۆلكدارییان لە نێوان ژوورەكاندا دەهێنا و دەبرد. ولاتێك بوو لە ژووری سەرۆكەكانەوه، لە هۆڵی پەرلەمانەوه تا ناو كتیخانەكان و هۆڵی زانكۆكان هەمووی بۆنی چێشتخانەیی لێدەهات. هەندێك لە سەركردهكانی ولات و ئەندامی بیرووی سیاسی حیزبەكان وەها ئاوسابوون، مەرووف دەترسا پۆتێك با وەك میزەلان بیانفرێتێت بۆ ئاسمان. هەر لەو سالانەدا گروپێکی ئیسلامی بچكۆلە دەرکەوت كە شیخێکی بە حورمەت سەرۆکیان بوو، مەرووفیان سەردەبەری و گوشتەكەیان دەخوارد. هەموو شتێك لەو شارەدا دەخورا و هەموو شتێكیش لە دەوری خواردن دەسورپایەوه، جگە لە بێركردنەوه لە خواردن ئادەمیەكان بیریان لە هیچی تر نە دەكردهوه. تریفە یابەحرێ سەیری لێهات كە دەیبینی، شۆفیری تاکسییەكان هەموو بە دەستێك سوكان دەگرن و بە دەستێك لەفە دەخۆن، پۆلیسە قەڵەوهكانی هاتوچۆ لە فولكەكاندا دەوهستان و پێكرا بابۆلە ی گەورەگەورەیان بە دەستەوه بوو. تاكە هونەرێك كە باوكان فێری كۆرەكانیان دەكرد، ئەوه بوو چۆن شیش لێبدەن و چۆن لەفە بپێچنەوه، تاكە هونەرێك كچان لە دایکیانەوه فێردەبوون ئەوه بوو چۆن چێشت لێبنێن و پیاوان بە مەزاقی گوشت سەرشتێكەن. سەردەمێك كە خانمی یابەحرێ لە گەڵ غەزەلنوسدا چوو بۆ بیمارستان، سەیری لێهات كە دەیبینی پزیشكەكان بە لەفەوه دەچن بۆ سالتۆنی نەشتەركاری و

لەفەوێ دێنە دەری. لە بەر خواردن مۆفەکان ئەوەیان لە بیرکردنەوە
 دەبێت باغچەکانیان ئاویدەن، شار و شکیبەکی گەورە و درەختەکان ئافاتی
 سەیر پووی تێکردن. لە هەموو جێگایە کدا خوان دەپازێنرایەو و سفرە
 دەکرایەو، تریفە سەیری هەر جێگایەکی دەکرد دەیبینی شیوازی خواردن
 و پەفتاری بخۆری تەواوی دونیای گرتۆتەو. مۆفەکان قسەیان لەگەڵ
 یە کدا نە دەکرد، بە لکو یە کترین دەخوارد، کوپ کچی خۆشنە دەویست،
 بە لکو دەیخوارد، ژن مێردی خۆشنە دەویست بە لکو دەیخوارد، فروشیار
 کپیارەکانی دەخوارد و کپیاریش فروشیارەکان. ئەو پۆژەیی سەیی قادری
 نیا بانگیکرد و حیکایەتی فروشتنی کارخانەکی بۆ گێرایەو دڵنیابوو
 سەیی قادر خوروا. بە یانیان کە دەچوو ناو کرێکارەکانی مافوو و
 سەیری چاوی ژنەکانی دەکرد، دڵنیابوو، مێردەکانیان شەو دەیانخۆن،
 لەو دەمەدا فۆبیا و ترسی خواردن لە تریفە یابەحریدا دروستبوو.
 بەو ترسە گەورەییەو چوو بۆ لای غەزەلنوس، ئومێدەواریو ئەو کوپە
 نە یخوات. کە غەزەلنوس پێشنیاری هاوسەری بۆ کرد، تریفە یابەحری
 هێشتا لەو ترسەدا دەژیا. ئەو شەوێ بپاریدا مەسەلەیی شووکردن بە
 غەزەلنوس دواخات، دەیویست بکشیتەو بۆ جێگایەکی خەیاڵی، بۆ ئەو
 دیو پەرژینیکی نە بینراو، بۆ جێگایەکی بێ توانی سەیری دونیا بکات و
 نە خوریت.

تریفە ژۆر ژۆر لەگەڵ منداڵەکاندا پاهات. ئەو کات پتر لە نو منداڵ
 لەو مالا دەژیان، سەیری لێهات پیاویک بە تەنیا توانیبیتی ئەو هەموو
 منداڵانە بەو چەشنە وەها گەورە بکات، پاستە بەردەوام باجیبەکی چکۆلە
 و پیرە مێردیکی پوخۆش لەوێیوون بۆ کۆمەکی، بە لām لەگەڵ ئەوە شدا
 غەزەلنوس پەنجی ژۆری دەدا کە لەسەر و تاقەتی مۆفەو بوو. تریفە لە
 یە کەم شەوێ بەر لە خەوتن منداڵەکانی دادەنا و حیکایەتی بۆ دەکردن.
 منداڵەکان هەندیکیان وردبوون، تەنیا سێ لەوانە هێدی هێدی خەریکبوو.

دەپسکان و گەرەدەبوون، خەیاڵوان و بولبول و باخان... بولبول کوپێکی نابینابوو هەمووان بە «بولبولی کوپەر» بانگیانەکرد. باخانیشت کچێکی چاو کال و سپیکە لەبوو کە بە ئەندازەیەک لە بوکەشوشە دەچوو، دەبایە دەستی لێدەهێت تا بزانیت مۆفە و زیندوو. خەیاڵوانیش مندالێکی هێمن و غەمگین بوو، بەردەوام بۆنی گوڵی دەکرد و بێهۆشەبوو، ئەو گەرەترین دەردی ژیاڵی بوو، پۆچی هێند ناسک بوو بەرگەی بۆنی گوڵی نەدەگرت. هەر سێکیان بە زوویی بوون بە هاوڕێی تریفە. گەر مندالەکان لە قوتابخانە یاخود لە باغچەی ساوایان بوونایە، غەزەلنوس هەمیشە بەیانیان دەخەوت، دەمەو نیوەپوان بە قزێکی دەروێشئاساو هەڵدەستا، دەبایە بەردەوام بە ئاوی سارد خۆی بشوات بۆ ئەوێ خەبەری ببێتەو، عەسرانیشت بە قز و پێشێکی تەپەو دەکەوتە ناو بەحری غەزەلیاتەو. شەوێکیان سەرکەوتە سەرەو بەو لای تریفە یا بەحری، ئەو شەو بەو یەکەمجار ئەو شەپە گەرەوێ دەستی پێکرد کە دەتوانین بە شەپە غەزەل ناویبەین، غەزەلنوس هێدی هێدی دەگەیشتە ئەو بڕوایە کە ئەم ئافەرە چکۆلانیەیی خۆشەوێت، دەبایە پۆژانە غەزەل بەو تریفە یا بەحری بخوێنێتەو، غەزەلەکانی خۆی، ئەو غەزەلانی لە خوێنی دڵی تەکابوون. دەبایە تریفە شەو و پۆژ لەگەڵ هێزی ئەو غەزەلانی لە جەنگدا بێت، لەگەڵ هەموو غەزەلێکدا هێزێکی گەرەو بەرەو ئامیزێ ئەو پیاو پالێ پێوە دەنا. بەلام نەدەبوو وەکو ژنانی تر عاشق بێت، دەبوو لەو کاتدا کە پێویستی بە نزیکییە دووربکەوێتەو، نا لە بەرئەوێ ناوێرێت جەستەی خۆی بخاتە یاریبەکی وەهاو، بەلکو لە بەرئەوێ مەعشوقە دەبێت تا هەتا هەتایە وەک خەیاڵێکی ئەفسانەیی و ئەستمە بێنێتەو. مەعشوقە کە سێک نییە لە بەردەمتدا، بەلکو نیگارێکە لە خەیاڵتدا، کۆی غەزەلەکانی غەزەلنوسیش بەو پێگایەدا دەپۆشیشتن. تریفە پۆژ دواي پۆژ زیاتر هەستیدەکرد کە غەزەلنوس هەمان یاریدەکات،

هەلەاتن بە جەستە و نزیکبوونەوه بە پۆج. هەندێجار پێکەوه دەچوون بۆ باغی مەهناز، پوویمان لە ناو گۆلە پەمەیی و جاوید و بۆندارەکان دەکرد. پۆژیک لە پۆزان غەزەلنوس لە نیوان درەختەکانی ئەو باغی حەسرەتەدا پێیگوت دەیهوێت چیرۆکی مەهناز مارۆ و باغە ئەفسانەییەکی بکاتە کتێبێک، لە شتێکدا بینوسییتەوه و بۆ منداڵەکانی بەجێبهێڵێت. «بەلام ئەو هەزاران کوژاو و مردووی تر، ئەو ئەوانەی لە جەنگدا دەکوژێن، ئەو ئەو کوردانەی لە ئاوەکانی سەفەردا دەخنکێن، ئەو ئەوانەی حەسرەتی کتوپڕ دەیانکوژێت، ئەو ئەوانەی بە مردوویی بەسەر زەویدا دەپۆن، ئەو ئەو خۆشە بێئومێد و بێدەرمانانەی لەسەر قەرەوێڵەکانی بیمارستان کەوتوون، ئەو ئەو پیرانەی دەمرن بێئەوهی هیچ لەم سەر زەمینە حالی بووبێت، ئەو ئەو کێژانەی دی کە لە مسەرەوه بۆ ئەوسەری ولات لە ناکاو گڕدەگرن، ئەو ئەو کوڕانەی بێهۆیهکی دیاریکراو خۆیان دەکوژن، ئەو ئەو لاشە نادیارانەی ناو بە ناو دەرەکەون؟». لەو باغەدا بیرۆکەی ئەو کتێبە خەیاڵییە گەورەیه لەدایکبوو، کتێبێک لە هەموو کتێبەکانی دنیا گەورەترین، کتێبێک کە هەرگیز کۆتایی نایەت، چیرۆکێک چیرۆکی هەموو ئادەمیزادەکان لە خۆبگرێت.

تریفە یا بەحری ئیجگار سەرسامبوو بەو بیرۆکەیه. ئەوێ کتێبێک بنوسن هەرگیز دوایی نایەت. کتێبێک درێژترین کتێبی دنیا بێت، هەتا هەتایە مۆفەکان تیا بنوسن و کۆتایی نایەت، کتێبێک بەردەوام هەڵیدەیتەوه و نەگەیتە دواوەمین لاپەرە، چونکە هەمیشە کەسێک لەم شارەدایە بە ئەشکەنجەوه دەمرێت، ئەشکەنجەیهک کە سڕوشت و خودا نەیانناردووە، بەلکو مۆف دروستیکردووە. ئەو بیرۆکەیه وەک پێگایەکی گەورە وەهابوو، بۆ ئەوێ خۆیان لە ئازاری ئەفین دووربخەنەوه. چەندەها پۆژی دی بیریان لەوه کردووە کە دەبێت تیپێکی گەورە بسازێن، دەبێت ئەوانە بپۆزنەوه کە لە نوسینی ئەو کتێبەدا کۆمەکیانەکەن. ئیدی

غەزەلنوس دەبایە بگەرێت و بگەرێت. ئەو لە گەپانی خۆیدا گەلەک
هاوێتی زۆری دۆزییەوه، تەوێی ئیمپراتۆرییەتە خەیاڵییەکی گەورەبوو...
بوو بە خاوەنی هەریەکێک تەماحی تێکەن.

***

با لێردا کەمێک بوەستین و بتانگێرمەوه بۆ سەرەتای کتێبەکم
بۆ ئەو شوێنەی پرسیارێکم لێکردن و هەروا سادە و ساکار و بێوێلام
بەجێمەشت، پێمگوتن لەگەڵ خۆتاندا بیر لەو پرسیارە بکەنەوه
کە دەشت «مروۆی تەواو کێی بیت؟». داوامکرد سەبرم لێکەن تا
تەکنیکی پێکخستن و گێرانه‌وه‌کان و هەا پێکدەخەم، بتوانم لە جێگایەکی
وێلامی ئەم پرسیارە بدەمەوه. هەستدەکم ئێرە شوێنێکی باش بێت
کەمێک پاتانبگرم و پێکەوه لە وێلامی ئەو پرسیارە ئەبەدیە پامێنین،
کە لە میژو مروۆفەکان و کۆمەلگاکان ئازاردەدات. هەرکات بیر لەو شەوه
دەکەمەوه کە تێیدا تریفە یا بەحرێ پێشنیاری هاوسەری غەزەلنوسی
پەتکردەوه، هەستدەکم هەریەک لە تریفە یا بەحرێ و غەزەلنوس
هەردووکیان لە قوولاییدا، کوشتەیی ئەو گەپانە بوون بۆ مانای «مروۆی
تەواو». لە هەر شوێنێکی دنیادا کە شتەکان دەپوڤن و پێوهرەکان
دادەبەزن و ئادەمیەکان لە ئازەلی نەوسن نزیکدەبنەوه، لەو شوێنانەدا
هەردەم خەلکەگەلێک پەیدادەبن پتر بۆ کەمال و هەستپێی دەگەرێن،
دەیانەوێت پڕسۆز و ئەقینەخش بن. لەو ساتانەی میژوودا کە زۆرینەی
مروۆفەکان خۆیان تاپاردەیی میش و مەگەن، بەراز و گورگ نزمەکەنەوه،
ژیانیان بچوکه‌بیتەوه بۆ سەر هەندێک پنتی تەسک و خەیاڵیان نامێنیت
و زەبێیان پاستی وەرناگریت و چاویان ئەودییو شتەکان نابینیت، لەو
ساتانەدا مروۆفەگەلێک لەدایکدەبن کە کەمالی خۆیان لەوه‌دا دەبینن،
فراوان و بێسنوور و هەمەدەست و بالداردل بن، کەسانێک پۆحیان

فەزەن ناوەستت و بێوەستان لە ناو پێچاوپێچەکانی وجوددا دەسوپێنەو .
 مەخلوقگەلێکن، وەلامی بچوکبوونەوی مرۆڤ و تەسکبوونەوی جوگرافیای
 خولیاکانی بەو دەدەنەو هەولبەدەن لە هەموو جیگایەکی دنیادا بن،
 لەم سەری خەیاڵ و لەو سەری حەقیقەتدا بژین، لەم سەری تەنایی
 و لەو سەری تێکەڵی و هاودەردیدا بسوپێنەو، بێسنوور خۆیان بن و
 بێسنووریش بۆ ئەوانی دی لێرەبن، تەنیا بن و تێکەڵ بن، خود بن و
 جیهان بن، درەختێکی بچوکی قەراغ جۆگە بن و تەواوی دارستانەکەش
 بن. غەزەلنوس کەسێک بوو دەبویست لە یەککاتدا ئەو سەری سنووری
 خەیاڵ و ئەو سەری سنووری حەقیقەت پێکەو بژی. دەبویست لەو
 کاتەدا کە لە حەقیقەتدا نوقمەدەبێت، لە خەیاڵیشدا مەلەبکات. لەوکاتەدا
 کە ئەوپەڕی جوانی و تەلیسم و زیندویتی خەیاڵ دەژی، ئەوپەڕی تالی
 و تاریکی و ژینکوژی حەقیقەتیش بێنێت. مرۆفی تەواو لای غەزەلنوس
 ئەوەبوو کە حەقیقەت و خەیاڵ لە ناویدا دەتوانن سەیری یەکبەکەن. نا،
 نالێم پێکەو ئەسودەبژین، یان پێکدانەدەن، یان لەگەڵ یەکدا نەجەنگن،
 بەلکو دەلێم سەیری یەک بکەن. مرۆفی ئاسایی کەسێکە حەقیقەت
 لە ناویدا ناوێرێت سەیری خەیاڵ بکات، حەقیقەت ئاسان دەتوانێت
 خەیاڵ بکوژێت، مرۆفی خەیاڵیش مرۆفیکە ناوێرێت زۆر توخنی پاستی
 بکەوێت، دنیای پاستەقینە وەک وێستگەیەکی شەمەندەفەر تەماشادەکات
 کە لێوەی بەرەو خەیاڵ دەپوات، بەرابەر دنیا بێباک و کەمتەرخەم
 دەردەکەوێت. بەلام مرۆفی تەواو هەردووکیانە، هەردوو بوونەوەرەکەیه،
 هەردوو مەخلوقەکەیه کە بەرابەری یەک دادەنیشن و چاودەبێنە یەک
 و قسەدەکەن. خۆشەویستیش لای مرۆفی تەواو ئەوەیه کە مەحبوبە
 بوونەوەرێکی پاستەقینە بێت و بتوانێت وەرگەرێت و بێتە بوونەوەرێکی
 نەگیراو و خەیاڵی، هەروەها بوونەوەرێکی خەیاڵی بێت و بشیت و بتوانێت
 بێتە حەقیقەت. مەعشوقە لای مرۆفی تەواو کەسێکە کە مرۆڤ نازانێت

پاستییە یان خەیاڵ، بوونی هەیه یاخود وەهەمە، لێرەیه و دەبیینین
یاخود تەنیا لە خەوندایە. لێرەوێ ژبانی مەوێ تەواو و عەشقی مەوێ
تەواو، ژبان و عەشقیکی ئەستەمە.

تریفە یابەحرێ لەو ساتەدا کە ئەفینی غەزەلنوس پەتدەکاتەو،
دەزانیت گەر بێتتە ژنی غەزەلنوس، دیوێ خەیاڵییەکی خۆی دەخاتە
بەر گەمەیهکی ترسناکەو و دەبێتە بوونەوێکی دونیایی، دەبێتە
کەسێک لە گوشت و خوێن و جەستە... بەلام تریفە لەو کێژانە نییە
بتوانیت پۆلی جوورە دلداریکی وەها ببینیت، ئەو لە ئەندێشەی ئەوێ
چۆن بێتتە مەعشوقەیهکی خەیاڵی... کە پێدەچێت لای ئافەرەت بالاترین
پلەیی بە مەعشوقەبوون بێت.

یاداشتەکانی بارۆنی خەیاڵ

پۆژیک بۆ یەکەمجار مافووریکی خانمی یابەحریم بینی، پێی
سەرسامبووم، سەرەتا وامدەزانی دەستکردی قالیچنە سێحربازەکانی
ئێزانە. دواتر بۆم دەرکەوت کە بەرەمیی کارخانەیهکی بچوک و
چەپەکی خۆمالییە. هێندەیی چاووم بەو فەرشە کەوت تێگەیشتم کەسێک
دروستیکردو، سەرقالی خەیاڵات و پەرەوێ دەی تێرامانی شاعیرانەیه.
لە زۆر شوێنی دی، پەنجە سێحراوییهکانی ئەو مافوورچنەم بینیو،
لە زۆر مالی پارەدار و لای کەلەک بەرپرسی بە مەقام فەرش و
پاخەری ئەو دەستە ئەفسووناویەم بەرچاوکەوت. من بووم لە نیهانی
خۆمدا گروتم دەبیت، ئەو دەستەیی ئەم مافوورانە دروستدەکات، ئەو
خەیاڵی بیریان لێدەکاتەو، ئەو ئامێرەیی دەیانچنیت، مولکی من بن.
من پێویستیم بەوێ بوو خەیاڵاتی هەموو دونیا کۆیکەمەو، نازانم کە

ئەو خولایاوە چوووە سەر مەو بە یەکەم کەپاری خەیاڵ. نا مەلێن خەیاڵ شتێکە ناکەردیت، بە درێژایی میژوو هەر مەروڤە و خەیاڵی خۆی دەفروشت، یەکەم شتێک مەروڤ لە میژووی خۆیدا فروشتی خەیاڵە. پیاوانی ئاین لە خێڵە سەرەتاییەکاندا، ئەوانە ی پێکولکەری دین بوون، سەرەتا جگە لە خەیاڵ هیچی دیان نەبوو بفرۆشن، دین سەرەتا بریتیوو لە هونەری فروشتنی خەیاڵ. من کە ئەو مافوورانەم بینی تیگەیشتم ئەمشارە پۆچیکێ نەفرین و دلەژینی خەیاڵ گرتویتی. پێشتر بەو چەشنە لە هیچ کۆچە یە کدا بەر هێز و تەوژمی خەیاڵ نەکە و تیووم، گەلە کتیی کۆنیشم لەسەر ئەم شارە خویندەو، لە یادداشتی گەڕال و گەڕیدە کۆنەکانەکانەو تا دەگاتە سەر ئەو میژوو تازانە هەندیک میژوونسانی کورد لەسە دە ی بیستدا نوسیوویان. پێناچیت میژووی دوور و نزیک ئەم شارە شتێکی ئەوتوی لەسەر خەیاڵ تێدا بیت. هەر شارێکی ئاشکرا شتێک لەسەر خەیاڵاتی خۆی نەدرکێت، لە ژێرەو پراستی ترسناک تیا پوودە دەن. وامەزانن من کە سێکی بێیاکم کە قسە ی بێمانا فرێدە دەم، من کۆچە بە کۆچە و گوزەر بە گوزەر ئەم شارە گەڕاوم، لە پوکه شدا ئەم شارە ئاسەواریکی خەیاڵی تێدا نییە. من هەمیشە پرسیم دەبیت خەیاڵ چوو بیت بۆ کوێ. وامەزانن من لەوانەم کە دەمەوێت پەیکەر بۆ خەیاڵات دروستبکەم، نا، من لەگەڵ هەموو حەز و سەرسامی و پێژیکمدا بۆ خەیاڵ، لەو کەسانەم کە لە خەیاڵ دەترسن. خەیاڵ لەو شانە یە کە مەروڤ تا دەبیت و ئاگاداریتی ئاسایی و قەشەنگە، بەلام کە دیارنەما، کە بە شارێکدا پیاوێ تکر و شویندەستی خەیاڵ نەبینی، ئەوا بترسە. هیچ شتێک لە خەیاڵ ترسناکتر نییە کاتێک دەبیت بە هێزیکێ نەینی. من لەگەڵ دەفترە ی سیاسی حیزب و لەگەڵ جەنابی سەرۆکیشدا دوو بە دوو قسەم لەسەر ئەم مەسەلە ترسناکە کرد. گەر تێگەین ئێنسانەکان ئاشکرا خەیاڵ لە

چى دهكه نه وه، پاشه پرۆژىكى تاريك و ترسناك چاوه پيماندهكات. خيال له ژيره وه دهبيته خولياى ترسناك، دهبيت به وهسوه سهى كوشنده، به ئاره زوويهكى حهرام كه كهس له كه نار و بنى دهرياكهى تيناكات. كه زۆر بهم شارهدا پياسه دهكهم، كه سه رهنجى گومه ز و مناره و قهلاكانى دهدهم، كه به قهيسه ريبه سارد و په شوكاوه كانيدا دهگه پریم، ههست به و خوشاردنه وه ترسناكهى خيال دهكهم. خيال له م شارهدا به ردهوام له ژيره وه ئيشدهكات. من شهو كه له گهل ژنه قهشهنگ و سپيكه له و بالا به رزه كهى خومدا دهخوتم، ههستم به هيچ خياليك نه دهكرد، له شى سارد و بيخه خيال و بيته فسون دههاته بهرچاوم، جارێك تاقيمكرده وه له گهل ژنى به ره لای كونه دۆستىكى كهنجيمدا خوتم، كه يهك به هه زارى ژنه كهى خوم جوان نه بوو، له گهل ئه ودا شتهكان جورێكى تر و تاميكي تريان هه بوو. من چووم بۆ لای مه لايهكى ناسياو كه زۆر ئيمانم به دهستپاكى و خودا ناسى هه بوو، هه موو حيكايه ته كه م بۆ گيترايه وه، پيتمكووت خيالات مرۆف به ره و حهرام دهبات، به ره و بيركرده وهى خراپ. ئهم شاره خيالى تيا نيبه، پيتمبل ماموستا خيالاتى مرۆفه كان كه وندهبن دهچن بۆ كوچ؟ مه لای فره زانستم پيتمكوتم «هه موو خياله كان دهچنه ژيره وه و دواتر وهك شه هوهت و ئاره زووى خراپ ديته وه دهري، وهك هيزيك كه دهسته موناكریت و دهستى به سه ردا ناگيریت». به لام له گهل ئه وه شدا گووتى «خيالى خنكاو و شاردراره، له خيالى ئازاد و به ره لا باشتره». مه لاکان و سياسىيه كان پيئانوايه ئه مشاره بهم روخساره بيخه خيال و شه رمن و كونه يه وه كه متر وهسوه سهى خراپ و خولياى حهرام دروستدهكات. به لام من دهزانم خيال نامریت، وهك شيژپه نجه يه كى به د و بيدهرمان له ژيره وه گه وره دهبيت و گه وره دهبيت. من ده مويست هه موو خيالباژه كان بكرم و بيانناسم و بيانكهم به دۆست. گه ر سه ريشى نه گرت له

زهوی بیانسرمه وه. من بووم پوژیک ئه و سێ پیاوه دلسۆزه من نارد کارخانه ی مافوره که م بۆ بکرنه وه، سێ کهس له وانه ی دهزانم له سهواو مامه له دا دهستکراوه و لیزانن. سه سهختی ئه و خاوه ن کارخانه به ده بخته تووشی به لای که وری کرد. من له گه ل کوشتندا نیم، تا نه که مه به رده م یه کتیک که وهک بارگیریک ی چه موش سه سهختی ده نوینیت... نا له گه ل کوشتندا نیم. به لام که که یشته ئه وه ی یه کتیک وهک بارگیریک ی چه موش سه سهختی بنوینیت، ئیتر پهحم له دلما نامینیت و خۆم بۆ جله و نا کریت و شتی خراپم لیده وه شیته وه. تا دوا جاریش که عه بدولقادی نیا هر نه یویست په ره و په یمانی فروشتنی کارخانه که مۆربکات، من له به رده میدا دهستمکرد به گریان و ویستم به ریده م، چونکه وهک که سێک پێزم بۆ ژیا نی مه خلوقاته کان هیه، ده مه ویت به ئاسووده یی له ولاتیکی قایم و پیکدا بژیم، کوردستانیکی ئارام بۆ هه موومان، ئه وه یه ئومیدی من... له به رته وه پوژیک له پوژان نه مویستوه کهس به مریت. مروف مادام زمان و پاره ی هیه، واته ده توانیت هه موو شتیک بێ کوشتن بیا ته پیه. مروف تا ناماده بیت پاره ی زۆر تر سه رفبکات، که م تر پێویستی به چه ق و تفهنگ هیه. هیه شتیک وهک پاره میژوی له توندوتیژی زیاد پاک نه کردۆته وه. به لام هه راو هوریا ی شه ریکه بیه میشه که کان، ده نگه دهنگی هه ندیک له وانه ی له ده فته ری سیاس ی ئاگاداری مه سه له که بوون، ترس له وه ی قسه کان به جۆریک بکه ونه وه جه ناب ی سه روک لکه دار بیت، ئه وانه قادری نیایان کوشت و له و گورستانه نه یینییه دا ناشتیان. بهر له وه ی کار له کار بترازیت دوا هه ولم له گه ل قادری نیادا دا و بیسوود بوو. پیمکووت ئیستا خوینی خۆت له که ردنی خۆته، من هه موو شتیکم له گه لدا کردی. له و ساته دا که قادری نیایان کوشت، سێ پیاوه دلسۆزه که ی من سووک و هه رزان کارخانه که یان له و ژنه سه رسپییه مه کربازه

کەریبەوێ که دوای مردنی پیرەمیژدەکەمی میژدی عەقڵیش و خەیاڵیشی لە دەستدابوو. بەلام دەردی راستەقینەی من ئەو کات دەستی پێکرد که تریفە یابەحری لەو کارخانەییە هەلەت، وەک جانەوهریکی وریا بە هەر داویکی دوور و نزیک، وەک بالداریکی کۆوی که لە دوورەوێرا شیوەی راوکه‌ر و نیار دەخوینێتەو، بیته‌وه‌ی توژیک بوەستیت خۆی لەو کارخانەییە کێشایەو، دەبایە ته‌واوی دونیای بە‌دوادا ته‌یکەم. هەرچەند مردنی قادری نیا دەستەکانی شلکردم، لەبەردەم سەرۆکدا گریام. بەلام پێویستبوو تریفە یابەحری بدۆزمەو، دەبوایە داینیم و بینیم بە چ خەیاڵیک و بە چ هێزیک دەتوانیت ئەم موعجیزانە دروستبکات. شەویک چووم بۆ لای عەتار، لێپارامەوێ تریفە یابەحریم بۆ بدۆزیتەو. خەلاتی گەورە و تەماعی قورسم خستە بەری. دەمزانێ ئەو هەموو شتیکی دەکات. پێمگوت «توندوتیژی و پق و بێرەحمی نەیت، هەموو کاریک بکە». من که کارخانەکەم کەری مەبەستم کەرینی خەیاڵەکانی تریفە یابەحری بوو، ئیشیکم بەو ئامێرە بێرۆج و قالییافە بیته‌ه‌رانە نەبوو، که لەسەر که‌ته‌لوگی ئامادە ئیشیانده‌کرد و بیته‌خیال مافووریان دەچنی. چەند هەفتە من و عەتار عەودالی دۆزینەوێ ئەو کچەبووین که وەکو ئاسمان هەلیکپشت و زەمین قووتی بدات ونبوو. هیچ جیگایەک نەما بۆی نەگەڕێن و نەماندۆزییەو. عەتار «شەه‌ریاری شوشە»شی بەکاره‌ینا و نەگەیشته‌ هیچ. پۆژیکیش که زانیم تریفە یابەحری لە کوێیە، من ئیدی کارخانەیی مافوورەکەم فرۆشتبوو، بەلام لەگەڵ نەوێشدا هێشتا وەک شیت بە‌دوای کەرینی خەیاالی ئەوێبوو. من بە‌رده‌وام لەسەر نەخشەییکی ورد دەپۆیشتم، دەمویست هەموو خەیاال و خولیای ئەم شارە دواچار بین و بپۆینە ئەو نەخشەییە منەو... بە‌رده‌وامیش دەمگوت «ئە‌ی خودای مەزن، لە چاکەو خراپەدا پشتم بە و کۆمەکم که».

حەسەن تۆفان و مورتەزای شەیتان «سەرەتای ھاوینی ٢٠٠٤»

سەرەتای ھەشتاکان سەرەتای ئیشکردن بوو وەک گەنجیکی چالاک لە شانەکانی ئیغتیالاتدا، ئەو کاتە تاریکی و تەمتومان و نەیتنی قیبلەگای من بوون، لەو سەردەمەدا زۆر سەرەنجی پوخساری پیاوکۆژەکانم نەدەدا، دەیت پاستی بلایم، ئەوکات پوخساری مەرۆف شتیکی گرنگ و سەرەنجراکێش نەبوو، پوخسارەکان وەک یەک و بێ سیحر و بێ جیاوازی بوون لەلام. لەگەڵ تێپەڕینی زەماندا پتر لە دەموچاوی ھاوێی کۆنەکانم پادەمام، خەڵکانیکیان تێدابوو بە کردەوێ خۆتێرێژ و بە پوخسار وەک فریشتە و ھاوون، ھەندیکیشیان بە ھەردوو پووکاردا دیمەنێکی ترسناکیان ھەبوو. من خۆم لە ھیچیان نەدەچووم، غەزەلنوس پێیدەگووتم من پیاوکۆژێکی خەیاڵیم. لەگەڵ ناسینی غەزەلنوسدا ئەو ھەولە سەیرانەیی ئەو بۆ پاکردنەوەی پۆح دەستی پێکرد، سەرەتا من تەنیا گویم لەو غەزەلانە دەگرت کە لە ھەزارباغدا بۆ سەبری دەخویندەوێ. شەوان کە پووم لەو نیو گۆلزارە دەکرد، لە نابەینی پێچا و پێچە ئالۆزەکانی باغدا خۆم حەشاردەدا و لەناو ئەو بۆ عەترە زۆرەدا بە نەیتنی گویم لە غەزەلەکانی دەگرت. گوێگرتن لە غەزەلنوس وەک سەفەرکردن و ابوو بۆ سەردەمە کۆنەکان، بۆ پۆژگارێک باغات نرخێ ھەبوو، شیعەر بە مەستی لە لالەزارەکاندا دەخوینرایەو، شاعیرەکان بە ھای گۆلیان دەزانی. کە لەو باغەدا گویم لەو شیعەرە دەگرت، ئارەزوویەکی سەیرم بۆ شەراب و مەیی تیا دروستدەبوو، مەرۆف وای لێدەھات بە مەستی و ھەستی بگەریت.

شەوان کە هێدی هێدی لە بەرەبەیان نزیکدەبووینەو، لە پەناگای خۆم دەهاتمە دەری و وام دەردەخست تەنیا پیاسەی پێکەوت بۆ ئەو کۆچەییە هەلیگرتووم. غەزەلنوس لەو باوەرەدابوو، ئەو دەسەڵاتی من لە شانەکانی ئیقتیالاتدا گوزەراندومە، سالی خەیاڵین، سالگەلیکن بۆ ئازاردانی خۆم دروستمکردون، من هیچ نیم جگە لە پیاوکۆژیک بە خەیاڵ. ئەو خولیاپە سەرەتا شتێدەکردم، بەلام غەزەلنوس باوەرپوابوو، کە من لەم باغەدا حەقیقەتی خۆم دۆزیوەتەو و نابێت ونبیکەم، بە برۆای ئەو من بە درێژایی ژبانم گولۆساز بووم، هەرچی حیکایەتی کوشتن و خوین و دلێرەقی هەیە، لە ئاوازی نیوێهەکی خەیاڵکرد و شەپانگیزی منە کە تەنیا ئازاری نیوێهە باشەکەم دەدات. من پۆژیک وەک شتێ چووم بۆ لای شېر و داوای کۆمەکم لێکرد، ئەو کات شېر هیچی دەربارەی غەزەلنوس نەدەزانی، پێمگوت « شېر وەسوەسەیک لە دڵمداپە دەبێت بۆتی بدرکێنم، من هەندێجار واهەستدەکەم هەرگیز پیاوکۆژ نەبووم، واهەستدەکەم ئەو دە سالە تەنیا خەیاڵبوون، من لەو دەسالەدا دەستم بۆ پۆچی هیچ ئادەمیزادیک نەبردووە، هیچ کەسێکم نەکوشتووە، هەرچی شتێک لە دڵمدا هەیە، تەنیا خەیاڵە، خەیاڵە و هیچی تر، منیش هیچ نیم جگە لە پیاوکۆژیک خەیاڵی». شېر قسەکانی منی لاسەیر بوو، گوتی « حەسەنی پیزۆ، مەرووف ناتوانیت رابوردووی خۆی بگۆریت... دەتوانیت درژی بیت، بەلام ناتوانیت تەواو بيسریتەو». بەلام لەگەڵ ئەوێشدا بېرۆکەیی ئەوێش من پیاوکۆژیک خەیاڵیم، هانیدەدەدام بە ئاراستەیکەکی دی بپۆم. لەراستیدا هیچ کات تاسەر نەمدەتوانی لەگەڵ ئەو قسانەدا بپۆم. ماوێهەک شەوانە ئەو دەمانچە کۆنەم دەردەهێنا و سەیرمەکرد، ئەو دەمانچە مایەیی دڵنەواییم بوو، هەمیشە دوا بەلگەیی دەدامی کە من پیاوکۆژیک راستەقینەم، هێندە سووک و سادە و دۆستانە لە دەستدا بوو،

ئەوێ بوو بیرى پەنجەکانم بکات.

من تێنە دەگەیشتم غەزەلنوس چۆن ئەو هەموو پەحم و بەزەیی و خەیاڵ و ئەقینەى کۆکردۆتەو، من نەمدەتوانى وابم... نەمدەتوانى دونیا و باغچه و پوناكى و ئەستێرەم وەها خۆشبویت، كەسێك بوو هەموو شتێكى ئەم دونیایەى بە هێزێكى بۆینەوێ خۆشەوێست، من ئەو ماوە درێژەى گویم لە دەنگى دەگرت تێدەگەیشتم كە تین و تاوى غەزەلەكانى تەنیا لە مانا و شێوەى بەیتەكاندا نىیە، بەلكو لەو راستگوییە قوولەوێ سەرچاوە دەگریت، كە لە دڵیەوێ هەڵدەقولا. هەندىجار وامدەزانى یەكێك لە ئاسمانەوێ قسەم لەگەڵ دەكات، یەكێك لە هەرە دورترین جێگای ئاسمانەوێ. دواتر زانیم، زۆریەى ئەوانەى گویان لە غەزەلنوس دەگرت، بۆیستى خۆیان سەیری ئاسمانیان دەکرد. زۆرجار كە بەو باغەدا دەگەراین باوەپمەدەکرد كە غەزەلنوس راستدەكات، من پیاوكوژیكى خەیاڵیم. شەویك وام هەستکرد شەربیش پیاوكوژیكى خەیاڵیە، ئەویش وەك من كوشتەى وەهەمەكانى خۆیەتى. گەرچى من چەندین جار جێ گوللەكانم لە سەر جەستەى بینیبوو، بەلام دەمگوت هەموو ئەوانەش جێ گوللەى خەیاڵین.

دواى ونبوونى لاشەكەى موراڤ جەمیل، ژيانم لە نێوان هەزارباغ و پێدەشتە تاریك و شەقامە ساردەكانى شاردا دابەشبوو، لەو كاتەوێ حىكایەتى ئەو كتێبە كە وێبوو كە لەمان، ئیشیكى زۆرم لەگەڵ ئەو دەفتەردارە چكۆلانانەدا دەکرد كە پێویستیان بە نەخشە و پلانیە وردەكانى من هەبوو، بۆ ئەوێ بێتەرس بگەنە شوێنى مەبەست و بگەرێنەوێ. ئەو كات بۆ سۆراغى بارۆنەكان و بە ئومێدى بینینى جەغفەرى مەغولى هەفتەى دوو شەویش لەگەڵ شەربدا دەچووین بۆ یانەى پیاوكوژە بێئىشەكان. شەویکیان لەحەوشى یانەكەدا لەگەڵ دوو دۆستى دێریندا قسەمەدەکرد، لە پشتهوێ گویم لە دەنگێك بوو گروت

«ئو خوایه، چ بەستەزمانه، چ بیکەسه، قەسەم بە تامی مە ی هیندە ی خواردۆتووە لە زەوی بپاوه، قەسەم بە زینگی جانی بادە ئاگای لە خۆی نییه. با پیکرا دۆعای بۆ بگەین، خودا پەحمی پێبکات و بێتووە مۆش خۆی». هەمان ئو دەنگەبوو کە چەند شەویک پێشتر لە پێدەشتەکەدا دڵنەوایی گەنجەکی دەداوە، شیوەی قەسەکردنی هیند تایبەتی و سەیر و بێیاکانەبوو، دەمۆدەست ناسیمەو، دڵنیاووم هەلەم نەکردووە... ئو بوو، هەمان ئو پیاوێکی کە لە تاریکیدا سویندی بە دەنگی بۆلبول و عەندەلیبەکان دەخوارد. کە ئاوپەداوە، پیاویکی بالابەزم بینی لە دەستیگ جلی کوردیدا، جووتیک سمیڵی ناریک و بژی هەبوو. برۆ ئەستورەکانی برۆی هەندیک لە پیاوکۆژە دێرنەکانی هینایەو یادم. شەڕ بە ئەسپایی پێیگوتم «ئو مورتەزای شەیتانە، یەکیکە لە ترسناکترین خەزمەتکاری بارۆنەکان، پەیوەندییەکی تایبەتی لەگەڵ ئەورەحمان نەجیبیدا هەیە کە ئێستا بە بارۆنی پۆرسەلان دەناسرێت». بارۆنی پۆرسەلان بازەرگانیکی گەورە شوشەبوو، بیرۆیەکی لە تاران و بیرۆیەکی دیکە لە دۆبە ی هەبوو، لە حیزیدا پلە ی زۆر بەرزبوو. بە کۆمەکی کەسانی وەک مورتەزا و بە یارمەتی ئو تۆپە گەورەیی لە نێو حیزبەکاندا چنیبووی، تەواوی بازار ی شوشە ی لە وڵاتدا داگیرکردبوو، بازەرگانه بچوکهکانی پلێشاندبوو، بە لێدان و هەپەشه و مەرجی قورس یە کە یە کە دەریکردبوون، هەر کەسیگ بە مەرجەکان و دەستورەکانی ئو پازی نەبایە، بە شیوازی خۆی پازیدەکردن. سەیرم لێهات کە شەڕ گوتی مورتەزا دۆستیکی نزیکی جەغەری مەغولییه و جەغەری یەکیکە لە پشت و پەنا گەورەکانی ئەم پیاو. بەوردیش باسی ئووەی کرد کە گومانێکی زۆر دەکرێت، کە مورتەزا لە پشت هەندیک لە و ژنکۆژیانەو بێت کە بەردەوام لەم شارەدا پوودەدەن. مورتەزا لەگەڵ پوخواشییه کەیدا شتیکی ترسناک

دهنگ و نىگا و سه يركردنه كانيدا بوو، گهرچى قسه ي خراب له ده مى نه ده هاته ده رى، گهرچى پيڊه كه نى، به لام نه يده توانى له ديوه زمه و ده عجانىكى سامناك نه چيٽ. به قسه ي شبر، مورته زا سه رتا نه كته ريكي شانوى سه ركه وتوو بووه، دواتر له سه رده مى ديكتاتوردا له سه ر ئه وهى كومه كى به هاوپتيه كى كردوه، ژنه كه ي خوى به چه قو بكوژيٽ، شه ش سال چوٽه زيندان، دواى به ريوونى به هوى خزمایه تى بارونى پورسه لانه وه له شه وانى ئه م يانه تاريك و سه يره دا كه خراپترين مه خلوقاتى ئه م شاره ي كوده كرده وه، له ناو دوكه لى جگهره و بوى عاروق و مه ناسه ي شه راباوى ئه م پياوانه دا كه شه و پوژ باسى پاره و قه حبه و به رپرسه بالاكان و شه پى ناو باله كانى حكومه ت و حيزب ده كه ن، ريگاده گريٽ و شوينى خوى ده دوزيٽه وه. ئيستا هه مووان وهك سه گى تايبه تى بارونى پورسه لان سه يريده كه ن. ئه و كات مورته زا له ناو گروهى «بليارد» دا زور ده رده كه وت و سه روكارىكى زورى له گه ل ئه واندا هه بوو. بۆ ئه وهى بزائن گروهى بليارد چيه ده يٽ شتيكى كه م له و دابه شبوونه ناوه كييه ي ناو يانه كه حاليبين. ئه و ماوه يه ي من ژيانى نيو ئه و ئاده ميانه م له نزيكه وه بينى، هه ستمكرد له ناو يانه كه دا جوړه دابه شكردنيكى نه ينى كار هه يه. جوړه پريزبونيك له به رزه وه بۆ نرم له گوپييه، بچوكترين و نرمترين تاقم گروهى «خه سيوه كان» بوو، ئه وانه زۆربه يان خزمه تكار و ئيشكه ر و پاسه وان و پوژنامه نوس و هه والدى به رده ستي ميره كان و بارۆنه كان بوون، هه ر كه س تازه تيكه ل به يارييه كه ببوايه له پله ي خه سيوييه وه ده ستي پيڊه كرد و كه مه كه مه به ره و سه ره وه سه رده كه وت، شبر گووتى «خه سه نى پيزۆ يه كه مجار كه مرؤف ده چيٽه ئه و گروهه وه، له ويڊا به كارىكى ورد و نه شته ركارىيه كى زيره ك عه قل و خه يال و په حمى ده خه سيټن... دواتر پله يه ك و ناويكى ده ده نى، ئه و پله يه مه رچى هه موو سه ركه وتنه كان»

دواترە». لەوان بآلاتر و گرنگتر گروپێک بوون ناویان گروپی «پازیانە» بوو، ناوەکە سەرەتا بۆ من بمانا و سەیریوو، دواتر تێگەیشتم ئەو گروپە ئیشیان ئەوەیە بەدوای ئەو بیروکە سەیر و خولیا پەشانەدا بگەڕێن کە لە بازاردا سەرھەڵدەدەن، سەرۆکاریان لەگەڵ ھەندیک خەڵکیشدا بوو لە دەرەوھێ سنوور، ناوی کالای سەیر و سەمەرەیان بۆ دەناردن. خۆیان پارەدار نەبوون، بەلام دراو لە ھەر دەرگایەکەو بەتابیەتە ئەم ولاتەو دەیانزانای. گوتیان ھەڵدەخست، بۆیان دەکرد، ھێندە بیزانیایە ھەر کەسێک بیروکەیک یان پڕۆژەیەکی ناوازی ھەیە، بە پەلە ھەواییان بۆ بارۆنەکان دەھێنا و ئەوانیش بە کۆمەکی کۆمەڵێک گروپی چکۆلە، لە ژێر گوشاری ھەپەشەدا یان دەبوونە شەریک یاخود تەواوی پڕۆژەکیان داگیر دەکرد، لەبەرئەوەی بەردەوام لە بازاردا بوون، بۆنی کاری و زەنجەفیل و بەھارات و پازیانەیان گرتبوو، ئیدی ئەو ناوەیان بەسەردا برابوو. گروپێکی دی ھەبوو ناویان تیپی «بلیارد» بوو، ئەو گروپە یەکیک بوو لە ترسناکترین تاقمەکانی یانەکە، ئیشێکی سەیر و ئالۆزیان ھەبوو، نرخیان بەرز دەکردهو و دەیانشکاند، پارەیان بالادەفران و نزمە کردەو، نرخێ مولک و عەقاراتیان دەگۆڕی، بە پلان و بەرنامە بەھای شوپینان دەشکاند و بەرز دەکردهو، نرخێ بەنزییان دەگۆڕی، نرخێ ئوتومبیلیان دەشکاند، سنووریان دەبەست و دەیانکردهو، یەکیک بوون لە ھەرە بەھێزترین کەسانێک کە راستەوخۆ فرمانیان لە دەفتەری حیزب و ئەندامە بالاکان و بارۆنە زۆر زۆر گەورەکانەو وەردەگرت. شێر پێیگووتم «زۆری ئەوانە ی دەبن بە بەرپرسی گەرە، دەبن بە بەرپۆبەری گەرە، بە ئەندامی ئەنجومەنە جۆراوجۆرەکان، بە فرمانبەرانی دەست پۆشتوو، لێرەو دەست پێدەکەن، لەم گروپەو دینەدەری و دواتر بەپێی توانایان تا پلەی وەزیری بەرز دەبنەو... ئەمانە ھەموو

وێك سەرمێژێكى بلیارد تەماشادەكەن، ئارەزوویان لە ھەر تۆپێك بێت لێدەدەن، ھەموومان بەجۆرێك لە جۆرەكان كۆمەڵێك تۆپی چكۆلانەى سەر مێزى ئەوانى». ئەم تاقىمە ئیواران كە دەھاتن بۆ یانەكە و یقارێكى زۆریان دەنواند، وێك سیاسەتمەدار پەفتاریان دەكرد، مۆف بەخىلى بە حىشمەت و ھەببەتیان دەبرد. بەلام دواتر ھێندەیان دەخواردەو ھەمیزیان دەكرد بە خۆیاندا و دەپشانەو ھەم سەیر بوو بەلام ھەم ئەم پیاوانەى بەردەوام بۆنى مێز و جگەرە و عارەقیان لێدەھات دەتوانن پۆلێكى و ھاگرنگیان لە ھۆكمكردنى ئەم شارەدا ھەبێت. زۆرجار مۆرتەزا لەسەر مێزى ئەوانە دادەنیشیت... ھەندى شەو كە مەستدەبوو دەچوو سەر مێزەكان و سەمایدەكرد. ھەرجارێك دەمبىنى، دیمەنى ئەو شەو ھەم دەھاتەو یاد، ئەو وشانەم دەھاتەو بەر گۆی كە لە تارىكیدا بىستبووم. بەردەوام بە دوو چاوى ھەپەساو ھە تەماشامدەكرد، زۆرجار دوور بە دوور سەیری یەكترمان دەكرد و بۆ یەكتر پێدەكەنین، من نەمدەزانى ئاخۆ منم چاوەدێرى ئەو دەكەم یاخود ئەو چاوەدێرى من دەكات. شەویكىان ھەستمكرد مۆرتەزای شەیتان زۆر لێم دەپوانییت. دڵنیا بووم ترسێكى بۆینە لە چاویاى تەسى... لەو شەو ھەستمكرد لێم ھەلدییت و تەماشام ناكات، بەلام چۆن واشەبەك بۆ كەروێشكێكى بچوك و ترسنۆك دادەبەزێت ئاوا دواى كەوتم، لە یارى و نواندن و خۆپەنگردنەكانى نەترسام... وێك چۆن یەكێك بەدواى پەنگى پاستەقینەى ھەرباى كەدا پادەكات، دواىكەوتم و ھەموو ئومێدم ئەو ھەبوو واى لێكەم پەنگى پاستەقینەى پۆحى خۆى بىنێت... واى لێكەم ھەستبكات، ئەویش تۆپێكى بلیاردە... تۆپێك ئەمجارە من لە دوورەو ھەم دێم و خۆمى پێدەكێشم.

گەرانهوی عەتار

ئەو کاتە ی غەزەلنوس و تریفە یابەحری بۆ خەڵکانیک دەگەرەن لە
 ئامادەکردنی درێژترین کتییی میژوودا کۆمەکیان بکەن، گەلەک مەخلوقات ی
 ناوازه هاتنە ژانیانەوه. سەرەتا ئەو دوو باریە لە ژانیاندا دەرکەوتن کە
 لە هەرمێکی دوورەوه هاتبوون و دەیانگوت بە دوا ی ئیلهامیکدا دەگەرەن
 درێژ بە ئیسهکانیان بدەن. دوا گەشتیکی درێژ بە ناوچەکانی باکووری
 خۆرەلاتدا پووین لەم شارە کردبوو، توانایەکی گەرەیان هەبوو زەوییە
 وشک و خاکە بەیارەکان سەوزیکەن، دوو برا بوون ماوەیک لە هەر
 کێلگەیکدا بمانایەتەوه دەیانکردە لالەزار و سەوزەوار. پیاوانیک بوون
 هیژکی سحریان لەسەر سروشت هەبوو. لە هەر جێگایەیکدا بوونایە
 دەبوو بە باغ. لە سەرەتای ئەو دەکانەوه بەشداری ئاوەدانکردنەوه ی
 گەلەک گوندیان کردبوو، هەر وەرزو لە گوندیکدا نیشتهجێدەبوون،
 ئیشیان ئەو بوو بە سۆز و مەحبەتەوه سەیری کێلگەکان بکەن،
 سەیری درەختەکان بکەن، گیا و گۆل بە نیگا بلایێنن، بۆ ئەوه ی
 سەوزبێتەوه. هەمیشە چەند هەفتەیکە پێدەچوو تا بەری نیگاکانی
 خۆیان دەبینی، بەلام چاویان هەلە ئەدەکرد و بەرەمیان مسۆگەر و
 دابینبوو. یەکی ئەناسراو، ئەو باریانە ی ناردبوو بۆ لای غەزەلنوس تا
 ئیلهامی زیاتر وەرگرن، تا لەوێ نیشتهجێن و لە گوند و کێلگە و مەزرا
 وێرانەکانی قەرەاغ شارەوه دەست بە سەوزکردنەوه ی دنیا بکەن. کە لە
 حەوشەگەدا دەرکەوتن، کەمێک ماندوو و چەپەڵ دیاریبوون، پێشەتوو و
 سەرگەردان دەیاننواند، غەزەلنوس و تریفە پێشوازیانکردن، گەرماویان بۆ
 سازکردن و لەسەر سوفرە ی خۆیان دایاننان، غەزەلنوس شیعر ی خۆی بۆ
 خوێندنەوه و بە غەزەل هیژ و تین و تاوکی تری پێبەخشین. ژووریک

چه په کیان دانئ و لښه پان خویان بکه نه وه و جلی سهر کار و نیو باغ
 بگوږن و پشووبدهن. هاتنی نه و دوو برایه به جوړیکي کتوپر ژيانی
 غه زه لنوس و تریفه یابه حری پرکرد، پوژانیکي زور هر چواریان پیکه وه
 له دهشتاییه کان و گونده کان و مه زراکانی نریک شاردا ونبوون، بۆ باغی
 بیخاسلی جووتیاری هه ژار و کتلگه ی بیبه ری خه لکانی بیده رته تان ده گه پان،
 سه وزیکه نه وه. له و پوژه وه برا سه وزه کان که هه مووان به برایانی دولبه ر
 ده یانناسین، هر کات له سه وزکردنی باغیک ده بوونه وه ده گه پانه وه بۆ لای
 غه زه لنوس، ماوه یه که پشوویانده دا و پیاسه یانده کرد و به شاردا ده گه پان،
 گوږیان له غه زه ل ده گرت و وزه ی نوږیان ده کرده بهر پوچیان.

له و سه رده مه دا غه زه لنوس و تریفه یابه حری هه ستیانکرد هاوړی زور
 قه شه نگیان هه یه، له زور شوینی دونیاوه دوست پرویان تیده کات، سنووری
 نیمپراتورییه ته خه یالیه که یان بیوینه گه وره ده بیت، غه زه له کان له هه موو
 شوینیکي شار و هه ریمه نریکه کانه وه خه لکیان راده کیشا. له و ماوه یه شدا
 خانووه که ی تریفه یابه حری بوو بوو به یه کیک له سه نته ره گرنگه کانی
 حه شاردانی ژنان، به پوکه ش نیشته جی ژن و میردیکي ته مه ندار بوو، به لأم
 له ژیره وه په ناگای هه ندیک له و خانمه را کردووانه بوو که جیگایه کیان
 نه بوو خویانی تیا بگرته وه. له یه کیک له پیکخواوه سه ربه خوکانی ژنانه وه،
 کیژیک به ناوی «نه وره سی گول سؤلاف» کرابوو سه رکار و نه یینپاریزی
 نه و ماله. کچیکي باریکه له ی نه شمیل بوو به قژیکی کال و جووتیک
 چاوی گه شه وه، تریفه یابه حری بۆ یه که مجار ماجیدی گول سؤلافی له
 مالی نه ودا بینی، نه وره س و ماجیدی گول سؤلاف، خوشک و برایه کی
 نا کوکبوون و له گه ل دایکیکي پوخوش و دم به خنده دا ده ژیان. کچ و
 دایکه که ماجیدیان وه که شیتیکي بیسوود سه یرده کرد که هه موو کاتی
 خوی له سه یرکردنی فلیم و دروستکردنی نه خشه یه کدا ده باته سه ر که نه
 مانای هه یه و نه کوتایی. برایه کی دیکه یان هه بوو ده میک سال بوو

سکۆتەلەندا دەژیا، مانگانە بە پۆستیکی تایبەت کۆمەڵیک فلیم و گوڤاری ئینگلیزی تایبەت بە سینەمای بۆ ماجید دەنارد. خێزانێکی کەم دەرامەت بوون بە خانەنشینییهکی کۆنی باوک و بە موچەیهکی کەمی نەورەس و کۆمەکیکی بچوکی برا ئاوارەکیان دەژیان. ماجیدی گۆل سۆلاڤ جگە لەوێ خۆی وەک لۆردیکی ئینگلیزی دەگوێی و پیاسەیدەکرد، کاریکی دی نەبوو، بەدریژی ژیانی بێئیشبوو، تا ئەو کات هاوڕێیهکی نەبوو، کورپکی بێکەس لەوانەی مەرۆڤ هەمیشە بە تەنیا دەیانبینیت. کە تریفە یابەحری بۆ یەکەمجار چوو مەالی نەورەس، ماجید هێند نەبوو دەستیکردبوو بە وانەدادانی ئەو مندالە کوێرانە. هەر لە سەرەتای تریفە، گۆل سۆلاڤی وەک کورپکی کەمیک بەدەها و خۆیست هاتە بەرچاو کە لەگەڵ هەموو خرابییەکیدا شتیک لە ناسکی و سیریشی تێدا یە. کورپکە هەر لە بۆشناخی و یقاردا زیادەپەوی نەدەکرد، بەلکو جۆریک لە کاریزما و هیزی نەینیشی تێدا بوو، کە مەرۆڤ ئاسان تێنەدەگەشت لە چیهێوە سەرچاوەیان گرتوو. دواي چەند هاتوچۆیهکی دۆستانە نەورەسی گۆل سۆلاڤ و تریفە یابەحری بوون بە دوو دەستە خوشکی دڵسۆز و بەوفا بۆ یەک، دوو کچ دەیاننوانی هەموو نەینییەکی لای یەکتەری بێرکێتن و پازەکانی قوولایی دلی خۆیان بۆ یەکدی باسبکەن. پۆزیک تریفە و نەورەس، دەرگای ژوورە داخراوەکی ماجیدیان کردووە، لەو دیو ئەو دەرگایەو تریفە دۆنیایەکی تری بینی، هێندە چاوی بەو نەخشە سەیرەیی ماجید کەوت، تووشی جۆریک سەپوون هات. ماجید درێژترین نەخشەیی خەیاالی دۆنیای لەسەر دیوارەکانی ئەو ژوورە دروستکردبوو. نەخشەیهکی ئەبەدی و بێکۆتا بوو کە دەرگا تا هەتا هەتایە پێکێت لە شار و گوند و دەشت و دەری خەیاالی. ناوی جێگاکان هێند سەیر و شاعیرانە بوون، تریفەیان سەرسامکرد «زەمینی بەور» «بەحری گومان» «پێگای خەون» «شاری چاوەپوانی» «شاخی ئومید» «کەناری کۆتران» «کەمانستان» «پەرەوانەیی»

«باغی خۆکوشتنی ئەستێره» «گۆمی سهوسەن» «شارۆچكەى شكۆفه» «جۆگەى غەم» «باغى پلنگ» و دەیان ناوی سەیرتر. تریفه له سەیرکردنی ئەو نهخشەیهوه تیگەیشته كه سەروكارى لهگەڵ مهخلوقێكى خەیاڵدایه، مهخلوقێك كه دوور له دنیا و بێئاگا له ههموو بوونهوه ره خەیاڵییهكانى دیکه دهژى. ژوورهكەى لهپاڵ ئەو نهخشەیهدا، پریوو له سهدهها فلیمی قیدیۆ و کتیبی ئینگلیزی و عەرەبی و کوردی، كه به فۆرمى کتیبخانهیهكى قەشەنگ پێکخراوون، شوێنەكه بهجۆرێك پاک و شیک بوو، مەروڤ ئارهزووبدهکرد زۆرتر تیا بمینێتەوه. كه خانمی تریفه یابهحرى لهو ژووره هاتهدهرئ دڵنیاوو دونیایهكى تاییهتى و دهگهمن و ئاناسایی بینیه. لهگەڵ گهپانهوهیدا بۆ ماڵ، چیرۆكى ئەو نهخشە سەیر و خەیاڵییهى بۆ غەزەلنوس گێڕایهوه، گهنجیک كه نهخشەیهكى ناکۆتای جیهانێكى تر لهسەریایهتى كه سەرتاپای خەیاڵه. حیکایهتى ئەو نهخشەیه به جۆرێك غەزەلنوسی وروژاند، دهیویست هەر ئەو ساته بپوات و سەیری ئەو نهخشەیه بکات. پۆرژیک دواتر، تریفه یابهحرى بولبولی کوێرى برد و لهو قوتابخانه خەیاڵییهى ماجیدی گۆل سۆلاقدا ئاونوسیکرد، هەلسوکهوتی گۆل سۆلاق لهگەڵ خانماندا به جۆرێك پڕ و یقار و بهپێزیوو، زیاتر سەرهنجى خانمی یابهحرى پاکیشا. وانهكانى گۆل سۆلاق سەفهركردن بوو لهسەر كهشتیهكى خەیاڵی بهخاکێكى ناکۆتا و نهپراوهدا. ئەو پۆژه كه بولبولی کوێر بۆ یهكههمجار چووه قوتابخانه خەیاڵییهكهى ماجیدی گۆل سۆلاقهوه، تریفه وهك لهسەر ئاگر بێت چاوهپوانى هاتنهوهى كرد، لهگەڵ گهپانهوهى بولبولدا، به وردى ههموو حیکایهتهكهى پێگێڕایهوه، بهلام بولبول به جۆرێك مهست و وروژاووو، نهیدهتوانى ئاسان ههموو شتیك بگێڕێتەوه. منداڵهكه به پاستى گهشتیكى پاستهقینهى بهسەر زهمینێكى تردا کردبوو، بۆ یهكههمجار ههستیدهکرد شتگەلیكى بینیه كه له تاریكى کوێرىدا پێشتر نهیبینیون، به وردى وهسفى هەندێك یان

ئاو و لاله‌زاری دەکرد، باسی بالدارى خورافى و ئەسپى فرەسەر و ماری زمانزانی گێڕایەوه کە تەنیا لە دارستانە دوور و خاکە نەبێنراوەکاندا هەن. ئەو غەزەلنوسی پتر خرۆشان و زیاتر وای لێکرد بێر لە ھاوڕێتی ماجید بکاتەوه: پۆژیک لە دەرگای پۆلە خەیاڵییەکی ماجیدی گۆل سۆلافا دەرکەوت، گەلەک ئاسان لە زمانی یەکدی تیگەشتن و زۆر خێرا بوون بە دۆستی یەک. دواى پیاسە یەکی درێژ، غەزەلنوس بۆ یەکەمجار هەندیک لە غەزەلەکانی خۆی بۆ خوێندەوه. مەوێ چەند بەدەوا و لە خۆپازیبایە ئەو غەزەلە شتیکی نەینى و قوولیان تیا دەبزوێند. کاریگەری غەزەلەکان لەسەر دڵی گۆل سۆلاف وەها گەورەبوو، لەویدا دەستی کردە ملی غەزەلنوس و گووتی «بە کۆمەکی ئەم غەزەلە تۆ دەکریت سنووری نەخشە خەیاڵییەکی خۆم بێتەندازە گەورەبکەم». هەر ئەو پۆژە بێ وەستان و دوودلی غەزەلنوسی بۆ بێنینی نەخشە خەیاڵییەکی خۆی داوەتکرد. گۆل سۆلاف پێشتر دەرگای ژووری خۆی بۆ کەس نەکردبوو، هێچ کەس پێشتر بە ئاگاداری و پەزنامەندی ئەو چاوی بەو نەخشە یە نەکەوتبوو، کەچی بۆ یەکەمجار لە ژیاویدا داوەتی غەزەلنوسی کرد و هەموو نەخشەکی خستە بەردەم. جۆرە داوەتیکی وەها وەک بەستنی پەیمانیکى قوول و ڕاگەیانندی ھاوڕێتیەکی ئەبەدی وابوو. ئەو سەر زەمینەى گۆل سۆلاف دروستیکردبوو، سەدانجار لەو دەفەرە خەیاڵیانە گەورەتربوو کە غەزەلنوس بێنیبووی، بەلام غەزەلنوس دڵنیاوو هەردووکیان بە چەند دارستان و پێدەشت و باغ و دەریاچەى وەک یەکدا تێپەریوون. دڵنیاوو خەیاڵ کیشوهریکی راستەقینە، هەموو ئەوانەى پیا گوزەردەکەن زۆرجار هەمان شت دەبینن، بەلام هەرگیز... هەرگیز ڕێکەوتی یەک ناکەن.

دوای چوار ساڵ نەورەسی گول سۆلاف، تریفە ی بردهوه بۆ مائی خۆی. بۆ ناو ئەو کچە پەژموردانە ی بە نەینى لە خانوووەکە ی ئەودا دەژیان. پۆژیک ئەو پێیخستەوه ئەو، پڕپوو لە بۆنى ئەشک، لە کچی وەک تارمایی، لە مەخلوقاتیک باوک و برا و میرد بە خەنجەر و چەقۆ و چەکی دیکەوه بە دوایاندا دەگەپان. کۆمەلێک ئافرەت ئەم خانوو نەینییە نەبیّت، بەستیک زەوی دی نەبوو بیانگریتە خۆی. تریفە خۆی بە بەختەوهرترین کچی ئەم دونیایە دەزانی، کە توانیویتی پۆخی ئەم بەدبەختانە پزگاریکات. کچانیکی بێهیا و ترساو کە ئەم ماله دوایە ناگایان بوو، ئیدی زوو زوو دەگەپایەوه بۆ ناو ئەو کێژانە، هەندیک شەو لەگەڵیاندا دەخەوت. کۆمەلێک بوونەوهری دیلبوون کە دەبایە تا هەتا هەتایە دیلبن. هەر لە یەكەم پۆژەوه تریفە کەوتەوه سەر خولیای ئەو هی دووبارە تەوینکی چینی مافوور پەیدا بکات و ئەو کێژە دلتەنگانە فێری قالی و مافوورچنین بکات، دلنیا بوو ئەو تاکە شتیکیە بتوانیت لە پزگایەوه خۆشی و ئەوانی دیش بەختیار بکات. نەورەسی گول سۆلاف سەیری لیها ت کە بینی تریفە پاش ماوێهکی زۆر کەم تەواوی ژێر زەمینى ئەو ماله ی بۆ جۆره کاریکی وەها پزکخستوو و ئامیرگەلیکی سادە ی لەویدا داناوه و کەرەستە ی تەون و جۆلایی دامەزراندوه و دەتوانیت هەر ئیستا دەست بە مافوور چینی بکات.

ئەو وەرزه لە سالی یەكەمی سەده ی نویدا، ئارام و بێدەردەسەر دیاربوو، دۆستی زۆر پووی دەکردە مالیان و پۆحله بەره خەیاڵییەکان هەردەم لە گەورەبووندا بوون. تریفە وێژدانی ئاسووده و پۆخی پڕ لە شادومانی ئیشکردن بوو، ژانی یاریکردنی بەردەوامبوو لەگەڵ منداڵەکاندا، بە تەنگەوهاتنیکی دایکانە بوو بۆ فێرکردن و پاراستنیان، شەوانەش بە سەعات لەگەڵ نەورەسی گول سۆلافدا بە تەلەفون قسەیدەکرد، بەختەوهربوو کە ژانیکی پری هەیه، هەمیشە شتیکی

بیەکات. بەلام لەگەڵ ئەو هەموو دڵنیاویی و ئاسوودەییەدا هەستی بە زیادبوونی ترسەکانی خۆی دەکرد، هەستیدەکرد بەردەوام جانەوهرێک بەدوایەوهریەتی و دەیهوێت پەلاماریبەدات. شەوانێک کە لە حەشاری مالهەکی خۆی دەهاته‌دەری و دەیویست بگەرێتەوہ بۆ لای منداڵەکان، لە پێگای گەرانه‌وہدا ئەو ترسە سەرەتایی و تاریکەیی وەها زیادیدەکرد، دەبایە بە خێراییی خۆی فرییداتە تاکسییەکەوہ و بەپەلە بگەرێتەوہ. ترسەکە تەنیا بۆ خۆی نەبوو، بەلکو وا هەستیدەکرد جانەوهرێک هەیه دەیهوێت منداڵەکانیش بخوات، دەیهوێت غەزەلنوس بخوات، دەیهوێت نەورەسی گول سۆلاڤ و کچ و ژنە پاکردووەکان هەمووی بخوات. ترسەکانی بەردەوام سڕوشتی سەیر و شیوەی پیشبەینییه‌کی تاریکیان وەرەگرت. بەیانیه‌ک وەک دەنگێکی ڕەش لە ناویدا هاواریکات، هەستا و بە غەزەلنوسی گووت دەبی‌ت کتێبەکانی غەزەل بشاریتەوہ، دەبی‌ت کتێبەکانی غەزەل بیهیتە جیگایەک دەستی هیچ ئادەمیزادێک نەیگاتێت، دەبی‌ت لەم ماله‌ دووریخەیتەوہ، من خەوم بینیوہ، تێدەگەیت، خەوم بەو کتێبانەوہ بینیوہ دەسووتێن، خەوم بینیوہ، دەبی‌ت ئەو کتێبانە ببەیت بۆ شوێنیک لە خۆت زیاتر هیچ ئادەمیزادێک نەیزانیت، نابێت منیش بیزانم و نابێت هیچ کەسێکی دیش بیزانیت.

داواکەیی تریفە هی‌ند سەیر و توند بوو، نەدەکرا غەزەلنوس گوێی لێنەگریت. پۆژیک غەزەلنوس بپاریدا زۆریەیی دەست‌نوسەکانی خۆی بگوازیتەوہ بۆ جیگایەکی نادیار، بۆ شوێنێک ئەو کات جگە لە خۆی هیچ ئادەمیزادێک نەیدەزانسی. بەلام تەنیا دواي چەند سالی لەو پۆژە دەرکەوت، هەستەکانی تریفە یابەحری چەند دووربین و ورد و تیزنیگا بوون.

چوار سال دواى شاردانه وهى «كتیبخانه ی غه زهل»، له كۆتایی سالی ٢٠٠٣ دا، چهند مانگیك بهر له دۆزینه وهى لاشه كه ی موراڊ جه میل، عه تار به خۆی و سه روفه ساله تاییه تیه كه یه وه دهركه وت، ئیستا سه یری زلترو نیگاكانی چلیستر و غه مگینتر دیاربوون. ئیواره یهك بی هیچ واده یه کی پیشوهخت و ناگادارییه کی پیشینه، تویتا تازه کی خۆی له بهردهرکی مالی غه زهلنوسدا وهستان و هاته ژووری. پیاویکی چکۆلانه و پیه له ی تری له گه لدا بوو كه سالانیک له مه و بهر شاگرد قه ساییکی له ر و نه خوش بوو. ئیستا زیاد له حه وت سال به سه ره له هاتنی تریفه یا به حریدا له کارخانه ی مافووره كه تیه پیه یو، له گه ل ئه وه شدا بینینه وه ی عه تار دلی خانمی یا به حری راچله کاند. پیده چوو عه تار زۆرشت بزانی، دۆزینه وه ی تریفه یا به حری له م ماله دا سه رسامیکرد، زهرده خه تیه کی وه ها پيس و به مانای گرت، خانمی یا به حری ترساند و له دله وه راچله کاند... ئه و پۆژه تریفه یا به حری تیگه یشته عه تار هه میشه و هه میشه تا مردن به دوايه وه یه تی. غه زهلنوس له میژیوو عه تاری نه بینیبوو، دواى وهرگرتنی ده رسم تاهیر، به ریکه وت یه کجاری دی لای حوسنی خه یال سلاویان له یه ککردبوو. به لام ئه و پیاوه چکۆلانه یه ی هاوده می ئه و ی باش ده ناسی، ئه و یان «خه سیو عه زیز» بوو، له شاگرد قه سابه وه هیدی هیدی سه رکه وتبوو تا بوویوو به مولکفرۆشیکی گه و ره. خه سیو ئیستا له بازاری عه قاراتدا هیرش و پمبازینی خۆی هه بوو، بازرگانه گه و ره و راسته قینه کان حیسابیان بو ده کرد، شاره زایه کی بیۆینه ی زه و ی و زار و کیلگه و باغ و ده قه ره کشتوکالییه گرنگه کان بوو، یه کیك بوو له وانه ی له ژیره وه پاره وپوللی له بنه هاتوو ی سیاسه ته داریکی گه و ره ی ده گێرا. ئه و ئیواره یه پیده چوو بو کاریکی زۆر تاییه تی و گرنگ هاتییتن. عه تار دهستی خسته سه رشانی غه زهلنوس و گووتی «غه زهلنوسی برام، مامۆستای گه و ره ی خه یال، به کاریکی گرنگ هاتوینه ته مال»

تۆ، هیوادارم دلّمان نه شکینیت، ئیمه پاسپاردی پیاویکمان پییه، که نایه ویّت ئاشکرا خۆی ده رخات. ئهم برا عهزیم که ناوی «عهزیز هاوشارییه»، بهرپرسی مولک و مالی ئه و پیاوچاکه یه. به هیوای ئه وهی له سه ر نرخیگ بگیرسیینه وه که هه مووان پازیبکات». عه تار له ماوه ی ئه و چهند سال دا که شه یه کی بیۆینه ی به دیپلۆماسییه تی کرین و فروشتنی خۆی دا بوو. تۆرپکی تاییه تی و نه یی له هه والگر و خه به رناس پیکه یتابوو له هیژ و متمانه دا به رته قای ده زگا ده ولّه تییه کانی پۆلیس و ئاسایش ده بوو. وه ک هه میشه گوئ ئاونگییه کانی ته پ و سه ر که پووی دلۆپیک عاره قی په شی پتوه بوو، ده بایه له گه ل ده ست پیکردنی مامه له و حیسابدا زوو زوو ده سته سه رپک ده ره یه یت و نۆچاوانی وشکباته وه، سال دوا ی سال زیاتر سه ری ده پروتایه وه، به ره و ئه وه ده چوو له ماوه یه کی کورتدا تاله موویه ک چیه به سه رییه وه نه می یت. عه تار به هه مان لیزانی خۆیه وه گووتی «هه موو ده زانین تۆ کتیبخانه یه کی گه وری غه زه لیاتت هیه، سالگه لیکی زۆره تۆ له م کتیبخانه یه ده خو یتیه وه، خه یالاتی جوان دروستده که یت، بیستومه که تۆ به شیع به ده بختی ده گۆریت بۆ خۆشه بختی و غه م ده که یت به جو ره گولۆیک که پۆج ئاسووده ده کات، من خۆم له بواری شیع و ئه ده بیاتدا ده ست سپی و بیبه هه رم، له راستیدا ده ره قه تی ئه ده بیات نایه م، سه ری لیده رناکه م و له نرخی تیناگه م. دیاره هه رچییه ک له دنیا دا بکړیت و بفرو شرت ئیشی تیا ده که م. عهزیم کاسبی مه کینه ی ژیا نه، مه کینه ی ژیا نه ... لای برا بچوکتان کاسبی له سه روو عه شقیشه وه یه. کاسبی نه بیّت بازارپیش نابیت، که بازارپیش نه بوو ژیا ن نابیت، من ده لیم بازارپیش وه ک ئه ده ب مه حه که، مه حه کی گه شه و په ره سه ندنه. میله تیک بازارپ و ئه ده بیاتی نه بیّت ده مریت ... بازارپ و ئه ده بیات، ئه وه پتوانه ی هه موو شتی که عه فوومکه له وانه یه ئیوه بۆچوونیک تران ه بیّت، که بیگومان

زۆر خوشحالاڤه گویى لێدهگرم، بەلام بەنده زۆر ناووناوبانگى غەزەلیاتى ئێوهى بیستوه، لێرهو لهوئى غەزەلى جهانبان بهر گویمان کهوتوه . بهلام عەزیزى من، نرخى زێر لای زەپەنگەرە، ئەمڕۆ ئێمه لهسەر داواى یهکێک له پیاوه چاکهکانى ئەم شارە، که گەنجیکى به لوتف و پۆشنبیر و ئەدەبۆسته، لێرهین تا شتیک لهو کتێبخانه گەورەیهى ئێوه له بواری غەزەلیاتدا بکڕینهوه . بهلێ عەزیزى من ئەو کتێبخانه گەورە و دەگمەن و بپۆینهیهى غەزەلیات که بیستومه دەلێن سامانیکی نەتەواویهتى گەورەیه و دەبێت له شوێنێکی گەرمدا بپارێزێت، ئەمه پێشنیاری پیاوچاکێکه که حەزەدەکات تۆ زەنگینبکات و ئەدەبهکەش له بهلای کتوپر و ناگەهان بپارێزێت، پیاویک لهبەر هەندیک ئیعتیباراتى تایبهتى خۆى نایهویت دەرکهوێت و کەس بیناسی، بەلام هەموو دانیاین چ مەبهستیکی پاک و چ نیازێکی راستگۆیانەى هیه» .

غەزەلنوس بیرى لهوه نەکردبووهوه هیچ کهسێک هەبێت بیهوێت کتێبخانهى غەزەلهکهى لێکپڕتەوه، پێشنیارهکه کتوپر و سهیر و شوین گومان بوو. ئەو کتێبخانه مۆلکى ئەو نەبوون تا بتوانییت بیانفرۆشی، له سههرەتاوه هەستیکردبوو ئەو غەزەلانه مۆلکى هەموو پۆحلهبەرە خەیاڵیهکانه، مۆلکى ئەو ژماره ئادهمیزاده کهمهیه که تا ئێستا شیعەر دهتوانییت مهستیانبکات، جنسیک هێدی هێدی بهرهو کهمبوونهوه دهپوات، مۆلکى ئەوانهیه که دهتوانن چاو بنوقێنن و خەون به دونیایهکی تروه ببینن، با ئەو دونیایه ئەستەم و نەکرده و ئەفسانهیهى بێت، بەلام مەرۆف هەمیشه پتویستی بهوهیه له پال ئەم دونیایه دا دونیایهکی تری هەبێت، نه لهبەرئەوهى دهبێت بهرهو ئەو جیهانهى دى رابکات، بهلکو لهبەرئەوهى بهبێ ئەو جیهانهى دى ناتوانییت لهدونیاى خۆى تێبگات. ئەو غەزەلانه دەلیلى غەزەلنوس بوون بۆ ناو ئەم شارە، بۆ کوچه تهسک و تۆزاویهکانى، بۆ ژيانى غەمگینی ژنان، بۆ ئەو خەوانهى له قوولایه

بیاواندا خەوتوون. بەبێ ئەو غەزەلانی نەیدەتوانی لە پیسی و خوین و ئازاری ئەم شارە تێبگات، لە کۆرە ناکامەکانی نزیک بێتەوه، بۆ کچە عاشقەکانی بگری، لەگەڵ پیرەمێردە سەرسپیەکانیدا بێتە هاوێ، پیریژنەکان بپروا و متمانە ی پێکەن. ئیستا چی دەبێت گەر ئەو غەزەلە سێحراویانە بکەوێتە دەست کە سێکی جادوویان کە تەنیا پۆخ فریودەدات و دڵ نەشکەنجدەدات؟ چی دەبێت ئەم غەزەلانی بکەوێتە دەست یەکیک کە دەیهوێت لە ڕێگای خەیاڵەوه حەقیقەت لە بیر مەرۆف بەریتەوه؟ سێحری خەیاڵ ئەوهیه کە تێماندەگە ینێت لەسەر چ زەوێک دەژین، چی دەبێت ئەم غەزەلانی بکەوێتە دەستی کە سێک نەیهوێت لە موحیبت تێبگات؟ بکەوێتە دەست عاشقی درۆزن، کە هیندە ی خۆیان مەبەستە، عەشقیان لا گرنگ نییه؟ چی دەبێت گەر غەزەلەکان بکەوێتە دەست کەسانێک کە بەرتهقای خەیاڵ میهر و موحیبتیان نییه؟ ئەو لە ماوهی ئەو چەند سالا دا هەموو شتیکی کردبوو، غەزەلەکان کۆمەک بە مەرۆف بکەن پوونتەر خەیاڵبکات، زیاتر لە ئەفین نزیکبێتەوه، پتر پۆحیان بۆ یەکتر بکەنوه و هیزی خۆشەویستیان تیا بێت. ئە ی چی دەبێت گەر یەکیک بیهوێت ئەم غەزەلانی بسوتینێت، ئەم غەزەلانی داگیربکات و پاری مەعشوقە ی پێبکات؟. چی دەبێت گەر بەکاریبھێنێت بۆ ئەوهی هیزی پێ دروستبکات؟ ئاخەر خەیاڵ دەتوانێت هیزێکی وەها گەورەبێت، دنیا سەر لەبەری بگرێت. ئیستا چۆن دەتوانێت ئەم دوو مەرۆف تێبگە ینێت کە داوای کرینی شتی ک دەکەن کە نافروشریت؟. غەزەلنوس لە ژانیدا چاوه پوانی ئەوهی نەکردبوو یەکیک بیهوێت غەزەلەکانی بگرێت، بەلام ئیستا دڵنیابوو مەرۆفیک ی نادیار هیه کە بە داوی خەیاڵەکانیەوه یەتی. بە هیمنی بێتەوهی توپە بێت و خۆی زویربکات بە عەتاری گووت «عەتاری ئازیزم، من تێدەگەم، ئێوه کاسبێکی زیرەک و فرەبەهرن. تێدەگەم بازار و قەیسەری شاری ئێمە وەک باغی مەیمونی لیھاتوووە

هه موو که سێکی عاجباتی و هه موو جانه وه رێکی به جوڵه ده توانییت کلکی تیوه ردا. ماوهیه که بازار به جوړیکی ترسناک گه وره بویه، مړوف گهر دوکاندار نه بیټ شهرم له حالې خوی دهکات. من ده زانم شاری ئیمه هه موو شتیکی تیا ده فروشریت، هه موو شتیکی، له سه ره سوډه وه تا مړوف. به لام عه تاری عه زیز، هاوشاری برا، هه ندیک شت نافروشرین، هه ندیک شت هه ن به مانای مړوفه وه گریدراون. نایا پۆماننوسییک پۆمانه که ی خوی ده به خشیته که سیک که نازانیت وشه کان و قاره مانه کان و نازاره کانی له کوپوه هه لقو لیوون؟ هیزی هه ندیک شت له سه رچاوه که یدایه، له وه دایه له دهستی کیدایه. من نیازیکم نییه به یازی غه زه له کانم بفروشم، چونکه نافروشرین، من ته نیا ده توانم بۆ خه لکیکی عاشقی دواي خۆم جیانبه نیلیم. کتیبخانه ی غه زه ل شتیکی گهر عاشق نه بیټ و ده ستت به ر کتیبه کانی بکه ویت، ده بنه توژ و غوبار، کتیبخانه که ی من جوړیکه ته نیا من ده توانم ده ست بۆ لاپه ره کانی به رم، پاسپارده ی مه خلوقیکه که نه مانه تی خوی خستوته گهر دنی من... له به ره وه عه تاری برام به و پیاوه دلپاک و ده ستپاکه بلن، کتیبخانه که ی من کتیبخانه یه کی خه یالیه که بۆ فروشتن نییه، مړوف ده توانییت گوڤ له غه زه له کانی بگریت، به لام ناتوانییت بیکریت، مړوف ناتوانییت غه زه ل بکریت، به لکو ده توانییت تیا بژی.»

ئهسته مپوو عه تاری سه رزل و گوڤ به ئاونگ له گه ل خه سیو عه زیزدا له قسه کانی غه زه لنوس تیگیه ن. پێیانوابوو، کیشه ی هه ره گه وره ی پێشده م هه ر مامه له یه کی دنیا ریکنه که وتنی ئاده میزاده کانه له سه ر نرخ. لای عه تار هیچ شتیکی نه بوو له م سه ر زه ویه دا بۆ فروشتن نه بیټ، هیند هه یه مړوف ده بیټ نرخ ی ته واوی له سه ر دانیت. خه سیو عه زیز له شه پوآل و مراخانیه ته سه که که یدا واده رده که وت بودجه یه کی به رز و کراوه ی خرابیتته به رده ست، له پێشنیاری باغی ساده وه دهستی پیکرد تا گه یشه ئه وه ی ده فهری گه وره و مه زرای هه زاران فه دان.

پێبەخشیت، لە خەزنە ی پر پارەوێ تا سندوقی پر گەوهر و مرواری
پێشنیارێکرد و سوودی نەبوو. خەسیو عەزیز پتر لە پەوانە کرایی
سوڵتانیەک دەچوو هاوێتێ خوازیینی کچە سازادەیهک بکات. ئەو پۆرە کە
دەشکاو لە مالی غەزەلنوس هاتنە دەری، پێیانگووت «ئەو پیاوێ نە دەب
دۆستە بە جۆریک عاشقی غەزەلەکانی تۆ بوو، دەستبەرداری هیچ
پێگایەک نابێت، پەشیمانی تۆی پێ بکڕیت». غەزەلنوس دەستی خستە
سەر شانی هەردوو دەلالە غەمگینە کە و گوتی «بەو پیاوچاکە بلێن کە
شیر مۆلکی هیچ ئادەمیزادیکی نییه، کەس ناتوانێت شیعری هەبێت،
کەس ناتوانێت غەزەل لە سەر خۆی تاپۆبکات، تەنیا دەتوانێت شیر
غەزەل و خەیاڵ بە کاربەینییت تا دونیای لیۆننەبێت و خۆی و نە کات».

ماجیدی گۆل سۆلاف بۆ یە کەمجار بارۆنی خەیاڵ دەبینیت ماجیدی گۆل سۆلاف - هاوینی ٢٠٠٤

وێک گوتتم، شەوێکیان بارۆنی بوکەشوشە داوێتی ئاھەنگێکی
گەورە ی کردم و چووم بۆ ناو بارۆنەکان. بارۆنی بوکەشوشە دەیزانی
من لە و جۆرە ئاھەنگانەدا سەروەرم نییه و دەشیۆیم و دەست و قاچی
خۆم و ندەکەم، لە گەڵ ئەوەشدا کە هەوالە کە ی پێگوتتم، زۆر پێیداگرت
بچم و لەوێ ئامادەبم. ئاھەنگێکی خێزانی گەورە بوو کە بارۆن بە بۆنە ی
گەپانەوێ کۆپێکییەو لە ئەوروپا سازیکردبوو. تەلەیک بوو لە تەلە
زێرینەکانی بارۆن تا کۆپە کە ی ناچاربکات، کچی یەکیک لە میرە
گەورەکان هەلبژێرت و نیشانەبکات. ئەو دەم ئەو جۆرە ئاھانگانە
باوپیون، ئەوانە ی کۆریان لە هەندەرانەو دەگەپانەو، بۆنە ی وایان
دروستەکرد تا کۆپەکانیان بتوانن دڵخوازی خۆیان بدۆزنەو. زۆریە

ژنان و کچانی نویمیران له وییوون، هه موو جوانترین و سهیرترین جلی خۆیان له بهرکردبوو. چهند وهخت من له و شاره پیس و پۆخله دا ژیا بووم، تا ئه و کاته نه مده زانی جوړه ئاههنگی وا گه وره ی تیا سازده کریت. بۆ ئه وهی وهک گه مژه یهک دهرنه کهوم و زۆر نه کهومه بهرچاو که میک درهنگ چووم بۆ یانه ی «مرواری» که ئاههنگه که ی لیسازده کرا. که گه یستمه سالۆنه که پرپوو له میوانی بۆندار و به پرشه و ورشه، به لام هیشتا خزمه تچیه کان ده ستیان به خزمهت و تیبه مؤسیقییه کان ده ستیان به گۆرانی نه کردبوو. شوینیکی سهیر و بۆنه یه کی بیۆینه بوو بۆ من، پشتر له هه موو ژیاندا هیندهم کچ و ژنی جوان ئاوها به سهیره که وه نه بینیبوو. هه موو به و یقاریکی زۆره وه له سهیره میژهکانی خۆیان دانیشتبوون، هیشتا میکیا جهکانیان نوئ و بۆنی عهترهکانیان تیژیوو، سهرتاپای سالۆنه که بۆنی جوړه گونا هیکی نادیا ری لیده هات. «بارۆنی بوکه شوشه» که منی بینی ئامیزی بۆ کردمه وه و به گهرمی پیشوازی لیکردم و به گویدا چرپاندم «کوپی خۆم، ئیواره یه کی خۆش بزی». به عهقلی نه وکاتم خۆش حال بووم که بارۆن به کوپی خۆی بانگی کردم. به هیمنی بارۆنم جیهیشت و وهک که سیکی نابهلد و دهسته پاچه، له دوا پرزی هۆله گه وره که دا له سهیره میژیک دانیشتم. داوه ته که کهسانی دهستخالی وهک منی که م تیدابوو، زۆر بهیان له گه ل ژن و کچی خۆیاندا هاتبوون، پیاوانی بیئافره تی وهک من یاخود له پیشی پیشه وه یان له پشتی پشته وهی سالۆنه که دا دانیشتبوون، به جوړیک ده بایه له سهیره تاوه دیا ربین که ئیمه بیئاوسه ره و هاوده می ئافره تین. جوړه جیا کردنه وه یه کی نامرؤفانه بوو، دهرکردن و به لاوه خستنیکی گه وره بوو، به لام سوودیکی هه بوو، هه ندیک له ژنان و کچان زیاتر ته ماشایان ده کردین. له گه ل ئه و په راویزنشینیه دا، چونکه جوانترین جلی خۆم له بهرکردبوو، قژم به سهیرترین شیوه داهینابوو.

لە نێو هەموو گەنجەکانی سالفۆنە کەدا، نامۆ و ناوازه دەردەکەوتم. لە
سەرەتاوە کورپکی گەنج لە تەنیشتمەوێ دانیشتم، کە پێدەچوو ئەویش
تەنیا بێت، بە دەنگێکی غەمگین، بە لām دڵنیا و زیر، خۆی پێتاساندم
ناوی «پێرس» بوو، «پێرسی ئەندازیار». بە نیکایەکی کەمیک
گومانای و ناپاکەوێ سەیریکردم و گووتی «تۆ کورپی حیکایەتەکانیت،
وانییە، کورپی حیکایەتەکان؟». نەمزانی مەبەستی چییە، بێئەوێ
وێلامیبەدەمەوێ گووتی «من دەتناسم، من باش دەتناسم، من بارۆنی
دەریاچە مامە، دەزانم تۆ شەوان حیکایەت بۆ منداڵان دەگێڕیتەوێ،
دەزانم، پێویست ناکات بترسیت، پێویست ناکات». من بەسەرسامییەوێ
سەیرمکرد و گووتم «ناترسم، بۆ بترسم؟». گووتی «منیش لە
بارۆنەکان نیم، هیندەهەیه، ئەندازیاری کارەبام، ئیشیان بۆ دەکەم.
واتدەزانی من لە بارۆنەکانم، ها واتدەزانی من لەوانم، دەزانم کە تۆ
واتدەزانی منیش لەوانم، بە لām من لە بارۆنەکان نیم، من ئیشیان بۆ
دەکەم، مۆلیدەیان بۆ دادەنێم و بۆیان چاکدەکەم، کارەبایان بۆ
دابیندەکەم، هەموو شتیکیان بۆ دەکەم، منیش وەک تۆ وام، دەتوانم
بچمە ناو مائی بارۆنەکانەوێ». زەردەخەنەکی پڕمانا و پیسی گرت و
بە چپە گووتی «منیش دەتوانم بچمە هەموو ژوورەکان، هەموو ژوورەکان،
دەتوانم بچمە حەمام و تەوالێتەکانیش». بە هیمنی دەستی خستە
سەرشانم و گووتی «من براتم، برا، لە هەر کەس دەترسیت لە من
نەترسیت، تێدەگەیت، بە برایەکی خۆتم دابنێ. منیش رقم لێیانە،
بە لām دەبێت ئاگات لە خۆت بێت، زۆر ئاگات لە خۆت بێت». من
تەماشامکرد و هیچم نەگووت. ئەو چپاندی بە گوێمدا «سەیرکە بارۆنی
توتی دەبینیت، ئاھ دەزانم تۆ نایناسیت، تۆ کەس نایناسیت، تۆ
تازەیت. بارۆنی توتی، یەکیکە لە دەولەمەنترین بارۆنەکان. سەرۆک
چی بلیت وەک توتی دەیلێتەوێ، لەبەر ئەوێ ناویان ناوێ بارۆنی توتی

ئەى بارۆنى ئاسك؟ ئاه، من به بارۆنى ئاسك سه رسامم. ده زانى بۆ ناويان ناوه بارۆنى ئاسك؟ نازانيت. له بهرئەوهى كه ستيكى تر له دنيادا نيهه بتوانيت وهكو ئه و بتوانيت ئاسك پايكات. گه ورتين پايكەرى ئاسكه، به پاكردنه وه ئاسك ده گريت، من نه ميينيوه به لام بيس توومه، ده لين ده توانيت سوار پشتيان بيت و ده سته مويانبات و شتي تريش». ئه و ده ويست شتيك بلیم، من بۆ ئه وهى هيچ گومانتيك دروست نه كه م، گووتم «ئەى بارۆنى چيني كوا، ده مه ويت بارۆنى چينيم پيشاندهيت؟». له و كاته دا كه قسه مان ده كرد، هيدي هيدي دهنگه دهنگ و غه لبه غه لبيكي زۆر ده كه و ته سالونه كه، تپي مۆسيقاكه كه مه كه مه ئاميره كانيان تاقيده كرده وه، دهنگي ناسكي هه نديك كچ و دهنگي پيكه نيني دوو ژني قه له و له به رده مماندا نه يانده هيشت ته و او تيگه م چي پووده دات. كه پرسياى بارۆنى چينيم له پيرس كرد كه ميك سه ري خوران و گووتي «هم، بارۆنى چيني، بارۆنى چيني نابنيم، ئه و به كه م كه س بوو پيگاي بازركاني له گه ل چيندا كرده وه، به لام پياويكي هيچه. ئاه تۆ نايناسيت سه ريكي ديژ و جوتيك چاوي بچوكي هه يه، له كوپه يه كي شكاو ده چيت به كه تيره نابيتيانه وه به يه كه وه». شيوهى بارۆنى چينيم به لاهه گرنگ نه بوو، ده مويست سوود له ئيواره كه وه رگرم تا سه ره داويكم ده سته كه ويت بمگه ينيته ژنه كهى بارۆنى مريشك. ئه و ئيواره يه پيرس زۆربهى بارۆنه كانى نيشاندام، ژيانى زۆربه يانى ده زانى، له هه وائي ده وله مه نديوون و سه رچاوهى سامانه كانياندا پسپۆرپوو. من هه رگيز شتيكي وام نه دركاند گومانم لييكات. هيدي هيدي ئاههنگه كه ده ستي پيده كرد و يقار و بيدهنگي سه ره تا نه ده ما. له سه ره خو جارجار به هه ييه تيكي ميرانه وه قوميتكم له بيره كه م ده دا، خو شحال و وريابووم، نه ده بايه شتيك بكه م ئه و شويته بدوپرتم كه به ده ستم هينابوو. يقار هيزى من و به شتيك

گەورەیی فەلسەفەی ژیاڵ بوو، هەستەمە کرد لە گەڵ گەرمبوونی ئاھەنگە کە و خاوبوونە وە ی کۆتەکان و تەنکبوونە وە ی شەرمدا ژمارە یەکی زۆر لێ کچان و ژنانی ناو ھۆلە کە سەیرمەدەکن. ھەندیک لێ پیاوان ھەر لێ سەرەتاو وەھا سەرخۆشبوو بوون، نەمەدە زانی دوایی بەچی دەگیرێنە وە چۆن دینە وە ھۆش خۆیان. دەنگی مۆسیقا کەش وەھا بەھێز و دڵ تێکدەر بوو، جەستەکان تەنیا دەیانقوانی بە خواری و ناپێکی، بەدەرچوون لێ فۆرمی ئادەمی لەسەر جۆرە مۆسیقایەکی وەھا ھەلپەن. پێرس ھێدی ھێدی دەیخواردە وە و غەمگین دەبوو، دیاربوو لێ بەدەستیانە کە دەخۆنە وە و بە غەم و دەردەکانی ژیاڵە وە دەگیرن. بەلام لە گەڵ زۆری بادە و مەینۆشیشتا ھێشتا ھۆشێکی کراو و داگیرساوی ھەبوو. زوو زوو بە منی دەگوت «وامەزانە، کە برازای بارۆنی دەریاچەم ئیتر تەواو، بارۆنی دەریاچە؟ ھ... ھ... گەوا دی و، چ سوودێکی بۆ من ھەبوو؟ شەو و پۆژ لێ ناو موەلیدە و بۆنی بەنزی و گەرمە گرمی دینە مۆدا کاسبووم... ھ... بارۆنی دەریاچە، بارۆنی دەریاچە. سەعۆلی خەل بە پۆن، مامی عەزیزم، خۆی ناواناوە میری دەریاچە، ئاغای سەر ئاوەکان، بارۆنی بەحر... بیرووی ھەبە، ھاھا... سەعۆلی خەل بە پۆن سکریتیرە ھەبە... پاست دەوێت من حەزم لێ سکریتیرە کە ی کردو، پیشانت بەدەم، ھا حەزە کەیت بیناسیت، حەزە کەیت؟». کچێکی باریکە لێ ئیجگار ناسکی لێ کاوبۆیک و تیشیرتێکی سووری کالدا پیشاندەم و گوتی «ئەو سکریتیرە کە ی بارۆنی بە پۆن... سەیریکە و خۆت قسەبکە، من ھیچ نالێم». لە کاتێکدا ئەو سکریتیرە کە ی بارۆنی بە پۆنی نیشاندەم، کچێکی دی لێ تەنیشست سکریتیرە کە وە بوو بە شیوە یەکی بەردەوام و عاشقانە سەیری منی دەکرد. کچیک بوو باریک و کەلە گەت، قوژکی زەردی کورتی ھەبوو کە مێک لوولیکردبوو، جووتیک چاوی ئیجگار کالی پیوہوو، وێنە ی ئەو چاوانەم تەنیا لێ سینە مادا بینیبوو. سویندتان

دەخۆم لە «جێسیکە لانگ» دەچوو لە فلیمی «پۆستە بەر دووچار لە زەنگ دەدات». هەمان سەیرکردن، هەمان درەوشانەوێ ئیڕۆتیک، هەمان سێحەر کە ئەژنۆی مەرۆف دەشکێنێت. جۆرە کچیک بوو من لە خەونەکانمدا دەمبینی. سەیرکردنەکانی هێند قەشەنگ و خەیاڵییوون، وامدەزانی ئەو کچەم لە جیگایەک لە جیگاگانی ناو ئەو مەملەکەتە گەورەییە خۆمدا بینیوە، وام هەستەدەکرد پۆژیک لە کەشتی دابەزیوم و لە جیگایەکی نادیار، لە نزیک جەنگەلێکی گەورەو بەم کچە گەیشتووم. بەلام خەیاڵ بوو، خەیاڵێکی پڕپوچ، هەرگیز نەمبینییو. لەو کچانەبوو کە هێند جوانن ناوێریت خەونی ئەو ببینیت لێیان نزیکبیتەو. لەگەڵ گەرمبوونی ئاھەنگەکەدا، لە کاتێکدا من و پێرسی ئەندازیار چەند جارێک جیگای خۆمان گۆپی، هەڵدەستاین و دادەنیشتین، دەپۆشتین و دەگەڕاینەو، لە میزی خواردنەو کە نزیکدەبوونەو، قاپی گەورە زەڵاتەمان تێدەکرد، پیزی هەڵپەڕکێکەرەکانمان تێکەدا، بەدرێژی ئەو کاتە، لەناو جەنجالی هۆلەکەدا، هەستەدەکرد ئەو کچە زیاتر لەوانی دی بۆم دەگەڕێت و سەیرمەدەکات. لە پێرسم پرسی «ئەو کچە دەناسیت کە لەگەڵ سکرتێرەکی مامتاوە ستاوە؟ ئەو کچە کراس پەمەییە، ئەوێ تەوقەییەکی سپی بە قژیوەیەتی؟». پێرس گوتی «ئەها مەبەستت تیشکان تاهیرە، ئەو کیزێکی تازە، دەلێن لە مائی بارۆنی مەدەنیدا ئێشەدەکات. بەقسە من دەکەیت، پرسیار لە کچی واکەیت، بارۆنی مەدەنی لە هەموو پیاوانی نوێمیران ژنباوترە، تێدەگەیت، لە هەموویان ژنباوترە، لە مەسەلە ئافەرەت و سۆزانی و ژنی خراپدا شارەزاترین پیاوی ئەم شارە، ئەم شارە، بۆ ئەم مەملەکەتە، لە بەسەرەو قەحبەیی خۆی هەیە تا دەگاتە سەر بۆسفۆر. خەلکێکی تاییەتی هەن ئیشی بۆدەکەن. پێیوایە جنس بەشیکی لە شارستانیەت و مەدەنیەت، لەبەرئەو ناویانئاوە بارۆنی مەدەنی. تا ئیستا ژن

نەهیناوه . ئه‌وه‌ی من ده‌یزانم، ئهم تیشکانه کچی هاوڕێیه‌کی خۆیه‌تی، به‌ قسه‌ کچی بازگانیکی کورده له‌وانه‌ی له‌ دوا‌ی پا‌په‌رینه‌وه‌ چوونه‌ته‌ به‌غدا، باوکی له‌ کاتی گرتنی به‌غدادا له‌لایه‌ن ئه‌مریکییه‌کانه‌وه‌ کوژراوه‌ . ته‌نیا ئهم کچه‌ی هه‌بووه‌ که‌ بارۆنی مه‌ده‌نی کردویتی به‌ دایه‌نی خوشکه‌زایه‌کی چکۆلانه‌ی هه‌شت ساڵانه‌ به‌ ناوی «سیوان» ه‌وه‌ . له‌ پاستیدا نازانم ئه‌و حیکایه‌ته‌ پاسته‌ یان نا، به‌لام به‌و جۆره‌ بیستوومه‌» . سیوان یه‌کێک بوو له‌و منداڵانه‌ی من حیکایه‌تم بۆ ده‌کرد، تا ئه‌و کات دووجار حیکایه‌تم بۆکردبوو، به‌لام هه‌یج که‌سم له‌و ماله‌دا نه‌بینیوو . بێئهو‌ی بتوانم ئه‌و کچه‌ قه‌زنده‌ له‌ خه‌یاڵی خۆم ده‌ریکه‌م، له‌ ده‌رفه‌تیکی گونجاودا پرسیم «برای ئه‌ندازیار، که‌سیک هه‌یه‌ ناوی بارۆنی مریشک بێت، تۆ ناوی وات بیستووه‌؟» . پێرس پێکه‌نی و گووتی «ئه‌وه‌ بارۆنی مریشکه‌، ئه‌وه‌یه‌» . پیاویکی باریک و زۆر که‌له‌گه‌ت و سه‌ر پووتاوه‌ی پیشاندام که‌ سه‌رو سمیالی وه‌ها په‌شکریبوو، له‌ ده‌وله‌مه‌ندی نیو فلیمه‌ تورکییه‌ کۆنه‌کان ده‌چوو . له‌ ناوه‌پاستی پریزیک ژنی ئالووالادا ده‌ستی گرتبوو هه‌له‌په‌ری . پێرس به‌ که‌میک گێژییه‌وه‌ گووتی «کێ هه‌یه‌ بارۆنی مریشک نه‌ناسیت، نیوه‌ی ئهم شاره‌ مولکی بارۆنی مریشکه‌» . من بۆ ئه‌وه‌ی واده‌رنه‌که‌وم نیازیکم هه‌یه‌، گووتم «پاسته‌ ده‌ویتی، من ناوبانگی ژنی بارۆنی مریشکم بیستووه‌، هه‌لبه‌ت وه‌ک ژنیکی به‌په‌حم و باش، هه‌زمه‌کرد ببینم، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌، ئیدی هه‌یج ده‌ریاره‌ی ئه‌و خه‌زانه‌ به‌په‌رزه‌ نازانم» .

زۆر خواردنه‌وه‌ هیدی هیدی کاری له‌ ئه‌ندازیاره‌که‌ ده‌کرد، به‌ خاوی سه‌ری هه‌لبه‌ری و گووتی «ژنی بارۆنی مریشک، ئه‌و کراس شینه‌یه‌، ئه‌و ژنه‌ی له‌وسه‌ر له‌گه‌ڵ دوو کچی که‌نجدا دانیشتووه‌، که‌وایه‌کی پوله‌که‌ی له‌ به‌ردایه‌» .

ئهو شه‌وه‌ بۆ یه‌که‌مجار ژنی بارۆنی مریشکم بینی، له‌ دووره‌وه‌

ژنیکی باریک و غەمگین دەچوو، چەند سالتیک لە مێردەکی گەنجتر دیاربوو، لە ژن و کچەکانی دی که مەتر تیکە لاوی ئاھەنگە دەبوو. ئەو شەو شا دەرفەتی من بوو بگەمە ژنی بارۆنی مریشک، لەوانەبوو تا سالتیکی دیش هەلی وەها نەرخسێت و پێکەوتی وەها نەیتە دەستم. پێرس زۆر خێرا و لەسەریەک دەخواردەو، چەند جارێک پێمگوت که ئەو جۆرە خواردنەوێە خراب مەستیدەکات، بەلام گوتی لە شازدە سالییەو وایمیشکانە دەخواتەو و ئیستا ناتوانیت خۆی چاکبکات. دەمزانێ لە ماوێەکی کورتدا چیتەر توانای قسە و بیرکردنەوێ نامینیت، من کەمە کەمە لە پێرس دوورکەوتمەو بۆ ئەوێ دەرفەتیک بەینم و لەگەڵ ژنی بارۆنی مریشکدا قسەبکەم. بێئەوێ شتیکی ئەوتۆ لە هەلپەپکی بزانم چەند سوپیک تیکە لاوی بازەکان بووم و هاتمەدەرەو، هەر جارەو دەچوومە دەستی کەسێکەو، ماوێەکی درێژیش لە هیچ دەستیکی نەدەمامەو. لە ناوەرپاستی ئاھەنگەدا، هەستمکرد ژنی بارۆنی مریشک دەوێت هەلپەپیت، دەنگی گۆرانیبێژەکە هیند ناخۆش و بیویقار بوو، گۆرانییەکانی هیندە سادە و گەمژەدووپیون، مەزۆف دەبایە بە هەلپەپکی دەنگی گۆرانیبێژەکە لە خەیاڵی خۆی دەرکات و لە بیر خۆی بەریتەو. لەبەرئەو هەموو بەشیوێەکی شیتانە هەلدەپەرین، بە جۆریک قاچیان دەدا بە زەوییەکەدا دەترسام چلچراکانی سەقفەکە بکەوێتە خوارێ. هەستمکرد ئەو هەلپەپکی هیسیتیریە هەمووانی وەها مەستکردو، کەس ئاگای لە خۆی نییە. لە یەکیک لە سوپەکاندا فورسەتم هیناو چوومە دەستی ژنی بارۆنی مریشکەو. هیندە دەستیمگرت بە پەلە گووتم «خانم من کاریکی گرنگم بە تۆیە، کاریکی زۆر گرنگ، پەییوێندی بە چیرۆکی مردنی مەرد جەمیلەو هەیه». هیند ئەو قسانە لە زارم ترازان، هەستم بە پەشوکان و راپلەکانیکی قوول لە لەشیدا کرد، دەستی ساردییەکی کتوێ.

تێگەرا و بێدەنگییەکی کوشندە گەروی گرت. بەلام وەک بترسیت، وەک
 ھەلبێت، پاش ئیستێکی زۆر کورت دەستی بەردا و ھەلپەپکێکەیی بە
 جێھێشت و گەپاھو ھەر مێزەکەیی خۆی. من بێئەوێ بشلەژێم و
 وێقاری خۆم تێکبەدەم، لە ھەر ھەلپەپکێ بەردەوامبووم. ھەستمکرد لە
 دوورەو بە چاویکی ترساو ھەرمەدەکات، ئا لەو ساتەدا بەجۆریک دڵم
 بوو سوتتا، ھەزەدەکرد ھەرچییەکم کردو ھەرچیکەم ئارامییەکمەو،
 بە تاییەت ژنیکی گەلەک غەمگین و پاک ھاتە بەرچاوم، بە جوانییەکی
 تراژیدیەو، جوانییەک ھەستدەکەیت غەم دروستیکردو ھەوێک سروشت
 یان خۆشەختی. دڵنیاووم لە نیازم تێنەگەیشتوو، ترسێکی بێئەو
 بێبەھانەیی تیا درستیوو. من ئەو کات ھیچ شتێکم لە ھەر پەییوێندی
 ژنی بارۆنی مەشک لەگەڵ موراو جەمیلدا نەدەزانێ ھیچ شتێک. لە
 بەرئەو نەمزانی و ھەکانم چیا یان لای ئەو بەجێھێشتوو. لە خەیاڵی
 ئەو ھەدا بووم کە بەجۆریک لە جۆرەکان خۆم بگەینمەو ئەو، بەلام
 لە ناکاو دوو شتی ھەر پەییوێندا، ھەر دووکیان تەواو کەری یەکیوون و
 ھەردووکیان پێکەو ژیانی منیان ھەر لەبەر گۆپی. دوا دوو سوپ
 ھەلپەپکێی زۆر گەرم، گەپاھو ھەر پەییوێندا، ھەر پەییوێندا ھەر
 کورسییەکی دانیشتوو، لە دنیا بپاھو و بەدەنگێکی زۆر نزم مەستانە
 گۆرانی بۆ خۆی دەگووت. لەگەڵ دانیشتمدا ئەو کچە قۆزەردەیی لە
 جێسیکە لانگ دەچوو بە مەبەست بە بەردەمدا ھات و لە ژێرەو، بە
 دوو پەنجە سلاوی لێکردم و بە زمانێکی ناسک و بە دەنگێکی ئەسپایی
 گووتی «کورری حیکایەتە خۆشەکان، چۆنیت؟». وایگووت و بێئەوێ
 چاوەروانی وەلامەکم بکات تێپەری. مەبەستی بوو تەنیا پردیکی بچوک
 دروستبکات، پردیک کە دەشیت دواتر مەرووف ئاسان ئیشی لە ھەریکات
 و بەھێزتر داپڕێژیت. دوا چەند چرکەییکی کورت لەو لە کاتیکیدا
 ھێشتا ھەری ئەو گۆلە سپییە جوانم بە قۆزی ئەو کچەو دەم

کۆرپکی گەنج ھاتە بەردەم و گووتی «بەپێز ماجیدی گۆل سۆلاف،
بەمبۆرە دەبێت کەمێک لە ئاھەنگە کە دووربەخەمەو، میری خەیاڵ لە
ژووریک تاییەتدا لە قاتی سەرەو چاوەپێتدەکات... زۆر حەزەدەکات
بەتەبەنێت».

***

نازانم، ئاخۆ کەس لە ئێوە ئەو ھەستە ژیاون، دای ئەوێ پێتان
خستۆتە ژووریکەو، ھەستبەکن ژیاون و چارەنۆستان سەرپای گۆراپێت.
من دڵنیام ئەو جۆرە ھەستەنە دەگەنن، بەلام شەویەک کە پێمخستە
ئەو ژوورە تاییەتە بارۆنی خەیاڵەو جۆرە ھەستیکێ وام تیا دروستبوو.
پێشتر ناوی بارۆنی خەیاڵم نەبێستبوو. ژوورەکە لە قاتی سەرەو
بەجۆریک گەرە و فراوانبوو لە ژووری کابتنی کەشتییەکی ئەفسانەیی
دەچوو. تەواوی یانەی مرواری مولکی ئەو بوو. قاتیکێ پەشی ئاوریشمی
لە بەردابوو، کراسیکێ قاوەیی تۆخ. لە ھەموو ئەو بارۆنانە گەنجتر بوو
کە بە دیداریان گەشتبووم. کەسیکی باریکبوو بە جووتیک برۆی پێک
و درێژەو، سمیلێ نەبوو، بەلام خالیکێ پەشی سەر لێوی بێوێتە
قۆزی کردبوو، لەوانە دەچوو کە ماوەیەکی زۆر لە خۆرئاوا ژیاون
و دواتر خۆشگوزەران و دەولەمەندی ئێرە فریویداون و گەپاونەتەو.
بەلام لەگەڵ ئەو پوخسار و شیوێ نیکارە فەرەنگیەدا، ئەو لە خۆرئاوا
نەژابوو. ھەک خۆی دەگوت کۆپی ھەمیشەیی ئەم شارەبوو. ئەو
شەوێ منی بانگێشتی ژوورەکە خۆی کرد، ھەستم بە ھیچ نەکرد،
نەمەزانێ چۆن بێردەکاتەو و بێر لە چی دەکاتەو. یەکیک بوو لەو
پۆخانەیی گەر چاکەکارین یان خراپەکار بە ئاسانی تێیانناگەیت. سەرەتا
وام ھەستکرد بۆ ئەو بانگیکردوم لەسەر ھەندیک لەو حیکایەتانە
قسەم لەگەڵدا بکات کە بۆ منداڵانی نوێمیرانیان دەگێرەو.

نازناوی «چیرۆکنوسی منداڵانی نویمیران» پیشوازیکردم. هیدی هیدی ئەو جوړه ناوانه به سه رمدا ده بران، خەلکی له و گه په که دا منیان به «حیکایه تخوانی منداڵی بارۆنه کان» بانگه کرد. به لام بارۆنی خەیاڵ وه ها گه رم پیشوازیکردم، پووگیر و ده سه ته پاچه بووم. گووتی «من ناویانگی چیرۆکه کانی تۆم له منداڵانی نویمیرانه وه بیستوه. هه موویان تۆ وه ک فریشته یه ک ته ماشاده که ن له ئاسمانه وه هاتبیت». له راستیدا من حیکایه تخوانیکی باش نه بووم، جگه له منداڵان نه مده زانی له گه ل که سی تردا ئازا و ئازادانه قسه بکه م. ئیستاش ده لیم منداڵانی نویمیران هینده ی حه زیان له و نه ئینییانه ده کرد که له گه ل مندا به شیانه کرد، حه زیان له خودی حیکایه ته کان نه ده کرد. بارۆنی خەیاڵ به ناوی «سه حه ر ئاغا» وه خۆی پێناساند، هه ندیک له به رپرسه حیزبیه کان به «میر سه حه ر» بانگیانده کرد، له باپیره ده ره به گه کانییه وه زه وی و زاریکی بێشوومار و بێحیسابی بۆ به جێماوو، له زۆر شوینی شاردا زه وی و موڵکی گه وره ی هه بوو، له حیزبدا پله و پایه یه کی به رچاوی گرتبوو. ئەو کات نه مده زانی له به رچی ناویان ناوه بارۆنی خەیاڵ، خۆی گووتی حه زی هه ره گه وره ی خوینده وه ی حیکایه تی سه فره خه یالیه کانه، به راورد به بارۆنه کانی دیش، خوینده وارتر دیاربوو. پێکه وه باسما ن له سه فره خه یالیه کانی گیلهر کرد، حیکایه تی زۆربه ی گه شته گه وره کانی جۆل فیژنی خوینده بووه وه، هه ردووکمان ته بابووین له سه ر ئه وه ی «فۆرپست گامپ» جوانترین فلیمی سالانی نه وه ده کانی هۆلیوډه . ته بابووین له سه ر ئه وه ی که ئه ده بیاتی سه فره، یه کێکه له سیحراو یترین لقی ئه ده بیات. به غه مگینییه وه گووتی «مروڤ حه قیقه تی خۆی ته نیا له گه شتدا ده خوینتیته وه، به لام هه موو گه شتیک نا». هیدی هیدی هاتینه سه ر باسی سه ندبادی ده ریاوان، ئاماره یه کی راگوزه ری دا به ماچه لان و گه شته سه یره کانی و خولیا شیتانه کی بۆ سوپاندنه و.

دەوری زهویدا. بە دەنگێکی پڕمانا لێپرسیم «بەپای تۆ، چەند جوړه زهوی دیکه ههیه، مڕۆف بەدەوریدا بسوپیتهوه؟». گووتم «جەنابی میر سەحەر، هەر مڕۆفە و زهوییهکی نهێنی له ناخایهتی که دهتوانیت به شتوازی خۆی بەدەوریدا بسوپیتهوه». بە نیگایهکی خهیاڵیهوه لێپرسیم «واته ههموو کهسێک کیشوهریکی دوور و نه‌دۆزراوه له پۆحایهتی؟». له‌سەر‌ه‌خۆ گووتم «واده‌زانم وه‌ها بی‌ت وه‌ک ئێوه فهرموتان، هه‌موو مڕۆفێک کیشوهریکی دوور و نه‌دۆزراوه له‌ ناخایهتی، به‌لام هه‌میشه له‌ نێوان ئێمه و ئه‌و کیشوه‌ره‌دا ده‌ریایه‌کی به‌رین و تاریک هه‌یه... ده‌ریایه‌کی به‌رین و تاریک». هه‌ناسه‌یه‌کی غه‌مگینی هه‌لکێشاو گووتی «هه‌موو که‌سیکیش ناتوانیت ئه‌و ده‌ریایه‌ بپ‌یت، وانیه، ناتوانیت». منیش به‌ هه‌مان هه‌سه‌ره‌ته‌وه‌ گووتم «به‌لێ، جەنابی بارۆن، که‌من ئه‌وانه‌ی ده‌توانن بپ‌ین». به‌جۆریکی کتوپ‌ر لێپرسیم «تۆ ده‌توانیت یارمه‌تیم‌ده‌یت، ئه‌و ده‌ریایه‌ بپ‌رم، ده‌توانیت؟». له‌وساته‌دا هه‌ستم‌کرد بارۆنی خه‌یاڵ زۆر زیاتر شت له‌سەر من ده‌زانیت، له‌وه‌ی ده‌ریده‌خات. ساتێکی بێ‌ده‌نگی و ته‌ماشاکردنی قوول که‌وته‌ نێوانمان، ئه‌و سه‌یری منی ده‌کرد و من سه‌یری ئه‌وم ده‌کرد. بۆ ئه‌وه‌ی زۆر نه‌م‌ترسیتیت گووتی «هه‌موو که‌سیک پ‌یویستی به‌یه‌کێکه‌ له‌ ب‌رینی ئه‌و ده‌ریا تاریکه‌ی ناو خۆیدا کۆمه‌کیبکات». بۆ ئه‌وه‌ی زیره‌کانه‌ بابه‌ته‌که‌ بگۆرم گووتم «میر سەحەر، زۆر که‌س هه‌ن، ته‌ماحیان له‌ داگیرکردنی ده‌ریای ناو پۆحی ئه‌وانی تره‌، گەر هەر مڕۆف بایه‌خێکی گه‌وره‌ به‌ ده‌ریای ناو پۆحی خۆی بدات، گەر وابکات، هه‌موو که‌س ده‌توانیت ئه‌و دنیا خنکاوه‌ی ناو پۆحی خۆی بدۆزیته‌وه‌». وه‌ک ئه‌وه‌ی هەر دوو‌کمان به‌ ئامازه‌ له‌ یه‌ک‌دی گه‌یشتی‌یتین، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌و چەند وشه‌ قوول و کاریگه‌ره‌ بۆ ئه‌مشه‌وه‌ جه‌ناله‌ به‌س بی‌ت، بارۆن بێ‌ده‌نگی منی به‌ هێمنی وه‌رگرت و پ‌رسیاره‌ سه‌یره‌که‌ی خۆی دووباره‌ نه‌کرده‌وه‌.

دوایار بە حورمەتییکی زۆرەوێ پێشمکەوت و داوای لێبوردنی لێکردم و پەیمانی دامی کە بەزویی یەکدی دەبیننەوێ. بەرلەوێ بچمەدەرێ گۆوتی «مامۆستا، من لە نوێمیران بەرپرسی ئاسایشیشم، هەر کاریکت هەبوو دوو دۆڵ مەبێ، عەزیزم لە خزمەتدام». نەمزانی ئاخۆ دوا پستەیی هەر پەشەییە یاخود پێشنیاریکی دۆستانە، بە هێمنی سەیرمکرد و گۆوتم «جەنابی بارۆن وادەکەم... دڵنیا بە وادەکەم».

کە گەر پەشەوێ بۆ سالتۆنەکە بە جۆریک شپەزە و سەر تیکەڵ بووم هیچ شتێکم بە پوونی نەدەبینی، پوختسارم وەها پڕ پرسیار و شپەزەبیم وەها سالار بوو، کاتیکی لە بەر ئاوێنەیی تەوالێتەکاندا تەماشای خۆم کرد، لە جۆنی دیپ دەچووم لە هەندیک لە دیمەنەکانی فیلمی «فڕۆم هیل» لە گەڵ «هیسەر گرام» دا، ئێو فلیمە خوێناوییە کە مەرووف تووشی خەوی ناخۆش و ترسناک دەکات. سەرم بە جۆریک دەخولایەوێ نەمدەتوانی کەس ببینم، نەمتوانی جیگاکەیی خۆم بدۆزەوێ، لەسەر کورسییەکی خاڵی دانیشتم و لێگەر پام دەنگی ترسناکی گۆرانیبێژەکە ئازارمەدات. وەک ئێوێ کۆمەڵێک چاوە سەیرمبەکن و چاوەدێرمبەن، وەک ئێوێ هەموویان بە نەتێنی من بزانن ترسێکی سەیر دایگرت، دەمویست هەلبێم و نوێمیران بۆ خۆیان و منداڵەکانیان بە جێبەجێم. لە ناکاو بارۆنی بوکەشوشە هاتە بەردەم و بە نیگایەکی سەیر و پڕ ماناوە سەیریکردم و لێپرسیم «ماندوویت، کوپی خۆم ماندوویت؟». بە ئەسپایی گۆوتم «جەنابی بارۆن، من ئەمجۆرە ئاھەنگانەم زۆر نەبینیوێ، پانەهاتووم شوێنێ تا ئەم کاتانە گۆی لە مۆسیقای وا بەرز بگرم. گەر لوتف بفرموی و بە یەکیکدا تا دەرەوێ نوێمیران بمبەن، لەوێوێ خۆم پێگا شارەزەم و دەگەرێمەوێ، سوپاستاندەکەم، ئێوێ هەردەم لووتفتان هەیی، هێندە هەیی کە مێک خواردنەوێ زۆر تووشی سەر ئێشەیی کردووم... هەستەدەکەم بە جۆریکی بێمانا گێژ و ناجۆر کەوتووم». میر سەفەر

به سه رسامیه وه گووتی «خواردنه وهی زۆر؟ ... خواردنه وهی زۆر؟ ... به دوو په رداخ بیره ده لێیت خواردنه وهی زۆر؟». ئه وکات زانیم به درێژایی ئاههنگه که چاوه دێریان کردوم. گهر چاویکی ورده کار هه موو شتیکی منی بۆ بارۆنی بوکه شوشه نه گێراوه ته وه، بارۆن له کوێ ده زانیته، من ته نیا دوو په رداخ بیرم فرکردوه. ئه و شه وه که گه یستمه ده ره وهی نویمیران وامده زانی له جه هه نه م هه لهابتوم، جه زی بیسنورم بۆ سه رکێشی و ته هلوکه لاواز و بیتین که وتبوو، پیمابوو بارۆنه کان هه موو شتیکی نێو پۆچی من ده بینن و ده توانن بمخویننه وه. هه زار پرسیارم له خۆم ده کرد، که نه مده توانی وه لایمی هه چیان بده مه وه. بۆ ده بیته بارۆنی خه یال منی بانگ کرد بیته؟ بۆ باسی ماجة لانی له گه لدا کردم؟ بۆ ویستی من کومه کیبکه م ده ریا خه یالیه که ی ناو دلی خوی بپریت؟ ده بیته ژنی بارۆنی مریشک کێ بیته؟ ده بیته هه چ شتیکی لای بارۆنی خه یال و بارۆنی بوکه شوشه درکاند بیته؟.

تا ئه وکات هه چ شتیکم لای هاوڕێکانم نه درکاند بوو، ئه مشه وه سه متمرکد یارییه که ورده ورده خه ریکه ترسناک و ئالۆز ده بیته ... بۆ پۆژی دواهی له مالی غه زه لنوس کۆبووینه وه و به شانازییه وه گوتم هاوڕێیان من بیتاگای ئیوه ماوه یه که ده پۆم بۆ ناو بارۆنه کان، ئیشیکی گرنگم له نویمیران ده سته که وتوو و تیکه ل به مندالانی ئه و گه ره که بووم. وه ها به شانازییه وه قسه مکرد، خۆشم و ئه وانی دیش سه رسامبوون، پر په خه و شکو خۆم ده رخست، شه رمکرد باسی ترسه کانی خۆم بکه م، وا خۆم نواند که نییه تم وه هایه تا نه ئینی کوشتنی مورا ده جه میل نه دۆزمه وه له نویمیران نه یه مه ده ری.

به لام له ناخی دلد، له تاریکایی ده روندا، جه زمده کرد هه لبیم و برۆم بۆ جیگایه کی تر.

بینینی بارۆنی کوله که «ماجه لانی راستەقینه - هاوینی ٢٠٠٤»

ناتوانم لێره ماتۆر لیخوڕم... مرۆف بۆ ئەوێ ماتۆر لیخوڕت،
پێویستی بە شەقامە، شەقامی راستەقینه. جیاوازی نیوان شەقامی ئاسایی
و راستەقینه ئەوێ، شەقامی راستەقینه ئەو هەستە پێدەبەخشی له
ئاسمانیت، ئازادیت، سنووریک ناتگرت، پێگایەک هەیه دەیگریت و وەک
شیت دەڕۆیت و بەرەستیک ناتوەستیت. ئەو هەستە هەیه که تا
ئەوسەری گەردون له بەردەمتدا کراوەتەو و تۆ دەتوانیت پیا بفریت. ئاه
ئەو شەقامە بێکوتا و گەورەکان، ئۆتۆسترا دە بێکوتاییەکان، خێراپێ
دووڕۆدێژەکان... ئێوە منتان له خۆرئاوا گیرکرد، بیست و چوار سائە
ئەو هەستە هەیه که دەفرم، ئاو له هیچ نادەمەو، بێباک لێدەخوڕم
و تەواو، ئەزیزان لیخوڕینی ماتوور له گوێگرتن له مۆسیقا دەچیت،
هەمان پیتمی بێسەرەوت، هەمان شەبای بەرەو ڕوو، هەمان بەرزی و
نزمی و لاریوونەو، زۆرجار هەمان کەوتن و پەرین و مردنیش. بەلام ئەم
شارە بەدەختە، بە شەقامە تەسکەکانییەو، بەو هەزارەها ئۆتومبیل
و ماشینە کۆنەو که پێگاکانیان گرتووه، دەتگرت و ناھێڵیت بڕۆیت.
پاستیتان دەوێت هەموو شارەکانی دنیا ناشیرین، بەلام هەندیک شار
هەیه پانتاگرن و دەتوانیت خێرا پیا تێپەریت و بڕۆیت، هەندیک شاریش
پیتمی پۆشتن له نیویدا بە جۆریک خاو و پڕگرییە، هەردەم دەبیت
بوەستیت و تەماشابکەیت، له کاتیکیدا من ژبانی خۆم وا بەرنامەکردبوو،
نەو ستم و تەماشانەکەم. وەلێ ئادەمیان بەدەخت و بێدەربازن، دواچار
هەر مرۆفە و شتیک هەیه پایدەرگرت و دەیوەستیت. لەشی ئەفسانە
بۆ من ئەو قولاپە نەتینیە بوو که له ئاوی خۆم دەریهێنام و بە

دەریایەکی دیکە ی بردم، ئیستا شو و پۆژ بیر لە لەشی ژنی خائینی
خاوەن ئوتیلە کە دەکەمەو. هەستدەکەم ونبوونی باران و لەشی ئەفسانە،
منیان بەم شارەوێ گریڤا. دوو ئافەرەت کە یەکیکیانم نەبینیو، نازانم لە
چی دەچیت، نادیار و نەگیراوه، ئافەرەتیکیش بێشەرم هەموو لەشی خۆیم
دەدات و بێسنوور لەگەڵمدا دەگریتهو. ئەم دووانە بەجۆریک سەریان
لەمن شیواند، بۆ هەتا هەتا یە منیان بەم زەوییەو گریڤا. هیچ شتیک
وێک ئافەرەت پیاو بە شوینەو نەبەستیتەو، نەفرەتی ئافەرەت و نەفرەتی
شوین یەک شتن. گەر ئێن نەبیت، پیاوان جەستە یەکی گەپۆکن کە لە
هیچ جێگایەک سەرەوت ناگرن.

ئەو پووتییە نەرم و نیانە ی ئەفسانە، ئەو کەمە زیریە سەحراوییە ی
سەر پێستی، ئەو دابەشبوونە ناهاویەکی ساردی و گەرمی لە جەستەیدا،
منیان دیوانە کرد. تەماشاکردنیکی چاوه خەوآلووێکانی هەموو پوناکی و
تاریکیەکانی ناخمیان تێکدا، بێستنی وشە یەک لەو دەنگە نوساوه ی هیمنی
و سەقامگیری منی شیواند. لەگەڵ هەر ئافەرەتیکدا خەوتبیتم هەستم
نەکردو و هەتا تاریک یان بەو جۆرە دەدرەوشیمەو، هەستم نەکردو
لەشی ئەوان شوینی و هەتا دوور و نەبینراو لە پۆخمدا پۆشن دەکاتەو.
بەلام لەگەڵ ئەفسانەدا تیشکی ناو ژیانم دەجولا، زۆر جێگای پوناک
لە پۆخمدا وێک شوو زەنگ دەردەکەوت و جێگای نوێ و هەرمی تازە
پوناک دەبوو. کاتێک پێکەو دەخەوتین هەستمەکرد، پەشەبای ئەم
شارە لە جەستەمدا لەدایکەبیتەو، بۆنی کوچەکان لە خەو هەلدەستن،
مەخلوقات ی نوێ دەپوین، بالندە ی تازە دەبینم، ئەستێرە ی گەورە گەورە
بە ناو سەرما تێدەپەن، نەیزەک بەر جەستم دەکەوت، هەوا جۆرە
دەستێکی دیکە ی هەیه، پەشەبا پزگارمەدەکات، شەپۆل لە نزیکمەو
دەدوێت و گۆل لە دڵمدا دەیکات بە توفان. نا وامەزانن ئەوانە هەستی
شاعیرانە ی پیاویکی دوورە شیعرە کە دواجار بە شیعر وەسفی هەستم.

دەکات کە بە وشەی ئاسایی ناکرێت، ئەوانە راستییوون، من تیا دەژیام و دەمبینی... ناتوانم پەیوەندی خۆم و ئەفسانە بە خۆشەویستی ناویبەم، من و ئەو یەک وشە باسی خۆشەویستیمان نەکرد. لەشی ئەو شوینی لە دایکبوونەوهی هەستەکانی من بوو، خۆشەویستی نەبوو، بە لکو دۆزینەوهی کیشوهرێکی تر بوو، وەک ئەوهی لەوپەڕی خێراییدا لە ناکاو هەستبکەیت خۆت و ماتۆرەکەت لە ئاسمانن، هەستبکەیت فریویت و لەسەر دەریاچە یەک، مێرگێک، شارێکی ئەفسونای وەستاویت، هەستبکەیت لە ناکاو لەسەر ماتۆرەکەت بوویت بە مەخلوقێکی تر، جۆرە دەستیکی تر و چاویکی تر و بۆنیکی تەرت هەیە... ئەفسانە عەشق نەبوو... پیاویکی وەک من کە بەسەر لەشی سەدان ئافەرەدا تێپەریووم ناتوانم قسە لە خۆشەویستی بکەم، دەتوانم تەنیا قسە لە شەیدابوون و دۆزینەوه و سەرسامییەکەم. من زۆر شار و دورگە و پۆخی سیحراوی دونیام بینیوه، بەلام هیچیان ئەو سروشتە میخەکبۆ و بوغردناسایە لەشی ئەو ژنە خائینەیان نەبوو. شەویکیان لەگەڵیدا خەوتبووم، هەستمکرد بۆنی باغ دەکەم، بۆنی زەویبەک دەکەم دیواری تێدا نییە، مەوێ هەر دەپوات و دەپوات و ناگاتە کۆتایی. هەستمکرد لەشی ئەم ژنە خائینە تاکە کوچەی پاستەقینەی ئەم شارەیه. ئەفسانە لای من تەنیا ژنێک نەبوو کە دەکرا عاشقی بم، بە لکو پۆخی ئەم شوینە بوو، ئەو هەناسەیه بوو کە لە گۆلی مردووی ناو باغەکانی ئەم شارەدا دەمبینی، ئەو بالەبوو کە بالەندە غەمگینەکانی سەر ئوتێلەکە پێیدەفرین. هەركات لەگەڵیدا دەخەوتم لەگەڵ زوڵومات و نهێنی و ئارەزووه تاریک و کوژراوهکانی ئەم جیگایەدا دەخەوتم، لەشی ئەو، هەموو ئەو باغ و بۆن و مەلمەسەیه هەلگرێبوو کە سەدان ساڵ بوو لێرەدا نێژرابوون. کە لەگەڵیدا دەخەوتم دەمزانی ئاوات و ئارەزووی هەزاران پیاو دەهێنمەدی کە سەلهای ساڵ هاتبوون و بەم ئوتێلەدا تێپەریبوون و ئەفسانەیان بینیوو، ئەو

کە لەگەڵمدا دەخەوت وەک ئەوەبوو لەگەڵ تینویتی هەموو پیاوانی دنیادا بۆ سۆز و ماچ و جەستە بخەوێت. دڵنیابووم ئەفسانە دەزانێت، من کاتێک بە کوچە و شەقامە ناپێکەکانی ئەم شارەدا دەگەرێم، بە خەیاڵی خۆم وادەزانم ئەم شارەم بینێو. ئەو دەیویست بەو سێحەر و ئەفسونەى لەشی خۆی پێمبەڵێت، کوچەى هەرە پاستەقینەى ئەم شارە، ئەم ئارەزووە خنکاوێنەى لەشی منە. جیاوازی نیوان لەشی ئەفسانە و لەشی ئافەرەتەکانی دیکەى دنیا ئەوەبوو کە قامی لەشی ئەو قامی دۆزینەوێ باغێکی نەیتى هەبوو... لەشی ئەفسانە باغێکی گەرە بوو، بەلام تا دەتکردهو پتر بۆنى ئەفسوناویت دەدۆزییەو. هەر باغێک لەمیزبێت داخراپێت، کە دەیکەیتەو دەبینیت بوو بە شوینی گۆل و میوێ نەبینراو.

ئێوارەیهکیان کۆمەڵێک پۆژنامەى نۆرم کړی و گەرپامەو بۆ ژوورەکم، ئەو ماوێه هەموو پۆژنامە بێماناکانی ئەو وڵاتەم دەخویندەو. هیچ شتێک بەئەندازەى خویندەوێ پۆژنامەیهکی خراپ، بۆ تێگەیشتن لە هەرەسى پۆحى شارێک باشتەرییە. مەرووف تا پۆژنامەکان نەخوینتەو نازانێت چۆن نەقامی و گەمژەیی لەم شارەدا بڵاوبوونەتەو، من لەوانە نیم کە لەزەت لە خویندەوێ گەمژەیی دەبینن، بەلام لە هاوینی گەرمی ئەو شارەدا نەمدەزانی چیبکەم، بە دەگمەن ئەفسانەم دەبینی، کە یەكديشمان دەبینی هەردووگمان بێدەنگبووین و هیچی نەتوومان نەدەگوت. من شەو و پۆژ چاوەڕوانی دەرکەوتنەوێ مورتەزای شەیتانم دەکرد، لە دوورپانێکی سەیردا دەژیام، سێحری ئەفسانە و ئەو لەزەتە خەیاڵیانەى لەگەڵ ئەو دەمبینی لەو گەرەتر بوون بتوانم ئاسان جێیاننەتێم و بپۆم، بەلام نەشەمدەتوانی پێشنیاری ئەوێ بۆ بکەم لەگەڵمدا هەلبێت و پێکەو بەچین بۆ وڵاتیکی تر. هەستەمەکرد ئەو سێحری من بە ئەفسانەو گریڤەدات، تەنیا لەم شارەدا کار دەکا.

مانای هەیه. بۆنی قوولایی ئەم شارە لە لەشی ئەو ژنە دەهات، بۆنی ئەو خەیاڵە خەوتوانەیی دەیانەویت لە خەوهستن لە مەمک و ناوک و پانە ئەسمەرەکانی دەهات. گەر من لە شوێنێکی دیکەیی دنیادا لەگەڵ ئەفسانەدا بخەوتبامایە، لەوانەبوو ئەو لەزەت و ئەفسونەم لێنەدیایە. وەک چۆن سیحری زیندانییەک زۆرجار بە زیندانەکیەوه گریڤدراوه، سیحری ئەفسانەش بەم شارەوه گریڤدراوو. کە بۆنی لەشی ئەو دەکرد، بۆنی باغە خەوتوووەکانی ئەو شارەم دەکرد.

دوای ئێوارەیەک مورتەزای شەیتان بە خۆی و قاتیکی خۆلەمیشییەوه دەرکەوت، پێیو لە خەندەیی ناشیرین، پێیگوتم «ئێستا دەتوانم بێم بۆ لای بارۆنی کولەکە». بێنەوهی بیریگەمەوه، خوشحالی و پێ لە چاوەپوانی دوایکەوتم. بە دەم گۆرانی گووتنەوه پێشمکەوت، وەک یەکێک لەسەر پەتیکی باریکی سێرک بپوات لەنجەولاری دەکرد، هەندێجار ئاوێتی لێدەدامەوه و بە دەنگێکی بەرز پێدەکەنی. ماوەیەکی درێژ بە ناو بازار و کوچه و کۆلانیکی زۆردا منی کێشکرد، هەمیشە لەبەرخۆیەوه گۆرانی دەگووت، فیکەیی لێدەدا، خۆی بەختەوهر نیشانەدا. بەلام لەگەڵ ئەو بەزم و نواندەشدا بەراورد بەو بەیانییەیی کە خۆی کرد بە ژوورەکەمدا کەمدووتر و ئالۆزتر دەهاتە بەرچاوم. هەستمکرد بۆیە گۆرانی دەلێت تا زمانی خۆی بگریت و شتیکی نەدرکێنێت. لەگەڵ هەموو ئەو پوختسارە پێ بزەییەیدا سەرقال و خەیاڵی پێ دیاربوو، ئاشکرا لە کاتی گۆرانی گووتندا بیری لە شتی تر دەکردهوه، مەزۆف کەمجار دەتوانییت لە کاتی گۆرانی گووتندا بیر لە شتی دی بکاتەوه، بەلام دانیابووم، مورتەزا دلپەشیۆ و نااسوودەیه و بیردەکاتەوه. دواي سەعاتێک پۆشیستن، منی برد بۆ جیگایەک، پێدەچوو گەنجینەیهکی کۆن بێت و لە مێژبەیت کەس پووی تێنەکردبێت. خانوویەکی کۆنی گۆل کە وەها بەد داوەتوو، پێدەچوو بەرگەیی بارانی ئەم زستانە نەگریت. بەنیوان گەلیک ژووری داوختوو.

پۆشتین. پارێهۆکی درێژمان ته یکرد و له پشتهوه پارهوشه یه کمان بینی که دوو ژووری ساده ی چیمه ننتۆی له سه ربوو. له یه کێک له و دوو ژووردا بارۆنی کوله که چاوه پوانی منی ده کرد. گهنجیکی سپیکه له ی سمیلرپهش بوو، جووتیک چاری بچکۆله و لووتیکی بچکۆلانه تر و دوو گوپی نه ستوور پوخساری مه غۆلییه کی غه مگینیان پێبه خشیبوو، دوو دهستی ژۆر گه وره شی هه بوو، له ژيانمدا ئاده میزادیکم نه بینیبوو چه پۆکانی وا گه وره بیت، به قامه تیکی درێژ و قژیکی خاو و کورته وه له ژوورکه دا ده هات و ده چوو. پیاویک بوو هیچی له و وینه یه نه ده چوو که مورته زای شه یقان بۆ منی نیگار کردبوو، بارانیش له هه موو نامه کانیدا باسی نه وه ی نه کردبوو چۆن شووی به م پیاوه کردوه. له زۆبه ی نامه کاندا به پیاوه که م یان «شووه به دبخته که م» ناوی ده هینا ... پێشتر چه ندین نیگار و وینه م له خه یالی خۆمدا بۆ کێشابوو، به لام هیچیان دروست نه بوون و وه ک ئه و ده رنه چوون. که چوومه ژوورێ، زهرفی نامه کانێ باران له سه ر میزه که دانرابوو. ته وقه یه کی له گه لدا کردم و جیگایه کی نیشاندام، په رداخیک و بوتلیکی ئاوی مه عده نی خسته به رده ستم. گووتی «که واته تۆ خالی بارانیت؟». بێنه وه ی هیچ بلیم خۆی به من ناساند و گووتی «خۆزیا له شوین و کاتیکی تر دا یه کترمان بنا سیا یه». و یقاریکی ده سترک ده له ده نگیدا بوو. مورته زای شه یقان ویستی هه ستیت و بپوات، بارۆن داینا و گووتی «مورته زای ئازیز، بۆ کوێ؟ خۆت ده زانی ت بئ تۆ من هیچم بۆ نا کریت». به که میک غه مه وه گووتی «گه ر باران لی ره بایه، به بینینی تۆ خۆش حال ده بوو». من به ساردیی هه که وه گووتم «جه نابێ بارۆن، من هاتووم تا بزنام باران له کوێ یه؟ له وه سه ری دونیا وه گه راومه ته وه تا بزنام باران له کوێ یه؟ و ابزانم تۆ له هه ر که س زیاتر ده توانیت یارمه تیم بدهیت». ئه و ده ست پێکردنه ساردی من، که میک بارۆنی ترساند و به گومانه وه سه یری ده ور به ری خۆی کرد و گووتی «من؟ من ناتوانم»

یارمەتیت بدەم... منیش نازانم باران لە کوێیە؟ ها، جەنابی زوهدی
 شازەمان، لێگەرێ، ئەو لکەیهکی پەشی گەورەیه بە ئابروومەوه،
 لێگەرێ، من نازانم چی بکەم و چی بە خەڵک بڵێم... هێندەم خەیاڵ
 هەبوو گووتوومە ژنەکم بۆ خوێندن سەفەری ئەڵمانیای کردووە...
 ئەو نەندەم خەیاڵ هەبوو. «دانیابووم درۆدەکات، شتێک لە دەنگ و
 دەست و نیگایدا بوو پێدەگووتم بارۆنی کولەکه درۆدەکات. بە هێمنییەوه
 پالمدایەوه و گووتم «باران ژنی تۆ بوو، دەبێت بزانیات چی لێهات...
 دەبێت بزانیات». بارۆن بە پەشۆکانەوه گووتی «شەویکیان گەرامەوه بۆ
 ماله‌وهو باران ئەمابوو... هەموو ئەم شارەم بەدوادا تەیکرد و نەمدۆزییەوه،
 هەلبەت دەبێت لەگەڵ ئەو کۆرە نامەردەدا رایکردبێت، دەبێت وایکردبێت،
 دەبێت حورمەت و پێز و شەرەفی منی خستبێتە ژێر پێیەوه، دەبێت
 خۆشەویستی منی بۆ هەتیویکی دەستبەر فرۆشتبێت کە پێش باران
 نیوێ ژن و کچی ئەم شارە لە خستەبردبوو... تۆ بە من بڵێ، خالی
 نازیز تۆ بە من بڵێ، چۆن دەتوانم بیدۆزمەوه». من بە ساردییەوه
 سەیرمکرد و گووتم «جەنابی بارۆن تۆ بارانت کوشتووێ یان نا؟». لەو
 کاتەدا مورتەزای شەیتان خۆی هاویشتە ناو حیکایەتەکه‌وه و گووتی
 «شازەمانی عەزیز... شازەمانی بڕام، تۆ چۆن وادەلێیت، بارۆن و
 کوشتن... بارۆن فریشتەیه، کوشتن؟ خودای گەورە، کوشتن؟ تۆ چۆن
 بێر لە شتی وادەکەیتەوه... کێ دەلێت باران خان کوژراوه؟ ها کێ
 دەلێت باران خان کوژراوه؟ چۆن خەیاڵتان بۆ شتی وادەچێت؟».
 هەستەمەکرد هەردووکیان نمایشیکی گەورەم لەگەڵدا سازدەکەن. بێتەوه‌ی
 بترسم گووتم «سەیرکە جەنابی بارۆن، گەر باران هەلبەهاتایە، گەر
 بیویستایە خۆی بکوژێت، گەر سەفەری دەرەوه‌ی ولاتی بکردبایە، منی
 ئاگادار دەکرده‌وه. باران یان لە جیگایەکدا یە که دەستی بە کەس
 ناگات، یاخود نەماوه، یەکیەک کوشتوویتی و کردویتی بە ژێر گەڵە

خۆت ئەم پۆژانە پۆژنامەکان دەخوینیتەوه، دەزانیت ئەمجۆره حیکایەتەنە چەند زۆرن... تێدەگەیت لەم دوو پێگایە زیاتر پێگای تەرییه». بارۆن گووتی «ئەگەر ئێکی تەریش هەیه، ئەویش خوشکەزاکەی ئێوه لە جێگایەکی ئەم دونیایەدا، لەگەڵ دەنکە تازەکەیدا بە جۆریک نوقمی خوۆشی و کەیف بووه، ئێمە ی بیرچۆتەوه... ئەو ئەگەرەش هەیه». بە تورەییەوه گووتم «دەنیا وانییه، دەنیا... لەوانەیه حەزی لە یەکیکی دی بووبێت، بەلام ئەو وێنەیهی تۆ لەسەر باران دەیکێشیت راست نییه». مەبەستم بوو بارۆن تورەیکەم، بەلام مورتەزای شەیتان وەک هەمیشە لەو ساتانەدا خوۆی دەخستە ناو قەسەکان و نەیدەهێشت بارۆن لە راستەپێ دەرچێت. مورتەزا گووتی «شازەمانی عەزیز... هیهی. هۆ و شازەمانی عەزیز، هیهیهی تۆ لە دەرەوه بوویت، خودا شاهیدە کە تۆ هێشتا لەم شارە حاڵی نەبوویت. هێندە دلپاک و خوۆشیاзит کەس ناناسیت، تۆ دلێکی واسافت هەیه بە زەحمەت لە خەلکی ئەم دونیا تازەیه تێدەگەیت. قەسەم بە هەر هەورێکی پاک کە ئێستا بەسەر ئەم شارەدا دەپوات، تۆ لە دونیایەکی تردا ژیاویت و هیچ لەم شارە تێناگەیت، خانمی باران... ئا، خانمی باران. تۆ نازانیت بارۆن چەند ئەو ژنە ی خوۆشەویست، نازانیت چۆن لە هەوا دەپیاراست و چۆن ئێرەیی بە نەسیم دەبرد گەر بەریکەوتبایه، ئوه خوا ی عالم، تۆ خەیاڵت بۆ شتی زۆر خراپ دەپوات. نازانیت کە مەحەبەتی بارۆن بۆ خانمی باران بە ئەندازەیک بوو، بیریدەکردەوه بە کێشی خوۆی ئالتۆنی بۆ بکێت و بیکات بە دیاری بۆی. مەن ئێستاش تێناگەم ئەوه چ سادە و ساکارییهک بوو، چ بەدبەختیهک بوو ژنیکی سەنگین و سەلاری وەک ئەو دوا ی فریوی دەمپووتێکی وای بێنەزاکەت کەوت کە جگە لە دەموچاویکی جوان و زمانیکی لووس زیاتر ساحیبی هیهی دی نەبوو... ژن هەندێجار مایه ی بەدبەختین، بۆ خۆیان و بۆ پیاوه بێچارەکانیان. ئێستاش ناچێت

میشکمه وه مرۆف چۆن دەتوانیت بارۆن بە منداڵێکی وەها بێنەزاکەت و کەم و یقار بەراوردبکات. تۆ بارۆن ناناسیت، بارۆن ناناسیت». من پرسیم «گەر وایە، گەر ئێوە ئەو کوپە دەناسن کە باران پەییوەندی لەگەڵدا هەبوو، کە ئەو چ باسە، ها دۆستان لە ئەو چ خەبەرە؟». بارۆنی کولە کە سوور هەلگەرا و گووتی «ئەویش سەروشوینی نییە، من ماوێهەکی درێژ سەرقالی سۆراغکردنی بووم و هیچم دەستتەگەوت... هیچ». بە ئارەزوویەکی گەورەووە پرسیم «دەتوانم بزەنم ناوی چیبە... دەتوانن پێم بڵێن ناوی چیبە؟ تا منیش بکەومە سۆراغی... من نازانم ناوی چیبە... نازانم؟». بارۆن بە پەشۆکانەووە گووتی «چ سوودیکی هەیه ناوی بزەنیت... چ سوودیکی هەیه... ماوێهەکی درێژە من و ئاسایش و خێزانەکەشی بە دوایدا دەگەرێن و هەوالمان لێی نییە، کەسیکی بێسەروشوینە... لەو شەووەووە کە باران ونبوو، ئەویش بێسۆراغە و دیارنییە... حیکایەتەکە پوون و ئاشکرایە، هەردووکیان پێکەووە هەلھاتوون... پێکەووە پوویان لە شارێک، لە ولاتیکی تر کردووە...». بە سەبرەووە گووتم «بەلام جەنابی بارۆن، گەر ناوی ئەو کوپە بزەنم، لەوانەیه بزانم بیدۆزمەو، لەوانەیه». دواي کەمێک گومان و دوودلی گووتی «ناوی موراڤ جەمیلە... تێدەگەیت، ناوی موراڤ جەمیلە». هێند بە پرقەووە ناوی ئەو کوپەي هێنا، من کەوتە گومانەووە، خەریکبوو زیاتر قسەبکات، مورتەزای شەیتان پەرییەووە نێوانمان و گووتی «قەسەم بە خودا، قەسەم بە هەوای پاک، قەسەم بە گۆلی خەوتوو، یەکیک بوو لەو گەنجە سەرکەشەنەي کە کێشەي گەورەي لەم شارەدا دروستکرد، یاری بە ناویانگ و شەرەفی زۆر خێزانی نەجیبزادە و پەسەن کرد. یەکیک بوو لەو مەلعونانەي کە خودا بەهرەيەکی پەشی پێبەخشیبوو، تێناگەم و نازانم و تەفسیرم بۆی نییە، گەر بڵێم ئافاتیکی بوو، دواجار بارانی برد و پۆشیشت. وەک دەستیکی شەیتانی، ئای خواپە گیان

دهستیکی شهیتانی پیس و نهمک نه ناس که دیت و له ماله که تدا شتیکی به نرخ ده بات ... ». من به گومانه وه سهیری ههردووکیانم کرد و گوتم « له وانه شه یه کیک باران شوکور و موراد جه میلی پیکه وه کوشتبیت، له وانه یه ... شه و ش نه گه ریکه له نه گه ره کان ». مورته زا گوتم « تکایه ... تکایه به پیز شازه مان، تکایه له به ردهم باروندا قسه ی وامه که، تو هیچ شتیکی ده رباره ی دلی نه م پیاوه نازانیت، ئای خواجه، ئای خودایه، قه سه م به دهنگی بولبولی به ربه یان، قه سه م به ترپه ی دلی کوکوختی و کوتر، سیولالا ... عه زیم ... سیولالا ... تو هیچ له مه حه به تی نه م پیاوه تیناگه ی، بمبوره، به لام گه مردن شتیکی هه قیش بیت، ئو بو باران مردن به هه ق نازانیت ». به سه سه ختییه کی گه وره وه قسه کان به مورته زا بری و په نجه م به رزکرده وه و گوتم « جه نابی بارون، من ده ست له خوشکه زا که م هه لئاگرم، له وه سه ی دونیا وه هاتومه ته وه تا تیبگم ». نه مده زانی ده توانم چیبکه م، به لام نا ئومیدییه کی قوولم له چاوی باروندا بینی، هه ستمکرد بارون منی بو ئیره بانگ کرده تا گه مه یه کم له گه لدا بکات، به لام به هوی نه زانی و نه بیونی کارامه ییه وه، به هوی پقیکی نه ینیییه وه، نه یده توانی گه مه که تا کو تای پاکیشیت. وهک گه نجیکی ترساو هاته به رچاوم که ده یویست من له شتیکی ترسناکدا بیلایه نکات. نه مده زانی شوینی مورته زای شهیتان له و گه مه یه دا چییه، به لام زور له چاوه بچکوله کانی بارون ترسام.

ئو شه وه که گه پامه وه بو ئوتیله که هه ستمکرد تارماییه کی چکولانه و رهش به دوامه وه یه. نه مده زانی بارون ده توانیت چی بکات، پریارمدا بکه ومه گه پان به دوا ی موراد جه میلدا، به لام بهر له وه ی ده ست به گه پانبکه م، ئو پوداوه پوویدا که بو ماوه یه ک منی له و شاره دوورخسته وه.

یاداشتەکانی بارۆنی خەیاڵ

گرنگ ئەوەیە کەس نەتەناسێت، بە جۆریک خۆت بگۆڕیت کەس نەزانیت تۆ چ جۆرە خەیاڵێکت لەسەردایە، گەران بەم شارەدا ئاسان نییە، گەرچی ئەمشارە شوێنیکی یەک نەتەو و یەک دینە، بە دەگمەن خەلکی غەریب و نەناس پووی تێدەکەن، لە پووی پێژەیی تاوان و دزی و خراپەوێ شارێکی ئاسایی و بێتەرسە، کەچی بۆ هەر جێگایەک دەچیت، کۆمەلێک چاو بە گومانەوێ سەپێرتدەکەن. واهەستدەکەم خەلکی ئەم شارە پێکرا دەرەق بەیەک خۆیان بە نامۆ دەزانن، بە دەگمەن مەرووفێک دەبینیت متمانەیی تەواو بێخەشیتە ئەوانی دی. لەو پۆزانەدا کە خۆم دەگوێری و وەک نەناسێک بە شاردا دەگەڕام، ترسێکی تاریک لە دڵمدا بوو کە لە سوچێک لە سوچەکاندا یەکیەک ئامبازی سەرم دەبێت و بە خەنجەرێکی ژەهراوی دەمکوژێت. خەیاڵی ئەوەی من بە خەنجەرێکی ژەهراوی دەمرم، خولایەکی بێمانای مندالی منە، ئێستاش تێناگەم، بۆ واهەستدەکەم وەک خەلیفە عومەر بە خەنجەرێکی ژەهراوی دەکوژریم. پەنگە ئەوێ کاریگەری خراپی وانهکانی دین و میژوو بیت کە ئەو وێنە ترسناکەکانیان لەسەری مندا سەوزکردووە. گەرچی دواي گەورەبوونم بوومە پیاویکی سکولار و تا پلەیهکی بالا لە یەکن لە حیزبە عەلمانییەکاندا بەرزبوومەوێ، بەلام لێتان ناشارمەوێ کە خەیاڵم هەردەم پێپووە لە خولیا و ترسی دینی. ئەوەی بەپلەیی یەکەم پالی پێوەنام بێمە سکولار، بڕوایەکی فەلسەفی قوول نەبوو، بەلکو ترس بوو لە دەنگی مەلاکان، لە دۆغای بەربەیان و هاواری تەراویح و بانگ و سەلای بەیانپانی جەژن. باوکم پیاوێک

دینداربوو که ئومیدیده کرد بیمه یه کیک له سه رکرده کانی ئیسلام، ههلبهت گهر بمایه و منی له ئامیزی ئه و هه موو پیاوه قات له بهر و ئه هه ندیه سه کولاره دا بدیبایه ته وه، که له ک خه هه تبار و غه مگین ده بوو. من له میژده ده مویست باوکم له بیر بکه م، زۆچار واهه سته ده کم گهر خۆم نه ده مه ده ست ئه و پرۆژه خه یالیانه ی ناو سه رم، ناتوانم ئه و نیکا غه مگینه ی ئه و فه رامۆش بکه م، که له و دیو قه بره وه تیمده گریت. دلنیا م « خۆی غه ریقی په حمه ت بیته و گۆپی په ره له نور بیته » ئیستاش ده شیت ئومیدی ئه وه بیته چاک بیمه وه و روو له ئیمان بکه مه وه و بیم به ره بریکی دینی ناسراو. ئه و ترسه ی که له تاریکیدا یه کیک به خه نجه ره ده مکوژیت، به شیکی درێژکراوه ی ئه و ترسه ی ناو پرۆحم بوو به ره بر باوکم. هه ندیک شه و دوور و نزیک هه ندیک پاسه وانی تاییه تیم دوا ی خۆم ده خست، به جوړیک بتوانن به مپاریژن و سه ریشم لیته شیوینن. که له ک چاوم له هه موو کوچه یه کدا بلاو کرده وه و زۆر گوپی تاییه تیم هه له په سارد هه والم بق به یتنن، به پیره به ری ئاسایش و فه رمانده ی گشتی پۆلیس و لیژسه راوانی هه والگر له حیزبدا هاو په یه بوون و ئاماده بوون بق هه موو کوچه کیک. هه ره که یان ته مانایانده کرد من کاریکیان په یسه یژم، هه موو ده یانزانی من چهند له سه روک نزیکم و چهند دلی منی ده ویت، به لام به ده گمه ن ده یانزانی من بق چ جوړه هه والیک عه ودالم. ئه و دونیا یه ی من بقی ده گه رام و ئه و زه ویه ی من بق دۆزینه وه ی ویل بووم زۆر له دور که دوور و عاسیه کانی ناو ئوقیانوس تاریکتر و ترسانکتر بوو. دواچار له پیگای که نجیکی تۆسه یرام خۆره وه، له وانه ی بق په یدا کردنی پاره ی شوشه یه ک ده رمان هه موو شتی که ده فروشن، چیرۆکی ئه و عاشقه ئه به دیبانه م بیست که کوچه بانه وه و له سه ره چهند به یتیکی ئه فسونای هه ندی سه روتی عاجباتی عه شق و سه مل

دەرۆشەشە بە پێوە دەبەن. ئەو دێرە پەراکەندە و سەیرانە بە جۆریک کاریگەر و دلەژێنبوون مەیان خستە سەر خولایای گەڕانیکی دوور و درێژ بۆ غەزەلی تر. هەستدەکەم ئەو غەزەلانی لە سەرەتاوە هێزیکی ڕاکێشانی گەورەیان هەبوویشت کە هەموو کەسیکیان خستییە سەر خولایای بیستی هەرچی زۆرتر و زۆتری غەزەلە. سێحری خەیاڵ ئادەمییەک دروستدەکات، هەرگیز ماندوونایشت لەوەی بێبیرکردنەوێ تا کۆتایی بروت، بەوێدا خەیاڵ کۆتایی نییە، ئیدی ڕۆحیکی تێرەخۆر دروستدەکات کە سنوور و مەودا ناناسیشت، مەن لەگەڵ بیستی ئەو چەند بەیتە پەراکەندەیی غەزەلدا کە وێمە سەر شەوقی ئەوەی غەزەلی زیاترم هەبێت. پێشتر ناوی غەزەلنوسم بیستبوو، بەلام نەمەزانی کە سیکی چ کارەبە. پیاوانی دەولەت و سیاسەتمەدارانی ئێمە هەرگیز تێنەگەشتوون ڕۆلی قەسیدەبازیک، ئەدەبنوسی کە دەشیشت چ گەورەبێت. سەرەتا خۆم لە هەر ڕووبە ڕووبوونەوێک لەگەڵ ئەو پیاوێدا پاراست، هەلێکە کە نیازیکی نەهێشت هەبوو، زوو ڕوخساری خۆت دەرخیشت. باشترە دوور بە دوور زەوی بکێلێت و مەرام خۆشەبەخت و خۆت دەرەخەیت. مەن لە دواي هەلەتانی تریفە یا بەحرییەوێ ئامۆژگارییەکی قوولی ئەو عەتارە مەکرەبازەم گرتە گوێ، کە پێشگوتم، دەبایە لە بری کارخانەیی مافوورەکە، سەید قادری نیامان بکریبایە. مەن ئێستا فێربووم، بەر لەوەی کالاکان بکرم، گەر بۆمکرا یەکیک لە نزیک کالاکانەوێ دەکرم. لە گەشتی سەرەتایی و سەیرمدا بە دواي غەزەلەکاندا نەهێنی عەجباتیم دۆزییەوێ. بۆ یەکەمجار دوو مەخلوقی سەیر کە ناویان بەمۆ و مەمۆ بوو دەرکەوتن و پێشان ڕاکەیاندم کە کۆمەلێک غەزەلیان هەبە لای هێچ ئادەمیزادیکی تر وای بە کاملی دەستتاکەون. ئەوان حیکایەتی دەرکەوتنی غەزەلنوس و شەوێ سەیرەکانی یانەیی فەرمانەبەر

گێڕایەو. پێشانگوتم کە ئەوان لەو شەوانەو تیکستی تەواوی ئەو غەزەلانەیان لەبەرە کە بە یازەکانی غەزەلنوس و ناو سەری ئەوانی لێدەرچیت نوسخەیان لە هیچ جێگایەکی دنیادا نییە، نرخیکی گەورەیان لە سەر غەزەلەکان دانا و پارەیی خۆیان وەرگرت و کۆپیەکی ئەو شیعەرەیان بۆ جێبەجێبەجێ، هەر ئەوانیش لە بوونی پۆخەبەرە خەیاڵییەکان ئاگاداریانکردمەو. پێشتر دەمزانێ پۆخەبەری خەیاڵی هەن کە دوور لە یەک و یێشاکا لە یەک و پەرتەواژە دەژین. بەلام وەک نەپتییەکی ترسناکم بۆ ئاشکرا بکەن، وەک بیانەوێت غەزەلنوس تووشی تەهلۆکە یەکی گەورە بکەن، پێشانگوتم «غەزەلنوس، خولیای ترسناکی هەیە، خولیای ترسناک». ئەوانیش بە وردی نەیان دەزانی ئەو خولیا ترسناکانه چیین، بەلام منیش دڵنیا بووم هەر مۆفیک هێزی وەها گەورەیی هەبێت خولیای ترسناکیشی دەبێت. دواي ئەوەی کە ئەو غەزەلانەم دەستکەوت، چەند شەویەک لە سەریەک نەخەوتم، سەرەتا تەنیا بیرم لە جوانی دێرەکان و موسیقایی قافیەکان و قوولی ماناکان دەکردهو، بەلام کە زیاتر لێیان ڕامام تیگەیشتم سێحری گەورەیی ئەو غەزەلانە لەو دەایە کە پال بە مۆفەو دەنێت بپروات و ورد سەیری نەپتیی هەموو ژیان بکات. وا سەیری من مەکەن وەک ئەوەی نەفام و نەزان بێم و مال و سامان و بێبێشی یاخود تێربوون و وەرزیبوون لە پۆتینی ئاسوودەیی منیان خستییە سەر خولیا و کەلکەلەیی خەیاڵات، نەپتیی ئەو خەیاڵانە لەو دەایە کە وامان لێدەکەن شتێک بکەین، بجولین، سەیری ناوەوەی خۆمان بکەین، ئەو کیشوهرە خەیاڵییە بدۆزینەو کە لە دلماندا یە. لەو کاتەوێی من ئەو غەزەلانەم لە بەمۆ و مەمۆ کێیەو، کەوتە خولیای چاوەدێرکردن و بەدواداچوونی ئەو پیاو. هەستەدەکم من زۆر درەنگ بە چیرۆکی ئەوم زانیو، هەمیشە بە کوچەکان

کۆلانی ئەم شارەدا دەگەرەم و دەمگوت «کوا خەیاڵ؟». ناکرێت شاریک لەسەر ئەم ئەستێرە هەبێت کە بە هیچ چۆرێک ئاسەواری خەیاڵی تیا نەبێت، نابێت، دەبێت خەیاڵ لە چێگایە کدا خۆی شار دەبێتەو کە من نابینم. سەر دەمێک مافوورەکانی تریفە یا بە حەرم بینی، هەستەم کرد سەرەداوێکم بەرەو ئەو پەنا و حەشارانە دۆزیوەتەو کە خەیاڵ خۆی تیا شار دەتۆتەو. من گەلەک شاری دیکەی دنیا چووم بۆ ئەوێ تێگەم خەیاڵ چۆن ئێش دەکات، چۆن دەردەکەوێت، هەموو ئومێدم ئەو بەبوو گەرەکیکی ئەفسووناوی و خەیاڵکار لەم شارەدا دروستبکەم، لە شارەکانی دیکەدا مەرقوف بە زوویی خەیاڵ دەدۆزیتەو، لە شێوەی بیبا و باغەکاندا، لەو پەیکەرە جوانانەدا کە باغەکان دەپازێننەو، لە چاوی عاشقەکانیاندا، لە کتێبخانە گەرەکانیاندا، لە مۆزەخانەکاندا، لە سەر شاتر و ئۆپراکان، لە جل و بەرگی ژنەکانیاندا، لە دیمەنی کلیسە و مزگەوت و پەرستگاکاندا، لە پێکەستنیاندا بۆ ژیا، بۆ گول، بۆ سوفرە و خوان. لێرە نەبێت لەم شارە پێسەدا نەبێت کە لە گەنجیمەو وەک شێت بە کوچەکانیدا دەگەریم و دەپرسم «کوا خەیاڵ؟ کوا خەیاڵ». لە دەرهەنجامی سەفەرەکاندا گەیشتمە ئەو یەقینە دوو شێوە شار لەسەر ئەم ئەستێرە شەیتان دروستیان دەکات، یەکیکیان ئەو شارانە کە خەیاڵ تیا بەرەلا و بێسنوور و بێجەو، خەیاڵ تیا سالار و سەرورە، خۆی سەرداری هەموو یاساکانە و دەستی کراوێ و ئازادە چی دەکات بیکات و چی دەلێت بیلێت، جۆرە شاریکی تر سناکی دیکەش هەیە کە ئەویش دەستکردی شەیتانە، وەک ئەم شارە یێمە کە خەیاڵی تیا نییە، کوچە و کۆلانی خاڵییە لە پەنگی خەیاڵ، تیشکی ئەستێرەکانی وەک تۆزە و تریفە مانگی غەمگین و بێگیاڵ. دەروێش و جگە لە پێسی حەقیقەت هیچی تر نابینیت، لەم شارانەدا مەرقوف

ئەوێ خەیاڵدار دیارنەبێت، وەک بوونەوهریکی تەپۆ و چەپەل و
 بیشارەزوو خۆی دەرەخات. کە سەر بەرزەدەکاتەو و تەماشای
 ناوێگای دەرکەیت، ئەوێت خەیاڵەکانی بشاریتەو... وەک چۆن
 سەمۆرە لە دارستانەکاندا گۆیز دەشاریتەو، ژن و پیاوی ئەم شارە
 خەیاڵەکانیان دەشارنەو و دواتریش هەرگیز ناچنەو سەری. ها،
 ئێو کەستان لە خۆتان پرسێو بۆ لەگەڵ هەموو ئەو پۆ و
 دلەرەقییە لەم شارەدا هەیە، مرقەکانی شەرم دەنوێنن؟ چونکە
 شەرم ئەو دیوارەیه کە ناھێڵیت ئەو خەیاڵانە بخوێننەو کە هەر
 ئادەمیزادێک بە نەیتنی لە سەری خۆیدا هەلیاندەگریت. پۆزی
 وەهابوو بەسەعات بەدەوری کوچەکان و مزگوتەکان و منارە و
 قەلا و بورج و دەبۆ غەمگینەکە ئەم شارەدا سوراومەتەو و
 سەیری چاوی خەلکم کردو، هیچ ئادەمیزادێک ناھێڵیت ماوێهەکی
 زۆر بە پوونی سەیری چاوی بکەیت، ناھێڵیت گێتە ی هیچ
 ئاشکراکات و هیچ بلیت. ئەم شارە خەیاڵ دەکوژیت، منیش ئەو
 دەزانم... ئەو راستییەکە زۆر درەنگ مەخلوقە خەیاڵیەکانیش
 تێدەگەن. نازانن بینینی ئەم قەلا و گومەز و قەیسەرییە تاریکە
 چەند کاریگەری خراپیان لەسەر خەیاڵ هەیە. من دەزانم پێشتر
 دەسلەتدارە کۆنەکان دەرەق بە خەون و خولیا دلەرەقبوون و
 خۆلێکی کپ و هەوایەکی گۆرئاسایان بەسەر ئەم شارەدا کردو،
 من دەمویست دەسلەتێکم هەبێت، خەیاڵ خۆی لە پێشچاوم و ن
 نەکات. ئەو خولیا ی هەرە گەورە ی منە، خەیاڵی ئادەمیزادەکان
 ببینم، لەزەتیان لێوەرگرم، سوودیان لێوەرگرم. گەر ترسناکبوون
 دەستەمۆیانبکەم، گەر یاخیبوون رایانبھێتم، بیانکرم، بیانبەخشم،
 بیانلاوێتم و بیانترسێتم. من ویستم پلان بۆ دروستکردنی گەرەکیک
 دا بنێم بۆنی ئەفسانە ی لێبێت، بەلام لەم شارە نەگریسەدا هەر

هێندەى پلانىکت هەبوو، هێندەى نەخشەیه‌کت هەبوو، جێژکەکان
تێتەتەئالین و دەیانەوێت بزانی چی دەکەیت، بۆ دەیکەیت، بۆ کێی
دەکەیت. پڕۆگاریک کە بە فرمانی مەکتەبی سیاسى حیزب،
زەویەکانی نوێمیران بەسەر بەرپرس و پەرلەمانتار و وەزیرەکان و
پارەدارە گەرەکاندا بەشکرا، من دەموست شارێکی خەیاڵی
دروستبکەم، بەلام ژمارەیه‌ک لە ئەندامانی بیرۆی بالای حیزب هێند
گەمژەن ناتوانن «بۆنی پارە» لە «بۆنی خەیاڵ» جیاکەنەوه.
گەرەکیکی خەیاڵی دروستبکەیت، جیاوازه لەوهی گەرەکیک
دروستبکەیت، کۆشکەکانی بۆنی دەوله‌مەندی لێیت. من لە راستیدا
نەمدەزانی گەرەکیکی خەیاڵی دەبێت چۆن بیت، بەلام دەمزانى دەبێت
شتیک بیت وەک مافوورەکانی تریفە یابەحرى، شتیک بیت وەک
غەزەلەکانی غەزەلنوس... دەشمزانی کە جۆرە جێگایەکی وەها بە
کەسانی وەک تریفە یابەحرى و غەزەلنوس دروست ناکریت. من بە
ئەزمونی بچوک و کەم بەهای خۆمەوه دەلیم، زۆربەى بوونەوه‌ره
خەیاڵییه‌ راستەقینه‌کان پریان لە دەسلاتە. بێشەوهی لەوه تێگەن
جوانی و لەزەتى دەسلات لە جوانی و لەزەتى خەیاڵ کەمتر نییه‌.
خەیاڵ بەبێ دەسلات و پێتەیه‌کی شیرینه‌... ئەوه تەنیا دەسلاتە
دەتوانیت بوون ببەخشیتە خەیاڵ، بیکات بە حەقیقەت... ترسانک
ئەوانەى نایانەوێت جوانی ناو خەیاڵەکانیان بپێتە حەقیقەت... ترسانک
ئەوانەى تێناگەن دەبێت هێژیک و پلانیکی گەرە هەبێت کە
ئادەمیزادەکان هەر یەکەیان بە حوکمی شوینی خۆی بەشیکی
بچوکی ناو ئەو پلانی بیت، بەدەختە ئەوهی لە جۆرە پلانیکی وا
راوەکات... بەدەختە ئەوهی جێگای راستەقینه‌ى خۆی جێدەهێلێت و
دەیه‌وێت خۆی شاهەنشای خەیاڵی خۆی بیت...

دریژترین کتیبی میژوو

دریژترین کتیبی دنیا، لەسەر دەفتەریکی ئیجگار تایبەتی و گەرە دەنوسرا، ئەو کتیبە لە مائی غەزەلنوس لە ناوەراستی ژووریکی تایبەتیدا لەسەر میژیکی گەرە دانرابوو. دریژی و قەوارە دەفتەرەکە بە جۆریک بوو، نمونە لە هیچ دەفتەرفروشییەکی دنیا دا دەست نەدەکەوت. غەزەلنوس لای یەکیک لە سەحافە خەیاڵبازەکان بە کردی دابوو، کابرایەکی چاویلکە لە چاوی پیر، کە لە کتیبخانەیکە پر کتیبی دینیدا بەرگی بۆ ئەو دەستنوسە کۆنانە دروستەکرد کە خەلکی بەیازناس و پەسپۆی تایبەت هێنا بوویان بۆ ئەم شارە.

لە کۆتایی سەدەی بیست و سەرەتای سەدەی بیستویەکیدا، پۆحەبەرە خەیاڵییەکانی ئەم شارە کەوتنە نوسینەوە و کۆکردنەوەی حیکایەتەکانی مردن. پێموایە لەو قۆناغدا هوشیاری مرۆفی ئێمە بەرابەر مردن گۆرانکارییەکی ریشەیی و قوولی بەسەردا هاتبێت، پەنگە هۆکاری ئەو گۆرانکارییە بەپلە یەکەم بگەرێتەوە بۆ کزبوونی جەنگی ئێمە و دەوڵەتە داگیرکەرەکان. بەدریژی سەدەی بیست مردن وەک شتیکی جوان تەماشادەکرا، بەلام لەگەڵ پاپەڕیندا مردنەلیکی وەها ناشیرین پەیدا بوون، کە مردنیان لە کاریکی پۆمانسییەو گۆپی بۆ پووداویکی دزی و پوچگەرا و تاریک. ئەوکات گروپەلیکی نۆرەبوون وەک «ئەندازیارە خەیاڵییەکان» «کۆرە سەفەرییەکان» «پاسەوانانی نیرگس» «کتیب پەرستەکان» «ژنانی پەرژمورده» «کچانی باراندوو» و کە پیکرا تخبە گەرەکانی ئیمپراتۆرییەتەکە ی غەزەلنوسیان لەم شارەدا پیکدەهێنا. غەزەلنوس سەرۆک و شاهەنشاهی هەڵنەبژێردراوی هەموو ئەو تاقمە خەیاڵیانەبوو، کە لە پێگای غەزەلەو دەیانناسی. ئەوان هەموو لە

نوسینی درێژترین کتێبی دنیادا بەشداریانده کرد، زۆریەیان تەنیا زانیاریان لەسەر شوێن و مालی قوربانییەکان کۆدەکردهوه، ئیشیان ئەوەبوو مالی کچانی سووتا و ناکام دەستنیشانبکەن، شوێنمالی قوربانییەکانی شەپی ناوخبو بدۆزنەوه، دایک و باوکی ئەو کورپانە بدۆزنەوه کە لە دەریای ئیجەدا خنکان، سۆراغی ئەو ژن و پیاو بەسەرشوێنانە بکەن کە لە ناکاو وندەبوون و کەس شتیکی دەربارەی چارەنوسیان نەدەبیستەوه. ئەوانە ی دەفتەرەکانیان دەگێڕا، ئەو دەفتەرەنە ی دواتر بە ناوی دەفتەرە بالدارەکانەوه ناویان پۆشت، گروپیکی چکۆلانە ی حەوت کەسی بوون کە تریفە یابەحری سەرپەرشتیدەکردن. جگە لە تریفە، دوو کوڕ و چوارکچی دیکە تەواوی کارەکانیان دەبرد بەپێوه، ئەو گروپە ناویان دەفتەردارەکان بوو. ناوی ئەو گروپە هەمیشە وەک نەینسی دەمیئتەوه و دەبیئت وەک نەینیش بمیئتەوه، چونکە ئیشی ئەو دەفتەردارانە دەشیئت لە هەر کاتییکدا بیئت دووبارە دەست پێکاتەوه، کاری ئەوان تا ئیستا تەواو نەبووه، بۆیە هەموو ناوھێنان و ئاماژەییکی هەلە لەوانە یە ژانیان بخاتە مەترسییەوه. تەنیا شتیک بێتوانین لەسەر دەفتەردارەکان بیلێین، ئەوەیە کە پتر لە فریشتە دەچوون، هەندیک لەو کەسانە ی دەفتەردارەکانیان بینیوه، لەو باوەڕەدان ئەوان مەخلوقات ی هیند بەرەحم و ناسکەن، هیچ ئادەمیزادیک گەر نەینیشیان بزانیت ناتوانیت ئاشکرایانبکات. وەک فریشتە، بێ هیچ وادەییکی پیشووەخت، لە حەوش و مالی قوربانییەکاندا دەردەکەوتن، ئەو کات وادە و شیوێ ی ئەو دەرکەوتنە زۆری ی کات غزەلنوس و حەسەنی پیزۆی گولآو دایاندەنا، شتەکان بەجۆریک پێکدەخران، هیچ دەفتەرداریک نەکەوێتە بۆسەییکی کتوپەرەوه. پیزۆ، ئەندازیاری پاستەقینە ی نەخشەکان بوو، کەسیک بوو هەموو زانیارییەکانی خۆی لە بارە ی خۆشاردەنەوه و خۆگۆڕین و خۆدەربازکردنەوه لەو بوارەدا خستەکار. ئەوە ی ئیستاش سەیرەو شوێنی بڕوا نییە، هەستانی تریفە

یابەحرییە بە سەرپەرشتیکردنی گەشتی دەفەدارەکان. خۆتان دەزانن، خانمی یابەحری بەردەوام هەستیدەکرد، جانەوهرێکی گەوره بەدواپەوهتی. ئیدی چۆن چۆتە ژێر باری وەها کاریکەوێ که خالی نییە لە ترسی کتوپر و هەلۆیستی لە ناکاو؟. وەک دواتر و دواي سۆراغ و تیفکرینیکی زۆر پێیگەیشتم، پێدەچێت خانم تەنیا بۆ خۆرپزگارکردن لە و ترسانە، یاخود بەگۆرژدایوونەوهی ئەو جانەوهرە خەیاڵیانەي ناو ژایانی بەو کارە هەستابێت. لە دەستپێکی سەدهی بیستویەک و سالانی دواتردا، ئەو تێپە ئیشیکی زۆریان لە نوسینی ئەو کتیبەدا کرد، سەدان چیرۆکی سەیری ئەو سالانەیان کۆکردەوه. دەفەدارەکان بەردەوام بە دەفەری پەرەو دەهاتنەوه و دەفەرهکانی خۆیان دەدایە خانمی یابەحری و دواتر ماجیدی گۆل سۆلاف بە دەستوخەتە سێحراوییهکی خۆی دەیگوازتەوه سەر ئەو کتیبە گەورەیهی که دەبایە هەردەم لەو ژووره تایبەتییهدا بمابایە. کاتیکی لاشەکی مۆراد جەمیل دۆزرایەوه، ئەوان زیاد لە چوارسال بوو بە نهێنی فەسلەکانی ئەو کتیبە گەورەیهیان دەنوسی. ئەو سالانە ماجیدی گۆل سۆلاف هەفتهی پۆژیک یان دووان لە دوانیوه پۆیهکی زووهوه تا شەویکی درەنگ ناوه پۆکی ئەو دەفەرانەي دەگوازتەوه و بە خەتیکی ئیجگار قەشەنگ که هەموو نەوهکانی داهاوو بتوانن بیخویننەوه بپرگە دواي بپرگە چیرۆکەکانی دەنوسییهوه. هەمیشە کهمدوو و بادیههوابوو، لە خۆی زیاتر کهسی بە پۆحلهبەری خەیاڵی نەدەزانی. وشەکانی هەردەم پڕ و یقار و بە حورمەتانهبوون، بەلام بۆشناخی و خۆگۆرپین و تەماشاکردنی جوریک لە خۆبڵندی تێدابوو که هەردەم لەگەڵ یابەحری و حەسەنی پیزۆدا مایەي پێکدادانی بچوک و نەرمەکاریوو. تا ماوهیهکی درێژ کهس لەو گروپەدا هەستی نەدەکرد مەترسی لەسەر بێت. لە هەموو لایەکهوه چیرۆکی ترسناکی مردن و تیاچوون دەگەیشته ئەو کتیبە گەورەیه، بەلام لەو ماوهیهدا شتیکی ئەوتۆ پووینەدا بترسن و دەست لە خەونی

بکێشەنەو. بەلام ئەو چیرۆکانە بۆنی زۆربەى کوچەکان و هەناسەى شیدارى نێو مائە کۆنەکان و بۆغەمى زۆربەى خەلکى بێگەسى ئەو شارەى هێنایە ناو ئەو کتێبەو کە لەگەڵ کردنەویدا مەزوف هەستى بە ھالۆیکى سەیردەکرد، ھالۆى ھەناسەى مردووەکان و بۆنى بەجیمایى ژانیان و شەنى غەریبیان.

ھەرچى پەيوەندى نێوان غەزەلنوس و یابەحریشە، تا دیت بەرەو غەمگینى دەپوات. ھەموو خۆشەویستییەکی پاستەقینە برێکى زۆر خۆنازاردانى تێدايە. بەلام عەشق بەو پۆخە سۆفییەو کە نەگەشتن بە مەحبوبە تاکە پێگای مانەو و بە ئەبەدیوونى بێت، لای تریفە یابەحرى پۆژ دواى پۆژ و سالت دواى سالت شیوەیەکی توندتر و سەرپەپتر وەردەگرێت. ئەو ماوێە بۆ غەزەلنوس و تریفە یابەحرى، دەمى تێپەڕین و پراھاتن بوو بە پێبازی قوتابخانەیک کە سۆفیسە کۆنەکان ئوستاد و سەرەشقى بوون. ھەر دووکیان مەشقى ئەوێان دەکرد چۆن ئەو بوونەوەرە پاستەقینەى پێشەدەمیان بگۆرپە سەر پۆحیکى خەیاڵى دوورە دەست. ھەردووکیان سەر بەو قوتابخانە خۆرەلاتییەى خۆشەویستى بوون کە نیش لەسەر گۆرپنى مەحبوبە دەکات لە بوونەوەرێکى پاستەقینەو بۆ کەسیکى خەیاڵى. وەک ئەوێ بۆ عاشقان تەنیا دوو جۆر بەیەکگەشتن لەسەر زەمین ھەبێت، جۆرێکیان بەیەکگەشتنێکى پاستەقینە و دونیایى و جەستەییە، ئەویدیشیان بەیەک شادبوونێکى خەیاڵییە. ھەردووکیان لە قوولایی دلێاندا باوەریان وابوو کە مانەوێ خۆشەویستى گرێدراوى یەکگرتنێکە لەم دونیا و لە ئاستى پاستەوخۆى جەستەدا پوونادات، بەلکۆ لە ئاستى پۆحدا و لە جیگایەکی دیکەدا دیتە ئەنجام.

سەرەتا تەنیا ئەو ئازارە ئازادیبەخشە ئەشکەنجەى دەدان، بەلام دواتر مەترسى پاستەقینەتر و گەورەتر سەریانھەلدا. پۆژ بە پۆژ ناوی غەزەلنوس و ئیشە سەیرەکانى پتر دەبێستەران، شتێک زۆر سەرەنجى دونیای پۆژ

مالی غه زه لنوس پاكيشا برايانی دولبه ر بوو، كه به جورتيكي سهير له هه موو ناوچه كانی كوردستانه وه خه لك بو سه وركردنه وهی زه ویهه بیبه ر و باغه وشكه كانیان داوایانده كردن. برايانی دولبه ر هیند چر و به خوره م كیلگه مردوه كانیان سه وزده كرده وه، ناوبانگیان به گوند و مه زرا و دی پخواه كاندا بلاوبوه وه، ئه وان ته نیا درهخت و سه وزیان نه ده هینا، به لكو جوانیان دروستده كرد، ئه و درهختانه ی ئه وان سه وزیانده كردنه وه تابلوی سحرای بوون، ئه و گولانه ی ئه وان ده یانرواندن پهنگ و بویه کی نه بینراو و نه بیستراویان هه بوو. دوا ی زیندووكرده وهی هه ر كیلگه یهك، به بۆن و بهرامه ی گه نم و جووه، به عه تری گو له وه ده گه پانه وه بو هۆبه بچوكه كیان لای غه زه لنوس و وهك دوو مندالی پۆچپاك له كتیبخانه كه ی غه زه لنوسدا داده نیشتن و تكایانده كرد غه زه لیان بو بخوینیته وه.

تا ئه و ئیواره یه ی عه تار دهركه وت و ویستی كتیبه كانی غه زه ل بكریته وه، غه زه لنوس ههستی به مه ترسی نه كردبوو. باوه پری وابوو خه یال و خولیاكانی ترسیان بو كه س نییه. هه ر شتیکی كردیته بو ئه وه بووه بیسه لمیته كه ئه و و پۆحله به ره خه یالیه كانی دی له خه یالدا ناژین، به لكو كوپی ئه م سه رزه مینه ن. دوا ی دهركه وتنی عه تار به ماوه یهك ئه و لاشه یی موراد جه میلیان دۆزییه وه. به لام له و ماوه یه دا شتگه لیکی زۆر پویاندا بوو كه ده بیته ئیوه ئاگاداریان بن. سه رده میك تریفه یا به حری خه ریکی ئه وه بوو كیزه بیبه ناكان فیری مافوو رچنین بكات، چه ند مالیکی دی هاوشیوه ی مالی ئه و له و شاره دا هه بوو، به پیی هه ندیک ئامار كه دواتر له پۆژنامه یه كدا خویند مه وه، ژماره ی ئه و جوژه مالانه ئه وكات له سه روو هه شت مالی نه یته وه بوون كه خه لكانی پیاوچاك و مۆفدۆست بو پاراستنی ژیا نی ئه و ژنه بیكه سانه ته رخانه یانكردبوون. چه ند سالیك له وه ویه ر یه كه مین پوودا ی ترسناك پوویدا، كاتیك دهستیکی نه ناس له كاتی شیرین خه ودا ئاگری له یه كێك له و مالانه به ردا و سه

دوو ژن تتييدا بوون به زوخال، دواتر له پووداويكي تردا و له مائيكي
 ديكه دا ژنيكي تر سهربردرا كه ده مئ سالبوو له دهست ميژده كهي و
 براكانى هه لهاتبوو، زوري نه برد دوو خوشكي ديكهش ژه هر خواردكران و
 له ماوهي چهند سه عاتيكا هه ر دوو كيان مردن، پاشان چه كداريكا چوو
 سهر په ناگايه كي ديكه و ده سترپيژيكي كويژانه ي به ناو ژنه كاندا كرد و
 كچيكي كوشت و دووانيش برينداريوون. ئه و پووداوانه مايه ي نه وه بوون،
 ئه و خانمانه ي له پشت دروست كردني ئه و مالا نه وه ن تتيگه ن ژيانى
 ئه و ژنانه ي له په ناگاكندا ده ژين له مه ترسيديا. چاويكي زور به كار و
 نه يني له دواي دوزينه وه ي ئه و حه شارگايانه بوو. به پيي ئه و چيروكانه ي
 نه وره سي گول سولا ف به رده وام بو تريفه و كچه كانى ديكه ي ده ينيا،
 بريكا له و مالا نه ته واو به ره و هه لوه شان وه ده چوون، له ماوه ي ئه و
 ساله دا ژماره يه ك له و ژنانه ي له و مالا نه دا ده ژيان هه له اتبوون، هه نديكيان
 به كومه كي هه نديك پيخراوى چالاك له و بواره دا گه يشتبوونه نه وروپا،
 هه نديكي شيان پويان له به غدا و شاره كانى باشور كرديو، هه نديكيان
 له پرستوران و ئوتيله كانى نه سته مبول خو يان گرتبووه وه، چه ندانيكيش
 له قاتى سهره وه ي ئوتيله كانى مه رجه نه بييت له ديمه شق شويني
 ديكه يان ده ست نه كه وتبوو. ئه و كيژانه ي دواي هه لوه شان دنه وه ي ماله
 نه ينييه كانى دى بيچيكا ده مانه وه به سهر په ناگاكاني دي دا دابه شده كران.
 تريفه يابه حري سهره نجى ئه و ترسه قوول و به رده وامه ي ده دا كه ژن و
 كچه به سته زمانه كان تيا ده ژين، بو ئه وه ي ئه و ترسه يان له بيريباته وه،
 ناچار بوو زياتر له دونيائى خيال و مافوورچنيندا قاليانبيكات. خو يشى
 تا ده هات بيده نكتر و غه مگينتر ده بوو، زور له جاران زياتر ده گريا
 و زور زياتر يش ده ترسا. له و سهرده مه دا هيدي هيدي ده گه پايه وه ناو
 دونيائى مافووره كانى خوي. وه ك دواتر نه وره سي گول سولا ف بو ي
 باس كردم، تريفه له و چهند ساله دا به رده وام له گه ل ئه و كيژانه دا مافووري

چنیوه و هه‌لیوه‌شاندۆته‌وه، هه‌گیز مافووریان بۆ ئه‌وه نه‌چنیوه شتیك به‌ره‌مه‌به‌یئن، به‌لكو بۆ ئه‌وه بووه ته‌عبیر له پۆخی خۆیان و ترس و ئازاره‌كانیان بکه‌ن. وه‌ك ئه‌وه‌ی له خۆیان زیاتر هیچ بینه‌ریك له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه نه‌بی‌ت شایسته‌ی ته‌ماشاكردنی ئه‌و نه‌خشانه‌ بی‌ت، یاخود له‌ دوا‌ی مافووریکی خه‌یالی بن و بۆیان دروست نه‌کرێت و پێینه‌گه‌ن. جارێك نه‌وره‌سی گول سۆلاف له‌ تریفه‌ ده‌پرسی‌ت « بۆ مافووره‌كان هه‌لده‌وه‌شینه‌وه، بۆ ناهێلێت دوا‌ی خۆت خه‌لك له‌زه‌ت له‌ سه‌یرکردنی ئه‌و نه‌خش و نیگاره‌ جوانانه‌ی تۆ ببینن؟ ». یا به‌حری ده‌لی‌ت « نه‌وره‌سی خۆشه‌ویست، ئه‌وانه‌ی ئێمه‌ هه‌لیانده‌وه‌شینه‌وه مافوور نین، هیچ نین، ته‌نیا مه‌شق و خۆ ئاماده‌کردن بۆ پۆزێك جوانترین فهرشی هه‌موو دونیا ده‌چن. من و ئه‌و كچانه بۆ فهرشێك ده‌گه‌ڕێن هه‌موو ژیان و بوونی خۆمانی بخه‌ینه‌ ناو، بۆ مافووریك ده‌گه‌ڕێن كه‌ داتخست و چووته سه‌ری وایزانی‌ت له‌ باغیكی خه‌یالیدا‌یت، له‌ جیگایه‌كی له‌ ده‌ره‌وه‌ی ئه‌م زه‌مینه، له‌ شوێنێكی ترس و بێكه‌سی و دیوار و ژووری داخراوی تیا نییه‌ ». هه‌ر له‌و وه‌رزهدا ژنكوژی ده‌گاته‌ نوێمیرانی‌ش، كچی هه‌ندیك ده‌وله‌مندی ناسراوی شار و ژنی هه‌ندیك پیاوی حیزبی له‌ هه‌لومه‌رجی زۆر ته‌ماوی و نابیاردا ونده‌بن و كه‌سیش ناتوانی‌ت فایلی مه‌سه‌له‌كانیان بکاته‌وه .

***

به‌ر له‌ دۆزینه‌وه‌ی لاشه‌كه به‌ ماوه‌یه‌كی كورت، شه‌ویکیان پیاویکی غه‌ریب خۆی كرد به‌مالی غه‌زه‌لنوسدا، ده‌ستیك جلی له‌ به‌ردابوو، كه‌مێك له‌ جلی قه‌شه‌كان ده‌چوو. پێشێکی سه‌یری هێشتبووه‌وه، عه‌ترێکی میسكبۆی دابوو له‌ خۆی، كه‌ره‌واتیكی سه‌پی درێژی به‌ستبوو، چاو و برۆی له‌ چاو و برۆی یه‌كێك ده‌چوو له‌ جه‌نگه‌له‌وه‌ هاتبێت،

PDF 4 KURD

شه ترهنج... بۆ كه ناوى بههشت ديت، مرؤف راستهوخو حۆرى و غيلمانى بير دهكه وڤتهوه، نازانم ؟ هر مرؤفه و بهجۆرىك بههشتى دهوڤت، نهو خراپانهى مرؤف لهسەر زهوى ناتوانيت بيانكات، دهيهوڤت له بههشت بيانكات. بهلام له پال نهوه دا من دهپرسم ناخو ئيمه وهك مرؤفى ئهم سهردهمه دهتوانين بيرۆكهى بههشتيک بهبئى كۆمپيوتهر بهبئى سهتهلايت، بهبئى فپۆكه و شهمهندهفر و كهشتى گهوره بهيڤينه پيشچاوى خۆمان، بهيڤينه پيشچاوى خۆت بههشت دهبيت چ جيگايهكى ناخۆش بيت بهبئى سينما، بهبئى ياريگا، بهبئى ئينتهرنيت... به گشتى خهياالى بههشت خهياالىكى موبارهكه، مرؤف بئى نهو خهيااله نازى... من خۆم به كهسيكى ئيماندار دهزانم. بهلام بهداخهوه بههشت شتيكه هر سهردهمه و بهجۆرى خۆى دروستيدهكات.

هاتنى ئهم ميوانه له ناكاو و غهرييه غهزهلنوسى تووشى پهشۆكان كردهبوو، پيشى خۆى خوراند و پرسى «جا پيتوايه بيرۆكهى دروستكردى ئهم گهړهكه بههشتمان بۆ دههينيت؟». پياوه غهرييهكه كه له كاتى قسهكرندا خۆى به ناوى «جهواهير سهرفهراز» به غهزهلنوس ناساندبوو، گووتى «پيتوايه نهگهري دروستبوونى بههشت لهسەر زهمين له نهگهري پېرگاگهريشتنى له قيامهتدا گهورهتره، نهوهى من له كتيبە كۆنهكاندا لهسەر بههشت خوڤندومهتهوه، جيگايهكى خۆش نيه، تاكه ئيشيک لهوئى مرؤف به ئاسانى دهتوانيت بيكات نهويه دهتوانيت به ئاسانى سوار حۆرييهكان بيت، ئهم وڤنهيهى بههشت، چيتر لهگهڵ خهياالى خهلكى ئهم شارهدا جووت نايهتهوه. بههشت بهبئى چيشتهخانهى خۆش، بهبئى ئوتوموبيل، بهبئى سهتهلايت... شوڤينيكى ناخۆشه. بارى تهعالا وڤنهيهكى بههشتى كيشاوه كه ئهم شتانهى تيانيه، نهوهى جهلالهتيان باسيدهكات، بۆ مرؤفى دهور و زهمانى ديزين خۆش و نهفسانهيى بووه، بهلام بۆ ئيمهى ئادهميزادان

پۆزگاره به ههشت به بێ ئینتهرنیټ، به بێ مۆبایل، به بێ سینهما، به بێ زۆر شتی تر مانای نییه...». غزەلنوس سه‌یرێکی جه‌واهیر سه‌رفرازی کردو گووتی «به‌لام ئه‌م نه‌خشه‌ بێرۆچه چون ده‌کرێته به‌ههشت؟ تۆ چون ده‌توانیت له‌م هێله‌ مردوانه‌وه به‌ههشت بسازینیت... چون؟». «جه‌واهیر سه‌رفراز» به‌ غه‌مگینییه‌وه سه‌یری غزەلنوسی کرد و گووتی «ئاغای غزەلنوس، من بۆ ئه‌و مه‌به‌سته لیڤه‌م... بۆ ئه‌و مه‌به‌سته؟ من پێویستم به‌ خه‌یاڵه‌، مرۆف ته‌نیا له‌ پرێگای خه‌یاڵه‌وه ده‌توانیت به‌ههشت دروستبکات... به‌ههشت جێگایه‌کی خۆش نییه‌، جێگایه‌ک نییه‌ که ئاره‌زووه‌ حه‌رامه‌کانی تیا تێرده‌بیټ، مرۆف زۆر له‌ تێگه‌یشتنی به‌ههشتدا هه‌له‌ده‌کات، به‌ههشت شوێنێکی خه‌یاڵیه‌... جه‌نابی غزەلنوس، به‌ههشت جێگایه‌کی خه‌یاڵیه‌؟». غزەلنوس به‌ سه‌رسامیه‌وه گووتی «ده‌زانم به‌ههشت په‌یوه‌ندییه‌کی زۆری به‌ خه‌یاڵه‌وه هه‌یه‌، به‌لام نازانم ئاخۆ خه‌یاڵ به‌ههشته‌، یان به‌ههشت خه‌یاڵه‌؟ ئه‌وه پرسیارێکی سه‌خته‌ من وه‌لامم بۆی نییه‌، ئاخۆ خه‌یاڵه‌ ئه‌و جێگایه‌ دروستده‌کات، یان ئه‌و جێگا عاسیه‌ خۆی له‌ شوێنێکی نادیاردا هه‌یه‌ و ئێمه‌ به‌ خه‌یاڵ بۆی ده‌پۆین». جه‌واهیر سه‌رفراز که‌مێک بۆینباغه‌ سه‌پیه‌که‌ی چاککرد و گووتی «وا ده‌زانم که‌ وه‌لامی ئه‌و پرسیاره‌ ده‌زانم، باشتتر له‌ مه‌خلوقاته‌ خه‌یاڵیه‌کان، باشتتر له‌وان». که‌مێک به‌ماناوه‌ سه‌یری غزەلنوسی کرد و گووتی «من ماوه‌یه‌کی که‌م له‌وه‌وبه‌ر به‌ چیرۆکی پۆله‌به‌ره‌ خه‌یاڵیه‌کانم زانی. به‌خت یارمبوو، شه‌ویک له‌ دانیه‌شتنێکی پیاوه‌ ده‌نگ خۆشه‌کاندا به‌شداربووم، ئه‌وانه‌ی گۆرانی ده‌لێن و به‌ده‌نگی به‌سۆزیان خولیا‌ی هه‌مه‌جۆرت تیا سه‌وه‌زده‌کن، ئه‌ستێره‌ و مانگت نیشانده‌دن، به‌یانی و ئێواره‌، کارێوه‌ و پۆشنی تریفه‌ت بۆ ده‌خه‌نه‌ ناو ئاوازه‌وه‌. له‌ ده‌نگی ئه‌و پیاویاشانه‌وه‌، له‌ پرێگای هه‌ندیک ژنی په‌شمورده‌وه‌ چیرۆکی تۆم بیست. چه‌ندجاریک و به‌ چه‌ند شه‌یوه‌یه‌ک

حیکایەتى غەزەلەکانى ئىئو بەرگۆیم کەوت. پیموابوو غەزەلنوس ناوی
 کۆنى شاعیرىكى دیرین بیئت کە من نەمناسیو و نەمدیو، ناوێکەتان
 بۆنى سەردەم و زەمانىكى تری لیدیت، کەمیک کۆن و کال دەنۆینیت، بۆ
 یەکیکی وەک ئیئو کە هیشتا تەواو نەچوونەتە سن و سالدەو، کەمیک
 سەیر و پرتەلیسم کەوتۆتەو، وەک ئەوێ ئیئو دواى سەردەمى خۆتان
 لەدایکبووین. بەلام غەزەلەکانتان قەشەنگ و ئەفسونکارن، هیچ شتیکم
 نەبینیو و نەبیستوو وەها کاریگەرییت، وەها خەيال دروستبکات.
 مەرۆف ناتوانییت دواى بیستنى ئەو غەزەلانە ئاسایى و ئاسوودە بژی.
 بەلام جەنابى غەزەلنوس بابگەریمەو سەر بابەتى بەهەشت، من و تۆ
 هەردووکیان بە جۆریک لە جۆرەکان زۆر بیرمان لە بەهەشت کردۆتەو.
 من پێتدەلیم، هەموو خەيالێک ناتوانییت بەهەشت دروستبکات، خەيال
 وەک دەرگا وەهایە، وەک پێگا وەهایە، راستە ئەوێ بەو پێگایەدا نەپوات
 ناگاتە بەهەشت، بەلام مەرج نییە ئەوێ بەو پێگایەدا پۆیشت بگاتە
 بەهەشت. خەيال هەزاران پێگای لیدەپێتەو، یەکیک لەو پێگایانە دەگاتە
 بەهەشت... کێشەى گەرەى تۆ ئەوێ تە ئیستا بیرت لە دۆزینەوێ
 ئەو پێگایە نەکردۆتەو کە دەتبات بۆ بەهەشت... ئەوسەرى ئەوسەرى
 خەيال بەهەشتە. ئا، جەنابى غەزەلنوس، مەرۆف دەبیئت بگاتە بەهەشت،
 ئەوسا گەشتۆتە ئەوپەرى خەيال. عەزیزم، من بوونەوهرىكى خەيالێ
 نیم، بەهرەیهكى ئەوتۆم لە خەيالدا نییە، عاشقى شیعەم، عاشقى کتێبم،
 عاشقى غەزەلیاتى کۆنم، عاشقى سینەمام، عاشقى بیناسازیم، عاشقى
 تابلۆم. شێتێ ئەوێ تێبگەم خەيال چیه... بەلام لەگەڵ ئەوێشدا
 بەهرەیهکم نییە، خەيالێکم نییە، لەبەرئەو پوومکردۆتە ئەوێ وەک
 پلاندانەرێک، وەک بەرپۆشەریک ئیشبکەم... من پێویستیم بە تۆیە، بۆ
 ئەوێ گەرەکی خەونەکان دروستبکەم، پێویستیم بە تۆیە، پێویستیم
 بە هەموو بوونەوهرە خەيالێیەکانە... پێویستیم بە غەزەلەکانتە،

کەسەم کە دەمەویت غەزەلە کانت لێبکرم ... ئەو کەسەم».

غەزەلنوس گووتی «جەواھیری سەرفراز، ئەوسەری خەیاڵ بەهەشت نییە. نا... نا بەرپۆز وانییە. بەهەشت لای من ئاسوودەیی نییە، شۆنێکی جوان و بێغەم نییە. خەیاڵ ڕێگایەکی تیانییە بمانبات بۆ بەهەشت، ئا، من لە ئەزموونی خۆمەو قسەدەکەم، خەیاڵ چەکیکە لە چەکەکانی شەپ لە جەھەنمدا... بەلامەو گرنگ نییە بەهەشت دروستبکەم، ھەرگیز بۆ بەهەشت نەگەپاوم، بیرم لە شتی وا نەکردۆتەو. من بە کۆمەکی خەیاڵ بەسەر زەویدا دەگەرێم... بە ناو باغە شاردراوەکانی ناو مۆفدا. خەیاڵ شتیکە یارمەتیمەدات پتر لە مۆف تێیگەم... خەیاڵ بازدان نییە بەسەر حەقیقەتدا بۆ ناو خەون... تۆ بە ھەڵ تێگەشتوویت... تەواو بە ھەڵ لە من تێگەشتوویت. ئەوسەری خەیاڵ حەقیقەتە، ئەوپەری حەقیقەتە، لەوانەشە مردن بێت، چونکە مردن هیچ نییە جگە لەوپەری حەقیقەت. من خەونم نییە عەزیزم، من خەیاڵم ھەیە، فەتازیا ھەیە. دەزانم... لە میژو دەزانم، خەیاڵ خەونی سەیر سەیر لە مۆفدا سەوزدەکات، بەلام زۆری وەخت خەون شتێکی ترسناکە، خەون لە جیگایە کدا ناوەستیت، دەبێتە لافاوێکی ترسناک کە دەیهوێت ھەموو دنیا پادات و شتێکی تر دروستبکات... من و تۆ دوو مەخلوقی جیاوازیین، تۆ خەونت ھەیە و من خەیاڵم ھەیە... ئەو گەورەترین جیاوازییە بکەوێتە نێوان دوو مەخلوقەو... بیرت نەچێت، من غەزەل دەلێم، غەزەل... شاری خەیاڵی و گەرەکی ئەفسانەیی دروست ناکەم، من غەزەل دەنوسم... ئەوانەی خەیاڵیان ھەیە لەم دونیایە ھەڵنایەن، بێر لە چارەنوسی ھەموو مەخلوقاتەکانی سەر ئەم زەویییە دەکەنەو، بە تەنگ گۆل و میروولەکانیشەو دین. من وام عەزیزم من وام. بەلام ئەوێ خەونی ھەیە دەیهوێت ھەموو ئادەمیزادەکان بخاتە خزمەتی ئەو خەونی خۆیەو... جەواھیری سەرفراز، دیکتاتۆرەکانی دنیا، حاکمە دلپەرەکان،

ئیمپراتۆره سامناکه‌کان، هه‌موو خه‌ونیان هه‌بووه . به‌لام شاعیره‌کان خه‌یالیان هه‌یه ... ترسناکترین شت ئه‌وه‌یه خه‌یال وهرگه‌پێت و ببێته خه‌ون ... ده‌بێت خه‌یال وهرگه‌پێت و ببێته هه‌یزی بینینی حه‌قیقه‌ت ... من و له‌ دنیا گه‌یشتموم».

وه‌ک ئه‌وه‌ی کابرای غه‌ریب سه‌راسیمه و ده‌سته‌وه‌ستان بێت، وه‌ک له‌و جیاکارییه سه‌یر و تونده تینه‌گات که غه‌زه‌لنوس باسیده‌گات، گووتی «جه‌نابی غه‌زه‌لنوس، خه‌یال چ سوودێکی هه‌یه گه‌ر موعجیزه‌یه‌ک دروست نه‌گات. ئێشی خه‌یال‌داری گه‌وره ئه‌وه نییه خۆی به‌ چاره‌نوسی مه‌خلوقاته نزم و بچوکه‌کانه‌وه سه‌رقالبکات. مێژووی مرۆفایه‌تی هه‌ره‌مه‌کان و تاج مه‌حه‌ل و شو‌رای چینی پاراستووه، نه‌وه‌ک چاره‌نوسی گول و میرووله وه‌ک ئێوه ده‌لێن. لێگه‌پێ گول بۆ خۆی بگه‌شتیه‌وه و به‌مریت، به‌لام مه‌هێله خه‌یالتان به‌خه‌سار بچیت و بێنیشانه‌به‌سه‌ر زه‌ویدا به‌روات. غه‌زه‌لنوس من و تۆ دۆست نین، به‌لام ماوه‌یه‌که عه‌زیم له‌دوای سو‌راغی تۆم، من نرخێ تۆ ده‌زانم ... خه‌یالی تۆ ده‌توانیت دینه‌مۆیه‌کی مه‌زن و بزوینی موعجیزه‌یه‌ک بێت، ئه‌م پۆحه‌به‌ره جوانانه هه‌یزێکی له‌بنه‌هاتوون ... هه‌یزێکی گه‌وره‌ن و واهه‌ستده‌که‌م کلیلی هه‌ندیکیان له‌لای تۆ بێت. گوێیگره عه‌زیم، له‌شه‌پی سه‌فه‌وی و عوسمانیه‌کانه‌وه ئه‌م شار و گوند و عه‌رده‌ی من و تۆ، ئیمپراتۆر و له‌شکر و حاکم پیا‌تیده‌په‌ن، له‌ پێش ئه‌و زه‌مانه‌شه‌وه ئه‌م خاکه هه‌ر په‌ڕپوه له‌ شاعیر و غه‌زه‌لنوس، به‌لام سه‌یرکه ئه‌م خاکه‌ی من و تۆ شوێن ده‌ستی هه‌یج خه‌یالێکی پێوه دیار نییه ... سه‌له‌های سه‌له‌ وه‌ک شیت ده‌گه‌رپیم و ده‌لیم کوا خه‌یال؟ کوا خه‌یال؟ ئاه ... وێرانه‌یه، وێرانه . غه‌زه‌لنوس ئه‌و کتێبانه‌م پێغه‌روشه، ئه‌و غه‌زه‌لانه‌م بده‌ری، با له‌م شاره‌دا گه‌ره‌که‌یک دروستبکه‌م بپۆینه‌بیت، شتێک له‌ یاده‌وری به‌شه‌رییه‌دا به‌مێنێته‌وه ... ئه‌م شاره‌ی من و تۆ ده‌بیت شتێک دروستبکات، موعجیزه‌یه‌کی هه‌بیت تا دنیا سه‌

نەزمبکاتەو، پێژبەگرێت، بێپارێزێت».

غەزەلنوس چەند جارێک بە تێفکرینەو و چاویلکە چکۆلانەکی پاککردەو و گووتی «عەزیزم قسەکاتی تۆ قەشەنگن، منیش حەزەدەکم ئەم شارە خاوەنی ئەفسانەی خۆی بێت، بەلێ شارێکی بێخەیاڵ و فەقیرە... لەگەڵتەدام، گەرەکاکی تۆزای و تەسک و ناپێکن. شەقامەکانی پیس و بێسەوزی و بێزەنگن. بەلام مۆفەکان ناتوانن خەیاڵی خۆیان یەکبخەن، لەوانەیە بتوانن بە کۆمەڵ یەک حەقیقەتیان هەبێت، بەلام ناتوانن بە کۆمەڵ یەک خەیاڵیان هەبێت... چونکە جەوهری ئازادی ئینسان لە خەیاڵیایەتی، چۆن شیعری شاعیرەکانی دنیا لەیەک ناچن، خەیاڵی مۆفەکانیش لەیەک ناچن... بیهێنە پێشچاوی خۆت هەموو شاعیرانی دنیا بۆ نوسینەو و شیعریک کۆبووبینەو، بیهێنە پێشچاوی خۆت، لەوانەیە ئەو شیعەرە دواجار تێکستیکی بێمانا دەرچێت، چونکە پۆچی راستەقینەی هیچ یەکیکیان تیا نییە. خەیاڵی هەر مۆفێک بە پۆج و بوونی ئەو و گەردراوە... شتێک نییە بچێتە ناو هیچ خەونیکی گەورەو... بڕۆ گەرەکاکی خەیاڵی بۆ خۆت دروستبکە... نەخشەکەت کۆبکەرەو و بڕۆ، تۆ دەتوانیت بێیت و بە خەیاڵی مندا سەفەریکەیت، بەلام ناتوانیت خەیاڵی من بەریت بۆ خۆت... دەتوانیت من داوەتێکەیت و بەو شارە خەیاڵییە خۆتدا بمگێڕیت، بەلام ناتوانیت بمکەیتە کرێکار لەو شارەدا. ئەهەمەکان موعجیزەی خەیاڵ نین... موعجیزەی ئێش... موعجیزەی ماندوێتین. گەورەترین موعجیزەی خەیاڵ ئەو یە مۆفێک دروستبکات بە قوولی لەم دنیا یە تێبگات، هەمیشە عاشق و ئیلهامبەخش بێت... لەو دەرچێت، خەیاڵ موعجیزەکی تری نییە».

جەواھیر سەرەرازی بێشەو و خۆی زویر نیشانبدات گووتی «خەیاڵ بە تەنیا دەبێتە وێنەیەکی بێنرخ. لەمێژە ئەم دەرە گەورە دەناسم، دەرێکی کۆنە شاعیران و نوسەرەکان زۆر تووشی هاتوون. منیش دەرە

خه یال توانا و قودره ته، به لام بۆ ئه وهی شتیك به جیبه ئایت، ده بیئت له ناو نه خشه یه کدا ئیشبکات... تۆ ئه وه نه خشه یه ت لانییه، ئه وه نه خشه یه لای منه... ده بیئت من و تۆ کۆمه کی یه ک بکه یین».

غزه لنوس هه رکات ئاوها به ئارامی له سه ر کورسییه که ی خۆی دابنیشتایه، بیرمه ندر و هه کیمتر ده ینواند، بپئه وه ی راسته وخۆ ته ماشای میوانه که ی بکات، به پتکه نینه وه گووتی «به لام خه یال نه خشه یه کی خۆی هه یه، هه یچ که س ناتوانیئت بزانیئت نه خشه ی خه یال چیه، مۆف که زانی خه یال به ره و کوئ ده پوات، چیتر خه یال نییه. هاورپم تۆ له وه دا هه له یه، ببوره، ببوره به پیز، تۆ خه یال وه ک جوړیک له دیکۆر ته ماشاده که یه، له کاتی کدا خه یال ژیا نی راسته قینه ی ئیمه یه... خه یالی ئیمه ناتوانیئت ژیا ن جوان بکات، چونکه به شیکه له ژیا ن خۆی. تۆ ده ته ویئت خه یال له شیوه ی شاریکدا، کوچه یه کدا، گه ره کیکدا دروستبکه یه... وه ک پادشاکان، وه ک ئه میر و سیاسه ته دار و سه رکرده کان که هه میشه هوکمپانی به خه ونیک و به خورافه تیک ده پارزینه وه... هه موو پادشایه ک و ئه میریک که له بینینی حه قیقه ت بیزارد ده بیئت، بیر له خه ونی گه وره ده کاته وه. به لام برام، تۆ شتیك فه رامۆشده که یه، به دریزایی میژوو، ئه وه که سانه ی خاوه ن خه یالی قوول و گه وره بوون خه لکیک بوون گومانیا ن له بوونی به هه شت هه بووه. به هه شتی مۆفه خه یالییه کان له ناو پۆحیا ندایه، له خه یالیاندایه، له و ئیشراقانه دایه که نیشانی جیهانی ده دن. به هه شتی من له عه شقه ناکام و بیده ره نجامه کانه دایه، له و دیو ده رگای ئه و باغانه وه یه که ده بیئت به ئاراسته یان برۆم. خه یال هیزه، به لئ، برای ئازیزم تۆ له سه ره قیته، خه یال هیزه... به لام خه یال ته نیا ده ستکاری پۆح ده کات، نه وه ک ده ستکاری دنیا».

جه واهیری سه رفراز به سه به ره وه گووتی « غزه لنوسی عه زیز، پیمبلئ، ئایا ئه م شاره شایسته ی شتیك نییه، دواتر هه ستی

ئادەمیزادەکانی سەر ئەم زەوییه خەیاڵیان هەبوو؟ شایستەیی ئەو
 نییه؟. من نە فەیلەسوفم و نە شاعیر، من بەلێندەرم، ئا ئاغام، من
 بەلێندەرم، جەواھیری سەرفراز پاوکەری شاکارەکان و پاوکەری پۆحەکان
 و خەیاڵە جوانەکانە. من دەزانم دەتوانم چ جوړە شارێک دروستبکەم...
 بەلام پێشووخت دەبێت هێزی تۆم لەگەڵدا بێت، ها ئاغای پەر غەزەل،
 چیت دەوێت؟... چى شتیکت لە سامان و مولکی دونیات دەوێت تا
 بیخەمە بەردەستت... ئەو مەملەکەتەى من خەونى پێو دەبینم بى
 شاعیران، بى غەزەلنوسان، بى دەنگخۆشە گەورەکانى ئەم شارە...
 دروست نابێت. چ کۆشکێکت حەز لێیە لەم شارەدا، چ کێلگەیک، چ
 مەزرایەک، چ ئافەرەتێک، چ شتیکی مەحەل پێمبەلێ... پێکەوێ من و تۆ
 شارێک یان گەرەکیک دروستدەکەین کە خەیاڵی تۆ و هێزی من پێکەوێ
 نەخشەى دادەپێژن... گەرەکیکی جوان و بچکۆلە... من لەوباوەرەدام،
 مەرووف بەبێ خەیاڵ ناتوانیت حوکمرانی ئەم ولاتە بکات... بۆ وەک دوژمن
 سەیرمەدەکەیت؟... بۆ لە مانای حەرفەکانم ناگەیت... ئەگەر دەتەوێت
 دنیا جوان بێت دەبێت شاعیر لە بورجى خۆی بێتە دەری، پادشاش
 لە کۆشکی خۆی دەرچێت، دەبێت پێکەوێ لە ناوەرەستى شەقامێکدا
 بەیەکبەگەن و لەویدا، بەلێ عەزیزم ئا لەویدا بیر لە دروستکردنى
 شتیکی تر بکەنەوێ. ئەوا من هاتووێتە مالى تۆ... هاتووێتە بەر
 دەرگات، من رقم لە کەللەرەقى و بەدەهواى و سەرسەختییە... تێبگە
 غەزەلنوس ترسناکە پادشاکان ناویمیدبەگەیت، تێبگە هیچ شتیکی لە
 پادشایەک ترسناکتر نییه کە بە تورەیی بگەرێتەوێ بۆ مالى. خۆت
 بخەرە دۆخى ئەوێ، پادشایەت و دەتەوێت دنیا جوان بکەیت و کەس
 نییه کۆمەکت پێبکات... ها... ترسناکە پادشا کە سێک نەدۆزێتەوێ
 دنیای لەگەڵدا جوانبکات... دەستى خۆت بەرێ و بیدەنگ بە...
 غەزەلنوس گوتی «ناتوانم دەستى خۆت بدەم». خەیاڵ بۆ ئەو

نه دراوه به مروف پیسی و کاره سات و ویرانه یی جوانبکات. باغه کانی خه یال
 بویه جوانن چونکه نابنه دیکوری حقیقت. گهر خه یال بیته شتیک
 که راستی دهشاریته وه، ده بیته هتیک ترسناک... بمبوره ئه یی برای
 غه ریب، واهه سته که م تۆ ده ته ویت من و تۆ پیکه وه شتیک دروستبکه یین
 که پیسی و ناشیرینی ئه م شاره بشاریته وه... گهر ده ته ویت خه یالی
 من کومه کت پتیکات، شتیک مه که ئه م هه موو دزیویه نه بینین، خه یال
 سه فهریکی قه شه نگه، به لام ناییت کاره سات له بیر مروف به ریته وه».

جه واهیری سه رفراز ده یگوت «غه زه لنوس، به دریزایی میژوی مروف
 کاره سات و دلته نگه و غه م هه بووه و هه ر ده مینیت. تیکه، مروف
 ناتوانیت به هه شتیک گه زه دروستبکات، به لام ده توانیت هه ندیک
 به هه شتی بچوک بچوک دروستبکات... هه یچ که س، هه یچ سه روک و
 شاهه نشا و میریکی سه ر زه وی نه یوانیوه غه م و خوین بسپرتیه وه، به لام
 ده توانیت شتیکبکات هه سستی مروف به غه م و خوین که متر بیت...
 نه وه یه ئومیدی من».

غه زه لنوس ده یگوت «نازانم پادشاکان ده توانن چیبکه ن... نازانم.
 به لام دلنیا م خه یال بۆ ئه وه نه هاتوه، هه سستی غه م له مروفدا بکوژیت...
 پۆله به ره خه یالییه کان پۆله به ری غه مگین».

ئه و شه وه جه واهیر سه رفراز هه ولیکی زۆری دا غه زه لنوس والیبکات،
 له دروستکردنی گه ره کی خه ونه کاندای کومه کیبکات. به لام بیسوود بوو.
 شه ویکی دره نگ به هیمنی له مالی غه زه لنوس هاته ده ری، به لام
 له قوولایی دلیدا هه سستی به رفیکی قوولکرد، رفیک له وه به ره که متر
 هه سستی پتکردبوو، پر به دل ئه و خواسته له پۆحیدا بوو بگه رتیه وه و
 بیکوژیت.

ژنی بارۆنی مریشک بەوردی چیرۆکی نەوجەوانی چینی بۆ گێڕامەوه تەموزی ٢٠٠٤

دوای حیکایەتێکی درێژ دەربارەی فیلێکی گەورە کە ئەستێرە لەلایەکی ئاسمانەوە دەبات بۆ لایەکی تر، لە مآلی «بارۆنی شیر و شەکر» هاتمە دەری. دەبایە بچووبامایە بۆ مآلی بارۆنی هەرمی، تا بۆ کچەکی ئەویش حیکایەتێکی نوێ بگێڕمەوه. وەک جاران لە دەرگای مآلی بارۆندا و ئیشکەرێکی منداڵ دەرگای کردەوه، بە هێمنی بە پلەکانی کۆشکی میری هەرمیدا سەرکەوتم، کچەکی بارۆنی هەرمی ناوی «پۆزان» بوو، یەکێک بوو لەو منداڵە شیرینانەی هەردەم بەر لەوێ بگەمە ناوەرپاستی چیرۆکەکان خەوی لێدەکەوت. بەلام پرسبایری زیرەکانە لێدەکردم، پرسبایرگەلێک منی دەخستە سەر ئەو برپوایی منداڵان پێکرا، هەتا ئەوانە کە لە ناوەرپاستی حیکایەتیشدا دەخەون، مەخلوقاتێ بلیمتەن. ئەو پۆزە وەک هەمیشە دەرگای ژوورەکی خانمی چکۆلەم کردەوه، بەلام سەرسام و سەراسیمە لەگەڵ پۆزانی ناسک و شیریندا «کە ئەو پۆزە دوو پرچی پەشی چکۆلانە دروستکردبوو» دوو خانمی قەشەنگ و بە ویقارم لە ژوورەکەدا بینی. دەمۆدەست ژنی بارۆنی مریشکم ناسیبەوه. تەنۆرەییەکی کەمێک تەسک و کورتی لە بەردابوو، گەنجتر و چێژبەخشر هاتە پێشچاویم لەو شەوێ لە ئاھەنگەکەدا بینیم. پێدەچوو خانمەکی دیکە، ژنی بارۆنی هەرمی بیست. پاش سلاویکی کورت، ئەو لەگەڵ منداڵەکیدایە خێرایێ ژوورەکیان بۆ من و خاتوونی مریشک چۆلکرد. ژنی بارۆنی مریشک ئەم پێگایە بە باشتەین پێگا زانیبوو بۆ ئەوێ من ببینیست و کەسیش گومانی لێ نەکات. کراسیکی پرتەقالی لە بەردابوو،

قژێکی خاوی میشکراو، ده موچاوی باریک و چاوه کانی کراوه و غه مگین بوون. ژێکی جوان بوو، به لām پێده چوو له و یقاریدا لاسایی یه کێکی دی بکاتهوه، دهسته کانی پریوون له بازن، مهکیاجیکی تهنکی کردبوو که به مهکیاجی یه کێک ده چوو تازه له پرسه هاتیته دهڕێ، گولێکی ئالتونی گه وهی دابوو له سه ر سنجی. هه ر له سه ره تاوه شتێک له ترس و شه ر م له چاویدا بینی، که که متر له چاوی خانمه بارۆنه کاندایه ده رده که وت. که ژووره که چۆل بوو، به ر له وهی ئه و قسه بکات، گووتم «خانمی ئازیزم، بیوره، بیوره من ئه و شه وه ئیجگار نه زان و بیحورمه تانه، ئاههنگه که م له ئیوه تیکدا... باوه رتبیّت، مه به ستیکی له و جوړه م نه بوو، به لām پێگایه کی ترم شک نه ده برد... ده بایه ئیوه بزانه من ده مه ویت قسه تان له گه لدا بکه م».

وهک ئه و ژنانه ی که له کاتی قسه کردندا سه یری شوینیکی نادیار ده که ن، سه یریکی دهستی کرد و به ئه سپایی پرسی «تۆ کێیت و چی ده که یت له نویمیران، دلنیا م تۆ بۆ شتێکی تر هاتوو یته ئیهره؟... دلنیا م». به ئه سپایی گووتم «به پێز من بۆ حیکایه تکردن بۆ مندا لāن هاتومه ته نویمیران، به لām ژۆر مه به ستیشم بوو ئیوه ببینم، من له پێخراویکی بیانی دا ئیشه ده که م که سۆراغی خه لکانی ونبوو ده که ن، ده بایه هه ندیک زانیاری که م له سه ر مورا د جه میل کۆبکه مه وه، گه ران و پشکنینه کانه بۆ لای ئیوه یان هێنام... خانمێک که یه کێک بوو له دۆسته ژۆره کانی مورا د جه میل ناوی ئیوه ی بۆ من هێنا، وهک ئه وهی دوا نه ئینی مورا د جه میل لای ئیوه بیّت، به لām له پاستیدا من تا ئیستا ناوی پاسته قینه ی ئیوه نازانم، هه موو هه ر به ژنی بارۆنی مریشک ناوتانده هێتن».

به چاوه غه مگینه کانی سه یری کردم و بزه یه کی ته نک و پێ ته لیسم که وته سه ر لیوی و گووتی «ناوم سه یرانه، ژۆره ی ژنی بارۆنه کان وه خته نا».

خۆیان بیربچێتەو، کەس ناوی راستەقینە ی ئیمە بە کارناھێنیت. وەک ئەوێ شەرم و شۆڕەیی بێت یان شتێک». کە بەو جوۆرە قسەیکرد، گەلێک جوان و ناسک ھاتە بەرچاوم، سادەیی و پاکیزەیی تا ئێوەکات وامدەزانێ مەرۆف لە نوێمیران دەستی ناکەوێت و نایدۆزێتەو. لەگەڵ قسە و تەماشای و جولەکانیدا تێگەیشتم لەو ژنانە، کە ھەزێان بە ھەموو شتێکە و لە ھەموو شتێکیش دەترسن، سەرھەتا قفلدار و پووبەست دەنوێنن، کە دەشکرێتەو بێسنوور و بێلەمپەر و آلەبەن. ھەر بە ھەمان سادەییەو گوتی «ئیمە بە مورادمان دەگوت «نەوجەوانی چینی»، وەک چۆن لە حیکایەتە کۆنەکانی جاراندا کە بە منداڵی بۆیان دەکردین، کوپی پادشا دەچێتە ئەشکەوتیکەو و نیگاری کچێک دەدۆزێتەو و عاشقی دەبێت، دواي دەردەکەوێت ئەو وێنە یە نیگاری کچی پادشای چین و ماچینە، موراڤ جەمیلیش ئاواھابوو، ھەر کە سێک وێنەکە ی بیدیایە یەکسەر عاشقی دەبوو، لە کوپە پادشایەک دەچوو کە خۆی گۆپی بێت و ھاتبێت بۆ ئەم شارە، لەبەرئەو من و ژنەکانی ھاوێژم بە کوپی پادشای چین و ماچین ناواماندا، ناوہ نھێنیەکە ی لە نێوماندا «نەوجەوانی چینی» بوو».

پێشتر ئەو ناوہم نەبێستبوو. بە سەرسامی سەیرمکرد و گوتم «نەوجەوانی چینی... نەوجەوانی چینی... ناویکی سەیرە، وەک ناوی نێو حیکایەتێک». ھەستمکرد ژۆر خێرا لەگەڵمدا دەکرێتەو، وەک ئەوێ ئەو نھێنیە ی کەوتۆتە نێوانمان پردیکی پتەوی لە بېروا لە لا دروستکردبێت، کەمێک تەنورە تەسکەکە ی پاکیشا کە لەگەڵ دانیشندا تادەھات کورتتر دەبوو و گوتی «پیاوی کورد ھەزار سالە، ھەر وەخت لە حیکایەتێکدا باس لە جوانی بکەن دەلێن «دەتگوت کچی پادشای چین و ماچینە» «دەتگوت کچی قەرالی ھەرەنگە» ھا... وا نییە. نەبوو جارێک بەراستی جوانی ئیمە بکەن بە ناوێشان، وانییە کاک ماجید، وانییە. ئیمەش کە

جوانی مورادمان بینی، که هه موو پیکرا عاشقی ئه و بووین، که وهما ته لیسمی لیکردبووین، تۆلای ئه و هه زار ساله مان به و جوژه کرده وه، جوانی مورادیش له جوانی پیاوانی ئه م شاره نه ده چوو. وهک ئه وهی له چین و ماچینه وه هاتبیت، وهک کوپی قه پالی فهرهنگ بیت. شتیکی تر بوو، ئه و شتیکی تر بوو. هه سته ده که م خۆیشی زۆر حه زی له و ناوه ده کرد، من به رده وام پیمده گووت نه و جه وانی چینی. به که مجار که بینیم خۆم نه گرت و پیمگووت تۆ خه لکی چ شار و مه له که تیکی وهما جوانیت؟ پشتر وام به ههچ پیاویک نه گوته بوو. سه بیرکردم و به و دهنگه پر سۆزه وه که هه موو ئافره تیکی شیتده کرد، به پیکه نینه وه گووتی خه لکی چین و ماچینم». وهک بیر له یادگاریکی تال بکاته وه گووتی «هه ندیک له ژنانی نویمیران ناویان نابوو «نه و جه وانی فهرهنگی»، به لام من حه زمه کرد پتیبیلیم «نه و جه وانی چینی». من زۆر حه زم له و ناوه بوو. نازانم چ کچیک یان ژنیک دایه ئنابوو... موراد له دهره وهی نویمیران ئافره تی زۆری ده ناسی، له وانه به به کیک له وان ئه و ناوه ی پتیه خشیبیت، له وانه به خۆی به خۆی به خشیبیت، که س نازانیت. گرنه ئه وه بوو لای ئیمه ناوی نه و جه وانی چینی بوو». به رابه ر سه یران خان دانیشتم، ده سته سه پکی سه پیم له جانتاکه م دهره ئنا و گووتم «خانم ده زانیت، که موراد چی به سه ر هاتوو، ده زانیت؟». به غه مه وه سه بیرکردم و گووتی «هه موو ده زانین چی لیها توه، هه موو ده زانین، ههچ ژنیک نییه له نویمیران نه زانیت چی لیها توه، به لام چۆن و که ی و له کوئ، که س نازانیت... که س نازانیت». من به غه مه وه پیمگووت «نهنینیه کت پیده لیم، نابیت لای ههچ که س بیدرکینیت، من زانیاری ته و اوم هه به که موراد جه میل کوژاوه... زانیاری ته و او». وهک من ده سته سه پکی له جانتاکه ی دهره ئنا و فرمیسیکی چکولانه ی سه ری و گووتی «هه موو ده زانین که کوژاوه... هه موو ده زانین».

ئەو شەو لەبری ئەوێ من حیکایەت بۆ کچەکە ی بارۆنی هەرمێ
 بکەم، ژنی بارۆنی مریشک، منی دانا و حیکایەتی راستەقینە ی نەوجەوانی
 چینی لە نوکەو بۆ گێڕامەو، هەلبەت چیرۆکە کە وەها درێژ و پڕناو
 کە گێڕانەوێ بەتەواوەتی زیانیکی زۆری بۆسەر ئابووی گشتی و ئەخلاقی
 کۆمەڵایەتیمان هەیە، لەبەرئەو بە ناچاری بەمۆرە بۆتان کورتدەکەمەو
 «نەوجەوانی چینی گەنجیکی ئاسایی ئیجگار جوان دەبێت، کوپی
 یەکیکە لە خێزانە هەژار یان مامناوەندەییەکانی ئەم شارە، کە خودا
 بەهەریەکی بێۆینە دەدات کە لە زۆرینە ی پیاوانی دونیای حەرامکردو،
 ئەویش ئەوێ زۆرینە ی ئەو ئافەرەتانە ی دەکەوێ سەرپرێگای حەزی
 لێدەکەن. هەلبەت نیعمەتیکی وەها، کە هەموو پیاویکی دنیا خەونی
 پێوەدەبینێت، لە شارێکی وەها پۆختەنگ و دلخالیدا دیویکی ترسناکیشی
 هەیە. بەلام مۆراد گوێ بە دیو ترسناکە ی پەیوەندییە زۆرەکانی نادات.
 شتیک لە فەرەهەنگیدا نییە ناوی بەقا و مانەو بێت، لە یەککاتدا
 دەتوانێت بێشومار ژنی خوشبویت و بێشومار پەیوەندی بەستیت. سەیر
 لەو دایە هیچ ژنیکیش نایەوێت مۆراد بۆ خۆی داگیربکات، وەک ئەوێ
 هەموو ژنیک بزانیت کە مۆراد جۆرێکە لە مرواری، مۆف ناتوانیت
 هەلیگریت بۆ خۆی، بەلکو دەتوانیت تەنیا جارێک دەستیکی لێدات
 یاخود نیگایەکی بکات، یان بۆ جارێک یان دووان بیباتە ناو جیگاوه.
 بەرلەوێ ئەو گەرە کە گەرە یە نویمیران دروست ببێت و خانەوادی
 خانەدانەکان بێنە ئەم بەشە تاییبەتی و ناوازیەو کە سەرەتا میراویان
 پێدەگووت، مۆراد سەرەتا لەگەڵ کچی یەکیک لەوانەدا دەبێتە دۆست کە
 تریلە شوڤل و لۆری گەرەیان دەنارد بۆ ئێران. کۆرە کە سەرەتا شوڤیری
 لۆری دەبێت، بەهۆی ئەوێ کە ئیشی ئەوێ لۆرییەکان تا سەر سنوور
 لێبخوێت، دەرگایەکی لێدەکرێتەو تا ئاسان تیکە لاوی ماله دەولەمەندەکان
 و خەلکانی پارەداربێت. لەبەر هەر هۆیک بێت مۆراد زووتر و بێگرفتتر

له هه شۆفیرێکی تر که لۆپه‌ل و بار و ماشینه‌کان له پاسگه و خاله‌کانی گومرگ ده‌په‌ڕێنێته‌وه، ئه‌وه واده‌کات خۆشه‌ویست و شوێنی متمانه‌بیست. به‌رله‌وه‌ی موراڤ بکه‌وێته ناو ژنانی خانه‌دان و میرئاسای شاره‌وه، په‌یوه‌ندی گه‌لیکی زۆری له‌گه‌ڵ کچانی هه‌زار و خانمه‌ فه‌رمانبه‌ره‌ بپه‌یواکاندا هه‌بووه، که به‌جوانی خۆی و به‌ غه‌زه‌له‌کانی مه‌ستیده‌کردن. به‌لێ به‌ غه‌زه‌له‌کانی، من بۆ یه‌که‌مجار له‌ ده‌می ژنی بارۆنی مریشکم بیست که موراڤ جه‌میل شیعر بیژ و غه‌زه‌لخوێنێکی ده‌نگخۆش و مه‌سته‌هین بووه. ئه‌مپۆ هه‌موو ده‌زانی ئه‌وه‌ی ژنانی نوێمیرانی تووشی ده‌ردی «نه‌وجه‌وانی چینی» کرد، ئه‌و وێنه‌یه‌ بوو که له‌ ده‌ستی خانمی گۆلبه‌هاره‌وه داکه‌وت «که دیاره له‌ به‌ر هه‌ندیک هۆی ئه‌خلاقی ناوی راسته‌قینه‌ی خۆی لێره‌دا ئاشکرا ناکه‌ین». پێده‌چیت گۆلبه‌هار له‌سه‌ره‌تای سالی دوو هه‌زاردا عاشقی نه‌وجه‌وانی چینی بووییت، زۆربه‌ی ژنانی نوێمیران ئیستاش گوناھی ئه‌و ده‌رده که زیاتر له‌ ئه‌نفه‌لۆنزیه‌کی سه‌خت ده‌چیت تا عه‌شق، ده‌خه‌نه پال گۆلبه‌هار. گۆلبه‌هار ئه‌و وێنه‌یه‌ ده‌هینیت و پیشانی ژنی بارۆنی هه‌نگوینی ده‌دات، که ئه‌وه‌کات به‌رله‌وه‌ی وشه‌ی بارۆن داکه‌وێت، پێیانده‌گه‌وت «میری میرانی هه‌نگوین». ژنی هه‌نگوین به‌جۆرێک ئالوده‌ی وێنه‌که‌ ده‌بیست، خراپتر له‌ ئالوده‌بوونی پاله‌وانی حیکایه‌ته‌ کۆنه‌که‌مان به‌ نیگاری هه‌لکه‌نراوی ناو ئه‌شکه‌وته‌که، سویند ده‌خوات که ئه‌و وێنه‌یه‌ راستی نییه‌ و مه‌خلوقی وه‌ها مه‌گه‌ر له‌ خاکی چین و ماچیندا هه‌بیست، واته‌ له‌ خاکی خه‌یاڵ و ئه‌فسانه‌دا. ئه‌وه گۆلبه‌هار ناچارده‌کات، بۆنه‌یه‌ک بدۆزێته‌وه که نه‌وجه‌وانی چینی پیشانی ژنی هه‌نگوین ئاغا بدات. پێده‌چیت یه‌که‌م یه‌کدی بینینی نێوان ئه‌و دووانه له‌ دوکانی ستیانفرۆشیکی هاوپی موراڤ بووییت، ژنی بارۆن که هه‌لبه‌ت خانمیکی به‌حورمه‌ت و پڕ ڕێزه و پێشتر چ جۆره سه‌رکه‌شییه‌کی ژنانه و بیحیسابی نییه، دواي ئه‌وه‌ی موراڤ ده‌بینیت، دواي ئه‌وه‌ی گه‌

لە یەک دوو غەزەل دەبیّت عاشقی موراڊ دەبیّت. ئەم حالەتە بۆ هەموو عاشقەکانی دیکەى موراڊ جەمیلش پاستە. گۆلبەهار کە دُنیاىە ناتوانیّت موراڊ بۆ خۆى هەلگریّت و تا قیامەت بە مولکی خۆى حیسابییکات. لەخۆبوردوانە و بیتهرا و بگرهیهکی ئەوتۆ، کە لەم جۆره پەوشانەدا زۆر لە نیوان ژناندا پیکدیّت، بۆ ژنی بارۆنی هەنگوین دەست لە موراڊ بەردەدات. هەموو ئەو کیژ و خانمانەى بە خۆشەویستی موراڊدا تێپەرسوون، دواى کە ناچارەبەن بۆ خانمێک یان کیژێکی دى دەست لە موراڊ بەردەن، واهەستدەکەن تەواوی ئەو ئەزمونەیان هیچ نەبووه جگە لە خەونێک، سەفەرێک بۆ ئاسمان، گرتنى سەراپیک بۆ ماوهیهکی کورت، هەمووش بە ئەندازەیهک لە یەکتر تێدەگەن، هیچ یەکیکیان هەست ناکات بەو پەيوەندییە حەرامێکی شکاندیّت یاخود شەرەفی لکەیهکی گرتبیّت. دواچار موراڊ وەک خەونێکی دەستاو دەستی لیڊیّت کە هەموو خانمە جوان و بیكەس و مەحرومه‌کانی نوێمیران یەک دەیدەن بەوی دیکەیان. تاکە شتێک لەو خەوندەدا دەگۆردیّت کورتى و درێژییەکیەتى، کە پێدەچيّت تاکە شتیکیش بیّت موراڊ خۆى پکێفی بەسەریدا هەبوو بیّت. ئەوهی موراڊ لە نوێمیران و لە نیو خانەدان و پارەداران و ئاهەنگەکانیاندا دەکاتە میوانى هەمیشەى ئەوهیه کە سەردەمێک واز لە شۆفیڤى لۆرى دەهینیّت، لەگەڵ خاوهنى یەکیک لە هۆلە گەورەکانى شاردا دەبیته پێکخەر بۆ ئاهەنگى شەکرەو و شایى و پۆڤى لەدایکبوون. لەو هۆلەدا ژنان و کیژانى گەنج بە بەردەمیدا دەپۆن و بە شەپۆل عاشقی دەبن. پێدەچيّت کۆپەکە لە دوا دوو سالى ژيانیدا مەیلیکی زۆرى بەلای کچ و ژنە دەوڵەمەندەکاندا لادروستبوویّت، بیتهوهی لە هەندیک پەيوەندى خیرای دیکەش لە گەرەک و کۆلانە هەژارەکاندا دەستی پاراستیّت. کەس بە دروستى نازانیّت چەند کیژ و چەند ژنى خانەدان بە راستى پەيوەندیان لەگەڵ موراڊدا هەبووه، ئەوهی کە گرنگ

ئەو ئەستێرە سەیرانە یە کە لە سەر لەشی خانمان یان لە فەزای ئەو شویتەدا جێدەهێلێت کە ژوانی تیا دەکات، وەک ئەوێ کۆپی ئاسمان یاخود بآلیۆزی ئەستێرەکان بێت. هەر ئەو ئەستێرەکانش دواجار نەیتنی ئاشکرادەکەن. مەرووف ناتوانێت بزانێت ئاخۆ سەرەتا پیاوان و کۆرانی نوێمیران تا چەند ئاگاداری ئەو پەيوەندیانە بوون، بەوێدا مەوراد پەيوەندیەکانی زۆربوون و زوو زووش گۆرپوونی، کەس تاسەر نەیتوانیوە بەلگە یەکی تەواوی لە سەر بگرێت، حیکایەتە کەشی لە ناو ژناندا وەک نەینییەکی گەورە و موقەدەس کە پێکرا دەبێت بپارێژن، ئاسان نەچۆتە دەرەوە و نەبۆتە بابەتی غەیبەتە ئاساییەکان. ژنی بارۆنی مریشک راپوابوو کە نەوجەوانی چینی وەها فریشتە پەنگ و خودایی دەرکەوتوو، پێکرا ژنان وەک نەینییەکی ئاینی سەیری عەشقی خۆیان بۆ ئەو گەنجە کردو. ژنی بارۆن لە قسەکانیدا سێ جار بۆ منی دووپات کردووە کە «نەوجەوانی چینی، بۆنی خەیاڵی لێدەهات». ئەگەر چی من خۆم بە یەکیەک لە پەسپۆرەکانی خەیاڵ دەزانم، بەلام پێشتر جۆرە گوزارە یەکی وەک «بۆنی خەیاڵم» بەرگوێ نەکەوتبوو. وازەندە کەم کە گەر پیاوانی نوێمیرانیش برێک لەو حیکایەتەیان بیستبێت باوەریان پێنەکردو. ئەوێ حیکایەتە کە یەنئاو تە سەر ئەو کۆتاییە غەمگینە، ئەوێ بە پێدەچێت دواجار نەوجەوانی چینی خۆی عاشق بووبێت. ئەوێ گۆرپانکاریەکی ترسناکی لە چۆنیەتی و ئاراستە یارییە کەدا دروست کردو. حیکایەتە کە بەو جۆرە ی من لە دەمی سەیران خانم بیست، بەمشێوە یە بوو. ژنی بارۆنی مریشک دوا خانمە لەو زنجیرە یەدا کە مەوراد پەيوەندی لەگەڵیاندا هەبوو. بەلام پێش ژنی بارۆنی مریشک، نەوجەوانی چینی حەزی لە ژنی بارۆنیکی گەنج کردو بە ناوی «بارۆنی کولە کە». ژنی بارۆنی کولە کە کە هەر وەک من لە دەمی خانم بیست ناوی «باران شوکور» بوو، کە ئەویش کچێکی بێئەندازە جوان و گەنج بوو، بێئەندازە

سیحراوی، گەلەکیش پەر لە خەیاڵات و حەز، کچەکە یەک دایکی پیری
 ھەبوو کە چەند سالتیک لەو ھەبەر مردووە، لەو زياتر کەس ھیچ شتێکی
 دەربارەي ئەسڵ و پەچەلەکی نەزانێو. نەوجەوانی چینی دواي باران
 شوکۆر بۆ ماو ھەیک دەچێتە پەيوەندییەو لەگەڵ ژنی بارۆنی مریشکدا.
 بەلام نەوجەوانی چینی کە دەگاتە سەر نۆرەي خانمەکەي بارۆنی
 مریشک، وەھا غەمگین و دلتەنگە پێشتر کەس وەھا نەیبینیو. ئەو
 چەند جارەي نەوجەوانی چینی لەگەڵ ژنی بارۆنی مریشکدا دادەنیشیت،
 بەشی زۆری کاتەکیان بەو ھەو دەپوات، فرمێسکەکانی موراو و شکبکاتەو،
 کە شیتانە حەزی لە ژنی بارۆنی کولەکە کردو و شەرم لەو ھەش ناکات
 بۆي بگری. موراو ناتوانیت ھەرگیز باران شوکۆر لە بیربکات و تاکە
 ئومیدی ئەو ھەیک کە ژنی بارۆنی مریشک یارمەتیبدات. من لە قسەکانی
 خاتوونی مریشکەو تێگەیشتم کە ئەو کەمتەرخەمیەکی نەکردو، بە
 پێچەوانەو پێدەچیت ژنی بارۆن دلسۆزانە کۆمەکی بە ھەردوو عاشقەکە
 کردبیت. ئەو ھەیکە مجارە نەوجەوانی چینی ھەنگاوێک بۆ دواو بگەریتەو
 و بۆ کۆنە یاریکی وەھا پەروش و شیت بیت. لە قسەکانی ژنی بارۆنی
 مریشکەو تێگەیشتم کە باران شوکۆر و نەوجەوانی چینی بۆ نزیکي
 سالتیک لە پەيوەندیدا دەبن. ئەو ھەي چیرۆکەکیان ئاشکرا دەکات ئەو
 ئەستێرانەي کە موراو لەسەر جەستەي ژنی بارۆن جێدەھێلێت و جار
 دواي جار دووبارە دەبێتەو. موراو ئەستێرەکانی خۆي تەنیا لەسەر لەشی
 باران جێناھێلێت، بەلکو ئەستێرەکانی ئەو لەسەر دیوار و پێخەف و
 قەرەوێلەکانیش جێدەمێنن. بارۆنی کولەکە کە کوپێکی وریایە ھەر زوو
 سەرەنجی ئەستێرەکان دەدات، بەو ھەدا بارۆنی کولەکە خوشی کەسیکی
 داوینپاک نییە پێدەچیت لە دەمی ژنییک لەو ژنانەي لەگەڵیاندا خەوتوو،
 ھیکایەتي ئەو ئەستێرانەي بیستبیت و لە حەقیقەتي چیرۆکەکە
 تێگەیشتبیت. چیرۆکی ئەستێرەکان سەرەتا لە بارۆنی کولەکەو

داده که ویت، له وه وه هه ندیک له پیاوانی نویمیران یاده وه ری خویان
 تیز ده که نه وه و یادبان ده که ویت وه که پۆژیک له پۆژان نه سستیره ی سهیر
 و پوناکی گومان لیکراویان له سه ره له شی ژنه کانیان و له فه زای
 ماله کانیاندا بینیه . له پۆگای نه و حیکایه ته وه زۆر له بارۆنه کان پقیکی
 شیتانه و کویر له نه وجهه وانی چینی هه لده گرن. خانمی بارۆنی مریشک
 پیوابوو، چیرۆکی نه و نه سستیرانه پاست نییه، به لکو خودی نه و
 پوناکییه، جۆره تیشک و کرانه وه و پوناکییه که که هه موو ژنیکی ئاسایی
 دوا ی ژوانیکی پاسته قینه پیی دهره وشیته وه . هه موو خانمیک دوا ی
 خه وتنیکی عاشقانه ی قوول، که هه ستبکات پیاوێک هیه و به پاستی
 دهیه ویت بیبات بۆ به هه شت، پر ده بیته له وه ها جوانی و وه ها نوریک.
 خانم هه روه ها پای وابوو به وه دا ژیا نی نویمیران سارد و تاریک و
 بیپۆشناییه، نه و نه سستیرانه لیڤه پۆشنتر و سافتر دهره که وتوون. نه ز بۆ
 خۆم له میژوبوو ئافره تم بۆ گرنه نه بوو، ته وای حیکایه ته که ش بۆ من
 وه ک فلیمیک وابوو که له ژیا نی پاسته قینه دا تیا ده ژیا م، له پاستیدا
 نه مده ژانی که ی ده شیت ئافره ت بدره وشیته وه و که ی نه دهره وشیته وه،
 به لاشمه وه گرنه نه بوو که ی دهره وشیته وه یا ن نادره وشیته وه . به لام
 دوا ی دره وشانه وه کانی باران شوکور، ئیدی بارۆنی کوله که ژماره یه کی زۆر
 چاو ده خاته دوا ی تا به ته واره تی تیده گات نه و کوپه ی ژنه که ی شیتانه
 عاشقی بووه موراد جه میله . ژنی بارۆنی مریشک باوه پی وه ها بوو،
 بارۆنی کوله که بۆ نه وه ی ئابرووی نه چیت، بارانی ناردوو بۆ لای
 خالیکی له دهره وه ی ولات، بۆ نه له مانیا یا ن ئینگلستان... دلنیا شبوو،
 کوشتنی موراد به ته نیا ده سته ی بارۆنی کوله که ی تیدا نییه، به لکو
 پلانی ژماره یه کی زۆر له میر و ئاغا و بارۆنه کانی نه م ولاته یه .»

یاداشته کانی بارۆنی خەیاڵ

هیچ کەسێک لەم شارەدا نییه، ناوی جەواھیر سەرەراز بێت، ئەو
 من بووم شەوێکی ئەیلوولی دوو هەزار و دوو پووم لە مالی غەزەلنوس
 کرد و خۆم وەک کەپاری دەستتۆسی کۆن و ڕاوکەری شاکارە
 ئەدەببێهەکان نیشاندا، ئەوێ من لە غەزەلنوس تێگەیشتم ئەو بوو کە
 هەر مۆفە و شاری خەیاڵی خۆی هەیە، بەلام ئەوێ لای من ترسناک
 بوو، ئەو بوو کە ئەو وایدەزانی پادشا و شاعیر ناتوانن پێکەو
 لە دروستکردنی شارێکدا ئیشبکەن. باوەڕی وابوو شاعیر شتیکی
 نییه پێشکەشی پادشای بکات. ئەو قسانەئێ لە خۆ بەجۆگزانیهو
 سەرچاوهیان نەگرتبوو. بەلکو لە هەواو غروری کەسیکەو بوو کە
 دەزانیت دەلیت چی. ئەویان وەک پیاویکی سادە بۆ وەسفکردبووم،
 بەلام بلندبین و سەرکەش هاتە پێشچاوم. ئێستا تێدەگەم کە غروری
 شاعیر جۆرە غروریکە هەموو کەس نایبینیت. کاتیک قسەیەکرد
 قوول سەیری نێو چاویم دەکرد، زۆر قوول. هەستەکرد شتی زۆر
 ترسناکی تێدا. دەمزانی گەورەترین پرسباری ئەو ساتەئێ ئەم شارە
 ئەوێ چۆن شاعیر و پادشا، پێکەو ئیشبکەن... چۆن پێکەو لەسەر
 سفرەیهک دانیشن و بیر لە جوانکردنی ئەم شارە بکەنەو، بیر لە
 چارەنۆسی ئەم ولاتە بکەنەو کە تازە بە تازە نەسیمی ئازادی
 بەر پوختاری دەکەوت. خۆم لەوێچەئێ میر و بەگزادەکان بووم و
 دەمزانی سەرۆک بە تەنیا ئەوێ بۆ ناکریت، دەزانم... من دە سال
 زیاتربوو تێکەل بە سیاسەتمەدارەکانی ئەم مەملەکەتە بووبووم کەس
 نەیدەزانی چی دەکەن و چیان دەوێت. بە کۆمەڵیک کۆریر دەچوون، لە
 تروپکی شاخێکی بەرزەو بەرەو بنی خەرەندیکی قوول خەڵدەبوونەو،

پیشانوابوو له دامپنی ئه و شاخه دا دهکونه باغیکی سه وزه وه، به لام
من ده مبینی که بنی ئه و چیا سهخته هیچ نییه جگه له خه رهنیکی
بیئن. من ده مزانی له گه لیاندا تا بنی ئه و خه رهنده به رده به وه، به لام
ده مویت شتیک بکم، گه ره کیک، باغیک، کوچه یه ک دروستبکم.
ده مویت هه سته بکم که من وهک ئه وان به رنابه وه، به لکو ده فرم و
خه ون ده بینم. به لام غه زه لنوس وهک ره حیکی ته نیا ئیشیده کرد من
ده مویت خه یالی خۆیم بداتی، ئه و باسی حقیقه تی بۆ ده کردم.
هه ره ره حله به ریکی خه یالی زۆر باسی حقیقه ت بکات، ترسناکه. من
دوای ئه و دانیشه تهم له گه ل غه زه لنوسدا ماوه یه ک چومه خه لوه ته وه
و چه ندین کتیم له سه ره ده ردی قوولی شاعیره کان و نه خوشیه
ده رونه کانیان و ئه و بیماریه جه سته یی و ره حیانه خوینده وه که
تووشی دین. له ده ره نجامی پشکنین و خویندنه وه کانمدا گیشه تهم ئه و
به رویه ی شاعیران پیکرا نه خوشیه کی ترسناکیان هه یه، ئه ویش ئه وه یه
هه رکات داوایان لیده که یه ت له بونیادنانی دنیادا به شدارب، ئه وان
به ره و خه یال و ته لیس و ته فسانه راده ک، که لیشه ده گه ره یه ت ره و له
خه یال بکن و پێانده لیه ت ئاغایان فره موو به رۆن و ئه وهامی ره نگی
خۆتان بۆین، ده گه ره نه وه بۆ دونه و به ده نگی به رز دژ به پادشاکان
و به دونه ده یکه نه ده نگه ده نگ و سه کردن. به درێژایی میژوو ئه وه
ده ردی شاعیران بووه. هاواری انا الحق ی حه لاج له کاتی مردندا
چییه جگه له هه لهاتتیکی خه یالی بۆ پێشه وه، یاخود ته ماشا کردنی
لۆرکا بۆ ئه سته زه کان پێش له مردن... چییه جگه له راکردن
به ره و خه یال. ئه و شه وه که چووم بۆ لای غه زه لنوس داوام لیکرد
کومه کمبکات، ئه و شتیکی هه بوو، که ئیمه نه مانبوو، هیژیک ده یترانی
هه موومان جوانبکات و به هیژمانبکات. به لام ئه و غروره قووله ی،
ئه و خواسته شه یترانییه ی که ده ست نه خاته ده ست مه خلوقیک

خۆی شاعیر و خەیاڵناس نەبێت، ئەو خواستەیی بێت «سەیرکەن،
 من گەرچی بوونەوه‌ریکی خەیاڵیم، بەلام دەتوانم حەقیقەتیش ببینم
 و لە شاگردانی راستیش پوونتەر بیدریکێم»، ئەو شانازییه درۆیه
 کە شاعیران لە ئەلیادە و ئۆدیسەو بە بالای خۆیان بپێوه، لە
 فێردەوسی و خەيام و مۆتەنبی و مەولانا خالیدەو تووشی هاتوون،
 هەموویم لە چاوی غەزەلنوسدا خۆیندنەو... شاعیران بەهەشتیکی
 خۆیان هەیه پیشانی کەسی نادن. وا هەستەکەم لە دێرژمانەو
 وەها بوو، ئێمە ئادەمیزاد هەموومان لە بەهەشت دەرچووین و
 ئەوان لەوێ ماونەتەو. تێدەگەن؟ من لەدەرەنجامی گەڕانی زۆرمدا
 بەو هەراستییەک گەیشتم. ئەو شەو دەتوانی بیکوژم. هەر وەختیک
 گویم لە شاعیریەک دەبێت باس لە جیاوازی نێوان خۆی و دنیا
 دەکات دەمەوێت بیکوژم. زۆرجار دەچمە چاپخانەی شاعیرەکان و لە
 جل و بەرگی لادێییەکی نەخۆیندەواردا سوچێک دەگرم و گوێدەگرم
 کە باسی خۆیان دەکەن، باسی جیاوازی و گەورەیی خۆیان دەکەن،
 هەموویان ئەو غرورە پەشە لە وشە و پەفتاریاندایە، کە وادەکات
 شێتیم و لە پێستی خۆم دەرچم. من لە خۆیندەو و گەڕانەکانمدا،
 گەیشتە ئەو برۆایەی شاعیران بۆ ئەوێ گۆل و ئەستێرە و بۆلبولیان
 خۆشبویت، دەبێت ڕقیان لە پادشاییت، ڕقیان لە سەرۆکەکان بێت،
 ڕقیان لە میر و وەزیر و جەنگاوەرەکان بێت... هەر شاعیریەک جۆرە
 ڕقیکی وای تیا نەبێت، ئەو خۆینی پاکێ ئەو جنسە بەدە بە دەماریدا
 ناگەرێت. ئەوان هەموو دنیا وەک مەیدانی جەنگی نێوان خۆیان و
 پادشاکان دەزانن. لەو ماوەیدا چەندەها جار ئەو خاوییه ترسناکەم
 دەردهیئا، ئەو پەڕق سامناکەیی لە هەموو ژیاڵدا لە هیچ شتیکی وەها
 نەترساوم، دەرمدەهێنا و سەیرمدەکرد... ئەو خولیای شاعیرەکانە،
 ئەوێهە خولیا بەدەکیان سەرکەون بەسەر هەموو شتیکی کە شیعەر

نییه. له‌وه زیاتر هر قسه‌یه‌ک بکه‌ن، درق ده‌که‌ن... هه‌تا کاتیک که باس له پیسی دونیا ده‌که‌ن، بق ئه‌وه‌یه بلین، ئه‌ها ئیمه چهند جوانین... چهند پاکین... من بق میژوو ده‌لیم، ئه‌و شه‌وه شتی زور ترسناکم له چاویدا خوینده‌وه، شتی زور ترسناک. گهر پتووستیم به هیزی ئه‌و غه‌زه‌لانه نه‌ده‌بوو، ده‌مکوشت، به‌لێ هر ئه‌و شه‌وه له‌ویدا ده‌مکوشت. ئه‌و هه‌موو شتیکی له چاومدا ده‌خوینده‌وه، به‌لام نه‌ده‌ترسا. وه‌ک ئه‌وه‌بوو بیه‌ویت تو‌ره‌مبکات و وابکات ده‌مامکی خۆم دامالم و هه‌موو قسه‌یه‌کی ناو ناخمی پتیلیم. به‌لام من سه‌برمکرت و ئاسوده وه‌ستام و خۆم وه‌ک پیاویک نیشاندا که ده‌توانم جله‌وی دلی خۆم بگرم. که هاتمه‌ ده‌ری، پر‌بووم له ئاره‌زوویه‌کی تاریک بق ئه‌وه‌ی بزانی له‌و ماله سه‌یره‌دا چی ده‌گه‌زه‌ریت؟ ئه‌م پیاوه کتیه و چی ده‌کات؟

من بووم «ته‌رخونه‌ی»م نارد بق ئه‌و ماله. پوژیک چووم بق لای عه‌تار و پیمکووت، ده‌مه‌ویت یه‌کیک له‌و ماله‌دا سه‌وزبکه‌م، چاوێک بچینم و گوێچکه‌یه‌ک بروینم که ببینیت و بیستیت. من دلم کرمی و خولیاام پر له‌ پرسیار و سه‌رم سه‌رشار بوو به‌ گومان. عه‌تار ئه‌وه‌ی به‌ کاری نه‌کرده حیسابکرد و گووتی شتی وا به‌و ناکریت، به‌لام ئه‌و بلیمه‌تیکی وه‌ها بوو که‌سی ناو‌مید نه‌ده‌کرد. زوری نه‌برد هه‌والی ئه‌وه‌ی بق هینام که غه‌زه‌لنوس بق مام‌وستایه‌کی حیساب ده‌گه‌ریت، چونکه‌ من‌داله‌کانی له‌ زانستدا کۆل و له‌ حیساب‌دا نه‌زانی. خۆی هه‌موو شتیکی پیک‌خست و ته‌رخونه‌ی کرد به‌ مام‌وستای من‌داله‌کانی غه‌زه‌لنوس. به‌ر له‌وه‌ی په‌شید ته‌رخونه‌ی بق وانه‌وتنه‌وه‌ رووبکاته مالی غه‌زه‌لنوس، داوه‌تمکرد و له‌ که‌ره‌می خۆمدا نو‌قمکرد. پیاویکی باریک و درێژ و پوو‌خۆش بوو، له‌وانه‌

دەتوانن هەزار دەموچاویان ھەبێت. پێمگوت من پیاویکی بەسەبرم، سەرھتا ھێندەم دەوێت خۆت خۆشەویستبکەیت و گومان لەسەر خۆت دروست نەکەیت. تەرخونچی چەند مانگیکی بێسوود سەردانی مالی غەزەلنوسی کرد، زۆرجار راپۆرتی بێمانای دەربارەیی تەمەلی مندالەکانی غەزەلنوس لە حیسابدا بۆ دەنوسیم، بەلام دەبێت بڵێم کە راپۆرتەکانی توانایەکی وەسف و وردەکارییەکی بێئۆتەیان تێدایوو، کە بۆ مامۆستایەکی حیساب ناسروشتی ھاتە بەرچاوم. لەرێگای ئەو راپۆرتانەو ھەناسی جوگرافیای پاستەقینەیی ئەو مالا بووم، ژمارەیی ژوورەکان و دەرگاكان و چلچراو گلۆپ و پەردەکانیشی بەوردی لەو راپۆرتانەدا نوسیویو، باسی ئەو ھەڵبەستەکانی غەزەلنوس دوو کتێبخانەیی ھەیە، یەکیکیان ئاشکرایە و ئەویدی نەبێت، بەوردی باسی سروشتی کەمدوو و غەمگینی ئەویشی کردبوو. لەزۆر شوێندا گومانی ئەو دەکات ھەشتیکی کەڕولال لە نێوان تریفە و غەزەلنوسدا ھەبێت. تەرخونچی لەو ماوەیدا ھەردەم فێلێکی بەکار دەھێنا تا بتوانێت بەو مالەدا بسوڕێت، خەیاڵوان کە یەکیک لە مندالەکانی غەزەلنوس بوو، بەردەوام بە بۆنی گۆل بپھۆشەبوو، ھەر کەسیک چەکیک گۆلی بخستبایەتە بەر لووتی لە ھۆش خۆی دەچوو، لەو کاتژمێرانەدا کە دەبایە تەرخونچی وانەیی ماتماتیک بە مندالە بەستەزمانە کە بلیت، ھەندێجار گۆلێکی دەخستە بەر کەپووی و مندالە دەبۆرایەو، ئاوا فرسەتی دەھێنا بەو مالەدا بگەرێت و بۆنبکات و گوێگرێت، ھەر کاتیک یەکیک دەبینی دەیکردە ھاوار و ھەرا کە بچن بە کۆمەکی مندالە بپھۆشەکانەو کە لە بینینی کتێبی حیساب دەترسێت و ژمارەکان بپھۆشیدەکەن. لە رێگای راپۆرتەکانی ئەو ھەڵبەستە ناوی ئەوانەیی ھاتوچۆی مالی غەزەلنوس دەکەن. کەوتە کۆمانیکی قوولەو کە زانیم کەسیک بە ناوی ھەسەنی پێزۆی گولوو،

کونه چالاکیکی ناودار له تپهکانی ئیغتیا لاتی ناو شاردا هاتوچۆی غه زه لنوس دهکات. پوژیک لیستیکم له ناوی ئه و که سانه داواکرد که دیداری ئه و دهکهن. هه لبهت ئاماده کردنی ئه و لیسته بق ته رخونچی که وهک ماموستای ماتماتیک دیدهنی ئه و ماله ی دهکرد، ماوه یهکی درێژی و یست، به لام دواچار ئه و لیسته بوو که هه موو ژیانم بۆی دهگه رام. هه ر له پێگای راهۆرتهکانی ته رخونچیه وه ماجیدی گول سۆلاقم ناسی. هه ر ئه و ته رخونچیه سه رکز و پوو خۆشه ناوی زۆربه ی پوخله به ره خه یالیه کانی بق هیشام... ناوی ئه و ئه ندازیارانه ی له سه ری خۆیاندا بورج و پرد و باله خانه ئه فسانه ییان دروستده کرد، ئه و باغه وانانه ی ده یانتوانی ته نیا به سه یرکردنی خاک، گول و چیمه ن به روین، ئه و عاشقانه ی به هه ر شه قامیکدا به رویشته بانیه دیوار و به رد و پایه بیروحه کانیش بۆنی خۆشه و یستیان دهگرت، ئه و بالنده بازانه ی ده یانتوانی به چه پله یهک ئاسمان پڕکه ن له مه ل و په له وه ری جۆراوجۆر. ئه و کهانه ی به تهک هه ر باغیکدا گوزه ریان بکړدبا به ئاو له زهوی ده تهقی و له دویان فواره وهک شیت به ره و هه و ده رویشته. ئه و دارتاشانه ی کورسیه کانیان ههستی فرینیان ده داین و ئه و چیشته که رانه ی میزه کانیان بۆنی خوانی به هه شتی لیه لده ستا. ئه و فروشیاره شه رمنانه ی هه ندیک له کالایان ته نیا بق سه فه ری خه یالی به کارده هات، ئه و ده رمانفرق شانه ی داڕویان خه ونی گوله کان و تامی تیشک و مه لمه سی تریفه ی ده داین... لیستیکی وه ها درێژ بوو کو تای نه ده هات. من پتو یستیم به هه موویان بوو... پتو یستیم به یه که یه که ئه و مه خلوقانه بوو که ده هاتن و له و کتێبخانه خه یالیه ی غه زه لنوسدا گوینان له غه زه ل دهگرت... من پوژیک به یرامدا هه موو ئه و مه خلوقاتانه مولکی من بن... به یرامدا هی من بن... هی من...

هەوێکی سەر نه کهوتوو بۆ ڕفاندنی ماجة لانی ڕاستەقینە ئابووی ۲۰۰۴

شەو درەنگ بوو، وەک هەموو شەوێکی دیکە ئێ و ماوێه
چاوەڕوانی ئەفسانەم دەکرد... چاوەڕوانی ماچ و خەون و حەرفەکانی
ناو ئێ و دەنگە پێ تەلیسمەیم دەکرد. لە پێدا یەکێک تەواوی کارەبای
ئوتیلەکی کۆژاندەوه، شەوان تا بەیانی ئیش بە ماتووبی کارەباکە دەکرا،
گەر وا نەبایە گەرما هەموومانێ دەخکاند. زۆریە شەوان تاریکی پالێ
بەسەر کۆی کۆچە و شەقامەکانی دەرووبەردا دەکێشا، تاریکییەکی وەها
کە و سەنگین مەوێ بێتۆقرە دەکرد. بەلام لەگەڵ ئێ و شەوێهەنگە
پەشەیی دەرووبەردا، بەو خۆشحالبووم کە لە ناو ئوتیلەکەدا پوناکی
هەیه. ئێ و شەوێهە بێتۆقرە بوو هەستم بە ترس کرد. دواي خامۆشبوونی
چراکان بە ماوێهەکی کورت، یەکێک بەهێزێکی بێتۆقرە پالێ بەدەرگای
ژوورەکەمەوه نا. گویم لە دەنگی پێ و هەناسەیی دوو کەس بوو کە
خۆیان کرد بە ژووردا، لەجێگای خۆم هەستم و دڵم وەک دلی باندەیهک
دەلەرزێ. لە ساتێکی کورتدا شتەگەلێکی زۆر بەدڵمدا ڕابورد. دواتر کە
بیرم لەو چرکەیه دەکردهوه، بەو سەرسام بووم، چۆن لە ساتێکی
وہا کورتدا شتەگەلێکی هێند زۆر و هێند جیاواز بە خەیاڵی مەوێدا
پادەبۆریت. لە نێوان هەستانی من و هەستاندا بە تەواوەتی، یەکێکیان
لایتێکی دەستی وەها ڕاستەوخۆی تیگرتە ئیدی هێچم نەدەبینی، بەلام
هەستمکرد لە پشت ئێ و دوو کەسەوه خەڵکانێکی تریش لە بەردەرکی
ژوورەکەدان. یەکەمین کەسیان کە بە هەست تارماییەکیەم لەوانی دی
جیاکردهوه، پیاوێکی زەبەلاح بوو. بێتۆقرەیی دوودل بیت یان هێچ بلیت،
بە چ تین و توانایەک خودا بە جەستە گەورەکی بەخشیبووی، پالێکی

نا به سنگمه وه و به خواری که وتمه وه سه ر جیگا که م. مروف زورجار له وه ها ساتیکدا تنیا فریای نه وه ده که ویت بیر له مردن بکاته وه، به لام من وه که عه قلّیک که له سه ختترین ساته کاندای غروری خوئی له ده ستاندات، بیرم له هه لهاتن کرده وه. ههستم به قورسایی گه وهی نه و پیاوه کرد له سه ر له شم، به لام پیده چوو باش حیسایی گه وهی و هیزی منی نه کرد بیت، له گه ل نه وهی که ویستی دهستم بگریت و به جوریک بایدات نازارم بیت، تاریکی کومه کی نه کرد و ناسان خوم پاپسکان و وه رگه پام و دهستی لایته که یم گرت و کیشام به ده رکی دۆلابی جله کاندای، به جوریک لایته که خاموش بوو و ژوره که دووباره ته وای تاریک داهات. ساتیک بوو نه وانی دی به پوونی هیچیان نه ده بینی، من نه و کورته ساتم به هه ل وه رگرت و پالئیکی وه هام به پیاوی دووه مه وه نا که وت به سه ر کۆمیدیه کی بچوکدا له یه کییک له سوچه کاندای. ناگاداریوم که سیکی دی له بهر ده رگا که دا دهیه ویت لایتی دووه م داگیرسی نیت، بهر له وهی نه و وه ها کاریکبکات خوم گه یانده بهر ده رگا، کابرای گه وه که له تاریکیدای به دوامدا هات، که وت به سه ر هاوپیکی خویدا و هاواری له پیاوی سیهم کرد «مه هیله ده رچیت». به لام من لوقیکی وه ها دریزم هه بوو، پاکردنیکی وه ها خیرام هه بوو، نه و نه یوانی بگریت. وه ها به خیرا له پله که کانه وه بو ده رگای ده ره وه ده رچوم، خوم به خیرایی خوم سه رسامبووم. دلنیا بووم که گه ر له بهر ده رگا ته قه م لایته که ن نامگرن. له بهر ده رگای ئوتیله که دا یه کییک هاواری کرد «خه سیو جوجی... خه سیو جوجی... گوی سه گ... گوی سه گ... بیگره». پیده چوو نه و ئوتومبیلهی که هتیاویانه، شو فیژیکی خه و آلووی بیتاکی هه بیت، که وایزانیوه ئیشی تنیا لیخوپینه، بهر له وهی نه و بیته ده ست، من به هه موو تین و توانای خوم به ره و کۆلانیکی ته سک هه لهاتم که ده که وته بهر بهر ئوتیله که وه، له وینه به هه رچی هیزیک که خه

منی بەخشیوه پامکرد، دەمزانى گەر خێرا بکەم دەگەمە ناو زنجیره کۆلانیکی وەها تەسک و تیکە لاوه وە بە ئوتومبیل ناتوان دوامبکەون و بە پێش ئاسان لە پێچاوپێچەکانیدا نامدۆزنە وە . ئاوا بێتە وەى ئاوێدەمە وە و دوولێبکەم لە یەکەم هەولێ گرتن و پفاندن دەریازبووم .

شەو ونبییت ئاساییە ، بەلام سامناک ئەوێە بەیانی نەزانی پوو لە کوێ بکەیت . بە درێژایی ئەو شەو بە ترسیکی بێئەندازە وە لە هەموو سیبەرێک ، لە هەموو تارماییەک کوچە بە کوچە سوپامە وە . تاکە کەسیک دەیتوانی یارمەتیمبدات ئەفسانەبوو ، دەبایە تا بەیانی چاوەڕێبکەم . بەیانی بەخت زۆر یارمبوو و وەک ئەوێ ئەفسانە دلی دەلیلی بێت ، لە هەر پۆژ زووتر هاتبوو وە ئوتیلە کە . بەترسیکی زۆرە وە گەپامە وە و چیرۆکی پووداوەکانی شەووم بۆ گێڕایە وە . دەستی گرتم و ماچیکردم و گووتی دانیایە هەمووی لە ژێر سەری بارۆنی کولە کە و مورتەزای شەیتان دایە ، گووتیشی ئەو نیشە بێئاگاداری مێردە کەى ئەو نییە . پێشیگووتم کە ژانم بەراستی لە مەترسیدایە و باشتەر بگەڕێمە وە بۆ ئەوروپا . بەلام من تیمگەیاندا کە ناتوانم لەو دووربکەومە وە و تا چارەنوسی باران شوکوریش ئاشکرانە کەم ناگەڕێمە وە . پاسپۆرتە بەریتانییە کەى لە قاسەى ئوتیلە کە بۆ دەرھێنام و ژمارە تەلەفونی خانمێکی ناسیاوی خۆی دامێ و پەوانەى شارۆچکە یەکی کردم نزیکى ۱۵۰ کیلۆمەتر لەو شارە وە دووریو . هەر خۆشی لە بەردەمدا تەلەفونی بۆ ئەو خانمەى ناسیاوێ کرد و ژوورێکیان لە ئوتیلێکدا بۆ گرتم ، پێشیگووتم بە زووترین کات شوێنێکم بۆ پەیدادەکات و دەنێرێتە وە بە دوامدا و دەتوانین لەو شوێنەدا بە ئازادی پێکە وە بخوین . ئینجا زۆر ماچیکردم و خۆی بە سنگمە وە نوساند و گووتی «بپۆ و چاوەڕێمە» . بەو شیوێە ماوێەک لە ئەفسانە و لەو شارە دووربکەومە وە .

لێکرد، ئەو حیکایەتە نەخوێنتەوه، چونکە کاریکی وەها کوشندەوی
لێدەکەن لە مۆفبۆونی خۆی شەرمبکات و لەوانەیە بێر لەو بکاتەو
نیو ئەم توخمە بێرەحمەیی بوونەوهران جێبەجێلێت و پووبکاتە دونیای
جانەوهران و دڕندەکان. تریفە بە خوێندنەوهی ئەو چیرۆکانە بە جۆرێک
پەرغەم دەبوو تەنیا لە چینی ئەو مافووردا کە مێک دڵنەوایی و دڵخۆشی
تێدەگەرایەوه، تا نەگەشتبایەتەوه سەر کورسییەکی خۆی و نەکەوتبایەتە
چنین لە دەست ئازاری ئەو حیکایەتە سامناک و غەمگینانەیی مردن
پزگاری نەدەبوو کە لەبنەوه پۆحیان دەخوارد.

ئەو پۆژە دوای تەواوبوونی کۆبوونەوهکەیان، گۆل سۆلاڤ تەکای لە
غەزەلنوس کرد، پێکەوه قسەبکەن.

لەدەوری هەمان ئەو میزەیی کەچەند ساڵ بوو غەزەلنوس کاری
لەسەردەکرد، بەرابەر یەک دانیشتن، وەک ئەوێ حیسابیکی قورسیان
لەگەڵ یەکدا هەبێت و نەزانن لە کوێوە دەست پێکەن، ماوەیەک
بێدەنگبون. ژوورە کە کتێبخانەیەکی گەورەیی تێدابوو کە گۆل سۆلاڤ
هەندێجار کتێب و پۆمانی لێدەخواست. سەرئای ژوورە کە بە کورسی
و میزەکانیشەوه یۆنی کاغەزی کۆنی لێدەهات و پەنگی دەستنوسیکی
دیزی گرتبوو. غەزەلنوس کە لە هەر کات پەشتۆتەر دیاریوو، وەک
یەکیەک زۆر بەرگەیی بێدەنگی نەگرت، گووتی «گۆل سۆلاڤ، دەزانم تۆ
لەسەرەوه هەموو حیکایەتە کە نەگێڕایەوه... دەلێم لەوانەیە هەندێک
شت ماییت بەتەوێت بە تاییەتی بە منی بلێیت... واتێگەیشتم؟». گۆل
سۆلاڤ قوول سەیری چاوی غەزەلنوسی کرد و گووتی «من هەموو
چیرۆکە کەم گێڕایەوه، غەزەلنوس، هەرچییەکم دەزانم پێمگووتن. یەک
بەشی چکۆلانە نەبێت، ئەو بەشەش تاییەتە بە تۆ... بەرلەوهی هیچ
بلێم دەبایە گوێم لە خۆت بێت، دەبێ تێگەم». غەزەلنوس وەک خۆی
نادیدە بکات پرسى «بەشێک پەيوەندی بە منەوه هەبێت؟ دەشیت گۆل

سۆلاڤ ده شیت... به لام سه رها پیم بلن، تۆ چیت بینیه و چیت بیستوه وه ها پر گومان ده تبینم؟». گول سۆلاڤ به هیوای نه وهی وه لامیکه ده سته بکه ویت، پرسى «غزه لنوس، تۆ له که یه وه موراد جه میلته ده ناسی؟». وهک پرسیاریکه زۆر سه ختی لیکراییت، پالیدا به کورسییه که وه و پاش تیپرامانیکی زۆر گوتی «چند مانگیک دواى مردنى مه ناز مارۆ بوو... چند مانگیکی که م، سه رده میک بۆکروزی ئافره تانی سووتاو ژيانى منى گرتیوو، یه که مجار که هات هینده جوان بوو وامده زانی خه یاله... نه وه یه که مجار بوو، نه و کات زۆر گه نج بوو... زۆر...».

ماجیدی گول سۆلاڤ گوتی «نه و جه وانى چینی، له ناو خانمانی نویمیراندا جۆره غزه لیکه خویندۆته وه. له کاریگه ریدا له غزه له کانی تۆ ده چن... پیده چیت نه و زۆر هاوپی تۆ بووییت... زۆر».

غزه لنوس گوتی «هاوپی؟ نازانم مرۆف ده توانیت ناوی هاوپی تى لیبنیت یاخود نا؟... من و نه و هاوپی نه بووین... جۆره په یوه ندییه کمان هه بوو ئاسان وه سف ناکریت... له سه ره تاوه نه متوانی هچتان بۆ باسبکه م، چونکه خو شم تا ئیستا ناتوانم هه موو شتیکی ته فسیری که م، ناتوانم شته کان ناوبنیم، گومانم له خو م و له نه و و له هه موو دنیا هیه. وهک نه وهی چنده ها جار که سیک له تاریکیدا ببینیت و قسه بکه ن، به لام نه زانیت له گه ل کیدا قسه ده که یته، تینه گه یته نه وهی به رابه رته، دۆستته یان دوژمن؟ به شیکه له خو ت یان نه هریمه نیکه و ده یه ویت فریوتبده ت؟ خه یالیکه پووته یان راستیه؟ من له هیه دلنیانه بووم و له هیه دلنیانیم».

ماجیدی گول سۆلاڤ «تۆ ده تزانى که ناوی نه و جه وانى چینییه... ده تزانى؟...»

غزه لنوس گوتی «گول سۆلاڤ، ده بیته هه موو شتیکیک له سه

بۆ بگێرمەو، ھەموو شتیک. ماوەیەک بێدەنگ بەو پرسیاری زۆرم
 لێمە کە. کەمێک سەبەرت ھەبێت و دواتر دەتوانیت ھەموو شتیک بپرسییت.
 شەوێک لە دای مردنی مەھناز، دای ئەوێ لە کۆپێکی عاشقانەدا
 کۆمەلێک غەزەلم خۆیندەو ھەپامەو بۆ مائێ. ئەو ماوەیە کۆپگەلێکی
 زۆری کەساس و تەنیا کە ئومێدیان بەم وڵاتە نەمابوو، زۆریەیان لەسەر
 سەفەر بوون بۆ خۆرئاوا، زوو زوو منیان بۆ ئیوارەییکی شیعەر خۆیندەو
 بانگدەکرد و منیش بەپێی توانا و بە قەد وزە ئەو سالانەم کە گەنجتر
 و پڕ ھیواتر بووم، چەند سەعاتیک غەزەلخوینیم بۆ دەکردن. ھیچ
 شتیک لە دنیادا لەوە خۆشتر نییە لە ناو کۆمەلێک گەنجدا کە عەشق
 سووتاندونی، غەزەلخوینێ بکەیت... ئەودەمە لە تاو ئازاری دەرون و
 بۆنی مردنی مەھناز نەمدەزانی بەرەو کوێ ھەلبێم، لەو زەمانەدا چەندین
 جار بیرم لێکردەو، لەگەڵ قافلەیی کۆچبەراندە بەرەو دەرەو بەرۆم و
 خۆم لە ئاو و بۆنی ئەم وڵاتە دووربەخەمەو کە لە پوختساری مەوایی
 غەمگین زیاتر، زۆرێکی دیکە و شاکاریکی تری تیا نییە. بەلام
 ئارەزوویەکی ترسناک بۆ خۆئازاردان، منی ھێشتەو. من خۆشەویستی
 ئەم دنیایەم لەو ئازارەدا دەبینییەو، دەبێت غەم بۆ درەخت و باغ و
 پەپولە بخۆم تا بزانم عاشقم. من لەو سالانەدا ھەزاران جار لە خۆم
 پرسیو، من کوپێ کێم؟ کوپێ مەلای ھاجەرم یاخود مەلای سوختە؟
 کوپێ ئەو پۆحەم کە تا سەر ئێسقان خۆی ئەشکەنجە دەدات تا
 نەھێلێت عەشق بەسەریدا سەرکەوێت یان کوپێ ئەو پیاوێم کە نامرد
 خۆی بۆ ستایشی عەشق تەرخانکرد؟ من کوپێ کێم؟ ھیچ کەس لەسەر
 ئەم ئەستێرە نەبوو وەلامەبداتەو. دەزانی چەند سەختە پرسیاریکی
 گەورە لە ناو ھەستی ژانندا بێت و کەس نەبێت کۆمەکت پێبکات،
 پێکات بۆ پوناکبکاتەو. من پۆحەبەرێکی غەمگینم ئەو تەوی ھەم بە
 تاریکییدا دەپۆم. ھیچ کەس بە ئەندازە من بە ناو شەو و تاریکستانی

ژیانی خۆیدا نه‌گه‌پاوه . هه‌میشه دوو هیڤی ترسناک و گه‌وره له ناوه‌وه یاریم پێده‌که‌ن . به‌سه‌ریک من غه‌زه‌لنوسم، په‌یامبه‌ری خۆشه‌ویستی، شاعیری عه‌شق، ئه‌و مۆڤه‌ی هه‌موو عومری له‌ خۆبندنه‌وه و تێگه‌یشتن و نوسینی غه‌زه‌لیاتدا بردۆته‌ سه‌ر. به‌ سه‌ریکی دیش، ئه‌و پیاوه‌م که هه‌موو ژیا‌نم له‌ عه‌شقی دونیایی پاده‌که‌م، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ر نه‌فهره‌ت که‌وتبم، عه‌شق و دۆزه‌خم پێکه‌وه‌ گرێداوه، ئه‌فین و ئازارم تێکه‌ڵکردوه . من کامیانم...؟ گۆڵ سۆلاڤ کامیانم؟. بۆیه له‌ تۆ ده‌پرسم چونکه ناتوانم له‌ تریفه‌ یا به‌حری بپرسم، من و ئه‌و بریارمانداوه له‌ غه‌ریبی یه‌کتهدا به‌رمین و لیۆمان به‌ر لیۆی یه‌ک نه‌که‌وێت . ناتوانم له‌ حه‌سه‌نی پیزۆی گۆلاو بپرسم، چونکه‌ عاشق نه‌بووه . ده‌بی‌ت له‌ تۆ بپرسم... له‌ تۆ. من هه‌میشه ئه‌و ئازاره‌م هه‌بووه که من کێم؟. ئه‌و شه‌وه‌ی له‌و کۆڤه‌ گه‌رامه‌وه، له‌ سه‌ر میڤی ناخواردنه‌که‌ چاویلکه‌که‌م دا‌که‌ند، پێشم له‌ ته‌پوتۆزی ئه‌م شاره‌ پاک‌کرده‌وه، که‌می‌ک ناخوارد و ویستم که‌می‌ک زوو بخه‌وم تا به‌ریه‌یان فریای گه‌شتیکی هه‌زارباغ بکه‌وم. ئه‌و باجییه‌ی ئه‌و کات لیڤه‌ خزمه‌تیده‌کرد، منداڵه‌کانی خه‌واندو و ویستی بگه‌ڕێته‌وه‌ بۆ ماڵی خۆی. من کلیله‌کانم لیۆه‌رگرت و خودا‌حافیزیم لی‌کرد و سه‌ریکی منداڵه‌ خه‌وتوو‌ه‌کانمدا و له‌ ژووری خه‌وتنه‌که‌ی خۆمدا پاک‌شام، ئومیدمبوو ماندوویی ئه‌و پۆژه‌م لی‌ده‌رچێت... مورا‌د جه‌میل له‌و شه‌وه‌دا ده‌رکه‌وت. من له‌ نێوان خه‌ون و وریایدا ها‌تو‌چۆمده‌کرد، گه‌نجیک ده‌رگای کرده‌وه و گووتی «غه‌زه‌لنوس ناتوانیت تا قیامه‌ت لی‌م هه‌لبی‌یت. ناتوانیت، من دیوه‌ راسته‌قینه‌که‌ی تۆم... من ئه‌وه‌م که تۆ خه‌ونی پێوه‌ده‌بینی». گه‌نجیکی ئێجگار جوان بوو. ده‌رکه‌وتنی به‌و جۆره‌ کتوپه‌ر ده‌رکه‌وتنی مه‌لای سوخته‌ی بیرخسته‌مه‌وه له‌ خه‌لوه‌تگا‌که‌ی مه‌لای ها‌جه‌ردا، یان به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ ده‌رکه‌وتنی مه‌لای ها‌جه‌ر له‌ غه‌زه‌لخانه‌که‌ی مه‌لای سوخته‌دا. سه‌ره‌تا وامده‌زانی گه‌نجیکه‌ له‌وانه‌ی غه‌زه‌له‌کان خه‌یالیان تێکه‌دا.

پوخساریکی هێندە پوون و سەیری هەبوو، هێند دڵنیا و لەسەرەخۆ قسەیدەکرد، ترساندمی. هەموو ژيانم زۆر لەو کەسانە ترساوم کە بە ئارامی قسەدەکەن، ئەوانەى بە هێمنی و خەیاڵساردی خۆیان پێتدەلێن دەزانن چییان دەوێت و بۆچی دەژین. من هەمیشە نیشتهجێی ناو کۆپی ئەوانەبووم کە هەستدەکەن لە دنیادا وێڵ و لە ژياندا بێئامانجن. خەیاڵ دەرگایەکە ئەو کەسانە پیا تێدەپەن کە ونبوون، ئەوانەى پاستەپێی خۆیان دەزانن کەمتر دەبنە بوونەوهری خەیاڵی... مەرۆف کە زانی بەرەو کوێ دەچێت پێویستی بە خەیاڵ نییه. پێیگووتم «ماوەیهکە لە زۆریه کۆرەکانمدا ئامادەیه، حەرف حەرف گوێدەگریت و بە پۆج و جەستە تامی غەزەلەکانم دەکات». من پێشتر نەمبینیوو، لە خۆم پرسى، دەکریت مەرۆف کوپنکی وەها بەپوخسار فەرامۆشبات؟ دەبێت لە کوێ بووبێت... بۆ زۆرجار پوخساری هەموو ئەوانەم لە یاده کە لە کۆپ و ئەلقە و زیکرە پر خەیاڵەکاندا ئامادەدەبن، بۆ ئێستا پوخساری ئەم گەنجەم ناکەوێتەو یاد کە دیمەنێکی هەیه، هەر کەسێک یەكجار ببینییت، تەمردن فەرامۆشی ناکات. من پێمگووت «تۆ پاست ناکەیت، تۆم لە هیچ کوپنکدا نەبینیوه... تۆ سەر بە هیچ دەستە و تاقمێک نیت، ئەوانەى پێویستیان بە غەزەلەکانی منە تا لەسەر زەوی هەلبکەن و درێژە بە سەفەری پر پوئیای خۆیان بدەن». ژوورەکەم یەك کورسی تێدابوو، بە ئەدەبێکی زۆرەو پوخسەتی خواست و لەسەر ئەو تەنیا کورسییه دانیشت. بە غەمگینییهکی زۆرەو گوتی «من بەدرێژایی هەموو کۆرەکان وام هەستکردوێ تۆ لە کاتی خۆیندەوێ غەزەلەکانتدا تەنیا سەیری من دەکەیت... بە ئەندازەیهک پێم سەیریوو مۆفیک وەها بێشەرمانە سەیری ناوچاوی یەکیکی دیکە بکات... بەلام غەم مەخۆ، تۆ تەنیا نێرینهیهک نیت کە من نابینیت، زۆریه ئەوانەى دەیاناسم پێیانوايه من بەجۆرێک خەیاڵی و جوانم، مەرۆف تەنیا لە خەیاڵدا دەتوانیت بمبینیت... پیاوان

ته نیا ساتیک من له خه یاله کانیاندا ده بینن که بیر له وه بکه نه وه به پله یه ک قۆز و ناوازه بن، پوخساری فریشته وه ریگرن... که مۆف بۆ جۆره پوخساریکی جوان گه را که پوخساری خۆی نه بیئت، نه وسا من ده دۆزیته وه». وه لاهه که ی بۆ من سهیر بوو، خۆی به شیوه یه ک جوان بوو، هه موو پیاویکی سه رزه مین گه ر ده رفه تیبده ن شیوه ی خۆی هه لبێژیت، وه ها جوانیه ک هه لده بێژیت. له و جۆره جوانانه بوو گه ر له نیو خانماندا جوانی وه ها هه لکه ویت، هه موو ژنی دنیا ئیره یی پێده به ن و پقیان لێیده بیته وه، گه ر له پیاواندا شیوه ی وه ها بیته مه یدان، پیکرا پلانی کوشتنی داده پێژن. من لیمپرسی «چیت له من ده مه ویت؟ ده توانم چی بۆ تۆ بکه م؟ بۆ وه ک دز هاتوویته ته مالم؟». به دلنایایی و هیمنییه وه گووتی «من زۆر گویم له غه زه لی تۆ گرتوه. واهه سته که م ئه و غه زه لانه می تۆ نین... نابیت می تۆ بن...». من گوتم «تۆ راسته که یت، ئه و غه زه لانه می من نین، به شی هه ره زۆری غه زه لیاتی مه لای سوخته ن که شاعیریکی کلاسیکی نه ناسراوه، جار جار قه سیده ی خۆمی تیده که ویت. هیند هه یه من به جۆریک ده یخوینمه وه خه لکان زیاتر مه سته کات، کۆمه کیان پێده کات خه یالی خۆیان بژین، من هینده ئه و غه زه لانه م خویندۆته وه بۆته به شییک له وجودم، هه ستناکه م له نیوان من و ئه واندا مه ودایه ک ماوه و فاسیله یه ک هه یه، من درێژکراوه ی مه لای سوخته م، هه ر ئه وم له سه رده میکی تر و له شیوه یه کی تر دا ده ژیم و درێژه به په یامه که ی ده دم». که میک تیفکری و گووتی «مه به ستم نییه، بزانم ئه و غه زه لانه کێ نویسونی، مه به ستم نییه. ده مه ویت بلیم ئه و غه زه لانه می تۆ نین، نابیت می تۆ بن، تۆ خۆت هه یج نیت جگه له عاشقیکی تر سنۆک، ئه و غه زه لانه می منن، من ده توانم ئه و غه زه لانه به کار به یتم... منم پتویستیم به و غه زه لانه یه بۆ ئه وه ی بۆ ئه و ژن و کیزانه ی بخوینمه وه که عاشقم ده بن... تۆ ته نیا باسی عه شق ده ک

لە پووه خەیاڵییە کەیدا، منم کە عەشق لە پووه پاستەقینە کەیدا دەژیم... من ئەو بەشە تۆم کە لە وجودی خۆتدا خنکاندوتە. تۆ دەرەقەتی دیووە پاستەقینە کە عەشق نایەیت». بە سەرسامییەووە سەیرمکرد و گووتم «ئەی تۆ دەرەقەتی دیووە خەیاڵییەکی عەشق دێیت؟ عەشق کە دەبێتە دەریایەکی بێبن، دەبێتە خواستیک وەک گێژاو مەرۆف بەرەو قوولایی ئەم دونیایە و کۆی نەینسی ئەم وجودە پادەکشیت؟... تۆ دەرەقەتی ئەو دێیت کە عەشق دەبێت بەسەفەرێکی ناکۆتا بە باغێکی خەیاڵیدا کە هەموو خەون و جوانییەکانی مەرۆفی تێدا، دەبێتە گەشتێکی بێپەرمانە بە گۆلزارێکدا تاسەر ئێسقان ئازارتەدات و بەختەوهریشت بۆ دێنێت. خۆشییەکی لە سووتان و شادییەکی لە ناکۆتابوونیدا؟». ئەو بێتەووەی وەلاممباتەووە باسی پەيوەندییەکانی خۆی بۆ کردم، ئەوکات زۆر گەنج بوو، تازە لەسەرەتای ئەو گەشتە درێژەدابوو کە دواتر بەرەو شوێنی ترسناکی برد. بەشیوەیەکی سەیر پێی لەسەر ئەو داگرت کە ئەو غەزەلانە دەبێت مولکی یەکیک بن بتوانێت لە عەشقی پاستەقینەدا، لە ناو جەرگەي ژياندا، لە گەرمەي خۆشەویستی و سەرچێکردندا بەکاریانبھێنێت. ماجیدی گۆل سۆلاف، من هەمیشە بەرامبەر حەقیقەت لاوازبووم، هەمیشە لاوازیووم. لەسەردەمیگەووە کە بە کۆلانەکانی ئەم شارەدا دەپۆیشتم و درەخت و بالەندە و پایە و دیوارەکانم پەنگەکرد، لەو کاتەووە ئەو وەکو کۆی برینەکانی من بناسێت و دەستی خستبێتە سەر دەردی گەورەي من، گووتی «من ئاگاداری چیرۆکی کچەکی سەیفەدین مارۆم، کێژێکی زۆر جوان بوو، گەر منی خۆشبویستبایە وەها بەدەبەختم نەدەکرد، ئەو کچێکی پڕ خەیاڵ بوو، هێندەي بەسبوو تۆ بڵێیت خۆشەندەوێت، هێندەي بەسبوو، بەلام بەشیوەیەک لە شیوەکان تۆ کوشتت. شتێک هەيە غەزەلنوس دەبێت باش بیزانیت، مەرۆف هەرگیز لە داخی ئەوانە خۆی ناسوتینێت کە پقی لییانە، مەرۆف لە غەمی ئەوانەدا

خۆی دەکوژیت کە خوشیدەوین». من گووتم «مەھناز قوتابییه کی ناسکی من بوو، من هەستم نەدەکرد کە خوشیدەویم، هەستم نەدەکرد، نەمدەزانی». بە پێکەنینەوه گووتی «ژنان باسی دڵی خۆیان ناکەن، دڵنیابە، ژنان باسی دڵی خۆیان ناکەن... وەک مەتەلێک لەویدا بەجێدەهێلن و دەبێت ئێمە بیخوینینەوه، بە وردی بچینە ناوی و شیبیکەینەوه». دواتر زیاتر پێکەنی و گووتی «تۆ چۆن غەزەلنوسیکی کە لە و پاستییە تێنەگەشتوویت». بە دەنگێکی غەمگینەوه گووتم «من دەبایە مەھناز فێرکەم خەیاڵی هەبێت، ئەو ئیشی من بوو، کچێکی گەنج بوو، هەتا ئارەزووشم لێبایە نەمدەتوانی دەستی بۆ بەرم... تۆ چی دەلێیت؟». وەک ئەوێ پتر بمبوغزێنیت و بیهوێت بە مەبەست ئازارمەدات، گووتی «سەرزمینێکی خەیاڵیت نیشانی ئەو کچە بەستەزمانەدا، لە هەموو شتێکی سەر ئەم زەوییه دوورخستەوه، خەیاڵیت پڕکرد لە باغی پەنگاوپەنگ... وات لێکرد رقی لە دەستگیرانەکی بیتەوه... دواتر بەجێتهێشت و هاتیتەدەرێ و پۆیشتیت. دەتوانی پێیبلێیت خۆشەوێت... هەر شتێکی سادە ی پێیبلێیت بتوانیت تا ماویەک دڵی رابگریت. عەشق ئەو شتە ئەفسانەیی و نەمر و قوول و ئالۆزە نییه کە تا گۆتایی دەبێت وەک پەت لە ملی مۆفدا بیت... عەشق ئاسانتەر، تێدەگەیت، تێکەڵبوون و نزیکبوونەوهی دوو پۆخەبەرە. خۆشەویستی مۆف دەکات بە هاوپی یەک، نەوێکو بیانکات بە کۆیلە یەک». من قوول تەماشامکرد و گووتم «من ناتوانم وەک تۆیم... ئەم دەستوورە غەربپەنگە ی تۆ لە عەشقد لە گەڵ دەرونیکی کەیلی وەک دەرونی مندا تەبا نابێت، من سەری سۆفییە کۆنەکانی خۆرەلات لە سەر شانمە و تۆ لەشی هەوێ سبازێکی فەرەنگیت هەلگرتوو... من و تۆ نابین بەیەک». بۆ یەکەجار بە غەمێکی قوولەوه لێپروانیم و گووتی «من ژنان پێمدەلێن، نەوجەوانی چینی... چونکە هەموو کەس دەزانیت

بۆنی خەیاڵم لێدیت... ھەموو کەس دەزانیت. من بوونەوهرێکی خەیاڵم
 وەک تۆ، بەلام من بەراستی عەشق دەکەم... تۆ ناویریت عەشق بەراستی
 بکەیت و دەتەوێت بەجۆری تر خۆت لە بەحرێ حەقیقەتدا ونبکەیت...
 تاکە شتێکی راستەقینە کە مەخلوقێکی خەیاڵی بیکات عەشقە».
 ماجیدی عەزیزم کە ناوی «نەوجەوانی چینی» ھینا، من موچرکێکی
 سامناک بە ھەموو جەستەمدا ھات، ئەوساتە تیگەیشتم ئەم مەزگە
 بەرامبەرم بەشێکە لە من. ھەناسە یەکێ قوولم ھەلکێشا و وەک یەکێک
 ببوریتەو ھەوتم بەسەر جێگا کەمدا و بێھۆش کەوتم، کە ھۆشم ھاتەو
 ئەو لەو ژوورەدا نەمابوو. ئەو شەو وەک شیت گەرامەو ھەو ناو
 غەزەلەکان، پەرە بە پەرە ھەلەندەو ھەو گەرام، دڵنیا بووم ناوی نەوجەوانی
 چینی لە نێو ئەو کتێبانەدا بینیو، دڵنیا بووم. شەو تا بەر بەیان
 گەرام، نزیکێ کارێو ئەم دێرەم دۆزیو ھە:

دیت و دەرویت و دەمریت، گەردەلوول و پەشەبایت
 نەوجەوانێکی چینی، غەزەلخوێنێکی تەنھایت
 ئەستێرەت لێدەبارێ و کتێبێکی بینەوایت
 لە حەقیقەت دەچیت و سیحەر و خەیاڵی پەھایت

دوای چەندین سەعات خوێندنەو، بەیتێکی دیکەم لە ناو ئەو
 غەزەلانەدا خوێندەو کە سەرسامیکردم، وەھا منی خستە بەر تەلیسمی
 وجود، تا ئیستا لە دۆزەخی دەرنایم.

ئەو مندالی خەیاڵی، ئەو نەوجەوانی چینی
 لەخەیاڵدا دەژیت و حەقیقەتیش دەبینی
 تۆ تریفەو ئەم باغەیت، ئەستێرەیت و ئەفینیت
 لەم پێدەشتەدا دەمری و کووری چین و ماجینیت

نه‌گه‌یشتنه وه‌لامیگی یه‌قین دهره‌ق به‌خویان، چونکه به‌ئەندازه‌یه‌ک لی‌ک نزی‌ک‌بون، پی‌یانوابوو جیابوونه‌وه‌یان که‌رت‌بوونی یه‌ک پۆ‌حه بۆ سەر دوو کیشوهری جی‌اواز، له‌کاتی‌کدا تراژیدیای پاسته‌قینه‌ی ئه‌و دوو مرۆ‌فه ئه‌وه‌یه که‌ دوو پۆ‌حی نزی‌کن و ناتوانن ب‌بن به‌یه‌ک. مه‌لای هاجەر و مه‌لای سوخته دوو مرۆ‌ف بوون جودا، که‌ ههر دووکیان له‌سەر خوانی یه‌ک عیشق کۆ‌بوونه‌ته‌وه، ههر دووکیان یه‌ک ئه‌فین فراندوونی، ئه‌فین پۆ‌حی شوبه‌اندوون به‌یه‌ک. به‌ته‌فسیری من مه‌لای هاجەر، جه‌نگی‌کی کوشنده‌ی دژ به‌و ئه‌فینه هه‌لگیرساندوه، هه‌موو هی‌ز و تینی ژیا‌نی خو‌ی خستۆ‌ته خزمه‌ت ئه‌وه‌ی له‌و عه‌شقه پاب‌کات. مه‌لای سوخته‌ش به‌پێ‌چه‌وانه‌وه ئاره‌زووی گه‌وره‌ی ته‌مه‌نی ئه‌وه‌بووه که‌ بۆ ئه‌و عه‌شقه بژی، بی‌گه‌ی‌نیت به‌خه‌یال‌تیرین پله‌ی خو‌ی و به‌بل‌ند‌ترین شتیه . به‌لام له‌دهرونی مه‌لای هاجه‌ردا ئاره‌زوویه‌کی قوول هه‌بووه بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و مه‌لای سوخته بی‌ت، وه‌ک چۆ‌ن له‌قوولایی مه‌لای سوخته‌شدا ترسی‌کی خودایی قوول هه‌بووه و ویستویتی مه‌لای هاجەر بی‌ت. مه‌لای هاجەر هیچ نه‌بووه جگه‌ له‌دیوه خه‌یالییه‌کی مه‌لای سوخته و مه‌لای سوخته‌ش هیچ نه‌بووه جگه‌ له‌دیوه خه‌یالییه‌کی مه‌لای هاجەر...

دوو مرۆ‌ف بوون ویستوویانه له‌یه‌کدا بتوینه‌وه. هه‌موو مرۆ‌فی‌کی ئه‌م شاره بۆ دیوه خه‌یالییه‌کی خو‌ی ده‌گه‌رپیت، ئه‌م شاره هه‌موو مرۆ‌فی‌ک ده‌کات به‌دوو که‌رت‌ه‌وه، مرۆ‌ف له‌م شاره‌دا ته‌نیا ده‌توانیت نیوه‌ی خو‌ی هه‌ل‌ب‌ژێ‌رتیت، به‌شی‌کی ب‌چو‌کی خو‌ی هه‌ل‌ب‌ژێ‌رتیت و به‌و به‌شه‌وه بژی. هیچ مرۆ‌فی‌ک نییه سه‌رتاپا و جودی خو‌ی ئاشکرا‌ب‌کات و دانسی پیا‌بنیت. مه‌لای سوخته و مه‌لای هاجەر هیچ نین جگه‌ له‌قه‌ده‌ری‌ک که‌ ئه‌م کوچه و گوزه‌ر و شه‌قامانه دروستیان‌کردون. هه‌موو که‌سی‌کی ئه‌م و لا‌ته نیوه‌یه‌کی خه‌یالی هه‌یه که‌ له‌دهره‌وه ته‌واویده‌کات. مه‌رج نییه مرۆ‌ف له‌گه‌ڵ ئه‌و نیوه خه‌یالییه‌ی خو‌یدا ته‌بابیت، مرۆ‌ف بۆ ئه‌وه‌ی ئاسووده

بژی، زۆرجار ناچاره پقی له و نیوه خه یالیهی خۆی بیئت، بیکوژیت و سووکایهتی پتیکات. ناچاره بۆ هیزیک بگه پیت جله و بیكات، ئه و دوو دیوه هه رگیز ناگه ن بهیه ک... له مردندا نه بیئت، چونکه حه قیقه ت و خه یال ته نیا له مردندا ده گه ن بهیه ک».

غه زه لنوس هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا، ماوه یه ک به هیمنی سه یری ماجیدی گول سۆلافی ده کرد و ده یگوت « که ئه و شه وه غه زه له کانم دۆزییه وه، تیگه یشتم نه وجه وانی چینی، منم... تیگه یشتم ئه م پیاوه به شیگه له پۆحی من، به شیگه له وجودی من، دیویکی تری منه که تا ئیستا لێ پرا ده که م. دیویکی تر سناکی منه که نازانم ئاخۆ بکه ومه جهنگه وه له گه لیدا یان ملکه جییم و لێگه پیم یاری خۆی بکات؟».

ماجید به مه کریکی به دکارانه وه گوتی « ئاوها لێگه پرایت، بژی و یاری خۆی بکات... لێگه پرایت بکوژیت».

غه زه لنوس وهک ئه وهی گوئی له قسه کانی گول سۆلاف نه بوو بیئت یا خود گوئی پینه دات گوتی «چند شه ویکی دی گه پرایه وه... داوی لێ کردم غه زه لی بده من، ده یگوت ئه و غه زه لانه بۆ ئه وه کراون له ژياندا، له حه قیقه تا به کاری پین. تانهی له من ده دا و به و پیاوه ناویده نام که ناو پیم سه یری راستی بکه م، ده یگوت هه موو مه خلوقیکی تر سنوک به عه شقی خه یالی ده وێریت. من وهک که وتبیتمه شه پکی کوشنده وه به رگرم له خۆم ده کرد و ده مگوت هه موو پیاویکی ناشیرین و که م به هره ش ده توانیت به زمانی لووس هه ندیک کچی بیکه س و بیسۆز و به سته زمان فریو بدات، به لām هیه یه ک له و پیاوانه ناگه نه ئه و باغه خه یالی و بیسنورانهی عه شق که له ویدا مه حبوه به پلهی که مال و به مه نزلای خه یال ده گات. من ده مگوت عه شق ده ستندان نییه له

مەحبوب، بە لێكو دەستدانە لە پۆحی لە ساتێكدا كە گەشتۆتە مەقامی
ئلهیهیت. دەمقیژاند بە سەریدا و دەمگوت هەموو پیاویکی پووتی ئەم
شارە كە ی بیهوێت دەستی دەگاتە سینە و بەرۆکی سۆزانییەك، بە لام
كی دەتوانیت عەشقیك بژی كە لە لەشی مەحبوبەدا مەخلوقیکی
خەیاڵی بخولقینیت بە پلەو پایە لە ئادەمیەكانی تر بالاتر و گەورەتر
بیت. بە پێكەنینەوه سەیریدەكردم و غەمی لەوه دەخوارد، من بە
ناهەق دەستم بە سەر ئەو هەموو غەزەلەدا گرتووه، كە مولکی ئەو و
عاشقانی تری وەك ئەوه. ئەو گەنجە پۆژ دواي پۆژ و هەفتە لە دواي
هەفتە ئەو گومانە ی تیارواندم كە ئەو لە سەر هەقە. لەو دەمەدا
من یادی مەهناز تا دەهات پتر ئازاری دەدام، جار دواي جار زیاتر
هەستەكرد من جگە لە عاشقیك كە تەنیا دەتوانم كچی خەیاڵیم
خۆشبویت، جۆرە ئافرەتێك بپەرستم كە لەم جیهانەدا بوونی نییه،
هیچی تر نیم... ئەو دەمە من دیوانە ی كیزێکی خەیاڵی بووبووم كە
لە باغیکی خەیاڵیدا دەمبینی، بێئەوهی من هیچ شتیك بدرکینم ئەو
هەموو شتیکی لە دڵمدا دەخویندەوه. پۆژێك زۆری بۆ هێنام و باسی
باغی مەهنازم بۆ كرد، باسی جوانی ئالندەكان و گەورەیی گولەكان
و پەنگی هۆشفرینێ گەلاكان. ئەو گوتی غەزەلنوس، تۆ لە ئافرەتدا
بۆ حەقیقەت ناگەریت، تەنیا بۆ سیبەرەكەیان وێڵیت. دەبویست بەو
قسانە ئازارمیدات. من دەترسام غەزەلی بدهم، دەترسام... دەمگوت
تۆ گەنجیکی بێباک و سەرپۆیت كە غەزەلەكانم دەخەیتە خزمەت
ئارەزوو پێس و شەیتانییەكانی خۆتەوه. ئەو پێدەكەنی و دەگوت
غەزەلنوس ئەم غەزەلانە بۆ ئەوه نەنوسراون لەو سەر پەفانەدا بمرن،
دەرگایان لێكەرەوه بابفرن، بۆ ئەوه كراون پیاوان لە كاتی عەشقا بۆ
ژنانی بخویننەوه، بۆ ئەوه كراون بژین، فرمێسك تەپیانبكات، ئارەزوو
بیانسووتینیت، خویناوی بن.

ههفته دواى ههفته و مانگ دواى مانگ من له دواى هه موو جه نگیك
 دلم بۆى ده سووتا. له دواى هه موو جه نگیك غه زه لیک دووانم ده دایه ...
 دواچار ئه و ژيانیک ده ژیا، من له قوولایی دله وه حه زم لیبوو.
 هه ندیک شه و دامده نا و مرجی ئه وه م به سه ردا ده سه پاند حیکایه تی
 عه شقه کانی خۆیم بۆ بگێرته وه، چیرۆکی ئه و ئه ستیرانه م بۆ بگێرته وه
 که له سه ر له شی ئافره تان جێده هیڵیت. پێده که نی و ده یگووت تۆ
 پیاویکی بیتا برویت، له پوختدا ئاره زوویه کی خنکاو هیه، له پشت ئه و
 ریشه سوؤی رهنگ و چاویلکه پۆمانسییه ته وه، دلکی بیتا بروو هیه.
 ده مویت وه کو ئه و دنیا بگه پیم، به لام من ونبوو بوم، که یه که مجار
 چوومه باغی مه هه نازه وه هه ستم به و ونبوونه کرد. ئیدی دلنیا بوم
 ناتوانم وه کو ئه و بژیم ... هورپیم، شه ویک له باغی مه هه نازدا پێکه وه
 ده گه راین. من له نه وه وانی چینیم پرسى «موراد بۆ ئه م کچه ئه م
 باغه به من ده به خشیت؟ بۆ ئه م لاله زاره بیتسنوره ده دات به من؟ بۆ
 گه لا و گوله کانی تا ناکو تا بۆ من ده کاته وه؟». به پێکه نینه وه گووتی
 «بۆ ئه وهی وتبکات، بۆ ئه وهی وابکات به هیچ ئافره تیکی تری دنیا
 نه گه یته ... ئه و له و ساته دا که مردنی هه لبژاردوه، دلنیا بووه باغیکی
 گه وره به جێده هیڵیت. باغیکی بیتسنور و بی ئه مسه ر و ئه وسه ر ...
 باغیک تۆ تیا ونده بیت. مه هه ناز که خۆی سووتاندوه ویستویتی بیت
 به مه خلوقیکی خه یالی، ببیته ئه و شته ی که تۆ ده ته ویت. هه موو
 مرۆفیک که خۆی ده کوژیت، هه موو ژنیک که خۆی ده سووتینیت، بۆ
 ئه وه یه دیوه خه یالیه که ی خۆیمان پیشانبدات. مه هه ناز به و باغه ئه وهی
 پیشکه شکردویت که تۆ ده ته ویت، به وه تۆله ی لیکردویه ته وه هه موو
 خه ونی تۆ به یینیته دی ... غه زه لنوس ... سه یه ... هیچ باغیکی ئه م
 سه رزه مینه له و باغه گه وره تر نییه که مرۆف بۆ ژوانیک دروستیده کات
 که نایه ته دی. باغیکه له ونبوون زیاتر هیچی دی تیا نییه.

باغیکی ناکۆتایە، گەپانیکی بیکۆتاییە بە ھەموو جوانی دنیادا. تۆ
تەنیا کەسیکی لە دنیادا باغیکی و ھەت ھەیە... سەیرکە ژنان چ
مەخلوقاتیکی بەنرخن، گەر بە ژیان نەتوانن، بە مردن بە خۆسووتاندن
جوانی خۆیان دەبەخشنەو بە ئیمە». ئەو پاستیدەکرد، ماجەلانی برام،
پاستیدەکرد... من لەو پۆژەو دەبایە ناو گۆلزارەکان، ناو غەزەلەکان،
ناو ئازاری مۆفەکانی تر، ناو جوانی پۆحیان، ناو خەیاڵەکانیان بۆ
مەحبوبە بگەرێم. من لە دۆی ھەزاریاغ، دۆی باغی مەھنان، دۆی عەشقی
تریفە یابەحری، خۆشەویستی بە گەپانیکی دووردریژ و بیحاسل دەزانم
لە ناو لالەزاریکی گەورەدا بۆ مەحبوبە. بەلام ئەو ناو ژیان دەگەرێ، لە
ناو ئافرەتە پاستەقینەکان و کوچە تۆزای و شەقامە پیسەکانی ئەم
شارەدا ئەو شتانە ی دەدۆزییەو کە من لە خەیاڵدا بۆی دەگەرێم...
ھەموو ئەو ئافرەتانە ی ئەو بەپاستی لەگەڵیاندا دەخەوت، من دۆی ئەو
بە خەیاڵ لەگەڵیاندا دەخەوتم... ئەو ی ئەو بەپاستی دەیدۆزییەو من
بە خەیاڵ و نەمدەکرد

ئەو پۆژە ی ئیوہ بۆ ناوی ئەو خانمانە دەگەرێ کە مۆراد لەگەڵیاندا
خەوتووە، من لالەبوم و نەمدەزان ی چی بکەم و چی بلیم و چۆن شەرم
و درۆی خۆم بشارمەو، دواجار بێدەنگیم ھەلبژارد. من ناوی ھەموو
ئەو ژنانەم دەزان ی، منیش بەخەیاڵ لەگەڵیاندا خەوتبوم... ئەو ی
ئەو بەپاستی دەیکرد لای من لەسەر شانۆیەکی خەیاڵی و لەسەرما
پوویدەدا. کە ئەو لەگەڵ ئافرەتێکدا دەخەوت من ھەموو لەشم ھەستی
پێدەکرد، ھەموو گیانم پۆشنەبوو. ئەو بەشیک بوو لە من... ئەو
من بوو، منیش نەوجەوانی چینی بووم. لیت ناشارمەو ماجیدی گۆل
سۆلاف ئەویش بێئەندازە حەزی لە باغە خەیاڵییەکانی من بوو، لەگەڵ
ھەموو لاقرتی و سووکایەتییکدا، زۆرجار خۆی لەبیردەکرد و دەیکووت
غەزەلنوس بمبە بۆ ئەو باغە خەیاڵیانە ی خۆت، بمبە بۆ جینگایەک

حەقیقەتی ئەم دنیا یەم بیرچیتەوێ . من لە گەڵ خۆمدا دەمبەرد بۆ باغی
مەهناز، دەمبەرد بۆ هەزارباغ، کە بەردم بۆ هەزارباغ بینینی سەبری
شیتیکرد، دەیگوت هەموو عەشێقە راستەقینەکانی خۆمت دەدەمێ و
ئەو کچەم پێبەخشە . بە درێژایی ئەو چەندسالە خولایای بوو سەبری
زەوتبکات... دیوێکی زۆر قوول و خەیاڵکردی تیاوو . زۆرجار دەمبینی
لە بەردەم گۆلێکدا سوژدە دەبات و دەنوشتیتەوێ و دەلێت «من کوپی
تۆم» . گۆل سۆلاڤ، موراڤ جەمیل واهەستیدەکرد، من دەیبەم بۆ
ناو گۆلزاریک کە سەریکی لە چین و ماچینە و سەریکیشی لێرە،
واهەستیدەکرد ئەو بە ناو ئەم باغانەدا هاتووێ بۆ ژیان و لە هەموو
گۆلێک شتێک لە جوانی هەلگرتووێ . هیچ کەسێک نەبینیوێ وەک ئەو
بە جوانی خۆی هوشیاربێت . خوشبەختە مەروڤێک ئاوا بە جوانی خۆی
هوشیاربێت... ئەویش ماوێهێکی زۆر خوشبەختبوو . شەویکیان قەسە یەکی
پێگوتم کە تادەمەرم لە یادم ناچیتەوێ، پێکەوێ لە باغی مەهنازدا
دەسوپاينەوێ گوتی «غەزەلنوس، واهەستەدەکەم، من لێرەبووم لەم
باغەدا بووم و دەستیکی نەناس منی کردۆتە دەرەوێ... وەک ئەوێ هەر
شتێک لە ژياندا دەیکەم بۆ ئەوێت، دووبارە بگەرێمەوێ بۆ ئێرە» .
ئەوێ منی خستە خەیاڵێکی وەها بێبنەوێ چەندین پۆژ دەتلامەوێ، وام
هەستەدەکرد ئەوێ قوولایی هەرە تاریکی ناخی منە قەسەدەکات . خۆم
بە گوناھبار دەزانێ کە هەموو شەویک لەو باغە دێمەدەرێ و بۆ
حەقیقەت دەگەرێم . ئەویش پۆژ بە پۆژ زیاتر هەستیدەکرد کە پێویستی
بەو غەزەلانە بۆ ئەوێ کەمێک خەیاڵ تێکەلاو بە عەشقهکانی بکات،
کەمێک لە خەون... ئەو غەزەلانە جار دوا جار... جار دوا جار
زیاتر کاریان تێدەکرد، ئەو هەموو هیزی ئەوێ بوو کە فریوی خەیاڵی
عەشق نەخوات... دەیتوانی عاشق بێت بێتەوێ عەشق بیدات بە
زەویدا، بە پێچەوانە بۆ زۆر لە پۆحەبەرە خەیاڵییەکانەوێ کە بێتە

عاشق بن، عەشق دەیاندا بە زەویدا. دەیتوانی بۆ ماوێهەک دڵی
خۆی و ئافەرەتەکانی دۆستی خۆشەبەخت و بێوات... ئەو هەموو ئومێدی
بوو، تا دواجار عەشقیەک لەو عەشقه کوشندانه هاته سەر پێگای که
ئیدی دەبێت هەموو پۆچی خۆتی بۆ دابنێیت... هەموو پۆخت.

لە ماوێ ئەو سالانەدا من و ئەو ژانیانمان پێپوو لە ناریکی و
دەنگەدەنگ. زۆرجار پێکەوه پیاوسەیی دوورودرێژمان دەکرد، هەندێجار
دەبووینە هاوێ و هەندێجاریش دۆزمنی سەر سەختبووین. شتیەک که
هەرگیز لەسەری بە شەپ نەهاتم، ناوی نەوجەوانی چینی بوو. هەرچەند
من ئەو ناوێم بە مۆلکی پاستەقینەیی خۆم دەزانم، بەلام جار دوا
جار هەستەمەکرد ئەو زیاتر لە من زیاتر شایەنی ئەو ناوێهە. زۆر شت
هەبوو تەمەردن تێیدا نەگەیشتی نەنجام. من دەمگوت موراڵ جەمیل
من مەخلوقێکی خەیاڵییم و کەوتووتمە دۆنیای حەقیقەتەوه، بەلام تۆ
کەسێکی سادە و ئاسایی، مۆفیکێکی پاستەقینەیی که دەتەوێت شتیەک
لە خەیاڵ تێکەڵاوی ژیاڵت بکەیت. ئەو بە پێچەوانەوه پیاوێبوو، ئەو
فریشتەیی ناو ئەو شیعرانەیه و هاتۆتەدەرێ. بەپێوه کەدا لەسەر هەق
بوو ئەو شیعرانە چەند کاریگەری لەسەر هۆشی مۆف جێدەهێڵن،
جوانی ئه‌ویش هەمان کاریگەری جێدەهێشت. سەیری لەو دەهات که
من بایەخیکی زۆر بە حەقیقەت دەدەم. پۆژیک پێیگوتم، کێشەیی هەرە
گەورەیی تۆ ئەوێهە خەیاڵ بە جۆریک دەژیت وەک ئەوێهە بەشیک بێت
لە حەقیقەت، لە کاتی کەدا من حەقیقەت بەشیوێهەک دەژیم وەک ئەوێهە
بەشیک بێت لە خەیاڵ. جار دوا جار غەزەلم دەدایه، لەگەڵ هەموو
غەزەلیکی شیدا هەنگاوێک لە مردن نزیکەبوووه. بەر لە کوژرانی بە
چەند هەفتەیهک نامەیهکی بۆ نوسیم، لەویدا دەلێت عەشق نە خەیاڵ و
نە حەقیقەت، عەشق تاکە شتی که وەک مەرگ وایه... من ئەوکات
بە تەواوی نەمەزانم مەبەستی چیه، بەلام ئێستا لە هەموو شتی که

تێدەگەم... من هەموو شەویەک دەیبینم، ماجیدی گۆل سۆلاف هەموو شەویەک دەیبینم».

ماجید پرسی «غەزەلنوس دەمەوێت بزانم. خۆی هیچ خەبەرێکی لەوانە هەبوو کە دەیانەوێت بیکوژن یاخود نا؟».

غەزەلنوس بە غەمگینی سەیری گۆل سۆلافی کرد، چاوی شتیکی تێدابوو نیوەی فرمێسک و نیوەی زەردەخەنە بوو. گووتی «لەو سێ سالە ی دوایدا بەشیۆهێکی بەد لە هەموو عەشقیکەوێ دەگلا. هەستیکی قوولی بە خۆشەختی هەبوو، وەک پەپۆلە یەکێ کامەران وەها بوو کە بێباک لە باغێکدا دەفریشت. بەلام هەموو جارێک شتیکی لە پۆچی خۆی، لە بەختەوێ خۆی پێشگەش بەوانی تر دەکرد. وای هەستەکرد دەتوانیشت لەیەک کاتدا هەموو دونیای خۆشبوێت. من سەرزەنشتمدەکرد، سزامدەدا، غەزەلم لێخەرامدەکرد، بەلام سوودی نەبوو. دوو هەفتە بەر لە کوژرانی بە پێکەنینەو هات، لە سەر هەمان ئەو کورسییە دانیششت کە ئێستا تۆ لەسەری دانیشتوویت. گووتی «غەزەلنوس، دەمکوژن». گووتم «هەلبەت دەتکوژن، چەند سالە من دەزانم دەتکوژن، دواجار مێردێک، باریەک، باوکێکت لێپەیدا دەبیشت دەتپۆپینیشت، تۆ بەتەمای چیت، بەتەمای تا قیامەت سوار ژنی خەلک بیت؟». بە هەمان پووی خۆشەوێ گووتی «نا غەزەلنوس، ئەمجارە لەسەر عەشق دەمکوژن، عەشقیکی راستەقینە». نەمزانی ئەو پۆژە چی وا دلخۆشیدەکات، عەشقی قوول و بێبونی بۆ باران شوکۆر یاخود مردن. داوای غەزەلێکی کرد، غەزەلێک وەک ئەو دەیگوت «بەرد بکات بە ئاو». بۆ یەکەمجار بردم بۆ ئەو جێگا نەینییە ی کتێبخانەی غەزەلەکانم تیا هەلگرتبوو، بۆ یەکەمجار پێگام پێدا ئازادانە بجێتە ئاو بەحری غەزەلەکانەو، پێگام پێدا بگەرێت و خۆی چ غەزەلێکی دەوێت بیدۆزێتەو و دەریبەینێت. سێ شەو و سێ پۆژ پێکەوێ گەپاین، سێ شەو

پۆڤ پێکەو و غەزەلمان خۆیئەندەو، کە من ماندوودەبووم ئەو بۆچان
 غەزەلی دەخۆیئەندەو. دەنگی، شێوەی وەستانی، شێوازی خۆیئەندەو،
 ھەمووشتیکی جوان بوو. دواى سێ پۆڤ ھاتینەدەر، من لە بەر پوناکی
 بەیانییەکی پۆشتندا سەرەنجدا پەنگێکی دیکەى ھەبوو، وەک ئەوێ
 پیربوویت. ئەویش بەسەرسامییەو سەیری منى کرد و گووتى «ئێستا
 تێدەگەم بۆ تۆ ھەموو ژيانى پێشکەش بەم کتێبانە کردو، ئێستا
 تێدەگەم من چیم لە کيس چوو». وەک فریشتەیک پۆشت و ئیتر
 نەمبیینیو، ئەو دواھەمین یەک بینیمان بوو. ھەفتەیک دواى ئەو
 نامەیکى بۆ ئاردم. ئەو شەوێ کە کوشتیان بێئەوێ کەس پێمبۆیت
 من ھەستم بە ھەموو شتێک کرد، ھەستم بە مردنى کرد. ھەستى
 سەپروو. وەک ئەوێ نیوێ لەشت بپوات و تۆ لەسەر یەک کەرتى
 وجودت بوەستیت، لەسەر یەک قاچ بوەستیت، بە یەک چاوببینیت،
 بە یەک دەست ئیشبکەیت. چاوم دەنوقاند و خۆیئەندەویم دەبینى،
 چاوم لێکدەنا و شوێنى گۆرەکى دەھاتە بەرچاوم. لە شەوێ دواترەو
 دەرسیم تاهیرم برد و پێکەو پۆشتین بۆ پێدەشتەکانى قەرەغشار...
 دواى سێ شەو گەپان، من لاشەکى نەوجەوانى چینی دەزییەو».
 بەر لەوێ قسەکانى تەواوبکات. غەزەلنوس ھەستاو لە شوێنێکی
 نادیارى کتێبخانەکیدە نامەیکى دەرھێنا و گووتى «گۆل سۆلاف...
 ئەمە ئەو نامەیکە کە ئەو بەر لە مردن بۆى نوسیم، گەر دەتەوێت
 دەتوانیت بیخۆیئەندەو، زۆر شتى تێدا بە زمان ناگووتریت و
 ئێستا بە من ناگێردێتەو..».

ئەو شەو ماجیدی گۆل سۆلاف، گەرایەو بۆ مالى و لەوێ
 سەرسامیدا نامەکى نەوجەوانى چینی بە وردی خۆیئەندەو.

به شتیک له نامه که ی نهوجه وانی چینی بو غه زه لنوس

«عزیزی من غه زه لنوس. بمبوره که وهک تۆ له نویسنده پریه هره نیم و دهست و قه له میکی سحر اویم نییه، مهستی بکات. ئەمه به کهم نامه و پنده چیت دوا نامه ش بیت. ئەو پۆزه که پیکه وه له نیو کتیبخانه ی غه زه له که دا هاتینه دهه، منیش هه مان ههستم هه بوو، ههستی لێیه لێیه لێیه و ده مه ویت به ناراستی بگرم. ئەو ههستی تۆ زۆرجار باستکردوه، ئەو ههستی من و تۆ هه به که مان نیوه ی دونه یه که مان بهرکه وتوه، که له راستیدا دونه ی هه دوو که مانه. به درژیایی ئەو سالانه ی من و تۆ دوست یان دوژمنی بهک بووین، بهردهوام شانازیم به توانای خۆمه وه کردوه که ده توانم کچانی ئەم شاره به جوانی خۆم سه رسامبکه م. شانازیم به وه وه ده کرد ئەو شتانه ی تۆ له خه یالدا تیا ده ژیت، من له حه قیقه تدا تیا ده ژیم، ئەوه ی تۆ له غه زه له کانتدا ده یخوینیت وه، من له ژیا ندا تیا ده ژیم. له گه ل ئەوه شدا لیت ناشارمه وه که چهند سال له مه و بهر، کاتیک به که مجار گویم له وه غه زه لانه ی تۆ بوو، وهک ئەوه بوو له وساته دا له دایک بووین. هه ندیک شت کاریگه ریه کی وه ها گه وره یان له سه ر ژیا ن هه به مرۆف به هیزی ئاسایی خۆی و به عه قلی تاک و ته نیای خۆی بو ی ته فسیرنا کریت. که سانیک هه ن ده ژین و ده ژین و ده ژین... دین و ده پۆن... هه موو پۆژیک ده چنه ناو بازار، ناو شه قام و قه یسه ریه بۆنده ره کان، به لام هه چ شتیک له ژیا نیاندا پوونادات... هه چ شتیک. هه زاران ئافه رت ده بینن و شتیک پوونادات، سه دان کتیب ده خویننه وه و هه چ پوونادات، ده یانجار سه فه رده که ن و هه چ پوونادات، هه زار جار گو ی له شیعر و شاعیران ده گرن، به لام شته کان هه موویان وهک خۆیا نن و هیز نییه ئارامیا ن بشیوینیت. وهک ئەوه ی ئەم زه مینه شه پۆلیک بیت»

مروڤیش مراوییه‌کی بیهۆش، وه‌ک دونیا نه‌سیمیک بیت و مروڤ گه‌لایه‌کی وه‌ریو. به‌لام پووده‌دات له‌ ناکاو یه‌ک نیگا، یه‌ک سه‌یرکردن، یه‌ک بزه‌ی نادیار، له‌ که‌سیکی نه‌ناسه‌وه، له‌ یه‌کێکه‌وه که هیچ ده‌ریاره‌ی نازانیت، له‌ پۆح و ژیان و جه‌سته‌ی تینه‌گه‌یشتوویت، سه‌رله‌به‌ری زینده‌گیت له‌به‌ر یه‌ک هه‌لده‌وه‌شینییت و وه‌ها ئارامیت تێکده‌دات، هیچ شتێک وه‌ک جاران نامیانییت و سه‌رتاپا شیرازه‌کان ده‌چڕین و ته‌واوی ئارامیه‌کان ده‌پۆن و سه‌ره‌وخوارییه‌ک پوو له‌ زینده‌گیت ده‌کات هه‌ر له‌ مه‌رگدا ئاسوده‌یی و خوشبه‌ختیت ده‌ستده‌که‌ویته‌وه. پێده‌چیت نه‌وانه خوشبه‌ختین که ژانیان جوړه بومه‌له‌رزهی وه‌های تیدا نییه و عومریان گه‌رده‌لوولی وه‌ها پووی تیناکات، له‌وانه‌شه به‌ده‌ختترین جوړی ئاده‌میزادبن، چونکه ده‌مرن و مانای سه‌رسامی نادۆزنه‌وه. ئه‌و پۆزه‌ی بۆ یه‌که‌مجار گویم له‌ غه‌زه‌له‌کانی تۆ بوو ئه‌و سه‌رسامیه‌م بینی. وه‌ک چۆن سه‌یرکردنی کچیک، بینی نیگاڕیک، بیستنی گۆرائیه‌ک، خویندنه‌وه‌ی کتیییک ده‌شیت ژانی مروڤ سه‌ر له‌به‌ر ئاوه‌ژووێکاته‌وه و بیگۆڕیت، بیستنی ئه‌و غه‌زه‌لانه ژانی منیان گۆڕی. تا ئه‌و کاته وامده‌زانی من بۆ ئه‌وه دروستبووم کچان و ژانی ئه‌م شاره سه‌یرمه‌که‌ن و پێم سه‌رسامبن... تا ئه‌و کاته وامده‌زانی من ته‌نیا سه‌رسامی دروستده‌که‌م و خۆم سه‌رسام نابم. به‌لام له‌ ناکاو به‌جوړیک به‌و غه‌زه‌لانه سه‌رسامبووم، جاریکی تر ژیانم پوخساری خۆی وه‌رنه‌گرته‌وه. وه‌ها سه‌رسامبووم نه‌مه‌توانی بێ ئه‌و غه‌زه‌لانه بژیم... وه‌ک ئه‌وه‌ی کۆمه‌لیک وشه‌بن له‌ ده‌رونمدا خه‌وتبن و ده‌ستی من نه‌یانگات و تۆ هاتبیت له‌قوولایی دلی من ده‌رتینابن و بۆم بخوینیته‌وه. وامده‌زانی هه‌ر وشه‌یه‌ک تۆ ده‌یانییت، له‌ پۆحی من ده‌ریده‌هینیت... جار دوا‌ی جار زیاتر هه‌ستمه‌کرد که ئه‌و غه‌زه‌لانه هی منن. زۆرجار هه‌ستده‌که‌م تۆ له‌سه‌ر هه‌قبیت، من به‌جوړیک له‌ عه‌شقی دونیادا نو‌قمبووبووم پێگای نیوان عه‌شق و خه‌یاڵم ونکردبوو،

به دبه ختترین عاشقی لای تو که سیکه که پښگای نیوان عشق و خه یال ونده کات. گرنگ لای من نه و به خته وهریبه دونیاییه پراگوزره بوو که نیستا ده چیژین، غه زه لنوس من هه موو ژیانم هه ستمکردوه، تا پر خه یالترین غه مگینترین. نه و غه زه لانه ی تو منیان تینوتر ده کرد، له گه ل هه موو غه زه لیکدا هه ستمده کرد ده مه ویت له خوشه ویستیدا دوورتر برۆم، به لام هه رگیز نه مده زانی دوور پویشتن له خوشه ویستیدا لای تو مانای چی؟ من دوور پوشتن له خوشه ویستیدا به وه تیگه یشتم که دلی خۆم به م به هه موو پوخله به ریک، هه تا نه گه ر بۆ چرکه یه کیش بووه، هه تا نه گه ر بۆ هه ناسه یه کیش بووه، په نگه هه له بوویم، به لام دلنیا به ویستومه که سیکی باشبم، ویستم وهک غه زه له کان گه ر بۆ ساتیکیش بووه شتیک له فینکی به ینم، ویستم له ژانی نه واندا شتیک تریم، شتیک له دووباره بوونه وه پوژانه و ساده یه نه چیت که ده بیینن. ته نیا فریشته و شه یقان واده که ن دنیا خۆی دووباره نه کاته وه، به لام مرۆف مه خلوقیکه بیویستی خۆی هه رده م هه مان نه و شتانه دووباره ده کاته وه که لییان دلنیا به . زۆرجار ده لایم، په نگه ئاسانتر بیت مرۆف تا کوتایی یهک ئافره تی خوشبویت، هه ر وهک چون ئاسانتره مرۆف تا کوتایی یهک غه زه ل بنوسیته . به لام دلنیا به ، منیش وهک تو پښگا قورسه که م هه لبرارد ... من و تو یان فریشته یه کین و بووین به دوو که رته وه یان شه یقانیکین و دابه شبووین. کامیانین؟ نازانم ... بالیگه پښین خودا خۆی به پیری له سه ریدات. تا نه و پوژهی گویم له غه زه له کانی تو بوو، خۆم به بوونه وه ریک ده بیینی که راسته وخۆ خۆم فریته ده مه ژیا نه وه، وهک پاوکه ریک که خه و به ماسیه وه نابینیت، به لکو راسته وراست به به له مه که ی به ره و ناوه راستی ده ریا ده پوات و له ویدا جار نوای جار قولاپ هه لده دات. مرۆف هه یه له سه ره تادا خه ون ده بینیت، مرۆفیش هه یه له کوتاییدا خه ون ده بینیت. من له جۆری دووه م، ماسیم ده گرت نه وسا خه

پێوه دەبینی، نەهەک خەون ببینم و دواتر بپۆم بۆ ماسیگرتن. ئەو پۆزە ی
 کە گویم لە غەزەلەکان بوو، سەرسامبووم، سەرسامی ئەوەبووم کە خۆم
 وەک ئەو نیوەیە ی تۆ بینی، کە تۆ لە خۆتدا خنکاندوتە... وەک چۆن
 مندالێک دواى ماوێهەکی درێژ تێدەگات کە ئەو کۆپى دایک و باوکێکی
 ترە، تێدەگات ئەو خێزانە ی لە ئامێزیدا دەژی، مالى پاستەقینە ی ئەو
 نییە و ئەو پۆچیکى بێگەسە کە باب و کەسى پاستەقینە ی خۆی
 فریاندانواتە دەرەو، وا تێگەیشتم کە من لە تۆم و تۆش شیتانە لە
 خۆت دوورم دەخەیتەو و دەرمدەکەیت. پەنگە بپرسیت چۆن گەیشتیته
 ئەو دەرەنجامە، بە چیدا وەها بپروایەکت لا دروستبوو؟ پێت سەیر
 نەبێت کە بڵێم ئەوە ی منى گەیانده ئەو بپروایە، ئەوە نەبوو کە من و
 تۆ لە یەکدەچین، بە پێچەوانەو، من و تۆ سەد دەر سەد جیاوازی. من
 و تۆ دوو جەمسەری درژین، بە جۆریک درژین لە مەرو بەری یەک پۆج
 دەچین. هەستەمکرد تۆ بە درژایی ژیاوت لە من پادەکەیت و منیش بە
 درژایی ژیانم لە تۆ پادەکەم... هەر دوو کمان لە بوونی یەک ناگادارین
 و ناویژین خۆمان لە یەک ئاشکراکەین. تۆ عاشقیکی خەیاڵی کە تا
 قیامەت شەر لە سەر پاکی خەیاڵی خۆت دەکەیت، تۆ نەوجەوانێکی
 چینی کە هەرگیز لە سنووری چین و ماچین نەچوویت بەودیدودا، بەلام
 هەموو خەیاڵ و ئارەزووش لەویدا بوو کە لە سنووری چین و ماچین
 دەرچیت، لەو دیو سنووری چین و ماچین عاشق بیت و تامی ئەو
 ماچە فەرەنگیانە بکەیت کە لێو خەیاڵیەکانی تۆ شەرمییان لێدەکرد...
 غەزەلنوس دواى ئەم هەموو سألە، من دەست لەسەر سەختی بەردەدم و
 دەلێم من و تۆ هەردوو کمان شایستە ی ئەو ناوەین، ئەگەر تۆ شەرمیش
 لەوەرگرتنی بکەیت، من ئەو مافەت دەدەم کە نەوجەوانی چینی بیت،
 پەنگە تۆ زیاتر لە من شایستە ی ئەو ناوە بیت، من لە بیرم نییە
 کە ی لە چین و ماچین هاتوومەتە دەری، کە ی لە سەر زەمینی خەیاڵ

هاتووم بهمدیودا، بهلام دلنایام تۆ تا ئیستا لهوئیت... تۆ له چین و ماچین دهرنهچوویت، تۆ ئهودیو مهزنی ئه وولاته سیراوییه نه بینوه. ئیستا له تۆ تیدهگه که دهتبینم چیرۆکهکانی حقیقهت کۆدهکه یتهوه، پئویستت بهوهیه شتیک له حقیقهت بهیت بۆ ئه و دنیا خه یالیهی که تۆ و مرۆفه شهیداکانی هاوشیوهت تیا نوقمن. من به پچهوانه ی تۆوه پئویستیم به خه یال هیه تیکه ل بهم هه موو راستیه ی بکه م. که گویم له غه زه لهکانی تۆ ده بوو بۆنی نیشتیمانی خۆم ده کرد، بۆنی ئه و خاک و ئاوه م ده کرد که ده بایه منیش وهک تۆ گوله کان ی ئاوبده م و گولای لیبگرم. له ساتیکدا تیگه یشتم تۆ چهند تینووی حقیقهتیت، من ئه وهنده تینووی خه یال م... تۆ که غه زه ل ده خوئیته وه، باس له تینویتی خۆت ده که یت بۆ ئه م جیهانه و من که غه زه ل ده بیستم باس له تینویتی خۆم ده که م... بۆ چین و ماچین.

پۆژ دوی پۆژ و سال دوی سال ده بوایه شتیک بگوریت... پۆژیک «باران شوکور» م بین ی تیگه یشتم که ئه م کچه من ده باته وه بۆ ئه وولاته سیراوییه... که بارانم بین ی تیگه یشتم هه رچی غه زه لی سه ر زه وییه ناتوانیت ستایشیکات. ئه و چهند ساله ی له گه ل تۆدا برده منه سه ر و باسی ئه و کیژ و خانمانه م بۆ ده کردیت که دینه سه ر پێگام، به رده وام بیرمه ده چوو راستیه کت پێبلیم. خۆشه ویستی راسته قینه ئه وه نییه حه زبکه یت له گه ل یاردا بخه ویت، به لکو ئه وه یه حه زبکه یت له گه لیدا به ریت. به ر له باران هه ر ژنیک ی ئه م دونیا به م بینیییت، بیرم له مردن نه کردۆته وه، هه رده م بیرم له له ش، له ئاره زوو، له ماچ کردۆته وه، یاخود له راستیدا بیرم له هیه چ نه کردۆته وه... غه زه لنوس من و تۆ هه ردوو کمان ئه و هیزه مان تیدایه که ئافره تمان بین ی بیر له هیه چ نه که یته وه، ئه وه هیزیکه که م پیاوی ئه م سه ر نه ستیره یه هیه تی، منیش زۆرجار ده متوانی وابم، ده متوانی بیر له هیه چ نه که مه وه.

غەزەلنوس، تۆ پېمبەلئ، بۆ یەكەمجار كە باران شوکورم بینى بیرم
لە مردن کردەو، بۆ كە دەستم بەر دەستی كەوت، بیرم لە مردن
کردەو، بۆ پېش ئەوێ لەگەڵیدا بخەوم غەمگین بووم و دواى ئەوێش
هەر غەمگین؟ غەزەلنوس پېمبەلئ چ شتێكە خۆشەویستی بە مردنەو
گرێدەداتەو... چ شتێك؟

من چاوەڕێدەكەم لەم پۆزانەدا بمكوژن، راستییەكەى هەردووكمان
چاوەڕوانى ئەو دەكەین بمانكوژن. مێردى باران ماوێكە بە هەموو شتێك
دەزانئیت، بەلام كەسمان بێر لە پاكردن ناكەینەو، ئەم خۆشەویستی
سەیر غەمگینىكردوم، پېمبەلئ غەزەلنوس، بۆ خۆشەویستی راستەقینە
هەمیشە غەمگینە. من دەزانم ئەفین هەیه، خودا و خەلك پێى
لێدەگرن و غەمگین دەبێت، من باسى ئەو ناكەم، باسى ئەو دەكەم
خۆشەویستی خۆى لە قوولاییدا هەمیشە غەمگینە، ئەگەر هیچ شتێكیش
نەبێت، ئەگەر هیچ پێگرتێكىشى نەبێت، هەر غەمگینە. لە خۆشەویستی
راستەقینەدا عاشقان هەتا كە بۆ یەكیش دەبن هەستدەكەن بۆ یەك نین،
ئەو هەستەیان هەیه كە نەگەشتووین بە مەحبوبە. من و باران دەیانجار
پێكەو، خەوتووین، دواى هەموو پێكەو، خەوتنێك ئەو هەستە قوولەمان
بە بۆشایی هەبوو، ئەو هەستەى لەگەڵ یەكدا نین، شتێك هەیه ناتوانین
بیبەخشین بەیەك، قوولاییەك هەیه ناتوانین بێگەین. غەزەلنوس ئەو
پۆزە كە لە ناو كۆتیبخانەى غەزەلەكان هاتمەدەرئ، تیگەیشتم كە من
لە باراندا بۆ جوانى ئەم غەزەلانە دەگەرێم، ئەو غەزەلانە كە هەرگیز
كۆتاییان نایەت، چونكە ئەوانیش بۆ جوانییەك دەگەرێن كە هەرگیز
نایگەن. وەك ئەو بوو دەستم خستبێتە سەر تەلیسمى حىكایەتى مەلای
سوخته، ئەو حىكایەتەى ماوێك لە مەوێر تۆ بۆت باسكردم. مەلای
سوخته تا مردن لە نوسینی غەزەل نەكەوت، چونكە بۆ جوانییەك
دەگەرا كە هەرگیز نایگات. منیش لەو كۆتیبخانەى هاتمەدەرئ تیگەیشتم

که خوشه‌ویستی گه‌پانه به‌دوای شتی‌کدا که ناگیریت. عاشق‌بوون بریتی نییه له‌وه‌ی چه‌زیکه‌یت هه‌میشه له‌گه‌ل یاردا بیت، به پێچه‌وانه‌وه ئه‌وه‌یه هه‌ستبکه‌یت هه‌تاهه‌تایه ناگه‌یت به مه‌حبوبه ... له‌وه ده‌رچیت عه‌شق هه‌چی تر نییه، من له تو و له غه‌زه‌له‌کانه‌وه ئه‌وه ده‌رده تووشبووم. غه‌زه‌له‌کانی تو سال دوا‌ی سال و دلۆپ دوا‌ی دلۆپ منیان کوشت. تو منت تووشی ده‌ردی خۆت کرد و من نه‌متوانی تو تووشی ده‌ردی خۆم بکه‌م. که له کتیبخانه‌که هاته‌ده‌رئ هه‌ستمکرد ئیدی من تا هه‌تاهه‌تایه بیهوده ده‌سو‌پێمه‌وه، تا ده‌رم مه‌حکوم به‌وه‌ی له باران شو‌کوردا بۆ جوانی ئه‌وه غه‌زه‌لانه بکه‌پێم و له ئاوازی ئه‌وه غه‌زه‌لانه‌دا بۆ جوانی باران بکه‌پێم. باران ئه‌وه ژنه خه‌یالییه‌ی ناو پۆ‌حی تۆیه که په‌پویه‌ته ناو پۆ‌حی من. ئیستا مردن جگه له شتیکی بی‌مانا هه‌چی تر نییه به‌لامه‌وه. ده‌بی‌ت می‌رده‌که‌ی باران به‌رامبه‌ر به من چی له باران تی‌گه‌یشتی‌بی‌ت؟ ده‌بی‌ت چی له ژبان بزانی‌ت؟ لی‌گه‌پێ بمکوژی‌ت، کوشتنی من غه‌در نییه به‌لکو ئه‌وه ده‌رگا دووره‌یه که من له می‌ژه‌ بۆی ده‌گه‌پێم. وه‌کو دوو عاشق من و باران مه‌حکومین به‌وه‌ی له‌یه‌ک دوورین ... گه‌ر منیان کوشت و باران زیندووبوو، تکایه مه‌هێله سه‌یری لاشه‌که‌م بکات، گه‌ر نه‌ویشیان کوشت هه‌ولێده له ته‌نیشت یه‌که‌وه به‌ماننێژی‌ت ... گه‌ر ده‌ستت گه‌یشت به لاشه‌که‌م، له هه‌ر شو‌ینیک بم، به‌هێنه و له‌م کتیبخانه‌ی غه‌زه‌له‌دا و له نزیک ئه‌م کتیبانه‌وه به‌خاکم بسپێره. هه‌چ شتی‌ک له‌وه سی‌حراوێتر نییه عاشقی‌ک له کتیبخانه‌یه‌کی غه‌زه‌له‌دا بنیژی‌ت. هه‌موو کتیبخانه‌یه‌کی دونه‌یا هه‌قه عاشقی‌ک له ناوه‌پاستیدا بنیژن. له ناو هه‌زاران به‌یت شی‌عه‌ردا ... له‌وێ له ناوه‌پاستی په‌فی کتێب و ده‌ست‌نوسه‌کاندا گو‌پێکم بۆ دروستبکه ... له‌وێ پێکه‌وه له‌گه‌ل باران شو‌کوردا به‌منی‌ژه ... پێکه‌وه ... ئه‌وه دوا ئاوات و دوا هیوا‌ی منه ...».

یاداشته‌کانی بارۆنی خه‌یال

هاوینی دوو هه‌زار و چوار سهرۆک ناردی به دوامدا و سه‌باره‌ت به پرۆژه‌ی شاری خه‌ونه‌کان پرسپاری لیکردمه‌وه. چه‌ندین سال بوو سهرۆک نه‌و پرۆژه‌یه‌ی له بیرکردبوو. نه‌مجاره‌یان سهرۆک وه‌ک خه‌وی بینبیت زۆر به‌ دلگه‌رمی و چه‌ماسه‌وه قسه‌ی له پرۆژه‌که کرد، وه‌ها له خه‌ونه‌کانیدا بالیگرتبوو، ئومیدی وابوو له هه‌موو شارێک و قه‌زایه‌کی کوردستان گه‌رته‌کیکی وه‌ها ناوازه دروستبکات. په‌تای مۆدیرنه‌کردنی کوردستان وه‌ها له‌سه‌ری سهرۆکی دابوو، پێشتر به‌و جوړه نه‌مبینیوو. ئاشکرا نه‌مریکیه‌کان کاریگه‌رییه‌کی گه‌وره‌یان له سه‌ر خه‌یالی سهرۆک هه‌بوو. سهرۆک نه‌و ماوه‌یه هینده‌ی نه‌مریکیه‌کانی ده‌بینی ئیمه‌ی نه‌ده‌بینی... پێده‌چوو ژهنراڵێکی نه‌مریکی به‌ جوړێکی خراپ هه‌ندیک وینه‌ی خستییته سه‌ری سهرۆک و ئه‌ویش بیه‌وێت به‌ خیراترین شیوه جێبه‌جێانبکات. له‌و سه‌ردانه‌دا سهرۆک هه‌ندیک نه‌خشه‌ی خسته به‌رده‌ستم و گووتی «ئه‌مه سه‌ره‌تای پلانیکی نویی مارشاله، بۆ ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی کوردستان»، نه‌خشه‌کان گه‌له‌ک مادیی و دوور له‌ خه‌یال هاتنه به‌رچاوم. ئاشکرا نه‌مریکیه‌کانیش دوا‌ی دروستبوونی مۆله‌قی و نا‌ئارامی له‌ ناوه‌راستی عێراقدا، تووشی هه‌مان نه‌و نه‌خۆشییه‌ی من بووبوون بۆ دروستکردنی شاریکی خه‌یالی تا وه‌ک نمونه‌ی سه‌رکه‌وتی پۆحی مۆدیرنیزم و خه‌ونی نه‌مریکایی پێشکەش به‌ دنیای بکه‌ن. من هه‌ر له‌ سه‌ر داوا‌ی سهرۆک شانديکي نه‌مریکیم بینی که‌ پسه‌پۆی دروستکردنی گه‌رته‌کی نه‌فسوناوی و شاری عاجباتی بوون. له‌گه‌ل ئه‌نجومه‌نی شار و لیژنه‌ی شاره‌وانی و سه‌نديکای ئه‌ندازپاره مه‌ده‌نییه‌کاندا دانیشتم، به‌رده‌وام قسه‌یان له

گۆپینی نه خشی بته پتهی و ماسته رهلان و ئه و شتانه ده کرد. من له کاتیکدا به گهرمی له هه موو کۆبوونه وه کاندایه شداریمده کرد، له هۆلی کۆبوونه وه کان ده هاتمه ده ری و بۆ پۆژنامه نوسه کان پێده که نیم و له بهردهم کامیژا کاندایه زه ده خه نه م ده گرت، هه ستیکی ناوه کی سه یرم هه بوو که به بی ئه و غه زه لنوسه حیزه هه یج شتیگ نا کریت. له کاتیکدا جه نابیی پاریزگار و وه زیری ناوه دانی و به رپرسی پهرۆه تایبه ته کان قسه یان له سه ر مۆر کردنی ریکه و تننامه له گه ل کۆمه پانیای تورکی و ئوردونی و مالیزیدا ده کرد، من رینگای خۆم جیا کرده وه و چووم بۆ لای عه تار. گه ر ده ته ویت ئه م شاره ناوه دانیکه یته وه یاخود کاولیکه یته ده بیت به یت بۆ لای که سانی وه ک عه تار. ده بیت بلیم که من پێشتر ئه م راستییانه م به سه رۆک گووت، من به جه نابیانم گووت سه ره وه م مه سه له ی شاری خه ونه کان مه سه له یه کی میعماری و ئه ندازه یی نییه، هه ینده ی پهرۆه یه که ده بیت شاعیران و ده لاله شاره زاکان و ئاده مکران به شداریی تیا بکه ن. سه رۆک ئه و کات به هۆی ئه و هه موو باروته وه که له پایته خت ده چوو به لووتیدا ته وا و گه یژبوو بۆ زۆر دره نگ له شتی به چوک و ساده حالیده بوو، بیه وه ی بزانیته مه به ستم چیه، ناوی یه ک دوو شاعیری ستۆکی ئه و زه مانه ی بۆ هه لدام و دوو سه دیوانی کونی شیعیریشی له کتبخانه که ی پیه خشییم تا سوودی لیه ره گریم. بۆ ئه وه ی دلی سه رۆک نه شکینم، کتیه کانم وه رگرت و هاتمه ده ری و خۆ به خۆ چووم بۆ لای عه تار. که چووم بۆ لای عه تار لیستی ناوی هه موو ئه و مه خلوقه خه یالیانه م بۆ برد که تا ئه و کات ده ستم که وتبوو. عه تار خوشی به بینینی من نه ده هات، جارێک جوړه تیکرد و گووتی «جه نابیی بارۆن، پێده چیت تۆ مه خلوقیکی شووم بیت، له گه ل تۆدا ده ست به هه رشتیک بکه م ده ره نجامی نابیت». نوشوستی خۆی له گه ل تریفه یابه حری و غه زه لنوسدا دوو برینی گه وه ی ژیا نییم.

بەهیچ جۆریک تێنەدەگەیشت خەیاڵ بۆ گرنگە، بۆ من وەک پیاویکی دەولەتی و سیاسەتمەدار، پارەدار و زەنگین وەها خولایای خەیاڵ و غەزەل و مافوور و ئەم شتانه چۆتە سەر مەوێ؟

من بۆ ئەوێ ئیشەگەمان رێک بپروات، ناچار بووم بە زمانیکی سووک و سادە کە حوشتریکی وەک عەتار تێبیگات، هەموو شتیکی بۆ پووێ کردووە و گووتم «عەتار دەزانم، تۆ زۆر خولایاتە بزانیات بۆ من وەها دواى ئەم شتانه و ئەم کەسانە کە وتووم، حەز دەکەم بزانیات، ئێستا دۆنیایەکی ترە، جیهان گۆراوە، میللەتان تەنیا بە هێز و شمشێر و توانای خۆتە قاندنەوێ ناژین. جوانی ئێستا لەسەر وێ هەموو شتیکی دۆنیاوێ، من لەو چەند سەلەدا زۆر شار و زۆر ولات چووم... دوو شت میللەتانی سەر ئەم زەویەیی بەهێز کردووە، یەکەم رێکوپێکی. دووهم خەیاڵ. هەر یەک لەم دوو وشەییەش مانای زۆر هەڵدەگرن. عەتار سەیری میللەتە پێشکەوتووەکان بکە «کەوامگوت دەمزانی وشەیی میللەتانی پێشکەوتوو، کاریگەرییەکی زۆری لەسەر خەیاالی خەلکی ئەم شارە هەیە، کە حەزیان دەکرد پێشکەوتووبن، بەلام هێندەیی بە ورگ و ژێر ورگ بیریان لە پێشکەوتن دەکردووە بە عەقل بیریان لێنەدەکردووە»... سەیری پوقی و مەدەنییەت بکە. ئێمە لە زەمانی خودالێخۆشبووان حاجی توفیقی پیرەمێرد و ئەحمەد مختارەووە... هەر بیر لە پێشکەوتن و مەدەنییەت دەکەینەوێ، بەلام هێچمان دیار نییە. پۆژ بە پۆژ دۆنیای ئێمە کاول و کاواتر دەبێت. هەر کورد وانییە، ئەم ناوێ هەمووی پزێوێ، عەرەدەکەیی و هەواکەشی عەمارەپۆ بووێ و هیوای لێناکرێت... سەیرکە عەتاری برام، چیمانکرد، ئەو ئەمریکییە بەدبەختانەمان ناچارکرد لەو سەری زەویەوێ بە دەیان ملیۆن تەن تەرتاقەوێ زەریا بە زەریا و ئاسمان بە ئاسمان دۆنیا تەبیکەن تا تۆزیک هوشمان بۆیشتن، تۆزیک مەدەنییەت و شارستانییەتمان

فیربکه‌ن، به‌لام سوودی نییه، هیچ شتیک له‌گه‌ل ئیمه‌دا سوودی نییه،
 دونه‌یا به‌ده‌ست ئیمه‌وه سه‌ری‌سو‌پ‌ماوه و گیرى خوار‌دوه. نه‌ئه‌وه‌یه
 بگه‌پ‌ئینه‌وه بۆ دواوه و بچینه‌وه ناو‌ئه‌شکه‌وت و کورنه‌کی‌وه‌کانی
 جاران، نه‌ئه‌وه‌یه به‌پ‌استی بیین به‌خواه‌نی مه‌ده‌نییه‌ت. بۆ جه‌نابی
 عه‌تار... بۆ؟ له‌به‌ر‌ئه‌وه‌ی پ‌یک‌وپ‌ئیکی و خه‌یا‌لمان نییه. سه‌یرکه‌ من
 مه‌سه‌له‌که ناگ‌پ‌رمه‌وه بۆ عیلم و زانست و فه‌لسه‌فه و ئه‌و شتانه،
 ئه‌وانه له‌کتی‌بخانه‌ی گشتی هه‌ن و مرق‌وف ده‌توانیت بیان‌خوینیت‌وه
 و لی‌یان ف‌یر‌ب‌یت. عیلم مولکی هه‌موو به‌شه‌ری سه‌ر ئهم زه‌وییه‌یه،
 به‌لام خه‌یا‌ل یان پ‌یک‌وپ‌ئیکی شتیکه ده‌ب‌یت له‌خ‌وت‌دا هه‌ت‌یت. هه‌موو
 می‌له‌ت‌یک که په‌رده‌سه‌ت‌یت، دوو ده‌سته‌و تا‌قم‌یان هه‌یه که ده‌یا‌خنه
 سه‌ر هه‌وای ئه‌و شار‌سه‌تانییه‌ت و گه‌شه‌یه. خه‌ل‌ک‌یک‌یان هه‌یه ئ‌یش‌یان
 هه‌ر خه‌یا‌ل‌کر‌ده‌وه‌یه... ت‌یده‌گه‌یت، ئه‌وانه له‌هه‌موو پ‌شته‌یه‌ک‌دا هه‌ن،
 وه‌ک شا‌ژنی ناو‌شان‌ه‌ی هه‌نگوین وان دا‌ده‌ن‌یشن و خه‌یا‌ل‌ده‌که‌ن... ته‌ن‌یا
 ئ‌یش‌یان ئه‌وه‌یه ئ‌اس‌وی ئه‌و پ‌شته‌یه فراوان‌بکه‌ن و شتی تازه‌ی بۆ
 بی‌ئن. خه‌ل‌ک‌یک‌یش هه‌یه ئ‌یش‌یان هه‌ر ئه‌وه‌یه نه‌خشه دان‌ین، ئ‌یش‌یان
 ئه‌وه‌یه شته‌که له‌سه‌ر پ‌لان‌یکی عاقلانه پ‌یک‌بخه‌ن، تا عه‌ق‌لی ئ‌ینسان
 و ماس‌ول‌که‌کانی و خه‌یا‌لی پ‌یکه‌وه به‌باشی ئ‌یش‌بکه‌ن. می‌له‌تان چ‌ون
 گه‌شه‌یان کرد‌وه؟ ها عه‌تار چ‌ون؟ با‌وب‌اپ‌یری ئ‌یمه سه‌د سه‌له با‌س له
 پ‌اپه‌ر‌ین و هه‌سه‌تانی ش‌یر‌انه‌ی کورد ده‌که‌ن... ئا جه‌نابی عه‌تار، ئه‌وه
 خه‌وی با‌وکی من و با‌وکی ت‌وش بو‌وه، که کورد بی‌یته قه‌وم‌یکی مه‌شه‌ور
 و به‌ناو و ناس‌راوی دونه‌یا. ئه‌و خه‌یا‌لی په‌ر‌ه‌سه‌ندن و مه‌ده‌نییه‌ته سه‌د
 سه‌له له‌ناوه‌وه د‌لمان ده‌خوات، تا وای ل‌یه‌ات ئه‌مر‌ق ئهم ئ‌یسه‌لام‌یا‌نه
 په‌یدا‌بو‌ون، ده‌ل‌ین جه‌ناب پ‌ی‌ویسه‌ت‌یمان به‌روقی و مه‌ده‌نییه‌ت نییه،
 ت‌یده‌گه‌یت وا ده‌ل‌ین، ده‌ل‌ین کت‌یبه‌که‌ی باری ته‌ع‌الا و حه‌د‌یسی ئه‌ن‌ب‌یا و
 ئه‌ول‌یا‌مان به‌سه، به‌لام من وا نا‌ل‌یم، ت‌وش وا نا‌ل‌یت. ئ‌یمه پ‌ی‌ویسه‌

به پهرسه‌ندن هیه و ته‌واو، چونکه گهر ئهم ده‌فته‌ره وه‌ک خۆی بی‌ت، هه‌ر وا وه‌حشییه‌ت و بخۆبخۆ بی‌ت، من و تۆی کورد، له‌ پێش هه‌مووانه‌وه‌ که‌ ولکراوین... وانیه‌؟ وانیه‌ عه‌تار... له‌ پێش هه‌موو که‌سه‌وه‌ که‌ ولنه‌کراوین؟ می‌لله‌تان به‌وه‌ بوونه‌ته‌ خاوه‌نی شان و شکر، ئه‌وانه‌ی عه‌قلیان هیه‌، له‌ گه‌ل ئه‌وانه‌ی که‌ بازوویان هیه‌، له‌ گه‌ل ئه‌وانه‌ی خه‌یالیان هیه‌ پێکه‌وه‌ ئیشیانکړدوه‌، عالم و سیاسی و شاعیر به‌یه‌که‌وه‌ ئیشیانکړدوه‌. تێده‌گه‌یت به‌ یه‌که‌وه‌ ئیشیانکړدوه‌. وه‌ک لای ئێمه‌ نه‌بووه‌ سیاسیه‌ که‌ قوونبکاته‌ شاعیره‌که‌ و بلن بابه‌رات خه‌ریکی خه‌یالپلاری خۆی بی‌ت، شاعیره‌که‌ نه‌ یگوتووه‌ سیاسیه‌کان هه‌موو دزو باوه‌حیزن نامه‌وێت سه‌روکه‌لله‌یان بیه‌نم، عالمه‌که‌ نه‌ یگوتووه‌ ئیشی من ناو ده‌فته‌ر و قه‌له‌م و ده‌رس و ده‌وره‌که‌ی خۆمه‌. نا وایان نه‌گوتووه‌ هه‌ر سێکیان ده‌ستیان خستۆته‌ ناو ده‌ستی یه‌ک و به‌وه‌ مه‌ده‌نییه‌ت دروستبووه‌. ئێمه‌ چونکه‌ ده‌وله‌تمان نییه‌ له‌م ئیشه‌ تێه‌گه‌یشتووین... ئا عه‌تاری عه‌زیز، عالمه‌که‌ بیرده‌کاته‌وه‌ و زانست به‌ره‌مه‌دینیت، سیاسیه‌که‌ نه‌خشه‌ داده‌نیت و پلانێژیده‌کات و پاره‌ی بۆ په‌یداده‌کات، له‌ هه‌موو شیان گرنگتر شاعیره‌کان و خه‌یالداره‌کانن که‌ خه‌یال و جوانی و ئیله‌امی ده‌خه‌نه‌سه‌ر، به‌بێ ئه‌مهی دوایه‌یان هیچ شتی‌ک نا‌کړیت، پوقی دروستکړنی زیندان نییه‌، پوقی دروستکړنی شاریکه‌ که‌ به‌ شه‌قامه‌کانیدا پو‌یشیت هه‌ستی شاعیرییه‌ت تیا بیزو‌یت. که‌شه‌ و پهرسه‌ندن شتی‌که‌ که‌ مرۆف سه‌یریکرد ده‌بی‌ت بلی‌ت «ئای خۆای خاوه‌ن جاه و جه‌لال، که‌ شتیکی جوانه‌»، مه‌ده‌نییه‌ت ئهم خۆل و زبل و شیاکه‌یه‌ی ناو بازاری ئێمه‌ نییه‌، به‌لکو سه‌رسامیه‌، عه‌زیزم سه‌رسامیه‌. مه‌ده‌نییه‌ت و دروستکړنی شتی ناوازه‌ و عه‌نتیکه‌ له‌یه‌ک جیانه‌ییه‌وه‌. تۆ شتی جوان دروستیکه‌ دوا‌یی که‌س نا‌پرسیت چۆن دروستکراوه‌، ته‌نیا ده‌لێن «رهب العالمین که‌ سه‌یره‌». که‌س ئه‌مرۆ له‌وه‌

ناپرسیت چەند کریکار و چەند کۆیلە لە دروستکردنی ئەهەرامەکان،
یان لە دروستکردنی شورای چین، یان لە بەرزکردنەوە باغە
هەلواسراوەکانی بابێدا مردون. هەموو خەلک سەیریانداکەن و دەلێن
«سەیری هیز بکە، سەیری جوانی بکە، سەیری ئێراوە بکە»... عەتار
مێژوو شتیکی دەبەنگە زۆرجار دەبێت بزانییەتی چون دەرخەلەتینی،
دەبێت شتێک دروستبکەیت کە خەلکی سەیریانکرد هەستبکەن بە ناو
عەقل و خەیاڵ و ئێراوەدا دەسورپیتەو... تێدەگەیت... پەرەسەندن
شتیکە ئەفسوونت لێدەکات... بەبێ کۆمەکی مەخلوقە خەیاڵییەکان ئەو
ئەفسوونە دروست نابێت... ئێستا عەتاری بڕام گەر هەر دەپرسیت،
ئەو من لەم ناوەدا ئێشم چییە؟ من پێتدەلێم من ئێشم لە بەرپۆهەری
نەخشەکە دەچیت، ئێشی من لە ئێشی هەموویان ترسناکترە، بەبێ من
ئەو نەخشەیه ئێش ناکات، کە ئەو نەخشەیهش ئێشی نەکرد تەواوی
مەکینەکە لە یەک هەلدەوێت... تێدەگەیت، ئێستا گرفتی گەرەمی من
ئەو نییە چون دارودیوار بەرزبکەمەو، بەلکو ئەوێهە چون شارێک
دروستکەم پێیت لە خەیاڵ، لە خەون، لە جوانی... ئەوێهە کە نایەتە
ژێربار غەزەلنوسە... ئەو حیزەیه».

ئەمجارە هەستکرد عەتار بەباشی لە من تێگەیشیت. بە گومانەو
سەیری کردم و گووتی جەنابی بارۆن، ئەو غەزەلنوسە زۆر جێگای بڕوا
نییە، من چەند سالیکی لەمەوبەر کردم بە مامۆستای کچی سەیفەدین
مارۆ، خوا لە گوناھێ خۆشبیست. وەها کاریگەرییەکی خراپێ لەسەر
خەیاڵی دانا، شتەکە بەو کورتاییەت مەهاز خان وازی لە دەستگیرانەکی
هێنا، دانیام جەنابیشتان دەستگیرانە داماوەکی دەناسن نەچو ئەشکانی
کە ئێستا بەرپرسە لەو زارەتی پێشمەرگە، دواچار ئافەرەتەکی خوشی
سووتان. واهەستدەکەم ئەو پیاوێ خەیاڵیکی وا دەخاتە سەری خەلکەو
دواتر لە دەست دەردەچن و دەستەمۆناکریتەو.

تێبینییەکی عەتار زۆر بەجێ بوو، بەلام من بیرم لەوەش کردبوو، گووتم ئەمە لە حالە تێکدا بە کە خەیاڵ لە ناو نەخشە یە کدا ئیش نەکات، خەیاڵ نە چیتە ناو پلانی کەوێ. عەتاری ئازیز ئیمە خەیاڵمان بۆیە دەوێت تا دۆنیای پێی جوانبەگەین، تا شوێنیک دروستبەگەین، من ئەمەوێت خەیاڵ برۆینم، تێدەگەیت رەگورپشە ی بەدەم، ئەمە بە کەسانی خەیاڵباز خۆیان ناکریت، گرفتێ گەورە ی من لە گەل ئەوانە دا ئەوەیە حەزیان لە رەگورپشە نییە، تێدەگەیت هەر کە سێکیش نە یەوێت رەگورپشە ی هەبێت ترسناکە. عەتار من لێتی ناشارمەو، ئیشی من ئەوەیە نە هیلم خەیاڵکی بێرەگورپشە لەم شارە دا هەبێت. ئەم شارە خۆی چییە؟ ئەم میلەتە داماوە خۆی چییە، ئێجا کۆمەلێک خەیاڵداری بێرەگورپشە یێن و هیندە ی تر لە بنەو هەلیکۆلن و بنۆشییەکن. من هەستە کەم گەنجی ئەم شارە پۆز دوا ی پۆز بێ رەگورپشە تر دەبن، ئا عەتار، دوو وشە لای من موقەدەسن، یە کەم نەخشە و ریکوپێکی دووم رەگورپشە، ئا عەزیزم، رەگورپشە... بەس خودای گەورە خۆی دەزانێت رەگورپشە بۆ هەموو مرقفیک چەند پێویست و چەند موقەدەسە. من خەیاڵیکم دەوێت سەرەنجی دۆنیا رابکێشێت، گەشە و پەرەسەندن نیشانبداتەو، بەلام خەیاڵیک کە دەستەمۆنە کریت، بلیت من ئیش لە سەر شەقام و کۆلان ناکەم، دانابەزمە قەیسەری و بازارەو، خەلکم لا کاوبایە، خەیاڵی وا ترسناکە... تێدەگەیت... خەیاڵیک تەنیا لە ناوێوە خەلک فێری جۆرە خولایەک بکات تێکەل بە پۆلە کە و بە یارییە کە نەبن... عەتار ئەوەیان ترسناکە... خەیاڵیک بە موجه رەدی باسی خۆشەوێستیەک بکات کە من نازانم مانای چی، خەیاڵیک دەولەت و چارەنوس و پوقی قەوم بە هیچ نەگریت... ئەو لە تاعوون ترسناکترە... سەیرکە عورفیک و عەدەتیک هەیه کە شاعیرانی سەدە ی بیست هیناویانە تە دۆنیاو، خەیاڵ ئیدی خەیاڵی شاعیر بیت یاخود

خه یالی هه که سێکی تر، مولکی میله ته، مولکی خه لکه. ئێمه ئه مه له شاعیره پایه به رزه کانی کورده وه فیربووین، ئه وهی قسه یه کی تری هه یه ئێمه قه بوولی نا که یین... بۆیه تۆ ده بیته یارمه تیمبه دیت، ئیش به خه یالی جوانی ئه وانه بکه یین. بیخه ینه کار.

هه ستمکرد که س له وه وه بهر ئاوها به پروونی قسه ی بۆ عه تار نه کردوه، ئه و سه رشار و دلخوشبوو، په یمانی دامی که هه موو کومه کیکم ده کات. من لیستی ناوه کانم خسته بهرده ست و گووتم عه تار من ئه م ناوانه م پێویسته، مه رج نییه تۆ بتوانیت هه موویان رازی بکه ییت، به لام بزانه من هه موو ئه وانه م ده ویت.

که وامگوو، نه من و نه عه تار که سمان له هه یج دانیانه بووین.

عه تار ده یتوانی هه موو مرقفیک بکه ییت، هه یج که س له و باشت له م شاره دا نه بوو که ئیشی که یین و فرقه شتی ئینسان بیت. رازی کردنی خه لک به پاره هونه ری هه ره که وه ری ئه و بوو، له نیوان ئه ندازیار و کومپانیاکاندا، له نیوان تاهق و مولکداره که وه ره کاند، له نیوان وه زاره ت و به لینه ره کاند، له نیوان دارایی و ژووری بازرگانیدا ئیشیده کرد. ماوه یه ک بوو رێکه وتنی که وه ره نه بایه خۆی تینه ده خست. به لام ئیشی ئه م رۆحه به ره خه یالیانه ی پتخۆش نه بوو. من ده مویت هیدی هیدی رێگا به ره و خه یالی ئه و مه خلوقه جوانانه بکه مه وه، له عه تاریش زیاتر که سی ترم به ده سته وه نه بوو.

له و کاته دا هه والیکێ سه یرم بۆهات. له رێگای چێگره که ی خۆمه وه له کاروباری ئاسیشتا، که ئاگاداری هه موو ئیش و کاریکی من بوو، بیستم که ماجیدی گول سۆلاف ناسراو به ماجه لانی خه یالی هاتۆته نویمیران و بۆته حیکاته خوانی مندالی بارۆنه کان. من راسته وخۆ تووشی ده خورپێ بووم و خه یالم بۆ شتی خراپ چوو. ماجیدی گول سۆلاف له و سالانه ی دوا ییدا هاوڕێی هه ره نزیکێ غه زه لانه

بووه. دەمزانى له گەل پێکخراوى نابینایاندا پێکەوتوو و حیکایەتى
 سەفەریکی ئەفسوناوی بۆ کوێرەکان دەگێڕێتەوه. گول سۆلاف
 گەنجیکی بەفیز و پڕههوا و بێ ھاوێج بوو. لەوانى دى خەیالاتى تر
 بوو، هەستم نەدەکرد شتیکی لەم دونیایەدا زۆر سەرەنجی پادەکێشیت،
 تا ئەو جێگایەى من ئاگاداریشبووم لە غزەلنوس بترازیت ھاوێجی
 نەبوو. پوختیکی پێدەنگ و ئالۆز و نامۆبوو. دەرکەوتنى لە نوێمیران
 شتیکی ئاسایی نەبوو. هەر ئیوارەى هەمان پۆژ زانیم کە بارۆنى
 بوکەشوشە لە پشت مەسەلەکەویە، کە بە تەلفون قسەم لەگەل
 بارۆن کرد، هیچ شتیکی ئەوتۆی لەسەر پەيوەندى نیتوان غزەلنوس
 و گول سۆلاف نەدەزانی، منیش خۆم لێ نەزان گرت و وامدەرەخست
 کە گومانیکى خراپم لە ماجیدی گول سۆلاف هەیه. بەلام لە ناخی
 دلەوه دەمزانى ئەو گەنجە لە خۆبایى و پێکۆشە بەدواى شتیکی
 ھاتوو بۆ نوێمیران. من ماوہیەک بوو ئەو غزەلنوسەم بە پیاویکی
 سادە و ئاسایی نەدەبینى. تەرخونچیش لە راپۆرتەکانیدا باسى ئەو
 دەکات کە مالهەکەى لە دەریاچەیهکی پڕ نەیتى دەچیت. من بڕیارمدا
 نەیتى ماجیدی گول سۆلاف بدۆزمەوه، شەویک لە ئاھەنگەکەى مالی
 میر سەفیندا بانگمکرد، شتی زۆرم لە چاویدا خوێندەوه، هەستم بەو
 ترسە کوتوپرەى ناو دلى کرد، چاوەدێرەکانم دوور بە دوور ئەو
 دۆخەیان تۆمارکرد کە دواى خوداھافیزی نیتوان من و ئەو تەوشیھات.
 ھەر کەسیکی دیکەش بایە گومانى لێپەیدادەکرد. ھەلھاتنى کتوپرەى لە
 ئاھەنگەکە، ئەو تیکچوون و شپەزەبوونەى، دەست لەرزین و سەرئێشە
 لە ناکاوەکەى، پێکرا ھۆی گەورەبوون درێژە بە پلانى چاوەدێرکردنى
 بەدەم. ئەو شەو هەستمکرد ئەم گەنجە پەتتى ھەرە لاوازی ئەو تێپە
 چکولانەییەى غزەلنوسە... دلنیابووم لە پێگای گول سۆلافەوه قوولتر
 دەتوانم بچمە ژووری.

گفتوگۆیه کی قوول دهربارهی جه وهه ری خه یال و مانای لاشه که ی نهوجه وانی چینی دواتریش راگه یاندنی جهنگ له لایهن منه وه «حه سه ن توفان — سه ره تایی نه یلولی ۲۰۰۴»

ژماره ی نه و بارۆنانه ی ده ماتن بۆ یانه ی پیاو کوژه بئیشه کان که مبهوون. وهک له شبره وه تیگه ی شتم بارۆنی کوله که یه کی که له و بارۆنه که مانه ی زوو زوو دیت بۆ یانه که. شبر زانیاریه کی ته وای له سه ر بارۆنی کوله که هه بوو، نه و گووتی «بارۆنی کوله که، له بارۆنه پاسته قینه کان نییه، کابرا تا سالی نه وه دوپینجیش کاسی کی ئاسایی بازارپه وه، سه ره تا له کوله که فروشته وه ده ستی پیکردوه، ده ستی پیکری ژیا نی وه ها ده ستکورت ده بی ت ماوه یه ک له عه لو که کۆلکیشیده کات. نه وه ی بارۆن دروستده کات و ده ی کات به و پیاوه ی نه مرۆ فره ودی راپه رینه. له گه رمه ی شه ره تفهنگی نیوان خه لک و فاشیسته کاند، بارۆن که نه وسا به «سامانی شه فه ی شجه ر» بانگیانده کرد سه دان کارتۆن جگه ره له مه خزهنیکی ده ولت ده بات و ماوه یه کی درێژ هه شاریانده دا. له پۆژگاری ئابلقه ی نابوو ریدا له به ختی بارۆن نرخ ی جگه ره به جۆریکی بیوتنه به رزده بیته وه. له و ئان و ساته دا نه و ده ستی خۆی ده وه شینیت و سه رمایه یه کی زۆری دیته ده ست که بۆ نه وکات پاره یه کی مفت و مۆل بووه، بارۆن به زیره کیکی زۆر له یه ک دوو ئیشی گه وره دا له گه ل بازرگانه ناسرا وهکانی به غدادا به هۆی ساغکردنه وه ی شیر ی ئیکسپایه ره وه سه رمایه ی خۆی چه ند به رابه رده کات. له کۆتایی سالی دووه زارویه کدا که بارۆنی گۆل به فیاگرا ده مریت و کوپه که ی به

زۆری سامانی باوکی لە ئافەرەت و ویسکی و کاسبی بیسەرۆبەرەدا دەدۆرپێت، کۆشکەکی نویمیرانیان بە پارەیهکی کەم دەکەوێتە دەست بارۆنی کولەکە. ئەگەر ئەو نەبایە ئەستەمبوو ئەو پیاو بەگاتە ناو میر و پەرلەمانتار و بەرپرسە بەرزەکان. زۆر لە دەوڵەتەکانی نویمیران، هیشتا وەک نامۆیەک سەیریدەکەن کە شەپۆل هێناویتی و شایستەیی ئەو دونیایە نییە. بەلام کولەکە لە ماوەی چەند مانگێکدا لەگەڵ بارۆنی پۆرسەلان و میری خەنەووسەدا دۆستایەتیەکە نزیکی پەیدا دەکات، ئەوان دەبنە پشت و پەناي گەورە، خۆشی کەسیکی خۆبەرەپیش و سنگنێرە کە سەل لە هیچ ناکاتەو. ئیستا هەموو کەس دەزانن کە مورتەزای شەیتان بە پلەییەک بۆ بارۆنی کولەکە و شیخی ناوساجی و قەیسەر نیشدەکات.

من چیڕۆکەکی ماجیدی گۆل سۆلاقم دەربارەیی نەوجەوانی چینی بۆ شەبەر گێڕایەو و گووتم ئیستا ئیشی ئێمە ئەوێه کۆمەڵێک هەوال و زانیاری لەسەر ژنەکی بارۆنی کولەکە کۆبکەینەو کە لە کاتی کوشتنی موراڵ جەمیلەو پێدەچێت ئەویش بیسەرۆشوین بێت. شەبەر هێچ لەسەر ژنەکی بارۆن و نەوجەوانی چینی نەدەزانی. هۆی نەزانییەکی هەو بوو شەبەر پیاویکی ئیجگار پەوشت بەرزبوو، بەدەگمەن قەبوڵیدەکرد یەکیەک لە بەردەمیدا باسی ئەخلاقی ژن و کچی خەلک بکات. کە حیکایەتی نەوجەوانی چینیم بۆ گێڕایەو شەبەر گووتی «حەسەنی پیزۆ، بە دوری نازانم مورتەزای شەیتان دەستی لەدیزەکەدا هەبێت، بە دوری نازانم... لە ماوەی ئەو چەند سەلەدا کە زۆر مایە نەهێنی ئافەرەتان سووتان و زۆر ژن کوژان و هەندیک کچ لە نویمیران بیسەرۆشوین بوون، قەسەیهکی زۆر هەیه کە مورتەزای شەیتان و چەقەل ئیسماعیل و ئەو مندالە پڕوپوچانە دەوریان دەستیان لەو مەسەلەدا هەبێت. ئەو تا چەندە پاستە نازانم، بەلام دەنگۆیهکی بەهێز هەیه و وەک منیش بیستوو...

ئەو دەنگزىيە لە ژنانى نويميران خۆيانەووە کە وەتەنەو ... پێدەچیت سەرى هەموو ئەم داوانەش بڕواتەو بئەستى جەغەرى مەغۆلى، کە حیزب تا ئیستا حیسابێکی زۆری بۆ دەکات، قسە و باسیکیش هەیه کە جیگری سەرۆک لەگەڵ خۆیدا دەبیات بۆ پایتەخت و لەوانەیه لە باشوور هەندیک کاروباری زۆر تاییەتی پێسیپێن. دەلێن هەتا ئەمریکییەکانیش دانیان لەوێ مەغۆلى شتی پێدەکریت. حەسەنى پیزۆ، من و تۆش دەزانین کە لەدوای پاپەرین جەغەرى مەغۆلى لە ژنگورەکان بوو، ئەوێ کاتی خۆی من و تۆ نەمانکرد، ئەو دەیکات، حیزب دەیان ژنى پێکۆشت کە تا ئیستا هۆی کۆشتنى بەشى هەرە زۆریان دیارنییه ... مورتەزای شەیتان دۆستێکی نزیکى بارۆنى کولەکیە، بەدووری نازانم لەو مەسەلەیدا دەستى هەبێت ... گەر ژنى بارۆنى کولەکە بە نەیتى کۆزرايێت ئەو مورتەزا دەستى لە یارییەکاندا هەیه ... ».

دوای ئەو زانیاریانەى شېرگەرەمەووە بۆ لای غەزەلنوس و ویستم ئەو زانیارییه تازانەیان بۆ بگێرمەووە کە لەسەر بارۆنى کولەکە و مورتەزای شەیتان کۆمکردونەتەو، تا ئەو کات هیچ کەس لە برادەرانی من ناوی مورتەزای شەیتانیان نەبیستبوو. پۆزێکی سەیربوو، ماجیدی گۆل سۆلافیش لەوێ بوو، سێ قۆلى لە کتێبخانەکەى غەزەلنوسدا دانیشتین، ئەو پۆزە غەزەلنوس چیرۆکی پەيوەندى خۆى و موراد جەمیلی بۆ منیش گێرايەو. گۆوتى بەردەوام چیرۆکەکەى لە ئێمە شاردۆتەو، چونکە نەبووستووە خۆشەویستی و پێزی ئەو واکات دوای نەیتى مردنى موراد بکەوین، بەلکو مەبەستى بوووە هەر کەسەمان و بەخواستى خۆى و بەپێى خولیاى خۆى لەگەڵ کێشەکاندا بژی. ترساووە گەر بزانیین نەوجەوانى چینی نزیکە لەو، لە گەپانماندا پەلەبکەین و خۆمان بخەینە تەهلۆکەو. سەیرم لێتات کە بۆ یەکەمجار غەزەلنوسم بینی دەگرى، بەجۆرێکی زۆر بە کۆل و بێپارەو دەگرێ. بۆ ئەوێ غەمناخ.

دەستەمکەردە ملی و گووتە «غەزەلنوس، ئێمە کوپی ئەم وڵاتەین، ئەم وڵاتە پەرە لە لاشە. تاکە کارخانەیەک لەم شارەدا نیشدەکات، ئەو کارخانەیە یە کە لاشە دروستدەکات و دەیاننێژێت... غەم لەو مەخۆ، کە تۆ ئێمەت تووشی هیچ غەمێک کردبێت، هەر یەک لە ئێمە تارمایی لاشە یەک لە خەیاڵماندا یە کە بەردەوام بەدوای خۆیدا پاماندە کێشێت». من و ماجیدی گۆل سۆلاقیش تووشی دۆخیکی پۆچی وەها بووبووین، غەزەلنوس بیوستبایە یاخود نا ئێمە لە گەڵ چیرۆکە کەدا دەپۆشیتین. لاشە کە ی مورا دە بەردەوام لە گەڵماندا دەسوپایە و بووبو بە بەشیک لە ژیا نمان. من گووتە «غەزەلنوس کێشە کە ئەو یە کە ئێمە تەرمە کە ی مورا دمان و نکرد، دەبایە ئەو تەرمە و نە کە ی، ئێستا زۆر پێویستیمان بەو تەرمە هە یە». غەزەلنوس هیچی نە گووت، بە چاوه پەر فرمێسکەکانی سەیریکردم و گووتی «ئێستا دەبێت زیاتر بایەخ بە حەقیقەت بدەین. گرنگ ئەو یە چارەنوسی باران شوکور بزانین». ئەو کە مەترخە مێیە ی غەزەلنوس بە رابەر تەرمە کە ی مورا دە کە مێک نیکە رانی کردم. نازانم بۆ ئەو ساتەدا هەستەم کرد لاشە کە ی مورا دە و تەلیسمی باران لای هەموومان مانایەکی خەیاڵیان هە یە، ئەو مانا پاستە قینە یە ی من لە زەمانی دوا ی پاپە پیندا و نەمکەربوو، ئەو مانایە ی ماجیدی گۆل سۆلاف لە نەخشە خەیاڵییە کە ی خۆیدا بۆی دە گەرا، ئەو نەتینیە قوولە ی غەزەلنوس لە غەزەلەکانیدا عەودا لیبوو، پێکرا لە نەتینی ئەو دوو مۆفەدا کۆبووبوو وە. من بە غەزەلنوسم گووت «مۆف ناتوانیت دوا ی چارەنوسی مردنی هیچ کەسێک بکەوێت، گەر تەلیسمی ئەو مردنە نەبێت بە بەشیک لە تەلیسمی ژیا نی خۆی. ژیا نی هەریە کە مان مردوویەکی تێدا یە کە دەمانەوێت بگە پێنە وە بۆ لای و لە گەڵیدا قسە بکەین و خزمەت بکەین، تێببگەین و داوا ی لێبوردنی لێبکەین. زۆربە ی وەخت ئەو لاشە یە، جەستە ی کۆچکردووی کەسێکی

نزیکه، دایکمانه یاخود باوکمان یان که سیکی نزیکی تره که له ناکاو له پوهتی ئەم ژيانه دلپه قه‌دا به جی‌مانده‌هیلێت، ئەگەر که سیکی وا نزیکیش نه‌بێت، لاشه‌یه‌کی خه‌یالییه، مردوویه‌کی خه‌یالییه که له‌وانه‌یه مردنی خۆمان بێت، لاشه‌ی خۆمان بێت. من زۆرجار له پێگای مردووه‌کانی تره‌وه قسه‌م له‌گه‌ڵ مردنی خۆمدا کردوه ... زۆرجار ». غه‌زله‌نوس وه‌ک ئەوه‌ی چاوه‌روانی ئەو قسانه له من نه‌بێت، به غه‌میکی زۆره‌وه گروتی «حه‌سه‌نی پیزۆ، نه‌وجه‌وانی چینی شتیکی تریبوو... من نه‌وجه‌وانی چینیم کوشت، تیده‌گه‌یت، غه‌زله‌کانی من نه‌وجه‌وانی چینیان کوشت... ئەو به‌پاستی ده‌ژیا... دوا‌ی هه‌یج تارماییه‌ک نه‌که‌وتبوو، په‌نگه تاکه مرو‌فێکی ئەم شاره بووبێت که دوا‌ی هه‌یج تارماییه‌ک نه‌که‌وتبێت... ئەو ئەوه‌ی کرد که من و تو بۆمان ناکرێت... ئەو ئەم شاره وه‌ک باغیکی خه‌یالی ده‌ژیا... هه‌زارباغی ئەو شوپینێکی جیانه‌بوو له ده‌ره‌وه‌ی ئەم شه‌قام و کوچانه، هه‌موو ژنێک لای ئەو مه‌حبوبه‌یه‌کی خه‌یالی بوو... هه‌موو کوچه‌یه‌ک باغیکی خه‌یالی بوو. من کوشتم... زۆر ویستم غه‌زله‌ی نه‌ده‌م، زۆر ویستم به هه‌مان شه‌قامی خه‌یالدا نه‌روات... خۆی جوانی ژيانی خۆی ده‌بینی... ده‌یزانی چ شاهانه ده‌ژی... به‌لام ئەو غه‌زله‌نه بردیان و کوشتیان. ئەو ئەو مه‌خلوقه‌بوو که من خه‌ونم پێوه ده‌بینی، ئەو ژيانه ده‌ژیا که من ده‌مویست. ئەم غه‌زله‌نه یانه‌یشت بژی».

ماجیدی گۆل سۆلاف به‌ فیزه‌وه گروتی «نه‌وجه‌وانی چینی ساتی خۆشی برده‌ سه‌ر، به‌لام ژيانی پاسته‌قینه‌ی ئەم شاره پیس و پۆخله‌ی نه‌بینی، ژيانی پاسته‌قینه‌ نو‌قمبوون نییه له ناو سنگ و مه‌مکی ژاندا، به‌لکو پیاسه‌کردنه به‌م شه‌قامه پیساندا. تێناگه‌م چۆن مرو‌ف ده‌توانیت ژيانی شارێکی واپیس و پۆخل و پێ ناشیرینی وه‌ک ژيانێکی خه‌یالی بژی؟...».

غه‌زله‌نوس سه‌یرێکی ماجیدی کرد و دوا‌ی که می‌ک تیفکرین گروت

نەوجەوانی چینی سەرەتا ئەو جیاکارییهی لە نێوان خەیاڵ و راستیدا نەدەزانی. وەک مندالیك تازه لەدایک بوویت، خەیاڵ و راستی لای ئەو یەک شت بوون، دواتر لە ژێر کاریگەری غەزەلەکانی مندا لەو دابەشبوونە تیگەیشت.

من باوەڕم وابوو ئەو دابەشبوونە نەینی مان و نەمانی هەموومانە، من بۆ خۆم هەر لەسەردەمی شوێنەوه لە نێوان خەیاڵ و حەقیقەتدا سەرگەردان و دوو کەرتبووم... ئیستاش دەلێم، هیچ مۆفیك لەم شارەدا نییه دوو کەرت نەبێت، وەلێ هەندیکمان بەو کەرتبوونە دەزانین و هەندیکمان دەمرین و درکی پێناکەین. لەو کاتەدا هەڵمدا و گووتم «سەردەمی شوێن، ئەو کاتەی لە ئیفتیالاتدا نیشمەکرد. وام هەستەکرد گەر یەکە یەکە خەڵکە خراپەکارەکان بکوژین، ئیدی دۆنیا دەبێت بە بەهەشت. زۆرجار کە لەگەڵ برادەرەکانمدا یەکێکمان دەکوشت، بەجۆرێک خۆشحالبوین وامانەزانی هەنگاوێک لە بەهەشت نزیکبووینەتەوه. ئاھەنگمان سازدەکرد و هەرامان دەنایەوه. ئیستاش زۆر خەڵک هەن وایبێرەکنەوه، لەوانەیە لە زانی زۆری ئادەمیزادەکاندا قۆناغێک هەبێت پێیوابێت کوشتن لە بەهەشتان نزیکەکاتەوه. زۆر بەمان لە مندالییهوه وەها گۆشبووبوین نەماندەتوانی وێنە ئەو نیشتمانی بەهەشتی و خەیاالییهی لەسەرماندایە بەبێ کوشتن و بەبێ بازدان بەسەر تەرم و لاشەی خەڵکی تردا بهێنینە پێشچاو. ئیستاش ئەم ولاتە پرە لەو کەسانەی پێیانوایە گەر یەک بە یەک خراپەکان بکوژین، دەتوانین بەهەشت دروستبکەین... من یەکەم شەو کە چوومە هەزارباغ گووتم ئەم جوانییە لە خەیاڵدا هەیە لە راستیدا نییه و ناشبێت، بە خۆم گووت حەسەنی پێزۆ راستیت بۆچییه، ئەو هەموو سەلەی لە دروستکردنی گوللادا سەرفەکرد ئیستا ئەم باغەی پێشکەشکردوێت، تیا بجەوێرەوه و بێدەنگ بە، ئەمڕۆ تۆ بەهەشتێکی خۆت هەیە،

قوون بنێره سه‌ر ده‌رپێ خه‌یالییه‌که‌ی خۆت و ئهم کونجی قه‌ناعه‌ته‌ به‌رمه‌ده‌ . ئیستاش کاتێک به‌رۆژ به‌ سی‌باغدا ده‌رۆم، سه‌یرم لیدیته‌ ئهم شویته‌ شه‌وان له‌ خه‌یالی من و تو و ئه‌و پیریژنانه‌دا ده‌بیته‌ شویتێکی وه‌ها سی‌حراوی... وه‌ک چۆن شه‌و و رۆژ به‌یه‌کتری ناگه‌ن گۆله‌کانی هه‌زارباغ و ئه‌و شه‌قامه‌ پیس و تۆزاویانه‌ی رۆژیش به‌یه‌ک ناگه‌ن. من زۆر له‌و شتانه‌دا شه‌ره‌زا نیم، به‌لام ده‌لیم ئه‌وه‌ی منی کرده‌ پیاوکۆژ ئه‌وه‌بوو که‌ ده‌مویست له‌ حه‌قیقه‌ته‌وه‌ بازیده‌م بۆ خه‌یال... هه‌ر من وانه‌بووم، زۆر له‌ پێشمه‌رگه‌کانی تری ئه‌و سه‌رده‌مه‌ش که‌ خه‌باتمان ده‌کرد، هه‌ر خولیایه‌کی وه‌ها له‌ سه‌رماندا بوو، بازیده‌ین... له‌م دونیا ناشیرینه‌وه‌ به‌ره‌و دونیایه‌کی تر. جارێک له‌گه‌ڵ یه‌کێک له‌ پابه‌ره‌کانی شوێشدا قسه‌مه‌کرد و گووتم «هه‌فال، ئیمه‌ له‌م شوێشه‌دا دوا‌ی چی که‌وتوین... من خه‌ریکه‌ که‌م که‌م له‌ خه‌لک کوشتن وه‌رژه‌به‌م». به‌ خه‌فته‌تیکه‌وه‌ سه‌یریکردم و گووتی «هه‌فال تۆفان، دوا‌ی کللوی بابردو که‌وتوین». گووتم «هه‌فال، کللوی بابردو چییه‌؟». گووتی «هه‌فال کللوی بابردو ئه‌و شته‌یه‌ گه‌ر شوێشیش سه‌رکه‌وێت بۆمان ناگیرێت». شوێشه‌که‌ سه‌رجه‌م بۆ شتێکی خه‌یالی ده‌گه‌را که‌ سه‌ به‌ ته‌واوی نه‌یده‌زانی چییه‌. که‌ پابه‌رین سه‌رکه‌وت ئه‌و خه‌یاله‌ به‌ شتێکی تال و ناشیرین ته‌واو بوو... رۆژێک ئه‌و ژنه‌م کوشت و سه‌یری چاویم کرد. ئه‌و نیگا‌کردنه‌ هه‌موو ژبانی منی گۆپی. له‌ چاوی ئه‌و ژنه‌دا کۆتایی ئه‌و خه‌یاله‌م بینی، ئه‌و کلله‌ بابردوهم بینی که‌ هه‌فاله‌که‌ی سه‌رکه‌ردایه‌تی باسی‌کرد. عه‌زیزان دوا‌ی پابه‌رین هاوێی شوێشگێژه‌کانم خه‌یالی خۆیان تو‌پدا و نه‌چوونه‌وه‌ سه‌ری، که‌ سه‌ نه‌پیرسی ئه‌ری خه‌یالی ئه‌و شوێشه‌ دووردرێژه‌ چی بوو. نه‌پیرسی ئه‌ری خه‌یالاتی شه‌هیده‌کان چیان به‌سه‌ره‌ات؟. شوێش وه‌کو خه‌و وایه‌، که‌ ته‌واو ده‌بیته‌ وه‌ک به‌ ناگابێته‌ خه‌ونه‌کانی ده‌رۆن و بیرده‌چنه‌وه‌... هه‌یج شتێک له‌ دونیادا وه‌ک شه‌

درۆزن نییه . دواى سەرکەوتنى پاپەرین و گەرانه‌وه‌ی خەلک له‌ کۆپه‌وه
 گه‌وره‌که‌، من سه‌یری چاوی هاوڕێکانی خۆم ده‌کرد و تروسکایی یه‌ک
 خەیاڵ چیه‌ نه‌مه‌بینی... ئه‌وه‌ وایکرد پابکه‌م و به‌رۆمه‌ ژوورێ و ده‌رگا
 له‌ خۆم داخه‌م... خەلک هه‌یه‌ ده‌توانی‌ت واز له‌ خەیاڵ به‌ی‌تی‌ت و بژی،
 به‌لام که‌سانی وه‌ک ئێمه‌ ناتوانین بێ خەیاڵ بژین، که‌ به‌رێگایه‌کی
 خەیاڵیدا ده‌پۆین و ده‌زانین کۆلانه‌که‌ داخراوه‌ و پێگا‌که‌ ده‌رناچیت،
 پێگا‌که‌ ده‌گۆڕین و ده‌چینه‌ کۆلانیکی تره‌وه‌ . لێتان ناشارمه‌وه‌ لای
 منیش زۆری ویست تا ئه‌و دوو دنیايم له‌ یه‌کتري جیا‌کرده‌وه‌... دواى
 پاپەرین، دواى ئه‌وه‌ی ئه‌و ژنه‌ به‌سته‌زمانه‌م کوشت، تێگه‌یشتم خەیاڵاتی
 سه‌رده‌می شوێرش له‌سه‌ر ئه‌م خاک و ئاوه‌ سه‌وز ناییت . به‌ خۆم
 گووت هه‌سه‌نی پیزۆ، تا نه‌بوویته‌ جانه‌وه‌ریکی پيسواتر و بی‌ئینسافتر
 له‌م یارییه‌ ده‌رچۆ... بۆ ئه‌وه‌ی خۆم پابکه‌مه‌وه‌ و شتیکی تر له‌
 پۆحمدا سه‌وزبکه‌م زیاد له‌ شه‌ش ساڵ چوومه‌ خه‌لوه‌ته‌وه‌ . هه‌ستده‌که‌م
 له‌ ماوه‌یه‌دا بۆنی گولاه‌کانی دایکم پۆژ دواى پۆژ و ئیواره‌ دواى ئیواره
 له‌م دنیا مه‌لعونه‌ی دوورخسته‌وه‌... گه‌ر ئه‌و لاشه‌یه‌ی مورا‌د نه‌بوایه
 دنیا نرخ‌ی له‌لام نه‌ما‌بوو... من کتیبی مردووه‌کانیشم له‌ به‌ر خاتری
 ئیوه‌ ده‌نوسی . به‌لام براده‌رانی عه‌زیز مرۆف چهند خەیاڵاتی بی‌ت،
 راستی هه‌میشه‌ له‌ شتیوه‌ی لاشه‌یه‌کدا دیته‌وه‌ به‌رده‌می... ناتوانین له‌
 راستی پابکه‌ین... کێشه‌که‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ خەیاڵ قورسایى راستیمان له‌سه‌ر
 هه‌لناگریت، راستی شتیکی ناشیرینه‌ بمانه‌و‌یت و نه‌مانه‌و‌یت ده‌مانه‌پ‌یت،
 چاوبنوقی‌نیت و نه‌ینوقی‌نیت یه‌ک شته‌، وه‌ک گولله‌یه‌کی بێ‌په‌حم وایه‌ که‌
 به‌ره‌و ناوچاوان د‌یت... خەیاڵیش هه‌ر وا زالمه‌، چهند راستی ب‌تبات
 مرۆف ناتوانی‌ت له‌ خەیاڵ پ‌زگاریب‌یت . براده‌ران، مورا‌د جه‌میل گه‌رچی
 زۆر له‌ راستیدا ژیا، ده‌رگای راستیه‌ خۆش و به‌تامه‌کانی بۆ والا‌بوو،
 به‌لام دوا‌جار نه‌یتوانی له‌ گوشاری خەیاڵ ده‌رچ‌یت، ئینسان مه‌خلوقی‌کی

ناسکه له نێوان پهستانی راستی و خه یالدا یان وهک من ده بێته
 پیاو کوژ یان وهک تۆ غه زه لنوس ده بێته شاعیر. غه زه لنوسی برام،
 من نێستا له تۆ ده ترسم، له ماجیدی گول سۆلاف ده ترسم... وه ها
 سه یرمه که برام. به راستی له تۆ ده ترسم، تۆ پیاو یکی خه یالایت، من
 و تۆ باغیکی هاو به ش له سه رماندایه، به لام ده ترسم چۆن خه یالای
 عه شق نه و جه وانی چینی کوشت... ئه م هه موو راستیه تاله ئیمه ش
 بکوژیت».

ماجیدی گول سۆلاف نه یده شار ده وه که رقی له ده نگ و شێوه قسه ی
 منه، هه ر کاتیک زۆر قسه م بکردایه وه پزیه کی زۆرم له سه ر ده مو چاوی
 ده بینی. گه رچی من زۆر باییه کی وه ها بیتام نه بووم، به لام ناخۆشی
 ده نگم و خرابی ده م و نو تقم وایان ده کرد، خه لک که م با به خ به ناوه پۆکی
 قسه کانم بده ن. ئه و ئیواره یه به ر عه کسی جاران، هه ستم کرد گول
 سۆلاف به ریز و حورمه ته وه ته ماشام ده کات. من پێکه نیم و گوتم
 «گول سۆلاف، مرۆف که قسه ی دلای خۆی کرد، گه ر شه یتانیش
 بێت هه ر جوانه». ئه و به زه رده خه نه ئه رستو کراتیه کی خۆیه وه
 گووتی «هه له یه کی گه وره یه ئه و دیواره ی له نێوان خه یال و راستیدا یه
 بشکیت، هه له یه ... خه یال گه ر باریکه یت به راستی ترسناکه و راستیش
 گه ر باریکه یت به خه یال ترسناکه. تیکه لاو کردنی ئه م دوو زه مینه، وهک
 تیکه لکردنی ئاو و ناگر وه هایه».

غه زه لنوس به گومانه وه سه یری هه ردوو کمانی کرد و پاش که مێک
 بیر کرد نه وه، هه ندیک کاغه زی له سه ر مێزه که ی خۆی هه لگرت و بێئه وه ی
 بزانی ت چی ده کات داینا نه وه و گووتی «ئو سنووره ی ئیوه له نێوان
 راستی و خه یالدا دایده نێن نه کرده یه و نابیت. چ شتیک نه و جه وانی
 چینی کوشت؟ ها... ئیوه ئه و پرسیا ره تان له خۆتان کردوه...؟
 حه قیقه ت یان خه یال؟ مرۆف ته نیا له جیهانی کدا ده توانیت سنه

نیوان راستی و خەیاڵدا دابنیت کە خۆشەبەستی و کوشتنی تیانەبیت...
 لە ھەر جیگایەک خۆشەبەستی و کوشتن ھەبیت، حەقیقەت و خەیاڵ
 بەشیوەیەکی ئەوتۆ تێکەڵدەبن جیاوونەویان ئەستەمە. من چەندین
 سالە غەزەل دەخوینمەوە، لەگەڵ ھەموو غەزەلێکدا جار دوا جار
 قوولتر بە خەیاڵاتدا پۆدەچم، بەلام ھەرکات لە خەیاڵدا زۆر دوور
 پوشتبیتم زۆر بیرم لە راستی کردۆتەو. ئێوە بیرتان لیکردۆتەو
 کە بۆ لە نیوان ھەموو خەڵکی ئەم شارەدا بە تەنیا ئێمە چیرۆکی
 مردن کۆدەکەینەو؟... ئەی بۆ لاشەکەئەوجەوانی چینی ژیانی ئێوەی
 واگوێی؟... ھا... ماجەلان تۆ بیرت لیکردۆتەو؟ چونکە ھیچ کەس
 بەقەد مەخلوقێکی خەیاڵی تینووی راستی نییە. خەیاڵ خۆی بە زۆر
 دەستمان دەگریت و دەمانباتە سەر ئەو راستە ھێڵەئەمانگێڕتەو
 بۆ راستی. ئەوجەوانی چینی لە دونیای حەقیقەتەو ھات بۆ لای من،
 خۆشەبەستی ھێنای. من دەمویست بژی بێئەوێ عەشق بیکوژیت و
 بەدەختی بکات... دەمویست وابکەم بە شتێکی کەم لە حەقیقەت و
 بە شتێکی کەم لە خەیاڵ پازی بێت... ئەو دەرەئەئێمە تووشمان
 ھاتوو ئەو نییە خەیاڵمان ھەیە یان بیر لە راستی دەکەینەو،
 ھەموو مۆفیەک شتێکی کەم لە خەیاڵ و شتێکی کەم لە راستی لەلا
 دەستدەکەوێت. دەرەئەئێوەیە بە خەیاڵی کەم و راستی کەم
 پازی نابین... ئەوێ بێوێت تا ئەوسەری خەیاڵ بپوات دەیەوێت تا
 ئەوسەری حەقیقەتیش بپوات، ئەوێ بێوێت تا ئەوسەری حەقیقەت
 بپوات، دەیەوێت تا ئەوسەری خەیاڵ بپوات... ئەو دەرەئێمە...
 خەڵکانی دی بە کەمێک حەقیقەت و کەمێک خەیاڵ دەژین و ھەستناکەن
 شتێکیان و نەکردووە، بەلام ئێمە تازە مەحکومین بەوێ تا ئەوسەر
 بپۆین... بەش بە حالی خۆم مەحکوم تا ئەوسەر بپۆم... ئەوجەوانی
 چینی پێگای تری بۆ من نەھێشتەو، ئەو ھات و تا ئەوسەری خەیاڵ

پۆی که مهرگه، ئیستا منیش هیچ پێگایهکی دیم له پێشدهمدا نییه
ئهوه نه بیست تا ئهوسهری حهقیقهت برۆم... ئیوه ئازادن لهگهڵمدا دێن
یاخود نا، دهتوانن برۆن... ههر یه که تان زهوی خه یالی و ژیا نی تایبه تی
خۆی هیه. به لام من مه حکوم به پۆشتن... ده بیست برۆم...».

ماجیدی گول سۆلاف گوتی «غه زه لنوس ئیمه هه موو شتی کمان
پێکه وه کردوه، ده زانی نیشه که پره له مه ترسی... ده زانی یه کێک
هیه نه و جه وانی چینی کوشتووه، ژنیک هیه دیار نییه... خه لکیکی
نادیاریش هه ن ده یانه ویت غه زه له کان به ن و برۆن، ئیمه تا ئیستا هیچ
ده رباره ی ئه وانی ش نازانی... ئیمه ناتوانین لێره دا بوه ستین و هیچ
نه که ی ن».

ئه و پۆزه بپارماندا به رده و امبین. تا کوتایی له گه ل یارییه که دا
برۆین. که س له و یاریزانه بچو کتر نییه که له ناوه پاستی که مه که دا
ده چێته ده رێ. هیچ یه ک له ئیمه ش خۆمان به یاریزانی بچو ک نه ده زانی...

***

هه ر ئه و پۆزه من و ماجیدی گول سۆلاف گرنگترین گفنو گوێ
ژیا نمان نه نجامدا. من ده مزانی دیمه نی قاته ئینگلیزی و و یقاره
شاهانه کی له گه ل سروه ته خاکی و بازاپیه کی مندا ناگو نجیت،
له گه ل ئه وه شدا سه رسامی من به گول سۆلاف له سه رسامیم به
غه زه لنوس که وره تریوو. غه زه لنوسم وه ک پیاویکی ون ده هاته به ر چاو
که له نێوان دوو دونیادا سه ری لێشی واوه، جیاوازییه کی که وره م له نێوان
خۆم و غه زه لنوسدا نه ده بینیی، که سمان له راستیدا به ته واوی سه ر به
هیچ دونیایه ک نه بووین... به لام گول سۆلاف زۆر باوه پی به خه یالی

خۆی هەبوو، ئەو وایە کرد هەندیک هێزی هەبێت کە ئێمە نەمانبوو.
لەو پۆژەدا من و گۆل سۆلاف گفتوگۆیە کمان کرد کە تا مردن بیرم
ناچیتەو. ئەو یە کە مجار بوو دواى ئەو هەموو سالە ئەو دلى خۆیم بۆ
بکاتەو، لە دواى ئەو پۆژەو ئیدی بە پێژیکى زۆرەو سەیری ماجیدم
دەکرد، گەرچى خۆبادان و لە خۆپازیبوونی زۆرى، لەنجەولارى بە وىقارى
لە قاتە سەپى و پەش و کریمیەکانیدا هەمیشە غەمباریدەکردم. ئەو
پۆژە بە ماجیدم گووت «گۆل سۆلاف، لاشەکەى نەوجەوانى چینی
هەمیشە لەگەڵمدايە. زۆر جار چاو لێکدەنێم و دەبیینم، کە لە هەزارباغ
دەسوڕپمەو دەبیینم، کە بە شەقامەکاندا دەپۆم هەستیکى قوولم هەیه
کە لە دواو سەیرمەدەکات، هەندێجار هەست بە هەناسەى دەکەم،
هەستدەکەم هێند لێم نزیکە خەریکە بەرمەدەکەوێت... گۆل سۆلاف تۆ
پیاویکی لە من گەنجتر و خوێندەوارترى. راستە دونیات نەبینیو، بەلام
دەلێم لەبەرئەوێ دونیات نەبینیو، لەوانەیه باشتەر تێبگەیت. لەم
شارە پیس و چەپەلەدا دنیا هێندە بچوکە بیبینیت و نەبیینیت وەکو
یەکە. من لە تۆ دەپرسم، گۆل سۆلاف، زۆرجار واهەستدەکەم لاشەکە
سیحریکی زۆرى لەسەرم هەیه... دەمەوێت تێبگەم، چى وادەکات پیاویک
لە تەمەنى مندا عاشقى لاشەیهک بێت؟ تۆ ئەو چۆن تێدەگەیت؟»
گۆل سۆلاف گووتى «حەسەنى پیزۆ، منیش هەمان هەستم هەیه،
لەو کاتەوێ ئەو لاشەیهەم بینیو، دەمەوێت شتیکی بۆ بکەم. جار
جار لە ژيانى منیشدا دەرەدەکەوێت، بەلام ناهێلم تەواو دەست بە سەر
خەیاڵمدا بگرێت، مردووێکان زالمەن گەر دەرگایان بۆ بکەیتەو، وەها
ژیانت داگیردەکەن، خەو و خۆراکت لێحەرام دەبێت»

ئێستیکى کرد و گووتى «پیزۆ، دەزانى بۆ دەمەوێت تا کۆتایى
لەگەڵ ئەم حیکایەتەدا بپۆم؟ لەبەرئەوێ خوێندەوێ چارەنوسى
مردووێکان، تەنیا شتیکی مەوێ لە راستیدا بى هیچ مەبەستیک دەیکات.

مردووہ کان ناگہ پرتنہ وہ بڑا تھوہی سو پاسمانیکہن. ئیمہ خزمہ تیکیان دہکین، بیٹہ وہی ناگادارین، بیٹہ وہی ئیمہ چاوہ پئی ہیچ بکین و ئەوانیش چاوہ پوانی ہیچ بن. تھوہ ئەوپہ پئی بەخشندہییہ، گیشتنی ئینسانہ بە پلہی کہ مال. خزمہ تکردنی مردووہ کان وەک خزمہ تکردنی زیندووہ کان نییہ، مرقف ہەر وەخت خزمہ تی زیندووہ ک دہکات، دلئی پردہ بیٹ لہ چاوہ پوانی، منہت دہکە ویتہ بەینہ وہ، ئومیدی وەرگرتنہ وہی چاکہی زۆتر دیتہ پیتش، دلخۆشدەبیٹ کہ فەزلی بەسەر ئەوانی دیدا ہەیہ. مرقف کاتیک خزمہ تی خودا یان نیشتیمانیش دہکات ہەر چاوہ پوانی پاداشتہ. سەیرکە حەسەنی پیزۆ ئەوانہی خزمہ تی نیشتیمانیان کرد ئیستا چ جانە وەرئیکیان لیدەرچووہ. من زۆرجار دەلیم خۆزگە خزمہ تی نیشتیمانیان نەکردباہ. سەیرکە و بە چاوی خۆت ببینہ، ئەوانہی خزمہ تی خودا دہکەن چ دپندە یەکن، چەند بیپاک بە ئومیدی بەھەشت مرقفەکانی دی پارچە پارچە دہکەن. بەلام من کہ خزمہ تی ئەو کورہ مردووہ دہکەم، چاوہ پوانی ہیچ نیم... تھوہ زیاتر دلنایامدەکات کہ من پشە یەکم لەم سەر زەمینہ نییہ... کاتیک لەگەڵ مردووہ کاندا خەریکدەبم، نە ہیچ وەر دەرگرم و نە ہیچ دہبەخشم... من وەکو غەزەلنوس بەدوای راستیدا ناگہ پڕیم... بەلکو کاتیک لەگەڵ ئەم لاشە یەدا دەرپۆم، نە مردووہ کان ہیچم دەدەنئ و نە من ہیچ دەدەم بە مردووہ کان... تھوہ پاکترین جۆری پە یوہندییہ بوونە وەرئیک بە بوونە وەرئیکی تر وە بہستیت، نە ئەوان داوایەکیان لە من ہە یە و نە من دەتوانم داوام لەوان ہەبیٹ. تھوہ مرقفانەترین جۆری پە یوہندییہ... لە خۆشەویستی بلندترہ... خۆشەویستی پەرہ لە ترس و داواکاری و خۆپەسەندی... بەلام بایەخدان بە چارەنوسی مردووہ کان، خالییہ لە داواکاری و خۆپەرستی. ئەمجۆرہ پە یوہندییہ تەنیا لەگەڵ مردووہ کاندا دہبەسترت... تیدەگەیت تەنیا لەگەڵ مردووہ کاندا... ئا من

غەزەلنوس بۆ حەقیقەت ناگەریم ... من بۆ پاکى دەگەریم ... غەزەلنوس
 بۆ نیوہیەکی ونبووی خۆی دەگەریت، بەلام من دەمەوئیت بازنەہیەکی
 پاک لەگەڵ نەوجەوانی چینییدا دروستبکەم، ئەو هیچ نابەخشیتە من و
 منیش ناتوانم هیچی پێیبەخشم، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا ھەردووکمان لە
 ھاوکیشەیکداین، لە بازنەہیکداین. ئەو بازنەہیە تەنیا لەگەڵ مردووەکاندا
 دروستدەکریت. تۆش حەسەنی پیزۆ، عاشقی ئەو لاشەہیە نیت ... تۆ
 لە ھەموومان زیاتر پێویستت بەو لاشەہیە ... تۆ دەبیت لە ھەموومان
 زیاتر لەگەڵ لاشەکەدا بپۆیت ... چونکە ئەو تەنیا پێنیشان دەری تۆیە
 لە بەرەہی بکوژەکانەوہ بپۆیت بۆ بەری کوژراوہکان ... سەرکە حەسەنی
 پیزۆ، لەو ساتەوہی من تۆ دەناسم دەمەوئیت شتیکت پێبلێم، زۆرہی
 پیاوکوژانی ئەم ولاتە بەدوای جوڑە پاکبوونەوہیەکی سیاسیدا دەگەرین.
 مەلئ گول سۆلاف بیتابپووە، من ھەر وەخت بیر لە تۆ دەکەمەوہ
 راستە و راست لەخۆم دەپرسم ناخۆگەر پیاوکوژیک بلێت من پەشیمانم
 ئیدی یاریبەکە تەواودەبیت؟ گەر بلێت من ئامادەم سزای خۆم وەرگرم
 ئیدی ھەموو شتیک تەواو؟ گەر چووە بەردەمی سەرۆکەکانی و گووتی
 ئێوہ منتان کرد بە پیاوکوژ، بەوہ ھەموو شتیک دەگوزەریت؟ ھا ...
 هیچ دەگوزەریت؟ بەو قسەہیە موویەک لەسەری سیاسییە پیس و
 چەپەلەکانی ئەم شارە دەبیتەوہ؟ ھا گەر چووە بەر دادگا و سنگی
 خۆی پھوتکرد و گووتی بملکوژن، بملکوژن ... من تاوانبارم، ئیتربەوہ
 دەبیت بە مۆفیککی تر؟ نا ... حەسەنی پیزۆ ... ؟ نا .. ئەی ئەگەر
 دەستیکرد بە شیعر خوێندنەوہ، ئیتربوو بە کەسیکی دەستپاک؟
 حەسەنی پیزۆ من شەوان کە سەر دەخەمە سەر سەرین بیر لەو شتە
 ترسناکانە دەکەمەوہ ... حەسەنی پیزۆ، هیچ پیاوکوژیک بەو جوڑە
 پاکنابیتەوہ ... ئەو جوڑە پاکبوونەوہ سیاسی و عاتیفییانە مەرھەمێکن
 مۆف دەنیتە سەر برینەکە ... تۆ تەنیا بەوہ پاکدەبیتەوہ بگوازیتەوہ

بۆ به ره ی کوژاوه کان... ده بیئت پۆحی کوژاویک بچیته گیانته وه،
 نه وسا تیده گهیت؟... حه سه ن توفان، ته نیا بینینی نه و لاشه یه به س
 نییه، به س نییه ههستی پیبکهیت و وابزانیت له ته نیشتته وه ده پوات...
 به پیچه وانه وه ده بیئت ببیت به و... نه وه ی یه کیک ده کوژیت ته نیا به وه
 پاکده بیته وه، هه تا مردن پۆحی کوژاویک له به ریکات و له بری نه و
 بژی، دوا ی خه و نه کانی بکه ویت و له خولیا و ئامانجی نه ودا نوقمبیت...
 نه و جه وانی چینی نه و ده رفه ته ی پیبکه شکر دویت له بری نه و بژیت،
 پۆحی نه و له به ریکهیت و دوا ی حیکایه ته که ی بکه ویت. گهر ده ته ویت
 پاکبیتته وه، پۆحی نه و جه وانی چینی له به ریکه و گهر بۆ جار یکیش بووه
 له چاری مردوویه که وه له دنیا بره وانه... نه م ولاته ی من و تو، عه زیم،
 ولاتی مردنه... هه موو پۆژیک نه م هه موو مه یته... نه م هه موو مه یته،
 که بۆگه نیان لووتی به شه رییه تی پر کردوه، نه و هه موو ژنه کوژاوه ی
 نه م شاره، که چیرۆکیان به مسه رو سه ری دنیا دا بلا بوۆته وه... حه سه نی
 پیزۆ، پادشای گولۆ... هه سته ده که م هه موومان پیویستمان به وه ده بیئت
 جار یک له جاران پۆحی مردوویه که له به ریکه یین و به شاردا بکه پزین...
 به گالته وه ریمه گره. بیر له وه بکه ره وه گهر نه و جه وانی چینی ئیستا
 زیندوو بیتته وه چی ده کات؟... به قسه م بکه نه وه بکه به خولیا ی
 خۆت. بیر له وه بکه ره وه و هه سته به پۆ دوا ی نه و خولیا یه بکه وه».
 له و ساته دا پیمو ابوو، پۆحی نه و جه وانی چینی گهر بکه ریتته وه بۆ
 دنیا راسته و راست به دوا ی باران شوکورد ده گه ریت... وه که نه وه ی
 ته لیسم لیکراییت هه ستم و جگه له گه ران بۆ باران شوکور هیه
 خه یالیککی دیکه م نه بوو.

***

بەووم کە بڕیارمدا بە ئاشکرا بچمە شەپەرە. ئەو کاتەی من لای خۆمەو
 بڕیاری ڕاگەیاندنی شەپەردا، هیچی ئەوتۆم لەسەر درێژ و پانی بەرەکانی
 جەنگ نەدەزانی. پێموایە هەموو ئەوانەی لەو دەمدا لەگەڵ میر و
 بارۆنەکانی نوێمیراندا چوونە شەپەرەو هەواییکیان لەسەر درێژ و پانی
 گۆرەپانی جەنگ نەبوو. کە ئێمە چووینە شەپەرەو لە میژووو میرەکانی
 نوێمیران بە شیوەی جۆراوجۆر ئابلۆقەیان داوویین.

لە شەشی ئەیلولی سالی دووھەزارو چواردا ... من پەلاماری مورتەزای
 شەیتانمدا.

دوای قسەکانی من و گۆل سۆلاف، هەمان شەو من و شێر چووینە
 سەر میژەکە ی مورتەزای شەیتان. بە پێکەنینیکی گەرە پێشوازی
 لێکردین. ترسیکی قوول لە چاویدا بوو. بەلام بە دەم گووتی « ئەمە
 چ شەویکی خۆشە، چ شەویکی سێحراوی و پڕ ئاھەنگە، من دووان لە
 جوانترین کۆپانی ئەم شارە بوونەتە میوانم ... مژۆف بۆ شەویکی وەھا
 ژیانی خۆی دەخاتە مەترسییەو، خەڵک هەن دەمرن و شەوی وا ناییت
 بە نسیبیا ... چ خۆشەبەختم ... چ پیاویکی کامەرانم ... سیولالا ... ئەمە
 چ شانسیکە پووی کردۆتە من و نەسیمی چ بەختیکە بە باغەدا شنە
 دیت؟ ». من و شێر خۆمان وادەرخست کە تەنیا بۆ ناسین و بەھرە
 وەرگرتن لە قسە خۆشەکانی چووینەتە سەر میژەکە ی. پێمانگوت
 خۆشەبەختەبێن و گەرەدەبێن قەبوولییکات ئێوارەیک داوەتیکی
 بکەین. ئەو لەگەڵ هەموو گومان و دوودلییەکیدا گووتی « داوەتی ئێو
 شەرەفیکی بپۆینە .. وەک ئەو وایە سەرلەنوێ لە دایکبوویتمەو، نە
 شەمالی دوور و نە نەسیمی بەیانیا وەک نرخێ ئەم حورمەتە ی ئێو
 لە منی دەنێن، ئاوا دل و پۆحم فێنک ناکەنەو ... ».

من و شێر هەردووکیان دەمانزانی، زۆریە ی نۆینییەکان لای مورتەزای
 شەیتان. یارییەکە خالی نەبوو لە مەترسی گەرە. من ویستم شێر

نهیه ته ناو حیکایه ته که وه، ویستم به ته نیا نه و پلانه جیبه جیبه که
 که له سه رمدايه، به لام شبر نهیده ویست له جوره یارییه کی وا ترسناکدا
 به ته نها به جیمبه یلایت. نه گهرچی په که وته و بیه یزیوو، به لام له فیل
 و مه کردا له من زورزانترو و لیوه شاوه تر بوو. من دانیشته که له گهل
 مورته زادا به باسی رابوردوی خوځ و جه غهری مه غولی کرده وه، گووتم
 من دۆستیکی نزدیکی جه غهری مه غولیم و پتر له دوازه ساله نه مبینوه،
 ده زانم که جه غهر دۆستیکی نزدیکی نه وه و ده خوازم گهر بتوانیت
 کومه کمبکات مه غولی ببینم. مورته زابو شیوازه سهیر و ناوازه یی
 خوی، به و زمانه شیرینه ی گووتی «مه غولی، شاه نه و سازاده یه...
 نه و جوامیره... خوای مه زن، گولدانی نه و ته نه، چند گولی تری
 وه که جه غهری مه غولی تیدایه؟. چند چرو و چند نه مامی تری وه که
 نه و له باغ و بیستانی نه م نیشتمانه دا هیه... من هر ده بوایه
 به زانیایه که نه جیبزاده یه کی وه که نیوه، که کورپکی پاکسی وه که تو و
 نه و، هر ده بیت په دیفی پیاری وها بن... من به خته وهرم، به خته وهرم
 که له سه رده میکدا ده ژیم که قاره مانی وه که جه غهری مه غولی تیدا
 ده ژی... که پیاری وها جوامیر و مەردی وها بیوینه ی تیا زیندووه...
 قه سه م به تیشکی خوړ و ناوی کانیه پاکه کانی نه م نیشتمانه ی من
 و تو له باوه شیدا گه وره بووین، نه و پیاره له گه وهریک ده چیت که
 تا نیستا نرخ و به های نه دوزراوه ته وه». هه موو که س دهیزانی که
 مورته زای شهیتان دروده کات. شبر بو نه وه ی وایکات زیاتر بدویت گووتی
 «مورته زابو، به راستی پیمبل، تو ده توانیت جه غهری مه غولی ببینیت.
 من بیستوومه ده لاین جه غهر هر له نه وروپایه، ده لاین له و کاته وه ی
 چووه بو هله ندا نه گه پراوه ته وه؟». مورته زابو پیکه نینه وه گووتی
 «له و پوژه وه ی حیزب داوایکرد... له و پوژه وه ی سه روک به نامی
 تاییه تی ناردی به دوایدا، ئیدی دوی سئ پوژ لیږه بوو... جه غهر

مەغۆلی، ئای چەندە دڵی بەم خاکە دەسووتیت... کێ هەبە دلاوهری
 وەك ئەو لەبیریكات... گووتی مالاوا ئەی شارە جوانەکانی خۆرئاوا،
 خواحافیز ئەی ئاسوودەیی، من نیشتیماڵ بانگمەدەكات، وەتەن هاوارم
 بۆ دینیت، سەرۆك بە ھەموو شكۆی خۆیەو، بەو پەيامە پیرۆزەو
 كە ھەلیگرتوو، ھیبی ھیبی بانگمەدەكات... جەغەر لەوانەبە كە ژیاڵی
 خۆی كردووە بە فیدای ئەم نیشتیماڵ... لەوانەبە... ئەی شیری برام...
 من دەتوانم مەغۆلی ببینم، گەر نەشتوانم، بۆ ئێوە تا بەردەرگای ئەو
 زاتە لەسەر زگ دەپۆم، شەرەفە... شەرەفە، سەرورەبەكی گەرەبە
 ئێوە دەبەخشە من لە نێوان ئێوە و پیاوانی بەرزى وەك خۆتاندا
 پەيامنێركی بچوك بۆ... چ خۆشەختیە بۆ یەكێكى ناچیزی وەك
 من ھیبی خزمەتی پیاوانی گەرەبە وەك ئێوەبەكەم». شیری گووتی
 «مورتەزا پێمان خۆشە تۆ شتیكمان بۆ پێكخەیت چاومان بە مەغۆلی
 بكەویت... گەر راستە حیزب پلەوپایە داوەت دەبیت هاوڕێی خۆی
 لە بیرییت... تۆ پێی بلێ، حەسەن تۆفان و شیری مستەفا دەیانەویت
 بتبینن... ئەو هاوڕێی عومرمان بوو».

مورتەزا وەك لەسەر شانۆیەك وەستاییت، دەستی بەرزكردووە و
 گووتی «مەغۆلی هاوڕێی خۆی لە بیرناكات، یەكێك بەوفا و بە ئەمەك
 نەبیت سەرۆك وەها قەدری ناگرت، وانیبە؟ برايان وانیبە... سەرۆك
 بەدرژیالی ژیاڵی بۆ پیاوی وەفادار و بە ئەمەك گەراوە... خودایە...
 ئەی پیاو گەرەبە و میرزادەكان... ئێوە نابیت ئەو لە بیركەن...
 بەلام نیش، ئیلاھی، لەگەڵ ئیشدا دەلتیت چی... خزمەتكردى و لا تێكى
 وا وێران، بەسەر كردنەوێ و اجبەكان... وریایی دەرەق بەو ھەموو
 دۆژمنە... ئەو ھەموو نەیارە... ئەو ھەموو شەونخونییە... پاراستنی ئەم
 ولاتە... پاراستنی پیاو جوانەكانی... عەزیزم، مەغۆلی پۆحی بەسەر
 پیاو خاسەكانی ئەم ولاتەو دەرەجیت... دەتوانیت بۆ پاسەوانكردى

پۆحیکى جوان، به ههفته چاو لیکه نیت ... مه غۆلى ئیوهى بیرنه چوه ...
 بیرى نه چوه ... به لام ئیش عه زیزم ئیش ... ئه رکی حیزب ...» من که
 ته ماشای ده ست و نیگا و پیکه نینه کانیم ده کرد، دانیابوم ده توانم نه
 پۆیه بگرم ... دانیابوم له دایدا شتیک هیه دای بکه ویت ده یگریت.
 ده مزانی له گه ل نه مجۆره مه خلوقانه دا یه ک یاری هیه، نه ویش یاری
 پویه پوه. هه مو نه و جانه وه رانه ی حیزب دروستیکردبون له یاری
 ژیره وانکیدا ... له نمایشکردندا، یه که مبون. بۆ نه وه ی ناشکرا و بپه رده
 یاری له گه لدا بکه م گوتم «مورته زا، من هاو پۆی مه غۆلیم ... من وه ک نه
 نیم، تیده گیت، من له حیزب هاتمه ده ره وه و جارێکی تر له ژیانمدا
 ناچمه وه ناو حیزب، به لام ئیشده که م تیده گیت، ئیشده که م، به لام به
 یاساو پێسای خۆم ... تا پۆژیک چه ک هه لگرتن مانای هه بوو، من
 چه کم پێبوو، به لام ئیستا ته واو ... مه غۆلى کوپی نیشتمان نییه ...
 مه غۆلى ئیستا خزمه تکاری میره کانه ... من ده مه ویت ببینم و چه ند
 پرسیارێکی لێکه م، ده زانی مورته زا نه و پرسیارانه چیین؟ ... ده زانیت؟
 چه زده کهیت بیانبیسیت، ها چه زده کهیت؟ لێده پرسم چه عفری مه غۆلى
 پۆلى تۆ له کوشتنی نه و ژنانه چی بوو که دوو سال له مه به ر
 له مالى ژنه بپه ناکاندا سووتان ... نه و ژنانه له بیره؟ نه و ژنه
 به سه زمانانه ی گه ره کی «بابه ردا» ها ... له بیرته؟ پێده لیم مه غۆلى
 براده رم، شه رمه که و پیمبلێ، پۆلى تۆ له کوشتنی هه ندیک له ژن
 و کچانی نویمیراندا چیه؟ ها ... له م دوو ساله دا زیاد له ئافره تیک
 و کچیک له نویمیران بپه روشوین بوون ... وانیه مورته زای ئازیزم،
 وانیه؟ پێده لیم براده ره ژنکوژه عه زیزه که م، دای نه وه ی من ده ستم
 له ژنکوشتن هه لگرت، تۆ چه ند ژنی توت کوشت؟ لێشی ده پرسم تۆ
 بۆ کامه ئاغا و میر و کادیری بالای به نه مه ک ئیشده کهیت ... کامه یان
 زۆترین خه لاتت ده دات؟ لێده پرسم مه غۆلى عه زیزم، من به ر

دێرینه‌که‌ی خۆتەم، پێمبۆی تۆ ئەمڕۆ تەنگ بۆ کێ دەتەقیینیت؟ جگە لە چەقەڵ ئیسماعیل و مورتەزای شەیتان چەند پیاوی تەرت هەیه لە بازار و کوچەکاندا نیشت بۆ دەکەن و خەڵک دەترسێن؟... پێیده‌لێم لەگەڵ چەند کۆمپانیادا شەریکیت؟ ھا عەزیزم... چەندجار لەسەدا بیستی و لەسەدا سی و لەسەدا چلی وەرەگریت؟ بۆ قازانجی چەند کەس لووت دەنێیتە ناو تەندەرەکان؟ سالی دەم و دانی چەند کەس دەشکێنیت لەوانەی دەوێرن دەمبکەنەو؟ تا ئیستا پەراسووی چەند پۆژنامەنوست شکاندو؟ لە چەند بالەخانەی نویدا بەشت هەیه؟ لێیده‌پرسم، جەغەری برام ژمارەی پاره‌گێڕەکانی تۆ و برادەرە بارۆنەکانت لە بازاردا گەیشتونەتە چەند؟ ژمارەی دوکانەکانت چەندە عەزیزم؟ چەند سەد دۆنم زەوێت لە دەورووبەری شار هەیه؟ چەند گوندت لە جووتیارە بەستەزمانەکان کەپووەتەو و کۆپەکانیشت کردون بە پۆلیس؟ لە ژێرەو چەند بەنزیخانەت هەیه؟ ژمارەی قەحجەکانت گەیشتونە چەند؟ کێ مەسەرفی ئەو پیاو دەلسۆزانەی تۆ و بارۆنی پۆرسەلان و بارۆنی کولەکە و شیخی ناوساجی و قەیسەر هەلەدەگریت... کێ؟ حیزب؟ مەکتەبی سیاسی؟ ھاوڕێیان و ھەفالان و کادیەرە بە ئەمەکەکان؟ ھا کێ؟».

قەسەکانم وەک کوتەکیک وەھابوو بەر سەری مورتەزای شەیتان کەوتبێت، بۆ ئیستیک وەھا چەپەسا نەیدەتوانی زمان ھەلبێنێت. پێشتر کەس بەو جوۆرە قەسە لەگەڵدا نەکردبوو. ئەو تەکا شێوازیکی گونجایی یاریکردن بوو لەگەڵ مورتەزای شەیتاندا. دەمزانێ گەر ھەردووکیان بەرابەر بە یەک دەمامک بکەینەسەرمان، تا ھا تەھا تەیا یاریبەکە تەواو نابێت، بەلام گەر یەکیکیان دەمامکە فریبەت، یاریبەکە دەگۆرێت. دڵنیا بووم کاتیکی دەوێت تا ئەو کوتەکە تەواو گێژیدەکات. شەربیش لەو باوەرەدا نەبوو، وا دوور بڕۆم، بەلام خۆشحالبوو

که مورتەزای بهو جۆره دەبینی. له چاوی شەبردا شادییهکی گەورەم خۆپێندەوه. مورتەزا که میک خۆی پراوەشاند و گووتی «حەسەن تۆفانی برام، پیاوه گەورەکه... درۆی نەیارەکان نەتبات، سوپێند بە بیگەردی بەپۆله، بە غونچەیی درەختی سیۆ، مەغۆلی دەستیکی لەو شتانەدا نییه... ژنە سووتاوەکان، کچە کوژراوەکان؟؟...هیە هی هی... وای حەسەنی برام... وای. مەغۆلی سەربازێکی راستگۆیه، پۆژیک لە هۆلەندە گەپایەوه من پێشوازی لێکرد، هەر گەیشتیە شار، هەر چاوی بە منارەکان کەوت، چاوی بهو شاخانە کەوت، چاوی بە گومەز و قەلا و بورجی کارەباکە کەوت، دەستیکرد بە گریان، خۆلی زەوییهکی دەخوارد، تۆ نازانیت چەند ئەم خاک و ئاوهی خۆشدەوێت، گیای دەخوارد، ئا عەزیزم، وەک یەکیک غەریبی شیتی کردبێت چیمەنی حەوشی مالهەکی خۆیانی دەخوارد... گەر ئەو پۆژە مەغۆلیت بدیایە دەتزانێ چ پیاویکی ناسکە... دەتزانێ چەند ئەم ولاتە خۆشدەوێت. من خۆم بۆ نەگیرا و لەگەڵیدا گریام، لەگەڵیدا خۆلم خوارد، لەگەڵیدا گیام خوارد».

من پێمگوت «مورتەزا، هەموو ژنانی ئەم شارە ناوی تۆیان بیستوو... تۆ بۆ کێ ئێشێدەکەیت؟ هەموو دەڵێن تۆ بۆ حیسابی مەغۆلی ئەو دوو خوشکەت لە گەڕەکی «کانیتۆز» دەرمانخوارد کرد، تۆیت دەستت لەسەرپرپینی ژنی هەلەتووی یەکیک لە ئاغاکاندا هەیه... من دەسەلاتیەک بەسەر تۆدا نییه، بۆ دەترسیت... ئەوهی من لێت دەپرسم، ئەو قسانەیه کە خەڵک لە دەرەوه دەیزانن، هەموو خەڵک دەیزانن».

هەستمکرد هیدی هیدی قسەکانم شیتیدەکات، بەلام دووبارە خۆی گرت و گووتی «حەسەن تۆفان دۆستی من، برای شیرینم... مورتەزا بەپۆلهیه... مورتەزا ناتوانیت مێرۆلهیهک ئازاردات... یەکیکی خۆ

ئەو دڵە پاک و جوان و گەورەییە تۆی چەواشەکردووە، یەکیکی ترسناک
ئەو پۆخە گەورەییەتی ژەهراویکردووە، قەسەم بە ژیاڵی گۆل... قەسەم
بە دەنگی ٻالەندە کاتیکی خەریکە دەپیکریت... من بیگوناھم، دڵیکم
هەیه لە بەفر پاکتر... لە ئاو پاکتر، لە شەونم پاکتر... تۆ مورتەزا
ناناسیت... شەو و پۆژ بەم شارەدا دەسورپمەووە و بە خەلک دەلێم
ئێو مورتەزا ناناسن، وەرن پۆخی ببینن... پۆخی».

من بە گالته جارییەووە گووتم «پۆخی؟ ھا پۆخی؟ ئەو پۆخە
شەیتانییە دەیفروشتیت بە ھەموو کەسیک، مورتەزا ئەو شەووەت لە
بیرە لەگەڵ قەیسەردا لە قەراغ شار، کوپکی گەنجتان ئازاردا، بیرتە
تۆ وەک ئێستا لە تاریکیدا قەسە پڕوپوچت دەکرد. من ئەو شەو
لەوێبووم، لە تاریکیدا سەیری تۆ و قەیسەر و پیاوێ ئازاکانی دیکەم
دەکرد کە لە منداڵیکی بەستەزمانتان دەدا کە نایەوێت دوکانەکی
چۆلبکات... مورتەزا بیرتە، یان بیرت نییە؟ مانگی چەند جار ئاوا
لە خەلک دەدەن... باسی پۆخت کرد؟ وانییە؟ بەو بۆنەییەو پێمبۆی،
پۆخی باران شوکۆر لە کوێیە؟ پێمبۆی ژنی بارۆنی کۆلەکە لە کوێیە؟
تۆ پۆحیکی پاک نیت؟ دەپێمبۆی باران شوکۆر کوا؟».

وێک چنگیکی تیژ برینداریکردبۆت لە شوینی خۆی ھەستا و لە
مێزەگەمان دوورکەوتەووە و گووتی «حەسەن تۆفان... تۆ عەزیزی
منیت... تۆ سەرورەری منیت... ھەموو دنیا دەزانیت ژنی بارۆنی
کۆلەکە لە دەرەوێ وڵاتە... ھەموو دنیا دەزانیت... خۆای گەر، لە
گومانی خراپی ئەم پیاوێ بمانپاریزە... خۆای، بیبۆرە... خۆای گەر
بیبۆرە، چونکە حەسەن تۆفان گەرەری منە، مامۆستای منە، عەزیزی
منە... سەرورەری منە». وێک گێژیووییت، وێک تیریکی ژەهراوی پێکاوییت
و چاوەروانییت ژەھرەکی ھیدی ھیدی بگاتە دڵی، بە خاویبەکی زۆر،
بە ملھوپی جانەوێکی بەزیووە لەگەڵ ئەو قسانەدا یانەکی چۆلکرد.

دوای ئه وهی مورتەزا پۆیشت، سه یڕیکی شبرم کرد و گوتم «شبری
برام ئیستا یان ده مانکوژن، یان مه غۆلی ده نۆریت به دواماندا بۆ ئه وهی
بێده نگمانبکات، یان گەر ژنی بارۆنی کوله که له ژياندا ماییت له ژیر
زه ویش بێت ده ریده هینن و ناشکرایده که ن».

شبر سه یڕیکردم و گووتی «نا... هیچ یه کێک له و سێ ئه گه ره ی تۆ
پاست نییه، نامانکوژن له به رئه وهی واهه سته ده که ن هیزی گه وره ترمان له
پشته. ئه وه عه قلی ئه وانه، برات له ناو ورگی مه کینه که دا گه وره بووه،
له نیوان ددانه گانیدا ژیاوم، سه یڕی قاچم بکه ئه و سا ده زانیت له
کوێ بووم... من ده زانم چۆن بیره که نه وه. مه غۆلش خۆی ده رناخات
چونکه مورتەزای شه یتان ناویریت هه و آلی ئه مشه و بیات بۆ مه غۆلی.
ژنی بارۆنیش ده رناکه ویت، له به رئه وهی دلنیا م نه ماوه».

پرسیم «ئه ی چی ده بییت؟»

شبر سه یڕیکردم و گووتی «نازانم»

به ههستی که سه یکه وه بزانییت شه یڕیکی بیسه روبنی هه لگیرساندوه،
به که ساسی گوتم «شبر ئیستا چیکه ی ن؟»

شبر بۆ ئه وهی ئاراممبکاته وه، زه رده خه نه یه کی گه وره ی گرت و
گووتی «ئیستا ده چینه ده ری، له ده رگا که وه جوان جوان سه یڕی ئه م
سالۆنه بکه، چونکه ئیتر تامر د نایبینیته وه، ئیتر که سمان ناتوانین
ببینه وه بۆ ئیره، ئیدی پتو یستیما ن به وه نییه ببینه وه بۆ ناو ئه م
یانیه... چه ند وه خته که پوو لی ره ده که ی ن، بۆ ئه وه بوو پۆژیک
فیشه کیکی وه ها به قینین، ئیستا گولله ی یه که می خۆمان ته قاند،
ئیدی به هه موو حیسابیک هه لیه، لی ره دا ده ریکه وینه وه... بای بای
یانیه ی پیاو کوژه بێنیشه کان... بای بای... بابو ی ن... که گه یشتینه
ده ری پێته لێم، ده بییت چی بکه ی ن».

بە یە کە یشتنی ماجەلانی راستەقینە و ماجەلانی خەیاڵی ئە یلولی دووھەزار و چوار

ئەفسانە وەک پیاویک وەسفی زوھدی شازەمانی کرد کە بۆنی درمختە دوورەکان و ئاوە نەبێراوەکانی لێدیت. پیاویک لەگەڵ خۆیدا سیحری زەویە نادیار و کیشوهرە نەتییەکان دەگێڕت، بۆنی میوھێ تەلیسمای و گەلای درندە لێھەڵدەستێت، عەتریکی ھەیە تەنیا لە پێدەشتە خەیاڵییەکاندا دەشیت ھەبێت. کاتیک لەگەڵیدا دەخەویت ھەستەکەیت لەگەڵ بای شەودا خەوتوویت، ھەستەکەیت پێبوارێک دەست لە لەشت دەدات کە پێشتر دەستی لە ھەموو ئەستێرەکان داوە. پەنجەکانی بۆنی خەیاڵی سەر کەشتییەکان و ماچەکانی بۆنی کێلگە دوورەکانی لێھەڵدەستێت. کە دەستی بەر ژنیتیت دەکەویت، وەک ئەوھێ کلیکی ئەفسانەیی بەر خەزنە شەرم کەوتبێت و دەستیکی نەرم قوفلی حیات بکاتەو. کە لێوی بەر لێوت دەکەویت، ھەموو لەشت پر دەبێت لە وردە بروسکە خێرا، کە گویت لە ھەناسە دەبێت ھەر سەختترین ماسولکەت شل دەبێت، کە قسەش دەکات وا ھەستەکەیت، نەسیمیک سینەتی گۆشیو و لێویکی تینو بەسەر لەشتدا دێ و دەچیت. غەزەلنوس بەسەر سامییەو گۆیی لە وەسفەکانی ئەفسانە گرت. ئێستا شازدەسالی بوو ئەو ژنە دەناسی. لەو ماوھەدا، ئەفسانە ھەمیشە ھاوپیەکی داسۆز و ژنیکی پاستگو بوو. بەدریژایی ئەو سالانە «خانمی چرپە ئەفسوनावییەکان» ھەردەم باسی پق و بێزاری خۆی لە مێردە ئوتلچییەکی دەکرد، بەلام تا ئێستا خیانەتی لێ نەکردبوو. دانیابوو ئەفسانە گەر خیانەتی لە مێردەکی بکردایە، بۆی باس دەکرد... ئەو یەکەمین خیانەتی بوو. چەند سالیکی ئەوھە

پێگوت «پۆتیک خیانهتی لێدهکهم، بهلام لهگهڵ یهکێکدا هێند لهخۆشهویستی بزانییت، وهها مهستمبکات... گهر ئیسماعیل دواتر کوشتمی بهخهیاڵمدا نهیهت». که ئیستا سهیری چاوی ئهفسانهی دهکرد، دڵنیاوو ئهوپاوه خهیاڵیهی دۆزیوهتهوه که ههموو ژیانی بۆی دهگهڕیت. ئهوهی سهیریوو، پیاوی خهونهکانی ئهفسانه خالی باران شوکۆر بێت... لهوسهری دنیاوه هاتبێتهوه بۆ ئهوهی باران بدۆزێتهوه... سهیری لێهات که زانی ئهفسانه ئاگاداری درۆکی بارۆنی کولهکهی. بهدرێژیش چیرۆکی نامه دزراوهکانی بۆ گێڕایهوه، سهربوردی یهکتر بینینی زوهدی شازهمان و بارۆن له مالتیکی کۆندا، حیکایهتی ئهوپهلامارهی دڵنیاوو مێرده ئوتیلچییهکی دهستی تیدا ههیه. ئهفسانه دواي ئهوهی بهعادهتی ژنانهی خۆی ههموو شتیکی به ورد و درشتهوه گێڕایهوه، دهستی خسته سهردهستی غهزهلنوس و گووتی «غهزهلنوس، یارمهتییده... له بهر خاتری من یارمهتییده، زۆر پێویستی به ئیمهیه». غهزهلنوس به سۆزیکهوه که تنیا له کاتی غهزهلخوینیدا له پوویدا دردهکهوت، گووتی «ئهفسانه... هاوێی باشهکه... به پێچهوانهوه من پێویستیم به یارمهتی تویه... ئیستا دڵنیام که مهسهلهی باران شوکۆر په یوهندییهکی زۆری به کوژرانی نهوجهوانی چینییهوه ههیه، باران و نهوجهوانی چینی بۆ نزیکی سالتیک په یوهندییهکی نهێنیان له نێواندا بوو، مهسهلهکه ئالۆزتره لهوهی تۆ دهیبینییت، چیرۆکیکی پرلوق و پۆیه. ئیستا وای بۆ دهچین کهکه لهگهڵ دهستگیرانهکهیدا کوژرابێت... تۆ خۆت له حیکایهتهکه دووربگره... چونکه دوور نییه دهستی زۆر گهوره له مهسهلهکهدا ههبێت، خۆت دهزانیت، مه بهستم چییه... من و دووان له هاوێکانم زۆر له ئیشهکهوه ئالۆین، چونکه نهوجهوانی چینی له منهوه زۆر نزیک بوو... زۆر زۆر نزیک، دهبێت زوهدی شازهمان بهتینهوه و لهگهڵماندا بێت».

دوای سێ پۆژ لەو دانیشتنە، زوهدی شازەمان گەپایەووە بۆ شاری
 مندالی خۆی و لە شەوی شەشی نەیلولی دووھەزاروچواردە، لە ھەمان
 ئەو شەویدا کە ھەسەن تۆفان و شەبەر بۆ یەکەمجار پەلاماری مورتەزایان
 دا، زوهدی لەسەر سفرە ی غەزەلنوس بە ئامادەیی ماجیدی گۆل
 سۆلاف وەک شاھیکی قژ درێژ بە دەستیەک جلی نوێو، بە چاکەتیکی
 بڕیقەدارەو، بە تەواوی یقاری گەپیدە یەکی دۆنیادیدەو دانیشتبوو و
 نانی دەخوارد. ئەو ئیوارە یە بۆ یەکەمجار ئەو دوو گەپیدە گەورە یە
 پێکەووە لەسەر خوانێک بەرامبەر بە یەک کۆبوونەو و لە نزیکەووە سەیری
 یەکتریان کرد. دوو گەپیدە کە جوان و بە یقار دەیاننواند، ھەر
 دووکیشیان گەلەک پێکپۆش و سەنگین بوون. دوای نانخواردن، زوهدی
 شازەمان ئەتەلەسیکی گەورە ی لە جانتاکە ی دەرھێنا، ئەتەلەسیکی زۆر
 زۆر کۆن کە ھێشتا باق و بڕیقی خۆی تەواو نەدۆراندا بوو. نەخشە یەکی
 گەورە و وردی دۆنیا کە بە قەلەمیکی سوور پێگای سەفەرە درێژ
 و ناکوژتاکانی خۆی تیا پەنگردبوو. ئەو شارانە ی کە بینیبووی بە
 بازەنە یەکی سوور دەستنیشانکرا بوون، شارگەلیکی زۆر لەم سەری
 زەوییەووە بۆ ئەو سەری زەوی. ئەو شەو زوهدی شازەمان باسی
 پاسکیلفرۆشەکانی ھانۆی بۆ کردن، باسی کێلگەکانی برنج لە پێگای
 نێوان ماکو و پەکیندا، باسی خەوتنی لەگەڵ کچێکدا کە لە بەردەرکی
 یەکیک لە پەرستگا خەیاڵی و جوانەکانی سریلانکادا پەیکەری تاملی
 چکۆلانە ی فروشتو، ونبوونی لە جۆھانسبۆرگ لە نێوان دوو باغدا،
 ئەو دزانە ی لە ئەزمیر پووتیانکردۆتو، شەوکانی لە قەحبەخانەکانی
 مانیلادا، شەقازلە ی ژنیکی حجاب بەسەر لە کوالامپور، بێشەرمی
 سەعاتفروشەکانی کەلکوتا، شەپی لەگەڵ میردیکی دلپێسی ژنیکی
 نیقاب بەسەری سعودی لە ئوتیلێکی تەنجەدا، حیکایەتی ئەو کە

مه‌غریبانه‌ی کۆندۆم به‌کارناهیێن، حیکایه‌تی مانه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ خه‌زانیکه‌ی هه‌ژاردا له‌ بۆگۆتا، چیرۆکه‌ی گه‌یشته‌نی به‌و گونده‌ی تشی گیفاره‌ی تیا گیراوه، پزگاربوونی له‌ خنکان له‌ باشووری شیلی، پزگاربوونی له‌ شه‌ره‌چه‌قۆی نیوان کۆمه‌لیک دز له‌ فینیسیا.

به‌دریژایی ئه‌و شه‌وه‌ چیرۆکه‌ سه‌یره‌کانی خۆی بۆ گێڕانه‌وه، قسه‌ی له‌سه‌ر جیاوازی تامی ماسیه‌ جیاوازه‌کان و بالنده‌ جیاوازه‌کان کرد، قسه‌ی له‌ نه‌هه‌نگیکه‌ی سه‌ی کرد که‌ به‌رێکه‌وت له‌ که‌شتیه‌کی نه‌فه‌ربه‌دا له‌ نیوان نه‌نده‌نوسیا و ئوسترالیادا بینییۆتی، باسی نه‌وره‌سیکی کرد که‌ جارێک هه‌ژده‌ پۆژ له‌ که‌شتیه‌کدا له‌گه‌ڵیدا ماوه‌ته‌وه.

ماوه‌یه‌کی درێژ غه‌زله‌نوس و گۆل سۆلاف گۆییان له‌ زوهدی گرت. گۆل سۆلاف هه‌ستی به‌سه‌رسامیه‌کی قوول کرد، سه‌رسامیه‌کی بێۆنه‌ به‌ پیاویک که‌ به‌شی زۆری دونیای بینی بوو، ئه‌و سه‌فه‌رانه‌ی ئه‌و به‌ خه‌یال ده‌یکردن ئه‌و به‌راستی کردبوونی، ئه‌و ئاوانه‌ی ئه‌و به‌ به‌له‌می خه‌یال به‌ ناویاندا گۆزه‌ریکردبوو، شازه‌مان به‌ به‌له‌می پاسته‌قینه‌ پیااندا پۆیشتبوو. به‌دریژایی ژیا‌نی ویستبووی وابژی، هه‌رده‌م له‌ زه‌وییه‌که‌وه‌ بازیدات بۆ زه‌وییه‌کی تر و له‌ شارێکه‌وه‌ ب‌ه‌رات بۆ شارێکی تر. گۆل سۆلاف دوا‌ی ئه‌وه‌ی گۆیی له‌ زوهدی شازه‌مان گرت، شتی‌ک له‌ توپه‌یه‌ی ده‌ره‌ق به‌ غه‌زله‌نوس که‌وته‌ دلێه‌وه‌ که‌ بێباک گۆییده‌گرت، بێنه‌وه‌ی گۆل سۆلاف به‌م گه‌پۆکه‌ نه‌سه‌ره‌وته‌ بناسیێت، هه‌زیده‌کرد غه‌زله‌نوس له‌گه‌ڵ گۆیگرتندا له‌و له‌ به‌رده‌م ئه‌م پیاوه‌ غه‌ریبه‌دا ستایشی سه‌فه‌ره‌ خه‌یالیه‌کانی گۆل سۆلافیش بکات. دوا‌ی سه‌بریکێ زۆر، ده‌بایه‌ خۆی به‌و کاره‌ هه‌ستێت و به‌ شتی‌ک له‌ شه‌رمه‌وه‌ ب‌لێت «زۆر به‌رێز، کاک شازه‌مان، به‌نده‌ش به‌ ماجة‌لانی خه‌یالی ناسراوم، نه‌خشه‌یه‌کی خه‌یالیم هه‌یه‌ و له‌سه‌ر پوبار و زه‌وییه‌ خه‌یالیه‌کانی ناو ئه‌و نه‌خشه‌یه‌ سه‌فه‌ریکی خه‌یالی ده‌که‌م... که‌ نه‌سه‌ره‌تای هه‌یه‌ و نه‌ کوتایی»

شازەمان بێئەوێ بزانیت گۆل سۆلاڤ باسی چیدەکات گۆتی «زۆر
شەوانی ژیانم کە لە کەنار دەریایەک، یان لە نیو چەرستان و لق و
پۆپی پێکداچووی جەنگەلیکدا خەوتوم، کە بۆنی دەریاچە دوورەکانم
کردووە و بەم چاوە سەرسامانەم سەرم بۆ ئاسمان بەرزکردۆتەووە بۆ
ئەوێ ئەستێرە زەوی تر ببینم و هەوای نەتەوێکانی تر هەلمزم...
بەخۆم گۆتووە، من ماجەلانیکی کوردم کە وەک دوا گەڕیدە دنیا
تەماشادەکەمەووە... هەر کەسەو دنیا بۆ خۆی دەدۆزێتەووە... کەس
ناتوانیت شارێکی ئەم دنیایە بۆ یەکێکی تر بدۆزێتەووە. هەموو شارێک
بە ژمارەێ ئەو غەریبانەێ پووی تێدەکەن و جێدەهێلن، ئەوێندە جار
دروستەکریت و وندەبێت».

غەزەلنوس ئەو شەوێ شازەمانی ناونا ماجەلانی پاستەقینە.
گۆتی «ئێمە لەم شارەدا وەها دیلین، کەسیکی تری وەک تۆمان
نەبینیوە، ئێرە شارێکە بەدەگمەن پێبوار و گەڕیدە پێیدا تێپەریوون...
زۆر جار هەستەکەم مەرۆڤ و درەخت و بالێندەکانی ئەم شارە پێکرا
دەیانەوێت و بنن. من شەیدای بینینی ئەو کەسانەم کە وەک ئێمە
بە خەیاڵ لە جیهاندا ناژین... ئەێی بۆی غەریبەمان، تۆ ماجەلانیکی
پاستەقینەیت، هیوادارم ئەم شارە قووتت نەدا... ئەوێ زۆر لەم
شارەدا بمینیتەووە، گەر ئاگادار نەبیت هەستی بۆ حەقیقەت دەمریت
و توانای لەسەر خەیاڵ ئیقلیدەبێت... ئێرە تاکە شارێکی دنیایە
کە حەزناکات بە شارەکانی تری دنیا بەراوردبیکەیت و ناشیەوێت بە
شارەکانی ناو خەیاڵ بپێتوویت، خۆشەختە بەوێ لە بێهۆشیدا...
شارەکان لە بێهۆشیدا نە لە پاستیدان و نە لە خەیاڵدان». زوهدی
شازەمان بە نازناوی ماجەلانی پاستەقینە خۆشحالبوو. پێکەنی و
گۆتی «غەزەلنوس من زۆر شاری دنیام بینیوە، هەندیک شار هەن
بپارەدەن نە بژین و نەبمرن... ئەم شارە یەکێکە لەو شارانە...».

گول سۆلاف به شه رمه وه گووتی «ئمه له و شارانه یه، مرۆف که چووه ناوی هه رگیز ناتوانیت لێده رچیت». زوهدی به سه رسامیه وه سه یریکرد و گووتی «به پیز گول سۆلاف، ئیوه بۆچوونیک یی پاست و جوانتان هیه ... من چه ندین ساله ولاته و ولات ده کهم. له م ولات ده رده چم و پوو له وی دی ده کهم، له م شار دیمه ده ری و ده پۆم بۆ ئه و شاری تر... به لام له ده روزه ی هه ر شارێک ده رده چم و پێ له ده روزه ی هه ر شارێکی تر ده نیتم... هه سته ده کهم هه ر لێره م... هه میشه تارماییه کی تاریکی ئه م شاره له سه ر سه رم بووه ... سیبه ری دیواره کانی له پۆحمدابوون. بۆ هه ر کوێ چوویم له م شاره پامکرده. هه سته ده کهم لێره زۆر غه ربیم... زۆر... مرۆف له و شارانه دا غه رب نییه که لێیان ده رده چیت، به لکو له و شارانه دا غه ربیه که ناتوانیت لێیان ده رچیت. مرۆف له و جیگایه غه رب نییه که ده رده کریت، به لکو له و جیگایه دا غه ربیه که ده یه ستیه وه». گول سۆلاف به که میک وردی و درێژی باسی ئه و شاره سه یرانه ی کرد که له سه ر نه خشه خه یالیه که ی چۆته ناویان و دواتر هه ستیکرده نه یتوانیوه لێیان ده رچیت، ئیدی بۆ هه ر کوێ چوویت هه ستیکی سه یری هه بووه که هه ر له کوچه و کۆلانی ئه و شاره دایه، هه ر دیلی کوچه کان و زیندانی پێگا پێچاوپێچه کانی ئه وییه. به بهوا و دلناییه وه گووتی «هه ندیک شار هیه تۆ ده چیته ناویان و هه ندیک شاری دیش هیه دینه ناوته وه... ئه وانه ی دینه ناوته وه به چه شنیک داگیرته کهن، واده کهن له هه ر جیگایه کی تری زه وی بیت و هه ستبه کیت له وییت». ماجة لانی پاسته قینه کهم کهم خه یال و زمانی ئه م کوچه سه رسامیده کرد که وهک لۆردیکی گهنجی ئه وروپی به ئه ته کتیتکی زۆره وه نانی ده خوارد، تاکه که سێک بوو له م شاره دا بیبینیت و بزانتیت وهک ئه وروپییه نه جیبه زاده کان نان بخوات، غه زه لنوس به خۆی و قه ژه هه لچوو و پیشه زۆره که یه وه له به رده میدا ناڕیک و شه پرزه ده ینواند. غه زه لنوسی وهک یه کییک

پێشچاو که خەیاڵەکانی ئەندازەیان نییه و پێوه و پێگا نانا، بەلام خەیاڵی ئەم کۆرە گەنجە بە جۆریکی سەیر ئەندازەیی و نەخشەکاربوو. شازەمان خۆی یەکێک بوو لە عاشقانی نەخشە... بێئەندازە ئەو نەخشەیی خۆی خۆشەویست که دەلیلی سەفەرەکانی ئەو بوو بە دنیادا. لە ناکاو وەک هێزێکی ناوەکی بيجولێنیت، خواستیکی تێدا دروستبوو ئەو نەخشەیی بێنیت که ماجیدی گۆل سۆلاڤ باسیدەکات... نەخشەییەکی خەیاڵی که وەک نەخشەی زەوی نییه... هەرگیز تەواو نابێت... زەوییهک که هەرگیز تەواو نەبێت... ئەو شتێک بوو زۆر جار لەسەفەرە دوورودرێژەکانیدا بیری لێکردبوو. هەر کات دەگەشتە سەر لیواری دەریایەک، هەر کات ئۆقیانوسیکی دەبڕی و لە قەرەغی ئۆقیانوسیکی تر دەگیرسایەو، ئەو پرسیارەیی لە خۆی کردبوو «بۆ زەوی تەواو دەبێت... دەبێت ئەو خاکە لە کوێ بێت که بەردەوام پیاوێتی و کۆتایی نایەت؟... بۆ ئەم ئەستێرەیی وەها بچوکه؟ بۆ ناتوانیت بێئەوێ بوەستیت، دابەزیت، بفریت، بپەریتەو، زەوییهک هەر بپوات و بپوات و نەوەستیت؟»

ئەو شەو سێ قۆلی چوون بۆ سەیری نەخشەی زەوییهکانی ماچەلانی خەیاڵی. غەزەلنوس لە ناوەراستی هەردووکیاندا دەڕۆشت. سەیری لیڤات که ئاوا لە ناکاو خۆی لە نێوان ئەم دوو مەخلوقە جیاوازه‌دا دەبینیتەو، پیاویکی بە قەد و قامەت که پوخساری دەریاوانیکی هەبوو بای باکوور کهشتییهکی بە ئاسماندا فراندبێت و لە ئاو ترازاندبێتی و لەم شارەدا دایگرتبێت، لەگەڵ گۆل سۆلاڤیکی لە خۆبایی و پێکۆشدا. یەکێکیان لە سەر زەمینێ راستیدا ونبوو، ئەوێ تریان لە سەر زەمینێ خەیاڵدا. ئەو شەو تا بەیانی غەزەلنوس سەرەسیمە گۆیی لەو دوو کهسە گرت که وەک لە ماراسۆندا بن، وەک پێشپڕکییهکی شیتانە بێت که خەیاڵ و راستی تێدا پێکهوێ پابکەن.

هەر یەكەیان بە نۆره باسی دونیای خۆی دەکرد. گۆل سۆلاف لەسەر
 نهخشه خه یالێیه که ی باسی ئەو بالداره خورافانهی دەکرد که له ناکاو
 له یهك بالدارهوه سیبهری سه دان بالندهی تر دیته دهروی و له سیبهری
 هەر بالندهیه که وه سیبهری ده یانی دی. ماجةلانی راسته قینه باسی
 ئەو پۆله نه وره سانهی کرد که جارێک له که نارهکانی باشووری ئیتالیا
 بینوونی توانیویانه بهری خۆر بگرن. به شادییه وه سهیری ماجةلانی
 خه یالی ده کرد و ده یگوت «گەر ئەو هه موو بالندهیه ت بديایه که من
 دیم، ده تگوت له وانهیه ئەم هه موو تهیره بيشوماره ته نیا له خه یالدا
 هه بیت، به لام راستیوو، من سه رم به رزکرده وه و بینیم نه هه ور دیاربوو
 نه خۆر... هیچ شتیک، وه ک ئەو بهو گه ردون بالنده داگیرکردییت».
 گۆل سۆلاف باسی گوندیکی بچوکی بۆ کرد، که هه موو به رده کانی
 ئەو گونده، هه تا بچوکتین به ردیشی وینهی دڵ و تیریکی له سه ر
 نه خشکراوه. ماجةلانی راسته قینه ده یگوت «گۆل سۆلاف، شه ویک له
 که نارهکانی ئیسپانیا پێگام که وته گوێ ئاوێک، به درێژایی پۆخی که نار
 عاشقانم بینى ده گریان... هه موو باوه شیانکردبوو به یه کدا و ده گریان...
 نه یه ک جووت عاشق و نه دوو، به لکو سه دان و هه زاران... هه زاران
 هه زار دلدار، وه ک هه رچی عاشقی دلشکاوی سه ر زه مینه هاتبن و له و
 که نار ده ریایه ی ئیسپانیا بگرن... من ته نها به ناو ئەو هه موو عاشقه دا
 به خۆم و شوشه یه ک بیره وه ده پۆیشتم... یه کیک به ئینگلیزییه کی پوون
 له دواوه بانگی کردم هیی تو کورده، بۆ به ته نیایت... بۆ ئافره تیکت
 له گه لدا نییه به سه ر شانیدا بگری و به سه ر شاندا بگری؟ ئاو پرمدایه وه
 که سم نه بینى، گه پامه وه دواوه و به لام هه ستم نه کرد که س له وانه ی
 لیم نزیکن، منیان بانگی کردییت... شتیک بوو وه ک خه یال وابوو... وه ک
 ده نگیک له میشکی خۆمدا هاواری کردییت... دوا یی زۆر پۆیشتم... زۆر
 زۆر تا له هه رچی که سه دوور که وتمه وه، شوشه ی بیره که م فێر

پاڵگەوتم و کەوتە سەیری ئەستێرە... ئەو شەوێ گەوتە «شارەمان... ئەمشەو دنیا وەک شتێ بەرەو خەیاڵ پادەکات»... من زۆرجار ئەوێم بینیوە... دنیا کاتیەک بەرەو خەیاڵ پادەکات... مەرۆف گەر زۆر بگەرێ، ئەو دەبینێت». گۆل سۆلاڤ وەک خرۆشایێت گەوتی «ماجەلانی راستەقینە، منیش پێچەوانەی ئەو ساتانە زیاوم... پۆزیک لەگەڵ منداڵە کوێرەکاندا پێگام کەوتە شارێکەوێ هێچ شتێکی خەیاڵی تێدا نەبوو، بۆ هەر جیگایەک چووین شتێک لە خەیاڵی تێدابوو، هەر گوندیک، شارۆچکەیک، خێوێکەیک، پەوێ کۆچەرییەکم لەسەر نەخشە خەیاڵییەکی خۆم بینیویت، شتێکی خەیاڵیان تێدابوو... بەلام زۆرجار بێئەوێ بزانی چۆن... بێئەوێ بەشتێکێن لەو نەخشەییە لەسەر ئەم دیواری دروستمکردووە لە ناکاو جیگایەک دێتە بەردەمت کە هێچ شتێکی خەیاڵی تێدا نییە، هێچ شتێک... شوێنێکی سەیر بوو بەلەندەکانی پێکرا کز و نەخۆشبوون، لە بەلەندەکانی ئەم شارە دەچوون... درەختەکان زەرد و بێئاو و عاجز بوون، کە دەستم لێدەدان وەک ئینجانە و گۆلی ئەم شارە لە مەرۆف زویر دیاربوون... کە دەستم لە دیواریکانی دەدا، هەستەم کرد خوشحāl و ئارام نین، شەرمەن و ترساو بوون، وەک دیواریکانی ئەم شارە. کە دەستم دەخستە سەر بەردەکان هەستەم کرد پادەچڵەکی... هەتا منداڵە ناییناکانیش کە بە تاریکی هەندێ کۆچەدا دەپۆیشن دەیانگوت لە تاریکی ناو کۆڵانەکانی کوێری دەچیت... مەرۆفەکانی وەک خەلکی ئەم شارە توپە و غەمبار و کەمتەرخەم دەردەکەوتن... بەلای کچاندا دەپۆیشتم و نەیانەبینیم، وەک کچی ئەم شارە... پێک لە چاوی گەنجەکانیاندا بوو وەک پەقێ نیو نیگای کوێی ئەم شارە... ئەو شارە هێچ لە خەیاڵ نەدەچوو، پێوو لە قووپچڵپاو، پێوو لەو شەقامانەی با نەبیست کەس گسکی نەدەدان، لەو منداڵانەی باران نەبیست کەس نەیدەشتن... بەپەلە منداڵەکانم لە

خه یال ده رهیتا و پامانکرد ... من هیچم نه گووت، به لام منداله کان به منیان گووت «سهرداریاشی ... هه ندیجار تو سهرت لیڤه شیویت و بیئه وهی ئاگات لیبیت خوت ده که یته وه بهم شارهی خو ماندا ... بو که شتییه که وا ئاو به رنا که یت، نه که پیته وه بو ئیره». من به منداله نابینا کانم گووت هه موو نه خشه یه کی خه یالی چهند قایم بییت، چهند مه حکم چنراییت، له ناکاو درزیکی ترسناکی تیده بییت و شته راستیه کان وهک درنده په لامارمانده نه وه ... له و کاتانه دا نابیت بترسین و بشله ژین ... ده بییت زوو به زوو تیبگین که ئه مه وینه ی دنیا راسته که یه وازمان لینا هینیت ... پیمگووتن، ئه م شاره وهک شه یتان وایه، وهک شه یتان وایه و ناهیللیت ئاسوده بین و برۆین، ده بییت هه موو وهختیک حیسابی ئه وه بکه ین له هه ر شوینیکی دونیا بین وهک شیت په لامارمان بداته وه».

ماجه لانی راسته قینه ش گووتی «منیش گه رچی زه وی راسته قینه گه پاووم ... له سه ر ئه تله سی جوگرافیا ناسه کان سه فه رمکردوه، به لام جار هه بووه که وتوو مه ته به ر هیرشی خه یالات. هه زار جار پوویدا وه به رینگادا برۆم و له ناکاو بوه ستم و ببینم گول قسم له گه لدا ده کات ... درهخت بانگمه ده کات ... زور جار باوه شم به داریکدا کردوه و گووتوو مه چیت له من ده ویت ئه ی درهخت؟ ... گولم ماچکردوه که بونی مروقی لیها تووه ... بونی فرمیسی ئه و کچه ی لیها تووه که بیستوچار سال له مه و به ر لیڤه به جیمه نشت. ئیواره یه که له که ناره کانی خوړئاوای هیندستان له قه راغ ده ریا وه ستابووم، له ناکاو هه زاران ماسیم بینی له ئاودا خو هه لده دهن و وهک مندالی هار باز یازینده که ن، گه شتیاریکی هو له ندیم له گه لدا بوو، پیمگووت، ئه و هه موو ماسیه ده بینی که له ئاوی ئه م ئیواره یه دا باز ده دهن و ده چن به هه وادا و ده یانه ویت بفرین ... هه ستمکرد ئه و هیچ نابینیت ... من به تنیا ماسیه کانم ده بینی ... به له میکم له یه کیک له به له مداران گرت و به ره و قوولایی ئاو پویشتم. له ویدا هه زاران ما

بینی لە دەورم بازیاندهدا... هەزاران ماسی که هەموو وهک زێر له ژێر نوری مانگەشەودا دەبریسکانهوه، هەستمکرد بۆ من یاریدهکەن... هەستمکرد دەیانەوێت دڵم خوشبکەن... هەستمکرد پێمدهلێن «هێی تو کورده... هەمیشه وا غەمگین به... توژیک پێکه نه»... دەستم درێژکرد و یهکیکیانم گرت و به دڵ ماچمکرد... هەستمکرد ماچمهکاتهوه... ماچیک بوو بۆنی قوولایی دەریای لێدههات... ئیستاش تیناگەم ئەوه ماسیهکی راستهقینه یاخود ماسیهکی خەیاڵی بوو، له سەر ئاوهکانی خۆرئاوای هیندستان منی ماچکرد؟».

ئەو شەوه تا بهیانی گۆل سۆلاف نهخشه خەیاڵی و ناکۆتاکە ی دەکردهوه و قسهیدهکرد، لهگەڵ هەموو چیرۆکیکی ئەودا ماچهلانی راستهقینهش، به خۆی و قره درێژهکهیهوه چیرۆکیکی لهسەر ئەتلهسهکهی خۆی دهردههێنا و دهیگێرایهوه، بهرامبهر هەر سەربردیک لهسەر نهخشه خەیاڵیهکهی گۆل سۆلاف، سەربردیکی راستهقینهمان له سەر ئەتلهسهکهی زوهدی شازەمان هەبوو. له هەندیک له چیرۆکه خەیاڵیهکانی ماجیددا حەقیقهت وەها دههاته پێشێ سەیر و تال و تاریک دهکەوتهوه، له هەندیک له چیرۆکه راستهقینهکانی شازەمانیشدا، خەیاڵ وەها گۆرمیدهدا، مڕۆف دهیگوت ئەستهمه ئەم سەر زەمینە ی من و تو پڕوداوی وەها و پێشهایێ لهو چەشنە ی تێدابییت. غەزەلنوس به نۆره تەماشای هەر دووکیانی دهکرد و نهیدهزانی دونیای کامیان سهیرتر و جوانتر و قوولتره... دوو دونیابوون له ناکاو له بهردهم ئەودا دهیاندا بهیهکدا و دهره نجامهکەشی، پەرشبوونهوهی سهدان چیرۆکی سهیربوو، دروستبوونی دهیان هیکایهتبوو که له فەزای ئەو ژووردها بلۆدهبوونهوه و بهر یهکدهکهوتن و پێکهوه دهفرین. غەزەلنوس دهمهوبهیان سهیریکی ژووردهکهی کرد و تینه دهگهیشته ئایا ئەمه ژووری حەقیقهتە یان خەیاڵ؟.

بەلامارى دووهم بۆ سەر مورتەزای شەیتان حەوتى ئەیلولى دوو ھەزار و چوار

پۆڭى دوايى، پۆڭى ئىش بوو... پۆڭى پووبە پووبوونە دەى حەقىقەت بوو. ماجەلانى راستەقىنە لەگەڵ ھەر چوار بوونە وەرە خەيالێیە کەدا دانىشت. ئەو ەیکە مجارى بوو بزائىت کە موراڊ جەمىل کوژراو ە. حەسەنى تۆفان تا خاترى شازەمان نەشکىنئىت، بە ھىمنىیە وە گووتى «بە دوورى نازانىن بارانىش کوژرا بىت... بە دوورى نازانىن... تۆ دەبىت خۆت بۆ ھەموو پىشھاتىک ئامادە بکەیت.. لەم سالانەى دوايىدا چەند ئافرەتێکى تر بەو جۆرە لە نویمىران بىسەرۆشویڤن کراون.. بەلام ئىمە تاکۆتایى ئومىدەمان ھەيە، نابىت دەستبەردارى ئومىد بىین». شازەمان ھەستىکرد پىووستى بەو ەيە بگرى، بەلام وەک زۆریەى پیاوان کە لەساتى گریاندا گەرویان دەگیرىت و سستەدەبن، نەیتوانى فرمىسکىکىش چىیە بىپىژىت.

دەبوایە تا شتەکان پوونتەر دەبنەو ە لەو مالەدا بىت.

ھەر ئەو پۆڭە حەسەن تۆفان لەگەڵ شېردا کارێکى سەیریان ھەبوو، دەرکەوتنى زوھدى شازەمان بەو ھەموو زانىارییە وە کۆمەکێکى ناوخت و چاوەپوان نەکراو بوو. شەوى پىشوو کە لە یانەى پیاوکۆرە بىئىشەکان ھاتنەدەرى. شېر گووتى «حەسەنى پىزۆ، مەرۆف لە شەپدا دەتوانىت فیشەکى یەکەم دوابخات، بەلام کە فیشەکى دووھەمى داخست ئەوا خۆى تووشى دەرديکى گەرەدەکات. لە فیشەکى یەکەمدا تۆ دوژمن وریا دەکەیتەو، فیشەکى دووھەم دەبىت بپىکىت... دەبىت شېرزییەکى گەرە لە دلى دوژمندا دروستبکات، ئاسان خۆى بۆ نەگیرىتەو... بزانیە چارەنوسى شەپ زۆریەى جار لەسەر دەستپىژى دووھەم، دواى دەستپىژى یەکەم ھىشتا ماو ەیکەت ھەيە بۆ بىرکردنەو، بەلام دواى دەستپىژى

دووهم دەبێت بزانیی ئیتر ئەوێ بەرامبەریشت یاری خۆی دەکات... ئیستا نابێت فێشەکی دووهم دوا بخەین... سبەیی من و تۆ دەچین بۆ مائی مورتەزای شەیتان و درێژە بە یارییەکی دەدەین... تێدەگەیت... دەبێت مورتەزا ئەو هەستەیی لا دروستبێت کە ئێمە زۆر شت دەزانین و خەڵکانیکی گەورە لە پشتمان... تۆ غەمی ئەو مەخۆ. من دەزانم، حیزب لە ناوێ بوو بە چەندین بال، تۆ نازانیی، حیزب هەلاوەلابوو. لەو نێوەدا جیگای دوو یاریکەری بچوکی وەک من و تۆش دەبێتەو یاری خۆمان بکەین. دەبێت مورتەزا و تێبگات یارییەکی لەو گەورەترە... ئەو تەنیا شانسمانە، گەر بزانیی من و تۆ بە تەنیا... گەر دڵنایبێت لە پشستی قوونمانەو لە هەوا زیاتر هیچی تر نییە، ئەوا حسابمان خالی و مایەمان فته... لە هەفتەیکدا وەک پۆری خوراومان لێدیت... دەبێت وادەرکەوین ئێمە لە ژێرەو بۆ خەڵکی گەورەتر لە بارۆنی کولەکی و شێخی ناوساجی یاریدەکەین... مورتەزا پیاویکی شەیتان و زیرەکی، دەزانیت ئیستا بالەکانی حیزب لە شەپی مان و نەماندان... تێدەگەیت؟ ئیستا بارۆنەکان و میرەکانی نویمیران لەسەرەو کۆک دیارن و لە ژێرەو هەریەکەیان گرێدراوی یەکیک لەسەرە گەورەکانی ناو حیزب. یارییەکی بە جۆریک تێکەلابوو و بالەکان بە جۆریک چوون بەناو یەکدا کەس بەتەواوی سەرو و قوونی خۆی بۆ جیا ناکرێتەو. هیچ کەسێک بە تەواوەتی نازانیی کێ لەوی دی بەهێزترە، کێ لەسەرەو لەگەڵ کێدایە و کێ لە ژێرەو کار بۆ کێ دەکات. حەسەن من لە ورگی نەهەنگەدا گەورەبووم، دەزانم لە ناوێ چێ هەیە، حیزبەکانی ئەم ولاتە وەک ئەو ئەژدیهای حەوت سەرەیان لێهاتوو کە سەرەکانی یەکی یەکتەر دەخۆن. گەر بتوانین وای بخەینە خەیاڵییەو کە ئێمەش هێزێکی گەورەمان لە پشته... دوور نییە، مورتەزا بۆ پرگارکردنی کەوڵی خۆی کۆمەکمان پێیکات. من دەزانم ژمارەیکێ زۆر لە بارۆنەکان

خه لککی تریش له حیزیدا بۆ کهسانی وهک بارۆنی پۆرسه لان و میری کوله که له بۆسه دان. ههچیان پیاوی خۆشه ویست نین. مورتەزا ئه و شتانه دهزانیت، دهشرانیت گهر به له مه که کونی تیبتیت یه که م که س که فرییده ده نه به حهر وه کهسانی وه کو ئه وه ... تیده گهیت ... به داخه وه یارییه که به و جوړه ناشیرینه ... به لام بیرت نه چیت که ئیمه له گه ل خه لکی زۆر به هیزدا شه ږده کهین ... گهر هه موو زیره کی خۆمان نه خهینه کار تیا ده چین».

عه سری ئه و پۆژه، مورتەزا به بیجامه یه کی بریقه داره وه که ههچ له گه ل قه پۆژه خوار و قژه بژ و پیکه نینه شهیتانییه کهیدا نه ده گونجا پیشوازی لیکردن. وهک پیاویک زۆر حورمه تی میوان بگریت، کۆمه کی توفانی کرد تا عهره بانه که ی شبر به پله کاندای سهرخه ن. مورتەزا به عاده تی خۆی گووتی «خوای گه وره له م پۆژه خۆشه، له م هه وایه که بۆنی عهتری به هه شتی لیدیت ... له م نه سیمه که ده لای گولای پیزۆ خانی دایکی به حورمه تتانه. چ شادییه که بۆ من خه لکی وهک ئیوه گه وره لوتفبکه ن و ئیمه به سه ریکه نه وه ...». له گه ل قسه کانیشیدا مورتەزای شهیتان ترس و شپهرزه یی و په نگه زه ردی پیوه دیاربوو. ئاشکرا شهوی پیشتر باش نه خه وتبوو. پوخساری ماندوو و پۆخی هیلاکبوو. شبر که به و جوړه بینى، دلنیاوو گورزی پیشوو برینداریکردوه و له جیگاهه کی ناسکدا پیکاویتى. شبر دهیزانی مورتەزا له گه ل هه موو ناشیرینی خۆیدا بایه خیکى گه وره به قیافه و هه ندامى ده دات، ئه مرۆ که ساس و ریش هاتوو ده رده که وت. بۆ ئه وه ی شپهرزه یی خۆی بشاریت وه گووتی «برای بچوکی خۆتان ده بووین. من سه ره تای پاییزان هه می شه ده ردم گرانه، بینینی وه رینی ئه و هه موو گه لایه وها پۆحم ده گوشت واهه سته ده که م دلای من له گه ل هه موو گه لایه کدا ده مریت و زیندوو ده بیت وه، پاییزان من غه می درهخت ده مکوژیت، ئاخیر بیرى لیکه نه وه ... ملیونه ها».

کە هاوڕێمان، لە گەڵماندا سەرنشینى ئەم ئەستێرە جوانەن، لە پاییزدا
نەخۆش و غەمگین و زەرد دەبن. ئاە بیری لێکەنەو... بێر لەو هەموو
هاوڕێ و برايانەمان بکەنەو کە لە پالماندان و سروشت پووتیاندا کاتەو
و پێیاندا لێت بخەون... عەزیزانى من... سەرەتای پاییزان مەراقى خەزان
و هەما کارم تێدەکات، سەرئێشەیهکی توندەگرم، دەستدەکەم بە دۆعا،
دەلێم خوايە پاییز بێتازار بە سەر نەمامە ناسکەکاندا بپوات. خوايە خەزان
زۆر ئازارى گۆلەکان نەدات... بەلام هەندى چاریش دەپرسم بۆ ئێمەى
ئادەمیزاد... هى هى هى... بۆ ئێمەى بەشەرى بێفەر... هى هیهى
هى... پاییزمان نییە، گەر هەر سألە جارێک تازە ببوینایەتەو...
گەلای پەشمان لە خۆمان بوەراندايە، گومانى خراپمان لە خۆمان
دەکردايە... بە دلێكى پاکەو بەهاتبايەتەو نەو بەهار... ئیستا دونیا
جوړیکى تر دەبوو... وانیه... جوړیکى تر بوو».

شېر دەستێكى بە قزە زەردە کەیدا هینا و گووتى «مورتهزای ئازیز،
گەر ئێمە وەک درەختەکان خاوەنى پاییزى خۆمان بووینایە، کەسانیک
ئەوێ لە هاوینى ئەمسالدا دەیکەن لە بەهارى داها تووا حاشایان
لێدەکرد، ئەوکات وەرزهکان دەرفەتێكى گەورەیان دەدایە مرۆف خۆى لە
بیربەکات و گوناھى خۆى نەزانیت...».

حەسەنى توفان گووتى «مورتهزا. من چەندە مەراقمە پاییز گۆلەکان
ئازار نەدات، هێندەش مەراقمە مرۆف مرۆف ئازار نەدات... من دوینى
شەو، تۆم خستە حالێكى خراپەو. بەلام دەبێت تێبگەیت، من و تۆش
ناچارین وابکەین... گەر مرۆف ناچار بێت، سروشت بۆ دەبێت ناچار
نەبێت؟ ئێمەش لە خۆل و خاکی تەبیمەت خولقاوین. هەر یەکە و
هێزێكى لە خۆمان گەورەتر یاریمان پێدەکات... ئێمە وەک خۆتان دەلێن
تۆپى بلیاردين... تۆپى بلیاردا».

شېر گووتى «مورتهزا، ئێمە هێچمان لە گەڵ تۆدا نییە، نە دوژمن

تۆین و نه بوغزیک به رابه به تۆ له زگماندايه . ئه وهی ئیمه ی ناردوه له من و تۆ گه وره تره ، له وانه ش گه وره تره که تۆ ئیشیان بۆ ده کهیت؟ تیده کهیت له شیخی ناوساجی و بارۆنی کوله که و مه غۆلش به ده ستتره ... مورتەزا ... حەزە که م گویم لیبگیریت ... تیده کهیت ... نه من و نه حه سه ن توفان به خۆشی خۆمان لیتره نین ... » .

مورتەزا سه یریده کردن و بیوچان له شی ده جولاند ... سه یری ده جولاند ، په نجه کانی ده ته قاند ، پیده که نی و خامۆش ده بوو . نه یده توانی له شتیک دلنایبیت و نه یده وێرا دلنایبیت . له دوینێ شه وه وه چه ندین جار ویستبووی خۆی بگه ینیت ته جه عفه ری مه غۆلی و بارۆنی کوله که و شته کانیان بۆ باسبکات ، به لām دوای هه ق و حیساییکی ورد په شیمان بوو بووه وه . ژیا نی له گه ل بارۆنه کان و پیاوه کانیاندا فێرکړدبوو ، حیسایی ورد بۆ هه موو شتیک بکات . حه سه نی پیزۆ و شبر دوو که سن میژوویه کی درێژیان هه یه ، وه ک دوو هه رزه کار ته قه نا که ن ... قسه کانیان به شی که له یارییه کی گه وره تر . دوینێ شه وه به درێژیی له ناو جیگا که دا سه مای به له شه نه سه روت و خوار و گرێداره که ی کړدبوو ، له گه ل هه موو ئه مدیوه و دیوێکدا تارمایی حه سه نی پیزۆی بینیبوو . ئه و رۆژگارێک ببیرکړدنه وه یه کی قوول خۆی خستبووه خزه ته ی میرانه وه ، هه ر ئه وه نده ی بۆ گرنگ بوو جیگای ببیته وه ، به لām ئیستا یارییه کی گه وره تر هه یه ... ئه و ده یزانی له هه موو شانۆگه رییه کی له م جوړه دا فه سلێک دیته پێشێ بارۆن بارۆن ده خوات ... میر میر ده دات به زه ویدا ... ده یزانی ئه و چه ند سا له ناوی ئه و به چه نده ها شته وه گرێداره ، هه ندیکیان ئه و بیتا گایه لییان و هه ندیکیشیان راسته وخۆ له به رچاوی ئه و دا پرویاندا وه . گه وره ترین هه له ی ژیا نی ئه وه بوو که خۆی کرد به دوژمنی ژنان . شه و که له جیگا که دا کینگلی ده دا ، ده یگووت « ئه وه گه وره ترین هه له ی ژیا نه ، ئه وه واده کات ئاسانه تر ببینریم ... زووتر به مکه ن به و شه یتانه ی ده بیت ده رچم و مه یدان ... »

چۆلێکەم». بەدریژایی شەو لە خۆی دەپرسی «دەبێت کێ لە پشت
 حەسەنی پیزۆ و شەبرەو دەبێت؟» «کێیە دەیهوێت من لە یارییەکی
 دەرچم؟» «کێیە دەیهوێت پیستی من بکات بە قەڵغانی خۆی؟». بە
 ناپزاییەکانی حیزب؟ بەلێ خەزەمەکانی سەرۆک؟ بەلێ وەکیلی گەورە؟
 بەلێ کادیەرە کۆنەکان؟ بەلێ «وەفا و دڵسۆزی»؟ بەلێ «گۆران و
 نوێبوونەوە»؟ دوور نییە پێکخراوەکانی ژنان و ئاوەڕەتان دەستیان لە
 مەسەلەکاندا هەبێت، کە هەندێک لە ژنی بارۆنەکان تێدا چالاکن، ئەو
 ژنانە ی زۆریەیان بۆ پۆزیکیش بوو دەستی موراوە جەمیل بوون؟ دوور
 نییە میێردی هەندێک لەو ژنانە دەبێت کە دەزانن مورتەزا لە هەر کەس
 زیاتر شت دەزانێت و دەتوانێت لەسەر ئابووی ژنەکانیان قسەبکات،
 لەوانەیە بیانەوێت بۆ هەتا هەتایە بێدەنگی بکەن؟ دوور نییە جەغەری
 مەغۆلی خۆی دەبێت بۆ ئێستا کاتی ئەوە هاتوووە ئەم ئامێرە ستۆکە
 کارکەنارییە و بێوات... بەلام نا... گەر مەغۆلی بێت پرسیاری لێناکات،
 بەلکو راستە و راست دەیکوژێت. ئەو مەغۆلی دەناسێت، دڵپەرەترین
 پیاوی ناو حیزبە کە ئێستاش بە عەقڵی سالانی هەشتا لێدەخوێت،
 مەغۆلی و بەلێ بارۆنی پۆرسەلان کە خەڵکیکی زۆر بە گەورەترین و
 ترسناکترین هاوێپەیمانی نێوان عەسکەرێیەکان و تاجیرەکانی ناو حیزبیان
 دەزانن، پێچاوپێچ شت ناکەن، وەها خۆیان بەهێزەبێنن بێشەرم و
 دوودلی نەیارەکانیان بە پەرەبەڵەو دەسووتێنن. بەلام مەغۆلی ئیشی
 بۆ هەموویان کردووە. ئەوەی حەسەنی پیزۆی کردۆتە ملی، کە سێکە
 دەیهوێت مەغۆلی بترسێنێت... لە دلی خۆیدا دڵنیاوو کە مەغۆلی و
 بارۆنی پۆرسەلان خۆیان ناکەن بە خاوەنی... گەر شتەکان تۆخبینەو،
 گەر ئەو قسانە ی حەسەن تۆفان بگاتە پۆزنامەکان، هەموو وەک سەگ
 فەرامۆشیدەکەن. حەسەن تۆفان و شەبر لەو زێرەکترن بەبێ پشتیکی
 گەورە یاری وەها بکەن. شتەکی ئێجگار ترسناکترە لەوەی ئەو بیری

لښه کاته وه... شه و ده جار هه سټا و به ژوره که دا گهړا، چنه جار به غه مگينيش له بهر خويه وه پټکه نۍ. سهره تا ده يويسټ پښکات بؤ ټاميږي مه غولي، به لام نيسيټا هه رچيه کي کړدوه ده بيټ نه هيليت مه غولي و باروني پورسلان و باروني کوله که به هيچ بزانه، نه هيليت هه واله که بگاته ده مي نه وانه ي ټم نيشي بؤ کړدون، چونکه گهر بزانه ټم له ژير جوړه گوشاري کي وه هادي ه، ده يکوژن... هزار ويهک پښکايان هيه بؤ ټه وي بيکوژن... تا خوي قايمده کات و نه پښيه کاني خوي مه حکه مده کات، نابيت هيچ بزانه... ټميش ده بيټ بزانيټ ياري پکات... نيسيټا به سهریک خو شحال بوو که شبر و هه سټا ټوفاني ده بيني و به سهریکش ده ترسا. خو شحال بوو شت زياتر بزانيټ و زيږي له چاره نوسي خو شي کړدبوو. شبر و هه سټا پيږو ده يانتواني ټه وي تيا بخويننه وه، هه موو زيږه کي و تواناي له سهر نواندن و خوونکړدن به شي ټه وي نه ده کړد، له ده سټ ټم دوو پياوکوړه ديږينه ي شار ده رچيت که که س نه بوو له حيزيدا ميژويان نه زانيټ. ماو ههک بوو له ناکاو به جوړي کي پر گومان له يانه ي قاره مانه بيټ شيه کانداهه رکه و تېوونه وه، بيټه وي هيچ که س بزانيټ چي له ژير سهر ياندايه. هه تا تونچي و فازيلي قه نديليش نه يانده زاني نياريان چيه... له ناکاويش ټاوها چاونه ترسانه په لاماري ټه و ده دن که خوي به يه کيک له گه و ره کان ده زانيټ. ته نيا که سيک ده توانيټ په لاماري وها فيليک بدات که جانه و هري زلټري له بشت بيټ. دلنبا بوو هه سټا پيږو و شبريش ټه و ياسايه ده زانن.

شېر وهک بزانیت نه و بیر له چی دهکاته وه گووتی «مورته زا. ئیمهش و تۆش دوو شتی بچو کین له یارییه که دا... که شه پر گه رمده بیئت که سانی وهک ئیمه ده بن به خوراک. سهیری من بکه، دوا ی نه وه هه موو سا ل خه با ته خه ریک بوو ریسوا ده بووم، گه ر خۆم وریانه بوومایه ویش...

پەنای گەورەم پەیدانە کردبایە ... بێمایە بووم ... تۆ نەینێ زۆر دەزانیت، با
تیانە چیت ... ئێمە دەبێت هەندیک شت بزانی، ئێمەش پاسپێردراوین ...
گەر کەسیکی گەورە ئێمە پانە سپێرێت، خۆمان ناخەینە جەهەنمی
وەهاوە ... تۆ دەزانیت ئێمە کەسمان لەم مەسەلەیەدا بەشە قازانچمان
نییە. ئێمەش وەک تۆ ئێشێدەکەین ... حەزەدەکەم بزانی، ئێمە دوژمنی
تۆ نیین و دڵمان لەلاتە، بەلام ئێمەش ئێشێدەکەین ... ئەوەی ئێمە
پاسپاردووە زانیاری دەوێت، گرنگ نییە ئێمە چۆن پەیدايدەکەین ... ئێمە
ناوی تۆ ناھێنین، هیچ شتێک بۆ تۆ نابێت، ناوی تۆ بە نەینێ
دەمێنێتەو ... دوینێ شەو تۆمان ئەزێتدا، خۆت دەزانیت دەبێت وابێت ...
تۆ خۆشت ئەو یاریانەت زۆر کردووە ...».

مورتەزا گووتی «من ... من دەبێت چی بزانی ... هەموو گومانە
خراپەکان بە جۆریکی ناپەروا هاتنەسەر من، چەندەها دلی پەش کە
بۆ گوناھبارێک دەگەرێن، منیان کردە ئامانج. گومانی خراپ منی بە
ناھەق بەدناوکرد ... لەبەرئەوێ پوختسارم ناشیرین و قامەتم خوار و
پێکەنینم شەیتانی هەلکەوتوو، لەبەرئەوێ ژنانی ئەم شارە حەزیان لە
زەردەخەنەکانم نییە ... لەبەرئەوێ لە زەمانی ھابیل و قابیلەو باوەریان
واپە کە پیاوێ ناشیرینەکان شەیتان و پیاوێ جوانەکانیش فریشتەن،
چونکە ژنانی ئەم شارە شێتی کوپی جوان و کوشتەیی پیاوی قوژن
دەبێت وەک سەگ هەموو گوناھەکان بکەنە ملی من. وای کە بێدادییە ...
وای.

من ھاوڕێی بارۆنەکانم ... دۆستیانم ... ھاوڕێی جەعفەری مەغولیم ...
بەلام هەتا میروولەشم بە دەستی خۆم نەکوشتوو ... ناتوانم ... ناتوانم
میروولەش بکوژم ...».

حەسەنی پێرۆ گووتی «مورتەزا، لەوانەیە تۆ راستبەکەیت و کەست
نەکوشتبێت، من خەلکیشم کوشتوو. حیزب ژنیشی پێ کوشتووم.

ناشیرینه‌کان هه‌موویان شه‌یتان نین... تۆ پیاویکی زیره‌کیت، که‌س گومانی له‌وه نییه، زۆرجار به‌ناشیرینییه‌که‌شت خه‌لک ده‌ترسینیت و هه‌ندیجاریش ده‌یکه‌یت به‌قه‌لغان... که‌س نییه له‌م شارهدا وهک تۆ بزانی‌ت ناشیرینی خۆی به‌کاربه‌ی‌ننیت، هه‌ندیجار ناشیرینی به‌ئەندازه‌ی جوانی سه‌روه‌ت و سامان په‌یداده‌کات، تۆ له‌وانه‌یت که‌ ده‌توانن ناشیرینی خۆیان باش بفروشن و بیکه‌ن به‌پاره، تۆ ده‌توانیت وا بکه‌یت... خه‌لکی ئەم شاره‌حه‌زیان له‌سه‌یرکردنی ناشیرینییه. من ده‌زانم خه‌لکانی ناشیرین له‌م شارهدا ئازار زۆر ده‌چێژن، به‌لام جوانه‌کانیش بێ‌ئازار نین...».

مورته‌زا به‌بالا خوار و خێچه‌که‌یه‌وه هه‌لده‌ستا، وهک پۆژانی تر ده‌کرایه‌وه و پێده‌که‌نی، ده‌یگوت «ناشیرینه‌کان مه‌سیحه‌کانی ئەم شارهن... وای هه‌سه‌نی برام... تۆ نازانیت... قه‌سه‌م به‌هه‌ر دلێک که‌ ده‌زانیت کانگای جوانی له‌کوێه‌یه... قه‌سه‌م به‌هه‌ر یه‌کیک جوانی و پۆح پێکه‌وه‌گریده‌دا... ئێمه مه‌سیحه‌کانی ئەم شاره‌ین. هه‌موو پۆژیک له‌گه‌ڵ به‌یانیدا له‌خاچمانده‌دن... هه‌موو شه‌ویک به‌ر له‌خه‌وتن له‌خاچمانده‌دن... بێگونا گونا‌ه‌بارین و له‌وه‌په‌ری پاکیدا پیسین... هه‌موو باغ و پۆشنایی گه‌ردون له‌دلماندا بێت، چونکه‌زه‌رده‌خه‌نه‌مان جوان نییه، دلدزیو و ئەهریمه‌ن‌زاد ته‌ماشامانده‌که‌ن... پۆحیشمان وهک به‌فر سپی بێت هه‌ر په‌شین... ده‌ستیشمان وهک ئەولیا پر تیشک بێت هه‌ر تاریکین... تا گه‌وره‌بین بچوکت سه‌یرمانده‌که‌ن و تا پوو‌خۆشترین نزم‌تر لێمان ده‌پوانن... من هه‌موو ژيانم باری ئەو ناشیرینییه‌پاده‌کیشم، چۆن هیستریک باریکی گه‌وره به‌هه‌ورازی‌کدا سه‌رده‌خات، ئاوه‌ها شه‌و پۆژ باری ناشیرینی خۆم سه‌رده‌خه‌م... باجی پوخساریک ده‌ده‌م که‌ ده‌ستم له‌دروستبوونیدا نه‌بووه».

هه‌سه‌نی پیزۆ سه‌رسام له‌قه‌سه‌کانی مورته‌زا گووتی «ئەوانه‌ی ئێمه‌یان پاسپاردوه، پرس‌یاری تۆیان نه‌کردوه... ئەوه‌ی له‌

چاوەدێریدایە و دەبیست نەتینیەکانی دەربەگەون، تۆ نیت... من دڵم
بۆت دەسووتیت... بەلام من تۆم بینی، شەویکی تاریک تۆم لەگەڵ
قەیسەردا بینی... بەلام حەزەدەکم پرسیارکت لێبکەم. تۆ دەریارە
زۆھدی شازەمان چی دەزانیت؟ ھا... دەتەوێت حاشا لەو شەبەیت...
دەتەوێت بڵێیت، کە تۆ و بارۆنی کولەکە نامەکانی ئەوتان نەدزیووە؟
تۆ نەبوویت کە بەیاننێی زوو سەعات شەش وەک شیت خۆتکرد
بە ئوتیلێکدا و پیاویکی بێکەس و غەریبەت لە خەو کرد... ھا تۆ
باش دەزانیت کە باران شوکۆر نەچوووە بۆ ئەوروپا بۆ لای خالی.
زۆھدی شازەمان خالی باران شوکۆر و لەوسەری دونیاوە ھاتۆتەوہ بۆ
ئەوہی بزانیت خوشکەزا بەستەزمانەکە ی چی بەسەرھاتووہ؟ مورتەزا...
ئە ی ئێوہ نەبوون ماوہیەک لە مەوہەر نیوہ شەو لەگەڵ خەسیو جوجیدا
موەلیدەکە ی ئوتیلی «بەفر و سەراب» تان کوژاندەوہ و ویستتان ئەو
کابرا بەستەزمانە بفرپێن... ئێوہ نەبوون؟».

مورتەزا لە ناوہراستی ژوورەکەدا دەوہستا و بێئەوہی ھیچ بڵیت،
تەماشای دوو میوانەکە ی دەکرد... بە جۆریک سەرسامبوو نەیدەزانی لە
کامیان بڕوانیت، بۆ یەکەمجار ھەستیدەکرد کەوتۆتە تۆپکی تاریک و
بێدەریازەوہ. حەسەنی پیزۆ بۆ ئەوہی تەواو بیخات گووتی «مورتەزا
ئە ی کئ موراڤ جەمیلی کوشت؟ نەوجەوانی چینی کئ کوشتی؟ تۆ
کوشتت؟ یان بارۆنی کولەکە؟ یان جەغەری مەغولی؟ مورتەزا، من و
جەغەر پتر لە دەسالت لە شانەکانی ئیغتیالاتدا ئیشمانکردوہ، دەست
و خەتی یەکتەر دەناسینەوہ... بەلام دەمەوێت لە تۆی ببیستم کئ
نەوجەوانی چینی کوشت؟ بۆ ویستتان زۆھدی شازەمان بفرپێن؟ باران
شوکۆرتان چی لێکرد؟ تێدەگەیت... خەلکیکی زۆر بەرز لە دەولەت و
حیزیدا حەزەدەکن ئەم وەلامانە ببیستن... حەزیان لێتەتی»

شەر بۆ ئەوہی گورزەکە ی حەسەنی پیزۆ تەواوبکات گووتی «

مورته‌زا بیری لیبیکه‌ره‌وه، به هیمنی بیری لیبیکه‌ره‌وه... ته‌نیا من و
حه‌سه‌نی پیزۆ ده‌توانین یارمه‌تیت بده‌ین... گەر جه‌غفهری مه‌غۆلی و
بارۆنی کوله‌که بزانی ئاشکرابوویت ده‌تکوژن... ئه‌مشه‌و به‌ر له‌وه‌ی پۆژ
بیته‌وه ده‌تکوژن...».

تریفه له هه‌زارباغ

ترس له جانه‌وه‌ره نادیاره‌کان و بیده‌نگی، دوو نیشانه‌ی گه‌وره‌ی
ژیانی تریفه یابه‌حری بوون. ئولفه‌تی تریفه به منداڵه خه‌یالییه‌کانه‌وه
و ئیشیشی له‌گه‌ڵ ژنه بیکه‌سه‌کاندا خالی نه‌بوو له بیده‌نگی. هه‌ندێجار
به‌سه‌عات یه‌کیک له منداڵه بچوکه‌کانی ده‌گرته ئامیز و به‌بیده‌نگی قسه‌ی
له‌گه‌ڵدا ده‌کرد، زۆریه‌ی منداڵه‌کان هیدی هیدی فێرده‌بوون به بیده‌نگی
قسه له‌گه‌ڵ تریفه یابه‌حریدا بکه‌ن. یه‌ک له دوا‌ی یه‌ک به هه‌فته ده‌ینان
به سنگی خۆیه‌وه و فیری ئه‌وه‌ی ده‌کردن بیته‌وه‌ی لیویان بجولێنن و
زمان به‌کاربهێنن و وشه بگۆرینه‌وه، له‌یه‌کتري تیبگه‌ن. مانگ دوا‌ی مانگ
و ساڵ دوا‌ی ساڵ په‌یوه‌ندی پۆحی تریفه به منداڵه خه‌یالییه‌کانه‌وه
قوولتر و قوولتر ده‌بووه‌وه. له کۆتایی سالی دووه‌زاروسێدا زۆریه‌ی
منداڵه‌کان ده‌یان‌توانی بیته‌وه‌ی تریفه له ماله‌وه بیته‌ بیبینن و گوێیان له
ده‌نگی بیته‌... زۆرجاریش له ژووره‌که‌دا بوو، به‌لام وه‌ک تارماییه‌کی سپی
لیده‌هات و شیوه‌ی شنه‌بایه‌کی فینکی وه‌رده‌گرت که وه‌ک سروه‌ی به‌یانی
به‌سه‌ر شته‌کاندا هه‌لیده‌کرد. ژنه به‌ده‌خته‌کانی ماله‌ غه‌مگینه‌که‌ی خوشی،
هه‌مان هه‌ستیان هه‌بوو، هه‌ندێک شه‌وه‌لده‌ستان و وا هه‌ستیانه‌که‌که‌ی
تارمایی ئه‌و له حه‌وش و هه‌یوانه‌که‌دا ده‌سوڕیته‌وه. ده‌نگی له ژیر زه‌مینی
ماله‌که‌دا ده‌بیسترت. ژنانی بێپه‌نا هه‌موو ده‌یان‌زانی تریفه یابه‌حری

ئەندازەیهک شیعیتی غەزەلنوسە، بە چ پلەیهک عاشقییتی. نەرەسی گۆل
 سۆلاقیش کە ئەو کات نزیکترین دەستەخوشکی بوو، لە هەر کەسیکی
 دی دنیا پتر ئاگاداری ئەو گۆرانی سەیر و قوولانەی ناوێوەی خانمی
 یابەحری بوو. گۆیگرنتی بەردەوامی لە غەزەلەکان گەیاندبوویانە ئەو
 برۆیەیی کە بۆ ئەوێ بییت بە خۆشەویستی غەزەلنوس دەبییت پێی
 لەم زەویە بپریت و بییتە وێنەیهک تەنیا بە خەیاڵ نیگاربکریتهوه. وەک
 دواتر نەرەسی گۆل سۆلاف بۆی گیراينەوه... ئەوێ ئەو خولیايەیی لای
 خانمی یابەحری نۆر بەهێزکردوه، دۆزینەوێتی بۆ دەرگاكانی هەزارباغ.
 شەویەک لە شەوان دواي چەندین ساڵ پرسیار و دوو دلی و سەبر،
 تریفە یابەحری بەنهیانی دواي غەزەلنوس دەکەوێت. تریفە کچیکی نییە
 ئیرەیی بیخوات، هێندە هەیه دەیهوێت تیگات چ دەرێک لە ژیاي
 غەزەلنوسدايە و بەچی ئەم پۆخە نەسرەوتە بەختیار دەبییت. چەندەها
 شەو بەدوايدا دەپوات و هەمیشە لە یەکیک لە کوچەکانی سیباغدا وەک
 با بفرێنێت و تەلیسم بییات وندەبییت... شەو دواي شەو... غەزەلنوس
 دەپوات و ئەو بەدوايدا... غەزەلنوس دەپوات و ئەو بەدوايدا... شەویەک لە
 پشت یەکیک لە درەختەکانەوه، تریفە دەچیتە ناو ئەو باغە خەیاڵیە
 کە تەنیا پۆخەبەرە ناوازهکانی خەیاڵ دەتوانن ئاوها ئاسان دەرگاكانی
 بدۆزنەوه. لە دیمەنی ئەو هەموو گۆلە سەرسامدەبییت، سەیری لیدییت
 شار وەها باغیکی نەبینراو لە ناوهراستییدا بییت و کەس نەبیینیت. بەدواي
 غەزەلنوسدا پێچاوپێچەکانی ئەو گۆلستانە گەورەیه دەپریت، دوورا و دوور
 ئەو پیریژنە رەشپۆشانە دەبیینیت کە گۆلی خەیاڵی دەچن. سەرەنجی
 ویلی و سەرگەردانی غەزەلنوس دەدات، دەبیینیت باغ دواي باغ و چیمەن
 لە دواي چیمەن دەگەریت، تا دواجار لە سوچیکی بە گۆل گەمارۆدراودا
 لە ئافرهتییکی جوان نزیکدەبیتهوه، بە ئارامی لە بەردەمیدا دادەنیشیت
 و دەستدەکات بە غەزەل خویندەوه... غەزەل لە دواي غەزەل و غەزەل

له دواى غه زهل تا دهمه و بهيان. چه ندين شه و تريفه ئه و ديمه نه ده بينيت. هه موو شه و يک له گه ل نيوه شه و دا دواى ئه و پياوه غه مگينه ده که و يت، نازانيت ئايا به راست به کوچه راسته قينه کاني ئه م شاره دايه ده پروات يا خود به کو لاني خه ياله کاني غه زه لنوسدايه ده که پريت... نازانيت. شه و دواى شه و سه يري سيحري ئه و که ده کات که پوژيک له پوژان پوخله به ريکي راسته قينه بووه و ئيستايه بوته خه يال. جار دواى جار دلنياهه بيت که ئه م ئافره ته خه يالييه خانمي خه ونه کاني غه زه لنوسه، که جگه له کچي خه يالي ناتوانيت عاشقي که سي دي بيت. عه شق لاي ئه و په دوناني کچي که که ناگيري، له باغيکي که ورده که نابيني. به قسه ي نه وره سي گو ل سولا ف بيت، تريفه جاريک له جاره کان به ته نيا ده چي ته ئه و باغه و پوو به پوو ئه و خانمه خه يالييه ده بينيت. که يابه حري ليديه پرسيت بو نايه يه يته ده ري، سه بري له وه لامدا ده ليت له گه ل هاتنه ده ره وه ي ئه و دا له م باغه خو شه ويستي غه زه لنوس بو ئه و ده مریت... چونکه غه زه لنوس عاشقي ئه و ژنانه يه که له دونيا ي راستيدا ناگيري و بوونيان نيه. هه لبه ت هه موو ده زانين تريفه يابه حري پيشتر ئه و خواسته له ناويدا بووه بيته ئه و بوونه وره خه يالييه. پي ده چي ت بينيني سه بري ئه و بپوايه ي تيا سه وزکردي ته نيا له ريگاي بوون به خه ياله وه ده توانيت خه ونی خو ی و غه زه لنوس به يني ته دي و به راستي عاشقي بيت. ئيدي زياتر و زياتر له گه ل ئه و يارييه کوشنده يه دا ده پروات... ياري وه رگه ران به ره و مه خلوقیکي خه يالي...

چيروکي چووني تريفه يابه حري بو هه زارباغ و بينيني سه بري، حياکيه تيکي سه لمي تراو نيه، دوور نيه چيروکيک بيت نه وره سي گو ل سولا ف بو جوانکردني هه رچي زو تر تريفه يابه حري دروستي کردي. به لام خواستي خو شاردنه وه ي تريفه و وه رگه راني به ره و تارمايه يکي زيندو چيروکيکي راسته که هه مووان ده يسه لمين. له سه ره تاي پاييزي

دوو هەزار چواردا دواى پوداویکی ناخۆش، تریفە لەگەڵ ماندووتییەکی زۆردا
 واز لە ئیشی خۆی لە نوسینی درێژترین کتییی دنیادا دەهێنیت،
 پێدەچیت چیتەر توانای لەسەر ئازار و غەمخواردن گەشتبێتە دوا
 سنووری خۆی، زۆربەى پۆژ بەیانیان لەگەڵ ژنە غەمگینەکاندا تیکەلی
 دونیای مافوورچنین دەبیت و ئیواران دەگەڕێتەووە بۆ سەرپەرشتیکردنی
 منداڵان و شەو دەگەڕێتەووە بۆ لای قالیچنەکان... جولەیه‌کی بەردەوام
 و هەمیشەیی، پاکردنیکی بیسەرەوت، ترسیکی نەبڕاوە لە هەندیک خێو و
 ددانى جانەوهرانەى تیز که بیھیچ هۆیه‌کی دیاریکراو هەستیان پێدەکات.
 لەو ماوه‌یه‌دا پۆژ بە پۆژ خۆشه‌ویستی و سەرسامی بە غەزەلنوس گەورەتر
 دەبیت، خۆشه‌ویستییه‌ک لە بێدەنگی و سووتان و شەوقیکی ناوه‌کی
 کوێردا دواى دیت. بڕوای تەواوی بەو هەیه‌که‌ له‌ خۆشه‌ویستیدا شتیک
 نییه‌ ناوی «بۆیه‌کبون» بێت، غەزەلنوس لە دایدا وێنەى تارماى
 خۆشه‌ویستییه‌کی دوور و نەگیراو وەرده‌گریت، که‌ به‌بێ ئه‌و دوورییه‌،
 به‌بێ ئه‌و «بۆیه‌کنه‌بوون» له‌ ناتوانیت بژی. به‌ کێژه‌کانى هاوڕێی ده‌لێت
 «مرۆڤ له‌ خۆشه‌ویستیدا یار تا مه‌قامی که‌سیکی بالا و سه‌روو ئاده‌مى
 به‌رزده‌کاته‌وه‌. غەزەلنوس تا زیاتر شیعرم بۆ بخوینێتەو، زیاتر تێده‌گه‌م
 که‌ ئه‌و شتیک نییه‌ بتوانم بگه‌رم... وه‌ک چۆن که‌س ناتوانیت مۆسیقای
 ناو شیعر به‌ده‌ست بگریت، که‌س ناتوانیت خۆشه‌ویستیش به‌ده‌ست
 بگریت». هەندیک شەو لەگەڵ کچه‌ غەمبار و هەڵهاتووێه‌کاندا داده‌نیشیت
 و ده‌لێت «تا دووربکه‌ومه‌وه‌ زیاتر هه‌ستده‌که‌م گه‌یشته‌ومه‌ته‌ ئه‌و مه‌قامه‌
 دوورەى ئه‌و ده‌یه‌وێت... تا دوور بکه‌وێته‌وه‌، هه‌ستده‌که‌م زیاتر گه‌یشته‌وته‌
 ئه‌و مه‌قامه‌ى من ده‌مه‌وێت. له‌ خۆشه‌ویستیدا مه‌حبوب تا بێت له‌ تو
 به‌رزترده‌بێته‌وه‌... به‌رزترده‌بێته‌وه‌... به‌رزترده‌بێته‌وه‌... تا ده‌گاته‌ پله‌ و
 پایه‌یه‌کی وه‌ها ته‌نیا به‌ خه‌یاڵ ده‌توانیت له‌ ته‌نیشتییه‌وه‌ بژیت».

بەنەماکانی ئەو خۆشه‌ویستییه‌ى نێوان غەزەلنوس و تریفە یابەحر.

له سهه كۆله كهی ئازاری زۆرتەر بۆ عهشق و نهگه یشتن به یهك درستیوه .
 جارێك غهزه لنوس له نامهیهکی کورتدا به تریفه ده لێت «ئه ی یار،
 من و تۆ ده بایه له سه ده ی شازده و هه ده دا بژیا باینایه، له و سه ده
 دوور و تۆزای و ساردانه دا که تاریکی زه مین و بێرهمی سروشت،
 مروقی ناچار ده کرد پتر بۆ پۆحی خۆی بگه پێته وه ... من و تۆ مندالی
 ده رویشه کۆنه کانین... پاشماوه ی پوژیکین ئینسان جهسته ی خۆی
 خوشنه ده ویست... من و تۆ جهسته مان نییه». واهه سته ده کم هه ردوکیان
 له زه تیکی زۆریان له وینا کردنی خۆیان وه ک ده رویش و قه له نده ره کۆنه کان
 بینیی. بانگ کردنی یه کدی به «قه له نده ر» «زیکرسان» «خه لوه تچی»
 به شیکی زمانی ئه و سه ره ده مه یه که له گه ل یه کدا به کاری ده هیئن. چیرۆکی
 ئه و نامه کورتانه ی له نیوان غهزه لنوس و تریفه یا به حریدا دین و ده چن،
 یه کیکه له شته سه ی ره کانی ئه م چیرۆکه ی ئییه. غهزه لنوس و تریفه له
 قوناغیکدا وایان لیدیت ته نیا له کاتی کارکردنا بۆ کتیبی مردن یه کدی
 ده بینن. هه میشه خۆیان له وه ده پارێزن به جهسته نزیکی و هه ره دم
 خۆ له یه کدی ده دزنه وه. غهزه لنوس کاتیکی زۆر له کتیبخانه که دا ده با ته
 سه ر و تریفه ش به ده گمه ن نه بیته پیناخاته ئه و جوگرافیا داخرا و
 دووره ی غهزه لنوسه وه، که بۆنی ده ستنوس و په ره ی کۆنی لیدیت. تریفه
 هه سته دکات غهزه لنوس سال دوا ی سال زیاتر بۆنی ئه و کاغهزه زه ردانه ی
 به یاز ده گریت و بۆنی له بۆنی دیوانه کۆنه کانی غهزه ل نزیك ده بیته وه.
 له و ده مه دا پتر له پێگای ئه و کورته نامانه وه له گه ل یه کدا ده دوین
 که به ره دام غهزه لنوس ده یخاته چه کمه جه ی میزکی تریفه یا به حریه وه
 و هه ر له و چه کمه جه بچوکه شدا وه لامی خۆی وه ره ده گریت وه. ئییه
 ئیستا کۆمه لێک له و نامانه مان بۆ ماوه ته وه، هه ندیکیمان له نه وه سی
 گول سۆلاف وه رگرت و هه ندیک یه که شیان له ده ستی ته رخونچییه وه
 گه یشتوته بارۆنی خه یال و له پێگایه کی نادیا ره وه که ئییه ته ف

بۆی نییه دزە ی کردۆتە ناو دۆسییە و فایله کانی ئاسایشەو. لێرەدا
چەند ژمارەیهکی کەم لەو نامانە دەخەینە بەر دەستان کە هەموویان
نامەی کورت کورتن و بەدەگمەن لە چوار یان پێنج دێر تێدەپەین، بەلام
پێدەچیت زمانحالی ئێوە عەشقه بن کە لە هەندیک جیگادا گەشتۆتە
تخویی خۆکوشتن.

***

«تریفە ی پەریزاد... دوینێ شەو لە شەوکانی ترم سەختتر بوو.
بیرکردنەو لە کەمالی خۆم بەرەو بیرکردنەو لە کەمالی تۆ راپیکشام.
هەر وەختیک دەمەوێت بەرزبمەو بۆ ئەوێ بگەم بە تۆ... هەستدەکەم
کەمالی تۆ پلەیک بالاتر دەروا و مەودای نێوانمان تا قیامت هەر
و هەکو خۆیەتی... غەزەلنوس»

«قەلەندەری ئەزیزم... هیچ خالێک نییه من و تۆ پێکەو کۆبکاتەو.
لە خۆشەویستیدا هەمیشە یەکیک لە زەویەو ئەوی دی لە ئاسمان...
یەکیک ئادەمییه و ئەوی دی خودا... تریفە»

«تریفە ی خەوێنەکانم... ئە ی ساقی ئەبەدی مەجلیسێک من
پیارانەگەم دەم بۆ شەرابی بەرم... هەستدەکەم هێدی هێدی پێویستیم
بە سەیرکردنی هەرچی زیاتری تۆیە. ئەم بەیانیه لێرە نەبوویت و
هەک بۆ تۆ بگەرێم، شیتانە لە بازارێ شاردا بە قژی بژ و پوخساری
ماندوووە سەیری مەخلوقاتێ خودام دەکرد... تێگەیشتم تۆ لە جنسی
هیچ کەس نیت... غەزەلنوس»

«ئە ی فریشتە چاویلکەدارەکی مەیخانەکانی عەشق، تۆ بوونەوهرێکی
سەیریت... کە دوورم نزیکیت و کە نزیکم دووریت. ئینسان عاشقی
ئینسان نابێت، بەلکو عەشق شتیکە لە نێوان ئادەمی و فریشتەدا
دروستدەبێت... کە هەستدەکەم تۆ ئادەمیت و بۆ لات دێم، لە خۆم

ده‌پوانم خه‌یالَم و په‌ریزام... که هه‌ستده‌که‌م من ئاده‌میم و ده‌بیّت
ماچتبه‌که‌م، تۆ ده‌بیته فریشته و ده‌پۆیت... تریفه»
«چ ساقیبه‌کی به‌دیت... هه‌رچی له ده‌ستی تۆ ده‌ینۆشم، ده‌بیّت به
غه‌زه‌ل... غه‌زه‌لنوس»

«ده‌زانم گه‌ر پیتبه‌که‌م ده‌مرم. گه‌ر له‌شم به‌ر له‌شت بکه‌وێت ده‌مرم.
گه‌ر ماچتبه‌که‌م ده‌مرم. گه‌ر به‌ر هه‌وای ده‌ستیش بکه‌وم ده‌مرم... گه‌ر
ماچمبه‌که‌یت کوشنده‌یه، چونکه ئه‌وه دوا ماچی عومرم ده‌بیّت... تریفه»
«خانمی یا به‌حری... من ئومیدم نه‌ما. خه‌یال هه‌ر ئومیدیکمان
پیده‌به‌خشیت، ده‌بیّت ئازابین و له پاستیدا بۆی بگه‌ریین، به‌لام چۆن
ئومیدی تۆ ده‌بیته حه‌قیقه‌ت؟ چۆن خه‌یالی تۆ ده‌بیته پاست؟...
پیمبلی... غه‌زه‌لنوس»

«کۆنه خه‌لوه‌تچی و به‌یازناسی شاره‌زا... من ده‌زانم چۆن پاستی
ده‌بیّت به‌ خه‌یال، به‌لام که‌س فی‌ری نه‌کردوم، خه‌یالات چۆن ده‌به
پاست... گه‌ر تۆ ئوستادی عه‌شقیته... عه‌شق که‌سی فی‌رنه‌کردوه، پێگا
بدۆزیته‌وه... عه‌شق ته‌نیا ونبونه‌و ونبوون... تریفه»

«چۆن ده‌لییت من و تۆ بۆیه‌ک نین؟ ماوه‌یه‌که بۆ هه‌ر کوێیه‌ک
ده‌چم، به‌ هه‌ر باغیکدا ده‌پۆم، به‌ هه‌ر کوچه‌یه‌کدا تیده‌په‌رم...
هه‌ستده‌که‌م تۆ له‌گه‌لمدایت... دوینی غه‌زه‌لم بۆ هه‌ندیک ژنی په‌ژمورده
و بی‌په‌نگ ده‌خوێنده‌وه، وه‌ک زیکرچی خه‌لوه‌تیکی نه‌ینی گوییان
لیگرتم، هه‌موو زانیان له‌ خه‌تی غه‌زه‌لی سوخته ده‌رچووم و گه‌ری خۆم
ده‌نوسمه‌وه... چۆن ده‌لییت، من و تۆ بۆیه‌ک نابین؟... شه‌و و پۆژ
خاشاکی خۆم ده‌بینم با بۆ تۆی ده‌هینیت و عه‌تری تۆ بۆنده‌که‌م که
خه‌یال ده‌یه‌ینیت... غه‌زه‌لنوس»

«ماچ؟ غه‌زه‌لنوس ماچ؟ تۆ تیناگه‌یت... گه‌ر ماچمبه‌که‌یت، هه‌موو
ته‌لیسمی تۆ ده‌شکیت... تۆ به‌وه‌وه جوان و سیراویت، که‌...

خەیاڵیت.... کە جاران خەیاڵ بوویت... کە هەمیشە وەک خەیاڵ دەمێنیتەوێ. ماچ هەموومان وەک یەک لێدەکات... بەلام عەشق مەقام و پلە ی هەیه... ئەوێ عەشق بە پەنجی خۆی پلە لە دوا ی پلە بەرز و نزمی دەکات، بە ماچ تێکیمەدە... ئەوێ دڵ دروستیدەکات، بە لێو مەپروخێنە... تریفە»

«شەو نییه بیر لەوێ نەکەمەوێ ئەم غەزەلانیە بسوتینم و بێمە سەرێ
و لەباوەشتبکەم و لەگەڵتدا فێردەوسی ئەم دونیایە بژیم... غەزەلنوس»
«شەو نییه بیر لەوێ نەکەمەوێ بێم و ئەو غەزەلانیە بسوتینم و خۆم
فێردەمە باوەشت و لە نێوان دوو دەستتدا ونبم... بەلام بێردەکەمەوێ،
دواتر خەیاڵەکانم بەبێ تۆ مانایان نییه ئەزیزم... ئەو خۆشییە ی کە
هەمیشە بێرتبکەم، قوڵترە لەو خۆشییە ی پێتبگەم... تریفە»

یاداشته کانی بارۆنی خەیاڵ

پوژیک لە پوژان تەرخونچی خزمەتێکی پیشکەشکردم کە تادەمرم
لەیادم ناچیتەوێ. بەوێدا ئەو پیاویکی وریا و شەیتان و هەمەپووبوو
کە بەجۆریک تێکەلاو حیکایەتەکە بووبوو، هەندێجار لە من پەرۆشتر
دەردەکەوت و شەوق و ئارەزووی لە من زۆرتربوو، هەموو شتێک
لەسەر غەزەلنوس بزانیت. لە پاییزی دوو هەزار و چواردا تەرخونچی
پوژیک لە پشکنینە وردەکانیدا لە مالی غەزەلنوس دەچیتە ژووریکی
داخراوەوێ. هەلبەت ئەو بەستەیهک کلیلی بۆ دا بینکرا بوو کە هەموو
دەرگایەکی دونیای دەکەردەوێ، تەکنیکی وردی و پێنگرتن و گۆیگرتنی
پێبوو. لەو ژوورەدا شتێک دەدۆزیتەوێ کە سەرەتا تەنیا مایە ی
سەر سوڕمان و سەر اسیمە بوون بوو... کتییێکی زۆر گەورە... کتییێک

که وهک شتیکی موقه دهس له ناوه راستی ژووریکی داخراودا له سه ر
 میزیکی تاییه ت دانراوه... ته رخونچی سه ره تا له بهر بیکاتی به کامیرا
 دیجیتاله که ی تنیا چهند وینه یه کی کتییی دانراو ده گریت... که من
 وینه کانم بینی، جگه له سه رسامی هه ستم به هیچی دی نه کرد...
 سه رسامی و به س. هه مووتان چیرۆکی ئه و راوچیپانه تان بیستوو که
 له ناکاو له ناو جهرگه ی به حردا جان وه ریکی خورافی و گه وه ده بینن،
 جان وه ریک بزجاریک سه ریک له ئاو ده رده هیئت و خۆی پیشانی
 که شتییه وانه کان ده دات و دووباره ده چیتوه بن ئاو، بق ئه وه ی دوا ی
 خۆی ته لیس میک جییه یلێت و دونیا بکات به دووبه شه وه، به شیک بلێن
 راسته و جان وه ری وها هیه و به شیکیش بلێن درۆیه و ده ستردی
 خه یاله.. ها، هه مووتان ئه و چیرۆکه تان بیستوو. ئه و کتیه ش له و
 جان وه ره زه به لاحانه ده چوو که ئاوا له پر ده رده که ون... نه ههنگی
 کتیه کان بوو، زۆر گه وه و عاجباتی و زه به لاح بوو، که به خه یالی
 من جیگای زانستی هه موو دونیای تیدا ده بووه وه. ته رخونچی جاری
 یه که م تنیا وینه که ی هیتا. من وهک که سیک که شیت و شه یدای
 خه یالم بینینی کتیه که وها خروشاندمی، ده مویست له و ساته دا
 ته له فون بق هاوه لانی خۆم له ئاسایش بکه م، به بیانوی هه ر
 شتیکه وه بووه، بده م به سه ر هیلانه ی ئه و شاه ی غه زه له دا و ئه و
 کتیه ده ربه یتیم و په ره به په ره سه یری بکه م و بزائم چی تیا نوسراوه.
 به لام ته رخونچی به منی گووت گه ر یارمه تیبده م ده توانین پتکه وه ئه و
 کتیه بدزین. ئه و ماوه یه من ده مزانی تریفه یا به خری زۆربه ی شه و
 له مالی ژنه قاچاخه کاند ده خه ویت، خه به رم له هه موو جوله یه کی
 هه بوو، ئاگاداری ئه وه شه بووم ده یویست خه یالترین فهرشی هه موو
 دونیا به یت، فهرشیک نه شاهه نشا کۆنه کانی ئیران و نه سولتانه
 تورکه کان له سه ری دانه نیشتوون. من دوژمنی ژنان نه بووم، ئازاد

ژنان مەرجیکی گرنکی مەدەنییەت و بنەمایەکی سەرەکی شاری
خەونەکانی من بوو، بەلام گەر بۆ بەرگرنتی گوشارەکانم لەسەر ئەم
بوونەوەرە خەیاڵیانە پێویستبایە، تریفە یابەحری بترسێتم، دەستم
نەدەپاراست. دڵنیابووم شەوان لە بری تریفە خانمیکی لادیی هەزار
و کچەکە ی چاوەدێری مندالەکانی غزەلنوس دەکەن، تەرخونچی پتر
بۆ جێبەجێکردنی پلانی بردنی کتێبەکە ختوکە ی دلی دەدام. نەخشە ی
تەواومان هەبوو، دەمانتوانی بیفەم و دوودلی لەسەر ئەو نەخشە یە
هاتوچۆبکەین. غزەلنوس لە ژێر زەمینە چەپەکە ی مالی خۆیدا
دەژیا، هەمیشە غەرقی غزەلیات بوو، وەک پەشید تەرخونچی بۆ
منی وەسفکرد و نەخشەکانیش دەریاندهخست ژووری ئەو کتێبە
نەهنگاسایە، دوورەپەریز و بیناودێر بوو. تەرخونچی بە هەموو
مەکری خۆیەو دە یگوت «گەر بزانی ت چۆن لە کلێدانەکاندا کللی
خۆت دەگێریت، دەتوانیت ئاسان بگەیتە کتێبەکە». من سەرەتا هاندا
بەر لەو ی ملی کاریکی وەها پڕ بگرینه بەر، جاریکی تر خۆ ی
بگەیتیتەو ئەو ژوورە و هەندیک لاپەرە ی کتێبەکە بخوینیتەو. کە ئەو
داوایەم لە تەرخونچی کرد، دەمگوت وەها کاریک ئاسان سەرناگریت
و نایەتەبەر. بەلام تەرخونچی کارامە یی نواند و لە ماوە یەکی کەمدا
بە هەوالیکی سەیرەو هە گەرایەو. سەرتاپای ئەو کتێبە گەورە یە
چیرۆکی مردن بوو... حیکایە تی جیاواز جیاوازی مردن کە یەکیک
بە دەستوخەتییکی سیحراوی نوسیویو یەو. ئەو وێنانە ی تەرخونچی
گرتبوونی پۆشن و خوێنراو بوون. لەگەل بینینی وێنەکاندا دڵنیابووم
لە بەردەم دۆزینەو ی گریکوێرە ی کتێبە بالدارەکاندام. دڵنیابووم
چەند سالە ئەو دەستە نەیتییە ی چیرۆکەکانی مردن کۆدەکاتەو،
غزەلنوسە... هیچ چاریک نەبوو ئەو نەبێت ئەو کتێبە دەربەیتیم
و تییبگەم. شەویک یەکیک لە هەرە لیژانترین و بەهێزترین دزەکانی

ئەم شارەم لەگەل تەرخونچیدا نارد، خۆم دووراو دوور چاوەدیری
 ئیشەکەم دەکرد، نزیکی سەعات سێ دەمەوبەیان بە خۆیان و ئەو
 نەهەنگە گەورەیه‌وه هاتنەدەرئ. گەورەترین کتییەک بوو تا ئەو کاتە
 بێنییتم، کتییەک بوو، بۆنێکی تاییبەتی هەبوو... ئەو یەکەمجاربوو،
 کتییەک بێنم بۆنی هەبیت، بۆنێکی لە بۆنی هەندێ کۆچەیی داخراوی
 ئەم شارە دەچوو. هەمان شەو بە سێ کەس کتیبەکەمان گواستەو
 بۆ ژێرزەمینێ مالی خۆم و دەستمکرد بە خویندنه‌وهی. لێتانی
 ناشارمەو کە لەگەل گەلێک لە چیرۆکەکانی ئەو کتیبەدا گریام،
 کتییەک بوو بە ئەندازەیی هەزاران کتیب مردنی تێدابوو، وەک
 خودی ئەم ولاتە کە بە ئەندازەیی هەزار ولات مردنی تێدایە... وەک
 سێحریکی گەورە رامکیشیت چیرۆک لە دواي چیرۆک خویندمه‌وه،
 لەگەل هەموو فرمێسکیکدا دەمگوت «غەزەلنوس، بۆ ناتەوێت ئەم
 چیرۆکانه‌مان بیربچیتەوه، بۆ ناتەوێت... بۆ تەنیا لە ناومەرگدا بۆ
 حەقیقەت دەگەرێت؟ بۆ بێر لەو ناکەیتەوه دەتوانین شتی جوان
 دروستبکەین و پوختساریکی کراوه و گەش بدەین بە راستی؟ بۆ
 دواي غەم دەکەویت و دواي ئومێد ناکەویت؟». گووتم گەر پۆڕێک
 شاری خەونەکانم دروستکرد، ئەو کتیبە گەورەیه‌وه دەخەمه‌نیو بناغەیی
 باغچەیی سەرەکی ئەو شارە. شاری وەها دەبێت لەسەر مردنی ئەم
 یادگارییه‌ تال و تاریکانه‌ دروستبووێت. بەلام ئەو کتیبە نیشانه‌ی
 شتیکی تریش بوو، نیشانه‌ی ئەو بوو ئەم غەزەلنوسه‌ هەرشتیکی
 بویت دەیکات. من کە لە سێحری وشەکان و دێرەکانی دەرچووم...
 هەستم بە ترسیکی قوولکرد، نەمدەزانی ئاخۆ ئەم پیاوه‌ بە پیلان
 و نەخشەیه‌کی پیشووەخت کاردەکات، یاخود ژیان خۆی ئەم هەموو
 هێزەیی پێشەخشیوه‌؟ هیچ شتیکی لەو ترسناکتر نییه‌ هێزێکی گەورە
 بکەوێتە بێدەستی شاعیره‌کان. من هەر جارێک لەگەل هاوڕێیانی

حیزبدا دادەنیشم، دەلیم «خۆتان چاکبەن... بین بە سیاسی غەمخور و دووربین، عاقڵین و دواى هەواى گرونتان مەکهون، با هێزی گەورەى ئەم کۆمەلگایە نەکه‌وێتە بنده‌ستى هەندیک شاعیر و نوسەر، تا بە ئارەزووی خۆیان یاری بە عەقلى عەوام بکەن». نا وامەزانن، من هەر بەخۆرا نامەوێت هێز بکه‌وێتە بنده‌ستى شاعیران... واتیمەگەن من هەر بە فیتەرە دوژمنی شیعربم یان وابزانن من قوتابی یەکیک لە ئەفلاتونییه‌کانم، که لەم دەورو زەمانەدا بەزۆر شیۆه سەریان دەرھێناوەتەو. نا من نە کینه‌یه‌کی کوێرم لە شاعیران هەیە و نە ئەفلاتونییشم، بەلام دەپرسم گەر هێز بکه‌وێتە دەست شاعیران چی لێدەکەن؟ یەکه‌مین شت که شاعیران دەیکەن، ئەو هیه هەر شتیکی شیعەر نەبێت لە ژیان دەیکەنە دەری... ئەمەش ترسناکترین شتە. بەلام ئەوان هێزیکی و بەلاغەتیکی وەهایان هەیە، ئەم شتە ترسناکە وەک جوانییەکی بێژینە دەربخەن، خەلک شیت و شەیدابکەن. سەرەتا بۆ ئەو هیه شەبەنگیکی سێحراوی بە دەوری سەری شیعردا بکێشن، دەبێت ویژدان دروستبکەن... ویژدانی شاعیره‌کانیش وەک ویژدانی حاکم و قازییه‌کان و یاساناسان نییه، من زۆرم خوێندەو و زۆر تیفکریم تا جیاوازی قوولی نیتوان ئەو دوو جۆر ویژدانەم دەستکەوت. ویژدانی شاعیران لەسەر جیاکردنەوه‌ی دەستەلات لە بێدەستەلات دروستبووه، بەلام ویژدانی ناو یاسا لەسەر جیاکردنەوه‌ی تاوانبار لە بیتاوان دروستبووه. حاکم و دادوەران بۆ ئەو هیه‌شده‌کەن تاوان نەهێلن، بەلام شاعیران بۆ ئەو هیه‌شده‌کەن ئەو جیاوازییه‌ لە نیتوان دەستەلات و بێدەستەلاتاندا نەهێلن... ئەوان هەزار بەند و بالۆره‌ بۆ تاوانباریک دەدۆزنەوه‌ تا دواچار بێگوناھ نیشانیبەن، هەزار ڕیگای پێچاوپیچ و هەزار فیلی هونەری و فەلسەفی دەخەنە کار تا واپیشانبەن گوناھباران قوربانین، پالەوانن، فەیلەسوفن. وەک ستانداڵ لەگەڵ ژولیان سوریلدا

دەیکات، وەک دۆستۆفسکی لە گەل پاسکۆلینکوف یان پالەوانەکانی ناو کارامازۆفدا دەیکات، وەک کافکا لە گەل «کا»ی پالەوانی دادگادا ئەنجامیدەدات، کە تەواو لە گوناھە راستەقینەکانی بێدەنگ دەبێت و چاوی خۆی غافلەدەکات و هەتا حەرفێکی راستەقینەش دەربارەیان ناونوسێت. بەدریژایی میژوو وایانکردووە، گەر ویستییان خراپترین کەسیان کردۆتە پیڤەمبەر تەنیا بۆ ئەوێ وێنەکی ناشیرین بدەن بە دەسلەتداران.

من کە ئەو کتێبە غەزەلنوس کەوتە بەردەستم دڵنیا بووم ئەم کتێبە بۆیە دەنوسێت تا ئەم سەر دەمە ناشیرینبکات. ویژدان لای ئەوان ئەوێە هەرشتیگ شاعیرانە نەبێت وەک تاوان تەماشاییکەن. خولایای ئەو بۆ مردوووەکان، خولایایەتی بۆ ئەوێ ئەم سەر دەمەمان خوشنەوێت و نەفرەتی لێکەین... شاعیران هەموو نەفرەت لە سەر دەمی خۆیان دەکەن... هەموو شاعیرە گەرەکانی دۆنیا تقیان لەو ساتە کردووە کە تیا ژیاون، تەنیا شاعیرە بچوک و بوو لە کان عاقلانە لە سەر کورسی حیکمەت دانیشتوون و گووتوویانە «ئەلا، ئەمە چ سەر دەمیکی خوشە... چ دەورووعمایکی باشە بۆ من و بۆ خەلک». میژوو بگەرێ، شاعیرێکی گەرە نایینیت وای گووتییت، مەگەر لە ژێر باری ناچاریدا یان پوڤحیکی پڕ نیفاقیان هەبووییت شتی وەهایان نوسییت. دەزانن بۆ شاعیران هەمیشە دوای ئەو جۆرە ویژدانە دەکەون؟ دەزانن؟ لەبەر ئەوێ شاعیران کە لە دایکدەبن دوو هەستی جیاوازیان تێدایە، یەکەم پێانواوە، ئەمانە مەخلوقاتێ ناوازەن و لە گەل لە دایکبوونیاندا سێحریک و نەینییەک دیتە دۆنیاو، لایان وایە خودا ئەوانی تاککردۆتەو و بەوێنە مەخلوقاتێ دی دروستی نەکردون. دیوێکە ی تریشیان ئەوێە کە شاعیران بەبێ پێزەپ و ناوازە واهەستدەکەن ئەوان سەر وەری راستەقینە دۆنیان و باشتترین جۆری مەخلوقات.

و شایستەیی ئەوەن لەسەر عەرشی راستەقینەیی ژیان دانیشن. بەلێ، برادەرەن... پقی قوولی شاعیران لەو کینە ئەزەلییەو سەرچاوەی گرتوو، هەر ئەمەشە وادەکات پادشا و شالیار و دەسەلاتدارانی دویا کەیفیان بە شاعیران نەیت. نە لەبەرئەوێ کە وشەیی جوان دەنوسن، بەلکو لەبەرئەوێ دەزانن کە شاعیران تەنیا کەسیکن بە راستی لەسەر عەرشی ژیان ململانێیان لەگەڵ دەکەن، تاکە کەسیکن کاتیەک لە دەرەوێ عەرشیش واهەستەدەکەن لەسەر عەرشن. من خۆم کێشەیهکی گەورەم لەگەڵ ئەو هەستە ترسناکەیی شاعیراندا نەبوو، گەر بەتایبە و زیاتر تیکەلاوی ژیان بین، من لەوانە دەترسم کە تیکەل نابن، کە تەنھان، کە تەنھان و بەهێزن، لە شوینی خۆیان دادەنیشن و بیثەوێ راستە وراست پێخەنە ناو جیھانەو شتەکان دەلەرزینن، بەلێ من لەوانە دەترسم... بەتایبەت کە ئاشکرا دەبێت هیچ هێزێک نییە لە خەلوەتی خۆیان دەریانبەیت، کە ئاشکرا دەبێت چەند لەو قسانە بێباکن کە لە دەرەو بەرابەرێان دەکریت... بێباکی بەرابەر هەموو هێزە گەورەکان ئەوێ وادەکات لە شاعیران بترسم. ئێستا هەستەدەکەم هێدی هێدی دەردیکی ترسناک لە گیانمدا دروستەبێت، دەردیکی پەش. هەرچەند ئەو غەزەلانەم گوێ لێدەبێت و مەستدەبم حەزدەکەم و لەو غەزەلنوسە بکەم هەست بە لاوازی بکات. حەزدەکەم برینداریبکەم... وابکەم ئازاربچێژیت. منیش خەونیکم هەیە و دەبێت خەباتی بۆبکەم... تێدەگەن؟ بەلێ، ئەو بەهانی دلی منە.

لە کوتایی ئەیلوولی دووھەزاروچواردا، چەند پۆژیک دواي بردنی کتییێ مردن. پۆژیک چوومەوہ بۆ لای غەزەلنوس، سەردانیکی کتوپر و ناوخت بوو، ئەو خاویلییەشم لەگەڵ خۆمدا برد کە حیکایەتی شاعیر و پادشای لەسەربوو، من ئەو کات تەواو لە دۆخی پۆخی غەزەلنوس

تێدەگەیشتم، تا دەهات تریفه یا به حەری پتر لیتی دوور دەکه و تهوه، به مه زەنه ی من ئەوه دۆخیکێ دەرونی دژواری بۆ دروستکردبوو... زۆرم هەولدا بچمە بنج و بناوانی ئەو ناکوکییه وه به لام هیچم دەستنه که وت، هەندیک له پارچه کاغه زانه ی جار جار تهرخونچی دهیهتێان مانا و نرخیکیان بۆ من نهبوو. به لام ئەو باره دەرونییه دژوارم به هەل زانی و دیسان له بهرگی ئاغای سهرفرازدا چوومه وه بۆ دیداری دهییت بلێم، له گەل هەموو ئەو وهسفه ورد و نهخشه پرپیوه رانه ی تهرخونچیشدا بۆ مالی غه زه لنوس، من له هەر دوو سهردانه که مدا جوړه ههستیکی سهیرم ههبوو که به نهخشه کان وهسف ناکریت. هەر دوو جاره که کاتیک پیمخسته ئەو ماله، ههستمکرد پێدهخه مه ناو دونیایه کی زۆر بهرین و زۆر دیرین و زۆر قوول. ههستیکی نامۆبوو، وهک ئەو ههسته ی تووشی مرقوف دهییت کاتیک دهچته سالونی بهرینی مزگهوتیکێ دیرین یان کاتیک پێدهخاته ژێر سهقفی کاتیدرائیهک یان کلیسه یه کی گه وره که زهنگهکانی به ههموو هیزی خۆیان لیدهدهن. ماله که شتیکی تێدابوو که رایده کیشایت، له وه پهی بیدهنگیشدا ههستت به چرپه یه ک دهکرد، چرپه یه کی زۆر نهیئی وهک ئەوه ی شتیک پوخت بدوینیت. ماله که وه ها گه وره بوو مرقوف له هەر جیگایه کدا بایه، ههستی به جیگاکانی تر نه دهکرد، من هەر دوو جاره که ئەو ههستم تیا دروستبوو که ژوورهکانی دیکه ی ئەم ماله پر له پوخله بهری خهوتوون، پر له مهخلوقاتی ئاسووده ن که وهک تیپیکێ گه وره ی یوگاچییان دانیشتوون و له ناخی خۆیاندا قولده نه وه.

غه زه لنوس به نیگا هیمن و پوخساره پۆمانتیکیه مهلعونه که ی خۆیه وه بهرامبهرم دانیشت، له پیزی میواندا زۆر به حورمهت و ئسوولزان بوو، گه رچی دلنیا بووم دلی به بیینی من ئاسووده نییه، به لام چاوانی مهحه به تیکێ قولیان تێدابوو، که پێمو.

جۆره ئەقینێکی نەهێنی ناو دلە بۆ هەموو ئادەمیزادان، جۆریک لە خۆشەویستی گشتییە بۆ مرقوف. هەرکەسێک بوویتایە و بتدیایە، ئەو ئەقینەت بەردەکەوت کە لە چاویدا بوو. من ئەو شەووە تەنیا بۆ ئەوەچووم کە ئەو خاویلییە پێشانبدەم...

بیینی ئەو خاویلییە بە نەخشە ڕەنگینەکانییەو تووشی پەشۆکانیکی کتوپڕی کرد. جاری پێشوو لە هیچ ئیستیک و وێستگەیکدا ئاوها پڕسەرەنچ نەمدیوو... فزولیکی قوول لە نیگاوەستیدا بوو، جولەیی پەنجەکانی پڕبوون لە پرسیار و سەرسامی. بە منی گووت «بۆ وەها چیرۆکیکم پێشاندهدەیت؟ ئەم چیرۆکە چ کاری بە منەو هەیە؟». من گووتم «غەزەلنوس، من دلنایام ئەم خاویلییە لە دەستکردنی خەیاڵی شاعیریەکە... شاعیرەکان هەمیشە لە بیرى ئەوەدان بەسەر شاهەنشاکاندا زالبن... بۆیە دەمەوێت تۆ بیبینیت، تا بزانی تۆ چی لەم چیرۆکە تێدەگەیت؟ چیرۆکیکی سەیرە کە دەبێت شاعیران بیبینن. تۆ دەتوانیت چی؟».

بە هێمنییەو سەیریکردم... من زۆر لەو هێمنییە دەترسام. ئیستیککرد و گووتی «نا شاعیران دەسەلاتیان لە جیگایەکی کە نە پادشاکان و نە مرقوفەکانی تر پێناگەن. من هەستناکەم شاعیری ناو ئەم چیرۆکە هێچى کردبێت بۆ ئەوەی پادشا ببەزینیت... شتەکانی بەوچاوە بینیوە کە چاوی سروشتی خۆی بوو. شاعیران شتەکان بەوچەشنە دەبینن، چاویکی تریان نییە تا بە چەشنیکی تر بپروانن. لە راستیدا شاعیر ناچیتە ناو هێچ شەرێکەو... ئەو جیهانە لە شەرێکی دۆنکیشتیدایە لەگەڵ شاعیردا. هەمیشە لە هەموو دەور و زەمانیکدا خەلکیک هەن پێیانوایە دەتوانن پەلاماری ئەو زەوییه خەیاڵیانە بدەن کە لە ڕۆحی شاعیردایە... ئەو جەنگانە بۆ گەشتن و داگیرکردنی باغی ناو ڕۆحی شاعیرەکان کراوە، زۆرترە لەو جەنگانە بۆ

داگیرکردنی ولات و مەملەکەتە پراستەقینەکانی دنیا کراوە. ھەموو ھەولێک بۆ کوشتنی شاعیرەکان، لە پراستیدا ھەولە بۆ داگیرکردن و سووتاندن و وێرانکردنی ئەو باغانەیی ناو پۆحیان».

من گووتم «غەزەلنوس سەیرکە، کۆی چیرۆکە ئەوێ ھەوێ چ ھێزێک لەم دووانە جاوید و نەمرن و تا ھەتاھەتایە بەسەرورەری دەمیشتەو. ئەمە پرسبیری پادشاگان نییە، پادشاگان ھەزریان بە ھەرورد نییە... من دانیام کە کۆی ئەم چیرۆکە شاعیرێک دروستیکردووە، بۆ ئەوێ سەرکەوتن و سەرفرازی شیعەر بەسەر دەسەلاتداراندا بنوسیشتەو».

بە ھەمان ھێمنییەو سەیرێکی وێنەکانی کردووە، چەندجاریک خاویلییەکی ئەمدیو و دیو کرد، بە نەرمی پەنجەیی بەسەر نەخشەکاندا ھێنا و گووتی «تەفسیری تۆ بۆ ئەم چیرۆکە، ھەلە... لە بنەپەتدا ئەوێ حیکایەتەکی داپشتوو پادشاگان، دانیام ئەوێ لە کوتاییدا کوژراوە شاعیرەکی، گەر ورد لە خاویلییەکی بھوانیت خۆی ھەموو شتیکت پێدەلێت، ھەموو شتیکت. بھوانە، بابەتی گرووھە ئەوێ کێ بە جوانترین شیو وەسفی شار بکات، وانییە؟ ئەوێ لێرەدا وەسفی شارەدەکات، پادشایە... بە پێچەوانەیی ئەو تەفسیرەیی تۆو، شاعیری ئەم چیرۆکە بیشتەوێ بیر لە ژیان و مردن بکاتەو، بەپیتی ئەو یاسایانە یاریکردووە کە خۆی دەپێت، شاعیر کە سێک نییە بھوانیت وەسفی شارە پراستەقینەکان بکات، ئەم دیمەنانەیی لەسەر ئەمدیوێ خاویلییەکی وەسفی شار ناکەن، بەلکو شارێکی دیکەیان دروستکردووە، شارێکی خەیاڵی بھوانە، ئەو شارەیی شاعیر باسیدەکات، ھەمان ئەو شارە نییە. شاعیر بە تەواوەتی وەسفی شاری بۆ پادشا جێھێشتوو، بیشتەوێ بیربکاتەو یان دوول بیت لەوێ بەمکارە مردنی ھەلبژاردووە، ئەو ئەخلاقی شاعیرانە کە بێ دوولێ مردن ھەلەبژێرن... ئەوێ لە کوتایەیی ئەم چیرۆک

دەکوژریت شاعیرەکەیه، چونکە لە بنەڕەتدا ناچیتە ناو گرەوهکەوه،
ناچیتە ناو یارییەکەوه... شاعیر دواجار تەنیا بەو یاسایانە یاریدەکات
کە لەسەری خۆیایەتی».

بەسەرسامییەوه پرسیم «بە بۆچوونی تۆ بۆ وای کردووە، بۆ
مردنی هەلبژاردووە؟... بۆ ئەوەی پادشا بژی؟»

پێکەنی و گووتی «نەمیستووە تا ئیستا شاعیران لە پێتئاوی
پادشاکاندا بمرن... ژایانی پادشا لای شاعیران نرخی ژایانی خۆنچەیهکی
نییه. نا... بیر لەم ساتە بکەرەوه. یەکیەک هەیە لەم چیرۆکەدا دەیهوێت
شاعیرییهتی شاعیر تاقیبیکاتەوه... یەکیەک کە تیناگات شاعیران لە ناو
هەمان ئەو شارەدا ناژین کە پادشاکان تیا دەژین. گەر پرای منت
بەلاوه گرنگە، لە بنەڕەتدا ئەو پرسیارە تەلەیهکی گەورە و کوشندەیه
و بۆ شاعیر دانراوه، پادشاهی گەنج ویستویتی لەزەتی پادشایەتی
بجێژیت و پەنجی شاعیری فرییدات... تاقیکردنەوهکە لە بنەوهرا
بێداد و نادروستە... چونکە شاعیران ناتوانن وەسفی جوانی شارە
راسته قینەکان بکەن... پتر دەتوانن وەسفی خەراباتی بکەن».

تەفسیری غەزەلنوس بۆ ئەو حیکایەتە بەنجیکردم... بە پێچەوانەی
پلانی خۆمەوه کە دەمویت پتر بدویم، هەستمکرد پێویستیم بە بێدەنگی
و بیرکردنەوهیه، بێئەوهی قسەیهکی زۆربکەم، یان ناپارازیبوونیکی
ئەوتۆ دەرخەم، خاڵییەکەم پێچایەوه و بە ئومێدی دیداری داهااتوو
لە مالی غەزەلنوس هاتمەدەرئ. وەک دیلێک لە نیووەشەودا ئازادییکەن
نەمدەزانی بۆ کوێ بچم... شەویەک بوو لەو شەوه کەمانە ی ژایانم کە
بە جوړیکی ترسناک خۆم بە کوێلە ی غەزەلنوس دەزانی... شەویەک
بوو لەو شەوه دەگمەنانە ی لە یادمکرد من بارۆنم و هەوای ئەو
شاعیرە خەوتوو و مردووه ی ناو پۆحم دەبیردم.

نیشتە جی‌بوون لە مائی غەزەلنوس ماجەلانی راستەقینە

مروۆشی پێر خۆشەویستی کەسیکە کە سەیری چاویت کرد، دەزانیت
بیر لە چارەنوسی تۆ دەکاتەو. من لەسەفەرە دوورودرێژەکانمدا لەسەر
زەوی، ئەو جۆرە چاوانەم بینیوو... چاوانی تریفە یابەحریش لەو
جۆرەبوو.

کە یەکەمجار تریفەم بینی، وەها پێر لە سۆزی فریشتە بوو، غەمخۆری
بۆ هەموو شتێک لە چاوانی دەباری. من بەوردی ژيانی ئاوارەیی خۆم
بۆ باسکرد، ونبوونم لەسەر شەقامە بیکۆتاکانی جیهان، نامەکانی باران
شوکر و پەییوەندیم بە ئەفسانەو، ئەو وەک خوشکیک دەستی دەخستە
سەر دەستم و دەیگوت «چاوبنوقینە و لە دڵەو دۆعا بۆ باران بکە و
ئومیدی ئەو بخوازە ئیستا لە هەر جیگایە کە ئاسوودەبێت... بە ئومیدی
ئەو بژی کە زیندوو و دەیدۆزینەو». ئەویش زۆر وردەکاری ژيانی خۆی
بۆ باسکردم، بەلام هەستمەکرد زۆر ناسک و لاواز و بێرەنگە. دەترسام
لە کاتی قسەکاندا بیهۆش بێت، یان هەوا بیبات، بەلام وشەکانی وەها
ساده و فێنکی بەخشبوون، هەموو ئازار و پەژارەیهکیان دەبرد.

لەو ماوەیدا ئەفسانەش پۆژانە دەهات بۆ لام، چەندجاریک پێکەو
چووین بۆ مائی هاوڕێیەکی خۆی و لەوێ پێکەو خەوتین. هەموو
خەوتنێکی ئەو ژنە جۆرە گەشتیکی پۆچی بوو بۆ من. من لەوێ
فیریوم ژنی راستەقینە ئافەرەتیکە، هەر جاریک لە گەلیدا دەخەویت،
وەک ئەو وایە هەرزەکاریک بیت و یەکەمین جارت بیت لە گەل ژنێکدا
بخەویت. لەشی ئەفسانە لەشیکی ئاسایی نەبوو بە لکو گرتنی هەموو
ئەو شتە خەیاڵی و سیحری و نادیارانەبوو کە من لە منداڵیمەو بۆ.

دەگەپام، ئەو فێریکردم کە خەوتن لەگەڵ ئافرەتدا، سەفەرێکی چ درێژ و بێوێنە. هەموو خەوتنێک لەگەڵیدا وەک سەفەرەوایەتی بوو شارێکی خەیاڵی، وەک دۆزینەوێ کیشوهرێکی نوێ وابوو. وەک ئەو بوو من هەموو ژيانم سەفەرەمکردبێت و بۆ ئەم شارە گەپابێتم کە لە لەشی ئەم ژنە و لە جوگرافیا نەهێنێهەکانی ئەودا خەوتوو. بەدرێژی ژيانم چووبێتمە سەر هەر ئاوێک، هەر زەریایەک، هەر ترۆپیکێکی بەرز، لە هەر شارێکدا گیرسابێتمەو، لەگەڵ هەر ژنێکدا خەوتبم، هەمیشە هەستم بە پوچی و بۆشی و بێهودەیی کردو، ئەو یەکەجار بوو لە ژياندا هەستبکەم پۆحیکێ راستەقینە دێتە دەستم و دەگیرم. من کە هاتمە ناو دنیای غەزەلنوس و هاوڕێکانییەو، تیگەیشتم ئەم شارە لە ناوێو لە نێوان خەیاڵ و حەقیقەتدا بەجۆریکی کوشندە دابەشبوو، لەو ساتەدا کە هەستم بەو راستییە ترسناکە دەکرد، لەهەمان ساتدا دەرکەم بەو کرد لەشی ئەفسانە، ژنێتییه قوول و بێنەکی، چرپە ئەفسوونای و دەنگە کەمێک نوساوێکی، تاکە شتیکن دەکەوێ دەرووی ئەو شەرپە ئەزەلییە راستی و خەیاڵەو. ئەو لەزەتی ئەفسانە دەیبەخشی بە من، جیاوازیو لەو لەزەت پووت و راستەقینەیی بە درێژی تەمەنم لە لەشی ئافرەتانی تر چەشتبووم... ئافرەتانی دی تەنیا لەزەتیان دەدام، لەزەت بەوجۆری ئێمە پیاو تێدەگەین، لە کاتیکی من ئافرەت دواي ئافرەت بۆ شتیکی باسەکراو و وەسفەکراو دەگەپام. لەشی ئەفسانە پرد بوو، پردیکی ئەزەلی بوو، نە لە بەری راستیدا بوو و نە لە بەری خەیاڵ، بەلکو بۆ ئەزەل لە نێوانیاندا هەلواسرابوو. پێدەچوو من هەموو ژيانم بۆ ئەو پردە گەپابم، پردیک لە نێوان ئەمبەر و بەری دوو دنیادا وەستا بێت، پردیک پێگامبەت لەسەری بژیم، نەبمبات بۆ دنیای راستەقینە و نە دوورم بخاتەو تا ناو بەحری خەیاڵ. من کوپی سەر ئەو پردەبووم... ئەفسانە ئەو هەلەیی دامی کە تا دنیای دنیایە

لەویادا بوەستم و بیکەم بەمالی خۆم.

من ئەو ماوەیە لە مالی غەزەلنوس بووم، سەرەنجی عەشقی نێوان تریفە و ئەومدا... ئای چ عەشقیکی نەبێراو و نەبیستراو و کوشندەبوو.

قەسەیه کی سادەیه، بەلام دروست و پاستە گەر بلیم، دووجۆر عەشق هەیه یەکیکیان مەرووف دەخاتە دۆزەخەوه و ئەوی دیان مەرووف دەخاتە بەهەشتەوه. غەزەلنوس و تریفە یابەحریش پایان وابوو، عەشق دەبیست بمانسووتیبت تا تیببگین. سەیریوو لەلام کە بینیم، ئەو دوو مەخلوقە ناسکە، خۆشەویستی یەک بە ونبوون و فیراقتی هەمیشەییەوه گرێدەدەن. باوەریان بەوه نەبوو یەکدی بدۆزنەوه، باوەریان بەوه بوو تا مردن بۆ یەکدی بسووتین و بۆ یەکدی بگهڕین. ئیوارەیهک دواي ئەوهی غەزەلنوس شتیکی زۆری لەسەر تیوانینی خۆی دەربارە ی خۆشەویستی گووت، من بەوهی ئەو هەموو سیحری ئەفسانە دەیدام، بە غەزەلنوسم گووت «من ناتوانم وەک تۆ عاشق بم، من وەک خۆت دەلیبت عەقڵیکی فەرەنگیم هەیه. عەشق خەیاالی پووت نییه... عەشق گۆرینی یار نییه بۆ وەهەمیک کە ناگیریت... غەزەلنوسی برام، تۆ بە ناھەق دۆزەخیکت بۆ خۆت داخستوو. هیچ شتیکی دی نییه ئەی برام وەک تیکە لاوبوونی لەش، نێر و مێ لەسەر یەک سفرە کۆبکاتەوه. عەشق هەلەمژینی لیوی یارە تا پادە ی خۆین تیزان، دەستدانە لە هەموو بستیکی جەستە ی، دۆزینەوهی لەشیته هەموو شەویک، ماچکردنی هەموو تکیەک عەرەقیته... غەزەلنوس، تۆ دەبیست لە لەشی یار تیببگیت ئەوسا دەزانێ پۆچی چیه. سۆفیه کان تەنیا وەهەمی ناو خەیاالەکانی خۆیان خۆشدەوێت... عاشقی تەواو نە هێند لە حەقیقەتی یاردا نوقمەدەبیست خەیاالی نەبینیت، نە هێند لە خەیاالیشیدا دور دەروات بۆی نەدۆزیتەوه... من واتیدەگەم... عەشقی پاستەقینە نە دۆزینەوهیه بە تەنیا و نە گەرانی بە تەنیا. دۆزینەوهیه و گەرانی... دۆزینەوهیه و گەرانی».

من جار دواى جار لە گەڵ ئەفسانەدا دەخەوتم و هەر جارەى لە شىكى هەبوو، ئەفسانە هێندە دەگوێرا، هێندە پەنگاوپەنگ بوو، درەختێک بوو هەر جارێک دەستم بۆ میوه‌کەى دەبرد تامێکى دەدا. ئەوێ دەست بۆ لەشى یار نەبات تێناگات کە یار دەتوانی بە تەنیا هەموو جیهان بێت. یاری راستەقینە هیچ شەو لەوێ دیکەى ناچیت، وەک درەختێک هیچ دەنکە میوه‌یەکی تامی دەنکەکەى دیکەى نەدات. پێمگوت «غزەلنوس، تۆ کابرایەکی سەیریت، من بە سوار ماتۆرەکەم دونیام تەیکردووە و مەخلوقى وەک تۆم نەبینیوە. نمونەى وەک تۆ لە لیواری هیچ بەحرێک و لە کونجى هیچ جەنگەلێکدا نەماوە، کابرا تۆ چى دەکەیت؟ خۆشەویستی ئەوێ لە میوه‌ى درەختەکە بخۆیت... ئەوێ بەیت یار لەشى خۆیت بە هەزار پەنگ پێشکەشکات، تۆش بتوانیت لەشى خۆت بە هەزار پەنگ پێشکەشى ئەو بکەیت... ئەوێ خۆشەویستی». من ئەفسانە بە هەزار پەنگ لەشى خۆى پێشکەش دەکردم.... لەشى ئەفسانە بۆ من وەک مالى پۆحى هەموو بوونە وەرەن و ابوو... وەک جوانى هەموو ئەو شارانە و ابوو کە بینومە... بەرین بوو وەک بەرینی ئەو دەریایانەى لە پۆخیاندا پیاسە مەکردبوو... لەشى ئەو ژنە وایکرد، بیر لەو بکەمەو تا هەتا هەتایە لەم شارەدا نیشته‌جێم. نا ئەم شارە نیشتمانی من نەبوو، بەلکۆ لەشى ژنى خائینی خاوەن ئوتیلە کە نیشتمانم بوو.

دەکرا هەموو پۆزێک من و غزەلنوس و تریفە لە بەرچاییەو تا شەو چەندین جار لە سەر عەشق قەسە بکەین. بەلام تەنیا پێنج پۆز بوو لە لای غزەلنوس بووم کە کتییێکی گەورە و پڕ نهیتی لە مالى ئەوان دزرا. من ئەو کتییەم نەبینى بوو، وەک دەیانگوت یەکیک بوو لە کتییە گەورەکانى ئەو شارە. دزینی ئەو کتییە زۆر شتى لە پۆحى غزەلنوس و تریفەدا گوێرى. تا ئەو کاتە ئەو کتییە پردى گەورەى نێوانیان بوو، ونبوونى کتییەکە تەلیسمێکی گەورەبوو. تریفە دواى دزینی کتییەکە

بەجۆریکی سەیر پەشۆکا، ھەستیدەکرد کۆمەلێک جانەوهری خەیاڵی بەراستی پەلاماریدەدەن و دەیخۆن، دەیگوت ناتوانیت بخەویت، لە خەودا ھەستی بە لمۆز و قەپ و کەلبەئەو جانەوهرانە دەکرد. زۆرجار کە دەمدوان ئەو ترسە بەروونی لە سیمای پوویدا بوو، دڵنیابوو یەکیک چاوەدیڕیدەکات، دڵنیابوو یەکیک ھەیە دەیەوێت لەساتیکی غافلیدا قەپی پیابکات. زۆرجار بە منی دەگوت «مالی غەزەلنوس، شوێنێکی ئەمین نییە، بڕۆ، بڕۆ لێرە». دواى دزینی کتێبەکە ھەستمکرد غەزەلنوسیش ئارامی و ھێمنی جارانی نەماوە، زۆرجار تووشی پەشۆکانێکی لە ناکاو دەھات، ھەموو ھەستیاندەکرد شتێک راویاندەنێت. من سەرھتا وەک ھەموو میوانێکی شەرم، پیمابوو ھۆی ترسەکەیان بوونی منە لەو مالا، بەلام ھێوریا نکرەمەو و گوتیان ترسەکان لەو گەرەتر و نھێتتر و تاریکتر بە منەو گرێبدرین. لەو دەمدا منیش تووشی ھەمان ترس ھاتم و ھەمان دەردمگرت، شتێک لە فەزای مالی غەزەلنوسدا دروستبوو کە پیشووخ بۆنى کارەساتی بلۆدەکردەو. پۆژیک ئەو دەفتەردارانەم بینی کە زۆریەى ناوەرۆکی ئەو کتێبە ئەوان نوسیویان و کۆیانکردبوو، ھەوت کەسى فریشتەپوو بوون کە بەجۆریکی سەیر لە یەک دەچوون. بە جۆریک غەمگینبوون وەک ئەو یەکیک ھەموو میژووی ژبانی دزیبیتن، نازانم بۆ لەگەڵ بینی ئەواندا ئەو ھەستم لا دروستبوو کە ئەو دەفتەردارانە زیندوونین. من ئەو تەئەتەى ھاتبومەو ئەم شارە خەلکم دەبینی بە مردوو دەچوون، پوخساریان وەک تارماییەکان سپی بوو، ئەوانیش وەھابوون سپی و باریک و بێدەنگ. پۆژیک پیکرا لەدەوری میزی خالی ئەو کتێبە دانیشتن و منیشیان داوەتکرد. ئەو پۆژە تریفە گووتی چیتەر لەو کتێبەدا ئیشناکاتەو و خۆی بۆ چینی فەرش تەرخاندەکات. ئەو قسانەى تریفە یابەحرى ھەرایەکی گەرەى نایەو، من نەمدەزانى سەیری کامیان بکەم، دەفتەردارانەکان بە بێدەنگی دەگ

حەسەن تۆفان گووتی «دەتوانین سەر لەنوێ دەست پێکەینەو». ماجیدی گۆل سۆلاف دەستیکردە ملی تریفە و گووتی «من هەمووشتیک دەنوسمەو، شەو و پۆژ ناخەوم و هەموو چیرۆکەکان جاریکی تر دەنوسمەو، بە خەتێکی لەوی دی جوانتر». غەزەلنوس گووتی «سوودی نییە... ئەوێ کتێبەکی دزیوێ جاریکی تریش دەدیزیتەو، دەبێت بۆ کتێبەکی بگەرێن». حەسەن تۆفان گووتی «کوێ بگەرێن؟ ئێمە هیچ زانیارییەکیمان لەبەر دەستدا نییە...». تریفە لە هەمووان ناوێتەر دەگریا و دەگووت «ئەوێ ئیشی چەند سالە، بە ئاسانی نانوسریتەو. بەچی دەنوسریتەو، چۆن دەنوسریتەو؟». دواجار ماجید هەڵدەستا و دەگووت «ئێمە بەردەوامدەبین، وەک ئەوێ هیچ نەبوویت، هیچ شتیک نەبوویت، ئێمە لەسەر بابەتێک نیشدەکەین سەرەتا و کۆتایی نییە، وانییە غەزەلنوس؟ ئێمە حیکایەتی ئازاریکی ناکۆتا دەنوسینەو... ئەو ئازارە هەمیشە هەیە... من دەتوانم بە تەنیا لەگەڵ دەفتەردارەکاندا نیشبکەم... دەتوانم». غەزەلنوس گووتی «من دلنیام بە دوامانەو... بە دوامانەو، بەلام نازانم کێ و نازانم بۆ؟». حەسەن تۆفان گووتی «غەزەلنوس بارۆنەکان، ئەوان، بە دوامانەو... بە دوامانەو... لە میژرە بە دوامانەو، ئەوان». ئەو قسانە لە هەناوی مندا زرنگەیهکی ترسناکیان هەبوو، دیمەنی هەموو ئەو شەوێ هاتەو یاد کە لە ئوتێلەکەدا ویستیان بمرفێن، موچرکەیهکی سارد بە لەشماندا پارێورد و بە هەستیکی قوولی ناارامییەو وەک ئەوێ تاسەر ئیسقان گوناھباریم سەیری هەمووانم کرد. لە میژبوو ژبانی من دەنگەدەنگی وەها زۆری تیدا نەبوو، بەلام پێموابوو قەدەر منی فرێداوێ ناو سەیرترین پنتی ئەم ولاتەو، بۆ ناو ناوازهترین و پیزپەرترین کەسانی ئەم شارە، خەڵکانێک لە ئازارەکانیاندا تەراکەوتە و لە خەونەکانیاندا بێژینەبوون. دواي هەرا و گریه و دەست لەملانییەکی زۆر بێاریاندا ماوێهک پشوویدەن و بە

هیمنی بیریکه نه وه و بزانی چى پرووده دات...

پۆژیک دواتر حه سه ن تۆفان هات و به دهنگیکى قرخ و پۆحیکى
سافه وه گووتى «ماجه لانی راسته قینه، نه مشه و من و شبر پیکه وه
ناشناه کی تو ده بینین»... بیئه وه ی هیچی تر بلایت به غمه وه
سه بیرکردم و گووتى «غهم وه کو خه یال شتیکه به دوامانه وه یه».
به بیدهنگى سه یرمکرد و هیچم نه گووت... به لام پۆژانى دواتر به
پوونى تیگه ی شتم حه سه ن تۆفان مه به ستى چى بوو.

که بارۆنى خه یالم بینیه وه به ره و شیتبوون ده رۆشت

که تیشکان تاهیرم بینیه وه، راسته و راست نه و دیمه نه ی نیوان
جیسیکه لانگ و جاک نیکلسنم هاته وه یاد له فلیمی «پۆسته بهر دوو جار
له زهنگ ده دات». نه و دیمه نه ی جاک نیکلسن بۆ یه که مجار په لاماری
جیسیکه لانگ ده دات که ژنى جوانى کابرایه کی یۆنانى پیره، له سه ر
میزى چیشته خانه که پالیده خات، جیسیکه لانگ له پشدا واده ده که ویت
وه که نه وه ی بهرگری له خو ی ده کات، به لام له و جو ره بهرگریانه ی پین
له بانگه یشت و داوا ی نه ینى، ئینجا دیمه نه که به وه ته واوده ییت، جاک
نیکلسن ده ستى ده خاته سه ر شوینیکى زۆر گرنگى جیسیکه لانگ، ئینجا
شته کان له شه پى نیوان ژن و پیاویکه وه هیدى هیدى ده گۆرپن و وه که
دیمه نه ی گهرمى نیوان نیر و مییه کیان لیدیت. من چه ند جار تیشکان
تاهیرم ده بینى نه و دیمه نه م ده که وه ته وه خه یال، هه تا دوا جار که من له
دۆخیکى دژوار و خراپدا بووم و ژیانم له سه ر په تیکى باریک یاریده کرد،
که نه وم بینى دیسان نه و دیمه نه م هاته وه یاد، دیمه نه ی جیسیکه لانگ و
جاک نیکلسن له سه ر میزى چیشته خانه که... من نه و فلیمه م چه ندین

دیوو، زۆرجار تەنیا لە بەر ئەو دیمەنە تەماشامدەکردهوه، لەو باوه‌ره‌دا
 نەبووم لەم شارەدا کچیکی وەک جیسیکه لانگ هەبیست. درۆ ناکەم
 گەر بڵێم ئەو خانمی خەونەکانم بوو، لە سەفەری سەر کەشتییە کەمدا
 زۆربەیی وەخت کە دەچوو مەشاریکەو بۆ ژنیکی وەک ئەو دەگەڕام. من
 دەستم لەووە شتبوو لەم شارەدا کچیکی وەک جیسیکه لانگ بدۆزمەو، لە
 راستیدا پوخسار و نیگار و شیوێی خوگۆرپین و قسەکردنی کچی ئەم شارە
 نەخۆشیان دەخستم. ئەو پۆژەیی کە تیشکانم تیا بینییهو، خۆم وەها
 پێکپۆش و پاک پوخسار گۆرپیوو، لە جۆنی دێپ دەچووم لە سەر تەکانی
 گەنجیدا، کە خۆم لە ئاوێنەدا سەیر دەکرد، پوخسارم لە پوخساری ئەو
 دەچوو لە فلیمی «کرای بەیی» دا، سالی ١٩٩٠ دەمیک ئەو زۆر لاو
 و یاخی بوو، تازە پێیخستبوو سەر پلەکانەیی ئاوبانگ و بە ئەفسانەیی
 وەک «جەیمس دین» و «مارلۆن براندۆ» بەراوردیان دەکرد. ئەو ئێوارەیه
 لە مائی بارۆنی مەدەنی، کاتیک لە گێڕانەوێی حیکایەتییکی منداڵانە
 بوومەو لە سەر مشکیکی هار کە ناوی قرتیلەیه، لە سەرەخۆ لای سیوانی
 خرپن و چکۆلانە هاتمەدەرێ، هیشتا خەیاڵم لای ئەو مشکە هارو هاجە
 بوو کە تیشکانم بە بەرگیکی ئیجگار جوانەو لە بەر دەرگای مۆلە کەدا
 بینی. دڵنیابووم لە پێی من وەستاو، بەلام خۆی نەزان نیشاندا و وایکرد
 شتەکان وادەرکەون کە پێکەوتە، بە دەنگیکی ناسک و خۆش گووتی
 «وای کوپی باش، ئەو تۆ لێرەیت... وەئ ئەم هەموو شیاکە تە چییە؟
 کوپی باش». لەبەر ئەوەی پێدەچوو لە دەرەوێی کوردستان گەرەبووییت،
 کوپی باشە کە بە جۆریکی تر لە زاری دەهاتەدەرێ وەک «کووری باش».
 ئەو هێندە تر ناسکیکردبوو، کە گویت لێیدەبوو بۆی دەمردیت، من
 کە دەمبیسست ئاوا قسەم لە گەڵدا دەکات وەختەبوو پۆجم بۆی دەرەچوو.
 بێئەوێ و یقار و کەمتەرخەمی خۆم لکەداریکەم گووتم «خانم ئەم
 کاتە تان باش، چەند سەیرە لێرە دەتانبینم، وامدەزانی ئێوە لە دەرەوێ

نۆیمیران دەژین». گووتی «نا من لێرم لە مائی بارۆنی مەدەنیم، بەلام
من ئیواران خۆیندەم هەیه، بۆیه تۆ نامبینیت». بە ئەسپایی دەستیگرت
و گووتی «مەترسە کەس لەمال نییه، وەرە لە گەلمدا». لەگەڵماکە
و هەما گوت کوپ نەبوو بتوانیت خۆی بگرت و دواى نەکەوێت. ئەمڕۆ
جوانتر و سىحراوێتر بوو لە ئاھەنگە کە. لە ئاھەنگە کە هێند مکیاجیکردبوو
جوانی راستەقینەى خۆی ونبوو، بەلام ئەمڕۆ جوانی و هەما دیاریوو،
پەنگی پێستی، ناسکی لێوی، تەپى ناو گلیڤنەى، کالێ چاوی، هەمووشی
تیکرا پێکەو... ئەژنۆی ئادەمیان دەشکاند. منى بردە ناو مەتبەخى
کۆشکە کەى بارۆنەو. تەنورەیه کى سپی لە بەردابوو، تیشیترتیکى مۆرى
ناسکی یەخە سپی. کە هەردووکیان و هەما لەگەڵ باریکی کەمەریدا
چەسپووویون وایان لە مۆف دەکرد بێر لە جەبر و تەکامول و ئەندازەى
ئىلاھى بکاتەو. من لە سەر کورسییە کى مەتبەخە کە دانیشتم، بە هیمنی
قوتوبە کى کۆلای ساردی خستە بەردەستم و گووتی «کوورى باش، هەر
کە تۆ ئەرۆی، سیوان هەموو چیرۆکەکانم بۆ دەگێڕتەو... زۆر حەزم
لە حیکایەتى قرتیلە یە کە لەگەڵ فرتیلە و مرتیلەى برایدا لە مزگەوتیکى
کۆندا بە خواردنى کتییى کۆن خوێنیان ژەهراوی دەبێ، وەلا حیکایەتیکى
خۆشبوو... کوورى باش، ئەى نازانیت حیکایەت بۆ کەسێک لە عومری
مندا بکەیت... بۆ کچی کى گەنج، و هەما خەوی لێکەوێ». قسەکانى و هەما
عەیارانە بوو، قومى کۆلا ساردە کە پەرییە قورگم. گووتم «چۆن، کچی
باش، من لە ئەسڵدا نیشم گێرانەوێ چیرۆکە بۆ گەورەکان، بەلام
ئێستا جگە لە منداڵان کەس نایەوێت گوێ لە چیرۆکەکانم بگرت،
لەبەرئەو ناچارم بەمۆرە بژیم». گووتی «یەعنێ حیکایەت بۆ کچی
و کۆ منیش کردو؟». گووتم «نا تیشکان خان، نا... خۆت دەزانیت،
ئەم شارە و داب و نەریتى خەلک و ئەم شتانە پێگا نادن، بەلام گەر
یەکیک حەزبکات، دەتوانم حیکایەتى بۆ بکەم». بە پێکەنینیکى نا...

و سىحراوێیەو، دەستی بە قژیدا هێنا « قژى زەردبوو، زێڕین بوو، کورتبوو، دەبریسکایەو» گووتى «وەلا کورری باش، حەزەدەم حىکایەتى وام بۆ بکەیت». تا ئەو شوێنە من بەهەموو شتێک زۆر دڵخۆشبووم، کە سەیرمەدەکرد کت و مت جیسیکە لانگ بوو، بە گوشت و خوێنەو هاتبوو بەردەستم. تا ئەو شوێنەى کچیک دەناسیت هەموو شتەکان خۆش و قەشەنگە، بەلام کێشەکە دواتر دەست پێدەکات کە مەرۆف دەپرسیت «ئەى دواتر چى؟ ئەى شتەکان چۆن دەپۆن؟». ئەوێ وایدەکرد من نەمەوێت زۆر لە کچان نزیکبمەو بەشیکی ئەوەبوو، لەگەڵ کچاندا هەمیشە دەبێت بگەیتە شوێنێک، منیش نەمدەویست بگەمە هیچ شوێنێک، خۆشتەین جۆرى پەيوەندى لەلام پەيوەندیو لەگەڵ مردواندا. چونکە مردووەکان داواى هیچت لێناکەن، دەبنە برادەریکی بێدەنگت و تەواو. ژنان مەخلوقاتى زۆر قەشەنگن، بەلام خراپترین سیفەتیان ئەوێ بەردەوام داواى شتێکت لێدەکەن، خۆیان بە خاوەنى ئەو هەقە دەزانن بەردەوام داواکەن، ئەو کاتەش کە داواناکەن، لە هەموو کات خراپترە، چونکە بەردەوام بیرتەخەنەو کە داواناکەن. دیارە من هەرگیز نەمدەوێرا شتى وا لە بەردەم خانمى تریفە یابەحریدا بڵێم... کە دەیگووت «هەموو ئەو جانەوەرانش کە لە خەیاڵمدا دوامدەکەون و دەیانەوێت بمخۆن نێرن». من ئەم زانیاریەم لە شیتەلکردن و وردکردنەوێ سەدان فلیمەو بەدەستەینابوو... لەوێش بگوزەریین ناخۆشتەین شتى پەيوەندى لەگەڵ کچاندا ئەوێ کە دەبێت پەپە بۆی سەرکەوێت، هەموو پەپە کیش بیرکردنەوێ زۆرى دەوێت، حیساباتى دەوێت، نەخشەو پلانى دەوێت، ترس و دڵەرزى دەوێت. بەلام من حەزم لەو پەيوەندیانە بوو کە هەر لەگەڵ دەستپێکردندا دەکەوێتە سەر پاستەپێ و هەر لە سەرەتاو هەموو شتێکی دیارە... شتى وەهاش لەگەڵ کچى ئەم شارەدا نەکرەبوو. بەلام بۆ خانمى جیسیکە لانگ هەموو شتێکم دەکرد، هەموو شتێک، مەرۆف لە

ژيانيدا يەكجار كچىكى وەك جىسىكە لانگ دىتە بەردەمى، گەمزەيە گەر لە دەستى خۆى بدات. من گەرچى ناویم دەزانی، لىمپرسى « تائىستا نازانم ناوت چىيە؟ ». گووتى «ناوم تيشكانە ... لە بەغدا لەدايكبووم». لىمپرسى «خانم تۆ چى بارۆنى مەدەنیت؟». كەمىك سەرى دانەواند و گووتى «هېچ، من ناسياويانم...». وەك ئەوێ پرسىارەكە پەشوكاندبىتى گووتى «من لىرە لەگەڵ خوشكەزايەكى ترى بارۆندا لە قاتى ژىرەو دەژىن ... ». پاش كەمىك قسەوباسى ئاساى، من كۆلاكەم خواردەو و گووتم « بەداخەو كاتىكى زۆر كەم مەهەيە، دەبىت بڕۆم بۆ مالى بارۆنى گوللەوياروت، زۆر خوشحالبووم كە يەكترمان ناسى، هيوادارم بتوانىن يەك ببينىنەو ». ئەو سەيرىكردم و گووتى «ماجد من حەزەكەم بىم بۆلات ... تۆ لە چ گەرەكەك دەژى؟» كە ناوى منى دەهيتا، بەدستورى عەرەبان «ئى» لەكەى كەمىك قووتدەدا. من گووتم «ناترسىت بىت بۆ لام حىكايەتەك بۆيكەم، خەوت لىكەوئىت و بە خەوتووى ماچتەكەم. تۆ بە جۆرىك جوانىت، مەستدەكەم بۆ وەزعى تەندروستىم خراپ بىت زۆر بتبينم». پىكەنى و بە ناسكىيەكەو كە پياوى دەكوشت گووتى « ئا ... دىم بۆ ئەوێ حىكايەتەم بۆ بكەيت و خەوم لىكەوئىت ... بەس تۆ كوررى باشىت، ماچم ناكەيت ... » تۆزىك وەستا و بە شەرمىكەو گووتى «گەر خۆم بەخەبەر نەبم».

من ناوئىشانى مالى خۆم پىدا، كە رۆيشتم لەبەر پەنجەرەكەو بە ئەسپاى ماچىكى هەواى بۆ هەلدام و بە دەستورى كىژانى زۆر هەرزەكار باى بايەكى لىكردم ... من ئەو جۆرە خواحافىزىيەم تەنيا لە فلىمدا ببينىوو. نازانم بۆ ئەو خواحافىزىيە وەها دلى خوشكردم. كە لە مالى بارۆن هاتمەدەرئى، ئەو دلخۆشىيە كورت و كوتوپرە ئەوێ بەيادا هينامەو، من پياوئىكى چەند غەمگىنم ... چ بەدبەختىكى گەرەم ... چ نەگبەتەكەم هەموو عومرم لەسەر ئەو چوار جادە پىسەى شار بە

تێپەریوه . پالمدا بە دیواری مائی یەکیک لە بارۆنەکانەوه و وهختبوو بگریم ... ئاوێم لە دواوهی خۆمدا یەوه و ژیانم هیچی تیانەبوو، هیچ ... ئەو بای بایە چکۆلانە یە بۆیە وەها دئی خۆشکردم، چونکە ژیانم بۆشاییەکی گەورەبوو ... ژیانم پیاویک کە هەتا خواحافیزییەکی سادە دلخۆشیدەکات ... ئەوه بە جوێک غروری پوشاندم، هەستمکرد خەلکی کە نامبینن و فەرامۆشەدەکەن لەسەر هەقن .

ئەو شەوه کە لە گێژانەوهی هەموو چیرۆکەکان بوومەوه، ویستم بگەڕیمەوه بۆ مائی . لە پێگادا بووم بەرەو دەرگای گەورە نۆیمیران، لە ناکاو ماشینیکی ئێجگار جوان و گەورە لە بەردەمدا وەستا و گووتی «ماجیدی گۆل سۆلاڤ سەرکەوه» . لە ناو ماشینەکەدا بارۆنی خەیاڵم بینی . سەرەتا ویستم سوار نەبم، بارۆن پێیداگرت و منیش ملدا و بە ناچاری سوار ماشینەکە ی بارۆن بووم . بارۆن ئەو شەوه پوخساریکی پەشۆکاوتری لە یەکەمجار هەبوو، کەمێک توپە دەهاتە بەرچاوم، وەک شتیکی دەماری گرتبێت و گرژییەکی ناکاوی تووشبوویت، بە خێرای بە نۆیمیراندا سوپاندیمییه و گووتی «گۆل سۆلاڤ . تۆ مامۆستای چیرۆکی خەیاڵییت، نۆیمیران چۆن دەبینیت ... ئەوه مەراقیکی گەورەمە بزانم، تۆ نۆیمیران چۆن دەبینیت؟» .

من گووتم « بارۆنی خەیاڵ، خۆت دەزانیت، من کوپی خێزانیکی هەژارم ... نۆیمیران بۆ من شوینیکی جوانە ... شوینیکی وەک خەون، بۆ کەسیکی نەدار و دەستکورتی وەک من کە حەزێکی تۆرم لە ژیانم خۆش هەیە، نۆیمیران خەویکی دوورە کە نامەوێت تۆر بیرێ لێکەمەوه» . ئێستێکی کرد و گووتی «بەلام شوینیکی خەیاڵی نییە، وانیه شوینیکی خەیاڵی نییە؟» . من بۆ ئەوهی خۆم لە بارۆن لادەم گووتم «کەوتۆتە سەر ئەوهی مرقوف چۆن پێناسە ی خەیاڵ دەکات ... پەنگە بۆ پیاویکی

هه‌زار كه ناتوانیت كری خانووه‌كه‌ی دابینبكات، شوینێكى خه‌یالى بیت... پیاو چووزانیت؟». به‌غه‌مێكه‌وه سه‌یریکردم و گووتی «ده‌زانم تۆ پاست ناکه‌یت، ده‌زانم. تۆ شوینی خۆشترت بینیه‌، تۆ جیهانی سه‌یر سه‌یر زۆر گه‌راویت... له‌ هه‌ر شوینێی چیرۆکیکت کۆکردۆته‌وه‌». من سه‌یری بارۆنم کرد، بۆ ئه‌وه‌ی بزانی پاستده‌کات یان گالته‌م پیده‌کات. سیبه‌ری جیدییه‌ و گالته‌شم به‌ تیکه‌لاوی له‌ پوخساریدا بینی. بۆ ئه‌وه‌ی ترسی خۆم بشارمه‌وه به‌ هیمنی گوتم «جه‌نابی بارۆن ئه‌وه‌ی زانیاری داوه به‌ تۆ به‌ هه‌له‌داچووه‌، من هه‌رگیز سه‌فه‌رم نه‌کردوه‌، له‌ هه‌موو ژياندا له‌م شاره‌ نه‌چوومه‌ته‌ ده‌ری، هه‌تا شار و شارۆچکه‌ و گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری ئه‌م شاره‌شم نه‌بینیه‌. له‌ له‌دایکبوونه‌وه‌ تا ئیستا هه‌ر له‌ کوچه‌ و کۆلانه‌کانی ئیره‌دا ئه‌مبه‌ره‌ویه‌ر ده‌که‌م، له‌ هه‌موو ژياندا تانیستا نه‌چووم بۆ سه‌یرانیش، سه‌یرانگا‌کانی ده‌وروبه‌ریشیم نه‌بینیه‌». ده‌ستیکم بۆ شاخه‌کانی ده‌وروبه‌ر پاکیشا و گوتم «بارۆن هه‌تا سه‌ر ئه‌و لووتکانه‌شم نه‌بینیه‌ که‌ هه‌موو خه‌لکی شار هه‌فتانه‌ ده‌بینن... له‌ کۆپه‌وه‌که‌شدا من هه‌ر لی‌ره‌ بووم، کاتی‌ک تانک و زری‌پۆشه‌کانی ده‌ولت هاتنه‌وه‌شار، من تاک و ته‌نیا به‌شه‌قامه‌کاندا پیاسه‌مه‌کرد».

هه‌ستمکرد بارۆن که‌مێک مه‌سته‌، به‌ خه‌یاله‌وه‌ گووتی «ماجیدی گول سۆلاف تۆ به‌رده‌وام له‌سه‌فه‌ردایت، من ده‌زانم، من هه‌واڵم هه‌یه‌... من زۆرشت له‌سه‌ر تۆ ده‌زانم... بارۆنی بوکه‌شوشه‌ واده‌زانیت که‌ تۆ ته‌نیا حیکایه‌ت بۆ مندا‌له‌ کویره‌کان ده‌که‌یت، نازانیت که‌ تۆ گه‌شتی‌کی راسته‌قینه‌یان پیده‌که‌یت... که‌س ئه‌وه‌ نازانیت من نه‌بیت».

که‌مێک وه‌ستام و گوتم «من گه‌شتی راسته‌قینه‌ به‌ که‌س ناکه‌م، من ده‌توانم ته‌نیا گه‌شتی خه‌یالیان پێیکه‌م... گه‌شتی خه‌یالی، له‌پاستیدا من هه‌یج ناکه‌م، ته‌نیا دلی ئه‌و مندا‌له‌ کویره‌انه‌ خۆشه‌که‌م که‌ ناتوانم دونه‌ی پۆشن ببینن، له‌به‌رئه‌وه‌ یارمه‌تیانده‌دم دونه‌یه‌کی ته‌

دو نیا یەك كه له ناو خەیاڵی هەمووماندا خەوتوو». .

به دهنگێكى مهست پێگه نى و گوتى «به لām خۆت و مندālē كوێره كان به پراستی ئه و شارە خەیاڵیانە ده ژین... من له و مندālē كوێرانەم پرسىوه، ئه وان هەموو شتێك ده بینن، وهك هەر پێیوارێك كه سه فه رێكى پاسته قینه دهكات، سوار كه شتییه كهت ده بن، ههست به بۆنى درهخت و ئاو و پوباره كان ده كه ن، ئه و گونده خەیاڵیانە ده ناسن، به و شارە گه و رانه دا پیا سه ده كه ن كه تۆ ده یان به یت» .

پاش تۆزێك ماشینه كه ی له پۆخى شه قامێك وهستان و به توندی دهستیگرت «پیمبلی... ماجیدی گول سولاف... تۆ چۆن خه لك ده به یت بۆ ناو ئه و نه خشه یه ... من شیتی نه خشه م، له مندālīیه وه نه خشه یه كى گه و ره له سه رمدا یه . به لām نازانم چۆن دروستییه كه م... پیمبلی چۆن دروستییه كه م؟ من چه ند سا له گه ل سیاسیه كاندا ئی شده كه م... ئی ستاش له گه ل ئه ندازیاره كاندا خه ریکم... له ئه نجمه نى شار یه كێ كم له به رپرسه كانى دانانى ماسته رپلانیك بۆ ئه م شاره ... من چه زم له نه خشه یه، تیده گه یت نه خشه ی گه و ره، نه خشه یه كه هەموو ژیا ن له ناو خۆیدا كۆبكاته وه، نه خشه یه كه هەموومان له ناویدا بین، تیده گه یت... نه خشه یه كه وهك تۆزێك خۆت دروستیده كه یت و خۆشت له ناویدا یت، وهك بینایه كى به رز وه ستاكانى هه میشه له ناوه وه كارده كه ن و ناتوانن بچه ده رێ، ئه وه خه ونى منه . ماجیدی گول سولاف، نه خشه شتیكى به شه ربیه، بۆ یه ك مرۆف نییه، تیده گه یت، هه ر مرۆفێك بیرى له نه خشه كرده وه ده بی ت بی ر له هەمووان بكاته وه... من چه زم له نه خشه یه كه هەموومان دروستییه كین و هەموومان له ناویدا بین... به شه ر به نه خشه له ئاژه ل جیا ده بی ته وه، نه وهك به زمان یا ن به خه یا ل، چه یوان زمانیش و خه یا لیشی هیه، زانست ئه وه ی سه لماندوه، به لێ، شته كه ته واو زانستییه . تاكه شتیك كه مرۆف له په له وه ر گیاندارانى

تر جیا دەکاتەو، نەخشەیه... نەخشە واتای هەموو دیمەنە کە ببینیت، تەواوی دنیا لە بەردەستتدا بێت، هەموو جیهان لە ناو ئەو شتەدا بێت کە تۆ دەیکێشیت...».

وێک پەشوکانم بخوینیتەو، کە مێک نیوچاوانی گرزکرد و گووتی «ئەه ماجیدی گۆل سۆلاڤ... پێمبێ، تۆش لە مەکتەب پەخت لە جوگرافیا بوو یان نا؟».

بۆ ئەوێ تێنە کە و م گووتم «نازانم، بیرم نەماوە».

سەری نزیک کردەو و بە ئەسپایی گووتی «منیش وێک تۆ پەم لەم شارەیه، پەم لەم جیهانەیه... ئە بەم جۆرە کە هەیه. جوگرافیا یان مێژوو باسی ئەو دنیا یە دەکەن وێک ئەوێ هەیه یان وێک ئەوێ هەبوو... بەلام من باس لە نەخشە یە ک دەکەم کە هەندێ بۆ هەمووانی دەکێشن... سەیرمە، خەلکی خۆرئاوا بەچی بوون بە هێزێکی گەورە... بەو پیاوێ زیرەکانە ی نەخشە یە ک و هەا گەورە یان دروست کرد تەواوی دنیای گرتەو... وانیه، بەو نەبوون بە پیاو؟...».

ئەو و یقارە ی تیانە بوو کە لە یە کە مجاردا بینیبووم، نیگای شێو یە ک ی تر و پوخساری پەنگێکی تر بوو، شتێکی تیا بوو کە لە شتێکی هە نزیک بوو، مەستی بە جۆرێک دایگیرساندبوو، لێی دەترسام... بەوێدا من جگە لە بیرە هیچ جۆرە ئەلکھولێکی دیم نە دەخواردەو، زۆر لە پیاوی سەرخۆش سەلمدە کردەو. لە منداڵی هە لە مەستان دووڤ و بە گومان بووم، هەستە دە کرد بینینی ئەوان بۆ خەیاڵم زۆر خراپە. سەیریکردم و گووتی «پێمبێ، چۆن ئەو منداڵە کوێرانی بەو دنیا یە دا دەگێریت؟ بۆ پۆزێک نامەیت لە گەل خۆتدا؟ بۆ؟»

بە کە مێک نازایی هە گووتم «جەنابی بارۆن، من حیکایەت خوانم... ئەگەر مێژووی ئەمشارە بخوینیتەو، بەردەوام حیکایەت خوان هەبوو، جاران ئێشە کە جۆرێکی تر بوو، خەلک لە چایخانەکاندا دادەن...

و حیکایەتخوانەکان لە جیگایەکی بەرزەووە ئەفسانە و چیرۆکیان
حیکایەتیان دەکرد... بەلام من لە دەوروو زەمانێکی تردا لە دایکبووم،
من پیاویکی بەدەختم نە لە شوێنی خۆم و نە لە زەمانی خۆمدا
لەدایک نەبووم... جەنابی بارۆن، من ناچم بۆ هیچ شوێنێک، هێندە هەیه
حیکایەتەکانم چەشنێکن کوێرەکان باشتەر تێدەگەن، من کە سێکەم تەنیا
نابیناکان دەتوانن خەیاڵاتم ببینن... چاوساگەکان بێن و نەین وەکو
یەکە».

بارۆن گووتی «نامەوێت دانیشم بە قەلەم و پاستە و پەرگال
نەخشەی دنیا دروستبکەم... ئەو جۆگرافیاناسەکان وادەکەن... من و
تۆ نەخشەیەک لەسەرمانداوە و دەیهێنین بۆ دنیا... ئەو جیاوازی ئێمە
و ئەو گەمزانە یە کە من پەرم لێیانە... گول سۆلاڤ پێویستیم بەو یە
ناو خەیاڵت ببینم... چۆن ئەو منداڵە کوێرانە ناو خەیاڵت دەبینن،
منیش دەمەوێت ناو خەیاڵت ببینم». زەرەدە خەنە یەکی تر ساوم گرت و
گوتم «جەنابی بارۆن، چۆن مەرۆڤ ناتوانێت دیوی ئەو دیوی مانگ
ببینێت، شەوی خۆر تەماشابکات، بەسەر پووکاری دوو هەمی ئەستێرەکاندا
چاوبگێرێت، ئاوهاش ناتوانێت خەیاڵی ئەوانی تر بەتەواوەتی ببینێت...
مەرۆڤ تەنیا دەتوانێت هەندێک شت ببەخشێت... هەندێک شتی کەم و
هیچی تر... خەیاڵ دیوی ئەو دیوی ئەو شتانە یە کە ئێمە نایگەین».
وێک بپارێتەو گووتی «دەمەوێت شارێک لە شارە خەیاڵییەکانی تۆ
ببینم... دەمەوێت بۆم باسبکەیت... دەمەوێت چاوی لێکبێنم و لەگەڵ
خۆتدا بمبەیت... حەز دەکەم ئەو زەویانە ی لە خەیاڵی تۆدان هی من بن.
ئای ماجیدی گول سۆلاڤ چەند حەزەم دەکرد، چەند سەدە یەک لەمەو بەر
لە خۆرئاوا لە دایکبوومایە... چەند حەزەم دەکرد؟». من بێتەوێ لە هیچ
تێبگەم گووتم «بێگومان خۆش دەبوو، جەنابی بارۆن، منیش جار جار
بەجۆریکی بێمانا دڵم بۆ جل و بەرگی زەمانی زوو لێدەدات». بێتەوێ

گوئ بە قسە بێماناكانی من بدات بە دەم خەیاڵەو سەری بەرزكردهو و گووتی «سەردەمانێك زەوپیەکی تر و ژیاڵێکی تر هەبوو مەرۆف بیدۆزیتەو... خاکی تر هەبوو داگیرییكات. بەلام ئیستا سەرتاپای دنیا لە یەك دەچیت... ئەوروپیە کۆنەكان، لۆردەكان، بارۆنەكان، دۆقەكان خۆشەختبون، زەوی تر هەبوو داگیرییكەن... بەلام ئێمە دەسەلاتدارانی ئەم ولاتانە بەراورد بەو پیاوێ گەورانە هیچ نین جگە لە پاوکەری نەقامی چۆلەكە... پاوکەری بالندەوی غەمگین. من ئیستا جگە لە پاوچیەکی چکۆلە زیاتر چیم... ماجیدی گول سۆلاف دەسەلات بە برپوای تۆ چیە؟»

«من هەرگیز بیرم لەو پرسیارە نەکردبوو، لەو باوەڕەشدا نەبووم لە ژیاڵماندا كەسێك بێتە پێگام پرسیارێ وەهام لێبكات، گوتم «دەسەلات ئەوێە كۆشکی گەورەت هەبێت، ماشینی جوانت هەبێت، بتوانیت دەستت بگاتە هەندێك لەو ژنانەى حەزت لێیانە... تۆ حوكمبەكەیت، ئەوانە بخەیتە زیندانەو كە پەخت لێیانە. شتیكە لەو بابەتە». بە پێكەنینەو سەیری كردم و گووتی «هەموو بارۆنەكانی نوێمیرانیشت وای بیردەكەنەو... ئا هەموو بارۆنە گەمژەكانی نوێمیرانیشت وایبیردەكەنەو. بەلام ئەو دەسەلات نییە. دەسەلات شتیکی ترە... من دواى سالاى هاى سال خۆیندەو و ئیشكردن گەیشتمە ئەو برپوایە. گەر مەرۆف نەتوانیشت خەیاڵ دەستەمۆبكات و لەم سەر زەوپیەدا سەوزییكات، بێدەسەلاتە. دەسەلات بریتیە لە دەستەمۆكردنی خەیاڵ و هیچی تر. گول سۆلاف هەندێجار مەرۆف شیت دەبێت تا دەگاتە قەناعەتێك، من لەوانەم كە شیت دەبن تا دەگەنە قەناعەتێك، بەلام كە لە شتیكدا گەیشتمە برپوا، ئیتر تەواو دەتوانم ژیاڵی خۆمى پێبەخشم... دەتوانم لە پێناویدا بكورژم و زەمین وێرانبكەم، هیچ شتیك لە قەناعەت ترسناكتر و جوانتر نییە... مەرۆف تا قەناعەتی نییە شیتە، كە دەشپێتە خاوەنی قەناعەت شیتتر دەبێت». بە شەرمەو پرسیم «جەنابی بارۆن چۆن گەیشتی قەناعەت؟»

دەستیکردەووە بە لیخوڕین و ماوەیەک بێدەنگبوو، بەلام ئاشکرا بیرى
لە پرسیارەکەى من دەکەردەووە. دواىى بە هیمنى گوتى «گول سۆلاڤى
برام، ئەوێ میژووی بەشەرییەتى دروستکەردووە و دیاریدەکات، خەیاڵى
حاکم و حوکمرانانى دۆنیایە... زۆر گەمژە هەن لەم شارەدا هێشتا لەو
تێناگەن... گەمژە هەیه وادەزانیت خەیاڵ شتیکیە لە ئیشى شاعیرانە؟
هاها... گەمژەى وەهاش لە دۆنیادا هەیه و زۆریشن... وانیه؟». من بە
ترسەووە سەیرمکرد و گروتم «نازانم». بەدەنگى بەرز گوتى «ئەوروپییەکان
خەیاڵ لە سنوورى ئەوروپا هیئەتەن بەمدیودا... هەموو حاکمىکی دۆنیا
میژووی خەیاڵى حاکمەکانى پێش خۆى دەخوینیتەو... ناپلیۆن خەیاڵى
ئەسکەندەر و هانیپاڵى خویندەووە، بەلێ ئاوهابوو... هیتلەر خەیاڵى
ناپلیۆن و بسمارک لەسەریدا بوو... سەدام حسەین، خەیاڵى هیتلەر و
ستالینی لە سەرى خۆیدا سەوزکەردبوو، بەلام ئەو پادشا و دیکتاتۆرانە
لەسەر زەوى پەلیاندەکوئا... زەوى تاقیگا و مالى ئەوان بوو، بەلام ئێمە
لەم شارە چکۆلانەیه‌دا ناتوانین خەونى وەها ببینین، ئەو جوړە خەونانە
لە دۆنیادا بەسەرچوون... بەلام راست دەوێت خەیاڵ شتیکیە یەكەمجار
لە سەرى سیاسییەکان و بازرگانە گەورەکاندا دروستەبێت. من میژووی
شیعیریشم بە وردی خویندۆتەو، شاعیران هەندىجار هیچ نین جگە لە
سەگێک کە دواى خەیاڵى سیاسییەکان دەکەون، تۆ بەختەوهریت کە
شاعیرنیت. بەختەوهریت و زۆریش بەختەوهریت... سەرەتا سیاسییەکان
باسى ئازادی دەکەن ئینجا ئەوانیش دین و دەکەونە هۆنینه‌وێ بەیت و
بالۆرە بەسەر ئازادیدا. پازدە سال لەمەوبەر خەیاڵى ئێمە ئەو‌ه‌بوو بگەینه
ئەم پۆژە، ئەم ئازادییەمان هەبێت کە ئیستا هەمانە... ئەو کات شاعیرەکانمان
و سیاسییەکانمان و خەلکی سادە و ساکاری سەر جادەش، هەموو یەك
خەیاڵمان هەبوو. دەمانویست شارێک شارۆچکە یەكمان بەدەستەو بێت و
دانیشین و ئاسوودە بژین، ئەو کات پۆژگاری زیرینى ئێمەبوو، سەردەمى

جوانی بوو، هه موو یهک خه یالمان هه بوو. ئیستا من دهمه ویت شتیکی وابکه م... تیده گهیت... هه موو یهک خه یالمان هه بیست. نا من نامه ویت خه یالسی خه لکی بسر مه وه و خه یالسی خۆم سه وزبکه م... من پیاویکی مۆدیرنم... تیده گهیت، پازده سال له مه و بهر پیاوی مۆدیرنی وهک من له م که لاهه یه دا دروست نه ده بوو. من نامه ویت خه یالسی من بجیتته شوینی خه یالسی تۆ، به لکو دهمه ویت نه خشه یه کمان هه بیست، خه یالسی هه ر دوو کمان له سه ری یاریبکات... پیکه وه باغه که دروستبکه ین، پیکه وه که شتییه که دروستبکه ین، پیکه وه سه فه ربکه ین، ئه و که شتییه ی تۆ که کویره کانی پیده گێریت که شتی هه موومان بیست. ئه و ئیقلیمه پوناک و سه وزانه قبیله گامان بیست... وانیه؟ وانیه؟. که ئه م قسانه بۆ براده ره مارکسییه کۆنه کانم ده که م، خه نده یهک ده یانگړیت و ده لێن کابرا ئه وه ی تۆ ده یلیت یۆتۆپیا یه، یۆتۆپیا یه. منیش پیده که نم و ده لیم یۆتۆپیا نییه، به لکو ئه ندازه یه، حساباته، هونه ری پاکیشانی خه لکه بۆ ناو نه خشه که، کۆلنه دانه، په حمه... به لئێ په حم و سۆزه... هه روه ها بیپه حمیشه. ئه وه ی تا کۆتایی مل نه دات، ئه وه ی جوانی ئه م شاره و ئومیدی سبه ینی و نرخ ی پاشه پۆژ به هیه بگریت، وهک چۆن به رازیک له پیسای خۆیدا نو قمه ده بیست ئاوا له خه یالاتی خۆیدا نو قمه بیست، من په حمی پیناکه م. بۆ پازده سال له مه و بهر ده مانتوانی هه موو یهک خه ون ببینن... بۆ؟ ئه مرۆ بۆ ناتوانین؟. من به بارۆنه کانی براده رم گووت، ئه وه خه یالپلاو نییه، ئه وه هونه ره... له کۆبوونه وه یه کی ئه نجومه نی میراندا هه ستامه سه رپێ و به ده نگ ی به رز گووتم، ئیمه ئیشمان ئه وه یه نه هیلین خه یالسی مرۆقه کان به زایه بجیت... ئه وه نه ینی جیاوازی نیوان خۆرئاوا و خۆره لاته. له خۆرئاوا ناهیلن خه یالسی جوانی به شه ره به زایه بجیت، به لام لیره ناهیلین هیه خه یالیک له سه ری ئاده میزاد بیته ده ری، هه موو خومان به وه وه گرتووه بلێین خه یال شتیکی تر سناکه نابیت له سه رمان بیته ده ری.

فێربووین خێرا خەیاڵ و خەونی خۆمان بخەینە ژێرەوه و وەك گوری
 پشیلە بېشارینەوه و بڵێین یۆتۆپیایە . باوەرتبێت من وام بە ھەموو سیاسی
 و بارۆنەکانی ئەم وڵاتە گووتوو... بەلام زۆربەیان تێناگەن تۆ باسی چی
 دەکەیت». من بە کەمێک شەرمەوه سەیری بارۆنم کرد، کە بە خێرایەکی
 بێمانا لە شەقامە خاڵییەکانی شەودا ماشێنەکە ی دەئاژووت. گووتم
 «جەنابی بارۆن منیش تێناگەم تۆ باسی چی دەکەیت. من بیر لەوه
 ناکەمەوه خەیاڵاتی خۆم بکەم بە راست... پیاویکی شۆرشگێڕ نیم،
 خەڵکانی شۆرشگێڕ بیر لەوه دەکەنەوه خەیاڵات بکەنە راست. جەنابی
 بارۆن، من قەت شۆرشگێڕ نەبووم... شۆرشگێڕەکانی ئەمڕۆ دیکتاتۆرەکانی
 سەبەینێن، من حەزم بە چارەیان نییە. من کەسێکی بێلایەنم، منداڵان
 زیاتر لە خەیاڵاتم تێدەگەن. شتێک لە دنیادا نییە ناوی شاری خەونەکان
 بێت، شاری خەونەکان ئەو شارەیه کە خەونی لێ نییە... شتی واش لەم
 مەملەکەتە ی ئێمەدا دروستناکریت». لە تاریکییە کەدا لابەلا سەیری بارۆنم
 کرد، پیاویکی جوان بوو. ھەناسەیه کی ھەڵکێشاو گووتی «منیش
 شۆرشگێڕ نیم... سەردەمی شۆرشگێڕان تەواو. لە کۆتایی سالاڵی
 ھەشتاو سەردەمی شۆرشگێڕان تەواو. بەلام من ھەندیک شت دەزانم کە
 تۆ نابزانیت. ئێمە ی کورد لە خواری خوارەوه ی دنیاداین، گەر ئەم
 ئەستێرەیه کونیکی تێبێت و بیانەویت باری سووکبەن یە کەم کەس ئێمە
 فرێدەدەنە خواری. ئێمە بەشە زیادەکی بەشەرییەتین، تێدەگەیت، لەم
 سەردەمەدا کە دنیا بۆتە یەک، میللەتانی داماو ی وەك ئێمە ئەو ھەستە
 ھەراسانماندەکات کە ئێمە بەشە زیادەکی بەشەرییەتین و لەوانە ی پۆژیک
 لە کەشتییە کەوه فرێماندەنە ناو زەریا. ماجیدی گۆل سۆلاڤ ئەو ھەستە
 بەنھێنی لە ناو ھەموو کوردیکدا ھەیه... ھەستیکی ترسناکە کە ئێمە
 تێپە و خاشاکی سەر ئەم ئەستێرەیهین، تا دنیاش بچوکترببێتەوه ئەو
 ھەستە لە دڵماندا گەورەتر دەبێت، ھەستی کە لە گەڵ شیردا دەرخواڵێم

مندالەکانمانی ددهین. تا هیزی گه‌وره‌تر له دنیا دا دروستبیت ئیمه
 بچوکرده‌بینه‌وه. یه‌ک پرگا له به‌رده‌مماندايه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه شتی وه‌ها
 جوان بکه‌ین، مرقایه‌تی هه‌ستبات که زیاد نین. خۆمان به جوانی
 گه‌وره‌بکه‌ین و خۆمان به‌باغیک پرگاریکه‌ین. زۆرجار واهه‌ستده‌که‌م،
 چاره‌سه‌ری کێشه‌کانی به‌شه‌رییه‌ت له ناو ئیمه‌وه باشتر دهرده‌که‌وێت.
 به‌لام من کارم به‌ به‌شه‌رییه‌ت‌وه‌ نییه، کوردیکی به‌دبخت چیه تا بۆ
 به‌شه‌رییه‌ت بیریکاته‌وه ... ها ... ئه‌وه‌یان قسه‌ی پرپوچه. من بریارمداوه
 له خه‌یاڵاته‌کانمدا له سنووری شاره‌وانی ئهم شاره‌ دهره‌نچم. له گه‌نجیمدا
 ناسیوناڵیستیکی مارکسی مه‌زه‌ب بووم، به‌لام ئیستا له سنووری شاره‌وانی
 ئهم شاره‌ بترازی‌ت ناتوانم بیر بۆ شوین و مه‌کانی تر بکه‌مه‌وه ...
 عه‌زیزم ... ده‌زانم ئهم دونیایه شتیکی گه‌وره‌ی که‌مه، ئهم ولاتانه‌ی من
 و تۆ جوړه‌ پیاویکی که‌مه ... ده‌زانی ئه‌و پیاوه‌ کییه؟ ئه‌و پیاوه‌ جوړه
 سیاسیه‌که‌ شاعیرانه بیریکاته‌وه، یاخود جوړه‌ شاعیریکه‌ سیاسیه‌انه
 بیریکاته‌وه. لای میلیله‌تانی بچوک و به‌دبختی وه‌ک ئیمه‌ ئهم دوو پوچه
 نابیت له‌یه‌ک بترازی‌ت ... میلیله‌تانی گه‌وره‌ باکیان نییه ... میلیله‌تانی گه‌وره
 ده‌توانن کاولکاریکه‌ن و له‌سه‌ر زه‌ویش سه‌ره‌رز و سه‌رفراز بمیننه‌وه،
 به‌لام ئیمه‌ گه‌ر جوانی قبیله‌نما مان نه‌بیت ده‌مرین ... ئه‌وه قسه‌ی منه ...
 تیده‌گه‌یت ... من شو‌رشگێژ نیم، سیاسی نیم، شاعیر نیم، به‌لکو پیاویکی
 واقیع که‌ ده‌زانم شته‌کان بۆ کوێ ده‌پۆن. ده‌زانم ته‌نیا دروستکردنی
 جوانیه‌ ئه‌و هه‌سته‌مان ده‌داتی که‌ ئیمه‌ له‌سه‌ر ئهم ئه‌ستیره‌یه‌ زیادنین،
 ئیمه‌ ناتوانین پاکێت و ماشین و ده‌رمان بۆ به‌شه‌رییه‌ت دروستبکه‌ین،
 به‌لام ده‌توانین جوانبین، گه‌ر فه‌وتاشین و مردین، فه‌وتان و مردنمان وه‌ک
 فه‌وتان و مردنی جوانی وه‌هابیت. تۆش وایت، ماجیدی گول سۆلاف
 تۆش وه‌کو منیت، له ناو پوچه‌به‌ره‌ خه‌یاڵیه‌کاندا تۆ له هه‌مووان زیاتر
 له من نزیکیت، بۆیه‌ لیتده‌پارێمه‌وه له‌گه‌لمدا بیت ... له‌گه‌لمدا به ...

بە دوژمنی بارۆن ... دواى شتى بچوک مەكەوه، تەنیا بیر لە پابوردو
 مەكەرەوه، دەستی خۆتم بەرئ و پێكەوه بابڕۆین بۆ پاشەپۆژ». من
 بەترسەوه دەستم كێشایە دواوه و گووتم «جەنابی بارۆن نازانم تۆ
 دەتەوێت بچین بۆ كوێ؟ نازانم؟». بە جۆریكى شیتانە گووتى «ئەو
 ئەمەریكییە حیزانە ناتوانن هیچ بۆ ئێمە بكەن ... تێدەگەیت. ئەم
 میللەتەى من و تۆ جارێك لە دەرەوه كاولیان دەكرد، دەیانكوشت، ئێستا لە
 ناوێك خۆى خۆى كاول دەكات، تێدەگەیت، گوێبگرە گۆل سۆلاڤ من زۆر
 لەگەڵ ئەو ئەمەریكییە حیزانەدا دانیشتووم، خەیاڵى ئەوان وەك خەیاڵى
 سیاسییە نەفامەكانى ئێمە وایە. تۆ تێمانگەیت ... هەستدەكەم كەس
 تێمانگات ... كێ تێم بگات؟ بارۆنە گەزەلەكانى نوێمیران؟ كە باسى
 خەیاڵیان بۆ دەكەم، حىكایەتى عەلادین و كلاًوى سەخرى جن و
 ئەنگوستیلەى سلیمان پێغەمبەریان بە یادادێتەوه. حىكایەتى كۆرەكەچەلە
 و ئەسپى بالدار. گۆل سۆلاڤ دەمەوێت كاتێك ئەم دونیایە تازەدەكەینەوه
 تۆم لەگەڵدا بیت ... باسى ئەو شتە جوانانەم بۆ بكە كە لەسەفەرەكاندا
 بە خەیاڵ دەبیینیت، ئەو منارە سەیرانەى دێنە ڕینگات، ئەو نەخش و
 نىگارەى دیوارتاش و پایەتاشەكان لە شارە سەپۆسەمەرەكانى دونیادا
 دروستیدەكەن، ئەو بۆرج و قەلایانەى لە بلوور دروستكراون ... ئەو
 مەزگوتە گەورەى ئیماندارى بللورین و پاكدامین تیا نوێژدەكەن ... ئەو
 هارمۆنییەى كە مەژگەنەكان لەگەڵ یەكدا دەیخولقێنن ... هارمۆنى نێوان
 مەژگەنەكان، ئەوێكە موسیقانى راستەقینەى وجود. خەیاڵ لاى من ئەوێكە
 كە باغێك دروستبكەم هەر مەژگەنێك بىنى بڵێت ئەمە ئەو باغیە كە
 هەمیشە لە خەونەكاندا بوو ... چى وادەكات شارێك بێتە شارى
 خەونەكان؟ ها گۆل سۆلاڤ چى وادەكات؟ ئەوێكە هەر كەسێك سەیری
 درەختەكانى كرد، بڵێت ئەمە ئەو درەختەى كە من دەمەوێت هەمیشە
 ببینم، هەر كەسێك بۆنى گۆلەكانى كرد بڵێت ئەمە ئەو گۆلەى كە من

دەمەوێت تا مردن بۆنێبکەم، کە عاشقەکانی بینی یەکتەری ماچدەکەن، بلیت ئەمە ئەو ماچەیه کە دەمەوێت بەسەرییەو بەرم، کە بە شەقامەکانیدا پیاسەیکرد هەستبکات تا هەتاھەتایە، تا کۆتایی دنیا نایەوێت بگاتە مائەو، کە لە نێو ژووڕەکاندا دانیشت، هەستبکات لە ناو تەبایی نێوان مەرۆف و شتەکاندا مەلەدەکات، کە مزارەکانی بینی واهەستبکات لە پاکی ئاسمانەو نزیکە... کە لەسەر مافووڕەکانی دانیشت وازانێت بە سەر باغی پادشامەستەکاندا دەفریێت. کە شیعری خوێندەو، دنیا لە بیربکات، شیعەر دەبێت ئەو یادەویریە پەشەیی ناوسەرمان بکوژێت... من پێویستیم بە شیعەر بۆ ئەوێ لەم دنیایە دووریکەمەو، نەوێک بۆ ئەوێ یادگارە کۆنەکان و حەسرەتە پەشەکان قوولتەر بژیم... جوانی ئەوێ شتێک دروستبکەن و شتێکمان بیربچێتەو... شتێک بخولقێنن و ئەم دنیا پیسە فەرامۆشبکەن».

هەستمکرد بارۆن لە خەیاڵەکانیدا زۆر دوور دەروات. تا ئەوکات هیچ بوونەوێکی خەیاڵیم نەبینی بوو وەها دوور بروات و خەون بە دروستکردنی وەها کوچەو کۆلانیکەو ببینێت. من لە دروستکردنی شارە خەیاڵییەکاندا هەمیشە یاسایەکی سەرەکی پەچاودەکرد، ئەویش ئەو بوو شارێک دروستبکەم هیچ کات نەبێت بە شاری راستەقینە. خەیاڵ دروستکردنی شتێکە کە ناکرێت بە حەقیقەت، ئیستا کە دەبینی ئەو بێباک باس لە دەستەمۆکردنی خەیاڵ دەکات دەترسام. بەلام شیوازی قسەکردن و خۆدەرپێنی بارۆن جورێک بوو نەمدەتوانی هەستبکەم پیاوێکی ترسناکە... من بیرم لە قسەکانی دەکردەو کە دەستی گرتم و گووتی «ترسناک ئەو شاعیرانەی پەشەکانی خۆیان دەپازێننەو، لە ستایشی مەحبوبەدا وزەی پۆچی خۆیان دەدۆڕێنن و دنیاوێک خۆی بە ناشیرینی جێدەهێلن... ترسناک... ماجیدی گول سۆلاڤ ئەوێ میلیلەتی ئێمە پزگاردەکات ئەو نێهە حیزبە کە لەپەق و سەرسەختە».

یەك بگرن... ئەو یە خەیاڵاتەكانمان یەكگیریت و شتیکی نوێ بەرەم بهێنیت... من كە باسی نەخشەت بۆ دەكەم، باسی ئەو جیگایە دەكەم كە خەیاڵی شاعیر و سیاسى و ئەندازیار پێكەو كۆدەبنەو و یاریدەكەن... خەیاڵی جوانناسەكان و حوكمرانان و بیناسازان پێكەو یاریدەكەن... گۆل سۆلاف ئێمە ناتوانین خۆمان پزگاریكەین و نیشتیمانمان لە دەست داگیركەران دەربهێنین، بەلام دەتوانین خەیاڵمان پزگاریكەین... ناتوانین وەك ئیمپراتۆرییەتە كۆنەكان بەسەر زەویدا پەلبهاوین، بەلام دەتوانین وەك تۆ بە ناو خەیاڵدا پەلبهاوین... ناتوانین زەوى خۆمان یەكبخەینەو بەلام دەتوانین خەیاڵمان یەكبخەینەو... ئەو سەیركردنى منە بۆ دنیا، بۆیە پێمدهلێن بارۆنى خەیاڵ».

ئینجا سەیركێكردم، شتیك لە شتیى لە نیاگیدا بوو و بە هەسرەتێكى قوولەو گوتى «من پیاوى دەولەتم... تێدەگەیت، من دوازدە سالا پیاوى دەولەتم، دوازدە سالا لە بواری جۆراوجۆردا كارمكردو، دڵنیا بە من لەوانە نەبووم كە حیزب دەخەنە پێش دەولەتەو. من ئەو شارە خەیاڵییە دەخەمە پێش هەموو شتیكەو، بەلام من تاك بآلم ماجیدی گۆل سۆلاف، تاك بآلم... دەمەوێت شارێكى گەورە بۆ خەونەكانى هەموومان دروستبكەم، دروستكردنى شارى خەونەكان ئەو ئێشى منە... بەلام تاك بآلم... تۆ لەو باوەرەدايت، سیاسییەك بە تەنیا بتوانیت دۆنیایەكى جوان دروستبكات... لەو باوەرەدايت؟».

هەستمكرد بارۆن تادیت غەمگینتر و تورپەتر دەبیّت. گوتم «جەنابی بارۆن نازانم كە حیزب بچیتە پێش دەولەت یان بچیتە دواى دەولەت چى لە چى دەگۆریت؟ سەر لەو شتانه دەرناكەم. من نازانم باسى سیاسەت بكەم... جەنابی بارۆن من یەك شت باش دەزانم، ئەویش سەیری فلیم بكەم و حیاكەت بۆ منداڵان بگێرمەو... تەنیا ئەو دوو شتە باش دەزانم... لەوانە بترازیت هیچ شتیكى دى نازانم».

بارۆن سه‌یرێکیکردم و به هیمنی سه‌ری خسته سه‌ر سوکانه‌که،
 ماوه‌یه‌ک بێده‌نگ بوو و من به لای چاو سه‌یرمه‌ده‌کرد، به درێژایی
 هه‌موو قسه‌کانمان نه‌مه‌وێرا چاو بېرمه‌ چاوی. پاش ئیستیک بێده‌نگی
 هه‌ستمکرد بارۆن له ناوه‌وه ده‌کوڵیت... بارۆن ده‌گریا... بێئه‌وه‌ی من
 قسه‌یه‌کی ناخۆشم به بارۆن گروتبیت، ئه‌و ده‌گریا. سه‌ری خستبووه
 سه‌ر سوکانه‌که و وه‌ک منداڵێک فرمیسکی ده‌باران. ماوه‌یه‌کی درێژ
 سه‌یرمکرد و هیچ نه‌گسوت... دواتر به ترسه‌وه ده‌رگاکه‌م کرده‌وه و
 له سه‌ره‌خۆ ئوتومبیله‌که‌ی بارۆنم به‌جێهێشت، له ده‌ره‌وه‌ش ده‌نگی گریان
 بارۆن هه‌ر له سه‌رمدا ده‌نگیده‌دایه‌وه. ئه‌و شه‌وه که گه‌یشتمه‌وه مائێ...
 بێئه‌وه‌ی هیچ بکه‌م خه‌تم و له قوولایی دلدا ئاسووده‌بووم. بارۆنم وه‌کو
 پیاویکی باش هاته پێشچاو که خه‌ریکه شیت ده‌بیت... به‌لام دلنیا‌بووم
 هه‌موومان خه‌ریکه شیت ده‌بین، هه‌ر یه‌که و به شیوه‌ی خۆی.

گه‌ران بۆ یاقووتی مه‌مه‌د

عه‌تار له ماوه‌ی ئه‌و چه‌ند ساڵه‌دا چه‌نده‌ها تیپی تایبه‌تی زانیاری
 دروستکردبوو، یه‌کیک بوو له‌و پیاوانه‌ی له ده‌زگا‌کانی پۆلیس و ئاسایش
 زانیاری ده‌کری و زانیاریشی به‌وان ده‌فرۆشت، له پالێشدا ئیشی بۆ
 سه‌رانی گه‌وره‌ی ده‌ولت و حیزب ده‌کرد. له‌و سێ ساڵه‌ی دوایدا
 تیپیکی تایبه‌تی له گه‌نجان و ژنان دروستکردبوو که ئیشیان ته‌نیا
 دواکه‌وتنی هه‌وائی ئه‌و کچ و ئافره‌تانه‌ بوو که له مāl هه‌لده‌هاتن. خۆی
 لیژانیکی گه‌وره‌ی ده‌موچاو بوو، سیخوپ و هه‌والدزه‌کانی زۆربه‌یان منداڵ
 و بێگونا‌ه و فریشه‌پوو ده‌رده‌که‌وتن. به‌هۆی لیژانی خۆی و هاوکاره
 نه‌تییه‌کانییه‌وه زووتر له هه‌مووان ده‌گه‌یشه‌ ناو نه‌تییه‌کان. وای له‌ها.

هەر کەس ئافرهتیی دیارنەمایە پووی لە عەتار دەکرد. پۆژ دواى پۆژ قەلەوتر دەبوو، پۆژ دواى پۆژ پەشتەر دادەگەرا و لە جاران زۆتر عەرەقى دەردەدا. لە پاییزی ساڵی ٢٠٠٤ دا، چیرۆکی ئافرهتیک بە ناوی یاقووتی مەمەد شاری هەژاند. یاقووت کچی یەکیک لە ئاغا ناودارەکانی سپێرەز دەبیست، لە یەکیک لە شارۆچکە دورەکانەوه لەگەڵ کورپی یەکیک لە بەرپرسە سیاسییەکاندا هەڵدیت و پوودەکەنە ئەم شارە. کورپە زۆر ناکەسبەچە و بێنەزاکەت دەبیست، هیندەى دەزانیت ناتوانیت دۆستەکەى قایمبەکات و لەگەڵ خۆیدا بێشاریتەوه، بۆ ئەوهی کەولێ خۆی دەریازبەکات، کچەى بەستەزمان لە ناوهراستی شاردا جێدەهێڵیت و دەستی لێبەردەدا. وەها نامەرد دەبیست هەتا پێ و شویینی خۆشاردنەوهشی بۆ دانانیت، هەر وەکو مشکێکی ترسنۆک هەڵدیت و خۆی لە کونێکی نەزانراو قایمەدەکات. گەر یاقووتی مەمەد بە پێکەوت نەکەوتبایەتە سەر پێگای پیرەمێردیکی بەویژدان بە ناوی مام هەریرەوه کە کچەکەى لە یەکیک لە پێکخواوەکانی ژناندا کاریدەکرد، دەشیا یاقووت هەرزوو تیا بجوایە. دوو پۆژ دواى ئەو شەوهی مام هەریر یاقووتی مەمەدی گرتەوه، ئەو بە کۆمەکی پێکخواوەکانی ئافرهتان و کچان، گەیشته مالى تریفە یابەحرى. کچەکە لە ئەستێرەپەک دەچوو هەر ئیستا لە ئاسمان کەوتییتە خوارى، وەها جوان و پاک بوو، هەر کەس بیدیایە حەیرانى دەبوو. خوشحالبوو دواى بێقەرارییەکی وەها کوشندە، لانکەیهکی دۆزیبووهوه. کاتیک گەیشته ئەو پەناگا چەپەک و نەینییە، پێوهی دیاربوو کە ئەو چەند پۆژە زۆر بیری لە مەرگ کردۆتەوه. کچان و ژنانى مالى یابەحرى ئامێزیان بۆ کردەوه و لەدەورى ئەلقەیان بەست. ئەو چیرۆکی خۆی گێڕایەوه و ئەوانیش چیرۆکی خۆیان بۆ گێڕایەوه. لەو کاتەدا کە ئەو لەو مالهەدا سەربوردی ژيانى خۆی حیکایەتدەکرد، پیاوانى خێل و چەكدارەکانیان لە حیزب و سوپادا وەك ئالۆش لە رۆحی دابیستن، بست بە بستى ئەو

دەڤەرە بۆ یاقووت خان دەگەپان. چاوساغان و شارەزایان ناوبانگی
 عەتاریان بۆ وسوو ئاغای برا گەورە ی یاقووت هەڵدا. دواى سێ شەو
 لە هەلەاتنى کچە ... وسوو ئاغا و چەتۆ ئاغای براى بە هەموو تفاقى
 شەپەرەو چوون بۆ مالى عەتار و شەوێکی درەنگ جانتایەک پەر دراو و
 کۆمەلێک وێنە ی جۆراوجۆری یاقووتیان بۆ خستە سەر میزی هۆلى
 میوانە کە. عەتار وەک زۆریە ی شەوێکانى دیکە ی ژيانى، بە وێنە ی مەهراجا
 هیندیەکان خاویلیەکی بە سەر یەو بە سەتوو، سەیری فلیمیکی کۆنى
 ئەحمەد مەزەر و مریەم فەخرەدینی دەکرد. لەشی داکەوتوو و پۆحى
 خەوالوو بوو. تا دەهات کە مەتر بەرگە ی بێخەوى و میوانى درەنگ وەختى
 دەگرت. کە ئاگایانى سپیپەز گووتیان « بە هەر نرخیک بوو، دەبیّت
 ئەم کچەمان لە ژێر زەویەو بۆ بهێنیتە سەر زەوى ». عەتار دواى
 باوێشکێکی درێژ کە میک هۆشیهاتەو، کە میک پشتملى خۆی خووراند و
 سەیریکی وێنەکانى کرد. وسوو ئاغا گووتى « گەر تۆ بته ویت دەتوانیت
 بۆمانى بدۆزیتەو، گەر نەشتە ویت قسە یەکی ترمان لەگەڵتدا هەیه ».

 عەتار هەر کات گوێی لەم هەپەشە ژێراوژێرانە بایە، بیویستى خۆی
 دەستى دەبرد بۆ سەری لووتى و دەیخوراند. کە هەپەشەکان سنووریان
 بیه زاندا یە هەردوو گوێی عەرەقیان دەردەدا و گریکانى کەپووی وەک
 بەربینی کۆتری هاوو دەئاوسان. بە هیمنى سەیری چەک و تفاقى
 ئاغاگانى کرد و گووتى « گەر لەم ولاتەدا بیّت بۆتان دەدۆزمەو ... گەر
 نەمدۆزییەو یە عنى کچە کەتان چۆتە دەرەوێ کوردستان و لە تۆپى مندا
 نەماو ... ماسى نییە لەم حەوزە مەلعونەدا بیّت و من نەیبینم ... بەلام
 گەر لەم حەوزە دەرچوویّت، ئیتر لە حوکمی قولاپى من دەرچوو و
 لۆمەممە کەن ... ئاگایان کەس بۆی نییە هەپەشە لە عەتار بکات ...
 عەتار ئەوێ بکریّت دەیکات ... بەلام هیچ پراوکەریک نییە لە دنیا دا
 بتوانیّت هەموو تەیرەکان پراویکات ... پراوکەری وا لە دنیا دا نییە

ئادەمیزاد، پاداری ئیلاهی نیم». ماوهیهک بوو، هەر گرتیکی بهاتبایەتە بەردەم دەیگوت «من پاداری ئیلاهی نیم».

لە پۆژی دواییەوه عەتار دەبایە هەموو هونەری خۆی بۆ دۆزینەوهی یاقووتی مەمەد بخاتەکار. دەیزانی ئەم سپیپەزیانە خەلکی کە لە پەق و بیدینن، خودایان بۆیە دەوێت تا بیکەن بە هاوکاری شەیتان، دەیزانی هەموو ئەو مەرقانەیی دەیانەوێت نیازی ئەهریمەن و کۆمەکی ئیلاهی تیکەلای یەک بکەن پەرە ترسین... زۆر پەرە ترسین. ئیستا کاتی ئەوە هاتبوو چارێکی دی چەقە قورسەکی خۆی بەکاربهێنێت، ئەو چەقەکی کەس نییەتی ئەو نەبێت «شەهزیار بایز ئەو کوپەیی دوو چاوی شوشەیی سافی هەیە و دەتوانێت ئەو دیو دیوارەکان ببینێت». هەر لە منداڵییەوه لە بری شەهزیار پییدەگوت «شوشە». دەبایە خۆی و شەهزیاری شوشە بۆ کچیکی زۆر جوان بگەڕێن، ئیجگار جوان. هەلبەت ئەستەمبوو لە سەرەتاوه شوشە بخاتە کار، ئەوە ئەو چەقە قورسەبوو کە لە کاتی دواجیمی یارییەکاندا بەکاریدەهێنا. ئەستەمبوو هەموو ئەم شارە کوچه بە کوچه و مەل بە مەل بپشکنێت، سەرەتا پێویستی بە تیشکۆخستن بوو. بەشی هەر زۆری ئیشەکانی خۆی باش دەبردەپێوه، بەلام سەرەتاکان هەمیشە سەخت و دژوارن. عەتار بۆ گرتنی نیچیرەکان تەپکەتۆپێکی ئالۆز و هەمەسەری دروستکردبوو، سەرەتا وینەی یاقووتی مەمەدی دەدا بەو کەسانەی کە لە خالەکانی پشکنیندا کاریان دەکرد، ئەوانە لە دۆزینەوهدا لە هەر کەس زیاتر کۆمەکی عەتاریان دەکرد. هەر کەسێک بەراستی پۆلی لە گرتنی نیچیرێکدا هەبایە، عەتار وەها پاداشتیدەکرد، کەرەمی دەنگبداتەوه. لە ناو پۆلیسەکانی هاتوچۆدا کە شەقام و ناو ماشینەکانیان چاودێری دەکرد تۆپێکی گەورەیی هەبوو، لە نێو ئەو دوکاندارانەدا کە شتی ژنانە دەفروشن خەلکیک بە دڵسۆزی ئیشیان بۆ پادەپەراند، لە چیشخانەکانی دەرووبەری شار، لە گوندەکانی

سەر سنووردە دەیان داوی وردی چنێبوو... مەرۆف هەر چۆنیک
 بجۆلابایەتەووە مەترسی ئەوەی هەبوو بکەوێتە ناو یەکیەک لە تەپکە
 ئاسنینهکانی عەتارەووە. لەو دوو سائەتی دوایدا ئیشەکانی زۆریەکی بە
 وێنە و تەلەفون بەپێوە دەچوون، ئەو ماوەیەکی هێدی هێدی مۆبایل
 بلۆدەبوووە، کارەکانی خێراتر و ئاسانتر بووبوو. لای عەتار شتیکی
 نەبوو ناوی ئیشی چاک یان بەد بێت، بازایی ئەو مەرۆف بوو... هیچ
 جارێک بیرێ لە شوناسی ئەو کەسانە نەکردبوووە کە دوایان دەکەوت.
 هەندێجار هەستیدەکرد بە شیوەیەکی بێمانا عاشقی ئەم ئیشە بوو،
 تا زیاتر دەوڵەمەندبایە کەمتر بیرێ لە ژنەتێن دەکردەووە، لەگەڵ یەک
 دوو سۆزانی لاگۆڵاندا سەروکاری هەبوو، هەفتەی جارێک تەلەفونی بۆ
 یەکیکیان دەکرد و دەهاتن بۆ لای، لەوەش بترزێت بەو فلیمە پووتانە
 شەو پارزێبوو کە پێشخەوتن لە ژێر بەتانییەکەووە سەیریدەکردن. هەندێجار
 بە دیار ئەو فلیمانەووە خەوی لێدەکەوت و بەیانیاں گەر کارەبا هەبایە
 لەدەنگی خەشەخشی تەلەفزیۆنە گەورەکەیی بە ئاگادەهاتەووە. چەند
 سائیک لەوێر جارێک ویستی ژن بەتێنێت، کچێکی عەباری زانکۆبوو
 لە هەند روستەم دەچوو، هاوپیەکی لەگەڵ کچەدا یەکدی بینینیکی بۆ
 سازکرد. بە خۆی و چاکەت و پانتۆلیکی نیللی خەت خەتەووە، بە پیش
 و سمیلێکی پاک تاشراووەووە، بە بۆنێکی تیزێ عەترفرۆشە شامییەکانەووە،
 بە جوتێ گۆیی عارەقاوییهووە، بە نیگای پیاویکەووە کە لەبری ئەوەی
 فیل و جامبازی لە پوخساریدا بێت حۆلی و حەپۆلی لە چاویدا بوو، چوو
 بۆ بینینی ئەو کچە عیارە. کچەکە هەر ئەو بیانی بێتەووەی بزانی
 کێیە، بە شیوەی پۆشتن و خۆگۆرینیدا پیاوی کەرۆک و نەقامی ناو
 فلیمە عەرەبییه کۆنەکانی هاتەووە یاد، گرێکانی لووتی وەها ئاوسابوون
 و دەموچاوی بەجۆریک سەر عارەق نیشتبوو، دەتگوت حوشرفرۆشیکی
 گێژێ بەر خۆری باشوورە. کچەکە پاش تۆزیک وردبوونەووە

وقیافەتی عەتار، بێئەوێ خۆی بخاتە هیچ قسە و باسیکەوێ بە تەوسەوێ داوای لیبوردنی کرد و پۆشت، شیوەی هەستان و جێهێشتنی وەها توند و بریندارکەر بوو، عەتاری سستکرد. دواتر بە هاوڕێکەیی عەتاری گوتیبوو « ئێسکی مرئ. بۆنی فەرەدی تووری بازاری لێدەهات بۆیە حەزم نەکرد بمینمەوێ ». ماوەیەک هاوڕێکانی بۆ گالته جاپی پێیاندا گوت « فەرەدی توور ». فەرەدی تووری بازار... فەرەدی تووری بازار... عەتار هەر جارێک دەچوو بەر ئاویێکە و سەیری خۆی دەکرد ئێ و قسەیی بێردەکەوتەوێ... هیچ شتێک لێ ژیانیدا وەها برینداری نەکردبوو... لەو کاتەوێ لەزەتێکی گەورەیی لەوێ دەبینی دواي ئافەرەتە پاکردووەکان بکەوێت... شەپۆال و مراخانێک لەبەریکات و بە جێبە تازەکەییەوێ بازاری خۆی گەرمبکات و جگە لێ نیچیرەکانی بێر لێ هیچی دی نەکاتەوێ. ئێستا هەفتەیک بوو تەنیا سەرقالی دابەشکردنی وێنەیی یاقووتی مەمەد بوو کە هاوڕێیەکی فۆتۆگرافی دەستە دواي دەستە دەیشتەوێ و دەرژەن بە دەرژەن بۆی دەخستە زەرفی تاییبەتەوێ، تا بەسەر هاوکارەکانیدا بەشیبکات.

یاقووتی مەمەد لێ شەوی یەکەمەوێ چووێ سەر ئێ و تەوێ گەورەیی کێژەکان مافووریان لەسەر دەچنی. مافوورێک وەک دەیانگوت بۆ هیچ کەسیکی ئێم دۆنیایەیی ناچن، بەلکو بۆ ئێوێ دەچن بگەنەوێ پۆخی خۆیان. تریفە کە یەکەمجار ئێ و ئامێرە گەورەیی فەرەشەیی پێشانێ یاقووت دا، بە دەنگە میهرەبانەکی خۆیەوێ گوتی « ئێم فەرەشی ئێمە دەچنێن، بۆ ئێوێ نییە پابخریت، بۆ ئێوێ نییە کەس لەسەری بوەستیت و لەسەری دانیشیت، بۆ ئێوێ نییە بپواتە بازار، بەلکو چۆن بالەندەکان بە ئاسماندا دەفرێن، ئێمەش لەسەر ئێم فەرەشە دەفرێن... بە ناو نەخشەکانیدا سەفەرەدەکەین و دەگەینە دۆنیایەکی پیاوانی دەرندە و دلێرەقی تیا نییە ».

تریفە یابەحری لەسەر کورسییەک دادەنیش، بەو دەنگە سێراوییی

خۆی، بە پێنماییه ئەفسوناوییهکانی دەستی کێژەکانی دەخسته
سەر سەمایهکی بۆینە. لەگەڵ بەرزبونهوهی تێمپۆی فەرشچینیدا،
مافوورچنەکان وەک تارماییان لێدەهات، دەرکەوتنە ناو تەم و بۆلایێکی
گەورهوه. کچەکان هێدی هێدی دەچوونە دۆخییهکی تر و دۆخیکی پۆخی
تریان وەردهگرت. یاقووت وەک ئەوانی دی لە سەرەخۆ لە شوێنی خۆی
دانه‌نیشت، گوێی لە قسەکان و پێنماییهکانی تریفه ده‌گرت، فێرده‌بوو
چۆن دەست بۆ ئەو دەرزه‌وه باریکانه به‌ریست که وه‌ک هه‌وا ناسکبوون،
فێرده‌بوو هه‌موو دەرزه‌ویه‌ک و تالێک و به‌به‌نی وه‌ک ژێی سازێکی گه‌وره
وه‌زیفه‌یه‌ک و دهنگیکیان هه‌یه، ورده ورده تێده‌گه‌یشته ئەوهی مافوورێکی
جوان دروستده‌کات، په‌نگی تالەبه‌نان و چه‌شنی بادان و جوړیته‌ی
دەرزه‌وه‌کان نییه، به‌لکو جوړی ئەو ده‌سته‌یه که دایده‌نیت. یاقووت
سه‌یری لێهات که بینی هه‌ر کات ده‌ست له تالی ئەو مافووره ده‌دات،
هه‌ست به هه‌چ ناکات، که ده‌یگریت هه‌ستناکات شتێک له ده‌ستیا‌یه‌تی،
که به‌رزیده‌کاته‌وه ده‌بیینیت، به‌لام له‌وه ده‌چیت تالێک تیشکی گرتبیت.
که هاته ئەم ماله سەراپای ترس بوو، پاسته ماله‌که له شوێنێکی
چه‌په‌ک و خۆشدا‌یه، پاسته دا‌پیره‌یه‌ک له‌سه‌ره‌وه وه‌ک پوو‌پۆش و
ده‌مامکی کۆمه‌لایه‌تی تیا‌ده‌ژی، پاسته هه‌موو شتێک له‌م ماله‌دا بۆنی
د‌ل‌ن‌یا‌یی لێ‌د‌یت. به‌لام ده‌یزانی سه‌پیره‌زان به‌دوا‌یه‌وه‌ن، د‌ل‌ن‌یا‌بوو تا مردن
به‌دوا‌یه‌وه ده‌بن. که له‌گه‌ڵ ئەو کورپه‌دا هه‌له‌هات د‌ل‌ن‌یا‌بوو چ نامه‌رد و
پروپوچیکه، هه‌ند هه‌بوو ده‌یویست حیکایه‌تی را‌کر‌د‌ن‌یک بژی «ته‌نیا
حه‌یوان له‌م ولاته‌دا هه‌ول‌ن‌ادات له‌ ژیا‌نی خۆی پا‌ب‌ک‌ات» یاقووتی مه‌مه‌د
وابیره‌ده‌کرده‌وه... تا ئەوه‌کات هه‌ر که‌سه‌ی‌کی ناسیبوو، هه‌موو ویستبوویان
هه‌ل‌ب‌ین. ئیستا که ده‌ستی له‌و مافووره ده‌دا هه‌سته‌یده‌کرد ئەم مافووره
ده‌بیات و له‌گه‌ڵ خۆیدا بۆ جی‌گایه‌کی دی‌که‌ی هه‌ل‌ده‌گریت. نه‌وره‌سه‌ی
گۆل سۆلاف که هه‌تای بۆ ئیره‌ پێ‌گ‌ووت «له‌وانه‌یه پوژیک پێ‌که‌رێ

بیانی یان کە سێکی دی کۆمەکت پێبکات لەم ولاتە دەرچیت و لە شوینیکی تر ژیان دەست پێبکەیتەو... کێ چۆزانیت؟». بەلام کە لەسەر ئەوتەو نە دانیشتم لە دڵی خۆیدا گووتی «خودایە نامەوێت بچم بۆ هیچ شوینیک، یارمەتیمبەدە... خودایە... با وەک ئەم کێزانە بتوانم بەم مافوورە دنیاام بیربچێتەو...».

وێک تریفە دڵی بخوینیتەو دەستی خستە سەر دەستی و گووتی «یاقووت، جاران نەمدەویست بە خەیاڵ لەم دونیایە هەلبێم... بەلام ئێستا دەمەوێت... یاقووت... سەیرمکە، ئەم دونیایە وەها ناشیرینە، گوناھیکی گەورەیه جوانەکان تیا بژین... گوناھیکی گەورەیه».

دانیشتنیکی درێژ لە گەڵ مورتەزای شەیتاندا

حەسەن تۆفان - ئەیلولی ٢٠٠٤

شیر گووتی «هێزی ئێمە ئێستا لەو دایە کە مورتەزای شەیتان نازانیت کێ ئێمە ناردووە، دڵنیا نییه چ هێزێک لە پشت گەمەکەوێه. یەكەمین شت مورتەزا دەیکات ئەوێه بەوردی دەگەرێت تا تێبکات و بزانیت ئێمە ژێر بە ژێر پەیوەندیان بە چ لایەنێکی ناو حیزبەو هەیه، دەکەوێتە سۆراغی ئەوێ کام لە سەرکردەکان پشت و پەنامانە، بەو دایە ئێمە ئاشکرا پەیوەندیان بە کەسەو نییه، ناگاتە ئەنجام... ناتوانیت خۆی لای مەغۆلی و بارۆنی پۆرسەلان ئاشکرا بکات، دڵنایە گەر ئاشەکە بە دیوێکی تردا بگەرێت، خۆی تیا دەچێت، باشتترین پێگا لە بەردەمیدا ئەوێه لە گەڵ ئێمەدا پێکەوێت... مورتەزا ئەوێه لە هەر کەس باشتەر دەزانیت... ئەزموونی زۆری فێرکردووە شتەکان بە وردی هەلسەنگینیت، ئەو کە سێک نییه چاوی بنوقینیت و بە پێگادا بپروات...

ته نیا کهسانی وهکو من و تو که باکمان به دنیا نییه دهتوانین چاو بنوقینین و بپوین... مرۆف که ویستی هه موو شتیک ببینیت، ههچ نابینیت... من له حیزیدا بووم دهزانم زۆربه یان ئه وه نهخۆشییه یان ههیه، هه موو له هه ولای ئه وه دان هه موو شتیک ببینن، به لام دواچار به کویری دینه ده ری و نابینا ده بن، هه سه نی پیزۆ به ده گهن یه کیک ههیه له حیزیدا بمینیت هه وه و کویر نه بیت...»

نه خشه و پوانینه سه ره تاییه کانی شبر راستبوون. هینده ی نه برد ئیواره یه کیان مورته زای شه یان له بازار ی فهرشفروشه کان له بهرده مماندا قیتبووه وه و به دهنگیکه وه له دهنگی ئه وه نه دهچوو گووتی «دهمه ویت بتانبینم... عه زیزان دهمه ویت بتانبینم. پیده چیت قه ده ر ئیوه ی نارد بیت، من بخه وه سه ر پیکای راست... پۆشنا ییه که ببه خشنه وه به م عومره فانی و ناچیزم».

ئه وه ئه کته ربازی و نمایش سازیه ی منی زۆر توپه ده کرد، زۆرجار که ده مبینی به و جۆره ده دویت و ده ست باده دات و قامه تی لولده کات، په ست و نیگه ران ده بووم. شبر ده یگووت «ئه م پیاوه به حوکی ئه وه ی کۆنه ئه کته ره. زیان وه ک شانو یه ک ده ژی». به لام من وام هه سته کرد هه ر ئه هریمه نه و فیڕی به لاغه تی فریشه بووه، ده توانیت زمانی شیرین و له فزی ناسک بیت، به لام له ناوه وه شه ی تانکی بیڕه حم جله وی دلی ده کات. له سه ر داوای خۆی، هه مان شه و من و شبر چووین بۆ دیداری... ده مانو یست وابکه ین لی مان نزیک بیت و ته ره و ته وه لا نه بیت. سه ره تای قسه مان له سه ر ئه وه بوو بۆ مورته زا ئاوها به به لاغه تی فریشه کان ده دویت. گوزاره ی «به لاغه تی فریشه کان» که جار یه ک له غه زه له کانی هه زاریاغدا بیستبووم، بۆ مورته زا سه ره نچراکیش بوو، ده ستیکرده وه به نوانده کانی خۆی و گووتی «هیشتا زا رۆیه کی پاکبوو ره ش و سپیم جیا نه ده کرده وه، هیشتا مه عده نم لای خوداش پۆشن».

بەلام لە چاوەماندا تەردا پەموزن و ناشیرین دەردەکەوتەم... بایانی
من، دۆستە دێرینەکانم، بە هەموو هەوری دنیا و بە هەموو غونچەی
شەهید و نەگەشاوی سەرزی دەخۆم، من تاکە پەموزن نیکار
و سەگپوخسار و بەدوینە ئەر وەرزی نەبووم... سویندتان بۆ دەخۆم
و تکتان لێدەکەم باوەرم پێبکەن، لە وەرزی کدا لە دایکبووم هەموو
منداڵەکانی ناشیرینبوون... منداڵانی ئەر وەرزی کەسمان ئاسایی و جوان
وەک منداڵی وەرزی کانی دیکە لە دایک نەبووین... من کوپی وەها
وەرزیکی مەلەونم کە تێیدا شەیتانیکی برسی مالا بە مالا نیکاحی
ژنەکانی ئەم شارە کردووە... پێتان دەڵێم و ئێوە ئەرزی خۆتانە
باوەردەکەن یان نا. شەیتان لە هیچ شارێکی دنیا بە ئەندازی ئەم
شارە ژنی لە خۆی مەرە نەکردووە و نیکاحی نەکردوون...».

شەر بە پێکەنینی بەرزی گووتی «مورتهزا پێدەچیت بە لاغەتی جوانی
زمانەت هەلێک بێت بۆ راستکردنەوی بە لاغەتی چەوتی دەستەکان. زۆر
ئەوانە و شەوی جوان بۆ شارەدەوی ناشیرینی دایان بە کار دەهێنن».

گووتی «نا، بە لاغەتی جوانم بۆ شارەدەوی دەستی پەش و دلی
پەشم نییه... بە لکو بۆ داپۆشینی عەیبی پوخسار و ناشیرینی جەستەمە.
پیاوێ ناشیرینە بەستە زمانەکان گەر و شەوی جوانیان نەبێت، لەم دنیا و
لەو دنیا مەنزل و مایان جەهەنمە».

ئەر و شەو بە دەستی جلی نوێو، بەرەبەرمان دانیشتبوو، بە خواری
جگەرەیهکی خستبوو نێوان پەنجەکانی، نە داوێدەگیرساند و نە داوێدەنا،
نە دەبێرد بۆ لێوی و نە دەخستەو پاكەتەکی. دەستی بە چەشنیک
دەماردار و ئێسک و بێتووک بوو، مرقۆی دەترسان. سەرەنجی ئەوەدا
مورتهزا نیوچاوانی بێئەندازە چرچ و پوومەتی سەیر ساف و کەم شوخت
بوو، کۆمەلێک ناکۆکی قوول لە دیمەندا وەها ناشیرینیان کردبوو، مرقۆ
گەر زۆر ئیجتیهادی لە نیکاریدا بکردبایە ترسی ئەوەی لێدەنیشت،

بگاته ئه و نهجامه ی به راستی ئه م پیاوه له نیکاحی شهیتان و مروف دروستبووه . به لام که هه لده ستایه سه ره پێ، که قیافه ته خواره کهیم له قاتی تازه و قوماشی قه شه نگدا ده بینێ، ده گه ی شتمه ئه و به وایه ی ئه ویش پیاویکی ئاسایی ئه م ولاته یه ... وهک من و شبر، وهک مه غولی و تونچی . به دهنگه منگنه که ی خۆم قسه کانم پێبپی و گوتم « مورتەزا ... بیرتکرده وه ؟ ئیمه کاتمان زۆر نییه ، ئه وانه ی له ئیمه بالاترن فشارمان لێده کهن ، ده یانه ویت قسه یه کی راستیان له تۆوه پێبگات ، ناتوانین ته وای وهخته که لێگه پێین سه رقائی بیرکرده وه و حسابات بیت » .

وهک یه کێک هه موو ژیا نی که وتی بته زه لزه له ، به چاویکی ترساو سه بیرکردم و گووتی « ئیوه به هه لدا ده پۆن ... من چیم ؟ من کیم ؟ بتوانم هه موو شتیک بزنام ، من خزمه تکاریکم ، به رده سستیکی بجوکم ، مورتەزای شهیتان که هه چ پۆحله به ریک خوشی ناویت کێیه تا خه لک بکوژیت ؟ ... خه سیو مورتەزا چیه ؟ ها چیه ؟ سه گیکه و هه چی تر . من به یانیان که هه لده ستم ده لیم ئه ی پوناکی بمبوره که به له شی خه والووم به ناوتدا ده پۆم ... شه و که به ژیر ئاسماندا پیاسه ده کهم ، ده لیم خودایه نه کات به تاریکی پێ به میرویه کی خه وتووتدا بنیم ، چونکه نرخ و مانای ئه و میرو له نرخ و مانای من باشتر و به رزتره ... » .

وام هه سترکرد شبر به پێچه وانه ی منه وه له زه تێکی زۆر له قسه کانی مورتەزا ده بینیت . من هه روا به منگنی گوتم « مورتەزا ، کێ بهر پرسه له کوشتنی ژنان ... هه موو ده لێن تۆیت ؟ تۆ تاکه ی له سه ر ئه م نمایشه پڕوپوچه به رده وامده بیت . من خه سه نی پیزۆم پێده لێن ... تێده گه یه ، خه سه له ی ئه وه م نییه نیوه ی عومرم دانیشم و گوێ له درۆکانی تۆ بگرم » .

به غه میکه وه قاقایه کی لێداو گووتی « من ... مورتەزای دل په پوله ، مورتەزای خه سیو ، غه مگین ، ده م پاک ، به وه فا وهک سه گ ، مورتەزا ... »

کە نازانیت زەرەنە قووتە یە ک راویکات ... من؟» .

من بە تورپەییەو و پالمداپەو و گوتم «واز لەم لیبۆکبازی و نواندە بوچە بەینە کە دەبایە لە شانتۆدا بیکەیت ... تێدەگەیت، هەردوو کمان دەزانین کۆمەڵێک مەیت لە نێوان ئێمەداپە . زاری خاوینت و وشە ی پاکت ئەو و ناشارنەو و کە دەستی خراپە کارت و دڵی بەدەت کردوینە ... حیزب پۆلە ی هەزارجار لە تۆ کارامەتری تورپادە، خەڵکێک هەن نایانەوێت ناوی حیزب بە هۆی تۆ و بارۆنەکانی دۆستتەو و پێسبێت و تۆزای بیت، کێ هە یە بیهوێت شکۆی حیزبێکی نیشتیمانپەرە بە هۆی بەدکارییەکانی ئێوەو لکەدارییت و بکەوێتە نێو پیسی و زەلکاوەو ... مەسەلە کە لەو و ئالۆزترە کە تۆ تێدەگەیت» .

تورپەبوونی لە ناکاوی من ماندوو یکرد، هەستمکرد خۆی وا دەردەخات وەک ئەو و خەریک بیت لە شوێنی خۆی بپوخت، بەلام سەیریکردم و بە دەنگێکی سادە و ئاسایی و دلنیاو گووتی «من نەمکوشتوو ... من هیچ کەسم نەکوشتوو» . هەناسە یەکی هەڵکشای و گووتی «هەموو خەڵک وادەزانن من کوشتووم، بەلام من نەبووم، مورتەزا نەبوو» . شېر جگەرە یەکی داگیرساند و گووتی «ئە ی کێ بوو؟» .

کەمێک وەستا و وەک یەکیەک بریارێکی زۆر سەخت جێبەجێکات گووتی «ئە و ژنانە ی لە گەرەکی بابەردان سووتان، من نەبووم ... قەسەم بە بالی بچکۆلانە ی بولبول کە لە گەڵ گەردەلوولدا شەپدە کات . مورتەزا کەسی نەکوشتوو . ئەو و من نیم .. من کیم؟ ئێوە مورتەزای بەدبەخت وەک چی دەبینن و وەک کێ تەماشایدە کەن؟ ... ئەو و عەتاری مەلعون بوو مالمی ئە و ژنانە ی دۆزییەو ... عەتاریبوو . ژنی بارۆنی پەشمەک لەو مالمەدا بوو، دە مانگ بوو ژنی بارۆنی پەشمەک پرایکردبوو، عەتار ئە و مالمە ی دۆزییەو ... من ئاگام لەو و نییە ... سیولالا ... چۆن من دەخەنە هەموو حیکایەتیکەو؟ چۆن؟ مورتەزا لەو و پاکترە ئاگر

خه لک به ریدات... ئه وه ژنی بارۆنی په شمهک بوو له و ماله دا سووتا». شیر خوشحالبوو که مورتەزا خەریکە دێتە قسە، بە که مێک بیاکیه وه دهستی به قزیدا هینا و گووتی «به لام تۆ به پررسی له کوشتنی دوو ژنی تر له نویمیران... خو حاشا له وهیش ناکهیت...». مورتەزا به چاویکی غه مگین و ترساوه وه سهیری هه دوو کمانی کرد، که فێکی سپیم له سه ر لێوی بینی و به دوو لێوی وشکه وه گووتی «من که سم نه کوشتوه، له هه موو ژیاندا میرو له یه کیشم نه کوشتوه... من هیچ نیم جگه له زیوانیکی به ده بخت... من ناتوانم خه لک بکوژم، قه سه م به ته رزه ی پاک کاتیک به ر چیمه ن ده که ویت... قه سه م به بریه تی کاتیک دلپرسی و گومان راوده نیت و ده یه زینیت و ئه تکیده کات... که سم نه کوشتوه».

له ویدا هه ستمکرد وشه کان ته واو له زاری ناتراژین. له شوینی خۆی هه ستاو گووتی «ئێوه نازانن مورتەزای داماو کییه... شوینیکی له وه به رزرتان داوه تی که هه یه تی، چلی دره ختیکتان پی پها بینیه که نایگاتی، له باغیکدا داتانناوه که نایبینیت. من خزمه تکاریکی بچوکم، بچوکت له وه بدانه ی زه مانی زوو له دیوان و ده رباره کاندایا دشا سواریان ده بوو، من له وانه بچوکتهم... من که سم نه کوشتوه، سیولالا... من خه لک ده هیتم و ده به م، هه وال ده هیتم و ده به م... شتیکی بچوک ده که م بو ئه وه ی بزیم... به لام چونکه ئه م شاره که سیکی دی وه ک من دزیوی تیدا نییه، هه موو گونا هه کان ده خه نه ملی من... گه ر جوان بوومایه، گه ر ددانه کانم وه ک ددانی شه ی تان نه بایه، که س نه یده وێرا ئاوها بمکاته خزمه تکار و دواتریش بمکاته گونا هه بار... ئێوه چی له ژیا نی خه سیو مورتەزا ده زانن... چی له ئازاره کانی ده زانن... چی له وه تیده گه ن گه ر هه موو ژن و کچی ئه مشاره به خۆرا وه ک سه گ ته ماشا تبکه ن... ها چی له وه تیده گه ن؟... من ئه کته ریکی شانۆ بووم... چهند سال له مه...

دەوری یاگوۆم بینی، وای لە من. کە دەمگوت «ئەو دەستەسەرەکی
تۆیە ئۆتیلۆ» هەموو خەڵک هەڵدەستان و چەپڵەیان بۆ لێدەدام...
بەو گوناھباریانکردم کە کۆمەکم بە ھاوڕێھەکی خۆم کردووە ژنەکی
بکوژیت، بە خۆرا چوومە زیندانیکەووە کە شایستەیی نەبووم... ھەموو
دەتانیە ویت مورتەزا یەکەمین گوناھبار بیّت، ھەموو واتان دەویت، ھەموو
پیاوکوژیکتان پتووستە تاوانەکانی پیا ھەلواسن. بەلام من کەسم
نەکوشتوووە». مورتەزا وەھا ترساو و کۆم و چەماوەبوو بەزەیم پیا
ھاتەو.

شیر بە گومانەووە لێپرسی «مورتەزای شەیتان، تۆ کێیت؟». من
لە پرسیارەکی شیر تێنەگەیشتم، نەزمانی ئاخۆ دەیترسینیت، یاخود
بەپاستی دەیەویت بزانیّت کێیە. بۆ ساتیک منیش کەوتە گومانەووە و لە
شوینی خۆم ھەستام و سەیری چاوی مورتەزام کرد، منیش بە دەنگیکی
کپ و غەمگین گووتم «مورتەزا تۆ کێیت؟ تۆ کێیت؟». وەھاووەک
ئەوێ دەنگم لە دوورەووە بیّت، وەک ئەوێ پرسیاریکی ژۆر قوول بەکم
و بۆ نەینییەکی ژۆر بێن بگەرێم، وەک ئەوێ لە شاتۆگەرییە کدا بێم و
تێکستە کە بیسەپێنیت بەسەرما ئەو پرسیارەبکم. لە ناکاو ھەستم بە
سۆز و بەزەییەکی گەورەکرد بەرابەری، کەمێک لە ژوورە کدا سورامەووە
و بە خۆم گووت «حەسەنی پیزۆ عاتیفە نەتبات، تۆ ئیستا پۆچی
نەوجەوانی چینی لە لەشتدایە، دلای کەسیک لە ھەناوتدایە کە دەیەویت
بزانیّت باران شوکۆر چی لێھاتوووە». بە بێرەحمی گەرەمەووە سەری،
وہا لە کورسییەکی خۆیدا گرەمۆڵەبوو، تەنیا تۆزیک دەبینرا.
گووتم «مورتەزا ئەو شەوێ کە موراڵ جەمیلیان کوشت تۆ لە گەلێندا
بوویت؟». بە دەنگیکی گریاوەووە گووتی «من ھاوارمکرد مەیکوژن...
قەسەم بە شەمالی ھاوین و سروەیی بەھاران، ھاوارم لە ھەموویان کرد،
نەیکوژن... گووتم کوشتنی ئەم پیاووە سوودی چییە، شەوێکی مانگەشە»

بوو. من دەبوایە موراڤ جەمیل بە قسەى خۆش لە مآل بەینمە دەری.
 خۆى كە منى بینى ھەموو شتیكى دەزانى. باوەڕم پێبەن، كراسیكى
 پرتەقالى گەنجانە و كاویۆیەكى لەبەردابوو، كە بە ناوی نەوجەوانى
 چینی بانگمكرد، زەرەخەنەىك كەوتە سەرلیوی و بەدەنگى بەرز وەك
 وەلامى مردن بداتەو، وەلامیدامەو. سویندتان بۆ دەخۆم كە دەستم
 لە دەستى دا دەیزانى بۆ كوێى دەبەم. بەلام چۆن یاریكەریكى شادومان
 دواى تۆزىك خۆگەرمكردن بە ھەماسیكى بۆینەو دیتە ناو گۆرەپان،
 ئاوا شاد و بەجۆشبوو. مانگەشەو بوو، فینكییەكى بەھارەى خۆشبوو،
 مانگ وەك داسیكى زیوین وابوو، عەفوومكەن... برايان عەفوومكەن...
 لەم بەلاغەتە سەقەتەم بیوون... مانگ بە كەوانەىكى پۆشنەچوو لە
 كتیپىكى جوان فریبیّت و لە ئاسمان نیشتەجیبوو. ھەور دەیگرت
 و بەریدەدا، دلى من وەك ئەو مانگە وابوو... من نەموستوو كەس
 بكۆژم... باوەڕ بە مورتەزا بكەن... عاشق كۆشتن لە دینی مندا نییە،
 بەلام بارۆنى كۆلەكە... وەھا ناوئەمید بوو... وەھا برینداربوو... سویندتان
 بۆ دەخۆم كە تا سەر ئیسقان لە بارۆنى كۆلەكەش دەگەیشتم... لە
 بەرئەوێ كۆپىكى ھەژار بوو، لەبەرئەوێ لە كۆلكیشییەو بووبوو بە
 بارۆن ھەموو رقیان لییبوو، ھەموو ھەزانیان دەکرد ژنەكەى حیزبیّت... «
 لە ناكاو وەك ھوروزمىكى عاتیفە گرتیبیّتى، دەستى خستە سەر
 دەموچاوى و گوتى «ژۆر بیرى نەوجەوانى چینی دەكەم، ژۆر بیریدەكەم...
 من دوو سالّ زیاتر بوو بەدواى ھەموو شتیكیدا دەپۆیشتم، دوو سالّ زیاتر
 بوو، دوو سالّ لە ھەوێر بارۆنى پۆرسەلان منى پاسپارد بۆ ئەوێ ھەنگاو
 بە ھەنگاو دواىبەكەوم و ھەموو زانیاریەكى لەسەر كۆبەكەمەو. دەمزانی
 لەگەڵ چەند ژندا پەیوەندى ھەیە... قەسەم بە ھەموو ئەستێرەكانى
 ئاسمان دەمزانی لەگەڵ چەند ژندا پەیوەندى ھەیە. قەسەم بە پەشەبای
 بەیانیانى ھاوین، قەسەم بە پۆخى درەختى كوژدراوى ناو توفان»

بمویستبایە خراپە بکەم، گەر بمویستبایە یاریبکەم، فیتنە بنێمەو هەموو شتی بکەم دەکرد، بەلام ئێوە نازانن مورتەزا چ دەست و دەمیکی پاکە... گەر خراپە یەکێ کردبێت، باشی خۆی پێیکردووە... گەر خراپە ی بەرابەر یەکی بکەم کردبێت بۆ ئەوە بوو دڵی یەکی تر خۆشبکات... ئای چەند بیرێ نەوجەوانی چینی دەکەم، ماوەیەک ئیشم ئەوەبوو ناوی ئەو کچ و ژنانە بخەم لیستەو کە ئەویان خۆش دەوێست... ئەوەتە خەمەتی بارۆنەکان دەکەم ئەوە یەکەمجار بوو خۆشی لە ئیشیک بینی... پۆژ بە پۆژ نەیتنی مورا و ژنانی ئەم شارەم پێدەگەشت... خوشکی فیلان و فیسار... کچی کچی و کچی... ژنی ئەم و ئەو... خۆی گەر... پۆژ بە پۆژ منیش عاشقی نەوجەوانی چینی دەبووم... منیش عاشقی دەبووم... پۆژ دای پۆژ زانیارییەکانم دەبرد بۆ بارۆنی پۆرسەلان و ئەو دڵخۆشەبوو. مورا لەگەڵ هەر ژنێکدا بخەوتبایە، بارۆنی پۆرسەلان لای خۆی دەینوسی، خەزی لەوەی نەیتنی خەلک بزانی، خەزی لەوەی گەر هاتنە سەر پێگای و بوونە دوژمنی هێندە زانیاری لەلابێت بیانترسی نیت. تا دوا جار تێگەشت یەکی لە عەشیقەکانی مورا خوشکی خۆیت... من پێشتریش ئەوەم دەزانی، بەلام بە قسەم نەکرد و زاری خۆم بەست و نەمدرکەند... دەزمانی دەیکوژیت، ئێوە مورتەزا وەک پیاویکی شەیتان و بێرەحم سەیر دەکەن... من یەک سالی بوو دەزمانی هێشوی خوشکی بارۆن دۆستی نەوجەوانی چینی بوو، بەلام بۆ ئەوەی ژانی ئەو کۆرە پیاوی نەیتنی ئەم شارەو و خۆم پیاکرد و لە دڵی خۆمدا خنکانم. دەیانجار بارۆنی کولەکە دەیناردم بۆ ئەوەی سۆراغی باران شوکۆر و مورا بکەم و من بە گریانەو دەگەڕامەو و دەمگوت بارۆن ژنەکەت لە بللور سافترە، لە ئاونگ بێگەردترە... درۆمە کرد... بە چاوی خۆم لە باوەشی یەکدا دەبینین و درۆمە کرد بۆ ئەوەی نەکوژین. تا توانیم درۆم کرد... بەلام جیگایەک هەیە ئێتر خەنجەرەکە دەگاتە ملی خۆت

و ناتوانیت درۆبکەیت... کە بارۆنی پۆرسەلان زانی خوشکەکە ی خۆی
 یەکیکە لە دۆستەکانی مורاد گووتی دەبێت بیکوژین... سویند دەخۆم
 بە هەموو ئەستێرە ی بەرەیان... سویندەخۆم بە گولای ئو باغانە ی
 کە تا ئیستا ئادەمیزاد پێی تێنەخستوون، بارۆنی کولە کە بیگوناھە...
 بارۆن بە تەنیا نەیدەتوانی بیکوژیت... بارۆن نەیدەویست بیکوژیت،
 بەلام بارۆنی پۆرسەلان چوو بەنکلیشە ی بارۆنی کولە کە... یەک مانگ
 بوو دەیانویست بیانکوژن، شەو دوا ی شەو کاتیان دیاریدەکرد. من
 هەموو جارێک دەکەوتم بەسەر دەست و قاچی بارۆندا و دەمگوت تۆ
 ئو ژنەت خۆش دەوێت، بۆ دەیکوژیت... بارۆن بۆ دەیکوژیت؟... بارۆن
 دەگریا... قەسەم بە بۆنی فریشتە پاکیزەکان... درۆ ناکەم. بارۆنی
 کولە کە نەیدەویست بیکوژیت، بەلام بارۆنی پۆرسەلان لە ژێرەو ئەوانی
 تری لیھاندا... پۆزانە نامەیان بۆ دەنارد و پێیان دەگوت ژن حیز...
 هیە... عەفوومکەن بەلام وایان پێدەگوت... پێیان دەگوت ئەمشەو
 کە چوویتەو بەزانە ئەستێرەکان بە کوێی ژنە کە تەوێن... تێدەگەن...
 بارۆنی کولە کە مندالێک بوو، گەنج بوو، وەک باران و مورا گەنج
 بوو، ناو حیزی نەبینیبوو، نەیدەزانی چی لە دەوری پودەدا... ئو
 بەراستی حەزی لە باران بوو. بەلام بە نامە و تەلەفون شیتیانکرد...
 بە زۆر خستیانە سەر ئو و پوایە ی کە بیکوژیت. کە دڵنیا بووم بارۆن هیچ
 جارێکی نەماوە جگە لەوە ی بیکوژیت... دوو نامەم بۆ باران شوکور
 نوسی و گووتم بارۆن و مورتەزا دەیانەوێت بتانکوژن، بپۆن و پاکەن...
 خوای گەرە... ئەوێ من بووم ئو دوو نامە یەم نوسی... ئەوێ من
 بووم... من بووم...».

وێک ماریک دوا ی گرمۆلەبوون بکریتەو، کەمێک خۆی کیشایەو
 و لەسەر کورسییە کە ی هەستا. من تا ئو کات لە بەر پەنجەرە کە دا
 وەستا بووم. بەرەو پووم هات و گووتی «ئو شەوێ کە کوشت

کراسیکی پرته قالی له بهردابوو. کاره‌بای شار هه ره مووی برابوو، یه ک فیده ریش چییه ئیشی نه ده کرد».

سه‌یرِکی منی کرد و به ده‌نگِکی گِر و ترسا و گووتیه‌وه «یه‌ک فیده‌ریش چییه ئیشی نه‌ده‌کرد».

هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لک‌یشا و به‌عاده‌تی خۆی پێکه‌نی و گووتی « من و بارۆنی کوله‌که‌ له‌ دواوه‌ سواربووین و جه‌عه‌ری مه‌غۆلی له‌ پێشه‌وه‌... من به‌ مورادم گووت هۆلێکی ئاهه‌نگمان به‌ کرێ گرتوه‌، نیازێ شاییه‌کی زۆر گه‌وره‌مان هه‌یه‌، وه‌ره‌ و بزانه‌ له‌ چیمان که‌مه‌ و چیمان ده‌وێت. موراد خۆی وا ده‌رخست که‌ باوه‌ری پێکردوم... شتیکی نه‌گه‌وت بۆنی گومانی لێبێت. که‌ بارۆنی کوله‌که‌ی بینی گووتی « بارۆن له‌ میژده‌ مه‌وێت بته‌بینم». مه‌غۆلی وه‌ک براهه‌کی شیرین ده‌سته‌یکرده‌ ملی و گووتی «سه‌یریکی هۆله‌که‌مان بۆ به‌ک بزانه‌ مواسه‌فاتی تێدايه‌»... هه‌ی هه‌ی هه‌ی. هه‌ر کارێک کوشته‌نی تیا بێت و نه‌یانه‌وێت نه‌ینیه‌که‌ی بجێته‌ ده‌ری، مه‌غۆلی خۆی ده‌یکات... ناهێلن ده‌ستی تری تێکه‌وێت... به‌دریژایی پێگا موراد جه‌میل و جه‌عه‌ری مه‌غۆلی نوکه‌تیان بۆ یه‌کتر ده‌گێڕایه‌وه‌... پێده‌که‌نین... باسی ئه‌و ژنه‌ عه‌ره‌بانه‌یان ده‌کرد که‌ هاته‌ون بۆ ئوتێله‌کان... موراد زۆر دڵی خۆشه‌وو».

من دەستیم گرت و گووتم «بۆم مه‌گیره‌وه، بۆم مه‌گیره‌وه، من
هه‌موو شتی‌ک ده‌زانم... ده‌زانم مه‌غۆلی چۆن کوشتویتی... من براده‌ری
مه‌غۆلی بووم، هه‌موو شتی‌ک ده‌زانم... پیمبلێ... باران شوکورتان چۆن
کوشت؟» .

مورته‌زا چووه‌وه سەر کورسییه‌که‌ی و دیسان خۆی گرمۆله‌کرده‌وه، شه‌یتانیکی وه‌ها قاچ درێژ بوو، که به‌و جوړه داده‌نیشت، نوکی نه‌ژنو تیزه‌کانی وه‌ک قاچی می‌روویه‌کی زه‌به‌لاح زۆر له‌سه‌روو له‌شییه‌وه بوون. سه‌یری لیهات که وه‌سفی نه‌و شویننه‌م بو کرد که مورادیان تیا

ناشتوو. گووتی «نا... نا.. مورادمان لەویدا نەکوشت، لە جیگایەکی دی کوشتمان. کە جەغەری مەغۆلی دوا تەقە ی لێکرد و دەستەسڕیکی خستە خۆنەکیەوه، بە ھەر سیگمان لاشەکەمان خستە پشٹی ئوتومبیلەکەی بارۆنی کولەکەوه و ویستمان ببھێنینهوه بۆ نویمێران... وای لەو شەو... ئەو ماوێیە ھەموو مەیتەکانیان دەھێنایەوه بۆ نویمێران... کە گەپاینەوه، ھێژیکی گەرە چواردەوری ھەموو ئەو گەرەکەی گرتبوو، کونسۆلی بەریتانی و بەرپرسیکی گەرە ی ئەمریکی ھاتبوون بۆ مائی بارۆنی شەکرچا... ھێژەکانیان وا دابەشکردبوو، پۆل بێژمەریش بەاتایە تا دەگەشتە مائەوه سێ جار دەیانپشکنی. مەغۆلی ماشینەکەی گێپرایە دواو و ھاتین و بە ناچاری لەو پێدەشتەدا ناشتمان». بە ترسیکەوه سەیری ھەردوو کمانی کرد و گووتی «بەرەحمەتبێت، کورپکی جوان بوو». شەبەر بێژنەوێ مژی لە جگەرەکەی دابێت کوژاندییەوه و گووتی «باران شوکریشتان ھەمان شەو کوشت؟».

کەمیک وەستا و پاش بیرکردنەویەکی کورت گووتی «کە گەپاینەوه کانژمێر یەکی شەو بوو، کونسۆلی بەریتانی و میوانەکانی دی ھەموو پۆیشتبوون. ھەر دەھات و دەپۆی، با ھەلیدەکرد و خامۆشەبوو... قەسەم بە شەونم و غونچە، شەویکی خۆشبوو. گەر ئەو دوو کوشتنە ی تیدا نەبایە، شەویکی خۆشبوو...». بەجۆریکی سەیر دەستی لە دواوە درێژکرد و ئەژژوکانی خۆی خوراند... وەک بیریکاتەوه بەزەردەخەنە یەکی گەرەوه سەیری ھەردوو کمانی کرد و ماوێەک بێدەنگبوو. پاشان تۆزیک خۆی راستکردەوه، لە جانەوەرێک دەچوو خۆی بۆ قەلەمبازێکی گەرە ئامادەبکات، ملی وەھا درێژ بوو لە قازیک دەچوو بێوێت گۆی لە دەنگیکی دوور بگریّت. تا زیاتر لە پوخساری وردببوویتایەتەوه دزیوتر و دزیوتر دەردەکەوت، ھەموو جۆرەکانی ناتەبایی و تیکچوون لە شیوێ لە ش و قەپۆزیدا بوو. گووتی «بارۆنی پۆرسەلان و مەغۆلی بە...

کوله‌که‌یان گەوت ئێمە باران شوکۆر ناکۆژین، ئەوێ ژنی خۆتە و دەبیّت
تۆ ئەو کارە بکەیت. بارۆنی کوله‌که خەریکبوو دەگریا، خودا شاھیدە
من کەسم نەدیوێ وەک ئەو پیاوێ ژنی خۆی خۆشبویّت... کە گەشتینە
مالێ، نویمیران سەرپا خاڵۆشبوو، خامۆشی شارێک نا کەخەوتبێت،
بەلکو شارێک مردبێت، نویمیران کە دەخەوت وەک مردووی لێدەهات کە
هەڵبەستدەستا وەک مردوو لە خەو هەڵدەستا، خاڵ و خەڵچێک و خەو و خاڵو.
هیچی هەیە... دەرگای خەوشەمان کردەوێ، من وامدەزانی دەنگی دەرگا
لەسەر تاپای شاردا دەبیستێت... هەیە... سیولالا... هیچ شتێک لای
من وەک جیرپە دەرگا لە نیوێشەودا ترسناک نییە... باریان... لە
خەوشەکە مانی بارۆندا وەستام و بۆنی گیای بەهاران مەستی کردم،
پێتان سەیر نەبیّت لەو ساتەدا کە هێشتا بۆنی خۆنمان لێدەهات، من
بۆنی گیای مەستی کردبووم... بۆنی گیای... من نوقمی بۆنی گیایووم...
مەغۆلی بە منی گەوت، لەگەڵ بارۆندا بچمە ژوورێ و گەر پێویستی بە
یارمەتی بوو، یارمەتی دەم... لەگەڵ بارۆنی کوله‌که‌دا سەرکەوتم بۆ قاتی
سەرەوێ. باران لە ژووری خەوتنەکە خۆیدا خەوتبوو، گەڵپێکی شینی
سفری داگیرساندبوو... قەسەم بە دامێنی هەموو مۆڤە پاستگۆکانی ئەم
زەمینە، ئەو گەڵپە سفرە لەو گەڵپە دەچوو کە بیست ساڵ لەوێوەر لە
شانگۆری ئۆتیلۆدا بەکارمانهێنا، هەمان پەنگی شینی هەبوو کە لەسەر
شانگۆری گشتی پەرەردە لە دوا دیمنی شانگۆرییە کەدا دامانگیرساند...
هەمان ئەو پەنگە هەبوو. بارۆنی کوله‌که‌ وەک ئۆتیلۆ چووێ سەر
جیگا کە باران شوکۆر کە وەک دێزدەمۆنە لەسەر سیسەمێکی قەشەنگی
ژن و میژدایەتی خەوتبوو. وەک ئەوێ باران پێشتر مردبێت بە ئاگا
نەهاتەوێ، وەک ئەوێ خۆی لەو قسەنە بپاریزێت کە دێزدەمۆنە دەیکات،
وەک گەردنی خۆی بۆ پەنجەیی جەلادیک پووێتکردبێت، گەردنە سپی و
جوانەکەیی و دانابوو، تەماحی خنکاند و دەست لێدانی لە دلی بارۆندا

گەورەترکرد. قەسەم بە ھەناسەی پاکى منداڵ، قەسەم بە پەپى کۆتریک
 کە گوللەى ناھەقى راوکەر بەر سینهى دەکەوتیت، ھەبھەیه ھى...
 قەسەم بە بارى تەعالا کە باڵى ناسکى پەپولە و کەڵبەى گورگیشى
 دروستکردووە. ھەموو شتیکى لەو دیمەنەى کوشتنى دیزدەمۆنە دەچوو
 بە دەستى ئۆتیلۆ. جلە سپییەکانى باران شوکۆر، دەستکێشە پەشەکانى
 بارۆنى کولەکە، بیدەنگى ژوورەکە. بەلام نە من یاگۆ بووم، نە بارۆنى
 کولەکە ئۆتیلۆ بوو، نە باران شوکۆر وەک دیزدەمۆنە بیگوناه بوو. کە
 بارۆن دەستى خستە بینى باران بیخکێنیت، باران نە پاچەلەكى، نە
 جولایەو، نە ھەستم بە خیزە و قرغە و ھەناسەتەنگى کرد. ئیستاش
 دەلیم، بەرلەوێ بارۆن دەستبختە بینى باران ئەو مردبوو... سویند
 بە باى سەبا و شەمالى دەمە و سەحەر. بینوتانە؟ کەس لە ئێو
 بینووتى مەخلوقیکى زیندوو بخکیت و نەجولیتەو؟ کەس لە ئێو
 بینووتى مروفیک لە خنکاندا ھاواریک یان دەنگیکى لێو نەیت؟
 من ھەزاجار بە بارۆنم گووت بەر لەوێ تۆ باران بکوژیت، ئەو
 مردبوو، بەلام ئەو دەلێت من ھەستم بە ترپەى دلێ کردو، ھەستم
 بە ھەناسەى کردو، ھەستم بە نوری نیگا و خوێپەى خوینى کردو.
 بەلام کى دەلێت ھەمووی وەھمى پیاویک نین کە بەدوای گوناھیکدا
 دەگەرێت خۆى پى ئەشکەنجەبدات؟ من دەزانم ئەو فشارەى کە بارۆن
 بە پەنجەکانى خستبوونییە سەر گەردنى باران بەشى ئەوێ نەدەکرد
 باڵى پەپولەیک بشکێنیت. بەشى ئەوێ نەدەکرد گولیک لە چلەکەى
 بکاتەو بۆیە وا باوەردەکەم ئەو تەنیا ھەسرەت و خۆئەشکەنجەدانە وا
 لە میرى کولەکە دەکات خۆى بە گوناھبار برانیت...»

من پێمگووت «یاخود تۆ ھەزەدەکەیت بارۆن بیخەتا دەرچیت؟»

کەمیک بیدەنگبوو و گووتى «ئەو تان بۆ دەگێرمەو کە بینیم.

خودای گەورەمان شاھیدە، من ئەو ھەم بینووە کە گێرامەو. ئەو...

لاشه‌که‌ی بارانم هه‌لگرت و ناشتم. بارۆنی پۆرسه‌لان و مه‌غۆلی بارۆنی کوله‌که‌یان برد و تا هه‌فته‌یه‌ک نه‌مبینیه‌وه. بۆ ئه‌وه‌ی غه‌می خۆی فهرامۆش‌بکات، هه‌فته‌یه‌ک له‌ مه‌ی زیاتر هه‌یچی نه‌تۆش‌یبوو، له‌ مالمی ئهم سۆزانییه‌وه چووێو بۆ مالمی ئه‌وی دی، دوا‌ی هه‌فته‌یه‌ک که‌ بێنیم، پێشی هات‌بوو... بێخه‌وی و مه‌راق خه‌ریک‌بوو ده‌یان‌کوشت... له‌و به‌ده‌ختیه‌ دوورم‌خسته‌وه و هه‌ینام بۆ ئهم ماله‌، هه‌ینام بۆ ئهم ژووره‌. هه‌فته‌یه‌ک ئامۆزگاریم‌کرد... پێم نیشان‌دا... به‌سه‌ریدا هاتم، که‌ هاته‌ده‌رێ ده‌ترسا، ئێستاش له‌ هه‌موو شتێک ده‌ترسێت... ئاه ئه‌ی به‌یانیه‌ خۆیناوییه‌کانی ژیان، له‌ ده‌ست ئێوه بۆ کوێ بچین؟... ئه‌ویش گه‌نجه، ئه‌ویش لێقه‌وماو و ده‌ست‌خه‌پۆیه... هه‌یه‌ی هه‌یه‌ی هه‌یه‌ی... وه‌ک من و وه‌ک ئێوه...».

مورته‌زا ئێستا به‌ پێوه قسه‌یده‌کرد، چاوانی کرابوونه‌وه، ددانه‌کانی زه‌رد و کوێ ده‌یان‌نواند. له‌ کاتی قسه‌کردندا وه‌ک وشه‌کان هه‌لب‌دات و بیان‌گریته‌وه ده‌ستی به‌ هه‌موو لایه‌کدا ده‌جولاند. وه‌ک ماریک هاته‌ به‌رچاوم که‌ تاوێک په‌پکه‌ ده‌خوات و تاوێک ده‌کریته‌وه. شبر به‌سه‌رسامیه‌وه سه‌یری منی کرد و دووباره‌ له‌ مورته‌زای پرسیه‌وه «مورته‌زا توو کێیت؟ پۆلی توو چیه‌؟ توو چیی ده‌که‌یت؟ بۆ توو له‌ ناو یارییه‌که‌ دایت؟». مورته‌زا له‌ به‌رچاوی من له‌ دره‌ختێکی بێگه‌لای پیر ده‌چوو له‌ نا‌کاو پۆحی تیگه‌پا‌بی‌ت و به‌چیلکه‌ و وشکه‌به‌رگی خۆیه‌وه به‌ زه‌ویدا ب‌پروات، هه‌ندیک به‌لای مندا وه‌رگه‌را و سه‌یریک‌یک‌ردم و به‌ قاقایه‌کی زۆر به‌رزه‌وه گووتی «وامه‌زانن، من له‌ ترسدا قسه‌تان بۆ ده‌که‌م. گه‌ر وابزانن زویر ده‌بم لێ‌تان. بۆیه‌ راستی ده‌لێم، چونکه‌ هه‌ژده‌که‌م نه‌پێنی بدرکێنم، هه‌یج شتێک له‌ درک‌اندنی نه‌پێنی خۆشتر نییه‌. هه‌یج شتێک له‌وه خۆشتر نییه‌ له‌ به‌رده‌ست دوو پیاوی پاک و گه‌وره‌دا دانیشیت که‌ ده‌یانه‌وێت حه‌قیقه‌تیان گوێ لێ‌بی‌ت... وای وای له‌ وه‌ته‌. من پۆحم به‌سه‌ر ئه‌وانه‌وه ده‌رده‌چێت که‌ ده‌یانه‌وێت حه‌قیقه‌تیان گوێ لێ‌بی‌ت... ئێوه واده‌زانن من شه‌یتانیکی

دروژنم و رقم له حقیقه ته، واده زانن له قوولایي پوځمدا ئاره زووی
درکاندنی راستیم نییه... نا، ئیوه هه لهن، مروڤ بویه دهچینه ناو
به حری نهینیه کانه وه تا دواتر که هاته ده ری کۆمه لیک حیکایه تی پېښت.
که چوومه بنی بیرى ئەم شار ه وه خولیا و خه یال م لای ئەم ساته بوو که
درهنگ یان زوو پوژیک هه موو شتیک ده گێرمه وه... پوژیک له بهردهم دوو
پیاودا که خه زیان له بیستنی حقیقه ته ئەژنۆ بهسته زمانه کانم شلده بن،
زمانی تر ساوم شلده بیئت، هیبهی ملی بهسته زمانم شوڤده بیئت و هه موو
شتیک ده گێرمه وه. من ده ساله چاوه ری می مه خلوقیک ده که م لیمپرسیت،
من کیم. به لام کهس ناویریت. کهس ناویریت له مورته زای شه یان
بپرسیت... تو کینیت؟ راسته من خزمه تکارم، به لام من سندوقی دهرد و
نهینیشم... سندوقی دهرد و نهینیم».

ئىستا قامەتى نەرمەجولە و بىزۆكتەر دەھاتە بەرچاوم، پۈۈى بە
شېۋەيەكى كىتۈپ كرابوۋە. دەپۋانى و سەرتاپاى پوخسارى يەك
رەردەخەنەى گەورە و ناشىرىن بو. مەن بە ئەسپاى گوتىم « ئەى
بارانت لە كۆى ناشت؟». گوتى «حەسەن تۆفان... مەن ئەو نىم كە
تۆ تىدەگەيت... مەن ئەو نىم... ھەمو وادەزان مەن پىاۋىكى گىرنگەم،
لە «سوارانى زۆزان» ىش وادەزان مەن لای بارۆنەكان پلەوپايەيەكى بەرزم
ھەيە... بەلام وانىيە... راستە مەن زۆر خىزمەتپانەكەم... بەلام برايان...
برايان... مەن ھىچ نىم جگە لە مردوونىژى ئەوان... مەن بەحرىكى قوۋلى
نەيتىم، ھەمو وادەزان كە نەيتىيەكەم خىستە ناو دىم ئىتر مەرك نەبىت
ھىچى تر لىم نابىستىت. شىر مەستەفا دەتەۋىت بزانىت مەن كىم؟... مەن
سندوقى پەشى بارۆنەكانم... ئەوان ھەرچى شىتۋىكى پەشيان ھەبىت لە
دىلى مەندا دەينوسن. كىتۋىكەم كە دىلى بەستەزمانى خۆم دەكەمەو تىا
بنوسن و دىلى بەستەزمانى خۆم دادەخەم تا كەس ھىچ دىۋىكى ئەو
كىتۋە نەخوۋىتتەو... ئەوان ھىسابى كىتۋىكەم بۆدەكەن كە تا قىلە

ناخوڤنریته وه ... حه سه ن تۆ فان، تۆ واده زانی من نازانم ئیوه کیّن؟ ...
ها ... من گیلیم ... من تۆد بیرم لیکرده وه، تۆد تۆد ... دوی سؤراغی
ئیوه که وتم ... ده زانم ئیوه هیچ نین. هیچ کهس ئیوه ی پانه سپاردوه ...
حه سه نی تۆ فان ... هیهی هیهی ... ئیوه له به یانییه وه واده زانن که من
له ترسدان شتتان پیده لیّم ... هیهیهی ... خوشحالن لاواز و کهساس و
ترساو ده مبینن ... هاها ... به خته وهرن که یاری به دلکی بهسته زمان و
پاکی وه کو من ده کهن. به لام من ده زانم هیچ کهس ئیوه ی پانه سپاردوه .
ئیوه رقتان له بارونه کانه و هیچی تر ... رقتان له حیزیه و هیچی تر ...
رقتان له سه روکه کانمانه ... می می می می می.»

من نه مزانی چی بلایم. شبر که میک ناو قهز زده که ی خوراند و گووتی «گهر دلیاییت، ئیمه که س راینه سپاردوین، بۆ به مه غولیت نه گووت... بۆ لای میری پورسه لان ئیمه ت ئاشکرا نه کرد؟».

مورته زاهه ش و کراوه قسه ییده کرد. دهستی به رز کرده وه و گوئی
 «له بهرئه وهی ئیوه م خۆشده ویئت. ئیوه دوو گوئی تاقانهی ئەم شارەن...
 ئیوه دوو درهختی دهگمەنی ئەو باغەن که خەریکه هه مووی ده مریئت و
 په ژمورده ده بیئت... پێمه که نن. به پاستیمه... ئیوه واده زانن، من پێزی
 جوانی ئیوه ناگرم. من هه موو شتی کتان پێده لێم، له بهرئه وهی ده زانم
 ئیوه ناتوانن هیچ بکهن... قه سه م به هیلکه ی تازه ی کوکوختی له
 هیلا نه کاند... ئیوه ناتوانن هیچ بکهن... ناتوانن هیچ بکهن... ناتوانن...
 له بهرئه وهی منیش و ئیوه ش له و به شه ی ئەم شارەن پاستی بزاین و
 نه زاین ناتوانن هیچ بکهن. گەر بمزانیایه ئاده میزادی که ئیوه ی نارده
 هیچم نه دردکاند... سویند به سه حه رگاهانی به هار، سویند به کیلکه
 پا که کانی سوچ... ده بووم به به ردیکی ره ق و هیچم نه دردکاند، ده بووم
 به مه ی مونی که که زمان نازانیئت و به سه گیک که کلکی کلافده کات
 و هه لدیئت... به لام ده زانم ئیوه دوو پێواری پێگای حه قیقه تن... دوو

بەپولەن و هاتوون لە هەڵاڵەیی دڵی مورتەزا شیلەیی حەقیقەت بمژن... بمبورن، عەزیزان لە بەلاغەتی شکاوم ببورن. ئێوە دەزانن من باغی حەقیقەتم، مورتەزا لالەزاری حەقیقەتە. من دەزانم ئێوە نیارتان بەهیچ نییە، بۆ کەس ئیش ناکەن... سەر بەبەلەکانی حیزب نین... دوو هەلۆن و لەسەرەوه‌پا بۆ بینینی راستی بەره‌و خوار دەفرن».

وێک لیۆکیک سەما بکات بە دەوری خۆیدا دەسوراپاوه و بەو خەندە گەوره و شیتانەیی خۆی سەیری هەردوو کمانی دەکرد. ئەو یەکەمجار بوو دڵنیابم، خۆتێدەوه‌ی چروچاوی ئەم مەخلوقە هیچ شتێکی دیاریکراومان لەسەر پۆچی پێنالا‌یت، خەلک هەموو تەنیا سەیری پوخساریان دەکرد، بەلام دڵی شتێکی ئالۆزتر بوو. چوو بەر دەمی شبر و گووتی «وامەزانن مورتەزای بەستەزمان بلیعەتە، وامەزانن دڵی پێ نابی‌ت لە ترس و دوودلی... دڵی مورتەزا هەندێجار وێک دڵی زەرەقووتەییکی ترساوی لێدەدات... شەو ناخەو‌یت. قەسەم بە برا‌یه‌تی من لەگەڵ غەمدا، دلم وێک دڵی عاشقان پەشیمانی دەکی‌ش‌یت و حەسرەت دەیسووت‌ین‌یت... چەندەها شەو وێک ش‌یت بە ژووره‌کانی ئەم کۆشکە چۆ‌ل‌دا پامکردووە و پێ بە هەموو دیوار و پەنجەرەکان هاوارم‌کردووە. منیش نامەو‌یت نە‌ه‌ینی‌یه‌کان لەگەڵ خۆمدا ببەمە گۆرەوه‌. وادەزانن مورتەزا لەوه دەترس‌یت، ئێوه بچنە حوزوری بارۆنەکان و ب‌ل‌ێن مورتەزا نە‌ه‌ینی ئێوه‌ی درک‌اندووە؟ ها... وادەزانن؟ ئێوه وا ناکەن. تاسەر ئ‌یس‌ق‌ان‌یش گونا‌ه‌بار‌یم، ئ‌ێوه لەوه گەوره‌تر و پاک‌ترن وام لەگە‌ل‌دا بکەن. ئ‌ێوه تێمە‌گە‌ن... ئ‌ێوه دەزانن دەستە راستە‌ق‌ینە‌کانی مورتەزا چەند پاکە... ئ‌ێوه حەقیقەت‌تان دەو‌یت... مورتەزا زێوانی حەقیقەتە. من هەموو شت‌یک دەزانم. مورتەزای شە‌ی‌تان هەموو د‌ل‌یک دەخو‌ی‌ن‌یت‌وه‌... لە یەکەم شە‌وه‌وه‌ کە حەسەن تۆفان منی پسوا‌ک‌رد... لە دەنگ‌یدا، لە تو‌پ‌ه‌بو‌ون‌یدا، لە ش‌ی‌وه‌ی هەناسە‌دان‌یدا تی‌گە‌یش‌تم چەند پیاو‌یک‌ی راست‌گۆ‌یه‌... دو‌ی‌نی بە خۆم گووت من».

چاوبنووقینە و پۆحی خۆت تەسلیمی ئەو دوو فریشتە بە بکە. گووتە
ئەمانە لەو پۆحانەن حەقیقەتیان دەوێت. مەرۆفە جوانەکانی ئەم شارە،
ژن و پیاوێ جوانەکانی ئەم شارە دەیانەوێت بزانی حەقیقەت ماوێ یان
مردووە. هێ هێ هەموو دەیانەوێت بگەنە یەقینیەک. من دوینێ شەو
تا بەرەیان لەسەر بەک قاچ سەمامدەکرد و خۆشحالبووم کە ئێوەم
دۆزیوەتەو... قوولایی پۆحی ئێوەم بینیوە... دواجار کە هاتن بۆلام
زانیم ئێوە پێسوام ناکەن... زانیم».

ئینجا بە چرپە گووتی «منیش پەم لە حیزبە، قەسەم بە خودا
پەم لە حیزبە... کەس نییە پەم لە حیزب نەبێت، هێ هیهی هێ هەتا
سەرۆکیش پەم لە حیزبە».

من بە غەمێکی قوولەوێ گووتە «مورتهزا... گرنگ نییە ئێمە چیین؟
بەلام پێمبێت باران شوکورت لە کوێ ناست؟». مورتهزا گووتی «من
مردوونیژی حیزبم... مردوونیژی بارۆنەکانم. لە میژرە حەزەدەکەم یەکیەک
بدۆزمەوێ ئەو پاستیانە ی لا بدرکێنم... قەسەم بە پۆحی بولبول و
بۆنی میخەک و پەنگی یاسەمینی نوێ، بێزاریووم وەک کتێبێک بژیم
کە لە ناومدا شت دەنوسن و دایدەخەن... لە پۆحمداد نەینێ دەنوسن و
دایدەخەن. گەر دەوێریت حەسەن تۆفان وەرە و ئەم کتێبە بکەرەوێ و
سەیری لاپەرەیهکی بکە... گەر دەتوانیت وەرە و دڵم بخوینەوێ کە سالت
دوای سالت نەینێ تیا دەنوسن. وەرە و سنگم و آلکە و بزانی چی تێداوە.
بەلام ئەوێ ئەم نەینییە دەزانیت دەبێت بە مەخلوقیکی ترسناک...
دەزانم پۆژیک لە پۆژان دەمکوژن... کە دوا لاپەرە ی ئەو دڵی منیان
نوسی... کەسە بیرانکرد دڵی من چیتەر لاپەرە ی سپی تیاوە ماوێ و نەینێ
دیکە ناگریت... کە پوانیان پۆحی مورتهزای بەستەزمان لێدەپۆژیت...
هیهی هێ هاما.. هێ هو.. دەیکوژن، بۆ ئەوێ خۆم و نەینییەکانم
بۆ هەتاوەتایە برۆین بۆ جەهەنەم... شیری قەزەرد... لێم مەپرسە، من

کۆم. من کۆتیبیکى زیندووم، بەلگەیهکی پەشم و هەناسە دەدەم... بمکۆژە تا لەگەڵمدا ئەو کۆتیبە زیندووە بمیشت... دەتەوێت بمرم و لەگەڵمدا نەهێنى سەرەدمێک بچیتە ژێر خاک؟ هاها... من توحفەیهکی زیندووم». بە جیدیەتیگەو پتر لە جیدیەتی ئەکتەریکی شارەزا دەچوو، هاتە بەردەمی من و بەدەنگێکی زۆڵال و بەرزگووتی «حەسەنى تۆفان، تۆ دەتوانیت خۆت ئاوا بەخەیتە مەترسییەو؟... دەتوانیت؟ ئەوان منیان کرد بە مۆزەخانەیهکی تاریک کە لەسەر دوو قاچ دەپۆم... دە سألە، پۆژ دواى پۆژ دلى خۆم دەکەمەو و ئەوان نەهێنى تیدا دەنوسن، هەموو شەویک بە دلەى بەدەختەم دەلێم، ئەى دلەى بەدەخت خۆتەگرە و مەپوخی. ئەو دلەى من نەبێت هیچ سندوقیک لە دنیاىدا ئەو هەموو نەهێنییە ناگرێت... ئەگەر تۆ تەنیا دلۆپێک لە نەهێنیەکانى من بزانی، شیتدەبیت. گەر سەرى ئەو سندوقە هەلبێی دەرد و ترسى وەها دەبینى بەشى هەزاران شارى دنیاىدەکات. هیچ شتێک وەک ئەو مەرووف شیت ناکات، نەهێنى بزانی و نەیدرکێنیت. من بۆ ئەوێ شیت نەبم پێدەکەنم... هاها... هیهى... بۆ ئەوێ شیت نەبم سەمادەکەم».

شیر لیپەرسى «مۆتەزا تۆ چى دەکەیت؟ تێناگەم مانای چى مردوونێژى بارۆنەکان بیت... مۆتەزا مەترسە و دلێ خۆتمان بۆیکەرەو». گووتى «مۆتەزا بترسیت؟... بترسیت؟... مۆتەزا هەندێجار زۆر دەترسیت و هەندێجاریش دەبێتە ئازاترین پیاوی دنیا. مۆتەزا ئاواهیە. حیکایەتى من لەسەرەدمى شەپى ناوخۆو دەست پێدەکات. تازە لە زیندان هاتبوومەدەرێ... پیاویک بووم غەمگین و بێئیش، زیندانى بەعسییەکان منى کردبوو بە پەرموزنێکی ناشیرین. ئێو وادەزانن من هەمیشە و ناشیرین بووم؟ بەلێ هەروا ناشیرین بووم، بەلام وەها نا و بەمشێوێە نا... منیش وەک هەموو مەخلوقاتى دیکەى خودا جوانى خۆم هەبوو... پۆژیک لە پۆژان دلێ مەرووفێکی ئاسا.

سینه‌مدا تریه‌ی هاتوو، منیش وهک هەر ئاده‌مییه‌کی به‌دبه‌ختی تری
 ئەم دونیایه‌ غەم و شادومانی خۆم هه‌بووه ... پۆحم به‌ ئان و ساتی
 وه‌هادا پۆیوه‌ پریوه‌ له‌ په‌حم و خۆشه‌یستی. قه‌سم به‌ جوانی عه‌شق
 له‌وانه‌یه‌ به‌کێکش دوور به‌ دوور هه‌ستی به‌ پاکی دڵم کردبێت و هه‌زی
 لێکردبم ... کێ چو‌زانیت؟ هیهی ... به‌لام هه‌ستده‌که‌م پلانیکی ئیلاهی
 و پیلانیکی گه‌ردونی له‌ گۆرپیوون تا پۆحی من وابشیوێت. بارۆنی
 پۆرسه‌لان له‌ کاتی شه‌پدا ویستی ده‌ستم بگریت و له‌ هه‌زاری و بیکه‌سی
 ده‌رمه‌بێنیت. ئەوکات بیکه‌سیبوم، براهه‌کم که‌ ئه‌ویش وه‌ک من نه‌دار و
 هه‌زاریبو به‌خیویده‌کردم ... من وه‌ها ده‌ستگورتبووم، سه‌گ و پشيله‌کان
 له‌ من باشت و خۆشتر ده‌ژیان. هاوپی کۆنه‌کانم، ئەوانه‌ی له‌گه‌لیاندا
 چووبوو سه‌ر شاتۆ، ئەوانه‌ی له‌ ماکه‌س و ئۆتیلۆدا هاوته‌خته‌مبوون،
 پرسیوايانکردبووم، وه‌ک ژنکوژیکی دله‌رق سه‌یریانده‌کردم ... به‌ هه‌ر کۆلانی‌کدا
 ده‌پۆیشتم ژنان خۆیان ده‌شارده‌وه ... هیهی هی ... به‌ هه‌ر کوچه‌یه‌کدا
 تیده‌په‌ریم، منداڵان له‌ به‌رده‌مدا هه‌لده‌هاتن ... ناوی سامناکی مورته‌زای
 شه‌یتان له‌م شارهدا ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ ئەو وه‌رزه ... چۆن ده‌یانتوانی وا
 به‌ مورته‌زای بێخه‌تا بڵێن؟ ... چۆن ده‌یانتوانی بێشه‌وه‌ی جوانی پۆحم
 ببینن، ئاوها وێرانکه‌ن؟ ... چۆن؟ ... وه‌ها بوو پووم له‌ هه‌ر ئیشیک
 ده‌کرد قاپییه‌کانی به‌ پوومدا داده‌خران. هی هی هی ... وه‌ها بوو ...
 نان له‌ سه‌ر سفه‌رده‌مدا نه‌بوو ... وه‌ها بوو، برسیتی و بێپاره‌یی و پرسیوا
 تاده‌هات به‌ره‌و خوار ده‌ییردم ... له‌وکاته‌دا بارۆنی پۆرسه‌لان که‌ره‌میکرد
 و ئەو کاره‌ی بۆ دۆزیمه‌وه‌. سه‌ره‌تا هه‌ندی‌ک لاشه‌ی کوشتاری ناوخبوو
 که‌ ده‌بایه‌ بێسه‌روشوین بکرا‌بانایه ... ده‌بایه‌ ونبن و که‌س نه‌زانیت کێن
 و کوپی کێن و له‌ کوین ... سێ لاشه‌بوو له‌ ژێرزه‌مینیکدا، هه‌ر سیکیان
 بۆگه‌نیان کردبوو ... نازانم کێ بوون و سه‌ر به‌ چ حیزبیک بوون ... سێ
 گه‌نج بوون له‌ سێ به‌تانی په‌شه‌وه‌ پێچرابوون ... من هه‌ر سێ لاشه‌که‌م

هەلگرت و ناشتمن... سویند بە جوانی و بە پاستی ئەو یەكە مجاریو دەست لە دەستی مردوویەك بە دەم... من گۆرم بۆ هەلگەندن، من بە هێمنی خستمنه ژێر خاك و تەسلیمی خودام كردن... هەندێجار پوودەكەمە خودا و دەلێم ئە یاری تەعالا، گەر مورتەزا نەبێت كە لاشە ی مردوو بەخە تاكان دەهینێتەو حەزرت تۆ چی دەكەیت؟ من لەو سالانەدا تێگەیشتم حەزب هەمیشە لاشە یەكی هە یە بێشاریتەو... حەزبەكانی ئەم شارە هەمیشە لاشە یەكیان هە یە بێشارنەو».

مورتەزا وەك بێر لە دەورو زەمانێکی زۆر دێرین بکاتەو، وەك بوونی من و شەیری فەرمانۆشکردبێت چوو هە پێشدهمی پەنجەرە ی زوورەكە و گووتی « ئەو كات نوێمیران دروست نەكرا بوو، پارچە یەك زەوی گەورە ی بێساحیب بوو. بارۆن بازنە یەكی بۆ كێشام و گووتی مە ی تەكانت لێرەدا بنێژە. هە ی، بازنە یەكی تەباشیری گەورە... من سنووری ئەو بازنە یەم لە مێشكەدا كێشا و پێكایێکی سپیم لە بارۆن وەرگرت و بووم بە لاشە نیژ. هە ی هەفتە یەك نەبوو ئیدی من لاشەم نەبێت، گەر هەفتە یەك لاشەكەم دواكەوێت زەویم لێدەبێتە جەهەنەم... قەسەم بە خودا لە شەری ناو خودا لاشەكان زۆر تر بوون... هەندێجار لە گۆرەپانی جەنگدا چەندین لاشە ی بێشوناس جێدەمان كە زۆر بە یان جەنگاوەری بێ كە سوکار بوون. شەوان درەنگ بە خۆم و پێكابە پاك و سپییەكەمەو، پێكابە فریشتە ییەكەمەو بە وەرەقە ی مۆرکراوی سەرکردایەتی و فەرماندە ی گشتی هێزەكانەو دەچووم و لاشەكانم هەلدەگرت و دەماناشتم... هە ی... ئێو وادەزانن مورتەزا پەحمی نییە... لاتان وایە مورتەزا لاشەكانی خوشناوێت... هە ی... من لێرەدا، لە دڵمدا ئەلبومێکی نەهێنیم هە یە كە هە یك كە سێك ناتوانێت بێكاتەو، هە یك كە سێك ناتوانێت بێبێنێت، لە وێدا وێنە ی هە موو لاشە یەكەم هەلگرتوو... لێرەدا، ئەلەم كەلە ناشیرینەمدا، بۆنی هە موو لاشە یەكەم بە جیا هەلگرتوو... لەم دەستە پاكانەمدا مەلمەسی هە

پێستیک و هەموو مردووێکەم هەلگرتوو. گەر من ئەو هەموو مردووێک
نەناشتایە کێ دەیناشتن؟ لەدوای شەپی ناوخۆ، پۆژیک بارۆنی
پۆرسەلان هات بۆلام و گووتی «غەفوور ئاغای سەرماوزەری» ئێشی
پێتە. غەفوور ئاغای لە دۆستانی نزیکە سەرۆک بوو کە لە مەجلیسدا
دەیکووت «نیوێ بەزی ورگی سیاسییەکانی کوردستان، دوگی بەرخێ
منە». کچیکی سەرماوزەری بەبێ ویستی ئاغا و کوپەکانی لە زانکۆ
حەزی لە هەتیوێ گەدایەکی هاواری کردبوو. کوپانی ئاغا هەردووکیان
کوشتبوو و خستبوویانە دوو گوێنی گەورە و لە ئەشکەوتیکی عاسی
نیو دەریەنداندا شارەبوویانە. ئەو یەکەم ژن بوو من بینێژم. کە
لاشەکانم لەو ئەشکەوتە دەرھێنا وامدەزانی لە جەستە ئەمجۆرە ژنە
بەدبەختە، نایەتوێ پرێگام. کە ناخست وامدەزانی خانم لە نیوان ئەم
هەموو جەنگاوەرە شەپی ناوخۆدا هەست بە ترس و بێزاری دەکات.
قەسەم بە هەناسەی پاکێ کەو لە کاتی قاسپە قاسپدا... ئەو یەکەمین
ژن بوو من پەنجەم بەر لەشی بکەوێت. هیهی هیهیهی دواتر هەر
ئاغایەک، هەر قەبیلەیک، هەر بەرپرستیکی حیزبی، هەر پێکخراویک،
هەر حیزبیکی، هەر دەولەتێک، هەر دەزگایەکی پۆلیس یان ئاسایش
بیانویستبایە لاشەیک بشارنەو و بێسەرۆشیانی بکەن دەیاندا بە
مورتەزا. کە نوێمیرانیان دروستکرد، ئەو پارچە زەویەیان بە دیواریکی
بازنەیی گەورە گەمارۆدا و دوو دەرگایان بۆکرد.

مورتەزا وەستا و دەستی لە گیرفانە قوولەکانیدا گێرا و گووتی
«ئەو کلیلێ ئەو دەرگایانە، ئەو کلیلێ باغەکانی مورتەزایە... ئەو
کلیلێ باغەکانی حەقیقەتە. من لەو پارچە زەویەدا گۆل و ئادەمیزاد
دەنێژم... هیهی می هەموو خەلک لە نوێمیران وادەزانن ئەو باغیکی
گەورە، هەموو خەلک پێیدەئێن باغەکانی مورتەزا. بارۆنەکان نەبێت...
بارۆنەکان هەموو دەزانن. لەم دە ساڵەدا هەفتە نەبوو لەوێ مەیت

نه نێژم ... قه سه م به دووری ئاسمان و به رزی مانگ و غه ربیی ئه سته ره ...
 قه سه م هیهی به ئیشراقاتی سپیدان له سه ر دل ... هه ر ئاغا یه ک ویستبیتی
 هیهیه هیهیهی ... ویستبیتی لاشه ی ژنه خائینه که ی بشاری ته وه من بۆم
 شار دۆ ته وه، هه ر به رپرسیک ویستبیتی نه یاره کانی کفن و دفن بکات من
 بۆم کفن و دفن کردوه، هه ر کاسییک، سیخو رپیک، تیرۆریستیک، عاشقییک،
 نه ئینیزانییک، خائینییک کو ژراییت، من به وه ده ستانه ی خۆم هه لمگرتوه
 و له باغی مورته زادا شار دومه ته وه، که مجار هه بووه لیو نه نێمه سه ر
 نێوچاوانی مردووه کان و ماچیان نه که م و نه لێم «دلی من بۆ وا مردیت
 » ... هه موویان وان لێره دان ... وان له دلی مورته زادان ... له م به حره کپ
 و بێده نگ و بێزمانه دا که ناوی مورته زایه ... هیهیه هی هو هی ... وای
 له م دلّه بێده نگ و کپه ی من وای ... هیهی ئیوه واده زانن من له ترسدا
 قسه تان بۆ ده که م؟ ها؟ واده زانن له ترسدا قسه تان بۆ ده که م؟ نا، ئیوه
 ته نیا دوو که سن، سه رتان هینابیته سه ر لیواری ئه م به حره کپه ی دلی
 من و بتانه ویت گوییگرن و بییستن، بزائن ده ریا تاریکه که ی نێو پۆچی
 مورته زا گه ر ده مباته وه ده لیت چی؟ ئه وه ی گوئی له م ئوقیانوسه بگریت
 ده بییت بترسیت ... ئه وه ی گوئی له شه پۆله قووله کانی دلی مورته زا بگریت
 ده بییت ده ست بخاته سه ر دلی و تامردن ئاسووده نه خه ویت ... هیهی هی
 هی ... من پێمگوتن ... من باران شوکورم له باغی خۆمدا ناشت ...
 باران شوکور لای منه ... ئه وه کلیلی ده رگا کانه ... کلیلی ده رگا کان» .
 من به مورته زام گووت «مورته زا، من هه چم له تۆ ناویت، ئه و
 لاشه یه نه بییت ... ئه و لاشه یه م به ده ری و ئیدی هه چی تر ... وابه زانه نه ئینی
 تۆ له به حرکی قوولدا یه» .
 مورته زا به سه رسامیه وه سه یری کردم و پرسی «بۆچیته؟ چی له
 لاشه که ده که یته؟ تانیستا هه چ لاشه یه ک له باغی مورته زا نه چۆته ده ری؟
 هه چ لاشه یه ک» .

وێک یەکیەک کۆتەکیکی گەورەیی دایبێت بەسەرماندا گێژ و حەپۆل
سەیرمەدەکرد و گووتەم «نازانم بۆچییمە، بەلام دەمەوێت».
شیتانە بازیدایە بەر دەمم و گووتی «هەموو زەمینم بەدەیت، ناتوانم
لەگەڵتدا بێم... گەر بزانی من نەهێنی ئەو گۆرستانەم درکاندووە دەمکوژن،
قەسەم بە دوا غونچەی بەهار، قەسەم بە هەموو ئێوارە فێنکەکانی
دوونیا دەمکوژن. من دەتوانم شوێنی لاشەکەت پێبێم... دەتوانم، بەلام
قەسەم بە شەونمی سوێح بزانی من کاری وەهام کردووە دەمکوژن... گەر
دەتەوێت حوکمی مردنم بەدەیت، گەر دەتەوێت بمکوژیت، ئەوا مورتەزا
ئامادەیه... گەر بە مردنی مورتەزا دلێ ئێوە ئاسوودەدەبێت، ئەو
پیاوچاکان... ئەوا بە جوێکی دی بیکوژن... من نامەوێت بە دەستی
ئەوان بکوژم... نامەوێت بمکوژن و لە باغەکەیی خۆمدا بمنێژن...
گەرچی دلێیام درەنگ یان زوو، پۆژیک لە پۆژان دەمکوژن و هەر لەو
باغەدا دەمنێژن».

***

ئەو شەو مورتەزا کلیلی یەکیەک لە دەرگاکانی باغەکەیی دایبێت و
ئێمەش سویندەمان خوارد، هیچ کات و لە ژێر هیچ گوشارێک و لەبەر هیچ
ترسێکدا ناوی نەهێنین. ئەوێ ئەو شەو کامەرانیکردم و زۆر خستیمە
سەر سەفا، ئەو بۆو مورتەزا دەریارەیی چارەنوسی لاشەکەیی موراوە جەمیل
هیچی نەدەزانی... وێک ئێمە شەوێک گەرابوووە سەر شوێن گۆپی ئەو
و جگە لە چالێکی خاڵی هیچی دی نەبینیبوو. ونبوونی لاشەکە ترسێکی
قوولێ خستبوو دەرونی بارۆنی کۆلەکە و بارۆنی پۆرسەلانیشەو. کە
مورتەزا چیرۆکی ونبوونی لاشەکەیی بە هەموو وردەکارییەکانەو گێڕایەو،
تێگەیشتم لاشەکە لە بن دەستی ئەواندا نییه. ئێستا دەمزانی لاشەکەیی
موراوە لە کوێیە و لای کییە... بە شادییەکی گەورەو لە مالی مورتەزا

هاتمه ده‌ڕێ. پالۆم بە عەرەبانەکی شېره‌وه دهن‌ا و گۆرانیم ده‌گوت. شېر که منی وه‌ها د‌ل‌خۆش و کامهران بینێ گوتی «حه‌سه‌نی پیزۆ له‌ هه‌موو ژيان‌دا وه‌ها به‌سه‌فا نه‌مدیوت». ئه‌و شه‌وه چووم بۆ هه‌زارباغ و به‌ده‌م پێکه‌نینه‌وه له‌ ناو گۆله‌کاندا لیخه‌وتم، تا به‌یانی خه‌وم به‌وه‌وه بینێ کچیکێ زۆر جوان به‌ناوی باران شوکوره‌وه، له‌ نێو گۆله‌کاندا پاده‌کات و به‌ نازکی پێمه‌ل‌ئێت «حه‌سه‌نی پیزۆ دوامکه‌وه... ئای حه‌سه‌نی پیزۆ بۆ وه‌ها وه‌ستاویت و دوام ناکه‌ویت».

یاداشته‌کانی بارۆنی خه‌یاڵ

پێمگوت عه‌تار چیت بۆ کردووم؟ ئه‌و به‌ پێکه‌نینه‌ گێژه‌کی خۆیه‌وه سه‌یریکردم و لیستی ناوی پ‌ۆ‌خ‌له‌به‌ره خه‌یاڵیه‌کانی ده‌ره‌یناو گوتی «جه‌نابی بارۆن... من تا ئیستا عه‌قدم له‌گه‌ل ئه‌مانه‌دا مۆرکرده‌وه». هه‌ندیک ناوی نیشاندام، ناوی هه‌ندیک ئه‌ندازیار و وه‌ستا و پارێزه‌ر و یاساناس و باغه‌وانی خه‌یاڵکاربوون. سه‌ری به‌رزکرده‌وه و گوێکانی خۆی سه‌ری و گوتی «به‌لام هه‌ندیک له‌ پ‌ۆ‌خ‌له‌به‌ره خه‌یاڵیه‌کان نایه‌نه ناو هیچ عه‌قدیکه‌وه، نایه‌نه ناو هیچ په‌یمانیکێ د‌و‌ن‌یا‌وه... نایه‌نه ناو هیچ پ‌ر‌ۆ‌ژه‌یه‌که‌وه». ئه‌و کاته هیدی هیدی خه‌ریکبوو نیکاریکی ته‌واوم له‌سه‌ر سه‌روشتی ئه‌و شاره‌ خه‌یاڵیه‌ لادروسته‌ده‌بوو که ده‌مویست بنیادی ب‌ن‌ی‌م. بیری که‌ی سه‌ره‌کیم ئه‌وه‌بوو که شاری خه‌یاالی ده‌ب‌ی‌ت له‌سه‌ر تیکه‌لبوونی سێ جۆر جوانی دروستبوویت. یه‌که‌م جوانی بیناو خانووبه‌ره و باغه‌کان. دووهم جوانی ژیان و هارمۆنییه‌تی نێوان ئاده‌میزاده‌کان. سێهه‌م جوانی خه‌یاڵ که‌سه‌رچاوه‌ی به‌رده‌وامی و مانه‌وه‌ی هه‌م

جوانییەکانی ترە. خۆتان دەزانن من دواى خۆیندەنەوێهەکی درێژ و سەردانی چەندین ولات و بینینی چەندین کیشوهر، گەیشتمە ئەو پڕۆژەیه. شەویەک لەگەڵ هەموو ئەو پڕۆژەبەرە خەیاڵیانەدا کۆبوومەوێهە کە لەگەڵ ئەو سەرزلە گویتەپەدا پەیمانیان مۆرکردبوو. کۆمەڵێک خەلکبوون لە لەشکرە گەرەکی غەزەلنوس، ئەوانەى خولیايان بوو شتیەک لە خەیالاتیان بکەن بەپراست. من کەسەیری دەموچاویانم کرد، پراستەوپراست دوو توخم ئادەمیزادمان لە ناودا بەدیکردن، توخمێکی پەش کە دەمزانى خەیالاتى جوانیان هەیه، بەلام هێندەى بیر لەوێ دەکەنەوێهە خەیاڵى خۆیان بکەنە کالاً و بیفرۆشن، بیریان لای ستاتیکا و جوانى خەوێهەکانى خۆیان و خەوێهەکانى من نەبوو، بیریان لە جەوهرى ئەو گەرەکە ئەفسانەییە نەبوو کە من دەموویست دروستیبکەم. لەگەڵ توخمێکی سێی کە بەپراستی بۆ کەسیک دەگەرێن کۆمەکیان پێشکات خەوێهەکانیان بەهێندەى دی. مەرفە دەبێت بەپراستی لە مانای جوانى تێیگات ئەوسا دەتوانێت لەگەڵ مندا ئیشبکات. مەخلوقات زۆرن کە خەیاڵیان هەیه، بەلام من مەخلوقێکم دەوێت هەم خەیاڵى هەبێت و هەم لە جوانى تێیگات، جوانى بەو مانایە نا بتوانێت مورووێهەکی جوان دروستیبکەیت، بەلکو بەو مانایەى شوێنى ئەو مورووێهە بە جوانى لە ناو ملوانکەیهکی گەرەدا جێبکەیتەوێهە. بێخەیتە جێگای پراستی خۆی لەسەر نەخشەکە. شەپى یەکەمى من لەگەڵ پڕۆژەبەرە خەیاڵییەکاندا لە یەکەم شەوێهە لەسەر مانای جوانى دەستی پێکرد. ئەوان بە کاریگەرى غەزەلنوس واتێدەگەشتن هەر شتیەک و جوانى خۆی لە ناو خۆیاپەتى و لێى جیاپاڵێتەوێهە، بەلام بۆچوونى وەها منى شیتدەکرد... تووشى هیستریا و نامۆیی و خۆ لە دەستدانى دەکردم. ئەو شوێنەى تیا کۆبووینەوێهە ژوورێک بوو لە قاتی سەرەوێهەى یانەى ئەندازیاران. من لە ناوێهە پراستی

ژوورەكەدا وەستا بووم، بوتلیك ئاوی توركیم بە دەستەوه بوو، گروتم «هیچ شتیک بە تەنیا خۆی جوان نییە، هەموو شتەكان جوانی خۆیان لەو جیگایەوه وەرەگرن کە تێیدا وەستان... ژنیکی جوان کە لە ناو خەراباتی کدا دەژی، چ هەستی کمان دەدات، چ هەستی ک؟ لەبری هەستی جوانی و جاویدانگی و گەورەیی، غەم و بێمانایی و پوچیمان بێرە خاتەوه. کە خاتوونێکی قەشەنگ لە خەراباتی کدا دەبینن، لەبری شادی، لەبری ئارەزوو، لەبری خروشانێ پیاووەتی، هەست بە پوچی ئەم دنیا و بێمانایی ئەم وجود و ناپێکی ئەم ژیاوە دەکەین... بەڵێ جوانی کە لە جیگای پاستەقینەیی خۆی نەبوو لە نەخشە کەدا، لەبری ئەوەی هەستی جوانیمان بدات، هەستی ناپێکی و تێکچوون و ناعەدالەتیمان دەدات... پوژیک لە باغێ کدا پیاسە مەدە کرد، هەر وەک چۆن هەموو مەخلوقاتێ دیکەیی خودا دەپۆن ئاوا دەهاتم و دەپویشتم، ژێر پێم چیمەنێکی وشک و گیایەکی مردوو بوو، چەندە هاچار هاتم و چووم... هاتم و چووم. هیچ شتیک لەو چیمەنە وشک و باغە پەژمور دەیه سەرەنجی پانە کێشام... هیچ شتیک. دواي دە جار هاتوچۆ... پویشن و هاتن، گولێکی سپی چکولانە و قەشەنگم بینی، کە بە هەموو حیسایێک جوانبوو... بە هەموو حیسایێک قەشەنگبوو. لە خۆم پرسى، هێی میری خەیاڵ تۆ چ دەردتە و ئەم گولە نابینیت... چ دەردتە؟ دەزانن بۆ نەمبینی، عەزیزان دەزانن بۆ نەمبینی؟ چونکە جوانی لە ناو بەحرێک لە پەژمور دەپیدا نابینریت... جوانی تەنیا لە شوێنی خۆیدا دەبینریت، لە ناو شتێ کدا کە سەرتاپای جوانی بیت. گەر ئەو گولە لە ناو سەوزی و تەپری و ناسکییەکی گەورەدا بایە من دەمبینی. من بۆیە ئەو گولەم نەبینی، چونکە لالە زارە زەرد و باغە پەژمور دەکەم دەبینی، گەر لە سەرەتاوە ئەو زەردی و ژااکاویەم فرامۆش بکرایە، زووتر ئەو گولەم دەبینی. گەر نا...

دوونیا فەرامۆش نەکەین، گەر پەژموردهیی لاله زاره که فەرامۆش نەکەین، جوانی گۆلە ناوازه و تاقانە کانمان بۆ نابینریت... بۆ ئەوێ جوانی خەیاڵ دەر بکەوێت، دەبیئت ناشیرینی دوونیا پوختساری خۆی ونبکات. ئەو هاوێ ئەندازیاره کانم... ئەو برایانی پرگال و گۆشە پیو و راستە. سەیری ئەم شارە بکەن که ورده ورده پرده بیئت له خانووی بەرز و بەردین و گەوره به پایه ی گریکی و به یقاری مالی خوداکانی ئۆلۆمپه وه. به لام که ورد ده پوانن له م شارهدا جگه له ناپیکی چی ده بینن؟ هیچ... هیچ ئەم شارە لە گەل هەموو ورده کاریی ئەندازیاره تاکر وه کاندا هیتشتا خەراباته، هەرچی جوانییەک که له خەراباتدا ده پووینیت پتر خەرابات زه قهده کاته وه، بۆیه ده بیئت ئەم شارە له بیر خۆتان به رنه وه... گەر ده تانه ویت له گەل مندا ئیشبکەن، ئەم شارە فەرامۆش بکەن و مه پرسن چی تیدا یه. ئەو هه لگرن بۆ خه لکی خۆی. جوانی لای من نه خشه یه... ئیشکردنه له سەر نه خشه یه که به رد به به رد و بست به بستى حیسابکراییت، شاری خەیاڵ شارێکه تیدا ماتماتیک و سیاسەت و شیعر ته بان، پێکه وه کار ده کەن، برایان ئەو خولیای منه بۆ ئەم کۆمه لگا برینداره ی ئیمه که ده یه ویت له جه هه نه م هه ستیت وه، ده مه ویت ماتماتیک و سیاسەت و شیعر ناشتبه که وه. جوانییەکی تاقانە ناتوانیت له به حری ناشیرینیدا جوان بیت...».

هه ستمکرد هه ندیک له پۆله به ره خه یالییه کان به ره و قسه کانم ده بزوین و به پروام پیده کەن. به لام له کوتایی ئەو دانیشته دا پتر تیگه یشتم که غەزەلنوس چ کاریگه رییەکی له سەر ئەم بوونه وه ره خه یالیانه هه یه. پێکرا خویان وه ک کومه له بوونه وه ریکی ناوازه سه یرده کرد که له سه ر زه مین نامۆن و ده یانه ویت به نامۆیی به مێننه وه. سه یرترین شت له مرقفدا ئەو یه که ده توانیت شانازی

تاریکم دەبینی. سەردەمێک کە خولایای کپینی غەزەلەکان کەوتە سەرم، زۆر لە مانای ئەو غەزەلە پامام... ئەو نمونانەی لە بەردەستەدا بوون، بە غەزەلی تر بەراوردەکردن. چەندین شەو لەگەڵ هەندێک ئۆستادی پیری کلاسیکیاندا لە کتییخانەکەی خۆمدا دێرەکانمان تەفسیرکرد. گەیشتمە ئەو یەقینەی ئەو غەزەلەکانی غەزەلنوس هێندەیی باس لە جۆریک لە هارمۆنی ناکوتای نێوان مەرۆف و گەردون دەکات، باس لە عەشقی ڕووت ناکات، غەزەلەکانی ئەو شیعر نەبوون، بەلکو ڕەدبوون. مامۆستایەکی پیری کلاسیکیات پێگوتەم «ئەوانە ڕەد ئەتوان مومکین و موعجیزەدا، لە نێوان مەوجود و موفاریقدا. لە نێوان واحد و لامتناهیدا». من پێمگوت من پیاویکی مۆدێرنم، ئەم قسانەیی تۆ بە زمانی نوێ، بە زمانی سەدەی بیست و یەک واتە ئەم قەسیدانە ڕەد ئەتوان تاک و دونیادا، لە نێوان خود و ئەوانی دید، لە نێوان تەنهایی و ڕۆحی کۆمەڵگادا. پیرە سەری لەقاند و گوتی «ڕەنگەواپێت... کۆرم ڕەنگەواپێت، من ئەوەیان نازانم». من بە جۆریک لە جۆرەکان باوەڕم هەبوو ئەو غەزەلە هێزێکی گەورەیی تیگەیشستی عاشقانەیی مەرۆف لە مەرۆف، نەوێک ستایشی عاشق بن بۆ مەعشوق. شەویەک بوو لە شەوێ سەماناکەکانی ژیاڵی من... تیگەیشتم بەبێ غەزەلنوس هیچم بۆ ناکریت، سوودی چییە مەرۆف شاری جوان دروستبکات، بێشەوێ بێتوانیت ڕۆحی ئادەمیزادەکان پێکەوێ کۆکبکات و گرێانبەدات، بێشەوێ بێتوانیت هەتا هەتایە زیندویتی خەیاڵ مەسکەربکات. لەو شەوانەدا جاریک ماجیدی گۆل سۆلاقم گرت، ئەو ڕستەییکی وەها ترسناکی پێگوتەم کە هەرگیز لە یادم ناچیتەو، ئەو ڕاگۆزەر بە منی گوت «بارۆن... شاری خەونەکان ئەو شارەیی کە خەونی لی نییە». من دواتر بیرم لێکردهوو تیگەیشتم ئەو ڕستەیی چ ترسناک و دلەزێتە. من پێویستم

به غه زه لنوس بوو، بۆ ئه وهی یارمه تیمبدا ت نه خشه کانم پرکه م له
 خه یالیک نه مریت و نه بریتیه وه. شاری خه ونه کانن من پئویستی به
 غه زه له کان بوو تا خه یال تیا نه مریت، پئویستی به فهرشه کانن تریفه
 یابه حری بوو تا ئاده میزاده کان هه سته بکه ن له موعجیزه وه نزیکن،
 پئویستی به که شتییه که ی ماجیدی گول سۆلاف هه بوو، تا بزانی که
 حه قیقه ت تپه ره و خه یال نه به دییه. سه رنشینانی شاره جوانه کانن
 دونیا هه موو له وه تیگه یشتوون، هه یج شاریک له مردن و له ناوچوون
 پرکاری نابیت گه ر تینه گات ته نیا هیزیک له مردن ده یپاریزیت خه یاله.
 من غه زه لنوسم پئویستبوو تا ئاده میزاده کان پرکه م له گونجان و
 ته بایی له گه ل یه کدا. ئه و شه وه که پۆحه به ره خه یالیه کانم بینن،
 هه ریه که یان له دونیا یه کی تاییه تیدا ده ژیان... هه یج شتیکیش لای
 من له دونیا ی تاییه تی ترسناکتر نییه، ئه وهی دوزمنی خه یالی منه
 ئه وه یه ئاده میزادان هه ریه که یان له خه یالی خۆیاندان نو قه مبن. ژیا نی
 تاییه تی... خه یالی تاییه تی که مرۆف له یه کتر داده بریت، ئه وه ده ردی
 پۆحه به ره خه یالیه کانن ئه م میله ته یه. من ئه و شه وه تیگه یشتم
 پئویستیم به وه یه شاعیره کان له جیهان مو توره بکه م، ئه وه ئیشی
 من و ئومیدی من و په یامی مو باره کی منه که خودا هه لیبژاردوم
 جیه جیه بکه م. هه یج شاریکی جوان، هه یج گه په کیکی نو ی دروست
 نابیت گه ر پۆحی شاعیره کان له هه موو شتیکی مو توره نه کراییت.
 به بی ئه وان ئه ندازیاره کان هه یج نین، باغه وانه کان گه ر سیحری شیعر
 له ده ست و په نجه یان مو توره نه کراییت گوله کانیا ن جیا وازییه کی
 ئه وتزی له گه ل درکدا نییه، عه شق به بی هه ناسه ی ئه وان جو ریکه له
 جه نگ، به بی غه زه لنوس شاری خه ونه کان ده بیته شاریکی خالی له
 خه ون. ئه و شه وه وه ک شیت گینگلمده دا و ها وارمه کرد «خودایه چ
 هیزیکی سیحراوییه خه یال». به لام ئه و هیزه که ده که ویت به بنده ست

شاعیران، گومراياندهکات... ئیشی من ئەوەبوو ئەو گومراییه بکوژم، هەر شاعیرێک نەیهوێت پۆحی لە درەختەکان و غونجەکان مۆتوربەبێت دەبێت جەهەنەم بە چاوی خۆی ببینێت. هەر شاعیرێک نەیهوێت شەرابی خۆی تێکەل بە شەرابمان بکات دەبێت سزای خۆی وەرگرێت. ئەو شەو بۆ یەکەجار بەراشکاوی بە پۆحەبەرە خەیاڵییەکانم گووت، ئیدی ئێوە مولکی من، بپۆن و ئازادانە پۆحی خۆتان پێکەن لە هەر خەیاڵ و جوانییەک، بەلام ئێوە بۆ هەر کوێ بپۆن لەسەر نەخشەکانی من دەسوپێنەو. مەبەستم بوو غزەلنوس بزانییت کە دەمەوێت هێدی هێدی و بەش بەش ئیمپراتۆرییەتەکی داگیربکەم. هەموو شتیەکم دەکرد بۆ ئەوەی ئەو غزەلانەم بدات و کۆمەکمبکات. بۆ ئەوەی دەستەمۆیکەم نەدەبایە لێگەرێم ئاسوودە بێت، گەر شاعیرەکان ئاسوودەبن لە ژوورەکانی خۆیان نایەنەدەری و لە جوانکردنی دنیا و لە سەوزکردنی خەیاڵ خۆیان بەدوور دەگرن. ئەم ساتە دڵتەنگی میژوو، پۆژی ئەوەبوو شاعیران ئیشبکەن، لە ژوورەکان بپێنەدەری و لەگەڵماندا دەست بەکاربن... نا وامەزانن، من کوێرم، من جوانی هەموو مەخلوقات و گرنکی هەموو مەخلوقات دەبینم... بەلام لە هەموو مەخلوقاتێ دنیا پتر رقم لە شاعیران بوو، چونکە تاکە چەشنی ئادەمیزادن کە کاتێک دنیا ئیشی پێشانی و پێوستی بە جوانی و خەیاڵیانە لە مەعشرە ئادەمیزادان هەلدین و لە ناو ژوور و کتێبەکانی خۆیاندا خۆیان وندەکەن.

شەویەک بپێشەوێ بترسم لە دەرگای ئەو خانووە نەپتییە تریفە یابەحیریم دا. دەموێست لە هەموو لایەکەوە گەمارۆی غزەلنوس بەدەم، دەموێست هێدی هێدی بترسێت، بۆ ئەوەی بزانییت سەرکاری لەگەڵ هێزێکی گەورەدایە، جار دوا جار کاغەزی سەختتری فشارم بەکار دەهێنا، بەبێ ئەوەی بە تەواوەتی بزانییت کێی بە دواوەیەتی...

دهبایه بیته ناو خه یاله کانی منه وه، من رقم له و شاعیرانه یه که دهیانه ویت وها بژین وهک ئه وهی پادشایه که له سه ر زهوی نه بیت... پادشایان بق ئه وه دهویت تا نه فرهتی لیکه ن. نا وامه زانن من دوژمنی ئه و بووم، ئه و خۆی دوژمنی خۆی بوو. که له ده رگای مالی خانمی تریفه مدا، پیریژنیک کردییه وه، له پیریژنی ناو حیکایه ته کان ده چوو، له وانه ی مرقف تیناگات ژیان وها پیریکردون یان ئه وان ژیانیان پیریکردوه. پیمگووت «دایره ی من، ئه ی خانمی لوتف و که ره م، من پیاوخراب نیم و بق ئازاری هیچ که س له ده رگای ئه م مالهم نه داوه، ناوم جه واهیر سه رفرازه و هاتووم خانمی تریفه یابه حری بییم». که تریفه م بینی به ئه ندازه یه ک سه ی و ترساو بوو، ماوه یه ک وه ستام و ته نیا سه یری ئه و ترسه قولهی نیو نیگایم کرد، ئه و به هیمنی داوه تی کردمه ژووری، مالیکی کپ و بیده نگ بوو ئاسه واری وها ی تیدانه بوو، نیشانه بیت که که سی دیکه ی تیا ده ژی. واتیده گم تریفه ئه وانی دیکه ی له جیگایه کی دیکه ی ماله که دا قایم کرد بیت، چونکه من له میژبوو که ر له دووریشبایه بونی هه ناسه ی ئاده میزادانی ترم ده کرد. من پیمگووت «خانمی مافووره سیحراوییه کان، من ئه و پیاوهم که چند سالی که له مه و به ر کارخانه ی مافووره که م له به ر خاتری تو و له پیتاوی ده ست و په نجه کانی تودا کرپییه وه... ئیستا هاتووم بته م و بتخمه سه ر ته و نیک که شایسته ی خه یاله کانی تویه. من نامه ویت هیچ مه خلوقیک ئازار به دم، نامه ویت تو و مافوورچه کانت بترسن و به رزن، هیتده م ده ویت گویم لیگریت، وهک گوینگرتنی خوشکینک له برایه ک، وهک گوینگرتنی ئاده میزادیک له ئاده میزادیک... من به راستی پتووستیم به خه یالی تویه. نیشم ئه وه یه خه یاله جوانه کان رزگار به کم، نه هیلم به هه در برۆن، پیکرا شتیکیان لیدروستبه کم، بژی و بمینیتیه وه... من ده مه ویت فره شه کانی تو یه

بەرەو دونیای راستەقینەى خۆیان، لە شویتیکدا پايخەم کە پایە و
 پەنجەرە و دیوارەکانیشی بە ئەندازەى ئەو جوان بێت، لە شویتیکدا
 مرقۆتیک بەسەریدا بپروات، نرخى ئەو سىحرە بزائیت کە دەبیینیت،
 دلى ئەوەى هەبیت تىبىگات و عاتیفەى ئەوەى هەبیت خۆشیبویت.
 تریفە یابەحرى، وەک براىەکی بەستەزمانى خۆت تەماشامبکە، خەیاالى
 هیچ مرقۆتیک بە تەنیا ناگاتە کەمال... تۆ ناتوانیت فەرشیکی وەها
 دروستبکەیت جیگەى جوانى هەموو دونیا بگریتەو... خەیاڵ دەبیت
 یەک یەکتەر تەواوبکات... جوانى دەبیت دەستى جوانى بگریت... وەک
 خوشکێک دەستم بگرە و وەرە لەگەلمدا، من دەمەوێت شارىکی نوێ
 دروستبکەم، سەرۆک خۆى پرایسپاردوم، ئەمریکىەکان پراینسپاردوم،
 شار دروستناکریت گەر غەزەلنوسىک پرى نەکات لە عىشق، گەر
 قالیچنىکی سىحراوى وەک تۆى نەبیت. کاتیک لە مسەرە و سەرى
 زەمینەوە میوان دین، دەبیت بزائن بەسەر مافووریکدا دەرۆن لە
 جەوهرى خەیاڵ چنراو... تریفە یابەحرى ئیمە هەمیشە میللەتیکى
 خەیاالى بووین... دەستى خۆتەم بدەرى و وەرە لەگەلمدا». هەستمکرد
 تا من زیاتر دەدویم ئەو زیاتر دەترسیت، بەلام ترسەکەى لەو جۆرە
 نەبوو لە دەستم هەلبیت و خۆى بشاریتەو، بە پێچەوانەو دەستى
 هینا و خستییە سەر دەستم. خۆدایە مەلمەسىکی وەها ئەفسوناوى
 هەبوو، بۆ تاویک دلمى پىر فینکییەک کرد، پێشتر لە ژياندا
 نەمجارباندبوو، لە دەستییەو تەزوویەکی سارد دەهات و دەبوو
 عاتیفەیهکی بەهێز، مەلمەسى لە هەتوانیک دەچوو کە دەیخیتە سەر
 شوین داغیک و یەکسەر تیماریدەکات. مرقۆف تا پەنجەى وەهاى
 بەر نەکەوێت تیناگات چ جەستەیهکی داغانى هەیه و پێوستى بە
 چ مەرهمیکە. بە چاوە قوول و نیگا غەمگینەکانى سەیریکردم و
 گووتى «برام، شارى خەونەکان دروست مەکە، یارمەتى خەلکى ئەم

شاره بده با له‌وه زیاتر خه‌م نه‌خۆن... ئیمه بۆیه خه‌یالده‌که‌ینه‌وه تا نازاره‌کانی خۆمان بیربچیته‌وه، خه‌یال له‌م شارهدا قه‌لغان و سوپه‌ره... وه‌ره پێشی برام، با شتی‌ک به‌ گویتدا به‌رپێتم... خه‌یال وه‌ک خۆشه‌ویستی وه‌هایه‌ کاتی‌ک ده‌ژی که‌ به‌که‌س نه‌گیریت، که‌ شیوه‌ی نه‌ییت... وه‌ره پێشی پێتبلیم، که‌ر شارێکی خه‌یالی له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه‌ هه‌ییت، ئه‌و شاره‌یه‌ که‌ بۆی ده‌رۆین و نایکه‌ین... ده‌ییت هه‌میشه‌ بۆی به‌رۆین و نه‌یکه‌ین. تۆ ده‌وله‌مهن‌دی، تۆ هیزت هه‌یه، سه‌ره‌تا شاری حه‌قیقه‌ت چاک بکه‌... شاری ده‌رد و خۆشارده‌وه و خۆسووتانه‌کان چاک بکه‌، شاریک بۆ ئه‌و ژنانه‌ دروستبکه‌ که‌ نازانن له‌ کۆیی دونیادا خۆیان له‌ جانه‌وه‌ره‌کان به‌شارنه‌وه. ئیشی خۆت له‌گه‌ل ئیشی شاعیراندا تیکه‌لمه‌که‌. جه‌واهیری برام... خه‌یال ولاتی تۆ نییه‌. عه‌زیزم، باوه‌رت ییت ولاتی تۆ نییه‌. واز له‌ فهرشه‌کانی ناو خه‌یالی من به‌ینه‌ و نه‌وێش داگیرمه‌که‌. که‌ر ده‌ته‌وێت خزمه‌تی خه‌یال بکه‌یت، حه‌قیقه‌ت جوان بکه‌... که‌ر ده‌توانیت یارمه‌تی به‌سته‌زمانه‌کان بده‌ ئازار نه‌چێژن، جه‌معیه‌تی‌ک بۆ چاکه‌کاران و کۆمه‌کی برسی و بیکۆمه‌کان دروستبکه‌... ئه‌وه‌ بکه‌... ئه‌وه‌ بکه‌... لیگه‌پێ ئیمه‌ له‌م جه‌مه‌نه‌مه‌دا خه‌یال به‌رگاربکه‌ین... جه‌واهیری برام، من له‌وه‌ته‌ی فامکردۆته‌وه، شازده‌ سه‌له‌ به‌رده‌وام ئێشده‌که‌م... گویم لێگره‌، که‌ر حه‌قیقه‌ت جوان ییت، هه‌موو به‌خته‌وه‌ری خۆی ده‌دات به‌ خه‌یال، به‌لام که‌ر حه‌قیقه‌ت تال بوو، هه‌موو ژه‌هرای خۆشی ده‌دات به‌ خه‌یال». قسه‌کانی تریفه‌ یابه‌حری منی له‌ ده‌له‌وه‌ زامدارکرد، گووتم «خه‌یال شتی‌ک نییه‌ مرۆف له‌سه‌ری خۆیدا دیلیبکات، خه‌یال تارماییه‌ک نییه‌ هه‌تا هه‌تایه‌ به‌دوایدا پابه‌کین و نه‌یگرین، خه‌یال هیزه‌، وه‌ک هه‌موو هیزه‌کانی تر، وه‌ک توانای ئیراده‌ و عه‌قل... تریفه‌ یابه‌حری، خوشکی عه‌زیزم، ئه‌و ده‌ستانه‌تم به‌ده‌ری ماچیکه‌م»

من هەموو شتێک لەسەر ئەم مالهێ تو دەزانم، بەلام خیاڵەتکار و زمانبەدنی، ئەو دەستە ناسکانهی خۆتم بدەرێ ماچییکەم، من سیاسیم، من لەو کاتەوهی سەرم لە هێلکە جوقاوه سیاسییوم، سیاسەت ئێرا دەیه، بەلام ئێرا دەیه که بیخەیاڵ و بێمێشک. خەیاڵیش هێزیکە بێئێرا دە و بێنەخشە... خوشکی عەزیزم ئەو دەستانەت دانی ماچییکەم... من ئێرا دەم هەیه، دەتوانم وابکەم فەرشەکانی تو بژین و بێننەوه، وابکەم غەزەلەکانی غەزەلنوس نەوه دواي نەوه پۆخەبەری خەیاڵی دروستبکەن. وادەکەم مافوورەکانت بژین... هەر یەکهیان لە ژووریکی شاهانهی ناو شارێکی ئەفسوناویدا جیگیربن که پەرمزی سەرکەوتنی ئێمە بیت... پەرمزی توانامان بیت لەسەر ژیان... گەر خەیاڵەکانمان نەژین خوشمان ناژین... من نامەوێت تەسلیمی مردن ببین. سیاسییەکانمان که خەیاڵیان نییه دانیشتوون و تەسلیمی مردن بوون. مەلێ خەیاڵ شتێکە نایگەینی... هەموو میللەتێک سەردەمێک لە میژوویدا هەیه که چنگی کردووه بە خەیاڵی خۆیدا و گرتویتی. من دەزانم خەیاڵ لە جنسی پاسارییه که که دەفڕێت، گرتنی سەختە، بەلام ئەستەم نییه. ساتیک هەیه دەتوانین ئەو پاسارییه دەستەمۆبکەین و بانگییکەین لەسەر دەستمان بنیشیتەوه... من دەمەوێت شاری خەونەکان دروستبکەم... ئەوه فەرمانی سەرۆکە... بەلام سەرۆک بە تەواوی نازانیت شاری خەونەکان چیه، پۆژیک لە پۆژان وەک من بیرێ لە وردهکارییهکانی نەکردۆتەوه... شاری خەونەکان ئەو شوێنەیه که ئێرا دەي من و خەیاڵی تو تێیدا بەیه کەدەگەن، هەر یەکه مان پێگا بۆ ئەو یارییه خۆشەهەات که ئەوی تر دەیکات... تریفه ئەو دەستانەت دانی با ماچییکەم... سیاسییەکانی ئەم ولاتە وایرناکەنەوه، منم بەتەنیا وایرەدەکەمەوه، فورسەتێکی گەرەمان هەیه شتێکی جوان دروستبکەین... شتێک هارمۆنیای تیکچووی

پۆحی ئەم میللەتە لە خۆیدا کۆبکاتەوہ... ھارمۆنیای تیکچووی نیوان سەرھەکان و دەستەکان و خەیاڵەکان بکات بەیەک... من ناھێم کەس ئەوہم لێستینیت و ئەو دەرڤەتە بکوژیت... تریفە یابەحری من بە ناوی پۆحی ئەم میللەتەوہ قسەدەکەم کە ھارمۆنیای تیکچووە... شاری خەونەکان دروستکردنەوہی ئەو ھارمۆنییە... دەست دانی ماچبیکەم، خوشکی عەزیزم. ئەوہی من دەمەوێت دروستبیکەم، گەرکێک نییە کۆمەلێک پارەدار شوقەکانی بە پارەیی زۆر بکڕن کە خەلکی ھەژار و نەدار نایگەن... بەلکو شوێنیکە بۆ من و تۆ و بۆ ھەموومان».

وہک بەزەیی پێمدا بێتەوہ، وہک سەیری نیوچاوی یەکیک بکات کە ھیدی ھیدی شێتدەبێت. گوتی «برای عەزیزم، تۆ چەند دایکی باش تەوہ... تۆ دەتەوێت خەیاڵی ئێمە لەگەڵ دنیادا ناستبکەیتەوہ. دەتەوێت لەگەڵ ئەم ھەموو ترس و پاگردن و غەمدا ناستمانبکەیتەوہ... برای عەزیزم... خەیاڵی من تازە لەگەڵ دنیادا ناست نابێتەوہ. تۆ پیاویکی باشیت، تۆ پیاویکی زۆر باشیت، نازانم ژن و مندالت ھەبێت یان نا؟ بچۆرەوہ بۆلای ژن و مندالەکەت، بچۆرەوہ بۆ لای سەرۆک و بلێ من دەتوانم شاری جوان دروستبیکەم... بەلام بۆ ئەوہی ئەزیزت نەدات، ھەر زوو پێیبلێ خەیاڵ لەم شارەدا وەھا تۆراوہ کەس ناتوانیت لەگەڵ دنیادا ناستبیکاتەوہ... بەرلەوہی دەستخەربوویت... پێیبلێ جەنابی سەرۆک پۆحلەبەرە خەیاڵیەکان ناتوانن لەگەڵ دنیادا ناستبێنەوہ. بەرلەوہی پارە سەرفبکەیت و دوایی خانەخەراب بیت و بەدناو بیت، بلێ ئەوہی تیکچووە دروست ناکریتەوہ... پێکەوہ نانریتەوہ».

عەزیزان کەس وہک تریفە یابەحری وەلامی پۆشنی نەدامن. زۆر لەگەڵ تریفەدا دوام، ھەرچەشەم لێکرد، تەمام خستەبەر،

کە ئەو ژنانە ئاشکرادەکەم کە دەیانشاریتەو، گریام... بەلام ئەو بەردەوام دەستی دەخستە سەر دەستم و دەیگووت «ئیشی تۆ ئەوەیە دنیا چاکبکەیت و کارت بە خەیاڵەو نەبێت» دەیگووت «تۆ تەماحت لەوەیە پۆچی ئێمە یەخسیربکەیت، ئەوەک تەماحت لەوە بێت پێکەو، دنیا جوانبکەین». بە منی گووت «گەر دەتەویت ببیتە مەخلوقێکی خەیاڵی دەبیت برۆیت و سەیری ئەو هەموو ناکامی و ناموردی و خوێن و ئازارە بکەیت کە لەم شارەدا هەیە. ئەو دەتبات بۆ سەرزمینی خەیاڵ». گووتی «هەموو پۆحله بەره خەیاڵییەکان، ناموراد و بەدبەخت و تەنھان... هەموویان...». گووتی «سیاسییەکان جەھەنەم دروستدەکن ئەوەک شاری خەیاڵی». دواجار، دوا قسە و دوا برۆای خستە دەستم و گووتی «برام، خەیاڵی من لە دنیا تۆراوە، دەمەویت لێی دوورکەومەو، ئەوەک بچمەو ناوی». دەستی دەخستە سەر دەستم و گووتی «حەزم لێ نییە خەیاڵم لە هیچ نەخشەیە کدا ئیشبکات، حەزم لێیە، خەیاڵ بکەم بە فەرشیکی بالدار و پێی بفەرم... برای عەزیزم، خەیاڵ وەک تۆ تیگەیشتویت پێکا نییە، بەلکو دەرگایەکی نەتییە کە ماله کانمان گرێگرت پیا پادەکەین».

نا هاوڕێیان... نا. هیچ شتێک سوودی نەبوو. ئەو غەزەلنوسە بەشیوەیەک چووبوو پۆح و عەقڵی هەندێک لەم خەیاڵبازانەو، هیچ هیزیک نەیدەگۆڕین. ئەو شەو بە چاوی پڕ فرمێسک و دلی پڕ قینەو لای تریفە هاتمە دەرێ. تا سەر تروپکی یەکتێک لە شاخەکانی دەورووبەری شار مایشێتەکەم لێخوێ، لەوێ بە دەم گریانەو دەستی خۆم گەست، بە دەم فرمێسکەو تا هیزم هەبوو تفتیکی گەورەم لەم دۆنیایە کرد....

حکایە تە کە ی غەزەلنوس دەربارە ی خەلیقەت و پە یوەندی شەیتان و کتیب ماجیدی گۆل سۆلاف - سەرەتای پاییزی ۲۰۰۴

چوار پۆژ دوا ی ئەو شەو ی بە نەینی لە ماشینە کە ی بارۆنی خەیاڵ
دابەزیم، تیشکان تاهیر هات بۆلام. ئیوارە یەک لە دەرگای دا و دایکم
تا ژووری من پێنماییکرد. کە پێی خستە ژوورە کە مەوە گووتی «وی
کورری جوان، ژوورە کەت چەند خۆشە». لەو باوەر پەدانە بووم وازو بە قەد
و قامەتی جوانی خۆیەو بە رابەرم دەرکەوت، بە سەرسامییەو سەیری
نەخشە ی سەر دیوارە کە ی کرد و گووتی «کورری ئاسمان، تۆ عەلەمی
خۆت هە یە». کراسیکی پەشی سادە ی لە بەردابوو، لە گەڵ پانتۆلیکی
بیجی خەت خەتدا. مەکیاجیکی جوانی کردبوو، بە لام بۆن عەتريکی
ناسک وەک هەوریک لە تەکیدای خۆی کرد بە ژووردا. من هەمیشە حەزم
لە خانمانی قژ کورت کردو، بە لام ئەم قژ کورتییە ی ئەو شتیکی تر بوو،
مروۆفی ناچار دەکرد بلیت «خانم، بۆ ئەو ی لە ئافاتی ئەم قژە کورتەت
بە دوربین، بۆ خاتری پەب لە عەلەمین نەختیک درێژیکە». سەیریکی
دۆلابی فلیمەکانی کرد و گووتی «وی، تۆ ئینگلیسیش دەزانی». گووتم
«کەمیک دەیزانم، بەشی ئەو ی سەیری ئەو فلیمە نوێیانە ی پێیکەم
کە وەرگێڕانی عەرەبیان لە سەر نییە». تۆزیک هەستا و سەیری هەندیک
کتیبی کرد و گووتی «کورری قۆز، سیدی بۆلن بۆلنت نییە؟». بۆلن
بۆلن گۆرانیبێژکی پڕپوچبوو لەوانە ی بە ئاوازی تورکی گۆرانی دەلێن،
وێک گۆرانیبێژە تورکەکان دەست پادەووە شێتن و سەربادە دەن، خەلکی
بێ کولتور و بێ ماریفەت زۆر گۆییان لێدەگرت. سەیر نەبوو بەلامەو
تیشکان حەز لە بۆلن بۆلن بکات، ئەو کچیکی سادەبوو کە

ئەوتۆی لە دنیا نە دەزانی. گووتم «نا تیشکان، من گوێ لە بۆلن بۆلن و ئەو جۆرە گۆرانییژانە ناگرم... بمبۆرە سیڤیی وەهام نییە». سەیریکیکردم و بە عەیارییەوه گووتی «خۆ پێت ناخۆش نییە هاتووم بۆلات». من ئەگەرچی هەموو ژيانم ئاواتی ئەوهم خواستبوو کچیکی وەک تیشکان دۆستم بێت، بەلام بەو هەدا نەمدەویست ژنبهێنم، نەشمەزانی گەر پەيوەندی لەگەڵ کچیکدا دروستبکەم دوایی چۆن درێژە ی پێبەدم و کە ی پاییگرم، لە ناخدا بپروام وابوو هەر جۆرە پەيوەندییەک دروستبکەم بە کارەسات دەشکێتەوه. لەگەڵ ئەو هەستەشدا گووتم «گوێگرە تیشکان، باوهرناکەم پیاویک لەم سەر زەوییە هەبێت پێی ناخۆشبێت تۆ بچیت بۆلای، کەسی وەها لە دنیا دا نییە، منیش بە تاییەت زۆر حەزم لە تۆیە... بەلام لێتی ناشارمەوه نازانم گەر لە نوێمیران برانن تۆ هاتوویت بۆ لام چی پوودە دا؟». تیشکان گووتی «کەس لە نوێمیران نازانێ من لای تۆم». ئینجا گووتی «بەرێست حەزت لە منە؟». من بۆ ئەو هی قسەکەم راستبکەمەوه گووتم «مەبەستم ئەو هیە بلێم، هیچ پیاویک نییە لە دنیا دا بتوانێت حەزی لە تۆ نەبێت، تۆ کچیکی وەها جوانی شایستە ی هەموو خۆشەویستییهکی. دەزانم زۆر کەسیش پێش من حەزیان لێکردویت... تیشکان لەوانە یە من زۆر ئەزموونم نەبێت، بەلام پیاویکی بێعەقل نیم، دەزانم تۆ لە چ دنیا یە کەوه هاتوویت بۆ لای من». وەک خۆی لایەت و نە یەوێت بچیتە ناو باس و خواسی وەهاوه، باویشکیکی نەرمی دا و گووتی «هاتووم حیکایەتێکم بۆیکەیت، خەوم لێیکەوێت... وی کورری باش من چەند شەوه تێر نەخەوتووم». هاتە سەر جیگا کەم و لەسەرەخۆ لەسەر پێخەفە کەم پالکەوت و گووتی «حیکایەتێکی خۆش بۆ کچیکی وەکو من دەستبەدا». منیش بە هیواشی لە تەنیشتییهوه دانیشتم و دەستیکی بچوکم بە قژی دا هینا و حیکایەتێکی درێژم بۆ کرد دەر بارە ی کێژە میرزادە یەک کە خاوەنی سەدان مāl و

باغ و کۆشکی گه‌وره‌یه، کۆشکه‌کان هه‌موو شتیکی جوانی دونیا‌یان
 تێدایه، هه‌موو جۆره زێڕ و یاقووت و مه‌رجانیك، سه‌دان خزمه‌تكار و
 به‌رده‌ستی هه‌یه، ئه‌میره‌كان له‌ملاولای دونیاوه په‌یتا په‌یتا بۆ خوازیڤینی
 ئه‌و دینه به‌ر ده‌ربار، به‌لام كچه‌كه به‌هیچ شتیك دلی خۆش نییه
 و به‌رده‌وام ده‌گری، چونكه هه‌تند ده‌وله‌مهنده نازانی‌ت هه‌ز له‌ چی
 بکات... ئه‌وه‌نده زه‌نگینه هه‌ر شتیکی له‌ دونیادا بویت ده‌توانیت
 به‌ ئاسانی په‌یدایه‌بکات. پۆژیک له‌ مال دینه‌ده‌ری و ده‌یه‌ویت به‌دوای
 شتیکی عاسی و سه‌ختا بگه‌ڕێت كه په‌یداکردنی قورس بی‌ت، ده‌یه‌ویت
 له‌ دونیادا شتیك بدۆزێته‌وه كه بۆی نه‌بی‌ت و نه‌توانیت بیکرێت و
 بیکات به‌ مولکی خۆی تا له‌زه‌تی په‌یداکردن و کرپنی شتی سه‌خت و
 ناوازه بچێزێت... چهند شار ده‌گه‌ڕێت و چهند زه‌مین ته‌یده‌کات، له‌ هه‌ر
 جێگا‌یه‌ك هه‌ر شتیکی به‌دڵ بی‌ت ده‌یکرێت و هه‌ر ئاده‌میزادیک مه‌به‌ستی
 بی‌ت ده‌یکات به‌ ئیشکهری خۆی. تا پۆژیک ده‌گاته‌ ماییکی لاتهریک و
 شوین چه‌په‌کی سه‌ر دوورپانیکی گه‌وره، له‌ ده‌ره‌وه گویی له‌ ده‌نگی
 بولبولیکی ئیجگار سیه‌راوی ده‌بی‌ت، بولبولیکی ده‌نگخۆش و بیۆینه. كه
 ده‌چێته ژووره‌وه ته‌نیا گه‌نجیکی جوان ده‌بینیت كه له‌ به‌ر په‌نجه‌ره‌یه‌كدا
 وه‌ستاوه و وه‌ك بولبول ده‌خوینیت. كچه‌كه كه راها‌تووه هه‌موو شتیکی
 دنیا بکړیت، به‌ كۆپه‌كه ده‌لێت «ده‌توانم ئه‌و بولبوله‌ت لێبکرم كه
 ده‌خوینیت؟». كۆپه‌كه داوه‌تی کیژه ئه‌میره‌كه ده‌کات و داده‌نیشیت،
 له‌سه‌ره‌خۆ حیاکاته‌تی خۆی بۆ ده‌گێرێته‌وه و پێیده‌لێت ئه‌و بولبوله‌ تاکه
 شتیکی دونیا‌یه كه ناکر‌د‌ریت و نافرۆشریت، چونكه ئه‌و بولبوله‌ هیچ
 نییه جگه له‌ ته‌یرکی خه‌یالی كه به‌ ده‌یان سال ئیش له‌ سه‌ری خۆی
 و گه‌روی خۆی و پۆخی خۆیدا دروستیکردوه. ئه‌وه شتیكه نافرۆشریت و
 ناکر‌د‌ریت. کیژه‌كه شه‌یدای ئه‌وه ده‌بی‌ت ئه‌و بولبوله بکړیت و بیکات به‌
 مولکی خۆی، هیدی هیدی ده‌که‌وێته سه‌وا و مامه‌له‌ له‌گه‌ڵ ئه‌و

و سوودی نییه، نیوهی کۆشکه‌کانی خۆی دەداتن بەرابەر ئێو بۆلوبو
و سوودی نییه، سێ بەشی کۆشکه‌کانی دەداتن و سوودی نییه، هه‌موو
سامان و مائی خۆی دەداتن و سوودی نییه، خۆشی پێده‌بخشیت هه‌ر
بیسووده. دواجار که کێژه‌که وه‌خته ده‌گاته شیتی، کۆره‌که پێده‌لێت
«خانم من ساڵه‌های ساڵه‌ ده‌زانم پۆژیک دیت تۆ دیت و بۆ ئێو شته
ده‌گه‌پێیت که ناتوانیت ده‌ست پێبگات. بۆ ئێوهی تۆله‌ی ئێو هه‌موو
نه‌دارییه‌ی خۆم بکه‌مه‌وه شتیکم دروستکرد که تۆ هه‌رگیز ناتوانیت
بیگری و بیکری و بیته‌ خاوه‌نی... ئێوه جیاوازی نیتوان سامانی من
و سامانی تۆیه، من شتیکم هه‌یه که تۆ ناتوانیت بیته‌ خاوه‌نی، به‌لام
تۆ شتیکی وه‌هات نییه، خه‌لکی تر نه‌بته‌ خاوه‌نی. خانم شته‌ خه‌یاڵیه
جوانه‌کان به‌ تۆ ناگردریت و ناتوانیت تۆ بیکه‌یت به‌ مولکی خۆت، خانم
هه‌میشه شتیک له‌ دونه‌دا هه‌یه تۆ ناتوانیت داگیریکه‌یت، حیکمه‌تی
خویندنی ئێو بۆلوبو خه‌یاڵیه‌ی من ئێوه‌یه. ئێوه بۆلوبو که ده‌تکوژیت
و پێناگه‌یت». ئا به‌و جوژه‌ کێژه‌ زه‌نگین و سامانه‌ره‌که توشی
ده‌ردیکی کوشنده‌بوو، بۆ هه‌ر کوێه‌که ده‌چوو ده‌نگی ئێو بۆلوبو
له‌ ناوه‌وه ده‌یخوارد و له‌سه‌ریدا ده‌زینگایه‌وه... تا دواجار شیتی و
هه‌سه‌ره‌ت بپرستیان لێبپی و دواي چه‌ندین مانگ نه‌خۆشی سه‌خت گیانی
سه‌پارد و هه‌رگیز جاریکی دی به‌ بیستنی سه‌دای ئێو بۆلوبو سیحراویه
شاده‌نبوو».

که ئێو چیڕۆکه‌م بۆ تیشکان تاهیر کرد نه‌مه‌دانه‌ی ئێو چیڕۆکه
هه‌موو شته‌کان ده‌گه‌ینێته ئاقاریکی ترسناک.

تیشکان خۆی وا پيشاندا که خه‌وتوو. به‌لام دلنیا‌بووم بیر له
چیڕۆکه‌که ده‌گاته‌وه. پر به‌دل ده‌مویست ماچیکه‌م، ده‌مزانسی ئیستا
ده‌توانم لێوی بۆ به‌رم و ماچیکه‌م، به‌لام ده‌ستیکی نه‌یتی له‌ ناوه‌وه
وه‌ستاندمی. ده‌مزانسی تیشکان له‌ویدا پاکشاوه و چاوه‌پوانی لێوی من

دهکات، دهمزانی لیوهکانی نامادهن بۆ ماچیککی دورودریژ و جهستهی شتیکی تاییهتی له من دهویت. دهشمزانی که خانمیک چاوهپوانی ماچی لیکردیت و نهتکرد، ئیدی دهبیته دورمینیکی ترسناک، لهوانهبوو نهوجاره تیشکانم ماچکردایه، شتهکان پێگایهکی تر و پهنگیکی تریان ببوایه... بهلام نازانم... لهوانهشه وانهبیته. لهگهڵ ههموو نهو دوو دلپیهشدا دلنیام، ماچیک ههندیجار دهتوانیته پێپهوی ژیانی کهسیک بگوریت. که تیشکان بهبی نهو ماچه پۆی، ههستمکرد ههلهیهکی گهرمه کردوه.

ئێوارهی نهو پۆژه ههسهنی پیزۆ ههموو حیکایهتی خۆی لهگهڵ مورتهزای شهیتاندا بۆ من و ماچهلانی راستهقیینه و غهزهلنوس باسکرد، نهوکات تریفه یابهحریمان کهم دهبینی، هیدی هیدی دانیشتهکانمان دهبوونه دانیشتنی پیاوانهی پووت بهبی ناسکی کچیک که نهو دنیا زهرهی نێرانی بۆ هێوردهکردینهوه. دورکهوتنهوهی نیگاکانی تریفه پیاوهلشاخانه ناسکهکانی منیان ناو میدترکرد. ههوکات دهمبینی تریفه لهوئ نیه بیری توپهبوون و دلپهقییهکانیم دهکرد، کچیک بوو لهگهڵ ههموو دنیا دا وهک شهونم وههابوو، بهلام دهرهق به من بيمروهت و دلپهق بوو، منیش له بێدادیدا ناچار ههموو زامیکی نهوم به خراپی خۆم تهفسیردهکرد. نهو شهوه ههسهنی پیزۆ سهختترین نهوکی ژیانی خسته نهستۆم. بهقهسی نهو دهبوو ههموو لهتهک دهرسیم تاهیردا بچین و له نویمیران، لهو دیو دیوارهکانی باغی مورتهزاوه لاشهکهی باران شوکور دهربهێنین... ههسهنی پیزۆ گووتی «واهستهکه که نهو ته نیا شتیکه بۆ دلخۆشی نهو دوو جوانه مه رگی بکهین. تاکه شتیکه دلی به پیز شازهمانی پێ خوشبکهین، تا وا تینه گات دواي بیستوچار سال پێی له دارستانی که ناوه ئاده میزادی تیا نیه. دهبیته لاشهکانیان له ته نیشته یه که وه بپێژین، وانیه غهزهلنوس و نیه؟ ئیته نه ده»

و نه شه‌یتان هه‌شتا ده‌یشت به‌شی ئه‌وه هه‌زمان هه‌یشت، دوا ئاواتی ئه‌وان به‌یینه‌ی دی». ئه‌و شه‌وه، له‌ زنجیره‌ شه‌وگاره‌ بیه‌ن و قووله‌کانی غەزەلنوس بوو، ئه‌گه‌رچی چەند سال‌ بوو هاوڕێبووین و هەر دوو کمان شتەگە‌لیکی زۆرمان له‌ نێواندا بوو که‌ شتەگە‌لی نێو دوو هاوڕێ بوون، نه‌من ئه‌وم وه‌ک مه‌خلوقێکی خه‌یاڵی ده‌بینی و نه‌ ئه‌ویش، به‌لام ئه‌و شه‌وه‌ غەزەلنوس شتیکی تر بوو، بۆ یه‌که‌ مجار هه‌ستمکرد جیاوازی ته‌مه‌ن له‌ نێوانماندا جیاوازی حیکمه‌ت و عه‌قلیشه‌. که‌ هه‌سه‌نی پێرۆ ته‌واوی ورده‌کاریه‌کانی مردنی نه‌وجه‌وانی چینی گێڕایه‌وه‌، کاتیک ده‌ستی خسته‌ سه‌ر میزه‌که‌ و گووتی «جه‌غه‌ری مه‌غولی کوشتویتی»، وه‌ک ئه‌وه‌بوو غەزەلنوس باریکی قورس له‌ ئه‌ستۆی داگیراییت و گه‌یشته‌ییت به‌ حه‌قیقه‌تیک که‌ له‌ هەر خه‌یاڵیکی دنیا به‌لایه‌وه‌ گرنگتر بوو. به‌ هه‌مینی سه‌یریکردین و گووتی «پێرۆ تۆ ئیشتیکی گه‌وره‌ت کردوه‌، ئێوه‌ ته‌لیسمی قوولی مردنیکتان بۆ ئاشکراکردم که‌ ته‌لیسمی مردنی منیشه‌... زۆر سوپاسگوزارتانم، تۆ و گول‌ سۆلاف. ئه‌و لاشه‌یه‌ لاشه‌ی منه‌ و جه‌سته‌ی ئه‌و ژنه‌، جه‌سته‌ی منه‌...».

به‌ نیگایه‌کی غه‌مگینه‌وه‌ سه‌یری هه‌موومانی کرد، ده‌ستی خسته‌ سه‌رشانی ماجة‌لانی پاسته‌قینه‌ که‌ به‌ خۆی و قه‌ژه‌ سپیه‌ درێژه‌که‌یه‌وه‌ بۆ خوشکه‌زاکه‌ی ده‌گه‌ریا. غەزەلنوس به‌ ماجة‌لانی گووت «باران زۆر حه‌زی له‌ غه‌زه‌له‌کانی من بوو. من وه‌ک نه‌وجه‌وانی چینی حه‌زم لیکرد. تا ئه‌و پتر خۆشیبووستبایه‌ من پتر غه‌زه‌لم بۆ ده‌نوسی... هەر شتیکی نه‌وجه‌وانی چینی خۆشیبووستایه‌ منیش خۆشده‌ویست. به‌لام من له‌و عه‌شقه‌ دنیاویه‌ی ئه‌و هه‌لده‌هاتم... باران شوکوری ئه‌و له‌ کوشکیکی پاسته‌قینه‌ی ئه‌م شاره‌دا ده‌ژیا، ژنی باروونیک بوو، به‌لام باران شوکری من له‌ باغیکی خه‌یاڵیدا ده‌ژی. ئه‌و خواسته‌ی پێکه‌وه‌ بمرن، له‌ هه‌موو خواستیکی تر گه‌وره‌تر بوو. ماوه‌ی سالیک پێکه‌وه‌بوون، هه‌موو

لهزه ته کانی دنیا یان تاقیکرده وه. ئه وه ی هه موو ژیان بژی ئیتر ده توانیت
 بیترس سهیری مردن بکات، له مردندا په له قارژی ناکات و هاوارناکات...
 له و عاشقانه نه بوون که بویه ده یانه ویت بمرن، چونکه به یهک ناگه ن...
 باران و نهوجه وانی چینی له ماوه ی ئه و ساله دا هه موو خووشیه کانی
 ژیان، ژیان... به لام هه ستیشیانده کرد هیشتا بۆ یهک نین... ده یانویست
 به ره و خه یال بپۆن. باغ تاکه ئومیدی ئه وان بوو». به غه مه وه سه ری
 دانه واند و گووتی «من وامکرد عه شق وه ها سه خت و دوور و نه گیر بیت،
 باغ تاکه ئومیدیان بیت...».

غه زه لنوس ئه و شه وه سه ره تا هه ندیک غه زه لی بۆ خویندینه وه، له و
 غه زه لانه ی نهوجه وانی چینی بۆ باران شوکوری خویندبووه وه. من پیشتر
 چی غه زه لیکی غه زه لنوسم بیستبوو هیچیان وه ها قوول و قه شه نگ
 نه بوون. هه ر ئه و شه وه به ده م خویندنه وه ی غه زه له وه داوه تیکردین بۆ
 پیاسه یه کی دوورودریژ. شه ویکی مانگه شه وی پاییزه بوو، هه وا به پاستی
 پوو له ساردی بوو، نور زۆریوو و ئاده میزاد که م، بیده نگ ی زۆر و چرپه ی
 گه ردون کز، ئه ستیره کان غه مگین و ئیمه به خته وه ر. ده پۆیشتن و ئه و
 غه زه ل به دوا ی غه زه ل ده یخویند، ئیستاش نازانم چۆن و له چ ساتیکدا
 که وتینه سه ر خاکی ئه و باغه خه یالیانه ی ئه و. باغیکی سحرای که
 هه رگیز ناو و ناویشان و شوینی له هیچ کتیبیکی دنیادا نادرکینم،
 ئیمه ی به ناو لاله زاریکی سحرایدا کیشکرد که گوله کانی پریوون له
 جوانیه کی وه ها له هیچ یهک له شاره سحرای و جهنگه له
 ئه فسانه ییه کانی خۆمدا نه مبینبوو، به ناو باغی ئه وتۆدا پشمانکه وت
 ئه سته مه پۆژیک له پۆژان دیدی من یان نه خشه راسته قینه کانی ماجة لانی
 راسته قینه بیانگاتن... ئه و شه وه تیگه یشتم که ماهیه تی خه یال لای
 غه زه لنوس دوورتر و په نگینتر و قوولتره له ماهیه تی خه یال لای من و
 له حه قیه تی دنیا لای زوه دی شازه مان. هه ر ده پۆیشتن و به جوانیدا

پۆدەچووین، تا من و حەسەنی پیزۆ و ماجەلان لە شوێنێکدا گەشتینە
 یەقین کە ئێمە بۆ یەکەجار لە هەموو ژایانماندا بە ناو شیعریکدا
 سەفەر دەکەین... ماجەلانی پاستەقینە بە خۆی و قژە درێژ و سپییەکیەو
 گووتی «غەزەلنوس ئەم جیگایە تۆ ئێمە بۆ دەهێنیت، جیگا نییە
 بە لکو قوولایی ناو قەسیدەیکە». ئەو لەسەر هەق بوو، غەزەلنوس
 ئێمە بۆ ناو قوولایی بێنی شیعریک دەبرد کە مەرۆف تا ناکۆتا
 دەتوانی تیا قوول بێتەو... جوانییەکی وەها بوو مەرۆف لەسەر زەمین
 و بە حەواسی ئاسایی هەستی پێناکات، لە شوێنێکی زۆر دووری ناو ئەو
 باغانەدا غەزەلنوس دەستی بۆ ئەو باغە بێسنوورە ڕاکێشا و گووتی
 «سەیرکەن چ جوانییەکی ناکۆتای هەیە غەزەل». باغ دواى باغ ئێمە
 برد و گۆل دواى گۆل سەرسامیکردین. لە شوێنێکی ناو ئەو بەحرى
 جوانییەدا، لە ناوەرپاستی چیمەنێکی سەوزدا ئێمە وەستان و بردینیە
 سەر گلکۆیەکی گەورە لەسەری نوسرابوو «ئەلێرەدا نەوجەوانی چینی
 بۆ هەتا هەتایە خەوتوو». غەزەلنوس شەویەک دواى ئێمە، شەویەک دواى
 ئەو هەیتەکی نەوجەوانی چینیمان دەرھێنا خۆی دیسان لاشەکی لە
 خاک دەرھێنا بوو و بەرەو قوولایی ئەم باغە بێسنوورە داووی بە
 کۆلیدا و لە قافییەى کۆتایی ئەم هەموو شکۆفە و غونچەیەدا ناستبووی.
 کە سەرمان هەلبەری چوار دەورمان شکۆفە و ڕەفی درێژ و ناکۆتای کتێب
 بوو، من سەرم هەلبەری بزنام لە کۆیم. مانگم بە گەورەیی لە ژوور
 سەری خۆم بینی، دەستەبرد بۆ گۆلەکان بزنام گۆلی پاستەقینەن یان
 خەیاڵ. گۆلی پاستەقینەبوون، دەستم برد بۆ کتێبەکان بزنام کتێبی
 پاستەقینەن یان خەیاڵ. دیوانی پاستەقینەى غەزەل بوون. جیگایەک
 بوو بۆنى مەزاری لێدەهات، بۆنى باغی لێدەهات، بۆنى کتێبخانەى
 لێدەهات. نەوجەوانی چینی لە گۆرێکی چکۆلانە و باریکدا لە نێوان
 کتێبەکانی غەزەل و گۆلە قەشەنگەکانی باغدا نێژرابوو. غەزەلنوس لە

ناو شەپۆلی تریفە و زرنگە ی قافییەکانی غەزەل و بۆنی گولۆی باغدا دەستی خستە سەر گۆرپەکە ی ئەو و گووتی «من ئالێرەدا مردوم». سەیری هەر سیکمانی کرد... هەرسیکمان بڕۆنزی و خەستە و سەراسیمەبووین... لە سێ دیل دەچووین بە جەنگەلێکی ڕەشدا هەلھاتبین و گول و درەخت و تریفە ڕیگایان لێگۆرپیین. جیگایەکی سەیربوو کە ئێمە نەماندەتوانی بچینەووە سەری. ئەو یەکەمجاریبوو لە ژیاندا نەمدەزانای لەناو خەیاڵدام یان لە حەقیقەتدا. بەلام تێگەیشتم ئەم سەفەرە ی غەزەلنوس بۆ ئەو یە ئەو دوو عاشقە لە باغێکی خەیاڵیدا بنیژێت. ئەو شیتی باغە خەیاڵییەکان بوو، پۆحی هەمیشە لەو باغانەدا دەگەرا. ژیانای راستەقینە ی ئەو لە نێوان غەزەل و ئەو باغانەدا دابەشبوو بوو. دواجار غەزەلەکانی خۆی لەو باغەدا شارەدبوووە، ئەو باغە کتێبخانە ی نەینی ئەو بوو. بڕوایەکی سەیر و گەمزانە ی هەبوو، بڕوایەکی لە پشت هەموو خەیاڵ و خولیاکانییەووە و سەتابوو، لەو باوەرەدا بوو کە عاشقان نامرن، بەلکو دەبن بە کتێب یان بە گول. ئەو شەو بۆ یەکەمجار ئێمە ی لەو کتێبخانە ی غەزەلەدا سوپاندەووە، گووتی «غەزەلنوسەکانی دوا ی من دین و ئەم کتێبخانە یە دەدۆزنەووە، وەک چۆن ماجیدی گول سۆلاڤ ئەو موسافیرە خەیاڵیانە ی دوا ی تۆ دین و ئەو نەخشە یە ی تۆ تەواو دەکەن، وەک چۆن حەسەنی پیرۆ باغەوانەکانی دوا ی تۆ دین و کلیلی دەرگای باغە نەییەکان دەکەنەووە، وەک تۆ ماجەلانی راستەقینە، گەر پالەکانی دوا ی تۆ دەپۆن و ئەو ی تۆ نەتبینیووە دەیبینن». ئینجا سەیری ئێمە ی کرد و گووتی «هەر کەسیک قسوول لە غەزەلیک بڕوانیت و لەگەڵیدا بژی، دەگاتە ئەم باغە». هەموو دیوانەکانی خۆی و مەلای سوختە ی بە نەینی لەو باغەدا هەلگرتبوو. غەزەلنوس گووتی «گەیشتن بە باغێکی قەشەنگ نامانجی هەرە گەورە ی مروف بوو... ژیان لە باغێکی و...

جواندا کۆنترین خەونی مرۆڤە، بەهەشت بریتییه لە پەیوەندی خودا و مرۆڤ کاتیکی ئەو پەیوەندییە شێوەی باغیک وەرەگرێت. پادشا کۆنەکان باغی خەیاڵی و گەورەیان دروستدەکرد بۆ ئەوەی سولتان و هێزی خۆیان بەسەر جوانیدا نیشانبدەن، پادشاكان هەمیشە ویستویانە بەسەر جوانیشەو پادشایان، زۆربەی پادشاكانی دنیا دەیانەوێت شوێنی وەها جوان دروستبکەن و باغی وەها پراژێننەو بێتوانیێت خەیاڵ بشکێنێت و بێبەهای بکات. زۆربەی پادشاكان بۆ کوشتنی خرۆشی خەیاڵ نەوێک بۆ ئاسوودەیی مرۆڤ، باغی جوانیان لەسەر زەوی دروستکردووە. ئەو باغانە لە باغی شاعیرە کۆنەکان جیاوازن کە دیوانەکانی خۆیان بە باغ و لاله‌زار و گۆلستان ناودەنا، چونکە شاعیر لە خەو هەستانی پۆجە و باغیش هەر لە خەو هەستانی پۆجە. گرنگ نییە مرۆڤ خەیاڵی هەبێت، گرنگ ئەوەیە خەیاڵ بیهێنێت بۆ باغچە... غەزەل بیهێنێت بۆ باغچە... مرۆڤی تەواو مەخلوقێکە شتەکان بەرەو باغچە پادەکێشێت. پۆچی مرۆڤ لە خەو هەستیێنە هەموو باغەکانی دنیا لەگەڵیدا لە خەو هەلەدەستن... هەموو شاعیرەکان دواچار دەگەنە باغیک کە لە هیچ باغیکی دی ناچێت... دوو جۆر بەهەشت لە دنیا دا هەیە، بەهەشتیک کە خودا دەبێهەشتێتە مرۆڤ و بەهەشتیکیش کە مرۆڤ دەبێهەشتێتە خودا... ئەو مرۆڤە نەتوانیێت بەهەشت بیهەشتێت، ناتوانیێت وەرەبگرێت. «لەگەپانەو دا ماجەلانی راستەقینە لێپرسی «غەزەلنوس، بۆ ئەم دیوانانە نادەیتە کتێبخانەی گشتی شار؟ بۆ لە شوێنێکدا داینانیێت هەموو خەڵک دەستی بیانگاتی؟». غەزەلنوس گووتی «ماجەلان ئەم کتێبانە لە هەموو شوێنێک، ئەم باغە دەرگای لەسەر هەموو کوچەیەک هەیە، هەر کتێبێکی جوانی دنیا بکەیتەو دەتهێنێتەو بۆ ناو ئەم گۆلزارە... هێند هەیە مرۆڤ دەبێت بۆی بگەرێت... من کتێبەکانم ناشارمەو، من کە ی غەزەلی خۆم شار دەوتەو؟ هێندە یە بۆ ئەوانە ی هەلەدەگرم کە بۆی دەگەرێن.

کتیبی جوان مروف سهرتا له پوچی خویدا دهیدۆزیتهوه، دواتر دهیخوینیتهوه... من دواى ئەم هه‌موو ساله، نه‌ینیه‌کتان پیده‌لیم، نه‌ینیه‌ک که په‌نگه دوا نه‌ینی گه‌وره‌ی ژیا‌نی من بیت، من دواى ئەو هه‌موو سالانه‌ی له خویندنه‌وه‌ی غه‌زهل و نوسینی غه‌زه‌لدا برده‌مه‌ سه‌ر، گه‌یشتمه‌ ئەو بره‌وا‌یه‌ی پۆزى هه‌شتم که له چیرۆکی خه‌لیقه‌تدا هه‌ندیجار باسده‌کریت، خودا بۆ دروستکردنی کتیبه‌ جوانه‌کانی دونیادا ته‌رخانیکردوه، ئەو گفتوگۆ دیرینه‌ی عاریفان که ئایا کتیبه‌کانی خودا ئەزه‌لییه‌ یان دروستکراوه... گفتوگۆیه‌کی بێسووده... له‌به‌رئه‌وه‌ی خودا پۆزى هه‌شتمه‌ی خه‌لقى بۆ دروستکردنی کتیب ته‌رخانکرد، به‌لام کى ده‌زانیت پۆزى هه‌شتم چه‌نده؟ کى ده‌زانیت؟ پیتان سه‌یر نه‌بیت گه‌ر بلیم ئیمه ئیستا له پۆزى هه‌شتمه‌دا‌ین... پۆزى هه‌شتم ئەو پۆزه‌یه که هه‌رگیز کۆتایى نایه‌ت، خودا هه‌موو حه‌قیقه‌تى گه‌ردونی له‌ حه‌وت پۆژدا دروستکرد و پشووشیدا، خودا دواى پشوویه‌کی کورت، بیری له دروستکردنی شتیک کرده‌وه که هه‌رگیز کۆتایى نه‌یه‌ت، خودا خالیقه و خالیق ناتوانیت به‌بێ خه‌لقکردن دانیشیت، گه‌وره‌ترین کوفریک که ده‌یکه‌ن ئەوه‌یه که ده‌لێن خودا خه‌لقى له‌ حه‌وت پۆژدا ته‌واوکردوه... هیچ خالقیک نییه هه‌موو خه‌لق له‌ حه‌وت پۆژدا ته‌واویکات و ئیتر تا ئەبه‌د بێئیش دانیشیت، له‌ حه‌وت پۆزى یه‌که‌مدا یه‌زدان ته‌نیا حه‌قیقه‌تى دروستکرد، ته‌نیا حه‌قیقه‌ت و هیچی تر... حه‌قیقه‌ت دیوه ساده و ناکام‌ل و سه‌ره‌تاییه‌که‌ی وجوده. خودا له‌ پۆزى هه‌شتمه‌دا کتیبی دروستکرد، بۆ ئەوه‌ی کتیبیش دروستبکات ده‌بایه‌ خه‌یا‌ل دروستبکات... یه‌زدانی گه‌وره سه‌یری لێهات، که دروستکردنی ئینسان ئیشیکى ساده و کۆتایی‌ن بوو، دروستکردنی بالنده و زه‌وی و ئاو و تافگه هه‌موو ئاسان ته‌واویوون، سه‌یری لێهات که چه‌ند زوو پۆزى دروستکردنی فریشته‌کان و بیناکردنی مه‌له‌کوت و ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی خاک زویه‌زوو هه‌موو شتیک

تەواو بوو، هەموو شتێک سادە و ئاسان پۆشست و تێپەری پۆژی هەشتەم نەبێت. لە پۆژی هەشتەمدا کە خودا خەیاڵ و کتییی دروستکرد بەر دیوێ ناکووتا و جاویدانە کە ی خۆی کەوت، پۆژی هەشتەم پۆژێکە هەرگیز تەواو نایبێت، خودای گەورە بۆ ئەوەی زوو پۆژی هەشتەم تەواو بێت دەبایە ئادەم و فریشتەکانی خۆی بخاتە ئێشەوه، خودا لە پۆژی هەشتەمدا ئەمری بە ئادەم کرد و گووتی لە درەختی زانین بخۆ... تێدەگەن، خودا پۆژێک لە پۆژان خواردنی بەری ئەو درەختی حەرام نەکردووە، سەڵەهای سەڵە مەرۆف چیرۆکە کە بە هەڵە دەگیرێتەوه، سەڵەهای سەڵە مەرۆف چیرۆکە کە پێچەوانە دەکاتەوه... درەختی زانین هیچ نییە جگە لە درەختی خەیاڵ... ئەو میوەیە کە ئادەم لە بەهەشت دەیخوات، میوەی زانین نییە بەو مانایە ئێمە ئەمرۆ لە زانین تێدەگەین، درەختی ماتماتیک و فیزیا نییە، بەلکو درەختی خەیاڵە... مەرۆف دێتە سەر زەوی بۆ ئەوەی فێری خەیاڵ بێت و فێری نوسینی کتیب بێت. یەزدانی گەورە ئومیدی وەها بوو، چون مەرۆف لە دوا شیوەی خۆیدا قالبی گرتووه و چون ئەستێرە و خۆر لە شوێنی خۆیاندا راوهستان و چون گیانلەبەرەن و بالەندە و درەختەکان شیوەی کامڵی خۆیان گرتووه، کتیبیش دواچار لە پستەبەندییەک و لە چێوێ بەکدا بەندبێت و بگاتە کۆتایی، بەلام یەزدان سەیری کرد لە گەڵ هەموو کتیبێکدا خەلیقەت دەگەرێتەوه بۆ سەعاتی یەکەمی پۆژی هەشتەم. سەیری کرد ئەو باغە خەیاڵی و بوونەوهرە سەیرانە مەرۆف لە خەیاڵ و کتیب و خەوندە دروستیان دەکات ناگەنە کۆتایی. یەزدان هەستیکرد خەیاڵ تاکە شتێکە کە نەهێنی ناکووتا بوونی خەلیقەتی تێدا پارێزراوه، ئەو پۆژەوه خودا کۆمەک بە مەرۆف و مەرۆف کۆمەک بە خودا دەکات تا هەتا هەتایە لەرێگای خەیاڵ و کتیبەوه خەلیقەت بەردەوامبێت، دەبێت بە قوولترین و جوانترین و سێحراوێترین شیوەش بەردەوامبێت. ئا لێرەدا شەیتان دێتە

ناو گه مه که وه، شهیتان هه روا به خۆرا سوژده بۆ ئادهم نابات، شهیتان
 ئه و بوونه وهرهیه به پێچهوانه ی ئیراده ی مروّف و ئیراده ی ئیلاهییه وه
 دهیه ویت پۆزی هه شتەم ته واییت، ئه و ده زانیّت قیامت ئه و پۆژهیه که
 مروّف چیدی ناتوانیّت کتیبی پر خه یال بنوسیّت، ئه و دهیه ویت خهلق
 بگاته کۆتایی و بپوات و پشووبدات و بخه ویت. هه موو ئه و شه پر
 شوپانه ی شهیتان دهیکات، ئه و تاعوون و ئافاتانه ی ئه و له سه ر زهوی
 بلاویانده کاته وه، بۆ ئه وه نییه سه رپێچبیکات، بۆ ئه وهیه خهلیقه ت ته و او
 بیّت. ئه وه شهیتانه که کتیبی به د ده نوسیّت، ئه و کتیبانه ی ئاماژەن بۆ
 مردنی خه یال، ئه وه شهیتانه که کتیبه کان ده سووتینیت، ناشیرینیان
 دهکات، بێبه هایان دهکات، ده یانخاته به رده ستی ئه وانه ی له مانا
 راسته قینه کانی تیناگه ن، خه یال یان لیداده مالنیت و ده یانکات به کۆیله ی
 خه ون و خولیای بچوک، شهیتان بوونه وهریکه جوانی و سیه ر له کتیبه کان
 داده مالنیت و بێنرخ فریاندە داته سه ر شوسته کان، وه ها تیکه لاوی ئه م
 دونیا کۆن و دووباره و ساده یه یان دهکات، ئه وانیش ساده و کۆن و
 دووباره ده رده که ون. وه ک ئه وه ی به شیک بن له قاپ و قاچاغ، به شیک
 بن له کالّا و میوه جات، وه ک ئه وه ی تفهنگیک بن له تفهنگه کانی شه پر
 ته وریک بن له ته وری جهنگا وهران. شهیتان دیت و یاری دیکه بۆ
 کتیبه کان ده دۆزیته وه، ده یانخاته ناو پلانی ترسناکه وه، دهیه ویت له
 بیرمان بچیته وه ئه م دونیا به چ ترسناکه، دهیه ویت حه قیقه تمان
 بیربچیته وه، که حه قیقه تمان بیرچووه وه که به خته وهر و پازیبووین له سه ر
 زهوی ئیتر بۆ باغی دیکه ناگه رپین، دوا ی جوانی خه یال ناگه وین... به لام
 «مروّفی ته و او» هه میشه خه یالی لای درێژکردنه وه ی خهلقه، خه یالی لای
 درێژکردنه وه ی پۆزی هه شتەم، هینده ی حه قیقه تی بیرچووه وه شهیتانه کان
 ئیفلجیده که ن و ناھیلن بیر له گۆله په ژمورده کان بگاته وه، هینده ی
 خه یالیشی له یادکرد له باغه ده یکه نه ده ری. شهیتان دۆزمنی خه یال

نییه، بە لکو مەخلوقێکە دەیهوێت خەیاڵ بگاتە کۆتایی، دەیهوێت دونیایان بە فریو و درۆ لە پێشچاو جوانبکات، تا بڵێن خودایە که زەمین وەها جوانە خەیاڵمان بۆ چیه ... شەیتان ئەو مەخلوقەیه که کتێبی مردنی لە ئێمە دزی، یەکیکە گەمارۆمان دەدات تا پیسی دونیایان بیربچێتەوه، ئەو مەخلوقەیه که دەیهوێت ئەم غەزەلانە بیات و لە مانایان دەرکات و سێحریان پوچەڵبکاتەوه تا لەو غەزەلنوسە راستەقینانە حەرامیێت که سەبی لە دایکدەبن ... مەجلەلانی راستەقینە، سوپاس بۆ ئاسمان و ئەستێرەکان که تۆیان تا ئێرە هێنا ئەم باغە ببینی، هەر که سێک بیهوێت درێژە بە وجود و خەلق بدات دەگاتە ئەم باغە ... تەنیا مەرووفی تەواو دەگاتە ئێرە. هەر که سێک بیهوێت ببێتە خاوەنی هێزی ئەم غەزەلانە دەتوانیێت ببێت، هیچ غەزەلنوسیکی راستەقینە غەزەل داگیرناکات، بە لکو دەبێت غەزەل داگیربکات تا بگاتە ئێرە ... دەبێت خەیاڵ داگیربکات و باغ داگیربکات ... غەزەل پەیمانێکە مەرووف لە نێوان خۆی و باغەکانی ژیاندا مۆریدەکات».

بۆچوونەکانی غەزەلنوس بۆ من نوێیوون. بێتەوهی هیچ بڵێم تا کۆتایی بیرم لە قسەکانی دەکردەوه. ئێستا تێدەگەیشتم بۆ خەیاڵاتی ئەو هەمیشە لە باغێکدا تەواو دەبێت و خەیاڵاتی من هێشتا پەرە لە کونج و کەلتێنی تاریک، بۆ خەیاڵی ئەو پەرە لە گۆلزار و خەیاڵی من پەرە لە هێزی نادیار و کەلتێنی پەرە ترسی و دەرگای داخراو. بۆ ئەو هەمیشە بە باغدا دەپۆی و من بە جەنگەڵ و تاریکی و ترسدا سەفەردەکەم، بۆ من تەنیا مندالی کوێر لە گەڵ خۆمدا دەگێڕم و ئەو هەموو دنیا. من که سەیری چاویم دەکرد، که گویم لە دەنگی دەگرت، که لە وشەکانی ڕادەمام، دەمزانی من هەرگیز ناتوانم خەیاڵی خۆم لەو هەموو تاریکی و جەنگەڵ و ڕێگا سەیر و نادیارانە پاکبکەمەوه. غەزەلنوس عاشقیکی پەتی بوو، عەشقی بە هەموو سەرئێشە و دەرەکانەوه قەبوولبوو، من عاشق

نه بووم و نه مده توانی به یتیک غه زه لیش بنوسم. خه یالی ئه و گه له ک
پۆشن و ساده هاته بهرچاوم، له کاتیکدا خه یال لای من سهخت و ئالۆز
و ماتماتیکی و نهخشه دار بوو. ماوه یه کی درێژ هه مووان بیده نگ پۆشتین،
دواتر گفتوگۆیه کی درێژ له نیوان ماجة لانی راسته قینه و غه زه لنوسدا
دهرباره ی گرنکی جهسته له گه یشتن به جهوه ره ی خه لقدا پرویدا. من
به ئه ندازه یه ک له خه یال و بیره کانی خۆمدا نوقمبووم ئاگام له هه یج
نه بوو. شه و دره نگ که گه یشتینه وه لای غه زه لنوس، ئه و خاتوونه ی
دایه نی منداله خه یالییه کان بوو، هه موو به چه کانی خه واندبوو، پیکه وه
هه ر چوارمان به ژوره کانیاندا گه پاین و سه یرمانکردن... منداله کان
وه ها جوان و پاک و فریشته پروبوون، یه که یه که ماچمانکردن و هه موو
دلنیا بووین خه یال ته نیا پێگای راسته قینه ی به رده وامبوونی خه لیه ته .
ئه و شه وه بۆ یه که مجار هه ستمکرد بۆنی منداله کان و بۆنی گۆله کان
وه کو یه که، جوانی غه زه له کان و جوانی ئه م فریشته پاک و خه وتوانه
وه کو یه که .

به ره وه ی مالاواییه که یین و برۆین، له نیوانماندا بوو به جه نگ و
جه ده ل: کێ بچیت بۆ نویمیران و لاشه ی باران شوکور به ینیت و به ره و
قوولایی باغه کانی خه یالی به ریت؟. هه سه نی پیزۆ به وه دا وایده بیینی که
پۆخی نه و جه وانی چینی چۆته جه سته ی، خۆی به خاوه نی ئه و مافه
و خۆشی به په یدا که ری کلیلی باغه کانی مورته زا ده زانی. ماجة لانی
راسته قینه خالی باران بوو، ئه و خۆی به تاکه که سیک هه سابه کرد که
له وه سه ری زه مینه وه به دوا ی باراندا هاتۆته وه و ده بیته ئه و بروات و لاشه ی
خوشکه زا غه مگینه که ی ده ربه ینیت. غه زه لنوس خۆی به عاشقی باران
ده زانی و گووتی «له سه ره تاوه من هه موو ئه م گێژه نه م دروستکردوه،
غه یری من هه یج که سیکی دی خۆی ناخاته مه ترسییه وه». منیش

«من تاکە کەسیکم ئاسان دەتوانم هاتوچۆی نوێمیران بکەم و جگە لە من هیچ کەس ناتوانێت وەها کارێکبکات، لەبەرئەوە من خۆم بەو ئێشە هەڵدەستم و هیچ ئادەمیزادێکی دی نایکات». من سووریووم لەسەر ئەوێ تەنیا کەس دەتوانێت ئەو کارەبکات، بردنی هەر یەکێکی دی لەوان ئاسان نەبوو، مەترسی ئاشکرا بوونیشی دەیانجار گەورەتر دەکرد. من لەو ماوەیدا شارەزای نوێمیران بووبووم، بۆ دەرھێنانی لاشەکەش نەخشەیەک لە خەیاڵمدا بوو، تەنیا پێویستیم بە دەرسیم تاهیر هەبوو لە هەڵکۆڵینی گۆرەکەدا کۆمەکمبکات. دواى شەویکی پێ دەنگەدەنگ و هەرا و زویربوون، من گووتم «برایان، ئەمەى ئێمە دەیکەین زۆر ترساناکە... تێدەگەن... ئێوێ وەک من جیهانی بارۆنەکان نانسەن، من ئەم ماوە کورتە فێریکردوم ئەم ئێشەى ئێمە کارێکی پێ مەترسییە، دەبێت گوێ لە دەنگی عەقل بگرن و دواى عاتیفە نەکەون، من دەزانم حەسەنى پێزۆ نەبایە کەس نەیدەتوانی بگاتە سەر لاشەکەى باران شوکۆر، ئەو نەبایە کەس کلیلی ئەو باغەى بۆ پەیدا نەدەکرا و نەدەگەیشتە شوێنی ئەو گۆرە. دەزانم غەزەلنوس خۆى بە خواوەنى ئەو هەقە دەزانێت کە تا کۆتایی خۆى بەو کارە هەستێت، چونکە پەيوەستێکی وەها نەیتى بەو دوو دلدەرەوێ هەبە بە ئێمە تەفسیرناکرێت، بەپێز زوھدى شارەمانیش لەوسەرى جیهانەوێ هاتۆتەوێ و دەیەوێت مانایەک بە هەموو گەشتەکەى و گەڕانەوێ غەمگین و تالەکەى خۆى ببەخشێت، بەلام من تاکە کەسیکم دەتوانم ئەم کارەبکەم... تاکە کەسیکم دەتوانم ئەو لاشەى لە نوێمیران دەرپهێنم. دوو شەوى تر زەماوەندى کچی بارۆنى گەنم و جۆبە بۆ کوپى بارۆنى دیجیتال... زەماوەندىکی زۆر زۆر گەورەى هەرچی میر و ناغا و بارۆنى ئەم دەفەرەى داوەتکراون، لە شارەکانى دەورووبەر و شارەکانى تریشەوێ خەلک دیت، دەلێن هەندێک کەسایەتى ناو هەيئەتى حوکمیش لەوێ دەبن. من داوەتکراوم و دەتوانم دوو کەسى دیش لەگەڵ

خۆمدا ببهم. ئهو شهوه تاكه فرسه تىكه دهرسىم تاهير بگۆپم و بببهم
بۆ نويميران و ئهو مهستى و سه رخۆشيه به كاربهينم و بگه مه ئهو
باغه. برايان ئهو تاكه ههلى ئيمهيه، له بهرئهو به دهنگه دهنگ و
ههراوهرياي به تال مهيشيۆين و له دهستى مه دهن. من ئهو دوو پۆژه
هه موو ئه گه ره كان و پلانه كان تاقيده كه مه وه، ئيوارهى دوو سبهى بهر
له وهى من و دهرسىم برۆين بۆ نويميران لي ره كۆده بينه وه، تا ئهو كاته
دهييت ئيوه ماشينىك پهيدا بكن چونكه دلنيام بۆ گواستنه وهى لاشه كه
پيويستيمان به ماشينىك دهييت».

قسه كانم عاقلانه دياربوون. له راستيدا ئه وهم به دوا پىگا و دوا
دهرفهت ده زانى بكرىت له وه ره زه دا ئهو لاشه ده ره بهينين. گه ره ئهو
پىكه وه له دهست بچووبايه نه مه زانى چۆن ده توانم بگه مه ئهو باغه و
لاشه كه ده ره بهينم. يه كه م شت ده بايه مسۆگه رى بكه م مانگ بوو، گه ره
مانگ شه و بايه له وانه بوو هيجم بۆ نه كرىت، به لام له پىگاي سه ير كردنى
ئاسمان و ته قويمه عه ره بببه كانه وه تىگه يشتم كه ئهو شه وه مانگ له
كزترين تينى خۆى و تريفه له لاوازترين شه وقى خۆيدا دهييت، ئهو وه
هه والىكى دلرپين بوو، مانگ له وه ها شه ويكدا بۆ خه يالم باش نه بوو. بۆ
پۆژى دوايى به پىتى ئهو نه خشانه ي مورته زا دابوويه خه سه نى پيزۆ، باغى
مورته زام له نويميران دۆزيبه وه، ديوارىكى سپى به رزى هه بوو، گه ره
كليله كه مان پينه بووايه سه ركه وتن به سه ري دا ئه سه ته مبوو. من بيته وهى
به ندوياوى عاتيفه بمبات، پلانىكى راسته قينه م دا پشت. باغى مورته زا له
باكوورى نويميران بوو، دوو ده رگاي هه بوو، يه كى كيان ده كه وه پشته وه،
له وه ده رگايه وه ده بايه دوو سه د مه تر به پشتى كۆمه لىك كۆشكى
كه وه را برۆيت تا ده گه يته ته له بنده ده ره كيه كانى ئهو كه ره كه، ده بايه
له پشته وه ته له بنديك بپچرپينيت و به ژي ري دا به خيرايسى به ره و ده ره وهى
نويميران هه لبييت، ئيشه كه به كه ميك شانس و وريايسى ده شيا پىك

سەلامەت بە پێتۆه بپروات و بە سەر بچیت، بە لām خاڵیش نەبوو لە مەترسی.
نەمدەزانی گەر بە و لاشە یەوێ بەمگرن چیم بە سەر دیت، بە لām هیچ
شتیکم بۆ گرنگ نەبوو... هیچ شتیک.

ئەو یەکەمجارم بوو لە ژیاڵندا هەستبکەم، شتیکێ پاستەقینە
دەکەم، شتیک بۆنی ژیاڵ و مەترسی لیدیت. شتیک هەستبکەم بە پاستی
نیشتەجێی ئەم سەر زەمینە ترسناکەم کە پەرە لە و مەزەقەکانی پۆژانە
پوو بە پەرووی مردن دەبنەو. لە پاستیدا هەستیکێ تراژیدی زۆر ترسناک
بوو، من لەم شارە زیاتر لە هیچ جێگایەکێ دیکە نەژیا بوم، بە لām
خۆشم وەها نامۆ و نەناس هەست پێدەکرد، مەپرسن. گەر مەزەق لە
نێو کۆمەڵێک شاردا بژی و لە هەندێکیاندا هەست بە نامۆیی بکات،
ئاساییە. بە لām هەموو ژیاڵت لە یەک شاردا ژیاڵیت و لەویدا هەست
بە نامۆیی بکەیت ئەو بە لایەکێ گەورەیه. بەو دا ئەم شارە شاری
مەترسیبوو، دواچار هەر کەسێک بپەویشت لێرەدا نامۆ نەبیت دەبایە
بە پاستی لە مەترسیدا بژی... من دەمویست جارێک پوو بە پەروو سەیری
مردن بکەم... ئەو سالانەکانی تێیدا کتێبی مەرگم دەنوسییهو و سەیری
ئەو فلیمه بپیانانەم دەکرد، پەر بە دڵ خواستی ئەو مەبوو جارێک
وەک ئەوانەکانی لە بەحرێ ئیجەدا خنکان، یان وەک ئەو کچانەکانی بۆ عەشق
خۆیان سووتان، یاخود هیچ نەبیت وەک تۆم کرۆز یان برۆس ویلز یان
ویل سمس یاخود تۆمی لی جۆنز پەوێ پەوێ هێزێکی ترسناک و گەورە
بیمەو. غەزەلنوس دوور و نزیک لەو تێنەدەگەشت من چەندە پێویستیم
بە جۆرە کارێکی وەهایە. هەموو مەزەقێک بۆ ئەوێ لە مانای ژیاڵ
تێبگات، پێویستی بەوێە جارێک پاستە و پاست پوو بە پەرووی مەترسییهکی
گەورە بپێتەو... لەو تێنەدەگەشت.

یاداشته کانی بارۆنی خە یال

لە ماوەی هەفته یە کدا دوو جاری دی لە گەل ئەو مەخلوقە خە یالیانە دا دانیشتم. هەر دوو جارە کە بە دوو نا ئومیدی گەورە وە هاتمە دەرێ. جاری یە کە م تیگە ی شتم کە جیا کردنە وە ی خە یال لە شیعر ئەستە مە و جاری دوو هەمیش تیگە ی شتم، هەموو بوونە وەرێکی خە یالی لە هەر لق و کایە و بە شێکی ژیا ندا ئیشبکات، دە بیست مەرجە عییه تیکی لای شاعیر هە بیست... گرنگ نییە مرقوف سیاسییە، ئەنداز یارە، فیزیکناسە، دزە یا خود عاشق، گرنگ ئەو یە بۆ ئەو ی شتیکی نوێ دروست بکات پیویستی بە سەردانی مالی شاعیر هە یە. ئە گەر دەنگی شاعیر لە پوچی مرقوفا کە پوو، ئیدی ناتوانیت شتیکی نوێ بە ییتێ دە نیا وە... بۆ یە کێکی وەک مەن کە خولیا ی هەرە گەورەم دەستە مۆ کردنی شاعیرە کانه، کردنیانە بە فرمانبەری گوێ پرایەل، سەوز کردنیانە بە جۆرێک نامۆ نە بن و بە نامۆیی و غەریبی خۆیان مە ترسی لە سەر دنیا دروست نە کەن، ئەو دەره نجامێکی غەمگین و دلشکێن بوو. هە رکات مەن بمرانیایە شاعیران لە ئێمە بە هیژ ترن، تووشی جۆرە ئالۆشیکی پوچی و زیهنی دە بووم، ئەو پوژە توپە بوونیکی بیجەلەو دا ی دە گرتەم و دە بوومە مەخلوقێکی ترسناک و بیحیساب. مرقوف تا زۆر زۆر نا ئومید و غەمگین نە بیست نابیتە بوونە وەرێکی ترسناک. ئەو ی لە شاعیراندا مەن دە ترسینیت، تەنیا هیژی گەورە یان بە سەر خاک و ئاوی خە یالدا نییە، بە لکو ئەو بییاکی و کە مە ترخە مییە کە سەیری دوژمنی پێ دە کەن. دە مرانی غەزە لنوس لە دوور وە ئاگا دارە، واخەریکە هی دی هی دی سوپاکە ی دە کرم و جەنگا وەرە کانی دە بەم بۆ خۆم، بە لام گە لە ک بییاک سەیری هە موو شتیکی دە کرد. زۆر لە سۆراغی ئەو دە با بووم تێ بگەم

ئاخۆ غەزەلنوس کەس لە ھاوڕێ و یاوەرانی خۆی پەشیماندهکاتوه،
 کەس بانگههکات و دەرەهەق بە کارکردن لە شارێ خەونەکاندا
 هۆشیاریان بدات، بەلام هەرچی زانیارییهکم لە تەرخونچی و ئەوانی
 دییهوه بۆ دههات، پێشان دهگوتم ئەو باکی بە جۆره کاریکی وهه
 نییه. نا... غەزەلنوس لە جەنگاوهریکی خەوالوو دهچوو که جگه له
 خولیاکانی ناو سه‌ری خۆی هیچی دی بۆ گرنگ نه‌بوو. گه‌له‌ک بێباک
 و که‌مه‌ترخه‌م ده‌جەنگی، وه‌ک ئەوه‌ی دلنیا‌ییت، له‌ هه‌ر جیگایه‌کی ئەو
 شاره‌دا مرۆف بیر له‌ خه‌یال‌بکاته‌وه‌ ناچاره‌ پووبکاته‌ مالی ئەو. ده‌بایه
 دوا هه‌ولی خۆم بده‌م و هه‌موو هێزی خۆم بخه‌مه‌ کار تا غه‌زەلنوس
 و غه‌زەله‌کان بێته‌ ناو ئەو نه‌خشه‌ گه‌وره‌یه‌ی منه‌وه، که له‌ راستیدا
 نه‌خشه‌ی تاک و ته‌نیا‌ی من نییه... من ته‌نیا خه‌زمه‌تکاریکی ئەو
 نه‌خشه‌یه‌م و هیچی تر، وه‌ک چۆن ئەو خه‌زمه‌تکاریکی گه‌وره‌ی ئەو
 غه‌زەلانه‌یه. ئەو شه‌وه که‌ چووم بۆ لای غه‌زەلنوس به‌ دلی پاک و
 میهری په‌کیکه‌وه‌ چووم که‌ جگه له‌ خۆشکردنی ئەم ژیا‌نه و
 به‌هێزکردنی ئەم میله‌ته و جوانکردنی ئەم شاره‌ ئومیدیکی تری نییه.
 نه‌مه‌دو‌یست چیت‌ر چاوشارکێی له‌گه‌لدابکه‌م، به‌لکو ده‌مویست تییگات
 بوونی ئەو چه‌ند بۆ ئەم شاره‌ گرنگه، تییگات که‌ خه‌ونه‌کان به‌بێ
 شاعیر گه‌ر بێته‌دی ده‌بن به‌ مۆته‌که‌ی سامناک. ئەو ته‌نیا که‌سیک بوو
 ده‌یتوانی نه‌هێلێت خولیاو خه‌یاله‌کانم بێن به‌ مۆته‌که و میرده‌زمه‌ی
 سینه‌تاسێن. به‌بێ هیچ نیازیکی به‌د چووم، هه‌موو پۆحم گه‌شبینی و
 ئومێد بوو، که‌ گه‌یشتمه‌ به‌رده‌رگا جۆره‌ هه‌ستیکی قولم به‌ ئازادی
 و جۆره‌ بره‌وايه‌کی بێسنوورم به‌ خۆم هه‌بوو. له‌ده‌رگامدا و پیرۆزنیکی
 چکولانه که‌ خه‌زمه‌تی مندا‌له‌کانی ده‌کرد به‌ره‌و ژووری ئیشکردنی
 غه‌زەلنوس پێشمه‌کوت. که‌ بێنیم هه‌مان قولی و په‌شوکان و ته‌نیا‌یی
 بێسنووری جارنم له‌ پوخساریدا بێنییه‌وه. من له‌و چه‌ند سه‌له‌دا

پشکنینی دوور و درێژیشم لەسەر پوڤخساری شاعیران ئەنجامدابوو،
 تەنیا لە پوڤخساری غەزەلنوس وردنەدەبوومەو، بەلکو زۆرجار
 دەچووم بۆ چایخانەی شاعیران و لە کونجێکدا دادەنیشتم و بێدەنگ
 سەیری پوڤخساری ئەو قەسیدەنوسە گەنج و پیرانەم دەکرد کە پێکرا
 لە کۆمەڵێک مەخلوقاتێ و نەدەچوون کە بەدوای شتیکی نادیاردا بگەڕێن.
 لەو چەند سالەدا بەراوردی نیگاری سەدان شاعیری جیاوازی جیاوازی
 دونیام کردبوو، لە پامبۆ و لۆتریامۆن و بۆدلێر و مالارمێ و بایرونەو
 تا دەگاتە سەر هەموو شاعیرە گەرەکانی سەدەی بیست و هەک ئالیوت
 و دیریک و یلکۆت و ئەکثافێق پاز. هەموویان پێدەچیت شتیکیان لە
 هەوادا لێ ونبووین، یان سەیری چۆلەکە یەکی فریوبکەن کە ئێمە
 نایبینین، بەراوردی نیگاکانی پۆشکین و دیلان تۆماسم کردبوو،
 بەراوردی نیگاکانی سۆهرابی سەهری و بەدر شاکر سەیام کردبوو،
 بەراوردی زەرەدەخەنەکە ی گۆران و زەرەدەخەنەکە ی نازم حیکمەتم
 کردبوو، هەموویان یەک شت بوون، هەموویان سەیری چۆلەکە یەکی
 فریوبیان دەکرد کە ئێمە نایبینین. کە چووم بۆ لای غەزەلنوسیش
 راستەو راست ئەو نیگایەم تیا بینیوە، نیگای پیاویک کە لە هەوادا
 سەیری بالندە یەکی دوور دەکات کە ئێمە نایبینین. من بە سەرسامییەو
 پرسیم «غەزەلنوس بۆ هەموو شاعیران لە هەوادا سەیری شتیکی
 نادیار دەکەن، وەک ئەوێ سەیری پاساریبەک یان کۆتریکی
 فریوبکەن؟ بۆ راستەوخۆ چا و نابرنە چاوی ژیان؟ بۆ». غەزەلنوس
 داوێتی سەر میزێکی بچوکی کردم کە بە هەندیک گولی پاییزە ی
 قەشەنگ رازابوو، بە زەرەدەخەنەکی غەمگین و پرخولیاوێ گوتی
 «لەبەر ئەوێ ژیان راستەوخۆ مانای خۆیمان پێتابەخشیت... نا
 عەزیزم، کاک جەواھیری دۆستم، شاعیران سەیری هیچ پاساریبەکی
 فریوناکەن، بەلکو لە ونبوونی پۆخی خۆیان رادەمێن... من راجە...

هەرکەسێک بیهوێت سەیری ئەودیی زەمان بکات، دەبێت خیاڵەت لە شوێنی خۆی و نیشتەجێی خۆی بکات. شاعیران هەمیشە سەیری مەنفاکانیان دەکەن، هەر وەخت لە نیگای وێڵی شاعیرێک رامايت، بزانه سەیری کۆتری فریو ناکات، بەلکو نوقمە لە سەیری مەنفاکانی خۆی دا...». هەستەمکرد ئەو پرستانە بۆ دەست پێکردنی وەها شەوێکی گرنگ کوشندەن. من لەسەر میزەکە دانیشتم و بە عەشقیکی زۆرەووە بۆنی یەکیەک لە گۆلە پاییزیەکانم کرد و ئیجساسم وابوو هەموو مالهەکه بۆنیکێ سەحراوی پاییزی لێدیت، هەستەمکرد لە باغیکێ پاییزیەکی گەورەدا دانیشتووم و خەزان بە قەشەنگی لە چواردەورم گەلاپێزانی. پەنگیکێ زەردی مات و کال بەسەر هەموو شتەکانی ئەو زوورەدا کەسابوو. من لە بێروا و ئیمانیکێ قوولەووە گووتم «شاعیران خۆیان مەنفاي خۆیان دروستدەکەن. لە کاتێکدا شار پێویستی پێتانه، هەمووان لە شارەکانی خۆیاندا ئێشەدەکەن، فەرمانبەرانی ئێشەدەکەن، سیاسەتمەدارانی ئێشەدەکەن، پزیشک و ئەندازیاران ئێشەدەکەن، تەنیا شاعیران مەنفايەکی دەستکرد دروستدەکەن و دەچنە ناوی...تەنیا شاعیران». غەزەلنوس وەک ئەوێ چاوەروانی ئەم قسانەم لێکات گووتی «وەزیفەي شاعیران ئەوێ بەرۆن بۆ مەنفا و لەوێوە سەیری ژیان بکەن... ئەو وەزیفەکەیانە». من بە هێمنی پێکەنیم و گووتم «غەزەلنوس من دەمەوێت بتهێنمەو و لێرەووە سەیری ژیان بکەیت». بە غەمەووە گووتی «کاک جەواھیری برام، شتیک هەیه تۆ حیسابت بۆ نەکردووە، کە یەکجار چوویت بۆ مەنفا ئیدی تا هەتاھەتایە لە مەنفايت». من بەجیدیەتیکەووە سەیرمکرد و گووتم «ئەم شارە وەزیفەيەکی گەورەي بۆ تۆ هەیه، ئێمە پێویستیمان بە جوانی غەزەلەکانتە. من قەسەيەکی مەردانەت لەگەڵ دەکەم، من ماندووبووم، غەزەلنوس، من لە میژە بەدوای ئەوێدا دەگەڕێم کە خەیاڵ لەم شارەدا سەوزبکەم.

وابكەم خەيال نە پوات بۆ مەنفا، وابكەم ئەوانەى پۆخەبەرى پر
خەيالن ئىشەكەن... بەشىكەن لە ژيان و دونیای ئێمە... من راستیت
پێدەلێم، غەزەلنوس، من ناوم جەواھیر سەرفراز نییە، هەموو ئەم
حیکایەتە درۆیە کە بۆم کردویت، من بارۆنى خەيالم... تێدەگەیت، منم
کە پۆخەبەرە خەياليیەکانى تۆ دەکرمەو، من دەبیت لە ماوێهەکی
کەمدا دەست بەدروستکردنى شارى خەونەکان بکەم، سەرۆک و
ئەمریکییەکانیش منیان پاسپاردو، بەلام ئەو خەونى خوشمە...
تێدەگەیت، ئەو خەونى خۆم، گەر خەونى خۆم نەبایە بەلامەو
گرنگ نەبوو ئەو ئەمریکییە حیزانە دەلێن چی... ئێستا گەر تۆ لەگەلدا
نەیت، دەبیت دەست لە هەموو پرۆژەکە بکێشمەو، دەبیت تەواوى
نەخشەکانم بسوتێتم... دەبیت هەموو بودجەکە بکێرمەو بۆ خەزینەى
دەولەت. ئێشەکە بسپیژم بە کۆمەڵیک ئەندازیار کە واتێدەگەن شارى
خەونەکان ئەوێهە خانووەکانى ئاودەستخانەى زۆر و ئاوى سارد و
گەرمى تیاپیت، دەبیت بیدەمە ئەو ئەندازیارانەى وا تێگەشتوون شارى
خەونەکان ئەو جێگایە کە مەرۆف تیا زۆر دەخوات و زۆر گوو
دەکات. غەزەلنوس گەر تۆ لەگەلدا نەیت، من دەبیت هەموو ئەو
بودجە خەياليیە بخەمە بىدەستى ئەو پیاوانەى کە دەستێک بە ناشیرینی
ئەم شارەدا دەهێتن و بە بەهای نوێ پێمانى دەفروشن... غەزەلنوس،
جوانییەک و هارمۆنیایەک لە نێوان مەرۆف و شویئەکاندا هەیه،
گەر تۆ یارمەتیم نەدەیت، بۆم ناکرێت... تێدەگەیت... من شارێک
دروستدەکەم شاعیرەکانى نەچن بۆ مەنفا...». بۆیە کەمجار زۆر بە
جیدی سەیریکردم و گووتى «گرنگ نییە تۆ کێیت... گرنگ نییە؟ گرنگ
نییە دەتەوێت پۆخەبەرە خەياليیەکان بکڕیت یان نا. مەرۆفەکان
کەسیان مولکى من نین، هەندیکیان هاوڕێمن و هەندیکیان دۆستم،
لەبەر دلم گران نییە ئیش بۆ تۆبکەن. بەلام بارۆنى بەرپێزە...

شاریکی دنیا سه ره تا که دروسته کړیت به نیازی شاریکی خه یالی دروسته کړیت... مرقف له سهر زه مینه هر شاریکی ئاوه دانکردوته وه به نیازی دروستکردنی شاریکی خه یالی ئاوه دانیکردوته وه. هیچ شاریک نییه دواتریش له میژووی خویدا خه لکانیک نه هاتبن بیانه ویت بیگوپن بق شاری خه یالی... هه موو میلله تیک که تروسکه یه کی هیوای بق درده که ویت، خه لکانیک دین و ده یانه ویت ئه و تروسکه یه بگوپن بق جوړه ئاوه دانیه کی که وره. گوینگره جه نابی بارون ئه و شاره ی تو دروستیده که یت، په یوه ندی به خه یاله وه نییه، ئه و شاره ی تو یان ترس له مردن یاخود ههستی سهرکه وتن دروستیکردوه، تو و بارونه کانی تر ده تانه ویت ههستبکه که سهرکه وتوون، له کاتیکدا خه یال، خه یالی قولل بریتییه له تیرامان له ئازار. جه نابی بارون... خه یال هه میشه ده یه ویت له ئازاره که وره کانی مرقفه وه نزیک بیت. تو ده ته ویت خه یالیکى ئاوه ننگیتر و جوانیساز بدوزیته وه تا شویتیک دروستبکه یت له که په که کانی تری ئه م شاره نه چیت... گرنگترین شت لای تو و بارونه کان ئه وه یه که که په که یک دروستبکه له که په که کانی تر نه چیت... وانیه جه نابی بارون؟ وانیه؟ به لام من نامه ویت که په کی وه ها دروستبکه م، ده مه ویت بزانه مرقفی ئه م شاره بق وا غه مگینن، ده مه ویت بزانه دره گای باغه کانی پو حیان له کوپوه یه، بزانه که مرقفه جوانه کان ده مرن شاره خه یالیه کانیاں به ره و کوئ نوقمه ده بیت؟ که ده سووتین چ جوړه گولیک له که لیاندا بق هه تاهه تاهه ده سووتیت و چ باغیک له خوله میشه که یاندا یه؟ جه نابی بارون ئه و شاره ی تو دروستیده که یت، له بری ئه و خه یالانه یه که بارونه کانی دیکه ده یکوژن، له بری ئه و خه وانیه که پوژانه له دلماندا نفرو ده بیت، ئه و باغانه ی تو ده ته ویت سه وزیانکه یت له بری ئه و باغانه یه که هه موو شه ویک له م شاره دا ده ژاکین و په شمورده ده که ون، ئه و عاشقانه ی که تو

دهتویت له سەر شهقامه کانی ئەو شارە خه یالییهی تو بسوپینهوه، له بری ئەو عاشقانهن که دهیت لهم شارهدا بسووتین و بمرن و غەم و پيسوایی بیانکوژیت، ئەو غەزەلانهی تو دهتویت لهو شارە خه یالییهدا جوانی و خه یال سهوزبکه، له بری ئەو غەزەلانیه که دهیت لیتره و له ناو پوچه بریندارهکاندا بیخوینینهوه. بارۆن تو پوچه بهریکی سهیریت؟ من تیتناگه؟ بارۆن، خه یال ههچ نییه جگه له حقیقه تیکی کوژراو، ئەوهی خه یال دروستدهکات ئەوانه که حقیقه دهکوژن. ژیان خۆی گه ورهترین و جوانترین خه یاله... ژیان خۆی پیکه رهوه دهیتته شاریکی خه یالی». غەزەلنوس بهو دێرانهی پوچی بهدی هه موو شاعیرانی دونیای دهخسته بهردهستی من. ئەو پوچی هه موو هه له گه وره کانی ئاده میزاد له ئاده م و حه واوه دهخه نه ملی سیاسیه کانی سهردهمی خۆیان، هه موو تاوانه کانی به شه رییه له هابیل و قابیله وه دهکهنه گه ردنی پیاوه دهسه لاتداره کانی نزیک خۆیان. به لام من نه مده ویست وا زوو تو په ییکه م و زویرییکه م، گووتم «غەزەلنوس، وادانی من نه وهی هه موو ئەوانه که زه مینیان تیکداوه، وادانی من په کیکم له وه چه کانی شه یان. به لام سه یرمه که ئیستا ده مه ویت ژیان پیکه مه وه، ئەو شته ناشیرینانهی پرویانداوه له بیریان به رمه وه و سه ر له نوێ ده ست پیکه مه وه. من بۆ ئەوهی سه ر له نوێ ده ست پیکه مه، پتو یستیم به تو یه... به بی تو هه چ نا کریت...». قسه کهی پتپریم و گووتی «هه موو ئەم شاره بووه به خه رابستانیکی گه وره، بارۆن گه وره ترین موسییه تی تو ئەوه یه دهتویت له م شاره برۆیته ده ری و کومه لیک نهومی نوێ و بینای گه وره ی جوان و شه قامی پان دروستبکه ییت و ناوی بنییت شاری خه یال، شاری خه یال ئەوه نییه لیتره رابکه ییت، به لکو ئەوه یه حقیقه ته خه وتوو هه کانی ئەم شوینه خه به ربکه یته وه، جوانیه خه وتوو هه کانی ئەم

شوێنە لە خەو هەستێتیت. بارۆن سەیرمکە... خەیاڵ سەیرانگایەکی نێیە
 لە تەنیشەت شارەوه دروستییگەین. بەلکو هەر ژبانی خۆمانە کە
 تێدەگەین چی لە ناودا کوژراوه. هەر کەسێک نەتوانیت تەخەمولی
 راستی بکات، ناتوانیت تەخەمولی خەیاڵیش بکات. ئەم شارە خەیاڵییە
 تۆ لای من نرخیکی نێیە، ئەو کۆشک و ئەندازیارانە ی تۆ هیچ شتێک
 بە پۆچی من نابەخشن... تۆ و سەرۆکەکان و بارۆنەکان تۆیە و هە
 شارێک دروستدەکەن، چونکە ناتوانن سەیری ئەم شارە راستەقینە
 بکەن... منیش تۆیە دەتوانم بگەمە باغەکانی خەیاڵ چونکە دەوێرم
 سەیری ئەم هەموو غەمە بکەم. ئێوە ناتوانن سەیری کوچەی ناشیرین
 و مرقۆفە بیمارەکانی ناو ئەو کوچەیە بکەن... ناتوانن سەیری باغی
 پەژمورده و گولە مردووەکانی بکەن. جەنابی بارۆن، من پێویستم
 بەو شارە خەیاڵییە ی تۆ نێیە، من شاری خەیاڵی خۆم هەیە... من
 باغی خەیاڵی خۆم هەیە... من سی سالا لەم شارەدا دیم و دەچم،
 هەموو گۆشە خەیاڵییەکانی دەناسم و هەموو مەخلوقە خەیاڵییەکانی
 دەناسم... ئەمە شاری خەیاڵی منە. جەنابی بارۆن بۆ ئەوەی لە
 خەیاڵی خەلکی ئەم شارە تێبگەیت، بۆ ئەوەی بگەیتە بنی بێقەراری
 پۆلەبەرە خەیاڵییەکان، دەبێت بزانی تۆ چ شتێک لە پۆحیاندا کوژراوه،
 بزانی تۆ کۆشتوویتی. گەر دەتەوێت بگەیتە ئەو شارە خەیاڵییە
 دەبێت بتوانیت ئەو شارە راستەقینەیی ببینیت کە لە بەردەمتدایە... لە
 ناو پۆچی هەموو مرقۆفییە مەحرومی ئەم کوچە وێرانانەدا باغیکی
 گەورە هەیە، ئەم باغە کاتێک دەکریتەو کە تێبگەیت. بەبێ بێنینی
 حەقیقەت ناتوانیت خەیاڵی هیچ ئادەمیزادێک ببینیت... بەلام جەنابی
 بارۆن تۆ ناوێریت ئەوە بگەیت... تۆ بەو ڕاکردنە ی خۆت دەلییت
 خەیاڵ، تۆ بە ترسی خۆت لە حەقیقەت دەلییت خەیاڵ... هەر تۆ
 وانیت، بەشی هەرە زۆری پۆلەبەرە پاک و خەیاڵییەکانیش وان.

دهزانی جه نابی بارۆن بۆ مرقۆی ئەم شارە بە لێشاو پادەهەن؟
 لە بەرئەوهی ناتوانن تەحەمولی جوانی ناو خۆیان بکەن و ناوی دەنێن
 خەیاڵ... دەزانیت بۆ کەانی ئەم شارە ئاوهەا بە کۆمەل خۆیان
 دەسووتێن، چونکە تەحەمولی ئەو باغە جوانانە ی ناو پۆحی خۆیان
 ناکەن و ناوی دەنێن خەیاڵ... مرقۆف بە جوانی کوژراوی ناو خۆی
 دەلێت خەیاڵ». قسەکانی بۆ من کوشندەبوون، وەک کۆمەلێک خەنجەر
 وەها بوون لە پۆحمدا بێچەقینیت، دلەرق و تاریک هاتە بەرچاوم. بە
 دوو نیگای ئاگرین سەیرمکرد و گووتم «کەواتە جەنابی غەزەلنوس،
 بۆیە دەتویست حیکایەتەکانی مردن کۆبکەیتەو. خەیاڵی تۆ تەنیا
 کاتیک ئێشەدەکات کە لووت بژەنیتە ناو چارەنوسی ئادەمیزادەکانی
 ترەو؟ ها تەنیا ئەو کاتە ئێشەدەکات، کە ئەم شارە وەک خەرابستان
 و گۆرستانیکی گەورە نیشانبدەیت؟ خەیاڵت تەنیا کاتیک ئێشەدەکات کە
 هەموو حیکایەتەکانی مردنت لە بەر دەستدا بیت، خەیاڵ لای تۆ ئەوێە
 لە تەماشاکردنی کارەساتدا کارامەبیت، ها وایە؟ خەیاڵ لای تۆ ئەوێە
 تێگەیت چی باغیک کوژراو، چی گولیک کوژراو، چی شتیگ ژااکاو؟
 ها... ئەو کاتە ئیدی بەباشی دەتوانیت خەیاڵ دروستبکەیت».

لەوە زیرەکتربوو تێمنەگات، سەیریکردم و گووتی «جەنابی بارۆن،
 دەزانم تۆ کتێبە گەورەکەی ئیمەت برد... دەزانم... ئەو کتێبە سوودی
 بۆ تۆ نییە، ئیمە ماندوو بووین لە گەلیدا... ئەوانە ی کە دوا ی ئیمە دین
 دەبێت تێگەن خەلکی ئەم شارە چۆن ژیاون و چۆن مردوون... دەبێت
 ئەوە بزائن... ئەو کتێبەم بدەرەو... دەزانم تۆ بردووە».

کە وایگوت ئیتر هەستمکرد لە گەل غەزەلنوسدا گەیشتوومەتە
 کوتایی، تا هەتا هەتا یە رقی لێم دەبێت و تا هەتا هەتا یە رقم لێم دەبێت. بە
 پێکەنینەو گووتم «ئادەمیزادان لە هەموو شوێنیک و ولاتیکی سەر
 زەمێن دەمرن و دەکوژرێن و دەخکێن و دەسووتێن... چ عەجەب

تۆ دەتەویت بلیت لە گەل هەموو مردووێ کەدا زەویێک نوێمه بیت
و باغیک له بهینده چیت، له بری ئهوهی خهیاڵ ئهوه هیزه بیت که ئهم
دونیایه ی پێ جوانکهیت، خهیاڵ لای تۆ وهک پیاسه یهکی دووردریز
وهه یه به سه رقه برانیکدا...».

به نیکه رانییه وه سه یریکردم و گووتی «خهیاڵ گریدراوی
خۆشه ویستی و پیزه بۆ خهلیقهت... عاشقیکی گه وره له ناو مرۆڤایه،
خهیاڵ له سه ر ئهوه عاشقه گه وره ی ناو پۆحی ئینسان ئیشده کات،
له سه ر ئهوه هونه رمنده شیتێ ناو دلمان، له سه ر ئهوه موسافیره
نه سه روته ی که هه رگیز ناگاته مال. من ته نیا ده توانم هه ولبدم
غه زه له کانی ناو پۆحی مرۆڤ بپاریزم... چهند سه له ده گه پیم و
دیم و ده چم و غه زه له نوسم، تاکه هیوام ئه وه یه نه هیلم غه زه له
دلماندا به مریتم... له خه لوه تی هه موو مرۆڤه پێ عه زابه کانی ئهم
شاره دا ئاماده بووم، ته نیا ئیشم ئه وه بووه غه زه لنوسی که له پۆحی
هه موو یه کیکماندا یه نه هیلم به مریتم... ئیشی من ئه وه نییه له به هه شتدا
دانیشم، ئیشی من ئه وه یه نه هیلم له جه هه نه مدا خۆشه ویستی به مریتم...
له به ر ئه وه بارۆن من ناتوانم ئه وه یارییه ی تۆ بکه م... ناتوانم».

من شیتبووم و هه له جووم، به تو په ییه وه گووتم «خهیاڵ لای تۆ
ئه وه یه مرۆڤ ده سه ته مۆنه بیت... له گه ل دونیادا ناته بابیتم، و ابزانیتم
ئاگریکی ترسناک له مالی به ربووه و ده بیت پابکات... تۆفانیکی
ترسناک هه لیکردوه و ده بیت هه لیتم؟ ئه وه یه خهیاڵ لای تۆ».

هیچی نه گووت... ئیستیکی درێژی کرد و هه ناسه یه کی غه مگینی
هه لکیشاو بیته وه ی سه یرمبکات گووتی «خهیاڵ شتی که و درۆ شتیکی
تره... هه زاران سه له مرۆڤ خهیاڵ و درۆ تیکه لده کات».

ئه وه دوا قسه ی بوو، وهک ئه وه بوو به و قسانه ده رمبکات. من
پوومه ته کانم سوور هه لکه پابوون و تو په بووم... تیکه ی شتم تاکه شتی که

لە نێوان من و غەزەلنوسدا مابێت مەرگە. گووتم «گەر خەلک مردن لە بیرنەکات، ناتوانیت بەختەوهرییت، گەر خەیاڵ یارمەتی مرۆفەکان نەدات شتیان بیربچیتەوهر ناتوانن بە شادی بژین... بۆ ناتوویت خەلک مردنیا بیربچیتەوهر؟ بۆ ژیاڵی خۆت بۆ نوسینەوهری مردن تەرخانکردوهر؟».

هەستایە سەرین و بیتهوهری سەیرمبکات گووتی «بارۆن ئەم شارە لە دەریاچەیک دەچیت پڕییت لە دەرەماسی و دزی دەریا، تەنیا کەشتییەک بتوانیت بەم دەریاچەیدە بڕوات، جۆرە کەشتییەکە مرۆف بە غەزەل و خەیاڵ دروستیکردییت. بەلام هێندە کەشتییەکی وا پڕوودەکاتە ناو ئەو دەریاچەیکە هەموو چەتەکانی سەرئاو و جانەوهرە زەبەلاحەکانی بنئاو خۆیاڵی پیادەدەن بۆ ئەوهری نووقمییەکن، هەر هێندە فریوتخوارد و لە کەشتییەکە دابەزیت ئیتر چاریکی تر ناتوانیت سەرکەویتەوهر. بارۆن پەرنگە تۆ پیاویکی نیازپاک بیت، بەلام دواي خەونیکی نەکردە کەوتوویت، پۆژیک لە پۆژان شاعیر و پادشا ناتوانن پێکەوهر هەمان یارییکەن... غەزەلنوسەکان و بارۆنەکان ناتوانن یەک خەون ببینن، ناتوانن یەک خولیا و یەک خەیاڵیان هەبێت... تۆ هەموو هێزی خۆت لەگەڵ بوونەوهریکی لاوازی وەک مندا تاقیدەکەیتەوهر... بارۆن من شتیکم نییە تۆ بتوانیت دەستەمۆییەکت، من نامۆم لەم شارە تۆدا، من غەمگینم، ناتوانم هیچت بۆیکەم...».

دەمتوانی لەو کاتەدا بیکوژم، دەسکەوانیکی کۆن لە یەکیک لە تاقەکاندا دانرابوو، دەمتوانی بە هەموو هێزی خۆم بیدەم بە کەللەیدا و بیکوژم، بەلام دانم بە خۆمدا گرت و گووتم «تۆ بڕیارتداوهر تا کۆتایی مرۆفییکی بپەرگ و پێشەبیت... شانازی بەم نامۆبوونە ی خۆتەوهر بکەیت». وەک ئەوهری تەواو گەیشتییتە تینی و دوا قسە ی خۆی بکات گووتی «ئەو شارە ی تۆ دروستیدەکەیت، دەبێت بەحەوزیکی تری...

چەتە و دەرەماسی، پۆحەبەرە خەیاڵییە راستەقینەکان لە دەروەی ئەو
شارە و لە قەرەاغەکانیدا لە حەسرەتدا دەمرن، ئەوێ دەبێت بەشاریک
ئەوانە تیادەژین کە خەیاڵ و خەونیان نییە... مرۆفی تەواو نایەتە ئەو
شارەو، مرۆفی تەواو خیانت لە حەقیقەت ناکات».

تیگەیشتم من لەبەردەم پۆحیکی بیچارەدام. ئەو شەو بە غەمگینی
لە مالی ئەو هاتمە دەری و پروم لە مالی جەغفەری مەغولی کرد... کە
لە زەنگی مالی مەغولیم دا کاتژمێریەکەی شەو بوو.

ناھەنگ و لاشە

شەوی یازدەوی تشرینی یەكەمی ٢٠٠٤

شەوی یازدەوی دەی سالی دووھەزار و چوار ماییدی گۆل سۆلاف و
دەرسیم تاهیر چوون بۆ نوێمیران. ئەو شەوی تاکبۆنەوێ ژمارەکان و
پۆحەکان بوو. ناھەنگێکی گەورەبوو، دەنگی موسیقا و ھەناسە پێکەو
ئەو سالتۆنە گەورەییان ھێنابوو جۆش. دەرسیم تاهیر لە ھەموو شتێک
دەترسا، پێشتر نە موسیقایی وا بەرز و نە جۆرە خەلکی وەھای بینیوو.
بۆ ئەوێ زۆر نەکەوتتە بەرچاوان، مایید بەھێمنی لە نیوان کورسییەکان
و جەنجالی بیۆنیەیی منداڵان و تیکە لاویوونی چەندین خێزاندا و نیکرد. ئەم
شەو ناھەنگەکە وەھا گەورەبوو، سالتۆنەکە بە جۆریک پرپوو، ئاسان
کەس کەسی نە دەدۆزییەو. لێدە ئەو موسیقا... لێدە ئەو دڵ...
سەماکە ئەو جەستە... ھەلپەپن ئەو قاچە غەمگینەکان و ھەلتەکی
ئەو سینەیی پەر لە حەسرەت. مایید کە وەک جۆنی دێپ لە فلیمی
بلۆدا قزێ بە جۆریکی ئیجگار قەشەنگ بۆ سەرەو داھێناوو، ھەستی
بە نامۆییەک کرد وەختەبوو تەواوی پلانەکە تیکبەتات و لە سەرەتاوە پێ

بشیوینیت. حه زیده کرد له و ساته دا برهات بۆ لای مندالێه کویره کان و سوار که شتییه که ی بیته ... بکریه وه ئه ی ئاو ... بکریه وه ئه ی زولمه تی بیینی خه یال ... بکریه وه ئه ی نه خشه سهخت و داخراوهکانی ناو پۆج ... له گه ل ئه و مندالانه دا برهات و هه رگیز نه گه پتیه وه . سه رتا پای هۆله که ی وهک بازار پێکی ساردی جهسته و عاتیفه و خه یال هاته به رچاو . سه یری لیهات له پیناوی لاشه ی ژنیکدا که نه بیینیوه و نازانیت کییه خۆی له شوینیکی وه هادا ده بینیتیه وه . ئیستا هه موو مانای ژانی خۆی له وه دا ده بیینی شتیک بۆ مردووه کان بگات، که سه یری ئه و هه وا و به زه مه ی ده کرد، که بۆنی ئه و هه موو عه تره ی ده کرد، که ئه و هه موو ژن و کچه ی ده بیینی به نیگای ناپاکه وه سه یری بالآ و قژ و چاوی ده که ن، دلنیا بوو ئه و ته نیا له گه ل مردووه کاند ده توانیت په یوه ندیه کی قوول به ستیت . هه ر له و ساته وه که چووه ناو هۆله که هه ستیکرد بوونی بۆته مایه ی شتیکی نااسایی، هه ستیکرد شه پۆلێکی گه و ره ی چرپه چرپی له نیوان ژنانی نویمیراندا دروستکردوه، گوپی لیبوو ده یانگووت خۆیه تی ... خۆیه تی . چه ندین جار ناوی نه و جه وانی چینی له گوپییدا زرینگایه وه . هه ندیکیان وهک بترسن خۆیان لێ لاده دا و هه ندیکی دیکه شیان ده یانویست به هه سه ره ته وه په لاماری بده ن . چی وایده کرد واتینگه ن ئه و نه و جه وانی چینییه، چی ؟ له و شه وه وه ی لاشه که ی بینبوو هه ستیده کرد لاشه ی ئه و کوژراوه لاشه ی خۆیه تی، ئیستا ئه م نیگا و چرپه چرپه سه یرانه که له سه ریدا ده نگ ده ده نه وه، ئه و ته ماشا کردنه ترسا وانه ی وهک ئه وه ی هه مووان تارماییه کیان بینیت، وهک ئه وه ی جوانی له نا کاوی ئه و هه موو هۆله که ی تیکدا بیت ... به ته نیا له سه ر میژیک دانیشته، هه ستیکرد ژنانی نویمیران یهک یهک به بهرده میدا ده پۆن و سه یریده که ن، یهک یهک ده یانه ویت دلنیا بن ئه وه ی ده بیینن نه و جه وانی چینییه یاخود نا . گوپی لیبوو ده لێن «نه کوژراوه ... درۆیه نه کوژراوه» . ماجیدی گوڵ س

سەرسام لە خۆی پرسى «تۆ چ یارییه‌کم له‌گەڵدا دەکەیت... ئەى تارمایی؟ چ یارییه‌ک». یه‌که‌مجارىووه‌ستیده‌کرد ئه‌و مردوو به‌پاستى لێوه‌ی نزیکه‌ و له‌گەڵیایه‌تى. هه‌موو به‌به‌رده‌میدا ده‌پۆشتن و سه‌یریانده‌کرد و ده‌یانچاندا. چرپه‌چرپه‌کان به‌ شێوه‌یه‌کى سه‌یر له‌سه‌ریدا ده‌نگیانده‌دایه‌وه‌، وه‌ک بیهۆشیکی لێهاتبوو، هه‌ستیکرد له‌ هه‌موو ئه‌و دونیایه‌ دابراوه‌، هه‌ستیکرد ده‌نگى مۆسیقا و ده‌نگى منداڵان و فسکه‌فسکی ژنان و که‌مترخه‌مى پیاوان هه‌مووی خه‌ونه‌، هه‌ستیکرد له‌ جیگایه‌کى باریکدا له‌ نێوان ژیان و مه‌رگدا گیرى خواردوه‌ و ناتوانیت به‌گه‌ڕێته‌وه‌ دواوه‌. دووجار چووه‌ ته‌والێته‌کان و له‌به‌ر ئاوێنه‌کانیدا وه‌ستا و گروتى «من نه‌وجه‌وانى چینی نیم... من ئه‌و نیم... من ماجیدی گول سۆلاقم». به‌لام هه‌ستیکرد هه‌موو ژيانى چه‌زیکردوه‌ یه‌کیکی دیکه‌بیت، وىستویتی که‌سیکی دیکه‌ بیت. ده‌یزانى هه‌ر جارێک سوار ئه‌و که‌شتیه‌ ده‌بیت، پۆژیکی راسته‌قینه‌ی ژيانى به‌ هه‌ده‌ر ده‌پوات. ئه‌و که‌شتیه‌ هه‌چ نییه‌ جگه‌ له‌ که‌شتى دوورکه‌وتنه‌وه‌ی به‌رده‌وامى له‌ خۆی. ده‌کرا ئه‌ویش وه‌ک نه‌وجه‌وانى چینی بژی... ده‌کرا. ئه‌ویش به‌ هه‌مان ئه‌ندازه‌ی ئه‌و جوان و سه‌ره‌نجراکێش و پڕ سیخه‌. ئیستا که‌ له‌ ئاوێنه‌که‌دا سه‌یری خۆی ده‌کرد دڵنیاوو نه‌وجه‌وانى چینی نیوه‌ کوژراوه‌که‌ی خۆیه‌تى، وه‌ک چۆن نیوه‌ کوژراوه‌که‌ی غه‌زەلنوسیشه‌، وه‌ک چۆن نیوه‌ کوژراوه‌که‌ی هه‌موو مه‌خلوقاته‌ خه‌یالییه‌کانه‌، به‌لام چیدی کاتى گه‌رانه‌وه‌ نه‌ماوو، ده‌بایه‌ تامردن وه‌ک ماچه‌لانى خه‌یالى بژی... وه‌ک ناخودایه‌ک که‌ ته‌نیا به‌ خه‌یاڵ سوار که‌شتى ده‌بیت و زه‌وییه‌ خه‌یالى و پهباره‌ خه‌یالییه‌کان ته‌یده‌کات. که‌ گه‌رایه‌وه‌ بۆ ئاهه‌نگه‌که‌، دێرێکی غه‌زەلنوسى هاته‌وه‌ یاد که‌ ده‌یگوت «دڵ له‌ ئه‌ودا که‌ غه‌ریبه‌ په‌رۆشى تۆیه‌تى — واده‌زانیت مه‌هربازان سه‌راپا مه‌عشوقه‌ی خۆیه‌تى». ئه‌م ژنه‌ کوژراوه‌ له‌ ناکاو بووبوو به‌ مه‌عشوقه‌ی خۆی. به‌ ناو ئاهه‌نگێراندایه‌ تپه‌ری و دڵنیاوو

گەر بەو پۆخەووە نەبێت، ناگاتە سەر گۆپی ئەو خانمەى لە بنى
 جەھەنمىكى گەورەدا نێژرابوو. دابەزینی خۆى بۆ ئەم شارە وەك
 دابەزینی پالەوانى ئەفسانە یۆنانىيەكان بۆ سەر زەمینى ھادەس، بۆ
 دونیای ژێرەو ھاتەبەرچاو... كە بەناو بۆنى عەترى ژنان و نیگا سەیر
 و برسییەكانیاندا تێپەڕی، واىدەزانى بە ڕیواقیكى درێژى جەھەنمدا
 بەرەو خوار، بەرەو بنكى بێقەرارى سەقەر دەروات، تا لەوێوە نەینىيەك
 لە دەست پاسەوانە جەھەنمىيەكان و پۆخە گومراكان پزگاریكات و
 بیهێنیتەو سەرى. بەجۆرىك غەریببوو دەبویست شەو زۆر زوو بەسەرچیت
 و تێپەڕیت. نەیدەتوانى بیر لە باران شوکور نەكاتەو، بیر لەو نەكاتەو
 گەر نەكوژرابایە ئیستا ئەویش لێرەبوو، لە ناو ئەمانەدابوو كە ئاھەنگ
 دەكەن و ھەڵدەپەڕن. لە كاتژمێرى دەدا ئاھەنگەكە دەگەشتە تروپكى
 خۆى. لەویدا دەبایە لەگەڵ دەرسیمدا بە جیا لە ھۆلەكە بڕۆنەدەرى و
 لە دەروە بە بیانووى دۆزینەوێ جیگایەك بۆ گۆرپى دەرسیم كە
 دەبوو خۆى پیسبكات، لە كوچەكانى نویمیراندا خۆیان ونبەن. لە پێش
 كاتژمێر دەدا دەرسیم شتێكى بە جلەكانى خۆیدا ڕشت و ماجیدى گۆل
 سۆلاڤ لەگەڵیدا ھاتەدەرى، شەو ساف و بێدەنگ و غەمگین بوو. كە
 دەنگەدەنگى ئاھەنگەكە و ژاوەژاوى ھەلپەركێكەران لە سەرىدا كوژانەو،
 بێدەنگى دونیا سەرسامیكرد. سەیری ئاسمان و ئەستێرەكانى كرد،
 ھەستىكرد ھەموو شتە گەورە و مەزنەكانى گەردون بە یقار و ھێمن و
 بێدەنگن. دلنیابوو ناو ئەم ھێمنى و خامۆشییە مالى راستەقینەى
 ئەو... وا ھاتە خەيالى ھەموو نویمیران لە ئاھەنگەكەبێت. وەك پەلى
 براھەكى خۆى بگرت، پەلى دەرسیمی گرت و دوو بە دوو لە كوچەكانى
 نویمیراندا كەوتنەڕێ. كزەبایەكى پاییزەى دلنەزێن بە ناو كۆشك و باغچە
 زەردەكاندا ھەڵیدەكرد، دەرسیم بێئەوێ بیر لە ھیچ بكاتەوێ یان
 بترسیت لە پێشەو دەڕۆشت. تا گەشتە نزیك باغى مورتەزا تە...

سەیری ناو تاریکیان دەکرد. ماجید ئەمشەو ئارەزوویەکی وەهای نەبوو گالته بە لووتی دەرسیم بکات، دەرسیمیش لەو پۆحله بەرانبوو خۆبه خۆ نەدەهاته قسە. کە لە باغی مورتەزا نزیکبۆنەو ئەو ناوە زیاتر لە هەر جیگایەکی دی نوقمی زۆمەت بوو. چرای کۆشکەکانی دەورووبەر سەرتاپا خامۆشبوون، وەک دوو کەس ترس و دوودلیان نەبێت بە هێمنی دەرگای پشستەوێ باغچەکیان کردەوێ. باغ بوو، باغێکی راستەقینە، هیچ ئاسەوارێک نەبوو کە لە ژێر ئەم درەخت و گولانەوێ ئەو هەموو مردنە هەبێت. بەلام دەرسیم وەک لووتی شتیکی نەیتی پێبێت راپلەکی، بە هەست تیگەشیشت چوار دەوری و ژێر پێی سەرتاپا لاشەی مردووانە، سەرسام لەباغەکەی پوانی و هەناسەیهکی قوڵی هەلکێشا. دەبایە لە بازنەیی سێتەمی باغەکەدا، لەو جیگایەدا کە سەروویەکی بەرز پواوێ، بە دەستی چەپدا دوو مەتر دور لەو درەختەوێ، زەویەکی هەلکەن و باران دەریهێنن. دیاریوو هاوینی پابوردو دەستیک گۆلی جۆراوجۆری لەسەر گلکۆکەیی باران سەوزکردو، لەگەڵ ئەوێ دنیا مالاوایی لە دواوەمین گەڵا وەرپوێکانی خەزان دەکرد، هێشتا هەندیک گۆلچکەیی ورد لەسەر گۆرەکی مابوون. دەرسیم بە خێراییهکی سەیر زەوییهکی هەلکۆلی. لە ماویەکی کەمدا گەشیشتە سەر کراسە سپییەکی باران... بە خێراییهکی ئەفسوناوی کە نیشانەیی شارەزایی و هێزیو نەوێک نیشانەیی ترس و شەپزەیی هەموو لاشەکی دەرھێنا. خۆدایە لەگەڵ تێپەڕینی شەش مانگیشدا جەستەیی باران ساغ بوو، وەک ئەوێ بوو دۆینێ نێژراییت، بۆنێکی سەیری گۆلزاری لێهەڵدەستا... بۆنی باغی لێدەهات. دەرسیم بەو لووتە زلەیی خۆیهوێ ئەو بۆنە مەستیکرد و بە چەوێ گوتی «خۆشە... زۆر خۆشە». بە هەردووکیان خۆلەکیان دایەوێ بەسەر ئەو جیگایەدا، بەلام شوینەواری هەلکەندنەکان وەها دیاریوون بە هیچ دانەدەپۆشرا. نزیکیی یازدەیی شەو، پێکەوێ دەرگای پشستەوێ باغەکیان

کرده وه و به ره و سنووری دهره وهی نویمیران پۆیشتن. هه مووشتیک ئاسان تێپه پی، هیچ پۆحله به رێک تووشی گومان و دوودلی و ترسی نه کردن. ماجیدی گول سۆلاف لاشه که ی بارانی دابوو به شانیدا و به تاریکی نهنگوسته چاوی پاییزدا ده پۆیشت، پێدهشتیکی پێک و تاریک و بیبه ره به ست بوو. گول سۆلاف خۆشحال بوو، خۆی وهک که سێک دهاته پێشچاو که له بنی بێقه راری سه قهره وه به ره و سه ر زه مینی پوناکی ده که پێته وه. له نزیک ته له بنده کانی نویمیران دهرسیم هه موو ته له کانی قرتاند و پێکه وه لاشه که یان که یانده دهره وه. ماجه لانی راسته قینه و هه سه نی پیزۆ له پیکا بێکی په شدا چاوه پوانیانده کردن... ماجه لانی راسته قینه له بێدهنگی و تاریکی لا پێه کی باریکی شه ودا، لاشه ی خوشکه زا که ی له ماجید وه رگرت و هه ستیکرد بۆنی نه و گول خه یالایانه ی لیدی ت که له قه سیده کانی غه زه لنوسدا بۆنیکرد بون. هه سه ن توفان به سه رسامیه کی که وه ره وه سه یریکی ده موچاوی مردووه که ی کرد که هیشتا له ئامیزی زوهدی شاهه ماندا بوو، به چرپه وه گووتی «باری ته عالا، فه خری کائینات... چه ند له سه بری ده چیت». شاهه مان پرسی «سه بری کییه ... هه سه نی پیزۆ، سه بری کییه؟». هه سه ن به هه مان سه رسامیه وه گووتی «نه و مه عشوقه یه ی غه زه لنوس له هه زارباغ ده بیینی ت». له و کاته دا ماجه لانی راسته قینه ته ره مه که ی دانا و قزێ له سه رچاوی لابرده و بۆ یه که مجار باران شوکوری له به ر پوناکی لایتیکی ده ستیدا به پۆشنی بینی. ئاهنکی خنکاو له که رووی هاته ده رێ، هه ستیکرد هه ردوو ده سته ده له رزیت. سه ری خسته ناو ده سته ی و به هه سه ره ته وه گووتی «نۆر که نه چ بوو... نۆر». ماجیدی گول سۆلاف له و شه وه نه نگه دا دووباره لایته که ی له پوخساری باران نزیک کرده وه و به وردی سه یریکرد و له دلی خۆیدا گووتی «خوا ی که وه ره ... خوا ی که وه ره ... نۆر که نه چ بوو... نۆر».

دووھەمین و دووھەمین چیرۆکی من بۆ تیشکان ماجیدی گۆل سۆلاف دوانزە و سیانزە ی تشرینی یە کەمی ٢٠٠٤

لاشەکی بارانمان لە ناو باغیکی خەیاڵی گەورەدا لە تەنیشت
نەوجەوانی چینییهووە ناشت. باغیک لەسەری ئێو سەری دەریایەک لە
غەزەلدا. هەر چوارمان باغ بە باغ و غەزەل بە غەزەل ئێو لاشەیهمان
هەلگرت. لە ناوەرپاستی ئێو کتێبخانە گەورەیدا کە پەفەکانی سەرتاپا
دیوانی بێشوماری غەزەلبوون، بارانمان بەخاک سپارد. غەزەلنوس لەسەر
گۆرەکی گوتی «غەزەل وەک چۆن پێگای لە دایکبوونە ئاوهاش پێگای
مردنە، هەندیک بە غەزەلدا دێن بۆ ژیان، بەلام ناتوانن بە غەزەلدا
بگەرێنەو، هەندیکیش بە غەزەلدا نایەن و بە غەزەلدا دەگەرێنەو...
هەموو پۆلەبەرێکی خەیاڵی کە لەدایکدەبێت دێرێک شیعەر لەسەر
سینەیەتی، دواتر ئێو مۆقانە لە تەواوی زیندەگیدا ئیشیان ئەوێه
ئەودێرە تەواوبکەن و بیکەن بە قەسیدەیک... بەلام کەمن ئەوانە
دەتوانن لەگەڵ ئێو دێرەدا بژین و قەسیدەکە تەواوبکەن». دواتر بە
ئێمە ی گوت «نەخشەی پاستەقینە ی ئێم باغە لای ئێوێه، نەینییەکی
لە دلی خۆتاندا هەلگرن». ئێمە نەوجەوانی چینی و بارانمان لەو باغەدا
بۆ هەتاھەتایە بەجێهێشت و دڵنیابووین لە ناو ئێو بەحرێ غەزەلەدا
ئاسوودە دەژین. من وام هەستکرد لەویدا چیرۆکەکەمان تەواوبوو،
هەستمکرد ئێمە بەشیکی چکۆلانە ی جەنگیکی گەورەمان بردۆتەو، لە
دلی خۆمدا دەمگوت گەر پۆرێک لە پۆژان ئێم چیرۆکە بێت بە
کتێب، خەلکانی پاشەپۆژ و پۆلەبەرە خەیاڵییەکانی داھاتوو شانازی بە
منەو دەکەن، بە ماجیدی گۆل سۆلافەو کە لەسەرەتاکانی سەدە ی
بیست و یەکدا لاشە ی ژنیکی عاشقم لە باغیکی ناو سەرزەمین

دوژمنەو دەرهێناو بەرەو باغیکی خەیاڵی ھەلمگرت و ھەک قارەمانیکی راستەقینە لە ھیچ شتیک نەترسام. دڵنیابوو لە پاشەپۆژدا دەچمە ناو کتێبەکانەو، ھەستەدەکرد مانای ئەو ئیشە من کردوم، لە زۆر جەنگی گەرە و شەپی راستەقینە پوونتەر و قولتەر. مرۆڤ لە میژووی خۆیدا ھەزاران جەنگی ترسناک و گەرە و کردو، بێئەوێ بزانیت بۆ، بەلام من دەمزانی چەند گرنگە، ئەو لاشە جوانە باران لە باغیکی ناچیز و یادکراو و تاریکەو بەرەو باغیکی خەیاڵی و پڕ غەزەل بگوازینەو.

بەلام ئەو ھەستە مەزنە سەرورە و سەرفرازی ھەستیکی کورت و کەم خایەنبوو، بۆ پۆژی دوایی کە بە ئاگاھاتم و تیشکان تاهیرم لە بەردەرگای ژوورەکی خۆمدا بینی، ھەستمکرد دەنگیک لە ناخەو پێمەلێت «گول سۆلاف لە خۆتەو قسە زیادمەکە و زۆر مەپۆ... لە خۆتەو پەلەمەکە، شەپ ھێشتا تەواو نەبوو». تیشکان بە تەنورەکی کەمیک کورتەو لە بەر دەرگای ژوورەکەمدا وەستابوو و گووتی «کووری باش پێتخاخۆش نییە، بێمە ژوور». منیش بە دەم باویشکیکی درێژەو گووتم «تیشکان گەر بۆ کوشتنیشم ھاتبیت، پێم ناخۆش نییە... وەرە ژوور». بە گلەییەو گووتی «دوینێ شەو سەیرت نەکردم... تیناگەم بە درێژایی ئاھەنگەکە سەیری منت نەکرد... بۆ؟ کووری باش، لە پڕیکیشا ونبوویت». من گووتم «ھا دوینێ شەو، دوینێ شەو، دوینێ شەو». لە راستیدا نەمەزانی بلییم چی، من بە درێژایی ھەموو شەو تیشکانم بە خەیاڵدا نەھاتبوو. گووتم «دوینێ شەو بە جۆریک دلتەنگبووم ترسام بەم دلتەنگییە خۆم جوانی تۆ بژاکینم... کە دلتەنگدەبم حەزناکەم کەسانی خۆشەویستی خۆم ئەزییەتبدەم». بە مەکرێکەو لە تەنیشتمەو دانیشتم و گووتی «کووری باش، بیرێ حیکایەتەکانت دەکەم، حیکایەتەکی ئەو پۆژەت زۆر خۆشبوو، زۆر زۆر. من بیرێ حیکایەتەکانت دەکەم...». زانیم درۆدەکات، بەلام نەمویست بزانم بۆ درۆدەکات. لە جیگاگەمدا پراکش،

پالکەوت تەنۆرەکەى بە جۆرێک هەلکشا ئیتەر شەرمەدە کرد سەیربەگەم.
 بۆ ئەوەى پانە سپى و باریک و بڵندەکەى نەبینم، لە تەنیشتیەوه
 دانیشتم و دەستم بە قەژە زەردەکەیدا هێنا و گووتم «بەراست حەزت لە
 حیکایەتەى منە؟». گووتى «زۆر، باوەرپەکی کورەى باش، زۆر». چاوانى
 وەها جوانبوون ئیستاش کە بێر لە نیکاگانى دەکەمەوه حەسرەتیان بۆ
 هەلەدەکیشم. لایمپرسى «حەزت لە چ حیکایەتیکە؟». بە ئەسپایى چاوى
 لێکنا و گووتى «بەحەزى خۆت». منیش هەناسەیهکم هەلکیشا و گووتم
 «گوێبەرە تیشکان... ئەمڕۆ حیکایەتێکى غەمگینت بۆ دەگێرەوه، کە
 ناییت قەت لە یادبیکەیت». لەسەرەخۆ گووتى «قەت لە یادى ناکەم». گووتم
 «ئەگەر پۆرێک مردم، ئەم حیکایەتەت بێرنەچیتەوه». گووتى
 «بیرم ناچیتەوه». نەمەزانی بۆ وا دەلێم، بەلام هەستێکى منداڵانەم
 تیاوو کە دەمکوژن. گووتم «هەبوو نەبوو لە شارێکى ئەم دنیا
 گەورەیدا ئەسپناسێکى زۆر شارەزا هەبوو، حەزیدەکرد هەموو ئەسپى
 جوانى دنیا هى خۆى بن، بەوەدا زۆر لە دەستەمۆکردنى ئەسپى کۆیدا
 شارەزابوو، دەیتوانى کۆیتیرین ئەسپ پامبکات و جڵەوى بکاتە مل،
 ئەو ئەسپبازە بە جۆرێک شارەزابوو، بەجۆرێک لە هونەرى جڵەوکردندا
 لێزان بوو، هیچ کەس لە دنیاى نەیدەوێرا گومان لە توانای بکات،
 هەر کەسێک گومانى هەبوایە ئەو دەیگوت بۆ کۆیتیرین و ناپامترین
 ئەسپى دنیاى بۆ بەیتە تا بۆتى دەستەمۆبەگەم. هەر کەسێک ئەسپى
 زۆر سرکى هەبایە کە هەرگیز دەستەمۆناییت، دەینارد بە دواى ئەو
 مامۆستایەدا. ئەسپێکیش چییە لە دنیاى دەستى دەرەنەچووبوو.
 پۆرێک ئەسپناسێکى دیکەى وەک خۆى و مەیتەرێکى دۆستى هاتە
 لای و هەوالى ئەسپێکى لە کێلگەى یەکیک لە ئەسپدارە ناودارەکانى
 ولاتەوه بۆهێنا، ئەسپێک بە هیچ مەیتەر و پامچیەک دەستەمۆ ناکریت
 و پاناگیریت و سەمکۆلانى هیور ناکریتەوه. مامۆستای گەورەى پامکردن

کە تا ئەو کات جلەوی لە ملی هەزاران ئەسپ کردبوو، ئەم هەوالە دڵخۆشیکرد. مامۆستا پێیوابوو هەلیکی گەورە دەستکەوتوو هونەری خۆی تاقیبکاتەو و توانای خۆی بەپاستی بسەلمێنێ. بەرەو کێلگەیی ئەو ئەسپە کێوییە پۆیشت و بەتەمابوو هەر زوو بە خۆی و مەدالیایەکی دیکی دەستەمۆکردنەو بگەرێتەو... مامۆستا کە دەگاتە شوێنی نیازی خۆی و لەوێ تەماشادەکات، ئەسپێکی سپی سەرکەش دەبینێت کە یالێکی چڕ و ئاوریشمینی هەیە. ئەسپێک هێند بۆنی مەیتەر و هەناسەیی مرۆفی بەسەردا دەچێت، وەک شێت دەکەوێتە سمکۆلان و کوپژن و بازبازێن و جووتە. ئەسپبازی شارەزا کە وایسابدەکات هیچ ئەسپێک لەسەر زەویدا نییە ئەو نەتوانیێت پامبیکات، چەند پۆژ و چەند هەفتە دەکەوێتە هەولێ نەرمکردن و هێۆرکردنەوێ ئەو ئەسپە شێتە و سوودی نییە. سەختی نیشەکە و جوانی ئەسپەکە وەها دەچنە دلی پامچیەکەو بەرپاردەدات ژبانی خۆی بۆ دەستەمۆکردنی ئەو ئەسپە تەرخانبکات، بە نرخێکی بەرز ئەسپەکە لە خاوەنی دەکرێت و بە فەلاکت بەرەو مال و کێلگەیی خۆی دەیگوازێتەو و لە سەر زەوی و مەزرای خۆی بەرەلایدەکات. پۆژان دێن و پۆژان دەپۆن، مانگان و سالان تێدەپەین و ئەو پیاو هەموو هونەری خۆی و هونەری ئەسپبازانی تر بەکار دەهێنێت و ئەو ئەسپەیی بۆ دەستەمۆ ناکرێت... دواي چەند سال نیش دەگاتە ئەو بڕوایەیی هەندیک ئەسپ هەن هەرگیز دەستەمۆنابن، مرۆفیک نییە بتوانیێت زینیان بکات و جلەویان ئاسان پاکیشیێت و بەو پێگایەدا بیانبات کە ئەو دەیهوێت، ئیدی تەنگەکەیی هەلەدەگرێت و لە گەرمەیی ناوومێدیدا ئەو ئەسپە سپییە دەکوژیێت... مەیتەرچی شارەزا کە عەشقیکی زۆری ئەسپی لە دلدايە، پێیوایە تاکە پێگایەک بۆ ئەوێ خۆی بژی و پەنجی مانای هەبیێت، ئەوێ ئەو ئەسپە بکوژیێت. هەموو ئەو ئەسپانەیی کە دەستەمۆنابن دەبیێت بکوژیێن...».

تیشکان تاهیر بێتەوێ هیچ لە حیکایەتە کەم تییگات. دواى
سەر خەوێکی کورت لە جیگا کەمدا هەستاو بە بێدەنگی پۆشت، دڵنیا بووم
دەچیت بۆ لای یەکیەک لە بارۆنەکان. دواى پۆشتنی ئەو من دلتەنگ بووم...
دڵنیا بووم جارێکی دی تا هەتا هەتا یە نایەتەو ئەم ژوورە بۆلام. دڵنیا بووم
بە یە کجار و تا هەتا هەتا یە خانمی جیسیکەم لە دەست خۆمداوه.

ئەو بە یانییە کە چووم بۆ ناو منداڵە نابیناکان، بە دڵنیا یەو دەمرانی
ئەو دوا هەمین پۆژمانە پێکەوه، بێ هیچ هۆیەکی دیاریکراو پێمگوتن
«ئەمڕۆ پێکەوه سوار کەشتییە کە نابین... ئەمڕۆ تەنیا هەندیک قسەتان
بۆدە کەم. من پۆژیک لە پۆژان بە جێتاندە هیڵم... دەزانم ئەم نەخشە یە
ئیمە لە سەری دەپۆین تا ژیان و گەردون هەبێت تەواو نابێت، سەفەرێکە
بەشی هەموو مۆفەکان دەکات، ئێستا هەر یەکیەک لە ئێو نەخشە یەکی
و هەا خەیاڵی لە پۆختاندایە، دەتوانن سەیری تاریکی ناو بینایی خۆتان
بکەن و درێژە بە سەفەرە کە بدەن. ئێستا هەر یەکیەک لە ئێو بوو بە
ماجەلانیکی چکۆلە ی خەیاڵی کە دەتوانیت خاکی سەیر و عاجباتی لە
دلی خۆیدا بدۆزیتەوه، هەر یە کە تان کەشتییە کتان هەیه کە دەتوانن بە
پوباری سەخت و ئاوی خوێ و زەوی پڕ مەترسیدا ئاراستە بیکەن. پۆژیک
لە پۆژان کە هەستتانکرد ژیا ننتان زۆر ناخۆشە، هەستتانکرد دەبێت بپۆن
بۆ دۆنیایەکی تر و بۆ سەر زەمینێکی تر، سەیری قوولایی ناو پۆج و
جوانییەکانی ناو دلتان بکەن، لەویدا زۆر نەخشە ی لەوێ من قوولتر و
سەیرتر و جوانتر دەدۆزنەوه. زۆر خاکی لەوێ من سیحراوێتر دەبینن.
پۆژیک لە پۆژان هەر یە کێکتان گەیشته ئەو پەری جوانی، گەیشته ئەو پەری
خەیاڵ، گەیشته خاکیک کە خۆی پێیوایە سەر زەمینى خەو نەکانیتی.
لەویدا باغچە یەکی چکۆلە نە دروستبکەن و ناوی بنێن «باغی سەردارباشی
گول سۆلاف» یان ناوی بنێن «باغی ماجەلانی خەیاڵی». ئەو
پۆژە منداڵە نابیناکان بە تەواوی غەمگین بوون، بەلام چارێکم نەبوو،

دەنیابووم دەبیت خۆم بۆ سەردەمیکی تر و پۆزگاریکی تر ئامادەبکەم. دەبایە منداڵە نابیناکان فیڕبێن خۆیان نەخشەی خۆیان دروستبکەن و تەنھا بە خەیاڵی خۆیاندا سەفەریکەن و کیشوەرە شاردراوە و نەروۆکانی ناو پۆحی خۆیان بدۆزنەو... چاری دیکە نەبوو.

یادداشتەکان بارۆنی خەیاڵ

من میری پۆرسەلان هەوالەکی دامی، پێشتر وەها شپەزە نەمییوو. بارۆن مۆدیڵی جۆرە پیاویک بوو کە لە سەدەی بیستدا نمونەیان زۆر زۆربوو، چەشنە پیاویکی گەمژە، بەلام لە هەمانکاتدا ئازا و چاونەترس، لەو کەسانەی دەسەلات تەنیا بە هەییەت و ترس تێگەیوو. من لەو کاتەوێی لە ئەنجومەنی میراندا ئەندامبووم ئەو دەناسی. چەند سالیکی بوو وازم لەو هینابوو لەگەڵ کەسانی وەک میری پۆرسەلاندا بچمە گفتوگۆ، بەلام هەردەم کاروباری حیزب و وردەکارییەکانی ژیاڵی سیاسی کۆیدەکردینەو. گەرچی هاوڕێ نەبووین بەلام پێزی یەكدیمان دەگرت و حورمەتی یەكترمان لابوو. دووسال لەمەوبەر کە سەرۆک خوماری پاشەپۆزی سیاسی خۆی بوو، دەیویست خۆی بۆ قوئاغی تازە ئامادەبکات. زۆربەی کاروبارەکانی دا بەشکرد و لە زۆر وردە ئیش کە تا ئەو کات خۆی بە ئیرادەی خۆی پێیدەکردن دەستی کێشایەو. بەوێدا سەرۆک منی وەک کوپی خۆی تەماشادەکرد، لوتفی نواند و برێکی زۆر وردە ئیشی دا بەسەرمدا کە زۆربەیان تەنیا سەرئێشەی پووتبوون و هیچی تر. پۆزیک من و بارۆنی پۆرسەلان و بارۆنی ماستاو و بارۆنی تورکی بانگکرد و گووتی «ئێوە هەر چوارتان کوپی شیرینی

مەن و دەبێت لەمەولا زۆر شت هەیە ئێوە بۆم ئەنجامبدەن». هەر
 جەنابیشی وایکرد لە هەلبژاردنی ئەنجومەنی بالای میراندا، کە
 خەڵکانێک ناویانابوو دەستی بالای بارۆنەکان، ئێمە دەرچین.
 کە مەن و بارۆنی پۆرسەلان پێکەوه لە ئەنجومەنی بالای میراندا
 دانراین و بە کۆی دەنگیش کران بە بەرپرسی راستەوخۆی ئارامی
 و ئاسایش لە ناوچەی نوێمێران، شەویکیان بارۆنی پۆرسەلان
 چیرۆکی ئەو باغە ی باکووری نوێمیرانی بۆ گێڕامەوه کە ژێرەکی
 پەرە لە تەرمی جۆراوجۆر، کە لە سەر دەمی جیاواز و لە بۆنەی
 جیاواز و بە بەهانی جیاواز کوژراون. مەسەلە کە ئەو کاتە هاتە
 پیش کە مەن ویستم ئەو پارچە زەوییه جوان و گەورە و دانسقیه
 هەلەمەوه و خوشبیکەم و لەویدا مۆنیتیتیکی گەورە بۆ کچانی
 ئەنقەلکراو بەرزبکەمەوه. مەن ئەو پڕۆژەیەم زۆر بەراست و جیدی
 وەرگرتبوو، دروستکردنی مۆنیتیتیکی وەهام بە نیشانی حورمەتی
 دەسەلاتی ئێمە بۆ ئافەرەت دەزانی. پڕۆژیک بەر لەوێ شۆفلەکان
 بهێنم، بارۆنی پۆرسەلان خۆی هات و بە هێمنی هەموو شتیکی
 تێگەیاند. بە زەردەخەنە ی پیاویکی خوشبەخت و رازییهوه لە دنیا
 گووتی «ئەم شارە هەمیشە لاشەیهکی هەیە بێشاریتەوه، ئەمە
 میژووی ئەم شارە بوو، لە کۆنەوه هەروابوو و هەر واش دەبێت.
 لەبەرئەوه بارۆن دەست لەو مەسەلەیه هەلگرە. بەس خوا دەزانیت،
 گەر دەمە شۆفلێک لەو عەرەدە بەدەیت چەند مردووی پتووە دەبن،
 لەبەرئەوه بەقسە ی برای خۆت بکە و واز لەو حیکایەتە بهێنە... ئەوێ
 پەرە لە لاشە، هەتا تەرمی عەبدولقادری نیاش لەوێ، گەر لە یادت
 ما بێت... خاوەنی کارخانەی مافوورە کە. لەبەر ئەوه جەنابی بارۆن
 لێگەپێ و دەرگای جەهەنەممان لێمەخەرە سەرپشت». بێشەوهی
 ئارەزووی ئەو مەبێت بچمە بنج و بناوانی شوناسی مردووەکان،

گووتم «بارۆنی پۆرسه‌لان، بوونی گۆرستانیکێ وه‌ها له‌ ناوه‌راستی نوێمیراندا، وامان لێده‌کات هه‌میشه‌ چاوکراوه‌بین و نه‌هێنیه‌که‌ی به‌پاریزین، ده‌بێت چیرۆکه‌که‌ی له‌ نێو ئێمه‌دا ده‌رنه‌چێت، چیرۆکیکی وه‌ها به‌روات ده‌روهه‌ بۆ هه‌موومان ئابرووچوونیکێ گه‌وره‌یه‌». بارۆنی پۆرسه‌لان گووتی «ئه‌وه‌ی به‌رپرسی گۆرستانه‌که‌یه‌، به‌حریکی کچه‌ و تا مردن نه‌هێنیه‌که‌ی ده‌پاریزێت». که‌ بارۆن منی وه‌ها ئاسووده‌کرد، خۆشحالانه‌ که‌وتمه‌وه‌ سه‌روکاری ده‌رده‌کانی خۆم. ئه‌و سالانه‌ که‌ هه‌والی دلدارییه‌کانی نه‌وجه‌وانی چینی له‌ نوێمیران که‌وتبووه‌ سه‌ر هه‌موو زاریک، من پتر خه‌ریکی خۆینده‌وه‌ی دیوانه‌کانی شیعر و لیکۆلینه‌وه‌ له‌ ماهیه‌تی به‌دکاری شاعیران بووم، خه‌ریکی تیگه‌یشتن بووم له‌ سیحری بێینی شیعر و هێزی بێینی خه‌یالاتی شاعیرانه‌ له‌سه‌ر ئاده‌میزاد، هه‌رجاریک سه‌رۆکم ده‌بینی به‌پریزان ده‌یگووت «هێی میری خه‌یال، خه‌ریکی چیت و کاروباری تۆ چۆن ده‌روات؟». من ده‌مگووت «میری میران و سه‌روه‌ری هه‌موو بارۆنه‌کان، خه‌ریکی بیرکردنه‌وه‌م له‌وه‌ی چۆن شاعیران ده‌سته‌مۆبکه‌م و وابکه‌م له‌ بیناگردنی مه‌له‌که‌تدا به‌شدارمانین». به‌وه‌دا سه‌رۆک شتیکی ئه‌وتوی له‌ هێزی شاعیرییه‌ت و پۆلی ترسناکی خه‌یال له‌ میژوودا نه‌ده‌زانی، جه‌نابیان هه‌مووچار زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پانی بۆده‌گرتم و ده‌یگووت «ئه‌و په‌نجه‌ی تۆ له‌گه‌ل شاعیراندا ده‌یده‌یت، له‌و په‌نجه‌ی من ده‌چیت که‌ له‌گه‌ل ئه‌مریکییه‌کاندا ده‌یده‌م». پۆژیک بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رۆک بزانیته‌شته‌کان چه‌ند ترسناکن، ئه‌و خاوییه‌ گه‌وره‌یه‌م برد و پیشانمدا. سه‌یرم لێهات که‌ سه‌رۆک به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ سه‌یریکی وردی خاوییه‌که‌ی کرد و گووتی «کوڤم، تۆ هه‌موو حکایه‌ته‌که‌ لنگه‌وقوچ حالیبوویت، ئه‌وه‌ی تۆی تیگه‌یاندوه‌ خراپ تیگه‌یاندویت. ئه‌م دیوه‌ ساده‌ و بێزهنگ و بێزۆحه‌ی خاوییه‌که‌ ئه‌مه‌ حیکایه‌تی شاعیره‌که‌یه‌»

شاعیران خەلکی سەر فەقیر و بێزقن، دۆنیای خۆیان فەقیر و بێرەنگ و بێخێردەبینن... شاعیر مەگەر خۆی نەجییزادەبووبێت، ئەگینا کوا کوڕم ئەوەندە کەرەمدیدەن تێگەن چییان بۆ دەکریت و چییان بۆ کراوە، شاعیر خودا وەهای خەلقکردووە قەت خێر و بێری دەوروبەری خۆی نابینیت. شاعیرت بینووە شاری خۆی و دۆنیای خۆی ئاوا پەنگاو پەنگ ببینیت؟ ها شاعیران کەمی وا گەشبینبوون و دۆنیایان بە پەنگەووە بینووە؟ ئەو پادشایە شاری خۆی ئاوا جوان و پازاو و پەنگاو پەنگ دەبینیت، بارۆن گیان تۆ چۆن لە خاویلیهکی وا دەترسیت، ئەو هی لێرەدا گرەو هەکەمی بردۆتەووە ئێمەین، ئەو هی سەری پەڕیووە شاعیرە بەستە زمانە کەیه. شاعیران جنسیکێن هەر ئافەت و دەرد و تاعوون دەبینن و قەت خێرو بێر نابینن». سەرۆک وەک باوکیکی دلنەرم دەستی خستە سەر شانم و گوتی «شاعیران شتیکی نین لێیان بترسین. من لە زەرەدەوالە و شەنگەسوورە زیاتر دەترسم وەک لەوان». هەلبەت بۆچوونەکانی سەرۆک کەمتەر خەمییهکی ترسناکی پێووەبوو، من بە درێژی پێشەوی ترسەکەمی خۆم بۆ پوونکردووە و گوتم «جەنابی سەرۆک، شاعیران مەخلوقاتێکی دەمامک دارن، زۆر جار بوونەوهری حەرباوی ترسناکن، لەسەر دەمی شۆڕشی فەرەنسیدا کەسانی وەکو پۆسق و قۆلتێر شیووە شاعیربوون و بەخشکەیی عەرشی پاشاییان پوختان، پۆشکین و لێرمنتۆف بنی حوکمرانی قەیسەرییان بۆشکرد، شاعیران لەسەرەتادا پڕۆیمەکان پێسوادهکەن و دواتر خەلکی تر دین و بە پالێکی بچوک، سووک و ئاسان دەیانپوختن... هەر لە پال خۆماندا نمونەی زەق و زۆپ هەیە. شای ئێران ئەو پڕۆه پوختا کە خەسەرەوی گولسورخی خنکان، هەر سیستمیک شاعیران دانای پێانەنێن پێسوادهبێت، سەیری میژووبکە، کەوڕەم، میژوو دوا جار هێندەمی گوی لە شاعیران دەگریت گوی لە

جەماوەر و لە سەرۆکەکان ئاگریت، موسییه تەکش ئەوەیە خۆیان بۆ ئەوەی بە جوانی و پاکی بمێننەو قەت بەشداری لە یارییەکاندا ناکەن». سەرۆک پیاویکی زۆر گەشبین بوو، زەرەخەنەیهکی و یقاری گرت و گووتی «پۆژیک بزانم مەترسیان هەیە، گۆنی هەموویانت بۆدەکەمە یەک تۆرەکەو و بیدە بە کۆلتا و بیبە و پۆیکەرە کام دەریاچەو کە کەیفەت دەیگریت». تۆزیک وەستا و بە پێکەنینیکی نەرمەو گووتی «بۆ شاعیرە ژنەکانیش حیساییکیان هەر بۆدەکەین». من سەیری دەموچاویم کرد و تیگەیشتم کە پیاویکی وەها دلپاک و سادەیه لە هیچ شتیکی ئەم دونیایە تیناگات.

ئەو پۆژە بارۆنی پۆرسەلان بە شپەزەیی هات و بەچەو گووتی «میر سەحەر، شتیکی ترسناک پوویداو، دۆینی بارۆنی کولەکە چوو بە سەر گلکۆی ژنەکە لە باغی مورتەزا، بەستەزمانە هەر گەیشتۆتە سەر شوینەکە، سەرەنجی ئەوەی داوێ کە گۆپی ژنەکە لە هەلداوێتەو و مەیتەکە لە دەرهێنراو... پێشتر شتی وا لە نوێمیران پووینەداو. بارۆنی کولەکە بەستەزمان حالی نا حال، لە دۆخیکی زۆر سەخت و دژواردا یە...». من شتیکی کەم لە سەر حیکایەتی ژنەکە لە بارۆن دەزانی، لە دەمی زۆربەیی چاوەدێر و هەوالهێنەکان بێستبووم کە لە هەلومەرجیکی نادیاردا بارۆنی کولەکە ژنەکە لە خۆی کوشتو، بەلام حیکایەتەکەم پێ شتیکی گەرم و بایەخدار نەبوو. ئەو پۆژە لە کاتیکدا لە نێوان مەکتەبی کاروباری ئابووری و مەکتەبی کاروباری مەدەنییدا بە پێگاوەبووین بارۆنی پۆرسەلان حیکایەتی بارۆنی کولەکە و ژنەکە بە تەواوەتی بۆگێڕامەو. بارۆنی پۆرسەلان تەواو لە بەسەر هاتە کە تۆرەبوو، گووتی هەر کە سێک بێت ئەوەی ئەو کارەیکردووە دەبێت بکۆژریت، نەیتێ ئەو باغە بچیتە دەرهووە بەس خۆدا دەزانیت چی پوودەدات. من لە تۆرەیی

بارۆنی پۆرسەلان تێدەگەیشتم، چاوی بە چەشنیک سووربوو بوو
 من لێی توقیبووم. گووتی «نهیانی هەموو ئەم شارە، نیوەی نهینی
 میرەکان و دۆستەکانی حیزب لەوێدایە... هەندیکی کێشەی شەخسی
 و هەندیکی کێشەی سیاسی و هەندیکی دیکەشیان گرتی عەشایەری
 گەورە دەخولقێن... ئەوەی سەری ئەو باغە هەلبەتەو وەتە سەری
 ئەم پازدە سالی پابوردووە هەلبەتەو... بارۆن من و تۆ بەرپرسی
 ئاسایشین دەبێت بزانیت ئەم مەسەلەیە بپرواتەدەری، یەكەم کەس
 ملی من و تۆی پێوە دەبێت». کە بارۆنی پۆرسەلان وایگووت من
 ئێستێکمکرد و گووتم «جەنابی بارۆن، پەنگە من بزانم کێ ئەوەی
 کردووە. پەنگە بزانم». بەسەر سامییەووە سەیری کردم و گووتی «کێیە
 جەنابی میر؟» بێشەووەی بە وردی بیر بەکەمەووە گووتم «ئەگەر پەیمانم
 بدەیتێ نەیکوژیت و بێبەخشییت بە من، پێتدەلێم». بارۆن بە شێوەی
 قسەکردنم سەرسامبوو. گووتی «جەنابی میر تێناگەم، مانای چی
 بێبەخشم بە تۆ؟ خۆت دەزانی ئەمە مەسەلەیک نێبە گالتەیی لە
 گەلدابکریت». گووتم «سزاکەیی بدەرە دەست من، سوێندەم بۆ
 بخۆ کە سزاکەیی دەدەیتە دەست من». بارۆن بە دوودلییەووە
 گووتی «دەیدەمە دەست تۆ، بارۆن دەیدەمە دەست تۆ... بەلام
 پێمبێ کێیە؟». لەسەرەخۆ گووتم «تاکە کە سێک بێوێت سەری
 مردوووەکان هەلبەتەووە غەزەلنوس و هاوڕێکانی، ئەوەی ئاسوودەگی
 ئەو مردوووەی شێواندووە، ماجیدی گول سۆلاڤ، ماجیدی گول
 سۆلاڤ... ئەو حیکایەتخووانەیی شەوان چیرۆک بۆ منداڵانی نوێمیران
 دەگێڕێتەووە».

ئەووە باشتەری سەت و گونجاوترین چەڕکەیی ژیانم بوو، پۆخەبەرە
 خەیاڵییەکان بەهێنمە سەر چۆک. دلنیابووم تا غەزەلنوس ماییت، تا
 ئەم دەستەییە لە مەخلوقاتێ خەیاڵی ئازادبن، مەرفێک دروستدەکەن

هه‌میشه له شوینی تردا بۆ جوانی ده‌گه‌پیت. ترسناکن ئه‌و مه‌خلوقانه‌ی له شوینی تردا بۆ جوانی ده‌گه‌پین، ترسناکن. چهند پۆژبوو ئاوها له بنی پر غه‌می پۆحمدا هاوارمه‌کرد. له‌و ساته‌دا که له تهنیشت بارۆنه‌وه دانیشتبووم و حیکایه‌تی ژنه‌که‌ی بارۆنی کوله‌که‌ی بۆ ده‌گێرامه‌وه، هه‌موو ئه‌و راپۆرتانه‌م هاته‌وه‌یاد که پیاوه دلسۆزه‌کانم بۆیان نوسیویوم، ده‌رباره‌ی بوونی په‌یوه‌ندییه‌کی نه‌پیتی له‌ نێوان نه‌وجه‌وانی چینی و غه‌زه‌لنوسدا، به‌لام ئه‌و ده‌م هه‌والی نه‌وجه‌وانی چینیم به‌ پرۆپۆچترین شتی دنیا ده‌زانی و ئاره‌زوویه‌کم نه‌بوو دوا‌ی ده‌نگوباسی ئابرووی ژنی خه‌لک بکه‌وم. به‌لام ئیستا شته‌کان هه‌موو سه‌ره‌وژووریوون. ئه‌م‌رۆ که گویم له‌ حیکایه‌تی نه‌وجه‌وانی چینی و په‌یوه‌ندییه‌ بێشوماره‌کانی له‌گه‌ل کچان و ژنانی به‌سته‌زمانی نوێمیراندا ده‌گرت، دلنیا‌بووم نه‌وجه‌وانی چینی په‌وانه‌کراویکی ئه‌وه تا خه‌یال له‌ دلی خانمه‌کانی نوێمیراندا سه‌وزبکات، تا ئاسووده‌گی ناو دلی خانمه‌ به‌حورمه‌ته‌کانی ئه‌م گه‌ره‌که بشیوینیت که به‌خته‌وه‌ر له‌ مال و می‌ردی خۆیاندا ده‌ژین. ئه‌و پۆژه ده‌ستی بارۆنی پۆرسه‌لانم گرت و تا به‌رده‌رکی ژوره تاییه‌تییه‌که‌ی خۆم له‌ یانه‌ی مرواری به‌رم نه‌دا، به‌ چهند ته‌له‌فونیک و له‌ ماوه‌ی چهند سه‌عاتیکدا چهندین فلیمی فیدیۆی ئاهه‌نگه‌که‌ی ئه‌و شه‌وه‌مان کۆکرده‌وه، فلیم به‌ فلیم و له‌ هه‌موو گۆشه‌کانه‌وه سه‌یری ماجیدی گول سۆلاشمان کرد، بینیمان له‌گه‌ل مه‌خلوقیکی چکولانه و گۆشتن و لووتزلدا خۆی ده‌کات به‌ هۆله‌که‌دا، په‌شۆکان و گێژی و دوو دلییه‌کانیمان بینی، تێبینی ئه‌وه‌مان کرد که گه‌نجه‌ لووتزله‌که‌ی هاو‌پیی له‌ ناو هه‌شامات و جه‌نجالی بێسنووری ئه‌و شه‌وه‌دا ده‌شاریته‌وه، بینیمان له‌ ناوه‌پاستی ئاهه‌نگه‌که‌دا ئه‌و مه‌خلوقه‌ لووتزله‌ قوتویه‌ک کۆلا به‌ خۆیدا ده‌پێژیت و هه‌ردووکیان پێکه‌وه ئاهه‌نگه‌که‌ بۆ شوینیکی نادا.

بەجێدەهێلن. هەر ئێوە شەووە پاسەوانەکانی بەر دەرگای سەرەکیان بانگکرد و ئێوان پێشانگووتین لە وەها ئان و ساتێکدا مامۆستای حیکایەتییان نەبینیوە نوێمیران بەجێدەهێڵێت. بە هێمنی ڕوومان لە شوێنی ڕوداوەکە کرد، ئێوە دەروازە و دەلاقەیه مان بینی که لە تەلبەندی دەرەوێ نوێمیراندا دروستیانکردبوو، ئاسەوار و شوێن پێی دوو که سمان لەسەر خۆلە پاییزیە شێدار و نەرمەکی ئێوە دیو تەلبەندەکه بینی. بۆ ڕۆژی دواوی هەوالدۆز و خەبەرگەرکانمان ڕاسپارد ڕاستی ئێوە لووت سەلکە زوڕنایەمان بۆ بدۆزنەو، بۆ ئیوارێ عەتار بە خۆی و لووتە ئاونگدارەکیەو هات و بەمنی گووت «ئێوە دەرسیم تاهیرە، پسپۆڕی دۆزینەو و هەلدانەوێ گۆڕە، کەس نییە لە دنیادا وەک ئێوە خێرا گۆڕ هەلباتەو، چەند سالیکی لە مەو بەر خۆم بە دەستی خۆم تەسلیمی غەزەلنوسم کرد. لەو دەمەو لە مالی ئێوەدا و لە گەل مندالەکانی ئێوەدا دەژی». دواي ئێوە ڕوونکردنەو بەنرخەي عەتار هەموو شتیکی ئاشکرا بوو. لووتی زلی ئێوە مەخلوقە ناشیرینە، بوو بە کلیلی حەقیقەت بۆ ئێمە. بارۆنی پۆرسەلان که هێشتا لە زۆر شت حالی نەبوو، گووتی «جەنابی بارۆن، ئێمگە ڕێ بیکۆژم... ئێم مەسەلەیه شتیکی سادە نییە». دەستمخستە سەر شانی بارۆن و گووتم «کوشتنی ماجیدی گول سۆلاف گرنگ نییە... دەبێت ئاگاداریبێت، کوشتنی گول سۆلاف مەسەلەي بارۆنی کولەکه و ژنەکهشی زیندوودەکاتەو، چ حیزب و چ نوێمیرانیشت دەکەوێت بەر بای حەیاچوونیکي گەورەو. گول سۆلاف بە تەنیا نییە. خۆت دەزانی برایانی حیزبی «نیستیمانی دیموکرات» لە سەنگەردان بۆمان، هاوڕێکانی خۆمان لە بالی «پاکیکە و چاکیکە» بۆ هەوالیکي وادەگەڕێن، لە هەموو کوچه و بازار و ڕێخراوه حیزبیەکاندا دەم لە گەورەمان دەکەنەو و ناوی دەزڕێن. بارۆنی پەپولە لە بالی

«به سه بر بیخو» مه سه له که ده کات به بنیشته خوشه تا له ده فهری خورثاوا له هه لێژاردنه کاندایه ته که توله که ی خوی پۆسته کان بۆ خویان به رن. میری شه و په ر له بالی «نایخویت تا ده یخوم» دیته ناو یارییه که و خوا ده زانیت به چهند ده فته ر بیده نگ ده بیت. بارۆنی هه ستر له بالی «هه ر ده یخوین زوو بیخوین» به هه له داوان خوی ده کات به مه سه له که دا و ده لیت «براده ران ئه ی به شی من؟». ماجیدی گول سۆلاف مه خلوقیکی چکوله ی لاوازه. تۆ له حیزبدا گه وره بویت، خۆت ده زانی بۆ بیده نگ کردنی ئه و جۆره مه خلوقاتانه مرقوف ده بیت ریگای تر بگریته به ر». بارۆنی پۆرسه لان ده ستی خسته سه رشانم و گووتی «له به ر ئه و عه قله جوانه ته سه روک ئاوا تۆی خوشده ویت... به لام میری خه یال ده ته ویت چی لیکه یت؟». به شانازییه وه گوتم «بارۆن مه ترسه... سه به ی شه و پیتده لیم چی له گول سۆلاف ده که م». وامگووت و سه یریکی بارۆنی پۆرسه لانم کرد. بارۆن ده موچاویکی پانی ئه سمه ری مه یله و شه رابی هه بوو، سه ریکی زل و چه ناگه یه کی پان و قژیکی ماش و برنجی زۆر لول، گه ر له سه ر سه فهری دوه ی نه بوایه رانک و چۆغه یه کی سورباوی توکنی له به رده کرد، ئه و پۆژه به پشتینیکی توند ورگی وها قوما ته کردبوو له ره ی بۆ نه ده کرد. سه یرمکرد و له دلی خۆمدا گوتم «ناه سه روک، چۆن ناتوانیت جیاوازی نێوان من و ئه م گه مژه یه ببینیت... چۆن؟ چۆن من و ئه م حه یوانه لای تۆ له یه ک پله داین؟... چۆن؟». بارۆن خوشحال بوو که زوو گه یشتووینه ته ده ره نجام. من پیمگووت «بارۆنی پۆرسه لان، سه به ی کتیییکی زۆر ترسناکت نیشانده دم، تیده گه یت، کتیییکی زۆر گه وره که په یوه ندی به م چیرۆکه وه هه یه».

تەفسیری من بۆ چیرۆکی پادشا و شاعیر ماجیدی گۆل سۆلاف ناوەراستی تشرینی یەكەمی ٢٠٠٤

ئەو ئیوارە یە وەک ئیوارەکانی دی چووم بۆ نویمیران، لە پۆزانی دی پتر خۆم پازاندەوه، ئاسایی و پڕ و یقار پۆیشتم. نەكەس هاتە پێگام و نە هەستەم کرد کە سێک چاوەدێریم دەکات. چیرۆکی تۆپێکی ئەفسوناییم بۆ کۆرەکە ی بارۆنی غەم گێژایەوه کە دەبیست بە هاوڕێی منداڵێکی چکۆلانە و وادەکات هیچ یارییەک نەدۆزین. بۆ کچە خڕپنەکە ی بارۆنی بەزودوگ حیکایەتی کێژێکی ژیکەلەم دروستکرد کە شەوان لەگەڵ مانگدا قسە دەکات و باسی ئەو چۆلەکانە ی لێدەرستی کە لەسەر ئەستێرەکانی تر دەژین. کاتیەک لە گەشتەکەمدا گەیشتمە مائێ بارۆنی مەدەنی لەبری سیوانی چکۆلانە تیشکان لە ژوورەکە ی ئەودا لەسەر جێگای خەوتنەکە ی ئەو دانیشتبوو. هەستەم کرد بەر لە گەیشتمی من تیشکان گریاوه، لە چاوه سیراوی و کالەکانیدا شتێکی تاریک و ناسروشتیم خویندەوه. ماکسییەکی تەنکی سەوزی لە بەردابوو، یەخە ی ماکسییەکە ی وەها کرابوووه بە شێکی زۆری ستیانەکە ی دیاریوو، وەک بە ئەنقەست بریپیتی و ترنجانندیستی وەهاوو. بە ئەسپایی گووتی «خەزمە کرد نەها تبایتا یە». بێئەوه ی لە هیچ تێیگەم بە هیمنی پرسیم «بۆ؟ چی بووه؟ ئە ی سیوان لە کوێ یە؟». من ئەو منداڵانەم لە هەموو کەسی دنیا خۆشتر دەویست. تیشکان زۆر بە ئەسپایی گووتی «کورری باش دەمیوریت؟». وایگووت و بێئەوه ی بوا ی هیچ قسە یەکی تر بەدات، بە دەنگێکی کچانە ی تیژ کەوتە هاوارکردن، هاواریکی درێژ و بەرز و زیقن و نەبڕاوه، هاواری ئافرەتێک یەکیەک بەلاماریبەدات، من وەک بت لە ناوەراستی ژوورەکە دا وەستام و سەیرمە کرد، نەمدەزانی دەبیست چی بکەم یان چی بڵێم.

ئەو دەستی بە گوێچەکانی خۆیەوه گرتبوو و دەقیژاند. دەقیژاند و سەیریدەکردم، دەقیژاند و تینی دەدایە خۆی تا دەنگی بەرزتر دەرییت. هەستەکرد هاوارەکانی لە هەموو نوێمیراندا دەنگدەنەوه، قریشکەکانی لە قریشکەکی گیاندارێکی برینداردەچوو بە دارستانیکی تاریکدا پابکات، وەک بیهوێت باشتر و جوانتر شتەکان ببەزمینیت بە دەم هاوار و زریکەوه دەستیبرد و زیاتر یەخەی کراسەکی دادری. من تا چەندین هەفته دواتریش لەسەر دەنگی ئەو قریشکە ترسناکەکی ئەو بە ئاگادەهاتمەوه کە شەو و پۆژ لە گوێمدا دەزرنگایەوه. هاوێی لەگەڵ دەنگی هاوارەکانی ئەو دا گوێم لە دەنگی چەند پیاویک بوو لە پلەکانەوه سەرکەوتن... خەلکیک بە تەپەتەپ و هەنگاوه خێراکانیاندا دیاریبوو دەیانەوێت بە دەم قریشکەکانەوه بێن. لە شوێنی خۆم وەستام و زەردەخەنە یەکم گرت و گووتم «عەزیزم ئەگەر تۆزێک سووکتریش بقیژینیت هەر گوێیان لیتە». لەو ساتەدا دەرگاکی کرایەوه و بارۆنی مەدەنی و میری گەنمەشامی هاتنە ژوورێ، دوو پاسەوانیشیان لەگەڵدا بوو. هەر دوو بارۆنەکی وێستیان خۆیان واپیشانبدەن کە پەشوکان، تیشکان وەک شەرفی خۆی داپۆشیت، بەرۆکی داپۆشیو و خۆی گرمۆلەکرد و بە دەنگیکی نوسا و گرپ گووتی «پەلامارمەدەدات... ئەو کوررە پەلامارمەدەدات... ئەو». بارۆنی مەدەنی یەکمەم زلە ی لێدام و گووتی «سەگ»، پالێکی دی پێوەنام و گووتی «سەگ کورپی سەگ».

ئەو چەند سەعاتی دواتر تاریکترین ساتەکانی ژیانی من بوون. پاسەوانەکانی بارۆن لە ناو ژوورەکەدا چەندجاریک بە تەنگەکانیان کێشایان بەسەرمدا، چەندجاریک کە وتم و هەستامەوه، بارۆنی گەنمەشامی قژی پاکیشام و لەسەریەک چەندین جار سەری دام بە دیوارهکاندا، دووجار بارۆنی مەدەنی شەقی لە ئەژنۆم هەڵدا، دواتر پەلبەستیانکردم و بە قوڵ بەستراوی منیان برد بۆ ئاسایشی نوێمیران. لە پێگا، بە

زامداری و سیپاڵی خوێناوییه‌وه به کێشیانکردم، گێژ و بریندار قژم هاتبوو هه‌رچاوم و ده‌منرکاند. هه‌ستمکرد هه‌موو مندالانی نویمیران له‌ په‌نجهره‌کانه‌وه سه‌یرمه‌که‌ن، هه‌ستمکرد ژنانی نویمیران له‌ به‌ر ده‌رگاكان سه‌یرمه‌که‌ن و ده‌لێن «خۆیه‌تی... نه‌وجه‌وانی چینییه... ئه‌وه...». له‌و ماوه‌یه‌دا هیچ نه‌گه‌وت، دانیابووم به‌جۆزیک له‌ گه‌مارۆدام ده‌ربازم نییه‌. شه‌وی یه‌که‌م له‌ ئاسایشی نویمیران به‌سه‌رو پوخساری خوێناوییه‌وه له‌سه‌ر به‌تانییه‌کی ته‌نک خه‌وتم و خه‌وم به‌وه‌وه بینی که ئیتر هه‌موو پۆزیک به‌یانیان ده‌مکوژن و شه‌و به‌ر له‌ خه‌وتن زیندوومه‌که‌نه‌وه، ده‌مکوژن و زیندوومه‌که‌نه‌وه، ده‌مکوژن و زیندوومه‌که‌نه‌وه. خه‌ومبینی بارۆنیک که پوخساری هه‌موو بارۆنه‌کانی تێدابوو سه‌یری نیوچاوانم ده‌کات و خه‌ونه‌کانم ده‌نوسیته‌وه، یه‌که‌یه‌که‌ شاره‌ خه‌یاڵیه‌کانی ناو سه‌رم ده‌نوسیته‌وه، ده‌مویست شتیکیکه‌م بارۆن شاره‌ خه‌یاڵیه‌کانی ناو سه‌رم نه‌بینیت، به‌دریژایی شه‌و خه‌بهرم ده‌بووه‌وه و هێنده‌ی چاوم لێکه‌نا ئه‌و خه‌ونه‌م ده‌بینیه‌وه.

له‌ به‌یانیدا به‌رچاییه‌کی بجوکیان دامی و که‌میک ده‌موچاویان بۆ سه‌رم و پاش دوو سه‌عات منیان برد بۆ ژووریک دی له‌ نه‌ومی سه‌ره‌وه، بارۆنی خه‌یاڵ له‌وێ چاوه‌پوانیده‌کردم. بارۆن به‌سه‌رزه‌نشتیکه‌وه سه‌یریکردم و گووتی «بۆ ماجیدی گۆل سۆلاف، بۆ... چون ئاوها ئاسان ده‌ست بۆ ناموسی خه‌لک ده‌به‌یت، چون ده‌ست بۆ جوانیه‌ک ده‌به‌یت که مۆلکی تۆ نییه‌». بینینی بارۆنی خه‌یاڵ که‌میک ئارامیکرده‌وه، پێمابوو له‌گه‌ڵ بارۆندا ده‌توانم پوون و پاسته‌وخۆتر قسه‌بکه‌م. له‌سه‌ر کورسییه‌کی چکۆلانه‌ی ئاسن دانیشتم و گووتم «بارۆن، من ده‌ستم بۆ هیچ شتیکی نه‌بردوه، تۆ خۆت باش ده‌زانیت که هه‌موو شتیکی به‌پێی ئه‌و نه‌خشه‌یه‌ ده‌پوات که به‌پێرتان داتانناوه... تۆ یان هه‌ر یه‌کیکی دی له‌ میره‌کان له‌ پشت کۆی پیلانه‌که‌وه‌ن... ئێوه ئه‌و

کچه‌تان ناچارکرد وایکات... بۆ بارۆن... بۆ؟ بۆ پێگایه‌کی تۆزیک جوانتر و شه‌ریفانه‌تر نه‌گرت؟». سه‌یریکردم و به‌ خنده‌ی پیاویکه‌وه له‌ هێزی خۆی دلنیا بیست گووتی «گول سۆلاف، من پیاویکی درۆزن نیم، له‌ حیزیدا دوو قوتابخانه‌ هیه، یه‌کیکیان باوه‌ڕی به‌ کوشتنی بێده‌نگه‌، باوه‌ڕی به‌وه‌یه‌ به‌ بێده‌نگی نیچیری خۆی بکوژیت و خۆی نه‌کات به‌ ساحییی، گهر بۆیکرا تا ده‌توانیت له‌سه‌ر جه‌نازه‌که‌شی ده‌گری، ئه‌وی تریان باوه‌ڕی به‌وه‌یه‌ ئابرووی قوربانیه‌کانی به‌ریت و لێیانگه‌ڕی به‌ سه‌رشۆپی بژین و تا ماون به‌ عه‌یب و عاریکه‌وه‌ بتلێنه‌وه‌ که‌ له‌ ده‌ستی ده‌ربازنابن، تازه‌ تۆ بۆ هه‌ر کوێه‌ک برۆیت، بچیت سه‌ر هه‌ر ئیشیک، ژنبه‌یتیت و مندالێشت بێت، خه‌لکی کاتیک ناوت ده‌هینن باسی ئه‌مه‌شی پرسوابوونه‌ت ده‌که‌ن. حیزب به‌لایه‌وه‌ گرنگه‌ ئابروی که‌س له‌ ئابروی ئه‌و پاکتره‌بێت، ئه‌مه‌ قانونه‌، هه‌ر گه‌ژه‌یه‌ک له‌م ولاته‌دا بژی و له‌مه‌ تینه‌گات ئیشی ئالۆز و کاری به‌گریه‌... من تاکه‌ که‌سیکم له‌ حیزیدا خۆم ته‌واو ساغ نه‌کردۆته‌وه‌، جارێک سه‌ر به‌م قوتابخانه‌یه‌م و جارێکی دیش سه‌ر به‌وی تریانم. نازانم گول سۆلاف، به‌راستی چه‌زده‌که‌م تۆ بژیت، تۆ گه‌نجیت، زۆر له‌ من و غه‌زه‌لنوس گه‌نجتریت... گهر نه‌چنه‌ بنگلێشه‌ی سه‌رۆک، گهر خه‌لکانی له‌ من به‌رزتر و کاریگه‌تر قسه‌ له‌ مه‌سه‌له‌که‌دا نه‌که‌ن ناهێلم بکوژن، من چه‌زده‌که‌م تۆ بژیت، پیاویکی بێئابروو له‌ پیاویکی مردوو باشته‌». قسه‌کانی تێکه‌له‌یه‌کبوون له‌ گالته‌ پێکردن و ئازاردان، له‌ روونکردنه‌وه‌ و ترساندن. ئیستیککی کرد و که‌می‌ک ده‌موچاوی گۆراو هه‌ناسه‌یه‌کی غه‌مگینی هه‌لکێشا و گووتی «به‌ یاسای پاراستنی ناموس و به‌ تۆمه‌تی ده‌ستدریژی بۆ سه‌ر شه‌ره‌ف حوکمه‌ده‌ن... سالانیکی دووردریژ له‌ به‌ندیخانه‌ده‌بێت، به‌هه‌رحال هێشتا خوشبه‌ختیت، ئیستا به‌ندیخانه‌کان وه‌ک جاران نه‌ماون، پاکتر و باشترن. به‌لام ئاسان نییه‌، ده‌زانم زۆر بیرێ مندالێ کوێره‌کان ده‌که‌یت...

نۆر». بەلایەکی چا و سەیریکردم و گووتی «بارۆنەکان لێت نابوون... قەت لێت نابوون». بە ئەسپایی گووتم «دەتوانم بزانم بارۆنەکان لە چی تورەن؟». بە سەرسامییەوه سەیریکردم و گووتی «پێتوایە بتوانیت لە ناوەرپاستی نویمیراندا لاشەیەک دەرپێنیت و بیدەیت بە کۆلتدا و ببەیتە دەرەوه و کەس نەزانیت؟ تۆ چۆن بیردەکەیتەوه؟». من سەیرمکرد و گووتم «بەلام تۆ لەسەر ئەوه لە من زویرنیت، دلنایم... ئەو لاشەیە پەیوەندی بە تۆوه نییه». کەمێک بێدەنگبوو و وەک یەکێک پرسیاریکی ئاسایی لە دۆستیکی خۆی بکات گووتی «ماجیدی گۆل سۆلاف، ئەو لاشەیەت بۆچی بوو؟». بە بێباکی و بێئەوهی سەیربیکەم گووتم «بۆ ئەوهی لەگەڵ نەوجەوانی چینییدا لە تەنیشت یەکەوه بیاننێژم». بە دەنگیکی پەرفزۆل و سەرسامییەوه پرسی «بەلام تۆ کارت بە نەوجەوانی چینی چییە؟ تۆ چ کارت بە جۆرە کەسیکی وەها ژنباز و سەرەپۆ هەیە؟ تێناگەم؟ تۆ کە ی لەو جۆرە کۆرپانەیت». سەیرمکرد و گووتم «جەنابی بارۆن نزیککی هەشت مانگ لەوهوێر کە لاشەکە ی مۆراد جەمیل لە قەرەاغ شار دۆزییەوه بپارمدا شتێک بۆ ئەو مردووه بکەم... مردووهکان خەلکی بێکەسن، ویستم شتێک بکەم دلێ خۆشبێت و هەست بە بێکەسی نەکات». بارۆن وەک تکا لە هاوڕێیەکی بکات گووتی «ماجید لاشەکەتان لە کوێ ناست، حەزەدەکم بەبەیتە سەر لاشەکان». گووتم «بارۆن ناتوانیت بجیتە سەر لاشەکان، تا دۆنیادونیابێت ناتوانیت بجیتە سەر لاشەکان، لەبەرئەوهی لە باغیکی دووردان، باغیک تەنیا غەزەل دەرگاکانی دەکاتەوه... هیچ شتێک جگە لە غەزەل دەرگاکانی ناکاتەوه، جگە لە غەزەل کلیلی تری نییه... مەرۆف دەبێت بتوانیت بە ناو گۆلزار و لالەزارەکانی شیعدا بپروات ئەوسا دەگاتە ئەوێ». بە تورەییەوه سەیریکردم و گووتی «دواچار ئەوه ئومێدی تۆ و غەزەلنوسە باغیکتان هەبێت بە ئێمە نەگیرێت... وانیه... ئەوه ئومێدی ئێوه».

دهستیکی نازکم به سەر جی برینه کانمدا هینا و گوتم «هه ندىك باغ ههیه خوى ناگیریت، کلیلی خوى ههیه، کلیلی هیج باغیك بۆ ئهوى دى نابیت، جه نابى بارۆن باغه كانى دونیا له یهك ناچن، به لام تۆ ده ته ویت کلیلیك بدۆزیته وه بۆ هه موو باغیك ده ستهبات... ده ته ویت باغى حه وشه كه ی خۆتان و باغه كانى غه زه لیش وهك یهك ته ماشابهكیت، ئه وه نابیت». به ئارامیه وه به رابه رم دانیشته و گوتم «تا گویم له و چیرۆكانه ت نه بوو كه بۆ تیشكانت كردبوو، نه مده زانى چ پیاویكى ترسناكیت، دوینى شه و به وردى گویم له هه ر دوو چیرۆكه كه ت گرته وه، گویم له هه ر دوو چیرۆكه كه ت گرته وه، هه سته ده كه م تۆ ترسناكترین پیاویكى پوى له نویمیران كرده بیت. هه تا له نه وچه وانى چینیش ترسناكترین... زۆر له و ترسناكترین». به زه رده خه نه ی پیاویكى دۆپاوه وه گوتم «ئه ها هه تا چیرۆكه كانى منیشتان تۆمار كردوه... پێده چیت زۆر ورد و باش ئیشبكه كیت بارۆن؟». گوتم «به س خودا ده زانییت تۆ چه ند حيكایه تى ترسناك بۆ مندا لانی نویمیران كردوه، له و جۆره حيكایه تانه ی تا هه تا هه تايه له خه یالیاندا ده مینیته وه، حيكایه تى ئه و پادشا و ئه میر و سولتانانه ی ناتوانن مه خلوقاته خه یالییه كان ده سته مۆبكه ن... من له یه كه م پۆژه وه ده مزانى تۆ به نیازىكى پاك نه ها توویت، به لام نه مده زانى چى ده كه ییت، زۆر درهنگ تیگه یستم... حيكایه ته كانى تۆ له حيكایه تى سه ر ئه و خا ولییه نه گریسه به دترن، ئه و حيكایه ته ی ژيانى منى تێكدا وه، ئه و حيكایه ته ی ناگه مه دوا مانای». بارۆن خا ولییه كى ئاوریشمى له دۆلابیكى تاییه تى ده رهینا و خستیه به رده مم، شاكارىكى سه یر و بیۆینه بوو، به هیمنى و به وردى چیرۆكى نه خش و نیگاره كانى گێپرایه وه و گوتم «گول سۆلاف... تۆ چۆن له م حيكایه ته تیده گه ییت؟». به وردى سه یری هه ردوو دیوى خا ولییه كه م كرد، شاكارىكى ئیجگار قه شه نگی چنن و نیگار و خه یال بوو. گوتم «بلیم چى، جه نابى بارۆن، من»

شتانەدا زۆر زیرەک و کارامە نیم... ئەمە دەستکردی خەیاڵچنیک و
 نەقاشیکی بلیمەتە کە بەس خودا خۆی دەزانیت لە چ سەردەمێکدا
 ژیاوە... نازانم بۆی چی... واتێدەگەم ئەم دوو نیکارە، وێنەی دوو
 دونیای جیاوازن، مەن کۆی حیکایەتە کە بە جۆریکی تر دەبینم، پێموایە
 پادشای سەرەفراز لە بنەپەتدا نەهاتوو بە داگیرکردنی ئەو شارە
 راستەقینە، لایەردنی پادشا لەسەر عەرشە کە ی نیاز و مەبەستی ئەو
 نەبوو، بە لێکۆتەواوی لە شکرکیشییە کە ی بۆ داگیرکردنی شاری خەیاڵی
 ناو پۆچی شاعیرە کە ی. مەن وادەزانم کە پادشاهی مەنسور و سەرور
 کاتیک چۆتە ناو شاری پادشاه گەلەک سارد و خۆڵەمێشی و بێرەنگ
 بینوویی. لە پۆچی خۆیدا گووتوویی مەرووف گەر پادشای جۆرە شاریکی
 وەها بێ خەیاڵ و بێ جوانیش بێت چییە؟ ئیدی گووتوویی ئە ی
 شاعیری بڕام، مەن لە دوورەو، بەسەر هەزاران گوند و کێلگە و باغی
 راستەقینەدا هاتووم، بۆ ئەو ی بگەم ئەم شارە خەیاڵییە ناو پۆچی
 تۆ، بە لەشکری گەورە ی خۆم، ئەم شورا بەردین و دیوارە بەرزەنەم
 شکاند بۆ ئەو ی بگەم بەر دەرگای ئەم باغە خەیاڵییە تۆ، ئیستا
 گەر تۆ دەرگای خەیاڵی خۆتەم بۆیکەیتەو واز لەم شارە دەهێنم، واز لەم
 کوچە و کۆڵانە ناچیز و غەمگینانە دەهێنم، با پادشا بڕوات و هەر
 پادشای ئەو عەرشە سارد و سڕ و بێرۆحە ی خۆی بێت. پێموایە شاعیر
 دەرگای باغە خەیاڵییە کە ی خۆی کردۆتەو، هەر دوو شاعیرە کە پێکەو
 چوونەتە ناو ئەو باغە و ئیدی نەهاتوونەتە دەر... حیکایەتی خاوەلییە کە
 وا دەلێت... ئەم دیوێیان گەشتی پادشایە لە شاری بێرۆحی پادشاکاندا،
 ئەم دیوێشیان گەشتی پادشایە لە شاری پڕ پەنگی شاعیراندا». بارۆن
 بە تێرمانیکی سەیرەو سەیری چاوی کردم و گووتی «تەفسیریکی
 سەیرە... لە هیچ یەک لە تەفسیرەکانی تر ناچیت، بەلام گۆل سۆلاڤ
 پێمبۆی بەرای تۆ بۆ ئەم پادشایە توانیویتی بچیتە ناو ئەم دنیا

جوانه‌ی ناو خه یاللی شاعیره دیله که وه، به لām نه و کچه میرزاده‌یه‌ی ناو
 حیکایه ته که‌ی تۆ که ده‌یویست نه و بولبوله خه یاللییه ده‌نگخۆشه بگریّت،
 نه و مه‌یت‌ره شاره‌زایه‌ی ده‌یویست نه و نه‌سپه سپیه خه یاللییه
 ده‌سته‌مۆبکات نه‌یان‌توانی؟ پیمبلّی بۆ؟». من که‌میک وه‌ستم و گووتم
 «له‌به‌ر نه‌وه‌ی پادشای سه‌رکه‌وتوو خۆی شاعیربوو، کۆی نه‌م خاوالیه
 حیکایه‌تی شه‌پێکی ناو خه یاللی پادشا خۆیه‌تی... نه‌مه سه‌رکه‌وتنی
 شاعیره به‌سه‌ر پادشای ناو پادشادا، پادشا ده‌توانیّت به‌ ئاسانی بجیته
 ناو باغی شاعیره‌وه چونکه پادشای له خۆیدا کوشت، مرۆف ناتوانیّت
 له یه‌ککاتدا پادشاش بیّت و شاعیریش بیّت، پادشا له‌پاستیدا پادشای
 غه‌ریم و دوژمنی نه‌کوشتوو، به‌لکو پادشاکه‌ی ناو پۆحی خۆی
 کوشتوو... نه‌وه‌یه حیکایه ته که... من وا تییده‌گه‌م... سه‌یرکه جه‌نابی
 بارۆن نه‌م هه‌موو باغ و په‌نگ و نیگاره‌ی له دیوی دووه‌می خاوالیه‌که‌دا
 هه‌یه، نه‌م هه‌موو جوانیه‌ی که ده‌بینیّت، ته‌نیا نه‌وانه ده‌یگه‌نّی که
 شاعیر له پۆحیاندا به‌سه‌ر پادشادا سه‌رده‌که‌ویّت». نه‌مه‌زانی به‌و
 ته‌فسیره‌م جارێکی تر شته‌کان هینده‌ی تر ده‌شیوینم و ئاشووبیکی
 کوشنده ده‌نیمه‌وه. بارۆن وه‌ک پیاویک بیر له شتیکی زۆر ترسناک
 بکاته‌وه، ده‌ستی گرتبوو به‌ ده‌مییه‌وه و گووتی «که‌واته تۆ له‌و
 باوه‌ره‌دایت له‌م چیرۆکه‌دا شاعیر پادشای کوشتوو، قه‌ناعه‌ت وایه که
 دوا‌جار شاعیران سه‌رکه‌وتوون... وانیه‌؟». نیگایه‌کی ساده و بی‌گونا‌هم
 له خاوالیه سه‌یره‌که گرت و گووتم «به‌لّی، جه‌نابی بارۆن». گووتی
 «واتی‌ده‌گه‌یت که شاعیر و پادشاش ناتوانن پێکه‌وه بژین؟». بی‌نه‌وه‌ی
 بزانم بارۆن مه‌به‌ستی چییه گووتم «به‌لّی، جه‌نابی بارۆن واتی‌ده‌گه‌م.
 په‌نگه بتوانن به‌یه‌که‌وه بژین، به‌لām ناتوانن به‌یه‌که‌وه بچنه یه‌ک
 باغه‌وه». به‌ ژووره‌که‌دا هه‌ندیک نه‌مه‌ره‌وسه‌ری کرد و گووتی «هم،
 ناشتوانن پێکه‌وه یه‌ک خه‌و ببینن؟». گووتم «هه‌رگیز، جه‌نابی بارۆن...

هەرگیز... ناتوانن یەک خەو ببینن، هەر یەکەیان تا کۆتایی خەونیکی جیاواز دەبینێت». تۆزیک زیاتر وەستاو گووتی «وەک ئەو کێژەمیرزادەیە کە هەرگیز ناتوانیشت دەستی بگاتە ئەو بەلەندە دەنگخۆشە خەیاڵییە؟». چۆن وەلامی مندالەکانی نوێمیرانم دەدایەو، سووک و سادە گووتم «بەلێ جەنابی بارۆن وەک ئەو کێژەمیرە دەستی ناگاتە بەلەندە دەنگ خۆشەکە». بە غەمگینیەو گووتی «تۆ پێتوایە ئەو دوو جیهانە، دوو جیهانی تەواو جیاوازن و بەیەک ناگەن؟». گووتم «دوو جیهانی جیاوازن و بەیەک ناگەن».

«هەرگیز»

«جەنابی بارۆن هەرگیز».

بە ترسێکەو سەیریکردم و گووتی «ماجیدی گۆل سۆلاف، ئەو بۆ ئەو ئەسپبازە بەدبەختە لە چیرۆکەکەی تۆدا دواجار ئەو ئەسپەیی کوشت؟ بۆ؟». گووتم «لەبەرئەوێ نەیتوانی دەستەمۆبیکات، نەشیدەتوانی لە خولیاو خەیاڵی خۆی دەریبیکات. دەبوو یان خۆی بکوشتبایە یان ئەو ئەسپە». بە حەسرەتەو لێپێرسیم «ئەو بۆ لێنەگەرایی ئەو ئەسپە سپییە سەرکەوت، بۆ لێنەگەرایی؟». دەستیکم خستە سەر برینەکەی ناوچاوانم و گووتم «ناخ... لەبەرئەوێ زۆربەی ئەو مەرفانەیی دەگەنە پلەیکە بەلەلە هێز و شکۆ و جەلال هەر کەسێکیان بۆ دەستەمۆنەکرێت دەیکوژن... هەندێک هەن وەک ئەمیرە ناسک و نازوکییە کە لێدەگەرین بمرن و دەست بۆ وێرانکردنی ژبانی خەلکی تر نابەن، هەندێکی دیکەش وەک ئەو مەیتەرە لێزان و ئەسپناسە بەرگەیی شکست ناگرن و بە مردن چیرۆکەکە لە خەیاڵی خۆیان و خەلکیدە دەسپەنەو». لە ناکاو بە نیگایەکی توند و نااساییەو سەیریکردم و گووتی «ئەو کاتە ئەو دوو چیرۆکەت بۆ تیشکان گێرایەو، دەتزانن ئەو چیرۆکانە دەگەنەو لەی من؟». سەر و پوخساری بارۆنم گەلەک گەرم و نااسایی هاتە بەرچاو،

پێده‌چوو بارۆن تايه‌کی قورسی هه‌بێت گووتم «جه‌نابی بارۆن ده‌مزانى ده‌گاته‌ بارۆنه‌كان، به‌لام نه‌مه‌دەزانى ده‌گاته‌ كئ». به‌ توپه‌يه‌وه‌ گووتى «ويستت بڵايت ناتوانين ئه‌و باغه‌ خه‌يالايانه‌ ببينين كه‌ له‌ پوختدايه‌، ناتوانين ده‌سته‌مۆتبه‌كين، ناتوانين له‌ جيهانى تۆ نزىكبينه‌وه‌، تۆ له‌ دونيايه‌ك و ئيمه‌ له‌ دونيايه‌كى ترداين؟». بێته‌وه‌ى دوو‌لېم گووتم «ئه‌گه‌رچى من باغى خه‌يالېم نيه‌ وه‌ك جه‌نابتان ده‌فه‌رموون. به‌لام به‌ئى، جه‌نابى بارۆن... به‌ئى، ويستم وابڵايم».

مافوورێك قه‌شه‌نگتر له‌ هه‌موو مافووره‌كانى دونيا هه‌ژده‌و نۆزده‌ى تشرىنى يه‌كه‌مى ٢٠٠٤

له‌ شه‌وى هه‌ژده‌ى يانزده‌دا كۆمه‌لێك چه‌كدار به‌ كۆمه‌كى شه‌هره‌يارى شوشه‌ كه‌ ئه‌وديو به‌ربه‌سته‌كانى ده‌بينى په‌ناگای ياقووتى مه‌مه‌ديان دۆزىيه‌وه‌. ئه‌و شه‌وه‌ش وه‌ك شه‌وانى دى، عه‌تاريان له‌گه‌لدابوو. سه‌عات ده‌ى شه‌و نزىكى ده‌ چه‌كدارى بێرپه‌حم له‌ دلپه‌قترين پياوانى سپپه‌ر به‌دواى ياقووتى مه‌مه‌ددا خۆيان كرد به‌ مالى تريفه‌ يابه‌حريدا. عه‌تار دواى ماندوو بوونى كى زۆر، دواى له‌يه‌كدانى توپى كى ئالۆز له‌ زانيارى گه‌يشته‌ ئه‌و بره‌يه‌ى ئه‌م ماله‌ شوينى نيشته‌جى و خۆشاردنه‌وه‌ى ياقووتى مه‌مه‌د. پياوه‌كانى سپپه‌ر وه‌ها خۆيان پرچه‌ك كردبوو، له‌ په‌نگى فېشه‌ك و له‌ بريقه‌ى چه‌كى قورسدا ده‌بريسكانه‌وه‌، هه‌ر كه‌س بيدىيانايه‌ ده‌يگوت ئه‌مانه‌ ده‌چن بۆ داگيركردنى شارى كى عاسى كه‌ پيشتر به‌ گه‌له‌ك قاره‌مانى گه‌وره‌ نه‌گيراوه‌. به‌ر له‌وه‌ى بچنه‌ ژورئ، كوپه‌ چاو جوانه‌كه‌ گووتى له‌وین، من ده‌يانبينم. كوپانى سپپه‌ر بێته‌وه‌ى له‌ ده‌رگا بده‌ن به‌سه‌ر ديواره‌كاندا بازياندا و چوون.

خەوشەکەوێ. دە چەكداری بە قیافەت بوون، هەموو مالهەكە ژوور بە ژوور گەپان، دەرگای ژێر زەمینەکیان شکاند و چوونە خوارێ، قاتی سەرەوێ گەپان و چوونە هەورەبانەكە بەلام کەسیان نەبینی. مائیکی چۆلبوو، خاڵی لە هەر پۆحله بەریک. وسوو ئاغا کە سەرەستەیی چەكدارەکان بوو، گەپایەوێ بۆ لای عەتار و کورپە چاوشوشەکەیی و گووتی «عەتار تۆ ئیمەت هیناوەتە سەر مائیکی خاڵی، مائیک بەشەری تیدا نییە. ئیمەت خستۆتە سەر کەلکەلەییەکی بۆش و بەم شەوێ بە خۆپا فریوتداوین». شەهرەیار جاریکی دی لە تاریکیدان نیگای تیزکرد و گووتی «لەوێن، جەنابی وسوو ئاغا لەوێن، من دەیانبینم خەریکی چینی». وسوو ئاغا دیسان گەپایەوێ نیو مالهەكە و ژوور بە ژوور و نهۆم نهۆم سەر تا پای پشکنی، نە سیبەری ئادەمیزادیکی بینی و نە سرتە و ورتەیی مەخلوقیکیش، بێدەنگییەکی قوول و سحرایی و سەنگین نەبێت هیچ شتیکی دی نەبوو، بێدەنگییەك وسوو ئاغا و چەكدارە ناویمیدەکانی ترساند. ئەمجارە بە تورپییەوێ گەپایەوێ و گووتی «ها شەهرەیارێ شوشە، وسوو ئاغا کەسیک نییە تۆ قەشەری پێبەیت، ئەو مالهەكە چۆل و هۆلە... وەرە خۆت ببینی، وەرە خۆت پێمبێ کەمەن ئەو ژنانەیی تۆ دەیانبینیت؟». کورپەكە لە ماشینەکەیی عەتار دابەزی و لەگەڵ وسوو ئاغادا پۆیشت. سەرەتا هەموو شتیکی ئاساییبوو، بەلام کاتیکی پێی خستە ناو مالهەكەوێ هەستیکرد شەنەبایەکی فێنک بەرەو پووی دیت، هەستی بەبۆ گوللای لاله زاریکی بەهار کرد لەگەڵیدا، گوێی لە دەنگی گۆرانییەکی خۆش بوو لە هەموو ژوورەکاندا دەبیسترا، گۆرانییەکی کز وەك دەنگی فریشتەیک بێت و لە شوێنیکی ژۆر دووری مەلەکوێ وەرە دابەزێتە خوارێ، هەستیکرد سیبەری گەلای سەوز دەبینیت و بۆی گولای کەرەگەرە دەچیت بەسەریدا. هەستیکرد وسوو ئاغا و چەكدارەکانی نە بۆنی ئەو باغەدەكەن و نە دەنگی گۆرانییەكەش دەبیستن. کورپەكە

و هک ئه و بۆن لاله زاره گێژیکردیی، دهستی خسته سه ر ناوچاوانی و کهمیک پالیدا به یه کێک له دیواره کانه وه . له ناکاو تووشی جوړه خرۆشانیکی پۆخ و مهستییه کی کتوپر هاتبوو . کهمیک وهستا و سهیریکی وسوو ئاغاو چه کداره کانی کرد و به دهنگیکی نهخۆش و ماندوو گووتی بابڕۆین . به چه ند ههنگاویکی خاو بردنی بۆ هه وره بانه که ، له ویش هه مان بۆن و هه مان شنه بای فینکی هه ست پێکرد ، چه ند جارێک ئه و بۆنه ی هه لمزی و پووی بۆ ئه و شنه با فینکه به رزکرده وه و له دوا ی هه موانه وه به ره و ژێزه مینی گه وری ئه و ماله دابه زی . له ویدا ئه و دیمه نه سه یر و سحرابییه ی بینی که ئیدی تامردن له یادی ناچێته وه و له خه یالیدا دهژی ، دیمه نی باغیکی ئه فسونای که کۆمه لێک خانمی ئیجگار جوان له ناوه راستیدا خه ریکی چینی مافووریکی گه ورن ، مافووریک له هه زاره ها په نگی نه بینرا و تالی ورشه داری خه یال ده چنرا ، مافووریک هه ر ساته و به په نگیک و هه ر چرکه یه ی به نه خشیک ده دره وشایه وه ، له هه موو بستیکیدا نیگاری باغی به رین و وێنه ی بالنده ی وه ها په نگین ده بینرا که پیشتر ئه و کوپه چاوشوشه یه له خه ونیشدا نه یبینیبوون . هه ستیکرد بالنده کانی سه ر ئه و مافووره ده فرن ، ئه سپسواره کانی غارده دن ، گوله کانی دهمده که نه وه و ده بنه وه به شکوفه ، بینی خۆره کانی سه ر ئه و فره شه هه لدین و ئاواده بن ، مانگه کانی گه وره ده بن و بچوکه ده بنه وه ، هه وره کانی دین و تیده په پ و ده بارن ، بینی با هه لده کات و گه رده لولول یاری به دره خته کانی سه ر مافووره که ده کات . هه زاران باغ و کێلگه ی له سه ر ئه و فره شه بینی ، هه زاران تاووس ، کۆتر ، ئاده میزاد ، که رویشک . ئه و فریشه شینانه ی بینی که له سه ر پۆخی ده ریاچه کان سه یری گول ده که ن ، ئه و مندا له پاکانه ی له جۆلانیی گه لادا خه وتوون ، بای بینی به ره و پووی دیت ، پۆشنی و شه به نگی ئه و شاعیرانه ی بینی که له ناو فره شه که دا بیربانه کرده وه ، ئه و ئه ندازیاره بچوکانه ی بینی شه

خەیاڵی و نەبێنراویان دروستدەکرد. ئەو کلتێسە گەورانەی کە نوqmی نۆرن و ئەو منارە بەرزانی ستونی پۆشناین. شەهزیاری شوشە پێشتر لە زیانیدا شتێکی وەها سەیر و سێحراوی نەبینیبوو، نەیدەزانی سەیری چیبکات و سەیری کوێ بکات. بۆ ئێستێک چاوی لە فەرشەکەو بەرەو قالیچنە نەشمیلەکان گواستەو، هەستیکرد ژنەکان هەموو سەیریدەکن و زەردەخەنە بۆ دەگرن. جوانترین کۆمەڵە ژنێکی دونیابوون، مەخلوقاتێ سبێ و پوون و تەنک وەک سەرتاپای وجودیان لە تەمێکی تەنک بێت، ئێستا دڵنیابوو ئەو نەبێت هیچ یەک لە وسووناغا و چەكدارهکانی ئەو تەوونە ئەفسوناوییه گەورەیه نابینن. شەهزیار نەیزانی چیبکات، بە ئەسپایی گەپایە دواو و گووتی «وسووناغا بمبۆرە... بمبۆرە... من بە هەڵەداچووم... شتێک لە چاومدا، شتێک لە خەیاڵمدا تەواو نییه».

بە چەند هەنگاوێکی سووک پاشەوپاش گەپایە دواو. لەسەر پلەکان وەک تلیاکی خواردبێت و ئەفیونی کێشایبێت، گێژ و خەستە وەستا و هەناسەیهکی قوولێ هەلکێشا، چەند سال بوو لەگەڵ عەتاردا کاریدەکرد و پێشتر جۆرەهەستی وەها نەزیابوو. وسووناغا وەک سوسە ی شتێکی نااسایی کردبێت، گووتی «ها شوشە. بۆ وا گێژیت... ها... بلێ... نەکا شتێک ببینیت کە ئێمە نابینین». شوشە دەستێکی خستە سەرنیوچاوانی و گووتی «نا ناغام... هێندەیه، هەموو سالێک لەم وەرزدەدا، کاتێک زستان نزیکدەبێتەو، خەیاڵاتی خراپم بۆ دێت، شتەکان بە پێک و راستی نابینم». وسووناغا بە خۆی و جامانە زلەکەیهو سەری بادا و بۆلەیهکی کرد و لەگەڵ چەكدارهکانیدا سەرکەوتەو بۆ سەری ئەو دواوەمین شەوی شەهزیار بوو لەگەڵ عەتاردا. ببیننی ئەو فەرشە ئەفسوناوییه کە وێنەیهکی بچوکراوێ هەموو جوانییهکانی دونیابوو، زیانی ئەو کوپە ی بۆ هەتاھەتایە گۆپی. من کاتێک بۆ کۆکردنەوێ زانیاری زیاتر لەسەر ئەم چیرۆکە کەوتە سۆراغی شەهزیار، بیستم

دوای هەڵهاتنی له عەتار، پۆیشتوووه بۆ باشووری عێراق و لەوێ له گەڵ ئەمریکییهکاندا کاریکردوه، یه‌کیک بووه له‌وانه‌ی له تیپی تایبه‌تی گه‌ران و پشکنیندا به‌دوای زه‌رقاوی و ئەبو عومهری به‌غدادیدا زۆر چالاک بووه، تا دوا پۆژه‌کانی ژیا‌نی ئاواتی ئەوه‌ی هه‌بووه جارێکی تر بگه‌ڕێته‌وه و ئەو فەرشه‌ بیهێنێته‌وه، به‌لام له سه‌ره‌تای سا‌لی دوو هه‌زار و شه‌شدا به‌پێکه‌وت ده‌که‌وێته ناو که‌مینێکی تیرۆریسته سوننه‌کانه‌وه و ده‌ستبه‌جێ له‌ دوای گرتنی سه‌ریده‌بێن و سه‌ره‌که‌ی له‌گه‌ڵ کۆمه‌ڵێک که‌له‌سه‌ری دیکه‌دا له‌ ناو یه‌کیک له‌ بیستانه‌ سووتاو و زه‌رده‌کانی ناوچه‌ی به‌له‌دا فرێده‌ده‌ن.

ئهم‌ۆ که‌ سه‌یری می‌ژووی شه‌ته‌کان ده‌که‌ین، ده‌زانین که‌ سه‌ری به‌ردراوی ئەو کوپه‌، یه‌که‌م سه‌ره‌ ئەو مافوو‌ره‌ خه‌یالییه‌ی بیهێنێت.

***

ئێواره‌ی پۆژی دوایی تریفه‌ یابه‌حری به‌ کراسێکی سه‌پی ناسکه‌وه ده‌گه‌ڕێته‌وه بۆ ما‌لی غه‌زه‌لنوس، کراسێکی وه‌ها قه‌شه‌نگ و نه‌بینه‌راوه پێده‌چێت به‌ خه‌یاڵ چنرا‌ییت. یه‌که‌مجار له‌ ژووری مندا‌له‌کاندا ده‌رکه‌وت و یه‌که‌یه‌که‌ هه‌موویانی ماچکرد و تێر به‌ سنگی خۆیه‌وه‌ نوساندنی، دواتر چوو بۆ لای غه‌زه‌لنوس که‌ له‌گه‌ڵ خه‌یال‌وانی کوپه‌ گه‌وره‌یدا له‌سه‌ر ته‌فسیری به‌یتێک شیعر قسه‌یانده‌کرد، خه‌یال‌وان ئەو کات شازده‌ سا‌ڵ بوو، مندا‌لیکی شه‌رمن و بێده‌نگ بوو که‌ سه‌ به‌ته‌واوی نه‌یده‌زانی چۆن سه‌یری جیهان ده‌کات و چۆن بیر له‌ دنیا ده‌کاته‌وه. تریفه‌ ماچیکرد و گووتی «خه‌یال‌وانی گول، من کۆمه‌ڵێک قسه‌م له‌گه‌ڵ غه‌زه‌لنوسدا هه‌یه‌، مۆله‌تیکی چکۆله‌م بده‌». که‌ خه‌یال‌وان ژوو‌ره‌که‌ی چۆلکرد، غه‌زه‌لنوس له‌ ئازاری فیراقیکی دووردا خه‌ریک‌بوو ده‌گریا. تریفه‌ ئەو پۆژه‌ له‌ هه‌رکاتێکی دیکه‌ی ژیا‌نی خه‌یال‌یتر و دووره‌ ده‌ست‌تر ده‌رده‌که‌

پێشتر غەزەلنوس وەها پۆشن ئەو جوانییە گەورەییە تیا نەبینبوو،
 قژێکی پەشی قەترانی و دوو گلێنە ی پاک کە پەریوون لە پۆشناییەکی
 قوول. لەو ماوەییە دایدا بەدەگمەن قسەیان لەگەڵ یەکیدیدا دەکرد،
 بەلام پتر یەکتریان خۆشەویست. جیاواز لە هەر کاتیکی تر دەنگی
 تریفە یا بەحری لەرەییەکی مەلەکووی و زینگیەکی ئاسمانی تێدا بوو.
 غەزەلنوس بە کورتی دوا هەوالەکانی ماجیدی گۆل سۆلاقی لە بەندیخانە
 بۆ گێراپاوە. تریفە بە دەنگێکی ناسک گووتی «ئەو بارۆنە شیتە ...
 ئەو لە پشت زۆری ئەو نەگەتییەکانی ئێمەوێ، بەلام غەزەلنوس من
 بۆیە لێرەم بۆ ئەوێ پێتبلێم، منیش دەپۆم. دوێنێ شەو دەبایە هەموو
 بمرین، ئەوانە بۆ یاقووتی مەمەد دەگەرێن، مانی ئێمەیان دۆزییەو،
 شوێنی یاقووتیان دۆزییەو. ئێتر من و ژنە بێکەسەکان ناتوانین لەو
 مالدادا بین، بڕیارمانداوە ئاوارەبین، سەرزمین بگەرێن، ئەم شارە
 بگەرێن. دنیا بگەرێن. عەتار و مێردە حەسوودەکان و برا دلپیسەکان
 لێناگەرێن بژین». غەزەلنوس وەک گوێی لە قسەکانی ئەو نەبیست گووتی
 «تریفە بۆ من و تۆ هەرگیز بەیەک ناگەین. بۆ؟». تریفە دەستی
 خستە سەر دەستی غەزەلنوس و گووتی «غەزەلنوس زۆری ویست تا
 بگەمە ئەو شوێنە ی کە تۆ دەتەوێت، زۆری ویست. من ئێستا لە
 باغەکانی خەیاڵدام ... لەو جێگایە دام کە تۆ دەتەوێت، ئەو شوێنە ی
 هەموو عاشقەکانی تۆ پەوی تێدەکەن، ئەو شوێنە ی هەر مەخلوقێک
 نەگاتە ئەوێ، ناگاتە قوولایی دلی تۆش. عەزیزم من لەوێم ... لەو
 باغە ئەبەدییە دا چاوەڕێتدەکەم. لەو باغانە دا دەتوانین تا هەتا هەتایە
 پێکەوێبێن، غەزەلنوس ئێستا من مافوورێکی خەیاڵی دەچنم کە وەک
 غەزەلەکانی تۆ جوان و بێسنوون، باغێکم هەیە لە پۆحی من و پۆحی
 ئەو ژنە پەژموردانە چنراوە ... ئەو ژنانە ی دلایان پەرە لە نەخشی مردوو،
 لە بەحری خنکاو، لە نیگاری سحرایی. غەزەلنوس ئێمە لەو گۆلە

خەوتوانەى ناو دلمان، لەو بالەندە خەوتوانەى ناو پۆحمان مافوورێكى خەيالێ دەچنێن كە هەرگیز تەواو نابێت... مافوورى ئەو دونیایە كە هەمیشە خەونمان پێوە بینیوە و قەت تیا نەژیاوین». غەزەلنوس دەستى تریفەى گرت و گوتى « تریفە، بۆ وا سارد و دووریت، بۆ كە دەتبینم واهەستدەكەم تارماییەك دەبینم؟ خۆت و ژنە غەمگینەكانت دەتانەوێت بچن بۆ كوێ؟... تریفە دەترسم پۆژێك بێت جگە لە باغەكانى خەيال هێچ شوێنێكى تر نەمىنێت مەرووف خۆى تیاشاریتەوه». تریفە گوتى «غەزەلنوس، گرنگ ئەوەیە مافوورێك بچنێن بتوانین بە ناویدا سەفەریكەین، مافوورێك پەر بێت لە پێگای پێچاو پێچ و باغى بەرین و ئەستیرەى پەر پۆشنایى، گرنگ ئەوەیە شتێك بچنێن كە بتوانین لە ناویدا ونبین... من خۆشەویستى تۆ واى لێكردم بمەوێت بگەمە ئەو جێگایە... بەرەو بنى بێقەرارى ئەو بەحرە برۆم كە بوونم لەگەڵ بوونى ئادەمیزادەكانى تر و بالەندەكان و گولەكان و ئەستیرەكاندا تێكەڵدەبێت... پۆژ بە پۆژ كە لە خۆشەویستى تۆدا نوقمەدەبم هەستدەكەم لە دونیادا نوقمەدەبم، لەناو پۆحى بریندارى گول و مندال و ژنەكاندا، كاتێك لە تۆدا دەتویمەوه لە جیهاندا دەتویمەوه. خەيال ئەوەیە لە تۆدا ونبم... بۆ ئەوەى لە تۆشدا فەنا بێم دەبێت پێشوەخت بێمە باغەوانى ئەستیرەكان، بێمە پێوارێك خۆى پێگاکان دروستدەكات، دەبێت وەك تۆ بێمە گولسان و بە شكۆفە دروستكەر».

غەزەلنوس گوتى «تریفە تۆ لە هەر كوێیەكى دونیابیت، لە هەر باغێكدا بیت، من لەوێم... هەر وەختێك غەزەلێك بنوسم بێر لە تۆ دەكەمەوه، لە هەر جێگایەكى دنیا بێم بە باغەوان وادەزانم بۆ تۆ وەستاوم و لە پێناوى تۆدا تەماشای گول دەكەم... تا لە دەست و جەستەم دوور دەكەویتەوه، زیاتر لە بەحرى غەزەلەكان و لە سیحری قافیەكاندا دەتبینمەوه».

تریفە دەستیگرت و گووتی « من نێستا هیچ نیم جگە لە ئاهێکی
قوولێ ئیشتیاق... سێبەرێکم لەسەر مافوورێکی خەیاڵی... من دەبێت
بگەرێمەووە بۆ ئەو شوێنەی لێوێ هاتووم، بۆ ئەو جێگایە دایکی
من و دایکی تۆ لێوێ هاتوون... بۆ ناو باغەکانی ئیشتیاق... بۆ
ناو ئەو لالەزارانەی حەسرەت و ئائۆمێدی سەوزیکردون... من و تۆ
مندالێ ئائۆمێدیین و دەگەرێنەووە بۆ ئەو زەویە خەیاڵییە ئائۆمێدی
دروستیدەکات... ئەو مافوورانەی دەیچنم پێگای درێژ و نەپراوەی منن،
ئەوانە غەزەلی منن، هیچ مافوورێکم نەچنیووە و بیرم لای ئەو غەزەلانەی
تۆ نەبێت و خەیاڵم لای ئەو باغانەی تۆ نەبێت... ».

غەزەلنوس سەیری چاوە فریشتەییە پاکەکانی کرد و گووتی « تریفە
من و تۆ وەک عاشقانی تری دنیا بەیەک ناگەین، تا باغ هەبێت من و
تۆ لە شکۆفەکانیدا، لە بۆنیدا، لە خەیاڵی باغەوانەکانیدا بەیەکدەگەین...
تریفە تۆ خەونی من نیت بەتەنیا، بەلکو تۆ ئەو خەونەی کە هەموو
باغەکان و هەموو باغەوانە خەیاڵییەکان دەتبینن... ».

تریفە گووتی «غەزەلنوس دەبێت بپۆم، دەبێت بپۆم. من هیچ نیم
جگە لە ئیشتیاقێکی قوول و هەمیشەیی بۆ تۆ... لە هەر کوێیەکی
دنیا بۆ... هەر ئەو ئیشتیاقە ئەبەدیەم... ».

ئەو پۆژه تریفە و غەزەلنوس بەسەر هەموو یادگارییەکانی خۆیاندا
چوونەو، باسی ئەو شەوێیان کرد کە بۆ یەکەجار لە مائێ سەیفەدین
مارۆ یەکتریان بینی، هەر دوکیان هەموو شتیکیان لە بیر بوو، لە
پەنگی پەردە و گۆلدانەکانەو تا بۆنی ئەو عەترە ی مەناز دابوو لە
خۆی، پێکەووە چاویان لێکدەنا و وەک ئەوێ زەمەن هیچ نەبێت جگە لە
درۆیەکی دووبارە، جارێکی دی خۆیان لە سالتۆنە قەشەنگەکی خانمی
شەمسدا بینیوە، جارێکی دی بەسەر یادگاری مەناز و نەجۆ ئەشکانیدا
تیپەپین و گریان. هەنگاو هەنگاو بە یادی ئازارەکانی خۆیان و خەڵکدا

هاتن، لە هەر کات زیاتر دڵنیا بوون کە عەشق ئەم بیرکردن و سووتان و پێکنەگەشتنە ئەبەدییه. تریفە ئەو پۆڤە لە بەرچاوی غەزەلنوس و مندالەکان، هەموو مالهە کە گەرا، هەموو ژۆرهەکان، هەموو کونج و گۆشەیهکی بەسەرکردەوه، ژۆرهەکی خۆی گەرا، چووێ کتیبخانەکە، چووێ ژۆری خەوتنەکی خۆی کە چەند سال تێیدا بە تەنیا دەخوت... بۆنی هەندیک دەستنوسی کۆنی غەزەلی کرد، بۆنی جلی مندالەکان و کتیبە بچوکهکانیانی کرد، بەسەر هەندیک یادگاری وردا گریا، بەسەر کەلوپەلی وردی چێشتخانەکە و گۆلدانە سپییە چکۆلەکاندا گریا. دواچار بەرلهوهی لە دەرگای مال بچیت بەودیودا گووتی «غەزەلنوس ئەم ماله گەورەترین باغیک بوو، تۆ پێشکەشی منت کرد... من لێردا جوانترین مەخلوقاتەکانی دنیا و غەمگینترین چیرۆکەکانی ئەم شارەم بیست، سوپاس بۆ ئەو هەموو کەرەمەیی لە دلی تۆ دەتکیت». غەزەلنوس بە غەمگینی سەبیریکرد و هیچی نەگووت. ئەو دوا قسەیی نێوان غەزەلنوس و تریفە یابەحرێ بوو.

ئێوارەیی هەمان پۆڤ، دوا پۆیشتنی تریفە یابەحرێ بە چەند سەعاتیک حەسەنی تۆفان هەوالێکی سەیری هێنا. لە شەقامێکی نزیک مائی تریفە یابەحرێهوه پۆلیس لاشەیی چواردە ژنی کوژراویان دۆزیوهتەوه کە بە هۆی شێواندنێکی ژۆرهوه مەیتی هیچیان ناسرێنەوه، عەسری ئەو پۆڤە غەزەلنوس و حەسەنی پیزۆ وەک زۆر خەلکی دیکەیی شار بە پەلە و شپێزەیی چوون بۆ سەیری مەیتەکان، چواردە ژن بوون کە بە شێوهیهکی درێندانە کوژرابوون، هەر چواردەیان جلی سپییان لە بەردابوو، هەر چواردەیان پوختاریان شێوێنرابوو. پۆلیس دەرڤەتی نەدەدا کەس دەست لە لاشەکان بدات. هەولێ زۆری حەسەن تۆفان و غەزەلنوس بۆ ئەوهی بچنە سەر کوژراوهکان بێسوودبوو. دوا چاوه‌پوانییەکی درێژ و بێبەرەم، هەمان ئەو ئێوارەیه چوون بۆ ماله نەتییەکی تریفە

یابەحری، سەیریانکرد دەرگاكان شکاون و پەنجەرەکان لەسەر پشتن، که چوونە ژوورەو بەغیکی بیسنور و سەوز و ناکوژیان بینی... سەرتاپای ماله که چرستانیکی سەوزی گەلا و درەخت و بالنده بوو، باغیکی ناکوژی بوو بە گۆلی پەنگاوپەنگی گەورەو، باغیک بە ناو ژوورەکاندا دەکش، لە ژێر زەمینەکەو تا ئەوسەری زەوی و لە هەورەبانەکەو تا کوژی ئاسمان درێژدەبوو... دەرپایەکی بیسنور و نەپراوەی خەیاڵ و گۆل بوو... دەرپایەکی بیسنور.

غەزەلنوس وەک لە هەموو شتیک تیگەبشتبیت توند دەستی حەسەن تۆفانی گرت و لەو باغە هاتەدەری. بەپێ بە هەموو شەقامە بەرینەکانی شاردا گەپانەو، ئیوارەیهکی قەرەبالغ و ساردبوو. لە نزیکی مەیدانی سەرەکی شاردا خەلکانیک لە باغیکی چکۆلەدا کۆبووبوونەو و قسەیان لە موعجیزەیهک دەکرد. گۆلەبەرۆژە فرۆشیک پییگووتن «کۆمەلێک ژنی زۆرجوان که لە فریشتە دەچن لەو باغدا لەسەر تەوینکی گەورە مافوورەچن». کۆمەلێک ژنی قەشەنگ که هیند تەنک و پوونبوون، مەرۆف دەیتوانی لە پشتیانەو هەموو باغەکە بە پۆشنی ببینیت، هەر چوارەیان وەک لە زیکریکی قوولدا بن مافووریکی ئیجگار گەورەیان دەچنی، مافووریک وەک ئەوێ لە ئاسمانەو بەرەو زەوی شوپووبوینەو وەها بوو. تا ئەوکات نە خەیاڵ نە عەقڵی ئادەمیزاد شتی وەها قەشەنگی نەبینیوو. غەزەلنوس تریفە یابەحری لە ناوەرپاستی قالیچنەکاندا ناسییەو، مافوورەکە لە تاریکی ئەو ئیوارەیدا بە شیوەیهکی سێحراوی دەدرەوشایەو، ئەو حەشاماتە ی لە دەوریان کۆبووبوونەو پیکرا خوماری بینینی ئەو قالییە سەیرەبوون که هەر ساتە ی بە نیگاریکی خەیاڵی قەشەنگ دەدرەوشایەو، قالییەک پریو لە نیگاری ئاسک که پایاندەکرد، لە نەورەس که لەپال کەشتییەکاندا دەفرین، لە ئەستێرە که لە بازنی گەورەگەورەدا دەسوپانەو، لە باغ که گۆلەکانی مەرۆفیان

بانگده کرد، له ژنانی عاشق که له سهر سه کۆی باغچه یه ک سهیری ئاسۆی دور و نه برپاوهی ژانیان ده کرد. غه زه لنوس مندا له خه یالاییه کانی خۆی له سهر ئه و مافووره بینیه وه، که شتییه خه یالای و گه وره که ی ماجیدی گول سۆلافی بینی کۆمه لێک نابینا به ره و پۆشنایی ده بات، ماجه لانی پاسته قینه و ئه فسانه ی بینی به پێگایه کی به هاره دا ده هاتنه خوار، هه سه ن تۆفانی بینی له ناو ژنه په شپۆشه کاند، له ناو لاله زاری ئه به دی دایکایه تیدا سهیری گوله کان ده کات. خودایه ... خۆی و سه بری بینیه وه له باغیکی به رین و بیسنووردا، له به رابه ری یه ک دانیشتون و پێکه وه سهیری کتیبیکی غه زه ل ده کهن. ده فته رداره کانی بینی سه ریان به سه ر کتیبیکی گه وره دا شو پرکردۆته وه و له نهینی مردن وردده بنه وه .

حه شاماتیکی زۆر له ده وری ئه و ژنه سیبه ر و خه یالایانه کۆبوو بوونه وه، هه موو ئه وانه ی ده یانتوانی ئه و فره شچناه بینن، به جۆریک خومار و مه ستی ئه و مافووره بوو بوون نه یانده توانی بجولین و چاوی لیتروکینن. به لام وه ک ئه وه ی سه رتاپا له خه ویکی قوولدابن و راپچله کن له چاو تروکانیکدا به ئاگاده هاتنه وه و ده یانبینی ئه و فره شه و ئه و مافوورچه خه یالایانه نه ماون. ئه و شه وه تا به یانی و پۆزانی دواتریش سه رتاپای شار باسیان له حیکایه تی ئه و ته و نه گه وره و سیه راوییه ی ده کرد که کۆمه لێک ژنی سپی پۆش له سه ری دانیشتون و تا ناکو تا جۆلاییده کهن و هه رگیز ته و او نابن، هه ر که سیک سهیری ئه و مافووره ی ده کرد به شیک له چیرۆکی ژانی خۆی تیا ده بینیه وه . له و پۆژه به دواوه، زوو زوو خه لکانیک له باغیکی شاردا یان له کوچه یه کی دوردا یاخود له سه ر فولکه یه کدا کۆده بوونه وه و ده یانگوت مافوورچه خه یالاییه کانیان بینیه . له و ئیواره وه تا ماوه یه کی دورودریژ چیرۆکی ئه و مافووره گه پۆکه که هه رجاره ی له شوینیکه وه ده رده که ویت، ژانی خه لکی شار داگیرده کات. خه لکانیکی زۆر سه رتاپای چیرۆکه که به و پێنه یه کی

لە قەڵەمدەدەن کە خەیاڵی هەندێ وێنەباز دروستکێردووە و خەڵکانێکی دیش وەها شەیدای ئەو مافوورە دەبن، وەک شیت دەکەوێت گەپان بە شارد، بەڵکو لە جیگایەکی دیکە و لە پۆژێکی دیکەدا پێکەوتیبکەوێت. چیرۆکی مافوورچنەکان و مافوورە ئەفسووناویەکان پاش ماوەیەکی کەم دەگاتە شار و شارۆچکەکانی دی و بە هەموو ولاتدا بڵاودەبێتەوە. ئەوانەی کە دەڵێن بەراستی مافوورەکیان بینیوە تا ئەمڕۆ لە چنگی ئەو گوشارەزۆرە خەیاڵ ئازادانەن کە دیتنی ئەو جیهانە بێمەودا و گەورەییە لەو مافوورە چکۆلەیەدا تووشیکردون.

ئەو شەوێ غەزەلنوس لە دۆخیکی پۆچی سەیردا بوو تیکەلەیهک بوو لە شادومانی و غەم. بە حەسەنی گووت «من بەدریژایی ژانم هەولمداوە هەموو گەردون لە یەک غەزەلدا کۆبکەمەو بەلام نەمتوانیوە. ئەو مافوورە ئەوەیە... حەسەن، تریفە بۆ هەتا هەتایە ئازادبوو، هیچ شتێک ناتوانیت ئیدی سنوور بۆ خەیاڵی ئەو دابنیت، ئەوە ئەو خەیاڵیە کە هەرگیز کۆتایی نایەت، ئەو خەیاڵیە کە هیچ کەس ناتوانیت دەستی تێبخات و یاری بە پاکتییەکە بکات... دلنایام تریفە ئیستا لە هیچ ئەهریمەن و جانەوێک ناترسیت».

ئەو شەوێ حەسەن توفان و غەزەلنوس بێتۆقرەبوون. دووبارەوێ چوون بۆ بیمارستان و ویستیان سەیری تەرمی ژنە کوژراوەکان بکەن، بەلام پزیشک و پۆلیس و فەرمانبەرە دلێرەقەکان نەیاننیشست، وەک دوو شیت کە تۆقرەیان نەبیت و شوێن بە خۆیان نەگرن، چوون بۆ باغی مەهناز، لەوێ سەیری گۆلە سێحراویەکانیان کردووە. لە ناو گۆلەکاندا غەزەلنوس بە حەسەن توفانی گووت «حەسەنی پیزۆ ژنان لەشی خۆیان نەبەخشی بە من، بەلام باغەکانی ناو پۆچی خۆیان پێ بەخشی، وەرە و پێکەوێ بەو باغانەدا بگەرێن». چەندین سەعات بە باغی مەهنازدا گەپان و بۆنی گۆلیانکرد... دواتر هەردووکیان بەرەو باغی تریفەیا بەحری و خوشکەکانی

کەوتنە پێ. باغیکی سەوز و نوێی کە پێپوو لە دڵۆپە شەونمی گەورە و لە بۆلبۆلی وەها دەنگخۆش، لە هیچ باغ و دارستانێکی دنیادا نەبوون. لە ناو سەوزایی و گەڵای تازەدا حەسەنی پیزۆ بە غەزەلنوسی گووت «تۆ پیاویکی بەختەوهریت، ژنان بە دەگمەن باغەکانی ناو پۆحیان دەبەخشن بە کەس... تۆ بەختەوهرترین پیاوی دنیاییت». غەزەلنوس بە حەسرەتەوهر گووتی «بەلام لەشی ئافرەتیش باغیکی سىحراوییه، شەوانیکی دووردریژ نەوجەوانی چینی باسی سىحر و جوانی لەشی ئافرەتی بۆ دەکردم، دەزانم لەشی ئافرەتیش وەک ئەم باغانەى پۆحیان وایه، تا مەرۆف خۆی دەست لە غونچەکانی نەدات نازانیت چیه». حەسەنی پیزۆ گۆلێکی لێکردەوهر و گووتی «لە کۆتاییدا لەشی ئافرەت هەر وەکو پۆحی بە باغیکی سىحراوی و ئەفسونای تەواو دەبێت... من لەوهر دێنایم».

ئەو شەو تەبەیانى لە باغی تریفەدا سوپانەوهر... باغیک بوو گەورە و بێسنوور... پەها و بێئەندازە وەک هەزارباغ.

یاداشتەکانی بارۆنی خەیاڵ

یەكەمین جار تیشکان تاهیرم لە یەكێك لە خراپخانەکانی پایتەختدا بینی، كچێکی گەنجی جوان بوو، هەر كەسێك بیهینیايه شهیدای ئەو قژە زەرەدە لوول و بریسكەدار و ئەو چاوه گەش و پوو خسارە باریكەى دەبوو. كە لەگەڵیدا خەوتم و تەواوبووم، لەو ساتەدا كە بەدەستەسەرێکی سپی خەریکی پاكردنه‌وه‌ی خۆی بوو، پێمگووت تیشكان بۆ لەگەڵدا نایەیت بۆ باكور، لەوێ مالێكت بۆ دەگرم و دەتخەمه زانكو و دەتوانیت بۆ خۆت شتیك بخوینیت، دەترسم لە

جەهەنەمی باشووردا تیا بچیت. کە وامگوت دەمزانى بەم کچە جوانە دەتوانم قەلاى زۆر قايم و سەخت بگرم، دەمزانى لە ژيانى سیاسى و کۆمەلایەتى خۆمدا وەک هەموو سیاسییەکانى تری سەر ئەم ئەستێرەیه پۆژیک لە پۆژان پێویستیم بە سۆزانییهک دەبێت، دەشمزانى لە تەنگانە گەورەکاندا سۆزانییهکی دلسۆز لە سەد دۆستى ناو سیاسەت باشتر فریای مرقوف دەکەویت. جگە لەوەی لەو دەمدا زۆربەى بارۆنەکان سۆزانی تایبەتى خۆیان هەبوو، من لەو پووهوه لە هەمووان داموتر و بێبەهرەتر بووم، بارۆنەکانى تر هیندەیان سۆزانی هەبوو، وەها زیدەرەویان دەکرد، جاریکیان سەرۆک لە کۆنفرانسیکی گەورەدا، هەپەشەى لە هەندیکیان کرد، کە دەرپیتی ئاسنیان بۆ دەکات و قفلێان دەدات و کلیلەکانیش لای خۆی هەلدەگریت... من لە حیزبدا بەحەیاو حورمەت بە ناوبانگ بووم، لە مەجلیسى بارۆنەکاندا بۆ ئەوەى توپەرمبکەن پێیان دەگوتم «بارۆنى ئەخلاق». لە پراستیدا ئەو وینەیه تەواو بێزاریدەکردم و کە میکیش هەستم بە بچوکی و نزمی دەکرد. ئەو رۆژه تیشکان وەک خۆی بداتە دەست قەدەر، سەیریکی چاوی کردم و بێشەوهى بیربکاتەوه گووتى «بارۆن، گەر بمبەیت لە گەلتدا دیم». پازیبوونى خیرا و بیکێشەى لەبرى ئەوهى بمخاتە گومانەوه، دلى خوشکردم و خوشەویستی کرد لەلام. سەرەتا مالیکی چکۆلانەم لە گەل کچیکی دیکەدا بۆ گرت کە ئەویش سۆزانییهکی چکۆلانەى چاوشین بوو، بارۆنى مەدەنى لە شاریکی دیکەوه هێتابوو. لە هاوینی هەمان سالدا دواى چەند تەلەفونیک لە یەکیک لە کۆلیژەکاندا قەبوولیکم بۆ سەند و کردم بە قوتابى زانکۆ. زۆر شەو کە خەیاڵات وەرزیدەکردم و لە بیرکردنەوهى دوورودرێژ دەربارەى چارەنوسى ئەم نیشتمانیە بێزار دەبووم، دەچووم بۆ لای تیشکان و ئەو لە شە سبى و باریکەى ئازارى ئەم دونیایەى لە بیر دەبردمەوه. ئیوارەیهک

چووم بۆ لای تیشکان، بەلام لە مال نەبوو، لەبری ئەو کچە سۆزانییە
 چاوشینە چکۆلانەکەی بارۆنی مەدەنی لەوێبوو. شەیتان ئەوەی خستە
 خەیاڵمەوە داوای لێکەم لەگەڵدا بخەویت، بەوەدا ئەویش خانمیکی
 عەیار و فرسەتگیربوو بێ هیچ سە و دوویەک پازیبوو. من دەمزانی
 هەندیک لە بارۆنەکان سۆزانییەکانی خۆیان وەک مولکییەتی تایبەتی
 سەیردەکەن و قەھر دەیانگریت بزانن کەسی دی لەگەڵیاندا دەخەوێت،
 بارۆنی مەدەنیش لەوانەبوو. بەر لەوەی بارۆنی مەدەنی بە حیکایەتی
 من و سۆزانییە چکۆلانەکە بزانیت، چەندجاریکی دی لەگەڵیدا خەوتم
 و خوشحالبووم کە لە پشتهوە بارۆنی مەدەنی دەخەلەتینم. کە لە
 ئەنجومەنی بارۆنەکاندا بەرامبەرم دادەنیشت، بە زەردەخەنەیی پیاویکی
 فیلبازەو سەیرمەکرد و لە دلی خۆمدا دەمگوت، بەستەزمان ئاگات
 لە چیبە و چوزانیت تا ئیستا من چەند جار لەگەڵ سۆزانییە چاوشینە
 چکۆلەکەدا خەوتووم. دواجار بارۆن ئەو نەینییەیی لە سۆزانییەکەی
 دەرھێنا و خراپ لە من توپەبوو، وەها زویر و شیتگیربوو مەپرسن.
 شەویکیان من لە یانەی مرواری لە ژوورەکەی خۆمدا شتیکم لەسەر
 شارە نەفۆکانی دنیا دەخوێندەو، بارۆن بە توپەییەو خۆی کرد
 بە ژووردا و گوتی «بارۆن بە هیچ شتیک لێت خوشناپم... بە هیچ
 شتیک... قەسەم بە برایەتیمان گەر ئاوا بە نەینیی ئەو کارە دزیووی
 خۆت نەکردایە پێم ناخۆش نەبوو، بەلام ئیستا تەنیا خودا خۆی
 دەزانیت چەند لە دلم گرانی و چەند هەست بە برینداری دەکەم.
 مەگەر هەر ئیستا تیشکانم پیشکەش بکەیت... قەسەم بە خودا ئەو تاکە
 شتیکی من بتوانم زویری خۆمی پێ ئارامبکەمەوە و دلی بریندارمی
 پێ مەرھەمبکەم». من دەمزانی بارۆن کە کەلکەلەیی ژنیکی کەوتەسەر
 گەر هەموو سامانی خوشی داناییت تا کیشی نەکاتە ناو جێگای خۆی
 دەست بەرداری ناییت، دلنیا بووم بەوێت و نەمەوێت تیشکان!

دەستم دەردەهێنیت، لەبەرئەو وە ییستم بە گەمترین زەرەر لەو یارییە دەرچم، گووتم بارۆن تیشکان بۆ تۆ، بەمەرجێک هەر کاتێک کارم پێشوو بۆم دەیتەو. بارۆن بە شەرته چکولانەکم پازیبوو. کە بارۆن تیشکانی هێنا بۆ نویمیران، کەس ئەو چیرۆکە دوورودریژەیی نیتوان من و ئەو خانمەیی نەدەزانی. تیشکان زۆر لە دلی گران بوو کە من بە بارۆنی مەدەنیم بەخشی، بەلام سویندم بۆ خوارد هەموو شتیکی دەکم تا بەزووترین کات لە بارۆنی وەرگیرمەو. من ئەو ماوەیە کە تیشکان لای بارۆن بوو هەر پەییوەندیم لەگەڵیدا هەبوو، بارۆنی مەدەنی بە ناوی کچی برادەریکی خۆیەو بە نویمیرانی ناساند، بەلام هەموو دەیانزانی درۆدەکات. لە راستیدا لە نویمیران کەس بەلایەو گرنگ نەبوو کێ درۆدەکات و چی درۆیک دەکات، ئەوەیان بەلاو گرنگ بوو ژیان هەر وەکو خۆی بپروات. کە یەکمەجار هەوالی هاتنی ماجیدی گول سۆلاقم بیست، زانیم ئەو کۆرە لەو بێدەنگتر و قوولترە بە پێگای ئاسایی و بە قسەیی پیاوانە بگیریت. هەر لە شەوی یەکمەو لەگەڵ بارۆنی مەدەنیدا پێکەوتین تیشکانی لە پێگادا سەوزبکەین. تیشکان لە گرتنی گول سۆلافا سوودیکی گەورەیی هەبوو، بەلام کچە بەستەزمانەکە زۆر غەمگین بوو، هەستیدەکرد زولمێکی گەورەیی بەرابەر گول سۆلافا کردووە کە بە جوانترین کوپی دونیای دەزانی... من سویندم بۆ خوارد کە هیچ شتیکی لە گول سۆلافا ناکەم و ناشهێلم بیکوژن یان زۆر زیندانیبکەن. دە جار سویندم بە قژ و چاو و نیگا جوانەکانی خۆی خوارد تا باوەڕی پێنکردم. من دەمویست تێیکەم گول سۆلافا چۆن بێردەکاتەو، من بووم تیشکانم فێرکرد داوای لێیکات حیکایەتی بۆ بگیریتەو، هەموو شتەکان لەسەر ئەو نەخشە وردە دەروێشتن کە من کێشابووم. من تیشکانم لە شەوی ئاھەنگەدا خستە سەرپێی ماجیدی گول سۆلافا.

دواتر که شریتی هەر دوو چیرۆکه‌کەى بۆ هێنامەو هەستەمکرد ئەو
 پیاوێ چ ترسناکە، من جارێک و دووجار و دە جار گویم لەو دوو
 چیرۆکە گرتەو... هەموو جارێک زیاتر هەستم بە ترس دەکرد. کە
 گویم لێبوو تێگەشتە سەر و کارم لەگەڵ چ شەیتانیکدا، تێگەشتە ئەو
 گەنجە لە ڕێگای تیشکانەو چ نامەیه‌کى نه‌هێنیم بۆ دەنێریت. تیشکان
 هیچ لەو شەفرە ترسناکانە تێنەدەگەشت کە لە پشت چیرۆکه‌کانى گۆل
 سۆلاڤەو، من دانیابووم ئەو وەک غەزەلنوسى هاوڕێى خەون بە
 دەسەلاتیکەو دەبینیت گەرەتر لە دەسەلاتى پادشاکان، وەک پیاو
 سەرکەش و یاخییه‌کانى جاران، خەون بە قەلایه‌کى قایمه‌و دەبینیت،
 قەلایه‌ک یاخییه‌کانى سەرده‌مى زوو لە سەر تروپکی عاسى یان لە
 قوولایى جەنگه‌لیکى تاریکدا دروستیانده‌کرد، بەلام یاخییه‌کانى ئەمڕۆ
 ئەو قەلایه‌یان بردۆته‌ جێگایه‌کى دوورده‌ست و سەخت کە کەس
 دەستى پێناگات، بردویانه‌ته‌ ناو عەقله‌و، ناو خه‌یال و خه‌ونه‌و. گەر
 زه‌مانى سولتانەکان و پادشا کۆنه‌کان بایه‌، لەشکرێک کۆده‌کرده‌و
 و ده‌گەشتە ئەو قەلا و بورجه‌ سه‌ختانه‌، بەلام کە یاخییه‌کان
 یاخییوونیان برده‌ ناو باغه‌کانى خه‌یاله‌و من له‌ویدا ده‌سته‌وه‌ستانم
 و هه‌چم بۆ ناکریت... تاکه‌ چاره‌م ئەوه‌یه‌ پۆچه‌کان ته‌سخیرکەم و
 دلە سه‌رسه‌خته‌کان ئازاربه‌دم، تا نه‌هێلم جه‌سته‌یان لە مه‌مله‌که‌تى
 مندا ئاسووده‌بێت. هەستەمکرد بە دزینی ئەو لاشه‌یه‌ ئازارمه‌ده‌ن و
 پێمه‌لێن بە سه‌ر حه‌قیقه‌ت و خه‌یالیشدا پادشاین. ترسناکترین شت لە
 مه‌خلوقی خه‌یالیدا ئەوه‌یه‌ به‌ ته‌نیا مه‌خلوقی خه‌یالى نه‌بێت. هەموو
 ئەو مه‌خلوقه‌ خه‌یالیانه‌ى من کرێمن و په‌یمانم لەگەڵدا مۆرکردن
 پێمکووتن ئێوه‌ بۆتان نییه‌ حه‌قیقه‌ت ته‌فسیربکەن، ته‌فسیری حه‌قیقه‌ت
 لای خه‌لکی دیکه‌یه‌ و لای ئێوه‌ نییه‌.

کە بارۆنى پۆرسه‌لان کتییى مردنى بینى، شیتبوو. من لایه‌

لاپەرە کتێبەکم پیشاندا، هەزاران حیکایەتی مردن بە وردەکاری زۆر و بە نەپتیی وردەووە. بە ئەنقەست هەندیک لاپەرەم بۆ خوێندەووە. بە ئەنقەست وشە بە وشە بۆم تەفسیرکرد، بە بارۆنم گووت «عەزیزم ئێمە خەوتووین ئەوان هەموو شتیک دەزانن، تێدەگەیت، جەنابی بارۆن هەموو شتیک لەسەر ئەم دونیایە دەزانن، وەها ئاسان نین کە وەک تۆ تێیان گەیشتویت... عەزیزم ئەو گۆرستانە مەلعونەئێ تۆش کلیلەکەئێ لای ئەوانە... دەزانن کە ئەوئ پەرە لە مەیتی دیکە، هەموو شتیک دەزانن باشتەر لە هەموو بارۆنە گێژ و گەژەکانی نوێمیران». گووتی «بارۆن تۆ ناھێلیت بیانکوژم... تۆ ناھێلیت... دەزانیت ئەو چەند ترسناکە؟». من بەسەر سامییەووە گووتم «من ناھێلم ؟ من؟ من تەنیا بۆ ماجیدی گول سۆلاڤ قسەم لەگەڵدا کردویت... بەلام بۆ غەزەلنوس نا... من دەزانم غەزەلنوس و باغە خەیاڵییەکانی چەند ترسناکن... دەزانم». بە چەرپە یەکی ئەفسووناوی، چەرپە یەک بگاتە ناو پڕۆحی و لە خەیاڵیدا دەنگداتەووە، گووتم «ئەوئێ لە پشت ئەم کتێبەووە وەستاووە غەزەلنوسە. ئەوئێ پلانی بردنی لاشەکەئێ داناووە غەزەلنوسە. ئەو مەلعونە یە... هەر ئەو لاشەکەئێ بردووە و لە جێگایەکی نەپتیدا شار دویتیوە. ئێمە نامانەوئیت خەلک بکوژین، ماجیدی گول سۆلاڤ لە بەردەست خۆماندا یە، زنجیری ئێمەئێ لە دەستدا یە... هەرچی یەک بلێت کەس بپروای پێناکات... بارۆن... ئەگەر بۆ گوناھبار دەگەڕیت... گوناھبار دیارە... من ئەم کتێبەم بە عەزاب و ئازار و ترس و لەرزیکێ بیۆینە دەستکەوت... ئەم کتێبەم لە مالی ئەو هێتایە دەری». دەموچاوێ شەرابییەکەئێ بارۆن هێدی هێدی ئاگری دەگرت. بارۆن پیاویکی بیسەبر بوو کە هەستی بە مەترسی بکردایە دەهێندە دپتر دەبوو. بە ترسەووە سەیریکردم و گووتی «بارۆنی خەیاڵ شەو لەگەڵماندا وەرە و ڕیگا کەمان پیشانبدە». گووتم «عەزیزم غەم مەخۆ، من دەبێت ئێمە

دهره وه... پێیده لێم، هاو پێم وهره سهیری ئهستێره دهکهین... هه موو
شاعیره حیزه کانی دونهیا حه زیان له سهیری ئهستێرهیه».

بۆ پۆژی دوا یی بهردهوام سێ بهری ئههریمه ن و پۆحله بهری تاریک
و سیمای ترسناکم ده بینێ. سه ر له به یانییه که ی له مال نه چومه
دهرێ، سه رم پهبوو له دهنگی سه یر و واژه واژی دوور. وهک ئه وه بوو
له دونهیا یه کی تره وه قسه م له که لدا بکه ن. هه ستمده کرد پتو یستیم به
شتیکه پۆحم سافبکات و ده رونم سازگار بکاته وه، ده ستمبرد شیعرێکم
له و چه ند غه زه له که مه ی غه زه لنوس ده ره ینا و خویندمه وه. تا
ده مخوینده وه هه ستمده کرد پتر له و پیا وه دوور ده که ومه وه، به یتیک
ده یوه ستانم که ده لیت :

شاریکه غه ر یقه له خوین و له گۆلدا
دۆزه خه زاهیری و جه نه ته له دڵدا
مه حزنه گوزه ری و ماته مه و پڕ له داخ
ناو پۆحی گۆلزاره و نیهانی پڕ له باغ

هه ستمده کرد ئه و باغانه ی ئه و باسیده کات که لێک له من دوورن،
ده مگووت خودایه بۆ ئه و باغه کان ده بینیت و من نایبینم. هه ستمکرد
غه زه لنوس هه زار باغی شار دراو ه ی له م شار ه دا هیه که من ناتوانم
بیان بینم، ناتوانم بچه ناوی؟ دوا ی نیوه پۆ وهک شیت سوار ماشینه که م
بووم و که وتمه که شتیکی دوور درێژ به شاردا... و یستم بۆ دوا جار به
دوا ی باغه جوانه کانی ئه ودا بکه پێم، ئه و باغانه ی ئه و له غه زه له کانی دا
باسیان ده کات. به لام نه مبینی، جگه له شه قامی پیسو پۆخل و مرو فی
چلکن که سی ترم نه بینێ. سه یرم لیت هات که ئه و کوچه و کۆلانه
خه یالییه کانی خۆ ی له م پیس و پۆخلیه دا ده دۆزیته وه و له که ل

نایەت سەر لە نوێ دوور لەم هەموو میش و مەگەز و پیسییە شارێکی دی دروستبکەین. دەبوایە بەر لەوێ بکوژیت بیکوژم... بەدریژی شەوی رابوردوو خەوم بەو ئەسپە سپییە کوژراوەی ناو حیکایەتکەیی ماجیدی گول سۇلاقووە دەبینی، لەو پۆژەووە تا ئیستاش، تا ئەم ساتە کە ئەم قسانە دەکەم هەموو شەویک ئەسپێکی سەیی لە خەونمدا غارەدات و من دەیکوژم. هەموو شەویک.

کاتیەک چووم بۆ لای غەزەلنوس شەویکی پاییزی پەر ئەستێرەبوو، پیشتر هەموو شتێکم لەگەڵ بارۆنی پۆرسەلان و جەغفەری مەغولیدا بریپەو. کە بینیم پۆشن و خەیاڵی دەینواند، بەسەر کتییێکی غەزەلدا نوشتابوو. وەک ئەوێ چاوەرپوانمبات سەیریکردم و هیچی نەگوت. بە هێمنی چوومە ژوورەکەییووە و گووتم «ئە، غەزەلنوس... غەزەلیک لە غەزەلەکانی تۆ بۆ ئێرەیی هێنام. لە بەیانییەووە وەک شیت بەم شارەدا دەسورپمەووە و دەلێم ئەو جوانییەیی لە باغەکانی شیعردا هەیە بۆ لە باغەکانی ژياندا نییە؟». یەكەمجاربوو بینم چاویلکەکەیی داکەنیت، ئەو چاویلکە چکولانە جوانەیی کە ئیستاش بۆ یادگار هەلمگرتوو، کەمێک دەستی بە پیشیدا هێنا و گووتی «بارۆن تۆ هەلێت، جوانی شیعەر لە جوانی ژيانەووە ئاو دەخواتەووە...». من بۆ قسەکردن نەهاتبووم، لە نیهانی خۆمدا گووتم پۆژی قسەکردن بەسەرچوو ئەیی دل. گووتم «غەزەلنوس ئیستا لە دەرەووە بووم، زۆر حەزەدەکەم پێکەووە لە شەویکی ئاوهادا پیاسەبکەین... حەزەدەکەم پێکەووە کەمێک سەیری ئەستێرە بکەین». کە ناوی ئەستێرەم هێنا وەک هەموو شاعیرە لاوازهکانی دنیا ئەژنۆکانی شلبوون و ئیرادەیی پێنەما. سویندەدەخۆم هیچ شاعیرێک لە دنیا دا نییە ناوی ئەستێرەیی لایەری و ئەژنۆکانی شل نەبێت، وشەیی سۆزانی چ کاریگەرییەکی سێحری لەسەر بارۆنەکان هەیە، وشەیی ئەستێرەش ئاوها کاریگەرییەکی بێمانای لەسەر ئەم شاعیرە مەلعونانە

ههیه. بێشهوهی هیچ بلێت چاویلکهکەی کرده چاوی و دهستی گرتم و گووتی «بارۆنی خه‌یال، وه‌ره‌ بابڕۆین بۆ سه‌یری ئه‌ستێره‌». له‌ به‌ختی ئه‌ودا ده‌نگووت ئاسمان ملیۆنه‌ها ئه‌ستێره‌ی له‌ باری ته‌عالا بۆ ئه‌مشه‌و قهرزکردوه‌. من بۆ دواچار پێمگووت «غه‌زله‌نوس بۆ نامبه‌یت بۆ باغیک له‌ باغه‌کانی خۆت... هه‌ر باغیکیان بێت گرنگ نییه‌، بمبه‌ بۆ بچوکتزین باغیان، گرنگ نییه‌». غه‌زله‌نوس گووتی «بارۆن ئه‌ی تو بۆ نامبه‌یته‌ سه‌ر شوینی خۆم له‌ نه‌خشه‌که‌دا... شوینی راسته‌قینه‌ی خۆم، منیش له‌ سه‌ر نه‌خشه‌کانی تۆدا جێگایه‌کم هه‌یه‌». من به‌ غه‌مه‌وه‌ گووتم «غه‌زله‌نوس تو چیدی شوینت له‌ نه‌خشه‌که‌دا نییه‌، ته‌نیا هاوڕێکانت شوینیان له‌ نه‌خشه‌که‌دا هه‌یه‌، ئه‌وانه‌ی په‌یمانم له‌گه‌لدا مۆرکردون... ئه‌وانه‌ی ئیشم بۆ ده‌که‌ن». بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر غه‌می بده‌م گووتم «زۆر له‌ پیاو و ژنه‌ خه‌یالییه‌کانی تۆم له‌ دونه‌ی خۆمدا خستۆته‌ سه‌رکار، پێکه‌وه‌ شاریکی جوان دروستده‌که‌ین». وه‌ک غه‌م له‌ شتیکی بخوات و نه‌یه‌وێت ئاشکرایبکات گووتی «ئه‌ی براییانی دولبه‌رت له‌گه‌لدایه‌؟» به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ گووتم «هه‌فته‌ی پێشوو بۆیه‌که‌مجار برده‌من بۆ نویمیران، بپیاره‌ له‌وێ باغیکی گه‌وره‌مان بۆ دروستبکه‌ن، له‌ چوارده‌وری نویمیران سه‌وزایی بپۆینن... دوو کوپی سه‌یرن، ده‌توانن له‌ ناو تاریکی و سییه‌ریشدا دره‌ختی جوان سه‌وزبکه‌ن... له‌ زوله‌تی په‌ها‌دا باغ دروستبکه‌ن». غه‌زله‌نوس سه‌یریکردم و گووتی «به‌لێ دوو کوپی سه‌یرن». هه‌ستمکرد زۆر خۆشیده‌وین. ماوه‌یه‌کی درێژ به‌ بێده‌نگ پیا سه‌مانکرد، دیاربوو سه‌رمای پاییز ئازاری ده‌دات، قه‌مه‌سه‌له‌یه‌کی زه‌یتونی ته‌نکی له‌به‌ردابوو. گووتم «غه‌زله‌نوس رات چیه‌ به‌ مردن؟». ده‌مزانێ تیده‌گات بۆ ئه‌و پرسیاره‌ی لێده‌که‌م، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گرت و گووتی «مرووف ته‌واو ده‌بی‌ت و باغ ته‌واو نای‌ت... مردن و غوچه‌ دوو شتی ئه‌به‌دین». پاشا که‌مێک تیفکرینی ورد گووتم «بارۆن»

شعیەر، گەر ئەمشەو بمریت، چی بەجێدەهێلێت...». سەیری لێهات کە پێدەلێم «بارۆنی شعیەر» کەمێک سەیری ئاسمانی کرد و گووتی «هەر کاتێک بمرم، باغێک بۆ منداڵە خەیاڵییەکانم بەجێدەهێلم، باغێک کە گەورەبوون دەتوانن بیدۆزنەو و بچنە ناوی». بەدلیکی پرپوه گووتم «غەزەلنوس تۆ و هاوڕێکانت زوڵمی گەورەتان لە من کرد... شەرته بمبەیت بۆ باغێک لەو باغانە لیتخۆشبم... قەسەم بە هەر شتێک تۆ دەتەوێت لیتخۆش دەبم، بەلام بمبە بۆ باغێک لە باغەکانی خۆت، یەكجار بمبە بۆ باغێک و هەموو شتێک لە نێوان من و تۆدا چاڵکەبێت». بە خەندەیهکی بەدەوه، لەو خەندانە شاعیران بەپرووی دونیاوێ دەیگرن گووتی «بارۆن چوون و نەچوونی تۆ بۆ باغەکان لە دەستی مندا نییە، لەدەستی باغەکاندا یە...». دەمزانی بەو چەشنە وەلامدەداتەوه. من پێمداگرت و گووتم «غەزەلنوس دیوانەکانی خۆتم بدەرێ، کتێبەکانی غەزەلم بدەرێ، هەموو ژيانم لەسەریان دادەنیشم تا ئەو شیفرەیه دەدۆزمەوه کە بەرەو فێردەوسەکانی خەیاڵ دەمبات... شەرته وابکەم... غەزەلنوس لەمە زیاتر ناتوانم بێمە پێش و خۆمت لە پێشەمدا نزمیکەمەوه... ناتوانم». دەستیکی پر تێرمانی هێنا بە پێشیدا و گووتی «بارۆن هەر کاتێک لە نوێمیران هاتێتە دەرێ، هەر کاتێک وازت لەو خەونە هێنا کە خەیاڵ دەستەمۆبکەیت... باغەکان خۆیان دەرگات بۆ دەکەنەوه، غەزەلەکان نەهێنی خۆیان نابەخشن بە پیاویک بیهوێت خەیاڵ دەستەمۆبکات... هەرکەسێک بیهوێت خەیاڵ دەستەمۆبکات، واتە دیهوێت خەیاڵ بکوژێت. لە پێزی بارۆنەکان وەرە دەرێ و دەبینی رەنگی جیهان خۆی لە بەرچاوت دەگوێرێت... ئەوکات دەتوانم هەموو غەزەلی خۆمت بدەم». ئەوه تەنیا داوايەك بوو نەمدەتوانی جێبەجێیکەم. گووتم «ئەگەر بارۆن نەبم. چۆن دەتوانم شاری خەونەکان دروستبکەم؟ کێ دەرگام لێدەکاتەوه؟ کێ پێزم

دهگریته؟... سه‌رۆک نرخی تاکیک پیلاییشم بۆ دانانیت». به ئارامی پیبیریم و به دهنگیک که دوودلی و گومان هه‌لناگریته گوتی «ئه‌وه‌ی شفره‌ی ناو غه‌زه‌له‌کانی من و مه‌لای سوخته‌ی بویت، ده‌بیت جگه‌ له‌ غه‌زه‌ل، جگه‌ له‌ عه‌شق، جگه‌ له‌ باغ بیر له‌ هیچی تر نه‌کاته‌وه... «مرۆفی ته‌واو» ته‌نیا بیر له‌ باغ ده‌کاته‌وه، بیر له‌ روشنایی ناو لاله‌زار و بۆنی بیپرانه‌وه‌ی گولاو ده‌کاته‌وه... بارۆن... بارۆن... تو ناتوانیت دۆزه‌خ بده‌یت به‌ مرۆف و باغه‌خ بده‌یت به‌ شار».

من و غه‌زه‌لنوس به‌یه‌ک نه‌ده‌گه‌یشتین. کاتیک به‌رابه‌ری وه‌ستا بووم و گویم لیده‌گرت، خه‌یالم لای ئه‌وه‌بوو که ئه‌گه‌ر ئه‌م پیاوه‌ زیندوو بیت چهند که‌سی دیکه‌ی وه‌ک خۆی ده‌خاته‌ سه‌ر ئه‌و که‌لکه‌له‌یه‌ی خه‌یالی خۆیان بگۆن بۆ قه‌لایه‌کی سه‌خت که به‌ هیچ هیزیک ناگیریت، چهند که‌س ناچار ده‌کات به‌دوای جوانی خه‌یالدا پشت له‌ نویمیران و له‌م ولاته‌ هه‌لکه‌ن؟... من هه‌موو هه‌ولی خۆم له‌گه‌لدا، خودا شاهیده‌ تا دوا سنوور پۆیشتم... ئاماده‌بووم به‌یه‌ک گه‌شت له‌یه‌کیک له‌ باغه‌ خه‌یالییه‌کانی خۆیدا لییببورم... له‌ ماجیدی گول سۆلافیش ببورم... هه‌موویان ئازاد بکه‌م... به‌لام له‌گه‌لمدا نه‌هات... ئیستا که‌ قوول به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا ده‌چمه‌وه‌ دنیام که‌ ده‌یویست بمریت. هه‌ستیده‌کرد که‌ سوپیکی گه‌وره‌ی به‌ خه‌یال و حه‌قیقه‌تدا کردوه‌ و ئیدی کاتی ئه‌وه‌ هاتوه‌ بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ بخه‌ویت.

له‌سه‌ری ئه‌و گوزه‌ره‌دا که‌ ڕیگایه‌کی دوورودریژ به‌ ئا‌راسته‌ی زانکۆ ده‌ست پیده‌کات، پۆلیسیکی هاتوچۆ له‌ ژیر چه‌تره‌که‌ی خۆیدا خه‌وتبوو، ئا له‌ویدا سه‌موونخانه‌یه‌کی گه‌وره‌ و سه‌رتاشخانه‌یه‌کی کۆن و سه‌وزه‌فرۆشیکی لاواز و نه‌خۆش هه‌یه. بارۆنی پۆرسه‌لان و جه‌غفه‌ری مه‌غۆلی و مورته‌زای شه‌یتان له‌ ماشینیکی به‌رز و بریقه‌داردا له‌ پیچی دوا‌ی فولکه‌که‌دا چاوه‌روانیانده‌کردین... گووتم «غه‌زه‌لنوس له‌گه‌ل...

سەرکەوه، ئەوێ ماشینی هاوڕێیەکمە، کەمێک بە شەودا دەمانگێڕێت...
لەشەوی وەها سارد و پڕ ئەستێردا پیاسەیەکی خێرای ئوتومبیل
بەدەوری شاردا ناخۆش نییە».

دانیام لەو ساتەوێ بەتەواوی تێگەیشت بۆ کوێی دەبەین. وەک
هەموو شتیکی بینیییت، گووتی «ئەو ماشینی بارۆنی پۆرسەلان
و مورتەزای شەیتان و جەغفەری مەغولی تێدایە... وانییە، ئەوانی
تێدایە؟». من سەیرمکرد و گووتم «غەزەلنوس تۆ چۆزانییت... ئەو
ماشینی کێی تێدایە؟». سەیریکردم و گووتی «بارۆن تۆ لە بیرتچوووە
ئەمە دووێ مجارە دەمکوژن». ئەوکات تێتەگەیشتم مەبەستی چییە.
تێتەگەیشتم، بەلام دەستمگرت و گووتم «غەزەلنوس گەر وانەبییت،
تادەمەرم پەرم لە خۆم دەبییت... تادەمەرم چاوەروانی شتیکی دەبم کە
نایگەم، بیر لە سەفەریک دەکەمەوێ کە ناتوانم پێگاکانی تەیکەم، بیر
لە باغیک دەکەمەوێ ناتوانم بچمە ناوی. بەس خودا خۆی دەزانێت چ
کارەسات و ئاشووبێک هەلەدەکات گەر شاعیران پادشاگان ببەزێنن.
گەر پادشاگان بمەرن و شاعیرەکان زیندووبن. گەر وانەبییت... گەر
وانەبییت... تادەمەرم بارۆنەکان پەریان لێمەدەبییت، تادەمەرم هەموو خەوینیک
لەسەرمدا، هەموو خەیاڵیک لە دڵمدا دەمگێڕێتەوێ بەر قاپی تۆ و دەمکاتە
کۆیلەیی سیحری تۆ... غەزەلنوس دواچار من و تۆ دوو تۆپی بلیاردین
بەریەک دەکەوین و هەر یەکەمان قەدەریتی ئەوی دی بە پێگایەک و
ئاراستەیەک بجولێتێت کە نایەوێت».

هەستمکرد غەزەلنوس هێشتا تەواو لە قسەکانم تێناگات، هەستمکرد
زۆر حەزی لە ژیاڵە. کە سوار ماشینی گەرەکی بارۆنی پۆرسەلان
بوو، بێدەنگبوو، سەیریکی منی کرد و گووتی «گەر نەوجەوانی چینی
نەبایە نەدەهاتم». ئەو رەستەیی وایکرد من دواتر بکەومە خولای
تێگەیشتن لە هەموو ژیاڵە. ئەو رەستەیی منی خستە گێژەنێکی ئالۆز.

وام ههستکرد به پاستی هیچ له پوچی راسته قینهی ئەم پیاوه نازانم... نازانم کێیه... له کوێوه هاتوو... چیه و دهیهوێت بۆ کوێ بهجیت؟. ئەو ههسته قوولهی غوربەت که له وساته دا که و ته نیتوانمان هیندهی دی توپه و نیگه رانی کردم، به لام دواتر هه ئه ههسته کومه کی پیکردم بگه پیم و به وردی بگه موه دواي چیرۆکی ژیان و مندالی ئه. دواي چهند ههفته له و شهوه جهنابی سهروک بانگیکردم بۆ ئهوهی سه زهنشتم بکات، داواي لیکردم زانیاری تهواو له سه ر ئەم پیاوه کۆبکه موه. سهروک ئه و جوړه قسانه ی زۆربوو، هه ر بابە تیکی له کن دهو روژا، فرمانیده دا زانیاری تهواوی له سه ر کۆبکریته وه، بپیکری زۆری ده زگا کانی هه وال و شانه حیزبیه کان خه ریکی کۆکردنه وهی هه والی بیسوود بوون له سه ر خه لکی، که دواتر که س نهیده زانی ده چیته کوێ و کێ دهیخوینیته وه. من فرمانه کانی ئەوم وه ک پر دیک بۆ گه یشتن به خه ونه کانی خۆم به کار ده ویتا. به لام ئه و شهوه تینه گه یشتم بۆ ئه و پرسته یه له ناکاو کردی به پیاویکی وه ها غه ریب و دوژمن. له ماشینه که دا غه میکی قوول دایگرت، هه موومان بیده نگبووین. جار جار مورته زای شهیتان به بارۆنی پۆرسه لانی ده گووت «قه سه م به م شه وه جوانه، بارۆن تۆ زۆر خهیرا لیده خوړیت... زۆر خهیرا». هه موومان په شوکا بووین، هه تا مه غۆلیش که هه رگیز نه ده په شوکا، ئه ویش شه پرزه و بپهروخ دیار بوو. بارۆن سوپیکی گه وری به ده وری شاردا کرد و چهند جار پیک له هه ندیک بیده شت و چۆله وانی که نار نزیک بووه وه و به خهیراییه کی سه یر ماشینه که ی به ره و ده ره وه ی شار ناژووت. نزیکی نیو کیلۆمه تر له جیگایه که وه که پرپوو له خانووی بچوک و تهواونه کراوی فرمانه برانی بچوک و بپهاره، له نزیک که ندیکی گه وری وه ستاین، شه و بۆنی قه وزه ی که نار چه مه کانی لیده هات. له وێ ئه وان دابه زین و من به ته نیا له ماشینه که دا مامه وه. نه مده توانی دابه زم...

ناو ماشینه‌که‌وه گویم لێبوو مورتەزای شەیتان دەیکووت «قەسەم بە
 ھەموو غەزەلە جوانەکان، قەت شەوی و ھام نەبینیو، بارۆن سەیرکە
 لەو شەوێ خۆشترە کە تۆ تیا زەماوەندت کرد... ھەوا پاکە... پاک... شار
 لێرەو تێکەل بەسروشست دەبیتەو... عەجەب شەویکە ئاغام... عەجەب
 شەویک». گویی خۆم دەگرت بۆ ئەوێ گویم لە دەنگی مورتەزا
 نەبیت، سەرم دەخستە سەر کوشنەکە و نەمدەویست ھیچ ببینم...
 دانیابووم ئیستاست بە ترسیکی گەورەدەکات، نەمدەویست پێش
 مردن چاومان بەرچاوی یەک بکەویت، دەمزانی گەر ئەو دواھەمین
 نیگایە ببینم، ئیدی تامردن بەدوامەو دەبیت. خۆم کێکرد و کەوتە
 ژماردنی ھەندێک گولی خەیاڵی کە لە باغیکی خەیاڵیدا دەمبینن،
 بەلام لە ناکاو پھرام، خۆم کێکرد و کەوتە ژماردنی پۆلیک پاساری
 گەورە کە بە خەیاڵ بەسەر سەرمدا دەفرین، بەلام سوودی نەبوو.
 بۆ ئەوێ غەزەلنوس لە بیر خۆم بەرمەو، کەوتە بیرکردنەو لە
 لەشی ئەو ژنانە تا ئەوکات لەگەڵیاندا خەوتبووم، بە خۆم گووت
 ھیچیان جوانی و پێکی و سیحری لەشی تیشکانیان نییە. خەریکبوو
 بە ھێمنی ھەموو وردەکارییەکانی لەشی تیشکانم دەھێنایەو پێشچاوی
 خۆم، لەگەردنییەو تابەری پێی، خەریکبوو خۆم لە خەیاڵیکی ئیرواتیکی
 پروتدا نوقمەکرد، لە ناکاو دەنگی یەکەم گولە و یەکەم نالە
 غەزەلنوس لە جیگای خۆم بەرزیکردمەو و پڕاچلەکاندم. ھەناسە
 خۆم گرت و ھەک یەکیک تەقە ی لێکەن توندتر خۆم بە کوشنەکەو
 نوساند و توندتر ھەر دوو گویی خۆم گرت. پاش بێدەنگییەکی قوول
 کە لەوانیە لە حیساباتی پۆحدا دەیان سالی بردبیت، گویم لە نالە
 فیشەکی دووھم بوو. پاش ئەو بێدەنگییەکی دوورودریژ بالی بەسەر
 شەودا کێشا، ئیتر ھەستم بەپێتھۆشییەکی قوول کرد، ھەک ئیفلج
 بووبیتم بە کورسییەکەو نوسام، بە جۆریک خۆم بە کورسییەکەو

نوساند نەمدەتوانی خۆمی لیجیا بکەمەو. ئاگادار بووم کە بارۆن دەرگای ماشینەکەی کردەو و منی بانگکرد، بەلام من جولەم بۆ نەکرد. بارۆنی پۆرسەلان گووتی «جەنابی بارۆن ئەو خۆ گرمۆلەکردنە لەگەڵ و یقارتدا ناگونجیت». بەلام من گویم پێندەدا، بارۆن چەند جارێک منی بانگکرد و سوودی نەبوو، دواتر ئەو و جەغفەری مەغۆلی کە هیچ لە حالمان تێنەدەگەیشتن، بە رەنجیکی زۆر منیان لە ماشینەکە راکێشایە دەر، هەندێک ئاویان کرد بە دەموچاومدا و منیان هەستانەسەرین. مورتەزای شەیتان دەستی گرتە منی بڕدە سەر مردووێکە و گووتی «بارۆن تەماشاکە... مردنێکی جوان مردو». غەزەلنوس لە ناو گومیک خویندا نوقمبوو، شتیکی تایبەتی یان خوداییم لە روخساریدا نەبینی، بە قەمسەلە خویناوی و زەیتونییەکی بەرییەو، بەپێشە زۆرەکیەو لە دەرویشیکی مردوو دەچوو. من کەمیک سەرم راوێشان و تۆزیک هۆشم هاتەو خۆم، بینیم جەغفەری مەغۆلی دەستەسەریکی گەورە لە خوینی غەزەلنوس هەلدەکێشیت و دەیخاتە قوتویەکی تایبەتیەو. کە ئەو بێنی منیش لە سندوقی پشتهوەی ماشینەکەی بارۆندا، لە زەرفیکی تایبەتیدا خاویلیەکم دەرھێنا... ئەو خاویلیەکی کە پۆزیک لە پۆزان پارەیهکی خەیاڵیم پێدایوو، چاویکەکم لە چاوی غەزەلنوس داکنەد و خستە گیرفانم، خاویلیەکم توند تێوەپێچاو گووتم «لێرەدا بینێژن». بارۆنی پۆرسەلان و مورتەزا ویستیان لاشەکە بێنەو بۆ نویمیران. مورتەزا گووتی «گوناھە بارۆنی گەورەم، مەحروممکەیت لەوێ لاشەیهکی وەها گرنگ و جوان لە ناو ئەو کۆمەلە لاشەیدا نەیت کە من لە گۆرستانە نەیتییەکی خۆمدا کۆمکردونەتەو...». من هەستم بەسەر ئێشەیهکی گەورە دەکرد. گووتم «گەر ئەم لاشەیه بێتەو بۆ نویمیران خەوم لێناکەویت، ناتوانم لەوێ بژیم... تێدەگەن؟». وەها توندو تورە قسەمکرد دڵم دەلەرزێ. کە زانیان سەرچەوتم و

بێسوودە هیچیان نەگووت. مورتەزا بەبێدەنگ دەستیکرد بە ھەلکەندنی چالێکی گەورە... من گەپامووە بۆ ناو ئوتومبیلە بەرزەکەی بارۆن و لەوێوە گویم لە دەنگی ئەو پاچە بوو کە مورتەزا دەیدا بە زەویدا، زرمەکەی بەسەر تاسەری شەودا دەپۆیشت، بە سەر شاردا تێدەپەپی، بەسەر گۆرستانە دوورەکاندا تێدەپەپی و لە جیگایەکێ نادیاردا خامۆشەبوو.

جەغفەری مەغۆلی و گولای پیزۆ «حەسەن توفان — کۆتایی پاییزی ٢٠٠٤»

دە پۆژ بۆ لاشەکەی غەزەلنوس گەپاین تا دۆزیمانەو، دەپۆژ من و ماجەلانی راستەقینە و دەرسیم تاهیر ھەموو پۆژێک بەیانی زوو دەرەچووین و شەو درەنگ دەگەپانەو، بێست بە بستی کێلگەکانی دەورووبەری شار گەپاین، لاشەی ژنیکی کوژراو و دوو کۆرپەمان دۆزییەو، دەرسیم ھەموو ئەو پێدەشت و بنگرد و چال و کەندانەی دەورووبەری شاری بۆندەکرد. تا دواجار دەرسیم لە نزیک شوێن ئاوەپۆیەکێ کۆنەو بە دەم گریانەو لاشەکەی دەرھێنا. ماجەلانی راستەقینە وەک من غەمگین و کەساس بوو، بەدریژایی دە پۆژە وەک بەسەر عەردیکی ئەفسانەبیدا بگەپێت و لە کیشوەرێکی دیکەدا ونبووێت، بێپشوو کۆمەکی بە من و دەرسیم دەکرد. بەردەوام باسی گەشتە دوورودریژەکانی خۆی بۆ دەکردین، بۆ ئەوێ مەندوونەبین. ھەستەدەکرد پۆژ بە پۆژ بالای بەرزتر دەبێت، من و دەرسیم لە بەردەمیدا دوو مەخلوقی بچوکبووین. کە بە ھەر سێکمان تەرمەکەمان دەرھێنا، کە تۆزمان لێتەکاند و پوختساریمان پاککردەو، سیما قەشەنگ و دەرویش ئاساکەیمان ناسییەو کە ھێشتا بە دوو چاوی گەش و کراوەو

سەیری ئەستێرە دەکرد. خاویلیەکی ئاوریشمی ئیجگار قەشەنگیان تێوە
 پێچابوو، خاویلیەکە لە ژۆر شوینەو بە خوێنی غەزەلنوس سووربوو. بوو.
 خاویلیەکەم لێکردەو و بەوردی مەیتەکەم ئەمدیوەدیو کرد، جیگای دوو
 گۆللە زیاتر هیچی دی پێوە نەبوو، ئەو دوو گۆللە دێرین و بەکەرەنگە
 مەغۆلی دەیان بە نێچیرەکانییەو. لە ژێر مانگەشەوی پاییزدا سەری
 غەزەلنوسم خستە سەر پانم و سەیری ئاسمانم کرد و سوێندم خوارد کە
 تۆلەیدەکەمەو. لە نیهانی خۆمدا گووتم «باغ و غەزەل سوودیان چییە
 گەر ئاوما نامەردانە بکوژێن». ئەو شەو مەجلەکانی راستەقینە لاشەکی
 غەزەلنوسی دا بە کۆڵیدا و تا بەرمال داینەنا، من و دەرسیم لە دوایەو
 دەپۆشتین و دەگریاین. لە پۆژی دواتردا پرسەمان بۆ غەزەلنوس پراگەیاندا،
 جگە لە هەندیک پۆحەبەری خەیاڵیی و ژمارەیک باغەوان و دوو سێ
 کتێبفرۆش کەسی دی نەهات بۆ پرسە پیاوان. بەلام لە پرسە ژناندا
 خانمانی پەژمۆردە و دایکە پەشپۆشەکان تەواو حەوش و دالانی مانی
 غەزەلنوسیان پرکردبوو. منداڵان سوێندیان خوارد تریفە یابەحریان لە
 پرسەکەدا بینیو. تا هەفتەیک من و منداڵە خەیاڵییەکان و مەجلەکانی
 راستەقینە هەموو بەیانیکە خۆمان دەگوێری و زوو دەچووینە سەر
 گۆرەکەیی غەزەلنوس. لەوێ حورمەت و خۆشەویستی خۆمان پیشاندەدا و
 دەگەرپێنەو. لەو ماوەدا شەوان ژنە پەشپۆشەکانی هەزارباغ هێندەیان
 گۆل بۆ سەر گۆرەکەیی غەزەلنوس دەهێنا، سەرپای گۆرستانەکە خەریک
 بوو لە گۆلدا نوقمەبوو، دەریایەکی بێسنووریو لەو گۆلە گەورە و
 خەیاڵیانەیی لە باغی جۆراوجۆرەو دەهاتن و جوانییەکی بێۆنەیان بەو
 گۆرە سادە و ساکارەیی غەزەلنوس دەبەخشی، کە لە گۆرستانێکی بچوک
 و نوێ و چەپەکدا ناشتمان. ئێستاش کە خەون بەسەر گۆرەکەیی ئەو
 دەبینم هەر لە ناو ئۆقیانوسیکی بێسنووری گۆلدا دیتەو بەرچاوم.

پۆژانی دواتر من پلانی کوشتنی جەغفەری مەغۆلیم داڕشت. ئەو تاکە

پێگا و دوا پێگا بوو بیگره‌به‌ر. به‌ کۆمه‌کی شېر ناو و ناوێشانى مالى
 مه‌غۆلیم له‌ نوێمیران په‌یداکرد. شه‌ویک به‌ر له‌وه‌ی بچم بۆ کوشتنی
 جه‌غه‌ر هه‌موو کلێله‌کانم هه‌لگرت و پۆیستم بۆ هه‌زارباغ. ئه‌و شه‌وه
 باغه‌کان زۆر له‌ به‌رچاوم گۆرپا‌بون، هه‌ستمکرد لاله‌زاره‌کان به‌رینتر و
 گۆلستانه‌کان فراوانتری‌بون. به‌دریژیی شه‌و ده‌رگا به‌ ده‌رگا هه‌موو باغه‌کانم
 والا‌کرد و هه‌موو ده‌روازه‌کانم خسته‌ سه‌ر پشت. هه‌موو گۆله‌ ناسکه‌کانم
 به‌سه‌رکرده‌وه، هه‌موو گۆله‌ په‌ژمورده‌کانم ئاودا... هه‌رگیز هه‌زارباغم وا
 به‌رین و بێسنوور نه‌بینیبوو. ئه‌و شه‌وه زۆر ناو گۆله‌کان بۆ سه‌بری
 گه‌رام و نه‌مدۆزییه‌وه، وه‌ک ئه‌وه‌ی بوون و نه‌بوونی ئه‌و به‌ خه‌یالی
 غه‌زەلنوسه‌وه گرێدرا‌بێت، وه‌ک ئه‌وه‌ی گۆلێک بێت ته‌نیا فه‌نتازیا و
 خولیاکانی غه‌زەلنوس چنیبیتی و دواتر له‌گه‌ڵ ئه‌ودا مردبیت و به‌ره‌و
 جیهانیکی دی کۆچیکردبیت. له‌ کۆتایی ئه‌و شه‌وه‌دا تیگه‌یستم که‌ چند
 ساله‌، من و غه‌زەلنوس به‌ خه‌یالی یه‌کدا سه‌فه‌رده‌که‌ین، باغه‌کانمان له‌
 جیگایه‌کدا تیکه‌لا‌وی یه‌ک بووبوو. ئێستا غه‌زەلنوس دوا‌ی مردنی خۆی
 باغه‌کانی بۆ من جێهێشتبوو، بۆ هاو‌پۆی بێکه‌س و ته‌نهاکه‌ی خۆی که‌
 جگه‌ له‌م باغانه‌ خۆشی دیکه‌ له‌ ژیا‌نیدا نه‌بوو. ئه‌و شه‌وه تا توانیم
 تێر سه‌یری گۆلی قه‌شه‌نگ و گیای خه‌یالا‌ویم کرد و به‌ غه‌مه‌وه له‌
 باغه‌کان هاته‌مه‌ده‌ری. پۆژی دواترم سه‌رتاپا له‌گه‌ڵ شېردا برده‌سه‌ر، که‌
 ئێستا به‌ جۆرێک ده‌خواردوه‌وه له‌ توانا و تاقه‌تی له‌شه‌ چکۆلانه‌که‌ی
 زۆرتری‌وو. شېر له‌ و ماوه‌یه‌دا ئه‌و خه‌یاله‌شی له‌سه‌ری خۆی ده‌رکرد، ئه‌و
 کی‌ژه‌ چاو جوانه‌ بکاته‌ خێزانی خۆی که‌ پۆژێک له‌سه‌ره‌ی وه‌رگرتنی
 موچه‌ی که‌مه‌نداماندا بینیبوو، ئه‌وه پتر تووشی مه‌راق و غه‌م و تو‌په‌یی
 کردبوو. شه‌و به‌ر له‌وه‌ی شېر به‌جێهێ‌تم خا‌ولییه‌ خوێنا‌ویییه‌که‌ی سه‌ر
 له‌شی غه‌زەلنوسم دا‌یه و گووتم «پێشمه‌رگه‌ شه‌ریف و غه‌مگینه‌که‌ی
 نیشتمان، ئه‌م پارچه‌ ئاو‌ریشمه‌ تا هه‌تا‌هه‌تایه‌ به‌و خۆینه‌وه هه‌لگره‌».

کللیلی باغه‌کانی خه یالیشم خسته به‌رده‌ستی و گوتم « ئه‌م کلیلانه‌ش لای خۆت قایمبکه و تا هه‌تا هه‌تایه نه‌یده‌یت به‌که‌س، ئه‌مانه کللیلی کۆمه‌لێک باغی خه‌یالین، شه‌ویک له‌ شه‌وان کۆمه‌لێک پیریژنی په‌شپۆش دینه به‌ر مالت و پێتده‌لێن شبری قه‌ژهره‌، غه‌مگینترین کۆنه‌ جه‌نگاوه‌ری دونیا، گۆله‌کان وه‌خته‌ سیسده‌بن و کاتی ئاودانیان هاتووه‌ . ئه‌وکات تو ده‌بیت بجیت و ده‌رگاکانیان بۆ بکه‌یته‌وه‌» ... شبر کللیله‌کانی لیوه‌رگرتم و گوتمی «گه‌ر ئاوها ئیفلێج نه‌بوومایه‌، نه‌مه‌ده‌هیششت تو برویت، خۆم ده‌مکوشت». یه‌کدیمان ماچکرد و مالاوایمان له‌ یه‌کدی کرد و به‌خۆم و ده‌مانچه‌که‌مه‌وه به‌ره‌و نویمیران که‌وته‌ پێ.

که‌ له‌ ژێر ته‌له‌به‌نده‌کانه‌وه‌ خۆم کرد به‌ نویمیراندا، باران ده‌باری. وه‌ک ده‌ستیکی نه‌یانی بمبات، دوا‌ی ئه‌و نه‌خشه‌ ورده‌ که‌وتم که‌ شبر له‌ هاو‌پێیه‌کی دێرنی خۆی وه‌ریگرتبوو. جه‌غه‌ری مه‌غۆلی له‌ ناو حیزب و ده‌ره‌وه‌ی حیزبیشدا دوژمنی زۆربوو، به‌لام به‌ حوکمی ئه‌وه‌ی سه‌له‌ها بوو له‌ ئارامیدا نوقمبوو، که‌س هه‌ره‌شه‌ی له‌ مال و ژیا‌نی ئه‌و نه‌ده‌کرد، به‌ چه‌شنیک دلتیا و خاترجه‌م بوو وه‌ک پیاویکی ئه‌مین و بێت‌رس ده‌ژیا. سه‌عات نو‌ی شه‌و من له‌ زه‌نگی ماله‌که‌یانم دا، یه‌کیک له‌ پاسه‌وانه‌ تایبه‌تییه‌کانی کردییه‌وه‌ . پاسه‌وانیکی مندالکار بوو، له‌ ته‌مه‌نی ئه‌وسای من و مه‌غۆلیدا ده‌بوو که‌ پێش بیست و پێنج سال چوینه‌ ناو شانه‌کانی ئیغتیا‌لاته‌وه‌ . به‌و که‌نجه‌م گووت «به‌ مه‌غۆلی بلێ حه‌سه‌ن تو‌فانی هاو‌پیت هاتۆته‌ میوانیت... خۆی ده‌مناسیت». سیازده‌ سال بوو مه‌غۆلیم نه‌بینیبوو. که‌ هاته‌ ده‌رێ وه‌ک جاری جاران چکۆلانه‌ و له‌ ئه‌ستوور و لووت پلشاهه‌ و ناشیرین بوو. دنیا زۆر گۆرا‌بوو، که‌چی مه‌غۆلی هه‌ر وه‌کو خۆی بوو، ته‌نیا که‌می‌ک له‌ جاران قه‌له‌وتر و ده‌ستخ‌تر و بازوو قه‌و‌تر هاته‌ به‌رچاوم، له‌وه‌ به‌ترای‌ت نیگای هه‌مان نیگا و ده‌نگی هه‌مان ده‌نگ و پۆخی هه‌مان پۆح بوو. ویستی پوخۆش و ئیسک

دەریکەوێت، بەلام لەبەر پوناکی گۆپە کزەکە ی بەردەرگادا نارەحەت و دوودلییەکی زۆریشم لە سیمایدا خۆیندەو. پێی شەرمبوو نەمباتە ژووری، بەلام دڵنیابووم لە ناخدا گرژ و لە دڵدا پڕ گومانە. سەرەتای وایدەزانی بۆ جێبەجێکردنی کاریک یان بۆ تکیەک چوومەتە لای. بەخێرەاتنی کردم و گووتی «حەسەن تۆفان، بێت و نەبێت دواي ئەم هەموو سالا بۆ کاریک یان واسیتەیک پووت لە قاپی من کردووە... گەر وەهایە بێتەوێ لێم زویرییت، هیچم بە دەست نییە و ناتوانم هیچت بۆ بکەم». من هێشتا لە تەماشای چلچرا و گۆلۆپ و گۆلدانی ژوورە پازاوەکە ی ئەودا نوقمبووم، خۆشەحالبووم کە گەشتوومەتە بەردەمی. ویستم بەر لەوێ دەمانچەکەم دەربهێنم و لە دوورەو بە دەستووری جاران گۆللەکانم لە تۆلە ی نەوجەوانی چینی و غەزەلنوس و هەموو ئەوانی دیکەدا بنێم بە سنگییەو، کەمێک لە نزیکەو تەماشاییکەم. گووتم «جەعفەری مەغۆلی مەترسە، بۆ هیچ کاریک نەهاتوومەتە لات، دەزانم تۆ تەنیا خەڵکت پێدەکوژن، لەوە زیاتر بە کەلکی هیچی تر نایەیت». قسەکانم وەک سەرەتا پەقبوون، دەمزانی چ پیاویکی ترسناکە، بەلام بە دەنگە خۆشەکە ی گووتی «کەوايە بۆ هاتوویت؟». بە هیمنی سەیرمکرد و گووتم «جەعفەر بۆ غەزەلنوست کوشت؟». سەیریکیکردم و گووتی «هاوڕێت بوو؟». وەختبوو وەلامیبەدەمەو، وەختبوو بکەومە قسە و گۆرینەوێ مانا لەگەڵیدا، بەلام دەستیکی قوول لە ناووەو گەروی گرتم و نەیهێشت. ئەو دوو جیهانە ی کە بۆ هەتا هەتایە لێکدا پراپوون، نە دەبوو بەریەک بکەونەو. مەغۆلی تارماییەکی ترسناکی خۆم بوو، ئەو نیوەیە ی من بوو کە باغەکان کوشتبوویان، ئەو نیوە سامناکە بوو کە هوشیاری و وێژدان و غەزەل بۆ هەتا هەتایە خەواندبوویان. نیوەیە کە بوو لە دەروەوێ من و دوور لە من و دوژمن بە من. دەبوو تا هەتا هەتایە هەروا دوور و نادیار و بێدەنگ بمینێتەو، ئارەزوویەکم نەبوو قسەم بۆ بکات و گوێیگرم... دەنگی ئەو

نه دهگه یشته گوئی من، نه و له کۆشکه کانی نویمیران و من له باغه کانی خه یالدا ده ژيام... که سهیری کورسی و میز و چلچرا گرانبه ها کانی نهوم کرد، دلنیا بووم هه موو نه وهی نه و له ژیانیدا به ده سته ییناوه، هه موو نه کۆمه له میز و ته پلهک و چلچرای هیزب بوو په خساندوه، یهک غونچهی باغه کانی من ناهیتیت. سهیرمکرد و دلنیا بووم نامه ویت هیچ سفره یهک جگه له مهرگ کۆمانبکاته وه. نه وهی باغ و غه زهل لیکیان جیاده کاته وه هیچ شتیگ نایاننیتته وه به یه که وه. که سهیرمه کرد تارماییه کی پیر و له شقورس هاته به رچاوم، جانه وه ریکی چلکن و دیز که چهند سال له مه و بهر له دهستی من به ربوو و هیدی هیدی بوته نهوم دپنده ناشیرین و دزیوه. ده بوو تا هه تاهه تایه بیده نگ بیت، ده بوو وهک سیبه ریکی قورس و سهنگین هه رگیز نه یه ته زمان و قسه نه کات. بیته وهی وه لامیبده مه وه هه ستام و ده مانچه کهم ده رهینا، ساتیکی سهیربوو، سیازده سال بوو، له دواي کوشتنی نه و ژنه بیگونا هه وه ده مانچه کهم له پووی که سدا به رزنه کرد بووه وه، ویستم وهک جاری جاران نیچیره کهم فریای دوودلی و گومان و ترس نه که ویت، ویستم نه و ماوه یه ی پینه به خشم بتوانیت بیر له مردن بکاته وه. به لام له و کاته وهی دهستم بهر ده سکی ده مانچه که که وت، له و ساته وهی دهستم به ئاراسته ی مه غولی بهرز کرده وه، وهک موچرکیکی سامناک بمهه ژینیت، وهک هه موو گوله کانی دنیا په لامارمبدهن، وهک کۆمه لیک دهنگ له دووره وه هاوارم لیبکه ن، ژاوه ژاویکی ترسناک له پۆحمدا دروستبوو، شتیگ بوو وهک نه و دۆخه ی چهند سالیگ له مه و بهر له یانه ی پیاو کورژه بیئیشه کاندئا تووشم هات. له نا کاو سهرم پرپوو له دهنگی ته قه ی کۆن، له یادگاری نه و ناله و شریخانه ی له یاده وه ریمدا کپ بوویوون، هه ناسه م پرپوو له بوئی باروت، باروتی نه و فیشه کانه ی من و مه غولی پیکه وه ته قاندبوومان، سهیری دهستی خۆم کرد و هه لمی زه مانیکی مردوو و هالووی قه پرنیکی خویناویم له نیوان په نجه کاندئا بینی، له تریکم بو پیشه وه دا و و...

بەسەر مێزەکاندا بکەوم . ویستم پەنجە بنێم بە پەلەپیتکە ی دەمانچە کە دا و بە ئاگابێمەو، بەلام ئەو بۆنی گوللۆو وەک لێشاو دەهات بەسەرمدا، ئەو بۆنی گوللۆو ی پیزۆ بەردەوام لە دورەو و بانگیدەکردم، دەبیردم، منی شیتانە پادەکیشا، وەک دوا ی ئەفسونیک کەوتبم چاوم لێکنا و بەرەو مەغۆلی پۆیشتم . دەمویست دەست راستبکەمەو و فیشە کەکان بتهقیتم، بەلام لەبری ئەو پێچم خوارد و بەلادا هاتم و کەوتم...

کە دوا ی چەند سەعات بە ئاگاهاتمەو، لە ئاسایشی نویمیران بارۆنی خەیاڵ لەسەرسەرم پێدەکەنی .

دوا ویستگە زستانی سالی ٢٠٠٧

کاتیکی ماجةلانی راستەقینەیان هینا بۆ زیندان جگە لەو ئەتەسە کۆنە ی دنیا هیچی دیکە ی پێنەبوو . کاتیکی بەو قژە درێژ و بالا بەرزەو لە دەرگای زیندانە کە هات بەودیودا سامیکی وەها گەورە ی هەبوو تەواوی دیلەکان ماوێکی درێژ بێدەنگبوون و سەیریان دەکرد، لە سەرکرده ی کی گەورە دەچوو کە لە جەنگدا بەزیبیت و ئیستا بە دیلی هاتبیتە شوینیک کە شایستە ی پادشاکان نییە . لە یەکەم ساتەو منی خاترجەمکرد و گووتی هەموو مندالە خەیاڵییەکانی سپاردوو بە ئەفسانە و دلنایا یە لە دەستیکی ئەمیندان . من بە گەرمی هەواڵی شالوو تۆفم لێپرسی و گووتی «ئەفسانە سویندی خواردو هەر شتیکی کە بکریت و ئەو کوپە بەختەوهریکات، درێفی ناکات» . من و حەسەن زۆر غەمی سەرگەردانبوونی مندالەکانمان بوو، بەلام ئەو هەردەم لە دلسوژی ئەفسانە و دل گەورەیی ئەو خانمە دلنایای دەکردینەو . کە یەکەمجار

سەیری دیواره‌کانی زیندانیکرد و بە ترسەوه دەستی لێدان بە منی گووت «ماجیدی هاوڕێم بە درێژایی ژيانم لەم دیوارانە هەڵهاتووم، چەند ساڵە لەم دیوارانە هەڵدایم، بەلام مەرووف کە مەحکوم بوو، چەندە هەلبێت و چەندە دور بپوات دیت، هەر دیت و لە هەر دور و زەمانیکدا بوو، حوکمی خۆی تەواودەکات». پێدەچوو هەموو ژایانی ترسیکی وەها لە دووی بووبێت کە پۆژیک لە پۆژان دووبارە دەکەوێتەوه وەها زیندانیکەوه. گووتی «سەرئایا عومرم ئازاد و لە ژێر ئاسمانی پڕ ئەستێرەدا گەراوم، تا گەر کەوتەوه بەندی و بوومەوه دیل، بەرگەی دیواره‌کان بگرم...». ئەو ماوەیەکی کە پێکەوه لە زیندان بووین، هەبێت و خۆشەویستی ماوەلانی راستەقینە بەردەوام لە بەرچاوم زیادیدەکرد.

ماوەلانی راستەقینە لە قاوشی سێ بە تۆمەتی کوشتنی غەزەلنوس و حەسەنی پیزۆ لە قاوشی پێنج بە تۆمەتی هەولێدان بۆ کوشتنی جەعفەری مەغۆلی و من لە قاوشی یازدە بە تۆمەتی دەستدریژی بۆ ناموس گیرابووین. من و حەسەن گوناھێکی دیشمان لە ئەستۆبوو کە تۆمەتی بەشداریکردن بوو لە نووسینی کتێبێکدا شەرفی ولات و پاکێ دەولەت لکەداردەکات. پۆژیک داوەری گشتی بانگیکردم و کتێبە دزراوەکەیی مەرگی پیشاندام و گووتی «ماجید عەبدولپەرەحمان گول سۆلاف، تۆ سەرکاریکت بەم کتێبەوه هەیە؟». من بێئەوهی سەیری کتێبەکە بکەم گووتم «بەپێزی، ئەو کتێبە گەرەیی جەنابت دەیبینی لاپەرە لاپەرە بە دەستوخەتی من نوسراوەتەوه». داوەر هەموو قسەکانی منی تۆمارکرد و گووتی «حەیف بۆ تۆ کوڕم... تا ئێستا ئاوانباری وەک تۆ گەمژەم نەبینیوه، وای بەحالت کوڕم کە خراپ تیۆه‌گلاویت، بەراستی دڵم بە جوانیت دەسووتیت».

ئەگەرچی من خراپ تیۆه‌گلابووم، بەلام هاتنی حەسەنی پیزۆ و ماوەلانی راستەقینە بۆ زیندان کەمێک لەو دەرەیی کە مەکرەبوومەوه

ماجەلان لە شەوی یەکەمەوە نەخشەکی دەرھێنا و دەستی کرد بە گێڕانەوەی چیرۆکی گەشتەکانی خۆی بۆ زیندانییەکان. حیکایەتی گەشتەکانی ماجەلانی پاستەقینە ھێز و تینی دایە منیش بکەومە گێڕانەوەی سەفەرە خەیاڵییەکانی خۆم. ئیدی وای لێھات شەو تەواوی زیندانەکە بە نۆرە گوێی لە چیرۆکی گەشتەکانی من و ئەو دەگرت. گەشتەکانی ئەو چەند گەشتی پاستیبوون ھێندەش سەفەریکی درێژیوون بە خەیاڵدا، سەفەرەکانی منیش چەند گەشتی خەیاڵییوون ئەوەندەش سەرشاربوون بە حەقیقەت، من و ئەو دوو دیوی یەک مەخلوقبووین، دابەشبوونی یەک دونیابووین بەسەر دوو نیوەدا. لە زیندان کەس ناوی پاستەقینە ی ئیمە ی نەدەزانی، ھەردوو کەمان ماجەلان بووین، یەکێکمان پاستەقینە و ئەویدیماڵ خەیاڵی، بەلام پێکەووە یەک وێنەی جیھانمان بۆ ئەو دیلانە دروستەکرد کە لە زیندانی تال و تاریکی خۆیاندا دوور لە خەیاڵ و لە حەقیقەت دەژیان. لەو زیندانەدا دەیهەما شەوی قەشەنگمان بە گێڕانەوەی چیرۆک و باسکردنی جیھانی جیاواز و پەنگاو پەنگەو بەسەربرد. بۆیە کە مجار لەو زیندانەدا و لە چیرۆکەکانی ئیمەدا خەیاڵ و حەقیقەت بەراستی ناستدەبوونەو و پێکەووە دەژیان... شەویەک ماجەلانی پاستەقینە دەستی بە قژیدا ھێنا و پێیگووتم «گۆل سۆلاف، تەنیا مڕۆفی دیل یان کەسانیک کە بەراستی ئازادن دەتوانن خەیاڵ و حەقیقەت پێکەووە ناستبکاتەو، ھیچ ژانییک لە ژانی مڕۆفی نیوە دیل و نیوە ئازاد ناخۆشتر نییە». دەستی خستە سەر شانم و گووتی «ماجیدی گۆل سۆلاف، گەر مرەم ئەو لە بیرمە کە... یان بە تەواوەتی دیل بە وەک ئەمڕۆ، یان بەراستی ئازاد بە... لەو زیاتر ھیچی دی قەبوڵ مەکە». ئیستا زۆر بیرى ئەو شەوانە دەکەم... کە تاریک دادەھات سەرپای زیندانەکە بە پاسەوان و بەرپۆوە بەری زیندانیشەو لە دەورمان کۆدەبوونەو و ئیمە باسی گەشتە ئەفسونەییەکانی خۆمان بۆ

دەکردن. بەرپۆه بەری زیندانە کە کوڕێکی دەموچاوپەر و ئەسمەر و دەم بە خەندە بوو، گەرچی ئێمە چاوپێکەوتنمان نەبوو، بەلام ئەو جارێک پێگای بە ئەفسانەدا بێت بۆ لای ماجەلانی پاستەقینە. کە ئەفسانە هات بە چپە ئەفسوناویەکانی نیوەی زیندانە کە ی شیتکرد، دواجار وازی لە میردە کە ی هێنا بوو، بۆ ئەوەی شوو بە ماجەلان بکات. ئەو هەوالی مندالە خەیاڵییەکانی بۆ هێناین و گووتی بە کۆمەکی نەورەسی خوشکت و هەندیک ژنی دیکە هەموو باشن و لە هیچیان کەم نییە. لەو ماوەیەدا دووجار بارۆنی بوکەشوشە سەردانیکردم، بارۆن یەکەمجار زۆر سەرزەنشتیکردم و گووتی «پێمگووتی نوێمیران دەریایە. سەرتاپای شەپۆلی نەینییە. گەر دلۆپێک نەینیش دەربەیتیت هیچ لەو دەریایە تێناگەیت... تۆ چ بێ مێشکیکت دەستدەبەیت گۆڕێک هەڵدەدەیتەو و لاشە یەک دەبەیت... کێ هەیە بە تێگەیشتن لە یەک لاشە لەم مەملەکەتە تێیگات؟». دواتر بە قوولێ باسی گوناھی منی کرد. بەو زمانە تاییەتە ی خۆی، تێکستیکی درێژی لەسەر هێزێکی گەردونی بۆ خوێندمەووە کە وادەکات من ماجیدی گۆل سۆلاف بم، دیلبم، بێ پاشەپۆزیم، ئەویش بارۆنی بوکەشوشە بێت، پێ شکۆ بێت، ئازاد بێت و بەختەوەر بێت. بەپای بارۆن من گەر لە سەرەتاوە گویم لە پێنمایی و قسەکانی ئەو بگرتبایە، تووشی بەختێکی وەها سیا و پۆزێکی وەها پەش نەدەهاتم. من گووتم «بارۆن جەنابت پاستدەکەیت... من تەواو لە قسەکانی ئێوە تێنەگەیشتم و ئێستا دەبێت ئەو سزایەم قەبوڵ بێت کە ئەنجامی سەرەپۆیی خۆمە». دەستیکی بەپێشە سپییە بریقەدارە کەیدا هێناو بە چرپەو پێیگووتم «من پێمگووتی، ئەم شارە وەک تیبە نییە... پێمگووتی. ئەو دیوەی لەبەردەرگای نوێمیران وەستاوە ئەوانە دەکوژیت کە مەتەلە کە دەزانن، نەوێک ئەوانە ی کە نایزانن. لە نوێمیران ئەوەی مەتەلە کە هەلبەینیت دەکوژیت. بیرتجوووە وە یان چی؟ من

یەكەم پۆژ ئەوێم پێگوتی... یەكەم پۆژ. تۆش بەشیکی مەتەلەكەت
هەلەینا... ئەو بەسە تا دەمریت پرسیوا و بەدبەختییت. هەموو ولاتەكە
بە هەلە دەپوات. ئەستێرەش بە راستی بەسەر ئەم شارەدا پاناوێت،
مانگیش خوار تریفە دەگریته ئەم شارە مەلەونە... بەلام پێمگوتی
هیچ بارۆنێك نییه یارییەكە تۆ قەبوڵبكات، منیش قەبوولی ناكەم،
تۆ منت پوو زەرد كرد و پەشیمانیت بۆ هێنام». بارۆن بە راستی لە
غەمی مندا بوو، وەلێ من دەمزانی هیچی بۆ ناكێت و ناشوێت هیچ
بكات، ئەوانی دی زۆر لەو بەهێزتر و بەدەسلاتر بوون. جاری دووێم
كە هات بۆلام نامە یەكی تیشكان تاهیری پێبوو، گوتی «زۆر بە نهێنی
داوێتی بە من. ئاگات لێبێت و دەری نەخەیت». نامە یەكی چكۆلانە بوو،
چەند دێرێكی كورتبوون، گوتبووی من بە راستی تۆم خوشویست. تۆ
لە هیچ یەك لەو پیاوانە نە دەچوویت كە من بینوومن، تۆ لە بارۆنەكان
ناچیت، حیاكەتەكانت زۆر خوشبوون، تۆ زۆر كووری باشیت، تۆ زۆر
كووری قۆزیت. بەلام گەر وام نە كردایە بارۆنی خەیاڵ و بارۆنی مەدەنی
لە زانكۆ دەریان دەهێنام و دەریان دەكردم... من یەك ئومێدم هەیه كە
بمبۆریت و رقت لێم نەبێت.

دەمزانی قسەكانی تیشكان لەو درۆ ئەبەدیانیە كە كچان دواى هەلە
گەرەكانی خۆیان دەینوسن، لەبەر ئەو جۆرە درۆیانەش بوو نە مەدەویست
بکەمە ئەفینەو. پۆژێكی باران بوو، نامەكەى تیشكانم لە حەوشی
زیندانەكەدا دپی و بە جێمەپشت لێزمە و پەهێلەى زستان لە گەڵ خۆیدا
بیبات. كە بەسەر و پوخساری تەپەوێ گەرامەوێ بۆ ژووڕەو دیمەنى
فلیمەكەى جێسیكە لانگم هاتەوێ یاد، جوانی كوشندەى ئەو كچەم
هاتەوێ یاد كە نە مەدەزانی كێیە و لە كۆیوێ هاتووێ و بۆ دەرەق بە
من ئاوەها بەدبوو.

هەموو زستانی سالی دوو هەزارو پینج لەو زیندانە بووین، هیچ هەواڵێك

له دادگایکردنمان نه‌بوو. له سه‌ره‌تای به‌هاردای سه‌روغه‌سالی بارۆنی
 خه‌یال ده‌رکه‌وته‌وه. رۆژیک له نیسانی سالی دووه‌زاروپینجدای، بارۆن
 هه‌ر سی‌کمانی بانگکرد بۆ ژووریکی تایبه‌تی له زیندان و گووتی
 گه‌ر به‌مانه‌نه به‌ر دادگا حوکه‌کانمان رۆز قورس ده‌بیست، له‌به‌رئه‌وه
 له نه‌نجومه‌نی بارۆنه‌کان و لای جه‌نابی سه‌رۆک تکاو پیشنیاریکردوه
 به‌مانه‌خشن به‌و. ئه‌و به‌ درێژی باسی ئه‌وه‌ی بۆ کردین که چیت‌ر
 وازی له‌وه هه‌یناوه شارێکی خه‌یالی دروستبکات، گووتی ئه‌م‌رۆ خولیا‌ی
 وه‌های نییه و جۆره ئومیدی وای په‌روه‌رده ناکات، ئیستا گوندیکی دێرین
 و پوخاوی خۆی و باپیرانی هه‌یه، گوندیکی چه‌په‌که له‌وسه‌ری دونیا، له
 ناو چیا عاسیه‌کاندا، له گۆشه‌یه‌کی سه‌ختدا که چیاکانی ئه‌م ده‌قه‌ره
 تێیدا به‌یه‌کده‌گن. ئا له‌و ده‌قه‌ردها که پشتی پادگای گه‌وره‌ گه‌وره‌ی
 سوپای تورکیه، خۆره‌لاتی کۆمه‌لێک بنکه‌ی گه‌وره‌ی پاسدارانه، له‌ویدا
 ده‌یه‌وێت گوندیکی چکۆلانه‌ی بۆ دروستبکین. بارۆن ماندوو و بی‌سه‌بر
 هاته پیشچاوم، پیشتر له لیپرسینه‌وه‌ی هه‌ر سی‌کماندا به‌شداریکردبوو،
 به‌لام دوا‌ی ئه‌و ماوه‌یه له‌پتر و بیکه‌ی‌فتر ده‌مبینی. هه‌ر سی‌کمان ر‌قمان
 لیبوو، ده‌مانزانی ئه‌و له پشت کوشتنی غه‌زه‌لنوسه‌وه‌یه. ئه‌و به‌سه‌رێک
 ده‌یویست له هه‌موو دونیامان دووربخاته‌وه، له چیرۆکه خه‌یالییه‌کانی
 ئیمه‌ ده‌ترسا که شه‌وان زیندانی ده‌هه‌ینایه جۆش، ده‌ترسا سبه‌ی
 له‌شکرێک له پۆله‌به‌ری خه‌یالی له‌م به‌ندیخانه‌یه‌وه بی‌نه‌ده‌ری و به‌هیچ
 نه‌گیرینه‌وه، به‌سه‌رێکیش ده‌یویست تا هه‌تا‌هه‌تایه له ژێر چاوه‌دێری
 خۆیدا بین. هه‌سه‌نیش پای وابوو بارۆن به‌ هه‌ر نرخیک بووه ده‌یه‌وێت
 به‌مانکات به‌ کرێکاری خۆی... بریاریدا‌بوو به‌و جۆره خه‌یالمان بکوژیت.
 یه‌کیک له بارۆنه‌کانی دۆستی پیشنیاری ئه‌وه‌ی بۆ کردبوو به‌مانخاته ژێر
 کار، چونکه گه‌ر م‌رۆف بازوو و جه‌سته‌ی ماندوو‌بوو، ئیدی خه‌یالاتی
 ده‌م‌ریت. قسه‌کانی بارۆن بۆ ئه‌وه نه‌بوو پرسمان پێبکات، به‌ل‌کو

[illegible]

دوو ههفته دواى نهوه، دهمه و بهياننكى زوو، خوئى و شهش پاسهوان هاتن و ئيمه يان برد بۆ ناو چيا دووره كان. كات وها زوو بوو نه ده كرا خواحافيزى له زۆربهى برا ديله كانمان بكهين. چوار ساعات به ئوتومبيلنكى سهريازى پويشتين و دواتر له جيگاههك پياده بووين و له ويوه به پى نۆ ساعات به چيايهكى سهختدا سهركهوتين، نهوه يه كه مجاريو له ژياندا دهره وهى شار ببينم، نه گهرچى ديلبووم، به لام خومارى بينينى سروشت ومه ستنى بينينى نه وه موو چيا گهرهيه بووم. دواچار دهمه و ئيواره يه كى درهنگ گه يشتينه نه م گونده، پيده چوو باروون زور بيرى كرديته وه تا گه يشتوته نه وه قه ناعتهى ئيمه رهوانهى نه م گوشه عاسيه بكات كه هيچ مه خلوئيك نه يده توانى به ئاسانى لى هه لبيت. ناو كه ند و به رده لانتكى سامناك بوو، چوارده ورمان سه رتاپا لوتكهى وها سهركهش و شاخى وها ساف و به رده لانسى وها سهختبوو، هيچ چيا به زينتكى چاپوك ئاوديويان نه ده بوو، نه ملاولامان كه رته شاخى وها سهيربوو من ئيستاش كه سهيريانده كم له نيگيان ده ترسم. بنكه يه كى پولىس له سه ر ده روازهى نه وه ته نيا پرگاهه دا بوو كه ئيمه ي به دونيا وه گرته ده دا. باروون هيچى له و بارونهى جارن نه ده چوو، ئيستا پياوئكى ريش هاتووى ماندوو و ناوئيد دهاته پيشچاوم، شتيك له پوخساريدا بوو غه زه لنوسى ياد ده هيتامه وه. وهك نه وهى نيوه بيخه يال و به ده كهى غه زه لنوس بيت و به سه ر زويدا ويل و ئاواره بوو بيت. نه و ئيواره يه له نزكه وه سهيرم كرد و گوتم « خواى گهره، چون نه وه موو ماوه يه، نه و ليكچونه م له

نیوان پوخساری ئەو و غەزەلنوسدا نەبیینو، چۆن نەمبیینو؟». لەو ساتەدا وەک شیت ھەموو ئادەمیزادەکانم بە زنجیرەیک وێنە ئاویێنەیی یەکدی دەبینی، مۆفم وەک کۆمەڵیک مەخلوقات دەھاتە پێشچاو کە یەک نیوێ دژ و تەواوکاری یەکن، واھاتە بەرچاوم وەک ئەوێ مۆف سەرھەتا نوتفەیکە چکۆلانەبووییت و تەقینەوێکی گەورە کردبیتی بە ملیۆنەھا بەشەو، ھەر وەک چۆن پۆژیک لە پۆژان تەقینەوێکی مەزن گەردونی لە پنتیکی چکۆلە ناو ەدەمەو کردو بە ملیۆنەھا ئەستێرە. مۆفم وەک بوونەوێکی مەیمونئاسا ھاتەبەرچاو کە بەردەوام لە ئاویێنەیکەو بەرەو ئاویێنەیکە دی بازەدات و لە ھەر ئاویێنەیکدا بەشیکی ژبان تاقیدەکاتو. بارۆنی خەیاڵ بێخەبەر لە خەیاڵی من بە غەمەو گوتی «ئەمە شوین گوندیکی کۆنە، مەلەندیکی دێرنی باب و باپیرانی منە. ھەر کاتیک لە ئاوەدانکردنەوێ ئەم گوندە بوونەو ئیدی ئازادن. ئیشبکەن و ماندووین... شەو و پۆژ بنێنە سەر یەک و تەواوی ھێز و تیفکیرینی خۆتان بنێنە سەر ئیش. تا پۆژیک نۆتر ئیشبکەن، پۆژیک نۆتر ئازادەبن. تا جوانتر و قەشەنگتر ئیشبکەن، دلنەرمتر و کراوەتر و بەرھەمتر دەبم. گەر خەیاڵی ھەلھاتنیش کەوتە سەرتان ئەوئ سنووری تورکیا و ئەوئ سنووری ولاتی عەجەمانە... زۆرم بۆ گرنگ نییە گەر لەوێو ھەلبێن، پاکردن لە نیشتمانی جۆریکە لە مردن. من چیدی باکم بە مردنی خۆشم نییە... ھەموو مانگیك چى شتیكتان پتویستە بینوسن و بیدەن بە پاسەوانەکان. ھەموو شتیك دابیندەبیت تەنیا خەیاڵ نەبیت».

ئیدی لەو ئیوارەوێ ئیمە بارۆنمان نەبیینو. پاسەوانەکان دەلێن ھەندێجار دیت و لە دوورەو سەیریکی ئیشەکانمان دەکات. دەلێن بە چەند مانگیك جاریک لەسەر قوتەیکە چکۆلانەو بە دووری لێمان دەپوانیت... بەلام لەو کاتەو ئیمە پووبەپوو بارۆنی خەیاڵمان نەبیینو تەو.

ئێستا شەو و پۆژ لەم گوندەدا ئێشێدەکەین، سێ پیاوی پێشن و تۆزاون. هەندێجار نەورەسی خوشکم و خانمی چرپە ئەفسوناویبەکان نامەمان بۆ دەنێرن، هەر نامەیەک ئێمە بینوسین و ئەوان بێنێرن وشە بە وشە دەخوینێتەو. نامەکانمان جگە لە سلاو و هەوال پرسینی ئاسایی زیاتر هیچی دیکەى تێدا نییە. چەند مانگی بەکەم بەر لەوێ یەکەمین خانوو بۆ خۆمان تەواویکەین، لە چادریکی چکۆلانەدا دەژایین، ئەو پۆژەى تەرخونچى هات ئێمە دوازدە خانوومان تەواوکردبوو، گەر بەم خێزاییە کاربکەین سالی دوو هەزاروئۆ بەشیکی زۆری ئەو نەخشە سەرەتایی و چکۆلەییە تەواودەکەین کە بارۆنی خەیاڵ لە سەرەتای کاردا بە پاسەوانەکاندا بۆی ناردین، گەرنترین شت لای بارۆن ئەوێە لە سەر نەخشەکە ئێشبەکەین و خەیاڵی خۆمان بەکارنەهێنین. ماجەلانی راستەقینە وەستای گەورەمانە، ئەو پیاوێی بەدریازی ژانی لە دیوارەکان دەترسا ئێستا کە تەماشایدەکەم دەزانم چ دەست پەنگین و چ وردەکار و چ پێک تەنافیکە. بەیانیان سەعات هەشت دەچینه سەرکار و شەوان سەعات هەشت دەست هەلەدەگیرن، لە ئێواندا دوو سەعات بە جیا جیا پشوو دەهین، لەم ماوەیەدا کە پێکەوێ دەژین توانایەکی گەورەمان تیا دروستبوو خەیاڵی بەکتر بخوینێنەو، بە ئەندازەیک خولیا و خەونەکانمان تێکەڵبوون زۆرجار خەونی بەکتر دەبینین، زۆر شەو کە ماندوو دەبین و شەکەت لە سەر جیگاگانمان دەکەوین، من بە خەیاڵ سوار کەشتییەکی جارنم دەبەوێ و بە پویاردا دەپۆم... زۆر شەو هێندە بیری مندالە نابیناکان دەکەم، لە ژێر بەتانییەکەمەو دەگیرم. شەویەک زۆر بە کۆل بۆ مندالە نابیناکان دەگیرام، هەستمکرد حەسەنی پیزۆش لەگەڵمدا دەگری. گووتم حەسەنی پیزۆ بۆ دەگری، گووتی لەبەر ئەوێ وەک تۆ، بیری مندالە کوێرەکان دەکەم. ئەوکات دڵنایابووم من هەست بە هەرچییک بەکەم ئەوانی دیش هەستی پێدەکەن. دەزانم

ماجه لانی راسته قینه زۆر بیرى ئەفسانه دهکات... بهردهوام بیر له لهشی
 ئەو ژنه دهکاتهوه، که سهیریده کهم دهتوانم هه موو جهستهی خانمی
 چرپه ئەفسوناوییه کان به پروتی له خه یالیدا ببینم، زۆر شهو تا به یانی
 به خه یال له گه ل ئەودا دهخوویت، هه ندیجاریش سوار ئەو ماتۆره خیرا و
 تیژ و بی تورمه ده بیئت، به هه ندیک زهوی و شار و کێلگه دا سه فهردهکات
 که هه ندیجار قه شهنگ و هه ندیجار زۆر غه مگینن، ئیستا باشتتر تیدهکات
 کوردبوون مانای ئەوهیه تا هه تاهه تایه خه ریکی دروستکردنی دیوار بیئت،
 ئەو پۆژهی له ماتۆره کهی دابه زی و له دوروه به رهو ئەم شاره گه راپه وه،
 ده یزانی ده که ویتته وه ناو ئەم گه مارۆ گه وره یه ی دیواره کان، به ردهوام که
 ئیشتدهکات یه ک پرسته ی سه یر ده لیتته وه که من تییانگه م، زۆرجار شهویش
 به ده م خه وه وه هه مان پرسته ده لیت «ئهی دل چ بازیکى قوولت دا بۆ
 ناو تاریکی... چ بازیک»، که ماندووده بیئت و جهسته ی ده که ویت هاوار
 به خو ی ده لیت «بیدهنگ... هه ر ده بایه بییتته وه و دیواری زیندانه که ی
 خۆت دروستبکه یت... ناتوانیت تا قیامه ت رابکه یت... ناتوانیت». ئەو زۆر
 له بهر خۆیه وه قسه دهکات، به لām هۆشی هه میشه تیژ و زیره کی هه میشه
 چالاکه. من هینده له ناو خه یاله کانی ئەودا سه فهرمه کردوه، به زۆر له و
 ولات و زه مین و ئافره تانه ئاشنا بووم که ئەو بینییونی، هه سته ده که م ئەویش
 هینده به خه ونه کانی مندا سه فهرمه کردوه بست به بستی ئەو نه خشه
 خه یالیه گه وره یه ی له بهر که له سه ری مندا یه. حه سه نی پیزۆ که متر
 بیر له ژن و سه فهر دهکاته وه، گه ر به ویت بۆنی گولبکه م ده چم بۆ ناو
 خه ونه کانی ئەو، به ردهوام له گه ل کۆمه لیک پیریژنی ره شهوشدا له باغیکی
 گه وره دایه که نه مه ودای هیه و نه سنوور، ئەو باغه تاکه نیشتمانی
 راسته قینه ی ئەوه، له و باغه زیاتر هیه شتیکی دیکه له ژبانیدا نییه.
 ئەوه ته ی لیژه ین شبر دوو جار نامه ی بۆ حه سه نی پیزۆ ناردوه، به لām ئەو
 ده لیت «بۆ ئەوه ی چیدی بیر له من نه کاته وه وه لām ی بۆ نانو سه مه وه».

هەمیشە پێیدەلێم ئەو کارێکی باش نییە، بەلام ئەو دەلێت «پێویستە بۆ خۆی بژی و من لە بیربات». هەموو شەویەک هەر سێکمان لە یەک کاتدا بۆ ماوێهەکی درێژ بیر لە تریفە یابەحری دەکەینەو، هەر سێکمان لەسەر ئەو تەباین کە ئەم گوندە ناو بنێین گوندی تریفە. نەورەسی خوشکم لە نامەیهەکیدانوسیوی تریفە و کچە مافوورچنەکانی بە چاوی خۆی بینو، بەلام لەبەرئەو نامەکانمان وشە بە وشە دەخوینێنەو، نەیتوانیوە هیچی زیاترمان بۆ بنوسێت. من هەندێجار بیر لە تیشکانیش دەکەمەو و دەلێم ناخۆ ئیستا چی بکات؟ بەلام نا... زۆر بیر لە تیشکان ناکەمەو، لەبەرئەو بیرکردنەو زۆر لەو کچە بۆ خەیاڵم باش نییە. کەسمان ناتوانین بیر لە پاکردن بکەینەو، هەرکەسێکمان پابکات تەمەنی دیلێتی ئەوانی دی درێژدەکاتەو. خەسەنی پیزۆ نایەوێت ئەم ولاتە بەجێبهێڵێت، ماجەلانی پاستەقینە دەیهوێت دوا سألەکانی ژبانی لەگەڵ ئەفسانەدا بیاتە سەر، منیش ناتوانم بە تەنیا هەلبێم... سەرەتا زۆر بیرم لە هەلەهاتن دەکردەو، بەلام هێدی هێدی وازم لەو بیرۆکەیهەینا و کەوتە سەر کار. زۆر شوو خەسەنی پیزۆ بە دەنگە ناخۆشەکی هەندێک لە غەزەلەکانی غەزەلنوسمان بە خراپی بۆ دەخوینێتەو... من هەموو هەلەکانی ئەو بە خەیاڵ پاستدەکەمەو... ئیستا ئێمە شوو و پۆژ نیشدەکەین، گەر وا بپوات لە چەند سالیکی تردا هەموو شتیکی تەواو دەبێت. گەر توانیمان سالی دوو هەزارو دەیان یازدە لەم گوندە بپێنەدەری، ئەوکات نازانم خەیاڵمان چی بەسەر دێت... بەلام لە پاستیدا کەسمان بە تەواوی نازانین کە لەم گوندە بپێنەدەری، پێموایە لە پاشەپۆژدا ئەم گوندە دەبێتە نیشتهجێی بارۆنی خەیاڵ و پاسەوانەکانی... ئیستا ئیشەکانمان زۆر سەختە، هەفتە ی دوو پۆژ ئیشمان ئەوێهە بە هێستەرەکان کەلوپەل سەرخەین، ئەو سەختترین پۆژی کارکردنمانە، خۆشتین کاتی ئیشکردنیشمان ئەو کاتەیه کە هەر سێکمان پێکەو.

هێستهرهكان ده‌به‌ین و ئاویان ده‌ده‌ین. هێدی هێدی هه‌ستده‌كه‌م ئیشی زۆر بۆ خه‌یاڵم خراپه‌ ... به‌لام ده‌بێت ئیشبه‌كه‌م ... له‌و پۆژه‌وه‌ی چیرۆکی خۆمان بۆ ته‌رخونچی ده‌گێڕمه‌وه‌ كه‌مێك هه‌ست به‌ ئاسووده‌یی ده‌كه‌م. هه‌ر سێكمان ده‌زانین ته‌رخونچی بۆچی هاتوه‌، شه‌ویك هه‌ر سێكمان ته‌رخونچیمان دانا و پێمانگه‌وت ته‌رخونچی تۆ بۆ ئه‌وه‌ هاتوویت، نه‌ئێنی دیوانه‌كانی غه‌زله‌ و باغه‌ خه‌یاڵیه‌كان له‌ ئێمه‌ ده‌ریه‌ئینیت ... به‌لام تا مردن هیچ شتیك له‌ ئێمه‌ نابیستیت ... پێمانگه‌وت، ته‌رخونچی دێر به‌ دێر قسه‌كانمان و یادگارییه‌كانمان بنوسه‌وه‌، نه‌ئێنی باغه‌كان و كلیله‌كانی، شوێنی دیوانه‌كانی غه‌زله‌ و پێگای گه‌یشتن به‌ كتێخانه‌ خه‌یاڵیه‌كان له‌ نێوان دێر و وشه‌ی چیرۆكه‌كانماندایه‌. ئه‌و پیاویكی درێژ و باریك و فره‌پووه‌، هه‌موو جارێك پێیده‌لێم «ته‌رخونچی، ئه‌هریمن بته‌بینیت دڵی خۆشده‌بێت كه‌ كه‌وپێ وه‌كو تۆی هه‌یه‌ و شانازیت پێوه‌ده‌كات». ئه‌و پیاویكی له‌وه‌ بێشه‌رمتره‌ قسه‌ی به‌د و سووكایه‌تی ئازاریده‌ن. له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو خراپه‌یه‌ی ئه‌ودا، ئێستا به‌رده‌وام چیرۆکی ژیا‌نی خۆمانی بۆ ده‌گێڕینه‌وه‌، ئه‌وه‌ تاكه‌ ئومێدمانه‌ حیاكه‌یه‌تی ئێمه‌ به‌ شیوه‌یه‌ك له‌ شیوه‌كان به‌روات و بگاته‌وه‌ گوێی خه‌لكی ئه‌م وڵاته‌. ئه‌و وه‌ك سه‌گه‌یكی به‌وه‌فا بۆ ئاغاكه‌ی، دێر دێر هه‌موو شتیك ده‌نوسیت. من به‌رده‌وام پێیده‌لێم ته‌رخونچی به‌وردی هه‌موو شتیك بنوسه‌وه‌، تیژ و دووربین بیه‌وینه‌وه‌، دواتر تێده‌گه‌یت باغه‌كانی خه‌یاڵ له‌ كوێن، ده‌توانیت بزانی‌ت مرۆف چۆن ده‌توانیت ده‌روازه‌ی ئه‌و باغانه‌ بدۆزیت‌وه‌. من به‌ پاستمه‌ و درۆناكه‌م، دڵنیام ئه‌وه‌ی ئه‌م چیرۆكه‌ به‌ قوڵی بیه‌وینیت‌وه‌، دواتر ده‌توانیت بگاته‌ باغه‌كانی خه‌یاڵ ... جارێك، دووان، سیان، بیه‌وینه‌وه‌ و سه‌یری ناو پۆحی خۆت بکه‌، له‌ گۆله‌ نه‌هێنیه‌كانی خۆت وردبه‌ره‌وه‌، سه‌یری ناو لاله‌زاره‌ شاردراره‌وه‌كانی دڵی خۆت بکه‌ و تێده‌گه‌یت هێدی هێدی چ ده‌رگایه‌كت لێده‌كریت‌وه‌.

بە پۆژ ئێمە بەردەوام ئێشێدە کەین و تەرخونچی سەیرماندە کات. ئەو
 ھەموو فێل و ھەکرێک بە کاردە ھێنیت بۆ ئەوێ بە ئاسانی بگاتە
 قوولایی نەتییەکان، تیکەلە یە کە لە ماتماتیکناس و پۆلیس. من
 بەردەوام پێیدە ئێم تەرخونچی بە ھەموو فریوێھەکانی تۆ راھاتووم،
 بە لام ئەو بەو زەردەخەنە سەیر و تیکەلەو، زەردەخەنە ی پیاویک کە
 دەتوانیت گرتەکانی سیاسەت و پرسیاری قورسی بیرکاریش شیبکاتەو،
 سەیرمەدە کات و پێدە کەنیت. ئێستا ھەر سێکمان ھەموو شتێک لە سەر
 تەرخونچی دەزانین کە دە یەوێت پۆچی ئێمە بپشکنێ و قوولایی دلمان
 بخوینیتەو، لە گەڵ ئەو شدا ھەر سێکمان حەزە کەین ئەو باغەکانی ناو
 دلی خۆی بدۆزیتەو. ئەو زۆرجار دەکەوێتە قسەکردن لە سەر جوانییە
 پەنھان و شارداروێھەکانی نێو پۆچی خۆی. ئێمەش ھەر سێکمان باوھەری
 پێدە کەین، چونکە ھەر سێکمان دەزانین کە مەرۆف ھەمیشە باغیکی
 جوانی ھە یە گەر بیەوێت دەتوانیت بیدۆزیتەو. بە لام من ھەمیشە
 گومانێکی قوولم لەو پیاوانە ھە یە کە زۆر سەرقالی ماتماتیکن، پەنگە
 ھەلەبم، بە لام پێموایە دەیانەوێت بە پێگایەکی پێ حیسابات و لە پێگای
 شیکردنەوێ کۆمەلێک ھاوکیشەو بەگنە بەر دەروازەکانی خەیاڵ. زۆرجار
 شەوان دەببینم خەریکی شیکردنەوێ کۆمەلێک ھاوکیشەو دوورودرێژی
 ماتماتیکە. حەسەنی پێزۆ خوشی ناوێت، زەردەخەنە و فریو و یاریکردنە
 سەیرەکانی وادە کەن مەرۆف ھەمیشە بە گومانەو سەیری بکات، بە لام من
 پەم لێی نییە... من بەردەوام دایدە ئێم و دە ئێم تەرخونچی بنوسە...
 بنوسە... تەنیا لە پێگای ئەم لاپە پانەو، لە پێگای تیکە یشتنی قوولەو
 لەم پیت و وشە و چیرۆکانە دەتوانیت بگەیتە باغەکان... بنوسە
 تەرخونچی... بنوسە... بنوسە... بنوسە... تەرخونچی... بنوسە. ئەو
 تەنیا پێگامانە... نوسین تەنیا پێگای ئێمە یە بۆ نەگە یشتن بە مەرگ...
 نوسین تەنیا پێگای پۆژە بۆ نەگە یشتن بە شەو.

دواهه مین قسه ی ناو یاداشته کانی بارۆنی خه یال

چیرۆکی سه ره ئه و خاوییه مه لعه نه چیرۆکی من بوو. من بووم له قولا یی دلمدا له نیوان شاعیر و پادشادا دابه شیوو بووم... ئیستا ئه و شاعیره مه لعه نه ی ناو پۆحی خۆم کوشت و ده توانم ئاسووده بم. ئه و پۆزه ی له گه له هه ندیک یاوه ری سه رۆکا چووین بۆ سه یری ئه و پارچه زه وییه تازانه ی شاره وانی بۆ دروستکردنی شاری خه و نه کان ته رخانیکردبوون، تیگه ی شتم بۆ هه تا هه تایه شاعیر له پۆحی مندا مرده و. له دوا ی کوشتنی غه زه لنوسه وه هه سته که م ئاسووده بوونیکی بیین، به لام بۆشاییه کی سامناکیش رووی له ژیانم کردوه. ماوه یه کی درێژ پۆحم ئاسووده بوو، هه مووشتیک له گیانمدا له زه تی له خه فیه بوونی دیقه زمه ی شاعیران ده بیینی. دوا ی کوشتنی غه زه لنوس سێ مانگ چووم بۆ ئه وروپا، ئه مریکیه کان فیزه یه کی کراوه یان بۆ وه رگرتم و گه شتیکی شاهانه م به شاره جوانه کانی دونیادا کرد، چووم بۆ ستۆکهۆلم، کۆپنهاگن، هامبورگ، به رشلۆنه، پراگ... کاتیگ له و شاره قه شه نگ و جوانانه دا سه رمده خسته سه رسه رین وه ها خوشحالبووم ته فسیرم بۆ ئه و هه موو به خته وه رییه م نه بوو. هه یچ له زه تیک له وه شاهانه تر نییه، له ناو دلتدا شاعیریگ نه ییت شه وان بتخاته سه ر پارایی و به ئاگات به یتیتیه وه. له و ساته وه ی غه زه لنوسم کوشت و هه سه ن توفان و زوه دی شازه مانم گرت، بپارمدا وه ک پادشا کان بژیم. هه ستمکرد شه ر ته وابه ووه و شاعیران و خه یالکاران دۆراون و سزای غروری خۆیان وه رده گرن. که گه پامه وه بپارمدا هه ر سێ زیندانییه که ی خۆم بنێرم بۆ جیگایه ک، ئیش و ده رد هێدی هێدی

خەیاڵاتیان لە بیربەریتەوه. پوژ دواى پوژ دلەرەقتەر دەبووم، بێیارمدا بەپێى ئەو نەخشەیەى خۆم شارێک دروستبکەم خالى بیت لە خەیاڵ، بەلکو پڕبیت لە شکو و جاھوجەلالی شاھانە، شارێک پڕبیت لە جادەى درێژ و بالەخانەى بەرزى فرەنھۆم کە مەرووف لە پەنجەرەکانییەوه بتوانیت تەنیا دیواری بالەخانەکانى دى ببینیت. ئەندازیار و وەستا و کریکارە پڕ خەیاڵەکانم ناچارکرد بەیانى تا نیوەشەو بەرد بکێشن. برايانى دولبەرم ناچارکرد دەیان دۆنم زەوى، بۆم و بارۆنەکانى دۆستم درەخت لەدواى درەخت سەوزبکەن. شتەکانم وامەحکەم چنێبوو، هەتا حیزبە نەیارەکان و پوژنامەنوسە بزێوەکانیش سوسەى هیچیان نەکرد. خەلکانیتکەم دامەزراند ئیشیان تەنیا ئەوەبوو ئەو گولانە کۆبکەنەوه کە بەشیوەیەکی سەیر و نااسایى بەشەو لەسەر گۆرەکەى غەزەلنوس دەبارى. هەموو شتیتکەم خوش و بیتفەم ھاتە بەرچاو تا ئەو ئیوارەییەى بە تەنیا لە ماشینەکەمدا لە نێوان مەکتەبى کاروبارى ئاوەدانى و مالهەدا بە ڕیگاوه بووم، لە ناکاو ئەو دیمەنەم بینى کەسەر لەنۆج منى خستەوه سەر کەلکەلەى خەیاڵ. دەرویشتم و لە باغیكى چکۆلە و پەژمورەدا ئەو خانمە مافوورچنانەم بینى کە فەرشیكى ئاسمانیان دەرست، بینیم ھەندى گەنج و کوپوکال لە نزیکەوه سەرئاسیمە سەیریان دەکەن. سەرھەتا بە ڕیشکەوپیشکەى چاو تینگەیشتم و وامدەزانى ھەندى گەمەى ماندویتییه، بەلام لە نزیکەوه دەستەیکە خاتوونى تەنک و پوون و قەشەنگم بینى کە لەسەر تەوینیکی گەورە فەرشیکی خوداییان دەچنى. ھەرکەسیک ئەو مافوورەى دیبیت وایزانێوه لە قوولایى مەلەکوئەوه ھاتۆتە خوار، مافووریک ھەموو سیحریکی ئەم دونیایە و ھەموو جوانییەکی ئەم گەردونەى تێدایەو... پڕبوو لە کۆترى زێڕین و کەوى و ھەنەوشەیی، پۆرى تەلا و نەورەسى بلورین، ئاسکى ڕاکردوو بە ھەردەکاندا و درەختى بلند تا ئەندازەى

مانگ. هیچ وشهیهک و هیچ هیزیک نییه بتوانیت جوانی ئه و مافوره و قوولایی ئه و خه یاله و دوری ئه و خه ونه باسبکات. من له ویدا تریفه یابه حریم بینیه وه... له ویدا تیگه یشتم هیچ وهخت نه متوانیوه خه یال بکوژم... ئه وهی کوشتوومه ته نیا ئه و نیوه شاعیره ی ناو پوچی خۆمه که له مندالییه وه پاومه نهیت. ئه و پوژه و پوژانی دواتر وهک شیتم لیهات، کوچه به دواى کوچه شار دهگه رام و گه رهک به دواى گه رهک دهسورام وه، ته نیا ئومیدم ئه وه بوو جارێکی تر له سه ر شه قامیک و له کوچه یه کی تر دا ئه و مافوره خه یالیه بینمه وه، به لام بیسوود بوو. هه ستمکرد بینینی ئه و مافوره هه موو غرور و شکومی شکاند و تیکه ل به خاک و خۆلی کرد. ته نیا چهند ساتیکی کورت له به رده م ئه و فرشه دا به سبوو بۆ ئه وهی تیگه م چهند دۆراوم، چ سه رکه و تنیکی به چوک و ناچیزن ئه وانیه ی من تو مارمکردون. له و پوژه وه ده ستمکرد به خواردنه وه یه کی بیمانا و شیخانه. شه ویکیان ناردم به دواى ترخونچیدا و پیمکووت به رۆ و نهیتی ئه و باغانه م بۆ به ینه وه. یه ک سالی رێک ناردم بۆ ئه و چیا دوورانه، له وێ گه لیک نهیتی گه وره ی بۆ ئاشکراکردم، له ماوه ی ئه و ساله دا به رده وام هه موو وشه و هه موو گوزاره و هه موو چیرۆکیکی بۆ ده نوسیمه وه. هه زاران لاپه ره ی بۆ هه تاهام بیخوینمه وه، ده یگووت نهیتی و کلیلی باغه کان له ناو ئه م چیرۆک و خه یال و سه ربوردانه دایه، ده یان شه و تابه یانی دانیشتم تا یادگار و یاداشته کانی هه سه نی پیزۆ و ماچه لانی راسته قینه و ماجیدی گول سۆلاف بخوینمه وه... به لام هه رگیز په ییم به کلیلی ئه و باغانه نه برد که ده بوو وهک شفره یه کی نهیتی له ناو ئه و چیرۆکانه دا خه وتییت. کۆمه کم له هه کیمه کان خواست و هانام بۆ عاریفه کان برد و سوودی نه بوو، له گه ل چهنده پسپووری کلاسیکیات و ئه ده بیاتی نوێ و باغناسی شاره زادا دانیشتم و به هیچ نه گه یشتین، له گه ل مامۆستاکانی

فیزیک و ماتماتیکدا لە زانکۆ هەموو شتیکم تاووتویکرد و نەگەشتینە ئەنجام. کەوتمە ناو بەحرێ کلاسیکیات و کتیی «حداثق السحر فی دقاق الشعری» پەشیدەدینی وەتواتم سەرلەبەر خویندەووە و کاریکی بەدەردی منەووە نەبوو، بە کۆمەکی فارسیزانیکی بلیمت چەندین هەفتە سەرقالی وردبوونەووە و خویندەنەووەی کتییەکی شەرفەدینی پامی «حقائق الحقائق» بووم، بەووەوە نەووەستام کتیی «انیس العشاق» کەشیم خویندەووە کە لە شاری مەراغە نوسیویتی، وەلن شتیکم دەستەکەوت دوور و نزیک بمباتەووە بۆ سەر ئەم باغانەیی غەزەلنوس. هەتا تیشنەگەیشتم وشەیی باغ لە راستیدا چ مانایەکی هەیە. ئەووە هیندەیی دی تورپیکردم و لە دەردی خزانم. لە زەمانی بابەلەووە چی شتیک لەسەر باغ نوسراوە پیدامکرد و سوودی نەبوو... من دانیابووم نازانم وشەیی باغ مانای چی... ئەووە دەردی من بوو هاورپیم... ئەووە دەردی من بوو... من ئیستاش نازانم باغ مانای چی... نازانم و ئەووە دەردم سەختتر و ژانم قوولتر دەکات. ماوەیەکی خراپ خومداووە مەستی، هەندێجار کە سەتەلایتی حیزب بانگمەدەکات بپۆم و سیاسەتی جیهان بۆ بینەران شیبکەمەووە، بە مەستی دەچم. مەستی و غەم وایانکرد دلم بۆ هەموو کەسێک بکەمەووە، وەک شیت بە هەموو کەسێک دەگووت من غەزەلنوسم کوشت. دەیانجار لە نوکەووە هەموو حیکایەتەکەم دەگێڕایەووە و دانیابووم دوژمنەکانم و نەیارە سەر سەختەکانم لە حیزبدا وشە بە وشە هەمووی تۆماردەکن. سەرەتای بەهاری سالی دووھەزاروچەوت تەرخونچی بیحاسل لە چیا ھاتەخواری و ئیدی نەگەپرایەووە بۆ ئەوێ... من لە پاداشتی ماندوووبوونیدا کردم بە سەرفوسەری یەکیک لە پۆژنامەکان تا لەویووە درێژە بە خزمەت و ستایش و دلسۆزی خۆی بدات بۆ من و بارۆنەکان. ئیستا لەگەڵ هەموو بەدەمەستی و پەفتارچەوتیمدا گۆرانکارییەکانی ناو حیزب

پوژ به پوژ زیاتر و زیاتر دهمبهنه پیشی. سه رکوده مه زنه کانی ئەم نه ته وه جاویده حزیان له وهیه ئەو پیاوانه به رزبکهنه وه که له هه موو لایه که وه ده پوختن. به لام من توند له ژیر چه تری سه روک خۆیدام، وهک کوپی خۆی و مندالی به ئەمکی خۆی سه یرمه دکات. که چی له گهل هه موو و یقار و پله و پایه کهدا من هه ر خه یالم لای ئەوانه... وهک ئەوهی هه رگیز ئەو ئەسه سه سه نه کوژ رابیت... وهک ئەوهی به رده وام له به رده م ماله کهی مندا سمکولان بکات و له دیدی من دوور نه که ویتنه وه. ئەو چیرۆک و یاداشتانهی ترخونچی له چیا هیتایه خوار، له سه ر زوړ نهیتی چاویان کردمه وه که پیشتر نه مده زانی. به کاریگه ری ئەو چیرۆکانه بوو وریا بوومه وه و وهک فیرعه ونیکی خه والوو له خه و راجله کیم. هه والگر و چاوه نهیتییه کانی خۆم راسپارد هه ر مندالیک به دێرێک شیعره وه له سه ر سینهی له دایکبوو بۆم بهینن، گه ر ئەو یاداشتانه نه بایه من ده رکم به بنی ئەم نهیتییه نه ده کرد. عه تارم راسپارد بۆ ئەو مندالانه بگه ریت که به دێرێک غه زه له وه دینه دنیا. دواى هه فته یهک مندالیکیان بۆ هیتام، هه والگرێک له خه سه ته خانەى مندالان بینیبوو. کهچیکى چکولانه بوو. که بینیم سه ره تا باوه رم نه کرد و دوو چاوانى خۆم به دروخسته وه و گووتم ئەى بینایى خه تاکار کوێر به و درۆی وام له گهل مه که. کوړپه که ئاشکرا دوو به یتى قه شه نگ له سه ر سینهى نوسرابوو، که هه رگیز له یادیان ناکه م:

په ریزادهی سه ر به حر و به ر، ئەى کیژی خه یال و خه ته ر
هه لگه ری موعجیزه ی عه شق، زاده ی ناو گولدا نى قه ده ر
دلته غه مگین و موسافیر، نیگات په ر له ئەشکی ته ر
غه زه ل به تپارێزیت له به د، خه یال به تپارێزیت له شه ر

بەسەر سامی ئەو مەلۆتکە یەم هەلگرت و چووم بۆ لای سەرۆک. بێئەرس وەک شێت خۆم کرد بە دەرباریدا و پێمگوت نەو هێک لەم خەیاڵزادانە لەدایکەدەبن، نەو هێک لەم مەخلوقاتە ترسناکانە پۆز بە پۆز دێنە دونیاو و تۆ خەوتوویت، هەر دەسەلات و حوکمرانیکی بیت و بپروات ئەمانە بە خەیاڵ و شیعەر و غەزەل ماندوویدەکەن. مەلۆتکە کەچەکەم بۆ کردەو و پێشانمدا. سەرۆک وەک هەمیشە گەشبین و خوشبین دەپروانی، گووتی یانی چی بارۆن تۆ لە دێرێک شیعەر لە سەر سینه‌ی مەلۆتکە یەکی سێ پۆزە دەترسیت؟ شیتبوویت یان عەقڵت سەنتەری نەماو؟ من حیساب بۆ دە کتێبی شیعەریش ناکەم، تۆ لە دێرێک شیعەری سەر سنگی کۆرپە یەک زیڕە تکرەدووە... خەریکە پیاوهرتی و جوامیری خۆت لە دەست دەدەیت، ئاگاداربە.

دەلیابووم سەرۆک نازانیت من باسی چیدەکەم... دەلیابووم.

پێشەوای گوتیدەمە بێباکی ئەو، گەرماو و خەلکە دەلسۆزەکانی خۆم پاسپارد هەر مندالێکی وەهایان بینی، هەر کۆرپە یەک بە نیشانە یەکی لەو جۆرەو لە دایکبوو، لەسەر سەجەلەکانی نفوس دیاریبەکن و ناویم بە پەنگێکی دی بۆ بنوسن. دەبوو خەزمەتێک بەوانە بکەم کە دواى من دێن و دەچنە شەری ئەم پۆخەبەرە خەیاڵییانەو... دواجار پادشاکان ئەگەر لەگەڵ یەکدا دۆژمنیش بن، هێشتا بەرابەر بە شاعیران هەر بران. لەگەڵ هەموو ئەو پوداوانەشدا هەرگیز ئەو وەسوەسە یەم تیا نامریت کە بگەمە باغەکانی خەیاڵ. ئێستا شو و پۆز لە جەنگی ئەو دەم ئەو خەیاڵەم بێر بچیتەو. هەموو پۆزێک دەچمە سەر شوینی شاری خەونەکان و بە ئەنداز یارەکان دەلێم پەنجەرەکان بچوکر بکەنەو... پروبەری باغەکان بچوکر بکەنەو... پێشاندەلێم جیگایەکی قایم بۆ دروستبەکن، جیگایەکی خەیاڵ نە یگاتێت... دۆینێ شو بەمەستی هەموو ئەنداز یارەکانم کۆکردەو و پێمگوتن دەبێت کۆشکێکم بۆ دروستبەکن

لە شوێنێکی سەختدا، لە ناوهراستی شارێکی کونکریتی گەورەدا کە خەیاڵ دەستی پیاوێکە و دەسەڵاتە گەورەکانە. شوێنێک کە کاتێک بە ڕێگا و ڕیواقیدا پیاوێک دەگەم، غەزەلەکانم بە بیردا نەیت و مافوورە سەحراوێکەم نەگەورەوێکەم...

خودای بالانشین کۆمەک بە ڕۆحم بکە، لە چاکە و لە گوناھدا یارمەتیدەرم بە... لە پێسی و پاکیدا دەستم لێبەرمەدە... حیسابی چاکە و خراپەم بۆ مەکە... بە گەورەیی و حیکمەتی خۆت تێبکە.

کۆتایی

ئێستا کە هەموو شتێک تەواو بوو، کە گەشتێنە دواوەمین لاپەرەیی ئەم کتێبە، لە کاتێکدا دەمەوێت بە هێمنی بەجێتان بهێڵم، کۆمەڵێک راستی هەیە دەبێت بیزانن و لە نزیکەوە ئاگاداری بن. چیرۆکی راستەقینەی من لە گەڵ ئەم کتێبەدا ئەو پۆزە دەستی پێکرد کە چووم بۆ لای خواوەن ئوتیلە کە تا لە چاوەدێری ژنەکیدە کۆمەکی پێکەم. ئەو کات بێکاربووم و هەر کەسێک کارێکی پێسپاردماوە لە ناچاریدا دەمکرد. ئەوەبوو پۆزێک لە پۆزانی ئەیلولی سالی دووھە زاروچوار، کە سێکی سیاسەتمەداری گەورە کە بە خزمایەتییەکی دوور دەمانگات، منی بە عەتار ناساند و پێیگوت من کورپێکی وریام و دەتوانیت لە کار و چاوەدێری ئێشی سەختم پێ بسپێژیت. عەتاریش منی نارد بۆ لای ئەو خواوەن ئوتیلە و گوتی «بزانە ژنەکی چ دەردیت». لە سەرەتادا ئێشکەرێکی چکۆلانی عەتاربووم، یەکیکبووم لە لەشکرە گەورەکی ئەو. لە یەکەم پۆزەو بە وریایی دواي خانمی ئەفسانە کە وتم... لە هاتن و لە چوونیدا بە دواوەبووم. زۆر زوو گەشتە ئەو راستییە، ئەفسانە لە گەڵ پیاویکی بالابەری قز درێژدا

خیانەت لە میژدەکەیی دەکات. بەلام شتێک لە ناخەدا پییگوتەم کە نابێت
ئەو نەینییە بدرکێنم. من چەند جار خانمی ئەفسانەم دەبینی وەها
قەشەنگ و پڕ ئەفسون بوو، نەمەتوانی ئازاریبەدم. بەلام نەشەمەتوانی
دەست لە هەلکۆلینی ژیان و پشکنینی ئەو دیوێ تاریک و نەینییەیی
پەییوەندییەکانی هەلگرم. لەزەتێکی زۆرم لەو دەبینی کە ئاوا لە نزیکەو
ئاگاداری ورد و درستی ئەو پەییوەندییە حەرەمەیی ئەو بووم. لێتێن ناشارمەو
کە هەلکۆلین و تێرمان لە پەییوەندییە حەرەمەکانی مەرۆف هەمیشە یەکیک
لە خولیا هەرە گەورەکانم بوو. عەتار لە شکرێک لە کەسانی وەکو منی
هەبوو کە ئیشمان تەنیا سەیرکردن و هەڵدانەوێ نەینییەکانی ژیاڵی خەلک
بوو. پۆژێک دواي خۆتێندەوێ شیعەرێک، عەتارم وەکو پیاویکی پیس و
ئەو یارییەشم زۆر چەپەل ھاتە پیشچاو، ناچار چوومە بەردەمی ئەو ژنە
قەشەنگە و پیمگوت «خانمی ئەفسانە چەند وختە میژدەکەت منی
خستۆتە دواي تۆ، من یەکیکەم لە بەردەستەکانی عەتار و زۆرشت لە سەر
پەییوەندی تۆ و ئەو پیاوێ دەزانم. بیکە بە خاتری جوانی خۆت و
ئاگاداری، من لەمپۆو ئەو ئیشەناکەم، بەلام دانیام میژدە گولەکەت
کە سێکی دی دەخاتە دوات کە هەر خوا دەزانێت کێیە و چۆنە». خانم
بەو دەنگە سەحراویییە خۆی سوپاسیکردم و گووتی هەرگیز ئەو چاکەیی
منی بێرناچێت. دواتر ئەو ئاگادارییە من بە ھانەییەکی گەورەبوو تا خانمی
ئەفسانە تەواو لە میژدەکەیی جیا بێتەو. لەو بەینەدا سیمای ئەو گەڕیدە
گەردونییەش کە ئەفسانە خۆشیدەوێست ئیجگار سەرەنجی پاکیشابووم.
وەک چۆن کە وتمە دواي ئەفسانە کە وتمە دواي ئەو پیاوێش، پاش ماوێیەکی
لە چاوەدێری، لە ھەلومەرجێکی ئالۆژدا لە ھەمان ئەو مالدە کە
دۆستەکەیی خانمی ئەفسانە تیا دەژیا غەزەلنوس کوژرا و ئەو پیاو
قەرزێزەیان بە تاوانی کوشتنی ئەو دەستگیرکرد. من دەمزانی سەرچەمی
حیکایەتە کە ھەلبەستە و ئەو پیاوێ بێگوناھە. جارێک بە ناوی سەردان

هاوپییه که وه چووم بۆ بهندیخانه و له وی ببنیم، به لام خۆم ئاشکرانه کرد و ته نیا وهک نه ناسیک سلاوم لیکرد. فزولی زۆرم بۆ تیگه یشتن و سه لماندنێ پاکی زوهدی شازه مان وایانکرد زۆر له خانمی ئه فسانه نزیکیبمه وه و بيم به یاریده ده رێکی خۆبه خشی له سه ره رشتیکردنی مائی منداله خه یالیه کاندای له زستانی سائی دووه زاروپینجه وه له و ماله کۆنه ی غه زه لنوسدا له گه ل خانمی ئه فسانه دا کارده که م. ماله که بۆنیککی تیکه لای له بۆنی گول و کتیب هه یه ... مروف گهر چاو بنوقینیت و بپوات هه ندیجار واهه سته دکات به ناو باغیککی نه ئینیدا ده پوات، هه ندیجاریش بۆنی ده ستنوسی کۆن و به یازی قه دیم له هه موو شتیک دیت. ئه وه ی له خانمی ئه فسانه وه نزیکم و هاوکاریده که م، له هه مانکاتیشدا پیناگه م و ناتوانم ده ستم به جوانیه سیراوییه که یدا پایگات، جۆره ئیشتیاقیکی پۆحی تایبه تی بۆ دروستکردوم، ئه وه واده کات ئیشه که ی خۆم خۆشتر بویت. ئه وکاتانه ی ئه و کاری هه یه من پاسته وخۆ سه ره رشتی منداله کان ده که م. خه یالوان ئه مسال ده چیت بۆ زانکۆ، کورپکی بیده نگه که به دزییه وه شیعر ده نویست. زۆرجار ده بیبنم دیوانی کۆنی شیعرێ به ده سته وه یه که نازانم له کوپیان ده هیئتیت. لێناپرسم ئه و دیوانانه له کوپوه ده هیئتیت ... چونکه ده زانم پیم نالیت. له و نوو ساله دا خانمی ئه فسانه زۆرجار دامه نیت و باسی جه معیه تی ژنانی سه ره گهردانم بۆ ده کات، باسی ئه وه م بۆ ده کات که ئیستاش هه میشه کۆده بنه وه، ده گرین و سه ماده که ن، باسی ئومید و بیئومیدی ژنه غه مگینه کانی ئه م شاره ده که ن، ئه وان ئیستاش به رده وام گول ده بنه سه ره گۆپی غه زه لنوس. جارجار خانم مه لۆتکه یه کی نوێ ده هیئتیت و من و ئه و پیکه وه له قوماته ی ده رده هیئین و هه ر دوو که مان سه رسامانه ئه و دێره غه زه لانه ی سه ره سنگیان ده خوینینه وه. له وحیککی گه وره مان له ژووره دیرینه که ی غه زه لنوس هه لواسیوه، هه ر مندالیککی نوێ که دیته ئه م ماله وه، به خه تیککی قه شه نگ ناوی خۆی و غه زه له که ی سه ره سینا

پۆژی هاتنی لەویدا تۆماردەکەین. ئەفسانە دەلیت زۆریە جەمعیەتە
 خەیاڵییەکان بەرەو مردن دەپۆن، تەنیا جەمعیەتی ژنانی پەرەمۆردە و
 غەمگین نەبێت کە هەمیشە گەورەدەبێت. من بەرابەری دادەنیشم و بەردەوام
 گوێ لە چە ئەفسوناوییهکانی دەگرم. گوێدەگرم و هەرگیز لە بیستنی ئەو
 چەرخە سەحراوییهی بێزارنام. زۆر شوو کە پێکەوه دادەنیشین باسی
 خۆشەویستی خۆی بۆ زوهدی شازەمان دەکات، ئەو پیاوێکی کە بە بڕوای
 ئەو بۆنی بەرد و درەخت و دەریاکانی سەر ئەم ئەستێرەیی لێدێت. من
 هەمیشە گوێی لێدەگرم و وەپزنام. یەکەجار شێر مستەفاشم لە پێگای
 خانمی ئەفسانەو ناسی، شێر جارجار دەهات بۆ ئەوێکی هەوایی حەسەنی
 پێزۆ لە خانمی ئەفسانە بپرسیت، ئەو بۆ یەکەجار ئەرشیفی یادداشت
 و چیرۆکەکانی خستە بەردەستی من و گووتی «سەر و دەر لەم هەموو
 کاغەزە دەرناکەم و پێویستیم بە کۆمەکی تۆ هەیە». هەموو ئەو
 یاداشتەکانی تەرخونچی لە ماوەی سالیکیدا لە چیاکان بۆ بارۆنی خەیاڵی
 کۆکردبوو، لەگەڵ چەندەها کاسیتی بچوکدا کە تەواوی قسەکانی بارۆنی
 خەیاڵی تێدابوو، یەکێک بە مەبەست و بۆ شکاندنی بانی تەکەتولی گەورە
 لە حیزیدا لە بارۆنی خەیاڵی دزیبوو. تەواوی فایلەکان گەشتبوونە
 بەردەستی میزێ بەپێوەبەری ئاسایشی کۆن، ئەویش بۆ ئەوێکی شەپری
 بالەکانی ناو حیزب گەرم نەکات و خۆشی نەخاتە بەر تەقەیی ئاشکرا،
 هەموویانی لە ژێر زەمینیکی تاییەدا هەلگرێبوو. دواتر کە گۆرانیکاری لە
 پۆستەکاندا پڕوایاندا و بەپێوەبەری ئاسایش گوازیایەو بۆ شوێنێکی تر، یار
 و یاوهرێکی نزیکی ئەو کە ئاگاداریووە جەنابی بەپێوەبەر لە غەمی خۆی
 هەموو شتیکی بێرچۆتەو، ئەو فایلە و هەندیک فایلی دیکەیی زۆر گرنگ
 دەردەهێنێت و لە شوێنێکی نەزانراو قایمیاندەکات. پۆزێک فزۆل هەڵیدەگرێت
 و دەکەوێتە تەماشاکردنی فایلەکان. لە نێو یەکێکیاندا کۆمەڵێک وێنە
 دەدۆزێتەو کە پێدەچێت هەموویان بە کامێرای پەشید تەرخونچی گیرابوو.

وینەى سى كرێكارى پىشهاتووى تۆزایى كه له ناو كۆمهڵێك چىای عاسى و لووتكهى به فراوى و سهختدا له سهرمای زستاندا به دهستكێشى نهستوروه و خهريكى بهستنى شيشى سهقفى بينايه كن، سه رهنجى پاده كێشیت. كابرا هه سه ن تۆفان له وینه كه دا ده ناسیته وه، پيشمه رگه ئازا و بیکه سه كه ی نىشتيمان، ئه و كۆپه غه مگین و ته نیا به ی به رده وام پالى به عه ره بانه كه ی شبرى قژ زه رده وه ده نا. ئه و كۆپه پاسته و پاست ته وای فایله كه له كارتۆنێكى گه و ره دا هه لده گریت و ده بیات بۆ لای شبر. من و شبر به درژایی پینج مانگی ته و او خه ريكى نوسینه وه و چا كردن و پێك كرده و ی پرسته كانى ئه و چیرۆكه بووین... له و ماوه یه دا كه خه ريكى پیداجوونه وه و دارشتنه وه بووین ژۆر هه وڵمدا بگه مه نویمیران و له وێ به چاوى خۆم ئه و كتیبه گه و ره یه ی مردن ببینم كه ده لێن بارۆنى خه یال له خه زنه یه كى تايبه تیدا هه لێگرتوه و قفلیداوه. به لام من نه ئه و توانایه و نه ئه و ئازایه تیه شم هه یه كه كه سانی قاره مانى وه ك ماجیدی گول سۆلاف هه یانبوو، ئه و نه ده م پێكرا شه وێك به بیانووى گه ران بۆ هاو پێیه كى نزك چووم بۆ یانه ی پیاو كۆژه بێنیشه كان و له وێ مورته زای شه یقانه بینى له سه ر میژێك ده یخواره وه و سه مایده كرد. هیند مه ستبوو نه ده كرا هه چى له گه لدا بلیم. من و ئه فسانه ژۆر هه وڵماندا بگه یه بارۆنى خه یال و تكای تیاكه یه رینگامان بدات بۆ چه ند سه عاتێك دیله كان ببینین، به لام بارۆن به یه كێك له یاوه ره كانیدا وه لامى بۆ ناردین كه بیر له كارى وا نه كه یه وه و ده ست له خولیاى وا هه لگرین. چه ند پۆژێك له مه ویه ر كۆمه لێك پۆج و پوخسارى سه یه ر هاتن بۆ لای من و ئه فسانه و گووتیان ئیمه «ده فته رداره كانین»، داوايان له من و خانمى ئه فسانه كرد یاره تیا بنده یه ن ده ست به نوسینه وه ی ئه و كتیبه گه و ره و ناكو تايه ی مردن بكه نه وه. من و خانمى ئه فسانه سه یرى یه كدیمان كرد و نه مانزانى چى یان وه لام بده یه وه، من گووتم كه ده بیته بیرێكى وردى لێكه یه وه... ئیستا من و ئه فسانه

بیر له دهفته رداره کان دهکینه وه... شه و پوژ بیران لیده کهینه وه،
 بیته وهی بتوانین برپاری وه ها بدهین. ئیستا جار جار دهچم بو لای شبر،
 به هیمنی پال به عه ره بانه کهیه وه ده نیم و به شه قام و کوچ و گوزه ره کانی
 شارد ده گێرم، هه ندی جار پێکه وه نه و خا ولییه خویناوییه ده رده هیتین و
 سه یریده کهین، هه ردوو کمان هه سته ده کهین ئیستاش بو نی خوی نیکی گه رم و
 نوی لیدیته. شبر ئیستا زور له جار ان ئارام تره، هه ندیک شه و که دیت بو
 لام هه سته ده کهم بو نی باغیکی گه وره و بیسنووری لیدیته. که دیت بو ماله
 کونه که ی غه زه لنوس مندا له کان ده چنه باوه شی و پال به عه ره بانه کهیه وه
 ده نین، نه ویش چیرۆکیان بو ده گێرته وه... چیرۆک له دوی چیرۆک، تا
 هه موو له باوه شیدا شه که تده بن و له ده وری کورسییه که ی خه ویان
 لیده که ویت. نه مپو ئیمه هه موو شتی کمان ته وا و کردوه، به لام شبر ده لیت
 ده بیته نه م کتیبه له جیگایه کدا هه لگرین نه گاته ده ست بارۆنه کان، منیش
 سه یری نه و مندا له بچو کانه ده کهم که له ده وری شبر خه وتوون و ده لیم
 ده بیته نه م چیرۆکه له جیگایه ک هه لگرین نه گاته ده ست نه وان. منیش وا
 ده لیم و نه فسانه ش وا ده لیت. توش نه ی نه وه ی هاتوویه ناو باغی
 کتیبه وه، به هه ر پێگایه ک نه م کتیبه ت که وتوته ده ست، گرنه نییه، به لام
 کۆمه کیکی بچو کمان پێکه و مه هیله نه م کتیبه بگاته ده ست بارۆنه کان...
 تکایه مه هیله... مه هیله بگاته ده ستیان. چونکه ئاسووده یی هه موومان
 ئیستا له وه دایه نه م کتیبه نه گاته ده ست بارۆنه کان... با نه گاته ده ستیان...
 تکایه... با نه گات.

ته واو

کتیبه چاپکراوهکانی ئەندیشه

ناوی کتیب	ناوی نووسەر	ناوی وەرگیر
١. بنەرەتەکانی فەلسەفە	د. ھەمید عەزیز	
٢. کورد لە دیدی		
رۆژھەڵاتناسە کەنەو	د. فەرھاد پیربەل	
٣. رێبازە ئەدەبییەکان	د. فەرھاد پیربەل	
٤. نەتەوێ زێرا بەکان	جەبار جەمال غەریب	
٥. ناسیۆنالیزم و ناسیۆنالیزمی		
کوردی	د. جەغفەر عەلی	
٦. سۆفیزم و کاریگەری لەسەر		
بزوتنەوێ رزگاری خوازی...	د. جەغفەر عەلی	
٧. مەحوێ لەنیوان زاھیرییەت		
و باتینییەت و ...	د. ئەحمەدی مەلا	
٨. نەینییەکانی ژیان	ئۆشۆ	ئازاد بەرزنجی
٩. کورتیلەبەک لە	ستیفن ھۆو کینگ	حوسەین حوسەینی
میزووی کات	لیونارد ملۆدیتۆ	د. ھیوا عومەر
١٠. کۆشک	فرانتس کافکا	عەتا نەھایی
١١. فەصول مەقال	ئیبین روشد	مەریوان عەبدول
١٢. شۆرشێ ئەیلوول لەبەلگەنامە		
نەینییەکانی ئەمریکا	وریا رەحمانی	

۱۳. دهسلات و جیاوازی   مەریوان وریا قانیع
۱۴. لە چ ئیستایە کدا دەژین   مەریوان وریا قانیع
۱۵. شوناس و ئالۆزی   مەریوان وریا قانیع
۱۶. دین و دنیا   مەریوان وریا قانیع
۱۷. سیاسەت و دنیا   مەریوان وریا قانیع
۱۸. کتیب و دنیا   مەریوان وریا قانیع
۱۹. دواھەمین ھەناری دنیا   بەختیار عەلی
۲۰. ئیوارە ی پەروانە   بەختیار عەلی
۲۱. جەمشید خانی مامم   بەختیار عەلی
۲۲. مەرگی تاقانە ی دووھم   بەختیار عەلی
۲۳. کەشتی فریشتەکان (۱)   بەختیار عەلی
۲۴. کەشتی فریشتەکان (۲)   بەختیار عەلی
۲۵. شاری موسیقارە سپیەکان   بەختیار عەلی
۲۶. سیوی سپیەم   بەختیار عەلی
۲۷. لە دیارەو بە نادیار   بەختیار عەلی
۲۸. وەک بالندە ی ناو   بەختیار عەلی
- جەنگە لە ترسناکەکان   بەختیار عەلی
۲۹. چێژی مەرگدۆستی   بەختیار عەلی
۳۰. ئە ی بەندەری دۆست،   بەختیار عەلی
- ئە ی کەشتی دۆژمن   بەختیار عەلی
۳۱. مەریفە و ئیمان   بەختیار عەلی
- ھێمن قەرەداخی   بەختیار عەلی
۳۲. دۆزی کورد لە بازنە ی   گۆران ئیبراھیم صالح
- پەوھەندییەکانی ئەمریکاو...   ئەمین مەعلوف
۳۳. سەمەر قەند (چ ۲)   ئەمین مەعلوف

۳۴. ویستگه یه ک له

گه شتیکی فهلسه فی

فاروق ره فیک

ته حسین همه غریب

۳۵. نه خلاقناسی

د. ئارام عه لی

۳۶. گه شه سهندنی رامیاری...

۳۷. میژووی کوئی کورد (چ ۲)

د. فهوزیه رهشید

ملکو که لاری

۳۸. مندالانی گه ره ک

هیا قادر

ئازاد بهرزنجی

ئه لبیر کامو

۳۹. مروئی یاخی

۴۰. په یوه نندیه سیاسیه کانی

نیوان هه ریم و دهوله تانی...

هیرش جهوههر مهجید

۴۱. میژووی گۆرانکاری

ههورامان فهریق که ریم

کۆمه لایه تی و سیاسی... (چ ۲)

فریشته نورائی

۴۲. سلیمانی

له نیوان سالانی (۱۹۵۵-۱۹۵۸)

توانا رهشید که ریم

۴۳. شاری سلیمانی

(۱۴ی ته موزی ۱۹۵۸-۱۷ی ته موزی ۱۹۶۸)

ههوراز جهوههر مهجید

عه تا محهمه د

۴۴. کتیبی په راویزنووسان

مهريوان وریا قانیع

۴۵. فیکر و دنیا (به رگی ۱)

مهريوان وریا قانیع

۴۶. فیکر و دنیا (به رگی ۲)

مهريوان وریا قانیع

۴۷. دین و دنیا (چ ۲)

مهريوان وریا قانیع

۴۸. کتیب و دنیا (چ ۲)

د. عادل باخهوان

۴۹. کۆمه لگه ی رهش

دلواهر قهره داغی

کولم توبیین

۵۰. زستانیکی دریز

دلواهر قهره داغی

۵۱. فرانسیسکو کۆس قه دیسی من

نیکۆس کازانتزاکیس

جهلیل کاکه وه یس

ماریو بار گاس یوسا

۵۲. ئاهه نکي ته گه که

٧٥. ئەى بەندەرى دۆست،
 ئەى كەشتى دۆژمن (چ ٢) بەختیار عەلى
٧٦. دواھەمین ھەنارى دونیا (چ ٥) بەختیار عەلى
٧٧. ئیمەى پەنابەر کۆمەلى نووسەر
٧٨. گرەوى بەختى ھەلە (چ ٢) عەتائەھایى
٧٩. عێراقیەك لە پاريس سەمۆئیل شەمعون
٨٠. جیھانی سۆفیا و سەباح ئیسماعیل
- فەرھەنگى سۆفیا (چ ٤) یۆستاین گاردەر
٨١. کچەى پرتەقال (چ ٣) یۆستاین گاردەر
٨٢. لە ئاوپنەبە کدا،
- لە نەینییە کدا (چ ٢) یۆستاین گاردەر
٨٣. کچی بەرپۆه بەرى سێرک (چ ٢) یۆستاین گاردەر
٨٤. نەینى یارى کاغەز (چ ٢) یۆستاین گاردەر
٨٥. مايا (چ ٢) یۆستاین گاردەر
٨٦. ئینسایکلۆپیدیا یەکی میژوووی وینەدار
٨٧. کیشەى کورد لە
- رۆژھەلاى ناوەر استدا د. حامد مەحمود عیسا
٨٨. دوالیزمی دژبەك لە ھۆنراو ھەلیر یکیەکانی
- مەولانای رۆمى و مەولەوى تاو ھۆزى دا لھۆن قادر
٨٩. فەلسەفەى ئایین (چ ٢) ئازاد قەزاز
٩٠. سايکۆپۆلیتیک (چ ٢) ئازاد قەزاز
٩١. خۆت بناسە ئازاد قەزاز
٩٢. مەسیح لە
- خاچ دەدەنەو (چ ٢) نیکۆس کارانتزاکیس
- دلەوەر قەرەداغى

۹۳. قەدەغەشکینی (چ ۲) مەولود ئیبراهیم حەسەن

۹۴. گەرەن بەدوای نەمریدا (چ ۲) مەولود ئیبراهیم حەسەن

۹۵. پیکھاتەئە ئەفسانەئە کوردی (چ ۲) مەولود ئیبراهیم حەسەن

۹۶. فەلسەفەئە بوون د. محەمەد کەمال

۹۷. وەک رووبارە بەخوورە کە پاولۆ کۆیلۆ سیروان مەحمەد

Bachtyar Ali Mohamed
Xezelnūs
Ū
Baxekanî Xeyal

١٥٠٠ دینار